This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

B V F F

B V E

SYLLOGE

INSCRIPTIONUM GRAECARUM

EDIDIT

GUILELMUS DITTENBERGER.

FASCICULUS PRIOR.

LIPSIAE

APUD S. HIRZELIUM

MDCCCLXXXIII.

N-
9560-

HERMANNO SAUPPE

ADOLFO KIRCHHOFF

SACRUM

Praefatio.

Quum bibliopola honestissimus aliquot abhinc annos a me peteret ut collectionem inscriptionum Graecarum ad res gestas et instituta Graecorum cognoscenda praecipue utilium conficerem, non dubitavi ei morem gerere, quia quod olim I. C. Orellius et G. Henzenus, nuper G. Wilmannsius in titulis Latinis non sine magno fructu effecerunt, etiam in Graecis haud inutile futurum esse persuasum habebam. Accessi igitur ad opus, quod variis negotiis interpellatum nunc demum absolutum in publicum emittitur.

Atque in eligendis quidem titulis quid potissimum secutus sim, etsi singillatim exponere longum est, paucis tamen indicandum videtur. Volui igitur hanc syllogen spectare ad nationis Graecae res cognoscendas. Quare intra fines earum regionum me continui, quae iam ante Alexandri magni aetatem a Graecis habitabantur, abstinui a titulis Asianis (praeter oram maritimam occidentalem), Aegyptiis eisque qui passim per imperii Romani provincias septentrionales et occidentales inventi sunt; non quo ignorarem, aliis nominibus haud paucos ex his gravissimos et utilissimos esse, sed quia ab huius collectionis consilio argumentum eorum abhorret. At illarum regionum inscriptiones etiam Macedonum et Romanorum imperio exaratas

recepi, quia non modo florentes, sed etiam labantes et pressas Graecorum res illustrare in animo habebam. Manebat sic quoque ingens monumentorum multitudo, ex qua modicus numerus eligendus erat. Qua in re primum metrica omnia removi, quia quae usque ad annum h. s. septuagesimum septimum in lucem prodierunt, collecta sunt in libro egregio et modico pretio parabili G. Kaibelii, quae postea accesserunt, in nova eiusdem libri editione additum iri speramus. Non plane abstinui a titulis qui dialecto alia atque Attica aut volgari compositi sunt recipiendis; primum quia tum cum hanc collectionem incohavi, neque delectus Caueriani editionem alteram multo ampliorem et emendatiorem parari, neque ab H. Collitzio sociisque omnium eius generis titulorum editionem institui compertum habebam; tum quia haud pauci sunt tituli sane Dorica aut simili aliqua dialecto exarati, sed in sermone nihil fere memorabile aut reconditum exhibentes, quum argumentum gravissimum et consilio meo accommodatissimum sit, veluti duo illi Delphis nuper eruti n. 215 et 233. Eos vero, quorum utilitas magis in sermone quam in rebus sita est, ut Aeolicorum fere omnium, Boeoticorum plerorumque, recipiendos non existimavi. Denique haud pauci tituli ceteroquin gravissimi propter nimis mutilam condicionem aut obscuritatem scripturae aut exemplorum pravitatem seponendi erant, quia minusculis litteris utendum erat, quibus eiusmodi inscriptionum forma et condicio non satis fideliter repraesentari poterat; ac nescio an hac in re etiam severius agendum et tituli 2 et 34 omittendi fuerint.

In restituendis titulorum verbis id quidem diligenter indicandum putavi, quid meum esset, quid alienum, ideoque eis quae ipse inveni ascriptum est 'supplevi' aut 'emendavi'; *) sed quid cuique ex antiquioribus editoribus deberetur, singilla-

*) Sero vidi, 84, 4 et 111, 5 quae protuli supplementa iam ab aliis occupata esse, illic Μυλασέα a P. Foucarto, hic ἑνδεκάτῃ a G. F. Ungero.

tim indicare necessarium non existimavi. Contra in enarrandis titulis quid cuique acceptum referrem, diligenter adnotavi, litteris nominum initialibus usus ubi id sine ambiguitate fieri poterat. Quae eiusmodi nota carent, mea sunt, praeter nonnulla quae neminem fugere poterant, ut archontum Atticorum eius aetatis, cuius fasti integri exstant, annorum definitiones. Talia enim quis primus ad titulum aliquem ascripsisset enotare supervacaneum erat ac paene ridiculum.

Magnopere doleo, quod cum anni h. s. octogesimi primi mense Octobri hic liber typis exscribi coeptus esset, plus semel hoc negotium intermitti necesse fuit, cum propter aliorum officiorum occupationes, quae neque tum quum haec incoharem praevidere neque postea declinare poteram, tum propter morbum, quo quum huius anni mense Augusto correptus essem per duos integros menses omnibus eiusmodi laboribus abstinere coactus sum. Quod quum accideret, etiam Addenda et Corrigenda et pars indicum typis exscripta erant. Ita evenit, ut nonnullorum quae interim publici iuris facta sunt, inprimis libri quo musei Britannici monumenta epigraphica continentur partis alterius,*) ne in Addendis quidem ratio haberi posset. Qua de causa monuerim tituli quem ex Wescheri apographo expressum habes n. 331, accuratius exemplum illic esse p. 138 n. CCCLXIV, quo exemplo supplementa mea et emendationes confirmantur et praeterea v. 16. 17, quae Wescheriani apographi ope expedire nequiveram, sic supplentur: εὐνοϊκῶς (non εὐνόμως) τε καὶ δικαίως [πρὸς ἕ]κα]στον τῶν κατοικούντων κτλ. Praeterea C. Purgoldi benevolentia accepi apographum tituli Olympici n. 240 ab ipso accuratissime confectum, ex quo praeter leviora nonnulla

*) Sane is liber quum editus esset statim beneficio eorum qui museo Britannico praesunt ad me transmissus est, cuius rei eis maximam gratiam habeo.

apparet, v. 4 non Ἀθανοδώρου, sed Μηνοδώρου perspicue scriptum esse.

Notae et compendia scripturae quibus usus sum in commentario, omnia eiusmodi sunt, ut explicatione non egeant. In titulorum verbis usitatas quidem distinctiones, comma, colon, punctum, posui ubicunque enuntiatorum structura postulabat. Quae autem praeterea hic occurrunt, veluti = : ⁝ ⁝⁝, ea in ipsis lapidibus sic incisa esse sciendum est. Uncis usus sum triplicibus: quadratis [] circumdedi quaecunque litterae evanuerunt aut lapide fracto perierunt, ⟨⟩ quae in lapide perperam addita sunt; rotundis denique () et quae errore omissa sunt, quum scribi deberent, et quae aut ab quadratario ipso non recte incisa aut ab eis quibus tituli notitiam debemus non recte excepta sunt. Atque haec quidem duo genera errorum semper in commentario accurate indicantur; eae vero litterae quae simpliciter uncis rotundis circumscripsi sine adnotatione, in lapide neque exstant neque unquam scriptae fuerunt.

Scribebam Halis Saxonum
Nonis Novembribus MDCCCLXXXIII.

Guilelmus Dittenberger.

PARS PRIOR.

I.

Usque ad finem belli Peloponnesiaci.

1 Constantinopoli in hippodromo (*Atmeidan*) columna ahenea composita ex tribus serpentibus. Inferior pars quae titulum continet anno demum 1856 ab Anglis auctore Ch. Newton ruderibus quae eam occultabant nudata est. Primus titulum exscripsit O. Frick, cuius exemplum edidit E. Curtius, Monatsberichte der Kgl. Akademie zu Berlin 1856 p. 162 sqq. Post aliorum curas (L. Ross, Jahrb. f. Philol. 1856 p. 256 sqq. Pittakis, Eph. arch. 2759) idem Frickius quum columnam una cum Dethiero accuratius examinasset (cf. Arch. Anzeiger 1856 p. 207.* 217*) titulum cum Dethieri delineatione edidit et commentario amplissimo illustravit Jahrbücher für Philologie Suppl. B. II (1857—60) p. 487 sqq. Cf. Dethier et Mordtmann, Epigraphik von Byzantion und Constantinopolis (Denkschriften der Kaiserl. Akademie der Wissenschaften zu Wien, philos.-hist. Classe XIII, 1864, Abth. 2) p. 3 sqq. Ab summa parte, ubi colla et capita serpentum perierunt, duodecim spirae scriptura vacant; in proxima inferiore versibus duobus conscriptum est epigramma dedicatorium, infra singulis versibus singula civitatium nomina, quorum plerumque terna, raro bina aut quaterna singulae spirae tenent (propter spatii rationes hunc nominum ordinem in duas columnas quas dicunt disposui). Infimae duae rursus litteris vacuae relictae sunt. Dethierius quarti nominis relliquias invenisse sibi visus est infra Orchomenios (IV) Hermionenses (V) Thespienses (VI); sed id admodum incertum est.

I Ἀπόλονι θ[ε]ὸ̄[ι στάσαντ | ἀ]ν[άθε]μ' ἀ[π]ὸ [Μέδον][1]

Litteratura antiqua Laconica est: A C (γ) D Θ R V Y (χ) X (ξ) cf. Kirchhoff, Studien zur Gesch. des gr. Alphabets ed. 3 p. 144. — Post pugnam Plataicam tripoda aureum serpenti aheneo tricipiti impositum a Graecis Delphos dedicatum esse refert Herodotus IX, 81; accuratius Thucydides I, 132 narrat primo Pausaniam suo nomine eum dedicasse cum carmine ipsius victoriam praedicante; quam superbiam aegre ferentes Graecos delevisse epigramma et civitatium quae victoriae participes fuerint nomina incidisse. Aureus tripus bello sacro a Phocensium ducibus sublatus est (Pausan. X, 13, 9),

II. Λακ[εδ]α[ι]μόν[ιοι]
Ἀθ[α]ν[α]ῖ[ο]ι
Κορίνθιοι 5

III. Τεγεᾶτ[αι][2]
Σεκυόνιοι[3]
Αἰγινᾶται

IV. Μεγαρῆς
Ἐπιδαύριοι 10
Ἐρχομένιοι[4]

V. Φλειάσιοι[5]
Τροζάνιοι[6]
Ερμιονῆς

ahenea columna Delphis mansit dum a Constantino magno Constantinopolim delata est (Sozomenus hist. eccl. II, 5. Socrates hist. eccl. I, 16). Ibi a saeculo sextodecimo permulti peregrinatores columnam viderunt, descripserunt, delineaverunt (Frick p. 519 sqq.); ex quibus plerique, inscriptione nondum conspicua, non dubitaverunt, quin hoc esset ipsum illud monumentum Plataicum. Post erutam inscriptionem dubitationes ab E. Curtio (Gött. Gel. Anz. 1861, Dec. 23) motae luculenter refutatae sunt cum a Frickio tum ab aliis (Göttling, Gesammelte Abhandlungen II, p. 71 sqq. Kirchhoff, Studien zur Geschichte des griech. Alphabets p. 98 ed. 2). — Ex nominibus monumento Plataico incisis Herodot. VIII, 82 commemorat Tenios, Thucydides III, 57 Plataeenses; a Plutarcho passim nominantur Cythnii, Melii, Siphnii, Lacedaemonii, Athenienses, Corinthii; nam eum quoque de hoc ipso monumento cogitare Frickius recte statuit. Ea nomina omnia hic redeunt. Atque in basi Iovis eodem tempore eademque de causa a Graecis Olympiam dedicati viginti septem nomina incisa enumerat Pausanias V, 23, 1. 2, quae omnia hic quoque exstant, sed accedunt quattuor quibus monumentum Olympicum carebat, Thespiensium, Eretriensium, Leucadiorum, Siphniorum. Plerosque ex his populis in eo exercitu fuisse, qui ad Plataeas depugnaverit, etsi non omnes ipsi pugnae interfuerint, apparet ex Herodoti narratione IX, 28. Praeter hos in monumento non exstant nisi insulanorum quorundam nomina, Ceorum Meliorum Teniorum Naxiorum Cythniorum Siphniorum. Quos omnes constat pugnae Salaminiae interfuisse (Herodt. VIII, 46. 48), ad utramque autem victoriam hoc monumentum referendum esse personatus Demosthenes LIX, 97 testatur. Desiderantur sane ex exercitu Plataeensi Palenses Cephalleniae et Mantinenses (v. not. 9), ex classe Salaminia Seriphii, civitas minima et humillima. 1 Supplevit Göttling p. 72, qui quod Frickius posuerat Ἀπόλλωνι θ[ε]ῶ[ι ἀ]ν[άθη]μα τῶν [Ἑλλάνων] id ferri nullo modo posse demonstravit. 2 propter eximiam virtutem in castris Mardonii expugnandis exhibitam hic honoris locus civitati mediocri tributus videtur (cf. Herodot. IX, 70). 3 Σεκυὼν nominis formam Apollonius de adv. 555, 5 ipsis incolis frequentatam testatur; quod comprobant cum nummi ΣΕ inscripti, tum titulus sepulcralis ubi legitur [Σ]εκυώναθεν Hermae XIII p. 396. 4 Arcades, quorum nummo inscriptum est EP (Curtius Pelop. I p. 228); frequentissima eadem forma in cognomini urbe Boeotiae. 5 Hanc unam scripturam novit antiquior aetas, v. n. 33. 38. 211. Ross, Reisen und Reiserouten im Peloponnes p. 42. 6 Τροζήνιοι C. I. G. 106. Arch. Anz. 1855. p. 84* (quae attulit Curtius). Ἀθήναιον V p. 522 n. 6. 525 n. 7.

VI. Τιρύνθιοι
Πλαταιῆς
Θεσπιῆς

VII. Μυκανες[7]
Κέιοι
Μάλιοι
Τένιοι[8]

VIII. Νάξιοι
Ἐρετριῆς
Χαλκιδῆς

IX. Στυρῆς
ϝαλεῖοι[9]
Ποτειδαιᾶται

X. Λευκάδιοι
ϝαναχτοριῆς
Κύθνιοι
Σίφνιοι

XI. Ἀμπρακιῶται[10]
Λεπρεᾶται

7 Steph. Byz. Μυκῆναι· ὁ πολίτης Μυκηναῖος καὶ θηλυκὸν Μυκηνίς· καὶ Μυκηνεύς. F. 8 cf. Herodot. VIII 82. 9 Elei cum neque Salaminiae pugnae interfuerint neque ad Plataeas in tempore venerint, Frickius p. 538 Bröndstedium secutus hic Eleorum coloniam Eretriam deductam intellegi iubet. At utcunque res de prisca illa colonia se habet, belli Persici tempore non iam praeter Eretrienses alteram quandam civitatem quae Eleorum nomine uteretur Eretriae fuisse apparet. Neque quod Mantinensium nomen hic desideratur, etsi in eadem causa fuerunt qua Elei, quicquam miri habet: concesserunt hoc Graeci honori eorum qui tutelam Olympiae et regimen ludorum Olympicorum habebant, ut voluntatem rei effectae loco haberent; quod idem cur in Mantinensibus facerent nulla erat causa. 10 De hac antiquiore forma etiam alibi in nummis, in titulis, apud scriptores obvia cf. Bursian Geogr. Gr. I p. 35 not. 2.

---

2 Lapis inventus in arce Athenarum prope Erechtheum. Ex Fauvelii apographo ed. Boeckh C. I. G. 73[b] (vol. I. Add. p. 890 sqq.). Kirchhoff C. I. Att. I 9.

------- ἐπεστάτε, Λ[. . . . . εἶπε | Ἐρυθρα[ῖ]ος ἀπα-
(γ)ε(ν) σ . το . .(ἐς) Παναθέναια τὰ μ(εγ)ά(λα ἄ)χσ[ια μὲ | ἐλάτ-

Litteratura antiqua Attica; litterae ϝ forma aetatem anno 446 a. Chr. antiquiorem indicat. Ex ipso argumento Boeckhius collegit, Cimonis aetate, fere Ol. 79—80 (464—457 a. Chr.) hoc decretum factum esse; nam tum plerasque civitates sociorum quae ad illud tempus sui iuris fuissent, in subditarum (ὑπηκόων) condicionem redactas esse. Ceterum in hoc titulo fieri non potuit, ut ubicunque aliquid emendatum est, lectiones traditae in notis adscriberentur; sic enim fere totum Fauvelii apographum litteris maiusculis repetendum fuit, quod ab huius sylloges consilio alienum est. Quare satis

τον]ος[1] ἢ τριῶν μνῶν καὶ ν(έ)μ(ε)ν Ἐρυθραίον [τ]ο(ῖ)ς παρῶσ(ι) [τῶν | χρεῶν τ]ὸ⟨ι⟩ς ʽιε(ρ)οπο[ι]ὸς (δραχμὲ)ν (ʼεκ)ά(στ)οι· (ἐ)ὰν δ(ὲ) ἀ(π)άγε-
5 (τα[ι μὲν . . . || . . μ[ὲ) ἄχσια [δ]ὲ τ(ρι)ῶ(ν) μν(ῶ)ν κα(τ)ὰ τὰ⟨ς⟩ ἐ[ρεμ]-
έν⟨η⟩α, πρί(ασ)θαι [τὸς ʽιε|ροποιὸ]ς[2] ʽ(ιερ)ε(ῖ)α, τὸν [δὲ δῆ]μον (τ)ὸ[ν] (ʼΕρ)υ(θρα)ίο(ν) ὀ(φέλε)ν ἀ(ν)α(γ)ρά(φ)[εσθαι. | τῶν δὲ κ]ρεῶν σ. ασα-
. . . . λον τῶ(ι) (β)ολομένοι. Ἐρυθραίον (ἀ)π[ὸ κ]υάμον βολὲ(ν) (ἔ)να(ι) ε(ἶ)κο(σ)ι καὶ (ʼ)εκατὸν ἄν(δ)ρας· τὸν δὲ [κυα|με]υ(θ)έν(τ)α
10 (δοκιμάζε)ν ἐν (τ)ῆι (β)ολεῖ καὶ (μ)ὲ (θεμιτ)ὸν ἔναι βολε[ύεν μεδὲ || ἓν](α) ὅλε(ιζ)ον ἢ τρ(ι)άκοντα ἔ(τε) (γ)εγονότα· δίοχσιν δ' ἔναι [κατὰ| τ]ῶ(ν) ἐ(λ)ε(γ)χο(μ)ένο(ν). βολεύεν δὲ μὲ ἐντ(ὸ)ς τεττάρον ἐ⟨ι⟩τῶν. [ἀ|πο]κυαμεῦσα(ι) [δ]ὲ καὶ κατασ(τ)ῆσαι (νῦ)ν μὲν (τὲν) βολὲν[3] (τ)ὸς (ἐπι|σκόπ)ος[4] καὶ τὸν (φ)ρ(ό)(ρ)αρχον, τὸ δὲ λοιπὸν τὲ(ν) βολὲν καὶ τὸν [φρόρ]||αρχον· (τῶ)μ βολευσόν(τον ἓκ)α(στ)ον (ʼΕ)ρ(ύθρ)ασι π[ρὶ]ν
15 (ἐ)σιέναι [ἐς τὲν || ἀρχ]ὲν ὀμνύναι [μὲν Δ]ία κα[ὶ] Ἀπόλλο καὶ Δέμε[τρα], (ἐ)παρό(με)νο[ν ἐξ|ὸλ]ειαν ε(α[υτῶι ἐπιορκῶντι κ]αὶ παι[σ]ὶν ε(αυτ)ῶ]· ὀ[μνύν]αι) δὲ (τ)ὸν ὅ(ρ)κο)ν[5] κα(τ)ὰ [ʼ]ιε(ρ)ῶν (κα)ι(ο(μέ)νο(ν)· (τὲ)ν δὲ βολὲν (τὲ)ν βολ(εύοσαν) τα[ῦ|τ]α (ἀναγ)κά(ζε)ν· ἐὰν δὲ μὲ, ἔναι (ζ)εμιῶσαι [χι]λ(ί)[α]σ(ι)ν (δρ[αχμῆσι | ἢ] ὁ ἂν (ʼ)ο δῆμο(ς) ο
20 (ʼΕρυθραί)ον (αὐτ)ὸ(ς)[6] κατα(β)α(λ)ῆν (φσ)ε(φίσ)ετ(αι). || ʼὀμν(ύ)ν[αι] δ[ὲ τά]δε [τὲν] (β)ολέν· (Β)ολεύσο ʽος ἂν [δύ]νο[μ](αι) [ἄ](ρ)ισστ[α κα|ὶ] δ(ι)κα[ιότα]τα Ἐρυθραίον τῶι πλέθει καὶ Ἀθεναίον καὶ τῶν [χσ|υ]νμά[χ]ον, [κ]αὶ οὐκ [ἀποσ]τέσομαι Ἀθεναίον τῶ π[λ]έθος οὐδὲ [τῶ|ν] χσυνμάχον τῶν Ἀθεναίον οὔτ' αὐτὸς ἐγὸ ο[ὔ]τ' ἄ[λ]λ)οι (π)ε(ί)σο-
(μ[αι, | οὐδ'] αὐ(τ)ομο(λέσο) οὔτ' αὐτὸς ἐγὸ οὔτ' ἄλλο(ι) [π]ε[ί]σομαι
25 οὐδὲ ʽενί· || οὐδὲ] τὸν (φ[ευγό]ν(τ)ον [κατ]αδέχσομαι[7] οὐδ[ὲ] ʽένα

---

habui accurate indicasse quid recte traditum sit, quid suppletum, quid emendationi debeatur. De reliquis omnibus Boeckhii Kirchhoffiique exempla consulenda erunt; ibi solum, ubi ab eis recedendum existimavi, paucis emendationes meas supplementaque defendere conatus sum. 1 Supplevi, cum B. et K. intactum reliquissent huius versus initium antecedentisque finem. cf. v. 5 μὴ ἄξια δὲ τριῶν μνῶν κατὰ τὰ εἰρημένα. 2 Supplevi, dubitans sane. 3 LINMENNOϹBOLEN Fauvel. (τὴ)ν μὲν (τέ)ως βουλὴν B. K. At ἡ τέως βουλή non est senatus qui primus ex hoc decreto constituetur, sed qui iam nunc in munere est, de quo hic non dici sponte patet. Neque mea emendatio difficilior videbitur si reputaveris perfrequenter O pro E et Ϛ pro N exscripsisse Fauvelium. 4 de episcopis ab Atheniensibus in sociorum subditorum civitates missis v. Boeckh Staatsh. I p. 553 sq. 5 . O . . ΝΔΕΓΟΝΟΝΟ . . . Fauvel. [τὸν δὲ ὅρκον ὀ[μνύνα]ι K. 6 i. e. αὐτούς. 7 δέξομαι Kirchhoff; at cum Fauvelii apographum (TONO . . NON . . . ΑΔΕΧϹΟΜΑΙ) tum sermonis usus suadet ut compositum reponamus.

οὔτ' (αὐτ)ὸ(ς ἐγὸ) [οὔτ' ἄλλο]ι πείσ(ομ)α[ι, τῶν ἐς] Μέδος (φυγ)ό[ντω]ν, ἄνευ τῆς (γ)ν(ώμες) [τῆς | Ἀθε]ναίον καὶ τῶ [δ](έ)μο[8], [ο]ὐδὲ τῶν μενόντων ἐχσελῶ [ἄ]ν(ευ) τῆ)ς (γ)[νόμ|ες] (τ)ῆς Ἀθεναίον καὶ (τὸ) (δ)έμο . ἐὰν δέ τ(ι)ς ἀποκτ(έ)νε(ι) [Ἔρυ|θρα]ῖ)ος ἕτερον Ἐρ[υθραῖ]ον[9], τεθ-
30 [ν]άτο. ἐὰν [δέ το] (ἀ)ει(φυγία)[10] ‖ [καταγ]ν⟨ε⟩οσθῆ(ι), (φ)ευγέτο (καὶ) Ἀ(θέν)ας[11] καὶ τὲ(ν) Ἀθεναίον χσυνμαχ(ί)[δα[12], | καὶ τ]ὰ χρέματα δεμόσ[ια ἔσ](τ)ο Ἐρυθραίον . ἐὰν δ[έ] (τ)ις [α](λ)ῶ[ι προ|διδ]ὸς το(ῖ)ς τυράννοις τὲμ (πόλιν τὲν) Ἐρυθραί(ο)ν καὶ . . ος . . | . . . . . ,
τεθνάτο (καὶ) παῖδα(ς) (ʿ)οι ἐχς ἐ(κ)ε(ί)ν(ο), ἐὰ(ν) (μ)ὲ ο[. . | . . . .]ο[ς]
35 ἔχο(ν)[τες ʿοι] π(α)ῖδες [ʿ]οι ἐχς [ἐ]κε(ί)νο [ἐς τὸν δῆμον ‖ τὸν] Ἐρυθραίο[ν] καὶ [τὸ]ν Ἀθεναίον ἀπο(φ)αν(θ)ῶ(σι)ν . τὰ δὲ χρ(έ)ματα [τῶ ἀλ|όντο]ς κατα(θ)έντ(ε)ς ἀπ(α)ντ(α) [οἱ π]αῖδες τ[ὸ] (ʿ)ἐμισ)υ [ἀπολ]α-[βόντον(?), τὸ | δὲ δεμευ]έσθο(?)[13]. κα(τὰ) ταὐτὰ καὶ [ἐάν τις ἁλῶι τὸν δ]ῆ(μ)ον τὸν Ἀθεναίον [πρ|οδ]ι(δὸ)ς ἔ [τὲν φροράν τὲν] Ἐρυθρᾶσι[14].
τ. . . . . | . . . . . εο τὸν (τ)όχσ(αρχ[ον(?)τ]ὸ(ν) Ἀθεναίον . . ο
40 . . . . . ‖ . . . ντα δε ο. ου ενε(α) ἀπε(ρ) [τοῖς ἐπι]δεμ⟨ι⟩ὸσι (τ)ὸν χσυμ(μ)άχο[ν . . . . . | . . . . . να μένειν τὸ (φρ)ό(ρ[ι])ον (τ)οχ-σ(ότ)ας δέκα . . . . . | . . . . . ονεας . . . ιοασοοσι μαστοσεινευι-σανο . . | . . . . . παρμ . οντονχι . ουκσθεναυει ʿοροπαοκιγγ . . | [αιρῆσθαι τὲν βολὲν τὲν] βολε[ῦο](σ)αν ἄν(δρ)ας (ʿ)ε(πτ)ὰ ἐ(κ) τῆ)ς
45 φυλῆς ʿεκάστες . χ . . ‖ . . . φρόρα]ρχο(ν) . γ . . . . . Ἀθεναί⟨τ⟩ον τὸν οκορτν τὸς ἐμ . σεοχ . .

---

8 Erythraeorum. 9 EOSHETERONEPTOI Fauvel; supplevi, quum in quinque extremis litteris vix aliud latere possit quam EPY⊙R. 10 Hoc toto enuntiato nihil aliud praescriptum fuisse potest quam ut is qui Erythris exul esset, simul Athenis omnibusque sociorum civitatibus arceretur; quare quin aut φυγή aut ἀειφυγία fuerit non videtur dubitandum. 11 OEYAETONATAS KAI Fauvel. N pro KAI lectum est, in ATAS latere Ἀθ[ήν]ας eo veri similius quia et litterarum τ et θ confusarum et lacunarum neglectarum alia quoque exempla praesto sunt. φευγέτω ἅμα καὶ Kirchhoff. 12 ξυμμαχ(ί[αν] Kirchhoff; praetuli vocabulum sollemne de terra sociorum. 13 Hoc enuntiatum restituere conatus sum, sed incerta esse supplementa me non fugit. 14 Supplevi. B. et K. intactum reliquerunt. Quae sequuntur usque ad finem utique desperanda sunt, quare satis habui lectiones a Boeckhio et Kirchhoffio propositas perpaucis mutatis repetere.

---

3 Tabula olim Athenis inserta pavimento ecclesiae τοῦ Σταυρωμένου; ex Nointelii possessione per aliorum quorundam manus postremo in museum publicum Parisiense pervenit, ubi exstat.

τον]ος[1] ἓ τριῶν μνῶν καὶ ν(έ)μ(ε)ν Ἐρυθραίον [τ]ο(ῖ)ς παρὸσ(ι) [τῶν | χρεῶν τ]ὸ⟨ι⟩ς ʽιε(ρ)οπο[ι]ὸς (δραχμὲ)ν (ʼεκ)ά(στ)οι· (ἐ)ὰν δ(ὲ) ἀ(π)άγε-
5 (τα[ι μὲν . . . ‖ . . μ]ὲ) ἄχσια [δ]ὲ τ(ρι)ῶ(ν) μν(ῶ)ν κα(τ)ὰ τὰ⟨ς⟩ ἐ[ρεμ]-
έν⟨η⟩α, πρ(ί(ασ)θαι [τὸς ʽιε]ροποιὸ]ς[2] ʽ(ιερ)ε(ῖ)α, τὸν [δὲ δῆ]μον (τ)ὸ[ν] (ʼΕρ)υ(θρα)ίο(ν) ὀ(φέλε)ν ἀ(ν)α(γ)ρά(φ)[εσθαι. | τὸν δὲ κ]ρεῶν οσ . οασ-
. . . . λον τὸ(ι) (β)ολομένοι. ʼΕρυθραίον (ἀ)π[ὸ κ]υάμον βολὲ(ν) (ἔ)να(ι) ε(ἶ)κο(σ)ι καὶ (ʼ)εκατὸν ἄν(δ)ρας· τὸν δὲ [κυα]με]υ(θ)έν(τ)α
10 (δοκιμάζε)ν ἐν (τ)ῆι (β)ολεῖ καὶ (μ)ὲ (θεμιτ)ὸν ἔναι βολε[ύεν μεδὲ ‖ ἕν](α) ὅλε(ιζ)ον ἓ τρ(ι)άκοντα ἔ(τε) (γ)εγονότα· δίοχσιν δ' ἔναι [κατὰ] τ]ὸ(ν) ἐ(λ)ε(γ)χο(μ)ένο(ν). βολεύεν δὲ μὲ ἐντ(ὸ)ς τεττάρον ἐ⟨ι⟩τῶν. [ἀ]πο]κυαμεῦσα(ι) [δ]ὲ καὶ κατασ(τ)ῆσαι (νῦ)ν μὲν (τὲν) βολὲν[3] (τ)ὸς (ἐπι]σκόπ)ος[4] καὶ τὸν (φ)ρ(ό)(ρ)αρχον, τὸ δὲ λοιπὸν τὲ(ν) βολὲν καὶ τὸν [φρόρ]]αρχον· (τῶ)μ βολευσόν(τον ἕκ)α(στ)ον (ʼΕ)ρ(ύθρ)ασι π[ρὶ]ν
15 (ἐ)σιέναι [ἐς τὲν ‖ ἀρχ]ὲν ὀμνύναι [μὲν Δ]ία κα[ὶ] ʼΑπόλλο καὶ Δέμε[τρα], (ἐ)παρό(με)νο[ν ἐξ]όλ]ειαν ε(α[υτοῖ ἐπιορκῶντι κ]αὶ παι(σ)ὶν ε(αυτ)ῶ]· ὀ[μνύν]αι) δὲ (τ)ὸν ὁ(ρ)κο]ν[5] κα(τ)ὰ (ʼ)ιε(ρ)ῶν (κα)ι(ο(μέ)νο(ν)· (τὲ)ν δὲ βολὲν (τὲ)ν βολ(εύοσαν) τα[ῦ]τ]α (ἀναγ)κά(ζε)ν· ἐὰν δὲ μὲ, ἔναι (ζ)εμιῶσαι [χι]λ(ί)[α]σ(ι)ν (δρ]αχμῆσι | ἕ] ὁ ἂν (ʼ)ο δῆμο(ς) ο
20 (ʼΕρυθραί)ον (αὐτὸ(ς)[6] κατα(β)α(λ)ὲν (φσ)ε(φίσ)ετ(αι). ‖ ὀμν(ύ)να[ι] δ[ὲ τά]δε [τὲν] (β)ολέν· (Β)ολεύσο ʽος ἂν [δύ]νο[μ]αι) [ἄ](ρ)ισστ[α καὶ] δ(ι)κα[ιότα]τα ʼΕρυθραίον τῶι πλέθει καὶ ʼΑθεναίον καὶ τὸν [χσ(υ)ν-μά[χ]ον, [κ]αὶ οὐκ [ἀποσ]τέσομαι ʼΑθεναίον τὸ π[λ]έθος οὐδὲ [τὸ]ν χσυνμάχον τὸν ʼΑθεναίον οὔτ' αὐτὸς ἐγὸ ο[ὔ]τ' ἄ[λ](λ)οι (π)ε[ί]σο-(μ[αι, | οὐδ'] αὐ(τ)ομο(λέσο) οὔτ' αὐτὸς ἐγὸ οὔτ' ἄλλο(ι) [π]ε[ί]σομαι
25 οὐδὲ ʽενί· ‖ οὐδὲ] τὸν (φ[ευγό]ν(τ)ον [κατ]αδέχσομαι[7] οὐδ[ὲ] ʽένα

---

habui accurate indicasse quid recte traditum sit, quid suppletum, quid emendationi debeatur. De reliquis omnibus Boeckhii Kirchhoffiique exempla consulenda erunt; ibi solum, ubi ab eis recedendum existimavi, paucis emendationes meas supplementaque defendere conatus sum. 1 Supplevi, cum B. et K. intactum reliquissent huius versus initium antecedentisque finem. cf. v. 5 μὴ ἄξια δὲ τριῶν μνῶν κατὰ τὰ εἰρημένα. 2 Supplevi, dubitans sane. 3 LINMENNOΣBOLEN Fauvel. (τ)ὴν μὲν (τέ)ως βουλὴν B. K. At ἡ τέως βουλή non est senatus qui primus ex hoc decreto constituetur, sed qui iam nunc in munere est, de quo hic non dici sponte patet. Neque mea emendatio difficilior videbitur si reputaveris perfrequenter O pro E et Σ pro N exscripsisse Fauvelium. 4 de episcopis ab Atheniensibus in sociorum subditorum civitates missis v. Boeckh Staatsh. I p. 553 sq. 5 . O . . ΝΔΕΓΟΝΟΝΟ . . . Fauvel. [τὸ]ν δὲ ὅρκον ὀ[μνύνα]ι K. 6 i. e. αὐτούς. 7 δέξομαι Kirchhoff; at cum Fauvelii apographum (TONO . . NON . . . ΑΔΕΧΣΟΜΑΙ) tum sermonis usus suadet ut compositum reponamus.

οὔτ' (αὐτ)ὸ(ς ἐγὸ) [οὔτ' ἄλλο]ι πείσ(ομ)α[ι, τῶν ἐς] Μέδος (φυγ)ό[ντω]ν,
ἄνευ τῆς (γ)ν(όμες) [τῆς | 'Αθε]ναίον καὶ τῶ [δ](έ)μο[8], [ο]ὐδὲ τῶν με-
νόντον ἐχσελῶ [ἄ]ν(ευ) τ(ῆ)ς (γ)[νόμ]ες] (τ)ῆς 'Αθεναίον καὶ (τὸ) (δ)έμο .
ἐὰν δέ τ(ι)ς ἀποκτ(έ)νε(ι) ['Ερυ|θρα]ῖ)ος ἕτερον 'Ερ[υθραῖ]ον[9], τεθ-
30 [ν]άτο. ἐὰν [δέ το] (ἀ)ει(φυγία)[10] ‖ [καταγ]ν⟨ε⟩οσθε(ι), (φ)ευγέτο (καὶ)
'Α(θέν)ας[11] καὶ τὲ(ν) 'Αθεναίον χσυνμαχ(ί)[δα[12], | καὶ τ]ὰ χρέματα
δεμόσ[ια ἔσ](τ)ο 'Ερυθραίον . ἐὰν δ[έ] (τ)ις [α](λ)ῶ[ι προ|διδ]ὸς το(ῖ)ς
τυράννοις τὲμ (πόλιν τὲν) 'Ερυθραί(ο)ν καὶ . . ος . . | . . . . . ,
τεθνάτο (καὶ) παῖδε(ς) (ʿ)οι ἐχς ἐ(κ)ε(ί)ν(ο), ἐὰ(ν) (μ)ὲ ο[. . | . . . .]ο[ς]
35 ἔχο(ν)[τες ʿοι] π(α)ῖδες [ʿ]οι ἐχς [ἐ]κε(ί)νο [ἐς τὸν δῆμον ‖ τὸν] 'Ερυ-
θραίο[ν] καὶ [τὸ]ν 'Αθεναίον ἀπο(φ)αν(θ)ῶ(σι)ν . τὰ δὲ χρ(έ)ματα [τῶ
ἁλ|όντο]ς κατα(θ)έντ(ε)ς ἁπ(α)ντ(α) [οἱ π]αῖδες τ[ὸ] (ʿ)έμισ)υ [ἀπολ]α-
[βόντον(?), τὸ | δὲ δεμευ]ἔσθο(?)[13]. κα(τὰ) ταὐτὰ καὶ [ἐάν τις ἁλῶι
τὸν δ]ῆ(μ)ον τὸν 'Αθεναίον [πρ|οδ]ι(δὸ)ς ἢ [τὲν φροράν τὲν] 'Ερυθρᾶσι[14].
τ. . . . . | . . . . . εο τὸν (τ)όχσ(αρχ)[ον(?)τ]ὸ(ν) 'Αθεναίον . . ο
40 . . . . . ‖ . . . ντα δε ο. ου ενε(α) ἁπε(ρ) [τοῖς ἐπι]δεμ⟨ι⟩ῶσι (τ)ῶν
χσυμ(μ)άχο[ν . . . . . | . . . . . να μένειν τὸ (φρ)ό[ρ]ιον (τ)οχ-
σ(ότ)ας δέκα . . . . . | . . . . . ονεας . . . ιοασοοσι μαστοσειευι-
σανο . . | . . . . . παρμ . οντονχι . ουκσθενανει ʿοροπαοχιγγ . . |
[αιρῆσθαι τὲν βολὲν τὲν] βολε[ύο](σ)αν ἄν(δρ)ας (ʿ)ε(πτ)ὰ ἐ(κ) τ(ῆ)ς
45 φυλῆς ʿεκάστες . χ . . ‖ . . . φρόρα]ρχο(ν) . γ . . . . . 'Αθεναί⟨τ⟩ον τὸν
οκορὶν τὸς ἐμ . σεοχ . .

---

8 Erythraeorum. 9 EOΣHETEPONEPTOI Fauvel; supplevi, quum in quinque extremis litteris vix aliud latere possit quam EPY⊙R. 10 Hoc toto enuntiato nihil aliud praescriptum fuisse potest quam ut is qui Erythris exul esset, simul Athenis omnibusque sociorum civitatibus arceretur; quare quin aut φυγή aut ἀειφυγία fuerit non videtur dubitandum. 11 OEYΛETONATAΣ KAI Fauvel. N pro KAI lectum est, in ATAΣ latere 'Αθ(ή)ν)ας eo veri similius quia et litterarum τ et θ confusarum et lacunarum neglectarum alia quoque exempla praesto sunt. φευγέτω ἅμα καὶ Kirchhoff. 12 ξυμμαχ(ί[αν] Kirchhoff; praetuli vocabulum sollemne de terra sociorum. 13 Hoc enuntiatum restituere conatus sum, sed incerta esse supplementa me non fugit. 14 Supplevi. B. et K. intactum reliquerunt. Quae sequuntur usque ad finem utique desperanda sunt, quare satis habui lectiones a Boeckhio et Kirchhoffio propositas perpaucis mutatis repetere.

---

3 Tabula olim Athenis inserta pavimento ecclesiae τοῦ Σταυρωμένου; ex Nointelii possessione per aliorum quorundam manus postremo in museum publicum Parisiense pervenit, ubi exstat.

Post Maffeium Muratoriumque edidit Boeckh C. I. G. 165. Ex ectypo chartaceo a Waddingtono accepto Kirchhoff C. I. Att. I 433. Fröhner Inscr. Grecques du Musée du Louvre p. 212 n. 112.

Ἐρεχθεῖδος

ὁ οἶδε ⁝ ἐν τοῖ ⁝ πολέμοι ⁝ ἀπέθανον ⁝ ἐν Κύπροι[1] ⁝ ἐν Αἰγ[ύ]πτοι[2] ⁝ ἐν Φοινίκει[3], ἐν Αλιεῦσιν[4], ἐν Αἰγίνει[5] ⁝ Μεγαρο[ῖ][6]

τὸ αὐτὸ ἐνιαυτὸ[7]

5 [σ]τ[ρα]τεγὸν	Φάνυλλος	Ἄκρυπτος
Φ[ρύνι]χος[8]	Χ[ρό]νιος	Τιμοκράτες
Π[αντ]αλέον	Ε[ὐγ]είτον	Ἀρχέλας
Πολύστρατος	Ἀρ[χ]ιππος	Εὐθυκράτες
[Δρ]ακοντίδες	Λυ[σ]ικλῆς	Πατροκλείδε[ς]

Litteratura antiqua Attica: memorabiles litterarum formae ꝶNꝶ (Col. I vs. 62—70 semper ꝶꝶ). Praeter A volgare frequenter A scriptum est. Sigma ubique est ⸗ praeter col. I vs. 67 ubi extremo loco Σ legitur. 1 Cf. Thucyd. I, 104. 2 De Aegyptiorum defectione cui praeerat Inaros Psammetichi f. cf. Thuc. l. l. Athenienses Cypro relicta illuc transierunt et Memphin quo Persae confugerant oppugnaverunt. 3 Phoenices ora ab Atheniensibus cum in insula Cypro contra Persarum regem pugnarent expeditionibus navalibus vexata esse videtur. 4 Thuc. I, 105 Ἀθηναίοις δὲ ναυσὶν ἀποβᾶσιν ἐς Ἁλιᾶς πρὸς Κορινθίους καὶ Ἐπιδαυρίους μάχη ἐγένετο, καὶ ἐνίκων Κορίνθιοι. 5 Thuc. l. l. πολέμου δὲ καταστάντος πρὸς Αἰγινήτας Ἀθηναίοις μετὰ ταῦτα ναυμαχία γίγνεται ἐπ' Αἰγίνῃ μεγάλη Ἀθηναίων καὶ Αἰγινητῶν (καὶ οἱ ξύμμαχοι ἑκατέροις παρῆσαν), καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι, καὶ ναῦς ἑβδομήκοντα λαβόντες αὐτῶν ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν καὶ ἐπολιόρκουν Λεωκράτους τοῦ Στροίβου στρατηγοῦντος. 6 Quum Athenienses Aeginam obsiderent, Corinthii cum sociis in Megarida impetum fecerunt, sed a Myronide victi sunt. Thuc. l. l. 7 Thucydides nullam omnino temporum notam addidit, Diodorus vero haec certamina diversis annis assignat, Aegyptiacae expeditionis finem Ol. 80, 1 (XI, 77), proelia ad Halias et Aeginam 80, 2 (XI, 78), Megarense 80, 3 (XI, 79). Quod quum refutetur hoc titulo, tamen quinam unus ille annus fuerit difficillimum est dictu. Cum Boeckhius annum civilem Atticum Ol. 80, 3 (458/7 a. Chr.) intellexisset, K. W. Krüger Studien p. 161 sqq. probabiliter exposuit, annum potius a vere 460 usque ad insequens ver computandum esse (Ol. 79, 4 et 80, 1). 8 φ[ύλαρ]χος Boeckhius, qui hoc ad Chronii, στρατηγῶν v. 5 ad Phanylli nomen pertinere putabat. At hanc dispositionem incredibilem esse suo iure Kirchhoffius statuit, quare col. I v. 6 nomine proprio reposito ad hoc refert antecedens στρατηγῶν; participio hominem, qui ad tempus parti alicui copiarum praefectus fuerit, a praetore Erechtheidis Hippodamante, qui infra col. I. v. 62 substantivo στρατηγός indicatur, distingui.

10 . . μόστ[ρ]ατος
. . μέας
. . κλείδες
. . κράτες
[Χα]ιρέδεμος
15 . . εσίας
. . έσανδρος
[Λυ]κόφρον
[Ἀ]πολλόδορος
[Ἀ]ριστοτέλες
20 [Π]ροτίας
Δράκαλος
Μεχανίον
Φιλιστίδες
Τιμογένες
25 Χαρίσανδρος
[Μ]ενεκλῆς
[Μ]ελάνοπος
[Κ]λεόνβροτος
[Ἀ]ριστοκλείδες
30 Θοκυδίδες
Εὐθύδεμος
[Κ]αλλικράτες
Ἀφσέφες
[Ἀ]ριστείδες
35 [Φ]ιλόδεμος
[Κ]εφισόδοτος
[Σ]όφιλος
[Ἀ]ντιμένες
[Ἐ]παίνετος
40 Ἐργαῖος
Διογένες
Φρῦνος
[Κ]τεσιάδες
[Κ]όροιβος
45 [Κ]ράτυλλος
[Σ]υνφέρμιος
[Ν]ικίας
Λυσικλείδες

Κέ[λ]ευσος
Εὐ[θ]ύδεμος
Δίκαιος
Φιλ[ῖ]νος
Καλλικλῆς
Ναυσικλῆς
[Τ]ιμεσίθεος
. . εσιγένες
Π[ο]λυκλῆς
Ἀλ[ε]χσίας
Ἀμύδριππος
Ἀπολλόδορος
Γοργίας
Νόθαρχος
Παρμον[ί]δες
Βάκον
Πίθον
Λυσίας
Σόστρατος
Φιλῖνος
Φίλαιθος
Φιλέταιρος
Σοτέλες
Λυσίας
Ἀριστογένες
Φιλῖνος
Διότιμος
Καλλονίδες
Καλλίχσενος
Δεινίας
Σμίκυθος
Τιμόδεμος
Λῦσις
Ἀκεσίας
Ἐπιχάρες
Ἱερόνυμος
Ἀναχσίλας
Χαιρίας
Ἡρακλείδες

Ἀλκμεονίδ[ες]
Γλαύκον
Δεμόνικος
Ἀναχσίδορος
Γλαύκον
Προκλῆς
Ἀντιφῶν
Ἀναχσίλα[ς]
Ἀρχέπολι[ς]
Καλλέας
Θαλίαρχο[ς]
Φιλόνιχο[ς]
Εὐκλείδε[ς]
Διόδορος
Νίκαρχος
Ἐπιτέλες
Κύβον
Χ[α]ιρίας
Δεμέτριο[ς]
Ἀρχεσίλας
Εὔθοινος
Δεμέτριος
Γόργον
Στράτ[ο]ν
Ἀρισ[τ]οφάνες
Γλα[ύ]κον
Φυσ[ον]ίδες
Ἀγ[ν]όδεμος
Διο[κ]λῆς
Φανόστρατο[ς]
Εὐμένιος
Θε[ό]δορος
[Εὐρ]ύλεος
[Κέ]ρδον
[Ἐπ]ιχάρες
Ε[ὔ]δοχσος
Π[ο]λύζελος
Γ[λ]αυκίας
Ἐριγένες

Φρούραρχος
50 Χα[ρίσ]ανδρος
Ὀ[λυμπ]ιάρατος
Σ . . . . ος
Μνε[σ]ίφιλος
Σοσίας
55 Ἀρχῖνος
Λυκῖνος
Καλλίας
Μνεσιγένες
Σίκον
60 Ἀμφικέδες
Χσένυλλος
στρατεγός[10]
Ἱπποδάμας
Εὐθύμαχος
65 Εὔμελος
Ἀνδροσθένες
τοχσόται :
Ταῦρος
Θεόδορος
70 Ἀλεχσίμαχος

Ἀγασικλῆς
Ἀλκᾶς
Κεφισόδοτος
Καλλικλῆς
Κεφισόδορος
Νομένιος
Χσενόφιλος
Ὑπέρβιος
Ἄγνον
Πολύχσενος
Ἐρχσιμένες
Νίκον

ἐν Αἰγύπτοι[9]

: Τελένικος
: μάντις

Φρῦνος

Ἀντιχάρες
Φιλιστίδε[ς]
Ἀμφικλείδ[ες]
Φροῦρος
Τίτον
Εὔβιος
Καλλίβ[ιος]
Σμῖκρο[ς]
Νεαῖος
Ἐργοτέ[λες]
Φοκίον
Ἄραιθ[ος]

9 ἐν Αἰγύπτῳ Τελένικος μάντις coniungenda esse cum ex loco — nam subscripta sunt haec medio titulo qualis primo incisus erat (v. infra) — tum ex litteris reliquo titulo maioribus sed inter se plane aequalibus iure collegit Kirchhoff. 10 vs. 62—70 postea additi sunt, cum de horum nece nuntius post reliqua incisa demum Athenas pervenisset; aliam manum produnt litterarum quarundam figurae (v. supra). Kirchhoff.

4 In gradu summo porticus cuius reliquiae anno 1880 Delphis inventae sunt. Totus titulus uno versu 14, 30 longo, litteris altis 0,18—0,185 incisus. Ed. B. Haussoullier Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 12.

Ἀθεναῖοι ἀνέθεσαν τὲν στοὰν κ[α]ὶ τὰ ὅπλ[α κ]αὶ τὰκροτέρια ἑλόντες τὸν πο[λεμίο]ν.

Litteratura Attica antiqua (ΦΗΝΣ; lambda modo L modo V est). Cf. Paus. X, 11,6: ᾠκοδόμησαν δὲ καὶ Ἀθηναῖοι στοὰν ἀπὸ χρημάτων ἃ ἐν τῷ πολέμῳ

σφίσιν ἐγένετο ἀπό τε Πελοποννησίων καὶ ὅσοι Πελοποννησίοις ἦσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ σύμμαχοι. ἀνάκειται καὶ δὲ πλοίων τὰ ἄκρα κοσμήματα καὶ ἀσπίδες χαλκαῖ· τὸ δὲ ἐπίγραμμα τὸ ἐπ' αὐτοῖς ἀριθμεῖ τὰς πόλεις ἀφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι τὰ ἀκροθίνια ἀπέστειλαν, τήν τε Ἠλείων καὶ Λακεδαιμονίων, Σικυωνά τε καὶ Μέγαρα, καὶ Πελληνέας Ἀχαιῶν, Ἀμβρακίαν τε καὶ Λευκάδα καὶ αὐτὴν Κόρινθον· γενέσθαι δὲ ἀπὸ τῶν ναυμαχιῶν ταύτων καὶ θυσίαν θησεῖ καὶ τῷ Ποσειδῶνι ἐπὶ τῷ ὀνομαζομένῳ Ῥίῳ. καί μοι φαίνεται τὸ ἐπίγραμμα ἐς Φορμίωνα τὸν Ἀσωπίχου ἔχειν καὶ ἐς τοῦ Φορμίωνος τὰ ἔργα. Et porticum eandem et titulum alium esse, ac Pausanias commemoravit, manifestum est. At ne eadem quidem aetate incisa est inscriptio quae in gradu nunc extat et quae in ipsis spoliis dedicatis olim fuit; nam hanc ad bellum Peloponnesiacum referendam esse Pausanias recte ex civitatum nominibus collegit, illam multo antiquiorem esse litterarum formae arguunt. Recte igitur Haussoullierus post victoriam navalem prope Aeginam partam (Thuc. I, 105. [Lys.] II, 48. Diod. I, 78) anno 460 a. Chr. porticum exstructam, post Phormionis victorias a. 427 spoliis dedicatis nova addita eaque peculiaribus titulis ornata esse coniecit, cum antiquiora illa coniunctim in ipsius stoae inscriptione dedicatoria indicata essent.

---

5 Tabula marmorea inventa Halicarnassi (*Budrun*). Ed. Newton Discoveries at Halicarnassus p. 23 sqq. 671 sqq. et tab. 85 (inde H. Sauppe Nachrichten von der kgl. Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen 1863 p. 303 sqq.). Accuratius exemplar exhibuit Newton Transactions of the royal society of Litterature 1867 Decemb. 18. Ex hoc et ectypo chartaceo ab G. Hirschfeld accepto maximam tituli partem (praeter versus 7 et 19—22) minusculis litteris expressit A. Kirchhoff Studien zur Gesch. des griech. Alphabets ed. 3 p. 4 sqq.

Τάδε ὁ [σύ]λλο[γος] ἐ[β]ουλεύσατ[ο] | ὁ Ἁλικαρνατ[έω]ν[1] καὶ Σάλ-

Litterae volgares praeter omicron plerumque puncto notatum. Paucis locis etiam Ω punctum habet. Aetatem definivit Kirchhoffius p. 5 sqq.: Lygdamis (v. 3) neque privatus fuisse potest, cum haec inter eum et concilium Halicarnasensium et Salmacitarum convenirent, neque ipsarum urbium dominus, quia sic eius nomen certe praemissum esset concilii illius mentioni; sed statuendum est, civitate utraque ab exulibus in libertatem vindicata cum Lygdamis in vicinis Cariae regionibus imperium retinuisset, hoc pactum inter eum et civitates factum esse. Atqui neque post annum Ol. 84, 3 (454 a Chr.), quia iam tum Halicarnassus libera civitas in laterculis tributorum Atticis recensetur (C. I. Att. I 226), neque multo ante illum annum, quia Pisindelis, Lygdamidis pater, proelii Salaminii tempore vixdum adulta aetate erat, Halicarnassus dominatione liberata est. Ipsum decretum ad turbas civiles et bella intestina pertinet, ex quibus multas de dominio fundorum contentiones natas esse consentaneum est. 1 Infra v. 40. 41 forma volgaris

μακι[τ]έων[2] καὶ Λύγ[δα]μις[3] ἐν τῆι ἱερῆ[ι] | ἀγορῆι μηνὸ[ς Ἑ]ρ-
5 μαιῶνος πέμ[π]τηι ἱσταμέ[νο ἐ]πὶ Λέοντος πρυ[ταν[εύον]το[ς τ]ὸ
Ὀατάτιος κ(α)[ὶ] Σ(α)....λλ[ο τ]ο Θεκυιλωνε[. οι[.. τὸ]ς μ[νή]μο-
10 νας[4] μὴ παρα[διδό[ναι] μή[τε] γῆν μήτε οἰκ[ί[α] τοῖς μνήμ[ο]σ]ιν
ἐπὶ Ἀπολω[νίδεω τῶ Λυ[γδά]μιος[5] μνημονε[ύοντος καὶ [Πα]ναμύω
τῶ Κασβώ[λλιος καὶ Σ[αλ]μακιτέων μνη[μονευόντω[ν Μ]εγαβάτεω
15 τῶ Ἀ[φυάσιος κα[ὶ Φο]ρμίωνος τῶ Π[α]νυάτιος. ἢν δ[έ τις] θέλη[ι
δικάζ[ε]σθαι περὶ γῆ[ς ἢ] οἰκίων, ἐπικαλ[εί[]τω ἐν ὀκτὼ κα[ὶ δέ]κα
20 μησὶν, ἀπ' ὃ τ[ὸ ἄδος[6] ἐγένε[το]. νόμωι δὲ, κατάπ[ε]ρ νῦν,
ὁρκῶ⟨ι⟩σ[αι τὸς] δικαστὰς.[7] ὅτ[ι] ἂν[8] οἱ μνήμο[νες ἐ]ιδέωσιν,
τοῦτο | καρτερὸν[9] ἔν(α)[ι. ἢν] δέ τις ὕστερον | ἐπικαλῆι τού[το] τὸ
25 χρόνο τῶν | ὀκτὼ καὶ δέκα [μη]νῶν, ὅρκον ἔναι τ[ῶι νεμομένω[ι
τ]ῆγ γῆν ἢ τὰ οἰκ[ί[α, ὁρκῶν δὲ τ[ὸς] δικαστὰς ἡμί[ε]κτον δε-
ξαμ[ένο]ς· τὸν δὲ ὅρκον εἶ[ν]αι παρεόντος [τῶ ἐ]νεστηκότος[10].

Ionica est. Hic notanda litterae T figura, quae redit v. 16 in Πανυάτιος et v. 6 bis in Ὀατάτιος, quum praeterea ubique T sit; eandem habent nummi Mesambrianorum (ΜΕΤΑ) teste Friedländero apud Kirchhoffium p. 11. Quare, praesertim cum haec omnia barbarae originis nomina esse Kirchhoffius monuerit, nescio an illud signum coniunctioni elementorum τσ indicandae inservierit, quam Graeci postea, quia ora eorum ab eius pronuntiatione abhorrebant, in σ duplicem aut simplicem mutabant. 2 Σαλμακίς· πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Σαλμακίτης, καὶ Σαλμακεὺς διὰ τὸ ἐπιχώριον. Steph. Byz. s. v. Hic titulus demonstrat, Halicarnassios cum urbe vicina unum concilium habuisse, etsi sui utrique civitati magistratus erant. 3 Pisindelis filius, Artemisiae nepos (v. supra). 4 Ar. Polit. VII, 8, 1321 b 34 sqq. ἑτέρα δ' ἀρχὴ πρὸς ἣν ἀναγράφεσθαι δεῖ τά τε ἴδια συμβόλαια καὶ τὰς κρίσεις ἐκ τῶν δικαστηρίων· παρὰ δὲ τοῖς αὐτοῖς τούτοις καὶ τὰς γραφὰς τῶν δικῶν γίνεσθαι δεῖ καὶ τὰς εἰςαγωγάς. ἐνιαχοῦ μὲν οὖν μερίζουσι καὶ ταύτην εἰς πλείους, ἔστι δὲ μία κυρία τούτων πάντων. καλοῦνται δὲ ἱερομνήμονες καὶ ἐπιστάται καὶ μνήμονες καὶ τούτοις ἄλλα ὀνόματα σύνεγγυς'. Kirchh. p. 5 n. 1. 5 Iniuria hunc Newtonus Lygdamidis tyranni filium putat, qui eo tempore adulta aetate filium habere non poterat. Probabilius est cum Kirchhoffio Apollonidem filium Lygdamidis natu maioris, Artemisiae fratrem, habendum esse. 6 i. e. δόγμα, sic legendum esse vidit Th. Bergkius; intellegenda est haec ipsa lex. 7 Supplevi; vs. 20 medio si dativum ὅρκῳ agnosceremus, non sufficeret locus supplendo infinitivo, quo careri non potest. Praecipitur, ut iudices qui de his litibus proximis duodeviginti mensibus iudicaturi sunt, iureiurando obstringantur legitimo, ut iam fiat in reliquis iudiciis ordinariis. 8 Aut sic aut cum Sauppio ὅ τ[ι δ'] ἂν scribendum est; illud praetuli, quia spatio melius convenit et asyndeton vs. 32 τὸν νόμον τοῦτον redit. 9 i. e. κύριον. vetantur iudices quicquam de dominio fundorum in disceptationem vocare, quod mnemones se scire profiteantur. 10 adversarius (ἐνστάτης Soph. Aiac. 104).

30 κ[αρτερὸς δ' εἶναι γ[ῆς κ]αὶ οἰκίων, οἵτινες ‖ τότ' εἶχον ὅτε [Ἀπο]λωνίδης καὶ Πανα|μύης[11] ἐμνημό[νευ]ον, εἰ μὴ ὕστερο|ν ἀπεπέρασα[ν. τὸ]ν νόμον τοῦτον | ἤν τις θέληι [συγ]χέαι ἢ προ-
35 θῆτα[ι] ψῆφον, ὥστε μ[ὴ ε]ἶναι τὸν νόμο|ν τοῦτον, τὰ ἐόν[τα] αὐτοῦ πεπρήσθω | καὶ τὠπόλλων[ος] εἶναι ἱερὰ καὶ α|ὐτὸν φεύγεν ἀ[εί]. ἢν δὲ μὴ ἦι αὐτ|ῶι ἄξια δέκα [στα]τήρων, αὐτὸν [π]‖επρῆσθαι
40 ἐπ' [ἐξα]γωγῆι καὶ μη[δ]‖αμὰ κάθοδον [εἶν]αι ἐς Ἁλικαρν|ησσόν. Ἁλικα[ρνη]σσέων δὲ τῶσσυμπάντων τ[ούτ]ωι ἐλεύθερον εἶ]ναι, ὃς ἂν ταῦτα μ[ὴ πα]ραβαίνηι, κατό|περ τὰ ὅρκια ἔτα[μον] καὶ
45 ὡς γεγραπ‖ται ἐν τῶι Ἀπολλ[ωνί]ωι[12], ἐπικαλῆν.

---

11 Hi in munere fuerunt etiamtum cum haec lex lata est (v. 10 sqq.) 12 Ad foedus inter civitates liberatas et tyrannum cum eis qui a partibus eius steterant paullo ante hanc legem ictum haec spectare Kirchhoffius monuit.

---

6 Marmor album a quattuor lateribus inscriptum, inventum in castello *Budrun* (Halicarnassi). Edd. B. Haussoullier Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 295. Newton Essays on art and archéologie, Append. p. 1 sqq. De eis locis, ubi dissentiunt apographa, Haussoullier denuo examinato ectypo suo chartaceo rettulit Bulletin de corr. Hell. IV (1880) p. 522 sqq. **a.** in fronte:

Θε[οί]. | [Ο]ἵδε ἐπρίαντο παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος κ[αὶ τῆς] | Ἀθη-
ναίης καὶ Παρθένου[1] γέας[2] καὶ οἰκίας [τῶν] | ὀφειλόντων τοῖς
5 θεοῖς τούτοις βεβαιοῦν τ[οὺς ‖ θ]εοὺς τὸν ἀΐδιον χρόνον, συμ-
βεβαιοῦν δὲ το[ὺς] | νεωποίας τῶν θεῶν τοὺς αἰεὶ ὄντας καὶ ἐξορ-
κίζε[σ]θαι κατὰ ταῦτα: Κονδμάλας Ἁρλιώμο γῆν τὴν Αἰγ[υ]‖πτίο
τοῦ Ἀρχαγόρεω τὴν ἐλ Λυρισσῶι καὶ τὰ ἐν τῆι Κύ|ογρισσίδι
10 ὅσα προς τῆι αὐλῆι ταύτηι δρα(χμῶν) ΜΧΗΗΗ ‖ [Ζ]ηνόδωρος
Ἁρυάσσιος οἰκίην τὴν Ἀρτέμωνος τοῦ | Παναμύω τὴν ἐν Σαλ-

Litterarum formae volgares. Titulo antecedente aliquanto recentiorem esse recte iudicarunt editores, sed nullam video causam cur ad finem quinti aut adeo initium quarti a. Chr. saeculi detrudamus. 1 Diversa a Minerva; eodem nomine dea colebatur Neapoli Thraciae et Chersonesi. 2 Idem pluralis est in titulo Chio quinti a. Chr. saec. Bulletin de corr. Hell. III p. 230 sqq. et in nonnullis titulis recentioribus Ionicis.

μακίδι[3] δρα(χμῶν) ΗΗΗ𐅵 ⁝ Τεισίμαχος | [Ἡ]ρακλείδεω γῆν τὴν
Ἀρβήσσιος τοῦ Ἀπολλωνίδεω | [τ]ὴμ πρὸς Σαλμακίδι δρα(χμῶν)
ΗΗΗΔΔΔΔ ⁝ Βόσθων Ἀστυ[ν]όμου οἰκίην Ἀρλιώμο τοῦ Πύρ-
15 γωνος τὴμ πρὸς [τ]ῶι τ]είχει καὶ τὸ κηπίον τὸ πρὸς τῆι οἰκίηι
δρα(χμῶν) ΧΗΗ𐅵ΔΔΔΔ | [Παντ]αλέων Ἀρτέμωνος γῆν ἐγ Κό-
τοις τὴν Ἀρλιώμο | [τοῦ Π]ύργωνος ΓΗΔ ⁝ Λεοντίσκος Οὐλιάδεος
καὶ Διοσ[κουρί]δης Πιρώμιος γῆν ἐγ Κευάρωι πᾶσαν τὴν Ἀργείο[υ]
20 τοῦ Π]ύργωνος ΓΗΗΗΔΔΔ ⁝ Παραύσσωλος Πανυάσσιο[ς ‖ γῆ]ν
τὴν ἐν Οὐασσῶι τὴν Ἀρλιώμου τοῦ Πύργωνος Η [⁝ Π|α]νταλέων
Ἀρτέμωνος γῆν τὴν ἐμ Πουνομούοις τὴ[ν Ἀρ]]λιώμου τοῦ Πύρ-
γωνος 𐅵 ⁝ Πρωταγόρης Ἡρακλείδε[ω] | γῆν τὴν Ἰάσονος τοῦ
Παναβλήμιος 𐅵ΗΗΗ𐅵Δ ⁝ Ἀρλ[ω]]μος Κυτρελήμιος οἰκίην τὴν
25 ἐν Σαλμακίδι τὴν ‖ [Μ]όσχου τοῦ Ἀρλιώμο καὶ αὐτὸγ[4] καὶ ὧν
ἱκνεῖται ΗΗΗ ⁝ . . Δ ⁝ Γρίσων Ἀμύντεω γῆν ἐν Ὠνζωσσυάσωι τὴν
Τύ[μνε]ος Ὑεσκυρέβο ΧΗ ⁝ Μόσχος Τενδέσσιος γῆν ἐγ Κότο[ις|
τὴν] Λύξεω[5] τοῦ Πίγρεω[6] ΧΓΗΗΗΗ. Ποσειδώνιος Δημητ[ρίο |
30 γ]ῆν ἐλ Λυρισσῶι τὴμ Πυθοδώρο τῶ Δημητρίο ΓΗΗ𐅵Δ‖. ἀνων
Ἀντιδότο οἰκίην τὴμ Μέλωνος τοῦ Σιληνῶ ΓΗ [Γ] | [Κ]αλλίστρατος
Θεοδώρο γῆν ἐλ Λυρισσῶι τὴν Σα|τύρου τοῦ Ἰστιαίου ΧΧΧΓΗΗ ⁝
Διοσκουρίδης Πιρώμιο[ς] | οἰκίην τὴμ Μέλωνος τοῦ Σιληνοῦ τὴν
35 ἐμ πόλει | ΧΓΗΔΔΔΔ ⁝ Ἀμύντης Ἀρχίππο γῆν ἐγ Κασα[ωι] ‖
τὴμ Μέλωνος τοῦ Σιληνῶ ΓΗΗ𐅵 ⁝ Χαιρέδημος Ἀρχαγό[ρ]εω
γῆν τὴν Λητοδώρου τῶ Μεγαβάτεω καὶ τὴν οἰκίη[ν|τ]ὴν ἐμ πόλει :
ΤΗ𐅵ΔΔΔΓ⊢⊢⊢ ⁝ Μόσχος Τενδέσσιος γῆ[ν] | ἐν Λίδηι[7] τὴμ
Βάτωνος τοῦ Μικίννω ΗΗ ⁝ Ἀρτέμως Ὑε|χωδος γῆν ἐν Σαράνσωι
40 ἣν εἶχεν Ἑρμαπὶς[8], ἣ ἦν Ἀλ[ε]]ξιος[9] ΧΗΔΔΔΔ ⁝ Ἀκταύσσωλ-
λος Σασσώμο ἐπρίατο | οἰκίην ἐν Σαλμακίδι τὴμ Πανυάσσιος
τοῦ Ἰδαγύγο (Η). | Ὑσσώης Ἀρβήσιος ἐπρίατο γῆν τὴν Διο-

---

3 n. 5 not. 2. 4 v. not. 16. 5 nomen Halicarnassium notum ex Suida Ἡρόδοτος. 6 Pigres Artemisiae (incertum utrius) frater qui Batrachomyomachiam condidisse fertur hic vix intellegi potest. 7 Sic legerat Haussoullier, Δίδηι Newton; ac retractato lapide ille concedit litteram primam ambiguam esse, sed monet apud Herodotum I, 175 scripta esse ὄρος τειχίσαντες τῷ οὔνομά ἐστι Λίδη. Hic est mons qui sinum Ceramicum a septentrionali parte terminans usque ad urbem Halicarnassum pertineat, Rawlinsono, Kieperto, Newtono iudicibus. 8 conduxerat Hermapis fundum. 9 hic dominus fundi intellegendus videtur, qui deo pecuniam debebat; alibi sane statim nomini γῆν adiungitur τὴν τοῦ δεῖνος, sed hic propter praemissum ἣν εἶχεν Ἑρμαπὶς dicendi ratio mutata est.

τίμο τοῦ Σαρυ|σώλλο τὴν ἐν Ὠσπραόννωι ἥτις ἦν Καρκάδος[10]
καὶ τὴ[ν] | θάλασσαν[11] ὅπου τὸ ὁρκυνεῖον[12] ΓΗΗΗΗ𐅂ΔΔ!
45 Ἀθηνίων || Τρυώλο οἰκίην ἐμ πόλει ἣν εἶχεν Ἀρτύασις Τοβορόρο
| τὴν Ἀλέξιος ΧΧ! Πολύιδος ἐπρίατο οἰκίην τὴν Γνά|θωνος τὴν
ἐν Ἄργει[13], ἦι γείτωμ Ποσειδώνιος καὶ Ἰδάγυγο[ς] | καὶ Γερον-
50 τίδης ΧΗΗ: ----------|----------||[Π]ανύασσις
Δημητρίο οἰκίην τὴν Στράτωνος ἦι γείτων | [Εὔ]ιππος ΓΗΗΗΗ!
Ἀντιπᾶς Σκύθεω ἐπρίατο οἰκίην τὴμ Μικί[ννω] τοῦ Σχινοσίο
𐅂ΔΓΙ:----------|----------Ἀνάξας | [τοῦ δεῖνος ἐ]πρί-
55 ατο οἰκίην τὴν Ἀρτεμιδώρο τοῦ Ἀλγάνιος || ------ατβης Πονυσ-
σώλλο οἰκίην τὴν Κουλδόιδος | [τοῦ----] ώλλο ΗΗ𐅂ΔΔΔΔΓΙ!
Μόσχος ενδέσσιος [γῆν καὶ οἰκίη]ν τὴν ἐλ Λυρισσῶι τὴν Μικύθο τὸ
Ἰμβράσσιδος|----- ΧΧΔΔΔΛΓ!Ἀθηνίων Ἰμβάρσιδος ἐπρίατο |
60 [γῆν τὴν Πανταλέο]ντος τὸ Ἀρτεμίωνος ἐν Σ(α)ράνσωι ἥτις ἦν||
[τοῦ δεῖνος[14]----]: Πολύιδος ἐπρίατο γῆν ἐν --------|[ἥτις ἦν
Ἀλέ]ξιος ἦι ὅμουρος Καλαβώτης|-------- ΔΔΓΙ: Σπαρεύδιγος
Πανυάσσιος |[γῆν ἐν-----]ωι ἣν αὐτὸς εἶχεν[15] ᾗ ἦν Ἀ..τιος[16]|
65 ------λος Ταυσάδος τὴν ἐ[ν.]ος || ---- ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος οἰ-
κίη]ν τὴν ὄπισθε τοῦ Ἀπολ[λωνίου]| -------ιντι-----.

b. in aversa lapidis parte:

[Οἵδε ἐπρίαντο τοὺς ὀφείλοντ]ας[17] τοῖς θεοῖς ⌉[--- καὶ αὐτοὺς κ[αὶ
ὧν ἱκνέονται·[18]

---

10 ἥτις ἦν, cum antecedat τὴν Διοτίμο τοῦ Σαρυσώλλο, fieri non potest quin de priore domino intellegatur, cuius nomen additur fundi accuratius definiendi causa, quia ad eum Diotimum cuius bona nunc venierunt non ita multo ante pervenerat. 11 lacum significat, ut ἡ μικρὴ θάλασσα in decreto Iasensium n. 118. 12 piscina; ὄρκυνος ant ὄρκυνος maius thynni genus significat (Athenaeus VII 303, b ibique Schweigh). 13 Steph. Byz. Ἄργος. ἑνάτη (πόλις) Καρίας. Hauss. 14 v. not. 10. 15 hucusque conduxerat a domino fundum quem nunc a deo emit. 16 v. not. 9. 17 Non de ipsis debitoribus in servitutem redactis et venumdatis (id quod re familiari non sufficiente sane etiam Halicarnassi factum esse monstrat titulus 5, 39) hic dici, Hauss. inde collegit, quod Silenus Athenagorae f. quater quattuor hominibus veniit pretiis diversis. Venire igitur videtur ipsa obligatio, ita ut quod hucusque debuerunt homines illi deis, nunc emptori debeant qui pretium deis persolvit. 18 Haussoullier de bonis et reditibus debitorum intellegit (*tout ce que lui revient*') sed ita potius ἃ αὐτοῖς ἱκνεῖται dicendum fuit. Immo familiae debitorum intellegi videntur, quare nonnunquam nominatim quidam homines excipiuntur, ad quos obligatio non pertineat (d 43 πλὴν ...ος καὶ Χαίτωνος, 46 πλὴν | [τοῦ ἀ]δελφῶ. Etiam Ἑκαταίη d 33 mulieris nomen esse videtur).

Sequuntur nominum reliquiae adeo mutilatae ut eas hic exscribendas esse non putem.

c. In latere dextro:

[Ὑσ]σωλδος [τοῦ δεῖνος | Λε]οντίσκον Ἀρδυβέ[ρο | καὶ] ὧν ἱκνεῖται: 5 ΚΑ. | [Ὑσ]σωλλος Σαμάσσιδος ‖ [γ]ῆν ἐγ Κότοις τὴν [Ἀλέ]‖ξιος ἣν εἶχεν αὐτ[ὸς 15. .|..] Δ. Κόπρων Κυάτ[βεω | ἐ]πρίατο Δημή- 10 τρ[ον] | Ἀρδυβέρο καὶ ὧν ἱ[κνεῖ]‖ται: ΚΑ. Ἑρμόδ[ωρος Στ]‖ησαγόρεω Ὑσσιν | καὶ Στησαγόρην [καὶ] | ὧν ἱκνεῖται πάντων: | 15 ΔΔΔΔΓΙΙΙ: Παράσκως Σα‖μάσσιδος γῆν Ἀλέξιος ἐγ Κότοις ἣν εἶχεν αὐτός[14]: ΓΗΗ[illegible]: Ἀρλίωμος [Κυ]‖τβελήμιος Μόσχον 20 Το.|τόλιδος: Δ≍Ο ‖[19]----------‖ 25 [Δ]ημήτριος Ὑσσωῖο | ⟨[20]------συσσ-----υ⟩ [Ὑ]σσιν Πελδή- κο: Α: Χαιρέ[δ]‖ημος Ἀρχαγόρεω Ὑσσωίη[ν] Κυαρέμο: Α: 30 Ἄρχιππος Α.‖.ρπρεω Ἀθηναγόρην Κα.|.άρο: Α: Σκύλαξ 35 Ἀπολλων[ί]δ]εω Σμικρίωνα: ΙΙΙ: Ἄρχιπ[ο]ς----------| ------Ἀπολλόδωρ[ος] ‖ Νολίτεω Σιληνὸν Ἀθην[α|γ]όρεω: 40 ♀ Α: Ὑσσωλος Ἀρδ[υ|β]έρο Σιληνὸν Ἀθηναγόρ‖εω: ⊏DIIII≡: Πανταλέων | Κώγλω Σιληνὸν Ἀθη|ναγόρεω: ⊏DIIII≡: Ἑστιαῖος | 45 Σαρύσωλλον Γύγο BDI- | Μόσχος Τενδέσσιος Πα‖ραύδιγον Ἀκ- ταυάσσιο[ς] | NE: Πίγρης Ἀνδραρσώδ[ο] | Ἰδάγυγον Μάκρωνο[ς] | 50 ΚΗΞ------ | ------ ‖ Ἀμύντης Παραυδίγο Λη|τόδωρον Ἑκαταίο: ♀⊏DIIIH|---------Τρυώλης Σάσκων: BDH: 55 Χαι|ρέδημος Ἀρχαγόρεω Δε‖ξῖνον Κέμπτυδος: DI≡ | Χαιρέδη- μος Ἀρχαγόρεω | Μάτιν Κβώδεω: Α: Χαιρέ|δημος Ἀρχαγόρεω 60 Ἡρα|κλείδην Κβονδιάσσιος ‖ DIII: Μόσχος Τενδέσσιος | Σεσώ- λην Συδυλήμιος: D | Χαιρέδημος Ἀρχαγόρεω | Ἀπολλωνίδην 65 Πανταλέ|οντος: D: Μίμας Ἀκτ[ά]‖δημον Λατάρσεω D: Ἐξή- κεστος Ὑσσωῖο Γόργον | Κτουβόλδο: Α: Γιτάκολος | Ἰμβάρηλ- 70 δον Μοήννο: DI | [Ἀ]πολλόδωρος Ἰσεμένδα‖.. οπασσιδηρον Κα- ραμα|..ο: D. Χαιρέδημος Ἀρχαγό‖[ρεω Φ]ορμίωνα ΑΙΙΙΙΞ.|....

---

19 Quinque versus consulto deleti. 20 Versus erasus; fortasse antecedentem errore repetiverat lapicida. H. 21 Πήδασα urbs Cariae. Herodot. I, 175. VIII, 104. H. 22 v. not. 18. 23 Τερμερεύς Herod. V, 37. Τέρμερα, πόλις Λυκίας Steph. Byz. s. v. Τέλμερα πόλις Καρίας (rectius) idem. Waddington Revue numismatique 1856 p. 53 sqq. H. 24 Supplevi. τῶ πρὸς τοῦ κήπο Hauss. dubitanter, quod non intellego. Ceterum numerorum notae, ubique fere adhibitae praeter anticam tabulae partem, obscurissimae sunt.

d. In latere sinistro:

- - - - - - - - - - υσίο : AIII | - - - - - - - - λλωδος | - - - - - -
5 λδούδεω : E | - - - - - - ωΐο Πηδασεύς[21] || - - - - - ωλδιν : BI :
Σαρ | - - - - - - - Ἀρλίσσιος KA : Μό|[σχο]ς Τενδέσσιος Ὀρτί-
10 λ[οχον|(?)] Βοιώμο : AIIIII : Ἀπτοίη|τος Καλλιστράτο Παραύ||σωλ-
λον Σ . . . . . ιδος : AIIII | [Λε]οντεὺς καὶ Διοσκουρ|[ίδ]ης παῖ-
δε[ς . . . .]λο Ῥακρ|. . ην Ὑσσελδώμου ϟB : Παν|[ύ]ασσις Ἀρτέ-
15 μωνος Κυάτβ[η||ν] Ἀρτέμωνος : ΛIIII= : Κολω[[ν]ὸς Ἀρυάσσιος
Ὑσσωΐη[ν] | Παραυ[δίγο] NIII= Ἀθηνόκ[ρι]τος [Ὑσσέ]λδωμον
20 Ὑσσωΐ[ο . .] | III= . . ιος Δάσωνος || Σεσ[ώλη]ν Σιδυλήμιος A |
Σ[κ]ύ[λαξ Ἀ]πολλωνίδεω | Σαμώ[υο]ν Βρώλω : IIII : | - - - - - - - - -
25 | . . . . . Κο . || ωλδος Ἀρυάσσιος Ἀ[ρ|ύασ]σιν Ἀρλιώμο : ΛA : IIIII-
| [Ὑσ]σωΐης Ἰδαγύγο Ἀρτέμ[ω]||να Τερρίτο : BDI : Θεόδοτο[ς] | Ὑσ-
30 σίσιος καὶ Βράταχος || καὶ Παργίστας Ὄαλο⟨αλο⟩[ν] | Ὑσσελδώμο
ΛΛD : Διότιμο[ς] | Σαρυσώλλο Κάκραν Ὑσσ[ε]||λδώμο πλὴν
35 Ἑκαταίης[22] | [κ]αὶ ὧν ἡ ἀδελφὴ ἐκράτη||σ]εν ἐν Τερμέροις[23] καὶ
τὸ| [μέ]ρος[24] τοῦ κήπο : KA : | - - - δαιος Λύξεω Φανό|[κριτ]ον Νεο-
μηνίο ϟ⊙D | - - - - ης Πινδάρο καὶ Στ . . | [Ὑ]σσωΐο Ἀπολ[-
40 λ|ωνίδ]ην Στράτωνος AD . || [ὁ δεῖνα] Πανυάσσιος Νεο | - - -
άνυδος πλὴν | - - - ος καὶ Χαίτωνος[18] | . . . ος ED . Κόνδο . . |
45 . . . ιππον Παρα - - - || - - - Ἐπικλῆς Σα - - - | - - - - - ρεω πλὴν
| [τοῦ ἀ]δελφῶ[18] κ - - - - | - - - ις ἐχε | - - - Πίγρης - - - σιμ- -

---

7 Basis quadrata in arce Athenarum ad Propylaea. In superficie vestigia statuae. Ed. Köhler Hermae III, 166 (Kirchhoff C. I. Att. I 392); plenius Kirchhoff C. I. Att. IV p. 44.

Καλλίας Ἱπποίκο ἀνέθ|εκ[ε]ν.

Antiqua litteratura Attica; AS. Incipit titulus in media fere parte latitudinis lapidis, sub ipsum marginem superiorem; littera θ marginem dextrum attingit in quo sequuntur litterae quattuor ultimae una infra alteram scriptae. Dedicatum videri monumentum a Callia eo, cui λακκόπλουτος cognomen fuit neque absimile veri esse Venerem Calamidis ab eo consecratam (Paus. I, 23, 2) huic basi impositam fuisse monuit Koehler.

---

8 Basis marmoris Pentelici a dextra parte fracta inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 757. 3813 alii. Ex Koeh-

leri apographo Kirchhoff C. I. Att. I 395 (Cf. quae de titulo exposuit idem Hermae V p. 59).

[Ἴ]ον ἀνέθεκεν ἄγ[αλμα τ]εῖ Ἀθεναίει.

Litteratura Attica volgaris praeter Ν, quae litterae forma non multo post medium saeculum a. Chr. quintum titulum incisum arguit. Ionem peregrinum Ionicae originis fuisse ex sermone apparet; admodum probabiliter Kirchhoffius Ionem Chium poetam et scriptorem nobilissimum intellegendum esse coniecit.

---

9 Columella marmoris Pentelici inventa in arce. In margine capituli titulus scriptus est, in superficie exstant lacunae duae, quibus donarium infixum fuerat. Edd. Ross arch. Aufs. II p. 204. Pittakis Eph. 330, alii. Ex Velseni et Koehleri apographis Kirchhoff C. I. A. I 393.

Τιμόθεος [Κ]όν[ονος][1] | Ἀναφλύστιος.

Litteratura Attica; ΣΥΦ. Medio quinto a. Chr. saeculo non recentior titulus. Cononis qui moenia Athenarum restituit patrem hunc esse haud improbabiliter coniecit Rossius. 1 ⊙LO·ON< Pittakis; ⊙·O/ Velsen Koehler.

---

10 Tabula inaedificata in muro meridionali arcis Athenarum. Edd. Kumanudis Ὥρα 19. Iun. 1876, Ἀθηναίου V p. 76. Egger Journal des Savants 1876 p. 448 sqq. Köhler Mittheilungen des deutschen arch. Inst. in Athen I p. 184 sqq. P. Foucart Revue archéologique XXXVIII (1877) p. 242 sqq. Kirchhoff C. I. Att. IV 27a.

Titulus στοιχηδὸν exaratus litteratura Attica, quae praeter Ρ aliquotiens usurpatum nullum habet remotioris antiquitatis vestigium; semel (v. 77) adeo Ionico more vocalis producta Η scribitur. Tamen iure editores omnes ad annum 446/5 a. Ch. rettulerunt. Post domitam Euboeensium rebellionem duo plebiscita de Chalcidensium rebus facta sunt, quorum prius, quod foederis renovati condiciones continebat, periit (v. not. 2. 14.). Id in alio lapide huic a sinistra adiuncto incisum fuisse probabiliter Foucartus ex tabulae ipsius condicione collegit, indeque explicare conatus est, cur in praescriptis scribae nomen desideretur; utrumque decretum eadem prytania factum esse, utrique lapidi supra impositam fuisse tabulam cum ana-

Ἔδοχσεν τε̃[ι β]ολε̃ι καὶ τοῖ δέμοι, Ἀντιοχὶς ἐ[πρυτ]ά̄νευε, Δρα-
κ[ον]τίδες[1] ἐπεστάτε, Διόγνετος εἶπε.
Κατὰ τάδε [τ]ὸν ʽόρκον[2] ὀμόσαι Ἀθεναίον τ|ὲν βολὲν καὶ τὸς δι-
5 καστάς· οὐκ ἐχσελῶ Χα||λκιδέας ἐχ Χαλκίδος, οὐδὲ τὲν πόλιν
ἀνά|στατον ποέσο[3], οὐδὲ ἰδιότεν οὐδένα ἀτιμ|όσο οὐδὲ φυγεῖ
ζεμιόσο οὐδὲ χσυλλέφσο|μαι οὐδὲ ἀποκτενῶ οὐδὲ χρέματα ἀφαι-
10 ρέ|σομαι ἀκ[ρ]ίτο οὐδενὸς[4] ἄνευ τῶ δέμο τῶ Ἀθ||εναίον[5], οὐδ'
ἐπιφσεφιῶ κατὰ ἀπροςκλέτο | οὔτε κατὰ τῶ κοινῶ οὔτε κατὰ ἰδιότο
οὐδ|ὲ ενὸς. καὶ πρεσβείαν ἐλθῶσαν προςάχσο | πρὸς βολὲν καὶ
δε̃μον δέκα εμερῶν[6] ʽόταν | πρυτανεύο κατὰ τὸ δυνατόν. ταῦτα
15 δὲ ἐμπ||[ε]δόσο Χαλκιδεῦσιν πειθομένοις τοῖ δέ[[μ]οι τοῖ Ἀθεναίον.
ʽορκῶσαι [δ]ὲ πρεσβεία[[ν] ἐλθῶσαν ἐχ Χαλκίδος μετὰ τῶν ὁρκοτῶ|ν
Ἀθεναίος καὶ ἀπογράφσαι τὸς ὀμόσαντ|ας. ʽόπος δ' ἂν [ὀ]μόσο-
20 σιν ʽάπαντες ἐπιμελ||ὸσθον ʽοι στ[ρ]ατεγοί.
Κατὰ τάδε Χαλκιδέας ὀμόσαι· οὐκ ἀπο[σ]τέ|σομαι ἀπὸ τῶ
[δ]έμο τῶ Ἀθεναίον οὔτε τέ[χ]ν|ει οὔτε μεχανεῖ οὐδεμιᾶι οὐδ'
25 ἔπει οὐδὲ | ἔργοι, οὐδὲ τοῖ ἀφισταμένοι πείσομαι. κ||αὶ ἐὰν
ἀφιστεῖ τις, κατερῶ Ἀθεναίοισι. κ|αὶ τὸν φόρον ʽυποτελῶ Ἀθε-
ναίοισιν, ʽὸν | ἂν πείθο Ἀθεναίος.[8] καὶ χσύμμαχος ἔσομα|ι ʽοῖος
ἂν δύνομαι ἄριστος καὶ δικαιότ|ατος. καὶ τοῖ δέμοι τοῖ Ἀθεναίον
30 βοεθέσ||ο καὶ ἀμυνῶ, ἐάν τις ἀδικεῖ τὸν δε̃μον τὸν | Ἀθεναίον, καὶ

glypho, cui fortasse argumenti indicium (Χαλκιδέων ἐξ Εὐβοίας cf. n. 32) et nomen scribae inscriptum fuerit. Quae huic sententiae obposuit Hartel Studien über Att. Staatsr. p. 47 sqq. eis mihi quidem non persuasit. 1 Distinguendus hic, quippe qui Antiochidis tribus sit, a Dracontide Batensi, qui in titulis quinti a. Chr. saeculi frequenter commemoratur; uter sit quem Plutarchus commemorat Per. 32, non constat. Koehler. 2 Ex articulo apparet, iam in priore decreto de iureiurando aliquid scriptum fuisse. F. 3 Haec solos senatores iurare sumpsit Foucart. Rectius Fränkel die attischen Geschwornengerichte p. 45 sqq. et senatum et iudices totius populi nomine haec in se recipere iudicavit, ita ut ad proxima modo (οὐδὲ ἰδιώτην — οὐδενός) spectet illud ἄνευ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων. 4 Etsi genetivus solis χρήματα ἀφαιρήσομαι accommadatus est, tamen etiam ad verba antecedentia referri debet. F. ἄκριτος causa indicta (ut κρίνειν saepe non iudicare, sed causam dicere iubere). 5 a v. 6 usque ad hunc locum iudicum iusiurandum pertinet; quae sequuntur, senatorum sunt. 6 Nonnunquam legatos civitatium foederatarum vel complures menses Athenis opperiri cogebantur dum eis senatus aut contio daretur [Xen.] resp. Ath. 3, 1. Koehler. 7 Athenienses sunt delecti a populo qui Chalcidensium legatos in negotio senatum iudicesque iureiurando adigendi adiuvent; alibi nonnumquam eadem cura magistratibus mandatur (n. 97, 19). 8 cf. 20[3].

πείσομαι τῶι δέμοι τῶι Ἀθ|εναίον.[9] ὀμόσαι δὲ Χαλκιδέον τὸς
ʽεβδοντ|ας ʽάπαντας[10]. ὸς δ' ἂμ μὲ ὀμόσει, ἄτιμον αὐτ|ὸν ἔναι
35 καὶ τὰ χρέματα αὐτῶ δεμόσια καὶ ‖ τῶ Διὸς τῶ Ὀλυμπίο[11] τὸ
ἐπιδέκατον ʽιερὸ|[ν] ἔστο τῶν χρεμάτον. ʽορκῶσαι δὲ πρεσβε|ίαν
Ἀθεναίον ἐλθῶσαν ἐς Χαλκίδ[α] μετὰ τ|ὸν ʽορκοτῶν[12] τῶν ἐν Χαλ-
κίδι καὶ ἀπογράφ|σαι τὸς ὀμόσαντας Χαλκιδέον.

40 Ἀντικλῆς εἶπε[13]· Ἀγαθῆι τύχει τῆι Ἀθεναί|ον, ποῆσθαι τὸν
ʽόρκον Ἀθεναίος καὶ Χαλ|κιδέας, καθάπερ Ἐρετριεῦσι ἐφσεφι-
σατ|ο ʽο δῆμος ʽο Ἀθεναίον. ʽόπος δ' ἂν τάχιστ|α γίγνεται ἐπιμε-
45 λόσθον ʽοι στρατεγοί. ‖ ʽοίτινες δὲ ἐχσορκόσσοσι ἀφικόμενοι ἐ|ς
Χαλκίδα ελέσθαι τὸν δῆμον πέντε ἄνδρ|ας αὐτίκα μάλα. περὶ
δὲ τῶν ʽομέρον[14] ἀποκ|ρίνασθαι Χαλκιδεῦσιν, ʽότι νῦμ μὲν
50 Ἀθε|ναίοις δοκεῖ ἐᾶν κατὰ τὰ ἐφσεφισμένα, ʽ‖ότ[α]ν δὲ δοκῆι,
βολεύσαμενοι ποέσσοσι τὲ|ν διαλλα[γ]ὲν καθότι ἂν δοκῆι ἐπιτέ[δ]ειο|ν
ἔναι Ἀθεναίοις καὶ Χαλκιδεῦσιν. τὸς δ|ὲ χσένος τὸς ἐν Χαλκίδι,
55 ʽόσοι οἰκῶντες | μὲ τελῶσιν Ἀθέναζε[15], καὶ εἴ τοι δέδοται ʽ‖υπὸ
τῶ δέμο τῶ Ἀθεναίον ἀτέλεια· τὸς δὲ ἄ|λλος[16] τελῆν ἐς Χαλ-
κίδα καθάπερ ʽοι ἄλλο|ι Χαλκιδέες[17]. τὸ δὲ φσέφισμα τόδε καὶ
τὸν | ʽόρκον ἀναγράφσαι Ἀθένεσι μὲν τὸν γρα|μμ[α]τέα τῆς βολῆς

---

9 Hinc apparet, socios post defectionem rursus in dicionem redactos re vera ὑπηκόους τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων factos esse; minus proprie a scriptoribus eadem vox de omnibus sociis stipendiariis usurpatur. 10 Quia non aequo foedere cum Atheniensibus coniunguntur, sed se imperata facturos pollicentur, non senatus modo et magistratus, sed omnes cives viritim iureiurando adiguntur. F. 11 Chalcide; cf. v. 61. 12 cf. not. 7. 13 Anticles quidam bello Samio (440 a. Chr.) praetor fuit, Thuc. I, 117. Koehler. Ceterum hoc non additamentum antecedentis plebisciti esse, quia formula in ea re solennis (cf. v. 70) desideretur, monuit F. Eodem die atque prius decretum factum esse inde apparet quod praeter eius qui rogavit nomen nihil praescribitur. 14 De obsidibus illo plebiscito quod periit statutum erat (v. 50 κατὰ τὰ ἐψηφισμένα); ex quo ut aliquid sibi remitteretur quum petivissent Chalcidenses, id in praesentia quidem negatur. 15 τοὺς τελοῦντας Ἀθήναζε Foucartus reliquarum sociarum civitatium cives intellegit Chalcide degentes, qui cum iam in sua civitate tributum Atheniensibus pendant, iubeantur immunes esse tributi quod Chalcidensium civitati pendendum est, cum ab reliquis inquilinis id exigere Chalcidensibus liceat. At de tributo hic omnino non dicitur; probabilius Koehlerus cleruchos Atheniensium intellegit. 16 Haec verba structuram enuntiati turbant etsi sententia perspicua est. 17 Χαλκιδέες editores plerique; Χαλκιδεῆς Foucart Revue de philologie I p. 262. At videtur Χαλκιδέης potius legendum esse ut n. 56 ἱππέης.

60 ἐστέλει λιθίνει καὶ κ||αταθῆναι ἐς πόλιν τέλεσι τοῖς Χαλκιδέ|ον,
ἐν δὲ Χαλκίδι ἐν τοῖ ʿιεροῖ τοῦ Διὸς τοῦ | ʾΟλυμπίο ʿε βολὲ Χαλ-
κιδέον ἀναγράφσασ|α καταθέτο. — Ταῦτα μὲν φσεφίσασθαι
65 Χαλ[κ]ιδεῦσιν· τὰ δὲ ʿιερὰ τὰ ἐκ τῶν χρεσμ||ῶν ʿυπὲρ Εὐβοίας
θῦσαι ος τάχιστα μετ[ὰ]|| ʿΙεροκλέος[18] τρῆς ἄνδρας, ʿὸς ἂν ἑλεται
[ʿ]|ὲ βολὲ σφῶν αὐτῶν. ʿόπος δ' ἂν τάχιστα τυθ|ῆι, ʿοι στρατεγοὶ
συνεπιμελόσθον καὶ τ|ὸ ἀργύριον ἐς ταῦτα [π]αρεχόντων.
70 ʾΑρχέστρατο[ς] εἶπε·[19] τ[ὰ] μὲν ἄλλα καθάπερ [ʾΑ]ντικλῆς· τὰς
[δ]ὲ εὐθύνας[20] Χαλκιδεῦ[σ]ι κατ|ὰ σφῶν αὐτῶν ἔναι ἐν Χαλκίδι κα-
θάπερ ʾΑθ|ένεσιν ʾΑθεναίοις, πλὲν φυγῆς καὶ θανά|το καὶ ἀτιμίας·
75 περὶ δὲ τούτον ἔφεσιν[21] ἔνα||ι ʾΑθέναζε ἐς τὲν ἐλιαίαν τὲν τῶν
θεσμοθ|ετῶν[22] κατὰ τὸ φσέφισμα τοῦ δέμο.[23] περὶ δὲ φυ|λακῆς
Εὐβοίας τὸς στρατηγὸς ἐπιμελῆσ|θαι ʿος ἂν δύνονται ἄριστα,
ʿόπος ἂν ἔχε|ι ʿος βέλτιστα ʾΑθεναίοις.
80 ʿ ὁ ρ κ ο ς[24].

---

18 χρησμολόγος hic fuit (Eupolis fr. 212 Kock I p. 316 ʿΙερόκλεες βέλτιστε χρησμῳδῶν ἄναξ); qui cum apud Arist. Pac. 1046 ὁ χρησμολόγος οὗξ ʾΩρεοῦ audiat, Koehler coniecit, eum post Euboeam domitam propter felicem vaticinationum eventum fundum in illa urbe mercedem accepisse. 19 Archestratus Lycomedis f. praetor Atheniensium anno 432 a. Chr. commemoratur a Thucydide I 57. Kumanudis. 20 Poenas significare hanc vocem, ut εὐθύνειν punire, monuit v. Wilamowitz-Möllendorf Philologische Untersuchungen I p. 89. 21 Cum Chalcide de eiusmodi causa iudicatum erat, licebat rem Athenas ad iudicium heliastarum reicere; Koehler, Foucart, Fränkel. Aliter Wilamowitz l. l. 22 cf. Antiph. VI, 21 Φιλοκράτης οὗτοσὶ ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιαίαν (codd. ἡλιακήν, em. Taylor) τὴν τῶν θεσμοθετῶν, τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ὁ παῖς ἐξεφέρετο, ὅτι ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀποκτείναιμι ἐν τῷ χορῷ, φάρμακον ἀναγκάσας πιεῖν. ἐπειδὴ δὲ οὗτος ταῦτ' ἔλεγεν, ἀναβὰς ἐγὼ εἰς τὸ δικαστήριον τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς ἔλεξα sqq. Recte quidem ex his Antiphontis verbis Wilamowitzius p. 90 collegit locum significari, at eadem verba eum locum non θεσμοθέσιον fuisse, sed δικαστήριον, in quo lites eae diiudicabantur quibus thesmothetae praeessent, luculentissime demonstrant. Quod δικαστήριον cum θεσμοθεσίῳ coniunctum fuisse sumpsit W., non probavit. Quare non est cur negemus, de iudiciis heliasticis quibus thesmothetae praesideant hic verba fieri. 23 ‚Denique quod in vacua lapidis parte his subicitur grandioribus litteris exaratum vocabulum ὅρκος, iurisiurandi id formulae loco est, quae una cum decreto lapidi ut incideretur supra v. 57 sq. praeceptum est. Cuius formulae cum ipsa verba omnia in Diogneti rogatione iam perscripta essent, scriba ea iterare hic noluit, titulum posuisse satis habuit'. Kirchhoff.

---

11 Basis marmoris Pentelici a dextra parte fracta, ad Pro-

pylaea. Ex Velseni et Koehleri apographis ed. Kirchhoff C. I. Att. I 339.

Τῆς ἀποι[κίας] | τῆς ἐς Ἐρ[έτριαν].

Litteratura Attica. 'Eretriam deductos colonos Ol. 83, 4 (445/4 a. Chr.) conicias, ut circa hunc annum donarium oblatum titulumque inscriptum suspicio sit'. Kirchhoff.

---

12 Fragmenta duo lapidis Pentelici, inaedificata olim in muro novicio Erechthei. Post Pittakin (Eph. 1102. 1103 bis. 1616) aliosque ex Velseni apographo et Koehleri ectypis chartaceis ed. Kirchhoff C. I. Att. I 31. Cf. quae de titulo exposuerunt Boeckh Opp. VI p. 167 sqq. Sauppe Berichte der kgl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften 1853 p. 33 sqq. Boehnecke, Demosthenes, Hyperides, Lykurgos und ihr Zeitalter p. 334 sqq.

A

---------εκος ʽἐν ἂν φα[ίνει ἢ | γράφεται, ἐς]αγέτο. ἐὰν δὲ ἐςάγει, ἐνεχ[υραζέ|το αὐτ..] ʽο φένας ἢ ʽο γραφσάμενος. πο[ίμνια|
5 δὲ αἰγὸ]ν αὐτοῖς παρασχόντον ʽοι ἀπ[οικιστ||αὶ καλλ]ιερῆσαι[1] ʽυπὲρ τῆς ἀποικίας, [ʽοπόσα | ἂν αὐτο]ῖς δοκῆι. γεονόμος[2] δὲ ʽελέσθ[αι δέκα | ἄνδρας], ἕνα ἐχ φυλῆς. ʽοὗτοι δὲ νεμάντ[ον τὲν | γῆν. Δεμ]οκλείδεν[3] δὲ καταστῆσαι τὲν ἀ[ποικί|αν αὐτο]κράτορα[4],
10 καθότι ἂν δύνεται ἄ[ριστα. τ||ὰ δὲ τεμ]ένε[5] τὰ ἐχσειρεμένα ἐᾶν, καθά[περ ἔστ|ι καὶ ἄλ]λα[6] μὲ τεμενίζεν. βοῦν δὲ καὶ [πρόβατα |

Litterae Atticae volgares praeter R, scriptae στοιχηδόν. A sine dubio Democlidis plebiscitum est, ad quod accedit Phantoclis additamentum B. Utrumque de colonia Periclis aetate Bream missa (Steph. Byz. Βρέα πόλις [Θράκης] εἰς ἣν ἀποικίαν ἐστείλαντο Ἀθηναῖοι. Hesych. Βρέα. Κρατῖνος μέμνηται τῆς εἰς Βρέαν ἀποικιάς) latum esse primi monuerunt Boeckh et Sauppe. Littera ξ medio saeculo quinto non antiquius esse monumentum arguit. Quod si recte Prellerus coniecit, Cratinum in Θρᾴτταις eius coloniae mentionem fecisse, Ol. 84, 1 (444/3 a. Chr.) aut 84, 2 (443/2) cum Sauppio titulus ascribendus erit. 1 Pro θῦσαι dictum videtur boni ominis causa. Suppl. Boeckh et S. 2 Phrynichus app. soph. Bekk. anecd. 32, 14 γεωνόμης μὲν ὁ διανέμων ἐν ταῖς ἀποικίαις ἑκάστῳ τὸν κλῆρον (cf. Hesych. γεωνόμοι); decemviri qui Thurios condidisse narrantur a schol. Ar. Nub. 331 item γεωνόμοι fuisse videntur. S. 3 Suppl. Boeckh. S. 4 Suppl. S. 5 Suppl. B. S. 6 Suppl. K. praeeunte S. qui καθάπερ νῦν ἐστιν omisso καί. Urbem Bream ab incolis prioribus desertam cum occuparent Athenienses, servabant templa

δύο ἀπά]γεν[7] ἐς Παναθέναια τὰ μεγάλ[α καὶ ἐς Δ|ιονύσι]α φαλλόν.[8] ἐὰν δέ τις ἐπιστρα[τεύει ἐπ|ὶ τὲν γῆ]ν[9] τὲν τῶν ἀποίκον,
15 βοεθῆν τὰ[ς πόλες || ος ὀχσύ]τατα[10] κατὰ τὰς χσυγγραφάς[11], ʽα[ὶ ἐπὶ . . | . . . . .]το γραμματεύοντος ἐγένον[το περὶ τ|ῶν πόλε]ον[12] τῶν ἐπὶ Θράικες. γράφσαι δ[ὲ ταῦτα | ἐν στέλ]ει καὶ καταθῆναι ἐμ πόλει· πα[ρασχόν|τον δὲ τ]ὲν[13] στέλεν ʽοι ἄποικοι
20 σφῶν α[ὐτῶν τέ||λεσιν[13]. ἐ]ὰν δέ τις ἐπιφσεφίζει παρὰ τὲ[ν στέλ|εν ἢ ʽρέ]τορ[14] ἀγορεύει ἢ προςκαλῆσθα[ι ἐγχερ|ῆι ἀφαι]ρῆσθαι[15] ἢ λύεν τι τῶν ʽεφσεφι[σμένον, | ἄτιμον] ἔναι αὐτὸν καὶ παῖδας τὸς ἐχς [ἐκείνο | καὶ τὰ χ]ρέματα δεμόσια ἔναι καὶ τῆς [θεῦ τὸ
25 ἑ||πιδέκα]τον, ἐὰμ μέ τι αὐτοὶ ʽοι ἄποιχ[οι περὶ | σφῶν δέ]ονται[16].
:: ʽόσοι δ' ἂν γράφσονται[ι ἐποικ|έσεν τῶ]ν στρατιοτῶν, ἐπειδὰν ʽέκοσ[ι Ἀθέναι|ζε[17], τριά]κοντα εμερῶν ἐμ Βρέαι ἔναι ἐπ[οικέ-
30 σ|οντας.[18] ἐ]χσάγεν δὲ τὲν ἀποικίαν τριά[κοντα ε||μερῶν[19]. Α]ἰσχίνεν[20] δὲ ἀκολουθῶντα ἀπο[διδόνα|ι τὰ χρέ]ματα[21].

---

et delubra ex more de quo Thuc. IV, 98 τὸν δέ νόμον τοῖς Ἕλλησιν εἶναι, ὧν ἂν ᾖ τὸ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης — τούτων καὶ τὰ ἱερὰ ἀεὶ γίγνεσθαι, τρόποις θεραπευόμενα οἷς ἂν πρὸς τοῖς εἰωθόσι καὶ δύνωνται. Aliter res se habet, ubi manet civitas, sed agris cedere cogitur, qui assignantur agripetis Atheniensibus (Thuc. III 50). S. 7 Supplementum Boeckhii est praeter ordinem verborum; [προβάτα πέντε ἄ]γεν S. Cf. Dem. XXI, 53 τῷ Διὶ τῷ Ναΐῳ (θύειν) τρεῖς βοῦς καὶ πρὸς ἑκάστῳ βοῖ δύο οἷς B. de toto hoc instituto S. provocavit ad Schol. Ar. Nub. 386: ἐν τοῖς Παναθηναίοις πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀποικισθεῖσαι πόλεις βοῦν τυθησόμενον ἔπεμπον. 8 Suppl. Pittakis; C. I. Att. II 321 φαλλαγωγία commemoratur. 9 Suppl. Boeckh. 10 Suppl. K. προθυμότατα Boeckh, ἑτοιμότατα S. 11 Cf. n. 13 1. 12 Suppl. K., praeeunte ex parte S., qui μετὰ τῶν πόλεων scripsit. 13 Supplevi; πα[ρὰ δὲ ἢ|ν ἂν ἄλλ]ην στήλην οἱ ἄποικοι σφῶν α[ὐτῶν ἀναθῶσι Kirchhoff, in quibus displicet παρὰ adverbii ritu usurpatum. Boeckhius sumpsit v. 19 una littera breviorem fuisse, quod admitti nequit. 14 ΡΗΕΤΟΡ incisum fuisse coniecit Kirchhoff, quia aliter spatium non expletur; nam αὐτοκράτωρ quod Pitt. probante Boeckhio scripsit ab hoc loco alienum est. 15 Suppl. Boeckh. 'si quis conabitur aliis persuadere ut demant aliquid aut abrogent'. 16 Suppl. Boeckh coll. n. 32, 56. οἱ ἄποικ[οι ἄλλο φσεφίζ]ονται S.; at colonis ius plebiscitum populi Atheniensium suis sententiis abrogandi concessum esse incredibile est; immo si qua mutatione opus esse putent, populum adire iubentur. 17 Suppl. K. ʽέκο[σιν ʽαι νῆες S. ἔκο[σι ἐς Βρέαν Boeckh. 18 ἐ[ὰν μέ τι κολύει S. ἐπ[ιγραπτέους Boeckh contra leges sermonis. 19 Suppl. Boeckh. ναυσὶν S. 20 Quaestor fuit, fortasse hellenotamias B. 21 Suppl. S. ἀπο[δῶναι καὶ τὰ χρέ]ματα B. Pecunias ἐφόδια esse, quae colonis ex aerario numerata refert Liban. arg. ad Dem. or. VIII, monuerunt B. et S. Supplementa quorum auctorem non nominavi Kirchhoffii sunt praeter nonnulla tam aperta ut ab omnibus editoribus

B

[Φ]αντοκλε̃ς εἶπε· περὶ | [μ]ὲν τε̃ς ἐς Βρέαν ἀποι[κ]ίας καθάπερ
5 Δεμοκλ[ε]ίδες εἶπε. Φαντοκλέ[α] δὲ προσαγαγὲν τὲν Ἐ[ρ]εχ-
θεΐδα[22] πρυτανεία[ν] πρὸς τὲν βολὲν ἐν τε̃[ι] πρότει ἕδραι. ἐς
10 δὲ | [Β]ρέαν ἐχ θετὸν καὶ ζε[υ]γιτὸν[23] ἰέναι τὸς ἀπο[ί]κος.

pariter recepta sint. Fragmentum B recte supplevit Rangabé, nisi quod v. 5 Φαντοκλε̃[ν] scripsit contra illius aetatis usum. 22 Proximi prytanes iubentur Phantoclem ad senatum adducere; nam si ipsa Erechtheidis prytania hoc decretum factum esset, simpliciter τοὺς πρυτάνεις legeretur. 23 S. confert Thuc. III, 16 ἐπλήρωσαν ναῦς ἑκατὸν ἐςβάντες αὐτοί τε πλὴν ἱππέων καὶ πεντακοσιομεδίμνων καὶ οἱ μέτοικοι.

13 Tabula marmoris Pentelici alta 1, 33, lata 0, 49, inventa Eleusine ad ecclesiam S. Zachariae, translata Athenas in museum. Edd. Eustratiadis Παλιγγενεσία 1880 Φεβρ. 18 et 28. Ἀθηναίου VIII p. 405 sqq. P. Foucart Bulletin de corr. Hellénique IV p. 225 sqq. Cf. praeterea quae de titulo exposuerunt I. H. Lipsius Leipziger Studien III p. 207 sqq. et H. Sauppe Ind. lect. hib. acad. Gotting. 1880/81.

[Τιμο]τέλ[ε]ς Ἀχαρν[εὺς] ἐγραμμάτευε.

[Ἔδοχσ]εν τε̃ι βολε̃ι καὶ τὸι δέμοι, Κεκροπὶς ἐπρυτάνευε, Τι-
μοτέ[λες ἐ]γραμμάτευε, Κυκνέας ἐπεστάτε. τάδε οι χσυγγρα-
φε̃ς χσυνέ[γρ]αφσαν[1]. ἀπάρχεσθαι τοῖν θεοῖν τὸ καρπὸ κατὰ τὰ

Litterae στοιχηδόν dispositae, formae vulgaris Atticae, qua ex re apparet monumentum anno 446 a. Chr. antiquius non esse; ex altera parte quominus usque ad extrema quinti saeculi tempora descendamus impediunt dativorum formae in -ησι exeuntes. Suo iure Foucartus ex eis quae de Pelargico praecipiuntur, quippe quae nulla alia re cum reliquo tituli argumento coniuncta sunt, quam quod ipsa quoque oraculi Delphici iussu scripta videntur, adhibita Thucydidis (II, 57) narratione collegit, hoc decretum initio belli Peloponnesiaci antiquius esse. Minus certo sed satis probabili argumento (cf. not. 15) Lipsius efficere conatus est, anno Ol. 85, 2 (439 a. Chr.) tribuendum esse. 1 Haud raro populus Atheniensium aut uni homini (infra v. 58. Andoc. I 96) aut collegio decemvirorum vel trigintavirorum mandabat ut de certa quadam re legem conscriberent, quae deinde senatus populique suffragiis rata fieret. Hoc legum genus, medium quodammodo inter νόμους et ψηφίσματα, intellegendum est, ubi quid fieri dicitur κατὰ τὰς ξυγ-

5 πάτρια καὶ τὰ||ν μαντείαν τὲν ἐγ Δελφῶν[2] Ἀθεναίος ἀπὸ τὸν
ʽεκατὸν μεδίμνον [κ]||ριθῶν μὲ ἐλαττον ἢ ʽεκτέα, πυρῶν δὲ ἀπὸ τὸν
ʽεκατὸν μεδίμνον μ|ὲ ἔλαττον (ἢ) ʽεμιέκτεον[3]. ἐὰν δέ τις πλείο
καρπὸν ποιεῖ ἐτ[έ]ρ[ιον εἴ|τ]ε ὀλείζω, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπ-
άρχεσθαι· ἐγλέγεν δὲ [τὸς δ]εμ|άρχος κατὰ τὸς δέμος καὶ παρα-
10 διδόναι τοῖς ʽιεροποιοῖς τοῖς || Ἐλευσινόθεν[4] Ἐλευσινάδε· οἰκο-
δομῆσαι δὲ σιρὸς τρῆς Ἐλευσῖν|ι κατὰ τὰ πάτρια, ʽόπο ἂν δοκῆι
τοῖς ʽιεροποιοῖς καὶ τῶι ἀρ[χ]ιτ|έκτονι ἐπιτέδειον ἔναι, ἀπὸ τὸ
ἀργυρίο τὸ τοῖν Θεοῖν, τὸν [δὲ κα]||ρπὸν ἐνθαυθοῖ ἐμβάλλεν ʽὸν
ἂν παραλάβοσι παρὰ τὸν δεμάρ[χον]. | ἀπάρχεσθαι δὲ καὶ τὸς
15 χσυμμάχος κατὰ ταὐτά· τὰς δὲ πόλες [ἐγ]λ[ο]|γέας ʽελέσθαι τὸ
καρπὸ καθότι ἂν δοκῆι αὐτῆσι ἄριστα ο καρπὸ|[ς] ἐγλεγέσεσθαι.
ἐπειδὰν δὲ ἐγλεχθῆι, ἀποπεμφσάντον Ἀθέναζε, | τὸς δὲ ἀγαγόντας
παραδιδόναι τοῖς ʽιεροποιοῖς τοῖς Ἐλευσι|νόθεν Ἐλευσινάδε· ἐ[ὰ]ν
δὲ μὲ παραδέχσονται πέντε εμε[ρ]ῶν . . . . | ἐπειδὰν ἐπαγγελῆι
20 παραδιδόντ[ο]ν τῶν ἐκ τῆς πόλεος ʽ[ό]θεν ἂν [ἔ||ι] ο κα[ρπ]ὸς, εὐθυ-
νόσθων[5] ʽοι ʽιεροποιοὶ χιλίαισιν δραχμῆσι [ʽ]ἑ[κασ]τος. καὶ παρὰ
τὸν δεμάρχον κατὰ ταὐτὰ παραδέχεσθαι. [κέρυ|κα]ς δὲ ʽελομένε
ʽε βολὲ πεμφσάτο ἐς τὰς πόλες ἀ[γ]γέλλον[τ]ας [τά|δε[6] τὰ] ἐφσε-
φισμένα τῶι δέμοι, τὸ μὲν νῦν ἔναι ʽος τάχιστα, [τὸ δὲ λ]||οιπὸν
25 ʽόταν δοκῆι αὐτῆι. κελευέτο δὲ καὶ ʽο ʽιεροφάντες καὶ [ὁ]|| δαι-

γραφὰς (n. 12 A 15. C. I. Att. I 96. 533. Lysias XXX, 17; iniuria F. huc referre videtur C. I. Att. I 283). Non mansit hoc institutum ultra Euclidis annum, fortasse quia triginta virorum dominatione, quos συγγραφέας αὐτοκράτορας fuisse R. Schöllius (Comment. Momms. p. 464) demonstravit, odium contraxerat. F. 2 Isocr. IV, 31 αἱ μὲν γὰρ πλεῖσται τῶν πόλεων ὑπόμνημα τῆς παλαιᾶς εὐεργεσίας ἀπαρχὰς τοῦ σίτου καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν ὡς ἡμᾶς ἀποπέμπουσι, ταῖς δ' ἐκλειποὐσαις πολλάκις ἡ Πυθία προςέταξεν ἀποφέρειν τὰ μέρη τῶν καρπῶν καὶ ποιεῖν πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πάτρια. Eustr. 3 ἡμιέκτεων legendum esse demonstrant tituli Attici Ionica litteratura exarati. 4 Distingui hieropoeos qui res sacras dearum Eleusiniarum administrant, (ut alia quoque templa suos quodque hieropoeos habebant 14, 13) ab collegio decem hieropoeorum qui sacrificia publica procurant vidit F. Sed iniuria idem adverbium Ἐλευσινόθεν de hominibus ex Eleusiniorum numero captis interpretatur: nullae enim pagi Eleusiniorum partes sunt in mysteriis Cereris et Proserpinae, quae publica sacra sunt civitatis Atheniensium. Immo nihil nisi locum, ubi munere funguntur, adverbium indicat, qua in re Ἐλευσινόθεν (non Ἐλευσῖνι) dicitur ut ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου, ἱερεὺς πυρφόρος ἐξ ἀκροπόλεως C. I. Att. III 264. 721 a. 774 b. φαιδυντὴς Διὸς ἐκ Πείσης III 283. ἱερεὺς Νίκης ἐξ ἀκροπόλεως III 659. ὁ τῆς Βραυρωνόθεν ἱερείας πατήρ Dem. LIV, 25. 5 cf. 10[20]. 6 Supplevit S. κατὰ F.

δὸχος μυστερίοις ἀπάρχεσθαι τὸς Ἕλλενας τὸ κα[ρπὸ κατὰ] | τὰ πάτρια καὶ τὲν μαν[τεί]αν τὲν ἐγ Δελφῶν. ἀναγράφσαντε[ς δ]ὲ ἐ[μ]| πιναχίοι τὸ μέτρον τὸ καρπὸ τό τε παρὰ τὸν δεμάρχον κατ[ὰ τ]ὸ[ν δ]ε̄μον ἕκαστον καὶ τὸ παρὰ τὸν πόλεον κατὰ τὲν πόλιν ἕκάσ[τεν | κ]αταθέντον ἔν τε τὸι Ἐλευσινίοι Ἐλευσῖνι[7] καὶ ἐν
30 τὸι βολ[ευτ]ε̄||[ρ]ίοι. ἐπαγγέλλεν δὲ τὴν βολὴν καὶ τε̄σι ἄλλεσι πόλεσιν [τ]ε̄[σι] Ἑ[λ]λενικε̄σιν απάσεσι ὅποι ἂν δοκε̄ι αὐτε̄ι δυνατὸν ἔναι, λ[έγο]ν|τας μὲν κατὰ ἁ Ἀθεναῖοι ἀπάρχονται καὶ οι χσύμμαχοι, ἐκε[ίνο(ι)ς] δὲ μὲ ἐπιτάττοντας, κελεύοντας δὲ ἀπάρχεσθαι ἐὰν βόλονται | [κ]ατὰ τὰ πάτρια καὶ τὲν μαντείαν τὲν ἐγ
35 Δελφῶν. παραδέχεσθαι δ||ὲ καὶ παρὰ τούτον τὸν πόλεον ἐάν τις ἀπάγει τὸς ἱεροποιὸς κα|τὰ ταὐτά. θύεν δὲ ἀπὸ μὲν τὸ πελάνο[8] καθότι ἂν Εὐμολπίδαι ἐ[σε]γέ[σο]νται[9], τριττοίαν δὲ βόαρχον[10] χρυσόκερον τοῖν Θεοῖν ἑκα[τέρ|α]ι [ἀ]πὸ τὸν κριθὸν καὶ τὸν πυρὸν καὶ τὸι Τριπτολέμοι καὶ τὸι Θε[ὸι καὶ τε̄ι Θεᾶι[11] καὶ τὸι
40 Εὐβόλοι ἱερεῖον[12] ἑκάστοι τέλεον, καὶ || τε̄ι Ἀθεναίαι βῶν χρυσόκερον· τὰς δὲ ἄλλας κριθὰς καὶ πυρὸς ἀπ|οδομένος τὸς ἱεροποιὸς μετὰ τε̄ς βολε̄ς ἀναθέματα ἀνατιθέν|αι τοῖν Θεοῖν π[ο]κε[σ]α-

---

7 Templum quod Eleusine erat ipsum quoque Eleusinium vocari solitum F. Aristidis testimonio (XIX p. 421 Dind.) comprobare studet; at certe ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ Ἐλευσῖνι neque illic neque omnino usquam scriptum est. Quare collato C. I. Att. III, 5 στῆσαι τὴν μὲν ἐν Ἐλευσινίῳ τῷ ὑπὸ [τῇ π]όλει, — — τὴν δὲ ἐν Ἐλευσεῖνι ἐν τῷ ἱερῷ πρὸ τοῦ βουλευτηρίου lapicidae incuria duarum vocum sedes permutatas iudico, cum incidere debuerit ἔν τε τῷ Ἐλευσινίῳ (nempe τῷ ὑπὸ τῇ πόλει) καὶ Ἐλευσῖνι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. Plane geminum erroris exemplum habes 111, 16. 17. 8 Praestantissima pars frumenti, quae a reliquo secernebatur ut inde placentae deis sacrificarentur; quare Sannyrio apud Harpocrationem v. πέλανος (Meineke Fr. Com. II p. 878. Kock I p. 798) deos πέλανον vocare finxit eadem quae apud homines ἄλφιτα dicerentur. Plerumque ipsam placentam significat vocabulum (πέμματά τινα τοῖς θεοῖς γινόμενα ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἅλω Harpocr.). F. 9 Gentis decreto; nam ius ἐξηγήσεως ad totam gentem pertinet, etsi constituitur ex ea magistratus quidam cuius hoc est proprium officium (ἐξηγητὴς ἐξ Εὐμολπιδῶν C. I. Att. III 72). 10 τριττόα βόαρχος C. I. Att. I 5; I 533 recte F. τριττοί[α], non τριττόα emendandum dixit. Qua ex forma facile explicantur corruptelae τριττύα et τριττὺς quae apud lexicographos sunt; significat sacrificium trium victimarum, quarum prima bos est. Sed cave confundas cum Romanorum suovetaurilibus; hic certe bos, aries, hircus intellegendi videntur, quia χρυσόκερων necessario ad omnia tria animalia refertur. 11 C. I. Att. III, 1109 κοσμητὴς ἐφήβων ἱερεὺς Θεοῦ καὶ Θεᾶς Εἰρηναῖος) Παιανιεύς. Sed quinam hi dei sint obscurum. 12 i. e. ovem.

μένος ʿάττ᾽ ἂν τοῖ δέμοι τοῖ Ἀθεναίον δοκε̃|ι, καὶ ἐπιγράφεν τοῖς ἀναθέμασιν, ʿότι ἀπὸ τὸ καρπὸ τε̃ς ἀπαρχε̃|ς ἀνεθέθε[13], καὶ
45 ʿΕλλένον τὸν ἀπαρχόμενον· [τοῖ]ς δὲ ταῦτα ποιοῦσι || πολλὰ ἀγαθὰ ἔναι καὶ εὐκαρπίαν καὶ πολυκαρπίαν [ʿο]τινες ἂν | [μ]ὲ ἀδικοῦσι Ἀθεναίος μεδὲ τὲν πόλιν τὲν Ἀθεναίον μεδὲ τὸ Θεό.

[Λ]άμπον[14] εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ αι χσυγ[γ]ραφαὶ τε̃ς ἀπαρχε̃ς τὸ | καρπὸ τοῖν θεοῖν, τὰς δὲ χσυνγραφὰς καὶ τὸ φσέφισμα τόδε ἀναγ|ραφσάτο ʿο γραμματεὺς ʿο τε̃ς βολε̃ς ἐν στέλαιν
50 δυοῖν λιθίναιν καὶ καταθέτο τὲν μὲν Ἐλευσῖνι ἐν τοῖ ʿιερῶι, τὲν δὲ ʿετέραν [ἐ]μ πόλει· ʿοι δὲ πολεταὶ ἀπομισθοσάντον τὸ στέλα, ʿοι δὲ κολ[ακρ]έται δόντον τὸ ἀργύριον· ταῦτα μὲν πε-[ρ]ὶ τε̃ς ἀπαρχε̃ς τὸ καρ[πὸ τ]οῖν Θεοῖν ἀναγράφσαι ἐς τὸ στέλ[α], με̃να δὲ ::: ἐμβάλλεν ʿΕκατονβ|αιῶνα[15] τὸν νέον ἄρχοντα[16]. τὸν
55 δὲ βασ[ι]λέα ʿορίσαι τὰ ʿιερὰ τὰ ἐν τ[ῶ]ι Πελαργικῶι[17], καὶ τὸ λοιπὸν μὲ ἐνʿιδρύεσθαι βομὸς ἐν τοῖ Πελα|ργικοῖ ἄνευ τε̃ς βολε̃ς καὶ τὸ δέμο. μεδὲ τὸς λίθος τέμνεν ἐκ τὸ [Π]ελαργικο μεδὲ γε̃ν ἐχσάγεν μεδὲ λίθος[18]. ἐὰν δέ τις παραβαίνει τ:::ούτον τι, ἀποτινέτο πεντακοσίας δραχμάς· ἐςαγγελλέτο δὲ ʿ[ο] βασιλεὺς

---

13 Eiusmodi donarii imperatorum Romanorum aetate dedicati basis servata est C. I. Att. III, 85 Οἱ Πανέλληνες ἀρίσταν (i. e. aristam F.) καρποῦ ἀπαρχῆς. Nam sic in lapide esse confirmat F. 14 Homo notus ex poetis comicis (Arist. Av. 521. 988. Schol. Nub. 332. Pac. 1084. Eupolis II p. 545 Mein. I p. 338 Kock). Qui cum apud Eupolin οὐξηγητὴς audiat, admodum probabilis est Sauppii coniectura, eum πυθόχρηστον ἐξηγητήν (C. I. Att. III 241. 684) fuisse. Quare eius primarias fuisse partes in suadendo, quid ex oraculo Delphico (v. 5) Athenienses decernerent, consentaneum est. 15 Non dies aliquot intercalari hoc mense, sed totum alterum mensem Hecatombaeona, contra Foucartum monuerunt L. et S. Id ex eodem oraculi Delphici responso factum est, nam aliter nulla causa esset, cur huic potissimum decreto res ab reliquo eius argumento alienissima insereretur. Propter Pythiorum tempus id iussisse Apollinem Delphicum coniecit L. 16 Archonti eponymo negotium intercalandi mandatum fuisse hinc discimus; eodem pertinet κατ᾽ ἄρχοντα - κατὰ θεὸν in duplici mensium ac dierum notatione (C. I. Att. II. 408. 433. 437. 471). 17 Sic scribitur etiam apud Arist. Av. 832, ubi ioco poëtae detortam nominis formam putabant, et in codice Laurentiano Thuc. II, 17. Quum haec quoque (v. not. 15) Apollinis Delphici iussu praecipi appareat, ἀκροτελεύτιον illud quod Thucydides affert (τὸ Πελαργικὸν ἀργὸν ἄμεινον) in eo oraculo fuisse videtur, quod huic toti plebiscito ansam dedit. F. 18 Poll. VIII, 101 οὗτοι παρεφύλαττον μή τις ἐντὸς τοῦ Πελασγικοῦ κείρει ἢ κατὰ πλέον ἐξορύττει, καὶ τῷ ἄρχοντι παρεδίδοσαν. Lucian. Pisc. 47 ἢ που τοὺς λίθους ἁλιεύσειν διέγνωκας ἐκ τοῦ Πελασγικοῦ; F.

60 ἐς τὲν βολέν. περὶ δὲ τὸ ἐλαίο τὲς ἀπαρχὲς[19] χσυγγράφ||σας Λάμπον ἐπιδειχσάτο τὲι βολὲι ἐπὶ τὲς ἐνάτες πρυτανείας, ʿε δὲ βολὲ ἐς τὸν δὲμον ἐχσενεγκέτο ἐπάναγκες.

19 Dubitationem ortam utrum praeceptum dei Delphici etiam ad oleum pertineret necne coniecit F.; quam ut discuteret, Lamponi propter iuris sacri scientiam et usum (not. 14) mandatur.

14 Tabula marmoris albi, opisthographa (A in fronte, B in parte postica) quae quondam efficiebat tabulam superiorem arae in ecclesiola vici Χαρβάτι inter Hymettum et Pentelicum montes siti; deinde Parisios translata in museum publicum. A ex Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 76, totum titulum Rangabé Ant. Hell. 118. Boeckh Staatshaushaltung der Athener II p. 56 sqq. Kirchhoff C. I. Att. I 32. Fröhner Les inscriptions Grecques du Musée du Louvre p. 98 n. 47. Cf. quae de titulo exposuerunt G. Hermann über Böckhs Behandlung der Griechischen Inschriften p. 63. 220 sqq. M. H. E. Meier apud eundem p. 102. 171. Kirchhoff über die Urkunde der Schatzmeister der andern Götter Abhandl. der Kgl. Akad. zu Berlin 1864 p. 8 sqq. Löschcke De titulis aliquot Atticis quaestiones historicae 1876 p. 1 sqq. Kirchhoff Zur Geschichte des Athenischen Staatsschatzes, Abhandl. der Kgl. Akad. zu Berlin 1876 p. 21 sqq.

A.

[Ἔ]δοχσεν τὲι βολὲι καὶ τὸι δέμοι, Κεκροπὶς ἐπρυτάνευε, Μνεσίθεος ἐ[γ]ραμμάτευε, Εὐπείθες ἐπεστάτε· Καλλίας εἶπε· ἀποδὸναι τοῖς θεοῖς | [τ]ὰ χρέματα τὰ ὀφελόμενα, ἐπειδὲ τὲι Ἀθε-

Litterae volgares Atticae incisae στοιχηδόν. — Partis anticae decretum sub finem anni paulo ante ἀρχαιρεσίας factum arguit v. 14. Eum vero annum alterum Olympiadis alicuius fuisse inde collegerunt B. K., quod tam graves mutationes in administratione pecuniarum sacrarum consentaneum sit ab novo quadriennio Panathenaico initium cepisse. Decretum B paullo post, inito iam tertio Olympiadis anno rogatum est, nam hic quaestores novi iam in munere sunt. Quos annos cum Boeckhius (Staatsh. I p. 587 sq.) Ol. 90, 2 (419|8 a. Chr.) et 90,3 (418|7 a. Chr.) esse statuisset, Kirchhoffius demonstravit ex eis quae B de pendendis et numerandis rebus sacris praecipiuntur, initio tabularum traditionum quae extant, i. e. Ol. 86, 3 (434/3

ναίαι τὰ τρισχίλια τάλαντ'[α][1] ἀνενένεγκται ἐς πόλιν, ʽὰ ἐφσέ-
5 φιστο, νομίσματος ʽεμεδαπὸ. ἀποδι[δ]όναι δὲ ἀπὸ τὸν χρεμάτον
ὰ ἐς ἀπόδοσίν ἐστιν τοῖς θεοῖς ἐφσεφισμ[έ]να, τά τε παρὰ τοῖς
Ἑλλενοταμίαις ὄντα νῦν[2] καὶ τἆλλα ά ἐστι τούτον | [τ]ὸν χρε-
μάτον, καὶ τὰ ἐκ τῆς δεκάτες ἐπειδὰν πραθῆι[3]. λογισάσθον δὲ
ʽ[οι λ]ογισταὶ ʽοι τριάκοντα[4] ʽοίπερ νῦν τὰ ὀφελόμενα τοῖς
θεοῖς ἀκρ[ιβῶ]ς, συναγογῆς δὲ τὸλλογιστὸν ε βολὲ αὐτοκράτορ[5]
10 ἔστο. ἀποδόντον || [δὲ τ]ὰ χρέματα ʽοι πρυτάνες μετὰ τῆς βολῆς
καὶ ἐχσαλειφόντον ἐπει[δὰν] ἀποδῶσιν, ζετέσαντες τά τε πινά-
κια καὶ τὰ γραμματεῖα καὶ ἐάμ π[ο ἄλ]λοθι ἔι γεγραμμένα. ἀπο-
φαινόντον δὲ τὰ γεγραμμένα ʽοί τε ʽιερ[ῆς κ]αὶ ʽοι ʽιεροποιοὶ[6]
καὶ εἴ τις ἄλλος οἶδεν. ταμίας δὲ ἀποκυαμεύε[ν τ]ούτον τὸν χρε-
15 μάτον ʽόταμ περ τὰς ἄλλας ἀρχάς, καθάπερ τὸς τὸν ʽι[ερῶ]ν τὸν
τῆς Ἀθεναίας[7]. ʽοῦτοι δὲ ταμιευόντον ἐμ πόλει ἐν τοῖ ὀπισθ[ο-
δ]όμοι τὰ τὸν θεὸν χρέματα ʽόσα δυνατὸν καὶ ὅσιον, καὶ συνα-

---

a. Chr.) utique recentiora plebiscita non esse. Iam ex ordine quo traditiones in tabulis superstitibus (C. I. Att. I 117 sqq.) dispositae sunt, collegit eas ipso anno 86, 3 proponi coeptas esse, quod sine dubio factum esse ex hoc decreto, ideoque sub finem 86, 2 A, initio 86, 3 B latum esse statuit; quam sententiam deinde contra Löschckium usque ad 84, 3 (442/1 a. Chr.) decreta removentem firmissimis argumentis defendit in commentatione anni 1876. At lapidi incisa esse non posse ante a. Ol. 90, 1 (420/1 a. Chr.) propter dativos in -αις exeuntes et σὺν pro ξὺν constanter scriptum. (K. 1864 p. 26 sqq.) 1 His in aerarium deae, ex quo mutua sumpserat civitas, relatis maximam quam unquam in arce fuisse refert Thuc. II, 13 auri atque argenti signati summam, novem milium septingentorum talentorum, effectam esse L. conicit probante K. Sed ea summa et sacrae Minervae et publicae populi Atheniensium pecuniae continentur (not. 15). 2 Pecuniae ex tributis in aerarium cui hellenotamiae praesunt illatae. 3 Praedia populi Atheniensium hominibus privatis ea condicione locata fuisse videntur ut decimam civitati solverent, quae ut pleraque eiusmodi vectigalia locabatur. 4 15[1]. οἵπερ νῦν additur, ne id negotium totum aut ex parte successoribus reliquant; nam anno iam ad exitum vergente haec decreta sunt. 5 Liceat senatui logistas convocare sine decreto populi. Andoc. I, 15 ψηφισαμένης δὲ τῆς βουλῆς (ἦν γὰρ αὐτοκράτωρ) ᾤχοντο ἐπ' αὐτὸν Μεγαράδε. 6 cf. 13[4]. 7 Quaestores Minervae decem erant quotannis sorte singuli ex singulis tribubus creati atque ex solis quidem pentacosiomedimnis (Boeckh Staatsh. I p. 217 sqq.); quod quoniam hic καθάπερ etiam numerum parem indicat, decem primo reliquorum deorum quaestores constituti sunt. At anno 87, 4 (429/8 a. Chr.) in traditionum tabula (C. I. Att. I 194) minor utique nominum numerus, aut quinque aut sex aut septem, perscriptus fuit, cuius rei causa latet. K.

νοιγόν|τον καὶ συγκλειόντον τὰς θύρας τὸ ὀπισθοδόμο καὶ συσσεμαινόσθο|ν τοῖς τῶν τῆς Ἀθεναίας ταμίαις. παρὰ δὲ τῶν νῦν ταμιῶν καὶ τῶν ἐπισ|τατῶν καὶ τῶν ʽιεροποιῶν τῶν ἐν τοῖς ʽιεροῖς,
20 ʽοἱ νῦν διαχερίζοσ[ι]|ν, ἀπαριθμεσάσθον καὶ ἀποστεσάσθον τὰ χρέματα ἐναντίον τῆς βολ[ῆ]|ς ἐμ πόλει, καὶ παραδεχσάσθον ʽοι ταμίαι ʽοι λαχόντες παρὰ τῶν νῦν | ἀρχόντον καὶ ἐν στέλει ἀναγραφσάντων (μ)ιᾶι[8] ἅπαντα καθ' ἑκαστόν τε | τῶν θεῶν τὰ χρέματα ʽοπόσα ἐστὶν εκάστοι καὶ συμπάντον κεφάλαιο|ν, χορὶς τό
25 τε ἀργύριον καὶ το χρυσίον. καὶ τὸ λοιπὸν ἀναγραφόντον ʽ||οι αἰεὶ ταμίαι ἐς στέλεν καὶ λόγον διδόντον τῶν τε ὄντον χρεμάτον | καὶ τῶν προσιόντον τοῖς θεοῖς καὶ ἐάν τι ἀ[π]αναλίσκεται κατὰ τὸν ἐ|νιαυτὸν, πρὸς τὸς λογιστάς, καὶ εὐθύνας διδόντον. καὶ ἐκ Παναθεναί|ον ἐς Παναθέναια τὸλ λόγον διδόντον, καθάπερ ʽοι τὰ τῆς Ἀθεναίας τ|[α]μιεύοντες. τὰς δὲ στέλας, ἐν αἷς ἂν ἀναγράφσοσι
30 τὰ χρέματα τὰ ιερ||[ά, θέ]ντον ἐμ πόλει ʽοι ταμίαι. ἐπειδὰν δὲ ἀποδεδομένα ἔι τοῖς θεοῖς | [τὰ χρ]έματα, ἐς τὸ νεόριον καὶ τὰ τείχε τοῖς περιὸσι χρῆσθαι χρέμασ'[ιν---

B.

------ε---------- | . . . . . ἵνα καὶ τὰς
Ν[ίκας τὰς χρ]υσ)ᾶς[9] καὶ τὰ π[ομπεῖα . . . . . | . . . . . .]
ἐπεὶ παντελῶς [. . . . τὰ] ὀφελόμενα [νῦν] ἀπ[εδόθε τεῖ θεῶ|ι ἐμ πόλει] κατὰ τὰ ἐφσεφι[σμένα.] διφενα τῆς Παλλά[δος . . . . . .
5 || . . . καθισ]τάμενα καὶ ἐπι[σκευασ]θέ[σ]σεται διὰ π . . . . . .
. . . . . | . . . . . ʽἑκαστα . ʽε δὲ . . . . . ται καὶ ἐπισκευα[. . . . . | . . . . τῶν ἐ]πιστατῶν τῶν πλ . . . . .
ἄλλος· ταμίαις δὲ . . . . . | . . . . . λα τῶν ἀρχιτεκ[τόνον· ἀ]λλ' οἷσπερ τον πεδ . . . . . | . . . . . .
. . . λε χρέματα τὸ[ν . . . . .]ατον ʽόπος ἄριστ[α[10]. . . . . .

---

8 διαι Fourmont, Froehner, ΙΑΙ Rangabé. [μ]κᾶι Kirchhoff, quod aptius est quam Rangabéi [ἰ]δίαι, ut taceam de eis quae olim acerrimam litem inter Boeckhium et Hermannum excitaverunt (δίκαια πάντα J. Bekker, δίχα ἅπαντα Hermann). 9 Supplementum Boeckhii retinui etsi ei non favet quod Froehnerus legere sibi visus est Νι.....χρας. Omnino v. 1—10 quae in lapide difficillima lectu ac prope evanida esse videntur, ex Froehneri apographo, plenissimo illo quidem et quantum iudicari licet accuratissimo, expressi, etsi de restituendis his versibus nunc quoque desperandum est; nonnulla Froehneri supplementa ut minus apta aut nimis incerta sprevi. 10 ὅπος ἄριστ[ά τε καὶ κάλλισ]τα κοσμεθ]ήσεται ʽε ἀκ[ρόπολις] καὶ ἐπισκευασθέ[σεται τὰ πομπεῖα

10 || . . . . .]ἔσεται ʿε ἄλλ[ε . . . . .] καὶ ἐπισκευασθέ-
[σεται τὰ πομπ|εῖα· τοῖς δ]ὲ ἄλλοις χρέμασ[ιν παρ]ὰ[11] τῆς Ἀθε-
ναίας, τα[ῖς τε νῦν ὅσιν ἐ|μ πόλει κα]ὶ ʿάττ' ἂν τὸ λο[ιπὸν ἀν]α-
φέρεται, μὲ χρῆσ[θαι μεδὲ ἀπαναλίσκεν ἀ]π' αὐτῶν ἐς ἄλλο [τι,
μεδὲ] ἐς ταῦτα ʿὑπὲρ μυ[ρίας δραχμὰς | δοῦναι κελ]εύεν, ἐάν τι
15 δέε[ι. ἐς ἄλλ]ο δὲ μεδὲν χρῆσθα[ι τοῖς χρέμασ||ιν, ἐὰν μὲ τ]ὲν
ἄδειαν φσεφ[ίσεται ο] δῆμος ἐάνπερ ʿε [ἐκκλεσία ἔι π|ερὶ τῆς ἐσφο]-
ρᾶς[12]. ἐὰν δέ τις [εἴπει ἢ] ἐπιφσεφίσει, μὲ ἐ[φσεφισμένες | πο[13] τῆς
ἀδεί]ας, χρῆσθαι τα[ῖς χρέμ]ασιν τοῖ[ς] τῆς Ἀθε[ναίας, ἐνεχέσ|θο
τοῖς αὐ]τοῖς ʿοἷςπερ ἐά[ν . . . .] φέρεν[14] εἴπει ἢ ἐπι[φσεφίσει. ἐκ
δ|ὲ τῶν φόρο]ν[15] κατατιθέναι κ[ατὰ τὸ]ν ἐνιαυτὸν τὰ ʿεκά[στοτε γε-
20 νόμ||ενα παρὰ τ]οῖς ταμίασι τῶν [τῆς Ἀθ]εναίας τὸς Ἑλλενο[ταμίας.
ἐπει|δὰν δὲ ἐκ τὸ]ν διακοσίον τα[λάντο]ν, ʿὰ ἐς ἀπόδοσιν ἐφ[σέ-
φισται ʿο δ[ῆμος[16] τοῖς] ἄλλοις θεοῖς, ἀ[ποδοθ]ῆι τὰ ὀφελόμενα,
τα[μιευέσθο τὰ | μὲν τῆς Ἀθε]ναίας χρέματα [ἐν τῶι] ἐπὶ δεχσιὰ τῶ
ὀπισ[θοδόμο, τὰ δὲ τ|ὸν ἄλλον θ]εὸν ἐν τῶι ἐπ' ἀρ[ιστερ]ά.
25 [οπόσα δὲ τῶ]ν χρεμάτον τῶν [ʿ ἱερῶ]ν ἄστατά ἐστιν ἢ ἀν[άριθμα, ταῦτ|α
ἀριθμῆσα]ι νῦν μετὰ τῶν τ[εττάρ]ων ἀρχῶν, ʿαὶ ἐδίδο[σαν ἀεὶ[17] τὸν

Kirchhoff, aptissime quidem ad sententiam; sed cum eis quae Froehner legit, haec conciliari nullo modo possunt. 11 τοῖ]ς Boeckh, aptius per se, sed α in lapide esse testatur Froehner. 12 Supplevi non sine dubitatione. At Kirchhoffii supplementum κα[θά]π[ε]ρ [ἐαν ἐ | σκέφσις ἔι περὶ ἐςφ]ορᾶς Froehneri lectione refutatur, Boeckhii vero ἐάνπερ ἐ [ἐκκλεσία γίν|εται ἐπ' ἀγ]ορᾶς non uno nomine displicet. Ipse Boeckhius coniecerat tum demum, cum de tributo civibus imponendo deliberatio esset, licitum fuisse ἄδειαν de pecuniarum sacrarum usu extraordinario rogare, ne populus ad invidiosum illud vectigal descendere cogeretur. 13 Sic K. ἐ[πεφσεφισμένες] Boeckh contra usum sermonis. 14 ἐά[ν τι ἐς]φέρεν K. ἐά[ν τις ὀ]φέ(λο)ν violentissime Boeckh; accedit quod certe τῷ δημοσίῳ addendum fuit. Neque illud ἢ ἐπιψηφίσῃ huic sententiae aptum est. 15 Hucusque de sacris Minervae pecuniis dicebatur; transitur ad publicas populi Atheniensium, quae ut in opisthodomo deponantur, deae custodia tutae, hic praecipitur. At ea re in dominium deae non transeunt, sed publicae manent; quare non a quaestoribus Minervae administrantur sed ab hellenotamiis et senatu quingentorum, cuius prytanum epistates ea de causa claves opisthodomi habet. Kirchhoff 1876 p. 38. 16 Aut sic cum K. aut χρέματα cum Froehnero (ἐψήφισται passive ut A 4 ἐψήφιστο) supplendum est; Boeckhii supplementum spatium non explet. 17 ἀεὶ add. Kirchhoff, quia aliter trium litterarum spatia vacua manerent. Neque Froehneri τὸν λόγον τὸν ἐκ Παναθηναίων ἐς Παναθήναια, quo huic incommodo mederi studebat, ferri potest. Non igitur proximi modo

λό|γον ἐκ Παν]αθεναίον ἐς Πα[ναθέν]αια, ʽοπόσα μὲγ χρυ[σᾶ ἐστιν ἔ ʽοπόσα ἀργυρᾶ] ἔ ὑ(π)άρ(γ)υρα, στέ[σαντας . . . .]

quadrienni quaestores, sed omnes quicunque superstites sunt, huic negotio interesse iubentur. K. 1864 p. 10.

15 Ex lapidibus in quibus sexagesimae e tributis Minervae consecratae perscriptae sunt primus continet annos quindecim primos, ita ut quinti decimi anni rationes, quas hic exprimimus, lateris sinistri infimum locum teneant. Lapis in multas particulas fructus, quae cum pleraeque singillatim iam a Pittaki, Rangabi, Boeckhio aliisque exceptae essent, primus pristinum eorum ordinem restituit Koehler Urkunden und Untersuchungen zur Geschichte des delisch-attischen Bundes. Berolini 1869 p. 4 sqq. Post eum edidit Kirchhoff C. I. Att. I 240.

['Ε π]ὶ τῆς πέμπτες καὶ δ-
εκά[τ]ες ἀρχῆς[1] ʽῆι Σοσί-
στρ[ατ]ος ʽΥβάδες ἐγραμ-
μά[τευε[2], ...]ύλος[3] 'Ελεύ-
5 [σ]ί[νιος]ʽ [Ἑλλ]ενοταμία-
[ς ἔν][4]. ['Ι]ονικ[ὸς] φόρος[5]

Litteratura volgaris Attica; versuum 1—6. 26. 44. 64 litterae reliquis maiores. 1 Magistratus hic est logistarum (οἱ λογισταὶ οἱ τριάκοντα n. 14, 8), qui computabant sexagesimas tributorum (μνᾶ ἀπὸ τοῦ ταλάντου n. 19, 7. C. I. Att. I, 226. 315. 316) Minervae consecrandas. Primum annum Ol. 81, 3 (454 a. Chr.) esse ex n. 19 apparet; quo anno aerarium societatis Atticae Delo Athenas translatum ideoque tum primum Minervae sexagesima offerri coeptas esse viderunt H. Sauppe Nachrichten von der Göttinger Ges. d. Wissensch. 1865 p. 5 et Koehler p. 103, frustra obloquentibus aliis. Huius igitur tituli annus Ol. 85, 1 (440 a. Chr.) est. 2 Tertio anno (C. I. Att. I, 228) Δίο[τ]ιμος ἐγραμ[μάτευε] τοῖς τριάκοντα scriptum est. 3 [Αἰσχ]ύλος haud improbabiliter Boeckhius Staatsh. II p. 476 monens Aeschylum poetam tragicum item Eleusinium fuisse. 4 Principis collegii hellenotamiarum nomen ascribitur inde ab anno tertio decimo (442 a. Chr.), totius collegii nomina inde a duodetrigesimo (427 a. Chr.). Cf. Koehler p. 107. 5 Quinque provinciarum, etsi ipsae quidem multo antiquiores fuisse videntur (Kirchhoff Hermae XI p. 1 sqq.) tamen in disponendis sexagesimarum laterculis nulla ratio habetur ante annum nonum (Ol. 83, 3, 446 a. Chr.), ipsa earum nomina inde a duodecimi demum anni tabula (Ol. 84, 2, 443 a. Chr.) inscribuntur.

Η	Αἰραῖοι	ΠΗΗΗΙΙ	Διοσιρῖται
Η	Λεβέδιοι	ΙΙΙΙΙ	Διοσιρῖται ἐπιφο(ρᾶς)
Η	Νισύριοι[6]	ΠΗΗ[ΗΙΙ]	Ἀστυρενοὶ Μυσο[ί]
10 ΓΗΗ	Τέιιοι	ΙΙΙΙΙ	Ἀστυρενοὶ ἐπιφο(ρᾶς)
ΗΗ	Φοκαιε[ς]	ΓΗ	Μιλέσιοι
(Δ)ΠΗΙΙΙΙ	Ἐλαιέα	Η	Μυέσσιοι
[Δ]ΠΗΙΙΙΙ	Γρυν[ε]ῆς	Η	Πυγελῆς
------	Κολ[ο]φόνιοι	ΓΗΗ	Ἐ[φέ]σιοι
15 ------	[Οἰναῖ]οι ἐχς Ἰκάρο	ΔΠΗΙΙΙΙ	[Ἰσίνδ]ιοι
------	[Κλαζο]μένιοι	ΓΗΗΗ	[Ἐρυθραῖοι]
------	[Θερμαῖοι ἐχς]Ἰ[κ]άρο	ΔΠΗ[ΙΙΙΙ	Βουθειῆς]
------	[Μυριν]αῖοι παρ[ὰ Κ.]	Ϝ	-------
------	[Μυ]ριναῖοι ἐπιφορᾶς[7]	ΡΔ[ΠΗ]ΙΙΙΙΙΙΙ	Πολ[ι]χ[ναῖοι]
20 ------	Κυμαῖοι	ΗΙΙΙΙ	Πτελεό[σιοι]
------	Κυμαῖοι ἐπιφορᾶς	ΗΙΙΙΙ	Ἐλαιόσ[ιοι]
[ΔΠΗ]ΙΙΙΙ	Πιταναῖοι		
ΙΙΙΙΙ	Πιταναῖοι ἐπιφορᾶς		
[Δ]ΔΔΗΗΙΙ	Νοτιῆς		
25 ΠΙΙΙC	Νοτιῆς ἐπιφορᾶς		

Ἑλλεσπόντιος φ[όρος]

Π	Ἁρπαγιανοί	ΗΗΡΔΔΔΗΗΙΙΙΙ	[Τενέδιοι]
ΠΗΗΙΙ	Παλαιπερχόσιοι	ΔΔΔΗΗΙΙ	Π[αριανοί]
Π	Νεάπολις ἀπ' Ἀθενῶν	Η	Χ[ερρονεσῖται]
30 ΔΔΔΗΗΙΙ	Νεάνδρεα	ΔΠΗΙΙΙΙ	---------
ΗΗΗΗ	Ἀβυδενοί	ΠΗ[ΗΙΙ]	---------
ΔΠΗΙΙΙΙ	Παισενοί	--------	---------
ΔΠΗΙΙΙΙ	Περχόσιοι	--------	---------
ΠΗΗΙΙ	Πρίαπος	--------	---------
35 ΔΠΗΙΙΙΙ	Σιγειῆς	--------	---------
ΓΗΗΗΗ	Χαλχεδ[όνιοι]	--------	---------

6 Haec civitas postea in provinciam insularem translata est (n. 18, 19), cuius rei aliud exemplum non extare monuit Koehler p. 125. 7 ἐπιφοραὶ hoc anno primae comparent in tabulis; qua ex re Koehlerus p. 131 suo iure collegit, defectione Samiorum Athenienses coactos esse praeter legitima tributa etiam alias quasdam extraordinarias pensiones a parte sociorum exigere. Memorabile est, nullam certam et stabilem rationem inter tributorum et ἐπιφορῶν summas intercedere.

[ΔΓ⊢IIII	Κιανοί	--------	---------
ΔΓ⊢IIII	Δαμ[νι]οτειχῖτα[ι]	--------	[Ἀ]ρταχ[ενοί]
ΔΓ⊢IIII	Διδυμοτειχῖται	--------	[Κ]υζικ[ενοί]
40 H	Δα[ρ]δανῆς	--------	---------
⊢⊢⊢⊢II	Δαρδανῆς ἐπιφορᾶς	--------	---------
ΔΓ⊢IIII	Λαμπονειῆς	--------	---------
⊢IIII	Λαμπονειῆς ἐπιφορᾶς	--------	---------

Ἀπὸ Θρά(ι)κες φ[όρος]

45 ΔΓ⊢[IIII]	Σκιάθιοι	ℙΔΓ⊢IIII	----------
H[H]	Ὀλύνθιοι	ΓH	Με[νδαῖοι]
--------	Ἀφυταῖοι	ℙ	Νεοπο[λῖται]
--------	Θραμβαῖοι	Γ⊢⊢⊢II	Σερμαῖοι
--------	Ἀισόνιοι	ΔΓ⊢IIII	Σκάφσιοι
50 --------	Ἀργίλιοι	ΓHH	Ποτειδεᾶται
--------	[Το]ροναῖοι	ΔΔΓ	Ἴκιοι
--------	--------	----------	Στρεφσαῖοι
--------	--------	----------	Θάσιοι
--------	--------	----------	[Γ]αλέφσιοι
55 --------	--------	----------	[Δ]ι[και]οπολῖτα[ι]
--------	--------	----------	[Δ]ῆς ἀπὸ τῶ Ἄθο
--------	--------	----------	[Α]ἰγάντιοι
--------	--------	----------	[Σ]ερμυλ[ιῆς]
--------	--------	----------	[Δ]ίκαια
60 --------	--------	HHHH	[Σ]αμοθρᾶικες
--------	--------	HH	[Σ]ίγγιοι
--------	.....ι	X •	[Αἴ]νιοι
--------	.....ται		

[Κα]ρικὸς φό[ρος]

65 ----------	Ἀστυπαλαιῆς	ΓHH----	---------
----------	[Κ]ινδυῆς	ΔΓ----	---------
----------	[Κ]αύνιοι	Δ----	---------
----------	[Τε]λάνδριοι	ΔΛ----	---------
----------	[Πα]σανδῆς	----------	---------
70 ----------	[Κρ]υῆς	----------	---------
----------	[Καρ]βασυαν[δῆς]	----------	---------

----------	[Α]ὐλ[ιᾶται]	----------	---------
----------	Καρυανδᾶς	Ⓟ Δ[ΔΔΓ⊢IIII]	[Μυλασᾶς]
----------	Καρπάθο Ἀρ-κέσσεια	ΔΓ[⊢IIII]	[Λεφσιμ]α[ν]δ[ᾶς]
75 ----------	Κα[μ]ρᾶς	H	[Συα]γγελᾶς
----------	Κῶιοι	Ⓟ	[Κᾶ]ρες ἑ ὂν Τύ-[μνες ἄρχει]
----------	[Κε]δρ[ιᾶτ]αι	H Ⓟ	Κα[λ]ύδνιοι
----------	[.....ε]ς	ΔΓ⊢IIII	Βα[ρ]γυλιᾶται
⊢[IIII]	[Πεδιᾶς ἐκ Λίνδο]	ΔΓ⊢IIII	Παρπαριῶται
80 ΔΓ[⊢IIII]	---------	H Ⓟ ΔΓ[⊢IIII]	[Ἁ]λικαρνάσ-[σιοι]
[Δ]ΔΔ[⊢⊢⊢⊢II]	---------	---------	[Τε]ρμερᾶς
HHH	---------	----------	[Πελ]ει[ᾶται]

Νε[σιοτικὸς φόρος]

H	---------	---------	---------
85 ⊓HH	[Ἄνδριοι]	---------	---------
ΔΔΔ⊢⊢⊢I[I]	---------	---------	---------
HHH	---------	---------	---------
ΔΓ⊢IIII	---------	---------	---------
Ⓟ	[Ἰᾶται]	---------	---------
90 [Δ]Γ⊢III[I]	---------	---------	---------
[H]HH	---------	---------	---------
Γ	[Ῥεναιᾶς]	---------	---------
[Δ]Δ[Δ⊢⊢⊢II]	---------	---------	---------

16 Hunc laterculum in alterius lapidis parte antica, atque hic quidem infimo loco scriptum fuisse, ideoque anno duodevigesimo tribuendum esse demonstravit Kirchhoff Abhandlungen der kgl. Akademie zu Berlin 1870 p. 100 sq. (Koehler Urk. und Untersuchungen p. 48 ad annum vigesimum alterum rettulerat). Ed. Kirchhoff C. I. Att. I 243.

[Ἐπὶ τῆς ὀγδόες καὶ δεκάτες ἀρχῆς[1], ἑι----]κος

Litteratura Attica volgaris; priores tres columnae perierunt. 1 Ol. 85, 4 (437/6 a. Chr.).

ἐκ Κεραμέον Ἐπιχάρος | [ἐγραμμάτευε. Ἑλλενοταμίας ἓν -------μ]αχος Χαριδέμο Χσυπεταιόν.

[Λα]μπονειῆς	ᴾ	Νεοπολῖται	Η	Στόλιοι
[Λα]μπονειῆς		Μενδαῖον	Η[Η]	Σίγγιοι
5 [ἐπ]ιφορᾶς	ΗΗΗΠΙΙΙΙ	Σπαρτόλι[οι]	πόλες αὐταὶ	
[Ἀβ]υδενοί	ΠΗΗΗ	Με[ν]δ[α]ῖοι	φόρον ταχσάμεναι[2]	
[Δα]σκύλειον	Χ	Μαρονῖται	ΠΙΙΙ	Αἰολῖται
[ἐμ]Προποντίδι	ΔΔΠ	Ἴκιοι	ᴾ	Γαλαῖοι
[Δα]σκυλειανοί	ΗΗΗΗᴾ	Σερμυλιῆς	ᴾ	Μιλκό[ριοι]
10 [ἐπ]ιφορᾶς	Η	Σαναῖοι	Η	Ἀμ[όργιοι]
[Κα]λχεδόνιοι	ΠΙΙ[ΙΙ]	Σερμαῖοι	ΔΠΙΙΙΙ	Κ[άσιοι]
[Καλχ]εδόνιοι	ΔΠ[ΙΙΙΙ]	Σκιάθιοι	ΔΠΙΙΙΙ	Κα[λλιπολῖται]
[ἐπιφορ]ᾶς	Η	Στρεφσαῖοι	ΔΔΠ	Σα[ρταῖοι]
--------	-------	Νεοπολῖται	ΔΠΙΙΙΙ	Ἐτ[εοκαρπάθιοι]
15 --------	-------	παρ' Ἀντισάραν	ΠΙΙΙΙ	Φα[ρβέλιοι]
--------	-------	Θύσσιοι	ΔΠΙΙΙΙ	[Χεδρόλιοι]
--------	-------	Φεγέτιοι	ΔΠΙΙΙΙ	Πλεύ[μη]
--------	-------	Αἰνεᾶται	πόλες ἃς [οι]	

2 Boeckhius Staatsh. II 614 de civitatibus intellexerat quibus id privilegium ab Atheniensibus datum erat, ut ipsae constituerent quantum tributi penderent. Contra Koehler p. 137 not. 1 civitates intellegit, quae cum a censitoribus senatuque censi essent, rem ad iudicium heliasticum detulissent atque ibi ut minor tributi summa sibi constitueretur impetrassent. At iure Loeschckius de titulis Atticis quaestiones historicae, Bonnae 1876. p. 16 ad Boeckhii sententiam rediit, quia incredibile esset per tria lustra identidem easdem civitates cum Atheniensibus de tributorum magnitudine feliciter in iudicio certasse. Iniuria provocavit ad tit. 32, 5. 6. Nam ibi τὸν δῆμον altero quoque loco de Atheniensium, non Methonaeorum populo intellegendum esse certissimum est. 3 Hoc quid sibi velit nondum satis exploratum est. Koehlerus, quum ex Tisameni plebiscito (Andoc. I, 83) constet in legum latione cuilibet privato licuisse ad senatum rogationem ferre, idem in sociis censendis licuisse coniecit; harum igitur civitatum tributa ex privatorum hominum rogationibus constituta esse. Quam interpretationem Loeschckius labefactavit eodem argumento de quo dixi not. 2. Ipse sibi persuasit, ἰδιώτας illarum civitatium cives esse, qui ut patria vectigalium onere levetur, suis impensis tributa pro ea dederint. At neque hoc verba significare possunt, neque Atheniensium intererat, utrum de privata an de publica pecunia tributa penderentur. Neque dubium est, privatos illos Athenienses fuisse.

--------	-------	Πεπαρ[έθιο]ι	ἰδιῶται	ἐνέ[γ]ρα-
20 --------	-------	--------	φσαν	φόρον
--------	-------	[Ποτειδεᾶται]	φέρεν[3]	
--------	-------	-------	Δ	Πίλορος
--------	-------	[Μεκυπερνα]ῖοι	Γ ⊢⊢⊢ II	Κλεοναί
--------	-------	[Διῆς ἐκ τῶ Ἄ]θο	ΔΔΓ	Σίνος
25 --------	-------	--------	Δ ⊢⊢⊢ II	Διακρῆς
--------	-------	--------	-------	ἀπὸ Χαλκιδέο[ν]
--------	-------	--------	Γ ⊢⊢⊢ II	Πίστασος
--------	-------	--------	ΔΔΔ	Σύμε
--------	-------	--------	*vac.*	Τινδαῖοι
30 --------	-------	[Σαμοθρᾶικε]ς	*vac.*	Κίθας
--------	-------	--------	⊢	Σμίλλα
--------	-------	--------	-------	Γίγονος
--------	-------	Δ[ίκαια]	*vac.*	Ἀῖσα
--------	-------	πα[ρὰ Ἄβδε]ρα	⊢	Βύσβικος
35 --------	XXX	Θάσ[ιοι]	Γ ⊢⊢⊢ II	Ὄθορος
--------	⊢	Ἀσσε[ρῖται]	ἄτακτος	πόλις[4]
--------	⊢	Σκαβ[λαῖο]ι	Γ	Κυστίριοι

4 Hoc nusquam invenitur praeter hunc et antecedentis anni laterculum C. I. Att. II, 242, ubi .....οι ἄτακτοι, Φαρβήλιοι ἄτακτοι, Μιλτώριοι ἄτακτοι est. Boeckhius p. 611 sqq. civitates intellegit, quae censae non essent sed pro suo arbitrio tributa pependissent. At sic non intellegeretur quid interesset inter has et αὐτὰς ταξαμένας. Quare casu potius seu neglegentia eas in censu omissas esse puto, quod cum animadversum esset, in praesentia superioris census summam pendere iussae sunt.

---

17 Alterius lapidis, in quo rationes annorum inde a sexto decimo usque ad vigesimum tertium aut amplius incisae erant, dextri lateris summa pars continet hunc anni undevigesimi recensum. Post singulas partes a Pittaki, Rangabi, Boeckhio, Koehlero editas omnia edidit primusque aetatem recte definivit Kirchhoff Abhandlungen der kgl. Akademie zu Berlin 1870 p. 100 sq. Repetivit idem C. I. Att. I 244.

Ἐπ[ὶ τῆς μιᾶς δεόσες[1] εἰ-]
κοσ[τῆς ἀρχῆς, ἔτι]
Φιλέ[ταιρος Θεοδ-]
έκτο[2] . . . . . .
5 ἐγραμ[μάτευε, Ἑλ-]
λενοτ[αμίας ἔν Δι-]
ονύσιος . . . . . .

[Ἰ]ωνικὸς φόρος[3]	----------	----------
----------	Καύνιοι	----------	----------
10 ----------	Τελάνδριοι!	[ΗΗ]Ρ ΔΔ[Δ]	[Τενέδιοι]
----------	[Π]ασανδῆς	[Π ⊢⊢⊢ II]	[Δασκύλειον]
----------	[Καρβασ]υανδὲ[ς]		[ἐν Προποντίδι]
	[παρὰ Κα]ῦνο[ν]	[Δ]ΔΔ⊢⊢⊢ I[I]	----------
Δ---------	----------οι	⊢⊢	----------
15 Π ⊢⊢[⊢ II]	[Αὐλι]ᾶται		[ἐπιφορᾶς]
ΔΔΔ⊢⊢[⊢II]	[Μαρ]αθέσιοι	ΔΠ⊢ IIII	----------
ΔΠ⊢ IIII	[Μύ]νδιοι	ΠΗ	----------
ΗΗ	[Ἀσ]τυπαλαῆς	Η	----------
Χ	[Λί]νδιοι	ΔΔΠ	----------
20 ΡΔΔΔ⊢	[Πεδ]ιῆς	Η	[Χερρονεσῖται]
⊢⊢⊢II	[ἐκ Λίνδ]ο		[ἀπ' Ἀγορᾶς]
ΗΗΗ	[Χερρονέ]σιοι	Ρ	[Ἐλαιόσιοι]
[ΔΠ⊢IIII	Πύ[ρνιοι]	ΔΔΔ⊢⊢[⊢II]	----------
[Π]⊢⊢⊢II	Ν[αχσιᾶτ]αι	ΔΔΔ⊢⊢⊢[II]	----------
25 ----------	Ἰ[σίνδ]ιοι	[ΔΠ]⊢IIII	[Λαμπονειῆς]
----------	Κ[ολοφ]όνιοι	⊢IIII	Λ[αμπονειῆς ἐπιφορᾶς]

1 Aut hunc versum reliquis longiorem fuisse, aut insolentius ἐπ[ὶ τῆς πρὸ τῆς εἰ[κοσ]τῆς ἀρχῆς scriptum fuisse statuit Kirchhoff p. 108 sq. Est Ol. 86, 1 436|5 a. Chr.) 2 Supplevi. Φιλε[μονίδες Εὐρ]|έκτο Kirchhoff l. l. 3 Inde ab Ol. 85, 2 (439|8 a. Chr.) provincia Carica sublata eius civitates Ionicae ascriptae sunt. Simul ordo, quo provinciae recensebantur immutatus (antea: Ionica, Hellespontiaca, Thracica, Carica, Insularis, post: Ionica, Insularis, Hellespontiaca, Thracica). Tum igitur societatem belli Samiaci turbis labefactatam censu habito denuo ordinatam esse demonstravit Loeschcke de titulis aliquot Atticis quaestiones historicae, Bonnae 1876. p. 11 sqq. Ionicas Caricasque civitates tum in unam provinciam coniunctas esse quia defectione multorum populorum, quorum partem modo rursus in dicionem redactam tributorum laterculi arguunt, utraque provincia imminuta fuerit (Thuc. I 115) probabiliter coniecit idem.

----------	----------	H	Π[αριανοί]
----------	[Πελεᾶ]ται	HHH	Π[ροκοννέσιοι]
----------	----------	[Δ]ΔΔ[ᚼᚼᚼ]II	----------
30 ----------	----------	ΓᚼHHHH	[Κυζικενοί]
----------	----------	--HᚼIC	Λαμφ[σακενοί]
----------	[Ἐλαιέα]	XΓᚼHHHΔΔΔ	Βυζά[ν]τιο[ι]
	[παρὰ Μ]ύριναν	ΔΓ	Σελυμβρια[νοί]
----------	[Θερμαῖ]οι	Θράικιος φόρος	
35	[ἐχς Ἰκάρ]ο	ΔΓᚼIIII	Γαλέφσιοι
----------	[Κ]αμ[ιρῆς]	[Δ]ΓᚼIIII	Νεοπολῖτα[ι]
----------	Χαλ[κεᾶται]		παρ' Ἀντισ[άραν]
[ΓᚼHHH]H	Κυμ[αῖοι]	----------	[Αἰ]νεᾶτα[ι]
----------	Τέι[οι]	----------	[Ὀλοφύ]χσ[ιοι]
40 ----------	Ἰε[λύσιοι]	HH	[Ὀλύνθιοι]
[ΓᚼH[4]	Φα[σελῖται]	H	[Μεκυπερναῖοι]
----------	Νισ[ύριοι]	ᚼ	Νεοπ[ολῖται]
.ΔΓ	Ἐρυθ[ραῖοι]		Μενδα[ῖον]
[ᚼ]ᚼᚼII	καὶ χ[συντελῆς][5]	ΔΓᚼIIII	Σκαφσαῖοι
45 H	Μυρι[ναῖοι]	[H]	Θύσσιοι
	παρὰ [Κύμεν]	[ᚼᚼ]ᚼ	Βεργαῖοι
H	Οἰνα[ῖοι]	[ΔΓᚼII]II	Σκιάθιοι
	[ἐ]χς [Ἰκάρο]	----------	Πεπαρέθιοι
----------	[Κῆιο[ι]	[ΔΓᚼII]II	Ἀργίλιοι
50 ----------	[Κ]αλύ[δνιοι]	----------	Διχαιοπολῖτ[αι]
[ΔΔΔ]ᚼ[ᚼᚼII]	[Π]ιτα[ναῖοι]		Ἐρετριῶν
[Γ]IIC	[Π]ιτα[ναῖοι]	[Γᚼᚼᚼ]ᚼII	Σερμαῖοι
	[ἐ]πιφ[ορᾶς]	----------	[Δι]ῆς ἐκ τῶ Ἄθο
[Δ]ΔΔᚼᚼ[ᚼII]	----------	----------	[Ἴκι]οι
55 ᚼIIIII	----------	----------	[Σαμο]θρᾶικες
	ἐ[πιφορᾶς]	[XX]X	Θάσιοι
----------	Π---------	----------	Μαρονῖται
----------	Τ---------	----------	Φεγέτιοι

4 [H]H Loeschcke p. 14 n. 1, quae est duorum talentorum sexagesima; initio sex talenta pependerunt (C. I. Att. I 226. 228. 229) deinde ab Ol. 82, 3 (450|49 a. Chr.) tria (I 230. 234. 237. 238. 239); quae summa utrum a. 85, 2 amplius imminutata sit an pristina illa restituta, vix diiudicari poterit. 5 suppl. Loeschke p. 13 not. 1. Λύκιοι καὶ συν(τελεῖς) C. I. Att. I 234, Σερμυλιῆς καὶ συν(τελεῖς) 235 est. Erythraeis vero addi solent quinque civitates praemisso οὗτοι ἀπ' αὐτῶν. Qui hic ξυντελῶν nomine comprehendi videntur.

----------	Μι[λέσιοι]	----------	Αἰγάντιοι
60 [𐅄𐅅𐅅]𐅆	Ἐφ[έσιοι]	----------	Θραμβαῖοι
----------	----------	----------	Ἁισόνι[οι]
[𐅅𐅆]ΔΓ𐅈𐅉𐅉𐅉	Αλικαρ[νασσῆς]	----------	Ἀ[κ]άνθ[ιοι]
[𐅅]	Λάτμιο[ι]	----------	Στρεφσα[ῖοι]
[𐅅]	Ἰασῆς	Χ𐅄	Ἁβδερῖτ[αι]
65 [𐅅]	Μαδνα[σῆς]	Χ𐅄	Ποτειδεᾶ[ται]
νεσιοτικός		ΔΔΓ	Σκαβλαῖοι
----------	Σερίφιοι	𐅆	Ἀσσερῖται
. 𐅅𐅅	Χαλκιδῆ[ς]	𐅅𐅅𐅅(Γ)𐅈𐅈𐅈𐅉[6]	Σπαρτόλιοι
[𐅅]𐅅𐅅𐅅	Κεῖοι	𐅅	Σαναῖοι
70 [𐅅𐅅]𐅅[𐅅]	Τένιοι	(𐅅)[7]	Σίγγιοι
[𐅄]𐅅𐅆ΔΓ𐅈𐅉𐅉𐅉:	Νάχσι[οι]	πόλες αὐταὶ	
----------	Μυκόνιοι	ταχσάμεναι	
[𐅄]𐅅	Ἄνδριοι	𐅆	Γαλαῖοι
[𐅅]𐅅𐅅	Σίφνιοι	ΔΔΓ	Σαρταῖοι
75 [Δ]ΔΓ	Σύριοι	𐅅	Ἀμόργιοι
----------	Στυρῆς	ΔΓ𐅈𐅉𐅉𐅉	Ἐτεοκαρπάθι[οι]
. 𐅅𐅅	Ἐρετριῆς		ἐκ Καρπάθο
[Δ]Γ𐅈𐅉𐅉𐅉	Γρυνχῆς	ΔΓ𐅈𐅉𐅉𐅉	Κάσιοι
Γ	Ῥεναιῆς	Γ𐅈𐅈𐅈𐅉	Αἰολῖται
80 [Δ]ΔΔ𐅈𐅈𐅈𐅉	Ἀθενῖται	𐅆	Μιλκόριοι
[Δ]ΔΔ𐅈𐅈𐅈𐅉	Διῆς ἀπὸ Κεναί[ο]	Γ𐅈𐅈𐅈𐅉	Φαρβέλιοι
[𐅆]	Ἰῆ[ται]	[Δ]Γ𐅈𐅉𐅉𐅉	Καλλιπολῖτα[ι]
. 𐅅𐅅𐅅	Α[ἰγ]ινῆται	[Δ𐅈𐅉]𐅉𐅉Γ	Χεδρόλιοι
		----------	---------ς
85		πόλες, ἁς	
		ἁοι ἰδιῶται	
		ἐνέγραφσαν	
		φόρο[ν] φέρεν	
90		[Γ]𐅈𐅈𐅈𐅉	Κλ[ε]ονα[ῖ]οι
		Δ𐅈𐅈𐅈𐅉	Δ[ια]κρῆς
			[ἀπὸ] Χαλκι[δέων]
[Ἑλλεσπόντιος]		ΔΔΔ	[Σύμη]
		Γ𐅈𐅈𐅈𐅉	------
		ΔΔΓ	[Σίνος]

6 𐅅𐅅𐅅𐅉𐅈𐅈𐅈𐅉. 7 𐅉.

95 ΔΔΔ[ΙΙΙΙ] ---------- ΔΔΔΙΙΙΙ[Ι] ------
ΓΗΗ Κ[αλχεδόνιοι]
Χ Π[ερίνθιοι]
ΔΓΙΙΙΙ Διδ[υμοτειχῖται]
ΔΓΙΙΙΙ Δαυνιοτ[ειχῖται]
100 Η Δαρδαν[ῆς]
ΓΙΙΙΙΙ Ἀζειῆς
vac.

---

18 Tabula lapidis Pentelici in tres partes fracta, inventa in arce. Antica pars hunc titulum continet, sinistri lateris pars superior n. 21, reliquae partes scriptura carent. Cum singula fragmenta separatim edidissent Pittakis, Rangabé, Boeckh, primus coniunxit et denuo a se exscripta ed. Koehler Urk. u. Unters. n. 105a. Kirchhoff C. I. Att. I 257.

[Ἐπὶ τῆς ὀγδόης καὶ εἰκοστῆς ἀρχῆς[1], ἔι-----]ιππος Φυλάσιος
[ἐγραμμάτευε. Ἑλλενοταμίαι ἔσαν------]δ..ο[ς Ἀ]ναγυράσιος,
[----------, ----------, --------]ος Σφέτ-
[τιος, ---------- --]ε.ιχ.
5 [----------]

[Θράικιος]	[Νεσιοτικός]		['Ιονικός]
------ --------	------	------	---- ------
Δ[ΓΙΙΙ]ΙΙ --------	------	------	---- ------
ΔΓΙ[ΙΙ]ΙΙ Σ------	------	------	---- ------
10 ΗΗΗ [Ἀφυτ]αῖ[οι]	------	------	---- [Καρ]πάθο
ΓΗΗΗΗ Σκιον[αῖοι]	------	------	[Ἀρκε]σῖνο[ι]
ΗΗΗ Ἀκάνθιοι	ΓΗ	------	---- ------
[ΓΗ]ΗΗΗ Μενδαῖοι	------	------	---- ----ιοι
------ Ν[ε]οπο[λῖ]τα[ι]	ΗΗ	------	[παρὰ]Κύμεν
15 [Μεν]δαίον	ΔΓΙΙΙΙ	------	---- [Μυέ]σσιοι
[Χ]ΧΧ Θάσιοι	Η	------	---- ------
[ΔΔ]Γ Ἴκιοι	ΗΗΗ	------	---- ------

Litteratura Attica. 1 Annum aut duodetricesimum (Ol. 88, 2. 427/6 a. Chr.) aut undetricesimum (88, 3. 426/5 a. Chr.) esse demonstravit Kirchhoff.

[ΔΠ⊢Ι]ΙΙΙ	Ν[ε]οπολῖται	[Η]	Σερ[ίφιοι]	---- ------
	π[α]ρ' Ἀντι-σά[ρα]ν	Η	Νισύρ[ιοι]	---- ------
20 [ΔΠ⊢Ι]ΙΙΙ	[Γα]λέ[φ]σιοι	Η	Στυρῆς	----['Ελαιέα]
------	[Δι]ῆς ἐχς Ἄθο	ΔΔΠ	[Σ]ύριοι	[πα]ρὰ [Μ]ό-[ρ]ιν[αν]
------	[Αἰ]γάντιοι	ΗΗΗ	[Θ]ερ[αῖ]οι	---- ------
------	[Αἰ]νεᾶται	ΗΔΔ..⊢-	.ερ------	---- ------
------	[Θύ]σσιοι	ΠΗ	------	---- ------
25 [ΔΔΔ⊢]⊢[⊢]ΙΙ	[Ὁλο]φύχσιοι	ΗΗ	------	---- ------
------	Σαναῖοι			---- ------
------	Μαρονῖται	[Ἐ]λλεσπόντιο[ς]		---- ------
------	Τοροναῖοι	ΗΗΡΔΔΔΠ⊢⊢⊢	[Τ]ε[ν]ε[διοι]	---- ------
------	[Ἀ]βδερῖ[τα]ι	ΠΗ[Η]ΗΗΔΔΠ⊢[⊢⊢ΙΙ]	[Κ]υ[ζικηνοί]	---- ------
30 ------	[Σ]αμ[ο]θρ[ᾶι-κ]ε[ς]	[Η]ΗΗ	[Π]ροκ[οννέ-σιοι]	---- ------
------	[Βεργ]αῖ[οι]	..ΔΔΔ--	[Κ]αλ[χεδό-νιοι]	---- ------
------	------	ΔΔ[Δ⊢⊢⊢ΙΙ]	Ἀ[ρταχενοί]	---- ------
------	------	--Π⊢--	------	---- ------
------	------	Π	[Ἀ]ρπαγιανοί	---- ------
35 ------	------	------	------	---- ------
------	------	------	------	---- ------
------	------	------	------	---- ------
------	---o---	------	------	---- ------
------	Π[λεύμη][2]	------	------	---- ------
40 ------	Ἀμό[ργ]ι[οι]	------	------	---- ------
[Π⊢⊢⊢]ΙΙ	Α[ἰ]ο[λῖτα]ι	------	------	---- ------
	[πό]λε[ς, ἃς]οι [ἰδιῶται]		------	---- ------
	[φόρο]ο[ν ἔ]τ[α]χ[σαν φέρεν][3]		------	---- ------
------	Συμαῖ[οι]	------	------	
45 ------	Δ[ι]α[κ]ρ[ῆς ἀ]πὸ	------	------	[Ἁ]ίδε πό]λες περυσ[ινῶ]
	Χαλκι[δέον]	------	------	[φόρο τ]ὰ ὀ[φε-λόμενα ἀπέ-

2 Supplevit Loeschcke p. 35. 3 Sic Koehler; Kirchhoffii supplementum [πό]λες, [ἃς]οι | [ἰδι]ῶ[ται ἔ]τ[α]χ[σαν] spatii rationibus minus convenire monuit Loeschcke p. 47 not. 1.

------	Β[υσβ]ι[κε]νο[ί]	------	------	[δοσαν]
------	Κ[λε]ον[αί]	------	------	---- ------
		------	[Πα]ρι[ανοί]	---- ------
50 [ ]αίδε τὸ[ν] πόλεον αὐτὲ[ν]		------	Χ[ερρο]ν[εσῖ-ται]	---- ------
τὲν ἀπα[ρ]χὲν ἀπέγαγον[4]		------	ἀπ' Ἀγο[ρᾶς]	---- ------
ΗΗΗ	Μ[ε]θοναῖοι	------	Ἐλα[ιόσιοι]	---- ------
ΔΠϝΙΙΙΙ	Α[ι]σόνιοι			
Η	Δικαιοπολῖται			
55	[Ἐ]ρετριῶν			
	vac.			

4 Hoc privilegium Methonaeis quidem Ol. 88, 1 (428|7 a. Chr.) concessum esse scimus ex tit. 32, 7. 30.

19 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici fractum a partibus sinistra et inferiore, inventum Athenis in arce. Edd. Koehler, Monatsberichte der Königl. Akademie zu Berlin 1865 p. 209 sqq. Urkunden und Untersuchungen n. 107 *a. b.* Kirchhoff C. I. Att. I 260.

[θ ε] ο ί.

[Ἐπὶ τῆς βολῆς ἑ]ῖ..... πρῶτος ἐγρ]αμμάτευε, ἦρχε δὲ Ἀθεναίοις Ἀριστίον[1], | [Ἑλλενοταμίαι ἔσαν.....ἔθ]εν, Ἑδύλος Φιλαΐδες, Πραχσίβο[λ]ος Παιαν[ιεύς, ...
5 .., ... α]ρχίδες Κεφαλῆθεν, Ἐργαμένες Ἀχαρνεύς, ‖ [.... .....]ς, Ἀριστοκράτες Φαλερεύς, Ἀριστοτέλες|[....., ...ε]ὺς ἐγραμμάτευε, ἐπὶ τῆς τετάρτες καὶ τρ[ιακοστῆς ἀρχῆς ἑ]οι τριάκοντα[2] ἀπέφεναν τὲν ἀπαρχὲν τῆι θεῶι, μνᾶν ἀπὸ τῶ ταλάν[το].

-------	Ἐλαιέα παρὰ	ΔϝϝϝΙΙ	Τριποαί
10	[Μ]ύριναν	ΔϝϝϝΙΙ	Σίνος
-------	[Κυ]μαῖοι	ΔΠ	Πράσσιλος

Titulus στοιχηδὸν exaratus litteratura Attica volgari. 1 Ol. 89, 4 (421|0 a. Chr.). 2 cf. 45[1.2].

-------	[Κα]ύνιοι	Δ	Καμαχαί
-------	[Πα]σανδῆς	⊢III[I]	Σαρ[ταῖοι]
-------	[Κα]ρβασυανδῆς	X----	----------
	[πα]ρὰ Καῦ[νον]		

In aversa lapidis parte:

[πόλ]ες αἵδε σ[τ]ρατ[ιᾶ]ι
μισθὸν ἐτέλεσαν[3]
HH Εφαιστιῆς
H Ἴμβριοι
5 ΓΗΗΗΙΙ Μυριναῖοι

.....ιαν

3 Videmus etiam ex iis tributis, quae ne pervenerant quidem Athenas in opisthodomum, sed hellenotamiarum iussu exercitui in propinquis locis versanti in stipendium data erant, religiose deae sexagesimam consecratam. Cf. 21, 11. 12.

20 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici erutum Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 1144. Rangabé Ant. Hell. 374. Koehler, Urkunden und Untersuchungen fragm. adesp. 7. Kirchhoff C. I. Att. I 266.

------- [Μ]αδ(ύτ)ιοι[1]
------- [Δ]αρδανῆς
------- [Ἀ]λοποκοννέσιοι
[πόλες ʿὰς ἔτ]αχσαν ʿοι τάκται[2]
5 .....ο γραμματεύοντος

Litteratura Attica volgaris. Supplevit Koehler. 1 ΑΔιΓΙΟΙ. 2 Ex plebiscito mutilo C. I. Att. I, 37 intellegimus, electos esse homines binos in singulas provincias, ita ut usque ad annum 85, 2 (439|8 a. Chr.) decem, deinde octo fuerint (nam Pseudoandocidis auctoritas, qui IV, 11 multis annis post etiamtum decem fuisse narrat, mea quidem sententia nulla est), qui tributorum summas constituendas senatui proponerent. Quorum censitorum mentio quo hic spectet, obscurum est. Nam quum eorum in toto census negotio gravissimae fuerint partes, quomodo tres solae civitates ab eis censae esse dici possunt? Quodsi has a solis censitoribus censas statuamus non accedente senatus suffragio, quomodo id fieri potuerit latet.

------- [Κ]αλλιπολῖται
------- Σαρταῖοι
------- Ἀμόργιοι
10 [πόλες, ʿὰς ʿε] βολὲ καὶ ʿοι πεντακόσιο[ι ‖ ʿοι ʿελιασταὶ ἔτ]αχσαν[3].
----

3 Quae hic perscriptae erant urbes, eae cum senatus tributa constituisset, rem ad iudicium heliasticum detulerant, sed id senatus censum confirmaverat. In eiusmodi litibus habitae sunt Antiphontis orationes περὶ τοῦ Λινδίων φόρου et περὶ τοῦ Σαμοθρᾴκων φόρου (Sauppe Or. Att. II p. 140 sqq.) Ceterum utrum haec ex sexagesimarum indice, an ex tributorum laterculo qui plebiscito de tributis constituendis subiunctus erat (cf. C. I. Att. I 37) supersint, pecuniarum numeris omnibus deletis diiudicari non posse monuit Koehler.

21 In latere sinistro tabulae lapidis Pentelici cuius pars antica continet titulum 18. Post Pittakin, Rangabin, Boeckhium accurate exscriptum ed. Koehler, Urkunden und Untersuchungen 105b. Kirchhoff C. I. A. I 258.

[ʿΕλ]λεσπόν[τιος]

---- Χαλχεδόν[ιοι]
---ΔΗ Δαρδανε[ς]
--ΔΔΓ Λαμφσακενο[ί]
5 [Χ]ΓΗΗ||| Βυζάντιοι
----- Ἀβυδηνοί
---ΗΗ Παριανοί
----- Μαδύτι[οι]
--ΔΔΗΗ Ἐλ[α]ιόσι[οι]
10 --ΔΔΗΗ Κυ[ζ]ικενοί

Litterae Atticae; sed ter (v. 6. 13. 20) H vocalem significat. Cum hac tum aliis de causis ad tempora clade Siciliensi recentiora rettulit Koehler atque inter Chalcedona Byzantiumque post defectionem receptas Ol. 92, 4 409|8 a. Chr. (Xen. Hell. I, 3, 8 sqq.) et pugnam ad Aegos potamos commissam incisum demonstravit ita ut ad unius ex tribus prioribus Olympiadis nonagesimae tertiae annis laterculum pertinere appareat. Maxima pars eius laterculi fuit in alia tabula deperdita; cuius cum spatium non sufficeret, extrema in latere tabulae multo antiquioris (cf. n. 18) incidit lapicida.

[π]όλες αἱ[δ]ε ἀρχαῖς[1]
[ἔδ]οσαν τὸμ φόρον
---Ι Λιμναῖοι [ἐ]ν Χερρονήσοι
--- Χερρο[ν]εσῖται ἀπ' Ἀγορᾶς
15 [ ]αἱδε π[ό]λες κατα-
[τ]ελῶσι[2] τὸμ φόρο[ν]
--- Μυριναῖοι
--- Ἴμβριοι
---ΓΗΙΙΙΙ Σέστιοι
20 --- -ΔΔΗΗ Ἀλοπ[εκ]οννήσιο[ι]

1 Exercituum ducibus aut aliis magistratibus Atticis qui tum circa ea loco versabantur. Cf. 193. 2 κατὰ [μέρε ὁ]φ[ε]λοσι Boeckh; sed cum unam modo litteram perisse constet, iure Kirchhoffius ex Rangabis coniectura supplevit κατα[τ]ελῶσι 'haece urbes vectigalia pendendo tributum persolvunt'. Vicesimae vectigal tributorum loco institutum esse Ol. 91, 4 (413|2 a. Chr.) refert Thuc. VII, 28; brevi post rursus abolitum esse apparere videbatur cum ex hoc ipso titulo tum ex Xen. Hell. I, 3, 9; at Ol. 93, 3 (406|5 a. Chr.) etiamtum εἰκοστολόγους fuisse testatur Aristophanes Ran. 363. Iam videmus, mansisse quidem vectigal, sed non in omnibus civitatibus; atque iis quidem potissimum denuo tributa imposita monuit Kirchhoffius, qui post defectionem vi et armis in Atheniensium societatem redire coacti erant.

---

22 Columna striata marmoris Pentelici inventa prope porticum Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 122. Eph. 1123. Rangabé Ant. Hell. 341. Kirchhoff C. I. Att. I 422.

Ἀριστοκράτης[1] | Σκελίο[2] | ἀνέθηκεν[3], | νικήσας | Κεκροπίδ(ι) [φυλῆι] | ἐν ἑορτ[ῆι.....]|.ι....

Litteratura memorabilis propter Atticarum antiquiorum formarum Α et ϟ cum Ionica Η vocalem significante coniunctionem. 1 Hunc primus commemorat Arist. Av. 125 (Ol. 91,2. 415|4 a. Chr.). In quadringentorum imperio et constituendo et evertendo Theramenis consiliorum particeps fuit (Thuc. VIII, 89. 92). Idem videtur, qui praetor post victoriam ad Arginussas cum quinque collegis supplicio affectus est. K. 2 Hinc scriptorum libros qui Σκελλίου praebent, emendandos docuit K., ita ut apud Aristophanem καὶ γὰρ τὸν Σκελίου βδελόττομαι legatur. 3 Quid dedicatum fuerit, ignoramus. Kirchhoffius affert Plat. Gorg. 472 A Ἀριστοκράτης ὁ Σκελ(λ)ίου, οὗ αὖ ἔστιν ἐν Πυθίου (Πυθοῖ libri, em. K.) τοῦτο τὸ καλὸν ἀνάθημα. Sed quominus ea verba ad hoc monumentum referamus, loci diversitas impedire videtur.

23 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis ad radices meridionales arcis. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 422 sqq. Foucart Revue archéologique XXXVIII (1877) p. 384 sqq. Kirchhoff C. I. Att. IV 33 a adhibito Koehleri apographo, cuius exemplum exprimo.

[Θε]οί. — Πρέσβες ἐγ Λεον[τ]ίνον ʻοἱ τὲγ χσυμμαχί|αν ἐποέσαντο[1]
5 καὶ τὸν ʻ|όρχον· Τιμένωρ Ἀγαθοκ||λέος, Σῶσις Γλαυκίο, Γέ|λον
Ἐχσεκέστο. γραμμα|τεὺς Θεότιμος Ταυρίσ|κο. Ἐπ ʼʼΑφσεύδος
10 ἄρχοντ|ος[2] καὶ τῆς βολῆς ʻῆι Κρ||ιτιάδες ἐγραμμάτευε, | ἔδοχσεν
τῆι βολῆι καὶ | τῶι δέμοι, Ἀκαμαντὶς ἐ|πρυτάνευε, Χαρίας ἐγρ|αμ-
15 μάτευε, Τιμόχσενος || ἐπεστάτε, Καλλίας ε|ἶπε· τὲμ μὲν χσυμμα-
χία|ν εἶναι Ἀθεναίοις καὶ | Λεοντίνοις καὶ τὸν ά[ρ]κο(ν)[3] δῶναι
20 καὶ δέχσα[σ||θαι. ὀμόσ]αι δὲ Ἀθενα[ί|ος τάδε· χσύμμαχ]οι ἐσ[ό-
μ|εθα-----

Titulus στοιχηδὸν incisus litteratura Attica volgari. 1 Thuc. III, 86, 3: ἐς οὖν τὰς Ἀθήνας πέμψαντες (Ol. 88, 2. 427 a. Chr.) οἱ τῶν Λεοντίνων ξύμμαχοι κατά τε παλαιὰν ξυμμαχίαν καὶ ὅτι Ἴωνες ἦσαν, πείθουσι τοὺς Ἀθηναίους πέμψαι σφίσι ναῦς. Quod foedus quo tempore factum sit, ex hoc demum titulo cognitum est. F. 2 Ol. 86, 4 (433|2 a. Chr.) Quota prytania fuerit Acamantidis, non constat. At primam certe non fuisse titulus 25 indicat. Intellegimus igitur, tum demum, cum iam Atheniensium classis Corcyram missa esset, Leontinorum et Reginorum (n. 24) legatos Athenas venisse. Quos ipsa expeditione Corcyraea in spem auxilii Atheniensium adductos esse eo certius est, quia opportunitatem in Siciliam traiciendi cum a Corcyraeis inter argumenta quibus Athenienses in suam societatem pertrahere conabantur commemoratam esse, tum apud ipsos Athenienses in hoc consilio capiendo multum valuisse Thucydides testatur (I, 36, 2 τῆς τε γὰρ Ἰτάλιας καὶ Σικελίας καλῶς παράπλου κεῖται. 44, 3 ἅμα δὲ τῆς τε Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς ἐφαίνετο αὐτοῖς ἡ νῆσος ἐν παράπλῳ κεῖσθαι). 3 ʼΟ' Koehler.

24 Marmor Elginianum, in museo Britannico. Post Boeckhium C. I G. 33 aliosque (cf. Kirchhoff C. I. Att. I 33) omnium accuratissime ed. Hicks Inscriptiones Graecae Musei Britannici I p. 14 n. 5. (Kirchhoff C. I. Att. IV p. 13). Cf. quae de titulo exposuit Foucart Revue archéologique XXXVIII (1877) p. 384.

[Θεοί. — Πρέσβες ἐκ ʻΡεγίου ʻ]οἱ τὲν χσυμμαχίαν | [ἐποέσαντο

Titulus στοιχηδὸν incisus litteris Atticis volgaribus. De argumento

καὶ τὸν ʽόρκ]ον· Κλέανδρος Χσεν[....., ...]τίνο, Σιλε-
5 νὸς Φόκο, | [..... Ἐπ' Ἀφ]σεύδος ἄρχοντος[1] κ[[αὶ τῆς
βολῆς ʽῆι Κριτιά]δες πρῶτος ἐγραμμ[[άτευε, ἔδοχσεν τῆι βο]λῆι
καὶ τῶι δέμοι, Ἀ[[καμαντὶς ἐπρυτάνευε, Χ]αρίας ἐγραμμάτευ[[ε,
Τιμόχσενος ἐπεστάτ]ε, Καλλί[ας εἶπε· χσυμμαχίαν εἶν]αι Ἀθε-
10 ναίοις καὶ ‖ [ʽΡεγίνοις. τὸν δὲ ʽόρκο]ν)[2] ὀμοσάντων Ἀθεναι[[ῖοι κατὰ
τάδε· ἔσται πι]στὰ καὶ ἄδολα καὶ ʽ[[απλᾶ ʽάπαντα τὰ ἀπ Ἀθε-
ν]α)ίον[3] ʽΡεγίνοις κα[[ὶ..... καὶ χσύμ]μαχοι ἐσόμεθα πισ[[τοὶ
καὶ δίκαιοι καὶ ἰσ]χυροὶ καὶ ἀβλαβῆς | [..... καὶ]
ὀφελέσομεν----

cf. quae adnotavi ad n. 23. 1 Ol. 86, 4 (433|2 a. Chr.) 2 H. 3 ΔΙΟΝ.

25 Fragmentum lapidis Pentelici inventum Athenis in arce. Edd. Rangabé Ant. Hell. 115. Pittakis Eph. 892. Ex Koehleri apographo Kirchhoff C. I. Att. I 179. Cf. quae de titulo disputaverunt Boeckh Opp. VI p. 72 sqq. H. Müller-Strübing Aristophanes und die historische Kritik p. 597 sqq. P. Foucart Revue archéologique XXXVIII (1877) p. 388 sqq.

[Ἀθεναῖοι ἀνέλ]οσαν ἐς Κό[ρ]κ[υραν τάδε. Ἐπὶ Ἀ|φσεύδος ἄρ-
χο]ντος[1] καὶ ἐπὶ τῆς βολῆς, ʽῆι Κ[[ριτιάδες[2] Φαένο] Τειθράσιος
5 πρῶτος ἐγραμμά[[τευε, ταμίαι] ἱερῶν χρεμάτων τῆς Ἀθεναία[[ς.....
ἐκ Κερ]αμέον καὶ χσυνάρχοντες, ʽοῖς | [Κράτες Ναύτ]ονος Λαμπ-

1 Titulus στοιχηδὸν incisus litteratura Attica volgari. 1 Cum ex traditionibus quaestorum Minervae (C. I. Att. I 117 sqq.) constet, quaestores quibus scriba erat Crates Nautonis f. Lamptrensis, in munere fuisse archonte Cratete (Ol. 86, 3. 434|3 a. Chr.), huius archontis nomen hic restituere voluerat Rangabé. At sic inter hanc pensionem et alteram quae Glauconi eiusque collegis facta est plus integro anno intercederet. Quod cum Thucydidis narratione conciliari nullo modo potest; accedit quod Cratetis anno primus senatus scriba fuit Metagenes (C. I. Att. I 301. 315). Suo igitur iure B. hic quoque Apseudis nomen (Ol. 86, 4. 433|2 a. Chr.) restituit. Quomodo fiat ut etiamtum antecedentis anni quaestores in munere sint, idem explicuit: quaestores in munere sunt ἐκ Παναθηναίων ἐς Παναθήναια; ea igitur mensis Hecatombaeonis pars, quae ante Panathenaea est, etiamtum antecedentis anni quaestoribus tribuenda. 2 Nomen supplevit F. ex n. 23.

τρεὺς[3] ἐγραμμάτευε, | [παρέδοσαν] στρατεγοῖς ἐς Κόρκυραν τοῖς | [πρότοις ἐκ]πλέοσι, Λακεδαιμονίοι Λακιά[δει, Προτέαι] Αἰχσονεῖ,
10 Διοτίμοι Εὐονυμεῖ[4] ‖ [ἐπὶ τῆς Αἰαν]τίδος[5] πρυτανείας πρότες πρυ[τανευόσες, τ]ρῆς καὶ δέκα εμέραι ἐςελελυ[θυίας ...] ΓΗΤ. [Ἐπὶ Ἀφσεύδος] ἄρχοντος[6] καὶ ἐπὶ τῆς βολῆς | [ἕ]ι Κριτιάδες]
15 Φαένο Τειθράσιος πρῶτος ἐ‖[γραμμάτευε, ταμ]ίαι ἱερὸν χρεμάτον τῆς Ἀ[θεναίας.....]ες Ἐρχιεὺς καὶ χσυνάρχον[τες, ὁ]ῖς Εὐθίας Αἴ]σχρονος Ἀναφλύστιος[6] | [ἐγραμμάτευε, παρέ]δοσαν
20 στρατεγοῖς ἐς Κόρ[κυραν τοῖς δευτέρ]οις ἐκπλέοσι, Γλαύκονι ‖ [ἐκ Κεραμέον[7], Μεταγ]ένει Κοιλεῖ[8], Δρακοντί[δει Βατῆθεν[9], ἐπὶ τῆς] Αἰαντίδος πρυτανείας | [πρότες[10] πρυτανευόσε]ς τῆι τελευ[ταίαι εμέ]ραι τῆς πρυτανείας (?)-----]

---

3 Nomen supplevit Rangabé coll. C. I. Att. I 142. 162. 301. 315. 4 Thuc. I, 45, 1. 2: τοιαύτῃ μὲν γνώμῃ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Κερκυραίους προςεδέξαντο, καὶ τῶν Κορινθίων ἀπελθόντων οὐ πολὺ ὕστερον δέκα ναῦς αὐτοῖς ἀπέστειλαν βοηθούς· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Λακεδαιμόνιός τε ὁ Κίμωνος καὶ Διότιμος ὁ Στρομβίχου καὶ Πρωτέας ὁ Ἐπικλέους. Miltiadis Cimonisque familiam pagi Laciadarum fuisse etiam aliunde notum est (Boeckh p. 75). 5 Cum hic Αἰαντίδος aut Λεωντίδος, v. 22 τρίτης aut πρώτης suppleri liceat per spatii rationes, in medio relinquendum est, utrum altera expeditio eadem prytania, paullo plus quam viginti diebus post priorem, an fere tribus mensibus interiectis missa sit. Verisimilius tamen illud visum Boeckhio et Foucarto. 6 Nomina archontis et scribae quaestorum suppleta ex tabulis traditionum (C. I. Att. I 117 sqq.). 7 Demoticum supplevit Müller-Strübing p. 600* ex scholio Aristid. p. 485 Dindorf. 8 Supplevit Müller-Strübing ibid. ex titulo Amphictionum Deliorum (n. 70) ubi Ἐπιγένης Μεταγένους ἐκ Κοίλης est. 9 Lysicles Dracontidis f. Batensis est C. I. Att. I 126. 128. 158. 159. 182 (n. 36). Eius patrem praetorem huius tituli esse vidit Müller-Strübing p. 598. Ceterum apud Thuc. I, 50, 5 de altera expeditione haec leguntur: οἱ Κορίνθιοι ἐξαπίνης πρύμναν ἐκρούοντο, κατιδόντες εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων προςπλεούσας, ἃς ὕστερον τῶν δέκα βοηθοὺς ἐξέπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι, et 51, 4: τοῖς δὲ Κερκυραίοις στρατοπεδευομένοις ἐπὶ τῇ Λευκίμμῃ αἱ εἴκοσι νῆες ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν αὗται, ὧν ἦρχε Γλαύκων τε ὁ Λεάγρου καὶ Ἀνδοκίδης ὁ Λεωγόρου, — προςκομισθεῖσαι κατέπλεον. In numero nominibusque praetorum non scriptoris error, sed corruptela inesse videtur, quales, in nominibus propriis potissimum, haud rarae sunt apud Thucydidem (B. Niese Hermae XIV p. 423 sqq.) 10 cf. not. 5.

---

26 Basis marmoris Pentelici inventa ad Propylaea. Post Pittakin (Eph. 1082) aliosque ex Koehleri Velsenique apographis ed. Kirchhoff C. I. Att. I 340.

Ἐποίκον | ἐς Ποτείδαιαν.

Litteratura Attica. 'Cf. Thuc. II, 70: καὶ ὕστερον (post captam Potidaeam) ἐποίκους ἑαυτῶν ἔπεμψαν ἐς τὴν Ποτίδαιαν καὶ κατῴκισαν. Gesta haec Ol. 87, 4 '(429|8 a. Chr.) Kirchhoff.

---

27 Fragmenta quinque marmoris subfusci. *a* et *b*, reperta in arce, edidit (*a* post Rangabin Ant. 302 Pitt. Eph. 1427 ex Velseni et Koehleri, *b* primus ex Koehleri apographo) Kirchhoff C. I. A. I 96. *cde* Kumanudis Ἀθηναίου V. p. 168. 169. Ex Koehleri apographo Kirchhoff C. I. A. IV p. 22.

c

[----------ἐγραμμάτ]ευε.
[Ἔδοχσεν τῆι βολῆι καὶ τῶι δέμοι. Ἀκαμα]ντὶς ἐπρ[υτάνευε,
-------ἐγραμμάτευε, ------]θος ἐπε[στάτε --------εἶπε-----]
χει-----

ad

-------- ντας -------ε----- | ------ αι Ἀθεν[αῖο]ι κελεύοσ[ι
--------- | ..δί]καις διδόν[τα]ς πρὸς Ἀθεν[αίον τὸς ἐπισκόπο]ς
5 κα]τὰ τὰς χσυ[μβο]λὰς 'αἱ ἔσα[ν πρὸς Μυτιλεναίο]ς[1]. κ]αὶ τοῖς
κλε[ρό]χοις, 'όσα ἐπο[λέθε ὄντα ἐπὶ τὸν | ἀγ]ρὸν πρὶν ἀ[πο]δοθῆναι
αὐτοῖς [τὲγ γῆν[2] 'υπὸ τὸν | στ]ρατεγὸν [καὶ] τὸν στρατιοτὸν [ἀπο-
δὸναι Μυτιλ|εν]αίον τὸς ἔχοντας. καὶ ἀναγράφ[σαι ταῦτα τὸν
10 γ|ρα]μματέα τὲς βολὲς ἐστέλει λιθ[ίνει καὶ καταθ]]ῆναι ἐμ πόλει
τέλεσι τοῖς⟨ς⟩ [Μυτιλεναίον. ταῦ]]τα μὲν ἀναγράφσαι καὶ κ[αλέ-
σαι τὲν πρεσβείαν τ]]ὸν Μυτιλεναίον ἐπὶ χ[σένια ἐς τὸ πρυτα-

Litterae volgares Atticae στοιχηδὸν incisae. Apparet fragmentum ad cleruchos Ol. 88,2 (427 a. Chr.) in insulam Lesbum deductos pertinere (Thuc. III, 50, 2. 3 ὕστερον δὲ φόρον μὲν οὐκ ἔταξαν Λεσβίοις, κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς πλὴν τῆς Μηθυμναίων τρισχιλίους τριακοσίους μὲν τοῖς θεοῖς ἱεροὺς ἐξεῖλον, ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἀπέπεμψαν· οἷς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν αὐτοὶ εἰργάζοντο τὴν γῆν. De rationibus quae inter hos et Mitylenaeos intercederent hic praecipitur. 1 Supplevi. ξυμβολαὶ Atheniensibus cum Mitylenaeis, sociis liberis et immunibus, fuerant ante defectionem. Ex iis lites inter cleruchos et Mytilenaeos diiudicari iubentur. 2 Supplevi.

νεῖον ἐς] | αὔριον· τοῖς δὲ κλ[ερόχοις.....] | γῆς
15 ἀνταποδο----------] || .... εδο-----

b

-------- το[----------ἐ]ὰν δόχσ[ει----------Ἀθεν]αίοις
ʿοτ[---------- Μυτιλεν]αίον καὶ ἀπὸ | ---------- μος δ....ι|
--------- αὐτο----

e

-----ι----- | [-----ʿο δ]ῆμος ʿο Ἀθεν[αίον---|---]ν καὶ αὐτο
----|----υφ-----

---

28 Lamina aeris fracta in tres partes, inventa Dodonae. Dextras duas ed. C. Carapanos Dodone et ses ruines p. 47 tab. XXVI, 2; sinistram, quae in museum regium Berolinense pervenerat, adiunxit M. Fränkel, Archaeologische Zeitung XXXVI (1878) p. 71 (cf. p. 114).

Ἀθεναῖοι ⁝ ἀπὸ Πελοπον[ν]εσίον.[1] ναυμαχ[ίαι ⁝ νικέσαντες ⁝ ἀ[νέθεσαν].

Litteratura Attica; ny utrimque lineas obliquas habet, alpha nonnunquam mediam paullulum inclinatam. At sigma iam quattuor linearum est. Quare malo cum Haussoulliero Bulletin de corr. Hell. V (1881) p. 12 ad res a Phormione in sinu Crisaeo Ol. 87, 4 (429 a. Chr.) bene gestas (Thuc. II, 83 sqq.) quam cum Fränkelio ad certamina anni 460 a. Chr. (cf. n. 3. 4. cum notis) referre. 1 Punctum in aere est.

---

29 Fragmenta octo lapidis Pentelici inventa in arce. Duo (*ab*) quae v. 1—40 et versuum 41—52 mediam partem continent post Pittakin et Rangabin Rossii apographo adhibito edidit et interpretatus est Boeckh Opp. VI p. 89 sqq.; idem *e* et *f* (versus 67—91 et 92—114 dextram eamque longe maiorem partem) VI p. 211 sqq. *cdh* iam antea separatim edita (Eph. 2189. Eph. nov. 115. C. I. G. 156) et *g* ineditum adiunxit Kirchhoff, atque omnium praeter *h* quod dudum perierat novis apographis et ectypis a Koehlero, ex parte etiam a Velseno confectis usus edidit C. I. Att. I 273.

[Τάδε τὸ τόκο ἐλογίσαντ]ο ʿοι λογιστα[ὶ ἐν τοῖς τέτ]ταρσιν ἔτεσιν ἐκ Παναθεναίον ἐς [Παναθέναι]α ὀφελόμενα(?)]
[Τάδε ʿο]ι ταμίαι παρέδοσ[αν, Ἀνδρο]κλῆς Φλυεὺς καὶ χσυνάρχοντες, ʿΕλλ[ενοταμί]αις------]εῖ καὶ χσυνάρχοσ[ν, στρατ]εγοῖς ʿΙπποκράτει Χολαργεῖ[1] καὶ [χσ]υ[νάρχοσιν, | ἐπὶ τῆς Κεκροπίδο]ς πρυτανείας δευτέ[ρας πρυ]τανευόσες, τέτταρες εμέραι ἔσα[ν ἐς]ε[λε-
5 λυθυίας||,[2] ἐπὶ τῆς βολῆς, ἔι]Μεγακλείδες πρῶτο[ς ἐγραμ]μάτευε, ἐπὶ Εὐθύνο ἄρχοντος[3]· ↑↑. τόκος τ[ούτοις ἐ]γένετο· [𐅄][ΓΗΗΔΔ]-ΔΓΙ[4]: δευτέρα δόσις ἐπ[ὶ τῆς Κ]εκροπίδος δευτέρας πρυτανευόσες [λ]οι[πῶν ἔτι ε]ἴκοσι εμερῶν][5] τῆι πρυτανείαι· [𐅄]. τόκος τ[ούτον·]

Litterae Atticae volgares στοιχηδὸν dispositae versibus plerumque septuagenarum quinarum litterarum, sed numerus non ubique constat cum propter vacua spatia singularum aut binarum litterarum quibus distinentur singularum pensionum notationes, tum propter inaequalitates quasdam scripturae numerorum, praecipue in obolorum signis. Ceterum commodius visum est, omnes versus continua serie numerare, etsi inter v. 56. 57 et inter 66. 67 fieri potest ut pauci versus interciderint. Continet tabula recensum usurarum pro iis pecuniis solvendarum quas civitas mutuas sumpserat ex sacris deorum aerariis: 1) Pecuniarum Minervae Poliadis quadriennii a Panathenaeis Ol. 88, 3 (426|5 a. Chr.) usque ad Panathenaea 89,3 (422|1 a. Chr.) v. 1—54. 2) Pecuniarum Minervae Victoriae eiusdem quadriennii v. 54—53. 3) Pecuniarum reliquorum deorum eiusdem quadriennii v. 54—95. 4) Pecuniarum quae septennio antecedente (Ol. 86, 4. 433|2 ad Ol. 88, 2. 427|6 a. Chr.) mutuae datae neque usque ad finem illius quadriennii redditae erant, usurae quae hoc quadriennio succreverunt computantur v. 96—108. 5) Summae pecuniarum erogatarum et usurarum omnium undecim annorum proponuntur v. 109—118. In tribus prioribus partibus usurae ab eo die quo pecunia erogata est usque ad finem quadriennii computantur. Usuram Rangabé vidit millesimam menstruam esse, i. e., ut Boeckhius interpretatur, solitae tum apud Athenienses usurae, quae est centesima menstrua, decimam. Ex quattuor annis primum (88, 3) communem dierum 355, alterum (88, 4) communem dierum 354, tertium (89, 1) intercalarem dierum 384, quartum (89, 2) communem dierum 355 esse statuit B., quia sic modo usurarum summae cum dierum numeris congruant. 1 ʿΙπποκράτης ὁ Ἀρίφρονος vocatur Thuc. IV, 66; patris et pagi nomina eum Periclis fratris filium fuisse indicant. W. Vischer, Kl. Schriften I p. 57. Eum Ol. 89, 1 (424 a. Chr.) in pugna ad Delium commissa occisum esse constat (Thuc. IV, 101, 2). Ubi exercitui praefuerit cum haec pecunia ei solveretur (mense Augusto 426 a. Chr.) traditum non est; nam Thucydides duobus annis post in Megarorum obsidione primum eius mentionem facit. 2 Supplevi. Boeckhius p. 89, adsentiente Kirchhoffio coniecit lapicidam ἐςαγόσες exarare voluisse, deinde errore animadverso litteris ΑΛΟ erasis ἐς... ελελυθυίας incidisse; at rasurae vestigia exstare nemo testatur. 3 Ol. 88, 3 (426|5 a. Chr.). 4 Dierum 1409. B. 5 Supplevi; sextum decimum prytaniae diem fuisse

ΤΤΧΓΗΗΗΗΗ𐅹ΔΔ[6]. τρίτε δόσις ἐπὶ τῆς Παν[διονίδο]ς πρυτανείας] τετάρτες πρυτανευόσες, [ἐςελελ]υθυίας πέντε εμέρα[ι] τῆς πρυτανείας· ↑[↑𐅹ΤΤΤ𐅹𐅹ΔΔΙΙΙ. τόκος τ]ούτον [:]Π[ΧΓΗ]ΗΗΔΓΙΙΙΙΙΙ[7]. [τετάρτ]ε δόσις· ἐπὶ τῆς Ἀκαμαντίδος πρυτανεία[ς
10 ὀγδόες || πρυτανευόσ]ες, πέντε εμέραι ἐςελελυθ[ύας τὲ]ς πρυτανείας· ↑↑↑↑[Τ]ΤΤΤΧΧΧ. τόκος τούτο[ν· ΤΧΧΧΧΓΗ|𐅹ΗΔΙΙΙ[8]. πέμπ]τε δόσις ἐπὶ τῆς Ἀκαμαν[τίδος πρ]υτανείας ὀγδόες πρυτανευόσες, ἐςελελ[υθυίας ʿ|ἐχς εμέραι τ]ῆς πρυτανείας· Ηι. τόκος τ[ούτον:] ΤΤΤ𐅹ΓΗΗΗΗΔΔΔΔ[9]. ʿέκτε δόσις· ἐπὶ τῆς Ἐρε[χθεῖδος | πρυτανείας] δεκάτες πρυτανευόσε[ς, ἐςελελ]υθυίας ʿεπτὰ εμέρας τῆς πρυτανείας· ↑𐅹Τ[ΤΤΧΧΧΓΗ𐅹|ΔΙΙ. (τόκος)[10] τούτοις] ἐγένετο· [ΧΧΧΧ]Η𐅹ΔΔΙΙ[ΙC. Κεφ]άλαιον τὸ
15 ἀρχαίο ἀναλόματος ἐπὶ τῆς Ἀνδρ[οκλέος ἀ||ρχῆς καὶ χσυ]ναρχόντον· ΗΗ𐅹↑Τ𐅹ΓΗΗ[ΔΔΔΔ. τ]όκο κεφάλαιον τὸι ἀργυρίοι τὸι ἀναλοθέντ[ι ἐπὶ τῆς | Ἀνδροκλέος] ἀρχῆς καὶ χσυνἀρχόντο[ν· ↑Τ]𐅹ΔΔΔΔΓΙΙΙΙΙ. Τάδε παρέδοσαν ʿοι τα[μίαι Φοκ|ιάδες ἐχς Οἴ]ο καὶ χσυνάρχοντες ἐπὶ Σ[τρα]τοκλέος ἄρχοντος[11] κ[αὶ] ἐπὶ τῆς βολῆς, ʿῆι Πλ[ειστίας | πρῶτος ἐγραμ]μάτευε· στρατεγοῖς περ[ὶ Πε]λοπόννεσον Δεμοσθένει Ἀλκισθένος Ἀφιδ[ναίοι[12] ἐπὶ | τῆς ...εἶδος] πρυτανείας τετάρτες [πρυτα]νευόσες, τρίτει
20 εμ[έ]ραι τῆς πρυτανείας ἐ[ς]ελελυθύ||ας, ἐκ τὸ ὀπισθ]οδόμο· ↑↑↑ τόκος τούτο[ις ἐγέ]νετο 𐅹ΓΗΗΗΗΗΔ[13]. ʿετ[έ]ρα δόσις στρατεγοῖς [Νικίαι Ν|ικεράτο Κυδα]ντίδει[14] καὶ χσυνάρχο[σιν ἐπὶ] τῆς Παν-

---

Boeckhius computavit, at eius significationem supplemento τ]οῖς αὐτοῖς ἐχς-καιδεκά]τει πρυτανείαι efficere conatus est, soloeco illo quidem neque ullo modo ferendo. Quare lapicidam haec turbasse statuit Kirchhoff; at quod proposui spatium accurate explet et in illum prytaniae diem convenit. Neque vero ab usu eiusmodi tabularum plane abhorrere monstrat fragmentum C. I. Att. IV 179b v. 12. 6 Dierum 1397. B. 7 Dierum 1338. B. 8 Dierum 1198. B. 9 Dierum 1197. B. 10 Dierum 1122 usuras hic computatas esse cum Boeckhius vidisset, spatium numeris non sufficere intellexit, nisi statueretur lapicidam oculis a τόκος ad τούτον aberrantibus substantivum omisisse. 11 Ol. 88, 4 (425/4 a. Chr.). 12 Cum Sphacteriam cepisset Demosthenes fere exeunte mense Iulio 425 a. Chr. (Droysen Hermae IX p. 18), exercitus Atheniensium quidem domum rediisse narratur (Thuc. IV, 39, 2), sed Pylus Messeniis Naupacto traductis custodienda tradita est, qui simul rapinis et incursionibus Laconicam terram vexarent (41, 2). Ad has res administrandas Demosthenes ibi remansisse videtur; nam hanc pensionem paullo post medium mensem Octobrem demum accepit. 13 Dierum 985. Rangabé. B. 14 Haec ad expeditionem quam anno belli octavo ineunte in Cytheram insulam susceptam narrat Thuc. IV, 53 referenda Ran-

διονίδος πρυτανείας ἐνάτες πρυτ[ανευόσε|ς, πέμπτει καὶ] δεκάτει
εμέραι τῆς π[ρυταν]είας ἐςελελυθυίας· Ϟ. τόκος τούτοις ἐγένε[το
TTXXX|ΓΗΗΗΗ[15]. Κεφάλ]αιον τὸ ἀρχαίο ἀναλό-
[ματος] ἐπὶ τῆς Φοκιάδο ἀρχῆς καὶ χσυναρχόντον· Ϟ[↑↑↑.
τόκο | κεφάλαιον τοῖ ἀ]ργυρίοι τοῖ ἀναλοθ[έντι] ἐπὶ τῆς Φοκι[άδ]ο
25 ἀρχῆς καὶ χσυναρχόντον· T[TTXXXΓΗΗ||HΔ. Τάδε παρέ-
δ]οσαν ʿοι ταμίαι Θ[οκυ]δίδες ʾΑχερδόσιος καὶ χσυνάρχοντες ἐπὶ
ʾΙσά[ρχο ἄρχο|ντος[16] καὶ ἐπὶ τῆς βολῆς, ἔι...]ι.χος [πρῶ]τος
ἐγραμμάτευε, ʿΕλλενοταμίαις ʿένοις δ..... | ----- Χαρο-
πίδει Σκ[αμβ]ονίδει καὶ χσυνάρχοσι[ν ἐπὶ τῆς ... | ---ίδος πρυ-
τανείας -------ς πρυτανε]υόσες, ʿέκτει καὶ εἰκοστῆι τῆς πρυ-
τανε[ίας..... |---τόκος τού]τοις ἐγένετο XXXXΓΗΗΔΓ|||.
30 δευτέρα δ[όσις ἐπὶ τῆ|ς ------ίδος πρυτανείας ------ς πρυ-
ταν]ευόσες, δοδεκάτει τῆς πρυτανείας· ↑↑TTT [----|---- τό-
κος τούτοις ἐγένετο· ----------τρίτε δ]όσις ἐπὶ τῆς ʾΕρθεχεΐδος
πρυτανείας ʿε[-------ες πρυταν|ευόσες, ------- τῆς πρυτανείας
-------]. τόκος τούτοις ἐγένετο· ΓΗΔΔΔΗΗC. τε[τάρτε δό-
σις | ἐπὶ τῆς --------ίδος πρυτανείας --------] πρυτανευόσες,
τριακοστεῖ τῆς πρυταν[είας ..... | τόκος τούτοις ἐγένετο ------|
Κεφάλαιον] τὸ ἀρχαίο ἀναλόματος ἐπὶ τῆς Θοκυδίδο
35 [ἀρχῆς καὶ χσυ|ναρχόντον ..... τόκο κεφάλαιον τοῖ] ἀργυ-
ρίοι τοῖ ἀναλοθέντι ἐπὶ τῆς Θοκυδ[ίδο ἀρχῆς καὶ | χσυναρχόντων
--------- Τάδε παρ]έδοσαν ʿοι ταμίαι Τιμοκλῆς Εἰτεαῖος κ[αὶ
χσυνάρχον|τες ἐπὶ ʾΑμυνίο[17] ἄρχοντος καὶ ἐπὶ τῆς βολ]ῆς, ʿἔι
Δεμέτριος Κολλυτεὺς πρῶτος ἐγ[ραμμάτευε, ... | ---- Μυρρ]ι-
νοσίοι καὶ χσυνάρχοσι ἐπὶ τῆς ʾΑκαμα[ντίδος πρυταν|είας ----ς[18]
πρυτανευόσες, ------ει] τῆς πρυτανείας· ΓΓTTTTXXXXΓΗ
40 ΗΗΔΔ. τό[κος τούτοις ἐγ||ένετο· ----------δευτέρ]α
δόσις ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρυτανε[ίας ---------ς | πρυτανευ-

gabé vidit; haec pensio paullo post medium mensem Aprilem 424 a. Chr. facta est. Niciae nomen restituit Boeckh (Cydantidarum pagi hanc familiam fuisse idem probavit Urk. üb. das Seewesen d. Ath. p. 246). 15 Dierum 795 usuras esse statuit B, ita ut ex reliquis duabus anni 88, 4 prytaniis altera 36 altera 35 dierum fuerit; nam sic usurarum numerus accurate explet lacunam. 16 Ol. 89, 1 (424|3 a. Chr.). Huius anni rationes tam lacerae sunt ut nihil inde de pensionis temporibus et usurae summis colligi liceat. 17 Ol. 89, 2 (423|2 a. Chr.). 18 ʿAcamantidis prytaniam ex eis quae infra disputabimus adparebit septima fuisse priorem; ergo quum prima eximenda sit necessario, una earum fuit, quae sunt inter secundam et sextam'. Kirchhoff.

ὁσες, -----ι τῆς πρυτανείας· ----] ΤΤ[Ⓗ]Γ. τόκος τούτοις
ἐγένετο· Η[Ⓗ]ΔΙΙΙΙΙ [-τρίτε δόσι]ς [ἐπὶ τῆς --------(δος πρυ-
τανείας | ------]τες πρυτανευόσες, τετάρτει τῆς πρυτα[νείας
....]σαμ | [----- τόκος τούτοις ἐγένετο--] Γ[Ⓗ]ΔΔΔΙΙΙ. τε-
τάρτε δόσις ἐπὶ τῆς Αἰαντ[ίδος πρυτ]ανεί[ας ὀγδόες πρυτανευόσες,
δευτέραι καὶ] εἰκοστῆι τῆς πρυτανείας· Ⓗ. τόκος τούτο[ις ἐγέν]ετο
45 X[Ⓗ]H||[HΔΔΔΔ[19]. πέμπτε δόσις ἐπὶ τῆς Λεοντίδο]ς[20] πρυτανείας
δεκάτες πρυτανευόσες, τ[ετάρτ]ει τῆς πρ[υτανείας ...τόκος τού-
τοις ἐγένετο .]HΔΔΙΙΙC. Κεφάλαιον τὸ ἀρχαῖο ἀνα-
λό[ματος] ἐπὶ τῆς Τι[μοκλέος ἀρχῆς καὶ χσυναρχόντον· ⓗⓗ.]
↑↑TTX[Ⓗ]HΔΔΔΔΙΙΙC. κεφάλαιον τόκο τ[οῖς ἀ]ναλοθῆσι χρ[έμασιν ἐπὶ τῆς Τιμοκλέος ἀρχῆς καὶ χσυ]ναρχόντον·
T[Ⓗ]HHHΔΙΙΙC. Κεφάλαι[ον ἀν]αλόματος χσύ[μ-
παντος ὁ ἐγενέτο[21] ἐν τοῖς τέτταρσιν ἔ]τεσιν ἐκ Παναθεναίον
50 ἐς Παναθέν[αια· Ⓗ]ⓗⓗ↑↑↑↑Ⓗ TTX. || [----- κεφάλαιον
τόκο χσύμπαντος Ἀθε]ναίας ἐν τοῖς τέτταρσιν ἔτεσιν ἐ[κ
Παν]αθεναίον ἐς Πα[ναθέναια----------] Ἀθεναίας Νι-
κες ἐ[πὶ τῆς Ἀκαμαντίδο]ς πρυτανείας | [-------ς πρυτανευόσες,
-------ει τῆς πρυτα]νείας Τιμοκ[λῆς Εἰτεαῖος καὶ χσυ]νάρχον-
τες[22] πα[ρέδοσαν ---------τόκος τούτοις ἐγένετο-------]
[Τάδε τὸ τόκο τοῖς ἄλλοις θεοῖς ὀφελόμενα ἐλογίσαντο ὁι λο-
55 γισταὶ ἐν τοῖς τέττ]αρσιν ἔτ[εσι[23] || ἐκ Παναθεναίον ἐς Παναθέ-
ναια. Τάδε παρέδοσαν ὁι ταμίαι τὸν ἄλλον θεὸν, Γόργο]ινος
Ο[ἰνείδ]ο Ἰκαριεὺς καὶ χσυνάρχοντες---- στρατ]εγοῖς.....|---
--------τόκ]ος τού[το-----|-----ασι· TXXXX.H[---
60 τό]κος τούτο-----|-----HHΔΔΓΙ. τόκο[ς τούτο-----||--

19 Numeros et prytaniae et diei et summam usurarum supplevit Kirchhoff, subtili computatione demonstrans, haec aliter expediri non posse nisi ut sumamus 87 dierum usuras esse; quod cum constet decimam prytaniam dierum triginta septem fuisse (v. 78), convenit in vigesimum alterum octavae prytaniae diem, dummodo octavam nonamque tricenos senos dies habuisse statuamus; nam (36 — 22) + 36 + 37 = 87. 20 Suppl K. ex v. 76. 21 Supplevi. 22 Apparet toto quadriennio unam modo pensionem ex Minervae Victoriae pecuniis factam esse atque eam quidem anno quarto. 23 Etiam ex hoc thesauro uno modo anno pecuniae erogatae sunt atque duabus quidem pensionibus (prior v. 55—75, altera 75—93); quem annum item quartum Ol. 89, 2 (423|2 a. Chr.) fuisse ex usurarum rationibus (cf. p. 52) luculentissime apparet. Ceterum de prioris pensionis tempore nihil certi statui potest, quia non modo prytaniae et diei numerus periit, sed nusquam simul capitis et usurarum summae exstant aut in integrum restitui possunt.

-----ΔΗΗΗΗΙΙΙΙ. τόκ[ος τούτο----- | --------τόκος τούτο
----]ΗΗΗΙΙΙΙΙC. Μοσ[ῶν------ τόκος τούτο--|---- Ἀδρασ]-
τείας ΓΔΔΔΔΓΗ. τό[κος τούτο-------- | ----- τόκος τούτο
------] CϽ. Ἀπόλλον[ος------- τόκος τούτο------ | --
--- τόκος τούτο-----] Ἑρακλέος ἐ[ν Κυνοσάργει ----- τόκος
65 τούτο----, ||----------,] τόκος τούτ[ο----- | ---------
Ἀ]πόλλον[ος---------- | -----ο----- | [------- Δέ]μο-
φῶν[τ]ο[ς ----- τόκος τούτο --, | -------- τόκο]ς τούτο
70 ΗΔΔΓΗΗΗΗΙΙΙCϽ -------- ||. -----ς ΧΗΗΗΓΔΔΔΔ
ΓΗΙΙΙΙ. τόκος τούτο Δ[---------- Ἀθ]εναίας ἐπὶ Παλ-
λαδίοι, Δεριον[είοι----- τόκος τούτο-- | -----] Η--- [τό]κος
τούτο ΔΔC. Ποσειδῶνος Καλαυρε[άτο------ τόκος τούτο |
------ Κεφάλαιον τῷ ἀ[ρχαίο ἀναλό]ματος τῶν ἄλλον θεῶν τῆς
πρότες [δό]σεο[ς ἐπὶ Γοργο[ίνο ἄρχοντος· ↑↑.....]ΗΓ[....
75 κεφάλ]αιον τόκο τούτοι τῶι ἀναλόματι· ΧΧΗΔΔ---||--- Τάδε
παρέδοσαν] ʿοι τα[μίαι τῶν ἄλ]λον θεῶν Γόργοινος Οἰνείδο Ἰκα-
ριεὺς [καὶ χσυνάρ]χοντες καθ' ʿέκαστον τὸν θεὸν] ἀπὸ τῶ[ν ʿεκάστο]
ἐπὶ τῆς Λεοντίδος πρυτανείας δεκάτε[ς πρυτανευ]όσες, ------]
σθεῖ οθ[....., εἶ]κοστῆι τῆς πρυτανείας·[24] Ἀρτέμιδος Ἀγρ[οτέ-
ρας ..|--τόκος τούτο·] ΔΗΗΗΙΙ. [Ἀφροδίτ]ες ἐν κέποις· ΤΤ
ΓΗΓΔΔΓΙ. τόκος τούτο· ΓΗ[ΗΗΙΙΙΙΙC. | ----- ΧΧΓΗ]Η
ΗΔΔΔΔ [....τούτο] τόκος ΗΙΙΙCϽ. Διονύσο ΗΗΗΓΗΙ. τόκος
80 το[ύτο· IC...||-----τ]όκος τού[το.. Ποσε]ιδῶνος ἐπὶ Σουνίοι
ΤΤΤΤΧΓΔΔΓΗΙΙΙΙC. τό[κος τούτο· | ΔΗΗΗΙCϽ [------
ΧΧ]ΧΧΓΗΗΔΔ[ΔΔ.....τ]όκος τούτο· ΗΙΙΙΙC. Ἀρ-
τέμιδος Μονιχίας[------ | τόκος τούτο-------]ΙΙ Θεσέο[ς
ΓΗΗΗΗΓΗΗΗ]ΙΙΙC. τόκος τούτο· ΙΙCϽ. ʿΙλισῶ ΗΗΗΗΗΗΙ.
τόκ[ος τούτο· IC|---- τ]όκος τού[το------ ʿΕφαίσ]το ΤΧΓΗΗ
ΗΔΔΔΔΓΗΗΗ. τόκος τούτο· ΗΗ[Η]ΗΙC. Ἀθ[εναίας.. | ---
---]ΓΙΙ. τόκο[ς τούτο.....] Μοσῶν ΓΔΔΗ. τόκος τούτο· ICϽ.
85 Θεῶ χσενικῶ.....||[------τόκο]ς τούτο [...ʿΕρακλέ]ος ἐν
Κυνοσάργει· ΓΔΔΔ. τόκος τούτο· C. Δεμοφ[ῶντος· | ---- τόκος
τούτο------] Ἀθε[ναίας ἐν Παλλ]ενίδι· ΧΧΧΗΗΗΗΔΓΗΗΗ.
τόκος τούτο· ΗΙΙΙΙΙC. Ἀ[.....| ----τ]όκο[ς τούτο· ---Ἀρτέ]-
μιδος Βραυρονίας· ΗΗΗΓΗΗΗΙC. τόκος τούτο· Ι[C.....|-
---------- τόκος τούτο-----C]Ͻ. Ἀθεναίας ἐπὶ Παλλα-

---

24 Septendecim dierum usuras esse Boeckhius vidit (cf. praecipue vs. 78. 83. 84. 86).

δίοι· ΗΗΙC. τόκος τούτ[ο------|---- τόκος τούτο------] Δ
90 ΗΗΗΗΙΙ. τόκος τούτο· C. Μετρὸς ἐν Ἄγρας· ΗΗ[------τό||
κος τούτο--------] Η. τούτο τόκος· C. Ἀθεναίας Ζοστερίας·
Η[------τό|κος τούτο-----] ΔΔΓΗΗ. τόκος τούτο· ΙC. Κε-
φάλαιον τῶ ἀρχ[αίο ἀνα|λόματος τὸν ἄλλον θεὸν τῆς δευ]τέ[ρας
δόσε]ος ἐπὶ Γοργοίνο ἄρχοντος· ↑↑TTTP̄ΓΗΗΗΗΗ [.....|
.....κεφάλαιον τόκο τού]τοι [τοῖ ἀργ]υρίοι· P̄ΔΔΔΗΗ. Κε-
φάλαιον ἀναλόματος τῶ ἀ[ρχαίο χσ|ύμπαντος τὸν ἄλλον θεὸν· P̄
...]TTP̄..... P̄ΔΔΔΓΗΗΗ. κεφάλαιον τόκο χσύμπαντος
95 το[ύτοι τοῖ || ἀργυρίοι· XXHH----------]

[Τάδε ἐλογίσαντο ʿοι λογιστ]αὶ ἐν τ[οῖς τέτ]ταρσιν ἔτεσιν τό-
κον τοῖς τῆς θεῶ[25] ʿἃ ʿοι πρό[τεροι λο|γισταὶ λελογισμένα παρέ]-
δοσαν [ἐν τοῖς ʿε]πτὰ ἔτεσιν, τόκον τετρακις|χιλίοις ταλά[ντοις..|
-----ι]ς πενταρ[κοσίαις εἴ]κοσι δυοῖν δραχμαῖν. τούτοις τόκος ἐγέ-
[νετο... |---------]||
100 --------- τοῖς ἄλ]λοις θεο[ῖς ἐν τοῖς τέ]τταρσιν ἔτεσιν, ʿἃ
ʿοι πρότεροι λογι[σταὶ λελ|ογισμένα παρέδοσαν ἐ]ν τοῖς ʿε[πτὰ ἔτε-
σιν, πε]ντακοσίοις ταλάντοις, διακοσίοις τ[αλάντοι|ς, ------τα-
λάντοι]ς, ʿἐχς ταλ[άντοις, χιλί]αις ἐνενέκοντα δραχμαῖς, πέντε
δραχ[μαῖς. τόκ|ος τούτοις ἐγένετο ἐν τοῖ]ς τέτταρσ[ιν ἔτεσιν]· ↑↑
P̄TTXXHHHΔΔΔΓΗΗΙΙC[26]

[----------]ς Ἀθεναία[ς Νίκες ἐ]ν τοῖς τέτταρσιν ἔτε-
105 σιν ʿἃ ʿοι πρότ[εροι λογι|σταὶ λελογισμένα π]αρέδοσαν ἐ[ν τοῖς
ʿεπτὰ] ἔτεσιν, εἴκοσι ταλάντοις, δυοῖν τα[λάντοιν,... |-----κον]τα
δραχμ[αῖς], ὀκτὸ [δραχ]μαῖς, δυοῖν ὀβολοῖν· TΓHP̄ΔΔΔΔΗΗΙΙ[27]

--------περμο ἐν [τοῖ]ς τέτ[ταρσι]ν ἔτεσιν, ʿἃ ʿοι πρότε-
ροι λογισταὶ λ[ελογισμ|ένα παρέδοσαν ἐν τοῖς ʿ]ε[πτὰ] ἔ[τεσι]ν τα-

---

25 Poliadis: sequuntur v. 100—103 usurae pecuniarum reliquorum deorum, vs. 104—107 Minervae Victoriae. 26 Quacunque ratione v. 102 talentorum numerum expleveris, utique maiores efficientur usurae, quam quae pro pecuniis quadriennio 88,3—89,2 erogatis computatae sunt. Statuendum igitur cum Kirchhoffio, anno 88, 3 modum usurarum sacris aerariis pendendarum imminutum esse, sed eam imminutionem non pertinuisse ad pecunias quas civitas iam tum debebat; immo pro iis maius faenus solvere perrexisse Athenienses, ne civitas fidem fefellisse videretur. 27 Haec quidem Boeckhius minori qui Ol. 88,3—89,2 obtinuit usurae modo accommodare conatus est, sed id fieri non posse Kirchhoffius demonstravit. Idem igitur quod in reliquorum deorum (not. 26), etiam in Minervae Victoriae, et sine dubio etiam in Poliadis pecuniis, ubi usurarum numerus totus intercidit versu 99, observatum esse statuemus.

λάν[τοι] τετρακοσίαις ἐνενέκοντα δραχμαῖς [..... | --------
------]
[-------ἐν] ένδεκα ἔτε⟨σ⟩σιν ! ⋔⋔𐅀TTTXXX𐅀ΔΔΔΔ
ΓΙΙΙΙΙ[28]
110 [------τόκος--------] ΔΔΔΓΙΙC[29]
---το ἀρχαῖον [ὀφ]έλοσιν ⋮ ⋊⋊⋊⋊𐅀ΗΗ⋔⋔⋔𐅀TTT[30] [-----
ἐν] ένδεκα ἔτεσ[ιν ⋊]ΗΗ⋔⋔⋔TTTXXX𐅀ΗΗ-----[31] | [-----
'Αθεναίας Νίκες καὶ Πολιάδος· [⋊⋊⋊⋊]𐅀ΗΗΗ𐅀⋔⋔𐅀TTXXX
ΗΗ-----[32] | [---------Πολιά]δος καὶ] Νίκ[ες τόκ]ο· ⋊ΗΗ⋔⋔
115 ⋔⋔𐅀TTT----[33] | [---- τῶ ἀρχ]αίο ἐν ένδεκα [ἔτεσιν----][34] |
[----------ἐ]ν ένδεκα ἔτεσ[ιν-------·][35] | [------ἄπ]ασι τᾶς
θε[ᾶς----------][36] | [--------ἐν] ένδεκα ἔτεσ[ιν------
--------]

---

28 Summa eorum quae ex omnibus aerariis mutua sumpsit civitas per undecim annos ab Ol. 86, 4 (433|2 a. Chr.) ad 89, 2 (423|2 a. Chr.). 29 Usurae eorundem per idem tempus. 30 Pecuniae a Minerva Poliade mutuae sumptae per eosdem annos. 31 Usurae earundem. 32 Pecuniae Minervae Poliadis et Victoriae mutuae sumptae per idem tempus. 33 Usurae earundem. 34 Hic scriptae fuisse videntur pecuniae per undecim annos ex pecuniis reliquorum deorum desumptae. 35 Usurae earundem. 36 Duo extremi versus summam pecuniarum omnium cum usuris (v. 109. 110) continuisse videntur. Num post hunc versum aliquid scriptum fuerit in lapide, incertum est. At non statim post finitum illud undecim annorum spatium titulum incisum esse Kirchhoffius inde collegit quod dativi plur. primae declinationis ubique in -αις exeunt, quae res ultra Ol. 90 removere monumentum vetat. Quare veri haud dissimile esse, de usuris annorum sequentium aliquid ascriptum fuisse.

---

30 Basis marmoris triangula, quae Victoriae statuam sustinebat, inventa die 20. Dec. 1875 Olympiae prope angulum templi qui inter meridiem et orientem solem spectat. Ed. E. Curtius Archäologische Zeitung XXXIII p. 178 n. 1. Cf. quae de titulo exposuerunt Michaëlis Arch. Ztg. XXXIV p. 162 sq. Weil ibid. p. 229. Brunn Sitzungsberichte der Akademie zu München 1876 p. 338. Schubart Jahrb. f. Phil. CXIII p. 397. Urlichs Bemerkungen über den olympischen Tempel u. seine Bildwerke Würzburg 1877. Schubring Archäol. Zeitung XXXV p. 59 sqq.

Μεσσάνιοι καὶ Ναυπάκτιοι[1] ἀνέθεν[2] Διὶ
Ὀλυμπίωι δεκάταν ἀπὸ τῶμ πολεμίων[3].

Παιώνιος ἐποίησε Μενδαῖος[4]
καὶ τἀκρωτήρια[5] ποιῶν ἐπὶ τὸν ναὸν ἐνίκα.

Litteratura totius tituli Ionica volgaris, dialectus v. 1. 2 Dorica, v. 3. 4 Attica est. 1 Messeniis ex patria expulsis Naupactum anno 456|5 a. Chr. domicilium ab Atheniensibus datam esse notum est. At hic titulus veteres incolas non expulsos esse, sed una cum colonis Messeniis ut antea cum Locrorum Opuntiorum ἐποίκοις (W. Vischer Kleine Schriften II p. 172) urbem tenuisse demonstrat. C. 2 Paus. V, 26, 1: Μεσσηνίων δὲ τῶν Δωριέων οἱ Ναύπακτόν ποτε παρὰ Ἀθηναίων λαβόντες ἄγαλμα ἐν Ὀλυμπίᾳ Νίκης ἐπὶ [τῷ] κίονι ἀνέθεσαν. τοῦτό ἐστιν ἔργον μὲν Μενδαίου Παιωνίου, πεποίηται δὲ ἀπὸ ἀνδρῶν πολεμίων, ὅτε Ἀκαρνᾶσι καὶ Οἰνιάδαις (ἐμοὶ δοκεῖν) ἐπολέμησαν (paucis post 456 a. Chr. annis, cf. Paus. IV, 25. Urlichs). Μεσσήνιοι δὲ αὐτοὶ λέγουσι τὸ ἀνάθημά σφισιν ἀπὸ τοῦ ἔργου τοῦ ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ νήσῳ μετὰ Ἀθηναίων, καὶ οὐκ ἐπιγράψαι τὸ ὄνομα τῶν πολεμίων σφᾶς τῷ ἀπὸ Λακεδαιμονίων δείματι, ἀπὸ Οἰνιαδῶν δὲ καὶ Ἀκαρνάνων οὐδένα ἔχειν φόβον. Utrumque meram coniecturam esse neque Pausaniae aequales aliunde quam ex hoc ipso monumento quicquam de occasione qua dedicatum esset compertum habuisse verba ipsa produnt. Atqui Pausaniae quidem coniectura propter temporis rationes reicienda est, quia post templum perfectum demum Victoria dedicata est (cf. not. 5). Messeniorum autem opinio argumento quod est de timore nititur, quod nullius momenti est (cf. not. 3). Neque ullo modo credibile est, Naupactios cum Messeniis dedicavisse monumentum victoriae quae ad ipsos omnino non pertineret. Quare non video quid aliud restet, nisi ut de rebus prospere gestis contra finitimos bello Archidamio quod dicitur cogitemus. Sane etiam in his Thucydides semper Messenios solos commemorat; sed cum plerumque Naupacto quasi praetorio per totum in his regionibus bellum usi sint imperatores Atheniensium, civitatem coniunctam Naupactiorum et Messeniorum publico consilio huius belli participem fuisse consentaneum est. Ex his autem certaminibus prospero eventu insignia sunt quae Thuc. III, 105—113 Demosthene duce contra Ambraciotas sociosque gesta narrat hieme Ol. 88, 3 (426|5 a. Chr.). 3 Cf. tit. 4. Bulletin de corr. Hell. I (1877) p. 83 n. 10 Ἀθηναίῃ Φωκαεῖς ἀπὸ τῶν πολεμίων δεκάτην. Bulletino dell' Inst. arch. Rom. 1872 p. 267 [ἀπὸ τῶ]μ πολεμίων (titulus Atticus). Paus. V, 24, 7. Antiquioribus igitur temporibus usque ad quintum a. Chr. saeculum hoc titulorum genus haud infrequens fuisse videtur. 4 Praeter notam urbem Pallenes aliam fuisse Kirchhoff Studien zur Gesch. des Gr. Alph. p. 106 not. 1 demonstravit ex Pausania V, 27, 12 (Μενδαίοις δὲ αὐτοῖς γένος τε Ἑλληνικὸν καὶ ἀπὸ Ἰωνίας ἐστίν, οἰκοῦσι δὲ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω τῆς πρὸς Αἴνῳ πόλει), ubi et situs et originis definitio de illa cogitare vetat. Inde autem Paeonium oriundum fuisse litteratura tituli Ionica, non Chalcidica, testimonio est. 5 Statuas in aëtomate orientali collocatas quas a Paeonio sculptas esse Paus. V, 10, 8 refert, Curtius

intellexerat. At iure Michaëlis monet, ἀκρωτήρια esse quae in quaque re extrema sint, ita ut vox in totum quidem fastigium, sed non in statuas intra tympanum positas quadret. Intellegenda potius ornamenta in summo fastigio et duobus angulis imposita; de quibus Paus. V, 10, 4: ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ λέβης ἐπίχρυσος ἐπὶ ἑκάστῳ τοῦ ὀρόφου τῷ πέρατι ἐπίκειται καὶ Νίκη κατὰ μέσον μάλιστα ἕστηκε τὸν ἀετόν, ἐπίχρυσος καὶ αὕτη.

---

31 Tabula a superiore parte fracta. Quum Fourmontus Athenis invenisset 'apud Mich. Ἀστρακάρη', ab Elgino in Angliam delata est atque exstat in Museo Britannico. Post Clarkium Itin. P. II. S. II p. 593. Boeckhium C. I. G. 171 aliosque (Kirchhoff C. I. Att. I 446) accuratissime exscriptum titulum proposuit Hicks Inscr. Gr. Mus. Brit. p. 104 n. 38 (Kirchhoff C. I. Att. IV p. 46).

---------- ---------
[Θ]ράσ[ιππ]ο[ς] ----------
Ὀ⟨ι⟩νασ(ί)φ(ι)λος ----------

Titulus στοιχηδὸν exaratus litteratura Attica volgari recensum continet civium qui uno anno in bello ceciderunt. Quem annum propter Pyli mentionem (I v. 48) neque Ol. 88, 4 (425|4 a. Chr.) priorem neque Ol. 92, 4 (409|8 a. Chr.) posteriorem esse posse apparet. Quo ex numero si eos annos quibus bellum cum Peloponnesiis non fuit (89, 2. 89, 4 — 91, 2) exemeris restant tres belli Archidamii quod dicitur 88, 4 (425|4), 89, 1 (424|3), 89, 3 (422|1 a. Chr.), et sex priores belli Deceleici Ol. 91, 3 (414|3 a. Chr.) ad 92, 4 (409|8). Ex illis tribus uni anno 88, 4 (425|4 a. Chr.) hunc numerum caesorum convenire monuit Kirchhoff, quia duobus reliquis proelia Deliacum et Amphipolitanum, magna civium iactura funestum utrumque, commissa sint. Illo autem anno ad Solygeam quinquaginta fere Athenienses caesos esse (Thuc. IV, 44), in Sphacteriae expugnatione paucos (IV, 38 extr.), praeterea nusquam quicquam memorabile gestum esse. Bergkius (Meineke fr. com. II, 2 p. 1004) maluit ad belli Deceleici tempora descendere, sed cur annum potissimum Ol. 92, 1 elegerit non liquet. In superiore parte lapidis loca ubi illi cives, qui deinde tributim recensentur, et peregrini occiderunt, perscripta erant ut tit. 3, 2. 3. Quibus in fine prioris columnae subiunguntur loca quaedam, ubi singuli aut perpauci cives caesi erant; hos omnes K. Antiochidis fuisse putat; sed mirus casus esset, si quod in hac una tribu sexiens aut adeo saepius factum est, in nulla ex reliquis vel semel usu venisset. Immo hi nulla tribuum ratione habita recensentur. Primae columnae laterculus cives ex ipsa Attica missos, alterius cleruchos continet. (Cf. C. I. Att. I 443. 444); et Cleonem Imbrios Lemniosque hoplitas Pylum duxisse testis est Thuc. IV, 28. K.

Ἀριστόνυμος	---------	
Αἴ[σχί]νες	---------	
5 Σμ . . . . ς	---------	
Οι.	---------	
Λύσιππος	---------	
Καλλιφῶν	---------	
Σπουδίας	. . . . . ιφ----	
10 Φερεκλῆς	. . . . στρ-----	
Παυσιάδες	Τί[μ]αν[δρος]	
Φιλιππίδες	Εὔβου[λος aut -λίδες]	
Κεκροπίδος	Μνεσ-------	5
Λυκομέδες	Οἰνεῖδ[ος]	
15 Θεόδοτος	Τελικράτ[ες]	
Λυκῖνος	Χαρι.	
Ἀναίτιος	Δεμόστρατ[ος]	
Μενεκλῆς	Κεκροπίδος	10
Φρύνιχος	Λύκον	
20 Ἱπ(π)οθοντίδος	Τιμοδεμ[ίδες]	
Θεότιμος	Σοιναύτ[ες]	
Σκυροκλῆς	Λεοχάρε[ς]	
Χαρίας		
Εὐάγγελος	Αἰαντίδος	15
25 Νικόστρατος	Γλαυκο.	
Θρασύμαχος	Θράσον	
Φανίας	Ἀντιο[χί]δ[ος]	
Καλλικλῆς	Ἀντιόφεμος	
Ἐχσοπιάδες	Ἐπιτελίδ[ες]	20
	Εὐθύμαχος	
30 Αἰαντίδος	Νίκιππος	
Κρατῖνος		
	ἔνγρα[φαι][1]	
Ἀντιοχίδος	Ἱέρον	
Ἀριστομέδες	Ἀντιφάνες	25
Ἀμεινοκλῆς	τοχσόται[2]	
35 Αἰσχίνες	Φίλιππος	
Παντακλῆς	Ναύπακτος	

1 Inquilini hoplitarum catalogo inscripti. Boeckh. 2 Sagittarios quadringentos Cleon ad Pylum habuit. Thuc. IV, 28.

Χαρίδεμος
Τιμόχσενος
Ἀντιφάνης
ἐμ Ποτειδαίαι[3]
Πανταχλῆς
Αγνόδεμος
Ἀρχίας
ἐν Ἀμφιπόλει
Φιλόφρον
ἐπὶ Θράικες
Εὐκράτες
ἐμ Πύλοι
Εγ⟨εσ⟩ίας[4]
ἐν Σερμυλίαι
Πολύμνεστος
ἐς Σίγγοι
Παυσ⟨αν⟩ίας[5]
[Ἀντιφάνες] *erasum*
Δέχσιος
Μνεσαγόρας
Ἑραχλείδες
Ἑρόφιλος
Ὀνέσιμος
Ἱερ[ο]χλῆς
Ἀναχσι-----
χσένοι[6]
Ἀθενόδορος
Εὐφραῖος
Χαιριγένε[ς]
Ποσεί[δι]ππος
Μένον
Στράτον

3 'In Thraciae regionibus quamquam instructa acie nusquam est decretum hoc anno, tamen seditiose agentibus Chalcidensibus et Bottiaeis e praesidiis Atheniensium, quae agebant in huius regionis urbibus, aliquot milites haud ita multos in expeditionibus aut etiam in insidiis interfectos esse licebit statuere 'K. 4 Ἡγησίας erasis duabus litteris in Ἡγίας mutatum. 5 Παυσανίας erasis duabus litteris in Παυσίας mutatum. 6 Socii.

32 Tabula marmoris Pentelici inventa in theatro Bacchi. Edd. Pittakis Eph. 45 (Schöll Archäologische Beiträge aus Griechenland p. 54 sqq.) Rangabé Ant. Hell. 250. Sauppe (adhibito L. Rossii apographo) Inscr. Macedonicae quattuor p. 6 sqq. Boeckh (E. Curtii exemplo usus) Staatsh. der Athener II² p. 748 sqq. Ex Velseni apographo Kirchhoff, Abhandlungen der Kgl. Akademie der Wissenschaften zu Berlin 1861 p. 555 sq. C. I. Att. I 40.

Μεθοναίον ἐκ Πιερ[ίας]
[Φ]αίνιππος Φρυνίχο ἐγραμμάτ[ευεν][1]

Titulus στοιχηδὸν exaratus (praeter v. 1. 2) litteratura Attica (sed v. 51 Γ, 21. 41. 52 H est). 1 Hic scriba decreta incidenda curavit; iam cum ex

[Ἔδ]οχσεν τεῖ βολεῖ καὶ τοῖ δέμοι, Ἐρεχθεὶς ἐπρ[υτάν|ευε,[2] Σκό-
5 πας ἐγραμμάτευε, Τιμονίδες ἐπεστάτε· [Διοπ]ε[ί]θες εἶπε· δι[α]-
χειροτονῆσαι τὸν δῆμον αὐτίκ[α πρὸ|ς Μ]εθοναίος εἴτε φόρον δο-
κεῖ τάττεν τὸν δῆμο[ν αὐτ|ίκ]α μάλα, ἢ ἐχ[ς]αρκεῖν αὐτοῖς τελεῖν
ὅσον τεῖ (θ)ε[ο]ῖ[3] ἀπ|ὸ τ[ῷ φόρο ἐγί(γ(ν)ετο[4] ὃν τοῖς ἀπροτέροις
Παν[αθεναίο|ις] ἐτετάχατο φέρεν, τὸ δὲ ἄλλο ἀτελῆς ἔνα[ι· τὸν
10 δὲ ὀφ|ει]λεμάτον, ὃ γεγράφαται τοῖ δεμοσίοι [τοῖ τὸν Αθεν|αί]-
ομ Μεθοναῖοι ὀφείλοντες, ἐὰν ὅσι ἐπιτ[έδειοι Ἀ|θε]ναίοις ὅσπερ
τε νῦν καὶ ἔτι ἀμείνος, ἐπι[τρέπεν τ|ε τ]άχσιν περὶ τῆς πράχσεος
Ἀθεναίος, καὶ ἐὰ[ν κοινὸ|ν] φσέφισμά τι περὶ τὸν ὀφειλεμάτον
15 τὸν ἐν τε[σι στέ|λε]σι[5] γίγνεται, μεδὲν προς ἐκέτω Μεθοναίο[ις,
ἐὰμ μ|ὲ χ]ωρὶς γίγνεται φσέφισμα περὶ Μεθοναίον. π[ρέσβε|ς δ]ὲ
τρῆς πέμφσαι ὑπὲρ πεντέκοντα ἔτε γεγον[ότας π|ρὸ]ς Περδίκκα[ν],
εἰπῆν δὲ Περδίκκαι, ὅτι δοκε[ῖ δίκα|ιον] ἔναι ἐᾶν Μεθοναίος
20 τεῖ θαλάττει χρῆσθα[ι, μεδὲ || ἐχς]ῆναι ὁρίσασθαι[6], καὶ ἐᾶν εἰς-
εμπορεύεσθ[αι καθ|άπε]ρ τέος ἐ[ς] τ[ὲ]ν χόραν, καὶ μήτε ἀδικῆν
μ[ή]τε [ἀ]δ[ικῆσ|θαι], μεδὲ στρα[τ]ιὰν διὰ τῆς χόρας τῆς Μεθ[ο]ναίον
[διάγ|εν ἀ]κόντομ [Με]θοναίον, καὶ ἐὰμ μὲν ομολ[ο]γῶσιν [ἐκ|άτερ]οι,
25 χσυ[μβι]βασάντον ὅοι πρέσβες, ἐὰν δὲ μέ, [πρεσ||βε[ί]αν εκάτ[ερ]ο[ι]
πεμπόντον ἐς Διονύσια, τέλος [ἔχο|ντας][7] περὶ ὃ[ν] ἂν διαφ(έ)ρον-

---

Thuc. IV 118 constet, anni Ol. 89, 1 (424 a. Chr.) mense Elaphebolione, prytania Acamantidis, Phaenippum quendam scribam senatus fuisse, Kirchhoff p. 585 coniecit, in infima parte lapidis quartum plebiscitum ea ipsa prytania factum periisse, cuius in fine praeceptum fuisset ut cum ipso tria antiquiora de Methonaeis decreta in tabula marmorea inciderentur. 2 Etsi prytaniae numerus non additur, argumentum tituli ipsum anni initium indicat; qui annus quum propter pacem cum Perdicca anno Ol. 87, 2 antiquior, propter alterius decreti aetatem fine anni Ol. 88, 2 recentior esse non possit, accuratius definitur eo quod v. 8 Panathenaeis anni antecedentis socios censos fuisse traditur; atqui hoc intra illorum annorum terminos non factum esse nisi Ol. 87, 4 monuit Koehler, Urkunden und Untersuchungen p. 138, quare ad primam anni Ol. 88, 1 (428 a. Chr.) prytaniam hoc decretum pertinere. 3 ΤΕΙCC. 4 ΕΛΙΛΙΕΤΟ; significatur sexagesima (n. 151). 5 [πόλε]σι Rangabé (Sauppe, Boeckh); sed quum neque litterarum numerus conveniat neque recte ἐν ταῖς πόλεσι dicitur de eis quae ipsae civitates debent, emendavit Kirchhoff p. 561 not. 1. Tabulae intellegendae sunt, in quibus debitores aerarii recensentur. 6 Supplevit Kirchhoff p. 561 not. 2 reiectis priorum conatibus qui cum lacunarum ambitu et litteris servatis non accurate conveniunt. Vetatur Perdiccas pro suo arbitrio terminos constituere, extra quos Methonaeis navigare non liceat. 7 Sic Schöll (Kirchhoff); Sauppii ἴσχουσαν sermonis usu, reliquorum ἔχουσαν litterarum

ται[8], πρὸς τὲν βολὲν κα[ὶ τὸν | δε̃μ]ον· ε[ἴπ]ε̃ν δὲ [Π]ερδίκκαι, ʽότι ἐὰν ʽοι στρατι[ῶται | ʽοι][9] ἐμ Πο[σ]ειδ[ί]ωι·[10] ἐπαινῶσι, γνόμας ἀγαθὰς ἔ[χσοσι | περὶ] αὐτῶ Ἀθε[ν]αῖοι. ἐχειροτόνεσεν ʽο δε̃μος [Μεθον||αίο]ς τελε̃ν ʽ[όσο]ν τε̃ι θεῶι ἀπὸ τῶ φόρο ἐγίγνε[το ʽὸν | τοῖ]ς προτέρο[ις] Παναθεναίοις ἐτετάχατο φ[έρεν, τῶ | δὲ ἄ]λλο ἀτε[λὲς ἔ]ναι[11]. Ἔδοχσεν τε̃ι βολε̃ι καὶ [τῶι δέμ]οι, ʽ]Ιπποθο[ντὶς ἐ]πρυτάνευε[12], Μεγακλείδες [ἐγραμμά|τευ]ε, Νι[κ]ο[..... ἐ]πεστάτε· Κλεόνυμος εἶπε· Μ[εθοναί||οις] ε[ἶ]ναί τε ἐχ[σά]γεν ἐγ Βυζαντίο σίτο μέχ[ρι .... α|κιςχ]ιλίον μεδίμνον τῶ ἐνιαυτῶ εκάστο, ʽοι [δὲ ʽΕλλε|σπ]οντοφύλακες μέτε αὐτοὶ κολυόντον ἐχσάγεν μ[έτ|ε ἄλ]λον ἐόντον κολύεν, ἔ εὐθυνέσθον μυρίαισι δρ[αχ|μαῖσ]ιν έκαστος. γραφσαμένος δὲ πρὸς τὸς ʽΕλλεσπ[ον||τοφύλακας ἐχσάγε[ν] μέχρι τῶ τεταγμένο. ἀζέμιος [δὲ | ἔσ]το καὶ ε ναῦς ε ἐχσάγοσα. ʽότι δ' ἂν κοινὸν φσήφ[ισμ|α π]ερὶ τὸν χσυμμάχο[ν] φσεφίζονται Ἀθεναῖοι πε[ρὶ β|οε]θείας ἔ ἄ[λ]λο τι προ[ς]τάττο[ν]τες τε̃σι πόλεσι ἔ [περ|ὶ σφῶν [ἔ] περὶ τὸν πό[λεο]ν, ʽότι ἂν ὀνομαστὶ περὶ τ[ὲς π||όλε]ος τὲ[ς] Μεθοναίον φσεφίζονται, τοῦτο προσέ[κεν | αὐτοῖ]ς, τ[ὰ] δὲ ἄλλα μέ, ἀλλὰ φυλάττοντες τὲν σφετ[έρα|ν αὐτῶν ἐ]ν τῶι τεταγμένοι ὄντον[13]. ʽὰ δὲ ʽυπὸ Περδ[ίκκ|ο ἐδικε̃σ]θαί φασι, βο-

numero refutatur. 8 ΔΙΑΦΙΡΟΝΤΑΙ. 9 Sic Kirchhoff in C. I. Att. στρατευόμενοι Sauppe (Kirchh. in comm. acad.) στρατηγοὶ ʽοι Rangabé (Boeckh), quod propter spatii rationes admitti nequit. 10 Propter varietatem lectionum, quas vide in C. I. Att., discerni nequit utrum Ποσειδίῳ an Ποτειδέᾳ fuerit. Illud tamen verisimilius, quia tertio loco ϛ legerunt Rangabé Ross Lebas Curtius, I (pro T) solus Pittakis (Velsen litteram plane evanuisse indicat), paenultimo O Lebas Rangabé, ∩ Velsen, Λ solus Ross (reliqui litteram omittunt). Aut Pallenes paeninsulae promunturium (Ποσειδώνιον Thuc. IV, 129. Liv. XLIV, 11) aut aliud inter Argilum et Stagirum situm (Ποσιδήιον Herod. VII, 115) intellegendum esse iudicat Kirchhoff p. 593. Qua de causa tum ibi fuerint milites Athenienses, obscurum est; nam quae priores editores de Mendes obsessione dixerunt, et cum temporis definitione ex altero decreto petita pugnant et per se improbabilia sunt (Kirchhoff p. 568 sqq.). 11 n. 18, 19 sqq., Ol. 88, 2 (427 a. Chr.) aut 88, 3 (426) Methonaei recensentur inter πόλεις αἳ αὐτὴν τὴν ἀπαρχὴν ἀπήγαγον. 12 Primam prytaniam esse ex v. 52. 53 (ἡ πρυτανεία ἡ δευτέρα) apparet. Annus Euthyni archontis (Ol. 88, 3. 426 a. Chr.) agnoscitur ex scribae nomine coll. 29, 5 ἐπὶ τῆς βουλῆς ᾗ Μεγακλείδης πρῶτος ἐγραμμάτευεν, ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος. Kirchhoff p. 573. 13 Cf. n. 85, 48. 106, 62. Xen. Cyrop. VI, 2, 37. Primus hanc formulam recte interpretatus est Koehler Mitth. des arch. Inst. in Athen II p. 209. τὸ τεταγμένον id est quod quis facere iubetur; ἐν τῷ τεταγμένῳ ὄντων τοῦτο ποιοῦντες 'si hoc facient, imperata facere existimentur'.

λεύσασθαι Ἀθ(ε)ναίος[14] ʽότι ἂ[ν δο|κ]ῆι [ἄχσι]ον εἶναι περὶ Μεθο-
50 ναίον, ἐπειδὰν ἀπαν[τέσ|ο]σι ἐ[ς τὸ]ν δῆμον ʽοι πρέσβες [ʽ]οι παρὰ
Περδίκκο, [οἱ | τ]ε μετ[ὰ Πλ]ειστίο οἴ[χ]όμενοι καὶ ʽοι μετὰ Λεο-
γό[ρο. τῆ|σ]ι δὲ [ἄλλε]σι πό(λ)ε[σι[15] χ]ρηματίσαι, ἐπειδὰν ἐςέλ[θει
ʽε |π]ρυ[ταν]εία ε δευτ[έρα] μετὰ τὰς ἐν τῶι νεορίοι ε[ὐθὺς | ἕδρας][16]
55 ἐκκλεσίαν [πο]ήσαντες. συν[ε]χῶς δὲ ποῆν τ[ὰς ἐκ|κλησία]ς, ἕως ἂν
δι[απρ]αχθῆι, ἄλλο δὲ προχρεμα[τίσαι | τούτο]ν μεδέν, ἐὰμ μέ
τι οι στρατε[γ]οὶ δέονται. Ἔδοχσ|εν τῆι] βολῆι καὶ τῶι δέμοι, Κε-
κροπὶς ἐπρυ[τάνευε[17].|.....]ες ἐγραμμάτε[υ]ε, ʽ[Ἱ]εροκλείδες
60 ἐ[πεστάτε,...|.....] εἶπε· ἐπειδὲ ε-----||----- εναι----

14 ΑΘΙΝΑΙΟΣ. 15 ΠΟΙΕΣΙ Velsen. Initium enuntiati supplevi Hermae XVI p. 192 sq. Kirchhoff refutatis priorum supplementis (quae vide apud ipsum p. 581 sqq.) legit [περ]ὶ δὲ [Ἡγ]ησιπό(λ)ε[ως (aut Τιμησιπόλεως, Ἡγησιπολέμου) χ]ρηματίσαι. Praeter Methonaeos aliarum nonnullarum civitatium legati Athenis fuisse videntur beneficia quaedam petentes; quarum causa differtur quidem in praesens, sed simul ne in nimis longum tempus differatur hoc praecepto cavetur. 16 Supplevit Sauppe (nisi quod Kirchhoffius ordinem verborum commutavit); de senatu in navalibus habito cf. Boeckh Seeurkunden XIV (n. 112) b v. 11 sq. τοὺς δὲ πρυτάνεις ποεῖν βουλῆς ἕδραν ἐπὶ χώματι περὶ τοῦ ἀποστόλου συνεχῶς ἕως ἂν ὁ ἀπόστολος γένηται. Expeditionem quae altera anni 88, 3 prytania parabatur, eandem fuisse quae insequente hieme circa Peloponnesi oram versata esset Aristotele et Hierophonte ducibus (Thuc. III, 105), monuit Kirchhoff p. 580. 17 Ol. 88, 3, quo anno alteram prytaniam Cecropidis fuisse ex n. 29 constat, hoc plebiscitum factum esse putat Kirchhoff; sed quam ille statuit rationem inter ea quae v. 51 sqq. praescribuntur et hoc decretum, ea reicienda est, quia illic non de Methonaeorum, sed de aliarum civitatium rebus prytanes secunda anni 88,3 prytania cum populo agere iubentur. Utique anno 89, 1 tertium decretum recentius non est (cf. not. 1).

---

33 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 3555. Ex Velseni Koehlerique apographis Kirchhoff C. I. Att. I 45. Cf. quae de titulo exposuit Koehler Mittheilungen des arch. Instituts in Athen I (1876) p. 171.

Προκλέες Ἀτάρβο Εὐον|υμ(ε)ὺς[1] (ἐ)γραμμάτευε.[2]

5 Ἔδοχσεν τῆι βολῆι καὶ τῶι | δέμοι, ʽΙπποθοντὶς ἐπρυτ||άνευε,
Προκλῆς ἐγραμμάτε|υε, Τιμίας ἐπεστάτε, Ἀριστ|ίον ἔρχε[3]. Θρα-

Titulus στοιχηδὸν incisus litteratura Attica. 1 ΙΥΣ. 2 ΙΑΡΑΜ. 3 Ol. 89, 4 (421/0 a. Chr.).

συκλέες[4] εἶπε· | ἐπαινέσαι Ἀστέαν τὸν Ἀλε|ὸν[5] ὅτι εὖ ποεῖ
10 Ἀθεναίος κ||αὶ ἰδίαι καὶ δεμοσίαι τὸν ἀ|φικνόμενον καὶ νῦν καὶ
ἐν | τοῖ πρόσθεν χρόνοι· καὶ ἀν|αγραφσάτο πρόχσενον καὶ | εὐερ-
15 γέτεν Ἀθεναίον καθά||περ Πολύστρατον τὸν Φλει|άσιον[6] ἐστέλει
λιθίνει ο γ|ραμματεὺς ὁ τῆς βολῆς κα|ὶ καταθέτο ἐν πόλει· τὸ
20 δὲ ἀ|ργύριον δόντον ὁ(ο)ι κολακρ||ῆται.

4 Thrasycles inter legatos Atheniensium Spartam missos ad iusiurandum Lacedaemoniorum accipiendum erat et post pacem a Nicia conciliatam (Thuc. V, 19) et paulo post cum foedus inter Athenienses Lacedaemoniosque factum esset (Thuc. V, 24). In utroque itinere Phliunte a Polystrato et Aleae ab Astea comiter recepti esse videntur legati, qua de causa uno ex eis rogante populus illis proxeniam decrevit. Koehler. 5 Ἀλέα πόλις Ἀρκαδίας -- ὁ πολίτης Ἀλεὸς ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ. Steph. Byz. s. v. Cf. Bursian Geogr. v. Griechenl. II p. 198. 6 Cf. 15.

---

34 Tegeae (*Palaeo-Episcopi*). Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 1511. Cf. quae de titulo exposuit Kirchhoff Studien zur Gesch. des gr. Alphabets[3] p. 141 sqq.

a. columna sinistra

-----ιλιο.ν------[1] | [----ὀκ]τ⟨ι⟩ὸ[2] δαρι(κ)ὸς[3] εφει-- αλ.χοι
| [ἔδον τοῖς] Λακεδαιμον(ί)οις[4] πο(τ)τὸν | [πόλεμον ἐνν||ία μνᾶς καὶ
5 δέκα στατῆρας. || [Ἔδοκε τοῖς Λακ]εδαιμονίοις Λυ(κ)είδα[5] ὁ υἱὸς||[---
------π]οττὸν πόλεμον τριέρε[σιν][6] μ[ισ|θὸν[7] ἀργυρί]ο μνᾶς δύ(ο)[8]
καὶ τρίακοντα. | [Ἔδον τοῖς Λακεδαιμονίοις (Ὀπ)ον(τ)ίον[9] τοὶ φίλοι
10 τοὶ τὸν | [Λακεδαιμονίον---] στατῆρας Αἰγιναίος. || [Ἔδον------

Litteratura antiqua Laconica. Inprimis memorabiles litterae D (δ) H (spir. asp.) X (ξ) Y (χ). Laconicam tituli originem perspexit Ahrens dial. II p. 8, probavit Kirchhoff l. l., qui propter Meliorum nomen anno Ol. 91, 1 (416 a. Chr.) antiquius esse hoc monumentum iudicavit. Quare aut ad bellum Archidamium — id quod verisimillimum est — aut adeo ad antiquius aliquod ea quae hic recensentur Lacedaemoniis collata sunt a sociis civitatibus et hominibus privatis. 1 /.ΙΛΙΟΙΝ.....\Ο. 2 Suppl. et em. B. 3 ΔΑΡΙΥΟΣ. em. B. 4 ΝΗΟΙΣ. em. B. 5 ΛΥΡΕΙΔΑ. em. B. 6 ΤΡΙΕΡΕΓ.Χ. em. B. 7 Supplevi. 8 ΔΥΕ; ambigit Boeckh, utrum haec singularis quaedam huius vocabuli forma sit, an emendandum δύ(ο). 9 ΤΟΝ+ΙΟΝ. τῶν Χίων B.; at + in hoc titulo χῖ esse non posse monuit K. Emendare conatus sum, et cum + et T litterae facillime permutari potuerint, certe quin ethnicum aliquod in -ου(-ω)ντίων exiens scriptum fuerit vix dubitandum est.

τοῖ]ς Λακεδαιμονίοις ποττὸν | [πόλεμον στατῆρας τε]τρακιν(χε)-
λίος[10] καὶ ἄλλος | ----------ακινχελίος καὶ (ϝεξ)α(κατί)ος[11]
| [--------τάλ]αντα----- | -----ᶜ..ιος (ἔδ[ο]κε[12] τ[οῖς Λα-
15 κε||δαιμονίοις ποττὸν] πόλ(εμον δ)αρικὸς[13] ὀκτακατ(ί[ος. | [14]ϝΕδον--
----ἀργ]υρίο τ(ρ(ι)α[15] τάλαντα.|------ ἔ[δο]ν[16] ποττὸν πόλεμον
| [ἀργυρίο τάλα]ν(τ)ον[17] τριάκοντα μνᾶς | [καὶ --]ισχελίος[18] μεδί-
20 μνος καὶ || [----κ]οντα καὶ (δ)ι(σ)μυρί[ος][19] ϝεξέ[κοντα[20]----. | [ϝ]Εδον
τ]οὶ ἐφέστιοι[21] τοῖς Λακεδαιμ[ονίοις | πόττὸ]ν πόλεμον χ(ε)λίος
(δα)ρ[ικός[22]-----]

b. columna dextra

5 ϝΕδον τοὶ Μά|λιοι τοῖς | Λακεδαι|μονίοις || ἀργυρίο | ϝ(ί)κατι[23] μνᾶς.
10 ϝΕδοκε Μό|λο(β)ρος[24] τοῖς || Λακεδαιμο|νίοις τάλαν|τ(ον) ἀργυρίο[25].
ϝΕδον τοὶ | Μάλιοι | τοῖς | [Λ]ακεδαι|[μ]ονίο[ις------]

---

10 ΙΙΟΤΡΑΚΙΝ⁻ΠΛΙΟΣ; numerale agnovit B. Sed quod is et K. hic et v. 12 -ακι(σ)χελίος emendandum censent, refutatur titulo item Laconico Mitth. des arch. Inst. in Athen II p. 319, ubi τετράκιν, ἑκτάκιν, ὀκτάκιν exstat. 11 ΑΣΤΑΧΙΔΟΣ. Quod Boeckhius ignotum ceteroquin vocabulum ἀστάχιδος invenire sibi visus est, refutavit K. Emendationem meam qui singularum litterarum formas diligenter reputaverit, concedet non tam violentam esse quam primo aspectu videtur. 12 Σ/..ΚΕ. Emendavi et supplevi. 13 ΠΟΛΛΑΚΑΙΑΡΙΚΟΣ, quae B. recte se habere putabat praeter litteram initialem vocis (δ)αρικὸς omissam. At πολλὰ hic ineptum, ut graviorem corruptelam subesse appareat, quam sanare conatus sum. 14 ΚΑΤΑ. Em. B. 15 VDIOTITA. διότι τὰ B. Emendavit et supplevit K. 16 ΕΙ..Ν. Supplevi; ε[ἶμε]ν B. 17 ΝΙΟΝ. Supplevi et emendavi. 18 Aut δισχελίος aut τρισχελίος fuit; nam reliqua adverbia Laconice in -ιν exeunt (not. 10). 19 ΑΙΜΥΡΙ.. Emendavi; potest etiam femininum fuisse. 20 Suppl. K. 21 Inquilinos intellegit B., provocans ad Hesych. ἐφέστιοι· ἔνοικοι, ὅσοι ἑστίαν καὶ οἶκον ἔχουσι. ξένοι ἐπίδημοι. Quod ut incertum est, ita utique praeferendum Müllerí (ap. B.) emendationi Ἐφέσιοι. 22 ΧΙΛΙΟΥΣΛΑΡ. 23 ϜΡΚΑΤΙ. 24 ΜΟΛΟΚΡΟΣ. 25 ΤΑΛΑΝΤΑΑΑΡΓ. Emendavi; τάλαντα B. sed cum in fine versus mutilus esse non videatur, pluralis (sine numerali) ferri nequit. Supplementa et emendationes de quibus singillatim non dixi, Boeckhii sunt.

---

35 Cuspis hastae ahenea quadrangula cum titulo inciso tribus lateribus; inventa Olympiae in septentrionali parte prytanei. Ed. A. Furtwängler Archäol. Zeitung XXXVII p. 149 n. 299.

Σκῦλα ἀπὸ Θουρίον Ταραν|τῖνοι ἀνέθεκαν Διὶ Ὀλυ|μπίοι δεκάταν.

Litteratura antiqua maxime litterarum theta et omicron forma quadrata insignis. — Strabo VI p. 264 Cas. φησὶ δ' Ἀντίοχος τοὺς Ταραντίνους Θουρίοις καὶ Κλεανδρίδᾳ τῷ στρατηγῷ φυγάδι ἐκ Λακεδαίμονος πολεμοῦντας περὶ τῆς Σιρίτιδος συμβῆναι. Quae cum gesta sint non multo post Thurios conditos, inter Ol. 85 (440 a. Chr.) et 90 (420 a. Chr.) hoc donarium dedicatum statuit F. Altera cuspis cum eisdem verbis eodem litterarum genere insculptis postea inventa est (Arch. Ztg. XXXIX p. 83 n. 386).

---

36 Fragmenta quinque lapidis Pentelici inventa Athenis in arce. Unum quod versuum 53—71 sinistras partes continet, ab Elgino Londinum asportatum est. Id post Chandlerum (Inscr. II, 2 p. 40) aliosque ed. Boeckh C. I. G. 144. Reliqua primus inter se et cum illo coniuncta tractavit Rangabé Ant. Hell. n. 119—122, deinde Boeckh Staatshaush. II p. 26 sqq. Omnibus quae Athenis adhuc exstant ab Koehlero denuo exscriptis titulum ed. Kirchhoff C. I. Att. I 180—183. Fragmentum Londinense accuratissime expressit Hicks Inscr. Gr. Mus. Brit. I p. 49 n. 23. Cf. quae de titulo exposuit H. Müller-Strübing Mus. Rhen. XXXIII p. 78 sqq.

[Ἀθεναῖοι ἀνέλοσαν ἐπὶ Ἀντιφῶντος[1] ἄρχοντος καὶ ἐπὶ τῆς βο-
λῆς, ἔτι ..... πρῶτος ἐγραμμάτευε· τ]α[μ]ίαι | [ἱερῶν χρε-
μάτων τῆς Ἀθεναίας, Πυθόδορος Ἁλαιεὺς[2] καὶ συνάρχοντες,
οἷς Φορμίων Ἀριστίονος Κυ]δαθεναιε[ὺς ἐγραμμάτευε, παρέδο-
σαν Ἑλλενοταμίαις, Ἐργοκλεῖ Ἀριστείδο Βεσαιεῖ καὶ συ]νάρ-
χοσι, καὶ παρέδροις, [Ἱεροκλεῖ Ἀρχεστράτο Ἀθμονεῖ καὶ συνάρ-
χοσι, ἐπὶ τῆς .....(δος πρότες[3] πρυτα]νευόσες καὶ ἐμέραι
5 δευτ[έραι καὶ τριακοστῆι[4] τῆς πρυτανείας ... ὅστε δῶναι τοῖς
τριεράρχοις ἐς Ἄργ]ος[5] τοῖς μετὰ Δεμοσθένος. Ἔ[δοξεν τῆι

Litterae Atticae volgares incisae στοιχηδόν. 1 Ol. 90, 3 (418|7 a. Chr.). 2 Hoc nomen et quae sequuntur usque ad v. 4 supplevit B. ex aliis huius tituli locis. 3 Alteram prytaniam esse non posse M.-St. demonstravit; nam si δευτέρας scriberetur, hic tribus nomini non idem spatium relinqueretur atque v. 10, cum tamen idem nomen esse deberet. 4 Supplevit M.-St. εἰκοστῆι Kirchhoff; quod in prima prytania admitti nequit, quia tum, ante Panathenaea, etiam prioris anni quaestores in munere erant (cf. tit. 25). 5 Supplevi; οὗτοι δ' ἔδοσαν στρατηγοῖς τοῖς ἐπ' Ἠιόν]ος B. διαπέμψαι στρατη-

βολῆι καὶ τῶι δέμοι[6] --------- ἀποδῶνα]ι τὸς Ἑλλενοταμίας καὶ | [τὸς παρέδρος τοῖς ταμίαις τῆς] θεῶ, Πυθ[οδόροι Ἀλαιεῖ καὶ χσυνάρχοσι, καὶ τὸς ταμ]ίας τῆς θεῶ πάλιν παραδῶ[ναι τοῖς Ἑλλενοταμίαις κ]αὶ τοῖς παρέδ[ροις, τούτος δὲ δῶναι[7] στρατεγοῖς ἐπὶ Θ]ράικες, Εὐθυδέμοι[8] Εὐδέμο | .....

.....

10 [Ἐπὶ τῆς -------ίδος πρυτα]νείας δευτέρας [πρυτανευόσες Ἑλλενοταμίαις, Ἑρ]γοκλεῖ Ἀριστείδο Βεσαιεῖ, | [---------
---Αἰχ]σονεῖ καὶ συνάρχο[σι, καὶ παρέδροις, Ἱεροκλεῖ Ἀρχε]-στράτο Ἀθμονεῖ: καὶ συν[ά]ρ[χοσι, τριακοστῆι[9] ἑμέραι] τῆς πρυτανείας π[αρέδομεν ----------χρυσί]ο Κυζικενῶ στατῆρ[α]ς XXXX.. | ------ἀργύριον τούτον ------II.. τοῦτο τὸ χρυσίον παρέδομ[ε]ν τοῖς τριεράρχοις ἐς Ἄ]ργος[10] τοῖς μετὰ Δεμ[οσθένος, φσεφισαμένο τῶ δέμο τὲν] ἄδειαν---------

15 [Ἐπὶ τῆς ------- ίδος -------]ες πρυτανευόσες, ὁ[γδόει καὶ ----- τει ἑμέραι τῆς πρυτ]ανείας, στρατεγοῖς παρέδομ[εν,

---

γοῖς τοῖς ἐπ' Ἠιόν]ος M.-St., utrumque contra sermonis usum, ut alibi demonstrabo. οὗτοι δὲ ἔδοσαν τοῖς ἐπὶ τὰς ὁπλιταγωγ]οὺς K. (v. not. 10). 6 Ἔ[δοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι μὴ πέμψαι τὸ ἀργύριον Δημοσθένει ἀλλ' ἀποδοῦνα]ι. M.-St. Quod de pecunia ipsi Demostheni mittenda posuit, versus 5 supplemento falso nititur; ceteroquin sententiam eorum quae scripta fuerunt recte indicasse mihi videtur. Putaverim expeditionem Argivam nescio qua de causa dilatam esse, propterea que pecunias quas quaestores deae hunc ad usum hellenotamiis tradere iussi erant, alii rei destinatas esse; deinde vero altera pensio in eam ipsam expeditionem facta est. 7 Supplevi B. et M.-St. secutus, nisi quod ii τούτους δὲ (καὶ τούτους M.-St.) στρατηγοῖς ἐς τὰ ἐπὶ Θ]ράικης. K. voluerat οὗτοι δὲ ἔδοσαν. 8 Idem sine dubio qui ad Syracusas copiis praefuit (Thuc. VII, 16, 1. 69, 4). De hac eius expeditione Thracica nihil amplius traditum est. 9 Sic K. ἑνδεκάτῃ M.-St.; utrum verum sit, diiudicare vix licebit. 10 τοῖς ἐπὶ τοὺς ὁπλιταγω]γοὺς τοῖς μετὰ Δημ[οσθένους K., cogitans de reportando Atheniensium praesidio quod in castello ad Epidaurum erat. Id a Demosthene reductum esse sane Thuc. V, 80 narrat. At temporum rationes non convenire demonstravit M.-St. Is igitur sumpsit, iam aestate, cum Athenienses cum sociis Peloponnesiacis urbem Epidauriorum, quos ex agro Argivo depulerant, circummunire instituerent, (Thuc. V, 75, 5) Demosthenem eis praefuisse. Atque cum Koehlerus ΟΛΟΣ legisset, H. Lollingius a M.-St. rogatus lapidem accurate examinavit et ΡΛΟΣ potius incisum esse vidit; quare M.-St. στρατευσομένοις ἐς Ἄ]ργος τοῖς μετὰ Δημ[οσθένους supplevit, praetores intellegens. Atque in summa rei eum verum vidisse neque de aestiva illa Demosthenis expeditione ullam post Lollingii inventum restare dubitationem apparet; at supplementa pugnant cum sermonis usu, quare paullulum ab eis recessi.

----------]δει, Αὐτοκλεῖ[11] Ἀναφλ[υστίοι----------
----]

[Ἐπὶ τῆς ----------]τες πρυτανευόσες, τ[----τει καὶ ---
---τει ἑμέραι τῆς π]ρυτανείας, παρέδομεν τῶ ἐχς | [--------
------]πελθόντος Ἑλλενοτ[αμίαις, Ἐργοκλεῖ Ἀριστείδο Βεσ]αιεῖ
καὶ χσυνάρχοσι, κα[ὶ] παρ[έδροις, Χσ]ενο[φάνει(?), Ἱ]εροκλεῖ Ἀρ-
χεστράτο [Ἀθμονεῖ----------, οὗτοι δὲ ἔδοσαν]στρατεγοῖς,
20 Νικίαι Νικεράτ[ο Κυδαντ]ίδει![12], Λ[υσιστρ]άτοι Ἐ[μ]πέδο Ὀῆθεν,
κ----------

[Κ ε] φ ά λ α [ι] ο ν ἀ ν α [λ ό μ α τ ο ς τ ῶ] ἐ π ὶ τ ῆ ς |
[ἀ] ρ χ ῆ ς· ΓΓ..ΓΗΗΗ.....ΙΙ

Ἀθεναῖοι ἀνέλοσαν ἐ[πὶ Εὐφέμο[13] ἄρχον]τος καὶ [ἐπὶ τῆς βολῆς,
ἑῆι ..... πρ]ῶτος ἐγραμμάτευε· ταμίαι ἱε[ρῶν χρεμάτον
τῆς Ἀ[θεναίας, Ἀναχσικράτες Λαμπτρεὺς καὶ χσυνάρχοντες, ὁῖς]
25 Εὔχσενος Εὐφάνος Προσπάλτ[ιος ἐγραμμάτευε, π[αρέδοσαν----
------- στρατεγῶι ἐς]τὰ ἐπὶ Θράικες, (Χ)α[ι]ρ(έμ)ονι[14] Χ[αρι-
κλέος Παιανιε[ῖ, ἐπὶ τῆς ----------(δος-------ς πρυτα-
νευόσες, ἑμέραι δευτέ]ραι καὶ εἰκοστεῖ τῆς πρυτα[νείας, φσεφι-
σαμέ[νο τῶ δέμο τὲν ἄδειαν· -----]

Ἐπὶ τῆς Αἰαντίδο[ς --------ς πρυτανευόσες παρέδομεν
στρατεγοῖς ἐς Μῆλον[15], Τεισ[ί]αι Τεισιμάχο Κεφαλῆθεν, | Κλεο-
μέδει Λυκο[μέδος Φλυεῖ[16], ἑμέραι --------- τῆς πρυτανείας,
φσεφισαμέν]ο τῶ δέμο τὲν ἄδειαν· ↑

30 Ἐπὶ τῆς Ἀντιοχ[ίδος ------ς πρυτανευόσες Ἑλλενοταμίαις
παρέδομεν, --------]οι Α[ὐρ]ίδει, Τιμάρχοι Παλ[λενεῖ καὶ στρα-
τεγοῖς ἐς Μῆλον, Τεισίαι Τεισιμάχο Κεφαλῆθεν, Κλεομέ-
δει Λυκομέδ]ος Φλυεῖ,[17] τρίτει καὶ δεκ[άτει ἑμέραι τῆς πρυτα-
νείας--------| Κ ε φ ά λ α ι ο ν ἀ ν α λ ό μ α τ ο ς τ ῶ ἐ]π ὶ τ ῆ ς |
[ἀ ρ χ ῆ ς----------]

---

11 Αὐτοκλῆς ὁ Τολμαίου praetor Atheniensium Thuc. IV, 53, 1. 119, 2 (Ol. 89, 1. 424/3 a. Chr.). Ubi Ol. 90, 3 curaverit non constat. 12 Haec ad expeditionem Niciae contra Amphipolitanos et Chalcidenses (Thuc. V, 83, 4) spectare vidit Boeckh. 13 Ol. 90, 4 (417/6 a. Chr.). 14 ΚΑ. ΡΙΝΟΝΙ em. Boeckh. 15 Thuc. V, 84, 1 καὶ ἐπὶ Μῆλον τὴν νῆσον Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν (aestate anni 416 a. Chr.). § 4 στρατοπεδευσάμενοι οὖν ἐς τὴν γῆν αὐτῶν τῇ παρασκευῇ ταύτῃ οἱ στρατηγοί, Κλεομήδης τε ὁ Λυκομήδους καὶ Τεισίας ὁ Τεισιμάχου, -- ἔπεμψαν πρέσβεις. 16 Demoticum supplevit Loeschcke. v. not. proxim. 17 Hic eosdem atque antea praetores perscriptos fuisse vidit Loeschcke, De titulis aliquot Atticis quaestiones historicae. Bonnae 1876. p. 27.

35 [Ἀθεναῖοι ἀνέλοσαν ἐπὶ Ἀριμνέστο[18] ἄρχοντος καὶ ἐπὶ τῆς βολῆς, ἕι..... πρῶτος ἐ]γραμμάτευε· ταμία[ι | ἱερῶν χρεμάτων τῆς Ἀθεναίας, Δεχ[σ.....] καὶ χσυνάρχοντες, οἷς Λυσικλῆς Δ]ρακοντίδο Βατε[θεν | ἐγραμμάτευε, -------]

40 ---------οι--------- | -------τε------‖[------ Νι-
κίαι Νι]κεράτο Κυδαντίδει[19] καὶ παρέδρο[ι-|----------]ι|
[Ἐπὶ τῆς ------ίδος ----ς πρυτανευόσες, ---- ἑμέραι τῆς πρυτανείας, στρ]ατεγοῖς ἐς Σικελίαν, Ἀλκιβιάδει, Λαμάχο[ι, | --------- Ἀντι]μάχοι Ἑρμείοι· ↑..
[Ἐπὶ τῆς -----ίδος ----ς πρυτανευόσες, ----ἑμέραι τῆς
45 πρυτανείας,] στρατεγοῖς ἐς Σικελ[ίαν, Ἀ]λκιβιάδει, Λαμάχοι, ‖
---------- Ἀντιμάχοι Ἑρμείοι· ↑TTTTX...H
[Ἐπὶ τῆς -----ίδος -----ς πρυτανευόσες, ----------
--- τῆς πρυτανείας ἑμέρ]αι, στρατεγοῖς ἐς Σικελίαν, Ἀλκιβιάδει, Λαμάχοι, | ---------- Ἀντιμάχοι Ἑρμείοι χ[ρ]υσίο Κυ[ζ]ικε[νῶ] στατῆρ[ας|----------]ᚻᚻᚻIIIC
50 [Κεφάλαιον ἀναλόμα]τος τὸ ἐπὶ τῆς‖[ἀρχῆς·---------]
ΔΠᚻIIII ‖[Ἀθεναῖοι ἀνέλοσαν ἐπὶ Χαβρίο[20] ἄρχοντος καὶ ἐπὶ τῆς βολῆς, ἕι....]ίδες πρῶτος ἐγραμμάτευε· ταμίαι ἱερῶν χρεμάτων | [τῆς Ἀθεναίας, Λεοχάρες..... καὶ χσυνάρχοντες, οἷς Τελέα]ς Τελενίκο Περγασῆθεν ἐγραμμάτευε, παρέδοσαν στρ[ατ]εγοῖς Τελεφόνοι [--------- καὶ] παρέδροι Φερεκλείδει Πειραιεῖ, φσεφισαμένο τὸ δέμ[ο] τὲν ἄδειαν, ἐπὶ τῆς Αἰαντίδος τρ[ῖτες πρυτανευόσες, --------- ἑμ]έρα[ι] τῆς πρυτανείας· ↑TXXXΠ[H]
55 HΠΔΔΔΠᚻᚻIIIC τε καὶ χρυσίο ‖ Κυζικενῶ HHΔΔΔΔΠ
ΣΣΣΣΣΣΣ
ᚹᚹᚹ. τιμὲ τούτον γί(γ)ν[εται[21]-----]
Ἑλλενοταμίαις καὶ παρέδροις ἐδανείσα[μεν -------] Ἀριστοκράτει Εὐονυμεῖ καὶ χσυνάρχοσι· ΠTTTT. οὗτοι δ|ὲ ἔδοσαν ἀθλοθέταις ἐς Παναθέναια[22], Ἀμέμπτο[ι --------- καὶ χ]συ-

---

18 Ol. 91, 1 (416|5 a. Chr.). 19 Haec iam ut ea quae sequuntur ad expeditionem Siciliensem spectare videntur. 20 Ol. 91, 2 (415|4 a. Chr.). Huius anni rationes spatio deficiente angustius scriptae sunt, nonagenis quinis litteris in versu. Eadem de causa breviloquentia quaedam hic obtinere videtur. 21 ΛΙΔΝ in lapide esse testatur Hicks; emendavit Kirchhoff C. I. Att. IV p. 32. 22 Panathenaea magna insequentis anni 91, 3 (414 a. Chr.) intellegenda sunt cum Rangabi. Nam quod Boeckhius dixit, Παναθήναια ubi non addito τὰ μεγάλα dicantur in publicis Atheniensium litteris, semper minora sive annua intellegenda esse, non recte se habet. Immo ubi

νάρχοσι ἐπὶ τῆς Ἐρεχθεῖδος δευτέρας πρυτανευόσ[ε]ς, εἰκοστῆι ἡμέραι τῆς πρυτανείας.

Ἐπὶ τῆς Κεκροπίδος τετάρτες πρυτανευόσες, ἡ[μέραι -----
60 τ]ῆς πρυτανείας, Ἑλλενοταμίαις καὶ παρέδροις, Ἀριστοκρ[ά]τει Εὐονυμεῖ καὶ χσυνάρχοσι, στρατιόταις ἐ------- ΔΔ

Ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ὀγδόες πρυτανευόσες, δεκά[τει ἡμέραι τῆς] πρυτανείας, Ἑλλενοταμίαις καὶ παρέδροις, Ἀριστοκρ[ά]τει Εὐονυμεῖ καὶ χσυνάρχοσι, στρατιόταις ἐμ Μ[έλοι[23] · ----].

Ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ὀγδόες πρυτανευόσες, τρίτε[ι καὶ δεκάτει τῆς πρυ]τανείας, Ἑλλενοταμίαις καὶ παρέδροις Ἀριστοκρ[άτ]ει Εὐονυμεῖ καὶ χσυνάρχοσι · ΗΗΗ, οὗτοι δὲ ἔδοσαν [τῆι ἐν Σικελίαι σ]τρατιαῖ[24].

65 Ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ὀγδόες πρυτανευόσες, εἰκοσ[τῆι ἡμέραι τῆς πρ]υτανείας, Ἑλλενοταμίαις καὶ παρέδροις, Ἀριστοκρ[ά]τει Εὐονυμεῖ καὶ χσυνάρχοσι, ἐς τὰ(ς) ναῦς τὰς ἐς Σι[κελίαν διακομιόσα]ς τὰ χρέ[μ]ατα[24] · ΤΤΤΤΧΧ.

Ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ὀγδόες πρυτανευόσες, δευτέ[ραι καὶ εἰκοστῆι ἡμέραι τῆς πρυτα]νεία[ς], Ἑλλενοταμίαι καὶ παρέδροι Φιλομέ[λοι Μ]αραθονίοι καὶ στρατεγοῖ ἐν τοῖ Θερμαίοι κόλπο[ι[25] - - - - - - τῆ]ι αὐτῆι ἡμέραι Ἑλλενοταμίαι κ[αὶ παρέ]δροι Φιλομέλοι Μαραθονίοι, καὶ στρατεγοῖ ἐν Ε------ ----- -----.

70 Κεφάλαιον ἀνα[λόματος τ]ὸ ἐπὶ τ[ῆς] | ἀρχῆς · ΗΗ ΗΗ[ΔΔ]ΤΤΤ ---------

---

ἐς Παναθήναια aliquid erogatum esse dicitur, proxima Panathenaea intellegenda sunt. Neque video quo iure Boeckhius hanc pensionem tricesimo Hecatombaeonis die factam statuat, quae vigesimo secundae prytaniae die facta sit; immo ad unum ex extremis insequentis mensis Metagitnionis diebus hoc spectat, triginta fere diebus post Panathenaea minora anni 91, 2 peracta. 23 Suppl. Kirchhoff, quum Hicks alteram M in lapide esse testatus esset; Rangabé ἐμ [Πύλῳ] aut ἐμ [Πελοποννήσῳ] coniecerat. 24 Suppl. B., monens, hieme 91, 2 Niciam navem Athenas misisse equitatum et pecuniam petitum (Thuc. VI, 93), proximo vere equites in Siciliam venisse cum trecentis talentis argenti (Thuc. VI, 94. Diod. XIII, 7), eisdem manifesto, quae hic perscribuntur. 24 Ea quae septimo ante die numerata erant. 25 Euetionem qui initio Ol. 91, 3 (aestate 414 a. Chr.) Amphipolin oppugnavit (Thuc. VII, 9) designari coniecit Rangabé.

---

37 Tabula marmoris Pentelici inventa prope porticum Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος. Edd. Koehler Monatsber. der Kgl. Akademie zu

Berlin 1865 p. 541 sqq. Eustratiadis Eph. nov. 409. Kirchhoff C. I. Att. I 277.

[I]II	ΔΓΗΗΗ	ἐπικα[ρ]πι[α]
		Θρίαι
[I]II	ΔΔ	ἐπικαρπία
		Ἀθμονοῖ
5	κεφάλαιον σὺν ἐπον[ίοις]	
	XXXXΓ⊓HHΔΔΗΗΗIIIII	
	- Πολυστράτο[1] τὸ Διο----	
	Ἀγκυλῆθεν	
ΗΗI	HHΗΗ	Πίστος
10 [III]	ΔΔΔΔΗ[Η]	ἐπικαρπία Ἀγ-
		κυλῆσι
	κεφάλαιον σὺν ἐπονί[ο]ις	
	HHΔΔΔΔΓΗΗI	
	Κεφισοδόρο[2] μετοίκο ἐμ Περα[ιεῖ]	
15 Η[Η]	H⊓ΔΓ	Θρᾶιττα
ΗIII	HΔΔΔΓ	Θρᾶιττα
[Η]Η	H⊓ΔΔ	Θρᾶιχς
ΗΗII[I]	[H]HΔΔΔΔ	Σύρος
[Η]III	HΓ	Κάρ
20 ΗΗ	H[⊓]ΔΗ	Ἰλλυριός
ΗΗIII	H[H]ΔΔ	Θρᾶιττα
ΗIII	HΔΓ	Θρᾶιχς
ΗIII	HΔΔΔΔΗΗΗ	Σκύθες
ΗIII	HΔΔΗ	Ἰλλυριός
25 ΗΗ	H⊓ΗΗΗ	Κόλχος
ΗΗ	H⊓ΔΔΗΗΗ	Κὰρ παῖς
Η	⊓ΔΔΗΗ	Καρικὸν παιδίον
ΗΗΗI	HHHΗ	Σύρος

Litterae Atticae volgares. n. 37—41 poletarum tabulae sunt, quibus recensentur δημιόπρατα, atque haec quidem omnia bona eorum sunt, qui in hermarum et mysteriorum causa condemnati erant Ol. 92, 2 (415/4 a. Chr.). Sinister numerorum ordo centesimas (ἐπώνια) continet, dexter ipsa pretia rerum quae venierant. 1 Andoc. I, 13 πρῶτος μὲν οὗτος (Ἀνδρόμαχος) ταῦτα ἐμήνυσε καὶ ἀπέγραψε τούτους· ὧν Πολύστρατος μὲν συνελήφθη καὶ ἀπέθανεν. 2 Andoc. I, 15 Cephisodorus inter eos recensetur quos Teucer inquilinus indicaverit.

[Ϝ]Ϝ H[ΓΗ]Ϝ Μελιττ[εν--]
[Ϝ]Ϝ [Η]Γ^^ [Λ]υδέ

---

38 Fragmentum marmoris Pentelici inventum Athenis ad ecclesiam Ὑπαπαντῆς. Edd. Pittakis Eph. 1142 (Rangabé Ant. Hell. 2254). Ex Koehleri apographo Kirchhoff C. I. A. I 275.

[---------- κα]ὶ εἰ[κ]ο[στεῖ τῆς πρυτανείας------]
Ἀχσιόχο τὸ [Ἀλκιβιάδο Σκαμβονίδο[1]]
--- ΗΓΗΔΔΔΔΓ Κεφ[αλλὲν ἀνέρ(?)]
Ἀδειμάντο [τὸ Λευκολοφίδο Σκαμβονίδο[2]]
5 ϜϜ ΗΓΗΔΔ Σάτ[υρος]
κεφάλαιον ----------
κεφάλαιον σ[ὺν ἐπονίοις ---------]
Τάδε ἐπράθε ἐπὶ τῆς Ἀντιο[χίδος --- πρυτανευόσες]
ὀγ[δ]όει καὶ εἰκοστεῖ τῆς πρ[υτανείας]
10 Ἀχσιόχο τὸ Ἀ[λκιβιάδο Σκαμβονίδο]
III ΔΔ ἑ ἐ[πικαρπία (?) ------]
ταῖς ----------
Οἰονίο[3] τὸ Οἰονο----------
ἐκ τῆ[ς----------]
15 III ΔΔϜ φσυθ----------
ἀμφ----------
πέμπτει καὶ (τρ)ι[ακοστεῖ[4] τῆς πρυτανείας]

Litteratura Attica volgaris. Andoc. I, 16 τρίτη μήνυσις ἐγένετο· ἡ γυνὴ Αλκμεωνίδου, γενομένη δὲ καὶ Δάμωνος (Ἀγαρίστη ὄνομα αὐτῇ) αὕτη ἐμήνυσεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου τῇ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον μυστήρια ποιεῖν Ἀλκιβιάδην καὶ Ἀξίοχον καὶ Ἀδείμαντον· καὶ ἔφυγον οὗτοι πάντες ἐπὶ ταύτῃ τῇ μηνύσει. Axiochus Alcibiadis Cliniae f. frater patruelis erat. 2 De Adimanto cf. Aristoph. Ran. 1513 c. schol. Lys. XIV, 38. Xen. Hell. I, 4, 21. 7, 1. II, 1, 30. 32. Dem. XIX, 191. 3 Hic Andoc. I, 13 recensetur inter eos quos Andromachus indicaverit; sane libri habent Ἰωνίαν, quod ex hoc titulo emendatum est. ^4 ΛΙΓΙ.

---

39 Fragmenta duo marmoris Pentelici. *a* (sinistra lapidis pars) inventum in arce (Rang.) ed. Rangabé Ant. Hell. 349. Exscripserunt Velsen et Koehler. *b* (vs. 1 et 2. 3. 4. 6. 7 dextrae

partes) in museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler. Totum titulum ed. Kirchhoff C. I. Att. I 276.

---------- | καὶ ε[ἰκοστῆι τῆς πρυτανείας]
[Ἀδειμάν]τοῦ τοῦ Λε[υκ]|ολοφίδου Σκα[μβονίδου]
ἀνὲρ [Ἀρ]|ιστόμαχος
ἀγρὸς [ἐν]| Θάσοι ἐν----------
5 -----ΗΗ[Ⓗ] καὶ οἰκ[ία]
ἔπεστιν· [πίθ]|οι ἐν----------
ʿυγιῆς Δ[Δ. σ]|αθροί[1][--]
ἐπιθέμα[τα ἔχοντες]
10 Η[Ⓗ][Δ]ΔΔ.. οἶνο ἀμφο[ρῆς-----]
[Ⓗ][Η]ΔΔΔΔ τρ------
[Π]αναιτίο[2] οἶνο ἀμφορ[ῆς----------
ΔΔ καθαρῶ ΗΙΙΙΙ ε----------
σμένε ἐν τοῖ [ἀγροῖ]
Η[Ⓗ]Δ τοῖ ἐν Ἰσ----------
15 βόε ἐρ[γάτα-------]
βόε δύ[ο----------]
ΔΔ------ β[όε(?)----------]

Litteratura Attica volgaris. 1 Supplevi. [ʿ]αθροι Kirchhoff dubitanter. 2 Indicatus ab Andromacho Andoc. I, 12 et ab ipso Andocide I, 52. 67. Sed num utrobique idem homo intellegendus sit dubium videtur, quia Andocidis certe non intererat dicere τότε δὲ ἀπέγραψα τέτταρας ἄνδρας, Παναίτιον, Διάκριτον, Λυσίστρατον, Χαιρέδημον· οὗτοι μὲν ἔφυγον δι' ἐμέ· ὁμολογῶ, si quis ex his iam antea ab alio indicatus esset.

---

40 Fragmentum marmoris Pentelici, inventum prope ecclesiam ʿΥπαπαντῆς. Ed. Pittakis l'ancienne Athènes p. 38 (Rangabé 348). Eph. 1125. Quae exempla haud leviter inter se discrepantia Kirchhoffius expressit C. I. Att. I 274, cum ipse lapis periisse videretur; sed eo denuo invento ex accurato Koehleri apographo titulum edidit C. I. Att. IV p. 35.

[ΔΓ]ΗΗ ΧΓΗΗΗΗ δρυ(μὸ)ν[1] κ[αὶ πρ]ινόν
καὶ πίθοι ΓΙΙΙ ἐν τεῖ [ο]ἰκίαι

Litteratura Attica volgaris. 1 ΔΡΥΙΝΟΝ.

[ꝶ]III HΔΔΔΓꝶ Κυδίμαχον, Δόλον Ἀδειμάντο[2]
κεφάλαιον [σ]ύμπαν· [ⱣⱣ][3]ⱣΔꝶꝶ
5 [Τ]άδε ἐπράθε ἐπὶ τῆς Ἐρεχθεῖδος εβδόμες πρυτανευόσες·
[Γ]αμελιῶνος εβδόμει ισταμένο· Ἀχσιόχο τὸ Ἀλκιβιάδο Σκ[αμβονίδο]
ꝶꝶ HⱣΔΔΔΔΓ Ὄλας[4] ἀνέρ
ἐνάτει φθίνοντος Γαμελιῶνος· Ἀχσιόχο τὸ Ἀλκιβιάδ[ο Σκαμβονίδο]
ꝶIII HΔΔΔ Μεσσένιος ἀνέρ
10 ἕκτει φθίνοντος Γαμελιῶνος· [Ἀ]δειμάντο τὸ Λευκολο-
φ[ίδο Σκαμβονίδο]
ꝶ Ᵽ ἐπικαρπία τῆς γῆς τῆς ἐν Ὀφρυ-
νείοι[5] εκεκο---
κεφάλαιον σύμπαν· HHHⱣΔΔΓꝶꝶꝶIII
τὸμ περὶ ἀμφότερα[6] Γαμελιῶνος ἕκτει φθίνοντο[ς]
Εὐφιλέτο[7] (τὸ) Τιμοθέο Κ[υ]δαθε[ναιῶς]
15 ꝶIII HΓ οἰκία ἐς Σεμαχι[δὸν]
ꝶIII HΓ χορίον ἐγ Γα[ργεττῶι]
ꝶꝶIII HHΓ χορίον ἐ[ν-------]
III Δ χορίο[ν--------]
κεφάλαιον σύ[μπαν -------]
20 κεφάλαιο[ν ----------]

2 'mancipia fuisse videntur Adimanti, puella et puerulus' K. 3 In lapide Ᵽ modo agnoscitur. 4 Quid sit Ὄλας ἀνὴρ K. se ignorare fatetur; neque ego scio, nisi forte haec alia est eiusdem ethnici forma quod in titulis Delphicis frequenter Φόλας scribitur (Wescher-Foucart 74. 75. 94. 124. 130. 145. 178. 321. 322. 382) et ad civitatem aut pagum aliquem Aetoliae spectat. 5 Cf. Strab. XIII p. 595 Cas. 6 Quid haec sibi velint, obscurum; redeunt 41, 5. 8. 7 Andoc. I, 35 inter eos quos Teucer indicaverit recensetur Euphiletus. Cf. quae de huius hominis in illa re partibus narrat idem I, 54 sqq.

41 Fragmentum marmoris Pentelici inventum Athenis ad porticum Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VII p. 205 n. 1.

A------

Νικι[άδο[1]----------]
Ι ΓΗΙΙ----------
Εὐφιλέτο τὸ Τ[ιμοθέο Κυδαθεναιῶς---τὸν]
5 περὶ ἀμφότερα οἰ[κία(?)----------]
ΔΓ ΧΓΗ ἀπ----------
Φερεκλέος[2] τὸ Φ[------ Θεμακέος---τὸν]
περὶ ἀμφότερα οἰκ[ία(?)----------
ε----------
10 ετε----------
[χ]ορ[ον---------
ΔΙΙ ΧΗΗ [ο]ἶκο---------

1 Suppl. Kumanudis ex Andoc. I, 12. 2 Andoc. I, 17 ἔτι μήνυσις ἐγένετο μία· Λυδὸς ὁ Φερεκλέους τοῦ Θημακέως δοῦλος ἐμήνυσε μυστήρια γίγνεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ Φερεκλέους τοῦ δεσπότου τοῦ ἑαυτοῦ ἐν Θημακῷ. Eundem a Teucro indicatum esse idem refert I, 35.

42 Fragmenta septem tabulae lapidis Pentelici; ex quibus unum quod versuum 41—55 dextras partes continet, in arce inventum, post Pittakin Eph. 244 aliosque ed. Kirchhoff C. I. Att. I 51, reliqua ad radices arcis inter odeum Herodis et theatrum Bacchi eruta Kumanudis Ἀθηναίου V p. 86 sq., qui haec eiusdem lapidis esse intellexit. Omnia coniuncta ex Koehleri apographis dedit Kirchhoff C. I. Att. IV p. 15 sqq.

[Θε]ο[ί]. | [Ν]εο[π]ολιτῶ[ν | τ]ὸμ παρὰ Θάσ[ον][1].
[Ἔ]δοχσεν τῆι β[ο]υ[λῆι] καὶ τῶι δήμοι, Λεοντὶς[2] ἐπρυτά[νευε],

Versuum 1—3 litterae reliquis maiores. Prius decretum (v. 4—38) incisum litteris non ex ordine dispositis, in universum quidem Attica litteratura, sed ita ut longa vocalis semper H sit praeter v. 38 στρατεγοί, spiritus asper nusquam indicetur, ου ubique scribatur praeter quattuor locos (v. 8. 20. 22. 36), semel adeo errore pro brevi vocali (ΟΥΤΙ v. 7); pro L semel Λ (v. 35 ΠΟΛΗΙ), pro Λ item semel Γ (v. 30 ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ) est. Quae scriptura mihi quidem indicare videtur ab homine Ione ex aliqua ex vicinis insulis oriundo haec incisa esse. Alterum decretum (v. 39—53) et tertii initium (v. 54. 55) ab alia manu incisa sunt, cui etiam partem priorem versus 7 in rasura rescriptam (cf. not. 14) deberi conicit K. Haec ne ipsa quidem στοιχηδὸν exarata sunt, sed multo minus diductis litteris, litteratura Attica praeter bis immixtum ΘΥ (v. 45. 54). Ceterum tenendum est

5 || Σιβυρτίαδ[ης ἐγρα]μμάτευεν, Χαιριμένης ἐπεστ[άτε, Γλ]αύκιππος
ἦρχ[εν[3],....]θεος εἶπεν· [ἐπ]αινέσαι τοῖς Νεοπ[ολίταις τοῖς] |
παρὰ Θάσον [πρῶτον μ]ὲν ὁ⟨υ⟩τι συνδιεπο[λέμησ]αν τὸν πόλε-
μον[4] μετὰ Ἀθεναίο[ν καὶ ὅτι πολιο|ρ]κόμενοι [ὑπὸ Θασίον(?)] καὶ
Πελο[ποννη]σίον οὐκ ἠθ[ύμησαν (?)[5]------| ..ς τὴν Α-------ον
10 ἄνδ[ρες ἀγαθοὶ] ἐγένο[ντο || ἔς τε τὴν σ]τ[ρατιὰν καὶ τὸν δῆ]μον
τ[ὸν Ἀθηναίων καὶ] το[ὺς | συμμάχ]ο[υς[6]---------] ε[-------
| ------ χρ]ημα[τ(?)------ | ------] χρήματα --------|
15 -------ν ἦι Ἀθηναιο---- || [-------χρήμ]ασιν εἶναι Νεο-
πο[λίταις-----] | --------ον καὶ χρῆσαι ΤΤΤΤΧΧ------
---| -----ον ἐδέοντο ὅπος ἂν ἔχο[σι-------] | ---------
--------εσθαι αὐτοῖς ἐκ τῆγ χρημ[άτον---- | -----π]όλεος
20 ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ σε[---- || ------ἐ]ναυτῶ ος ἀφειληφότας
παρὰ -------- | -------- ἀποδοθῆι, ποιεῖν δὲ ταῦτα -----
| --------- Θασίος ο δὲ διδόασιν --------|----------ς
καὶ βο[υλ]όμενοι καὶ ἐθελοντ--------- | [στρατιότ]αις(?) ΗΧΧ-
25 ΧΧΗΗΗΗ καὶ πρόθυμοί εἰσ[ι ποιεῖν ὅτι δύναν||ται ἀγ]αθὸν αὐ-
τοὶ ἐπαγγειλάμενοι καὶ ----------|--------
αν τὴν Ἀθηναίον καὶ ἀ[ντ]ὶ τῆς εὐεργε[σίας ταύτης | εἶν]αι καὶ
ἐν τῶι λοιπῶι χρόνο[ι] παρ' Ἀθηνα[ίον --------- αὐ|το]ῖς ος
ἀνδράσιν οὖσιν ἀγαθο[ῖς] καὶ τὴ[ν πρόςοδον εἶναι αὐτ]||οῖς πρὸς
30 τὴμ βουλὴν καὶ τὸν δῆ[μον πρότοις μετὰ τὰ ιερὰ ος] || εὐεργέ-
ταις οὖσιν Ἀθηναίον το[ῦ δήμου· καὶ τὰ υπομνήμα]|τα τούτον
ἃ οι Νεοπολῖται ἔδο[σαν --------- τῶι γρ]||αμματεῖ τῆς βου-
λῆς, χορὶς μὲν [----------, χορὶς δὲ τὰ ἄλ]||λα. καὶ τὸ φσή-
φισμα τόδε ἀναγρ[άφσαντα τὸν γραμματέα] | τῆς βουλῆς ἐστήληι
35 λιθίνηι καταθ[ῆ]ναι ἐμ πόλει τέλεσι τοῖ]||ς Νεοπολιτῶν· ἐν δὲ
Νέαι πόληι αὐτοὶ [Νεοπολῖται καταθ]||έντον ἐν τῶι ἱερῶι τῆς Παρ-

---

inter v. 41 et 42 hiatum incertae magnitudinis intercedere. 1 Νεάπολις ἐν Θρᾴκῃ C. I. Att. I 226. Νεάπολις παρ' Ἀντισάραν I 230. Νεοπολῖται παρ' Ἀντισάραν I 242. 243 (n. 46, 44) · 244 (n. 47, 36). 256. 257; urbs sita in littore Thraciae e regione insulae Thasi. 2 Sexta prytania fuit (n. 44 a, 14). 3 Ol. 92, 3 (410|9 a. Chr.) 4 Thasii Ol. 92, 1 (412|11 a. Chr.) ab Atheniensibus defecerunt, 93, 1 (408|7 a. Chr.) a Thrasybulo rursus in dicionem redacti sunt (Xen. Hell. I, 4, 9. Diod. XIII, 72). Quid Glaucippi archontis anno in illis regionibus gestum sit non constat praeterquam quod Thrasybulus cum classe ad Macedoniae littora missus narratur a Diodoro XIII, 49. K. 5 Supplevi. 6 Hos duos versus restituere conatus sum coll. v. 40. 41.

θένο[7] ἐστήλ[ηι λιθίνηι. καὶ καλέσαι] | ἐπὶ χσένια τὴμ πρεσβείαν
ἐς τὸ πρυτα[νεῖον ἐς αὔριον, δοῦναι δὲ (?)] | Οἰνοβίοι[8] Δεκελεεῖ
στρατεγοῖ TTTΓΗ ------

Ἀχσίοχος εἶπε[9]: ἐπαινέσαι τοῖς Νεοπολίταις τοῖς ἀπὸ [Θράι-
40 κες, ʽότι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγένοντο[10]] ‖ ἔς τε τὲν στρατιὰν καὶ τὲμ
πόλιν τὲν Ἀθεναίον, καὶ ʽότ[ι ἐς Θάσον ἔλθον πανδεμεὶ (?) συμ-
πολιορ]κέσοντες[11] μετὰ Ἀθεναίον ! καὶ ʽότι συνναυμαχῶντ[ες]
καὶ [συνπολεμῶντες διετέλεσαν τὸν πά]ντα χρόνον, καὶ τὰ ἄλλα
ʽότι εὖ ποιῶσιν Ἀθεναίο[ς· καὶ ἀντὶ τοὶ]ούτον [τῶν εὐεργετεμάτον
ʽάπαντα παρ' Ἀ|θεναίον εἶναι αὐτοῖς καθ' ʽάπερ ἐφσέφισται
Σ[ερμυλι]ε[ῦσ]ι. ʽόπος ἂμ μ[ὲ ἀδικῶνται μεδὲ ʽυφ' ʽενὸς μέτ]ε
ὑπὸ ἰδιότο μέτε ὑπὸ κοινῶ πόλεος, τός τε σ[τρατεγὸ]ς ʽοἱ ἂν
45 ʽεκάστοτε ἄ[ρχοντες τυγχάνοσιν ἐπιμέ]‖λεσθαι αὐτῶν ʽότι ἂν δέ-
ονται : καὶ τὸς ἄρχ[οντ]ας τοὺς Ἀθεναίον ʽοἱ ἂν ʽεκ[άστοτε ἄρ-
χοσι ----------]|ον τὲμ πόλιν Νεοπολίτας
φυλάττονταί[ς] καὶ προθύμος ὄντας ποιῆν ʽότι ἂν [δύνονται ἀγα-
θόν. εἶναι δὲ] | καὶ νῦν ʽευρίσκεσθαι αὐτὸς παρὰ τ[ῶ δ]έμο τῶ
Ἀθεναίον ʽότι ἂν δοκῆι ἀγαθ[ὸν ἄλλο ʽότο ἂν δέονται. περὶ] | δὲ
τῆς ἀπαρχῆς τῆι Παρθένοι[12], ʽ[έπερ κ]αὶ τέος ἐγίγνετο τῆι [θε]ῶι,
ἐν τῶι δέμο[ι ---------- αὐ]‖τός. ἐς δὲ τὸ φσέφισμα
τὸ πρό[τερον ἐ]πανορθῶσαι[13] τὸγ γραμματέα τῆς βολῆς [------
50 ----------] ‖ ..σαι ἀντὶ τῆς ἀποικ[ίας τῆς Ἀθεναί]ον[14]

---

7 Cf. 61. 8 Eundem esse quem de Thucydide in patriam revocando rogationem tulisse narrat Paus. I, 23, 9 haud improbabiliter coniecit R. Schöll Hermae XIII p. 441. 9 Etsi praescripta praeter eius qui rogavit nomen desiderantur, tamen non in eadem contione haec decreta esse cum antecedentibus inde demonstravit K., quod v. 49 τὸ πρότερον ψήφισμα scriptum est. 10 Supplevi. 11 Supplevi; verbum certum puto, reliqua probabilia. 12 Primitias de tributo Neopolitanorum deae solutas dici inde intellegitur, quia aliter ad Athenienses res non pertinuisset; videntur Neopolitani petivisse, ut plus etiam quam antea e tributo primitiarum nomine sibi remitteretur. K. 13 Decernitur ut locus quidam prioris decreti mutetur, quod re vera factum est priore parte versus 7 erasa et ipsis verbis quae v. 50 legimus incisis. Kum. 14 Quid fuerit quod eradi iubet populus non liquet. Kirchhoff quum τῆς ἀποικ[ίας τῆς Θασί]ων scriberet sumpsit odio Thasiorum inimicorum motos petivisse Neopolitas, ut coloniae Thasiorum significatio civitatis nomini addita exsculperetur. Atqui cum τοῖς Νεοπολίταις τοῖς παρὰ Θάσον sufficiat ad distinguendam hanc urbem ab aliis cognominibus, incredibile est amplius etiam de origine incolarum aliquid additum fuisse. Quare errorem potius legislatoris hic emendari conicio: alia erat Neapolis, item in Thraciae ora sita, Atheniensium colonia (Νεά-

(?) ‘‘‘ὅτι συνδιεπολέμεσαν τὸμ πόλεμον μ[ετὰ Ἀθε-
ναίον‘‘ | ---------]αι: καὶ[..... καὶ Δι]οφάντοι: ἐπαι-
νέσαι ‘ά τε νῦν λέγοσιν κ[αὶ --------- | ---] πρόθυμοί εἰσι
ποιῆν ‘ότι δύνανται ἀ[γαθὸν ------| -- καθ]άπερ τὸ πρότερον·
καλέσαι δὲ καὶ ἐπὶ χ[σένια ἐς τὸ πρυτανεῖον[-| ---- εἶπε· τὰ
μὲν ἄλλα καθάπερ τῆι] βουλῆι· τῆι δὲ Παρθένοι ἐχσαιρε[....
55 -----‖-----ὁ δ]ῆμος ε[ὔ]χσεται.

πολις ἀπ' Ἀθηνῶν C. I. Att. I 230. 240. Boeckh Staatshaush. II p. 710); quam cum is qui prius plebiscitum rogavit confudisset cum hac scripsissetque ὅτι ἄποικοι ὄντες Ἀθηναίων ἐπολέμησαν μετ' αὐτῶν aut simile aliquid, animadverso errore Axiochus ut eius vestigia ex monumento publico tollerentur rogavit.

---

43 Fragmenta sex lapidis Hymettii, quae quum antea singillatim edidissent Pittakis, Rangabé, Ussing, primus coniuncta exscripsit Velsen, cuius ex schedis, additis notis suis, expressit Kirchhoff Monatsber. der Kgl. Akademie in Berlin 1861 p. 601 sqq. Ex Koehleri apographo ed. idem C. I. Att. I 59.

[Ἐπὶ Γλαυκ(]ιππο ἄ[ρ]χον[το]ς[1]
[Λόβον ἐκ] Κεδῶν ἐγραμμάτευε.

[Ἔδοχσεν τῆι] βολῆι καὶ τῶι δέμοι, ‘Ιπποθοντὶ‖[ς[2] ἐπρυτάνε]υε,
5 Λόβον ἐγραμμάτευε, Φιλιστίδε‖[ς ἐπεστάτε], Γλαύκιππος ἔρχε:
Ἐρασινίδες[3] εἶπ‖[ε· ἐπαινέσα]ι Θρασύβολον[4] ος ὄντα ἄνδρα ἀγα-
θὸ‖[ν περὶ τὸν δῆ]μον τὸν Ἀθεναίον καὶ πρόθυμον π‖[οιῆν ‘ότι
δύνα]ται ἀγαθὸν· καὶ ἀντὶ ὧν εὖ πεπο‖[ίεκεν τέν τε βολὲν] καὶ
10 τὸν δῆ[μο]ν τὸν Ἀθεναίο‖[ν στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στε]φάνοι,

Litterae Atticae volgares, incisae στοιχηδὸν praeter v. 1. 2 maioribus litteris exaratos. 1 Ol. 92, 3 (410|9 a. Chr.). 2 Octava (cf. n. 44 a, 27). Ante Dionysia decretum factum esse v. 14 docet, quare ipsi initio prytaniae, inter decimum et sextumdecimum Elaphebolionis diem, tribuendum est. K. 3 Nomen perrarum, quare veri simile hunc esse praetorem qui 406|5 a. Chr. ad Arginussas vicit et postea cum collegis capitis damnatus est. K. 4 Lys. XIII, 71 Φρυνίχῳ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, κοινῇ Θρασύβουλός τε ὁ Καλυδώνιος καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς ἐπεβούλευσαν· ἐπειδὴ δὲ ἐπετυχέτην αὐτῷ βαδίζοντι, ὁ μὲν Θρασύβουλος τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας, ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος οὐχ ἥψατο, ἀλλ' ἐν τούτῳ κραυγὴ γίγνεται καὶ ᾤχοντο φεύγοντες. Eo spectare titulum primus vidit Bergkius. Quomodo factum sit, ut tum

ποιῆσα[ι δὲ τὸν στέφανον ἀπὸ χιλίον δρ]αχμῶν· ʽοι [δὲ ʽ|Ἑλλε-
νοταμίαι δόντον τὸ ἀργύρι]ον. καὶ [ἀνει|πεῖν Διονυσίον τῶν ἐν
ἄστει[5] τῶι] ἀγῶνι ʽὃν ʽέν||εκα αὐτὸν ʽο δῆμος ἐστεφάνοσ]ε ⁝ Διο-
15 κλῆς εἶπε· ‖ [τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ τῆι βολῆι·] εἶναι δὲ Θρασύ-
||βολον Ἀθεναῖον*[6], φυλῆς καὶ δέμο κ]αὶ φρατρίας ʽὃ||ν ἂν βόλεται
τῶν κατὰ τὸν νόμο]ν·[7] καὶ τἆλλα τὰ ἐ||φσεφισμένα τῶι δέμοι κύρια
20 ἔ]ναι[8] Θρασυβόλο[ι-----π]αρὰ Ἀθεναίον κ||[---- π]ερὶ ʽὃν εὐεργέ-
[τεσε τὸν δῆμον τὸν Ἀθεναίον], καὶ ἀναγράφσα[ι ἐν στέλει λιθίνει τὰ
δεδογμ]ένα. ʽελέσθαι δ[ὲ ------ ἄνδρας ------ αὐτί]κα μάλα,
25 ʽοίτινε[ς] δι[κάσοσιν Ἀπολλοδόροι μέ]ρος[9] τὸ γιγνόμεν||ον. τὸς [δὲ ἄλλος,
ʽόσοι τότε εὖ ἐ]ποίεσαν τὸν δῆ|μον τὸν Ἀθε[ναίον, ...]ν

---

demum, undeviginti mensibus post Phrynichum caesum, Thrasybulo sociisque praemia tribuerentur, non liquet (cf. not. 6). 5 Suppl. V., sed etiam τῶν μεγάλων (V.) aut ἀνειπεῖν τὸν στέφανον Διονυσίων τῷ ἀγῶνι (K.) fuisse potest. 6 εἶναι δὲ Θρασυ||βούλῳ φυλῆς τε εἶναι καὶ δήμου κ]αὶ φρατρίας V. probante K. At neque duplex εἶναι placet et omissa civitatis datae mentio vehementissime offendit. K. antiquiore plebiscito, quod legis violatae actione (γραφῇ παρανόμων) diu dilatum brevi ante huius decreti tempus demum ratum factum esset, Thrasybulum civitate donatum conicit. At sic etiam illud quod est de tribu curia gente eligenda iam in antiquiore illo decreto scriptum fuisse necesse esset, neque intellegeretur, cur hac Dioclis rogatione opus fuisset. Quare quum civitatis datae mentionem reponere ambitus lacunae vetet, paullo graviorem a lapicida errorem commissum conicio, qui cum incidendum esset εἶναι Θρασύβουλον Ἀθηναῖον καὶ ἐξεῖναι αὐτῷ γράψασθαι φυλῆς sqq., complura verba omiserit. 7 Supplevi. κατὰ τὸν νόμον C. I. Att. II 228. 243. 272. 273. 320. 512. Articulum τῶν quem addidi satis defendi puto titulis C. I. Att. II. 115b (n. 104, 22) ὧν οἱ νόμοι λέγουσιν et II 230. 397 ubi πλὴν [ὧν οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσιν] reponendum esse vidit Buermann Jahrb. f. Philol. suppl. IX p. 643; neque quas idem X p. 355 protulit temporum definitiones supplementis meis impedimento esse iudico, quia propter exiguum titulorum numerum nimis incertae sunt. 8 Supplevi: non de ipso Thrasybulo iam latum esse ad populum indicatur, sed statim post necem Phrynichi, priusquam satis accurate constaret, cuiusnam ope et consilio id facinus patratum esset, populus omnibus qui eius participes fuissent praemia proposuisse videtur; quae nunc in Thrasybulum conferuntur. Velseniana horum versuum supplementa: ὧ[ν ἂν βούληται. εὑρέσθαι δὲ αὐτὸ]ν καὶ τἆλλα τὰ ἔ[ννομα Ἀθηναίοις, καὶ εἶ]ναι Θρασυβούλω[ι—] compluribus de causis admitti nequeunt. 9 Ex Eudici rogatione (v. 38—47) apparet, de Apollodoro iam antea aliquid decretum fuisse, sed id iudicum suffragio rescissum, quia largitionibus ab eo corruptos cives probatum erat. Quare nunc statuitur, ut quanam mercede dignus sit iterum deliberetur; civitatem ei quoque tributam Lysias innuit (XIII 72 ἔδει αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ, ἵναπερ Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλόδωρον, Ἀθηναῖον πεποιημένον

καὶ Ἀγόρατο|ν[10] καὶ Κόμονα [καὶ.....] καὶ Σῖμον κα|ὶ
Φιλῖνον κα[ὶ.....]α, εὐεργέ[τα]ς [ἀν]αγράφ|σαι ἐμ πόλε[ι ἐν
30 στέλει λ]ιθίνει τὸν γραμ[μα]τέ|α τ[ὲ]ς βολῆς. [καὶ ἔγκτεσι]ν εἶναι
αὐτοῖς ὅμπερ | Ἀθεναίοις, [καὶ γεπέδο]ν καὶ οἰκίας, καὶ οἴκεσ|ιν
Ἀθένεσι, [καὶ ἐπιμέλ]εσθαι αὐτῶν τὲν βολὲν | τὲν αἰεὶ β[ολεύοσαν
κα]ὶ τὸς πρυτάνες, ʿόπος ἂ|ν μὲ ἀδ[ικῶνται. | τὲν δὲ σ]τέλεν ἀπο-
35 μισθοσάντο||[ν ʿοι πολεταὶ ἐν τῆι βο]λῆι· τὸς δὲ ʿΕλλενοταμ||[ίας δῶ-
ναι τὸ ἀργύριον]. ἐὰν δὲ δοκῆι αὐτὸς καὶ | [ἄλλο τυχὲν ἀγαθῶ, τὲν]
βολὲν προβολεύσασαν | [ἐχςενεγκὲν ἐς τὸν δῆμ]ον: Εὔδικος εἶπε·
40 τὰ μὲν | [ἄλλα καθάπερ Διοκλῆς· περὶ] δὲ τὸ[ν] δοροδοκεσ||[άντον
ἐπὶ τῶι φσεφίσματι,] ο ἐφσεφ[ί]σθε Ἀπολλ[οδόροι, τὲν βολὲν βο-
λεῦσ]αι ἐν τῆι πρότει ʿέδ[ραι ἐν τῶι βολευτερ[ί]ωι, καὶ κολάζεν
τὸν [δ]ορο||[δοκεσάντον καταφσ]εφιζομένεν, καὶ ἐς δι[κ]ασ||[τέριον[11]
45 αὐτὸς ἐςάγε]ν, καθότι ἂν δοκῆι αὐτῆ[ι]. τ||[ῶν δὲ δικαστῶν τὸς]
παρόντας[12] ἀποφαίνεν ʿά[ττ|α ἐδικάσθε, καὶ ἐάν] τίς τι ἄλλο εἰδῆι
περὶ τ[ούτ|τον· ἐχςεῖναι δὲ καὶ] ἰδιώτει, ἐάν τις βόλεται[ι].

[γεγράφθαι]. Qua de re decretum in infima huius lapidis parte periisse videtur. K. 10 Is in quem Lysiae oratio (XIII) habita est. Suo iure orator ex tabula apparere dicit, Agorato civitatem tunc tributam non esse. 11 ΔΙΙΑΣ. 12 Ex iudicibus qui de γραφῇ παρανόμων iudicaverunt ei qui nunc etiam Athenis versantur iubentur senatui indicare, quid tum in iudicio actum sit, ut senatus in homines quos pecunia corruptos constet aut ipse animadvertat, aut si gravior culpa videatur, rem ad iudicium deferat.

44 Tabula marmoris opisthographa (*a* in fronte, *b* in postica parte inferiore; supra alius tit. de quo v. not. 29). Athenis Choiseul-Gouffier lapidem detulit Parisios, ubi exstat in museo publico. Edd. Barthélémy, Mémoires de l'académie des Inscriptions XLVIII p. 337 sqq. Boeckh C. I. G. 147. Staatshaushaltung der Athener II p. 2 sqq. Kirchhoff C. I. Att. I 188. 189 *a* (adhibito Waddingtoni apographo et ectypo). Froehner Inscriptions Grecques du Musée du Louvre p. 80 n. 46.

a

Ἀθεναῖοι ἀνέλοσαν ἐπὶ Γλαυκίππο ἄρχοντος[1] καὶ ἐπὶ τῆς βολῆς

Litterae Atticae volgares, accurate στοιχηδὸν dispositae in parte *b*, non item in *a*. spiritum asperum *b* semper omittit, *a* haud raro habet. 1 Of.

ἔι Κλεγένες Ἁλαιεύς πρῶτ[ος] | ἐγραμμάτευε· ταμίαι ἱερῶν χρεμάτον τῆς Ἀθεναίας Καλλίστρατος Μαραθόνιος καὶ χσυνάρχο[ν]|τες παρέδοσαν ἐκ τῶν ἐπετείον[2] φσεφισαμένο τῶ δέμο· ἐπὶ τῆς Αἰαντίδος πρότες πρυτανευόσες, Ἑ[λλ|ε]νοταμίαις παρεδόθε ! Καλλιμάχοι Ἀγνοσίοι, Φρασιτελίδει Ἰκαριεῖ ! ἵπποις σῖτος
5 ἐδόθε ! Ἀθεναίας Πο[λιά|δ]ος ! TTTXXXHHΔΔΔΓHHC ! Νίκες ! ₣ ! ΔΔΔΓIIIϽC ! ἐπὶ τῆς Αἰγεῖδος δευτέρας πρυτανευόσες ! ἀθλοθέταις παρε[δό]|θε ἐς Παναθέναια τὰ μεγάλα[3] ! Φίλονι Κυδαθεναιεῖ καὶ συνάρχοσιν, Ἀθεναίας Πολιάδος ! ₣X ! ἱεροποιοῖς κατ' [ἐ]|νιαυτὸν ! Διύλλοι Ἐρχιεῖ καὶ συνάρχοσιν, ἐς τὲν εκατόμβεν[4]· ₣HΔHHH ! ἐπὶ τῆς Οἰνεῖδος τρίτες πρυταν[ε]υόσες ! Ἑλλενοταμίαις παρεδόθε ! Περικλεῖ Χολαργεῖ[5] καὶ συνάρχοσιν ! ἵπποις σῖτος ἐδόθε ! TT₣HHHHΔΔ. | ἕτερον τοῖς αὐτοῖς Ἑλλενοταμίαις, ἵπποις σῖτος ἐδόθε ! TT₣HHHH ! ἕτε-
10 ρον τοῖς αὐτοῖς Ἑλλενοταμία[ις] || Ἕρμονι[6] ἐδόθε ἄρχοντι ἐς Πύλον[7] ! ₣T ! ἕτερον τοῖς αὐτοῖς Ἑλλενοταμίαις ἐς τὲν διοβελίαν[8] ! TT ! ἐπὶ τῆς Ἀκ|αμαντίδος τετάρτες πρυτανευόσες ! Ἑλλενοταμίαις παρεδόθε ! Περικλεῖ Χολαργεῖ καὶ συνάρχοσιν ! σ[ῖ]|τος ἵπποις ἐδόθε ! TTT ! ἕτερον τοῖς αὐτοῖς Ἑλλενοταμίαις ἐς τὲν διοβελίαν ἐδόθε ! ₣TTTXHHH₣Γ ! ἐπὶ τ[ῆ]|ς Κεκροπίδος πέμπτες πρυτανευόσες ! Ἑλλενοταμίαις παρεδόθε ! Περικλεῖ Χολαργεῖ καὶ συνάρχοσιν ἐ[ς] | τὲν διοβε-

---

92, 3 (410/9 a. Chr.). 2 Ex pecuniis quae illo anno in aeraria Minervae Poliadis et Victoriae illatae erant, pensiones factae sunt. 3 Panathenaea magna tertio cuiusque Olympiadis anno duodetrigesimo Hecatombaeonis die fiebant; quare quum altera prytania non ante sextum Metagitnionis diem initium ceperit, aut redditas esse pecunias quas athlothetae ex sua re familiari impenderint, aut venditoribus rerum quibus ad Panathenaeorum apparatum opus esset tum demum pretia persoluta esse statuendum est. B. 4 Panathenaeorum; cf. not. 3. B. 5 Periclis ex Aspasia filius, civitate donatus ab Atheniensibus (Plut. Per. 37), qui post pugnam ad Arginussas cum collegis supplicio affectus est. B. 6 Hermo quidam cum quadringentorum imperio Munichiae militibus praeesset bene meruit de restituendo populari imperio (Thuc. VIII, 92); quo veri similius est, eundem hic intellegendum esse. B. 7 Insequenti demum anno Lacedaemonii Pylum recuperaverunt (Diod. XIII 64). B. 8 Et hic et in sequentibus ubi prytaniae dies non additur omnium largitionum quae intra unam prytaniam factae sunt summa coniunctim proponitur; nam si singulas largitiones binorum obolorum intellegeremus, longe maior civium numerus efficeretur, quam unquam Athenis fuit. B. Quibus festis diebus tertiae, quartae, quintae prytaniae largitiones tribuendae sint Boeckhius definire conatus est p. 11 sqq.

λίαν : TTTTXXHH : ἐπὶ τῆς Λεοντίδος ʿέκτες πρυτα-
15 νευόσες : τρίτει εμέραι τὲς πρυτανείας || Ἑλλενοταμίαις παρε-
δόθε : Διονυσίοι Κυδαθεναιεῖ καὶ συνάρχοσιν : XHH[H]ΔΔΔ⊢⊢⊢
: ἐνάτει τὲς πρυτανε[ί]ας ʿΕλλενοταμίαις Θράσονι Βουτάδει καὶ
συνάρχοσιν : TTTX[H]ΔΔΔ⊢⊢⊢II : ʿενδεκάτει τὲς πρυτανείας
ʿΕ|λλενοταμίαις παρεδόθε, Προχσένοι Ἀφιδναίοι καὶ συνάρχοσιν
στρατεγὸι ἐχς Ἐρετρίας[9] : Εὐκλείδει[10] ἀνομολόγ|εμα[11] : XXX-
[H]HHΔΔΔΔIϽ : τρίτει καὶ δεκάτει τὲς πρυτανείας ʿΕλλενοτα-
μίαις Περικλεῖ Χολαργεῖ καὶ συνάρχοσιν : XXXX[H]HHHHΓ⊢
: ὀγδόει καὶ εἰκοστὲι τὲς πρυτανείας : ʿΕλλενοταμίαις : Σπουδί(α)ι[12]
20 Φλυεῖ καὶ συνάρχοσιν : TTXX .|| H : τριακοστὲι τὲς πρυτανείας
τὰ ἐχ Σάμο[13] ἀνομολογέθε[14] : ʿΕλλενοταμίαι : Ἀναιτίοι Σφεττίοι[15]
καὶ παρέδροι [Π]ολυαράτοι[16] Χολαργεῖ : [H][H]TTX : ἐπὶ τὲς
Ἀντιοχίδος εβδόμες πρυτανευόσες : πέμπτει[17] τὲς πρυ-
τανείας παρεδ[ό]θε Διονυσίοι Κυδαθεναιεῖ καὶ συνάρχοσιν ἐς τὲν
διοβελίαν : T : εβδόμει τὲς πρυτανείας ʿΕλλενοταμίαις Θρ[ά]σονι
Βουτάδει καὶ συνάρχοσιν ἐς τὲν διοβελίαν : TXHHΔΔΔ⊢⊢
IIIϽ : τὲι αὐτὲι εμέραι ʿΕλλενοταμίαις Φαλάνθοι [Ἀ]λοπεχεθεν
καὶ συνάρχοσιν, σῖτον ʿἵπποις : TTTT : ʿέκτει καὶ δεκάτει τὲς
25 πρυτανείας ʿΕλλενοταμίαις Προ[χσέ]||νοι Ἀφιδναίοι καὶ συνάρχο-
σιν : X[H]ΔΔΔ⊢⊢⊢III : τετάρτει καὶ εἰκοστὲι τὲς πρυτανείας
ʿΕλλενοταμίαις Εὐπόλι[δι Ἀ]φιδναίοι καὶ συνάρχοσιν : [H]HHHH :

---

9 Qui Eretriae aut prope Eretriam cum classe erat. Barthélémy. Ol. 92, 3 Euboeae civitates ab Atheniensibus defecerant (Diod. XIII, 47) quas ad recuperandas Euclides missus esse videtur. B. 10 Eundem fortasse esse quem Xen. Hell. II, 3, 2 inter triginta viros nominet coniecit B. Sed id in tanta nominis frequentia incertissimum. 11 Non numerata est pecunia Athenis ab quaestoribus deae, sed priusquam in aerarium eorum perveniret, eam Euclidi praetori tradi iubebant, et in tabulis suis hellenotamiis expensam ferebant. 12 ΣΠΟΥΔΙΔΙ em. B. 13 Sami post rebellionem anni 440 a. Chr. agros incolis ademtos deisque et heroibus Atticis consecratos esse ex termino (ὅρος τεμένους ἐπωνύμων Ἀθήνηθεν Bull. de l'école Française d'Athènes I p. 231) demonstravit Kirchhoff Abh. der Kgl. Akad. d. Wiss. z. Berlin 1876 p. 67; qua in re Minervam Poliadem non neglectam esse cum consentaneum sit, reditus ex eius praediis in insula Samo sitis hic intellegendi videntur. 14 Cf. not. 11. 15 Anaetius quidam inter triginta viros fuit (Xen. Hell. II, 3, 2). B. 16 Polyaratus Cholargensis Mantithei Thoricii avus maternus a Demosthene XL, 6. 24 homo dives et magnae apud cives auctoritatis vocatur. B. 17 Haec pensio octavo, insequens decimo Anthesterionis die facta est; διωβελία Anthesteriorum fuit, quae ab undecimo ad tertiumdecimum eius mensis diem celebrabantur. B.

εβδόμει καὶ εἰκοστῆι τῆς πρυτανείας Ἑλλενοταμίαις Καλλίαι Εὐονυμ[εῖ κ]αὶ συνάρχοσιν : ΤΧΧ[H]H[H]ΔΓ|||C : ἐπὶ τῆς Ἱπποθοντίδος ὀγδόες πρυτανευόσες, δοδεκάτει τῆς πρυτανείας[18] : Ἑλ[λενο]ταμίαις παρεδόθε, Προχσένοι Ἀφιδναίοι καὶ συνάρχοσιν : ΤΤΤ[H]HΔΔΔ⊢⊢⊢|||| : τετάρτει καὶ εἰκοστῆι τῆς πρ[υτα]νείας Ἑλλενοταμίαις ἐδόθε Διονυσίοι Κυδαθεναιεῖ καὶ συνάρχοσιν : ΤΤΤΧΧΧΧΗΗΗΔΓ⊢⊢⊢C : ἕκτει καὶ τρια-
30 κοσ[τῆι] ‖ τῆς πρυτανείας Ἑλλενοταμίαις ἐδόθε Θράσονι Βουτάδει καὶ συνάρχοσιν : ΤΧΧΧΗΗΗΔΔΓ⊢⊢⊢⊢||| : ἐπὶ τῆς Ἐρεχθεῖδ[ος] | ἐνάτες πρυτανευόσες, δοδεκάτει τῆς πρυτανείας : Ἑλλενοταμίαις ἐδόθε Προχσένοι Ἀφιδναίοι καὶ συνάρχοσιν, ..|ΧΧΗ[H]ΔΔΔΓ⊢⊢⊢ : τρίτει καὶ εἰκοστῆι τῆς πρυτανείας : Ἑλλενοταμίαις ἐδόθε, Διονυσίοι Κυδαθεναιεῖ καὶ συνάρχοσ[ιν,|.] ΤΤΤ[H]ΗΗ[H]ΔΔΔΔ⊢⊢⊢||| : ἕκτει καὶ τριακοστῆι τῆς πρυτανείας[19] : Ἑλλενοταμίαις ἐδόθε, Θράσονι Βουτάδει καὶ σ[υν|ά]ρχοσιν : ΤΤΧΧΧ[H]ΗΗΗ[H]||C : ἕκτει καὶ τριακοστῆι τῆς πρυ-
35 τανείας τὰ ἐχ Σάμο[20] ἀνομολογέσα[το....]αμαχ..‖..ος[21] στρατεγοῖς : ἐς Σάμοι[22] Δεχσικράτει Αἰγιλιεῖ : ↑↑ΤΧ : Πασιφῶντι Φρεαρρίοι : [H]Τ : Ἀριστοχρά[τει[23].....]ι : [H] : Ἐ..| ...Εὐονυμεῖ : [H]ΧΧΧ[H]ΗΗΗ[H]ΔΔΔΔΓ⊢ : Νικεράτοι Κυδαντίδει[24] τριεράρχοι : ΧΧΧ : Ἀριστοφάνει Ἀνα[χαιεῖ τριε]ράρ[χοι| .....] ἐ[πὶ τῆ]ς Πανδιονίδος δεκάτες πρυτανευόσες : ενδεκάτει τῆς πρυτανείας Ἑλλενο[ταμίαις ἐδόθε,] Πρ[οχσ]ένοι [Ἀφιδναίοι καὶ] συνάρχοσιν : [H]ΗΗΗΗΔΔΔΔ⊢⊢|||| : τρίτει καὶ εἰκοστῆι τῆς πρυτανείας : Ἑλλε[νοταμίαις ἐ]δόθε[..|..... ....καὶ συνάρχο]σιν : ΤΤ[H][H]ΔΔΔΔ||| : ἕκτει καὶ τριακοστῆι
40 τῆς πρυτανείας : Ἑλ[λενοταμίαις ἐδόθε[.....‖.....

---

18 Quae hac prytania erogatae sunt pecuniae, ad Dionysiorum magnorum sumptum retulit B., neque cum ea sententia pugnat quod paullo post ipsas ferias pensiones factae sunt (cf. not. 3). 19 Tertio et vicesimo Thargelionis die (25. m. Maii 409 a. Chr. ex Boeckhii computatione); tum igitur quattuor Atheniensium praetores cum navibus Sami erant, qua de re nihil memoriae proditum est. 20 Cf. not. 13. 21 Unius ex quaestoribus Minervae nomen hic scriptum fuit, qui collegii nomine pecuniam persolvi iusserat. B. 22 I. e. ἐν Σάμῳ. B. 23 Sceliae filius (n. 22) esse videtur, qui cum anno ante cum Theramene everso quadringentorum imperio magnam gratiam a populo iniisset, praetor creatus est. 24 Niciae praetoris filius, a. 404 a. Chr. a triginta viris interemptus (Lys. XVIII, 6. XIX, 47. Xen. Hell. II, 3, 39). Boeckh Seeurk. p. 246.

.....καὶ συνάρχ]οσιν ᗺXXXXᗺHᗺΓHIIII : κεφάλαιον ἀργυρίο σύμπαν ὁ κ----------

b

Ἐπὶ τῆς Ἐρεχθεῖδος δευτέρας πρυτανείας[25] Ἑλλενοταμίαις καὶ παρέδροις Λυσιθέοι Θυμαιτά|δει καὶ συνάρχοσι, τρίτ[ει] καὶ δεκάτε[ι τῆς πρ]υτα[νείας, δεκάτει φθίνοντος Μεταγειτ]νιῶνος, | ἐς τὲν διοβελίαν Ἀθεναίας[26]..... Ἑλλε[ν]ο[ταμίαις καὶ παρέδροις], Θ[ρ]α[συλ]όχοι Θορικ|ίοι καὶ συνάρχοσι, εβδόμει καὶ δε-
5 κάτει [τῆς πρ]υτ[ανείας, ἑ]κτει φθίνοντος] Μεταγειτνιῶνος, ‖ ἐς τὲν διοβελίαν HΔIII. [Ἑ]λλενοταμίαις καὶ παρέδροις, Λυσιθέοι Θυμαιτάδει καὶ συνάρχοσ[ι], | εβδόμει καὶ δεκάτει τε[ς] πρυτανείας, ἑ[κτει φθίνοντος Μεταγειτνιῶνος], ἐς τὲν διοβελίαν ἐκ | τῆς Αἰγίνες[27] TTᗺHHHHᗺΔΔΔΓII. Ἑλλενοταμίαι[ς καὶ παρέδροις, Προτάρχοι Προβαλισίοι καὶ σ|υνάρχοσι ὀ[γδ]όει καὶ δεκάτει [τῆς πρυτανείας, πέμπτει φθίνοντος Μεταγ]ειτνιῶνος, ἐς τὲ|ν διοβελια[ν]· II. Ἑλλενοταμίαις καὶ παρέδροις, [Προτάρχοι
10 Προβαλισίοι] καὶ συνάρχοσι, ἐνά|[τει καὶ δεκ[άτ]ει τῆς πρυτανείας, τε[τ]ράδι φθ[ν]οντος Μετα[γε]ιτνιῶνος, ἐς τὲν διοβελίαν· HHᗺ. | Ἑλλενοταμίαις καὶ παρέδροις, Λυσιθέοι Θυμαιτάδει καὶ συνά[ρχο]σι, δευτέραι καὶ εἰκοστ[ῆι] | τῆς πρυτανείας, ἕνει καὶ [ν]έαι Μεταγειτνιῶνος, ἐς τὲν διοβελίαν· HΓIIII. Ἑλλενοταμίαι[ς καὶ] | παρέδροις, Θρασυ[λ]όχοι Θ[ο]ρικίοι καὶ συνάρχοσι, τρίτει καὶ εἰκοστῆι τῆς πρυτανείας, νουμε|νίαι Βοεδρομιῶνος, ἐς τὲν διοβελίαν· HᗺΔIII. Ἑλλενοταμίαις καὶ παρέδροις, Λυσι-
15 θέοι Θυ[μαι]‖τάδει καὶ συνάρχοσι, τετά[ρ]τει καὶ εἰκοστῆι τῆς πρυτανείας, δευτέραι Βοεδρομιῶνος, [ἐς τὲν] | διοβελίαν· ΓHIIIC.

---

25 Anni Ol. 93, 2 (407/6 a. Chr.) has esse rationes subtilissima argumentatione evicit Kirchhoff. 26 Ἀθεναίαι Νίκει in lapide esse Waddington affirmavit; quae verba largitionem in honorem huius deae factam significare iure dixit Kirchhoff; at Froehner genetivum Ἀθεναίας potius exhibet, reliqua evanuisse indicat, quare haud scio an Ἀθεναίας Νίκες fuerit ut *a*, 5. 27 Sic Froehner. Aeginae cum priscis incolis expulsis agri agripetis Atticis assignarentur, partem deis reservatam esse, ut Thuc. III, 50 Mytilenis factum testatur, consentaneum est. Quare illa si modo sic in lapide scripta sunt, eodem modo intellegenda atque *a*, 20. 34 ἐχ Σάμου (not. 13). At cum Waddington hic quoque Ἀθεναίαι Νίκει in lapide esse affirmet, in hoc permiro duorum gravissimorum testium dissensu quid statuendum sit non liquet. Neque scimus, quaenam causa fuerit largitionum per totam alteram prytaniam mirum in modum frequentatarum.

Ελλενοταμίαις καὶ παρέδροις, [Λ]υσιθέοι Θυμαιτάδει καὶ συνάρχοσι, εβδόμει | καὶ εἰκοστῆι τῆς πρυτανείας, τετράδι ιστάμένο Βοεδρομιῶνος, ἐς τὲν διοβελίαν· ⊓ΔΔΔΓΙΙΙΤ. Ελ|λενοταμίαις καὶ παρέδροις, Λυσιθέοι Θ[υμ]αιτάδει καὶ συνάρχοσι, τριακοστῆι τῆς πρυταν[εί]|ας, ὀγδόει ιστάμένο Βοεδρομιῶνος, ἐς τὲν διοβελίαν
20 Ἀθεναίας· ΤΤΧΗΗ⊓ΓΙ[28]. Ελλενοταμία[ις κα]|| παρέδροις, Λυσιθέοι Θυμαιτάδει καὶ συνάρχοσι, τριακοστῆι τῆς πρυτανείας, ὀγδόει ἱστ[αμέ]νο Βοεδρομιῶνος, ἐς τὲν διοβελίαν· ⊓ΔΔΔΙΙ. Ελλενοταμίαις καὶ παρέδροις, Προτάρχοι ⟨Προτάρ|χοι⟩ Προβαλισίοι καὶ συνάρχοσι, ἑκτει καὶ τριακοστῆι τῆς πρυτανείας, τετράδι ἐπὶ δέκα [Βοε|δ]ρομιῶνος, ἐς τὲν διοβελίαν· ΔΔΓΙΙΙΙΙΤΙ. Ελλενοταμίαις καὶ παρέδροις, Λυσιθέοι Θυμαιτ[άδει | κα]ὶ συνάρχοσι, ἑκτει καὶ τριακοστῆι τῆς πρυτανείας, τετράδι ἐπὶ δέκα Βοεδρο-
25 μιῶνος, [ἐς τὲν || διοβελιάν[29]-------].

28 Sic Froehner; ΑΘΕΝΑΙΑΙ.ΙΚΕΙ⊓ΓΙ Waddington, quem secutus Kirchhoff Ἀθεναί(α)ι [Ν]κει (cf. Loeschcke de titulis Atticis quaest. hist. p. 86 sent. IX); in Froehneri lectione Ἀθηναίας de Poliade intellegendum est ut n. 29, 50.
29 Hic deficit titulus lapide fracto aut secto: perierunt prytaniarum sequentium usque ad septimam laterculi; quibus cum lapis usque ad marginem inferiorem completus esset, quae reliqua erant lapicida supra initium huius tituli addidit; atque ibi extant quidem laterculi postremarum prytaniarum (C. I. Att. I 189 b) sed adeo detriti ut eos hic recipiendos non putaverim.

---

45 Tabula marmoris Pentelici, inventa ad ecclesiam Metropolitanam Athenarum. Post Pittakin Eph. 886 aliosque ediderunt Koehler Herm. II 27 sqq. et (ex Velseni Koehlerique apographis) Kirchhoff C. I. Att. I 61. Cf. quae de titulo disputaverunt Philippi Jahrb. f. Phil. CV p. 577 sqq. Der Areopag und die Epheten p. 333 sqq. Bergk Philol. XXXII p. 669 sqq. Wecklein Ber. der Akad. z. München 1873 p. 1 sqq. R. Schöll Comment. Mommsen. p. 460 sqq.

Διόγν[ε]τος Φρεάρριος ἐγραμμάτε[υε]
Διοκλῆς ἔρχε[1].

[Ἔδ]οχσεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δέμο[ι]· Ἀκα[μ]αντ[ὶς ἐπρυτάν]ευε,

Titulus litteratura Attica volgari (nisi quod v. 3. 7 BOYVEI scriptum est) incisus στοιχηδὸν praeter versus 1. 2. 10 maioribus litteris exaratos.
1 Ol. 92, 4 (409|8 a. Chr.).

[Δι]ό[γ]νετος ἐγραμμάτευε, Εὐθύδικο[ς[2] ἐπεσ]τάτε, [Χσ]ε[νοφ]άνες
5 ε[ἶ]πε· [τ]ὸ[ν] ‖ Δράκοντος νόμον τὸμ περὶ τὸ φ[όν]ο ἀν[α]γρα[φ]σά[ν]τ[ον οι ἀ]ν[αγρ]αφε[ῖ]ς τὸν νόμον[3] παραλαβόντες παρὰ (τ)ὸ[4] [βασιλέος μετὰ τὸ γραμμ]ατέο[ς[5] τῆς βουλῆς ἐστέλει λιθίνει κα[ὶ κ]α[τ]α[θ]έ[ν]τ[ον[6] πρόσθεν τῆ[ς] στο[ᾶς τῆς βασιλείας[7]· οι δὲ πολεταὶ ἀ[π]ομ[ισθοσάντον κατὰ τὸν νό]μο[ν, οι δὲ Ελλενοταμίαι δόντον τὸ ἀ[ργύριον].

10 Π ρ ῶ τ ο ς ἄ χ σ ο ν[8].

καὶ ἐὰμ [μ]ὲ 'κ [π]ρονο[ία]ς [κ]τ[έ]νει τίς τινα, φεύγεν, δ]ι[κάζεν[9] δὲ τὸς βασιλέας αἰτ[ι]ὸ[ν] φό[νο] ἕ [ἐάν τις αἰτιᾶται 'ος βου]λ[εύσαντα[10]· τὸς [δ]ὲ ἐφέτας διαγν[ῶναι. αἰδέσασθαι[11] δ' ἐὰμ

---

2 ΕΥΟΙΔΙΚΟ. 3 Quadringentorum dominatione eversa ἀναγραφέας τῶν νόμων fuisse Athenis apparet ex Lys. XXX, 2. 17. 25. Quos cum magistratum interpretati essent Lysiae editores, Schöllius ministros potius intellegendos demonstravit extraordinarios, constitutos simul cum legum conscriptoribus (συγγραφεῦσι, cf. 13[1]), ut exempla legum ab illis concepta transcribenda et publicanda curarent. Quare Xenophanes qui hoc plebiscitum rogavit, συγγραφεύς (cf. C. I. Att. I 58) ut Demophantus (Andoc. I, 96), non ἀναγραφεὺς τῶν νόμων habendus est. 4 ΓΑΡΑΙΟΙ. 5 Supplevit C. Schaefer (adiuvante A. Kiessling) de scribis senatus populique Atheniensium. Gryphisw. 1878 p. 13 sqq. coll. 46, 29 ἀναγράψαντας — μετὰ τοῦ γραμματέως τ[ῆς βουλῆς]. Koehler scripserat παρὰ | [τ]οῦ [κατὰ πρυτανείαν γραμμ]ατέω|ς τῆς βουλῆς, quam muneris significationem a solemni usu abhorrere demonstravit Schaefer. 6 Α.Α.Γ.Τ.. 7 Tisameni plebiscitum (403 a. Chr.) apud Andocidem I, 84 haec habet: τοὺς δὲ κυρουμένους τῶν νόμων ἀναγράφειν εἰς τὸν τοῖχον, ἵναπερ πρότερον ἀνεγράφησαν, σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ, quae verba ipse orator § 82 sic interpretatur: ἐψηφίσασθε δοκιμάσαντες πάντας τοὺς νόμους εἶτ' ἀναγράψαι ἐν τῇ στοᾷ τούτους τῶν νόμων οἳ ἂν δοκιμασθῶσι. Ph. 8 Solon Dracontis de homicidio leges cum in suarum legum tabulas reciperet, omnes quidem primo axoni inscribendos curasse videtur. At ex eis hic (ut ipsum initium καὶ ἐὰμ μὴ indicat) pars modo repetitur. Desiderantur ut Koehlerus perspexit leges de nece voluntaria; nam quae praeterea nunc non leguntur, amplissima lacuna quae est sub finem tituli hausta esse coniecit idem. Cf. Wecklein p. 15 sqq. Philippi p. 354 sqq. 9 Contra recentioris aetatis morem hoc vocabulum hic de magistratu ponitur qui iudicio praeest, διαγνῶναι de iis qui iudicant. 10 ἢ [βουλεύσεως τὸν αἰεὶ βασιλ]εύσαντα Koehler; at cum et singularis numerus et aoristus ferri non possit, Kirchhoff errore ΕΥΣΑΝΤΑ pro ΕΥΟΝΤΑΣ (τοὺς βασιλέας — τοὺς ἀεὶ βασιλεύοντας) incisum coniecit. Praetuli Sauppii supplementum ab ipso Kirchhoffio IV p. 18 probatum, nisi quod ὡς βουλεύσαντα scripsi, quia re nondum diiudicata (ἐάν τις αἰτιᾶται) vix recte τὸν βουλεύσαντα dicitur (cf. Dem. XXIII, 29). 11 v. 13—23 restituit Koehler ex legis exemplo Demosthenis orationi in Macartatum (XLIII, 57) inserto, quod sic se habet: προειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν

μὲν πατὲρ] ἔ|ι ἔ ἀδελφὸ[ς] ἔ ʽυῆς, ʽάπα[ντας,] ἔ. τὸ[ν κ]ω[λύοντα
15 κρατῆν] .....υ||τοιοσ..ε.ρα.σφ..οτ.τος κτα.....
.....σ|θαι ἐθέλοσ[ι] τὸν (ʽ)ά[ρκ]ον [12].....ἐὰν δὲ
τούτον μεδὲς ἔι, κτέ]|νει δὲ ἄκα[ν], γ[ν]ῶσ[ι δὲ ʽ[οι πεν]τ[έκοντα
καὶ ʽἔς ʽοι [13] ἐφέται ἄκοντα] | κτῆναι, ἐςέσθ[ο]ν [14] δέ[κα ʽοι φρά-
τερες ἐὰν ἐθέλοσιν· τούτος [15] δ]ὲ [ʽο]|ι πεντέκα[ν]τ[α καὶ] ʽἔς ἀρ[ι]-
20 σ[τίνδεν ʽαιρέσθον. καὶ ʽοι πρό]τε[ρ]||ον κτέ[ν]α[ντες ἐν τ]ῶ[ιδε τῶι
θεσμῶι ἐνεχέσθον. /προειπὲν [16] δὲ τῶι κ](υ)|τέ[ναντι ἐν ἀ]γο(ρ[ᾶι [17]
ἐντ]ὸ[ς ἀνεφσιότετος καὶ' ἀνεφσιῶ· συνδιώκε]ν | δὲ [καὶ ἀνε]φ-
σ[ιὸς καὶ ἀνεφσιῶν παῖδας καὶ γαμβρὸς καὶ πενθερὸ]ς [κ]αὶ
φ[ρά]τ[ε]ρ[ας].....ι|οσ [18]
25 ..φο.....φ.....[τὸς πεντέκοντα κα]ὶ ||ʽένα
[.....φ]ό[ν[ο]]ʽέ[λ]ο-
σ[ι.....ἐὰν δέ τις] [19] τ[ὸ]ν

ἀγορᾷ ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιοῦ, συνδιώκειν δὲ καὶ ἀνεψιῶν παῖδας καὶ γαμβροὺς καὶ ἀνεψιοὺς καὶ πενθεροὺς καὶ ἀνεψιαδοῦς καὶ φράτορας· ἐὰν δὲ αἰδέσασθαι δεῖ, ἐὰν μὲν πατὴρ ᾖ ἢ ἀδελφὸς ἢ υἱεῖς, πάντας, ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν· ἐὰν δὲ τούτων μηδεὶς ᾖ, κτείνῃ δ' ἄκων, γνῶσι δ' οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς ἢ οἱ ἐφέται ἄκοντα κτεῖναι, ἐςέσθων οἱ φράτορες ἐὰν θέλωσι δέκα, τούτοις δ' οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς ἀριστίνδην αἱρείσθων· καὶ οἱ πρότερον κτείναντες ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθων. Hic ordo immutatus, nonnulla in media lege omissa (v. 14—16); neque est cur a Koehleri sententia recedamus, qui id ab ipso oratore factum iudicat, cuius ea modo recitari interfuerit, quae ad gradus agnationis pertinerent. Praeterea leves modo nonnullos errores (v. not. 13. 15) commisit qui legem in iudicio recitandam exscripsit. 12 TONI'O..ON. 13 Ex spiritu aspero articuli HOI (quem scriptum fuisse spatii rationes docent) male intellecto illud ἢ οἱ ἐφέται apud Demosthenem ortum esse vidit Koehler. 14 I. e. intromittant, sinant impune intrare fines Atticae. Koehler. Iniuria apud Demosthenem emendaverunt αἰδεσάσθων. 15 Etiam hic scriptura Attica corruptelae τούτοις apud Dem. ansam dedisse videtur. Koehler. 16 Haec pars apud Demosthenem primum locum tenet; restituit Koehler. Manifesto hic longius a lapide recedit exemplum Demosthenis, in quo id certe quod ἀνεψιαδοῖ et ἀνεψιῶν παῖδες distinguuntur ad librariorum interpolationem referendum est cum Reiskio aliisque. 17 ΛΟΝ. 18 v. 23—25 ea scripta fuisse quorum argumentum indicat Dem. XLVII, 72 κελεύει γὰρ ὁ νόμος τοὺς προσήκοντας ἐπεξιέναι μέχρι ἀνεψιαδῶν (καὶ ἐν τῷ ὅρκῳ διορίζεται ὅτι προσήκων ἐστί), κἂν οἰκέτης ᾖ, τούτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι indicavit Koehler. 19 Demosthenes XXIII, 37 legem recitari iubet atque deinde paucis mutatis ipse eius verba repetit; iam cum homines docti legis formulam ex oratoris verbis ab interpolatore aliquo confictam esse iudicavissent, hoc refutari lapidis testimonio (v. 26—29), quippe qui ubique accurate cum illa formula consentiat (veluti statim initio ἐὰν δέ τις τὸν ἀνδροφόνον κτείνῃ lex in lapide et apud Demosthenem, ἐάν τις ἀποκτείνῃ τὸν ἀνδροφόνον orator

ἀνδροφόνον κτένει ἢ αἴτιος ἦι φόνο, ἀπεχόμενον ἀγορᾶς [ἐφ]ο|-
ρ[α]ς [καὶ ἄθλον καὶ ἱερὸν Ἀμφικτυονικὸν, ὅσπερ τὸν Ἀθεναῖ]ον
[κ]τέναντα, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι· διαγιγνόσκεν δὲ τὸς ἐφ]έ-
30 τα[ς. ‖ τὸς δὲ[20] ἀνδροφόνος ἐχςεῖναι ἀποκτένεν καὶ ἀπάγεν ἐν]
τε[ι] εμε[δ|απεῖ, λυμαίνεσθαι δὲ μὲ, μεδὲ ἀποινᾶν, ἢ διπλὸν ὀφέ-
λεν ὁσ]ο(ν) [ἂν κ|αταβλάφσει.....
.....| ι[.....
..ἄρχοντ]α χε[ρ]ὸ[ν ἀδίκον[21].....
35 .....] ἀέκον κ‖τέ[νει.....
.....ετοσε|.....
....ε ἐλευθ|ε[ρ]ο[22]...[καὶ ἐὰν[23] φέροντα ἢ ἄγοντα βίαι ἀδίκος εὐ-
θὺς ἀμυν]όμενο|ς κ(τ)[ένει[24], νεποινεὶ τεθνάναι.....
.. ἔχοντος[25].|. αν.....
40 .....μοστ.‖...χυο.....
.... εκατ.|.το.....
..λε....|.....
..χυ...|.....
μν... ...φ.....
45 .....‖.....
.ν...η | .....
.....οι π[εντέκοντα καὶ ἓς οι ἐφέται(?).....
μετ]απ[ο]έ[[σει[26].....]

---

ipse) demonstravit Koehler, frustra obloquente Philippio p. 337. 20 v. 30—32 respondent legi apud Demosthenem XXIII, 28, ubi cum ἐν τῇ ἡμεδαπῇ scriptum sit, quod in ipsius oratoris verbis desideratur, genuinam formulae originem lapidis testimonio confirmari iudicavit Koehler; at ne hic quidem persuasit Philippio p. 339. 21 Suppl. Koehler. Bergkius haec et sequentia sic redintegrare conatus est: [ἐάν τις ἀδίκων ἄρχον]τα χει[ρ]ῶ[ν ἐν ὁδῷ καθελὼν ἢ ἐν πολέμῳ ἀγνοήσας ἢ ἐν ἀέθλοις] ἀέκων κ]τέ[νῃ, τούτων ἕνεκα μὴ φεύγειν κτείναντα. At cum aliis de causis tum propter insolitum verborum ordinem haec admitti nequeunt. Manifestum est v. 33. 34 legem de eo qui vim illatam defendit, v. 34 sq. de caede non voluntaria fuisse, quae respondet priori parti eius legis quae est apud Demosthenem XXIII, 53 (ἐάν τις ἀποκτείνῃ ἐν ἄθλοις ἄκων ἢ ἐν ὁδῷ καθελὼν ἢ ἐν πολέμῳ ἀγνοήσας); at verba restitui nequeunt, quia ab eis quae Dem. habet nimis recedunt. 22 Haec conicias ad alteram eiusdem formulae partem referenda esse (ἢ ἐπὶ δάμαρτι ἢ ἐπὶ μητρὶ ἢ ἐπὶ ἀδελφῇ ἢ ἐπὶ θυγατρὶ ἢ ἐπὶ παλλακῇ ἣν ἂν ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχῃ, τούτων ἕνεκα μὴ φεύγειν κτείναντα); at certe vocis ἐλευθερο... reliquiae propter antecedens E huc pertinere non possunt. 23 Suppl. Koehler ex Dem. XXIII, 60. 24 KY. 25 v. 38—46 Tam exiguae relliquiae extant ut nisi hariolari lubeat ab his manus abstinendae sint. 26 Suppl. Koehler, monens simile aliquid hic scriptum

fuisse atque Dem. XXIII 62 ὃς ἂν ἄρχων ᾖ ἰδιώτης αἴτιος ᾖ τὸν θεσμὸν συγχυθῆναι τόνδε ᾖ μεταποιήσῃ αὐτόν, ἄτιμον εἶναι καὶ παῖδας ἀτίμους καὶ τὰ ἐκείνου.

---

46 Lapis Pentelicus in tres partes fractus. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 513 sqq. Ex Koehleri apographo Kirchhoff C. I. Att. IV p. 18 n. 61 *a*.

-----ἂν ἐπαγ]γέλλ[οσι Ἀθεν[αῖοι[-------- κ]ατάλογον κατ..---
---- ʽο]μέρος δὲ (ʼ)ὸς[1] ἔχ[οσι]ν Ἀθεναῖοι ἀποδοῦναι[2], τὸ δὲ
5 λ]οιπὸμ[3] μὲ λαμβάν||[εν· εἶναι δὲ καταστῆσαι Σελυμβ]ριανὸς τὲμ
πολι||[τείαν αὐτονόμος[4] τρόποι ʽ]ότοι ἂν ἐπίστοντ||[αι.....
ὅσα δε ὄφ]ελε τὸ κοινὸν τὸ Ση||[λυμβριανῶν[5] ἢ ἰδιοτῶν τι]ς Σελυν-
10 β[ρ]ιανῶν τοῖ | [κοινοῖ, ἀφῆσθαι. καὶ] εἴ το χρέματα ἐδεδέμε||[υτο
ἢ εἴ τις τοῖ δεμοσίοι] ὄφελεν[6] ἢ εἴ τις ἐτίμοτ||[ο, ἔντιμον εἶναι.
τοῖς δὲ] φεύγοσι Σελυμβριανῶν | .....ος πολεμίος δὲ καὶ
φιλίος.... | .....ός](α) δὲ[7] ἀπόλετο ἐν τοῖ πολέμοι | [χρέματα
15 Ἀθεναί]ον ἢ τῶν χσυμμάχον, ἢ εἴ τι ὀφέλ||[οντος ἢ παρακ]αταθέ-
κεν ἔχοντός το ἐπραχσα | .....]μὴ ἔναι πρᾶχσιν πλὴγ γῆς
καὶ οἰ||[κίας. ὅσα δ' ἄλλα[8] χσυμβό(λ)αια[9] προτὸ ἓν[10] τοῖς ἰ||[διό-
ταις πρ]ὸς τὸς ἰδιότα[ς] ἢ ἰδιώτει πρὸς τὸ κ||[οινὸν ἢ τοῖ κοι]νοῖ

Titulus incisus non accurate στοιχηδόν, versibus litterarum fere tricenarum senarum. Litteratura volgaris Attica est, sed ter (v. 18. 23. 36) Ω scribitur, sexiens (vs. 7. 14. 16 bis. 20. 25) Η vocalem productam indicat, quater (vs. 8. 25 ΣΕΛΥ. 35 ΒΟΛΕΣ. 38 ΣΤΕΛΕΙ) Λ pro V exstat. Post Selymbriam Ol. 92, 4 (409|8 a. Chr.) ab Alcibiade receptam (Xen. Hell. I, 3, 10. Diodor. XIII, 66. Plut. Alc. 30) haec decreta esse vidit Kumanudis. ʽVs. 1—26 continent pactionem cum Selymbrianis factam Selymbriae per praetores Atheniensium post receptam urbem, cuius pars prior fracto lapide periit' Kirchhoff. 1 ΔΕΙΝΘΣ. 2 Supplevi. 3 ἄλλος δὲ τὸ λ]οιπὸμ Kum. cui supplemento spatium non sufficit. 4 Hoc vocabulum supplevi, reliqua Kum. 5 Cogitatione supplendum est ἰδιώταις. 6 Supplevi. Kum. et Kirchhoff ὀφέλεν infinitivum esse volunt, antecedentia non restituunt. At insequens ἢ indicat, tria hic fuisse enuntiata condicionalia, quibus unus idemque infinitivus (ἔντιμον εἶναι) respondet. Sane iam v. 8 de privatis, qui aerario deberent, mentio facta est; sed illic de ipso aere alieno remittendo, hic de capitis deminutione tollenda praecipitur. 7 ΔΛΕ. 8 Supplevi; τὰ δὲ ἄλλα Kum. (Kirchhoff). 9 ΧΣΥΜΒΘΙΑΙΑ Koehler. ξύμβολα (τ)ὰ Kum. (Kirchhoff), ξόμβολα (ʼ)ὰ Sauppe de proxenis Atheniensium. Gottingae 1877 p. 11. ξυμβόλαια legendum esse docui Hermae XVI p. 188. 10 ἐν Kum. (Kirchh.) ἦν Sauppe l. l.

20 πρὸς ἰδιότε[ν] ἢ ἐάν τι ἄ[λ]λο γίγ[[νεται, δια]λύεμ π[ρ]ὸς ἀλλέλος· ὅτι δ' ἂν ἀμφισβη[[τῶσι, δίκας] ἔναι ἀπὸ χσυμβόλον. τὰς δὲ χσυνθέκ[[ας ἀναγράφ]σαντας ἐς στέλεν θῆναι ἐς τὸ ʿιερὸ[[ν τῶ Ἀπόλλονο]ς (?). ὤ[μο]σαν Ἀθεναίον οι στρατεγοὶ | [καὶ ʿοι τριέραρχοι
25 καὶ ʿοι ʿοπλῖται καὶ εἴ τι[[ς ἄλλος Ἀθεναίον π]αρῆν, καὶ Σελυμ-[βρ]ιανοὶ π[[ανδεμί. — Ἀλ]κιβ[ιάδε]ς[11] εἶπε· καθὰ χσυνέθεντο Σε[[λυμβριαν]οὶ πρ[ὸς Ἀθ]εναίος, κατὰ ταῦτα ποιῆν, | [καὶ καταθ]ῆναι ἐ[μ πόλ]ει ἀναγράφσαν(τ)ας[12] τός τ[[ε ʿόρκος καὶ τ]ὰς συν-
30 θέ[κ]ας μετὰ τῶ γραμματέος τ[[ῆς βολῆς] ἐν στέλει λιθί[[νει τέλεσ]ι τοῖς αὐτῶ[ν, κ]αὶ τὸ φσέφισμα τόδε. | [Ἀπολλόδο]ρον δὲ τὸν Ἐμ-[π]έδο ἐπαινέσαι καὶ ἀφῆν[[αι αὐτὸν τῆ]ς ομερ(εί)ας[13] καὶ [ἐ]χσαλεῖφσαι τὰ ὀνόμα[[τα τῶν ομέρ]ον τῶν Σελυμ[β]ριανῶν καὶ τῶν ἐγγυε[[τῶν
35 ἔναι κ]ύριον τὸν γραμ[μα]τέα τῆς βολῆς, [ο]π[ό]σοι εἰσὶ γεγ]ραμμένοι, ἐναντίο[ν] τῶμ πρυτάνε[ων.....μ]αχον[14] δὲ τὸν Σελυμ[βρια]-νὸν ἀναγρ[[άφσαι ἐν τῆι] αὐτῆι στέλει πρόχσε[νον Ἀ]θεναίον· | [ἔναι δὲ κα]ὶ Ἀπολλοδόροι τὲν προ[χσε]νίαν, κα[[θάπερ τοῖ π]ατρὶ
40 αὐτῶ. τὸς δὲ πρέσβ[ες καὶ] Ἀπολ[[λόδορον κ]αλέσαι ἐς πρυτανεῖον ἐ[πὶ χσέν]ια ἐ[[ς αὔριον].

---

11 Suppl. Kumanudis. Inter vicesimum quintum Thargelionis diem Ol. 92, 4, quo Alcibiades in patriam rediit, et Boedromionem Ol. 93, 1, quo tempore rursus cum classe profectus est, hoc plebiscitum rogatum esse indicavit Kirchhoff. 12 ΣΑΛΓΑΣ. 13 ΟΜΕΙΓΑΣ (fortasse ὁμηρέας fuit). 14 Huius hominis primariae partes fuisse videntur in patria Alcibiadi tradenda (Σηλυβρίαν διὰ προδοσίας εἶλε Diodor. οἱ — ἐνδιδόντες τὴν πόλιν Plut. l. l.).

---

47 Fragmentum tabulae marmoris Pentelici inventum in arce. Edd. Pittakis Eph. 1604. Rangabé Ant. Hell. 482. Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 92. Cf. quae de titulo dixerunt P. Foucart Revue archéologique XXXIII (1877) p. 259 et Kirchhoff C. I. Att. IV p. 11.

----υσι---- | ----------ν. ὁρκῶσα[ι δὲ πρεσβείαν ἐλθῶσαν ἐκ|----------]ς μετὰ τῶν [ὁρκωτῶν Ἀθηναίος καὶ ἀπ|ο-
5 γράψαι] τὸς ὀμόσα[ν]τας. ὅ[πως δ' ἂν ὀμόσωσι ἅπ[[αντες,] ἐπιμε-

---

Litterae Ionicae στοιχηδὸν dispositae. Memorabilis est consensus huius tituli cum 10, 16—27, qui ostendit haec omnia tralaticia fuisse in foederum

λόσθ[ων] οἱ σ[τρατηγοί. κατὰ τάδε |---------]ος ὀμόσαι· οὐκ
ἀπο[στήσομαι ἀπὸ τῶ | δήμο τῶ Ἀθηναί[ων] οὔτε τέ[χνηι οὔτε
μηχανῆι | οὐδεμ]ιᾶι οὐδ' ἔπ[ε]ι οὐδὲ [ἔργωι, οὐδὲ τῶν ἀφισ|τα-
10 μέν]ωι πείσομαι. καὶ ἐὰν ἀφιστῆι τις, κατε||ρῶ Ἀθηναί[οις. καὶ
τὸν [φ]ό[ρον ὑποτελῶ Ἀθηναί[οις, ὃν ἂν] πείθω [Ἀθηναίος------]

formulis. At magnam difficultatem creavit litteratura huius tituli Ionica. Quam sic expedire conatus est Foucartus, ut v. 2. 3 [ἐξ | Ἀντίσση]ς et 6 [Ἀντισσαί]ους restitueret, relato titulo ad res anni Ol. 97, 1 (392/1 a. Chr.), quo anno Thrasybulus Antissam et Eresum cepisset καθ' ὁμολογίαν (Diod. XIV, 94). Atqui iam tum Athenienses imperium quale usque ad pugnam ad Aegos potamos in socios exercuerant restituere conatos esse cum neque traditum neque veri simile sit, minime a veri specie abhorret, titulum litteratura Ionica compositum aliquot annis Euclidis magistratu antiquiorem esse. Quare cum Kirchhoffio ad sociam aliquam urbem quae post defectionem Alcibiadis victoriis in fidem populi Atheniensium redire coacta est titulus referendus videtur. Quod ille coniecit, fortasse tituli 46 fragmentum esse ideoque de Selymbrianis intellegendum, propter scripturae rationem veri simile non est. Nam cum hic ubique (quinque exempla exstant) Ω scribatur, illuc ter Ω, viciens ter O legimus.

II.

A fine belli Peloponnesiaci ad Alexandri Magni mortem.

48 Fragmenta duo tabulae marmoris Pentelici inventa inter theatrum Bacchi et odeum Herodis. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 92. Koehler C. I. Att. II 1 b.

-------αχον ε----- | [------τ]ὸγ γραμμ[ατέα---------|
------ καταθ]ῆναι ἐς πόλ[ιν------|---τῶι δή]μωι κατὰ
ταὐτὰ τελ--------
5 [Ἔδοξεν τῆι βολῆι καὶ τῶι δήμωι, Πανδ]ιονὶς ἐπρυτάνευε,
Ἀγύρριος Κ[ολλυτεὺς[1] | ἐγραμμάτευε, Εὐκλείδης ἦρχε[2], Καλ]-

Titulus exaratus στοιχηδὸν litteratura Ionica vulgari. 1 Supplevit Koehler coll. Dem. XXIV, 134. 2 Infra v. 24 cum exstet -είδης ἦρχε, Kum. Phrasiclidis (Ol. 102, 2. 371/0 a. Chr.) nomen restituere voluerat; at

λίας Ὠαθεν ἐπεστάτει[3], Κηφισοφῶν[4] [εἶπεν· | ἐπαινέσαι τὸς Σα-
μίος ὅτι εἰσὶν] (ἄ)νδρες[5] ἀγαθοὶ περὶ Ἀθηναίος καὶ ἅπ[αντα | κύ-
ρια εἶναι ἃ πρότερον[6] ὁ δῆμος] ἐψηφίσατο ὁ Ἀθηναίων τῶι
δήμωι τῶι Σα[μίων]| ..... τοι κέλευσιν[7]
10 ἐς Λακεδαίμονα ὄντινα --- ‖ ..... σδέονται
Ἀθ(η)ναίων[8] συνπράττεν προςελέσ[θαι | ..... συν-
πρατ]τόντων τοῖς Σαμίοις ὅτι ἂν δύνωνται ἀγαθὸ[ν-- | .....
.....] ἐκένων· ἐπαινῶσι δὲ Ἀθηναῖοι Ἐφεσίος καὶ
Νοτ[ιᾶς[9], | ὅτι προθύμως ἐδέξαντο][10] Σαμίων τὸς ἔξω ὄντας·
προςαγαγὲν δὲ τὴν πρεσβεία[ν | τῶν Σαμίων ἐς τὸν δῆμ]ον χρη-
15 ματίσ(α)σ(θ)αι[11] ἐ(ά)ν[12] το δέωνται. καλέσαι δὲ καὶ ἐπὶ ‖ [δεῖπνον
τὴν πρεσβ]είαν τῶν Σαμίων ἐς τὸ πρυτανέον ἐς αὔριον: Κηφι-
σοφῶν | [εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα κ(αθ)άπερ[13] τῆι βολῆι, ἐψηφίσ(θ)αι[14]
δὲ Ἀθηναίων τῶι δήμωι κύρι(α)[15] | [εἶναι τὰ ἐψηφισμ]έν(α)[16] πρό-
τερον περὶ Σαμίων, κα(θά)περ[17] ἡ βολὴ προβολεύσασα | [ἐς τὸν
δῆμον ἐς]ήνεγκεν[18]· κ(α)λέσαι[19] δὲ τὴν πρεσβείαν τῶν Σαμίων
ἐπὶ δεῖπνον | [ἐς τὸ πρυτανεῖ]ον ἐς αὔριον.

---

cum propter spatii rationes tum aliis de causis Euclidis potius anno (Ol. 94, 2. 403|2 a. Chr.) titulum incisum statuit Koehler, monens anno antecedente Lysandrum Samo capta populares expulisse, optimatibus urbem tradidisse. 'Pro expulsis popularibus, qui post proelium apud Aegos flumen commissum soli ex sociis in fide Atheniensium manserant (Hell. II, 2, 6), legibus reipublicae vix restitutis grato animo ab Atheniensibus haec decreta facta sunt'. 3 Prytanum epistatem esse demoticum indicat, nam Ὠα pagus Pandionidis est. 4 A Cephisophonte Paeaniensi, qui apud Demostheneae aetatis oratores haud raro commemoratur, hic utique distinguendus est; nam ille litis Harpalicae tempore etiamtum in republica versabatur (Dinarch. I, 45). At ad maiorem illum Cephisophontem Paeaniensem, cuius mentio fit apud Isaeum V, 5, quemque minoris avum fuisse haud improbabile est, hoc plebiscitum propter temporum quidem rationem referre licebit. 5 ΔΝΔΡΕΣ. 6 Quae ante triginta virorum dominationem, cum populares etiamtum urbem Samum tenerent, honorifica Samiis decreta erant ab Atheniensibus, ea nunc etiam rata esse exulibus iubet populus. Aliter Hartel Studien über attisches Staatsrecht und Urkundenwesen p. 208 sqq. 7 Vs. 9—12 ut probabili ratione supplerem mihi non magis contigit quam Kumanudi et Koehlero. Id tamen certum est, quod Koehler indicavit, Samios Spartam legatos missuros ab Atheniensibus petivisse ut ipsi quoque legatione missa se adiuvarent, idque ab Atheniensibus libenter concessum esse. 8 ΑΘΙΙΝΑΙΩΝ 9 Νοτ[ιῆς] Kumanudis (Koehler), quod emendavi. 10 Supplevi. 11 ΤΙΣΔΣΟΑΙ. 12 ΕΔΝ. 13 ΔΟΑΓΕΡ. 14 ΙΣΟΑΙ. 15 ΚΥΡΙΛ. 16 ΕΝΔ. 17 ΚΑΘΛΓΕΡ. 18 Cur hoc, quod iam decretum est in plebiscito principali (v. 7. 8), repetatur in additamento, obscu-

20 [Ἔδοξεν τῆι βολῆ]ι καὶ τῶι δήμωι, Ἐρεχθηΐς ἐπρύτανευεν, Κηφισοφῶν Πα[ιαν]εὺ[ς[20] ἐγραμμάτευε, Εὐκλ]είδης ἦρχε, Πύ-(θ)ων[21] ἐκ Κηδῶν ἐπεστάτει· Εὐ[-----εἶπε· | ἐπαινέσαι Ποσῆν τὸν] Σάμιον ὅτι ἀνὴρ ἀγαθός ἐσ[τ]ιν περὶ Ἀθηναίος· καὶ (ἀ)ν(θ)' ὧν[23] |[εὐηργέτηκε τὸν δῆμον,[24] δοῦναι αὐτῶι τὸν δῆμο]ν δωρε(ὰ)ν πεντ(α)κοσί(α)ς δρ(α)χμ(ὰ)ς[25] | [....., οἱ δὲ
25 ταμί]αι δόντων τὸ ἀργύριον. προςαγαγὲν δὲ αὐτὸ‖[ν ἐς τὸν δῆ-μον καὶ εὑρέσθαι πα]ρ(ὰ)[26] τῶ δήμο ὅτι (ἂ)ν[27] δύνηται ἀγα(θ)όν·[28] τὸ δὲ βιβλίον | [τῶ ψηφίσματος παραδοῦναι[29] αὐτ]ῶι τὸγ γραμματέα τῆς βολῆς (α)ὐτίκα[30] μάλα· | [καλέσαι δὲ ἐπὶ ξένια Σαμίος τὸ]ς ἥκοντας ἐς τὸ πρυτανέον ἐς αὔριον.

[..... εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα καθά]περ τῆι βο[λῆι, ἐπ(α)ινέσ(α)ι[31] δὲ Ποσῆν τὸν | [Σάμιον καὶ τὸς ὑῶς, ἐπειδὴ ἄνδρες
30 ἀγ]α(θ)οί[32] ἐσιν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, ‖ [καὶ κύρια ἔναι τὰ ἐψηφισμένα πρότε]ρον ὑπὸ τῶ δήμο τῶ (Ἀθ)ην(α)ίων.[33] καὶ ἀναγρα‖[ψάτω ὁ γραμματεὺς τὸ ψήφισμα ἐστήλη]ι λι(θ)ίνηι[34], οἱ δὲ ταμίαι[35] παρασχόντων | [τὸ ἀργύριον -- δοῦναι δὲ -- Πο]σῆι δωρεὰν τὸν δῆμον χιλίας δρ(α)χμὰς[36] | [.....
....., ἀπὸ δ]ὲ τῶν χιλίων δραχμῶν στέφανον ποῆσα[ι καὶ ἐπιγράψαι τούτωι στεφανῶν αὐ]τὸν τὸν δῆμον ἀνδρ(α)γ(αθ)ίας[37]
35 ἕνεκα καὶ ‖ [εὐνοίας τῆς ἐς Ἀθηναίος. ἐπαινέσαι[38] δὲ] καὶ Σα-μίος ὅτι ἐσὶν ἄνδρες ἀγα(θ)οὶ[39] [πε]ρὶ Ἀθηναίος: ἐὰν δέ το δέωνται παρὰ] τῶ δήμο[40], προςάγεν αὐτὸς τὸς πρυτά[νε]ς ἐς τὴν

---

rum est, neque haec difficultas expedita esse mihi videtur ab Hartelio p. 210. 19 ΚΑΛΕΣΑΙ. 20 Idem videtur qui prius plebiscitum rogaverat (not. 4). 21 ΠΥΘΩΝ. 22 Κηδοὶ Erechtheidis sunt, cf. not. 3. 23 ΑΝΟΩΝ. 24 Supplevi. 25 In hoc versu α ubique Λ est. 26 ΡΛ 27 ΑΝ. 28 ΑΓΑΘΟΝ. 29 Supplevi. 30 ΛΥΤΙΚΑ. 31 ΕΠΛΙΝΕΣΛΙ. 32 ΑΘΟΙ. 33 ΛΘΗΝΛΙΩΝ. 34 ΛΙΘΙΝΗΙ. 35 Quaestores Minervae Poliadis (οἱ ταμίαι τῶν τῆς θεοῦ), quorum ex aerario etiam C. I. Att. II, 17 (n. 63). 37. 44. 84. 86 (n. 93) impensae plebiscitorum incidendorum erogantur. Hartel p. 131. 36 ΔΡΛΧΜΑΣ. 37 ΑΝΔΡΛΓΛΘΙΑΣ. 38 Supplementa Koehleri retinui, praeterquam quod pro ἐπιγράψαι scripsi ἐπαινέσαι, et antea, ut numerus litterarum constaret, εὐνοίας pro φιλίας. 39 ΑΓΛΘΟΙ 4) Haec sic constituit Koehler (probante Hartelio p. 176): ὅτι εἰσὶν ἄνδρες ἀγαθοί. [ἵνα δὲ εὕρωνται καὶ ἄλλο ἀγαθὸν παρὰ] τοῦ δήμου. A quo discedendum iudicavi cum quia etiam v. 22 additur περὶ Ἀθηναίους, tum quia particula ἵνα a solemni huius quidem aetatis usu aliena est (Bursian Berichte der Kgl. Akademie zu München 1879 p. 113 sqq.). Accedit quod infinitivus προςάγειν (non προςαγαγεῖν) aptior est meae lectioni quam Koehlerianae.

πρώτην[41] ἐκκλησίαν μετὰ τὰ ἱερ]ά· προς(α)γαγὲν[42] δὲ κ(α)ὶ[43] τὲς ὑὲς τὸ[ς Ποσέο | τὸς πρυτάνες ἐς τὲν βολὴν ἐς τὴν πρώτ]ην ἕδραν. καλέσ(α)ι[44] δὲ κα[ὶ-----|.....
.....] καὶ Σαμίων τὸς ἐπ[ιδημοῦντας[45]------]

41 Proxima quaeque contio postquam Samii aliquid a populo petiverint significatur. 42 ΠΡΟΞΑΛΓΑΓΕΝ. 43 ΚΑΙ. 44 ΚΑΛΕΣΔΙ. 45 Supplevi.

---

49 Tabula marmoris Pentelici fracta in tres partes, ex quibus cum unam iam publici iuris fecissent Pittakis Eph. 214 et Rangabé Ant. Hell. 495, omnes coniunxit et edidit C. Curtius Hermae IV p. 404. Koehler C. I. Att. II 3.

Θεοί. | [Ἀμύντο]ρος, Εὐρυπύλο, | [Ἀργεί]ο, Λόχρο, Ἀλκίμο.
5 [Ἔδοξε]ν τῆι βολῆι· Οἰνηὶς ‖ [ἐπρυ]τάνευε, Δεξίθεος ἐγ‖[ραμ]μάτευε, Δημοκλῆς ἐπε[σ]τάτε, Μονιππίδης εἶπε· Ἀ|μύντορι καὶ
10 Εὐρυπύλωι κ|αὶ Ἀργείωι καὶ Λόχρωι κα‖ὶ Ἀλκίμωι τοῖς Ἀπημάντο | παισί[1], ἐπειδὴ καθηιρέθη | ἡ στήλη [ἐ]πὶ τῶν τριάκον[τ]|α,
15 ἐν ἧι ἦ[ν α]ὐτοῖς ἡ προξεν|ία, ἀναγράψ[αι] τὴν στήλην ‖ τὸγ γραμμα[τέα τ]ῆς βολῆς τέλεσι τοῖς Εὐρυπύλο· κα|λέσαι δὲ καὶ ἐπὶ ξένια Εὐ|ρύπυλον ἐς τὸ πρυτανεῖο|ν ἐς αὔριον.

Titulus exaratus στοιχηδόν (praeter v. 1 qui maiores litteras habet), litterarum forma volgari. Proximis post Euclidem annis incisum ex argumento apparet. 1 Thasios esse ex C. I. Att. II 4 collegit Koehler; illic enim inter sat multos homines, quos ex ea insula oriundos nomina demonstrant, [Ἀμύντω]ρ Ἀπημάντου recensetur.

---

50 Tabula marmoris albi supra et infra fracta, l. 0,33, a. 0,45, a. 0,078, eruta Deli. Ed. Th. Homolle Bulletin de corresp. Hellénique III (1879) p. 12 sqq.

5 ....ν.....|.ν καὶ θι[ὸ]‖ν καὶ ναϝο|ν καὶ τὸν χ‖ρεμάτον τὸν τ|ὸ θιὸ[1].

Vs. 1—6 litteratura Laconica antiqua, reliqua volgari Ionica exarata sunt. Decretum Lacedaemonium, cuius haec reliquiae exstant, non modo

ἐβασίλευον
Ἄγις, Παυσανίας[2]
ἔφοροι ἦσαν
10 Θυιωνίδας
Ἀριστογενίδας
Ἀρχίστας
Σολόγας
Φεδίλας
15 ἐν Δήλωι [ἦρχ]-
[ε]ν Λ.....

Deli propositum fuisse, sed ad ipsas Deliorum res pertinuisse H. inde collegit, quod v. 15. 16 archon Delius inscriptus est. Neque veri dissimilis est eiusdem coniectura, hoc decreto Lacedaemonios Atheniensibus victis (cf. not. 2) reddidisse Deliis iura ab illis ademta. 1 Apollinis; verbum quod significaret Deliis templorum et pecuniarum sacrarum tutelam reddi, initio periit. H. 2 Hi una reges fuerunt cum a. 427—426 a. Chr., tum ab a. 408 quo Pausanias in patriam revocatus usque ad 398 quo Agis mortuus est. Atqui usque ad annum 403 a. Chr. ephororum singulorum cuiusque anni nomina extant apud Xenophontem Hell. II, 3, 10. 4, 36, inter quos nemo ex his quinque (v. 10—14) est. Restant anni 402—398 a. Chr. Quod si vera sunt, quae Homollius de argumento decreti statuit, annus 402 reliquis praeferendus est.

---

51 Fragmentum marmoris Pentelici a tribus partibus mutilum, inventum in arce. Edd. Rangabé Ant. Hell. 623. Pittakis Eph. 1972. Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 6. Cf. quae de titulo exposuit Koehler Hermae V p. 1 sq.

--------- οι.
[Συμ]μαχία Βοιω[τῶν καὶ Ἀθηναίων ἐς τὸ|ν ἀεὶ]
χρόνον·

Titulus exaratus στοιχηδὸν litteratura Ionica volgari; versuum 2. 3 litterae reliquis paullo maiores. Ad foedus Ol. 96, 2 (395|4 a. Chr.) ab Atheniensibus cum Thebanis ictum (Xen. Hell. III, 5, 16. Lys. XVI, 18) haec referenda esse docuit Koehler. Boeotorum nomine foedus fit, quia reliquae Boeotiae civitates tum sub Thebanorum imperio erant, quibus Antalcidae pace autonomia reddita est. Eodem tempore Athenienses etiam cum Locris Opuntiis foedus fecerunt, cuius item tabulae fragmentum exstat C. I. Att. II 7. K.

5 [Ἐάν τ]ις ἴηι ἐπ[ὶ πολέμωι ἐπ' Ἀθηναίος ἢ ‖ κατὰ] γῆν ἢ κατ[ὰ θάλατταν, βοηθὲν Βοιω|τ]ὸς [π]αντὶ σθέ[νει καθότι ἂν ἐπαγγέλ-λ|ωσιν] Ἀθηναῖο[ι κατὰ τὸ δυνατόν· καὶ ἐά|ν τις ἴ]ηι ἐπὶ [πολέ-μωι ἐπὶ Βοιωτὸς ἢ κα|τὰ γῆν ἢ] κ[α]τὰ [θάλατταν, βοηθὲν Ἀθή-ναί|ος------]

---

52 Fragmentum tabulae inventum Athenis. Ed. Koehler Mittheilungen des archäologischen Instituts in Athen II (1877) p. 212.

[---------- κατὰ] τὸ [δ]υνατό[ν· ὅτι δ' ἂν δο|κῆι ἄμεινον ἔναι τ]οῖν πολέοιν κοινῆ[ι βο|λευομέναιν, τοῦτ]ο κύριον εἶναι.
5 [ὀ]μόσα[ι | δὲ Ἀθηναίων μὲν τ]οὺς στρατηγο[ὺς καὶ τὴ]ν βολὴν καὶ τοὺς ἱ]ππέας, Ἐρετριέων δὲ τ[οὺ|ς στρατηγὸς καὶ τ]ὴν βολὴν καὶ το[ὺς ἱπ]π[έ|ας καὶ τὰς ἄλλας] ἀρχάς· ὑπάρχεν (δ)[ὲ[1]...]σ[.|... .....|ν· ὀμνύναι δὲ τ[ὸ]ν [ν]ό[μ[ι]μ[ο|ν ὅρκον ἑκατέρο]υς τὸν
10 παρὰ σφίσιν αὐτ[ο|ῖς. ἑλέσθαι δὲ πρ]έσβες αὐτίκα μάλ[α] τὴ]ν β|ουλὴν δέκα ἄνδρ[α]ς[2], πέντε μὲν ἐκ τῆς βο[υλ|ῆς, πέντε δὲ ἐξ ἰδι]ωτῶν, οἵτινες ἀπο[λήψο|νται τοὺς ὅρκος πα]ρ[ὰ][3] Ἐρετ[ρ]ιέω[ν ----]

Litterae Ionicae volgares dispositae στοιχηδὸν (nisi quod v. 5 ΠΙΕ duarum modo litterarum spatium tenent). Belli Corinthiaci temporibus tribuit K., eo argumento usus, quod de foedere Nausinico archonte facto (n. 63) cogitare non liceat propter ea quae vs. 1—3 de condicionibus consensu utriusque civitatis mutandis praecipiuntur; ad recentiora vero tempora descendendum non esse propter scripturae rationes. Euboeenses bello Corinthiaco ab eorum partibus stetisse, qui Lacedaemoniorum dominationem evertere conarentur, ex Diodoro XIV, 82 coll. Xen. Hell. IV, 2, 17 constare. Quae admodum probabiliter disputata sunt, etsi mirum est in titulo tam antiquo frequenter ΟΥ pro Ο scribi; nam praeter v. 4 et 9 ubi ipsum Υ in lapide exstat, compluribus locis ex litterarum deperditarum numero apparet diphthongum fuisse. 1 Λ. 2 ΛΣ. 3 ΡΛ.

---

53 In ecclesia diruta Μητρὸς τοῦ θεοῦ meridiem versus a vico *Litri* (Erythrae). Ed. Lebas Revue arch. XIII (1856) p. 3 n. II. Asie mineure 39.

[Ἔδοξεν] τῆ(ι) βολῆ(ι) καὶ τῶι [δήμωι· Κ]όνωνα[1] ἀναγράψαι |
5 [εὐεργ]έτην Ἐρυθραίων | [καὶ π]ρόξενον, καὶ προε[δρ(ί)]ην αὐτῶι
ἔναι ἐν Ἐρυ[θρ]ῆισιν καὶ ἀτέλειαν | [π]άντων χρημάτων καὶ |
10 [ἐ]ς[αγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς | [κ]αὶ πολέμο καὶ εἰρήνης· || [κα]ὶ Ἐρυ-
θραῖον εἶναι, | [ἦν][2] βούληται· εἶναι δὲ | [ταῦ]τα καὶ αὐτῶι καὶ
15 ἐκ[γόνοι]ς· ποιήσασθαι δὲ | [αὐτοῦ ε]ἰκόνα χαλκῆν || [ἐπίχρυσον]
καὶ στῆσαι | [ὅ ἂν δόξηι][3] Κόνωνι....|-----καὶ----|-----

Titulus scriptus στοιχηδὸν litteris volgaribus. 1 Conon Atheniensis cum a. 394 a. Chr. apud Cnidum vicisset, inter alias Graecas Asiae civitates a Lacedaemoniis ad eum defecerunt Erythraei (Diod. XIV, 84). Ad eum hoc decretum suo iure rettulit Lebas; namque scripturae ratio (inprimis o pro ου) illi aetati convenit. 2 [ἂν] Lebas; emendavi. 3 Supplevi Hermae XVI p. 196; [δημοσίᾳ] Lebas.

---

54 Tabula marmoris Pentelici cum anaglypho inventa in theatro Bacchi. Edd. Kumanudis Philist. IV p. 542. Koehler Hermae III p. 157. C. I. Att. II 8. Cf. quae de titulo disputavit idem Mittheilungen des archäol. Instituts in Athen I (1876) p. 4 sqq.

Ἐπ' Εὐβολίδο ἄρχοντος[1], ἐπὶ τῆς [Πανδιο]|νίδος ἕκτης
πρυτανευόσης, | ἧι Πλάτων Νικοχάρος Φλυεὺ[ς ἐγρα]|-
μμάτευε.
5 Ἔδοξεν τῆι βολῆι, Κινησίας[2] εἶπε· π[ερὶ ὧν Ἀν]|δροσθένης λέ-
γει, ἐπαινέσαι Δι[ο]ν[ύσιον τὸ]ν Σικ]ελίας ἄρχ[ο]ν[τα][3] καὶ Λεπτί-
νην [τὸν ἀδελ|φὸ]ν τὸν Διον[υ]σ[ίο κα]ὶ [Θ]εαρίδην τὸ[ν ἀδελφὸ|ν] τὸν
Διονυσ[ίο καὶ Πολύ]ξενον[4] τὸ[ν κηδεστὴν τὸν Διονυσίο---------]

Litterae Ionicae volgares dispositae στοιχηδὸν praeter versus 1—4 maioribus litteris exaratos. 1 Ol. 96, 3 (394|3 a. Chr.); sexta prytania in mensem Ianuarium aut Februarium anni 393 incidit. Quare cum legatione ad Dionysium missa, cuius Lysias XIX, 19 mentionem facit, hoc plebiscitum coniunctum esse iure negavit Koehler; nam tum Cononem, qui legationis illius auctor erat, nondum Athenis fuisse. 2 Hunc dithyramborum poëtam notissimum esse coniecit Koehler, haud improbabiliter, praesertim cum tabula in theatro Bacchi proposita fuerit et decretum circa festum Lenaeorum diem, qui incidebat in sextam prytaniam, factum sit. 3 Paullo ante Dionysius Carthaginiensibus devictis paene totam Siciliam in suam dicionem redegerat (Diodor. XIV, 76). Koehler. 4 Supplevit Holm, Geschichte Siciliens II p. VII, probante Koehlero, qui antea de Philoxeno poëta

dithyrambico cogitaverat. De Polyxeni cum Dionysio necessitudine cf. Diodor. XIII, 96, 3: ὁ δ' οὖν Διονύσιος εὐθέως ἔγημε τὴν Ἑρμοκράτους θυγατέρα τοῦ καταπολεμήσαντος Ἀθηναίους, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἔδωκε Πολυξένῳ τῆς Ἑρμοκράτους γυναικὸς ἀδελφῷ.

---

55 Columna sepulcralis cum anaglypho inventa in Ceramico. Edd. Eustratiadis Eph. nov. 443. C. Wescher Revue archéologique VIII (1863) p. 351 sqq. E. Curtius Archäologischer Anzeiger 1863 p. 103*. Rhusopulos Bulletino dell' Inst. arch. Rom. 1863 p. 162 sqq. Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 540.

Δεξίλεως Λυσανίο Θορίκιος
ἐγένετο ἐπὶ Τεισάνδρο[1] ἄρχοντος
ἀπέθανε ἐπ' Εὐβολίδο[2]
ἐν Κορίνθωι[3] τῶν πέντε ἱππέων[4].

Litterae volgares. 1 Ol. 91, 3 (414/3 a. Chr.); Diodor. XIII, 7, ubi quod libri habent Πεισάνδρου, emendatum est ex hoc titulo. 2 Ol. 96, 3 (394/3 a. Chr.). Vixdum igitur ex ephebis egressus Dexileos inter equites militabat. 3 In pugna quam narrat Xenophon Hell. IV, 2, 9—23. 4 Memorabile aliquid ab his quinque equitibus in pugna gestum esse videtur; nam in universum plus quam quinque equites in illo proelio cecidisse indicat titulus 56.

---

56 Superior pars monumenti sepulcralis lapidis Hymettii, inventa prope ecclesiam ἁγία Τριάδα septentrionem versus a via Piraica. Edd. Kumanudis Παλιγγενεσία 7. Μαρτ. 1870. Koehler Monatsberichte der Kgl. Akademie zu Berlin 1870 p. 272 sqq. Rayet Bulletin de l'école française d' Athènes I p. 217. Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβιοι 13.

Οἵδε ἱππέης[1] ἀπέθανον ἐν Κορίνθωι·[2] Μελησίας Ὀνητορίδης Λύφύλαρχος Ἀντιφάνης Θεάγγελος Φάνης Δη-

Litteratura volgaris. 1 Forma antiqua Attica, respondens illa accurate reliquis quae productam vocalem habent (ἱππέως, ἱππέᾱ, ἱππέᾱς); inde contractione natum ἱππῆς. Cf. quae exposui Hermae XVI p. 637 sqq. 2 Eubulide archonte (Ol. 96, 3. 394/3 a. Chr.). In ea igitur pugna praeter phylarchum decem equites ceciderunt (cf. 55[4]).

σίθεος Πάνδιος Νικόμαχος· ἐν Κορωνείαι[3]
μοκλέης Δεξίλεως Ἔνδηλος Νεοκλείδης.

3 Huc unum Neoclidis nomen referendum est. Paus. I, 29, 11 κεῖνται δὲ καὶ οἱ περὶ Κόρινθον πεσόντες, si modo accurate locutus est, non videtur de hoc monumento, quod solis equitibus positum est, intellegendus esse.

57 Tabula marmoris Hymettii, quondam in monasterio aliquo montis Hymetti, nunc Athenis. Edd. ex Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 86, ex suo apographo Koehler Hermae VII p. 159. C. I. Att. II 11.

[Ἔδο]ξεν τῆι [β]ολῆι καὶ τῶι δ[ή|μωι· Ἀ]καμαντὶς [ἐ]πρυτάνευε, |
5 [Ὀ]νάσιππος ἐγραμμάτευεν, .|...(ι,δης[1] ἐπεστάτει· Λέω[ν ε]ἶ||[πε·
τοῖ]ς Φασηλίταις τὸ ψ[ήφ]ι[σμα ἀν](α)γράψαι, ὅτι ἂμ μὲ[ν] Ἀθ|[ήνησι σ]υ[μβό]λ(α)ιον γένηται | [πρὸς Φ]ασ(η)λιτ[ῶ]ν[2] τινα, Ἀθή-
10 [νη|σι τὰς δ]ίκας γίγνεσθαι π(αρ)||[ὰ[3] τῶι πο]λεμάρχωι, καθάπερ
Χ[ίοις[4], καὶ] (ἄ)λλοθι μηδὲ (ἀ)μῶ· τῶ|[ν δὲ ἄλλων] ἀπὸ ξυμ-
βόλων κατ|[ὰ τὰς Χίων[5] ξ]υμβολὰς πρὸς Φα|[σηλίτας] (τὰ)ς[6] (δ)ίκας
15 ἔν[α]ι, τὰς || [δὲ ἐκκλήτ]ο[ς][7] ἀφελῆν. ἐ(ὰν)[8] δὲ τ|[ῶν ἀλλαχο]ῦ[9]
ἄ[ρ]χ[ω]ν[10] δ[έ]ξ[η]τα[ι] δ[ίκην κατὰ] Φασηλιτῶν τ[ι]νος, | [τούτο δ'
20 ὀφε]ίλεν[11] καταδικασ[θῆι, ἡ μὲν δίκ]η (ἄ[κυρ]ος ἔστω, ἐ||[ὰν δὲ

Litterae volgares Ionicae στοιχηδὸν dispositae, lapis admodum detritus. Ubi α aut δ uncis rotundis circumdedi, Λ in lapide exstat. Et ex argumento (cf. not. 4) et ex scripturae ratione paullo post pugnam ad Cnidum commissam (Ol. 96, 3. 394 a. Chr.), certe ante Antalcidae pacem (Ol. 98, 2. 387 a. Chr.) haec scripta esse collegit Koehler. 1 ΦΔΗΣ. 2 \ΣΙΛΤ .Ν. 3 Γ[ι] \. 4 Post proelium navale Cnidium Chii praesidio Lacedaemoniorum eiecto ad Athenienses transierant (Diod. XIV, 84). Tum ξυμβολαὶ cum eis (v. 12. 13) factae, quibus eisdem ut etiam Phaselitae uterentur paullo post inter hos et Athenienses convenit. 5 Supplevit Sauppe. 6 ΙΛΣ. 7 ΙΟ. K. Supplevi; intellegendae sunt lites, quae a foro rei gestae Athenas avocantur (n. 10, 74). Hesych. ἔκκλητοι δίκαι· αἱ ἐπὶ ξένης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει. Cf. Pollux VIII, 54. 68. 8 ΕΛΓ. 9 Sc. γενομένων συμβολαίων. K. Litterae υ superior pars ˇ exstat in lapide, ita ut de scriptura ceteroquin ab huius tituli usu abhorrente dubitandum non sit (Cf. n. 52. 58[2]). 10 Quivis magistratus Atticus. 11 ΙΛΕΝ. Hoc enuntiatum aliter constituendum existimavi, quam a Koehlero factum erat, qui sic legit: Φασηλιτῶν τ[ι]νος, | [τοῦτον μὴ τ](ν)εν καταδίκας, [ἀλλ' ἡ μὲν δίκ]η ἄ[κυρ]ος ἔστω. Sed praeterquam quod v. 18 Λ potius quam Ν fuisse ipsius

ἐκβῆν[α]ι δ[οκ]ῆι[12] τὰ ἐψη|[φισμένα, ὀφ]ε[ι]λ[έτ]ω [μ]υρ[ία]ς δ[ρ]αχμὰς
ἱερ]ὰς [τ]ῆι Ἀθηναίαι. τ|[ὸ δὲ ψήφισμ]α [τ]ό[δε] (ἀ)ν(αγρ)α(ψ)ά|[τω[13]
25 ὁ γραμμ]ατεὺς ὁ τῆς βολῆς || [ἐστήληι λιθί]νηι καὶ καταθ|[έτω ἐν
πόλει τ]ἐλεσι τοῖς τῶ|[ν Φασηλιτῶν].

K. apographum indicat, vocis καταδίκας cum pluralis tum articulus omissus graviter offendit in hac sententiarum conexione. 12 Supplementum Koehleri retinui, etsi ἐκβῆναι pro παραβῆναι in titulo Attico huius aetatis dubitationem movet, neque intellegitur, quo pacto non semper magistratus, qui talem accusationem accipit, contra plebiscitum facere existimetur. 13 ΛΝΛΙΙΑΥΑ.

58 Lapis Athenis a Fauvelio Parisios delatus, ubi exstat in museo publico (*Louvre*). Edd. ex Mülleri apographo Boeckh C. I. G. 84. (cf. Add. p. 897). Ex accuratiore R. Darestii exemplo A. Schaefer Philol. XVII p. 160. Kirchhoff Abh. der kgl. Akademie zu Berlin 1861 p. 599 sqq. Froehner Inscriptions Grecques du musée du Louvre p. 198 n. 100. Koehler C. I. Att. II 38. Omnium accuratissime expressit Foucart Revue archéologique XVIII (1877) p. 399 sqq., cuius exemplum sequor.

.....ας[1] ἕνεκα [παραδοῦ]ναι[2], ἐὰν κα|[ὶ τῶ]ι δήμ[ωι] δοκ[ῆι.
καὶ] τὴν εὐεργ[εσίαν[3] | ἀ]ναγράψ[αι ἐν στ]ήλει λιθίνει ἐν [ἀ]κ|[ρ]ο-

Litterae Ionicae volgares dispositae στοιχηδόν. Ex scribendi ratione (nusquam OY pro Θ exstat, sed cf. not. 2) Kirchhoffius Ol. 100 (380 a. Chr.) recentiorem non esse tabulam collegit. Accuratius tempus definire conatus est Foucartus, quum quae v. 11—13 scripta sunt ἐπεὶ παρήγγειλε τοῖς στρατηγοῖς περὶ τῶν νεῶν τοῦ παράπλου admodum probabiliter intellegeret de navibus Antalcidae, quibus is, quum falso rumore disperso Athenienses ad persequendum elicuisset, Abydum pervenit (Xen. Hell. V, 1, 25. 26). Quae gesta esse constat paullo ante Antalcidae pacem, i. e. ante initium anni Ol. 98, 2 (387/6 a. Chr.) cf. Sievers Gesch. Griechenlands vom Ende des pelop. Krieges bis zur Schlacht bei Mantineia p. 387. Tum igitur, Theodoto archonte, haec decreta esse videntur; neque enim video, cur Foucartus aut Theodoti aut Mystichidis anno (Ol. 98, 3. 386/5 a. Chr.) titulum ascribendum dixerit. 1 [εὐεργε]σίας Froehner, [ἀγγελί]ας Foucart; sed quum hic nihil nisi ας in lapide agnoverit, supplementum nimis incertum est. 2 Supplevit Foucart, aptissime ad sententiam, sed diphthongus pro O producta praeterea nusquam exstat. 3 Priore plebiscito (v. 1—5) praemium pecuniae et εὐεργεσία decreta erant, altera Cephali rogatione (v. 6 sqq.) additur προξενία.

5 πόλει. κ[αλέ]σαι δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξέν[ι]||α εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον.

Κέφαλος[4] εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ [τ]|ῆι βουλεῖ, ἀναγράψαι δὲ Φανόκριτο[ν] | τὸν Παριανὸν[5] πρόξενον καὶ εὐεργ[έ]|την
10 αὐτὸν καὶ τὸς ἐκγόνος ἐν στή[λε||ι] λιθίνει, καὶ στῆσαι ἐν ἀκροπόλε[ι | τ]ὸγ γραμματέα τῆς βολῆς, ἐπεὶ π[α|ρ]ήγγελε τοῖς στρατηγοῖς περὶ [τῶν | ν]εῶν τὸ παράπλο, καὶ εἰ οἱ στρ[α]τ[ηγο|ὶ] ἐπί-
15 θοντο, ἐάλωσαν ἂν α[ἱ] τρ[ι]ήρε[ι]ς || αἱ πολέμιαι· ἀντὶ τούτων ἔναι [κ]αὶ τ|ὴν προξενίαν καὶ τὴν εὐεργεσί[αν. κ]|αὶ καλέσαι αὐτὸν ἐπὶ ξένια εἰς τ[ὸ π]|ρυτανεῖον εἰς αὔριον, με(ρ)ίσαι[6] δὲ τ|ὸ
20 ἀργύριον τὸ εἰρημένον τὸς ἀποδέ||κτας ἐκ τῶν καταβαλλομένων χρημά[τ]ων[7], ἐπειδὰν τὰ ἐκ τῶν νόμων μερ[ίσω|σι][8].

---

4 Collytensis (Dinarch. I, 76), summae illa aetate in republica auctoritatis homo (Sievers p. 304 sq.). 5 Parium urbs Hellespontiaca (Steph. Byz. s. v.), haud procul ab Abydo (v. supra) sita. 6 ΜΕΙΙΣΑΙ. 7 Cf. Hartel Studien über attisches Staatsrecht und Urkundenwesen p. 134, qui provocat ad Dem. XXIV, 96. 97 ἔστιν ὑμῖν κύριος νόμος, -- τοὺς ἔχοντας τά θ' ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια χρήματα καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον. -- διὰ τοίνυν τοῦ νόμου τούτου διοικεῖται τὰ κοινά· τὰ γὰρ εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς θυσίας καὶ τὴν βουλὴν καὶ τοὺς ἱππέας καὶ τἆλλα χρήματ' ἀναλισκόμεν' οὗτός ἐσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν προεσυποτρεῖσθαι. οὐ γὰρ ὄντων ἱκανῶν τῶν ἐκ τῶν τελῶν χρημάτων τῇ διοικήσει, τὰ προσκαταβλήματ' ὀνομαζόμενα διὰ τὸν τοῦ νόμου τούτου φόβον καταβάλλεται. Et τὰ καταβαλλόμενα χρήματα sine dubio recte eadem esse iudicavit de quibus Demosthenes dicit. 8 'Vielmehr werden hier die Apodekten angewiesen, die Zahlung, nachdem oder für den Fall, dass sie die gesetzlich bewilligten Summen aufgebraucht haben, ἐκ τῶν καταβαλλομένων χρημάτων zu zahlen' Hartel. Atqui neque illud »für den Fall« in particula temporali ἐπειδὰν inest, neque μερίζειν 'consumere' est. Immo primum ex illis pecuniis (ἐκ τῶν καταβ. χρ.) ea quae ex legibus solvenda sint erogare iubentur, tum demum cum haec numerata sint, praemium Phanocrito concessum.

---

59 Fragmenta quattuor tabulae lapidis Pentelici; *bcd* inventa ad radices meridionales arcis Athenarum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 520. *a* in museo societatis archaeologicae exscripsit Koehler et omnia coniuncta ed. Mittheilungen des archäologischen Instituts in Athen II (1877) p. 138 sqq. Ex altero eiusdem tituli exemplari superest frustulum in arce inventum, quod post Pittakin Eph. 1367 edidit Koehler C. I. Att. II 15. Ea modo uncis inclusi, quae ab utroque exemplari absunt.

abc

ταῦτα με[.....κο]ινῶν λόγων .....
...ων τοῖς Ἕλλ|ησιν μέμνην[ται[1].....] καθάπερ | Ἀθη-
5 ναῖοι τὴν ἐ[ρήνην καὶ τὴν φι]λίαν ‖ καὶ τὸς ὅρκος καὶ [τὰς ὅσας
συνθήκας] | ἃς ὤμοσεν βασιλεὺ[ς] κα[ὶ Ἀθηναῖοι καὶ] | Λακεδαιμό-
νιοι καὶ ο[ἱ] ἄλλο[ι Ἕλληνες], | καὶ ἥκοσιν ἀγαθὰ ἐπαγ[γ]ελλό-
10 μενο[ι τῶ]|ι δήμωι τῶι Ἀθηναίων κα[ὶ] ἁπάσηι [τῆι Ἑ]‖λλάδι καὶ
βασιλεῖ, [ἐψηφί]σθαι τῶ[ι] δήμ|ωι· ἐπαινέσαι μὲν τ[ὸν δῆμον τ]ῶν
Χί|[ω]ν καὶ τὸς πρέσβες [τὸς ἥκοντ]ας, ὑπάρχ|[εν δὲ] τὴν ἐρήνην
κ(α)[ὶ τὸ]ς ὅρκος καὶ τὰς | σ[υνθήκα]ς [τ]ὰς νῦ[ν] ὄ[σας], συμμάχος
15 δὲ ποι‖εῖσ[θα]ι [Χί]ος ἐπ' ἐλευ[θε]ρίαι καὶ αὐτον|ομί[α][2], μὴ πα-
ραβαίνο[ντ]α]ς τῶν (ἐ)ν ταῖς σ|τ(ή)λαις γεγραμμένων [πε]ρὶ τῆς ἐρή-
νης | μ(η)δέν, μηδ' ἐάν τις ἄλ[λο]ς παραβαίνηι π|ειθομένος κατὰ
20 τὸ δυ[να]τόν. στῆσαι δὲ σ‖τήλην ἐν ἀκροπόλει [πρό]σθεν τῶ ἀγάλ-
μ|ατος[3], ἐς δὲ ταύτην ἀν(α)[γρ]άφεν ἐάν τις ἴ(η)ι ἐπ' Ἀθηναίος,
βοηθε[ν] (Χ)ίος[4] παντὶ σθέ|[νε]ι κατὰ τὸ δυνατὸν, [καὶ ἐ]άν τις ἴ(η)ι
25 [ἐπ]ὶ Χί[ος, βοηθεν Ἀθηναίο[ς π]αντὶ σθέ[νει ‖ κατὰ τ]ὸ δυνατόν. ὁμό-
σα[ι δ]ὲ τοῖς [ἥκοσι]ν Χίοις] μὲν τὴμ βολὴν κ[αὶ] τὸς [στρατηγ|ὸς
καὶ τὸς ταξι]άρχος, ἐγ Χί[ω]ι δ(ὲ)[5].....|.....ας ἀρ-
χάς· ἑλ[έ]σ[θαι δὲ πέντε | ἄνδρας, οἵτι]νες πλευ[σ.....
30 ‖.....] πόλιν ------

d

[---- χ]ρόνο[---|----καλέσαι δὲ τὴν πρεσβεία]ν τῶν Χί[ων ἐπὶ
ξέ|νια ἐς τὸ πρυτανε]ῖον ἐς αὔρ[ιον· οἵδε ἡι|ρέθησαν πρ]έσβεις·
35 Κέφαλο[ς Κολλ]υτεύς[6], -------- Ἀ]λωπεκῆθεν, Αἴσιμο[ς[7]..|---
---, -----]ς Φρεάρριος, Δημοκλε[ίδης|------ οἵδ]ε ἐπρέσβευον
Χίων· Βρύων, Ἀπε[λ|λῆς(?), -----κ]ριτος', Ἀρχέλας.

Titulus exaratus στοιχηδὸν litteris Ionicis volgaribus. Ubicunque α, ε, η uncis rotundis inclusi, nisi aliud quid adnotavi, in lapide Λ I II est. Paullo post pacem Antalcidae (v. 4—7. 18. 17), sub finem anni 387 a. Chr., haec acta esse vidit Koehler, qui monuit, propterea hic identidem multis verbis pacem commemorari et ne quicquam contra eam fieret caveri, ne foedus cum Chiis factum regis Persarum aut Lacedaemoniorum suspicionem moveret. 1 Chii. 2 Hoc additur quia in pace Antalcidea scriptum erat τὰς δὲ ἄλλας Ἑλληνίδας πόλεις καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας αὐτονόμους ἀφεῖναι. Xen. Hell. V, 1, 31. 3 Ἀθηνᾶς Προμάχου. 4 ΓΙΟΣ. 5 ΔΓ 6 Cf. 58[4]. 7 Idem fortasse, qui anno 403 a. Chr. civium ex Piraeeo post concordiam civilem restitutam in urbem redeuntium agmini praefuit (Lysias XIII, 80. 81).

60 Tabula marmoris albi utrimque inscripta, inter Olynthi parietinas inventa a Milanovico Thessalonicensi, proxeno Austriaco, atque Vindobonam transmissa. Edd. J. Arneth, Beschreibung der zum k. k. Münz- und Antikencabinette gehörigen Statuen u. s. w. Wien 1845 p. 40 n. 246. F. Wieseler, Berichte der Göttinger Ges. d. W. 1847 p. 22 sqq. H. Sauppe, Inscriptiones Macedonicae quattuor. Vimariae 1847. p. 15 n. 2.

a in fronte

Συνθῆκαι πρὸς Ἀμύνταν τὸν Ἐρριδαί(ο[υ].

Συνθῆκαι Ἀμύνται τῶι Ἐρριδαίου | καὶ Χαλκιδεῦσι· συμμάχους
5 εἶν[αι][2] | ἀλλήλοισι κατὰ πάντας ἀνθρώπους ‖ ἔτεα πεντήκοντα.
[ἐάν τι]ς ἐπ' Ἀμύν|ταν ἴηι, ἔστ[ω ὁμοίως ἐμ π]ολέμωι [καὶ] | ἐπὶ
Χαλ[κιδέας, καὶ ἐὰν ἐπὶ] Χαλκιδέ[ας | ἴηι, καὶ ἐπ'] Ἀμ[ύνταν ἐμ
πολέμωι ἔστω----------|

b in aversa parte

ἐ(ξ)αγωγὴ[3] δ' ἔστω καὶ πίσσης καὶ ξύλων, | [ο]ἰκοδομιστηρίωμ
πάντων, ναυπηγη|σίμων δὲ πλὴν ἐλατίνων, ὅτι ἂμ μὴ τὸ | κοι-

Litteratura Ionica. De aetate sic statuit Sauppius: Amyntam non potuisse de foedere cum Chalcidensibus pangendo cogitare nisi primo imperii anno (Ol. 96, 3. 394|3 a. Chr.). Nam anno 393 regno pulsum esse et postquam hoc recuperasset, bellum cum Olynthiis gerere coactum esse neque unquam cum eis videri in gratiam rediisse. At illum Amyntam, qui Ol. 96, 3 regnavisset, omnino non esse Arrhidaei filium, Philippi patrem, sed alium, Archelai regis filium (Ar. Polit. V, 19, 1311 b 14), docuit A. de Gutschmid Symbolae philologorum Bonnensium p. 105. Amyntam autem Arrhidaei f. anno 389 a. Chr. demum regnare coepisse. Quem quominus initio imperii cum Chalcidensibus foedus fecisse statuamus, nihil impedit. Immo sic facilius intellegitur, cur paucis annis post, cum ab Argaeo et Illyriis ei periculum immineret, Olynthiorum potissimum auxilium parte Macedoniae eis tradita redimere conatus sit. Errore enim haec, quae non ita multo ante a 383 a. Chr. facta esse possunt, ad aetatem longe priorem referuntur a Diodoro XIV, 92 (Cf. eiusdem narrationem XV, 19). Quare annorum 389 et 383 terminis huius tituli originem contineri iudico. 1 Arrhidaeus vocatur Amyntae pater cum in titulo 61, tum a Dexippo p. 500 et Diodoro XV, 60; nam apud hunc Θαρραλέου ex ὁ Ἀρριδαίου corruptum esse vidit Dindorf. Qui Amyntam Menelai filium perhibent Iustinus VII, 4 et Aelianus V. H. XII, 43, procul dubio cum alio homine cognomini confuderunt. S. 2 Supplevit Sauppe; versuum 5—8 supplementa eiusdem sunt. 3 ΕΙΣΑΓΩΓΗ Arneth; em. Wieseler.

5 νὸν δέηται, τῶι δὲ κοινῶι καὶ τούτων ‖ εἶν(αι)[4] ἐξαγωγήν, εἰπόν-
τας[5] Ἀμύνται πρὶν ἐξ|άγειν, τελέοντας τὰ τέλεα τὰ γεγραμμένα.
| καὶ τῶν ἄλλων ἐξαγωγὴν δὲ εἶν(αι)[6] καὶ δι|αγωγὴν τελέουσιν
10 τέλεα καὶ Χαλκιδεῦ|σι ἐκγ[7] Μακεδονίης καὶ Μακεδόσιν ἐκ ‖ Χαλ-
κιδέων. πρὸς Ἀμφιπολίτας, Βοττι|αίους, Ἀκανθίους μὴ [ποιεῖ]-
σθ]αι[8] φιλίην Ἀμύνταμ μηδὲ Χαλκιδ[έας | χωρὶς] ἑκατέρους, ἀλλὰ
15 μετὰ μιᾶ[ς γνώ|μης, ἐὰν ἀ]μφοτέροις δοκῆι, κοιν[ῆι σπεύ|σασθαι
πρὸς ἐκεί]νους. ὅρκος συμμα[χίας· Ἐμ|μενῶ τῆι συμμαχίαι κατὰ
τὰ συγκεί]μενα Χαλκι[δεῦσι | πρὸς Ἀ]μύνταν------|--------
Χαλ[κιδε-----]

---

4 ΔΕ|ΕΙΝ A., ...|ΕΙΝ W. (ἔχ)ειν S., quem sequi nolui, quia ei praeterea etiam dativus τῷ κοινῷ in accusativum mutandus est, quae mutatio probabilitate caret. Ceterum τὸ κοινόν perperam de Macedonibus interpretatur A.; sine dubio Chalcidenses intellegendi. 5 Haec synesis nihil habet offensionis (cf. C. Bursian, Sitzungsberichte der kgl. Akademie zu München 1879 p. 118). 6 ΔΕΕΙΝ. (τ)ὲ εἶν(αι) em. S. Sed καὶ — δὲ ab huius loci sententia non alienum. 7 ΕΚΓ A., quae scriptura cum etiam alibi inveniatur (v. indicem), non est cur cum S. emendemus ἐγ. 8 Γ...ΑΙ. Supplevit S. Eiusdem sunt supplementa versuum 13—18.

---

61 Fragmenta duo tabulae lapidis Pentelici. Dextrum (*b*) post Kumanudem Ἀθηναίου V p. 171 ex suo apographo ed. Koehler C. I. Att. II 15[b] (Add. p. 397), sinistrum (*a*) adiunxit idem Add. nov. p. 423.

[..... ἄνδρ]ας, οἵτ[ινες[1] ἀπολήψονται τ]-
[ὸς] ὅρ[κος π]αρὰ Ἀμύ[ντο καὶ Ἀλεξάνδρο κ]-
[αὶ] ἐπιμελήσονταί τῆς ἀναγραφῆς καὶ]
[τῆ]ς στήλης[2], ὅπως ἂ[ν τέλος ἔχηι[3] τὰ ἐψηφ]-

Litterae Ionicae volgares στοιχηδὸν dispositae; v. 20. 21 maiores reliquis litteras habent. Titulo 60 hunc aliquanto recentiorem esse inprimis ex Alexandri mentione intellegitur. Nam is ad eam aetatem, qua talium rerum particeps esse poterat, vix multis ante patris Amyntae obitum (Ol. 102, 3. 370|69 a. Chr.) annis pervenerit (O. Abel, Makedonien vor König Philipp p. 220 not. 1). 1 Supplevit Koehler; quae sequuntur versuum 1—3 supplementa mea sunt. 2 I. e. τῆς τε ποιήσεως τῆς στήλης καὶ τῆς ἀναγραφῆς, ut alibi plenius et meliore ordine scribitur. 3 Supplevi; τέλος ἔχειν 'perfici' Isocr. VII, 25. Dem. LVIII, 46. τελεσθῶσι Koehler; at pluralis contra morem est.

5 [ισ]μένα τῶι δήμωι. ἐ|[π]αινέσαι δ[ὲ Ἀμύντ]-
[αν] καὶ τὸς πρέσβε|[ις] τοὺς ἐλθόντ[ας πα]-
a [ρ]' αὐτῶ Πτολεμαῖο|[ν[4] κ]αὶ Ἀ[ν]τήνορα κ[αὶ ..]-
[σω]να· ἐπαινέσαι |[δὲ κ]αὶ τοὺς πρέσβε[ις] *b*
τοὺς πεμφθέντ|[ας ὑπ]ὸ τοῦ δήμο εἰς Μ[ακ]-
10 εδονίαν περὶ τ|[ῆς συ]μ(μ)αχίας. δοῦναι δ[ὲ]
τα[ῖ]ς πρέσβεσ|[ιν τοῖ]ς αἱρεθεῖσιν[5] εἰ[ς][6]
[ἐφ]όδια ΔΔ δρ|[αχμὰς ἑ]κάστωι τὸν ταμ[ία]-
[ν τ]οῦ δήμο. κ|[αὶ καλέσ]αι ἐπὶ ξένια τοὺ[ς]
[πρέ]σβεις [τοὺς παρ' Ἀμ]ύντο καὶ τοὺς π[ε]-
[μφθέ]ντα[ς ὑπὸ τῶ δήμο] ἐπὶ δεῖπνον εἰς
[αὔρ]ιον.

---------- [ἵππα]ρχοι[7]
---------- .....κλῆς Ἐρχι(εύς)
---------- [Δημοχ]άρης Παιανι(εύς)[8]
---------- [Ἀμύντα]ς Ἀρριδαίο[9]
---------- [Ἀλέξανδ]ρος Ἀμύντο

4 Conieceris hunc esse Ptolemaeum Aloritam, qui postea uxore Amyntae corrupta ipsum insidiis petivit, et postremo Alexandro occiso regnavit; at nimis frequens fuit nomen inter Macedonas. 5 Hi sunt de quibus eligendis v. 1—3 dicitur. 6 εἰ[ς] (Μακεδονίαν) | [ἐφ]όδια Koehler. At cf. n. 85, 41. 7 Aut sic aut φύλαρχοι fuisse monuit Koehler; illud praetuli, quia duo modo nomina hic scripta fuerunt. 8 Supplevit Kumanudis. Demochares Demonis f. Paeniensis in orationibus quae Demosthenis nomine circumferuntur aliquotiens commemoratur (XLVII, 22, 28. 32. LIX, 30). Mortuus est brevi post Ol. 105, 4 (357/6 a. Chr.) A. Schaefer Demosthenes und seine Zeit III, 2 p. 197. 9 Cf. 60[1]. Regis filiique nomina maioribus litteris incisa sunt.

62 Fragmenta duo tabulae lapidis Pentelici. *a* inventum ad ecclesiam ἁγίας Τριάδος. *b* in arce; ed. Koehler Hermae V p. 10. Utrumque coniunctum expressit idem C. I. Att. II. 19.

a

[------Ἀθην|α]ῶν καὶ [νῦν καὶ ἐν τῶι πρό]|σθεν χρόν[ωι ὄντες

Litterae Ionicae volgares στοιχηδὸν dispositae. Foederis haec fragmenta esse, quod Nausinico archonte (Ol. 100, 3. 378/7 a. Chr.) Athenienses cum Byzantiis fecerunt, indicavit Koehler. Ac Byzantios non omnium primos

διατελ]|ῶσιν, ἐψηφ[ίσθαι τῶι δήμωι,]| ἔναι Βυζα[ντίος Ἀθηναίων]
5 || συμμάχος κ[αὶ τῶν ἄλλων συ]|μμάχων·[1] τὴν [δὲ συμμαχίαν
ἔ]|ναι[2] αὐτ[οῖς καθ' ἅπερ Χίοις.[3] | ὀ]μόσα[ι δὲ αὐτοῖς[4] τὴν βο-
λὴ|ν] καὶ [τὸς στρατηγοὺς καὶ τὸ||ς] ἱπ[πάρχος[5]. . . . . .]
|τ . ε-------

b

[---καλέσαι δὲ τὸς πρέσ|βες τῶν Βυζ]αν[τίων ἐπὶ ξέν|ια] ἐς τὸ
πρυτανεῖον ἐς [αὔρ]|ιον· ἀναγ(ρ)άψαι[6] δὲ τὴν σ[τήλ]|ην τὸν γραμ-
ματέα τῆς βο[λῆς].
5 Οἵδε ἠιρέθησαν πρέσβε[ς]·
Ὀρθόβολος : ἐκ Κεραμέω[ν][7]
Ἐξηκεστίδης : Παλληνεύς
Ξενόδοκος : Ἀχαρνεύς
Πύρρανδρος : Ἀναφλύστιος[8]
10 Ἀλκίμαχος : Ἀγγελῆθεν
Οἵδε ἐπρέσβευον Βυζαντ[ί]|ων: Κύδων[9]: Μενέστρατος, |
Ἡγήμων: Ἑστιαῖος, | Φιλῖνος.

---

quidem (v. not. 1. 3), sed inter primos tamen novae civitatium maritimarum societati accessisse constat (Diodor. XV, 28. A. Schaefer, Demosthenes und seine Zeit I p. 23). Certe id factum est ante prytaniam septimam (n. 63, 83). 1 Hinc apparet alias iam tum civitates cum Atheniensibus foedere coniunctas fuisse. 2 Versuum 6. 7. 8 supplementa mea sunt. 3 Supplementum petivi ex 63, 24. Chios omnium primos societatem cum Atheniensibus redintegrasse ex 63,79 discimus; consentaneum igitur est, eorum foederis formulam quasi exemplum fuisse, ad quod reliquae conformarentur. 4 Byzantiis. 5 Atheniensium. 6 ΑΝΑΓΙΑΥΑΙ. 7 Eundem esse Orthobulum, qui ante pugnam Haliartiam phylarchus Mantithei nomen in catalogo equitum tribus suae delevisset (Lys. XVI, 13) admodum probabiliter coniecit K. Tribum Acamantida fuisse inde apparere, quod Mantitheus ille sine dubio eiusdem familiae fuisset atque is cuius in litibus habitae essent orationes inter Demosthenicas XXXIX. XL. Hic autem Thoricius fuit, tribus Acamantidis. Atqui Ceramenses quoque eiusdem tribus esse. 8 Cf. 64[3]. 9 Cydon cum Byzantium Atheniensibus prodidisset Ol. 92, 4. 409|8 a. Chr. (Xen. Hell. I, 3, 18), post pugnam ad Aegos flumen commissam fuga in Pontum indeque Athenas pervenit, ubi civitate donatus est. In patriam rediisse videtur Ol. 97, 3 (390|89 a. Chr.), cum Thrasybulus ibi imperium populare restitueret (Xen. Hell. IV, 8, 27). Koehler.

63 Tabula marmoris in viginti partes fracta, inventa inter ecclesias Christi et Hypapantes. Edd. Eustratiadis Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι φυλλ. α′ p. 8 φυλλ. β′ p. 2. Rangabé Ant. Hell. 381. 381 b. M. H. E. Meier Comm. epigr. I p. 3 sqq. II p. 53 sqq. n. 61. Koehler C. I. Att. II 17. Cf. quae de titulo exposuerunt A. Schaefer, de sociis Atheniensium Chabriae et Timothei aetate in tabula publica inscriptis. Lipsiae 1856. Demosthenes und seine Zeit I p. 25 sqq. G. Busolt, der zweite athenische Bund. Lipsiae 1874 p. 739 sqq.

b.

Ἐπὶ Ναυσινίκο ἄρχοντος.[1]
Καλλίβιος : Κηφισοφῶντος[2]
Παιανιεὺς : ἐγραμμάτευεν.
Ἐπὶ τῆς Ἱπποθωντίδο[ς ἐβδ]όμης πρυτα-
5 νείας[3] ἔδοξεν τῆι βολ[ῆι καὶ τ]ῶι δήμω-
ι, Χαρῖνος Ἀθμον[εὺς ἐ]πεστάτει,
[Κερκυ]ραίων[34] Ἀριστοτέλης[4] εἶ[πε· τύχ]ηι ἀγαθῆι τῆι Ἀ-
[ὁ δῆ]μος θηναίων καὶ [τ]ῶν [συμμ]άχων τῶν Ἀθηναίω-
[Ἀβδη]ρῖται[35] ν, ὅπως ἂν Λα[κε]δ[αιμό]νιοι ἐῶσι τὸς Ἕλλη-
[Θάσ]ιοι 10 νας ἐλευθέ[ρ]ος καὶ αὐτονόμος ἡσυχίαν
ἄγειν τὴ[ν χώραν] ἔχοντας ἐμ βεβαίωι τὴ-
5 [Χαλκι]δῆς [ν ἑαυτῶν . . . . .]ικ . . . . ος . . . . . ηι . . . . αι
ἀπὸ [Θράικης][36] . . . . . α
. . . . . απ . . σ . . ε . σ . . . . . ωσ . ν
15 [. . . . . ἐψηφί]σθαι τῶι δήμωι· ἐάν τις βόλ-
Αἴνιοι [ηται τῶν Ἑλ]λήνων ἢ τῶν βαρβάρων τῶν ἐν
Σαμοθρᾶικ[ες] [ἠπείρωι ἐν]οικόντων ἢ τῶν νησιωτῶν, ὅσ-
Δικαιοπολῖται[37] [οι μὴ βασι]λέως εἰσίν[5], Ἀθηναίων σύμμαχ-
[ος εἶναι κ]αὶ τῶν συμμάχων[6], ἐξεῖναι αὐ[τ]-
20 ῶ[ι ἐλευθέρ]ωι ὄντι καὶ αὐτονόμωι, πολι-
10 Ἀκαρνᾶνες[38] τ[ευομέν]ωι πολιτείαν ἣν ἂν βόληται, μή-
τε [φρορ]ὰν εἰςδεχομένωι μήτε ἄρχοντα
Κεφαλλήνων ὑπο[δεχ]ομένωι, μήτε φόρον φέροντι, ἐπὶ
Πρῶννοι δὲ τ[οῖς] αὐτοῖς, ἐφ' οἷςπερ Χῖοι[7] καὶ Θηβαῖ-
25 οι[8] κα[ὶ] οἱ ἄλλοι σύμμαχοι. τοῖς δὲ ποιησ-
Ἀλκέτας[39] αμέν[οι]ς συμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίος καὶ
Νεοπτόλεμος τὸς συ[μμ]άχος ἀφεῖναι τὸν δῆμον τὰ ἐγκ-
τήματα[9], ὁ[π]ό[σ]ο' ἂν τυγχάνηι ὄντα ἢ ἴδια ἢ [δ]-
15 [---------] ημόσια Ἀθ[η]ναίων ἐν τῆι χ[ώραι τῶν - ποιο]-

Ἄνδριοι[40]
[Τ]ήνιοι
[Ἑσ]τιαιῆς[41]
Μυ[κ]όνιοι
Ἀντισσαῖοι
Ἐρέσιοι
Ἀστραιούσιοι[42]
Κείων
Ἰουλιῆται
Καρθαιῆς
Κορήσιοι
Ἐλαιόσιοι[43]
Αμόργιοι
Σηλυμβριανο[ί]
Σίφνιοι
Σικινῆται
Διῆς
ἀπὸ Θράικης[44]
Νεοπολῖται[45]

μένων τὴν συμμαχίαν· κ[αὶ περὶ τούτων π]ίστιν δοῦναι [Ἀθηναίος. ἐὰν δὲ τυγ]χάν[η]ι τῶν πόλεων [τῶν ποιομένων τ]ὴν συμμαχίαν πρὸς Ἀθην[αίος στῆ]λαι ὅσαι Ἀθήνησι ἀνεπιτήδειο[ι, τ]ὴμ βολὴν τὴν ἀεὶ βολεύοσαν κυρίαν ε[ἶν]αι καθαιρεῖν. [ἀ]πὸ δὲ Ναυσινίκο ἄρχο[ντ]ος μὴ ἐξεῖναι[10] μήτε ἰδίαι μήτε δημοσ[ί]αι Ἀθηναίων μηθενὶ ἐγκτήσασθαι ἐν τ[α]ῖς τῶν συμμάχων χώραις μήτε οἰκίαν μήτε χωρίον μήτε πριαμένωι μήτε ὑποθε[μ]ένωι μήτε ἄλλωι τρόπωι μηθενί. ἐὰν δέ τις ὠνῆται ἢ κτᾶται ἢ τιθῆται τρόπωι ὁτωιῶν, ἐξεῖναι τῶι βολομένωι τῶν συμμάχων φῆναι πρὸς τὸς συνέδρος[11] τῶν συμμάχων· οἱ δὲ σύνεδροι ἀπο[δό]μενοι ἀποδόντων[12] [τὸ μὲν ἥ]μυσυ τῶ[ι] φήναντι, τὸ δὲ ἄ[λλο κοι]νὸν [ἔστ]ω τῶν συ[μμ]άχων. ἐὰν δέ τις ἴ[ηι] ἐπὶ πολέμωι ἐπὶ τ[ὸ]ς ποιησαμένος τὴν συμμαχίαν ἢ κατὰ [γῆ]ν ἢ κατὰ θάλατταν, βοηθεῖν Ἀθηναίος καὶ τὸς συμμάχος τούτοις καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν. ἐὰν δέ τις εἴπηι ἢ ἐπιψηφίσηι ἢ ἄρχων ἢ ἰδιώτης παρὰ τόδε τὸ ψήφισμα, ὡς λύειν τι δεῖ τῶν ἐν τῶιδε τῶι ψηφίσματι εἰρημέν[ων, ὑ]παρχέτω μ[ὲν] αὐτῶι ἀτίμωι εἶναι καὶ [τὰ χρ]ήμα[τα αὐτ]ῶ δημόσια ἔστω καὶ τῆς [θεῶ] [τ]ὸ ἐπιδέκατον· καὶ κρινέσθω ἐν Ἀθην[αί]-[ο]ις καὶ τ[οῖς] συμμάχοις ὡς διαλύων τὴ[ν] συμμαχία[ν· ζ]ημιόντων δὲ αὐτὸν θανάτωι ἢ φυγῆι ὅ[περ] Ἀθηναῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι κρατῶσι[ν· ἐὰν] δὲ θανάτο τιμηθῆι, μὴ ταφήτω ἐν τῆ[ι Ἀττι]κῆι [μ]ηδὲ ἐν τῆι τῶν συμμάχων· τὸ δ[ὲ ψήφι]σμα τόδε ὁ γραμματεὺς ὁ τῆς βολῆ[ς] ἀ[ναγρ]αψάτω ἐν στήληι λιθίνηι καὶ καταθέ[τω] παρὰ τὸν Δία τὸν Ἐλευθέριον[13], τὸ δὲ ἀρ[γύ]ριον δοῦναι εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῆς στ[ήλη]ς ἑξήκοντα δραχμὰς ἐκ τῶν δέκα ταλ[άν]των[14] τὸς ταμίας τῆς θε-

ō[15]. εἰς δὲ τὴν στήλ[η]ν ταύτην ἀναγρά-
φειν τῶν τε οὐσ[ῶ]ν πόλεων συμμαχίδων τ-
ὰ ὀνόματα[16], καὶ [ἥ]τις ἂν ἄλλη σύμμαχος γί-
(γ)νηται[17]. ταῦτα [μ]ὲν ἀναγράψαι, ἑλέσθαι δ-
ὲ τὸν δῆμον πρέσβεις τρεῖς αὐτίκα μάλ-
[α] εἰς Θήβας, [ο]ἵτινες πείσοσι Θηβαίος ὅ-
[τ]ι ἂν [δύνων]ται ἀγαθόν[18]. οἵδε ἠιρέθησαν·
[Ἀ]ριστοτέλης Μαραθώνιος[19], Πύρρανδρο-
ς Ἀναφλύσ[τ]ιος[20], Θρασύβολος Κολλυτεύς[21].
Ἀθηναίων πόλεις αἵδε σύμμαχοι[22]·

Ζακυνθίων ὁ δῆμος ὁ ἐν τῶι Νήλλωι[46]

Χῖοι[23], Τενέδιοι	Θηβαῖοι[25]
Μυτιλη[ν]αῖοι	Χαλκιδῆς
[Μ]ηθυ[μν]αῖοι	Ἐρετριῆς
Ῥόδιοι, Ποιήσσιοι	Ἀρεθόσιοι[26]
Βυζάντιοι[24]	Καρύστιοι
Περίνθιοι[27]	Ἴκιοι
Πεπαρήθιοι[28]	Παλλ[33]-------
Σκιάθιοι	----------
Μαρωνῖται[29]	----------
Διῆς[30]	----------
Πάρ[ι]οι[31], Ο------	----------
Ἀθην[ῖ]ται[32], Π-------	----------

Ἀριστοτέλης εἶπε· [----------ἐπει|-
δὰν πρῶτο[ν----------]
ἑκόντες π[ρο]ςχωρῶσι [----------ἐψη]-
φισμένα τῶι δήμωι καὶ τ----------
νήσων εἰς τὴν συμ[μαχίαν----------]
τοῖς τῶν ἐψηφι[σμένων----------]

Litteratura Ionica volgaris praeter Θ pro Ε v. 45 in correctura usurpatum. V. 1—3 maioribus litteris exarati. In parte antica prius plebiscitum (v. 4—77) στοιχηδὸν incisum, sed v. 69 nescio qua da causa diductius scriptus. Subiunguntur nomina civitatium partim eadem, partim aliis manibus insculpta (cf. not. 22), quae rursus excipit alterum plebiscitum (v. 91—96) minoribus litteris scriptum neque iis ex ordine dispositis. In latere sinistro (*b*) civitatium index continuatus est paullatim; nam neque eodem tempore neque ab eodem homine haec incisa esse litterarum formae arguunt. 1 Ol. 100, 3 (378|7 a. Chr.). 2 De patre cf. 48[4]. Ipse Callibius trierar-

chus Ol. 105, 4 (357|6 a. Chr.) recensetur apud Boeckh, Seeurk. p. 292. Meier. 3 Haec prytania incidit in mensem Februarium aut Martium anni 377 a. Chr. 4 Marathonius v. 76. De eodem Meier II p. 57 intellegendum iudicat Diogenis Laertii locum V, 35: δεύτερος (Ἀριστοτέλης) ὁ πολιτευσάμενος Ἀθήνησι, οὗ καὶ δικανικοὶ φέρονται λόγοι χαρίεντες. 5 Diligenter cavent Athenienses, ne pacis Antalcideae leges migrare velle videantur (cf. n. 59). 6 Cf. v. 70—72 cum not. 16. 7 Chii omnium civitatium maritimarum primi cum Atheniensibus societatem inierant (cf. 62[3]). 8 Foedus quidem cum Thebanis iam aestate antecedente (378 a. Chr., sub finem anni Ol. 100, 2) factum erat (Schaefer de sociis p. 9); sed id nondum cum illa Atheniensium et civitatium maritimarum societate ita coniunctum erat, ut Thebani communis concilii (v. 43. 44) participes essent. Cui concilio eos paullo post Chios Byzantiosque accessisse etiam Diodorus XV, 29 narrat. At videtur errare (et cum eo Schaefer Dem. I p. 25), cum id tamen ante legem Aristotelis latam factum esse narrat. Neque enim alia de causa legati Thebas missi esse videntur (v. 72—74), quam ut id impetrarent, et Thebanorum nomen in indice non ab eadem manu, quae plebiscitum ipsum et antiquissimorum sociorum nomina incidit, insculptum est (cf. not. 22). Quare paullo post Aristotelis rogationem, mense fere Aprili a. 377 a. Chr. Thebanos concilii sociorum participes factos statuo. 9 Cf. Isocr. XIV, 44 τῶν μὲν κτημάτων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν ἀπέστητε, βουλόμενοι τὴν συμμαχίαν ὡς μεγίστην ποιῆσαι. Diodor. XV, 29 ἐψηφίσαντο δὲ καὶ τὰς γενομένας κληρουχίας ἀποκαταστῆσαι τοῖς πρότερον κυρίοις γεγονόσιν. G. Grote H. Gr. X p. 141 et A. Schaefer Dem. I p. 30 non possessionibus, quas etiamtum haberent, sed iure pridem amissa recuperandi Athenienses cedere hac lege iudicaverunt. Intellegendas enim esse cleruchias et possessiones eorum, quae ante pugnam ad Aegos flumen commissam in sociorum terra fuissent. Ac sane cleruchias Atticas in agris sociorum anno 377 a. Chr. nullas fuisse constat. Sed de cleruchiis unus Diodorus dicit; ἐγκτήματα vero alia cur tum fuisse negaverit Schaefer, non perspicio. Notum est proxenos ἐγκτήσεως privilegio ornari solitos esse. Quidni igitur, cum satis constet nonnullas civitates maritimas post Antalcidae pacem amicitiam cum Atheniensibus renovasse (n. 59. Isocr. XIV, 28. Schaefer de soc. p. 7), ab his etiam Atheniensibus quibusdam eum honorem tributum statuamus? Pacis certe condicionibus id facere non vetabantur. 10 Fuit igitur iam ante Aristotelis legem concilium commune sociorum, id quod accurate convenit cum narratione Diodori XV, 28. 29. Etiam aerarium commune fuisse ex v. 46 collegeris. 11 Diodor. XV, 29 καὶ νόμον ἔθεντο μηδένα τῶν Ἀθηναίων γεωργεῖν ἐκτὸς τῆς Ἀττικῆς. διὰ δὲ ταύτης τῆς φιλανθρωπίας ἀνακτησάμενοι τὴν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὔνοιαν ἰσχυροτέραν ἐποιήσαντο τὴν ἰδίαν ἡγεμονίαν. 12 Litteras ΜΕΝΟΙΑΓΟΔΟ cum errore omisisset lapicida, supra versum inseruit. 13 Prope στοὰν βασίλειον Paus. I, 3, 2 (cf. C. I. Att. III 9). Eandem imaginem intellegere videtur Isocr. IX, 57, ubi sane τοῦ Διὸς τοῦ σωτῆρος scriptum est. Ceterum cf. Meier I p. 12. 14 Cf. 135, 18 sqq., ubi in laudibus inquilinorum duorum dicitur εἰςφέροντες τὰς εἰςφορὰς καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν τὰς εἰς τὰ δέκα τάλαντα. Inde recte collegit Hartel Studien über attisches Staatsrecht und Urkundenwesen p. 132, haec decem

talenta partem redituum ex vectigalibus quibusdam inquilinorum collectam fuisse. 15 Etiam 93, 16 sqq. τοὺς ταμίας, qui ex illis decem talentis sumptum plebisciti insculpendi erogare iubentur, quaestores Minervae esse iure statuit Meier I p. 12. Non igitur publicae, sed sacrae pecuniae erant. Videntur impensae tituli inscribendi in praesentia mutua sumi ex aerario Minervae. Hartel p. 138 (cf. n. 29). 16 Diodorus XV, 28 Chios, Byzantios, Rhodios, Mytilenaeos primos cum Atheniensibus societatem iniisse narrat; postea demum (c. 29) hanc legem latam refert. Quod confirmatur Koehleri testimonio (not. 22), ex quo harum civitatium nomina et unum praeterea Methymnaeorum ab eadem manu incisa sunt atque ipsum decretum. Hae quinque igitur sunt αἱ νῦν οὖσαι πόλεις συμμαχίδες (Nam de Thebanis v. not. 8). 17 ΤΝΗΤΑΙ, 18 Cf. not. 8. 19 Cf. not. 4. 20 Cf. 64 3. 21 Aesch. III, 138: πολλὰς μὲν πρότερον πρεσβείας ἐπρέσβευσαν εἰς Θήβας οἱ μάλιστα οἰκείως ἐκείνοις διακείμενοι, πρῶτος μὲν Θρασύβουλος ὁ Κολλυτεύς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθεὶς ὡς οὐδεὶς ἕτερος. Cf. praeterea Schaefer Dem. I p. 128 sqq. 22 'Inter socios quorum nomina v. 79 sqq. exstant, Chii Mytilenaei Methymnaei Rhodii Byzantii eadem manu inscripti esse videri possunt atque decretum quod praecedit; quae in dextra parte leguntur usque ad v. 84 propter diversam formam litterae sibilantis ab alia manu profecta esse debent; tertia denique manus addidit Perinthios Peparethios Sciathios Maronitas Dienses; eadem fortasse quae ab his dextrorsum leguntur' Koehler. Dolendum est, quod ex his non perspicitur, quaenam manus Tenediorum et Poeessiorum nomina inciderit. 23 Cf. not. 7. 62 3. 24 Cf. n. 62. 25 Iniuria Busolt p. 741 huic civitati propter dignitatem alium locum tributum esse dicit, atque ex temporum ordine debuerit. Namque incisi sunt Thebani primi post eas quinque civitates, quae iam ante Aristotelis plebiscitum concilii sociorum participes fuerant (not. 16. 22), ac re vera proximo post legem latam tempore eos receptos esse apparet ex v. 73, ubi statim (αὐτίκα μάλα) legatos Thebas mittendos esse constituitur. Proximi post Thebanos in tabula sunt Chalcidenses; ac cum his post reditum legatorum illorum demum foedus factum esse vel inde apparet, quod idem Pyrrhander Anaphlystius, qui statim post hoc plebiscitum perlatum Thebas profectus erat, rogationem de societate cum Chalcidensibus ineunda tulit (64, 8). 26 Steph. Byz. Ἀρέθουσα πόλις Συρίας καὶ Θρᾴκης καὶ Εὐβοίας — τὸ ἐθνικὸν Ἀρεθούσιος. Praeterea nusquam commemoratur oppidum, aliquotiens fons in agro Chalcidensium situs. Civitas, quae in prioris foederis tributorum laterculis nunquam commemoratur, non diu sui iuris fuisse videtur (Schaefer de soc. p. 9). 27 Byzantiorum exemplo hanc coniunctissimam cum iis civitatem ut societati accederet permotam esse recte statuit Schaefer de soc. p. 8; at non una cum eis, sed post Euboeenses demum accesserunt Perinthii (not. 22). 28 Cf. Diodor. XV, 30: τῆς δ' ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐκπεμφθείσης δυνάμεως ἡγούμενος Χαβρίας ἐπόρθησε τὴν Ἑσταιαῖτιν χώραν· — αὐτὸς δὲ ταῖς Κυκλάσι νήσοις ἐπιπλέων προσηγάγετο Πεπάρηθον καὶ Σκίαθον καί τινας ἄλλας (intellege Icum et nonnullas fortasse quarum nomina interciderunt v. 86—90) τεταγμένας ὑπὸ Λακεδαιμονίοις. Haec Chabriae expeditio ante auctumnum 377 a. Chr., quo Oreus tum frustra ab Chabria tentata defecit a Lacedaemoniis (Xen. Hell. V, 4, 57 sq.) facta

est. Schaefer de soc. p. 9. 29 Hanc quoque civitatem a Chabria, qui ab insulis ad Thraciae oram navigasset et deinde per Euboeam rediisset (not. 30) in societatem receptam conicit Sch. 30 Oppidum Euboeae prope Cenaeum promunturium situm (Διῆς ἀπὸ Κηναίου 17, 81), quod rediens ab expeditione Chabrias Atheniensibus conciliasse videtur. Sch. 31 Quum Lacedaemoniorum classis inter Naxum et Parum a Chabria victa esset (mense Septembri 376 a. Chr. Schaefer Dem. I p. 36) Parios accessisse coniecit Sch. de soc. p. 10. In dextra parte aliorum insulanorum, inprimis Naxiorum, nomina perierunt. 32 Athenarum Euboicarum (Ἀθῆναι Διάδες), oppidi prope Dium siti, cives. 33 Admodum ambiguum hoc, neque ex omnibus quae proposita sunt supplementis ullum ferri potest praeter Meieri, qui Παλαιῆς aut Παλλῆς legi iubet, ut Cephalleniae insulae civitas intellegatur, quae volgo Πάλη (incolae Παλῆς) scribitur. 34 Supplevit Rangabé. Etsi traditum non est, optimates tum separatos ab popularibus alicubi in agro Corcyraeo consedisse et rempublicam constitutam habuisse, tamen hoc necessario colligitur ex formula Κερκυραίων ὁ δῆμος (cf. *b*, 35. 36). Nam quae Busolt p. 742 de hac re protulit, futilia sunt. Corcyraei in societatem recepti sunt a Timotheo, quum is circa Peloponnesum navigasset sub finem Ol. 101, 1 (vere 375 a. Chr.). Sane decretum de eis simul cum Acarnanibus et Cephallenibus inscribendis (n. 65) non ante mensem Augustum factum est. Sed inde colligi non licet, ordinem temporum neglectum esse civitatibus Thraciae (*b*, 3—9) inter Corcyraeos et Acarnanas interpositis. Nam facile fieri potuit, ut eodem fere tempore de civitatibus et quas Timotheus et quas Chabrias in societatem receperat inscribendis plebiscita fierent, sed in laterculo ordo temporum observaretur, quibus cuique civitati cum praetore Atheniensium de societate convenerat; statuemus igitur cum Schaefero, Timotheum prius quidem Corcyram pervenisse quam Chabriam Abderam, sed Acarnanas et Pronnos Cephalleniae aliquot mensibus post demum ad Atheniensium foedus accessisse. 35 Et hos et qui sequuntur usque ad Dicaeopolitas (v. 9) Chabrias recepit vere anni 375 a. Chr. (Diodor. XV, 36. Aeneas Tact. 15, 5. Schaefer de soc. p. 13 sqq. Dem. I p. 38). 36 Non societatem civitatium Chalcidicarum, sed Chalcidem oppidum ad Athon montem situm (Steph. Byz. s. v.) intellegendum monuit Sch. de soc. p. 15. 37 Δίκαια παρὰ Ἄβδηρα (16, 33. 34.) intellegenda sunt, non altera eiusdem nominis civitas, colonia Eretriensium. 38 Cf. not. 34. 39 Diodor. XV, 36 Τιμόθεος δὲ παραλαβὼν τὴν ναυαρχίαν καὶ πλεύσας εἰς τὴν Κεφαλληνίαν τάς τ' ἐν αὐτῇ πόλεις [immo Pronnos solos, cf. Xen. Hell. VI, 2, 33] προσηγάγετο καὶ τὰς κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ὁμοίως ἔπεισεν ἀποκλῖναι πρὸς Ἀθηναίους. Ἀλκέταν τε τὸν Μολοττῶν βασιλέα φίλον κατασκευάσας, καὶ καθόλου τὰς πλείστας τῶν περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους πόλεων ἐξιδιοποιησάμενος, ἐνίκησε — τοὺς Λακεδαιμονίους περὶ Λευκάδα. De Alceta eiusque filio Neoptolemo cf. Meier I p. 13 sqq. Schaefer Dem. II p. 397 sqq. 40 Quae sequuntur civitates partim in insulis maris Aegei (v. 16—26. 28. 30. 31) partim in littore Thraciae (v. 27. 29. 32—34) sitae, eas omnes a Timotheo inter mensem Aprilem 373 a. Chr., quo naves solverat, et Novembrem eiusdem anni, quo praetura se abdicare coactus est, in societatem receptas statuit Schaefer de soc. p. 16. 17 collatis locis Diodori XV, 47 (qui vera falsis miscuit) et Xenophontis

Hell. VI, 2, 12. 41 Hestiaeensium civitas Oreus iam ante a Lacedaemoniis desciverat (not. 28) sed tum demum societati adscripta est. 42 Ignota civitas. 43 Chersonesi, cf. n. 107. 44 Διῆς ἀπὸ (ἐκ) τοῦ Ἄθω 15, 56. 16, 24. 17, 53. 18, 21. 45 Urbem in Thraciae ora prope Antisaram, e regione Thasi insulae, sitam (cf. 42[1]) intellegendam esse vidit Schaefer de soc. p. 18; namque ex reliquis duabus cognominibus altera, Atheniensium colonia in Chersoneso sita (Νεάπολις ἀπ' Ἀθηνῶν 15, 29) tum non iam fuisse videtur, altera Pallenes paeninsulae, Mendaeorum colonia (16, 3. 4. 17, 42. 43. 18, 14. 15) ante Timothei bellum Olynthiacum in potestatem Atheniensium pervenire non potuit. 46 Cf. Xen. Hell. XI, 2, 2 ὁ δὲ (Τιμόθεος) ἅμα ἀποπλέων τοὺς τῶν Ζακυνθίων φυγάδας ἀπεβίβασεν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. De his exulibus Diod. XV, 45 (qui eos perperam optimates fuisse narrat) haec habet: διαβιβασθέντες εἰς τὴν νῆσον ὑπ' αὐτοῦ κατελάβοντο χωρίον ὀχυρὸν παρὰ θάλατταν ὃ προσηγόρευον Ἀρκαδίαν. Frustra Νήλλῳ nomen coniecturis tentarunt homines docti. Arcadia ipsius castelli, Nellus montis, in quo exstructum erat, nomen fuisse videtur (Bursian Geogr. Gr. II p. 379), qua re simul explicatur articuli usus, qui offensioni fuit Meiero et Schaefero. Ceterum occupaverunt populares illum locum iam cum Timotheus ex mari Ionio rediret, vere 374 a. Chr., at in societatem recepti esse non possunt ante auctumnum 373, quia extremum locum tenent in sociorum laterculo.

---

64 Tabula marmoris Pentelici inventa inter theatrum Bacchi et odeum Herodis. Ed. Koehler C. I. Att. II 17*b*.

[Ἀρ]ιστοτέλης ∴ Εὐφιλήτο
[Ἀχ]αρνεὺς ἐγραμμάτευε[ν].
[Ἐπ]ὶ Ναυσινίχο ἄρχοντος[1]

5 [Ἔδο]ξεν τῆι βολῆι καὶ τῶι δήμωι, Λεωντι[ς || ἐπρυτ]άνευεν[2], Ἀριστοτέλης ἐγραμμάτευ[εν, τῶν π]ροέδρων ἐπεψήφιζεν Παντάρε-

---

Litterae volgares Ionicae στοιχηδὸν dispositae praeter v. 1—3 maioribus litteris exaratos. 1 Ol. 100, 3 (378|7 a. Chr.). 2 Octavam prytaniam esse veri simile, septima posteriorem esse certum est. Nam Diodorus XV, 30 post plebiscitum (Aristotelis, n. 63) quo vetiti essent Athenienses agros in sociorum terra acquirere, primos Euboeae populos praeter Hestiaeenses ad societatem accessisse narrat. K. Quae quin accurate relata sint, eo minus dubitare licet, quia eorum nomina in sociorum laterculo non simul cum plebiscito, sed postea incisa sunt (63[22]). Ante mensem Maium a. 377 a. Chr. Euboeenses foedus cum Atheniensibus fecisse Busolt, der zweite athenische Bund p. 745 ex eis quae de Chabriae expeditione narrantur (Diod. XV, 30, 2) collegit. Ante Iulium mensem utique, Nausinico etiamtum archonte, factum esse hic titulus indicat.

το|[ς.....]ιεύς· Πύρρανδρος[3] εἶπεν· περὶ ὧν λ|[έγοσιν] οἱ Χαλ-
κιδῆς, προςαγ[α]γὲν αὐτὸς π|[ρὸς τὸν δ]ῆμον ἐς τὴν πρώτην ἐκ-
10 κλησίαν, γ||[νώμην] δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς βολῆς, ὅ[τι] δο|[κεῖ τῆ]ι
βολῆι δέχεσθαι τὴν συμμαχία[ν] π|[αρὰ τῶν] Χαλκιδ[έω]ν τύχηι
ἀγαθῆι, καθὰ ἐπ|αγγ[έλλον]τα[ι ο]ἱ Χαλκιδῆς. ὀμόσαι δὲ τ[ὴν]
15 πό[λιν Χα]λκ[ιδεῦ]σ[ι]ν καὶ τὸς Χαλκιδέα[ς Ἀ]||θ[ηναίοι]ς, κα[ὶ ἀν]α-
γράψαι ἐστήληι λιθ[ί]νηι κ[αὶ στ]ῆσα[ι Ἀθή]νησι μὲν ἐν ἀκροπό-
λ[ει, | ἐ]ν [δὲ Χαλ]κί[δι ἐν τ]ῶι ἱερῶι τῆς Ἀθηνα[ί]ας [τ|ὸν ὅρκον]
καὶ [τὰς σ]υνθήκας. εἶναι δὲ συ[νθ|ήκας Ἀθ]ηναία[ις κ]αὶ Χαλ-
κιδεῦσιν τάς[δε]·
20 [Συμμαχί]α Χαλ[κιδ]έων τῶν ἐν Εὐ[β]οίαι [καὶ | Ἀθηναί]ων·
ἔχε[ν τὴ]ν ἑαυτῶν Χαλκιδέ[ας ἐλ|ευθέρ]ος ὄντα[ς καὶ] αὐτονόμος
καὶ [ἀφορο|λογήτο]ς[4], μήτε φρορὰν ὑποδεχομένος [παρ' | Ἀθη-
25 ναίων[5] μ]ήτε φόρον φέροντας μήτε [ἄρχ]οντα παραδ]εχομένος[6]
παρὰ τὰ δόγματ[α τῶ]ν συμμάχων· ἐὰν δέ] τις [ἴηι] ἐ[πὶ] πολέ-
[μ]ω[ι ἐπ|ὶ τὴν χώραν--------]

3 Pyrrhander Anaphlystius summo studio societatis rebus promovendis se dedisse videtur, id quod praeter hanc rogationem duae legationes, Byzantiaca (62, 9) et Thebana (63, 67) testantur. Tum nondum provecta aetate fuisse videtur, quippe qui a. 330 a. Chr. etiam superstes fuerit (Aesch. III, 139). De reliquis eius rebus cf. A. Schaefer Demosthenes I p. 127. 4 Supplevi, nequaquam intolerabile ratus eandem rem bis commemorari. Idem enim etiam in praeceptum de praefectis Atheniensium non recipiendis cadit, quod sine dubio iam libertatis et autonomiae iure continetur. 5 Supplevi. 6 Ex 63, 22 supplevi; in praepositione variari v. 23 docet, neque παραδέχεσθαι huic loco non convenit.

---

65 Fragmenta duo tabulae marmoris Pentelici, inventa in arce. Dextrum (*a*) edd. Pittakis Eph. 158. Rangabé Ant. Hell. 382, utrumque ex suis apographis Koehler C. I. Att. II 49. Cf. quae de titulo exposuerunt M. H. E. Meier, Comm. epigr. I p. VII. A. Schaefer de sociis p. 12.

[Φ]ιλοχλῆς Ω[----- ἐγραμμάτευεν].

[Ἐ]πὶ Ἱπποδάμα[ντος ἄρχοντος[1], ἐπὶ τῆς..... ἕδος δ|ευ]τέρας

Litterae volgares Ionicae στοιχηδὸν dispositae praeter v. 1, qui maiores litteras habet. 1 Ol. 101, 2 (375|4 a. Chr.).

πρυτανεί[ας[2], ἧι Φιλοκλῆς Ὠ .....|. ἐ]γραμ(μ)άτευε,
5 ἔδο[ξε τῆι βολῆι καὶ τῶι δήμωι· Κρ[ιτ||ί]ος εἶπε· περὶ ὧν λέ-
[γοσιν ἐν τῆι βολῆ]ι οἱ π[ρ]έσβ[ε]ς τῶν Κερκυραίων καὶ τ[ῶν
Ἀκαρνάνων κα]ὶ τῶν Κεφα[λ|λ]ήνων[3], ἐπαινέσαι μὲν τ[ὸς πρέσ-
βες Κερκ]υραίων [κ]α|ὶ Ἀκαρνάνων καὶ Κεφαλ[λήνων, ὅτι εἰσὶ
ἄν]δρες [ἀ]γα[θ]|οὶ περὶ τὸν δῆμον τὸν [Ἀθηναίων καὶ τὸς] συμ-
10 μάχος [κ]||αὶ νῦν καὶ ἐν τῶι πρόσ[θεν χρόνωι· ὅπως δ'] ἂν πραχ-
θε[ῖ]| ὧν δέονται, προςαγαγε[ῖν αὐτὸς ἐς τὸν δ]ῆμον, γν[ώ]μ[η]|ν
δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς β[ολῆς, ὅτι δοκεῖ] τῆι βουλῆ|ι, ἀνα(γ)ράψαι[4]
τῶν πόλεων τ[ῶν ἡκουσῶν τὰ ὀ]νόματα [ἐ]ς | τὴν στήλην τὴν κοι-
15 νὴν τῶ[ν συμμάχων τὸν] γραμμα[τ]έ||α τῆς βουλῆς. καὶ ἀποδόνα[ι
τὸς ὅρκος τα]ῖς πόλε[σι] | ταῖς ἡκόσαις τὴν βουλὴν [καὶ τὸς στρα-
τηγὸς (?) καὶ τ|ὸ]ς ἱππέας καὶ τὸς συμμά[χος ----------
-------|..ν· πραχθέντων δὲ τού[των ----------
--|...ν δόξει τῶι κοινῶι [τῶν συμμάχων ----------
20 ---||. ληψ]ομένος τὸς ὅρκος ----------|------ο. εἰς τ-----

2 Mense Augusto aut Septembri 375 a. Chr. 3 Cf. 63[34 39].
4 ΑΝΑΙΡΑΥΑΙ.

66 Basis marmoris Pentelici in duas partes fracta, inventa prope Parthenona. Partem dextram (*b*) ed. Rangabé Ant. Hell. 1099, sinistram (*a*) Pittakis Eph. 3598, utramque coniunctam H. Heydemann Hermae IV p. 385.

a	*b*
Κόνων Τιμ[ο]|θέο.	Τιμόθεος Κόνω[νος].

Litterae Ionicae volgares. Paus. I, 24, 3: ἐνταῦθα καὶ Τιμόθεος ὁ Κόνωνος καὶ αὐτὸς κεῖται Κόνων. Ante haec verba commemoratur Γῆς ἄγαλμα ἱκετευούσης ὕσαι οἱ τὸν Δία; ac fragmentum *a* inventum est prope titulum rupi incisum Γῆς καρποφόρου κατὰ μαντείαν (C. I. Att. III 166), septentrionem versus a Parthenone, e regione septimae ab occasu columnae. Quando hae Cononis Timotheique statuae erectae sint, ignoratur. Aliae eorundem imagines in foro erant (Corn. Nep. Timoth. 2. Paus. I, 8, 2), atque Timotheo quidem διὰ τὸν περίπλουν τὸν ἐς Κέρκυραν eum honorem tributum refert Aeschines III, 243.

67 Tabula ahenea inventa Dodonae. Ed. K. Karapanos Dodone et ses ruines p. 72 (tab. XXXIV n. 4).

θεὸν τύχαν ἀγαθάν. | Ἐπικοινῶνται[1] τοὶ Κ[ο]ρκυρα[ῖοι Διὶ[2]] | Νάωι καὶ τᾶι Δ[ι]ώναι, τίνι κα [θεῶν ἢ] | ἡρώων θύον[τ]ες καὶ
5 εὐχ[όμενοι] || ὁμονοοῖεν ἐ[π]ὶ τὠγαθόν.

Litterarum formae volgares. 1 De hoc verbo, quod K. non agnoverat, cf. Bursian Sitzungsberichte der Kgl. bayer. Akademie der Wissensch. 1878. II p. 11, qui monuit ἐπικοινοῦσθαι 'consulere' ne ab Attico quidem sermone alienum esse (Plat. Protag. 313 B). 2 τῶι Διὶ τῶι K., cui supplemento spatium non sufficere reliquorum versuum comparatio docet. Neque articulus alteri nomini additus, in altero omissus quicquam offensionis habet. Hunc titulum et insequentem eiusdem fere aetatis esse apparet. Quarti saeculi initio non antiquiores esse litteratura Ionica indicat; at]ne multo post medium quidem saeculum haec insculpta digammi usus (68, 4) ex antiquiore litteratura retentus arguit.

68 Tabula ahenea inventa Dodonae. Ed. Karapanos Dodone et ses ruines p. 72 (tab. XXXIV n. 5).

[Ἐπικοινῶντ]αι[1] Κορκ[υραῖοι Διὶ[2] Νάωι | καὶ τᾶι Διώναι, τί]νι κα θεῶν [ἢ ἡρώων θύοντες καὶ | εὐχόμενοι κάλ]λιστα καὶ ἀ[σφαλέστατα | νῦν καὶ ἔπειτα] ϝοικέοιε[ν].

Litterarum formae volgares. 1 Cf. 67[1]. 2 Cf. 67[2]. De aetate tituli cf. quae adnotavi ad n. 67.

69 'In Lusierii museo, olim Athenis; ex schedis Rosii'. Ed. Boeckh C. I. G. 851 (Kumanudis Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. 1800).

Κλεοδήμο | τὸ Ἀριστ(ί)|ππο[1] Θασίο ὁμήρο.

Litteratura Ionica. Hic collocavi, quia propter genetivos constanter simplici ο scriptos recentior certe anno 375 a. Chr. vix esse potest titulus. At quot annis antiquior sit, discerni nequit. Neque enim in tam manca rerum primis saeculi quarti temporibus gestarum memoria scimus qua de causa et quo tempore Thasii Atheniensibus obsides dare coacti sint. Sane non abhorret a veri specie, insula a Thrasybulo recuperata (Ol. 93, 1. 408|7 a. Chr. cf. 42[4]) Cleodemum obsidem datum neque multo post Athenis mortuum esse. Certe litteraturae Ionicae usus, in hominis Thasii potissimum monumento, nihil miri habet illa aetate. 1 ΑΡΙΣΤΦΠ|ΠΠΟ.

70 Tabula marmoris opisthographa (*a* in fronte, *b* in aversa parte) Athenis in Britanniam translata (Marmor Sandwicense). Ed. J. Taylor, Cantabrigiae 1743, cum tabula aeri incisa, deinde post alios (adhibitis Fourmonti schedis) Boeckh C. I. G. 158. Staatshaush. der Athener II p. 78 sqq. Cf. quae de titulo exposuit G. Gilbert, Deliaca. Gottingae 1869 p. 36 sqq.

a

E. Θ.

Τάδε ἔπραξαν Ἀμφικτύονες[1] Ἀθηναίων ἀπὸ Καλλέο ἄρχοντος[2] μέχρ|ι τῶ Θαργηλιῶνος μηνὸς τῶ ἐπὶ Ἱπποδάμαντος ἄρχοντος[3] Ἀθήνησι, | ἐν Δήλωι δὲ ἀπὸ Ἐπιγένος ἄρχοντος μέχρι τῶ Θαρ-
5 γηλιῶνος μηνὸς[4] || τῶ ἐπὶ Ἱππίο ἄρχοντος, χρόνον ὅσον ἕκαστος αὐτῶν ἦρχεν[5], οἷς Διό|δωρος Ὀλυμπιοδώρο Σκαμβωνίδης ἐγραμ-

Litterae Ionicae volgares στοιχηδὸν dispositae. 1 Amphictyones magistratus Atheniensium sunt, constituti ad administrandas res sacras Apollinis Delii. Ex scriptoribus unum Athenaeum IV p. 173a eorum mentionem facere monuit B., qui ex hoc titulo singulos annuos Amphictyones cum singulis scribis fuisse collegit. Cui iure obloquitur Gilbert p. 38, collegium trium virorum statuens, qui per quadriennium in magistratu manserint. Ac de collegio quidem post inventum titulum 71 (v. 19 τοὺς Ἀμφικτύονας τοὺς ἀεὶ ἀμφικτυονεύοντας. 22. 37 τὸν γραμματέα τῶν Ἀμφικτυόνων. 26 τοὺς Ἀμφικτύονας) ne levissima quidem dubitatio relinquitur, sed de muneris tempore non possum quin a Gilberto plane dissentiam (cf. not. 5. 6. 7). Curam rerum sacrarum Apollinis Delii iam Cratete archonte (Ol. 86,3 434|3 a. Chr.) penes Athenienses fuisse testatur titulus C. I. Att. I 283. At nequaquam credibile est, inde ab eo tempore usque ad huius tituli aetatem id ius eis mansisse. Immo post pugnam ad Aegos flumen commissam, quum cleruchi Attici ex oppidis insularum expellerentur, etiam Deliis tutelam sacrorum Apollinis redditam esse consentaneum est (Cf. n. 50). Cuius recuperandae Atheniensibus nulla facultas erat ante Nausinici annum (Ol. 100, 3. 378|7 a. Chr.), quo denuo principatu maris Aegaei potiti sunt. Tum igitur demum Amphictyones Attici instituti sunt, ut Calleae annus (Ol. 100,4. 377|6 a. Chr.) primus omnino huius magistratus fuerit; qua re facile expediuntur difficultates quaedam quae editores huius tituli vexaverunt (cf. not. 9. 19). 2 Ol. 100,4. (377|6 a. Chr.). 3 Ol. 101,2 (375|4 a. Chr.) Hae igitur trium annorum, ex quibus tertius non plenus est, rationes sunt (Cf. not. 23). 4 Thargelionem quintum anni Deliaci a bruma incipientis mensem esse ex ineditis hieropoeorum Deliorum tabulis demonstravit Th. Homolle, Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 25 sqq. 5 De Amphictyonibus intellexit B., de archontibus G. At in trita illa ratione annos civiles archontum nominibus significandi tale additamentum superva-

μάτευεν[6], ἀπὸ Χαρισάνδρ|ο ἄρχοντος Ἰδιώτης Θεογένος Ἀχαρνεὺς[7], μέχρι τῶ Ἑκατομβαιῶνο|ς μηνὸς τῶ ἐπὶ Ἱπποδάμαντος ἄρχοντος Σωσιγένης Σωσιάδο Ξυπε|ταιών[8], ἐνιαυτὸν ἐπὶ Καλλέο
10 ἄρχοντος[9] Ἐπιγένη[ς Μ]ηταγένος ἐκ Κο||λλης, Ἀντίμαχος Εὐθυνόμο Μαραθώνιος[10], Ἐ[π]ι(κ)ρά[τη]ς[11] Μενεστράτο Π|αλληνεύς.
Αἵδε τῶν πόλεων [τῶ] τόκο ἀπέδοσαν·[12]

---

caneum est et plane inauditum. Ut igitur Boeckhii ratio tenenda est, ita nequaquam cum eo haec de singulis annuis magistratibus interpretari licet (not. 1). Immo accurate perpensis temporum notationibus quae v. 6 sqq. leguntur (cf. not. 7. 8. 9) apparet trium virorum collegium fuisse sic constitutum, ut quotannis unus crearetur isque per triennium munus obtineret. At initium huius instituti sic modo fieri potuit, ut tres simul crearentur ea condicione ut ex eis unus annum, alter biennium, tertius triennium in collegio maneret. Itaque ex tribus annis quorum hic rationes perscribuntur, primus (Ol. 100,4) Amphictyonas habuit Epigenem, Sosigenem, Epicratem (cf. not. 10), alter (Ol. 101,1) Sosigenem, Epicratem, Idioten, tertius (Ol. 101, 2) Epicratem, Idioten, Antimachum. 6 Aut unus per totum triennium aut quadriennium scriba fuit, aut, si annui fuerunt, postremi modo (Ol. 101, 2), qui haec incidenda curavit, nomen recensetur. Nam quae sequuntur, iniuria a B. et G. ad scribas relata, ad Amphictyonas potius spectant. 7 B. cum non hic, sed v. 7 post ἄρχοντος commate distingueret, Idioten scribam annuum Ol. 101,1 esse putavit. At annum civilem magistratus quis credet pro simplici et usitatissimo illo ἐπὶ Χαρισάνδρου ἄρχοντος tam perplexa et incommoda ratione indicatum fuisse? Immo his et iis quae sequuntur accuratius definitur vis verborum χρόνον ὅσον ἕκαστος ἦρχεν v. 5. Idiotes igitur anni 101,1 initio in Amphictyonum collegium intravit, cum Epigenes (v. 9) munere defunctus esset. 8 Hic initio anni 101,2 magistratu se abdicavit. Mensis nominatur, quia μέχρι Ἱπποδάμαντος ἄρχοντος ambiguum esset. 9 Temporis nota ἐνιαυτὸν huic uni nomini addita sufficit ad refellendam Boeckhii et Gilberti sententiam, qui trium annuorum scribarum qui se deinceps excepissent indicem hic agnoscere sibi videbantur. In mea vero sententia (not. 1. 5) ex omnibus qui unquam fuerunt Amphictyonibus re vera unus Epigenes non amplius anno in magistratu permansit. 10 Ex duobus quae restant nominibus alterum eius qui per primum triennium (Ol. 100,4—101,2) in munere fuit, alterum eius qui initio 101,2 in locum Sosigenis successit esse debet. Uter ex his Antimachus, uter Epicrates fuerit, dubitari potest. Veri similius tamen est, primum eos qui per partem modo aliquam triennii in munere fuerint omnes continua serie enumerari. Utique in alterutro nomine temporis definitio (ἀπὸ Ἱπποδάμαντος ἄρχοντος) neglegentia omissa est. 11 E...PA..Σ Taylor. E.. ΙΙΡΑ..Σ Fourmont. Supplevit Taylor. Cf. n. 71, 15. 12 V. 11—30 reditus triennii Ol. 100,4—101,2 continent, b, 1—23 residuas usuras et vectigalia quadriennii Ol. 100,4—101,3. Desiderantur reditus quarti anni Ol. 101,3. Nam cur hoc anno neque usuras neque vectigalia nume-

Μυκόνιοι· XHH[H]Δ
Σύρ|ιοι· XXHHH
Τήνιοι· T
Κεῖοι· [[H]HH]H[H]ΔΔ⊢⊢IIIIC
Σερίφιοι· X[H]H
Σίφνιοι· | XXXH[H]ΔΔΔΔIII
Ἰῆται· [H]HHH
[Πάριο]ι·[13] XX[H]HHHH[H]ΔΔ
Οἰναῖοι ἐξ Ἰκάρο· X|XXX
Θερμαῖοι ἐξ Ἰκάρο· HHH[H]
15 [Κε]φάλαιον τόκο παρὰ τῶν πόλεων· TTT||[T]XXX[H]HH
HH[H]ΔΔΔΔ⊢⊢(II)C[14]
Οἱ[δ]ε τῶν ἰδιωτῶν τὸ τ[ό]κο ἀπέδοσαν·
Ἀρίστω|[ν] Δήλιος ὑπὲρ Ἀπολλοδώρο Δηλίο· [H]HHHH
Ἀρ[τ]υσί[λ]εως[15] Δήλιος ὑπὲρ | Γλαυκέτο Δηλίο· [H]HH
Ὑψοκλέης Δήλιος· HHH
Ἀγασ[ι]κλέης Δήλιος ὑπ|ὲρ Θεοκύδος Δηλίο· HHΔΔ[Γ]
Θεόγνητος Δήλιος ὑπὲρ Ὑψοκλέος Δηλί|[ο· H]HHH
Δ⊢⊢III
Ἀντίπατρος Δή[λι]ος ὑπὲρ Ὑψοκλέος Δηλίο· HH[H]ΔΔ
20 Δ⊢⊢||[II]I
Πολυ....ς[16] Τήνιος ὑπὲρ Μ...μένος[17] Τηνίο· HHHH
Λευκῖνος Δήλι|ος ὑπὲρ Κλετάρχο Δηλίο· [H]HH[HΔ]
ΔΔΔ

---

rata esse statuamus nulla est causa. Horum igitur indicem si in fine partis anticae intercidisse statuemus, simul intellegemus, qui fiat ut in aversae partis laterculis de quattuor annis dicatur, quum tamen initio totius tabulae definite trium modo annorum Amphictyones has se rationes reddere profiteantur: Nempe post finitas expensarum rationes quae a versu 34 partis anticae incipiunt, altera praescripta sequebantur similia iis quae v. 4—14 legimus, sed addito novi Amphictyonis nomine. Ea sequebatur recensus redituum anni quarti, qui propterea expensis interpositis a triennii antecedentis reditibus separabantur, quia ex his modo eae expensae erogatae sunt. (Cf. not. 23). Iam cum non integer exstet redituum laterculus, facile tolluntur difficultates quas Gilbert p. 37 coniectura ingeniosa quidem sed haud levibus obnoxia difficultatibus evitare conatus est. 13 Supplevit Taylor. 14 ⊢⊢⊢⊢C Taylor, ⊢⊢⊢KC Fourmont. Emendavit Sandford (Cf. Boeckh p. 88). 15 Supplevit Taylor coll. Athen. IV p. 173 a καλοῦνται δὲ καὶ μέχρι νῦν τινες αὐτῶν Χοίρακοι καὶ Ἀμνοὶ καὶ Ἀρτυσίλεφ καὶ Σήσαμοι καὶ Ἀρτυσίτραγοι καὶ Νεωκόροι καὶ Ἰχθυβόλοι. 16 Πολύ[δωρο]ς Taylor. Sed etiam Πολυ[κλέη]ς suppleri posse monuit B. 17 M...MENOΣ Taylor,

Κλεοφῶν Δήλιος ὑπὲρ Πιστοξέ|νο Δηλίο· ΗΗΗ𐅵
Πατροκλέης Δ[ήλ]ιος ὑπὲρ Ὑψοκλέος Δηλίο· ΗΗΗ
Ἀρισ|τείδης Τήνιος ὑπερ Οἰνάδο Τηνίο· ΗΗΔ
[Κ]εφάλαιον τόκο παρὰ τῶν ἰ[δ]ιωτῶν· (XXXX𐅵)ΗΗ
ΗΗΔΔΓ[18]
25 Εἰςεπράχθη μηνυθὲν ἐκ τῶν Ἐπισθένος Δηλίο· ΗΗ||[Η]
𐅵ΔΔΔ
ε[ἰ]ςεπράχθη μηνυθὲ[ν π]αρὰ Πύθωνος Δηλίο· Χ𐅵
ἐκ τῶν ἐνεχύρ|[ω]ν τῶν ὠφ[λ]ηκότων τὰς δίκα[ς] τιμῆς
κε[φ]άλαιον· Χ𐅵ΗΗΗΔΔΔΔΓ
μισθώ|σεις τεμενῶν ἐξ Ῥηνείας ἐπὶ ἀρχόντων Ἀθήνησι
Χαρισάνδρο, Ἱππ|οδάμαντος[19], ἐν Δήλωι δὲ Παλαίο,
Ἱπ[πί]ο· ΤΤΧΗΗ[Δ][Δ][20]
μισθώσεις τεμενῶ|ν ἐγ Δήλο ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχόντων·
XXΗΗΗΗ𐅵ΔΔΔ⊢⊢⊢
30 οἰκιῶν μισθώ||σεις ἐπὶ Ἱποδάμαντος[21] ἄρχοντος Ἀθή-
νησι, ἐν Δήλωι δὲ Ἱππίο· ΗΗ𐅵||[Δ]ΔΔΔΓ⊢⊢
Λήμματος κεφάλαιον· 𐅵ΤΤΤXXXX𐅵ΗΔΔΔΔ⊢⊢
⊢⊢III
Ἀπὸ τότο[22] | τάδε ἀνηλώθη·[23]

....ΘΕΝΟΣ Fourmont. 18 Quae uncis rotundis inclusi, omissa lapicidae neglegentia, ingeniosa Sandfordi coniectura restituta sunt (Cf. Boeckh p. 88). 19 Quum Calleae anno demum Amphictyones curam rerum sacrarum susceperint (not. 1), facillime explicatur, cur huius anni nullae perscribantur usurae nullaque vectigalia. Quod frustra expedire conati sunt Boeckhius p. 95 et Gilbertus p. 37. 20 Η.Λ Fourmont, Η.. Taylor. 21 Hic ne anni Ol. 101,1 quidem vectigalia comparent. Scilicet eo demum anno publicatis bonis Deliorum quorundam domus eorum in dominium dei pervenerunt (b, 34 sqq.) 22 In eis vocibus quae genuinam habent diphthongum haec scriptura antiquiore aetate plane inaudita est. At paullo ante medium saeculum quartum aliquotiens occurrit (τότων 70a, 36. Ὀ 79, 57. ὀκ 70b, 2. 6. 11. ὀδένα 79, 58. ὀδεμιᾶι 79, 63. Ἰολιητῶν 79, 6. 31. Ἰολιήτας 79, 9), unde cognoscitur, pronuntiationis discrimen tum iam evanuisse. 23 Impensae factae in ferias quinquennales Apollinis Delii, quae Thargelione mense, cuius septimus dies dei natalis putabatur, fiebant. Qua de causa factum videtur, ut redituum prioris triennii rationes non ad ipsum anni Ol. 101, 2 finem, sed ad Thargelionem mensem deducerentur. At tertio Olympiadis cuiusque anno magna Delia celebrabantur (Thuc. III, 104, 2), ita ut in Socratidis, non Hippodamantis annum inciderent. Quare B. coniecit, lege cautum fuisse, ut eae modo pecuniae consumerentur in feriarum apparatu, quae integro anno ante iam in aerario essent. Sane sic ne ab

στέφανος ἀριστεῖον τῶι θεῶι, καὶ τῶι ἐργασαμένω|[ι] μισθός· X⊓H
τρίποδες νικητήρια τοῖς χοροῖς καὶ τῶι ἐργασαμέν[ω]ι μισθός· X.
ἀρχεθεώροις·[24] T
35 εἰς κομιδὴν τῶν θεωρῶν καὶ τῶν χορῶ||[ν] Ἀντιμάχωι Φίλωνος Ἑρμείωι[25] τριηράρχωι· TX
ἀριθμὸς βοῶν τῶν ε[ἰ]ς τὴ]ν ἑορτὴν ὠνηθέντων· HΠI III[26] τιμὴ τότων· TXXHHHHΔΠ⊢⊢⊢⊢
πέταλ|[α χρυσ]ᾶ[27] καὶ χρυσωτεῖ μισθός· HΔΔ..
εἰς τὰ προθύματα τῆς ἑορτῆς|[...]
[κομ]ιδὴ τῶν τριπόδων καὶ τῶν βοῶν [καὶ πε]ντηκοστὴ[28] καὶ τρο[φα|ὶ τῶν βοῶ[ν][29] καὶ ξύλων τιμὴ τῶν ἐπὶ[30]
40 .....ν τιμ[ὴ ..||.....] καταλλ
---

b

Αἵδε τῶν πόλεων τὸ τό[κ]ο, ὃν ἔδει αὐτὰς ἐπὶ τῆς ἡμετέρας | ἀρχῆς[31] ἀποδοῦναι, [ἐ]νέλ[ι]πο[ν] καὶ ὀκ ἀπέδοσαν τῶν τεττάρω|ν ἐτῶν·

Κεῖοι· XXXXHΔΔΠ⊢⊢I
Μυκόνιοι· HHHHΔΔ
Σύριοι· XXX|X⊓HHHHH
Σίφνιοι· XX⊓ΔΔΔΠ⊢⊢⊢⊢II
Τήνιοι· XXHHHH
5 Θερμαῖο||ι ἐξ Ἰκάρο· HHHH

---

eodem quidem Amphictyonum collegio impensae factae sunt, quod has annorum, 100,4—101,2 rationes reddit; sed ut rationem constare appareat, statim expensarum pecuniarum tabula adiungitur; neque neglegendum est passivum ἀνηλώθη, quo non enuntiatur ab ipsis qui acceperint haec expensa esse. 24 ἀρχιθέωρος sive ἀρχεθέωρος princeps theororum est. De Niciae architheoria Deliaca (Ol. 90,3. 417|6 a. Chr. B.) cf. Plut. Nic. 3. Qui fiat, ut hi plures sint, latet. 25 Nepos videtur Antimachi Hermei n. 36, 43. 45. 47 B. 26 De hecatomba monuit Taylor. Novem victimae quae numerum excedunt aut additae sunt ne nonnullis forte mortuis numerus non constaret (T.) aut ad minora quaedam sacrificia destinatae (B.). 27 Ad inauranda boum cornua B. Cf. 13, 37. 28 De hoc vectigali cf. Boeckh Staatsh. I p. 425 sqq. 29 ΙΚΑΙ. 30 ἐπὶ [τὴν γέφυραν] Taylor haud improbabiliter coll. Plut. Nic. 3. 31 Quattuor annorum (Ol. 100,4—101,3) Amphictyones hic loquuntur, id quod cum initio non nisi trium annorum mentio facta esset, taceri non potuit, sed indicatum fuit in inferiore parte lateris antici (cf. not. 12).

Πάριοι· TTTTXΓHHHHΔΔΔ
Οἰναῖοι ἐξ Ἰκάρο· | TΓΔΔΔ
Αἵδε τῶν πόλεων τὸν τόκον ὀκ ἀπέδοσαν τὸν ἐπὶ τῆ|ς ἡμετέρας ἀρχῆς, τεττάρων ἐτῶν ἐπὶ ἀρχόντων Ἀθήνησι | Καλλέο, Χαρισάνδρο, Ἱπποδάμαντος, Σωκρατίδο[32], ἐν Δήλωι | δὲ Ἐπιγένος, Παλαίο, Ἱππίο, Πυρραίθο·
Νάξιοι· TXXXΓHH[33]
Ἄνδ||ριοι· TT
Καρύστιοι· TXXHHHH[34]
Οἵδε τῶν ἰδιω|τῶν τὸν τόκον ὀκ ἀπέδοσαν τὸν ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, τ|εττάρων ἐτῶν ἐπὶ ἀρχόντων Ἀθήνησι Καλλέο, Χαρισάνδρ|ο, Ἱπποδάμαντος, Σωκρατίδο, ἐν Δήλωι δὲ Ἐπιγένος, Παλαί|ο, Ἱππίο, Πυρραίθο·
Ἀγάθαρχος Ἀρίστωνος Δή[λι]ος· HHHH
Ἀγ||ακλέης Ὑψοκλέος Τήνιος· HH..
Εὐφραίνετος Εὐφάντο Δή|λιος· HΔ
Ἀλκμεωνίδης Θρασυ...ο Ἀθηναῖος· ΓHΔ
Γλαύκιππ|ος Κλειτάρχο Δήλιος· HHHHΔ
...ων Καρύστιος· HH
Σκυλλί|ας Ἄνδριος· HH
Ὑψοκλέης Θεο[γνή]το[35] Δήλιος· HHHH
Πριανεὺ|ς Σύριος Γαλήσσιος·[36] ΔΔΔΔΓ
.....κλείδης Θρασυ(μ)ά(χ)ο[37] || Δήλιος· ΓII
Ἄ(βρ)ων[38] Θράσωνος Σ[φήτ]τ)ιος·[39] HHΓΔΔΔ
Λάχης Λάχ|ητος Στειριεύς· ΓHHH
.ματσι.... Νυμφοδώρο Δήλιος· HΔ|ΔΔ
Θράσων Ἄ(β)ρωνος[38] Σφήττιο[ς· ...]

---

32 Ol. 101, 3 (374|3 a. Chr.). 33 Has civitates propterea nullas omnino usuras pependisse quia per totum quadriennium in Lacedaemoniorum fide mansissent, coniecerat Taylor. Quod verum non esse monuit Schaefer de sociis p. 19 (Cf. 63, 83). 34 Post haec undecim litterae consulto deletae, sine dubio nomen quartae civitatis, quae rationibus iam lapidi incisis debitum persolvit. B. 35 Suppl. B. coll. a, 18. 36 ΓΑΛΗ.ΣΙΟ. Taylor, ΓΛΑΗΣΣΙΟΣ Fourmont. Nomen vici Syri insulae ceteroquin ignoti intellegere malim quam patris (B.), propter collocationem. 37 ΘΡΑΣΥΝΝΑΛΘ, quod retinuit Boeckh, emendavi. 38 Vs. 20 ΑΡΕΩΝ Taylor, ΑΒΒΩΝ Fourmon. vs. 22 ΑΡΡΩΝΟΣ Taylor. ΩΡΦΩΝΟΣ Fourmont. Boeckh Ἄρρων, Ἄρρωνος. At mihi utrobique Ἄβρων nomen notum et vere Atticum reponere satius visum est. 39 Σ...ΡΙΟΣ.

[Ἀ]ριστήιδης Δεινομέν|ος Τήνιος ὑπὲρ Οἰνάδο (τῶ)[40]
Κλεο[.... Τ]ηνίο· ΗΗΔ |
25 Οἵδε ὤφλον Δηλίων ἀσεβείας [ἐπὶ Χα]ρισάνδρο ἄρχοντος ‖ Ἀθή-
νησι, ἐν Δήλωι δὲ Παλαίο, τ[ίμημα] τὸ [ἐπ]ιγε[γ]ραμμένον | [κ]αὶ
ἀειφυγία, ὅτι [καὶ] ἐκ τῶ ἱερ[ῶ τῶ Ἀ]πόλλωνος τῶ Δηλίο ἦ|γον[41]
(τ)ὸς[42] Αμφικτύονας καὶ ἔτυ(π[τον][43].
[Ἐ]πιγένης Πολυκράτο|ς· Μ
Πύρραιθος Ἀντιγόνο· Μ
Πατρο[κλέ]ης Ἐπισθένος· Μ |
Ἀριστοφῶν Λ(ε)[υκί]ππο·[44] Μ
30 Ἀντιφῶν Τ.ννω‖[ν]ος· Μ
[Ὀ]δοιτέλης Ἀντ....ο· Μ
Τηλ[εφάν]ης Πολυάρχος· Μ |
Οἰκ[ίαι] ἐν Δή[λωι ἱ]εραι[45] τῶ Ἀπόλλωνος τ[ῶ] (Δη)λίο·[46]
οἰκία ἐν Κολω[νῶι], ἃ ἦν Εὐ[φάν]το, ἦι γείτων Ἄλεξος |
[τὰ] κεραμεῖα ἃ (ἦ)ν[47] Εὐφά[ντο], ο[ἷ]ς γε[ῖτον] τὸ βαλα-
νεῖον τὸ Ἀ[ρ|ίσ]τωνο(ς)[48] ἐμ πεδίωι
35 οἰ[κία] ἃ ἦ τ̄ν (Λ)ευ[κίπ]πο[49], ἦ[ι γ]ε(ίτ)ων[50].....‖...ς
οἰκία ἃ ἦν Ἐπισθέ[νο]ς, ἦ[ι] γε(ί[των][51] Πο..ς[52]
χαλκεῖον ὃ ἦ[ν Λ]ευκίππο, ὦ(ι) (γ)ε(ί)των[53].....
.. ων ο[ἷ]κήματα
οἰκία | .....
[ο]ἰκ[ία ἃ] ἦν Ἐπισθένο[ς, ἦι γείτων-----]
[------, αἳ ἦσα[ν] (Λ)ευ[κ]ίππο, (α)ἷς γε(ί)[των[54] ----
-----]
40 ----------ιτο οἰκημ[α‖----------] -----
ἃ ἦν Εὐ(φ)[άντο[55].....
....]ιεο----

---

40 Supplevi. 41 Initio anni, ante Chabriae victoriam Naxiacam, Delii, Lacedaemoniorum fortasse auxilio freti, tutelam fani Apollinis paucis annis ante amissam (cf. not. 1) vi recuperare conati esse videntur. 42 ΙΟΣ. 43 ΕΤΥΤ. 44 ΛΙ...ΠΠΟ. 45 Hae omnes ex publicatis bonis hominum anno Ol. 101,1 damnatorum esse videntur (cf. not. 21). 46 / ΚΛΙΟ Fourmont, ..ΛΙΟ Taylor. 47 ΜΝ. 48 ΤΩΝΟΦ T. ΤΩΝΟΙ F. 49 ΑΡ...ΠΟ T. ΑΕΥ..ΠΟ F. 50 Ε..ΩΝ T. ΕΥΦΩΝ F. 51 ΓΕΝ F., om. T. 52 Aut nomen viri (veluti Πο[σῆ]ς n. 48) aut πό(λι)ς fuit B. 53 Ω..Ε..Ω.Ι T. ΩΤΕΕΝΤΩΝ F. 54 ..Ε..ΙΡΠΟΛΙΣΓΕΦ T. ΙΩΕΥ.ΙΠΠΟΩΙΙΣΓΕΝ F. 55 ΕΥΚ F. .Υ. Taylor.

71 Tabula inventa Deli. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique III (1879) p. 473 sqq.

Θεοί. Πυθοδώρωι Ἡραΐππο προξενία Δηλίωι. | Ἐπὶ Λυσιστράτο ἄρχοντος[1], ἐπὶ τῆς Λεωντίδος | ἐνάτης πρυτανείας, Ἀριστείδης Στρεφένεω Κυδα|θηναιεὺς ἐγραμμάτευε, Σμικρίας Ἀθμονεὺς
5 ἐπεστά|τει· Φοξίας εἶπεν· ἐψηφίσθαι τῆι βουλῆι, τὸς προέδρο|ς οἳ ἂν λάχωσι προεδρεύειν εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησί|αν προςαγαγεῖν Πυθόδωρον τὸν Δήλιον, γνώ|μην δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, | ὅτι δοκεῖ τῆι βουλῆι, ἐπειδὴ ἀνὴρ ἀγαθός
10 ἐστι ‖ Πυθόδωρος ὁ Δήλιος περὶ τὰ [χ]ρήματα τῶ θεῶ[2] | καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, εἶναι αὐτὸν πρόξε|νον καὶ εὐεργέτην τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ | αὐτὸν καὶ ἐκγόνος αὐτῶ. ἐ[π]αινέσαι δὲ Πυθόδω|ρον τὸν Δήλιον καὶ κ[α]λέσ[α]ι ἐ[πὶ] ξένια εἰς τὸ πρυ-
15 τα‖νεῖον εἰς τρίτην ἡμέραν. Ἐπικράτης[3] εἶπεν· τὰ μὲν ἄλ|λα καθάπερ τῆι βουλῆι, ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὴν βουλὴν | [α]ὐτῶ τὴν ἀεὶ βουλεύοσαν καὶ τὸς στρατηγὸς τὸ|ς ἀεὶ στρατηγοῦντας καὶ τὸς Ἀμφικτύονας τὸς ἀεὶ ἀμφικτυονεύοντας ἐν Δήλωι[4], ὅπως
20 ἂν αὐ‖τὸν μηδεὶς ἀ[δικ]ῆι. ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα ἐν | στήληι λιθίνηι τὸν γραμματέα τῆς βουλῆς καὶ στῆσαι | ἐν ἀκροπόλει· ἀναγράψαι δὲ τὸν γραμματέα | τῶν Ἀμφικτυόνων ἐν στήληι λιθίνηι ἀντίγ|ραφον καὶ στῆσαι ἐν τῶι ἱερῶι
25 τῶι Ἀπόλλωνος ‖ ἐν Δήλωι· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν δοῦναι τῆς στήλη‖[ς] τοὺς Ἀμφικτύονας ἐκ τῶν χρημάτων τῶν εἰς|πραττομένων παρὰ τῶν τὰς δίκας ὀφλόντων[5].

Ἐπὶ Χαρικλείδο ἄρχοντος[6], [ἐπὶ τῆς Ἱπποθ](ω)ντίδος[7] ἐβ-
30 δό|μης πρυτανείας, [ὁ δεῖνα Ἀφι]δναῖος ἐπεστάτει, Νι[κ]‖[ό]στρατος Παλλ[ηνεὺς ἐγραμμάτευε]ν· Ἀνδρομένης[8] εἶπε· | περὶ δὲ τῆς

Litterae Ionicae volgares. 1 Ol. 102,4 (369|8 a Chr.). 2 Cf. 70[1]. 3 Menestrati f. Pallenensis, qui ipse paucis annis ante inter Amphictyones Atticos res sacras Apollinis Delii administraverat (Cf. n. 70[11]). 4 Cf. n. 70[1]. 5 Cf. n. 70b, 24 sqq. 6 Ol. 104,2 (368|2 a. Chr.). 7 ΑΝΤΙΔΟΣ. Emendavi et supplevi. Nam [Αἰ]αντίδος legi praeter spatii rationes demoticum epistatae (quem proëdrorum, non prytanum esse aetas tituli monstrat) prohibet, [Ἀκαμ]αντίδος vero, quod Homollius posuit, propter titulum 78 reiciendum est, qui Acamantida illo anno secundam prytaniam obtinuisse docet. Nam quod Homollius illic v. 2 [Αἰ]αντίδος suppleri posse dicit, fugit eum, v. 44. 45 Ἀκαμαντίδα integrum exstare. Quare nihil restat nisi ut in prima littera exscribenda erratum esse statuamus. 8 Andromenes quidam a Phormione trapezita arbiter litis quam ille cum Apollodoro privigno habebat Ol. 104,4 (360|59 a. Chr.) constitutus est (Dem. XXXVI, 15). An-

ἀδελφῆς [τῆς Πυθοδώρου][9] καὶ τοῦ ἀδελφιδο[ῦ τ]|οῦ Πυθοδώρο
[δεδόχθαι· ἐπειδή ἐστιν Πυθόδωρ]ος[10] ἀνὴρ ἐ|ν ταῖς νήσοις [ἄρι-
στος, εἶναι καὶ[11]--------- τῶι ἀ]δελφι[δ]|ῶι τῶι Πυθο[δώρου
35 τὴν προξενίαν.[12] καὶ ἀναγράψαι αὐτ]|ῶ[13] τοὔνομα [εἰς τὰς στήλας
τὰς Πυθοδώρου[14], εἰς] μὲν τὴν | [ἐ]ν ἀκροπόλει τὸν γραμματέα
τῆς βουλῆς, εἰς δὲ τὴν | [ἐ]ν Δήλωι τὸν γραμματέα τῶν Ἀμ-
φικτυό[νων].

dromenes Cephalensis fere eodem tempore trierarchus fuit (Boeckh Seeurk. p. 389; de aetate cf. p. 360). 9 Supplevi. 10 Supplevi. 11 Supplevi. 12 Supplevi. Proxeniae ius hereditarium esse solebat. At Pythodoro cum liberi non essent, propter insignia in Athenienses merita concessum est, ut sororis filius eiusdem honoris particeps esset. 13 Supplevi. 14 Supplevi. — Apparet Andromenis plebiscitum non integrum huic lapidi incisum esse, sed summarium quoddam non admodum sollerter et diligenter confectum.

---

72 Tabula marmoris Pentelici, a sinistra parte secta, infra fracta. Ex Fauvelii schedis Boeckhius titulum errore in duos distributum ed. C. I. G. I p. 897 n. 85 b et p. 899 n. 85 c. Cum lapis anno 1867 inter rudera monasterii Capucinorum Francogallicorum denuo inventus esset, titulum ediderunt Kumanudis Παλιγγενεσία 10. Φεβρ. 1867 et Koehler C. I. Att. II 51. Idem de eo commentatus est Mitth. des arch. Instituts in Athen I (1876) p. 13 sqq. W. Hartel Dem. Stud. p. 47 sqq.

[Ἐπὶ Λ]υσιστράτο ἄρχοντος[1] ἐπὶ [τῆς Αἰα|ντίδ]ος[2] δεκάτης πρυ-
τανε[ί]ας [ἧι] Ἐξη[κ.|.....]ι[.....] Ἀζηνιε[ὺ]ς ἐγραμμάτε[υε|ν·
τῶν προ]έ[δρων] ἐ[πε]ψή[φι]ζ[ε Εὐάγ]γ[ελος(?)[3]---] | [...]ιος εἶπεν·
5 περὶ ὧν οἱ πρέσβεις ο[ἱ || παρὰ] Διονυ[σ]ίο ἥκον[τε]ς λέγοσι[ν][4], δε-

Litterae volgares Ionicae στοιχηδὸν dispositae. 1 Ol. 102,4 (369|8 a. Chr.). 2 Supplevi. Leontis, quae una praeterea propter litterarum numerum in censum venire poterat, illo anno nonum locum obtinebat (n. 71, 2). 3 ΕΥΑΓΓΕΛ Fauvel, quod nomen nunc praeter unam litteram evanuisse testatur K. 4 Dionysius maior cum fere per totum principatum amicitia coniunctus fuerit cum Lacedaemoniis, consentaneum est cum Athenienses foedus fecissent cum Lacedaemoniis Ol. 102,3 (370|69 a. Chr.), etiam illum iis conciliatum esse. Legati quae mandata erant senatui renuntiabant et litteras reddebant. De illis probuleuma factum est, hae ad sociorum concilium remissae, ut ex eorum decreto ad populum ferretur. K.

δ[όχ|θαι τῆ]ι βουλῆι· περὶ μὲν τῶν γρα[μ]μά[των | ὧν ἔπε]νψεν
Διονύσιος [τῆ]ς α[ἰκ]οδομ[ίας | τοῦ νε]ὼ[5] καὶ τῆς εἰρή[ν]ης[6] τὸς
10 συ[μ]μά[χους || δόγμ]α ἐξενε[γ]κε[ῖν[7] εἰς] τὸν δῆμον, [ὅτι ἂν | αὐ-
το]ῖς βουλευ[ο]μ[έ]νοι[ς δ]οκῆι ἄρι[στον | εἶνα]ι· προςαγαγεῖν δὲ
τ[ὸς] πρέσβε[ις εἰ|ς τὸν] δῆμον εἰ[ς] τὴν πρώτ[ην] ἐκκλ[ησίαν π|ρος-
15 κ]αλ[έσ]αντ[α]ς τοὺς [συμμ]άχ[ο]υς[8] [τοὺς π|ροέδ]ρος, [κ]αὶ χρ[η]μα-
τ[ί]ζ[ε]ν [π]ερὶ ὧν [λέγου|σιν, γ]νώμ[ην] δ[ὲ ξ]υμβάλλε[σθ]αι [τῆς βου-
λῆ|ς ἐς τ]ὸν δῆμον, ὅτι δο[κ]εῖ τῆ[ι] βου[λῆι, ἐπα|ινέσ]αι μὲν Διο-
νύσιον τὸ[ν] Σικε[λίας ἄρ|χοντ]α κ[α]ὶ τοὺς ὑεῖς τοὺς [Δι]ονυ[σίου
20 Δι|ονύ]σια[ν] καὶ Ἑρμόκριτον, ὅτι ε[ἰσὶν ἄνδ|ρες] ἀγαθοὶ [π]ερὶ τὸν
δῆμον τὸν [Ἀθηναίω|ν καὶ] τοὺς συμμάχους καὶ βοηθ[οῦσιν τῆ|ι
βασ]ιλέως εἰ[ρή]νηι[9] ἣν ἐποήσα[ντο Ἀθην|αῖοι] καὶ Λακεδαιμό-
25 νια[ι] κ[α]ὶ [οἱ ἄλλοι Ἕ|λληνες]· καὶ [Δ]ιο[ν]υσίωι μὲν [ἀποστεῖλαι
τ]ὸν στέφανον] ὃν ἐψηφίσ[α]το ὁ [δῆμος[10], στεφ|ανῶσαι δὲ τὸς
ὑ]εῖς τὸς Διον[υσίου χρυσ|ῶι στεφάνωι ἑ]κ[άτ]ερον [ἀ]πὸ χ[ιλίων
30 δραχ|μῶν ἀνδραγαθί]ας [ἕ]νε[κα καὶ φιλίας· εἶν|]αι δὲ Διονύσι]ο[ν
καὶ] το[ὺ]ς ὑ[εῖς αὐτὸ Ἀθη|ναίος[11] αὐτοὺς] κα[ὶ] ἐκγόνου[ς, καὶ
φυλῆς κ|αὶ δήμου καὶ φ]ρα[τ]ρίας ἧ[ς] ἂ[ν βόλωνται.» τ|ὸς δὲ

---

5 Ut iam belli Peloponnesiaci aetate (Thuc. IV, 118. V, 18), sic etiam in pace sub finem anni Ol. 102, 1 (m. Iunio 371 a. Chr.) facta cautum fuisse, ne templi Apollinis Delphici iura et privilegia violarentur sagacissime ex Xen. Hell. VI, 4,2 collegit K. Videtur hoc in foederum formulis quae omnes aut plerasque civitates Graeciae complecterentur sollemne fuisse et quasi tralaticium. 5 Aestate anni 368 a. Chr. civitatium Graecarum legati Delphos convenerunt ad pacem communem componendam, at cum Thebani Lacedaemoniis Messenen permittere nollent, infecta re discesserunt (Xen. Hell. VII, 1, 27. Diodor. XV, 70). Quam rem scriptores suadente Philisco Abydeno susceptam narrant, sive is ab Ariobarzane satrapa, ut Xenophon, sive ab ipso rege Artaxerxe missus erat, ut Diodorus narrat. At ex hoc titulo discimus, non exiguas Dionysii partes fuisse in illo conatu pacis conciliandae. K. 7 De epistulae argumento unum sociorum decretum in comitiis proponitur, non adiecto probuleumate (cf. not. 4). K. 8 I. e. συνέδρους sociorum. 9 Quae volgo vocatur ἡ ἐπ' Ἀνταλκίδου. Nam eis quae anno 371 convenerant, illa confirmata erat, non rescissa. K. 10 Filiis nunc demum decernuntur coronae, ipsi Dionysio iam antea decreta erat. Quod factum esse post res in Isthmo ab Atheniensibus et Lacedaemoniis gestas (Xen. VII, 1, 21. 22. Diod. XV, 70) adiuvantibus Dionysii auxiliis (de quibus apud Diodorum est καὶ τιμηθέντες ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων τοῦ θέρους λήγοντος ἐξαπεστάλησαν εἰς τὴν Σικελίαν) summa cum veri specie coniecit K. 11 Dem. XII, 10 (ep. Philippi) ὑμεῖς ἔδοτε πολιτείαν Εὐαγόρᾳ τῷ Κυπρίῳ καὶ Διονυσίῳ τῷ Συρακοσίῳ καὶ τοῖς ἐκγόνοις τοῖς ἐκείνων. K.

πρυτάνε]ις [τὸ]ς [τ]ῆ[ς Ἐρεχθηΐδος[12] δο]ῦναι τὴν ψῆφον πε]ρὶ
35 [αὐτῶν.....]|| .....ο.....ίας (α)ὐ(τ)[13].....|...
.....ο..ρος..... | [.....θε]ω[ρ]οῖς.....
.....|.....ο[υ]ς κ[αὶ] τοὺς πρ[έσβεις(?).....] | [.....ὅπως
40 ἂν γί[γ[νη]τ[αι..... ἀναγράψ||αι δὲ τ]ὸδ[ε] τὸ ψήφισμα τ[ὸν γραμ-
ματέα-----]

12 ΙΣΤΟΣΤΗΣ.P. Fauvel. ΙΣ..Σ.Ι Koehler. Si quidem Fauvelius recte exscripsit, Erechtheidis nomen certum est. At proximam prytaniam, i. e. primam anni Ol. 103, 1 (368|7 a. Chr.), non Erechtheidis fuisse, sed Cecropidis, testatur titulus C. I. Att. II 52b. 13 ΛΥΓ.

73 Tabula marmoris Pentelici undique mutila, inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 30. Rangabé Ant. Hell. 379. Ex apographo Velseni suoque et ectypo chartaceo Koehler C. I. Att. II 52. Cf. quae de titulo dixerunt Kirchhoff Philol. XII p. 571 sqq. Koehler Mittheilungen des arch. Inst. in Athen I (1876) p. 22 sq. Hartel Studien über att. Staatsr. p. 104 sqq.

[Ἐπὶ Ναυσιγέν]ος ἄρχ[οντος[1] ἐπὶ τῆς Αἰαντί]δος πέμπτης[2] π]ρυ-

Litterae volgares Ionicae dispositae στοιχηδόν. 1 Ol. 103,1 (368|7 a. Chr.). Supplevit Kirchhoff. Si ad maiorem Dionysium haec spectent, unum Nausigenis nomen reponi posse, si ad minorem, aut Chionem (Ol. 103,4. 365|4 a. Chr.) aut Timocratem (Ol. 104,1. 364|3 a. Chr.) archonta fuisse. At maiorem Dionysium designari multo verisimilius esse cum aliis de causis tum quia ipso Nausigenis anno ille tragoedia Ἕκτορος λύτρα Lenaeis in theatro Attico vicerit (Diodor. XV, 74. Tzetz. Chil. 5, 180 all. a Nauckio Trag. Gr. fr. p. 616). Item ad maiorem Dionysium et Nausigenis annum rettulit Koehler p. 23. Nunc iam propter scribae nomen (not. 2) nulla restat dubitatio. 2 Supplevi. Nam etsi per se non multum valet, quod nomen et numerus prytaniae totidem litteras (16) complectebatur atque n. 75, tamen mirus casus esset, quod etiam scribae nomen, quod illic est, hic accurate explet lacunam versuum 2. 3, dummodo statuamus pronomen ἧι non magis additum fuisse quam 75, 2, et patris nomen omissum ut 74, 4. Nam scribam Nausigenis anno etiamtum alium fuisse alia prytania ex C. I. Att. II 52b discimus. Quare quod utriusque lacunae ambitus accurate quadrat in Aeantidis prytaniam, nihil dubii relinquitur. Numerale septem litterarum fuit, aut πέμπτης aut ἑβδόμης aut δεκάτης. Illud tamen praetuli, quia postremis diebus (v. 3. 4) septimae prytaniae veri simile, decimae certum est Dionysium iam mortuum fuisse (Diodor. XV, 73. 74).

τανεί[ας, Μόσχος Κυδαθ|ηναιεὺς[3] ἐγραμ]μάτευε, [..... καὶ
5 τριακο|στῆι τῆς πρυ]τανείαι[ς, τῶν προέδρων ἐπεψή]φιζε .....]ς
Ἀλίππο [..... ἔδοξε τῶι δήμ|ωι· ...]δ[ιος εἶπεν· [τύχ]ηι
ἀγαθῆι τῆι Ἀθην|αίων, δε]δ[όχθ]αι τῶι δήμ[ωι, ἐπαινέσαι μὲν
Δ|ιονύσι]ο[ν τ]ὸν Σικελία[ς ἄρχοντα, ὅτι ἐστί|ν ἀνὴρ ἀ]γ[α]θὸς περὶ
10 τὸν [δῆμον τὸν Ἀθηναίω]ν καὶ τ]ὸς συμμάχους· εἶ[ναι δὲ σομμά-
χος αὐ|τὸν κα]ὶ τοὺς ἐκγόνους [τοῦ δήμου τοῦ Ἀθην|αίων ἐ]ς [τ]ὸν
ἀεὶ χρόνον [ἐπὶ τοῖςδε· ἐάν τις | ἴηι ἐπὶ τ]ὴν χώραν τὴν Ἀ[θη-
ναίων ἐπὶ πολέμ|ωι ἢ κατ]ὰ γῆν ἢ κατὰ θάλ[ατταν, βοηθεῖν
15 Διο]νύσιον] καὶ τοὺς ἐκγόν[ος αὐτοῦ, καθότι ἂν | ἐπαγγέ]λλωσιν
Ἀθην[αῖοι, καὶ κατὰ γῆν καὶ | κατὰ θάλ]ατταν παντ[ὶ σθένει
κατὰ τὸ δυνα|τόν· καὶ] ἐάν τις ἴηι ἐ[πὶ Διονύσιον ἢ τοὺς ἐ|κγό-
20 νου]ς αὐτῶ ἢ ὅσων ἄρ[χει Διονύσιος ἐπὶ || πολέμωι] ἢ κατὰ γῆν
ἢ κ[ατὰ θάλατταν, βοηθε]ῖν Ἀθη]ναίους, καθότι ἂ[ν ἐπαγγέλλω-
σιν, κα|ὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλα[τταν παντὶ σθένε|ι κατὰ τ]ὸ
[δυ]νατόν. ὅπλα [δὲ μὴ ἐξεῖναι ἐπι|φέρειν] Δ[ιο]νυσίωι μηδὲ τοῖς
25 ἐκγόνοις αὐ||τοῦ ἐπὶ] τ[ὴν] χώραν τὴν Ἀ[θηναίων ἐπὶ πημον|ῆι
μήτε] κ[ατ]ὰ γῆν μήτε κ[ατὰ θάλατταν· μηδὲ | Ἀθηναί]ο[ι]ς ἐξεῖ-
ναι ὅπ[λα ἐπιφέρειν ἐπὶ | Διονύ]σι[ο]ν μηδὲ τοὺ(ς) ἐκ[γόνους αὐτοῦ
30 μηδὲ | ὅσων ἄ]ρχ[ε]ι Διονύσιος [ἐπὶ πημονῆι μήτε κ||ατὰ γῆν] μ[ή]τε
κατὰ θάλα[τταν. λαβεῖν δὲ τὸν | ὅρκον τ]ὸ[μ] περὶ τῆς συμ[μαχίας
τοὺς πρέσβ|εις τοὺς] παρὰ Διονυσί[ου ἥκοντας, ὀμόσαι | δὲ τήν
τε] βουλὴν καὶ τὸ[ς στρατηγοὺς καὶ τ|οὺς ἱππά]ρχους καὶ τοὺ[ς
35 ταξιάρχος· ὀμόσα||ι δὲ Διο]νύσιον καὶ τοὺ[ς υἱεῖς αὐτοῦ καὶ.| ...
...τ]ῶν Συρακοσί[ων καὶ τ.....|.....]ράρχους· ὀμνύ[ναι
δὲ τριάκοντα ἡμ|ερῶν[4] ἑκα]τέρους τοὺ[ς ὅρκους· ἀπολαβεῖν δὲ
40 | Ἀθηναί]ων τὸς πρέσβ[εις τὸς πεμφθέντας ἐ]ς Σικελί[αν. ἀνα-
γράψ[αι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα | τὸν γραμ]ματέα τῆς [βουλῆς----
-------]

---

3 Supplevi coll. 74,4. 75,2. Cf. not. 2. 4 Supplevi. ὀμνύ[ναι δὲ κατὰ ἔτος ἕκα|στον ἑκα]τέρους τοὺ[ς ὅρκους Kirchhoff. ὀμνύ[ναι δὲ ὅρκους ἐπιχω|ρίος ἑκα]τέρους τοὺ[ς μεγίστους proposuit Koehler p. 25.

---

74 Fragmenta quattuor tabulae lapidis Pentelici inventa Athenis. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 94. Koehler C. I. Att. II 52 c.

Θ ε ο ί

Μ υ τ ι λ η ν α ί ω ν.

[Ναυσιγ]ένης ἦρχεν[1], Αἰαντὶς ἐπρυ[τάνευε]ν[2], Μόσχος Κυδαθη-
5 ναιεὺς ἐ[γραμμά]τευεν, Ἀρίστυλλος Ἐρχι[ε]ὺς ἐπεσ[τά]τει[3].
[Ἔδο]ξ[ε]ν[4] τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· [Στέ]φα[νος[5] ε]ἶπεν· [π]ερὶ
ὧν οἱ πρέσβεις οἱ ἐχ Λέσβου[6] ἥκοντ[ες] λέ[γο]υσιν, [ἐψηφ]ίσ(θ)αι[7]
10 τῆι βουλῆι, προςαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν δῆ[μον τοὺς] προέδρους
οἳ ἂν λάχωσιν προεδρεύειν εἰς τὴν πρώ[τη]ν ἐ]κκλησίαν, γνώμην
δὲ ξυββάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς [τὸν] δ[ῆμο]ν, ὅ]τι δοκῆι[8] τῆι
βουλῆι, ἐπ[ειδὴ Μυτιληναῖοι ἄνδρες [ἀγαθοί ε]ἰσι] π[ε]ρ[ὶ] τὸν δῆ-
μον τὸν Ἀθηναίων κ[α]ὶ νῦ[ν][9] κ[α]ὶ ἐ[ν] τῶ[ι πρόσθεν χ]ρόνωι],
15 ἐ[π]α(ι)νέσαι τὸν δῆμον τὸμ Μυτιληναίων ἀρε[τ]ῆς ἕ[νεκ]α [π]ερὶ
τὸν δῆμον] τὸν Ἀθηναίων· καὶ εἶναι πρόςο[δον α]ὐτοῖς | πρὸς τὴ[ν]
βουλὴν ἢ τὸν δῆμον πρώ[τοις] μετ[ὰ τὰ] [[ε]ρ(ά)[10]. | [ἐπαινέσ]αι
δὲ καὶ Ἱερο[ί]ταν, ὅτι ἐστὶν (ἀ[νὴ]ρ[11] ἀγαθὸς περ[ὶ τ]ὸ[ν | δῆ]μον
τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν Μυτ[ι]λη[ν[α]ίων. ἀναγράψαι δ[ὲ τ]όδ[[ε τὸ
20 ψ]ή[φι]σμα τὸν γραμματέα τῆς [βου]λ[ῆς] ἐν στήλη[ι λι(θ)ίνη]][ι[12] καὶ
σ]τῆσαι ἐν ἀκροπόλει. [ἀν]αγράψαι δὲ κ[αὶ] τ[ὸ] ψήφ[ισμα] ε[[ἰς
τὴν α]ὐτὴν στήλην, ὃ (ἀ)πε[κρ]ίνατο[13] ὁ δῆμος τοῖς πρέσβεσι |
[τοῖς Μυ]τιλην[αί]ων[14] (τ)οῖ[ς] μετ(ὰ)[15] [Ἱε]ροίτ[α. εἰ]ς δὲ τὴν ἀνα-
γραφ[ὴν δοῦναι τῆς στή]λης [τ]ὸν ταμίαν τοῦ δήμου τῶι γραμ-

Litterae volgares Ionicae. V. 3—6 et 36—60 στοιχηδὸν incisa, reliqua non item. Versus 2 litterae reliquis maiores. 1 Ol. 103,1 (368/7 a. Chr.). 2 Quinta prytania fuisse videtur (n. 73[2]), fere mense Decembri 368 a. Chr. 3 ⁻ΛΤΕΙ. 4 ΞΓΝ. 5 Litteras Σ.εφα..ς in lapide agnovit Kumanudis, nihil nisi ...Φ/... Koehler. Stephanus quin Neaerae maritus sit, accusatus ab Apollodoro, non dubium videtur coll. Dem. LIX, 43 οὐ γάρ πω ἦν ῥήτωρ, ἀλλ' ἔτι συκοφάντης τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα καὶ γραφομένων μισθοῦ καὶ ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις, ἕως ὑπέπεσε Καλλιστράτῳ τῷ Ἀφιδναίῳ. Etenim hic ad populum fert, ut Callistrati plebiscitum (v. 35 sqq.) lapidi incidatur. Aliam eius rogationem habes n. 98, 5, ubi plenius vocatur Στέφανος Ἀντιδωρίδου Ἐροιάδης. (Cf. ibi notam meam). 6 ἐλ Λέσβου Kumanudis. Ambiguam esse lectionem fatetur Koehler. 7 ΙΣΟΑΙ. 8 Prava scriptura indicativi ex eadem pronuntiationis confusione orta atque coniunctivi et dativi primae declinationis in -ει, etsi hoc quidem vitium multo frequentius est quam contrarium. 9 ΚΛ...Ιι. 10 \ΙΡ/. 11 Λ..Ρ. 12 ΛΙΟΙΝΗ. 13 ΛΡΕ ...ΙΝΑΤΟ. Cf. Xen. Hell. III, 5, 16 Θρασύβουλος δὲ ἀποκρινάμενος τὸ ψήφισμα (i. e. quum plebiscitum rogasset, quo ad Thebanorum postulata responderetur) καὶ τοῦτο ἐνεδείκνυτο. 14 Callistrati plebiscitum anno antecedente latum (v. 35 sqq.) Kum. 15 ⁻Ο ι . ΜΕΤΛ.

ματεῖ τ[ῆς βου]λῆς ΔΔ δραχμάς. ἐπαινέσαι δὲ τοὺς πρέσβεις
25 τοὺς ‖ [πεμφ]θέντας εἰς Μυτιλήνην, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς
| [τὸ πρυ]τανεῖον εἰς αὔριον· καλέσαι δὲ καὶ τοὺς συνέδρο[υ]ς τοὺς]
Μυτιληναίων[16] ἐπὶ ξένια εἰς τὸ πρυταν[ε]ῖο[ν] εἰς αὔ[ρι]ον· κ[α-
λέσαι δὲ καὶ τοὺς συνέδρους[17] τῶμ Μηθυμναίων | [καὶ Ἀ]ντισ-
30 σαίων καὶ Ἐρεσίων καὶ Πυρ(ρα)ίων[18] ἐπὶ ξ[ένια ‖ εἰς τ]ὸ πρυτα-
νεῖον εἰς αὔριον. Αὐτόλυκος[19] εἶπεν· τὰ μὲ[ν | ἄλλ[α) κ(αθ[άπ]ερ[20]
τῆι βουλῆι· ἐπαινέσαι δὲ τοὺς πρέσβεις | [τοὺ]ς πεμφθέντας εἰς
Λέσσβον, Τιμόνο(θ)ον[21] καὶ Αὐτόλυκ[ον κ]α[ὶ (Ἀ]ρ]ιστοπεί(θ)ην[22],
35 καὶ καλέσαι αὐτοὺς ἐπὶ δεῖπνον εἰ‖[ς τ]ὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον.

[Ἐπὶ Λυ]σιστράτου ἄρχοντος[23], ἔδοξεν τῆ[ι | βουλῆι] καὶ τῶι δή-
μωι· Καλλίστρατος[24] [εἶ]πεν· ἐπα]ινέσαι μὲν τὸν δῆμον τὸμ Μυ-
τ[ιληναίω]ν, ὅτι καλῶς καὶ προ(θ)ύμως[25] συ[νε|πολέμη]σαν τὸμ
40 πόλεμον τὸν παρελ(θ)ό[ντ‖α[26], ἀποκρί[νασθαι δὲ τοῖς πρέσβεσιν
...|..... Ἀθηναῖοι ἐπολέμησ[αν ὑπ|ὲρ τῆς ἐλευθερία]ς τῶν
Ἑλλήνων· κα[ὶ[27] ἐπε|ιδὴ Λακεδαιμόνι]οι ἐπεστράτευσ[ν Ἀθ|ηναίοις
45 παρὰ τ]οὺς ὅρκους καὶ τὰ[ς συν‖θήκας, αὐτοί[28] τε] ἐβοήθουν καὶ
τοὺς [ἄλλο] υς συμμάχ]ο[υς π]αρεκάλεσαν βοηθεῖ[ν τὴ]ν καθήκο]σαν
Ἀθηναίοις βοήθει[αν, πε|ιθόμενοι[29] τοῖ]ς ὅρκοις, ἐπὶ τα[ὺ]ς π[αρα-

---

16 Singulas civitates singula suffragia habuisse in concilio sociorum refert Diodor. XV, 28, 4. At synedros maioribus civitatibus plures fuisse hinc discimus, minores singulos habuisse docet titulus 86, 9. Cf. E. Lenz, das Synedrion der Bundesgenossen im zweiten athenischen Bunde. Elbing 1880. p. 7. 17 Hae civitates utrum singulae singulos habuerint synedros an plures, discerni nequit. 18 ΠΥΡΙΛΙΩΝ. 19 Autolycus Areopagita, commemoratus ab Aeschine I, 84. 82. 83, post proelium Chaeroneense a Lycurgo propter ignaviam in ius vocatus et capitis damnatus est (Schaefer Dem. III, 1 p. 68). 20 ΛΚΛΟ..ΕΡ. 21 ΤΙΜΟΝΘΟΟΝ. Emendavi; Τιμόνοο(ο)ν Koehler. At offendit omissa vocalium contractio in nomine Attico. 22 ΛΙΛ.ΙΣΤΟΠΕΙΘΗΝ. 23 Ol. 102,4 (369|8 a. Chr.). 24 Callicratis f. Aphidnaeus cf. Schaefer Dem. I p. 10 sqq. 25 ΠΡΟΟΥΜΩΣ. 26 ΓΑΡΕΛΟΟ. Intellegendum est bellum contra Lacedaemonios (378—374 a. Chr.), haud exigua ex parte navibus in mari Aegaeo gestum, ita ut Mytilenaeorum auxilium Atheniensibus utilissimum esse potuerit. 27 V. 42—48 restituere conatus sum, etsi haec non plane certa esse me non fugit. Id maxime dubitationem movet, quod neque quid v. 41. 42 supplendum sit neque qua ratione haec cum sequentibus coniuncta fuerint assequor. Nisi v. 40 interpositus esset facillime conexus restitueretur sic: συ[νε|πολέμη]σαν τὸμ πόλεμον τὸν παρελθό[ντ|α, ὃν] Ἀθηναῖοι ἐπολέμησ[αν ὑπ|ὲρ τῆς ἐλευθερία]ς τῶν Ἑλλήνων. 28 Mytilenaei. 29 Possis etiam ἐμμένοντες reponere.

50 β|αίνοντας[30] τὰ]ς σπονδάς, ἀξιοῦσιν δὲ [...||.....ἐν] τῶι πρόσ[θεν χ]ρόνωι ν..|.....αι τῶι δήμωι τῶι Μυτι[λ]ηναίων καὶ τῶι] δήμωι τῶι Ἀθηναίων..|.....
55 ..αι συντε..|.....ερο. ἄλλο.||.....
.....ι μετ' Αθην[αί]ων.....] ὅπως ε.....|
.....ι καὶ.....|.....ιν λ...
.....|.....ιο.ε.....|.....
θαι-----

30 Supplevit Koehler.

75 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 184. 1627. Rangabé Ant. Hell. 385. Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 50 (Cf. Add. p. 400. 402).

[Ἐπὶ Ναυσιγέ]νος ἄρχοντος[1] ἐπὶ τῆς Αἰα[ντίδος π|έμπτης[2] πρυ]τανείας, Μόσχος Θεστίο Κ[υ]δ[αθηναιεὺς | ἐγραμμάτε]υε, ἔδοξεν τεῖ βολεῖ καὶ τῶ[ι δήμωι· Αἰ|αντὶς ἐπ]ρυτάνευε, Παράμυθος
5 Ὀτρυν[εὺς ἐπεστάτ]ει, Μ]όσχος Θεστίο Κυδαθηνα[εὺ]ς ἐγ[ραμμάτευεν· | Δι]όφαντος εἶπεν· π[ερ]ὶ[3] ὧν οἱ πρέσβει[ς ἀπαγγέλ|λ]ουσιν οἱ ἐγ Λακεδαίμονος ἥκοντες[4], [ἐψηφίσθαι] | τῆι βολῆι, τὸς προέδρος, οἳ ἂν [τ]υγχά[νωσι προεδρ]||εύοντες ἐν τῶι δήμωι, χρη-
10 [μα]τί[σ]αι πε[ρὶ αὐτῶν, γν]||ώμην δὲ ξυνβάλλ[εσθα]ι τῆς βολῆς εἰ[ς τὸν δῆμον, ὅ]||τι δοκεῖ τῆι βολ[ῆι, ἐπει]δὴ Κ[όρ]ο[ιβ]ος ὁ [Λακεδαιμ]||όνιος ἀνὴρ ἀγαθ[ός ἐστιν] περὶ [τ]ὸν [δῆ]μ[ον τὸν Ἀθην]||αίων καὶ [νῦ]ν κα(ὶ) ἐ[ν τῶι πρ]ό[σθ]ε[ν χ]ρό[νωι, εἶναι αὐτὸ]||ν πρόξενον
15 καὶ εὐ[εργέ]την [τ]ῶ [Ἀθηναίων δήμο κα]||ὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνο[ς]. τὸ δὲ [ψήφισμα τόδε ἀναγραψ]||άτω ὁ [γ]ραμματεὺς τῆς βολ[ῆς ἐν στήληι λιθίνηι κ]||αὶ στ[η]σάτω ἐν ἀκροπόλη[ι[5]· εἰς δὲ τὴν ἀνα-

Litterae volgares Ionice dispositae στοιχηδόν, ita tamen ut v. 12 quinque litterae (ΡΑΓΑΘ) quattuor, v. 19 quattuor (ΑΝΑΔ) tribus reliquorum versuum litteris respondeant. Versus non eiusdem longitudinis fuisse videntur. 1 Ol. 103,4 (368/7 a. Chr.). 2 De numero cf. 73[2]. 3 ΠΙΙΙ. 4 Qua de causa tum (mense fere Decembri 368 a. Ch.) legati Spartam missi fuerint, ignoratur. Sed fortasse id conexum est cum foedere inter Athenienses et Dionysium eadem prytania facto (n. 73). 5 Cf. 74[8].

γραφὴν ὁ | τα]μί[α]ς τῶ δήμο δότω [Δ]Δ δ[ραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ | ψ]ηφίσματα ἀνα(λ)ισκ[ο]μέ[νων][6].

6 ΑΝΑΔΙΣΚ.ΜΕ.

76 Lapis inventus Mylasis (*Melasso*) in coemeterio Armeniorum, exstat Parisiis in museo publico (Louvre). Edd. Boeckh C. I. G. 2691 c d e (ex Breuveryi apographo). Ex Anthimi, Cycladum episcopi, schedis a L. Rossio transmissis meliores lectiones enotavit idem vol. II p. 473. Lebas-Waddington Asie 377—79. Froehner Inscr. Grecques du musée du Louvre p. 185 n. 96, cuius exemplum exprimo.

Ἔτει τριηκοστῶι καὶ ἐνάτωι[1] Ἀρταξέρξευς βασιλεύ|οντος, Μαυσσώλλου ἐξαιθραπεύοντος[2], ἔδοξε | Μυλασεῦσιν, ἐκκλησίης κυρίης γενομένης, καὶ ἐπε|κύρωσαν αἱ τρεῖς φυλαί[3]· ἐπειδὴ Ἄρλισσις[4] 5 Οὐσσώλλου ‖ ἀποσταλεὶς ὑπὸ Καρῶν[5] πρὸς βασιλέα παρεπρέσ|βευσεν καὶ ἐπεβούλευσε[6] Μαυσσώλλωι ὄντι εὐεργέτηι | τῆς πόλεως

Litterae Ionicae volgares. 1 Artaxerxis Mnemonis annus undequadragesimus Ol. 103,2 (367|6 a. Chr.) est. 2 Persici *khshathrapâvan* consonas initiales a Graecis Asiae oram incolentibus accuratius expressas esse, quam in volgari forma σατράπης, praeter hunc titulum Trallianus apud Lebas-Waddington Asie 1651 (ἐξσατράπης) et Mylasense fragmentum 388 ([ἐ]ξατράπης) testantur. Ex Theopompi historiis Photius bibl. cod. 176 (p. 120 *a* 24 Bk.) exscripsit Αὐτοφραδάτην τὸν Λυδίας ἐξατράπην). W. Singularis vero in hoc titulo est dentalis aspirata in altera syllaba religiose servata. Ceterum Strabo quidem XIV p. 656 C. et Cicero Tusc. III, 31, 75 Maussollum regem dicunt, at Gellius X, 18, 2 a quibusdam Graecis rerum scriptoribus eum satrapam vocari testatur, atque ex hoc titulo apparet, ne tum quidem, cum in eo esset ut rebellaret contra regem Persarum, eum regio nomine usum esse. B. W. (Cf. 84[1]). 3 Tres tribus hic manifesto distinguuntur a populo qui comitia habet. Nempe in tribus antiquas civitatis Mylasensium ascripticii cives non videntur recepti esse, ita ut tribules, ut Romae patricii, meliore civitatis iure uterentur. Neque sine eorum auctoritate ratum erat, quod totus populus in comitiis (ἐκκλησίη) iusserat. Ex tribubus unam novimus Otorcondensium (Lebas-Waddington Asie 403). W. 4 Ἀρδίσσις B. L. Sed Froehneri lectionem comprobat n. 6 d, 6. 5 Cares commune concilium habuisse hinc apparet. Quod num recte in titulo Lebas Asie 399 verbis τὸ ἔθνος τὸ Χρυσαορέων designari statuerit W. dubito. 6 Tota natio legato ad regem misso petivisse videtur, ut se dominatione durissima

τῆς Μυλασέων[7] καὶ αὐτῶι καὶ τῶι πατρὶ | Ἑκατόμνωι καὶ τοῖς προγόνοις τοῖς τούτων[8], καὶ βασιλεὺς | ἀδικεῖν καταγνοὺς Ἄρ-
10 λισσιν ἐζημίωσε θανάτωι· || πρᾶξαι καὶ τὴν πόλιν τὴν Μυλασέων περὶ τῶν | κτημάτων ἐκείνου κατὰ τοὺς νόμους τοὺς πατρίους. | καὶ πρόσθετα ποιήσαντες Μαυσσώλλωι, ἐπαρὰς | ἐποιήσαντο περὶ τούτων μήτε προτιθέναι ἔτι | παρὰ ταῦτα μηδένα
15 μήτε ἐπιψηφίζειν· εἰ δέ τις || ταῦτα παραβαίνοι, ἐξώλη γίνεσθαι καὶ αὐτὸν | καὶ τοὺς ἐκείνου πάντας.

Ἔτει τετρωκοστῶι καὶ πέμπτωι[9] Ἀρταξέρξευς | βασιλεύοντος, Μαυσσώλλου ἐξαιθραπεύοντος, ἔδοξε Μυλασεῦσι, ἐκκλησίης
20 κυρίης γενομένης, || καὶ ἐπεκύρωσαν αἱ τρεῖς φυλαί· τοὺς Πελδέμω | παῖδας, παρανομήσαντας ἐς τὴν εἰκόνα | τὴν Ἑκατόμνω, ἀνδρὸς πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ποιήσαν|τος τὴμ πόλιν τὴμ Μυλασέων καὶ λόγωι καὶ ἔργωι, | ἀδικεῖν καὶ τὰ ἱερὰ ἀναθήματα καὶ τὴμ
25 πόλιν || καὶ τοὺς εὐεργέτας τῆς πόλεως· ἀδικεῖν δὲ κατα|γνόντες ἐζημίωσαν δημεύσει τῆς οὐσίης, καὶ ἐπώ[λη]||σαν τὰ κτήματα αὐτῶν δημοσίηι, ἐκτῆσθαι κυρίως | τοῖς πριαμένοις, καὶ ἐπαρὰς ἐποιήσαντο περὶ τούτων | μήτε προτιθέναι μήτε ἐπιψηφίζειν μη-
30 δένα· εἰ δέ τις || ταῦτ[α πα]ραβαίνοι, ἐξώλη γίνεσθαι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς | ἐκείνου π[άν]τας.

Ἔτει πέμπτωι Ἀρταξέρξευς βα[σι]λεύοντος[10], | Μαυσσώλλου ἐξαιθραπεύο[ν]τος, Μανίτα τοῦ | Πακτύω[11] ἐπιβουλεύσαντος Μαυ-
35 σώλλωι τῶι Ἑκατόμνω || ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Διὸς τοῦ Λαμβραύνδου[12], θυσίης ἐνιαυ|σίης καὶ πανηγύριος ἐούσης, καὶ Μαυσσώλλου μὲν | σωθέντος σὺν τῶι Διί, Μανίτα δὲ αὐτοῦ[13] τὴν δίκην | λαβόντος ἐν χειρῶν νόμωι[14], ἔγνωσαν Μυλασεῖς παρη|νομημένου
40 τοῦ ἱεροῦ καὶ Μαυσσώλλου τοῦ εὐερ||γέτεω ἔρευναν ποιήσασθαι,

---

Maussolli liberaret. Quod cum non impetrassent, legatus tamquam mandata egressus et sua sponte aliquid contra Maussollum molitus esset, capitis damnatus est. W. 7 Mylasenses origine fuisse Hecatomnum et Maussollum Strabo refert XIV p. 659 C. (Cf. n. 84,3). 8 Inter hos Pixodarum Maussolli filium (Herod. V, 118) fuisse probabiliter coniecit B. 9 Ol. 104,4 (364|0 a. Chr.). 10 Quintus Artaxerxis Ochi annus est Ol. 106,2 (355|4 a. Chr.). 11 Pactyes Lydus ab Herodoto commemoratur I, 153, cognominem Idymensem primus W. intellexit in laterculis tributorum societatis Atticae (C. I. Att. I 227) recenseri. 12 Plut. quaest. Gr. c. 45 καὶ τὸν πέλεκυν εἰς Καρίαν ἐκόμισεν (Ἥρσηλις) μετὰ τῶν ἄλλων λαφύρων· καὶ Διὸς ἄγαλμα κατασκευάσας τὸν πέλεκυν ἐνεχείρισε, καὶ Λαβρα(ν)δέα τὸν θεὸν προσηγόρευσε· Λυδοὶ γὰρ λάβρυν τὸν πέλεκυν ὀνομάζουσι. W. 13 I. e. in vestigio. Male Froehnerus αὐτοῦ. 14 Occisus est a satellitibus. W. τὴν δίκην λα-

εἴ τις καὶ ἄλλος μετέ[σ]χεν ἢ ἐκοινώνησεν τῆς πράξιος· ἐλεγ-
χθέντος δὲ | καὶ Θύσσου τοῦ Σύσκω καὶ κριθέντος συναδικεῖν |
μετὰ Μανίτα, ἔδοξε Μυλασεῦσιν καὶ ἐπεκύρωσαν | αἱ τρεῖς φυ-
45 λαί· τὰ Μανίτα τοῦ Παχτύω καὶ Θύσσου || τοῦ Σύσκω προςτε-
θῆναι Μαυσσώλλωι· καὶ τὰ | κτήματα ἐπώλησεν ἡ πόλις δη-
μοσίηι, ἐπαρὰς | ποιησαμένη, τούτων τὰς ὠνὰς τοῖς πριαμένοις |
κυρίας εἶναι, καὶ μήτε προτιθέναι μήτε ἐπιψηφίζειν | μηδένα· εἰ
50 δέ τις ταῦτα παραβαίνοι, ἐξώλη γίνε||σθαι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς
ἐκείνου πάντας.

βόντος similiter dictum est ac persaepe τὴν δίκην ἔχει (Xen. Anab. II, 5, 41. Hell. III, 4, 25).

---

77 Marmor inventum in loco deserto *Narlü* ad littus maris prope Iasum antiquam, translatum Parisios in museum publicum. Edd. Am. Hauvette-Besnault et M. Dubois Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 493.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι, μηνὸς Ἀπατουριῶνος, | ἐπὶ
στεφανηφόρου[1] Παταίκο τοῦ Σκύλακο[ς· τ]ῶν ἀν[δρ]ῶν | τῶν
ἐπιβουλευσάντων Μαυσώλλωι καὶ τῆι Ἰασέων πόλει[2] τὰ | κτή-
5 ματα δημεῦσαι, καὶ τὰ τῶν φευγόντων ἐπὶ τῆι αἰτίηι ταύτ[ηι] ||
καὶ τὰ τούτων δημεῦσαι[3], καὶ φεύγειν αὐτοὺς καὶ ἐκγόνους [ἐς]|
τὸν ἀΐδιον χρόνον. οἵδε τὰ κτήματα ἐπώλησαν· ἄρ-
χον[τες]· | Ἤγυλλος Οὐλιάδευς, Δείνων Κόπρωνος, Μαρσύας
Ἰστιαίου, | Φανίας Πασιφάνευς. ταμίαι· Θόας Ἰατροκλεῦς,
Διοσκορίδης | Ἑκαταίο, Θευγείτων Πασιφάνευς, Ἀπολλωνίδης
10 Ἑρμαίου. ‖ ἀστυνόμοι· Εὐπόλεμος Δάμωνος, Φορμίων Γλαύ-
κωνος. | συνήγοροι· Βατίων Φάνεω, Εὐκλείδης Δημητρίο,
Ἄνυτος | Βρυάξιος, Μάρων Μελανθίο. πρυτάνεις·[4] Εὐκλῆς

Litteratura Ionica volgaris. 1 Hic eponymus Iasensium magistratus in multis titulis commemoratur. C. I. G. 2673 sqq. Lebas-Waddington Asie n. 251 sqq. 2 Cf. 74[8]. 3 Cf. 76,26 sqq. 45 sqq., ubi diligentissime cavetur, ne quis venditiones bonorum rescindere aut ius emtorum in dubium vocare conetur. Eodem consilio hic omnium qui ei negotio interfuerunt nomina lapidi inciduntur. 4 Simile atque apud Athenienses prytanum munus Iasi fuisse colligas ex C. I. G. 2677, ubi plebiscitum πρυτάνεων γνώμῃ factum dicitur. Quod vero hic sex nomina perscripta sunt,

Ἰατροκλεῦς, | Θόας Ἑκαταίου, Εὐθαλλίων Ἀρτέμωνος, Ἕρμων
Ἑκαταίο, | Ἑρμῶναξ Μεννέα, Θαργήλιος Στράτωνος. ἱερεῖς
15 Διὸς Μεγίστ[ου][5]· ‖ Ἀπελλῆς Σανίωνος, Κτήσων ..άτευς,
Ἀπολλωνίδης Μικίωνος, | Κόπρων Δείνωνος, Πιξώδαρος Ἱέρω-
νος, Διονύσιος Ἀετίωνος, | Ἀπολλόδωρος Βρυάξιος, Φάνης Σφύ-
ρωνος, Λέων Σίλωνος, | Ἀπολλωνίδης Ἱπποκράτευς, Μάχων
Πόσιδος. οἵδε | ἀπὸ φυλῆς·[6] Ὑλίατος Ἐξαίτο, Δημοφῶν
20 Πολεμάρχο, Κλέαρχος ‖ Ἀντιφάνευς, Κτίτης Ἰατροκλεῦς, Βρύ-
αξις Πολέμωνος, | Μέλανθος Κυδίου, Μῆτρις Ἀμύντα, Ἀπολ-
λωνί[δης] Λεωνί[δου], | Χαρμοφῶν Εὐηθίδου, Μέλανθος Νουμη-
νία[υ, ------] Πυργίωνο[ς], | Δίων Ἀστύλο, Πασίας Διονυσίο,
Βρύων Σαννίωνος, ... Ἕρμω[νος,] | Διοσκορίδης Ἀμύντα,
25 Τηλέμαχος Δ[ιο]φῶντος, Ἕρμων ‖ [Π]υργίωνος, Μῆτρις Σαννίω-
νος, Ἀρτεμίδωρος Πανταλέοντο[ς, | Δ]ιόδωρος Μέλανος, Ἀφθό-
νητος Δημητρίο, Ἑκαταῖος Μεννέα, | [Σ]ατυρίδης Σατύρο, Ταρ-
γήλιος Φοινικίδευς, Φαν[ίας Π]ασιφάνευ[ς, | Ε]ὐθαλλίων Σκύλακος,
Ἀπολλωνίδης Ἰδάκο, Δήμ[ων] Ταργηλί[ου, | Τ]ροιζήνιος Δημητρίο,
30 Ἕρμων Εὐξιθέου, Δημήτριος Μελάνθο[υ, ‖ Εὔ]μαχος Ἀρτέμωνος,
Φανίας Σκύλακος. [οἵδε τὰ] κτήματα | [ἐπ]ρίαντο· Εὔδικος
Σαμίο γῆν ἐν Τυεννί[εσσῶι] Πύρωνος, | [σ]τατήρων δεκαδύο· μνή-
μονες[7] συνε[πώλησαν][8] Ἰα[τ]ροκλῆς | Σαμίου, Θόας Ἰατροκλεῦς.
Διοσκο[ρίδης Ἑκατ]αίο γῆν | [ἐ]ν Τυεννεσσῶι τῶν πολεμάρ[χων
35 ------στατ]ήρων ‖ ἑβδομήκοντα τριῶν· μνήμονε[ς συνεπώλησαν]
Ἑκαταῖος | Σαμίο, Ἱστιαῖος Ἀντιδότο. Μ[------- Μεν]νέα
γῆν | ἐμ Βρίδαντι Πύρωνος τοῦ Σκύ[λακος στατήρων ἑβδ]ομή-
κοντα | πέντε. Διογένης Διονυτᾶ ἐπ[ρίατο -------] Πύρωνος|
40 [τ]ῶ Σκύλακος στατήρων ἑπτά. [---------- ‖ ἐ]πρίατο αὐ-
λὴν Πύρωνος τῶ Σκύλακος στατήρων] εἴκοσι[ν | ἑ]νός· μνήμονες

---

illic quinque, facile ita expeditur, ut epistatam qui illic separatim recensetur (etiam n. 2671. 2678 b. 2675 sqq. est), ex prytanum numero fuisse statuamus, ut Athenis fuit. 5 Mirum collegium undecim sacerdotum. Fortasse unus princeps collegii cum decem collegis minoribus erat. Nam eodem tempore hos in munere fuisse totius tituli ratio docet. Iovis apud Iasenses templum commemoratur C. I. G. 2671. 6 Videntur ex unaquaque tribu aliquot homines suffragiis electi esse, qui magistratus in negotio bonorum vendendorum adiuvarent. Singularis φυλῆς sane non satis defenditur exemplis quale est Xen. Hell. II, 4, 24 καὶ εἵλοντο δέκα, ἕνα ἀπὸ φυλῆς. 7 Cf. 5[4]. 8 Legibus Iasensium emtiones venditiones tum demum ratae fuisse videntur, cum a mnemonibus in tabulas relatae erant.

συνεπώλησαν [τὰ Πύρωνος κτή]ματα[9] Θόας | [Ἰατ]ροκλεῦς, Ἀπελλῆς Μάρωνος, Κλεάνθ[ης ----------]άνδρου, | [Ἑρ]μόδωρος Ἀρτέμωνος, Κλεανδρίδης [Μελάν]θου. Εὔδικος | [Σαμ]ίο ἐπρίατο
45 καπηλεῖον τῶν πολεμάρχων ‖ [στα]τήρων δεκαέξ· μνήμονες συνεπώλησαν Ἰστιαῖος | [Ἀντι]δότο, Ἑκαταῖος Σαμίο. Βρύαξις Ἰδάκο ἐπρίατο τὴν αὐλὴν | [τὴν] Ἰσχυλίνου στατήρων πεντήκοντα· μνήμονες [συνεπώλησα]ν --|----λευς, Νουμήνιος Κυδίου, Κτήσων Κρ[άτ]ητος, Ἕρμων Λυ----|-----ων Ἀθηναγόρα καὶ
50 Ἀρτεμίδ[ωρος------- ‖ Χα]ρμοφῶν Εὐηθίδου καὶ Πανταλέων Φάνεω [καὶ -----| Ἡ]ροδότο γῆν τὴν ἐμ Βρίδαντι ἐπρίαντο στατήρων [------ | κο]σίων τεσσεράκοντα· γνώμονες[10] παρέστησαν ----|--ς Πλουτίωνος καὶ παῖδες τρεῖς.
55 [Ἐπὶ στεφανη]φόρου Δημονίκου τοῦ Ἀριστ[..., μ]ην[ὸς---‖ ----, Ἀ]ντίπατρος Πρυτάνια[ς], Φαίδιμ[ος] Δι[-----, | ----- Δ]ημητρίου, Λύ[κος Ἀν]αξανδρίδου, [------- | τὸν -----] κλῆρον τὸμ πρὸς τ---ιστα--|-----ιάνθο στατήρων τεσσερά[κοντα].
60 τὸν τρίτον κλῆρ]ον ἐπρίατο Πανταλέων------- στατήρων [--‖---- ἡμιστατήρ]ου. τὸν τέταρτον [κλῆρον ἐπρίατο -------- | στατήρων π]έντ[ε ἡ]μιστα[τήρου. τὸν πέμπτον κλῆρον ἐπρίατο | ----------] στατήρων τεσσάρων. [τὸν ἕκτον κλῆρον | ἐπρίατο ---------] στατήρων τεσσά[ρων. τὸν ἕβδομον | κλῆρον
65 ἐπρίατο ---- στατήρων] τριῶν [ἡμιστατήρου. τὸν ὄγδοον ‖ κλῆρον ἐπρίατο ------] ου στατήρ[ων-------|-----Κα]λλ[ι]φῶντος καὶ Λεω------- | --- πέν]τε. τὸν ἔνατον κλῆρον ἐπ[ρίατο | ----- ---]ας Εὐδίκου στατήρ[ων------| τὸν δέκατο]ν κλῆρον ἐπρίατο
70 Δράκων Ἰατροκλ[εῦς καὶ ‖ ----]σσος Δημητρίου στατήρων [--- --- μ η ν ὸ ς | -----] ε ῶ ν ο ς· τὸμ πρῶτον κλῆρον ἐπρίατο [--- -----| στατή]ρων δέκα ἑνός. τὸν δεύτερον κλῆρον ἐπ[ρίαντο -- --| ------]νος, Πάρων Τύμνεω στατήρων ἑπτά. | [τὸν τρίτ]ον
75 κλῆρον ἐπρίατο Ἀριστοκράτης [------στατήρων------ | ἡμιστα]τήρου. τὸν τέταρτον κλῆρον ἐπρίατο Περικλῆς [------ | στατήρω]ν τεσσέρων ἡμιστατήρου. τὸν πέμπτον κλῆρον [ἐπρίαντο | -- ---] Ὀμφακίωνος, Βρύαξις Νόσσου στατήρων [------- | τὸν ἕκτ]ον κλῆρον ἐπρίατο Στάφυλος Ὀμφακίωνος στατήρων [----|
80 τετά]ρτης. τὸν ἕβδομον κλῆρον ἐπρίατο ------ ‖ στατήρων ἑπτά.

---

9 Supplevi. Hoc additamento tres venditiones v. 37—42 ab eisdem mnemonibus effectas esse indicatur. 10 Testes esse videntur; sed cur ii hoc solo loco recenseantur, mnemones vero omittantur, obscurum est.

τὸν ὄγδοον κλῆρον ἐπρίατο [--------- | στατήρων] ἑπτά. τὸν ἔνατον κλῆρον ἐπρίατο [--------- | στατήρ]ων εἴκοσι τριῶν ἡμιστατήρου. τὸν δέκα[τον κλῆρον ἐπρίατο | --------] Ἀπολλωνίδου στατήρων δεκαεπτά.

---

78 Fragmento duo marmoris Pentelici, inventa Athenis in arce; alterum (v. 1—29) edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 155 sq. Eph. 902. Rangabé Ant. Hell. 386, alterum primus exscripsit Koehler, qui ambo coniuncta (ac prius quidem illud ex Velseni suoque apographo) edidit C. I. Att. II 54. Cf. quae de titulo exposuit Kirchhoff Monatsberichte der Kgl. Akademie zu Berlin 1866 p. 196 sqq.

[Ἐπὶ Χαρ]ικλείδο ἄρχοντο[ς[1] ἐπὶ τ]-
[ῆς Ἀκα]μαντίδος δευτέρα[ς πρυτ]-
[ανεία]ς, ᾗι Νικόστρατο[ς Φ.....]
[....] Παλληνεὺς ἐγρα[μματευεν,[2]]
5 [τρι]ακοστῆι τῆς πρυτ[ανείας][3].

[Ἔδ]οξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δ[ήμωι, ...|..ν]ης Παιανιεὺς ἐπεστάτε[ι, Κρατῖνος(?) | ε]ἶπεν· περὶ ὧν λέγει Ἀστυκρ[άτης ὁ
10 Δελφ|ὸ]ς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ἐψηφίσθ[αι τῆι βουλ|ῆ]ι, τοὺς προέδρος, οἳ ἂν λάχω[σι προεδρε|ύε]ιν ἐν τῶι δήμωι, προςαγαγ[εῖν Ἀστυκρ|άτ]ην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ εἰς [τὸν δῆμον ε|ἰς τ]ὴν πρώτην ἐκκλησίαν, κα[ὶ χρηματίσ|αι, γ]νώμην δὲ ξυμβάλλεσθαι [τῆς
15 βουλῆς || εἰς] τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῆι [βουλῆι, ἐπε|ιδὴ] Ἀνδρόνικος ὁ Θετταλὸς[4] [ἱερομνημο|νῶν] παρὰ τοὺς νόμους τῶν Ἀ[μ]φ[ικ-

---

Titulus exaratus στοιχηδὸν litteratura Ionica volgari. V. 1—5 litteris maioribus (25 in unoquoque versu) quam ipsa decreta, quorum versus 34 litteras habent. Inter v. 30 et 31 paucorum versuum lacuna intercedit. 1 Ol. 104,2 (363|2 a. Chr.). 2 Antiquissimus annus hic est, quem per omnes prytanias eundem senatus scribam habuisse sciamus. (Cf. 71, 29. 79, 2. 80, 4). De quattuor annis qui proxime antecedunt nihildum compertum. At Nausigene archonte (Ol. 103,1. 368|7 a. Chr.) etiamtum suum quaeque prytania scribam habebat (73[2]). Cf. C. Schaefer de scribis senatus populique Atheniensium. Gryphiswaldiae 1878. p. 29. 3 Initio mensis Boëdromionis (Sept. 363 a. Chr.). 4 Quum anno antecedente (auctumno 364 a. Chr.) Thebani civitates Thessalicas ab Alexandri Pheraei dominatione liberassent (Schaefer Dem. I p. 109), consentaneum est ab

τιόνων | καὶ] τοὺς Δελφῶν εἰςήγαγεν ἀ[ειφυγίαν[5] | κατ'] Ἀστυ-
20 κράτος καὶ τῶν μετ' α[ὐτοῦ, ὥςτε ‖ φυγ]αδεῦσαι Ἀστυκράτην καὶ
[τοὺς μετ' α|ὐτῶ], καὶ τὰς οὐσίας ἀφείλετο [. . . . . |. .]· δε-
δόχθαι τῶι δήμωι, τὰς μὲν [δίκας τὰ|ς κ]ατὰ Ἀστυκράτος καὶ
25 τῶν μετ' [αὐτοῦ γε|γε]νημένας ἐν Ἀμφικτίοσιν [ἀ]τ[ελεῖς εἶ‖ναι]·
εἰ δέ τις αἰτιᾶται Ἀστ[υκράτη κα|ὶ τὸ]ς μετ' αὐτοῦ ἀδικεῖν Δελ-
[φῶν τινα ἢ τ|ὸ κοινὸ]ν τῆς πόλεως τῆς Δελ[φῶν]. . . . . |----
30 --- ου. . . . ας καὶ αὐ---‖---------ν αὐτ----------
---· | [α]πα---------- | αγει-------- [ἐκπε‖πτωκό-
35 τ----------] | ται παρὰ ----------‖ον, καλέσαι [δὲ
Ἀστυκράτην καὶ τοὺς μετ' α]‖ὐτῶ ἐπὶ ξένια [εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς
αὔ‖ριον.

Κρατῖνος εἶπεν· [τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ τῆ]‖ι βουλῆι περὶ
40 ὧν Ἀσ[τυκράτης ὁ Δελφὸς λ]‖έγει, εἶναι δὲ Ἀστυκρ[άτην Ἀθη-
ναῖον κα]ὶ ἐκγόνους αὐτῶ, καὶ εἶνα[ι αὐτὸν φυλῆς] | ἥςτινος [ἂ]ν
ἀπογράψηται [κα]ὶ [δήμου καὶ] | φρατρίας· ἐπιμελεῖσθαι [δὲ] αὐτο[ῦ
45 καὶ τ]‖ὴμ βουλὴν τὴν αἰεὶ βο[υ]λε[ύ]ουσαν, ἐάν [το] ‖ δέηται. εἶναι
δὲ αὐτῶι κα[ὶ ἀτ]έλειαν οἰ|κοῦντι Ἀθήνησι. τὴν δὲ ψῆφον δοῦναι
περ[ὶ] | αὐτοῦ τὸς πρυτάνεις τὸς [μετὰ] τὴν Ἀκαμ|αντίδα πρυτα-
ν[εύ]οντας[6] ἐν τῆ[ι π]ρώτηι ἐ|κκλησίαι. εἶναι δὲ τοῖ[ς] μ[ετ]ὰ Ἀστυ-
50 κ‖ράτος ἐκπεπτωκόσι [ἔ]ωτέλειαν καθάπ|ερ Ἀθηναίοις, [Ἀ]ρχε-
δάμωι, [Ἀ]ρι[στ]οξένωι, | Δ[α]μοτίμωι, Νικά[νδ]ρω[ι], Πατρο[κ]λεῖ,
Ἀρχέ|λαι, Μένωνι, Ἐχε[. . κ]ράτει, Ἡ[γησ]άρχωι, Ἐλ|πινίκῳ. [τ]ὸ
55 δὲ ψήφισμα τόδ[ε] ἀ[ν]αγρά[ψα]ι ‖ τὸν γραμματέα τῆς βουλῆ[ς] ἐν
[σ]τήλη[ι λ]ι|θίνηι [κ]αὶ στῆσαι [ἐ]ν ἀκροπόλ[ει], εἰς [δὲ] τ|ὴν ἀνα-
γραφὴν τῆς στήλ[ης δ]οῦναι τὸν τα[μ]|ίαν τὸ δήμο ΔΔ δραχμὰς
60 ἐκ [τ]ῶν [κα]τὰ ψηφί|σματα ἀναλισκομένων τ[ῶι] δήμωι. καλέσ‖αι

---

factione cum Thebanis coniunctissima penes quam tum summa potentia erat, etiam hunc hieromnemonem creatum fuisse. Iam Phocenses, ut erant antiqui utrorumque inimici, tum quoque principatum Thebanorum aegre ferebant (Xen. Hell. VII, 5, 4). Neque dissimile veri est, eos coniunctos fuisse cum Atheniensibus, qui etiamtum Thebanis infensi erant et cum Alexandro foedus habebant (Cf. n. 85, 39). Huius factionis inter Phocenses princeps fuisse videtur Astycrates, ab eamque causam a Thebanis eorumque asseclis in exilium pulsus, ab Atheniensibus honorificentissime acceptus. Kirchhoff. 5 Supplevit Koehler dubitanter. [ἐπιτίμησιν] Kirchhoff, quod non convenit cum reliquiis a Koehlero observatis. 6 Tricesimo alterius prytaniae die nondum constabat, quae tribus tertia futura esset. Non igitur initio anni omnes prytaniae simul sorte distributae sunt. Kirchhoff.

δὲ Ἀστ[υ]κράτη κ[αὶ τὸς] μ[ε]τὰ Ἀστυκράτ|ος ἐπὶ ξένια ἐς τὸ πρυτανέον ἐς αὔριον.

---

79 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis ad arcis radices meridionales. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 516 sqq. Koehler Mittheilungen des archäologischen Instituts in Athen II (1877) p. 142 sqq.

Θεοί. | Ἐπὶ Χαρικλείδο ἄρχοντος[1], Ἀ|ιαντὶς ἐπρυτάνευεν, Νικό|στρατος Παλληνεὺς ἐγραμμάτευε[2], Φιλίττιος Βουτάδης | ἐπεστάτει· ἔδοξεν τῆι βολῆι καὶ τῶι δήμωι· Ἀριστοφῶν[3] || εἶπεν· ἐπειδὴ Ἰουλιῆται, οὓς κατήγαγον Ἀθηναῖοι[4], ἀπο|φαίνοσιν ὀφεί-

---

Litterae volgares Ionicae dispositae στοιχηδὸν praeter v. 1. Spatium inscriptum inde a v. 57 utrimque singulis litteris latius est, ut v. 2—55 quadragenarum ternarum, v. 57—82 quadragenarum quinarum litterarum sint. 1 Ol. 104,2 (363|2 a. Chr.). 2 Cf. 78[2]. 3 Azeniensis, de quo cf. Schaefer Dem. I p. 122 sq. Is post alteram (cf. not. 4) Iulietarum rebellionem in insulam praetor missus esse videtur. Schol. Aesch. I, 64: κεκωμῴδηται — καὶ ὡς στρατηγήσας ἐν Κέῳ καὶ διὰ φιλοχρηματίαν πολλὰ κακὰ ἐργασάμενος (haec ad ipsum plebiscitum, quo adiuvante factione Attica Iulietarum, adversarios magna pecunia multavit, referenda) τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐφ' ᾧ γραφεὶς ὑπὸ Ὑπερείδου παρανόμων ἑάλω (At ipse Hyperides pro Eux. 38, 23 dicit παρὰ δύο ψήφους ἀπέφυγε). Koehler. 4 Omnem rem tam acute quam probabiliter explicuit Koehler hunc in modum: Anno 364 aut 363 cum classis Thebanorum Epaminonda duce in mari Aegaeo versaretur, Atheniensium adversarii in insula Ceo proxeno Attico qui Iulide erat interfecto, Atheniensium fautoribus eiectis effecerant, ut civitates Thebanorum societati se adiungerent et Atheniensibus bellum inferrent (v. 28 sqq.). At cum Thebanorum classis domum rediisset, Chabrias cum navibus missus eas in dicionem redegit. Tum rursus Thebanae factionis principes eiecti, Antipater, qui proxenum interfecerat, a civibus nonnullis Athenis apud senatum accusatus et capitis damnatus est, exules restituti. Denique novum foedus, durioribus quam antea condicionibus, factum et iureiurando confirmatum est. Inde ab eo tempore Carthaeenses quidem in fide mansisse videntur (cf. v. 54), Coressi et Poeëssae quid factum sit ignoramus. At Iulida exules qui a Thebanorum partibus stabant post Chabriae discessum redire ausi sunt, tabulas foederis everterunt, Atheniensium amicos partim necaverunt, partim absentes capitis damnaverunt bonaque eorum publicaverunt. Sed cum spes auxilii Thebani ad irritum caderet facili negotio haec altera rebellio compressa est misso Aristophonte (not. 3). Quo facto Iulide Athenas missa legatio quattuor virorum, inter quos duo ex quinque praetoribus erant. Cum his actum de eis rebus quae deinde ab Aristophonte ad populum latae sunt: 1) Vs. 5—17

λοσαν τὴν π[ό]λιν τὴν Ἰολιητῶν τῆι πόλε(ι) | τῆι Ἀθηναίων τρία τάλαντα τὰ ἐκ τῶ λογισθέντος ἀργυ||[ρ]ίου[5] κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμο τῶ Ἀθηναίων, ὃ Μενέξενο|ς[6] ε[ἶ]πεν, δεδόχθαι τῶι δήμωι,
10 ἀποδοῦναι Ἰολιήτας Ἀθηνα||ίοις ταῦτα τὰ χρ[ή]ματα ἐν τῶι Σκιροφοριῶνι μηνὶ τῶι ἐ|πὶ Χαρικλείδο ἄρχοντος· ἐὰν δὲ μὴ ἀποδιδῶσιν ἐν τῶι χ|ρόνωι τῶι εἰρημένωι, ε[ἰ]ςπραξάντων αὐτὸς οἱ ἠιρημέν|οι ὑπὸ τῶ δήμο εἰςπράτ[τ]εν τὰ ὀφειλόμενα χρήματα
15 παρ|ὰ τῶν νησιωτῶν[7] τρόπ[ωι] ὅτωι ἂν ἐπίστωνται. συνειςπρα||ττόντων δὲ αὐτοῖς [καὶ] οἱ στρατηγοὶ οἱ Ἰουλιητῶν Ἐχέ|τιμος καὶ Νικόλεω[ς κ]αὶ Σ[ά]τυρος καὶ Γλαύκων καὶ Ἡρακ|λείδης. ὅπως δ' [ἃ]ν κ[αὶ] οἱ ὅρκοι καὶ αἱ συνθῆκαι, ἃς συνέθ|ετο Χαβρίας ὁ στ[ρ]ατηγὸς[8] κα[ὶ] ὤμοσε Κείοις ὑπὲρ Ἀθηνα|ίων καὶ Κείων ὃς
20 κα[τή]γαγον [Ἀ]θηναῖοι, κύριαι ὦσι, ἀναγ||ράψαι τὸς στρατηγ[ὸς] τὸς [Ἰου]λιητῶν, ὃς εἴρηται ἐν τῶι | ψηφίσματι συνειςπράττεν τὰ χρήματα, ἐν στήληι λιθί|νηι, καὶ στῆσαι ἐν τῶι ἱερῶι τῶ Ἀπόλλωνος τῶ Πυθίο[9], καθ|άπερ ἐν Καρθαίαι[10] ἀναγεγραμμέναι εἰσί· ἀναγράψαι δὲ | καὶ τὸν γραμματέα τῆς βολῆς ἐσστήληι
25 κατὰ ταὐτὰ καὶ || στῆσαι ἐν ἀκροπόλει· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν δοῦναι τὸν τ|αμίαν τῶ δήμο ΔΔ δραχμὰς ἐκ τῶν κατὰ ψηφίσματα ἀναλι|σκομένων. ἐπειδὴ δὲ Ἰουλιητῶν οἱ παραβάντες τὸς ὅρκ|ος καὶ τὰς συνθήκας[11] καὶ πολεμήσαντες ἐναντία

---

civitas Iulietarum Atheniensibus pecunias debitas persolvere iubetur. 2) Vs. 17—27 praecipitur, ut foedus post primam defectionem factum cum iurisiurandi formulis et Iulide et Athenis lapidi inscriptum proponatur. 3) Vs. 27—49 constituitur ut qui alterius rebellionis participes fuerint, exules sint bonaque eorum publicentur. 4) Vs. 49—56 collaudantur qui per has turbas in fide Atheniensium manserunt eisque utilem operam praestiterunt. 5 συντάξεις residuae esse videntur, quas ad cogendas homines constituti erant de quibus v. 13 sqq. dicitur. Koehler. 6 Aut Polyarati f. Cholargensis aut eius consobrinus Cephisophontis f. Paeaniensis (A. Schaefer Dem. III, 2 p. 212) esse videtur. (Cf. 93, 30). 7 Cf. not. 5. 8 Cf. not. 4. Chabrias anno 365 a. Chr. in lite illa Oropica absolutus erat, 359 in Aegypto mercennariis praeerat. Interiecto tempore cum quid egerit non traditum sit, nihil certe impedit quominus eum a 363 cum classe Ceum missum statuamus. Koehler p. 149 not. 2. 9 In arce Iulidis. Cf. titulum dedicatorium C. I. G. 2367. 10 Carthaeae item magnum Apollinis templum erat (Athen. X p. 456 f.), cuius haud exiguae reliquiae extant. Bursian Geogr. II p. 472. Quare illud καθάπερ fortasse etiam ad loci definitionem referendum est. 11 Non Chabriae foedus intellegendum, quod post priorem demum rebellionem factum est, sed prius illud, quo anno fere 374 a. Chr. Cei insulae civitates in societatem receptae sunt (n. 63b, 23 sqq.). Koehler.

τῶι δή|μωι τῶι Ἀθηναίων καὶ Κε[ῖ]ρις καὶ τοῖς ἄλλοις συμ-
30 μάχο||ις καὶ θανάτο αὐτῶν καταγνωσθέντος κατελθόντ[ε]ς ἐς | Κέω
τάς τε στήλας ἐξέβαλο[ν][12] ἐ[ν αἷ]ς ἦσαν ἀναγεγραμ[μ]έν|αι αἱ
συνθῆκαι πρὸς Ἀθηναίος καὶ τὰ ὀνόματα τῶν παρα|βάντων τὸς
ὅρκος καὶ τὰς συνθήκας, καὶ τὸς φίλος τὸς Ἀ|θηναίων, ὃς κα-
35 τήγαγεν ὁ δῆμος, τὸς μὲν ἀπέκτειναν, τῶν || δὲ θάνατον κατέ-
γνωσαν καὶ τὰς ὀ[σ]ίας ἐδήμευσαν παρὰ | τὸς ὅρκος καὶ τὰς
συνθήκας, Σατυρίδο καὶ Τιμοξένο κα|ὶ Μιλτιάδο, ὅτι κατηγόρον
Ἀντι[πάτ]ρο, ὅτε ἡ βολὴ ἡ Ἀθην|αίων κατέγνω αὐτὸ θάνατον,
ἀποκτ[ει]ναντος τὸν πρόξε|νον τὸν Ἀθηναίων ...ισ.ωνα[13] παρὰ
40 [τ]ὰ ψηφίσματα τοῦ δή|μο τὸ Ἀθηναίων, κ[α]ὶ [π]αρα[βά]ντα[14] τὸς
ὅρκος καὶ τὰς συνθή|κας· φεύγειν αὐτὸς [Κ]έω [καὶ] Ἀθήνας καὶ
τὴν οὐσίαν αὐτῶ|ν δημοσίαν εἶναι τοῦ δή[μο] τοῦ Ἰουλιητῶν.
ἀπογράψαι δ|ὲ αὐτῶν τὰ ὀνόματα αὐτί[κα μά]λα ἐναντίον τὸ δήμο
45 τῶι γ|ραμματεῖ τὸς στρατηγὸ[ς τ]ὸ[ς] Ἰουλιητῶν τὸς ἐπιδημῶν||τας
Ἀθήνησι[15]. ἐὰν δέ [τινες τῶν] ἀπογραφέντων ἀμφισβητ|ῶσι μὴ
εἶναι τούτων τῶ[ν ἀνδρῶ]ν, ἐξεῖναι αὐτοῖς ἐνγυη|τὰς καταστήσασι
πρὸς [τ]ὸ[ς] σ[τρ]ατηγὸς τὸς Ἰολιητῶν τρ|ιάκοντα ἡμερῶν δίκα[ς]
ὑ[π]ο[σχ]ῆν [κα]τὰ τ[ὸ]ς ὅρκος καὶ τὰς | συνθήκας ἐν Κέωι καὶ [ἐν
50 τῆι ἐκκ]λήτωι [πό]λει Ἀθήνησι[16]. Σ||ατυρίδην δὲ καὶ Τιμό[ξενον
καὶ] Μ[ιλτιάδ]ην ἀ[π]έναι [ε]ἰ[ς] Κέω ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν. ἐπ[αιν]έ[σ]α[ι
δ]ὲ τ[ὸς] ἥκοντας Ἰολιητῶ|ν Δημήτριον, Ἡρακλε[ίδη]ν, Ἐ[χέτι]μον,
Κ[αλ]λίφαντον· ἐπαι|νέσαι δὲ καὶ Σατυρ[ίδην] κα[ὶ Τιμ]ό[ξενον] καὶ
Μιλτιάδην·| ἐπαινέσαι δὲ καὶ [τὴ]ν [π]όλι[ν τὴν] Κα[ρ]θαιῶν[17] καὶ
55 Ἀγλώκρι||τον, καὶ καλέσαι αὐτὸς ἐπὶ [ξ]έ[νια εἰς τ]ὸ πρυτανεῖον
ἐς | αὔριον.

Τάδε[18] συνέθεντο καὶ ὤμοσαν οἱ στρατηγοὶ οἱ Ἀθηναίων

---

12 Insolitum in hac re verbum Koehlerus probabiliter ita interpretatus est, ut tabulas in templo aliquo fuisse sumeret, fortasse Apollinis ubi postea restitutae sunt (not. 9). 13 ΑΡΑΙΣ; ίωνα Kum. At Koehler alteram litteram Β, sextam Χ aut Υ fuisse sibi videri dicit. 14 Supplevi. παρὰ [πά]ντα Koehler, quod ferri posse nego. Cum dicendum fuisset ἀποκτείναντος τὸν πρόξενον — καὶ παραβάντος τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας (cf. v. 27. 32), memoria lapsus is qui haec composuit, quia pro illo κατέγνω αὐτοῦ θάνατον menti eius obversabatur ἐζημίωσεν αὐτὸν θανάτῳ aut similis locutio, accusativum pro genetivo scripsit. 15 Echetimus et Heraclides sunt (v. 52 coll. 46. 47). 16 Cei ac, si ibi condemnati ad iudicia Atheniensium provocaverint, Athenis. Koehler. Cf. not. 24. 17 Hi praeterquam quod in fide manserant fortasse etiam adiuverant Athenienses in rebellione Iulietarum sedanda. 18 Sequuntur quae v. 19 sqq. lapidi incidi iussa sunt.

πρ[ὸς τὰς πόλεις τ[ὰ]ς ἐν Κέωι κα[ὶ] οἱ σύμμαχοι· Ὀ[19] μνησι-
κακήσω | [τῶ]ν πα[ρ]ελη[λυθότων πρὸ[ς] Κεῖος οὐ[δε]νός, οὐδὲ ἀπο-
60 κτενῶ Κ[εί]ων] ὀ[δ]ένα οὐδὲ φυγάδα ποήσω, τῶν ἐμμενόντων τοῖς
ὅρκο[ις καὶ τ]αῖς συνθήκαις ταῖςδε· εἰς δὲ τὴν συμμαχίαν εἰς-
ά[ξω καθάπ]ερ τὸς ἄλλος συμμάχος. ἐὰν δέ τι[ς] νεωτερίζηι τι |
[ἐν Κέωι παρ]ὰ τὸς ὅρκος καὶ τὰς συνθήκας, οὐκ ἐπιτρέψω οὔ[τε
65 τέχνηι οὔ]τε μηχανῆι ὀδεμιᾶι εἰς τὸ δυνατόν. [ε]ἰ δέ τις || [βού-
λεται κατοι]κεῖν ἐγ Κέωι, ἐάσω αὐτὸν ὅπο ἂν βόληται τῶ[ν ἐν
τῆι νήσωι[20] πόλ]εων οἰκῶντα τὰ ἑαυτῶ καρπῶσθαι[21]. ταῦτα | [ἐμ-
πεδορκήσω νὴ τὸν] Δία, νὴ τὴν Ἀθηνάαν, νὴ τὸν Ποσειδῶ, [ν]ὴ
| [τὴν Δήμητρα· εὐορκῶντι] μὲν πολλὰ ἀγαθὰ εἶναι, ἐπιορκῶν[τ]ι
70 δὲ κακά. Ὅρκοι καὶ συνθῆ]και τῶν πόλεων τῶν ἐν Κέωι πρὸ[ς
Ἀθηναίος καὶ τὸς συμμάχος] καὶ Κείων ὃς κατήγαγον Ἀθ[η]ναῖοι·
Συμμαχήσω Ἀθηναίοις καὶ] τοῖς συμμάχοις καὶ οὐ[κ ἀποστήσο-
μαι ἀπ' Ἀθηναίων καὶ τῶ]ν συμμάχων οὔτε αὐτὸς | [ἐγὼ οὔτε
ἄλλωι πείσομαι ἐς τὸ δυνατ]όν. τὰς δὲ δίκας καὶ τ[ὰς[22] γρα-
75 φὰς τὰς[23] κατ' Ἀθηναίων ποιήσομαι] πάσας ἐκκλήτος[24] κ[α-
τὰ τὰς συνθήκας, ὁπόσαι ἂν ὦσιν ὑπὲρ ἑ]κατὸν δραχμάς. ἐὰ[ν δέ
τις τολμᾶι ἀδικῆν Κείων τὸς κατελθ]όντας ἢ Ἀθηναίο[ς ἢ τῶν
συμμάχων τινὰ παρὰ τοὺς ὅρκους καὶ] τὰς συνθήκας, | [οὐκ ἐπι-
τρέψω οὔτε τέχνηι οὔτε μηχανῆι οὐδ]εμιᾶι, βοηθή[σω δὲ παντὶ
80 σθένει κατὰ τὸ δυνατόν. ταῦτα ἐμπ]εδορκήσω ν[ὴ τὸν Δία, νὴ
τὴν Ἀθηνάαν, νὴ τὸν Ποσειδῶ, νὴ τὴν Δ]ήμητρα, εὐ[ορκῶντι μὲν
πόλλ' ἀγαθὰ εἶναι, ἐπιορκῶντι δὲ κα]κά.

Qua in re foederis formula non separatim ponitur, quia eius condiciones omnes in iuris iurandi verbis insunt. 19 Cf. 70[22]. Ante hanc vocem unius litterae spatium vacuum. 20 Supplevi. τῶ[ν συμμαχίδων πόλ]εων Kumanudis. 21 Haec quamvis in universum dicta tamen de exulibus quos Athenienses reduxerant intellegenda esse dicit Koehler p. 149 not. 3. At hos ne in insula habitare vetarent, Cei iureiurando adigendi fuerunt, non praetores Atheniensium, qui certe ne suarum partium fautores Cei habitare non sinerent non erat metuendum. 22 καὶ γ[ραφὰς Kum. At extremam versus 73 litteram sibi T potius videri indicat Koehler. 23 Versuum 74—79 supplementa mea sunt; Kum. et Koehler haec intacta reliquerunt. 24 Non vetantur omnino Cei de eiusmodi rebus iudicare, ut statim unaquaeque causa ad iudicium Atheniense deferenda sit. Namque ex hoc foedere gravioribus quoque de rebus in ipsa insula iudicia fuisse, luculentissime apparet ex v. 49. Recte igitur de provocatione potius ad iudicia Attica hic dici statuit Koehler.

[Τάδε ὤμοσαν[25] Κείων ὃς κατήγαγον Ἀθηναῖοι· Οὐ μν]η-
85 σικακ[ήσω-----]ων ὀδὲ|-------μενο||----ου|--

25 Tertiam iuris iurandi formulam secutam esse reliquiae v. 82 indicant. Neque quisquam alius haec iuravisse potest, quam exules Cei ab Atheniensibus restituti, etsi v. 19 minus accurate dicitur, horum quoque nomine praetores Atheniensium iurasse. Koehler.

80 Tabula marmoris Pentelici inventa in arce Athenarum. Edd. Pittakis Eph. 4046. Koehler C. I. Att. II 55. Cf. quae de titulo exposuerunt C. G. Boehnecke, Demosthenes Lycurgus Hyperides und ihr Zeitalter p. 207 sqq. H. Sauppe Philol. XIX p. 247. W. Dittenberger Saturae philologicae H. Sauppio oblatae p. 43 sqq.

[Μ]ενέλαος Πελαγὼν[1] εὐεργέτ[ης].

Ἐπὶ Χαρικλείδου ἄρχοντος[2], ἐπὶ
τῆς Οἰνηΐδος ἕκτης πρυτανείας.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι, Οἰνεῖς ἐπρυτάνευ(ε)ν[3], Νι-
5 κ[ό]στρατος ἐγραμμάτευεν[4], Χαρικλῆς Λευκονοεὺς ἐπεστά[τ]ει· Σάτυρος[5] εἶπεν· ἐπειδὴ Τιμόθεος ὁ στρατηγὸς ἀποφα[ί|νε]ι Μενέλαον τὸν Πελαγόνα καὶ αὐτὸν συνπολεμο[ῦ|ντα] καὶ χρήματα παρέχοντα εἰς τὸν πόλεμον τὸν πρ[ὸς] Χαλκιδέας καὶ πρὸς Ἀμφί-

Titulus scriptus litteratura Ionica volgari, neque vero στοιχηδόν. Versus 1—3 maioribus litteris incisi. 1 Si recte conieci, hunc hominem eundem fuisse atque eum cuius est titulus 81, ex regulorum Lyncestarum familia fuisse videtur. Namque Lyncestas Pelagonum gentis partem fuisse probavi l. l. p. 49 sqq. Eundem designare videtur Dem. IV, 27 (351 a. Chr.) ἀλλ' εἰς μὲν Λῆμνον τὸν παρ' ὑμῶν ἵππαρχον δεῖ πλεῖν, τῶν δ' ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως κτημάτων ἀγωνιζομένων Μενέλαον ἱππαρχεῖν· (hipparchus etiam a. 363|2 a. Chr. in Timothei exercitu fuerit Menelaus) καὶ οὐ τὸν ἄνδρα μεμφόμενος ταῦτα λέγω, ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἔδει κεχειροτονημένον εἶναι τοῦτον, ὅστις ἂν ᾖ. Errasse igitur probabile est Harpocrationem (Μενέλαος· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος). Cf. quae exposui l. l. p. 59 sq. 2 Ol. 104, 2 (363|2 a. Chr.). 3 ΕΥΙΝ. 4 Cf. 78[2]. 5 Ex notis quidem hominibus nemo huc quadrat praeter eum, qui (357 a. Chr. ut quidem videtur, cf. Schaefer Dem. I p. 256) curator navalium fuit (Dem. XXII, 63). At satis frequens fuit nomen Athenis.

10 πολιν[6], ἐψηφίσθαι τῆι β[[ουλ]ῆι, προςάγειν αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον εἰς τὴν πρώ[[την] ἐκκλησίαν, γνώμην δὲ ξυνβάλλεσθαι τῆς βουλ[[ῆς ε]ἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῆι βουλῆι, ἐπαινέσαι μὲ[[ν αὐ]τόν, ὅτι ἀνὴρ ἀγαθός ἐστιν καὶ ποιεῖ ὅτι δύνατα[[ι ἀγ]αθὸν τὸν δῆμον
15 τὸν Ἀθηναίων. ἐπιμελεῖσθαι ‖ [δὲ α]ὐτοῦ καὶ τοὺς στρατηγοὺς τοὺς ὄντας περ[[ὶ Μα]κεδονίαν, ὅπως ἂν ἐάν του δέηται τυνχά[[νηι]. εἶναι δὲ καὶ εὑρέσθαι αὐτῶι παρὰ τοῦ δήμο[[υ ἐ]άν τι δύνηται καὶ ἄλλο ἀγαθόν[7]. καλέσαι δὲ [καὶ | Με]νέλαον ἐπὶ ξένια εἰς τὸ πρυτα-
20 νεῖον εἰς [αὔριον. ‖ Σάτυ]ρος εἶπεν· τὰ μὲν ἄλλα καθάπε[ρ τῆι βουλῆι· | ἐπει]δὴ [δ]ὲ καὶ οἱ πρόγονοι[8] οἱ Μ[ενελάου εὐεργ|έται ἦσαν] τοῦ δήμο τοῦ Ἀθη[ναίων, εἶναι καὶ | Μενέλαον εὐεργέ]τη[ν --------]

6 Timotheus Ol. 104,1 (364|3 a. Chr.) Iphicrati successit in imperio belli Thracici. Cum Perdicca Macedonum rege societate inita Amphipolitanis eorumque sociis Chalcidensibus bellum intulit. Toronen et Potidaeam (cf. n. 82) cepit, at Amphipolis obsidione desistere coactus est (Schaefer Dem. I p. 13 sq.) Ex tituli verbis apparet, sexta prytania (mense Ianuario aut Februario 362 a. Chr.) bellum nondum confectum fuisse, ut necesse sit errasse Diodorum qui id totum antecedenti Timocratis anno tribuit (Ol. 104, 1. 364|3 a. Chr. Diodor. XV, 81). P. Foucart Revue archéologique XXXV (1878) p. 225. 7 Tum εὐεργεσίαν adiecit populus (v. 24). Postea vero etiam civitas ei data videtur (81[3]). Iam cum Koehlerus collegerit ex scripturae ratione, hunc titulum aliquot annis demum post quam decretum factum esset, incisum, conieceris civitate data constitutum esse, ut non modo ipsum civitatis decretum publice proponeretur, sed simul etiam quae aliquot annis ante honorifica de Menelao ad populum lata essent, lapidi inscriberentur. In eadem tabula sane illud decretum fuisse non potest, quia id sine dubio in summario (v. 1) praetermissum non esset. 8 Arrhabaeus Lyncestarum regulus qui belli Peloponnesiaci aetate fuit (Thuc. IV, 79 sqq.), amicitia cum populo Atheniensium coniunctus fuisse videtur (C. I. Att. I 42. 43). Quem collato 81, 2 ex maioribus Menelai fuisse conieci.

81 Lapis inventus Ilii (*Hissarlik*). Ed. H. Schliemann Archäologische Zeitung XXIX (1872) p. 170 n. 2. Trojanische Alterthümer p. 12 tab. XXIX. Cf. quae de titulo disputavi Saturae philologicae H. Sauppio oblatae p. 43 sqq.

Litteratura volgaris Ionica, quae nullum habet paullo certius aetatis indicium. Ex argumento demonstrare conatus sum, inscriptionem medii fere quarti a. Chr. n. saeculi esse.

Ἰλιεῖς[1] ἔδοσαν Μενελάωι | Ἀρραβαίου[2] Ἀθηναίωι[3], εὐερ|γέτηι
5 γενομένωι αὐτῶν | καὶ περὶ τὴν ἐλευθερίαν ‖ [ἀ]νδρὶ ἀγαθῶι γε-
νομένωι[4], | [προ]ξενίαν καὶ εὐεργεσίαν.

---

1 Ilienses inter civitates Aeolicas recensentur iam a Xenophonte Hell. III, 1, 16. Fallitur igitur Droysen Hell. II, 2 p. 386, qui Strabonis XIII p. 593 testimonio fretus Ilium ante Alexandrum M. oppidum fuisse negat. 2 Arrhabaei nomen in Lyncestarum gente fuit, unde collegi eundem hunc esse Menelaum cuius est titulus 80, oriundum ex stirpe regulorum Lynci (Cf. 808). 3 Aliquot annos post εὐεργεσίαν (n. 80) civitas Menelao data videtur, ut aliis mercennariorum ducibus (Dem. XXIII, 151. 185. 188. Arist. rhet. II, 23 p. 1399 b 1). Cf. 807. 4 Cum Phocion et collegae Callimacho archonte (Ol. 107, 4. 349|8 a. Chr.) auxilio venirent Oronti satrapae qui a rege defecerat (C. I. Att. II 108. Polyaen. V, 21), Menelaus in exercitu Atheniensium fuisse et, fortasse in expeditionem missus, Ilienses dominatione Persica liberasse videtur.

---

82 Fragmenta duo tabulae lapidis Pentelici inventa Athenis in arce. Post Pittakin et Rangabin alterum denuo exscripsit et ambo primus coniuncta edidit Koehler C. I. Att. II 57. Cf. quae de titulo exposuit P. Foucart Revue archéologique XXXV (1878) p. 220 sqq.

[Ἐπὶ Μ]όλωνος ἄρχοντος[1] ἐ[πὶ] τῆς Ἐρεχ[θ](η)ίδο[ς[2] πρυτανείας·
| ἔδο]ξεν τῆι βολῆι καὶ τᾶι δήμωι, Ἐρεχθηῖς [ἐπρυτάνε|υε]ν,
Ἀγάθαρχος Ἀγαθάρχο Ὀῆθεν ἐγ[ρ]αμμάτ[ευεν, ...|..]ς ἐκ Κε-
5 ραμέων ἐπεστάτει· Φίλ[ιππο]ς εἶπ[εν· περὶ ὧν ‖ λ]έγοσιν οἱ ἥκον-
τες δημοσίαι [παρὰ τ]ῶν ἐ[κ Ποτειδα|ί]ας[3], ἐψηφίσθαι τῶι δήμωι
ε[ὔ]ξ[ασθαι μὲν] τὸ[ν κήρυκα α|ὐ]τίκα μάλα τοῖς δώδεκα θ[εοῖς καὶ[4]
ταῖς Σεμναῖς θεα[ῖ]ς καὶ τῶι Ἡρακλεῖ, ἐὰν σ[υνενέγκηι Ἀθηναίοις
10 πέμψ|α]σι τὸς κληρόχος ἐς Ποτ[είδαιαν, καθὰ αὐτοῖς ἐπαγγέ‖λ-
λονται] οἱ ἥκοντε[ς δημοσίαι παρὰ τῶν ἐκ Ποτειδαί|ας, θυσίαν

Litterae Ionicae volgares dispositae στοιχηδὸν praeter v. 1 maioribus litteris exaratum. 1 Ol. 104,3 (362|1 a. Chr.). 2 II ΙΔΟ Pitt. ΓΙΔΟ Rang. 3 Supplevit Foucart, dubitans quidem, quia unius litterae spatium sic non expletur; Koehler v. 6 init. non A, sed O habet. Potidaeae civium partem aliquam antea Atheniensibus favisse, quae urbe capta petivisset ut cleruchi mitterentur coniecit F. 4 Versuum sequentium supplementa pleraque Foucarti sunt, petita ea quidem ex titulo 83.

καὶ πρόξοδον ποιήσεσθαι, καθότι ἂν τῶι δή|μωι δοκῆι ------
------]

---

83 Fragmenta duo tabulae marmoris Pentelici. *a* (v. 1—19) inventum Athenis inter theatrum Bacchi et odeum Herodis. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 101. Koehler Mittheilungen des archaeologischen Instituts in Athen I (1876) p. 197 sqq. C. I. Att. II 57 b. — *b* (v. 20—41) effossum in arce, ed. Koehler C. I. Att. II 112. Mitth. I p. 203.

Ἐπὶ Μόλωνος ἄρχοντος[1].

Συμμαχία[2] Ἀθηναίων καὶ Ἀρκάδων καὶ Ἀχαιῶν καὶ Ἠλ|είων καὶ Φλειασίων[3]· Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμ|ωι, Οἰνηὶς
5 ἐπρυτάνευεν[4], Ἀγάθαρχος Ἀγαθάρχο Ὀῆθε||ν ἐγραμμάτευ[εν], Ξάνθιππος Ἕρμειος ἐπεστάτει· Πε|ρίανδρος[5] εἶπε[ν]· εὔξασθαι μὲν τὸγ κήρυκα αὐτίκα μ|άλα τῶι Διὶ τῶι Ὀλυμπίωι καὶ τῆι

Litterae Ionicae volgares dispositae στοιχηδὸν praeter v. 1 maioribus litteris incisum. 1 Ol. 104, 3 (362|1 a. Chr.). Quum post pugnam Leuctricam Arcades cum aliis Peloponnesiis a Lacedaemoniis defecissent et Thebanos auxilio vocassent, annis insequentibus dissensio orta est, ut pars Arcadiae Tegeatis ducibus societatem Thebanorum firmiter teneret, pars, cuius principes erant Mantinenses, eorum potentiam coërcere studeret, qua in re inprimis ab Atheniensibus se adiutum iri sperabant. Quae factio anno 363 a. Chr. in communi concilio Arcadum tantum valuerat, ut pax cum Eleis fieret invitis magistratibus. Qui cum contra concilii sententiam Epaminondam arcesserent, Mantinenses cum reliquis eiusdem factionis Arcadibus, Elei, Achaei legatos de foedere Athenas miserunt. (Xen. Hell. VII, 5, 3). Quod ipsum foedus, paucis ante proelium Mantinense diebus ictum, hic nos tenere cum coniecisset Kum., probavit Koehler: proelium ipsum medio fere mense Augusto 362 a. Chr. commissum esse, Molonis anno, non Chariclidis (Plut. vit. Xor. p. 845 E. Diodor. XV, 82) neque Scirophorione mense (Plut. de glor. Athen. 350 A). Cui temporis definitioni non obstare quod Xen. Hell. VII, 5, 14 de messe diceret, quippe quae in frigidis illis Arcadiae campis hodie quoque non ante alteram mensis Augusti partem ad finem perducatur. 3 Phliasii a. 365 a. Chr. pacem cum Thebanis fecerant (Xen. Hell. VII, 4, 10). Eos inter Atheniensium socios a Xenophonte propterea non commemorari, quia proelio Mantinensi non interfuissent, coniecit Koehler. De nominis scriptura cf. 15. 4 Prima fuit prytania, cf. not. 2. 5 Polyarati f. Cholargensis, de quo cf. Schaefer Dem. I p. 213 not. 6. Ol. 105,3 (358|7 a. Chr.) legem tulit de symmoriis trierarchicis (Dem. XLVII, 21. Boeckh, Staatsh. I p. 722).

Ἀθηνᾶι τῆι Πολιά|δι καὶ τῆι Δήμητρι καὶ τῆι Κόρηι καὶ τοῖς
10 δώδεκα [θ]‖εοῖς καὶ ταῖς Σεμναῖς θεαῖς, ἐὰν συνενείγκηι [Ἀθη‖]ν]αίων
τῶι δήμωι τὰ δόξαντα περὶ τῆς συμμαχία[ς, θυ|σία]ν καὶ πρός-
οδον ποιήσεσθα[ι] τελουμένων [τούτω|ν κα]θότι ἂν τῶι δήμωι δο-
κῆι. τα[ῦ]τα μὲν εὖχθ[αι, ἐπει|δὴ δ]ὲ οἱ σύμμαχοι δόγμα εἰςήν-
εγκαν εἰς [τὴν βουλ|ήν[6], δ]έχεσθαι τὴν συμμαχίαν καθὰ ἐπαγ-
15 γέλ[λονται ο‖ἱ Ἀρ]κάδες καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ἠλεῖοι καὶ Φλε[ιάσιοι,
κα|ὶ ἡ βο]υλὴ πρόβούλευσεν κατὰ ταὐτά, δεδό[χθαι τῶι δ|ήμωι
εἶ]ναι συμμάχους τύχηι ἀγαθ[ῆι τοῦ δήμου εἰς | τὸν ἀεὶ] χρόνον
Ἀθηναί[ων τὸν δῆμον καὶ τοὺς συμμάχ|ους καὶ Ἀ]ρκάδ[ας καὶ
Ἀχαιοὺς καὶ Ἠλείους καὶ Φλειασίους----------]
20 [...δ]ὲ Ἀχ[αι..... | ..]α]ν τὴν
[..... | πό]λεων μη.....
..... | ..εραν μηδε.....
..... | ..ἐν τῆι στήλ[ηι ταύτηι[7]. ἐὰν δέ τις ἴηι ἐπὶ
25 τὴν Ἀττι‖κή]ν, ἢ τὸν δῆμον [καταλύηι τὸν Ἀθηναίων ἢ τύραν-
νον | κα]θιστῆι ἢ ὀλι[γαρχίαν[8], βοηθεῖν Ἀρκάδας καὶ Ἀχαι|ὸς]
καὶ Ἠλείους κ[αὶ Φλειασίους Ἀθηναίοις παντὶ σ|θέ]νει καθότι
ἂν [ἐπαγγέλλωσιν Ἀθηναῖοι κατὰ τὸ δ|υν]ατόν· καὶ ἐάν [τις ἴηι
30 ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον[9], ἢ τὸν] ‖ δῆμον καταλύε[ι τὸν Φλειασίων[10],
ἢ ἐὰν τὴν πολιτεία‖]ν τὴν Ἀχαιῶν ἢ τ[ὴν Ἀρκάδων ἢ τὴν Ἠλείων
καταλύηι ἢ] | μεθιστῆι, ἢ φυγα[δεύηι τινάς[11], βοηθεῖν Ἀθηναίους
τ‖]ούτοις παντὶ σθ[ένει καθὰ ἐπαγγέλλοσι, ἀεὶ τοῖς ἀ‖]δικουμέ-

---

6 Cum prioribus comitiis populus iussisset, ut de legatorum mandatis synedrium sociorum consuleretur, huius decretum primo ad senatum et deinde cum probuleumate ad comitia delatum est. Cf. E. Lenz, das Synedrion der Bundesgenossen p. 33. 7 Versus 24—27. 29—31. 33—35. 37. 40. 41 supplevi. Reliqua supplementa Koehleri sunt. 8 Cf. 85, 17—19. 9 Supplevi coll. Xen. Hell. VII, 5, 3 παρακαλοῦντες Λακεδαιμονίους εἰ βούλοιντο κοινῇ διακωλύειν, ἄν τινες ἴωσι καταδουλωσόμενοι τὴν Πελοπόννησον. Omnino qui tum Thebanis adversabantur studium libertatis totius Peloponnesi conservandae prae se ferebant (Xen. Hell. VII, 4, 35. 5, 1). 10 Cum initium huius versus in aliqua ex sociis civitatibus summam rerum penes populum fuisse demonstret, non potest ea alia fuisse quam Phliasiorum, nam et Elide et in Achaia tum paucorum imperium erat (Xen. Hell. VII, 1, 43. 4, 15 K.), neque aliter res se habuisse videtur Mantineae. Phliunte Ol. 99, 4 (384|0 a. Chr.) populare imperium fuit (Xen. Hell. V, 3, 16). Quod si post urbem ab Agesilao captam abrogatum est, qua de re nihil traditur, postea restitutum videtur. 11 ἢ φυγα[δεύσηι, βοηθεῖν τοὺς Ἀθηναίους Koehler. At obiectum desideratur neque aoristus placet.

35 νοις[12], κ[ατὰ τὸ δυνατόν. ἡγεμόνας δὲ εἶναι[13] ἐ‖ν τῆι αὐτῶν ἑκά[στους..... | τ]αῖς πόλεσι πρ..... .....|αι. ὀμόσαι δ[ὲ τοὺς ὅρκους τοῖς πρέσ-
βεσι[14] τοῖς Πελο‖ποννησίων [τὴν βουλὴν καὶ τοὺς στρατηγοὺς
40 καὶ το‖ὺς ταξιάρ[χους καὶ τοὺς ἱππάρχους καὶ τοὺς φυλάρ]‖χους καὶ τ[οὺς ἱππέας[15]· ὑπὲρ δὲ[16] Ἀρκάδων καὶ Ἀχαιῶν κ‖αὶ Ἠ[λ]ε-[ίων[17] καὶ Φλειασίων ὀμόσαι τοὺς πρέσβεις τοὺς ἐπιδημοῦντας Ἀθήνησιν------]

12 καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν οἱ ἀ‖δικούμενοι Koehler, per se quidem simplicius, sed ei sumendum est ε errore lapicidae additum esse. 13 Supplevi ex ingeniosa Koehleri observatione, qui vidit hic scriptum fuisse id quod Xen. VII, 5, 3 refert: περὶ μέντοι ἡγεμονίας αὐτόθεν διεπράττοντο ὅπως ἐν τῇ ἑαυτῶν ἕκαστοι ἡγήσαιντο. 14 Sic supplevi, quia Koehleri sententia, hic indicatum fuisse quinam homines Peloponnesiorum nomine iurarent, propter spatii rationes improbabilis est. 15 Hoc addidi ex n. 85, 15. 16 Cf. n. 85, 29. Eleorum nomen quin v. 41 in. fuerit vix erit dubitandum. Consentaneum est Thebanorum impetu imminente utrosque id egisse ut quam citissime iureiurando utrimque dato ratum fieret foedus (Cf. n. 94, 3 sqq.). 17 ΛΙΙΙ.Ι.

84 Prope arcem Erythrarum. Ed. Lebas Revue archéologique XIII (1856) p. 5 n. III. Asie mineure 40.

[Ἔδοξεν] τῆι βουλ[ῆι καὶ τῶι | δήμωι, Μ]αύσσωλλο[ν Ἑ]κατ[όμνω | Μυλασ]έα[1], ἐπεὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς [ἐγέ|νετο π]ερὶ τὴν πόλιν τὴν
5 Ἐρυ‖[θραί]ων, εἶναι εὐεργέτην[2] τῆς | [πόλ]εως καὶ πρόξενον καὶ πολί[τ]ην· καὶ ἔς[πλουν καὶ ἔκπλουν | [καὶ] πολέμου καὶ εἰρήνης
10 ἀσυλε[ὶ | καὶ] ἀσπονδεί, καὶ ἀτέλειαν κα[ὶ ‖ πρ]οεδρίην· ταῦτα δὲ εἶναι αὐ[τῶι] καὶ ἐκγόνοις. στῆσαι δὲ α[ὐτ]οῦ[3] κ]αὶ εἰκόνα χαλκῆν ἐν τῆι ἀ[γορῆι] καὶ Ἀρτεμισίης εἰκόνα | [λ]ιθ[ί]νην ἐν τῶι
15 Ἀθηναίωι[4], καὶ ‖ [στεφ]ανῶσαι Μαύσσωλλον μὲν | [ἐκ δαρ]εικῶν

Titulus incisus litteratura Ionica volgari. 1 Supplevi (cf. 76[7]). Lebas [βασιλ]έα, quo nomine Maussollus nunquam usus est (76[2]). Aetas tituli certius definiri nequit, sed veri simillimum est eum ad belli socialis tempora (357—355 a. Chr.) spectare. 2 Haec diphthongi scriptura (cf. v. 10. 18 ταὔτο v. 10 αὐτῶι) frequens est in titulis Ionicis quarti a. Chr. saeculi (Waddington ad Lebas As. n. 186). 3 Supplevi. αὐτῶι Lebas. 4 Paus. VII, 5, 9: ἔστι δὲ ἐν Ἐρυθραῖς καὶ Ἀθηνᾶς Πολιάδος ναὸς καὶ ἄγαλμα ξύλου

πεντήκοντα, Ἀρτε|[μισίην] δὲ ἐκ τριήκοντα δαρε[ι|κῶν. γράψ|αι δὲ
20 ταῦτα ἐς στήλη|ν | καὶ στῆσα|ι ἐς τὸ Ἀθήναιον || .....ἵνα

μεγέθει μέγα καθήμενόν τε ἐπὶ θρόνου, καὶ ἡλακάτην ἐν ἑκατέρᾳ τῶν χειρῶν ἔχει καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πόλον. Boeckh Opp. VI p. 210. Cf. 97, 30.

---

85 Tabula marmorea, inventa Athenis ad radices meridionales arcis. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 424. Koehler Mittheilungen des archaeologischen Instituts in Athen II (1877) p. 197 sqq.

θ ε [ο] ι.
Ἐπὶ Νικοφήμο ἄρχοντος[1]
Συμμαχία[2] Ἀθηναίων καὶ
Θετταλῶν εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον.

5 Ἔδοξεν τ[ῆ]ι [β]ουλῆι κα[ὶ] τῶι δήμωι· Λ[ε]ωντὶς ἐπρυτάνε|υεν, Χαιρ[ί]ων Χαριναύ[τ]ο Φαληρεὺ[ς] ἐγραμμάτευεν, Ἄρ|χιππος Ἀμφ[ι]τροπῆθε[ν] ἐπεστάτει, δωδεκάτει τῆς πρ|υτανείας· Ἐ[ξ]ηκεστίδης εἶπεν· [π]ε[ρὶ] ὧν λέγουσιν οἱ π[ρ]έσβεις τῶν Θετταλῶ[ν],
10 ἐψηφίqθα[ι] τῶι δ[ή]μωι, δέχεσθ||αι τὴν συμμαχίαν τύχ[η]ι ἀγαθῆι κ[α]θὰ ἐπ[α]νγέλλονται[ι] οἱ Θετταλο[ί]. εἶναι δὲ αὐ[τ]ο[ῖ]ς τὴ[ν] συμμ[α]χίαν πρὸς Ἀ|θηναίος εἰς [τ]ὸν αἰεὶ χρόνον. εἶ[ν]αι δὲ καὶ τοὺς Ἀθην|αίων συμμ[ά]χ[ο]ς[3] ἅπαντας Θετταλῶ[ν] συμμ[ά]χος καὶ

Litterae Ionicae volgares, dispositae στοιχηδὸν praeter v. 1—4. Lapis admodum detritus, ut multa vix legi possint. Litterae α et θ tam multis locis Λ et Ο sunt, ut longum sit id singillatim indicare. 1 Ol. 104, 4 (364|0 a. Chr.). 2 Inde ab anno 368 a. Chr. Athenienses societate coniuncti erant cum Alexandro Pheraeo, quem tum impugnabant Thebani. Qui cum varia fortuna per aliquot annos bellum gessissent, tandem (364 a. Chr.) Alexandrum principatu totius Thessaliae cedere et foedus secum facere coëgerunt. Qua re etsi foedus cum Atheniensibus factum nondum videtur sublatum esse (cf. not. 7), tamen animus certe eorum ab Alexandro abalienatus est. Post proelium Mantinense adeo latrociniis maritimis Athenienses eorumque socios lacessere coepit Alexander. Simul id egisse videtur, ut principatum Thessaliae amissum recuperaret. Qua de causa Thessali, qui Epaminonda mortuo iam nihil auxilii a Thebanis sperarent, ab Atheniensibus petiverunt (cf. v. 9 δέχεσθαι τὴν συμμαχίαν), ut foedus secum facerent. Koehler. 3 Civitates maritimae quae in Atheniensium fide erant (n. 62 sqq.) Harum vel maxime intererat foedus fieri propter Alexan-

τὸς | [Θ]ετταλῶν[4] Ἀ[θη]ναίων. ὀμόσαι δὲ Ἀ[θη]ναίων μὲν τὸς
15 στρ||[ατη]γὸς καὶ τ[ὴ]ν βολὴν καὶ τὸς ἱππάρχος καὶ τὸς ἱππέ|[α]ς
τόνδε τὸν ὅρκον· Βοηθήσω π[α]ντὶ σθένει κατὰ τὸ δυ|νατόν, ἐάν
τι[ς] ἴηι ἐπὶ τὸ κοινὸν τὸ Θετταλῶν ἐπὶ πολ||[έμ]ωι, ἢ τὸν ἄρ-
χοντα καταλύει ὃν εἵλοντο[5] Θετταλοί, ἢ | [τ]ύραννον καθ[ι]στῆι
20 ἐν Θετταλίαι· ἐπομνύναι δὲ τὸν ‖ [νό]μιμον ὅρκον. ὅπως δ' [ἂ]ν
καὶ Θετταλοὶ ὀμόσωσι τῆι π[όλ]ει, ἑ[λ]έσθα[ι τὸ]ν δῆμον πέντε
ἄν[δρ]ας ἐ[ξ] Ἀθηναίων ἁ|πά[ν]των, οἵτινες ἀφικόμενοι εἰς Θετταλία[ν]
ἐξορκώ||[σ]ουσιν Ἀγέλαο[ν τ]ὸν ἄρχοντα καὶ τὸς [π]ολ[ε]μά[ρ]χος καὶ | τὸς
25 ἱ[π]πάρχος καὶ τὸς ἱππέ[α]ς καὶ τὸ[ς ἱερ]ο[μν]ήμονας[6] ‖ καὶ τοὺς ἄλλο[ς]
ἄρχοντας, ὁπόσοι ὑπὲ[ρ] τὸ κοινὸ τὸ Θε|τταλῶν ἄρχοσιν, τόνδε
τὸν ὅρκον· Βο[η]θ[ήσ]ω παντὶ σθέ|νει κατὰ τὸ δυνατόν, ἐάν τις
ἴ[ηι] ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν Ἀθ||[ην]αίων ἐπὶ πολέμωι, ἢ τὸν δῆμον
καταλύει τὸν Ἀθηνα||[ίων]· ὀμόσαι δὲ [κ]αὶ τὸς πρέσβεις τὸς τῶν
30 Θετταλῶν ἐν ‖ τ[ῆ]ι βολῆι τὸς [ἐπι]δημῶ[ν]τα[ς] Ἀθήνησιν τὸν αὐ-
[τ]ὸ[ν] ὅ[ρ]κ|ο[ν. τ]ὸ[ν] δὲ πόλεμον τὸν πρὸς Ἀλέξανδρον μὴ [ἐξεῖν]α[ι]
κ||[αταλ]ύσασθαι [μήτε] Θετταλοῖς [ἄ]νευ Ἀθηνα[ίων μήτε] Ἀ||[θη-
ν]αίοις ἄ[νευ τῶ] ἄρχοντος καὶ τοῦ κοινοῦ [τῶν Θετ|τ|αλῶν]. ἐπαι-
35 ν[έ]σα[ι δὲ] Ἀγέλαον τὸν ἄρχοντα ⟨τα⟩ [καὶ τὸ κ||οινὸν] τῶν Θετ-
[ταλ]ῶν, ὅτι εὖ κ[α]ὶ προθύμ[ω]ς ἐπ[οίουν πά|ντα] περὶ ὧν αὐ[τ]ο[ῖ]ς
[ἡ]πόλ[ι]ς ἐ[π]η[γ]γείλ[ατ]ο· ἐπ[αινέσα]ι | [δὲ καὶ] τὸς πρέ[σβεις] τῶν
[Θ]ετταλῶν τὸ[ς ἥκ]ον[τας], κ[αὶ] κ||[αλέ]σαι αὐτὸς [ἐπὶ ξ]ένια [ε]ἰς
[τὸ πρ]υτα[νε]ῖον [εἰς] αὔρι|[ον. τὴ]ν δὲ σ[ή]λ[ην τὴ]ν πρὸ[ς] Ἀλ[έ-
40 ξα]νδ[ρ]ον [κα]θελ[εῖ]ν[7] τὸς ‖ [ταμία]ς τῆς θεῶ [τὴν π]ερ[ὶ τῆ]ς [σ]υμ-

---

dri rapinas. Ipso Nicophemi anno apud Peparethum ab eo cladem Atheniensibus illatam refert Diodor. XV, 95. Koehler. 4 Gentes finitimae, quae sub Thessalorum imperio erant, plerumque quidem ὑπήκοοι audiunt, sed σύμμαχοι ut hic vocantur apud Xenophontem Hell. VI, 1, 19, ut earum condicio similis fuisse videatur atque civitatium maritimarum in priore foedere Attico. Koehler. 5 Post fractas Alexandri res cum Thebani foedus civitatium Thessalicarum restituerent, hic magistratus constitutus esse videtur, quem non annuum fuisse, sed perpetuum aut certe in longius aliquod tempus creatum suo iure ex verbis ὃν εἵλοντο (non ὃν ἂν ἕλωνται) collegit Koehler. 6 Ut ab Atheniensium parte hic et alibi praeter magistratus militares senatus iureiurando adigitur, sic Thessalorum commune concilium iurasse consentaneum est. Quod non potest non hieromnemonum vocabulo indicari; quo ex nomine cernitur, Thessalorum foedus origine amphictionicum fuisse. Koehler. 7 Supplevit Koehler p. 294 monens, quaestoribus Minervae negotium tabulae tollendae propterea iniungi, quia ea in arce erecta fuisset. Ceterum mirum est, eam non iampridem eversam fuisse, cum Alexander

μαχία[ς]. τοῖς δὲ πρέσ[βεσι δ]ῶναι τὸν [ταμί]αν τ[ο]ῦ [δήμ]ο εἰς ἐφόδια [Δ]Δ[Δ] δραχ[μὰς] ἑκάστωι. τὴ[ν δὲ] συμ[μα]χί[αν] τή[ν]δε ἀναγράψαι τὸν | [γρα]μ[μ]ατέα τῆς β[ολῆ]ς ἐν [σ]τ[ήλ]ηι λιθίνη[ι καὶ σ]τῆσαι | [ἐ]ν ἀκ[ρ]ο[π]όλε[ι]· ε[ἰ]ς [δ]ὲ [τὴ]ν [ἀναγραφ]ὴν τῆς
45 [σ]τ[ή]λη[ς] δῶνα[ι] τὸν ταμίαν τῶ δή[μο] ΔΔ[8] [δρ]α[χμά]ς. εἶναι δὲ καὶ [Θ]ε[α]τ[η(τ)ον[9] (τ)ὸν[10] Ἐρχιέα ο.αστὸ[ν]τα [ἄρ]ιστα[11] [κα]ὶ [πρ]άττοντα ὅ[τ]ι ἂν δύνηται ἀγα[θὸ]ν τῶ[ι δή]μ[ω]ι τῶι Ἀ[θην]α[ί]ω[ν κα]ὶ Θε|τταλ[ο]ῖς ἐν τῶι τεταγμέ[ν]ωι[12].

iam anno ante vi et armis Atheniensium socios aggressus esset. 8 ΔΔ[Δ] Kumanudis. At unius litterae spatium a lapicida vacuum relictum videbatur Koehlero. 9 Θεαίτητον Kum. .E.. | ΤΗΓΟΝ Koehler. 10 ΙΟΝ. 11 ΟΝΑΣ; τοντα ἄριστα Kum. Ο.ΛΣΤΟ.ΤΛ..ΙΣΤΛ Koehler. 12 Cf. 32[13] et infra 101, 63.

86 Fragmenta tria tabulae marmoris Pentelici. Unum, quod ad sinistram lapidis partem pertinet, inventum ʻ ὑπὸ τὸ σπήλαιον τοῦ Πανός' edd. Pittakis Eph. 407. Rangabé Ant. Hell. 392. Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 64. Reliqua duo adiunxit idem Mittheilungen des arch. Inst. in Athen II (1877) p. 210 sqq. Cf. quae de titulo exposuit P. Foucart Revue archéologique XXXV (1878) p. 227 sqq., ectypo chartaceo lapidis usus.

.....χλ..... | [...
.....τὸ]ν γραμ[ματέα[1] τὸν κατ|ὰ πρυ-
τανείαν· τὸ δὲ ἀργύριον δῶναι] εἰς τὴν [στήλην τὸν τα|μίαν ἐκ

Titulus exaratus στοιχηδὸν litteratura Ionica volgari. Diodorus XVI, 7 refert de bello inter civitates Euboeae, quarum pars Thebanos, aliae Athenienses auxilio vocassent, ancipiti Marte gesto, donec in gratiam rediissent et pacem fecissent. Eadem certamina frequenter commemorantur apud oratores (cf. Schaefer Dem. I p. 144 not. 1), sed paullo accuratiora ex hoc demum titulo et n. 87 didicimus. Decretum Agathocle archonte (Ol. 105, 4. 357|6 a. Chr.) factum est (v. 19); bellum Diodorus sane Cephisodoti anno (Ol. 105, 3. 358|7 a. Chr.) ascribit, neque per se incredibile est, altera huius anni parte (aestate 357) in Euboea pugnatum, initio insequentis de novo foedere ad populum Atheniensium latum. At cf. not. 17. 1 Versuum 2—5 argumentum indicavit K., a cuius restitutione propter spatiorum rationes aliquantulum recessi.

5 τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα] ἀν(α)λ[ι]σκο[μένων[2].....] || .....
.....ι ἀπολη̣ψο[3]..... | [.....
.....α]ὐτοῖς τὸς τ..... | [.....
..... τὴν βο]υλ[ή]ν, ἐπαινέσαι δὲ [τὸν δῆμ|ον τὸν Καρυ]στίων[4]
καὶ [τοὺς πρ]έσβ[ει]ς τῶν Καρυστίων [καὶ τ|ὸν σύν]εδρον[5], καὶ
10 καλέσ[αι α](ὐ)τὸς[6] ἐ[πὶ] ξένια εἰς τὸ πρυ[τανε||ῖον] εἰς αὔριον. ἐπαι-
νέ[σαι] δὲ καὶ Μ[έ]νωνα τὸν στρατηγ[ὸν κ|αὶ] τὸς πρέσβες τὸς
πεμφ[θέ]ντας εἰ[ς] Κάρυστον καὶ καλ[έσα|ι] ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ
πρυτ[α]νεῖον ἐς [α]ὔριον. ἀποδῶναι δ[ὲ α|ὐ]τοῖς καὶ ἐφόδια τὸν
ταμ[ία]ν τοῦ δή[μ]ο[υ] Δ δραχμ(ὰ)ς[7] ἐκ τῶν [ε|ἰ]ς τὰ κατὰ ψη-
15 φίσματα ἀναλ[ι]σκομένω[ν τῶ]ι δήμωι. ἀποδοῦ[ν||α]ι δὲ τὸν ταμίαν
τῶ δήμο κα[ὶ τ]οῖς πρέ[σβεσ]ι τοῖς πρεσβεύ|[σ]α]σι[8] εἰς Ἐρέτριαν
καὶ Χαλ[κ]ίδα κα[ὶ] ἐς [Ἐστί](α)ιαν[9] ΔΔ δραχμ|(ὰ)ς[10] ἑκάστωι.
ἀποδῶναι δὲ καὶ τοῖς τὴν συ[μμα]χί(α)ν[11] πρεσβεύ|σ(α)σι[12] τὸν
ταμίαν τῶ δήμο Δ δ[ρ](α)χμὰς[13] [ἑκάστωι. Ο]||ἵδε ὤμοσαν· ἡ
20 βουλὴ ἡ ἐπ' Ἀγαθ[οκλέους ἄρχοντος καὶ οἱ σ]||τρατηγοὶ [Χα]-
βρί(α)ς [Α]ι[ξ]ω(νεύς)[14], Χά[ρης Ἀγγελῆθεν[15], ------]Ῥαμνό(σιος)[16],

---

2 ΑΝΛΛ. ΣΚΟ. 3 De iureiurando accipiendo hic praeceptum fuisse vidit K. 4 Cum homines quidam Thebanis iuvantibus Eretria potiri conarentur, Carystiorum potissimum auxilio impetus repulsus est (cf. 87, 23). 5 Cf. 74[16]. 6 ΙΤΘΣ. 7 ΜΛΣ. 8 ΛΣΙ. 9 ΛΙΑΝ. 10 ΛΣ. 11 ΧΙΛΝ. Dubium non est, quin huius foederis formula in superiore lapidis parte perierit (cf. quae v. 18 sqq. de iureiurando scripta sunt). At recte Koehler ex hoc ipso titulo collegit, Eretrienses Chalcidenses Carystios Hestiaeenses per totum bellum in fide Atheniensium, quibuscum iampridem societate iuncti erant (n. 63, 80. 81. 88. b, 18), mansisse. Non igitur novo foedere opus erat; sed fortasse communi civitatium consensu quaedam in formula foederis mutata sunt, quae ad eiusmodi tumultus facilius comprimendos spectarent. 12 ΣΛΣΙ. 13 ΛΧΜΛΣ. 14 Nomen consulto erasum. K. nihil legit nisi initio ⁻ et extr. Ω. Velsen ⁻.ƷᴾΙΣ..Ιᴵ.Ω agnoscere sibi visus est. F. ectypo accurate examinato ..ƷᴾΙΛΣ..ΞΩ dispici pronuntiavit. Chabriam cum ad Chium fortissime pugnans occumberet praetorem non fuisse plane constat Demosthenis testimonio XX, 82 (consentit Nepos Chabr. 4, errat Diodor. XVI, 7). Quare nihil restat nisi ut cum Foucarto sumamus eum creatum quidem praetorem in Agathoclis annum, sed nescio qua de causa magistratum ei abrogatum esse, id quod in hoc titulo eraso nomine indicatur. 15 Supplevit F. Chareta inter illius anni praetores fuisse notum est ex eis quae de belli socialis initiis narrantur. 16 Iphicratis, quem Rhamnusium fuisse constat (Boeckh Seeurk. p. 244), nomen hic scriptum fuisse conieceris, nisi praestat eam partem belli socialis cui ille interfuit iam ad insequentem Elpinis annum (Ol. 106,1. 356|5 a. Chr.) referre cum Diodoro XVI, 21.

| Μένων Ποτά(μιος), Φιλοχάρης Ῥα[μνούσιος, ----------]κ,
| Ἐξηκεστίδης Θορίκι(ος), Ἀλκι-------, ----------, |
Διοκλῆς Ἀλωπεκῆθεν[17].

17 Cf. Dem. XXI, 174 ἤδη τῶν σπονδῶν γεγονυιῶν, ἃς Διοκλῆς ἐσπείσατο Θηβαίοις, ἦκεν. Idem igitur, qui Agathocle archonte praetor iureiurando foedus confirmavit, iam ipsi bello praefuerat. Quod multo probabilius F. expedivisse videtur, cum in anno belli Euboeici definiendo Diodorum errasse statueret, quam Schaefer Dem. I p. 144 not. 1, qui hominem minime insignem artis bellicae laude (nam praeterea nusquam huius imperatoris mentio fit) duobus deinceps annis praetura functum statuit.

---

87 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 269. Eph. 266. Rangabé Ant. Hell. 391. Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 65.

[Ἔδοξεν τῶι δ]ήμωι, Ἡγήσ[ι]ππ[ος[1] εἶπεν· ὅπως ἂν [μὴ... | ..
.... τῶν] συμμάχων μηδεὶς..... | .....μη-
δεὶς μήτε ξένος μή[τε[2] ἀστὸς ἀδικῆι τ[ῶν συμμ]άχων μ[η]δένα
5 ὁρμώμενος [τῆς Ἀττικῆς μηδὲ ‖ τῶν π]όλεων τῶν σ[υ]μμαχίδων
μηδ[αμόθεν, ἐψηφίσθα]ι τ]ῶι δήμωι· περὶ μὲν τῶν ἐπιστρ[ατευ-
σάντων ἐπὶ[3] τ[ὴ]ν χώραν τὴν Ἐρετριέων τὴν βουλ[ὴν προβου-
λεύσα]σαν ἐξενε[γ]κεῖν εἰς τὸν δῆμον εἷ[ς τὴν πρώτην ἐκκ]λησίαν,
10 ὅπως ἂν [δ]ίκην δῶσιν κατὰ [τοὺς νόμους· ἐὰν] ‖ δέ τις τοῦ λοι-
ποῦ χρόνου ἐπιστρα[τεύσηι ἐπὶ[4] Ἐρέ]τριαν ἢ ἐπ' ἄλλην τινὰ
τῶν συμμαχί[δων πόλεων, Ἀθη]ναίων ἢ τῶν συμμάχων τῶν
Ἀθην[αίων, θάνατον αὐτοῦ] | κατεγνῶσθαι καὶ τὰ χρήματα δ[η-
μόσια εἶναι καὶ τ]ῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον. καὶ εἶν[αι τὰ χρή-
15 ματα αὐτοῦ] ‖ ἀγώγιμα ἐξ ἁπασῶν τῶν πόλεω[ν τῶν συμμαχίδων·
ἐὰν] | δέ τις ἀφέληται πόλις, ὀφείλ[ειν τῶι κοινῶι τῶι τ]ῶν
συμμάχων. ἀναγράψαι δὲ τὸ [ψήφισμα ἐστήλη]ι λι]θίνηι καὶ
στῆσαι ἐν ἀκροπ[όλει.....] | καὶ ἐν τῶι λιμένι· τὸ
20 δὲ [ἀργύριον δοῦναι ἐς τὴν ἀ]ναγραφὴν τὸν ταμίαν τ[οῦ δήμου.
ἐπαινέσαι δὲ καὶ τ]οὺς βοηθήσ[αντ]ας ἑ[ς] Ἐ[ρέτριαν.....

Litterae Ionicae volgares dispositae στοιχηδόν. 1 Hegesiae f. Suniensis, qui orationem de Halonneso (Dem. VII) habuit. Cf. Schaefer Dem. II p. 310 sq. 2 V. 3—6 supplevi. 3 ἐπιστρ[ατευσαμένων ἐς Koehler. 4 ἐπιστρα[τεύηται ἐπ' Koehler.

....[5] Κα]ρυστίους [.....τὸν στρ|α]τη-
25 γὸν-------- | ..ἀρχ---------- || ..ε----------

5 Chalcidensium nomen hic reposuerat Rangabé probante Schaefero Dem. I p. 143 not. 1, at litterarum numerus non convenit.

88 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 316. Eph. 1630. Rangabé Ant. Hell. 393. Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 62.

Ἐπὶ Ἀγαθοκλέο[ς] ἄρχο[ντος[1] ἐπὶ τῆ]|ς Αἰγηΐδος ἐνάτης πρυτα-
[νείας,] | ῆι Διόδοτος [Δ]ιοκλέους Ἀ[γγελῆθ]|εν ἐγραμμάτευεν, ὀγ-
5 δόηι τῆ[ς πρυ]|τ[α]νέας, τῶν προέδρων ἐπ[ε]|ψή[φιζε | Διό]τι[μ]ος
Οἰ[ν]αῖ:[2] ἔδοξε τ[ῆι] βο[λῆι] καὶ τῶι δή[μωι· | Ἡγή]σ[αν]δρ[ο]ς[3] εἶπεν·
ὅπως [ἂ]ν Ἄνδ[ρο|ς] ἔ[ι] σ[ᾶ][4] τῶι δ[ή]μωι τῶι Ἀθη[να]ίων [κα|ὶ]
10 τῶι δήμωι τῶι Ἀνδρί[ω[ν], καὶ ἔχ[ωσ]||ιν α[ἰ] φρουροὶ οἱ ἐν Ἄ[ν-
δρω]ι μισ[θὸ|ν] ἐκ τῶν συντάξεων κ[ατὰ τὰ] δό[γμα|τ]α τ[ῶ]ν συμ-
μάχων, καὶ μὴ κα[τ]αλ[ύητ]||αι ἡ φυλακή, ἑλέσθαι στρ[α]τ[η]γὸν
15 ἐ]||κ τῶν κεχειροτονημένων· [τ]ὸ[ν δὲ α||ἱ]ρ[εθ]έντα ἐπιμελεῖσ[θ]αι

Litterae Ionicae volgares dispositae στοιχηδὸν praeter v. 6 litteris multo minus diductis incisum (cf. not. 2). 1 Ol. 105, 4 (357/6 a. Chr.) 2 W. Hartel, Studien über att. Staatsr. p. 40. 93 coniecit, initio τῷ δήμῳ incidere voluisse lapicidam, deinde ut verba τῇ βουλῇ καὶ locum haberent, et demoticum per compendium scripsisse et litteras multo arctius collocasse. Quae sententia sic modo probari poterit, ut sumamus iam in exemplari chartaceo quod lapicidae tradebatur, litteras per versus ita dispositas fuisse, ut lapidi incidi deberent, sed illis tribus vocabulis errore omissis et postea supra versum additis. 3 Supplevi. Hegesander Suniensis, Hegesippi (87[1]) frater, familiaris erat Leodamantis Acharnensis (Aesch. I, 111), qui tum ipsum, cum hoc plebiscitum latum est, summa in republica auctoritate florebat (Dem. XX, 146). Ceterum de Hegesandro cf. Schaefer Dem. II p. 310. 4 Supplevi coll. Xen. Hell. VII, 4, 4: τοῖς μέντοι στρατηγοῖς προστάξαι ἔφη χρῆναι, ὅπως καὶ ἡ Κόρινθος σῴα ᾖ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων. Femininum huius adiectivi etsi alibi σῴα aut σῶς est (v. Bamberg, Ztschr. f. Gymnasialwesen XXVIII p. 3), tamen nullam video causam dubitandi de σᾶ in versu Aristophanis ab Eustathio servato ἡ μᾶζα γὰρ σᾶ καὶ τὰ κρέα χὠ κάραβος (Meineke F. C. II p. 1194. Kock C. A. F. I p. 549). Supplementum meum accurate convenit cum litterarum relliquiis a Koehlero enotatis, non item sane cum eis quae antiquiores dispicere sibi visi sunt. Periculum tum (mense Maio 356 a. Chr.). Andro insulae et praesidio Athe-

[αὐτῶν.] | εἰςπρᾶξαι δὲ καὶ τὰ ἐγ ν[ήσων χρή]||ματα Ἀρχέδημον[5], τὰ ὀφ[ειλόμενα τ]|οῖς στρατιώταις τοῖς ἐν Ἄνδρωι, | καὶ παρα-
20 δοῦναι τῶ[ι ἄρχοντι τῶι || ἐν] Ἄνδρωι[6], ὅπως [ἂν οἱ στρατιῶται | ἔχ]ωσι μισθ[ὸν---------]

niensium imminebat a sociis qui rebellaverant. 5 Cf. 79, 12 sqq. 6 Cf. Aesch. I, 107: ἦρξε δ' ἐν Ἄνδρῳ (Τίμαρχος) πριάμενος τριάκοντα μνῶν τὴν ἀρχήν. Legibus foederis (n. 63, 22) eiusmodi praefectos in socias civitates mittere vetabantur Athenienses. Schaefer Dem. I p. 145 not. 3.

89 Fragmenta tria tabulae, anaglypho olim ornatae, lapidis Pentelici. *a* (versus 1—8, et 9—14 dextras partes) inventum in arce ed. Eustratiadis Eph. nov. 435. *b* et *c*, inventa ad radices arcis meridionales, adiunxerunt Kumanudis Ἀθηναίου V p. 172 et Koehler C. I. Att. II 66b.

[Γ]ραμματεὺς Λυσίας Λ[υ]σ--------

Συμμαχία[1] Ἀθηναίων πρὸς Κετρίπορ[ιν[2] τὸν Θρᾶικα καὶ το]ὺς

Titulus exaratus στοιχηδὸν (praeter v. 1 qui maiores litteras habet) litteratura Ionica volgari. 1 Iam Eustratiadis vidit hunc titulum spectare ad ea quae narrat Diodor. XVI, 22: κατὰ δὲ τὴν Μακεδονίαν τρεῖς βασιλεῖς συνέστησαν ἐπὶ τὸν Φίλιππον, ὅ τε τῶν Θρᾳκῶν καὶ Παιόνων καὶ Ἰλλυριῶν. οὗτοι γὰρ ὄντες ὅμοροι τοῖς Μακεδόσι καὶ τὴν αὔξησιν ὑφορώμενοι τοῦ Φιλίππου, καθ' ἑαυτοὺς μὲν οὐκ ἦσαν ἀξιόμαχοι προηττημένοι, κοινῇ δὲ πολεμοῦντες ὑπέλαβον ῥᾳδίως αὐτοῦ περιέσεσθαι. διόπερ ἀθροιζόντων τὰς δυνάμεις, ἐπιφανεὶς ἀσυντάκτοις καὶ καταπληξάμενος ἠνάγκασε προςθέσθαι τοῖς Μακεδόσιν. Recte haec Elpinis anno ascribit Diodorus. 2 Nummi cum inscriptione Κετριπόριος aut Κετρι. iampridem noti erant, quos a regulo Thracico quarti a. Chr. saeculi cusos esse ante hunc titulum inventum perspexerat Waddington Revue numismatique VIII p. 240. Odrysarum regnum anno 357 a. Chr. (Schaefer Dem. I p. 138) divisum erat inter Cersobleptem, Amadocum, Berisadem. Atque hunc quidem occidentalem littoris partem quae est inter Maroneam et Strymonem occupasse demonstravit A. Hoeck Jahrb. f. Phil. CXV p. 836 sqq.; iam cum Berisadem paullo post mortuum esse filiosque regni heredes reliquisse constet (Dem. XXIII, 10) cumque ex tituli v. 45 appareat, in illa Thraciae regione Cetriporin cum fratribus regnasse, sine dubio hos ipsos Berisadis filios esse. Eius nomen etiam apud Arist. hist. an. IX, 36, 620 a 33 ἐν Θρᾴκῃ τῇ καλουμένῃ ποτὲ Κεδριπόλιος et Theophr. de od. 2, 4 ἐκ τῆς Κεδριπόλιος agnoscendum esse docui Hermae XIV p. 298 sqq.

ἀδελφοὺς καὶ πρὸς Λύππειον[3] τὸν [Παίονα καὶ πρὸς Γρά|β]ον[4]
5 τὸν Ἰλλυριόν· ἐπὶ Ἐλπίνου ἄρχο[ντος[5], ἐπὶ τῆς Ἱπποθω||ντίδ]ος
πρώτης πρυτανείας, ἑνδεκ[άτηι τῆς πρυτανείας, | τῶν πρ]οέδρων
ἐπεψήφι[ζε]ν Μνήσαρχ[ος..... ἔδοξεν | τῆι βου]λῆι καὶ τῶι
δήμωι· Καλλισθέ[νης[6] εἶπεν· ἀγαθῆι τύ|χηι τοῦ δήμ]ου τοῦ
Ἀθηναίων, δέ[χ]εσθ[αι μὲν τὴν συμμαχία]|ν [ἐφ' οἷς[7] ....]ύνιος
10 λέγει ὁ ἀδελφὸ[ς ὁ Κετριπόριος... ἀ]||δε[λφ..... αὐ]τῶ συν-
θέσθαι καὶ τὸν..... | δημο.....ων Κετριπό-
ριδι [καὶ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ Λ]||υππε[ωι τῶι Παίο]νι καὶ Γράβωι
[τῶι Ἰλλυριῶι, τοὺς δὲ προ]||έδρους [οἳ ἂν λάχωσι π]ροεδρε[ύειν
ἐς τὴν πρώτην ἐκκλησί]|αν προς[αγαγεῖν πρὸς τὸ]ν δῆ[μον....
15 ύνιον τὸν ἀδελφὸν τ]||ὸν Κετρ[ιπόριδος ..... καὶ τὰς
πρεσβείας τ]|ὰς ἡκόσ[ας[8] παρὰ Λυππείο καὶ Γράβου καὶ τὸν
ἥκοντα] | π(α)ρ(ὰ) Χ(άρ)[ητ]ο[ς[9] .....[10], γνώμην δὲ ξυμβάλλεσθαι
τῆς βουλ]|ῆς ἐς (τ)ὸ(ν δῆ)μον[11], [ὅτι δοκεῖ τῆι βουλῆι, τὴν μὲν
συμμαχίαν[12]] | δέχεσθ[αι, ἐπ]ειδ[ὴ.....
20 ..... || βων το π...ν.ο.....
| Χάρητ..... | ..αιω
..... | .ἐ]πὶ πο[λέμωι
.....|...]ππ[.]ι[13]---------
25 --- || .....χλυ..... | .
.....σ...ε τὸ ἀρ[γύριο|ν. ἐπαι-
νέσαι δὲ Κετρίποριν καὶ τὸς ἀδελφὸ]ς, ὅτι εἶ[σὶν ἄ|νδρες ἀγαθοὶ
περὶ τ]ὸν [δῆμον τὸν Ἀθηναί]ω[ν]· ἐπαινέσ[αι δ|ὲ καὶ ....ύνιον
30 τὸν ἀδελφὸν[14] τὸν ἥκο[ντα π]αρ[ὰ] Κετριπόρ||[ιος.....
..... καὶ] κα[λέσ]αι ἐπὶ ξένια ἐς | [τὸ πρυτανεῖον εἰς] α[ὔριον·

---

3 Nummos huius regis exstare (nam etsi Λυκκείου scribitur, quin idem sit dubium non est) monuit E. Cf. Cat. numm. Mus. Brit. Macedonia p. 1. 2. Successisse videtur Agidi, quem Ol. 105,2 (359|8 a. Chr.) mortuum refert Diodor. XVI, 4. 4 Bardylis Illyriorum rex proximo Philippi bello (358 a. Chr.) occisus erat (Schaefer Dem. II p. 19). 5 Ol. 106,1 (356|5 a. Chr.). 6 Idem sine dubio qui post pacem Philocrateam plebiscitum rogavit a Dem. XIX, 86 commemoratum. Praeterea cf. de eo Schaefer Dem. III p. 127 sqq. 292. 7 Supplevi. Fratris a Cetriporide Athenas missi nomen novem litterarum fuisse ex v. 14 apparet. 8 Hunc versum restituere conatus sum non ignorans haec satis incerta esse. 9 ΓΙΙΡΛΧΛΓ..Ο Koehler. παρὰ Χάρητος; Kum. 10 Nomen hominis a Charete missi hic fuerit. 11 LΣΓΟΙΙ \ΙΜΟΝ. 12 Supplevi. 13 [Λυ]ππ[ε]ι-- Koehler. Sed potest etiam [Φ|ιλί]ππ[ω]ι fuisse. 14 Supplevi. Nam neque mirum est fratribus in universum collaudatis ei qui legatus de foedere Athenas venerat lauda-

ἐπαινέσ]αι δὲ καὶ Πεισιάνα[κ]τα καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανε]ῖον εἰς αὔριο[ν ..... τοὺς ἥ]κοντας παρὰ τ[|..... εἰ]ς τ[ὸ] π[ρ]υ[τ]ανεῖον [ε]ἰς
35 αὔριον. ἐὰν δέ||[του ἐνδεὲς ἦι[15] τόδε τ]ὸ ψή[φ]ισμ[α], τ[ὴ]ν [β]ου-λ[ὴν] κυ[ρ]ίαν εἶναι.

[πρέσβες ἥιρηνται·][16] Λυσικράτης Οἰν[αῖ]ος· Ἀντίμαχος [..... ..... Θρά]σων [Ἐρ]χιεύς[17].

[Ὄμνυμι νὴ τὸν Δ(α] καὶ Ἥλιον καὶ Ποσει[δ]ῶ καὶ Ἀθηνᾶν καὶ
40 | [Ἄρην, φίλος ἔσομαι] Κετριπόρι καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς Κ||[ε-τριπόριος καὶ σ]ύμμαχος, καὶ πολεμ[ήσ]ω μετὰ Κετριπόρ||[ιος τὸν πόλεμον τ]ὸν πρὸς Φ(λιππον ἀδόλως παντὶ σθένε[ι | κατὰ τὸ δυνατόν, κ]αὶ οὐ προκαταλύσομαι τὸν πόλεμον ἄν||[ευ Κετριπόριος κ]αὶ τῶν ἀδελφῶν τὸν πρὸς Φ(λιππον, καὶ | [τἆλλα χωρία ἃ κα-
45 τ]έχε[ι] Φ(λιππος συνκα[τ]α[σ]τρέψομαι μ[ε||τὰ Κετριπόριος κ]αὶ τῶν ἀδελφῶ[ν], καὶ Κρ[η]ν(δ[α]ς[18] συνε[ξ]αι||[ρήσω μετὰ Κετριπ]ό[ρ]ιος κα[ὶ τῶ]ν [ἀδ]ελφῶν καὶ ἀποδώσω τὰ | .....ο...ορω ....λιοτι.δε..σωσιν.... | ----------

tionem decerni, et spatii rationes coll. v. 14 supplemento accurate convenire cernitur. 15 Haec et sequentia restituit Kum. coll. C. I. G. 2167, 32. 16 Supplevit Kum. 17 Cf. Aesch. III, 138. Koehler. 18 Hoc nomen acutissime restituit Koehler. Post quem P. Foucart Revue archéologique XXXV (1878) p. 231 in ectypo suo chartaceo ΚΡΙΙΝΙΔΑΣ agnosci testatus est. Cf. Diodor. XVI, 8 μετὰ δὲ τῦατα παρελθὼν ἐπὶ πόλιν Κρηνίδας, ταύτην μὲν ἐπαυξήσας οἰκητόρων πλήθει μετωνόμασε Φιλίππους, ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορεύσας.

90 Tabula marmoris Pentelici cum anaglypho repraesentante Minervam a sinistra stantem, quae dextram porrigit mulieri item stanti, cui adscriptum est Παρθένος. Ed. Koehler Hermae VII p. 164. C. I. Att. II 66.

['Επ'] 'Ελπίνο (ἄρ)[χοντος][1]
[N] ε ο π ο λ ι [τ ῶ ν][2]

Litterae Ionicae volgares exaratae στοιχηδόν, praeter versus quattuor primos, ex quibus 1 in margine superiore scriptus est, 3. 4 maiores reliquis litteras habent. 1 Al. Annus est Ol. 106, 1 (356|5 a. Chr.) 2 Cf. 42[1]. 63b, 34. Civitatem bello sociali in fide mansisse hic titulus docet.

[Δη]μοσθένους τοῦ Θεοξ[ένου]
[Δι]ο[σκ]ουρίδου τοῦ Ἀμει(ψ)[ίου][3]

5 [Ἐπὶ] τῆς [Ἀντι]ο[χ]ίδος ἐνάτης πρυτανείας, ἧι Λυσ[ίας Λυσ.
..|....]οεὺ[ς][4] ἐγρ[αμ]μάτευεν, τῶν προέδρων ἐπεψήφ[ιζε Ἀρι-
στο|γε]ίτω[ν Φ]η[γ]α[εύ]ς.
[Ἔδο]ξεν [τῆι] βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Πολύευκτο[ς[5] εἶπεν· περὶ
ὧν | οἱ π]ρέ[σβες] τῶν Νεοπολιτῶν λέ[γ]ουσι Δ(η)[μο]σ(θ)[ένης[6] καὶ
10 Διοσκ||ουρίδης, ἐ]ψη[φ]ίσ(θα)ι[7] τῆ[ι β]ουλῆ[ι], τὸς μὲν προ[έδρος οἳ
ἂν τυγ|χάνωσι π]ρα[εδ]ρεύον[τε]ς [ε]ἰς τὴν πρώ[τη]ν ἐκκ[λησίαν προς-
αγα|γεῖν αὐτοὺς] πρὸς [τ]ὸν δ[ῆ]μ[ο]ν καὶ χρηματίσ[αι περὶ ὧν
ἀπαγγέλ|λουσι, γνώμη]ν δὲ [ξ]υ[μβ]άλλ[ε]σ(θ)α[ι][8] τῆς βουλῆς [εἰς
τὸν δῆμον, ὅτ|ι δοκεῖ τῆι β]ουλ(ῆ)ι[9], ἐπει[δ]ὴ ὁ δ[ῆμ]ο[ς] ἐψη[φισ--
15 ----------]‖..... ωνε..ς..πολ... συμμ[αχ------
--------]| .....ἀπαγωγὴν ἐάν τις ἀφι[κ---------
----|.....ἐ]ξ Ἀ(θη)ν[α]ίων (ἑ α)[πά](ντ)ων[10] ο[ἵτινες---
|.....ς-------|.....τον τοῦτον-----
20 -‖----πο--------

3 ΑΜΕΙ\. 4 Cf. 89, 1. Demoticum incertum est, cum O aut o aut θ esse possit. Eustratiadis (ad titulum 89) Πιθεὺς in lapide agnoscere sibi visus est. 5 Sphettius, de quo cf. Schaefer Dem. II p. 309. III p. 127 sqq. 6 ΔΙΙ..ΣΟ 7 /Η.ΙΣΘΛΙ 8 ΣΟΑ. 9 ΟΥΛΙΙΙ. 10 ΞΛΟΙΙ Ν.ΙΩΝΛ..ΙΙ ΙΩΝ.

---

91 Tabula marmoris Pentelici cum anaglypho, Athenis. Ed. Pococke Inscr. p. 55 n. 62 (Boeckh C. I. G. 91). Lapide qui periisse putabatur denuo invento edd. Kumanudis Παλιγγενεσία 10 Φεβρ. 1867. Koehler C. I. Att. II 69. Cf. quae de titulo disputavit H. Sauppe, Berichte der Kgl. Gesellschaft der Wissenschaften in Göttingen 1867 p. 151 sqq.

Προξενία καὶ εὐεργεσί[α]
Φιλίσ[κ]ωι Λύκου αὐτῶ[ι]
καὶ ἐ[κ]γ[ό]νοις Σ[αν]αίω[ι][1]

Litterae Ionicae volgares dispositae στοιχηδὸν praeter v. 1—3 maioribus litteris exaratos. 1 Supplevi. Σ.ΙΑΙΩ. Koehler, quae vix possunt alius ethnici reliquiae esse. Ex v. 22 sqq. sane intellegimus hominem tum in Hellesponto domicilium habuisse. Sed inde nequaquam sequitur, eum

5 [Ἐ]πὶ [Καλ]λ[ιστράτου ἄρχοντος[2] ἐπὶ τῆς Ἀ|κ]α[μαν]τ[ί]δο]ς ἐ[νάτης πρυτανείας, ἧι Πά|ν]διος Σωκλ[έ]ους ἐ[ξ Οἴου ἐγραμμάτευε|ν], τῶν προέδ[ρω]ν [ἐπεψήφιζε.....|.] Κονθυλῆθ[ε]ν· ἔ[δοξεν τῶι
10 δήμωι·.....]|λίδης εἶπε[ν]· ἐπ[ειδὴ Φιλίσκος ἀνὴρ ἀγ||α]θὸς ἐγένετο [περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθην]||αίων μηνύσας τ[ὸν τῶν Βυζαντίων στόλ]||ον[3], ἐ[ψ]ηφίσθαι τῶ[ι δήμωι, πρόξενον εἶν]|αι κ[αὶ] εὐεργέτη[ν τοῦ Ἀθηναίων δήμου] | καὶ αὐτὸν καὶ [ἐκγόνους. καὶ
15 ἀναγράψα||ι] τόδε τὸ ψήφι[σμα τὸν γραμματέα τῆς β]||ουλῆς ἐν στήληι λ[ιθίνηι καὶ καταθεῖ]|ναι ἐν τῆι ἀκροπ[όλει δέκα ἡμερῶν, εἰς] | δὲ τὴν ἀναγραφὴν [δοῦναι τὸν ταμίαν τ]|οῦ δήμου ΔΔ
20 δραχ[μὰς ἐκ τῶν κατὰ ψηφίσ]||ματα ἀναλισκ[ο]μ[ένων. ἐπαινέσαι δὲ Φι]|λίσκον καὶ καλέσα[ι ἐπὶ ξένια εἰς τὸ π]|ρυτανεῖο[ν] εἰς αὔ[ρ]ι[ον. ἐπιμελεῖσθαι] | δὲ Φιλίσκου τὸν λι[μενόφρουρον[4] τὸν
25 Ἀ]|θηναίων ἐν Ἑλλησπόν[τωι καὶ τοὺς ἄρχ]||οντας τοὺς ἐν Ἑλλησπ[όντωι, Ἀθήνησι δ]|ὲ τὴν βουλὴν τὴν ἀεὶ βο[υλεύουσαν καὶ]| τοὺς στρατηγούς, ὅπως (ἂ)[ν[5] μὴ ἀδικῆται].

origine Hellespontium fuisse. Pocockius ΣΗΣΤΙΟ, Kumanudis Ση[στ]οις legerat. 2 Ol. 106, 2 (355|4 a. Chr.). 3 Supplevit Sauppe. Ad bellum sociale haec pertinere apparet. 4 Supplevit Sauppe. Cf. 71, 16 sqq. 5 Λ.

92 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 3396 (Kirchhoff Philol. XV p. 409). Ex Velseni apographo Kirchhoff Hermae I p. 17, ex suo Koehler C. I. Att. II 73.

[Ἔδοξεν τῆι βουλῆι· Ἐρε]χθηῖς ἐ[πρ]υτάνευεν, . .|.....
.....εὺς ἐγραμμάτευεν, Σιμι[.....ε]ὺς ἐπεστάτε,
5 Εὐριππίδη[ς εἶπεν· εἶναι πρόξοδ]ον[1] Εὐκλεῖ[2] ἀνδραγαθίας || [ἕνεκα

Litterae Ionicae volgares στοιχηδὸν dispositae. Prius decretum (v. 1—10) brevi post Euclidis annum (cf. v. 6. 16), alterum (v. 11—25) circa medium saeculum quartum factum est. Incisum utrumque simul privato Philoclis consilio; nam in neutro plebiscito scriba publicus lapidi haec inscribere aut quaestor pecuniam in eum usum erogare iubetur. Hartel Studien über att. Staatsr. p. 148. 152. 1 Hinc apparet Euclem peregrinum fuisse. Kirchhoff. Romanorum demum tempore praeconis senatus populique munus ex vili ministerio magistratus factus est quo nobilissimi cives fungebantur (C. I. Att. III 10. 648. 1019 al.). 2 Ol. 95, 2 (399|8 a. Chr.) Euclem

καὶ προθυμίας], ἐπειδὴ ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγέ[νετο περὶ τὸν δῆμον τ]ὸν Ἀθηναίων καὶ τὴγ κάθ[οδον τοῦ δήμου τοῦ Ἀθην]αίων καὶ τὴν ἐλευθερί[αν. κηρυκεύειν δ' αὐτὸν τ]ῆι βολῆι καὶ τῶι δή-
10 μω[ι | τῶι Ἀθηναίων[3]· τὴν δὲ μι]σθοφορίαν εἶναι αὐτῶ[ι-----
-----].

[Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ] τῶι δήμωι· Λεωντὶς ἐπρυ[τάνευεν,...
.... Οἰ]ναῖος[4] ἐγραμμάτευεν, Εὐφ[..... ἐ]πεστά-
τει· Μελάνωπος[5] εἶπ[εν· ἐψηφίσθαι τῆι βου]λῆι, ἐπειδ[ὴ] ἀνὴρ
15 ἀ[γ]αθὸς || [γεγένηται ὁ πατὴρ ὁ Φ]ιλοκλέους περὶ τ[ὸ]ν δῆμο[ν τὸν Ἀθηναίων καὶ τ]ὴγ κάθοδον τοῦ δήμου, ἐψηφ[ίσθαι τῆι βουλῆι, τοὺ]ς προέδρους οἳ ἂν τυγχάν[ωσι προεδρεύοντες] εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησία[ν χρηματίσαι περὶ Φ]ιλοκλέους τοῦ Εὐκλέους,
20 || [καὶ ἐὰν μὲν χρήσιμο]ς καὶ κόσμιος δοκεῖ εἶνα[ι οἷςπερ ὑπηρέτηκε] πρυτάνεσι τοῖς ἀεὶ πρυτ[ανεύσασι, γνώμην ξ]υμβάλλεσθαι τῆς βολῆς ε[ἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ] τῆι βολῆι, εἶναι τὴγ κη[ρυ-
25 κείαν Φιλοκλεῖ[6] καθάπε]ρ τῶι πατρὶ αὐτοῦ[7], ὅν[τι ἀνδρὶ ἀγαθῶι περὶ τὸν δῆ]μον τὸν Ἀθηνα[ί]ω[ν].

---

iam in munere fuisse Kirchhoffius demonstravit ex Andoc. I, 112. 113. 115. 3 Quum magna de republica merita populus hoc decreto remuneretur, iure Kirchhoffius Eucli ad vitae tempus (διὰ βίου) praeconis officium datum esse coniecit. At v. 10 hoc scriptum fuisse non putaverim; sic certe non μισθοφορίαν sed ὑπηρεσίαν aut simile quid expectaremus. 4 Patris nomen omissum fuisse apparet. Quod ut initio saeculi quarti frequens, ita medio rarissimum est, ut non iniuria Hartelius p. 14 statuisse videatur, hic exemplum prioris decreti contra suae aetatis morem secutum esse qui haec lapidi incidenda curavit. Idem fortasse collato titulo 49 de archontis nomine omisso statuere licebit. 5 Lachetis f. Aexonensis, qui Ol. 102, 1 (371 a. Chr.) Lacedaemona de pace legatus profectus est (Xen. Hell. VI, 3, 2). Postea una cum Androtione et Glauceta ad Maussollum legatus missus (Dem. XXIV, 12 sqq.). Kirchhoff. 6 Etiam postea in eadem familia hoc munus permansisse videtur. Certe C. I. Att. II 329 Eucles Philoclis f. Trinemeensis (civitatem igitur nancti erant Euclis posteri) κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου est, quem Philoclis quem hic habemus pronepotem esse probabile est. Kirchhoff. 7 I. e. ad vitae tempus (cf. not. 3). Kirchhoff.

---

93 Lapis inventus prope Parthenona, translatus Oxonium. Ed. Chandler Marm. Ox. II 24 (Boeckh C. I. G. 87. Koehler C. I. Att. II 86).

[------ ἐπαινέσαι Στ|ρ]ά(τω)να, (ἐπ[ει]δ)ὴ[1] ἐπεμελ[ήθη], ὅπως ὡς | [κ]άλλιστα πορευθήσονται οἱ πρέσ|βεις ὡς βασιλέα[2], 5 οὓς ὁ δῆμος ἔπεμψ|εν. καὶ ἀποκρίνασθαι τῶι ἥκοντι π||αρὰ τὸ Σιδωνίων βασιλέως[3], ὅτι καὶ | ἐς τὸν λοιπὸν χρόνον ὧν ἀνὴρ ἀγαθ|ὸς περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων οὐ|κ ἔστι ὅτι ἀτυχήσει 10 παρὰ Ἀθηναίω|ν ὧν ἂν δέηται. εἶναι δὲ καὶ πρόξεν||ον τοῦ δή-μου τοῦ Ἀθηναίων Στράτω|να τὸν Σιδῶνος βασιλέα καὶ αὐτὸν | καὶ ἐκγόνος. τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀν|αγραψάτω ὁ γραμματεὺς τῆς 15 βολῆς | ἐστήληι λιθίνηι δέκα ἡμερῶν καὶ || καταθέτω ἐν ἀκροπό-λει. ἐς δὲ τὴν ἀ|ναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τοὺς | ταμίας[4] τῶι γραμματεῖ τῆς βολῆς Δ|ΔΔ δραχμὰς ἐκ τῶν δέκα ταλάν-20 των[5]. π|οιησάσθω δὲ καὶ σύμβολα[6] ἡ βολὴ π||ρὸς τὸν βασιλέα τὸν Σιδωνίων, ὅπως | ἂν ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων εἰδῆι ἐάν τι | πέμπηι ὁ Σιδωνίων βασιλεὺς δεόμ|ενος τῆς πόλεως, καὶ ὁ βασι-25 λεὺς ὁ Σ|ιδωνίων εἰδῆι ὅταμ πέμπηι τινὰ ὡ||ς αὐτὸν ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων. καλέσα|ι δὲ καὶ ἐπὶ ξένια τὸν ἥκοντα παρὰ | τὸ Σι-δωνίων βασιλέως ἐς τὸ πρυτα|νεῖον ἐς αὔριον.

30 Μενέξενος[7] εἶπεν· τὰ μὲν ἄλλα καθά||περ Κηφισόδοτος[8]· ὁπό-σοι δ' ἂν Σιδω|νίων, οἰκοῦντες ἐς Σιδῶνι καὶ πολι|τευόμενοι, ἐπιδημῶσιν κατ' ἐμπορ|ίαν Ἀθήνησι, μὴ ἐξεῖναι[9] αὐτὸς μετ|οί-35 κιον πράττεσθαι μηδὲ χορηγὸν || μηδένα καταστῆσαι, μηδ' εἰς-φορὰν | μηδεμίαν ἐπιγράφεν.

Titulus exaratus στοιχηδὸν litteratura Ionica volgari. 1 ΑΘΙΙΝΑΙΙΙ.. ΛΗ. Emendare conatus sum, atque etsi incerta haec esse me non fugit, id tamen manifestum est neque lectionem τῆ|ι] Ἀθ(η)ναῖ· (ἡ)[βο]λὴ ferri posse neque omnino ἐπεμελήθη ad quemquam alium quam ad Stratonem Sidoniorum regem spectare. 2 Persarum. 3 Strato Sidoniorum rex commemoratus a Theopompo et Anaximene apud Athen. XII p. 531 A. Quo ex loco apparet eum Nicoclis Cyprii et Philippi Macedonis aequalem fuisse, ut paullo ante medium saeculum a. Ch. n. quartum haec plebiscita facta veri simile sit. Boeckh. 4 Quaestores Minervae Poliadis. 5 Cf. 63 [14]. 6 Tesseras hospitales. B. De hoc more cf. Mommsen Röm. Forschungen I p. 338 sqq. 7 Cf. 79[6]. 8 Ceramensis, homo summae auctoritatis illo tempore in republica, qui legem Leptinis in iudicio defendit (Dem. XX, 146). Cf. de eo Schaefer Dem. III, 2 p. 155 sqq. 9 Distinguuntur peregrini qui domicilium Athenis habent (μέτοικοι) ab eis qui ad tempus ibi commorantur (ξένοι ἐπιδημοῦντες). At hoc cum in universum non liceret nisi per certum quendam dierum numerum, post quem qui manebant Athenis inquilini habebantur, Sidoniis hoc plebiscito id privilegium datum videtur, ut etiamsi amplius Athenis versarentur, tamen non inquilinorum numero essent.

94 Fragmenta duo marmoris Pentelici, Athenis in arce. Ed. Koehler C. I. Att. II 90.

[---------τὸς στρατηγὸς | καὶ τὸς ἱππ]ό̄ρχ[ο]ς καὶ τὸ[ς ταξιάρ-
χο|υς κα]ὶ τ[οὺς] φυλάρ]χος, ὅπως [ἂν ὀμόσωσι[1] | ὡς τάχ]ιστ[α
5 οἱ Λοκροὶ καὶ ὥσι[ν ἐν τῆι σ||υμμα]χίαι κατὰ τοὺς ὅρκος καὶ
τ[ὰς συν|θήκ]ας. εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν συ[νθη|κῶν δ]οῦναι
τὸν ταμίαν τοῦ δήμο τῶ[ι γρ|αμμ]ατῆι[2] τῆς βου[λ]ῆς ΔΔ ! δραχ-
10 μὰς ὅ[πως | ἂν στ]αθῆι[3] ἡ στήλ[η] ὡς τάχιστα, ἐν ε[ἰ αἱ || συν-
θ]ῆκαι ἔνει[σι]ν τοῖς Λοκροῖς ... | ....ι δὲ τοὺς [π]ρέσβεις αὐ-
τίκα [μάλα----------]

Litterae Ionicae volgares στοιχηδὸν dispositae. Alpha multis locis Λ est. 'Propter scripturae rationes haec ad initia belli Phocensis (Ol. 106, 1) necessario referenda sunt, quo tempore Athenienses cum Locrensibus de societate egisse mirum sane videri potest' Koehler. 1 Supplevi. Convenisse videtur ut primum Athenienses iurarent, deinde Locrenses. 2 Cf. 74[8]. Hermae XVII p. 87 sq. 3 V. 8—10 supplevit Kirchhoff apud Koehlerum.

95 Lapis inventus Thebis in horto prope hippodromum et translatus in museum Thebanum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 479 ex ectypo chartaceo. R. Meister, Bezzenbergers Beitr. z. Kunde der indog. Spr. V p. 192 n. 33. Cf. quae de titulo disputaverunt W. Larfeld de dialecti Boeoticae mutationibus Bonnae 1881. p. 7 et F. Blass Mus. Rh. XXXVI p. 608 n. 5.

[Τοιτ[1] χρεί]ματα συνεβ[άλονθο ἐν τὸν πόλεμον | τὸν]
ἐπο[λέμιον] Βοιωτοὶ πε[δὰ Ἀμφικτιόνων[2] | π]οττὼς
ἀσεβίοντας τὸ ἱαρὸ[ν τῶ Ἀπόλλωνος τῶ | Π]ουθίω.
5 Ἀριστίωνος ἄρχοντος· Ἀλυζῆοι------ | πρισγῆες[3]· Χά-
ροψ Δάδωνος: Ἀριστο----------

Laterculus pecuniarum Thebanis numeratarum a sociis ad bellum contra Phocenses gerendum per tres annos archontum Boeoticorum Aristionis, Nicolai, Agesinici. Qui quibusnam ex decem annis (355—346 a. Chr.) belli illius in magistratu fuerint, ignoratur. At sunt quae suadeant ut ad initium potius quam ad extrema belli tempora titulum referamus. 1 Supplevit M. Τόδε K. 2 Supplevi. πε[δὰ τῶν συμμάχων] M. 3 πρισγέες K. Sed ε hic ex antiquiore more significare vocalem productam eandem quae cum in aliis titulis tum aliquotiens in hoc ipso ει scribitur recte monuit M.

'Ανακτορῖες[4] τριάκοντα μνᾶς : πρι[σγῆες· ὁ δεῖνα] | Φόρμω, Ἄρκος : Τερῆος[5].

10 Βυζάντιοι[6] : χρουσίω Λαμψακανῶ στ[ατεῖρας] || ὀγδοήκοντα πέτταρας : ἀργουρίω 'Ατ[τικῶ δρα]χμὰς δεκαέξ. σύνεδροι[7] Βυζαντίων [εἶνιξαν][8] | τὸ χρυσίον Κερκῖνος Εἰροτίμω, 'Αγ------- | [Δ]ηλοπτίχω[9], Διωνύσιος Εἰραίωνος.

15 'Αθανόδωρος : Διωνυσίω : Τενέ[διος][10] || πρόξενος : Βοιωτῶν χει-(λ)ίας[11] δ[ραχμάς][12].

Νικολάω ἄρχοντος· 'Αλυζῆοι--------] | ἄλλας τριάκοντα μνᾶς ἑ(π)[τὰ δραχμάς][13]· | πρισγεῖες 'Αλυζαίων Θεο----- | ['Α]λεξάνδρου, Δίων Πολυχ-----

20 ['Α]γεισινίκω ἄρχοντος· Βυσζάντιοι[14] [συνεβά|λ]ονθο ἄλλως πενταχατίως στατεῖρα[ς χρυσ|ί]ως Λαμψακανὼς ἐν τὸν πόλεμον τὸν ὑ[πὲρ τῶ] | ἱαρῶ τῶ ἐμ Βελφοῖς ἐπολέμιον Βοιωτ[οί.] | σύ-

25 νεδροι εἶνιξαν[15] Σῶσις Καρατίχω, || [Π]αρμενίσκος Πυράμου.

---

4 Cf. not. 3. 5 Iure hic quoque Τειρεῖος legendum iudicat M., quae est Boeotica forma accurate respondens epico Τηρῆος, Attico Τηρέως. 6 Confirmari tituli testimonio quod Dem. IX, 34 dicat de Byzantiorum et Thebanorum foedere suo iure monuit M. At minus recte eam societatem ab Epaminondae tempore repetit. Sane is anno 364 a. Chr. cum classe Byzantium usque evectus est (Isocr. V, 53), sed ut fides habenda sit Diodoro XV, 79 narranti eos tum ad Thebanos defecisse, utique (ut Cei insulae civitates, n. 79) non diu in eorum societate permanserunt. Nam id quidem omnium certissimum est, usque ad initium belli socialis (Ol. 105, 4. 357/6 a. Chr.) Byzantios Atheniensium socios fuisse. Tum vero cum iterum defecissent (Diod. XVI, 7) foedus cum Thebanis fecisse videntur, quod eo certe tempore quo Demosthenes orationem in Philippum tertiam habuit (340 a. Chr.) etiam manebat. 7 Non magistratus Byzantiorum sunt, sed homines Thebas ad commune sociorum concilium (συνέδριον) missi. 8 Supplevit B. ex v. 24. Cf. not. 15. 9 [Τε]ισίας Δηλοπτίχου Βυζάντιος est C. I. G. 2108 g. M. 10 Privatim hic pecunias fortasse a Thebanae factionis hominibus collectas transmisit. Nam civitas etiamtum in fide Atheniensium erat (Cf. infra n. 108. Dem. XVIII, 302. Aesch. II, 20. 126). 11 X; ειδίας K. (M)ειδίας M. Emendavit Blass, monens, non nomen proprium sed numerale hoc loco desiderari. 12 Δι..... K. M. Supplevit B. 13 ΕΓ.... Kum. ἔπ[αξαν] M., quod non intellego. Supplevi. 14 Cf. C. I. Att. II 325 ἐπεψήφισζεν. II 352 συναγωνισζόμενος. 15 εἶνιξαν quod M. emendare conatus est optime defendit Blass, cum Boeotice pro ἤνεικαν dictum iudicaret. Neque enim ῑ pro ει in hac voce quicquam miri habere, ξ autem pro κ fortasse formae εἶξασιν exemplo excusari. Cur ad hoc perfectum confugerit, non video. Simplicius videtur statuere Boeotos ab hac radice aoristum primum per σ formasse (εἶνιξα p. ἤνεικ-σα), apud reliquas sane Graeciae gentes inauditum.

96 Tabula marmoris Pentelici inventa in arce Athenarum. Edd. Pittakis Eph. 3737. Koehler C. I. Att. II 105. Cf. quae de titulo exposuit W. Hartel Comment. Momms. p. 533.

[Ἐπὶ Θεέλλου ἄρχ]ον[τος][1]
[Συμμαχία Χαλ]κι[δ]έων τῶ[ν ἐ]-
[πὶ Θράικης τοῖ]ς ἐ[σ]περίοις[2].

---------- Ν[ικ]όστρατος Θορ[ίκιος][3]
5 ----------ς Φ[αίν]ιππος Ἀζην[εύς]
---------- Θρασυκλῆς Παλλην[εύς]
---------- Ἑρ[μ]ιππος Πόριος
---------- Ἀθηνίων Ἀ[ρ]α[φή]ν[ιος]
[------]ις ἐπρυτάν]ευε, [Κ]αλλιάδης ἐγ[ρα]-
10 [μμάτευε, ------ Εὐων]υμεὺς ἐπεστάτει·[..]-
[------- εἶπεν· ὅπως ἂν ἀπ]ολάβωσ[ι] τ[οὺ]-
[ς ὅρκους ----------]

Litterae Ionicae volgares, στοιχηδὸν dispositae inde a v. 9. V. 1—3 reliquis maiores litteras habent. 1 Ol. 107, 2 (351|0 a. Chr.). Theellum, non Thessalum nomen fuisse huic archonti ex Dionys. ad Amm. I, 4, 3. 4 notum est. Supplementum Koehleri ut in re obscurissima retinui, sed nequaquam cum W. Hartelio Comm. Momms. p. 533 sqq. in hac temporis nota nihil difficultatis inesse iudico. Sane ex Demosthenis orationibus nihil argumenti peti posse, quo duobus annis post demum cum Olynthiis foedus factum demonstretur, Hartelio concedo. At quid fiet Philochori, gravissimi auctoris et in temporibus rerum gestarum definiendis diligentissimi, testimonio apud Dionys. ad Amm. I, 9, 1: Καλλίμαχος Περγασῆθεν (Ol. 107, 4. 349|8 a. Chr.) ἐπὶ τούτου Ὀλυνθίοις, πολεμουμένοις ὑπὸ Φιλίππου καὶ πρέσβεις Ἀθήναζε πέμψασιν, Ἀθηναῖοι συμμαχίαν ἐποιήσαντο? Auget difficultates titulus C. I. Att. II, 165 *b*, qui cum Calliadem Euonymensem scribam senatus habeat, conieceris ad eundem cum nostro annum spectare. At illic nomen archontis genetivo casu littera ΣΕ terminabatur et decem litteras habebat, id quod ex archontibus Olynthi eversione antiquioribus quadrat in Timocratem (Ol. 104, 1. 364|3 a. Chr.), Callimedem (Ol. 105, 1. 360|1 a. Chr.), Agathoclem (Ol. 105, 4. 357|6 a. Chr.), ut praetermittam antiquiores qui hic in censum non veniunt. At aliquo ex his annis cum Chalcidensibus foedus factum minime probabile est. Quare nescio an praestet cum Koehlero consensum in nomine scribae ad merum casum referre. 2 Versuum 2. 3 supplementa Koehleri sunt, nisi quod ea et sermonis legibus et spatiis qualia quidem in ipsius Koehleri exemplo indicantur paullo magis accommodanda putavi. 3 Decem legatorum nomina, qui Chalcidenses iureiurando adigerent, hic scripta fuisse apparet.

97 Tabula marmorea originis incertae, in museo Britannico. Ex S. Birchii apographo ad E. Gerhardum misso ed. Boeckh Opp. VI p. 202 sqq. Accuratius ex ectypo et apographo suo Waddington Bulletin de l'Athénaeum français 1856 p. 29 et ap. Lebas Asie 1536 *a*.

[----ἐὰν δὲ Ἐρυθραῖοι ἐκτιθῶνταί τι ἐς τὴν[1] χώραν (τ)ὴν[2]
[Ἑ]ρμ[ί]ου[3] κ|[αὶ τῶν ἑτ]αίρων πολέμου ἕνεκεν, εἰ|[ναι ἀτελ]έα
πάντα[4] καὶ τὰ ἐκ τούτ(ω)ν[5] | [γενόμεν]α, πλὴν ὅσ' ἄν τις ἀπο-
5 δῶται· || [τῶν δὲ πρ]ηθέντων τελείτω πεντηκ|[οστήν. ἐ]πειδὰν δὲ
εἰρήνη γένηται, | [ἀπάγεσ]θαι ἐν τριήκοντα ἡμέραις· | [ἐὰν δὲ
μ]ὴ ἀπάγηται, τελείτω τὰ τέλ|[η. ἐκτί(θ)]εσθαι δὲ ἐπαγγείλαντας
10 δ||[ικαίως.] εἶναι δὲ καὶ Ἑρμίαι καὶ το|[ῖς ἑταί]ροις ἐάν τι βού-
(λ)ωνται[6] ἐκτ|[ίθεσθα]ι, κατὰ ταὐτά. ὀμόσαι δὲ Ἐρυ|[θραίου]ς
Ἑρμίαι καὶ τοῖς ἑταίροι|[ς· ὁ δὲ ὅρ]κος ἔστω ὅδε· Βοηθήσω
15 Ἑρμί||[αι καὶ τ]οῖς ἑταίροις καὶ κατὰ γῆν | [καὶ κατ]ὰ θάλασσαν
παντὶ σθένει κ|[ατὰ τὸ δ]υνατόν, καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτελ|[ῶ κατὰ
τ]ὰ ὡμολογημένα. ἐπιμέλεσ|[θαι δὲ τοὺ]ς στρατηγούς, ὁρκῶσαι
20 δ||[ὲ ἀγγέλους ἐ]λθόντας παρ' Ἑ[ρ]μίου κ|[αὶ τῶν ἑταίρ]ων μετὰ
τῶν στρατηγῶ|[ν τῶν ἐν Ἐρυθρ]αῖς[7] ἱεροῖς τελείοι|[ς, τὰ δὲ ἱερὰ
πα]ρέχειν τὴν πόλιν. ὀμ|[οίως δὲ καὶ Ἑρ]μίαν καὶ τοὺς ἑταί-

Litterae Ionicae volgares praeter Ω paullo minoris moduli, dispositae στοιχηδόν. 1 Sic aut certe similiter enuntiati initium supplendum esse indicavit W. 2 ΙΗΝ. 3 De Hermia Atarnei tyranno, Aristotelis amicitia insigni, doctissime disputavit Boeckh p. 188 sqq. Qui suo iure errasse statuit Diodorum qui iam Ol. 107, 4 (349/8 a. Chr.) eum a Mentore dolo captum narrat. Neque tamen cum eo usque ad Ol. 109, 4 (341/0 a. Chr.) descendendum puto; ea enim temporis definitio uno personati Demosthenis (X, 32) testimonio nititur, neque video cur in dubitationem vocanda sit Strabonis (XIII p. 610 Cas.) auctoritas, qui Aristotelem propter Hermiae necem Atarneo fugisse narrat. Is autem Ol. 108, 4 (345/4 a. Chr.) Mytilenas se contulit. Non multo ante eum annum hoc cum Erythraeis foedus factum videtur. Namque titulo 84 hunc aliquanto recentiorem esse ex dialecti et scripturae ratione collegit W. 4 Belli temporibus Graeci bona privata in sociis civitatibus deponere solebant ut a direptione tuta essent. Quae res hic ut Plut. Alc. 29 voce ἐκθέσθαι, alibi verbo ὑπεκθέσθαι (ὑπεχθέσθαι C. I. G. 2556) indicatur. Eiusmodi bona vectigali quinquagesimae, quae praeterea pro omnibus rebus importatis (ut Athenis, cf. 70[28]) solvenda erat, liberantur praeter ea quae veneunt. B. 5 ΤΟΥΤΟΝ W. 6 ΒΟΥΔΩΝΤΑΙ W. 7 Supplevi Hermae XVI p. 497 et exposui cur Boeckhii supplementum [οὐλοθυσί]αις ferri nequeat.

25 ρ||[ους ὀμόσαι δ]ι' ἀγγέλων βοηθήσειν | [Ἐρυθραίοις κ]αὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ | [θάλασσαν παν]τὶ σθένει κατὰ τὸ δυ|[νατόν, καὶ τὰ] ἄλλα ἐπιτελεῖν κατὰ | [τὰ ὡμολογη]μένα· ὀμνύναι δὲ θεοὺς
30 ||[τοὺς ὁρκίο]υς. γράψαι δὲ ταῦτα ἐστ|[ήλην λιθίνη]ν καὶ στῆσαι Ἐρυθραί|[ους μὲν ἐς τὸ] ἱερὸν τῆς Ἀθηναίης[8], Ἑ||[ρμίαν δὲ ἐς τὸ] ἱερὸν τοῦ Ἀταρνέως[9].

8 Cf. 84[4]. 9 Heros eponymus Atarnei urbis, quem Mysiae regem fuisse narrat Himerius Or. VI, 6. B.

98 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 300. Rangabé Ant. Hell. 401. (Waddington Hermae IV p. 426). Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 109.

Ἐπὶ Θεμιστοκλέους ἄρχοντος[1]· [ἔδοξεν] | τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Αἰγ[ηῖς ἐπρυτά]|νευεν[2], Λυσίμαχος Σωσιδήμου[3] Ἀχαρ-
5 νεὺ[ς ἐγραμμ]|ἀτευεν, Θεόφιλος Ἁλιμούσιο[ς ἐπεστά]||τει· Στέφανος Ἀντιδωρίδου Ἑ[ροιάδης][4] | εἶπεν· περὶ ὧν λέγουσιν οἱ πρ[έσβεις τ]|ῶν Μυτιληναίων καὶ ὁ ταμίας [τῆς παρά]|λου[5], καὶ Φαῖδρος ὁ στρατηγὸς[6] ἐ[πέστει]|λεν, δεδόχθαι τῶι δήμωι, τὴν
10 μὲ[ν φιλία]||ν καὶ τὴν συμμαχίαν [ὑ]πάρχειν[7] [τῶι δήμ]|ωι τῶι Μυτιληναίων [π]ρὸς [τ]ὸν δ[ῆμον τὸ]|ν Ἀθηναίων, [ἣν] δ[ι]έθ[ε]ντο

Litterae Ionicae volgares dispositae στοιχηδόν. 1 Ol. 108, 2 (347|6 a. Chr.). 2 Octava. Cf. 101, 4. 3 Patris nomen incuria omissum supra versum addidit lapicida. 4 Supplevit Schaefer Dem. I p. 435 (Cf. III, 2 p. 342). Neaerae maritum esse ex patris nomine intellegitur. Nam inter liberos, quos Apollodorus sane Neaerae, non Stephani, esse dicit, Ἀντιδωρίδης ὁ σταδιοδρομῶν commemoratur Dem. LIX, 121, avi nomen gerens. Atqui Στέφανος Ἑροιάδης est in testimonio § 40, quod etiamsi fictum est, certe casu factum esse non potest, ut illud demoticum lacunam tituli accurate expleret. Praeterea cf. 74[5]. 5 Supplevit W. ex Dem. XXI, 171. Postea etiam in tabula navali huius muneris nomen inventum est (v. indicem). 6 Φαῖδρος Καλλίου Σφήττιος apud Aesch. I, 43 est (W.), et in titulis nonnullis (v. indicem). 7 Bello quidem sociali non defecisse videntur Mytilenaei ab Atheniensibus. At Dem. XL, 36 sqq. (Ol. 108,1. 348|7 a. Chr. cf. Schaefer Dem. III, 2 p. 223) Cammes Mytilenaeorum tyrannus inimicus Atheniensium dicitur. Qui insequenti anno, Phaedro Atheniensium imperatore adiuvante, imperio privatus est a Mytilenaeis, qui tum foedus pristinum restituerunt.

πρὸς ἀ[λλήλας]| αἱ πόλεις· τὰ δ[ὲ] χρή[μ]ατα τὰ ἐκ (τ)[ῆς[8] συν-
15 τ]|ἄξεως [.....]ο[ι]ς γιγνόμε[να....||αι αὐτου .....ται. οι
νυ..μι.....|ιας φ.ι.....λ..... | τάλαντα..
.....|ε παρα.....
20 .|εγον [..... αὐτί]κα μά[λα-----]||ν
τὸν------- | νι------- | δ------- | .δ----- | ..ρρ-----
25 ||----- | ..γν-------

8 ΕΚΓ.

99 In vallo arcis *Kertsch* (Panticapaei). Edd. Stempovski Eph. Odess. 1829 n. 44 et ex schedis Blarambergii Boeckh C. I. G. 2103 e.

Ἔδοξεν τοῖς Ἀρκάσιν[1], Λεύκωνα | [τὸν Σατ]ύρο Παντικαπαῖταν[2]
| ----------

Litterae Ionicae vulgares. 1 Post commune Arcadum concilium institutum (Ol. 102, 3. 369 a. Chr.) haec decreta esse apparet, neque abhorret a veri specie quod A. Schaefer Mus. Rh. XXXIII p. 429 coniecit, eo anno non multo recentiorem esse titulum (v. 2 genetivus per ο scriptus). Arcadibus mercennariis usum esse Leuconem, ut Paerisades filius Graecos mercennarios habuisset (Diod. XX, 22) coniecit B. 2 Regio nomine Leuco usus non est. (Cf. 100, 3. 101, 2 sqq.). Quidnam honoris ei Arcades decreverint non liquet.

100 Lapis quadratus, asservatus olim in ecclesia S. Gregorii in oppido *Nachitschewan* ad Tanaim sito, quo pervenisse dicebatur Theodosia; postea Petropolin translatus est. Post F. Graefium (De Inscriptionibus aliquot Graecis. Petropoli 1841. p. 23) edidit Boeckh C. I. G. 2134 *a*.

Στρατοκλῆς[1] ὑπὲρ πατρὸς τοῦ ἑαυτοῦ | Δεινοστράτο, ἱερησαμέ-

Litterae vulgares Ionicae. 1 Fortasse ab hoc nomen accepit Stratoclea oppidum in Asiatica regni Bosporani parte situm (Plin. N. h. VI, 6, 18. K. Neumann, die Hellenen im Skythenlande I p. 570), ut Gorgippia a Gorgippo Paerisadis I regis socero (n. 1042). Nam Stratoclem quoque inter nobilissimos Bosporanos fuisse sacerdotium Apollinis medici indicat, quod

νου Ἀπόλλωνι Ἰητρῶι[2], | ἀνέθηκεν, Λεύκωνος[3] ἄρχοντος Βο-
5 σπόρο[4] | καὶ Θεοδοσίης[5] καὶ βασιλεύοντος Σινδῶν[6], || Τορετέων[7],
Δανδαρίων[8], Ψησσῶν[9].

postea gessit ipsius regis Paerisadis II filius Leuco (Bulletin de la société d'Archéologie et de Numismatique de St. Petersbourg 1847 p. 30). 2 Apollinem Panticapaei praecipue cultum praeter titulos (not. 1) nummi docent. Cf. Neumann Hell. im Skythenl. I p. 485 sqq. 3 Leuconem primum, Satyri f. intellegendum esse cum dialectus Ionica, tum genetivorum Δεινοστράτο, Βοσπόρο scriptura docet. B. 4 Cf. Dem. XX, 29 Λεύκωνα τὸν ἄρχοντα Βοσπόρου. Bospori nomine, quod reliquis Graecis Panticapaeum significat, ipsi incolae omnes Graecas regni Bosporani civitates (Panticapaeum, Nymphaeum, Phanagoriam, Hermonassam, alias) comprehendebant, excepta Theodosia. B. Graecorum archontes, barbarorum reges vocabantur Spartocidae saeculo quarto (n. 102, 3. 5. 103, 3. 4. 104, 2. 3. Cf. Διονύσιος ὁ Σικελίας ἄρχων 54, 7. 72, 18. 73, 8). 5 Theodosia Bospori nomine non continetur quia et a freto remotior est et a Leucone demum, cum Satyrus pater in eius oppugnatione mortuus esset (Harpocratio s. Θευδοσία) imperio adiecta. (Dem. XX, 33). B. Introd. in inscr. Sarmatiae. C. I. G. Vol. II p. 96. 6 Sindi in ora Ponti Euxini orientem versus a Bosporo incolebant, ubi erat caput gentis Σινδική vel Γοργιππία (*Anapa*) et λιμὴν Σινδικός ad os amnis Hypanis (*Kuban*), quod nunc vocatur *Bugas*. K. I. Neumann Strabons Quellen im elften Buch. Lipsiae 1881. p. 19. 7 In littore orientem versus a Sindis. Boeckh Introd. p. 100. 8 Ipsi quoque vicini Sindis, in eam regionem versus quae spectat inter orientem solem et septentriones. Certe in locis demissis non longe ab Hypani fluvio eos habitasse indicat Strabo XI p. 495: Φαρνάκης δέ ποτε καὶ τὸν Ὕπανιν τοῖς Δανδαρίοις ἐπαγαγεῖν λέγεται διά τινος παλαιᾶς διώρυχος, ἀνακαθάρας αὐτήν, καὶ κατακλύσαι τὴν χώραν. B. p. 101. 9 Prope Hermonassam urbem secundum Apollodorum apud Steph. Byz. Ψησσοί. Paullo obscurius eorum sedes indicat Ptolemaeus V, 9, apud quem Ψήσσιοι vocantur. B.

101 Columna lapidis Pentelici cum anaglypho, fracta in duas partes, inventa in Piraeeo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 152 sqq. Ex Koehleri apographo A. Schaefer Mus. Rhen. XXXIII p. 418 sqq.

Litterae volgares Ionicae. Vs. 1. 2 multo maiores litteras habent et a reliquis octo versuum vacuo spatio dirimuntur. Reliqua omnia στοιχηδὸν scripta sunt, sed praescripta v. 3—7 multo diductius quam ipsa decreta. Vs. 16 fin. ΕΙΝΓ trium litterarum locum tenent, v. 36 extr. duarum litterarum spatia vacua relicta sunt. Ubicunque α aut δ uncis rotundis inclusi, Λ exstat.

Σπαρτόκωι Παιρισάδηι
Ἀπολλωνίωι Λεύκωνος παισί.[1]

Ἐπὶ Θεμιστοκλέους ἄρ[χ]οντο[ς][2] | ἐπὶ τῆς Αἰγηΐδος ὀγδό[η]ς πρυ-
5 [τ]|[α]νείας, ἧι Λυσίμα[χ]ος Σωσιδή|[μ]ο Ἀχαρν]εὺς ἐγραμμάτευεν,
Θε[ό]||φιλος [Ἁλι]μούσιος ἐπεστάτε[ι][3]· | Ἀνδροτίων Ἄνδρωνος Γαρ-
γήτ[τι]ος[4] [ε]ἶπ[ε]ν· π[ε]||ρὶ ὧν ἐπέστειλε Σπάρτοκος κ[αὶ] Παι-
10 ρ[ισά]δ[η]||ς καὶ οἱ πρέσβεις οἱ ἥκοντ[ε]ς π[α]ρ' αὐτῶν ἀπ[α]|γγέλ-
λουσιν, (ἀ)ποκρί[ν]ασθαι αὐ[τ]οῖ[ς], ὅτι ὁ [δῆ]||μος ὁ Ἀθηναίων
ἐπαινεῖ Σπάρτ[ο]κον καὶ Π(α)ι|ρισάδην, ὅτι εἰσὶν ἄνδρες [ἀ]γα[θ]οὶ
15 καὶ ἐπ[αγ]||γέλλονται τῶι δήμωι [τ]ῶι (Ἀ)[θ]ην[α]ίων ἐπιμε[λ]||ή-
σεσθαι τῆς ἐκ[π]ομπῆς τοῦ [σ]ί[τ]ο[υ], καθάπερ ὁ | πατὴρ αὐτῶν
ἐπεμελεῖ[τ]ο[5], καὶ ὑ[π]ηρετήσειν π|ροθύμως ὅτου ἂν ὁ δῆμ[ος]
δ[έη]τα[ι], καὶ ἀπαγγ[έ]||λλειν αὐτο[ῖ]ς τ[ο]ὺς π[ρέσβ]εις, ὅ[τι] τ(α)ῦτα
20 ποι|οῦντες οὐδενὸ[ς] ἀτυχήσ[ο]υσιν τοῦ δήμου το||ῦ Ἀθηναίων.
[ἐπ]ε[ι](δ)ὴ δὲ [τὰ]ς δω[ρειὰ]ς διδόασι|ν Ἀθηναίο[ι]ς, ἅ[ς]περ Σ[άτ]υ-
[ρ]ος καὶ Λεύκων ἔδο|σαν, εἶναι [Σπαρτ]ό[κ]ωι [κ](α)ὶ Παιρισάδει
τὰς δ|ωρειάς, ἃς [ὁ δῆμ]ος ἔδωκε Σατύρωι καὶ Λεύκω|νι[6]· καὶ

---

1 Apparet Leucone mortuo filios cum imperium obtinuissent, legationem Athenas misisse ad confirmandam amicitiam quae patri avoque cum Atheniensibus fuerat. Atqui Diodorus XVI, 31 Leuconem iam Ol. 106, 3 (354|3 a. Chr.) et XVI, 52 Spartocum ipsum Ol. 107, 4 (349|8 a. Chr.) mortuum narrat. Quam difficultatem praeclare sustulit Schaefer, cum sumeret recte quidem traditum fuisse Leuconem quadraginta, Spartocum quinque, Paerisadem duodequadraginta annos regnasse, atque hunc quidem Ol. 117, 3 (310|9 a. Chr.) decessisse (Diodor. XX, 22). Hinc illum initia Leuconis, Spartoci, Paerisadis computasse, sed lapsum esse quia nescivisset quod nos ex hoc titulo didicimus, Spartocum non ante fratrem, sed simul cum eo quinque annos regnasse. Tribuendos igitur Leuconis regno annos 387—347, Spartoco et Paerisadi 347—342, Paerisadi soli 342—309 a. Chr. 3 Idem nomen est 98, 4, unde Sch. collegit utrumque plebiscitum eisdem comitiis factum allato Poll. VIII, 96 ὃς δ' οὐκ ἔξεστι γενέσθαι τὸν αὐτὸν ἐπιστάτην, qui sane de prytanum, non proëdrorum epistata dicit. 4 Idem in quem Demosthenes aliquot annis ante orationem XXII habuit. Cf. Schaefer Dem. I p. 316 sqq. 350 sqq. Pater, cuius nomen iam ex Suida notum erat, sine dubio est Ἄνδρων ὁ Ἀνδροτίωνος apud Platonem Prot. 315 C. Gorg. 487 C. 5 Haec sunt privilegia (δωρειαί) v. 20 commemorata; accuratiora de eis habet Dem. XX, 30 sqq. Immunitatem a Leucone concessam etiam Paerisadem servasse testatur Dem. XXXIV, 36. Sch. 6 Leuconi (nam de Satyro nihil amplius scimus) civitas et immunitas decreta erat, unaque cum eo filiis quoque (Dem. XX, 29 sqq.), quibus nunc ea privilegia confirmantur. Sch.

25 στεφ[ανοῦν] χρυσῶι στεφάνωι Παναθη||ναίοις τα[ῖς μεγ](ά)λοις
ἀπὸ χιλίων δρ(α)χμῶν | ἑκάτερ[ο]ν· [ποιε]ῖσθαι δὲ τοὺς στεφά-
νους το|ὺς ἀθλοθέ[τας] τῶι προτέρωι ἔτει Παναθηνα|ίων τῶν με-
γ[άλ]ων[7] κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου | τὸ πρότερον ἐψηφισμένον
30 Λεύκωνι· καὶ ἀνα||γορεύειν ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων |
Σπάρτοκον καὶ Παιρισάδην τοὺς Λεύκωνος | παῖδας ἀρετῆς καὶ
εὐνοίας ἕνεκα τῆς εἰς τ|ὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων· ἐπειδὴ δὲ
35 τοὺς στεφ|άνους ἀνατιθέασι τῆι Ἀθηνᾶι τῆι Πολιάδι, || τοὺς ἀθ-
λοθέτας εἰς τὸν νεὼ ἀνατιθέναι το|ὺς στεφάνους ἐπιγράψαντας
"Σπάρτοκος | καὶ Παιρισάδης Λεύκωνος παῖδες ἀνέ-
θεσα|ν τῆι Ἀθηναίαι[8] στεφανωθέντες ὑπὸ τοῦ δή-
40 μ|ου τοῦ Ἀθηνα[ί]ων". τὸ δὲ ἀργύριον διδόναι το||ῖς ἀθλο-
θέταις εἰς τοὺς στεφάνους τὸν τοῦ | δήμου ταμίαν ἐκ τῶν εἰς
τὰ κατὰ ψηφίσματα | τῶι δήμωι μερι[ζ]ομένων· τὸ δὲ νῦ[ν] εἶναι[9]
παρ|αδοῦναι τοὺς ἀποδέκτας[10] τὸ εἰς [τ]οὺς στεφ[ά]||νους ἐκ τῶν
45 στ[ρ](α)τιωτικῶν χρ[η]||μάτων. ἀναγ[ρ]||άψαι δὲ τὸ ψήφισμα τόδε
τὸγ γραμματέα τῆ[ς] | βουλῆς ἐν στήλη λιθίνηι καὶ στῆσαι πλη-
[σ]||ίον τῆς Σατύρου καὶ Λεύκωνος· ἐς δὲ τὴν ἀν[α]||γραφὴν δοῦναι
τὸν ταμίαν τοῦ δήμου τριά[κ]||οντα δραχμάς. ἐπαινέσαι δὲ τοὺς
50 πρέσβει[ς] || Σῶσιν καὶ Θεοδόσιον[11], ὅτι ἐπιμελοῦνται [τῶ]||ν ἀφι-
κ[ν]ουμένων Ἀθήνηθεν εἰς Βόσπορον, [κα]||ὶ καλέσαι αὐτοὺς ἐπὶ
ξένια εἰς τὸ πρυτα[νε]||ῖον εἰς αὔριον. περὶ δὲ τῶν χρημάτων
55 τῶν [ὀφ|ει]λ[ο]μένων[12] τοῖς παισὶ τοῖς Λεύκωνος ᾧ(π)[ως[13] || ἂ]ν
ἀπολάβωσιν χρηματίσαι τοὺς προέδ[ρος | οἱ] (ἂ)ν λάχωσι προε-
δρεύειν ἐν τῶι δήμωι [τῆι | ὀγ]δ(όη)ι[14] ἐπὶ δέκα[15] πρῶτον μετὸ

---

7) Ol. 108, 3 (346|5 a. Chr.). Athlothetae iam per totum quadriennium Panathenaicum (inde ab Ol. 107, 3) in munere erant. 8 In sollemni dedicationis formula retinetur forma nominis antiquior, cum in ipso decreto v. 34 ea sit qua tum iam una in sermone cotidiano utebantur. 9 In praesentia impensae mutuae sumuntur ex aerario militari, exhaustis pecuniis quae εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα ἀναλισκόμενα erogabantur. Sch. 10 Nondum igitur munus quaestoris aerarii militaris erat, quod a Lycurgo demum institutum videtur. Sch. 11 Fortasse hic cognatione attingebat regiam familiam et iam apud Leuconem multum valuerat, ut ab eo nomen traxisse conicias urbem Theodosiam (cf. 100[1]. 104[2]). Nam scholiastae Demosthenis (p. 477, 24 Dindorf), qui eam aut a sorore aut ab uxore Leuconis nominatam refert, mea quidem sententia nihil tribuendum est. 13 Pretium frumenti esse videtur, quod Athenienses a Leucone emerant. Sch. 13 OΓ 14 Δ C II I 15 Sc. Ἐλαφηβολιῶνος. Consueta in hac re formula, ἐν τῆι πρώτῃ ἐκκλησίᾳ, hic locum non habet, quia hoc decretum ante ipsa Dio-

τὰ ἱερά, ὅ[πως ἂ|ν] ἀπολ(α)[β]όντες τὰ χρήματα μὴ ἐγκαλῶσ[ι
60 τῶι | δ]ήμωι τῶι Ἀθηναίων. δοῦναι δ[ὲ τὰ]ς ὑπη[ρεσία]ς ἃς
αἰτοῦσι Σπάρτοκος καὶ (Π)αιρισ[άδης[16], τ|οὺς δ]ὲ πρ[έ]σβεις ἀπο-
γράψαι τὰ ὀνόμα[τα τῶν | ὑπ]ηρ[εσι]ῶν ὧν ἂν λάβωσιν τῶι γραμ-
μα[τεῖ τῆ|ς β]ουλῆς· οὗς δ' ἂν ἀπογράψωσιν εἶνα[ι ἐν τῶι] | τ[ε]-
65 ταγμένωι[17] ποιοῦντας ἀγαθὸν ὅτι [ἂν δύνω]ν[ται τοὺς παῖδας
τοὺς Λεύκωνος. Π.....|(ο)ς[18] Τιμοκράτους[19] Κριωεὺς εἶπε·
τὰ [μὲν ἄλλα κ|α](θ)άπερ[20] Ἀνδροτίων, στεφανῶσα[ι δὲ καὶ Ἀπο-
λ]|λώνιον[21] τὸν Λεύκωνος ὑὸν ἐκ τῶ[ν---------]

nysia factum erat, ita ut proxima contio sit ἡ ἐν Διονύσου ἐκκλησία, primo post ferias die, in qua non licebat cum populo agi nisi de Bacchi sacris. Post eam vero illo anno duas extraordinarias contiones Demosthenis rogatione in duodevigesimum et undevigesimum Elaphebolionis diem constitutas scimus (Aesch. II, 64) quibus de pace cum Philippo facienda deliberaretur. Quarum in priore ut etiam de pecuniis illis reddendis agatur hic constituitur. Sch. 16 ΙΑΙΡΙΣ. 17 Cf. 32[13]. 18 ϽΣ. 19 Pater socius Androtionis est, in quem Demosthenes orationem XXIV habuit. Sch. 20 ϽΑΓΕΡ. 21 Praeterea nusquam commemoratur. Eum imperii participem non fuisse ex prioris decreti argumento apparet.

---

102 Lapis calcarius in quattuor partes fractus, inventus in ecclesia vici *Akden-gissowka*, inter oppida *Temrjuk* et *Taman*. Ex Koehleri et Koeppeni apographis ed. Boeckh C. I. G. 2117.

Ξενοκλείδης Πόσιος ἀνέθηκε | τὸν ναὸν Ἀρτέμιδι Ἀγροτέραι, |
ἄρχοντος Παιρισάδους[1] τοῦ | Λεύκωνος Βοσπόρου[2] καὶ Θευδο-
5 σίης καὶ βασιλεύων Σινδῶν | καὶ Τορετῶν καὶ Δανδαρίων.

Litteratura Ionica; ΘΟΩ reliquis litteris minores. 1 342—309 a. Chr. Cf. 101[2]. 2 De eis quae sequuntur cf. titulum 100 cum notis 4—8.

---

103 Marmor candidum, in oppido *Taman*. Ex Koehleri Petropolitani apographo post alios ed. Boeckh C. I. G. 2118.

Μήστωρ Ἱπποσθένεος ὑπὲρ τοῦ πατρὸς | ἀνέθηκε Ἀπόλλωνι[1],

Litteratura Ionica. O et Ω reliquis litteris paullo minores esse Koehler

ἀγωνοθετήσας, | ἄρχοντος Παιρισάδεος[2] Βοσπόρου | καὶ Θεοδο-
5 σίης καὶ βασιλεύοντος Σινδῶν || καὶ Μαϊτῶν[3] πάντων.

Diss. sur le mon. de la reine Comosarye p. 24 testatur. 1 De Apollinis apud Bosporanos cultu cf. 100[2]. 2 Etsi hunc titulum paullo recentiorem esse quam n. 102 probabile est (cf. not. 3), tamen item ad Paerisadem I Leuconis filium spectare ex nominis flexione apparet. Nam recentiorum regum titulos omnes genetivum Παιρισάδου habere observavit Koehler. 3 Cf. Strabo XI p. 495 C. τῶν Μαιωτῶν δ' εἰσὶν αὐτοί τε οἱ Σινδοὶ καὶ Δανδάριοι καὶ Τορέται καὶ Ἄγροι καὶ Ἀρρηχοί, ἔτι δὲ Τάρπητες Ὀβιδιακηνοὶ Σιτταακηνοὶ Δόσκοι, ἄλλοι πλείους. Iam cum n. 102 tres modo ex his populis, hic omnes Maïtae Paerisadis imperio subiecti dicantur, suo iure B. hunc titulum illo recentiorem iudicavit; contra n. 104 recentiorem etiam esse, quia praeter Maïtas ibi accederent Thatenses.

104 Monumentum cum duabus statuis sine capitibus, ad littus lacus Temrjukiani in isthmo qui eum a sinu Tamanico dividit. In basi quae olim statuas coniunctas sustinebat titulus exstat quem edidit Koehler Dissertation sur le monument de la Reine Comosarye, Petropoli 1805. tab. I, et ex eius exemplo post alios Boeckh C. I. G. 2119.

Κομοσαρύη[1] Γοργίππου[2] θυγάτηρ, Παιρισάδους[3] γ[υ]νή, εὐξα-
μένη | ἀνέθηκε ἰσχυρῶι θειῶι[4] Σανέργει καὶ Ἀστάραι[5], ἄρ-

Litteratura Ionica volgaris. 1 C. I. G. 2855 Καμασαρύη Bithyniae regina est, quae quum nomen manifesto idem sit, ex regia Bosporanorum familia fuisse videtur. B. 2 Cf. Dinarch. I, 43: ἢ τὸ χαλκοῦς ἐν ἀγορᾷ στῆσαι Παιρισάδην (codd. Βιρισάδην) καὶ Σάτυρον καὶ Γόργιππον τοὺς ἐκ τοῦ Πόντου τυράννους, ubi intellegendum esse Paerisadem I qui tum regnum Bospori tenebat cum Satyro filio natu maximo et Gorgippo socero demonstravit Boeckh Introd. p. 92. Eundem esse Gorgippum Satyri f. apud Polyaenum VIII, 55 coniecit Koehler probante B. Neque dubium quin ab eo condita sit Gorgippia urbs Sindorum (100[6]). 3 Cf. 103[2]. 4 ἰσχυροῖς θειοῖς K., ἰσχυρῷ θείῳ ('valido et divino') Boeckh. Qui ut recte violentam et superfluam numeri mutationem reiecit, sic iniuria adiectivum pro substantivo posuit. Nam de θειῶι pro θεῶι, quam sane non satis accurate Ionicam formam dixit Koehler, nulla est dubitandi causa, quum altera saeculi a. Chr. quarti parte ubique frequentissima fuerit scriptura ει pro ε vocali insequente. 5 Utrumque nomen barbarum esse contra Rochettium (qui Ἐκαέργει et Ἀστερίαι emendare ausus est) iure monuit K. probante B. Neque improbabile est, e Syria horum deorum cultum repetendum esse,

χοντος Παιρισάδους | Βοσπόρου καὶ Θευδοσίης καὶ βασιλεύοντος [Σινδ]ῶν καὶ Μαϊτῶν πά[ντων] | καὶ Θατέων[6].

quia Ἀστάραν certe Astarten esse admodum veri similiter coniecit B.; de Sanergis nomine quae disputavit idem nimis incerta videntur. 6 θατέ(ρ)ων emendaverat K. infelicissime. Thatensium gentem in Asiatica regni Bosporani parte fuisse demonstravit B. Introd. p. 102 sqq. cum videret apud Diodorum XX, 22 Ἀριφάρνης ὁ τῶν Θατέων (pro Θρᾳκῶν) βασιλεὺς emendandum esse, praesertim cum Θάτης flumen in huius reguli finibus commemoretur.

105 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 179. Koehler C. I. Att. II 115*b*.

.....ιλ..... | [Ἀθηνα]ίων κα [.....
..... | .δω]ρειῶν ο..... | .τὸν δῆμον τ.
5 ..... || καὶ τοὺς συν..... | α τούτων μετ.....|ει πρὸς τὸν δῆ[μον.....
| ...] του εὔνοι [.....ἀγ|αθ]ὸς περὶ Ἀθη[ναίους...
10 .....]..]ρου πράττει [..... | .μ]ετὰ τοῦ δήμου [τοῦ Ἀθην]αί[ων, ὅπω|ς ἂ]ν εἰδῶσιν ἅπαν[τε]ς ὅ[τ]ι ὁ δῆμος [ὁ | Ἀ]θηναίων ἀποδίδωσιν χάριτας μ[ε|γ]άλας τοῖς εὐεργετοῦσιν
15 εἑαυτὸ||[ν][1] καὶ διαμένουσιν ἐπὶ τῆς εὐνοί[α|ς] τοῦ δήμου, εἶναι Πεισιθείδην Π[ε|ισ]ιθε[ί]δου Δήλιον Ἀθηναῖον αὐτ[ὸ|ν] καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ πλὴν τοῦ πε[μ|φθ]έντος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν τῆς
20 π[ό||λ]ε[ω]ς καὶ Πεισιθείδου ἀνελεῖν α[ὐ]||τόν· γράψασθαι δὲ αὐτὸν δήμου κα[ὶ | φ]υλῆς καὶ φρατρίας ἧς ἂν βούλητ[α|ι] ὧν οἱ νόμοι λέγουσιν· τοὺς δὲ πρ[υ|τ]άνει[ς] δοῦναι περὶ αὐτοῦ τὴν [ψῆ-
25 φ]||ον τῶι [δ]ήμωι εἰς τὴν πρώτην ἐκκλ[η|σ]ίαν· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισ[μ|α] εἰς στήλην λιθίνην τὸ(γ) γραμματ[έ|α τ]ὸν κατὰ

Litterae Ionicae volgares στοιχηδὸν dispositae. Ex scripturae genere Koehler paullo post medium saeculum a. Chr. quartum haec incisa collegit monuitque, anno 344 aut 343 a. Chr. apud Amphictionas Delphicos de Delo inter Athenienses et Delios litigatum esse (H. Sauppe Or. Att. II p. 285 sqq.). Pisithides princeps eius factionis quae Atheniensibus favebat fuisse videtur ut ante Pythodorus (n. 74), sed cum Delii Athenienses tutela templi privare conarentur (ut iam anno 376 a. Chr. fecerant, cf. 70[41]) patria expulsus erat 1 Cf. 104[4].

πρυτανείαν καὶ στῆσα[ι | ἐν] ἀκροπόλει[2]· εἰς δὲ τὴν ἀναγρα-
30 φ[ὴ]||ν τῆ]ς στ[ή]λης δότω ὁ ταμίας τοῦ δή[μ|ου τ]ριά[κοντ]α δραχ-
μάς. εἰὰν δέ τ[ς | ἀπο]κτ[εί]ν(ε)[ι][3] Πεισιθείδην, πολέμ[ι|ος ἔσ]τω
τῶι δήμωι τῶι Ἀθηναίων κ[α|ὶ ἡ πό]λ[ις] ἡ ὑποδεξαμένη τὸν
35 ἀποκ[τ||εί]ναντα]. ὅπως ἂν δὲ μὴ ἀπορῆται τ[ρ|οφῆς[4] Πει]σιθείδης
ἕως ἂν κατέλθ[η|ι εἰς Δῆλ]ον, τὸν ταμίαν τοῦ δήμου [τ|ὸν ἀεὶ
τ]αμ[ι]εύοντα διδόναι Πεισ[ι|θείδηι] δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἐκ τῶν
40 ||[κατὰ ψηφί]σματα ἀναλισκομένων [τ|ῶι δήμωι·] ἐν δὲ τοῖς νο-
μοθέται[ς] τ[ο|ὺς πρρέδ]ρους οἳ ἂν προεδρεύωσιν | [καὶ τὸν ἐ]π[ισ]τά-
45 την προςνομοθετῆ||[σαι[5] τὸ ἀργ]ύριον τοῦτο μερίζειν τ||[οὺς ἀπο-
δ]έκτας τῶι ταμίαι τοῦ δήμ||[ου εἰς τὸν] ἐνιαυτὸν ἕκαστον· ὁ δὲ
τ||[αμίας ἀπ]οδότω Πει[σι]θείδει κατὰ | [τὴν πρυτ]α[ν]είαν ἑκάστην.
50 εἰὰν δὲ (μ)||[ὴ[6] ἐπιψηφ]ίσωσιν οἱ [πρ]ὸεδροι καὶ [ὁ || ἐπιστάτ]ης
τῶν νομοθετῶν, ὀφειλ[έ|τω ἕκαστ]ος αὐτῶν X δραχμὰς ἱερὰς
[τῆι Ἀθην]ᾶι.

Ὁ δῆμος Ὁ δῆμος

---

2 Cf. 74[8]. 94[2]. 3 KT..N—. 4 Supplevi. τ[ι|νὸς ὁ] Πεισιθείδης Koehl. articulo praeter morem addito. 5 Lege constitutum erat, quaenam omnino impensarum genera ex illis pecuniis (ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ δήμῳ) fieri liceret. Quibus quum alimenta Pisithidi decreta non continerentur, legi hoc addi debebat, id quod nomothetis mandatur. Aliter Hartel Studien über att. Staatsr. p. 135. Ceterum proëdri nomothetarum commemorantur in lege apud Demosthenem XXIV, 33. 6 ΔΕΗ.

---

106 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 401. 415. Sauppe Inscriptiones Macedonicae quattuor p. 17 sqq. Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 115. Cf. F. Reuss Mus. Rh. XXXVI p. 161 sqq.

[----ἐπειδὴ -----ἡ πολιτ]|εία ἡ δοθ[εῖ]σα [τῶι πατρὶ[1] κα]||ὶ

Litterae Ionicae volgares dispositae στοιχηδόν. — Arybbas cum a. 357 a. Chr. mortuo Neoptolemo fratre regnum Molossorum obtinuisset, a Philippo imperio privatus est aut Ol. 109, 3 (342|1 a. Chr.), quo tempore Diod. XVI, 72, 1 eum mortuum narrat (cum Iustinus VII, 6 recte dicat 'in exilio consenuit'), aut certe circa id tempus (Schaefer Dem. II p. 398 propter [Dem.] VII, 32 iam anno 343 expulsum putat, Reuss p. 166 anno 341 aut 340 demum). Tum igitur Athenienses haec decreverunt, id quod scripturae ge-

τῶι πάππωι[2] κα[ὶ αἱ ἄλλαι δ]|ωρειαὶ ὑπάρχ[ο]υσ[ι καὶ α]|ὐτῶι
5 καὶ τοῖς ἐκγόνο[ι]ς [κα]||ὶ εἰσι κύ(ρι)αι[3]. ἐπιμε[λ]ε[ῖσθαι] | δὲ Ἀρύβ-
βου, ὅπως ἂμ μηδὲ[ν ἀ]||δικῆται, τὴν βουλὴν τὴν ἀε|ὶ βουλεύ-
10 ουσαν καὶ τοὺς στ|ρατηγοὺς τοὺς ἀεὶ στρατη||γοῦντας καὶ ἐάν τις
ἄλλο|ς που Ἀθηναίων παρατυνχά|νει. εἶναι δὲ αὐτῶι πρόσοδο|ν
15 καὶ πρὸς βουλὴν καὶ πρὸς | δῆμον ὅταν δέηται, καὶ τοὺ||ς πρυ-
τάνεις οἳ ἂν πρυτανε|ύωσιν ἐπιμελεῖσθαι ὅπως | ἂν προσόδου
τυγχάνει. ἀνα|γράψαι δε τόδε τὸ ψήφισμα | τὸγ γραμματέα τῆς
20 βουλῆ||ς ἐν στήληι λιθίνηι κα|ὶ καταθεῖναι ἐν ἀκροπόλει· εἰς |
δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλ|ης δότω ὁ ταμίας τοῦ δήμου | ΔΔΔ
25 δραχμὰς ἐκ τῶν κατὰ ψη||φίσματα μεριζομένων τῶι | δήμωι. κα-
λέσαι δὲ Ἀρύββαν | ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυταν|εῖον ἐς αὔριον,
30 καλέσαι δὲ | καὶ τοὺς μετ' Ἀρύββου ἥκον||τας ἐπὶ ξένια εἰς τὸ
πρυτα|νεῖον ἐς αὔριον. χρηματί|σαι δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων [ὧ]||ν
35 Ἀρύββας λέγει[4]. τὰ μὲν ἄλλ|α καθάπερ τῆι βουλῆι, ἐ[ὰν δ]||έ
τις Ἀρύββα[ν] β[ια]ίωι θ[ανά|τ]ωι ἀποκ[τ]είνηι (ἢ)[5] τῶν π[αίδ]|ων[6]
τινὰ τῶν Ἀρύββου, εἶ[ναι] | τὰς αὐτὰς τιμω[ρ]ίας αἵ[περ | κ]αὶ
40 ὑπὲρ τῶν ἄλλων εἰσ[ὶν]|| Ἀθηναίων[7]. ἐπιμελεῖσ[θαι δ]|ὲ καὶ τοὺς
στρατηγοὺ[ς, οἳ ἂ]|ν στρατηγ[ῶ]σι, ὅπως Ἀρ[ύββα]|ς καὶ οἱ παῖ-
45 δες αὐτοῦ [κομί]|σωνται τὴν ἀρχὴν τὴν [πατρ]||ώιαν[8].

in corona: Ὀλύμπια τελέωι

in corona: Π[ύθ]ια τελέωι

---

nere confirmari indicavit Koehler. 1 Alcetas, cf. 63b, 13 cum not. 39. 2 Tharypas, quem Ol. 87, 4 (429/8 a. Chr.) etiamtum puerum fuisse discimus ex Thuc. II, 80. Athenis educatum referunt Plut. Pyrrh. 1. Iustin. XVII, 3. Cf. Reuss p. 161. 3 KYIIAI. 4 Hic lapicidae incuria aliquid excidisse manifestum est. 5 ιι. 6 Novimus duos, Alcetam et Aeacidam, Pyrrhi patrem (Cf. Paus. I, 11, 1. 3. 5). 7 Cf. Dem. XXIII, 89: ὁρᾶθ' ὅτι πάντες, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν αὐτὸν τρόπον γεγράφασιν· ἔστω, φησίν, ὑπὲρ αὐτοῦ ἡ αὐτὴ τιμωρία, καθάπερ ἂν τὸν Ἀθηναῖον ἀποκτείνῃ. Sauppe. 8 Certe neque tum neque ab Atheniensibus restitutus est in regnum Arybbas, sed aut (id quod mihi longe verisimillimum videtur) in exilio mortuus est, aut (ut coniecit Reuss p. 172, apud Diodorum XVIII, 11 Ἀρυπταῖον in Ἀρύββαν mutans) post Alexandri M. mortem in patriam redux imperio potitus.

---

107 Tabula marmoris Hymettii inventa Athenis in arce. Edd. C. Curtius Hermae IV p. 407. Koehler C. I. Att. II 116.

[Ἐπὶ] Νικομάχου ἄρχο[ντος[1] ἐπὶ τῆς | Π]ανδιονίδος ἑβδόμης [πρυτανεί[α]ς, ἐνάτηι καὶ εἰκοστῆι τῆς πρ[υτ]|ανείας, τῶν προέ-
5 δρων ἐπεψήφιζ[ε]||ν Ἀριστόμαχος ἐξ Οἴου, Ὀνήσιππο|[ς] Ἀραφήνιος ἐγραμμάτευεν· ἔδοξ|εν τῶι δήμωι· Ἱππόστρατος Ἐτε[α]ρ|χίδου Παλληνεὺς εἶπεν· εἶναι κ[α]||ὶ τοῖς Ἐλαιουσίοις[2] τὰ αὐτὰ
10 ἅπ[ερ] || ὁ δῆμος ἐψήφιται τοῖς Χερρ[ονη]||σίταις[3], τὸν δὲ στρατηγὸν Χά[ρητα]|[4] ἐπιμεληθῆναι αὐτῶν ἐν τῶι [τρόπ]|ωι τῶι αὐτῶι, ὅπως ἂν ἔχοντ[ες Ἐλα]||ιούσιοι τὰ ἑαυτῶν ὀρθῶς κ[αὶ
15 δικ]||αίως οἰκῶσιν μετὰ Ἀθηναί[ων[5] ἐν Χ]|ερρονήσωι. καὶ καλέσαι το[ὺς Ἐλα]|ιουσίους[6] ἐπὶ δεῖπνον[7] εἰς [τὸ πρυ]|τανεῖον εἰς αὔριον.

Litterae Ionicae volgares incisae στοιχηδόν. 1 Ol. 109, 4 (344|0 a. Chr.). 2 Elaeusiorum civitas cum 375 a. Chr. cum Atheniensibus foedus fecisset (63 b, 27), summa fide in eo perseveravit etiam eis temporibus, quibus reliqua Chersonesus fere tota ab eis defecerat (Dem. XXIII, 158). Non cleruchos Atheniensium, sed civitatem sociam Elaeusiorum nomine hic significari v. 15 docet. C. 3 Oppida nonnulla Chersonesi, quae coniunctam civitatem habuerint hic et alibi Chersonesitarum nomine indicari probabiliter coniecit C. 4 Chareta Theophrasto demum archonte, sex fere mensibus post hoc plebiscitum, Byzantiis auxilio missum satis constat. At eum iam antea cum classe in illis regionibus versatum esse praeter hunc titulum tabula navalis (Boeckh Seeurk. p. 441. C. I. Att. II 808, 81 sqq.) docet. C. 5 Cleruchi. C. 6 Legati Elaeusiorum. C. 7 Exspectaveris potius ἐπὶ ξένια. At videntur ab Elaeusiis legati missi esse homines qui iam antea honoris causa civitatem Atticam acceperant. Cf. 48, 18.

---

108 Fragmenta duo tabulae lapidis Pentelici inventa Athenis in arce. *a* ed. Pittakis Eph. 3428. Exscripsit Velsen. Utrumque coniunctum ed. Koehler Bulletino di corr. arch. 1866 p. 104 sqq. C. I. Att. II 117.

a

[Ἐ]πὶ Θε[οφράστου[1] ἄρχο]ντο[ς· ἔδοξεν τῶι δήμωι· Κε]|κροπί[ς ἐπρυτάνευε]ν, ὀ(γ)δό[ηι[2] τῆς πρυτανείας· τ]|ῶν προέ[δρων ἐπ]ε-ψήφισεν[3] Σ.....|.. ἐγραμμάτευεν Ἄσπετος[...

Litterae Ionicae volgares dispositae στοιχηδόν. 1 Ol. 110, 1 (340|39 a. Chr.). 2 ΟΤΔΟ. 3 ΣΕΝ in lapide esse Koehleri testimonio con-

5 ..... || Κα]λλικράτης Χαροπίδου [..... εἶπε· περ|ὶ ὧ]ν οἱ Τενέδιοι λέγουσι, [ἐπαινέσαι μὲν τὸν δ|ῆ]μον τῶν Τενεδίων ἀρε[τῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας | τῆ]ς εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀ[θηναίων καὶ τοὺς συμμά|χο]υς, τῆς τε ἐν τῶι π[ρ]ό[σθεν χρό-
10 νωι.....||.... βεβοηθήκασι[4].....|... ..... χρημα.....|..... εν--
----

b

..... παρ.....|.....
15 ..γτες ὅπ[ως δ' ἂν κομίσωνται Τε|νέδιοι τὰ χρήμα]τα ὅσ(α)[5].. .....|..... ἐ]πὶ Θεοφρά[στου ἄρχοντος .....|.... τῶι δήμ]ωι[6] εἰς τὴμ βοή[θειαν.....|... ....ἅπ]αντα[7], δεδόχθαι [τῶι δήμωι.....|.....τ]ὸν
20 μετὰ Θεόφρα[στον ἄρχοντα ..... || τὴν σύνταξ]ιν τὴν ἐψηφισμ[ένην[8].....|.....]ε καὶ εἰς τὴν ἐνκύκ[λιον[9] διοίκησιν[10]...|...ἐν τ]ῶι ἐνιαυτῶι τῶι μετὰ [Θεόφραστον ἄρχο|ντα κ]ομίζεσθαι αὐτοὺς εἰς τ.....|.... ταῦτα ἕως ἂν
25 κομίσωντ[αι τὰ χρήματα πάντ||α. ἐν] δὲ τούτωι τῶι χρόνωι μὴ ε[ἶναι εἰςπρᾶξαι μ|ήτ]ε στρατηγῶι μήτε ἄλλωι [μ]η[θενὶ μήτε ἀργύρι|ο]ν μήτε ἄλλο μηθέν, μηδὲ τοῖς σ..... | κατα-⟨τα⟩τάξαι ἐν τῶι χρόνωι τα[ύτωι, ἕως ἂν κομί[]|σωνται Τενέδιοι
30 τὰ χρήματα ἅ[παντα ἃ κεχρήκα]||σιν[11], ὅ[πω]ς ἂν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν [χρόνον εἰδῶσιν] | οἵ τε σύμμαχοι καὶ ἄλλος ὅστ[ις ἂν

---

stat. Sed videtur id ad lapicidae neglegentiam referendum esse, quia mos sollemnis imperfectum postulat. 4 Tenedii cum aliis rebus, tum praecipue pecunia adiuverant Athenienses in auxilio Byzantiis a Philippo obsessis ferendo. Quae obsessio cum ipso Theophrasti anno ab auctumno (340) usque ad ver (339 a. Chr.) facta sit (Schaefer Dem. II p. 481 not. 1), apparet Cecropidis prytaniam in quam hoc plebiscitum incidit, unam ex postremis eius anni fuisse. 5 ΟΣΙ. 6 Supplevi. 7 Supplevi. τάλ]αντα Koehler. Sed cf. v. 24. 29. 8 Praeceptum hic fuisse videtur, ut syntaxis, quae in annum insequentem pendenda erat Tenediis, non penderetur, sed accepta referretur Tenediis ab Atheniensibus, et ea deducta summa pecuniae debitae minueretur. 9 Supplevit Koehler in C. I. Att., cum in Bull. arch. hic de Cycladibus insulis aliquid scriptum fuisse suspicatus esset. 10 Supplevi. Praeterquam quod in annum insequentem tributum remittebatur, etiam praesens quaedam summa pecuniae numerata videtur, qua Tenedii, quorum aerarium exhaustum erat, sumptus sollemnes et necessarios rei publicae tolerarent. 11 Supplevi, dubitans sane. Cogitaveris etiam de ἀνηλώκα]σιν.

εὔνους ἦι τῶι] | δήμωι τῶι (Ἀ)θ(η)ναίων[12], ὅτι ὁ δῆ[μος ὁ Ἀθη-
ναίων ἐπι]|μελε[ῖ]ται δικαίως τοῖς πρ[άττουσιν τῶν συμμά]|χων
35 τὰ συμφέροντα τῶι δή[μωι τῶι Ἀθηναίων καὶ] || τοῖς συμμάχοις.
ἐπαιν[έσαι δὲ τὸν δῆμον τὸν Τε]|νεδ[ω]ν καὶ στεφανῶσ[αι αὐτὸν
χρυσῶι στεφάνω]|ι ἀπὸ χιλίων δραχ[μῶν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ
εὐνοία]|ς τῆς εἰς τὸν δῆμ[ον τὸν Ἀθηναίων καὶ τοὺς συμμ]|άχους.
40 ἐπαι[νέσαι δὲ τὸν πρύτανιν[13] τῶν Τενεδίω]||ν Ἄρα[τ]ον, κ[αὶ στε-
φανῶσαι αὐτὸν θαλλοῦ στεφάν]|ωι. ἐπ[αι]νέ[σαι δὲ .....
..... τοὺς σ]|υνέ[δρ]ο[υς[14] τῶν Τενεδίων .....
.... | ...] ε---------

12 ΛΘΝΝΑΙΩΝ 13 Supplevi. Qui homo nominatim praeter civitatem et synedros collaudatur, non potest alius esse quam summus Tenediorum magistratus. Eum vero prytanin vocatum esse, quod vocabulum accurate explet lacunam, scimus ex Pindari carmine Nemeo undecimo. 14 Cf. 74[16]. 86[5]. Plures fuisse Tenediorum synedros ex lacunae ambitu apparet, cum patronymica addita non fuisse ex v. 40 colligere liceat.

109 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 1309 (Rangabé Ant. Hell. 2280. Meier Comm. epigr. II p. 98). Velsen Monatsber. der kgl. Akad. zu Berlin 1856 p. 115 sqq. (Koehler C. I. Att. II 121).

[Ἐπὶ Χαιρών](δ)ο[υ][1] ἄρχο[ντος ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος δ]ε[κ]ά|της
πρυτα]νείας, ἦι Φ[ίλιππος Ἀντιφ[2]..... | ἐγρ]α[μμά]-
τευεν, Θαργηλ[ιῶνος δευτέραι φθίνοντος, ἕ|κτη]ι[3] [τῆ]ς πρυτα-
5 νείας· τ[ῶν προέδρων ἐ]πεψή[φ]ιζεν ... || ..... Ἐρχιεύς· ἔδοξεν

Litterae volgares dispositae στοιχηδόν. 1 \Oι. Quum priores editores titulum multo recentiorem iudicassent, Chaerondae (Ol. 110, 3. 338|7 a. Chr.) nomen reponendum esse docuit Velsen, id quod postea alio eiusdem anni titulo invento (v. not. 2) scribae nomine consentiente luculentissime comprobatum est. 2 Supplevit Koehler ex C. I. Att. II 122, ubi cum exstet ..ώνδου ἄρχοντος, de Chaerondae nomine nihil dubii relinquitur. 3 Mensis et prytaniae diei numerum supplevit A. Reusch de diebus contionum ordinariarum apud Athenienses Argent. 1880. p. 8. Illo Thargelionis die contionem fuisse Aeschines refert III, 27. Annus communis fuit; si sumpserimus sex priores prytanias tricenorum quinorum, quattuor posteriores tricenorum senorum dierum fuisse, uterque numerus recte in diem 324 anni convenit.

τ[ῶ]ι [δήμωι, Ἡγή]σι(π)πος[4] [Ἡγησίο]υ Σουνι]εὺς[5] εἶπεν· περὶ ὧν
οἱ Ἀ[καρνᾶν]ες λέγου[σιν Φο]ρμί]ων[6] καὶ Καρφίνας οἱ (ν)ε[ο]ν[7]
ἐλ[θόντ]ες, δεδόχθαι [τῶι | δήμ]ωι, ἐπειδὴ Φορμίων καὶ Καρ[φί]-
νας, ὄντες πατρό[θε]ν φί(λ)οι τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων, διαφυ-
10 λάττουσιν [τὴ]ν εὔ]νοια(ν)[8] ἣν οἱ πρόγονοι αὐτοῖς παρέδοσαν πρὸς
[τὸ]ν δ]ῆμον τὸν Ἀθηναίων, καὶ νυνὶ βοηθήσαντ[ες[9] μ]ετὰ δ[υ]-
νάμ]εως συνκατετάττοντο μετὰ Ἀθηναίω[ν καθ]ότι ὁ [σ]τρ]ατηγὸς
παραγγε[λλ]οι, ἐπαινέσαι αὐτο[ὺς ἀρε]τῆς [ἕ]νεκα] καὶ στεφανῶσαι
15 ἑκάτερον αὐτῶν χρυσῶι στεφ[ά]νω]ι. [ἐπ]ειδὴ δὲ Φορ[μ]ίωνα τὸν
Φορμίωνος καὶ Καρ[φ]ίν[α | πάππο]ν ἐποιήσατο Ἀθηναῖον ὁ δῆ-
μος ὁ Ἀθηναίων κ[α]ὶ τ]ο[ὺς] ἐκείνου ἐ[κγό]νους, καὶ τὸ ψήφισμα
κα(θ)'[10] ὃ ἡ [π]οίη]σι]ς ἐγέν(ετ)ο[11] ἀναγ[έγρ](α)πται[12] ἐν ἀκροπό-
λει, εἶ[ναι] Φορ|[μ]ίων[ι καὶ] Καρφ[ίν]αι καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν
20 κυρία]ν τὴ]ν [δωρει]άν, ἣν [ἔδωκ]εν ὁ δῆ[μ]ος Φορμίωνι τῶι
πάππω]ι [α]ὐ[τ]ῶ[ν]. [ἐλ]ε[σθα]ι (δὲ)[13] [α]ὐτοὺ[ς] φυλὴ[ν] καὶ δῆμον
καὶ φρα[τρίαν ὧν ἂ]ν βο[ύλωνται]ι εἶναι. ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς
|[ἄλλ]ο[υς Ἀκα]ρ[νᾶνας τ]οὺς βο.ηθήσαντας[14] μετὰ Φορμίω[νος
25 κ]α[ὶ Κα]ρφ[ίνα, καὶ] εἶνα[ι] αὐ[τ]οῖς, ἕως ἂν κατέλθωσι]ν, ἔγκτη-
σιν ὧν ἂν] ο[ἶκι]ῶν βούλωνται οἰκοῦσιν Ἀθήνη|[σιν ἀτελέσιν με-
τοι]κ[ί]ου· κα[ὶ] διδόναι αὐτοὺς δίκα[ς | καὶ δέχεσθαι ἐξ ἴσ]ο[υ[15]
π]αρ' Ἀθηναίο[υ]. καὶ τὰς εἰςφοράς, | [ὁπόσαι ἂν] γ[ί]γ]ν[ωνται[16],
μ]ετὰ Ἀθηναίων εἰςφέρειν· καὶ | [ἐπιμελεῖσθα]ι [α]ὐ[τῶν τὴ]ν βου-
30 λ[ὴν] τὴν ἀεὶ βουλεύουσ]|[αν κ]αὶ το[ὺ]ς στρατηγο[ὺς] οἳ ἂ[ν] ἀεὶ
στρατηγῶσιν, ὅπως | [ἂν μὴ ἀδικῶν]ται. [ἀναγρά]ψ[α]ι [δ]ὲ τόδε

---

4 ΣΙΠΠΟΣ. Supplevi. 5 Patris nomen supplevi ex tabula navali nuper inventa (v. indicem). Pagus iam antea notus erat. Cf. 87[1]. 6 Hoc nomen cum iam avum huius Phormionis gessisse ex n. 15 videamus, magnam veri speciem habet Meieri coniectura (p. 102), cum Phormio Asopii f. Atheniensis summa apud Acarnanas gratia atque auctoritate floreret (Thuc. III, 7), nobilem aliquem Acarnana eius familiaritate usum filio id nomen dedisse. 7 ΙΙΕ.Ν 8 ΝΟΙΑΙ 9 Ad pugnam Chaeronensem haec referenda esse vidit Velsen. Quod de Acarnanibus apud scriptores nihil traditur, non mirum; neque enim civitas publico consilio milites misisse, sed fautores Atheniensium sua sponte eis auxilio venisse videntur. Quare quum Acarnanes in Philippi fidem se traderent, illi domo eiecti sunt (v. 24. Cf. Schaefer Dem. III, 1 p. 46). 10 ΚΑΟ 11 ΕΓΕΝΓΙΟ 12 ΛΓΤΑΙ 13 ^\ 14 ΒΟ///ΗΘΗ<ΑΝΤΑΣ. Fortasse βοηθήσαντας scriptum erat ex more pravo sed satis frequenti illius aetatis, quod deinde littera erasa emendatum est. 15 Supplevit Buermann Jahrb. f. Phil. Suppl. X p. 355. 16 Supplevit Velsen.

τὸ ψήφισμα ἐν στ|[ήληι] λιθ[ίνη]ι τὸ[ν γραμμ]ατέ[α] τ[ῆ]ς βουλῆς καὶ στῆσαι | [ἐν ἀ]κροπό[λει]ι. ἀναγ[ράψ]αι δὲ κ[α]ὶ τὰ ὀνόματα τῶν
35 Ἀκαρ|[νάν]ων εἰς τὴν αὐτ[ὴν στή]λην, ὑπογράψαντα τὰς πόλεις|[ς τῆ]ς Ἀκαρνανί[ας, ἧς εἷς ἕ]κ[ασ]τός ἐστιν· εἰς δὲ τὴν ἀνα|[γρα]φ[ὴ]ν τῆς στή[λης δοῦναι] τὸν ταμίαν τοῦ δήμου τῶι | [γραμματεῖ] τ[ῆς βουλῆς τ]ρ[ιάκ]οντα [δ]ραχμὰς ἐκ [τ]ῶν κατ|[ὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων] τ[ῶι δή]μ[ωι].

in corona:	in corona:
Φορμίωνα	Καρφίναν
40 ὁ δῆ[μ]ο[ς]	ὁ δῆμος

---

110 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 1043. 1049 (Rangabé Ant. Hell. 413). Velsen Mus. Rhen. XI p. 598. Koehler C. I. Att. II 124.

[Θ]εο[ί]. | [Ἐπὶ] Φρυνίχου ἄρχοντος[1] [ἐπὶ τῆς Πα|νδ]ιονίδος δε-
5 κάτης πρυ[τανείας, ἧ|ι Χ]αιρ[έσ]τρατος Ἀ[μει]νίο[υ Ἀχαρνε|ὺ]ς [ἐγραμμ]άτευεν, τῶν προέ[δρων ἐπ|ε]ψ[ήφιζεν Ἀ]ντιφάνης Εὐων[υμεύς· | Δ]η[μάδης Δημέ]ου Παιανιεὺ[ς[2] εἶπεν· | ἀγα]θ[ῆι τ]ύχ[ηι
10 τ]οῦ δήμου το[ῦ Ἀθηνα|ίων, δεδ]ό[χθ]αι τῶι δήμωι, [ἐπ[ειδὴ . . ||
. . . . .]σ. . . . . δρο. . ν[3] [. . . . . | πρ]ὸ[ς τὸν] δῆμον [τ]ὸν (Ἀθ)ην[α]ί[ων[4]. . . . | .καὶ] ἐπιμελεῖται Ἀθηνα[ίων τῶν ἀ|φικν]ο[υμ]ένων ὡς Φίλιππον, [πράττων | ἀγα](θ)ὸν[5] ὅ[τ]ι (δ)[ύνατ](α)ι (Ἀ)θην[αίοις[6]
15 π|αρὰ Φ]ιλίππου, ε[ἵνα]ι πρόξε[νον καὶ | εὐ]ε[ρ]γ[έ]την τ[ο]ῦ [δήμ]ου τοῦ Ἀ[θηναίω]ν αὐ]τὸν καὶ ἐκγόνους αὐτο[ῦ. καὶ ἐπ|ιμε]λ[ε]τ[σ]θαι α[ὐ]τοῦ τὴμ βου[λὴν καὶ | τοὺ]ς στρατηγούς, ὅτου ἂν δ[έηται.
20 ἀ|ν]α[γ]ρ[ά]ψαι (δ)ὲ[7] τὴν προξεν[ίαν εἰς στ|ήλην] λιθίνην καὶ στῆσαι [τὸν γραμ|ματέ]α [τ]ὸν κ(α)[τ](ὰ)[8] πρυτανε[ίαν ἐν ἀκρ|οπόλ]ει. εἰς [δ]ὲ τὴν ἀναγρ[αφὴν τῆς σ|τήλης [δό]τω ὁ ταμίας τρι(ά)[κοντα[9]
25 δρ||αχμ]ὰ[ς] κα(τὰ)[9] τὸν νόμον.

Litterae Ionicae volgares στοιχηδὸν dispositae praeter v. 1. 1 Ol. 110, 4 (337|6 a. Chr.). 2 Orator nobilissimus, qui anno antecedente pacem cum Philippo fecerat. 3 ΔΡΟΙ.Ν Koehler. ΣΑΝΔΡΟΛ.Ν Velsen, cuius restitutio (Σῶσο]ς Ἀνδρο[μέ]ν[ους) cur ferri nequeat exposuit K. 4 ΛΟΗΝ.Ι. 5 ΘΟΝ 6 Λι...ΛΙΛΘΗΝ 7 Γ.ΛΥΑΙ\Ε. 8 ΚΛ.Λ 9 ΤΡΙΛ.

111 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 3453. Velsen Archäologischer Anzeiger 1859 p. 70*. Koehler C. I. Att. II 176.

[Εὐδήμ]ου Πλαται[έως].

['Επὶ 'Αριστ]οφῶντος[1] ἄρχοντ[ος | ἐπὶ τῆς] Λεωντίδος ἐνάτη[ς] (π)[ρ]υ-
5 τανεία]ς[2], ἧι 'Αντίδωρος 'Αν[τ]ι[νου || Παιανι]εὺς[3] ἐγραμμάτευεν: ἑ[ν]δεκάτ]ηι[4] Θαργηλιῶνος, ἐνάτη[ι | καὶ δε]κάτηι* τῆς πρυτανείας· | [τῶν πρ]οέδρων ἐπεψήφιζεν (Δη)[5] | [.....] Εὐωνυμεύς·
10 ἔδοξεν τ[ῶι || δήμωι]· Λυκοῦργος Λυκόφρονος | [Βουτά]δης[6] εἶπεν· ἐπειδὴ | [Εὔδημ]ος πρότερόν τε ἐπ[ηγγε]ί[λατο τ]ῶι δήμωι ἐπιδώ-
15 σει[ν εἰ]ς | [τὸν π]όλεμον[7] εἴ τ[ι] δέ[οι]το [XXX]X || [δ]ραχμάς, καὶ νῦν [ἐπ]ι[δέδ]ω[κεν] | εἰς τὴν ποίησιν τοῦ σταδ[ί]ου | καὶ τοῦ θεάτρου τοῦ Παναθη[ναϊ]|κοῦ[8] χίλια ζεύγη, καὶ τ[α]ῦτα[9] | πέ-
20 πομφεν ἅπαντα π[ρὸ Π]αναθη||ναίων[10] καθὰ ὑπέσ[χετο· δ]εδόχθ[αι] | τῶι δήμωι, ἐπαι[νέσαι Ε]ὔδημ[ον | Φι]λούργου Πλατ[αιέα] κ[α]ὶ[11] σ[τε]|φανῶσαι αὐτὸ[ν θαλ]λῶ στεφ[άνωι] | εὐνοίας ἕνεκα τῆς
25 εἰς τὸν || δῆμον τὸν 'Αθηναίων· καὶ εἶν[αι] | αὐτὸν ἐν τοῖς εὐεργέταις το[ῦ] | δήμου τοῦ 'Αθηναίων [α]ὐτὸν κα[ὶ] | ἐκγόνους· καὶ

Titulus exaratus litteris volgaribus, στοιχηδὸν praeter v. 1 qui maiores litteras habet. 1 Ol. 112, 3 (330|29 a. Chr.). 2 Γ. 3 Patris et pagi nomen supplevit Velsen ex C. I. Att. II 177. 4 Supplevi. Ex C. I. Att. II 177 apparet, Thargelionis diem quartum decimum fuisse prytaniae nonae trigesimum alterum. Quare hoc decretum, quod undevigesimo prytaniae die factum scribitur, ipsi primo mensis diei tribuerunt homines docti. At eius diei significatio nullo modo cum reliquiis servatis conciliari potest, cum ἑνδεκάτηι lacunam accurate expleat. Accedit quod plane inusitatus contionis dies est primus, frequentissimus vero undecimus mensis cuiusque (cf. A. Reusch, de diebus contionum ordinariarum apud Athenienses. Argentorati 1880 p. 106—109). Quare in die prytaniae significando sumpsi levi errore ἐνάτηι καὶ δεκάτηι pro ἐνάτηι καὶ εἰκοστῆι scriptum esse. 5 All Koehler. ΑΝ; Velsen, qui coniecit 'Αντιφάνης fuisse. 6 Orator clarissimus. 7 Cum promissa, non soluta dicantur quattuor milia drachmarum, apparet belli periculum imminens potius quam bellum re vera ab Atheniensibus gestum indicari. Quod commodissime ad res vere et aestate 330 a. Chr. gestas (Schaefer Dem. III, 1 p. 184 sqq.) refertur. 8 Etsi theatri Panathenaici nomen docte et acute defendere studet E. Hiller Hermae VII p. 400, tamen longe verisimillimum est, quod coniecit C. Curtius Philol. XXIV p. 278, errore lapicidae verborum ordinem turbatum, cum incidi deberet τοῦ σταδίου τοῦ Παναθηναϊκοῦ καὶ τοῦ θεάτρου. Cf. 18, 29 cum not. 7. 9 ΤΑΥΤΑ. 10 Panathenaea magna anni 112, 3. 11 ΚΑΙ.

30 ε[ἶναι α]ὐτῶι | ἔνκτησιν γῆς κ(α)ὶ[12] ο[ἰ]κ[ί]ας, καὶ ‖ στρατεύεσθαι
αὐτὸν τὰς | στρατιὰς[13] καὶ τὰς εἰςφορὰς | εἰςφέρειν μετὰ Ἀθη-
ναίων. | ἀναγράψαι [δ]ὲ τόδε τὸ ψήφισμα | τὸν γραμματέα τῆς
35 βουλῆς καὶ ‖ στῆσαι ἐν ἀκρ[ο]πόλει. εἰ[ς] δ[ὲ] τ[ὴν] | ἀναγραφὴν
τῆς στήλη[ς δοῦ]να[ι] | τὸν ταμίαν τοῦ δήμ[ου ----] | δραχμὰς
40 ἐκ τῶν εἰς τὰ κ[ατὰ ψη]|φίσματα ἀναλισκομέ[νων τῶι] ‖ δήμωι.

12 ΚΑΙ 13 Suo iure στρατ(ε)ίας emendare noluit Koehler. Cf. Arist. Eq. 587. Vesp. 354. 557. Lys. 592. Thesm. 828.

112 Tabula marmoris Pentelici fracta in undecim partes, inventa in Piraeeo cum reliquis tabulis curatorum navalium, continens traditionum laterculos. His insertum est plebiscitum ita, ut primae columnae v. 170—237, alterius v. 1—39 contineat. Cum lapis infra fractus sit, quantum inter finem prioris columnae et alterius initium interciderit definiri non licet. At certe non est cur utrumque fragmentum eiusdem decreti esse negemus. Ex Rossii apographo ed. Boeckh Urkunden über das Seewesen des att. Staates p. 457 sqq. Lapide denuo inspecto nonnulla emendavit Ussing Inscr. Gr. ined. p. 70 (Cf. Boeckh Add. p. XV). Denuo contulit Koehler et ed. C. I. Att. II 809 (p. 237).

a

[Ψήφισ]μα[1] καθ' ὃ παρέλαβε | [Μιλτ]ιάδης[2] τὰς τριή|[ρεις] 170
5 καὶ τετρήρεις | [καὶ τ]ὰς τριακοντόρους ‖ [καὶ] τὰ σκεύη·
[Κηφισ]οφῶν Λυσιφῶντος | [Χολα]ργεὺς εἶπεν· ἀγα|[θῆι 175

Litteratura Ionica volgaris. 1 Hoc plebiscitum insertum est tabulae traditionum anni Ol. 113, 4 (325/4 a. Chr.), atque ipsum eiusdem anni esse videtur. Illo tempore Athenienses operam dedisse, ut a latrociniis Tyrrhenorum in mari Adriatico mercaturam suam defenderent navibus illuc missis, orationes Hyperidis περὶ τῆς φυλακῆς τῶν Τυρρηνῶν et Dinarchi Τυρρηνικός indicio sunt, quarum veros titulos ex variis corruptelis restituit Boeckh p. 459 sqq. Quam in partem maris Adriatici tum colonia missa sit, non liquet (cf. not. 5). 2 In tabulis traditionum antecedentibus semper additur demoticum Λακιάδης, quo minus dubium esse possit, quin hic sit ex clarissima Miltiadis Cimonisque familia (cf. 254), delectus boni ominis causa, quia Miltiades quondam felici successu coloniam in Chersonesum Thracicam duxerat. B.

10 τύ]χηι τοῦ δήμου τοῦ | ['Αθην]αίων, ὅπως ἂν τὴν ‖ [ταχίσ]την
πράττηται | [τὰ δεδ]ογμένα τῶι δήμωι | [περὶ] τῆς εἰς τὸν 180
'Αδρίαν | [ἀποι]κίας, ἐψηφίσθαι τῶι | [δήμ]ωι, τοὺς μὲν τῶν
15 νε‖[ωρί]ων ἐπιμελητὰς πα|[ραδο]ῦναι τοῖς τριηράρ[χ]οις τ]ὰς 185
ναῦς καὶ τὰ σκεύη | [κατὰ τὰ] δεδογμένα τῶι δή|[μωι, το]ὺς
20 δὲ τριηράρχους ‖ [τοὺς καθ]εστηκότας παρα|[σκευάζει]ν τὰς
ναῦς ἐπὶ τὸ|[ν πλοῦν ἐ]ν τῶι Μουνιχιῶνι | [μηνὶ π]ρὸ τῆς 190
25 δεκάτης | [ἱσταμέ]νου καὶ παρέχειν ‖ [παρεσ]κευασμένας εἰς
| [πλοῦν]· τὸν δὲ πρῶτον πα|[ρασκευά]σαντα στεφανωσά|[τω 195
30 ὁ δῆ]μος χρυσῶι στεφά|[νωι ἀπ]ὸ: ΓΗ: δραχμῶν, ‖ [τὸν δὲ]
δεύτερον ἀπὸ: ΗΗΗ | [δραχμ]ῶν, τὸν δὲ τρίτον ἀ|[πὸ...]: 200
καὶ ἀναγορευσά|[τω ὁ κῆ]ρυξ τῆς βουλῆς Θαρ|[γηλίων] τῶι
35 ἀγῶνι τοὺς στε‖[φάνους]· τοὺς δὲ ἀποδέκτας | [μερίσα]ι τὸ 205
ἀργύριον τὸ | [εἰς τοὺ]ς στεφάνους, ὅπω|[ς ἂν ἦι] φανερὰ ἡ
40 φιλοτι|[μία ἡ εἰ]ς τὸν δῆμον τοῖς ‖ [τριηρά]ρχοις. ὅπω[ς] δ' ἂν | 210
[καὶ] αἱ σκήψεις εἰςαχθῶσι, | [τοὺ]ς θεσμοθέτας παρα|[πλ]η-
45 ρῶσαι δικαστήρια εἰς | [ἕν]α καὶ διακοσίους τῶι ‖ [στ]ρατηγῶι
τῶι ἐπὶ τὰς συμ|[μ]ορίας ἡιρημένωι ἐν τῶι | [Μ]ουνιχιῶνι 215
μηνὶ τῆι δευ|[τ]έραι ἱσταμένου καὶ τῆι | [π]έμπτηι ἱσταμένου,
50 τὸν ‖ δὲ μισθὸν διδόναι τοῖς | δικαστηρίοις τοὺς ταμί|[α]ς 220
τῶν τῆς θεοῦ κατὰ τὸν | [νό]μον. ὅπως δ' ἂν ὑπάρχηι | [τῶ]ι
55 δήμωι εἰς τὸν ἅπαντα ‖ [χρ]όνον ἐμπορία οἰκεία καὶ | [σιτ]ο- 225
πομπία[3], καὶ ναυστάθμο | [οἰκ]είου κατασκευασθέν|[το]ς ὑπάρ-
60 χει φυλακὴ ἐπὶ | [Τυρ]ρηνούς[4], καὶ Μιλτιά‖[δης] ὁ οἰκιστὴς
καὶ οἱ ἔποι|[κοι ἔχ]ωσιν χρῆσθαι οἰκεί|[ωι ναυ]τικῶι, καὶ 230
τῶν 'Ελ|[λήνων κ]αὶ βαρβάρων οἱ | [πλέοντε]ς τὴν θάλατταν
65 ‖ [ἀσφαλῶς εἰ]ςπλέωσιν εἰ|[ς 'Αδρίαν[5], ὅρμο]ν[6] τὸ 'Αθηναίων 235
| [ναύσταθμον[7] ἔχο]ντες καὶ τ[ὰ] ἄλ|[λα - - - - εἰδό]τες ὅτι - - - - -

---

3 Sic scripsi; ἐμπόρια οἰκεῖα καὶ σιτοπόμπια B. K. At σιτοπόμπιον num Graecum vocabulum sit dubito. (Cf. Wesseling ad Diodor. XIII, 88). 4 Cf. not. 1. 5 Supplevi. Cum Boeckhius ad fauces maris Adriatici Athenienses coloniam mittere statuisset, Koehlerus recte hanc sententiam solis versuum 64 sqq. supplementis, quae Ussingius lapide examinato cum spatii rationibus conciliari non posse vidit, inniti monuit. Ipse vero in urbem Adriam ad Padum sitam coloniam deductam esse iudicat, quae res, cum omnino nusquam situs accuratius definiatur, in medio relinquenda est. 6 Supplevi. 7 Supplevi. Koehlerus haec sic exhibet: εἰ]ςπλέωσιν εἰ|[ς τὸ ἐμπόριο]ν(?) τὸ 'Αθηναίων [- - - - - - ν]τες.

b

70 ἐὰν δέ τις μὴ ποήσει, οἷς ‖ ἕκαστα προςτέτακται, ἢ | ἄρ-
χων ἢ ἰδιώτης, κατὰ τόδε | τὸ ψήφισμα, ὀφειλέτω ὁ μὴ | 5
75 ποήσας μυρίας δραχμὰς | ἱερὰς τῆι Ἀθηνᾶι, καὶ ὁ εὔ‖θυ-
νος καὶ οἱ πάρεδροι ἐ|πάναγκες αὐτῶν καταγι|γνωσκόντων
ἢ αὐτοὶ ὀφει|λόντων. τὴν δὲ βουλὴν τοὺς | ΓΗ : ἐπιμελεῖσθαι 10
80 τοῦ ἀπο‖στόλου κολάζουσαν τοὺς | ἀτακτοῦντας τῶν τριη|ράρ-
χων κατὰ τοὺς νόμους· | τοὺς δὲ πρυτάνεις ποεῖν | βουλῆς 15
85 ἕδραν ἐπὶ χώματι ‖ περὶ τοῦ ἀποστόλου συ|νεχῶς[8], ἕως ἂν
ὁ ἀπόστο|λος γένηται· ἑλέσθαι δὲ | καὶ ἀποστολέας[9] τὸν 20
90 δῆ‖μον δέκα ἄνδρας ἐξ Ἀ‖θηναίων ἁπάντων, τοὺς | δὲ αἱρε-
θέντας ἐπιμε|λεῖσθαι τοῦ ἀποστόλο, | καθάπερ τῆι βουλεῖ 25
95 προς|τέτακται. εἶναι δὲ τῆι ‖ βουλεῖ καὶ τοῖς πρυτάνε|σιν ἐπι-
μεληθεῖσιν τοῦ | ἀποστόλου στεφανωθῆ|ναι ὑπὸ τοῦ δήμου 30
100 χρυσῶι | στεφάνωι ἀπὸ: Χ : δραχμῶν. ‖ ἐὰν δέ του προς-
δέει[10] τόδε | τὸ ψήφισμα τῶν περὶ τὸν | ἀπόστολον, τὴν 35
βουλὴν | κυρίαν εἶναι ψηφίζεσθαι[11], | μὴ λύουσαν μηθὲν
105 τῶν ‖ ἐψηφισμένων τῶι δήμωι. | ταῦτα δ' εἶναι ἅπαντα | εἰς
φυλακὴν τῆς χώρας[12].

---

8 Sessiones quotidianae senatus, dum classis profecta sit, non in curia (βουλευτηρίῳ), sed in Piraeeo ad portum fieri iubentur. 9 Cf. Boeckh Staatsh. I p. 701. 726. Seeurk. p. 171. 10 Hoc in lapide esse (ΠΡΟΣΔ ΕΙΤΑΙ legerat Rossius) Koehleri testimonio constat. Coniunctivum esse, EI pro HI scripta ex frequentissimo illius aetatis usu, vix est quod moneam. Paullo insolentior personalis activi προςδεῖν structura. 11 Cf. 89, 85. 12 Haec aut similia etiam in aliis cum Atheniensium tum aliarum civitatium plebiscitis leguntur; apparet huius argumenti decretis praecipuum quendam dignitatis locum tributum fuisse, etsi quonam modo id factum sit ignoratur. Cf. Boeckh p. 467.

---

113 Lapis opisthographus (v. 1—23 in fronte, reliqua in parte aversa) effossus in vico Turcico *Sarikiöi*, ubi Zelea antiqua fuisse videtur, et delatus Constantinopolim. Apographum nescio cuius per Limnium et Panorium homines Graecos ad H. G. Lollingium pervenit, qui edidit Mittheilungen des archaeologischen Instituts in Athen VI (1881) p. 229 n. III.

[Ἔδ]οξεν τῶι δήμωι·[1] Κλέων ἐπεστά[τει·...] | οχλῆς εἶπεν· αἱρε-
θῆναι ἄνδρας ἐνν[έα] | τῶν πολιτῶν ἐκ τοῦ δήμου[2] ἀνευρετὰ[ς] |
5 τῶν χωρίων τῶν δημοσίων, ὅσα μὴ οἱ Φ||ρύ(γ)ες[3] ἔχοντες φόρον
ἐτέλεον, εἴ τίς | τι κατέκτηται ἰδιώτης ἐξ ὃ ἡ ἀκρόπολ|ις κατε-
λάφθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν· ἐλέσθαι | δὲ ἐκ τούτων τοὺς ἀνευρε-
τάς, ὅσοι μὴ τῶν | δημοσίων τι χωρίων ἔχουσι. τοὺς δὲ αἱρε-
10 θ[έ]||ντας ὀμόσαι τὴν Ἄρτεμιν, ἀνευρήσειν εἴ τις | τῶν δημοσίων
χωρίων ἔχει κατὰ τὸ ψήφισμα, | καὶ τιμήσειν τῆς ἀξίης ὀρθῶς
καὶ δικαίως κ[α]||τὰ γνώμην τὴν ἑαυτοῦ. ὡς δ' ἂν τιμήσωσι | οἱ
15 αἱρεθέντες ὑπὸ τοῦ δήμο, ἐκτίνεν τὴν || τιμὴν τὸν ἰδιώτην τῆι
πόλει, ἢ τοῦ χωρίου ἐξ|ίστασθαι. ἀνευρεῖν δὲ καὶ τιμῆσαι διὰ
μηνὸς | Ἡραίο, τὴν δὲ ἔκτεισιν εἶναι διὰ τὸ Κεκυπωσ|..[4] ἢν
δέ τις ἀμφισβατῆι φὰς πρίασθαι ἢ λαβε|ῖν κυρίως παρὰ τῆς
20 πόλεως, διαδικασίην αὐ||τῶι εἶναι, καὶ εἰὰν φανῆι μὴ ὀρθῶς
ἐκτη|μένος, τὴν τιμὴν αὐτὸν ἐκτίνειν ἡμιολ|ίην. τοὺς δὲ ἄρ-
χοντας ἀποδόσθαι τὰ χω|ρία, ὧν ἂν ἐξστῶσιν[5] οἱ ἰδιῶται
25 διὰ μηνὸς Ἀ|κατα..ο.[6] τοὺς δὲ ἀποδήμους, ἐπειδὰν ἔ||λθωσι ἐς
τὴμ πόλιν, ἀποδοῦναι τὴν τι|μὴν διὰ μηνὸς ἢ ἐνεχέσθων τῶι
ψηφίσ|ματι κατὰ ταὐτά. δικαστὰς δὲ ἔναι ἕ[ν]||δεκα τῶν πολιτῶν
μὴ ἐχόντων τι τῶν δη|μοσίων χωρίων, οὓς ἂν ὁ δῆμος ἕληται.
30 σ[υ]||νηγόρους δὲ ἔναι ἐκ τῶν ἐννεία[7] τρεῖς | οἳ ἂν λάχωσι. ὀμό-

---

Litterarum formae (ΘΞΠΣ) fortasse non omnes accurate exceptae sunt ab eo qui transscripsit (cf. not. 8). 1 Populus Zelitarum est. Ex v. 7 sqq. recte L. collegit, paullo ante quam haec decreta essent, populum dominatione liberatum arcem occupasse. Quod Alexandri M. aetate factum esse statuit idem. Atque etsi ab Arriano I, 17 nihil narratur, nisi regem Zelitis ignovisse, quia coactos contra ipsum arma tulisse intellexisset, tamen eum recte coniecisse puto: nam scriptura O et E pro ου et ει hic, quamquam non constanter, servata, ad recentiora tempora descendere utique vetat. (De litteratura, quae sane multo recentioris aetatis speciem prae se fert, v. supra). Tyrannum tum expulsum fortasse Nicagoram fuisse (Ath. VII, 289 c. Clem. Alex. Protr. IV, 54), Alexandri aequalem, adnotavit L. 2 Hoc post τῶν πολιτῶν supervacaneum videatur. Sed putaverim his verbis idem fere indicari, quod apud Athenienses est ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων. 3 ΦΡΥΙ·ΕΣ. 4 διὰ τὸ κεκυπ(ὸ)ς | (ἔτος) Lolling, quod non intellego. Mihi potius mensis nomen, depravatum aut lapicidae aut transscribentis culpa, latere videtur. 6 De hac scriptura satis frequenti cf. quae adnotavi ad C. I. Att. III 2002. 6 Partis anticae scriptura finitur litteris ΜΗΝΟΣΑ, postica incipit a ΚΑΤΑΥ.Ο. Atque nullam inter utramque lacunam intercedere admodum probabiliter statuit L., sed quod mensis nomen Α|(π)κατ(ουρί)ου legit, nimis incertum est. 7 Scriptura illius potissimum

σαι δὲ καὶ τοὺς δικαστὰς | καὶ τοὺς συνηγόρους τὴν Ἄρτεμιν
κατὰ | τὸν νόμον. ἐγκόψαι δὲ τοὺς ἄρχοντας | τὸ ψήφισμα ἐς
35 στήλην καὶ τὴν [τιμήν] ||, ὡς ἂν ἕκαστοι ἐκτείσωσι, τῶν χωρίων,
κ|αὶ θεῖναι ἐς τοῦ Ἀπολλωνος τὸ Πυθίο | [τὸ ἱ]ερόν. τὰ δὲ χρή-
ματα ἀναλ[ῶσα|ι το]ὺ(ς) ἄρχοντας ἐς τὰ ἱερὰ τὰ δημόσ[ια κ|αὶ
40 ἐ]άν (π)ο[8] ἄλληι τῆι πόλει δέηι.α...ε ||----------δημόσιαι
γέαι προς------ | ------αιλεχ...τω.ὁ δ[ῆμος(?)]|---- τ--
-----

aetatis, cui Lollingius titulum tribuit, usui accommodata (cf. 1044), ut iniuria L. statuerit in transscribendo erratum et fortasse ἐννέFα in lapide esse, id quod propter aetatem incredibile est. 8 ΑΝΓΘ. Supplevi et emendavi. Ceterum quod Γ pro π lectum est, indicio esse videtur, Π potius quam Π in lapide esse.

114 Lapis inventus octo miliariis Anglicis ab urbe Pergamo, ubi situm erat Gambreum. Ed. Fellows Itin. As. min. p. 30 (inde Boeckh C. I. G. 3561). Plenius exscripsit M. Georgiu, cuius ex apographo ed. A. Papadopulos Bulletin de corr. Hell. I (1877) p. 54.

Θεὸς τύχη ἀγαθή. | Βασιλεύοντος Ἀλ|εξάνδρου, ἔτει ἑν|δεκάτωι[1],
5 Μενάνδ||[ρ]ου[2] σατραπεύοντο|ς, ἐπὶ πρυτάνιος Ἰσ|αγόρου, Κ[ρ]α-
10 τεύας ἔ|δωκεν Ἀριστομέν|ει γῆ(ν) (ψ)ι(λ)ὴν[3] ἀγρὸν || ἐποικίσαι[4] πρὸς
τῶι | φυτῶι[5] ἐπὶ Κρατεύ|α φυτευθέντι. ὁ δὲ πε|ρίβολός ἐστιν
15 τῆς γ|ῆς σπόρου κύπρων[6] ἑκ||ατὸν ἑβδομήκοντα | καὶ οἰκόπεδα

Litterarum formae volgares praeter ΘΞΠ (Fellowsii apographum Σ habet, Georgii Ξ). 1 Ol. 113, 3 (326|5 a. Chr.). 2 Menandro ab rege Lydiae satrapia mandata erat (Arrian III, 6, 8 εἰς Λυδίαν δὲ σατράπην Μένανδρον ἐκπέμπει τῶν ἑταίρων. VII, 23, 1), cui Pergamum quoque et vicinas regiones adiunctas esse hic titulus docet. 3 ΤΙΙΟΤΙΑΗΓΡΟΝ Fellows, unde Boeckhius Πιστία (patris nomen) ἀγρὸν efficere conatus est. At Georgiu legit ΓΗΙΥΙΑΗΝΑΓΡΟΝ, quod ab editore Graeco recte emendatum esse intelleget qui reputaverit quam frequenter Ψ cum Υ et Λ cum Α confundatur. γῆ ψιλὴ est terra arboribus non consita, ut distinguatur a φυτῷ v. 7. Cf. Hom. I, 580 ψιλὴν ἄροσιν. 4 Sic Fellows. ΕΠΟΙΚΙΚΑΙ Georgiu. Locatur fundus usque ad id tempus incultus, ut colatur. Sane ἐποικίζειν hac vi inusitatum. 5 'prope fundum sub possessore Crateua consitum' B. 6 Cf. Hesych. κύπρος· μέτρον σιτηρόν et ibi interpretes. B.

καὶ κῆ[π]|ος[7]. φόρος δὲ τοῦ κήπο|υ χρυσοῦς ἕκα[σ]το|ν ἐνιαυτόν.

7 ΚΗΓ|ΟΣ Georgiu, ΚΙΛ Fellows.

115 Basis lapidis flavi inventa Olympiae. Ex A. Furtwängleri apographo edidi Archäol. Zeitung XXXVII (1879) p. 139 n. 275. Postea fragmentum alius lapidis repertum est in quo eadem verba repetita erant (G. Treu Arch. Ztg. XXXVII p. 209 n. 329).

Βασιλέως Ἀλε[ξάνδρου] | ἡμεροδρόμας καὶ | βηματιστὴς[1] τῆς
5 Ἀσίας | Φιλωνίδης[2] Ζωΐτου[3] Κρὴς || Χερσονάσιος[4] ἀνέθηκε | Διὶ Ὀλυμπίωι.

Litterae volgares. 1 Bematistas Alexandri praeterea novimus Baetonem et Diognetum (Athen. X 442b. Plin. N. h. VI, 17, 61. C. Müller Scr. rerum Alex. p. 134 sqq.). 2 Cf. Paus. VI, 16, 5: Τοῦ δὲ Ἀριστείδου ἐγγύτατα Μενάλκης ἕστηκεν Ἠλεῖος — καὶ Φιλωνίδης Ζώτου γένος μὲν ἐκ Χερρονήσου τῆς Κρητῶν, Ἀλεξάνδρου δὲ ἡμεροδρόμος τοῦ Φιλίππου. 3 Patri Ζώϊτος nomen fuisse videtur, ut Κάλλιτος Arch. Ztg. XXXVII p. 56 n. 240 et Γόμνιτος C. I. Att. III 1113a. 4 Eadem originis designatio legitur apud Kum. Ἐπιγρ. ἐπιτυμβ. 1917, Κρὴς Ὀάξιος ibid. 1915.

116 Marmor Iasense saburrae loco Chium devectum, ubi vidit Chandler, qui edidit Inscr. ant. I p. 22. Inde expressit Boeckh C. I. G. 2672.

[Ἐπει]δ[ὴ Γό]ργος[1] καὶ Μιννίων Θεοδότ|[ου υἱ]οὶ κ[αλ]οὶ κἀγαθοὶ γεγένηνται | [πε]ρὶ τ[ὸ] κοινὸν τῆς πόλεως, | [κα]ὶ πολλοὺς
5 τῶν πολιτῶν ἰδίαι εὖ [π]||εποιήκασιν, καὶ ὑπὲρ τῆς μικρῆς | θαλάσσης[2] διαλεχθέντες | Ἀλεξάνδρωι βασιλεῖ ἐκομίσαντο | [κ]αὶ ἀπέδοσαν τῶι δήμωι, δεδόσθαι | αὐτοῖς καὶ ἐγγόνοις ἀτέλειαν

Litterae Ionicae volgares praeter Σ (si quidem Chandleri apographo fides habenda est). 1 Supplevit C. Curtius ex n. 119. vide ibi notam 1. 2 Cf. 6[11].

10 καὶ ‖ προεδρίην εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον. | ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα ἐν τῆι | παραστάδι τῆι πρὸ τοῦ ἀρχείου.

---

117 Prienae; titulus litteris magnis incisus in anta templi Minervae. Ex Woodii apographo Chandler Ant. Ion. I p. 15. Boeckh C. I. G. 2904. Lebas-Waddington Asie n. 187. H. Wittich Archäologische Zeitung 1862 p. 277.

Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος | ἀνέθηκε τὸν ναὸν | Ἀθηναίηι Πολιάδι.

De templo Minervae apud Prienenses a Pytheo architecto exstructo cf. Vitruv. I, 1, 12. VII, 1, 12.

III.

Ab Alexandri Magni morte ad Corinthum deletam.

118 Tabula lapidis Hymettii inventa Athenis. Ed. Kumanudis Ἐφημερὶς τῶν Φιλομαθῶν 3 Σεπτ. 1865. Koehler C. I. Att. II 184.

--------: Γ | [--------- Θεσ]σαλῶν: Δ--|[-------ω]ν:
5 II | [----- Ἀχαιῶν Φθ]ιωτῶν[1]: I ‖ [----- Φλει]ασίων[2]: III |
[------]ων: II: Ἀμβρακιωτ[ῶν: --] | [-------ἀ]πὸ Θράικης
καὶ | [-------] Φωκέων: III: Λοκρῶν: III | [----- Οἰτ]αίων

Litterae Ionicae volgares. Indicem civitatium foederatarum cum numeris suffragiorum quae cuique populo in communi sociorum consilio concessa essent agnovit Kum. Ad bellum Lamiacum (Ol. 114, 2. 323|2 a. Chr.) spectare docuit Koehler coll. Diod. XVIII, 11, ubi inter socios Atheniensium et Aetolorum omnes quas hic habemus civitates recensentur praeter Phliasios (de quibus v. not. 2), Ambraciotas, Perrhaebos, Zacynthios, Cephallenas. 1 'Litteram quae nunc in lapide est secunda, aut Λ aut Ω fuisse in apographo meo adnotavi'. Koehler. 2 Supplevit Droysen Gesch. des Hellenismus II, 1 p. 56 not. 2 coll. Pausania 1, 25, 4, qui Phliasios inter socios Atheniensium nominat, cum in Diodori indice Sicyonii vicini sint.

10 καὶ Μαλιέων καὶ ‖ [----- Ἀλυζ]αίων καὶ Δολόπων: Γ | [------ Πε]ρραιβῶν: II | [---- Ζακύνθο]υ[3] καὶ Κεφαληνίας: III.

3 Supplevi.

119 Lapis Samius, apud consulem L. Marc in oppido *Vathy*. Ed. C. Curtius Inschriften und Studien zur Geschichte von Samos, Lübeck 1877. p. 22 n. 7. (Droysen Gesch. d. Hell. II, 2 p. 362).

Ἔδοξε[ν τῆι βο[υ]λῆι καὶ τῶι δή|μωι· Ἐπ[ί]κουρος Δράκοντος | 5 εἶπεν· ἐπειδὴ Γόργος[1] καὶ Μ|ιννέων Θεοδότου Ἰασεῖς κα||λοὶ καὶ ἀγαθοὶ γεγένηνται | περὶ Σαμίους ἐν τῆι φυγῆι[2], καὶ | διατρί-βων Γόργος παρὰ Ἀλεξάν|δρωι πολ[λὴ]ν εὔνοιαν καὶ [προ]θυμί|αν 10 παρείχετο περὶ τὸν δῆμο[ν τ]ὸν Σα||μίων σπο[υ]δάζων ὅπως ὅτ[ι τ]άχος | Σάμιοι τὴμ πατρίδα κο[μ]ίσαιντο, καὶ ἀ|ναγγείλαντος Ἀλεξάνδρου ἐν τῶ[ι] | στρατοπέδωι[3], ὅτι Σάμον ἀποδιδοῖ | Σα-15 μίοις, καὶ διὰ ταῦτα[4] αὐτὸν τῶν Ἑ||λλήνων στεφανωσάντων[5]

Litterae volgares. 1 Ephippus apud Athenaeum XII 538b de Dionysiis quae Alexander anni 324 a. Chr. auctumno Ecbatanis celebrabat haec refert: ἄλλων γὰρ ἄλλο τι ἀνακηρυττόντων καὶ στεφανούντων τὸν Ἀλέξανδρον, εἷς τις τῶν ὁπλοφυλάκων ὑπερπεπαικὼς πᾶσαν κολακείαν, κοινωσάμενος τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐκέλευσε τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν ὅτι Γόργος ὁ ὁπλοφύλαξ Ἀλέξανδρον Ἄμμωνος υἱὸν στεφανοῖ χρυσοῖς τριςχιλίοις, καὶ ὅταν Ἀθήνας πολιορκῇ, μυρίαις πανοπλίαις καὶ τοῖς ἴσοις καταπέλταις καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις βέλεσιν εἰς τὸν πόλεμον ἱκανοῖς. Eundem esse coll. v. 7. 16 intellexerunt Curtius et Droysen. Cave tamen ἐστεφάνωσε quod in titulo est referas ad ea quae Ephippus narrat. De eodem Gorgo Droysen intellexit quae apud Strabonem XV p. 700 leguntur καὶ χρυσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν ἄλλοις ὄρεσιν ἱστορεῖται καλά, ὡς ἐδήλωσε Γόργος ὁ μεταλλευτής, sine idonea causa si quid video. 2 Expulsi erant Samii ab Atheniensibus partim Ol. 108, 3 (366|5 a. Chr.), partim Ol. 107, 4 (352|1 a. Chr. Cf. W. Vischer kleine Schriften II p. 148 not. 2), reducti sunt, cum iam Alexander id se facturum pollicitus esset (cf. not. 3) a Perdicca Ol. 114, 3 (322|1 a. Chr.). Diodor. XVIII, 18. 3 Constat Alexandrum Ol. 114, 1 (mense Iulio 324 a. Chr.) Nicanorem in Graeciam misisse qui Olympiis renuntiaret ut exules in patrias restituerentur. Diod. XVIII, 8. Idem iam antea ipsum regem in exercitu pronuntiasse ex hoc titulo discimus; namque quod hic de Samo sola dicitur, ex argumento tituli facilem explicationem habet neque est cur dubitemus quin coram exercitu quoque de omnium civitatium exulibus restituendis dixerit. 4 Cf. 84[2]. 5 De legationibus civitatium Babylona ad

ἐστ|εφάνωσε καὶ Γόργος καὶ ἐπέστε[ι]||λε εἰς Ἰασὸν πρὸς τοὺς
ἄρχονται|ς, ὅπως οἱ κατοικοῦντες Σαμίω[ν] | ἐν Ἰασῶι, ὅταν εἰς
20 τὴν πατρίδα κατ||ωσιν, ἀτελῆ τὰ ἑαοτῶν ἐξάξον|ται καὶ πορεῖα
αὐτοῖς δοθήσεται, τὸ ἀ|νάλωμα τῆς πόλεως τῆς Ἰασέων | παρε-
χούσης, καὶ νῦν ἐπαγγέλλον|ται Γόργος καὶ Μινίων ποιήσειν
25 ὅτι || ἂν δύνωνται ἀγαθὸν τὸν δῆμον τὸ|ν Σαμίων· δεδόχθαι
τῶι δήμωι, δε|δόσθαι αὐτοῖς πολιτείαν ἐπ' ἴσηι | καὶ ὁμοίηι καὶ
30 αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις· | καὶ ἐπικληρῶσαι αὐτοὺς ἐπὶ φυλὴν κ||αὶ
χιλιαστὺν καὶ ἑκατοστὺν[6] καὶ γέ|νος, καὶ ἀναγράψαι εἰς τὸ γέ-
νος[7], ὃ ἂ|ν λάχωσιν, καθότι καὶ τοὺς ἄλλου|ς Σαμίους· τῆς δὲ
35 ἀναγραφῆς ἐπιμε||[λ]ηθῆναι τοὺς πέντε τοὺς ἡιρη||μένους. τὸ δὲ
ψήφισμα τόδε ἀνα|γράψαι εἰς στήλην λιθίνην καὶ στῆ|σαι [ἐ]ν
τῶι ἱερῶι τῆς Ἥρας, τὸν δὲ [τα]||μίαν ὑπηρετῆσαι.

Alexandrum missis, quae ei gratias agerent et coronas aureas deferrent, cf. Arrian. VII, 14, 6. 19, 1. 23, 2 aliorumque scriptorum locos quos affert Curtius p. 24 not. 61. 6 De his civitatis partibus, ex quibus χιλιαστὺς etiam Ephesi (cf. n. 134, 10), Erythris, Methymnae, ἑκατοστὺς Byzantii, Lampsaci, Heracleae Ponticae (Aen. Tact. 11, 11) fuit, cf. Vischer Kleine Schriften II p. 153 sqq. Curtius p. 25 sqq. 7 Quod praeter gentem nullius ex iis populi partibus, quae antea enumeratae sunt, hic mentio fit, inde certissime intellegitur gentem ἑκατοστύος, hanc χιλιαστύος, hanc rursus tribus partem fuisse, qua de re dubitaverat Vischer.

---

120 Tabula marmoris Pentelici inventa in pago Aexonensium. Edd. Pittakis Eph. 858. Rangabé Ant. Hell. 422. Koehler C. I. Att. II 584.

[Θ]εοί. | [Ἀριστοκ]ράτης Ἀριστοφάνου εἶπεν· ἐπειδ|[ὴ Δημήτρ]ιος
Φανοστράτου Φαληρεὺς ἀνήρ | [ἐστιν ἀγ]α[θ]ὸς περὶ τὸν δῆμον
5 τὸν Ἀθηναίω||[ν καὶ τὸν δ]ῆμον τὸν Αἰξωνέων[1], καὶ πολέμ[ου |
γενομένου] ἐν τῆι χώραι καὶ χ[ω]ρισθέντ[ων τ|οῦ Πειραιῶς] καὶ
τοῦ ἄστεως διὰ τὸν [πόλεμ|ον[2], πρεσβεύσ]ας[3] διέλυσε Ἀ[θ]ηναί-
10 ου[ς καὶ πά|λιν ἐπανήγαγε]ν εἰς τὸ αὐτό, καὶ σ[ῖτον εἰς||ήγαγεν

Litterae volgares στοιχηδὸν dispositae. 1 Decretum pagi Aexonensium est. 2 Ol. 115, 3 (318|7 a. Chr.) cum Cassander Piraeeum teneret, urbs a Polypercontis fautoribus defensa est, donec unus ex principibus civitatis populo persuasit, ut legationem de pace ad Cassandrum mitteret (Diodor. XVIII, 74). 3 Supplevi. διὰ τὸν [πόλε|μον εἰς μερίδ]ας, διέλυσε Koehler.

τοῖς Ἀ]θηναίοις καὶ τεῖ χώ[ραι, καὶ | ἐπιστάτης[4] αἱρ]εθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμ[ου ----- ἀναθήματα | ---- ἀν]έθ[η]κεν κάλ[λιστα --- -- κ]αὶ ὕστερ[ον----------]

Prima sane legatio ex urbe ad Cassandrum missa est (cf. not. 2). At ea nondum confectum esse negotium Diodorus indicat cum dicit γενομένων δὲ πλειόνων ἐντεύξεων συνέθεντο τὴν εἰρήνην. Demetrius igitur, legatus ad cives qui urbem tenebant profectus, moderatione et sollertia difficultates quae animorum reconciliationi obstabant removisse videtur. 4 Aut hoc aut προστάτης (coll. Demochare apud Polyb. XII, 13, 9) reponendum esse, quia ἐπιμελητὴς (τῆς πόλεως), quod Diodorus habet XVIII, 74. XX, 45, spatii rationibus non conveniret, monuit Koehler.

121 Basis quadrata marmoris Pentelici inventa anno 1850 Eleusine inter rudera propylaei ab Ap. Claudio exstructi et templi Cereris. Edd. Rangabé Antiquités Helléniques 1079. W. Vischer Kleine Schriften II p. 87 n. 70. Pittakis Eph. 2567. Lenormant Recherches archéologiques à Eleusis p. 5 n. 3.

In fronte:

Ἀθηναίων οἱ τεταγμένοι ὑπὸ τοῦ δήμου[1] | ἐν Ἐλευσῖνι καὶ Πανάκτωι καὶ ἐπὶ Φυλῆι τὸν | στρατηγὸν[2] Δημήτριον Φανοστράτου Φαληρέα | στεφανώσαντες Δήμητρι καὶ Κόρει ἀνέθηκαν.

Litterae volgares praeter Σ, si modo haec forma re vera in lapide est. 1 Paus. I, 25, 6 Panactum a Cassandro occupatum narrat. Quod Vischerus cum huius tituli testimonio sic modo conciliari posse iudicavit, ut sumeremus postea praesidia Macedonica ex illis praesidiis deducta et Attica ibi collocata esse. At fortasse una Macedones et Athenienses illic stationem habebant. 2 Quum hic titulus dedicaretur, praetor fuit Demetrius; antea iam ter (v. 9—11) praetura functus erat. Quare id quidem Vischero concedendum est, non prius quam quarto imperii anno (Ol. 116, 2. 315|4 a. Chr.) hoc monumentum erectum esse. Ut vero cum illo usque ad annum Ol. 116, 4. 313|2 a. Chr. descendamus, necessarium non videtur. Nam primum ille proficiscitur ab anno Ol. 105, 4 (317|6 a. Chr.), cum tamen fieri potuerit, ut iam anno antecedente, cuius initio Demetrius rerum potitus est, praetura ad eum deferretur; deinde vero dubito, num iure V. etiam praefecturam equitum in eorum honorum numero habuerit, quibus Demetrius per principatus sui tempus functus esset. Nam hic magistratus cum praetorum imperio subiectus fuerit, non videtur convenire principi civita-

Infra duo quaternarum coronarum ordines cum his inscriptionibus:

5 Ἀθηναίων | οἱ τεταγμέ|νοι Ἐλευσῖνι (I)
Ἀθηναίων | οἱ τεταγμέ|νοι ἐμ Πα|νάκτωι (II)
Ἀθηναίων | οἱ τετα|γμένοι | ἐπὶ Φυλεῖ (III)
Ἡ βουλὴ | ὁ δῆμος | ἱππαρχή|σαντα (IV)
Ἡ βουλὴ | ὁ δῆμος | στρατη|γήσαντα (V)
10 Ἡ βουλὴ | ὁ δῆμος | στρατη|γήσαντα (VI)
Ἡ βουλὴ | ὁ δῆμος | στρατη|γήσαντα (VII)
Οἱ ἱππεῖς ἱππαρ|χήσαντα (VIII)

Infra coronas:

Σωσίθεος Ἀθηναῖος ἐποίησεν.

In latere sinistro duae coronae, una iuxta alteram:

Παναθή|ναια τὰ μεγά|λα ἅρματι (IX)
15 Ἐλευσί|νιοι (X)

In latere dextro item duae coronae:

Δήλια | ἅρματι (XI)
Ἑρμαῖα | ἅρματι (XII)

tis. Quare ante Ol. 105, 3 potius hoc munere eum functum esse putaverim.

122 Lapis Athenis in museum Britannicum delatus. Edd. Chandler Syll. Inscr. II n. 11 p. 50. Osann Syll. I p. 112 (Boeckh C. I. G. 105). Hicks Inscr. Gr. Mus. Brit. n. 14 (Koehler C. I. Att. II 234).

Ἐπὶ Νικοδώρου ἄρχοντος[1] | ἐπὶ τῆς Κεκροπίδος ἕκτη|ς
5 πρυτανείας, Γαμηλιῶνος | ἑνδεκάτηι, ἕκτηι καὶ εἰκο||στῆι τῆς πρυτανείας[2], ἐκκλη|σία· τῶμ προέδρων ἐπεψήφι|ζεν Ἀριστοκράτης Ἀριστο|δήμου Οἰν(αῖος) καὶ συμπρόεδρο|ι· Θρασυκλῆς Ναυ-
10 σικράτο[υ]||ς Θριάσι(ος) εἶπεν· δεδόχθαι τ|ῶι δήμωι, Ἄσανδρον Ἀγάθων|ος Μακεδόνα[3] ἐπαινέσαι ὅτ|ι ἐστὶν ἀνὴρ ἀγαθὸς ἰδίαι

Litterae volgares accurate quidem στοιχηδὸν dispositae, sed impari versuum longitudine. 1 Ol. 116, 3 (314/3 a. Chr.). 2 Annum intercalarem fuisse apparet. 3 Boeckhius cum insigni acumine in apographorum quibus ei uti licuit foedis corruptelis Asandri nomen agnovisset, hunc

15 | τε περὶ Ἀθηναίους τοὺς ἀφ||ικνουμένους εἰς τὴν χώρα|ν τὴν
ἑαυτοῦ καὶ κοινεῖ περ|ὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, κ|αὶ παρα-
20 γενόμενος εἰς τὴμ | πόλιν τάς τε ναῦς τὰς ἰδία||ς καὶ τοὺς στρα-
τιώτας παρ|[έσχετο[4] Ἀ]θ[ηνα]ί[ο[ις] εἰς τὰς χ|.....
....ρ | --------

sumpsit filium ceteroquin plane ignotum fuisse Agathonis illius, quem fratrem Asandri Cariae satrapae commemorat Diodorus XIX, 75. At collatis v. 15. 16 τοὺς ἀφικνουμένους εἰς τὴν χώραν τὴν ἑαυτοῦ et v. 19—21 τάς τε ναῦς τὰς ἰδίας καὶ τοὺς στρατιώτας παρέσχετο multo aptius videtur ipsum satrapam intellegere. Neque id ullam difficultatem habet, dummodo ab Asandro Philotae f. (Arrian. I, 17, 7), Parmenionis fratre, qui in Alexandri exercitu fuit neque commemoratur post annum 330 a. Chr. (Arrian. IV, 7, 2) distinguamus iuniorem, cuius in successorum Alexandri certaminibus frequens est memoria (Cf. Droysen Gesch. des Hell. II, 1 p. 29 sqq.). Huius pater Agatho idem esse videtur, cui Ol. 112, 2 (334|0 a. Chr.) Babylonis custodiam ab Alexandro mandatam narrant Diodorus XVII, 64 et Curtius V, 1, 43. Fortasse is Parmenionis et Asandri maioris frater fuit. 4 Haec cum magna probabilitate Droysen Gesch. des Hellenismus II, 2 p. 25 not. 1 rettulit ad expeditionem anno 315 a. Chr. contra Lemnum, cuius incolae ab Antigoni partibus stabant, susceptam (Diodor. XIX, 68).

123 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 1073. Rangabé Ant. Hell. 505. Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 235.

------ιν, καλέσαι | [δὲ καὶ τοὺς πρ]έσβεις[1] εἰς τὸ πρυτα[ν|εῖον
ἐπὶ] ξένια εἰς αὔριον: Σύν(α)λον[2] | [καὶ Β]οδμ(ί(λ)καν[3]· ἀναγράψαι
5 δὲ τόδε τ||[ὸ] ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ π|ρυτανείαν ἐν
στήλῃι λιθίνῃι καὶ σ|τῆσαι ἐν ἀκροπόλει· εἰς δὲ τὴν ἀναγ|ρα-

Litterae volgares στοιχηδὸν dispositae. Ex scripturae rationibus inter Ol. 112 et 119 (330—300) titulum incisum collegit Koehler. 1 Carthaginiensium legationem esse, de qua sane nihil praeterea memoriae proditum est, ex legatorum nominibus v. 3. 4 apparet. 2 ΣΥΝΛΛΟΝ. Synalus Minoae praefectus Ol. 105, 4 (357|6 a. Chr.) commemoratur a Plutarcho Dion. 25. Koehler. 3 ΟΔΜΙΑΚΑΝ Velsen. ϽΔΜ⌒ΑΚΛΝ Koehler. ΟΔΜΛΑΚΟΝ Pittakis. ΙΔΜΟΑΚΑΝ Rangabé. Quum his quae homines docti in lapide dispexerunt, tum formae Punicae *Bodmelkarth* (cf. Noeldeke apud Koehlerum) optime convenire videtur ea scriptura quam supra posui; Α pro Λ ante Κ certe ipsius lapicidae errori tribuendum est. Scriptores fere

φὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμία|ν τοῦ δήμου [Δ] δραχμὰς ἐκ
10 τῶν εἰς τὰ κ||ατὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῶι δήμωι.

Βομίλκας habent. De Bomilcare Carthaginiensium duce, qui paullo post Ol. 117, 3 (310|9 a. Chr.), cum rerum potiri conaretur, a civibus necatus esset (Diodor. XX, 43 sqq.) monuit Koehler.

124 Fragmenta duo tabulae marmoris Pentelici; *a* (vs. 1—12) edd. Pittakis Eph. 3701. Kumanudis Ἐπιγρ. ἀνεκδ. Ἀθήν. 1860. ἀρ. 1. *b* (v. 13—36) Kumanudis Eph. nov. 241. Ambo ex ectypis chartaceis edidit et interpretatus est C. Curtius Philol. XXIV p. 83 sqq. Ex apographis suis Koehler C. I. Att. II 240.

[Ἐπὶ Ἀναξικράτους ἄρχοντ]ος·[1] ἔδοξεν τῶι δήμωι·[2] Στρατ|[ο-
κλῆς Εὐθυδήμου Διομεεὺ]ς[3] εἶπεν· [ἐπ]ε[ιδὴ Λ]υκοῦργο[ς | Λυκό-
φρονος Βουτάδης[4] παρα]λ[α]βὼν [πα]ρ[ὰ τῶν ἑ]α[υτ]οῦ π[ρ|ογόνων
5 οἰκείαν ἐκ παλαιοῦ] τ[ὴν] πρ[ὸς τὸν δῆμ]ον εὔνο[ι||αν[5].....
.....]αρ..α[.|.....
..... στ]εφαν[.|.....

Litterae volgares (nisi quod φῖ modo Φ modo + est), dispositae στοιχηδόν. 1 Ol. 118, 2 (307|6 a. Chr.). 2 Idem plebiscitum esse, quod habet Pseudoplutarchus Vit. X or. p. 852 A sqq., sed illic in brevius contracta et multifariam immutata decreti verba, Kum. et C. docuerunt. Praescripta illic paullo pleniora exstant, ex quibus discimus, prytaniam fuisse Antiochidis sextam. 3 De Stratocle cf. Ruhnken ad Rutil. Lup. p. 32. Sauppe Or. Att. II p. 342. Anno 324 Demosthenem accusavit in causa Harpalica (Dinarch. I, 1. 20). Postea cum Demetrius Poliorceta Athenas Cassandri dominatione liberasset, ille acerrimum libertatis conservandae studium prae se ferebat (cf. n. 133) ideoque hoc honorificum de Lycurgo plebiscitum rogavit. At simul luxuriosa vita et abiectissima erga Demetrium adulatione (Ath. XIII p. 596f. Plut. Dem. 11. 12. 26. Diodor. XX, 46) famosus fuit. Quattuor exstant decreta populi Atheniensium, quibus Stratocle rogante summi honores conferuntur in Demetrii asseclas et adulatores (C. I. Att. II 247. 263. 264. 267). Pater eius est Euthydemus Stratoclis f. ap. Dem. XXI, 165. Sine idonea causa ad hunc potissimum Stratoclem locum Dem. XXXVII, 48 rettulerunt interpretes. 4 Cf. 111, 10. 5 Hucusque lapis cum exemplari Plutarcheo consentit; sequentia plane discrepant, ut in tam exiguo litterarum servatarum numero de restitutione desperandum sit. V. 6 fin. suspiceris fuisse quae apud Plutarchum sunt πολλάκις ἐστεφανώθη ὑπὸ τῆς πόλεως. At sic ordinem sententiarum plane alium fuisse hic atque apud Plutarchum statuendum esset.

.....]τ..|.....
10 .. τρι.|.....ο.....ος....||..
.....γ.....ν ...ν.|.....
.....τ ..... σχὼν..|.....
..... εδε.ε..|---------εις..|.....
15 .....ας..... ἀφικν||[.....
.... κ]αὶ κ[εκο]σμημένην τὴν[6] | [πόλιν.....ἀξίως] τῆς
ὑπαρχούσης αὐτε|[ῖ δόξης[7]..... ἐ]ξωικοδόμησεν·
τὴν δὲ σ|[κευοθήκην καὶ τὸ θέατρον τὸ] Διονυσιακὸν ἐξηργάσα|[το,
20 τὸ δὲ στάδιον τὸ Παναθην]αϊκὸν[8] καὶ τὸ γυμνάσιον τ||[ὸ κατὰ τὸ
Λύκειον[9] κατεσκεύ]ασεν, καὶ ἄλλαις δὲ πολλαῖ|[ς κατασκευαῖς
ἐκόσμησεν] ὅλην τὴν πόλιν· καὶ φόβων κ|[αὶ κινδύνων μεγάλων
τοὺς] Ἕλληνας περιστάντων Ἀλε|[ξάνδρωι Θηβῶν ἐπικρατήσα]ντι
καὶ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν κ|[αὶ ἄλλα δὲ τῆς οἰκουμένης μ]έρη κα-
25 ταστρεψαμένωι δι||[ετέλει ἐναντιούμενος ὑπὲ]ρ τοῦ δήμου, ἀδιά-
φθορον κ|[αὶ ἀνεξέλενκτον αὐτὸν ὑπὲρ] τῆς πατρίδος καὶ τῆς τῶ|[ν
Ἑλλήνων ἁπάντων σωτηρίας] διὰ παντὸς τοῦ βίου παρ|[έχων
καὶ ὑπὲρ τοῦ τὴν πόλιν] ἐλευθέραν εἶναι καὶ αὐτ|[όνομον πάσηι
30 μηχανῆι ἀγωνι]ζόμενος, δι' ὅπερ ἐξαιτή||[σαντος αὐτὸν Ἀλεξάν-
δρου[10] ὁ δ]ῆμος ἀπέγνω μὴ συνχωρῆ|[σαι μηδὲ λόγον ποιεῖσθαι
τῆς] ἐξαιτήσεως ἅμ' ἐν τοῖς ἄ|[λλοις πᾶσιν συνειδὼς ὧν μετ]έσχεν
Λυκούργωι τὴν ἀπ|[ολογίαν δικαίαν οὖσαν· καὶ δ]οὺς εὐθύνας
πολλάκις [τ|ῶν πεπολιτευμένων τε καὶ τῶν] διωικημ[έ]ν[ων ἐν
35 ἐλευθ||έραι καὶ δημοκρατουμένηι τῆ]ι πόλει .....|...
..... ιδι------

6 τὴν [πόλιν ἐπισκευάσας κρείττονα] | τῆς ὑπαρχούσης C., non recte intellecta vocis ἐπισκευάζειν significatione. 7 Supplevi. αὐτε[πάγγελτος C. At hoc, etiamsi Lycurgum rogatione ad populum lata effecisse statuamus, ut hoc opus sibi mandaretur, non recte dicitur de magistratu qui facit quod officii sui est. 8 Cf. 111, 16. 9 Haec apud Pseudoplutarchum corrupta sunt in τὸ γυμνάσιον καὶ τὸ Λύκειον. 10 Post Thebas ab Alexandro eversas (335 a. Chr.). Apparet Stratoclem in antecedentibus sive inscitia sive neglegentia temporum ordinem pervertisse, cum Asiae domitae mentionem faceret.

125 Tabula marmorea inventa Ilii. Ed. G. Hirschfeld Archäologische Zeitung XXXII (1875) p. 153 (Droysen Geschichte des Hellenismus II, 2 p. 382 n. 5).

[Γνώμη τῶν συνέδρω]ν[1]· ἐπειδὴ Μαλούσιος Βαχχίο[υ | Γαρ-
γαρεὺς ἀνὴρ ἀγ]αθὸς ὢν διατελεῖ περὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθ|[ηνᾶς
τῆς Ἰλιάδος] καὶ περὶ τὰς πόλεις, καὶ πρότερόν τε πολλὰ χρή-
[σι|μος ἐγένετο[2] τῶι] συνεδρίωι καὶ ταῖς πόλεσιν, εἴς τε τὰ κα-
5 τασκευάσμα||[τα τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆ]ς πανηγύρεως καὶ εἰς τὰς πρε-
σβείας τὰς ἀποστελ[λο|μένας καὶ ὑπὲρ] τῶν ἄλλων τῶν συμφε-
ρόντων τῆι πανηγύρει χρήματ[α | ἔδωκεν ἄτο]κα, καὶ τὴν ἄλλην
προθυμίαν ἐμ πᾶσιν τοῖς καιροῖς παρεχόμε|[νος μετὰ] πολλῆς
εὐνοίας, καὶ νῦν εἴς τε τὴν πρεσβείαν τὴν ὕστερον ἀποσ|[τελλο-
μέ]νην πρὸς Ἀντίγονον ἔδωκεν χρυσοῦς τριακοσίους ἀτόκους καὶ
10 εἰς || [τὴν τ]οῦ θεάτρου κατασσκευὴν χρήματα κομίσας εἰς Ἴλιον
ἔδωκεν τοῖς ἐπ[ι|στ]άταις, ὅσον ἔδεον, χρυσοῦς χιλίους τετρακο-
σίους πεντήκοντα | ἀτόκους· ἐπειδὴ Μαλούσιος διατελεῖ πράττων
καὶ λέγων (ἀ)προφα|σίστως[3] ἐμ πᾶσι τοῖς καιροῖς τὰ συμφέροντα
τῆι θεῶι καὶ ταῖς πόλεσι, | ἀγαθῆι τύχηι, δεδόχθαι τοῖς συνέ-
15 δροις, ἐπαινέσαι Μαλούσιον || [Β]αχχίου Γαργαρέα καὶ στεφανῶ-
σαι αὐτὸν ἐν τῶι γυμνικῶι ἀγῶνι | χρυσῶι στεφάνωι ἀπὸ δραχ-
μῶν χιλίων ἀρετῆς ἕνεκεν τῆς πρ[ὸς] | τὸ ἱερὸν καὶ τὴν πανήγυριν
καὶ τὸ κοινὸν τῶν πόλεων, δεδόσθαι δὲ | αὐτῶι μὲν τὴν ἀτέλειαν
καθάπερ δέδοται, δεδόσθαι δὲ καὶ τοῖς ἐκ|γόνοις αὐτοῦ τὴν
20 ἀτέλειαν, ὅτι ἂν πωλῶσιν ἢ ἀγοράσωσιν. τὸ δὲ ψή||φισμα τόδε
ἀναγράψαντας εἰς στήλην θεῖναι εἰς τὸ ἱερὸν τῆς | Ἀθηνᾶς, ἐπι-
μεληθῆναι δὲ τοὺς Γαργαρεῖς, ὅπως ἂν εἰδῶσιν ἅπα[ντες] | ὅτι
ἐπίσταται τὸ κοινὸν τῶν πόλεων τοῖς οὖσιν ἀγαθοῖς ἀνδράσιν
εἰς | αὐτοὺς χάριν ἀποδιδόναι. Γνώμη τῶν συνέδρων·
ἐπειδὴ Μαλούσι[ος] | ἀποστελλόντων (τῶν)[4] συνέδρων πρέσβεις εἰς

Litterae volgares. Continet lapis complura decreta foederis civitatium Troadis et Hellesponti, cuius caput erat Ilium novum cum fano et panegyri Minervae Iliadis. Quod foedus probabiliter D. coniecit non antiquius fuisse aetate Alexandri, qui Iliensium civitatem (nam civitas sane iam antea fuit, cf. 81[1]) magnis beneficiis affecerat. Ad idem foedus C. I. G. 3602. 3604 spectare. Decreta priora paullo ante annum 306 a. Chr., posteriora paullo post eundem facta H. inde collegit, quod v. 9 simpliciter πρὸς Ἀντίγονον est, cum v. 24 manifesto de eodem Antigono εἰς τὸν βασιλέα dicatur. Praeter Ilienses ex sociis civitatibus novimus Gargarenses (v. 21. 35) et Lampsacenos (v. 59). D. 1 σύνεδροι huius foederis etiam C. I. G. 3604 sunt. D. 2 Supplevi. χρήσ[ι|μα παρεσκεύασε H. Cf. n. 135, 12 sqq. 3 Emendavi. ΓΡΟΦΑ|ΣΙΣΤΩΣ lapis, quod intactum reliquerunt H. et D. 4 Articulum manifesto propter antecedentis participii terminationem errore omissum supplevi.

25 τὸν βασιλέα ὑ[πὲρ] ‖ τῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτονομίας τῶν πόλεων τῶν κοινωνουσ[ῶν τοῦ] | ἱεροῦ καὶ τῆς πανηγύρεως ἔδωκεν ἄτοκα χρήματα τοῖς ἀποστε[λλο]|μένοις ἀγγέλοις, ὅσα ἐκέλευον οἱ σύνεδροι, παρεσκευ[ασε] δὲ καὶ τὰ π[ρὸς] | σκηνὴν ἄτοκα χρήματα, καὶ τἆλλα δὲ προθύμως ὑπηρετε[ῖ ε]ἰς ὅτι ἂ[ν πα]|ρακαλῆι τὸ
30 συνέδριον, ἀγαθῆι τύχηι, δεδόχθαι τοῖς συνέδροις, ἐπα[ι]|νέσαι τε Μαλούσιον Βαχχίου Γαργαρέα, ὅτι ἀνὴρ ἀγαθός ἐστιν περ[ὶ τὸ] | ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὴν πανήγυριν καὶ τὸ κοινὸν τῶν πόλεων, καὶ στ[ε]|φανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνωι ἀπὸ δραχμῶν χιλίων ἐν τῶι γυ|μνικῶι ἀγῶνι· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τόδε εἰς στήλην τὴν ὑπὲ[ρ] | τῶν συνεδρ(ε)ιῶν[5] τῶν Μαλουσίου μέλ-
35 λουσ(α)ν[6] ἀνατεθήσεσθαι εἰς τὸ ἱερό[ν·] ‖ ἐπιμεληθῆναι δὲ τοὺς Γαργαρεῖς, ὅπως ἂν εἰδῶσιν ἅπαντες ὅτ[ι] | ἐπίσταται τὸ κοινὸν τῶν πόλεων τοῖς οὖσιν ἀγαθοῖς ἀνδράσιν εἰς α[ὐ]|τοὺς χάριν ἀποδιδόναι. Γνώμη τῶν συνέδρων· ἐπειδὴ Μαλούσιος κε|λεύει ἐπαγγεῖλαι αὐτῶι ἤδη τὸ συνέδριον, πόσων δεῖται παρ' αὐτοῦ χρημά|των εἴς τε τὸ θέατρον καὶ εἰς τἆλλα κατασσκευάσματα
40 καὶ εἰς τ[ὰ] ‖ ἱερὰ καὶ εἰς τὴν πρεσβείαν, καί φησι θέλειν παρόντων τῶν συ[ν]|έδρων ἤδη δοῦναι πάντα, ἀγαθῆι τύχηι, δεδό[χθαι] τοῖς συ[ν]|έδροις, ἐπαγγεῖλαι Μαλουσίωι δοῦναι τοῖς ἀγωνοθέταις χρ[υσοῦς] | τριςχιλίους καὶ πενταχοσίους σὺν τοῖς πέρυσι ὀφειλο[μέ]νοις ἀ[τόκοις,] | τοὺς δὲ ἀγωνοθέτας, οἷς μὲν
45 ἂν αὐτοὶ χρήσων[ται[7], τ]ὰ δὲ ἄ[λλα χρή]|‖ματα[8] θεῖναι [εἰ]ς τὸ ἱερ[ό]ν· ἂν δέ τι περιγένηται ἐ[κ]δοθέντ[ων τῶν] | ἔργων, ἀποδοῦναι Μ[αλο]υσίωι. Γνώμη τῶν συνέδρων· [ἐπειδὴ Μα]|λούσιος [Βαχ]χίου Γαργαρεὺς ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελ[εῖ περὶ τὸ]| ἱερὸν τῆς Ἀθ[ην]ᾶς τῆς Ἰλιάδος καὶ τὸ συνέδριον, δ[εδόχθαι]|
50 τοῖς συνέδρ[οι]ς, στεφανῶσαι Μαλούσιον χρυσῶι στ[εφάνωι ἀπὸ]‖ χρυσῶ[ν] τρι[άκο]ντα· καλεῖν δὲ α[ὐτὸν καὶ] εἰς προεδρί[αν σὺν

---

5 Emendavi. συνεδρίων H. D., quod non intellego. Videtur Malusius a Gargarensibus identidem synedrus in concilium missus esse, et cum per hunc magistratum foederatas civitates beneficiis affecisset, tabula quae haec beneficia testaretur haud inepte ἡ ὑπὲρ (= περὶ) τῶν συνεδρειῶν τῶν Μαλουσίου dici poterat. 6 ΜΕΛΛΟΥΣΩΝ. Emendavit H. 7 Apodosis desideratur ex usu notissimo Graecorum. 8 Supplevi. ἀ[ναλώ]‖ματα H. D. At τὰ ἀναλώματα θεῖναι εἰς τὸ ἱερὸν neque perspicue dictum est neque Graece. Agonotheta totam pecuniae summam accepit; inde ipse expensas facit, quibus ad ferias ludosque opus est, reliqua in templo (i. e. in aerario sacro) deponit. Ex eis deinde pecuniae erogantur in aedificia exstruenda (ἔργα v. 46) alias-

τοῖς συνέδρ]|οις ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὀνομασ[τί[9]· δια]μεῖναι[10] δὲ [τὴν προεδρίαν] | καὶ αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις. τὸ δὲ ψήφ[ισμα τόδε] ἀναγράψανταί[ς τοὺς ἀγωνο]|θέτας εἰς στήλην θεῖναι εἰς τὸ [ἱ]ερὸν τῆς Ἀθηνᾶς. [Γνώμη τῶν συν]|έδρων· ἐπειδὴ Μαλούσιος
55 ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατ[ελεῖ περὶ τὸ ἱερὸν] ‖ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιά[δος] καὶ τὸ κοινὸν τῶν πόλεω[ν καὶ τὴν πανήγυριν,] | ἀγαθῆι τύχηι, δεδόχ[θαι τοῖ]ς συνέδροις, αἷς τιμαῖς [τετίμηται Μαλού]|σιος ὑπὸ τοῦ συνε[δρ]ίου, ἀναγράψαι ἑκά[στη]ν τῶν πόλεων τῶν κοινωνου]|σῶν τοῦ ἱεροῦ κ[αὶ τῆ]ς πανηγύρεως, καὶ θεῖν[αι τὴν στήλην ὅπου ἑκάσ]|τηι νόμος ἐσ[τίν]. Σίμαλος Λαμψακηνὸς
60 εἶπεν· ἐπειδὴ Μαλούσιος] ‖ ὁ Γαργαρεὺς ἐ[πιμεμέλ]ηται[11] προθύμως ---------] | τὰ ἀναλώμ[ατα ----------] | πόλεσιν ---------- | ὅτι προθυ[μ----------] | στεφα[ν --
65 --------] ‖ φαν------

que res ad quas agonotheta curarum non pertinet. Quodsi his quoque numeratis aliquid superest, id Malusio redditur. 9 Supplevi. 10 Supplevi. 11 Supplevi.

126 In coemeterio Turcarum prope vicum *Sevri-hissar* (Teos). Edd. Lebas-Waddington Asie mineure 86.

------ντε πε[------- | ---ὅστις[1] δ' ἂν ἐς] τὸ Πανιώνιον ἀποστέ[λληται, οἰό]μεθα δεῖν [πρᾶξαι πάντα τὰ | κο]ινὰ τὸν ἴσον χρόνον, σκηνοῦν δὲ τοῦτον καὶ πανηγυριάζειν μετὰ τῶν παρ' [ὑμῶν ἀφικομέ]|νων καὶ καλεῖσθαι Τήιον. (Ο)ἰόμεθα[2] δὲ δεῖν
5 καὶ οἰκόπεδον ἑκάστωι τῶν Λ[εβεδίων δοθῆναι] ‖ παρ' ὑμῖν ἴσον ὥι ἂν καταλίπηι ἐν Λεβέδωι. ἕως δ' ἂν οἰκοδομήσωνται, [ἅπασι δοθῆναι ο]|ἰκίας τοῖς Λεβεδίοις ἀμισθί, ἐὰν μὲν διαμένηι ἡ

Continebat lapis duas epistulas Antigoni regis ad Teios de coniunctione civitatium Tei et Lebedi: prioris epistulae initium periit. Titulum post annum 306 a. Chr., quo Antigonus regium nomen assumpsit, ante 301 a. Chr., quo anno ad Ipsum necatus est, incisum esse monuit W. Sed cum iam aestate 302 a. Chr. Prepelaus a Lysimacho in Ioniam missus (cf. n. 134) Antigono inter alia oppida Teon quoque eripuerit (Diodor. XX, 107), hoc etiam anno epistulas antiquiores esse apparet. Veri simillimum est, anno 304 aut 303 tribuendas esse, neque enim συνοικισμὸς ille Teiorum et Lebediorum perfectus esse videtur, sed bello interpellatus. 1 De Lebediis dici sequentia docent. 2 ΩΙΟΜΕΘΑ. Em. W. Cf. v. 61. 67. 123.

ὑπάρχουσα πόλις, τὸ τ[ρίτον μέρος[3] τῶν | ὑπ]αρχουσῶν οἰκιῶν· ἐὰν δὲ δεῖ[4] κατασκάπτειν τὴν ὑπάρχουσαν πόλιν, [καταλειφθη-ναι[5] τῶν οἰκι[ῶ]ν τῶν ὑπαρχουσῶν τὰς ἡμισείας, τούτων δὲ τὸ τρίτον μέρος δοθῆ[ναι τοῖς Λεβεδίοις, τὰ | δὲ] δύο μέρη ἔχειν ὑμᾶς· ἐὰν δὲ μέρος τι τῆς πόλεως κατασκάπτηται, [καὶ ἱκαναὶ
10 ὦσιν αἱ κατα]||λειπόμεναι δέξασθαι καὶ ὑμᾶς καὶ τοὺς Λεβεδίους, δοθῆναι τοῖς Λε[βεδίοις τῶν οἰκιῶν τὸ | τρ]ίτον μέρος· ἐὰν δὲ αἱ καταλειπόμεναι μὴ ἱκαναὶ ὦσι δέξασθαι ὑμᾶς [καὶ τοὺς Λε-βεδίους, τότε] | δὲ καταλειφθῆναι τῶν μελλουσῶν κατασκάπτεσθαι τὰς ἱκανά[ς, ἕως ἂν τελεσθῶσιν ἱκ]||αναὶ οἰκίαι ἐν τῆι [κ]ατασκευα-ζομένῃ πόλει· καὶ κατὰ τὰς οἰκίας τα[χθῆναι[6] τὴν ------ τὴν κατὰ τὴν χώρ]||αν ἔξω τή[ν] τ[ε ἐ]πὶ τῆς περιβαλλομένης πόλεως.
15 οἰκοδομ[ῆσαι δὲ Λεβεδίους πάντ]||ας τὰ οἰκόπεδα ἐ[ν] ἔτεσιν τρι-σίν· εἰ δὲ μή, δημόσια εἶναι τὰ [οἰκόπεδα. Οἰόμεθα δὲ] | δεῖν καὶ τὰ(ς) στέγας[7] τῶν οἰκιῶν ἀποδοθῆναι τοῖς Λεβεδίοις, [ἕως ἂν πᾶσαι καταστεγάζ]|ω]νται αἱ οἰκίαι, [ἐν ἔτε]σιν[8] τέσσαρσιν πρὸς μέρος ἑκάστου ἐνι[αυτοῦ. Οἰόμεθα δὲ] | δεῖν καὶ τόπον ἀπο-δειχθῆναι τοῖς Λεβεδίοις οὗ θάψουσι το[ὺς νεκρούς. Ὅσα δὲ δάνεια | ὀ]φεί(λ)ει[9] ἡ Λεβεδίων πόλις, ταῦτα διορθωθῆναι ἐκ τῶν
20 κοιν[ῶν προσόδων, ἀναλαβεῖν] || δὲ δάνεια ταῦτα εἰς τὴν ὑμετέ-ραν πόλιν, ὅπως οἱ Λεβ[έδιοι ἐλεύθεροι ὦσιν.] | Καὶ ὅσοι δὲ πρόξενοί εἰσι τῆς Λεβεδίων πόλεως ἢ εὐερ[γέται ἀναγεγραμμέ-νοι[10]] | ἢ ἄλλην τινὰ δωρεὰν ἢ τιμὴν ἔχουσιν παρὰ τῶν Λεβε-

---

3 Supplevi. τό τ[ε πλῆθος τῶν | ὑπ]αρχουσῶν W., quod pertinere vult ad protasin. At cum hoc supervacaneum est, tum careri nullo modo potuit definitione, quot domus Lebediis concedendae essent (cf. v. 8. 11). 4 Non soloeca particulae ἐὰν cum indicativo coniunctio hic statuenda est, sed contractio coniunctivi δέῃ in δῇ, aliena illa quidem a severo Atticismo, sed nequaquam inaudita, et scriptura quarto a. Chr. saeculo frequentissima ει pro ηι. 5 Supplevi coll. v. 10. σωθῆναι W. 6 Quum Waddingtoni supplementa, quibus ipse diffidebat, mihi compluribus de causis displicerent, restituere conatus sum hunc versum et sequentis partem priorem. Quid sit quod pro numero domuum (κατὰ τὰς οἰκίας) dispertiri iubeantur Teii et Lebedii, non liquet. Sed cum participium τῆς περιβαλλομένης πόλεως indicare videatur, de ipso moenium exstruendorum negotio hic dici, totum enuntiatum ad onera et sumptus munitionum spectare putaverim. 7 Emendavi. τὰς τέγας W. Sed nescio an alibi quoque ubi haec feminini forma legitur — nam de neutro τέγος nulla dubitatio est — antecedens ς errori ansam dederit (Dio. Cass. XXXIX, 61, 2 ταῖς (σ)τέγαις). 8 Supplevi. [μέρε]σιν W. 9 ΦΕΙΔΕΙ. 10 Supplevi. ἢ φίλοι ἢ συγγενεῖς W. Sed haec honoris vocabula in Graecarum civitatium decretis antiquiore certe tempore

δίων, τ[ὰ αὐτὰ ἔχειν καὶ παρ' ὑ]|μῖν, καὶ ἀναγραφῆναι τού-
τους, ὅπου καὶ οἱ ὑμέτεροι πρόξεν(ο)ι[11] [καὶ εὐεργέται εἰσὶν
ἀναγε]|γραμμένοι, ἐν ἐνιαυτῶι. Τὰ δὲ ἐγκλήματα καὶ τὰ συμ-
25 βόλαια [τὰ ὑπάρχοντα ἀμφοτέ]||ροις, αὐτοὺς πρὸς αὐτοὺς διαλυ-
θῆναι ἢ διακριθῆναι [κατὰ τοὺς πατρίους | ν]όμους καὶ τὸ παρ'
ἡμῶν διάγραμμα ἐν δυσὶν ἔτεσι ἀφ' οὗ ἂ[ν τὸ διάγραμμα προ-
|τ]εθῆι[12]. ὅσα δέ ἐστιν πρὸς τοὺς Λεβεδίους ἢ τοῖς Λεβεδίοις
π[ρὸς ὑμᾶς, ποεῖν ἀμφοτέ|ρ]ους συνθήκην, γράψασθαι δὲ τὴν
συνθήκην, καὶ ἄν τι ἀντιλ[έγηται πρὸς τὴν | συ]νθήκην, ἐπικρι-
θῆναι ἐν τῆι ἐκκλήτωι ἑξαμήνωι· ἔκκλητον [δὲ πόλιν αἱρεῖσθαι]||
30 ἀμφότεροι συνωμολόγησαν Μιτυλήνην. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ὑπ[ὲρ
τῶν ἐγκλημάτων οὕ|τω γ]ράφειν[13] τοὺς συνθηκογράφους, (ὡ)ς[14]
ἄν ποτε γινώσκωσιν· ἐπεὶ [δὲ τοσαῦτα τὸ πλῆθος ἀκ]|ούομεν
εἶναι τὰ συναλλάγματα καὶ τὰ ἐγκλήματα, ὥστε, ἂν τῶι [νόμωι
διακριθῆι διὰ παν]|τὸς τοῦ χρόνου, μηθένα ἂν δύνασθαι ὑπο-
μεῖναι, καὶ γαρ ἕως το[.....εἰ]|ληφέναι[15] ταῦτα ἅπερ
οὐδὲ αἱ συν[θῆκ]αι συντετελέσθαι διὰ τὸ ἐ[κ τῶν ἐπάνω χρόνων]
35 || εἶναι ὑμῖν τὰ συναλλάγματα, καὶ ἂν προςτιθῶνται οἱ τόκοι
πα[ρ' ἕκαστον ἔτος, μηθενὶ | δ]υνατὸν εἶναι ἀποτεῖσαι. οἰόμεθα
δὲ δεῖν, ἂμ μὲν ἑκόντες ἀπο[τείσωσιν οἱ ὀφείλο]|ντες, γράφειν
τοὺς συνθηκογράφους μὴ πλεῖον διπλασίου ἀπολ[ύσασθαι εἰς τό-
κον]· | ἂν δὲ εἰς δίκην ἐλθόντες ὀφείλωσι, τριπλάσιον. ὅταν δὲ
ἡ συνθήκ[η ἐπικυρωθῆι, γρά]|ψασθαι τὰς δίκας καὶ ἐγδικάσα-
40 σθαι ἐν ἐνιαυτῶι. οἳ δ' ἂν μὴ γράψων[ται ἢ ἐγδικάσων||τα]ι ἐν
τῶι γεγραμμένωι χρόνωι δικῶν οὐσῶν, μηκέτι εἶναι γράψασθαι
μηδ' [ἐγδικάσασθαι. ἐὰν δέ τι]|ς τῶν ὑμετέρων ἢ τῶν Λεβεδίων
μὴ ἐπιδημῆι ἐν ταῖς προθεσμίαις, ἐξ[έστω τῶι δικαζομένωι
πρ]|οςκαλέσασθαι ἀπὸ τοῦ ἀρχείου καὶ ἀπὸ τῆς οἰκίας, δηλοῦντα
τῶι [ἄρχοντι[16] ὅτι ὀφείλει] | ἢ ἐναντίον (μ)α(ρ)τ(ύρ)ων[17] δύ[ο] ἀξιό-

---

non usitata sunt. 11 ΠΡΟΞΕΝΘΙ. 12 Supplementum Waddingtoni retinui mutato διατεθῇ, quod non intellego, in προτεθῇ, 'publice propositum fuerit'. 13 Supplevi. ὑπ[ομένειν δεῖ μέχρι τοῦ γ]ράφειν W. Iusserat rex pactum (συνθήκην) fieri inter Teios Lebediosque de litibus diiudicandis quae adhuc penderent inter utriusque urbis cives. Atque in universum quidem eis quibus hoc negotium mandatur (συνθηκογράφοις) liberum arbitrium permittit, sed propter magnum litium numerum et ingentes usurarum residuarum summas quid ad difficultates gravissimas expediendas opus sit ipse praecipit. 14 οἷς. Emendavi. 15 Haec non magis expedio quam W. Structura turbata est, fortasse lapicidae errore. 16 Supplevi. δικαστῆι W.

[χ]ρεων. Εἰς δὲ τὸ λοιπὸν καὶ διδόναι [καὶ λαμβάνειν δίκας
κατὰ νό]|μους[18] οὓς ἂν ὑπαλαμβάνοιτε ἴσους ἀμφοτέροις εἶναι.
45 δ[εῖ δὲ ὑμᾶς αἱρεῖσθαι] || νομογράφους τρεῖς μὴ νεωτέρους ἐτῶν
τεσσεράκοντα [καὶ καλοὺς καὶ ἀγα|θ]ούς· οἱ δὲ αἱρεθέντες ὀμο-
σάντων γράψαι νόμους οὓς ἄ[ν | νομίσωσιν βελ]|τίστους εἶναι καὶ
συνοίσειν τῆι πόλει. ὅταν δὲ ὀμόσωσιν, [γραψάντων οὓς ἂν ἡγή-
σ|ω]νται ἴσους ἀμφοτέροις ἔσεσθαι καὶ ἐνεγκάντων ἐντὸ[ς ἑξαμή-
νου· εἶναι δὲ | κ]αὶ ἄλλωι βουλομένωι γράψαντι νόμον ἐςφέρειν·
50 τῶν δὲ [εἰςενεχθέντων ὅσα] || μὲν ἂν ἐξ ὁμολογουμένων ὁ δῆμος
ἐπικυρώσηι, χρᾶσθαι τού[τοις, ὅσα δὲ ἀντιλεγό]||μενα ἦι, ἀνα-
πεμφθῆναι πρὸς ἡμᾶς, ὅπως ἢ αὐτοὶ ἐπικρίνωμεν [ἢ τὴν πόλιν
ἀποδεικνύω|μ]εν τὴν ἐπικρινοῦσαν· ἀναπέμψαι δὲ καὶ τοὺς συνο-
μολογηθέν[τας νόμους, καὶ δια]|σαφεῖν τούς τε ὑπὸ τῶν νομο-
γράφων εἰςενεχθέντας καὶ τοὺς [ὑπ' ἄλλων γραφέντας, | ὅπω]ς,
ἐάν τινες φαίνωνται μὴ τὰ βέλτιστα νομογραφοῦντες, ἀλλ'
55 [ἀσύμφορα, αὐτοῖς] || ἐπιτιμῶμεν καὶ ζημιῶμεν· ταῦτα δὲ συντε-
λέσαι ἐν ἐνιαυτῶι. [Ἕως δ' ἂν οἱ σύμπαν|τε]ς νόμοι συντε-
λεσθῶσιν, οἱ μὲν παρ' ὑμῶν ὤιοντο δεῖν τοῖς παρ' ὑμῖν [νόμοις
χρᾶσθαι, οἱ δὲ | τ]ῶν Λεβεδίων ἐξ ἑτέρας τινὸς πόλεως μετα-
πεμψαμένους [χρᾶσθαι· ἡμεῖς δὲ δικαι]|ότερον ὑπολαμβάνομεν
εἶναι ἐξ ἄλλης πόλεως μεταπέμψασθ[αι, καὶ κελεύσαντες μὲν
ἀμ]|φοτέρους λέγειν ἐκ ποίας πόλεως βούλονται χρᾶσθαι νόμοις,
60 συνο[μολογησάντων δὲ || ἀ]μφοτέρων ὥστε τοῖς Κώιων νόμοις
χρῆσθαι, ἐπικεκρίκαμεν, τοὺς [δὲ Κώιους παρεκαλέσα|μ]εν[19] πρὸς
τοὺς νόμους ὅπως δῶσιν ὑμῖν ἐγγράψασθαι. οἰόμεθα δὲ [δεῖν
ὑμᾶς ἀποδεικνύ]|ναι τρεῖς ἄνδρας εὐθὺς ὅταν [ἡ] ἀπόκ[ρι]σις ἀνα-
γνωσθῆι, καὶ ἀποστ[εῖλαι ἐς Κῶν ἐν ἡμέ|ρα]ις τρισὶν ἐκγράψασθαι
τοὺς νόμους, τοὺς δὲ ἀποσταλέντας ἐ[π]α[ναφέρειν τοὺς νό]|μους
ἐσφραγισμένους τῆι Κώιων σφραγῖδι ἐν ἡμέραις τρι[άκοντα·
65 ἐπανενεχθέν|τω]ν δὲ τῶν[20] νόμων ἀποδεῖξαι τἀρχεῖα[21] ὑμᾶς τε
καὶ τοὺς Λεβε[δίους ἐν ἡμέραις] | δέκα. Ὅσοι δὲ κεχορηγήκασιν
ἢ τετριηραρχήκασιν ἢ ἄλλην [λητουργίαν παρ' ἀμφο]|τέροις λε-

Cf. not. sq. 17 Emendavi. ΚΑΚΤΟΚΩΝ. W. retinuit κάκ τόκων, quod sensu cassum est. Hoc videtur referri ad ἀπὸ τῆς οἰκίας, ut antecedens δηλοῦντα τῶι ἄρχοντι ad ἀπὸ τοῦ ἀρχείου. 18 Supplevi. διδόναι [τὰ δέοντα κατὰ τοὺς νό]μους W. 19 Supplevi. ἐπικεκρίκαμεν τοὺς [Κώιους.....|.]εν πρὸς τοὺς νόμους W. 20 Supplevi. λαβόντας δὲ | τῶ]νδε τῶν νόμων W., in quibus et pronomen δεικτικὸν displicet et genetivi usus cum sermonis legibus pugnat. 21 I. e. magistratus creandi sunt. Cf. 168, 45.

λητουργήκασιν, τούτους οἰόμεθα δεῖν μηκέτι τῆι [λητουργίαι
ἐνέχεσθαι· ἠξί[ο]υν δὲ οἱ παρὰ τῶν Λεβεδίων καὶ χρόνον τινὰ
αὐτοὺς ἀφεθῆναι [τῶν λητουργιῶν, ἕως] | συνοικίζονται· ἡμεῖς
70 δὲ οἰόμεθα δεῖν, ἂμ μὲν ὑμεῖς πάντες με[ίνητε ἐν τῆι παλ]‖αιᾶι,
ἀτελεῖς εἶναι τοὺς Λεβεδίους τῶν λητουργιῶν ἔτη τρία· ἐ[ὰν δέ
τινες ὑμῶν] | μετοικίζωνται εἰς τὴν Χερσόνησον, καὶ τούτους
ἀτελεῖς εἶναι τὸν [αὐτὸν χρόνον, ὅσοι | δ' ἂν τὰ ἐπ]οίκια[22] μὴ
μεθαιρῶνται[23], τούτους λητουργεῖν. Ἔφασαν δὲ οἱ παρὰ τῶν
Λ[εβεδίων δεῖν ἐς σί[τ]ου παράθεσιν ἐξαιρεῖσθαι ἀπὸ τῶν προσό-
δων χρυσοῦς τετρακοσί[ους καὶ δισχιλίους, | ὥ]στε τὸν βουλόμενον
75 λαβόντα τὸ χρυσίον τοῦτο εἰς ὑποθήκην, [εἰςάγειν σῖτον εἰς ‖ τὴ]ν
πόλιν καὶ πω[λ]εῖν τὸν ἐνιαυτὸν ὁπόταν βούληται, ὅταν δὲ ὁ
ἐ[νιαυτὸς τελευτήσηι[24], ἀπ]|οδίδοσθαι τὸ χρυσίον τῆι πόλει αὐτὸ
καὶ τοὺς τόκους ἐφ' ο[ἷς ἂν λάβηι[25], καὶ ἠξίουν δια]|τάξαι
ἡμᾶς καὶ νῦν τοῦτο γίνεσθαι, ὅπως ὑπάρχηι σί[του πλῆθος ἐν
τῆι πόλ]|ει· οὐ γὰρ ποεῖν ὑμᾶς ἱκανόν· ὤιοντο (δὲ)[26] δεῖν καὶ
οἱ παρ' ὑ[μῶν σῖτον παρατεθῆναι[27]] | καὶ τὸ χρυσίον πλεῖον συν-
80 ταχθῆναι, ἐπειδὴ ὁ συνοικ[ισμὸς συντελεῖται καὶ πλέον]‖ες[28] γί-
νεσθε εἰς ταὐτὸ ἐλθ[ό]ντες· ἡμεῖς δὲ πρότερον μὲν οὐ[κ ἐβου-
λόμεθα οὐδεμιᾶι πό]|λει δίδοσθαι τὰ σιτηγήσια μηδὲ σίτου γί-
νεσθαι παράθε[σιν, νομίζοντες[29] τὰς | π]όλεις εἰς ταῦτα ἀναλίσκειν

---

22 Supplevi. τὸν [αὐτὸν χρόνον, καὶ ἕως ἂν | ᾖ] οἰκία, μὴ μεθαιρῶνται, τούτους λητουργεῖν W. Sed haec verba omnino enuntiatum integrum et recte structum non efficiunt. 23 Qui domicilium non mutabunt. μεθαιρεῖσθαι fere idem quod μεταβάλλειν, ἀλλάττειν, nisi quod eligendi notio, huic loco aptissima, in verbo inest. 24 Supplevi. τελεσθῇ W. 25 Sic scribere malui, quam δοκῆι cum W. Nam populo licere usurae stipulari quantum vellet, vix opus erat definite dici; et si dicendum erat, supra, ubi de pecunia mutua danda, non hic, ubi de reddenda dicitur, id scribi oportuit. 26 Particulam manifesto propter insequentis syllabae similitudinem neglectam reposui. 27 Supplevi. ὑ[μῶν τὴν σίτου παράθεσιν] W. 28 Supplevi. πάντες W. Sane ne illud quidem plane recte dicitur, sed hoc sensu cassum est. 29 Supplevi. πρὶν αὐτὰς W. In his et sequentibus restituendis paullo longius recedendum mihi videbatur a Waddingtoni exemplo, et sententiarum ordinem enuntiatorumque conformationem me recte intellexisse confido; unumquodque verbum praestare sane nolo. Sic procedit oratio: Primum (v. 80—87 οἱ ἄλλοι πάντες) Antigonus exponit, cur neque ante tale quid admiserit neque nunc ipse quidem id fieri necesse iudicaverit. Deinde (v. 87 sqq.) docet, cur tamen civitatium precibus morem gerat. Sic enim illa ἀλλὰ συντάσσομεν ταῦτα accipienda sunt: 'Sed tamen haec, quae vos ut iubeam a me petitis, iubeo'.

χρήματα συχνὰ οὐκ ἀναγκαῖα [ὄντα, ἐβουλόμεθα δὲ[30] | ο]ὐδὲ νῦν ποιεῖν τοῦτο, πλησίον οὔσης τῆς φορολογουμέ[νης χώρας[31]· ὥςτε ἐὰν χρεία[32] | γ]ίνηται σίτου, εὐχερῶς[33] οἰόμεθα εἶναι με-
85 ταπέμπεσθαι ἐκ [τῆς ἡμετέρας[34] ὅσ||ο]ν[35] ἄν τις βούληται· ἐσπουδάζομεν δὲ ὑπὲρ τούτων ταῖς [πόλεσιν βουλόμενοι[36] συν|ε]νεγκεῖν, ἐπεὶ ὅτι γε ἰδίαι ἐκ τοῦ πράγματος οὐθὲν γ[ίνεται κέρδος, γινώσκετε | ὑ]μεῖς καὶ οἱ ἄλλοι πάντες· ἀλλὰ συντάσσομεν ταῦτα θε[ωροῦντες ὅπως ὧν ὀφ]|είλουσιν αἱ πόλεις ἐλεύθεραι γένωνται. νομίζον[τες οὖν ὑμᾶς τό γε ἐφ' ἡμῖν[37]] | εἶναι τἆλλα ἐλευθέρους καὶ αὐτονόμους πεποιηκέν[αι, ἐφροντίζομεν ὅπως[38]
90 τούτ]||ων ἐπιμέλειάν τινα ποιώμεθα, ἵνα ἀποδοθῇ[39] τὴν ταχίστ[ην. ἐπεὶ δὲ συμφέροντα φαί[]|νεται[40] τὰ περὶ τὴν παράθεσιν τοῦ σίτου, ὥςτε μηδὲν δια[λιπεῖν ὃ δίκαιον μὲν, τῶι] | δὲ δήμωι συμφέρον ἐστίν, οἰόμεθα δεῖν γίνεσθαι τὰ[ς παραθέσεις τοῦ σί]||του, ὥςπερ οἱ πρέσβεις τῶν Λεβεδίων ἔλεγον, ὑπολαμ[βάνοντες χρυσί[ο]ν δίδοσθαι εἰς ὑποθήκην τὸ πᾶν χρυσοῦς χιλίου[ς.
95 Οἰόμεθα[41] δὲ δεῖν] || καὶ εἰςαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν πάντων ἀποδειχθῆνα[ι ἐν τῆι στοᾶι(?) τῆς ἀγο]|ρᾶς, ὅπως ἐάν τισι μὴ λυσιτελῆι κατάγουσιν εἰς τὴν ἀ[γορὰν ἀπ' αὐτῆς(?) ποιεῖσ]|θαι τὴν ἐξαγωγήν, ἐξουσία ἦι θεῖσιν τὰ τέλη ἐπὶ τῶν [..... ἀποδει]|χθέντων ἐξάγειν· ὅσαι δ' ἂν κῶμαι ἢ ἐπαύλια ὦσιν ἔξω

30 Supplevi. [εἰς τὸν φόρον, καὶ θέλομεν W. 31 Supplevi. νεώς W. At ut de aliis difficultatibus taceam, tributum colligere φορολογεῖν est, non φορολογεῖσθαι. Hoc passive usurpatur de eis, a quibus pensiones exiguntur. Mihi Antigonus hic explicare videtur, cur magnas frumenti copias Tei coacervare necesse non duceret: nempe terram suam, ubi ex decimis agricolarum frumentum multum in horrea regia collatum sit, haud procul esse, ut Teii quantum velint inde emere possint. Huic interpretationi etiam quae v. 85—87 (ἐσπουδάζομεν — πάντες) leguntur, favere puto. 32 Supplevi. ἵνα δὲ πλῆθος W. 33 Hoc adverbium cum antecedentibus coniungit W. 34 Supplevi. ἀλλοτρίας W. Sed cf. not. 31. 35 Supplevi. σῖτο]ν W. 36 Supplevi. ὅτι πλεῖστον W. Quod civitates frumentum coacervare prohibuerit eaque re coëgerit, si eo indigerent, ex horreis regiis emere, id se non sui lucri causa fecisse, sed ipsarum civitatium commodi, rex profitetur. Vides ex hac excusatione, quale hominum de eo iudicium fuerit. 37 Supplevi. νομίζον[τες οὖν βέλτιον] εἶναι W. 38 Supplevi. πεποιηκέν[αι. ἡμεῖς δὲ περὶ τούτ]ων W. 39 Sc. ἃ ὀφείλουσιν αἱ πόλεις (v. 87. 88). 40 τὴν ταχίστ[ην ἃ εἰς ὑποθήκην λαμβά]νεται, τὰ περὶ W. 41 V. 95—101 Waddingtoni supplementa, ab ipso viro summo partim non nisi dubitanter proposita, etsi nonnulla in eis offensionem habent, tamen omnia retinui, quia mihi non contigit ut probabiliora invenirem.

τῶν τῆς πόλεως | ὅρ]ων, νομίζομεν δεῖν προςαφορισθῆναι ἑκάστωι
100 ἐγγρ[άψαι μὲν ποίους καρπ||οὺ]ς ἐξάγειν βούληται ἀπὸ τῆς ἀγροι-
κίας, ἐπαγγείλαν[τα δὲ τῶι τελώνηι(?) καὶ τὰ | τ]έλη διορθωσά-
μενον ἐξάγειν. Ἠξίουν δὲ οἱ παρ' ὑμῶν [καὶ οἱ παρὰ τῶν Λε-
βε]||δίων καὶ ἄνδρας ἀποδειχθῆναι παρ' ἑκατέρων τρεῖς, οἵτιν[ες
γενόμενοι ἐξετασ]||ταὶ τῶν συμφερόντων εἰς τὸν συνοικισμὸν
γράψουσιν[42]· [ἡμῖν οὖν ἀναγκαίως δο|κε]ῖ[43] ἔχειν ἀποδειχθῆ-
ναι τοὺς ἄνδρας ἐν ἡμέραις τριάκοντ[α ἀφ' ἧς ἂν ἡ ἀπόκρι-
105 σ]||ις ἀναγνωσθῆι. τοὺς δὲ αἱρεθέντας γράψαι τὰ παραλελε[ιμμένα
ὑφ' ἡμῶν·] | τῶν δὲ γραφέντων τοὺς μὲν ὑπ' ἀμφοτέρων συνο-
μ[ολογουμένους κυρίους εἶ|ν]αι, τὰ δὲ ἀντιλεγόμενα ἀναπεμφθῆ-
ναι ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἄλληι διμ[ηνίαι, ὅπως ἀμφοτέρων ἀ]|κούσαντες
ἐπικρίνωμεν καθ' ἂν ὑπολαμβάνωμεν ἀμφο[τέροις συμφέρειν.][44]

[Βασ]ιλεὺς Ἀντίγονος Τηΐων τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι χαί-
110 ρειν· ἡμεῖς τὸ [πρὶν σκοποῦντες] || ὅπου τάχιστ' ἂν συντελεσθείη
ὁ συνοικισμός, οὐκ ἐωρῶμεν τὰ [ἀναγκαῖα ὑμῖν | χ]ρήματα πόθεν
πορισθῆι, τοῦ ἔχειν Λεβεδίο[ι]ς τὰς τιμὰς τῶν οἰ[κιῶν ἀποδιδό]||-
ναι, διὰ τὸ τὰ ἐκ τῶν προςόδων γινόμενα κατὰ χρόνους προς-
πορεύ[εσθαι διαφόρους[45]. ἄσμε|ν]οι δὲ τούς τε παρ' ὑμῶν καὶ
τοὺς παρὰ τῶν Λεβεδίων διαπυνθανόμ[ενοι καὶ κελεύσαντες ὑ]||μῖν
πόρον εἰςηγεῖσθαι, ο[ἷσ]αμένων(?) δὲ ἔχειν ἔξω τῶν περὶ τὰ τέλη
115 ἐπισ ---------- || αὐτοῖς, εὑρίσκομεν ἀεὶ μ[όν]ον [πρ]ειςε-
νεγκεῖν ὑμῶν τοὺς εὐπορωτά[τους, καὶ οὕτως συμφέρ]||ει ἔχειν,
τοὺς μέν γε εὐποροῦντας εἶναι ἑξακοσίους, προειςενεγκεῖν [δὲ
εὐθὺς ἐκ καταλόγου] | κατὰ τὰς οὐσίας, ὥςτε γενέσθαι τὸ τέ-
ταρτον μέρος τῶν τιμῶν τάχιστ[α τοῖς Λεβεδίοις,] | τὴν δὲ κο-
μιδὴν γενέσθαι τοῖς προεμπορίσασιν πρώτοις ἐκ τῶν προσόδω[ν
---------- | δ]ιεστῶτος[46] πασῶν συντασσομένων, τοὺς
120 μὲν ἄξοντας τοὺς τιμήσοντα[ς τὰς οἰκίας καὶ τοὺς] || γραψομένους
τοὺς νόμους ἐκ Κῶ αἱρεθῆναι εὐθύς, ὅταν ἡ ἀποψήφισι[ς γένη-
ται, καὶ ἀποστ]||αλῆναι ἐν ἡμέραις πέντε ἀφ' ἧς ἂν αἱρεθῶσι[ν,

---

42 Sc. τὰ συμφέροντα. 43 Supplevi. γράψουσιν [ὡς ἂν δοκῆι· νομίζομεν | καὶ] ἔχειν W. Sed in his cum καὶ vocis transpositio vehementer offendit, tum ἔχειν quid sibi velit non perspicio. 44 Supplevi. βέλτιστα W. 45 εἰς ἄλλα W., qui προςπορεύεσθαι de expensis, non de reditibus intellexisse videtur contra sermonis usum. Quod posui ne ipsum quidem magnopere placet, sed certe tolerabilem sententiam habet: non satis pecuniae nunc praesto est, quia alii reditus aliis temporibus in aerarium rediguntur. 46 Haec non expedio; in Waddingtoni supplemento προςόδω[ν. Τιμῶν δὲ

κ]αὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τοὺς νόμο[υς ἀποσταλέντας κομισ]|αμένους ἐκ Κῶ ἀνενεγκεῖν ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς γεγράφαμεν ἐν τῆι ἀπο[κρίσει· τοὺς δὲ ἐπὶ τοὺς τι]|μητὰς ἀποσταλέντας ἄγειν τοὺς τιμητὰς ὡς ἂν ἐνδέχηται τάχιστα. Ο[ἰόμεθα δὲ δεῖν . . .]| ω ἐξαριθμηθῆναι τὰς παρ' ὑμῖν οἰκίας ἃς δεῖ δοῦναι τοῖς Λεβεδίοις εἰς π[αροικίαν ἐν
125 ἡμέραις] || δεκαπέντε ἀφ' ἧς ἂν ἡ ἀπόκρισις ἀναγνωσθῆι, τοὺς δὲ ἐξαριθμήσοντ[ας τὰς οἰκίας καὶ δώσ]|οντας τοῖς παροικιζομένοις αἱρεθῆναι ἐν τῆι πρώτηι ἐκκλησίαι παρ' ἑκάσ[της φυλῆς].

χρόνου | δ]ιεστῶτος πασῶν συντασσομένων cum sermo haud leves offensiones habet, tum sententia apta non est.

127 In monasterio quodam montis Atho, quo delatus est lapis ex metochio monasterii eiusdem sito in solo Potidaeae antiquae. Edd. Duchesne et Bayet, Mission au mont Athos (Archives des missions scient. et litt. Ser. III. Tom. III) n. 113 p. 266.

Ἐφ' ἱερέως Κυδία[1]· Βασιλε|ὺς Μακεδόνων Κάσσαν|δρος[2] δί-
5 δωσι Περδίκκαι | Κοίνου[3] τὸν ἀγρὸν τὸν || ἐν τῆι Σιναίαι[4] καὶ τὸν ἐ|πὶ Τραπεζοῦντι οὗς ἐ|κληρούχησεν Πολεμο|κράτης ὁ πάπ-
10 πος αὐτοῦ | καὶ ὃν ὁ πατὴρ ἐπὶ Φιλίππου[5], κα||θάπερ καὶ Φί-λιππος ἔδω|κεν ἐμ πατρικοῖς[6] καὶ αὐτ|οῖς καὶ ἐκγόνοις, κυρίοι|ς
15 οὖσι κεκτῆσθαι καὶ | ἀλλάσσεσθαι καὶ ἀ||ποδόσθαι, καὶ τὸν ἐ-

Litterae volgares. 1 Si hic, ut quidem videtur, Cassandreae urbis sacerdos est, videtur sacerdotium Cassandri regis, qui urbem condiderat, intellegendum esse. Certe postea in eadem civitate Lysimachi regis sacerdotem eponymum fuisse videmus ex n. 112, 1. 2 Regio nomine usus est 306—297 a. Chr. 3 Coenus Polemocratis f. (patris nomen et hic habes v. 7 et apud Arrianum I, 14, 2. 24, 1. 29, 4. III, 11, 9. V, 8, 4. 27, 1) inter fidelissimos fortissimosque Alexandri duces erat; mortuus est morbo in India Ol. 113, 3. 326|5 a. Chr. (Arrian. VI, 2, 1. Curtius IX, 3, 20). 4 Σίνος urbs in laterculis tributorum Thracicorum invenitur (cf. n. 16, 4. 19, 10). Eandem esse quae apud Herodotum VII, 123. Σίνδος, apud Stephanum Byz. s. v. Σίνθος scribitur, sitam in intimo sinus Thermaici recessu, monuit Boeckh Staatsh. der Ath. II p. 728. 5 Haec temporis definitio, ut verborum collocatio docet, ad eum modo agrum spectat qui Coeno Perdiccae patri assignatus erat, sine dubio post Olynthum captam urbesque Chalcidensium deletas (Ol. 108, 1. 348|7 a. Chr.). 6 I. e. eodem iure ac si a patre hereditate accepisset. Cf. titulum Pharsalicum Annuaire

Σ|παρτώλωι[7] ὃμ παρὰ Π|τολεμαίου[8] ἔλαβεν | ἐν ἀργυρίωι, δί-
20 δωσι καὶ | τοῦτον ἐμ πατριχοῖς || καὶ αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις, | κυρίοις
οὖσι κεκτῆσ|θαι καὶ ἀλλάσσεσθα|ι καὶ ἀποδόσθαι, καθά|περ καὶ
25 Ἀλέξανδρος || ἔδωκεν Πτολεμαί|ωι[9] τῶι πατρὶ τῶι Πτολε|μαίου·
30 δίδωσι δὲ καὶ ἀ|τέλειαν αὐτῶι καὶ ἐ|κγόνοις καὶ εἰςάγον||τι καὶ
ἐξάγοντι τῶν | ἐπὶ κτήσει[10].

---

de l' association pour l'encouragement des études Grecques 1869 p. 114 sqq. ἔδουκ[ε] (sc. ἁ πόλις ἁ Φαρσαλίουν) γᾶ[ς.... πλέ]θρα ἑξείκοντα ἑκάστου τοῦ εἰβάτα, πατρουέαν (i. e. πατρῴαν) τὸμ πάντα χρόνον. 7 Spartolus sita in Chalcidice quinto quidem a. Chr. saeculo civitas erat (cf. 16, 5. 17, 68), postea vero pagus Olynthiorum, siquidem apud Isaeum V, 42 est τῆς Ὀλυνθίας (codd. Ὀλυσίας) ἐν Σπαρτώλῳ. 8 Ptolemaeus Ptolemaei f. (v. 25) Ol. 114, 4 (321|20 a. Chr.) ab Antipatro σωματοφύλαξ regius constitutus est (Arrianus ap. Photium bibl. cod. 92 p. 72a 15 Bk.). 9 Ptolemaei σωματοφύλακος (not. 8) patrem cognominem Droysen Gesch. des Hellenismus II, 1 p. 147 admodum probabiliter coniecit Ptolemaeum Seleuci f. fuisse, qui ipse apud Alexandrum eodem munere functus erat, et Ol. 111, 4 (333 a. Chr.) apud Issum ceciderat (Arrian. I, 24, 1. 29, 4. II, 10, 7). 10 Neque vero τῶν ἐπὶ πράσει.

---

128 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 3369. Velsen Archaeol. Anz. 1858 p. 230* sqq. Koehler C. I. Att. II 243.

-----ου | .....την φ|.....
5 .....ας παρ | [..... τ]οὺς πολε||[μίους,
ἀγαθῆι τύχηι, δεδ]όχθαι τῶι | [δήμωι, ἐπαινέσαι μὲν Ὀξύθεμιν
Ἱπ|[ποστράτου[1].....]ν ἀρετῆς ἕνε|[κεν τῆς πρὸς τοὺς β]ασι-
10 λεῖς[2] καὶ τὸ|[ν δῆμον τὸν Ἀθηνα]ίων, καὶ στεφανῶ||[σαι αὐτὸν
χρυσῶ]ι στεφάνωι κατὰ τ|[ὰ πάτρια, ὅπως] ἂν ἐφάμιλλο(ν)[3] ἦι
πᾶ|[σι συναγωνίζ]εσθαι ἀπροφασίστω|[ς τῆι τε τῶν] βασιλέων
15 προαιρέσει | [καὶ τῆι τῶ]ν Ἑλλήνων ἐλευθερίαι, τ||[ιμωμένων]

Litterae volgares dispositae στοιχηδόν. 1 De hoc Demetrii Poliorcetae adulatore cf. Diodor. XXI, 15. Athen. VI p. 253a. XIII p. 578b. XIV p. 614f. Pater fortasse Hippostratus is fuit, quem Ol. 116, 1 (316|5 a. Chr.) in Media sub Antigono exercitui praefuisse narrat Diodorus XIX, 46 (cf. 137[2]). 2 Antigonum et Demetrium. Hinc apparet inter annos 306 et 301 a. Chr. titulum incisum esse. 3 ΕΦΑΜΙΛΛΟΣ. Emendavit Kirchhoff apud Koehlerum.

ὑπὸ τοῦ δήμου κατ' ἀξίαν | [τῶν ἀπο]δεικνυμένων τὴν εἰς τὰ πρ|[άγματ]α εὔνοιαν, εἶναι Ὀξύθεμιν Ἱ|[ππος]τράτου Ἀθηναῖον
20 αὐτὸν καὶ ἐ|[κγ]όνους, καὶ εἶναι αὐτῶι γραψάσθ‖[α]ι φυλῆς καὶ δήμου καὶ φρατρίας ἧ|ς ἂν βούληται κατὰ τὸν νόμον· τοὺς | δὲ πρυτάνεις τοὺς τὴν εἰςιοῦσαν | πρυτανείαν πρυτανεύοντας δοῦν|αι
25 περὶ αὐτοῦ τὴν ψῆφον τῶι δήμωι ‖ εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν. ἀναγρά|ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμμα|τέα τὸν κατὰ πρυτανείαν ἐν στήλη|ι λιθίνηι καὶ στῆσαι ἐν [ἀ]κροπόλε|ι· εἰς δὲ
30 τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης ‖ δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ δήμου ΔΔΔ δ|ραχμὰς ἐκ τῶν κοινῶν χρημάτων, ὅπ|ως ἂν τετιμημένος ὑπὸ τοῦ δήμου [π]|ράττει καὶ ὑπὲρ τῶν ἱππέων τῶν αἰ|χμαλώτων[4]
35 ὡς ἂν ὑπὲρ πολιτῶν ὅτι ἂ|ν ὑπολαμβάνει συμφέρ(ε)ιν αὐτοῖς εἰ|ς σωτηρίαν.

4 Ex horum mentione haud improbabiliter Velsenus collegit, brevi post urbem a Demetrio captam haec decreta esse.

129 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 3484. Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 249.

[Ἐπὶ] Κοροίβου ἄρ[χ]ον[τος[1], ἐπὶ τῆς.....|.ς π]ρυτανείας·
Διότιμος Διοπείθου[ς Εὐωνυμεὺς εἶπε· ἐπειδὴ Τι]|μοσθένης πρό-
5 ξενος ὢ[ν τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων δι]‖ατελεῖ φίλος ὢν καὶ ε[ὔνους τῶι δήμωι τῶι Ἀθηναί]|ων, καὶ πρότερόν τε ἐ[ν τῶι πολέμωι ὃν πεπολέμηκε]|ν ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων [πρὸς[2] Ἀντίπατρον ὑπὲρ τῆς ἐλ]|ευθερίας τῶν [Ἑ]λλή[νων πεμφθεὶς ὑπὸ τῆς πόλε-
10 ως σ]|ύνεδρος ἐπὶ τ[ὸ σ]τρα[τόπεδον τὸ Ἀθηναίων καὶ τῶν] ‖ συνμάχων ἠγωνίζετ[ο ..... καὶ λέγων κα|ὶ] πράττων [τ]ὰ σ[υ]νφέ[ροντα τῶι τε δήμωι τῶι Ἀθηναί]|ων καὶ Καρ[υ]στί[οις· [διετέλεσεν δὲ καὶ πρὸς τὸν δῆ]|μον τὸν Ἀθ[ηναί]ων φ[ιλοτιμούμενος .....] | καὶ τῆς οὐ[σίας τὴν π[λείστην.....
15 .....]‖ῆναι αὐτὴν [πᾶ]σιν ὑπ[.....

Litterae volgares dispositae στοιχηδόν. 1 Ol. 118, 3 (306/5 a. Chr.). 2 Versuum 7—9. 12. 13 supplementa mea sunt. De bello Lamiaco hic dici iam Koehlerus monuerat. Ei enim bello ex Euboeae incolis soli Carystii interfuerunt (Diodor. XVIII, 11).

Μ]|ακεδονικὰ .....ντ..... | ἀπέστη τῆς
[οὐσί]ας [καὶ ..... τ]|ὸν δῆμον τὸν Ἀθη-
ναίω[ν ..... τοῖς ἀφικνο]|υμένοις εἰς Κάρυστο[ν .....
20 ..... ἐν τῶι κ]||οινῶι τῶι Καρυστίων λ[έγων καὶ πράτ-
των τὰ συμφέ]|ροντα τῆι τε αὐτοῦ π⟨ρ⟩α[τρίδι καὶ τῶι δήμωι
τῶι Ἀθ]|ηναίων· καὶ ἐπιστρατεύ[σαντος Κασσάνδρου ἐπὶ τ]|ὴν
Ἀττικὴν[3] ἐβοήθησεν τ[ῶι δήμωι ..... ἐθε]|λοντής· ἀγα-
25 θε[ῖ] τύχηι, δεδ[όχθαι τῶι δήμωι, ἐπαινέ]||σαι Τιμοσθένην ⟨ην⟩
Δημοφά[νου ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ε]|ὐνοίας ἣν ἔχω[ν διατ]ελεῖ π[ερὶ
τὸν δῆμον τὸν Ἀθην|α]ίων, καὶ στε[φανῶσαι] αὐτ[ὸν χρυσῶι στε-
φάνωι ἀπὸ | Χ δ]ραχμῶ[ν------]

3 'Iam Ol. 118, 3 (306|5 a. Christ.) Cassandrum denuo Athenas adgressum esse ex hoc titulo primum comperimus' Koehler.

130 Lapis admodum detritus, ab omnibus partibus praeter dextram fractus, inventus in arce Athenarum. Ed. Koehler C. I. Att. II 737, et plenius Mittheilungen des arch. Inst. in Athen V (1880) p. 268 sqq.

[------- Προ]βα(λ)ίσιο[ς][1], Ε[ὐ]π[ό]λε[μο]ς Ἕρ[μειος, --|-----
--] Ξενόφιλος Ἀλ[ω]πεκ[ῆθ]εν, Θεο[-----|----, -------] Κον-
θυλῆθεν· ἐπιστάτ[ης] π[ρ]υτ[ά]ν[εων[2] ---|-----]ίδου Ἀμφιτ[ρ]ο-
5 πῆθεν. δ[ημόσι]οι· Ἀγαθ----||---, ------ρος. Ἐπὶ Κο-

Litterae volgares praeter + (φῖ). Continet tabula laterculum pecuniarum acceptarum et expensarum a quaestoribus Minervae. 1 ΒΑΑΙΣΙΟ. 2 De eo epistata, quem prytanes cotidie ex suo numero sorte constituissent, hoc accipi posse negavit Koehler, quia manifesto ex alia tribu ac prytanes fuisset: Amphitropenses Antiochidis esse, quae illo anno duodecimum locum tenuisset (v. 21. 27), cum hic epistata ante decimam prytaniam (v. 7) munere functus esset. At cum illo anno iam fuisse constet Antigonida et Demetriada, quarum pagos maxima ex parte adhuc ignoramus, minime audax est coniectura, Amphitropenses in alterutram ex his translatos esse, eiusque tribus prytaniam fuisse qua proxime ante Oeneidem tales pensiones factae essent (Demetrias eo anno septima fuit, cf. C. I. Att. II 246). Quod vero K. v. 18 Acamantidis prytania Acharnensem, qui pagus Oeneidis tribus est, epistatae prytanum munere fungi dicit, item falli mihi videtur. Etenim ita adornata est haec tabula, ut singula rationum nomina ab archontis definitione incipiant et inter se spatiis scriptura vacuis distineantur. Quorum

ροίβου ἄ[ρχοντ]ος[3] ἐπὶ τῆς [Οἰ|νεῖδο]ς[4] δεκάτης πρυταγεία[ς, ἐν]ά[τ]ε[ι φ](θ)ί[νον]τος[5], [ταμί[αις τῶν τῆ]ς θεοῦ χρήματα τάδε [π]αρέδ[ω]κεν[6] [τ]ὰ πα[ρ' Ἀντι]γ[όνου[7], | ἃ ἐκό]μισεν [Ξ]ενοκλῆς [Σφ]ήττ[ιος][8], Κλε..έ(ν)[ης][9] Π[εργασ|ῆθ]ε[ν][10], Χιω[νί]δης Θρ[ιά]-
10 σ[ι]ος, [ἀργυ]ρίο[υ Ἀ]λεξα[ν]δρ[είο]υ ‖ [δοκι]μασ[τ]ὰ τάλ[α]ντα [𐅵𐅵𐅵[𐅵𐅵 καὶ χρ]υσ[οῦς ΜΓΧΧΧ· σύ[μπαν | κεφάλαιον τάλαντα ΗΗ𐅵𐅵 [𐅵𐅵𐅵.] τ[ού]των δεδ[ώ]κ[α]σι [ταμί[αι | [τῶν τῆς θ]εοῦ ἐπὶ Κορο[ί-βου ἄρ[χον]τος ἐπὶ τῆς Ἀκαμα[ν]τίδος [ἐν|δεκάτη]ς πρυτανείας ἑβδό[μηι] φ[θί[ν[ο]ντος[11] χρήματα ἐδ[όθη | Πολυ]κλείτωι [Ἀ]θηναίωι,
15 [Ἡρα]κ[λ]ε[ί[τω]ι Ἐρυθ[ρ]αίωι [καὶ] τ[οῖς ‖ στρα]τηγοῖς ἀργυρίου Ἀλ[ε-ξα]νδ[ρ]ε[ίου] τάλαντα 𐅵𐅵𐅵𐅵 [--- | κατὰ ψή]φ[ισ]μα βουλ[ῆς, ὃ] ἔ[γρ]αψεν [Σα]υ(ρ)ίας[12] [Α]ἴξωνε[ύ]ς [--|--]νήσων Τεω[13].....ης [Σφή]ττιος .χ.αι.... ι---- | [ἐπιστ]άτης π[ρ]υτάνεω[ν][14] Ἐπι-κρά[τη]ς Ἱππο[κλ]έους Ἀχα[ρ]νεύς]. δημόσιοι· Ζωπυρ[ί]ω[ν, Λ]έω[ν.
20 τα]μί[α]ς· Μενεκλῆς. ‖ [....]α φέρει[15] Σκύλαξ. Ἐπὶ Κ[ο]-

---

neutrum v. 12 factum esse ipse Koehlerus monuit; quare ibi non novum nomen incipere, sed quasi per parenthesim statim addi quid pecuniis illis decima prytania acceptis factum sit, apparet. Itaque epistatae, servorum publicorum, quaestoris nomina v. 18—20 subiuncta non ad undecimam Acamantidis, sed ad decimam Oeneidis prytaniam spectant, neque ulla causa est, cur ἐπιστάτην τῶν πρυτάνεων tum alium fuisse statuamus atque eum qui et ante et post (C. I. Att. III 841. 1047. 1051. 1053. 1055. 1058) eo nomine usus est. Ac sane mirum esset, si huius tituli aetate, quum ut ipse Koehlerus putat etiamtum duo epistatae essent, is potissimum ex his ἐπιστάτης τῶν πρυτάνεων vocatus esset, qui non ex prytanum numero fuisset. 3 Ol. 118, 3 (306|5 a. Chr.). 4 Nomen tribus supplevit Koehler ex C. I. Att. II 247. 248. 5 Ο Ι . . . ΠΟΣ. Mensis est Munychion. 6 Subiectum est Κλεο..ένης Περγασῆθεν, Χιωνίδης Θριάσιος. Hi a Xenocle qui Athenas detulerat pecuniam acceperant. K. 7 Etsi una modo littera exstat, suo iure supplementum certum esse iudicavit Koehler. Antigonum hucusque sciebamus quum nuntium de Athenis in libertatem vindicatis accepisset, centum quinquaginta milia medimnorum frumenti et materiem ad naves centum exstruendas Atheniensibus donasse (Diodor. XX, 46. Plut. Dem. 10). Nunc videmus, anno insequente, cum Cassander urbem aggrederetur (n. 129, 22), illum Athenienses pecunia iuvisse. K. 8 Ξενοκλῆς Ξείνιδος Σφήττιος est in titulo choregico (v. indicem). K. 9 ΚΛΕ Ell. Supplevi et emendavi. Κλεογένης aut Κλειγένης aut Κλεομένης fuit. 10 Supplevi. 11 Θαργηλιῶνος. 12 ΥΙΙΑΣ. Supplevit et emendavit Koehler, monens Sauriam Aexonensem in tabula navali eiusdem aetatis (C. I. Att. II 736 B) esse. 13 Post ΝΗΣΩΝ unius litterae vacuum spatium esse indicavit Koehler. Ceterum haec obscurissima sunt. 14 Tribus Oeneidis (v. 6) non Acamantidis (v. 12). Cf. not. 2. 15 ΤΕΡΕΙ tabula lithographa,

ροίβου ἄρχοντος ἐ[πὶ | τῆς Ἀ]ντιοχίδος δωδεκάτη[ς πρυτα]-
νείας, ἐβδόμει [φθίν|οντο]ς, κατὰ ψήφισμ[α β]ουλῆς, ὃ ἔ[γρ]αψεν
[Σ]αυρία[ς] Αἰξ|[ωνεύς, ἀ]πὸ τ[ῶ]ν ↑↑[↑↑--] τ[αλ]ά[ντων, ὧ]ν ἔλ[α]-
βον [Π]ολύκ[λ]ειτος Ἀθ]ηναῖος κα[ὶ Ἡρ]άκ[λ]ε[ιτος] Ἐρυθ[ραῖ]ος [κ]αὶ
25 ο[ἱ στ]ρατηγοί,] ἀπεδόθη[16] τ[αμί]α[ις τῶ]ν [τῆ]ς θεοῦ [τά]λαντα ↑[Ⅎ
--|ὑπὸ ---πολ]έμου [τ]οῦ παρ[ὰ τῶν στ]ρ[α]τ[η]γῶν. [Ἐ]πὶ
[Κο|ροίβο]υ ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Ἀντι[οχ]ίδος δωδεκάτης πρ[υ]-
τανε]ίας, ἐνάτει φθίνοντ[ος[17], ἐδώκ]αμεν εἰς τὴν τ[ῶ]ν [ξύ]λω]ν
30 κομιδ[ὴ]ν τῶν π[ε]υ[κῶν πα]ρὰ [βασιλ]έων [εἰ]ς τὰς ναῦς ‖ [χρυσ]-
οῦς ἑπτακοσίους δ(ύ)[ο][18] κα[τὰ ψή]φ[ι]σμα δ[ή]μου ὃ ἔγ[ρ]αψε]ν
Φίλιππος Ἀχαρνεύς, ταμί[αι τῶν στρ]ατιωτικῶν Ἀ[β]ρω|[νι Βου-
τ]άδει.[19] Ἐπ' Εὐξενίππου ἄ[ρχ]οντος[20], ἐπὶ τῆς [Ἀ]ντι|[γο-
νί]δος πρώτης πρυτανείας, [τε]τράδι ἐπὶ δ[έκα[21], χρήμ|ατα ἀ]νε-
35 κόμισεν[22] κατὰ ψήφισμα δή[μ]ου, ὃ] ἔγ[ραψε Δη‖μοχ]άρης
Λευκονοεύς[23], Ἀ[ρ]ε[ο]παγ[ι]τ[ῶ]ν οἵδε· [---|------ Κ]ολλυτεύς,
Φιλοκήδης Ἀ[χα]ρνεύ[ς], Ε[ὐπόλε]μος [Ἐρ|μειος], Σωσίστρατος
Μυρ[ρι]νού[σιο]ς, Ξεν[ό]φ[ι]λο]ς Ἀλωπε[κ|ῆθεν κα]ὶ ὁ ταμίας τῶν
στ[ρατ]ιωτι[κ]ῶν Φ[ίλιπ]πος Ἀ[χα]ρ[νεὺ]ς | [ἀργυρίου] Ἀττικοῦ τά-
40 λαντα ↑Ⅎ[Χ]ΧΧΧ κ[αὶ χρυ]σοῦ[ς---]Δ‖------ος καὶ ἕτερα
[χρ]ήμ[ατα] ἃ ἐκό[μισ]ε Χιωνίδ[η]ς Θ[ρι|άσιος, -----Ἐρ]οιάδης
ἐγ [Λ]ήμνου κα(ὶ) Ἴ[μβρ]ου,[24] [ἀ]ργυρίο[υ Ἀττι|κοῦ τάλαντα--] ΤΤΤ
ΧΧ[Χ Ⅎ]ΗΙΙΙCΤ. σύμπαν [κε]φάλα[ον τῶν | χρημάτων ὧν] ἀνε-
κόμισαν Ἀρεοπα[γῖ]ται καὶ ὁ τα[μίας τῶν | στρατιωτικῶν] Φίλιπ-
45 πο[ς] Ἀχαρνεύς· τ[άλα]ντα ↑↑[--‖- καὶ δραχμὰ]ς ΧΗΗΔΔΔ.
τὸ χρυσίον [ἐδ]οκίμασ(εν)[25] Σπο[υδ]---|-- Φι]λίππου ἀ[γ]αγόντος
....αιο. τῶν. ξη[--|---- Ἐπ' Εὐξ]ενίππου ἄρχοντ[ος

---

sed ita, ut T potius litteras ✦ (φῖ) partem inferiorem, quam integram T esse iudices. Koehlerus dativum ab praepositione ἐπὶ quae in lacuna perierit pendentem agnoscere sibi visus est. Mihi verbum φέρει certum videtur, etsi obiectum in -α desinens quale fuerit non assequor. 16 Praetores cum non totam pecuniam consumpsissent, reliqua quaestoribus reddiderunt. K. 17 Σκιροφοριῶνος. 18 Δ'Γ. 19 Lycurgi oratoris filius, qui quadriennio antecedente (Ol. 117, 3. 340|9 a. Chr. — 118, 2. 307|6 a. Chr.) ὁ ἐπὶ τῇ διοικήσει fuerat. C. I. Att. II. 167. Koehler p. 267. 20 Ol. 118, 4 (305|4 a. Chr.). 21 Ἑκατομβαιῶνος. 22 Eadem sermonis neglegentia hic cernitur atque supra v. 7 (cf. not. 6). 23 Orator notissimus, de quo cf. Ruhnken ad Rutilium Lupum p. 7. Sauppe Or. Att. II p. 341. Blass, Attische Beredsamkeit III, 2 p. 304 sqq. v. Wilamowitz Antigonos von Karystos p. 189 sqq. 24 ΚΛΥΙ. 25 ΟΚΙΜΛΣΕΙΙ.

ἐπὶ τῆ]ς [Ἀν]τιγ[ονί|δος πρώτης πρυτανε]ίας, ὀγδ[όηι------|---
50 ---τα]μία[ι----||---]ε----

---

131 Fragmenta tria tabulae lapidis Pentelici inventa Athenis inter ecclesias Christi et Hypapantes. Ex suis Velsenique apographis ed. Koehler C. I. Att. II 258.

.....ν.....|.....ως τὴ[ν εὔνοιαν ἐν-
δει|κνύμεν]ος (ἢ)ν[1] εἶχε [πρός τε τὴν βουλ]|ὴν καὶ τὸν δῆμον
5 τ[ὸν Ἀθηναίων, ἐπε]||μελήθη δὲ καὶ τῆς [ἀναγ]ρ[αφῆς τῶν ν]|όμων,
ὅπως ἂν ἐκτε[θῶσι] πά[ντες οἱ ν]|(εν)ομοθετημένοι[2] [ἐπὶ] Φερε-
[κλέους] | ἄρχοντος[3] σκοπεῖ(ν)[4] [τῶ]ι βουλο[μένω]|ι, καὶ μηδὲ εἷς
10 ἀγν[ο]εῖ⟨ν⟩ τοὺς τῆς [πό]||λεως νόμους· ὅπως [ἂν] οὖν ἡ βουλὴ
[φα]||ίνηται ἀξίαν χάρι[ν] ἑκάστωι⟨ς⟩ ἀ[πο]||διδοῦσα τῶν πεφιλοτι-
μημένων, [τύ]|χει ἀγαθεῖ, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ, [ἐ]|παινέσαι
15 Εὐχάρη(ν)[5] Εὐάρχου Κονθ[υ]||λῆθεν, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν θαλ-
λ|οῦ στεφάνωι ἀρετ(ῆ)ς[6] ἕνεκα καὶ δικ|αιοσύνης τῆς εἰς τὴν βου-
λήν. ἀναγ|ράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμ|ματέα τὸν κατὰ
20 πρυτανείαν καὶ σ||τῆσαι ἔμπροσθεν [τ]οῦ βουλευτηρίου.
Ἡ βουλὴ | Εὐχάρη[ν] | Εὐάρχο[υ] | Κονθυλῆθ[εν].

Litterae volgares praeter Ξ, dispositae στοιχηδόν. 1 ΙΙΝ. 2 ΟΜΟ ΜΟΘΕΤΗΜΕΝΟΙ. 3 Ol. 119, 1 (304|3 a. Chr.). 4 ΣΚΟΠΕΙΙ 5 ΡΗΙ 6 ΑΡΕΤΙΣ.

---

132 Tabula marmorea inventa Sami. Ed. C. Curtius Inschriften und Studien zur Geschichte von Samos. Lübeck 1877. p. 27 n. 8.

Ἔδοξε τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Μόλπος | Πυθαγόρου καὶ
Ἀμφίδοκος Σκύθωνος | εἶ[π]αν· ἐπειδὴ Δήμαρχος Τάρωνος | Λύ-
5 κιος ἔν τε τῆι φυγῆι[1] εὔνους καὶ πρό||θυμος ὢν διετέλει τῶι
δήμωι τῶι Σαμ|ίων καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχάνουσι τῶν | πολιτῶν
χρήσιμον ἑαυτὸν παρεί|χε|το, καὶ νῦν διατρίβων παρὰ τῆι βασι-
10 λίσ|[σ]ηι Φίλαι[2] καὶ τεταγμένος ἐπὶ τῆς φυ||λακῆς εὔνουν καὶ

Litterarum formae volgares. 1 Cf. 119[2] 2 Phila natu maior, An-

πρόθυμον ἑαυτὸν | παρέχεται εἴς τε τὰς τοῦ δήμου χρεί|ας καὶ
ὧν⟨ν⟩ἄν τις ἰδίαι τῶν πολιτῶν δε|όμενός του τύχηι· δεδόχθαι
15 τῆι βουλῆι, | ἐπαινέσαι μὲν Δήμαρχον ἀρετῆς ἕνε|κε καὶ προθυ-
μίας ἣν⟨ν⟩ ἔχων διατελεῖ | πρὸς τὸν δῆμον τὸν Σαμίων· [καὶ][3]
εἶναι | αὐτῶι τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας τυνχά|νειν ἄν του δέηται
20 τοῦ δήμου. ἐπιμε|λεῖσθαι δ' αὐτοῦ καὶ τὰς συναρχίας[4] ἀ||εὶ τὰς
ἐνεστώσας, ἄν τινος τυνχάνηι χρείαν ἔχων. εἶναι δ' αὐτῶι καὶ
ἔφο|δον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, ἄν | του δέηται, πρώτωι
μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ βα|σιλικά[5]. δεδόσθαι δ' αὐτῶι καὶ πο[λι-
25 τε[||αν[6] καὶ ἐνγόνοις ἐφ' ἴσηι καὶ ὁμοίαι. εἶναι | δ' αὐτὸν καὶ
εὐεργέτην καὶ πρόξενον | τοῦ δήμου. ἐπικληρῶσαι δ' αὐτὸν καὶ
ἐ[πὶ] | φυλὴν καὶ ἑκατοστὺν καὶ ⟨ε⟩ γένος[7] κ[αθό]||τι καὶ τοὺς
30 ἄλλους Σαμίους· τῆς δ' [ἐπι]||κληρώσεως καὶ τῆς ἀναγραφῆς
ἐ[πι]|μεληθῆναι τὸν γραμματέα τ[ῆς βου]|λῆς. τὸ δὲ ψήφισμα
τόδε ἀναγρ[άψαι] | εἰ(ς) στήλην λιθίνην καὶ στῆσαι εἰ[ς τὸ ἱε]|ρὸν
τῆς Ἥρας.

---

tipatri filia, Demetrii Poliorcetae uxor. Propter nomen regium anno 306 a. Chr. antiquior esse nequit titulus, sed (etsi Phila usque ad a. 287 a. Chr. vixit) ne multo recentior quidem fuerit, quia Demarchus iam exilii temporibus, ex quo Samii redierunt 322 a. Chr., multis beneficiis eos affecisse dicitur. Quare nolo cum Droyseno Gesch. des Hellenismus II, 2 p. 258 not. 3 usque ad Ol. 121, 2 (295|4) descendere. Immo haud improbabilis est Curtii coniectura, eo tempore quo Demetrius Rhodum oppugnabat (Ol. 118, 4. 305|4 a. Chr.) Demarchum apud Philam fuisse, quam tum in Lycia aut Cilicia fuisse appareret ex narrationibus Plutarchi Dem. 22. 32 et Diodori XX, 93. 3 ΔΙ. 4 Collegia magistratuum. Nam quia pluralis scriptus est, nulla est causa, cur omnes magistratus coniunctos unum collegium effecisse statuamus, quod alibi sane nonnunquam factum est. Cf. W. Vischer Kleine Schriften II p. 23 sqq. 5 I. e. post legationes epistulasque a regibus missas. Sauppe apud Curtium. 6 ΠΟΑΙΤΕΙ 7 Cf. 119[6]. Cur χιλιαστὺς hic omittatur, obscurum est.

---

133 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Post Pittakin Eph. 377 aliosque ex suo Velsenique apographo ed. Koehler C. I. Att. II 266. Cf. quae exposuit idem Hermae V p. 346 sqq.

[------- Στρατοκλῆς Εὐθ]υδ[ήμου] Δ[ι]ο[μ]εεὺς[1] εἶπεν· ἐ[πειδὴ |

Titulus exaratus στοιχηδὸν litteris volgaribus praeter Υ. 1 Cf. 124[3].

...]ότιμος π[ρ]ό[τ]ερόν τε, κατασταθεί[ς ἐπὶ τ]ὴν τ]οῦ Εὐρίπου φυλακὴν ὑπὸ Πολεμα[ίου[2], τελ|ευτ]ήσαντος ἐκείνου[3] ἀπέδωκε Χα[λκιδεῦσι]ν τὸν Εὔριπον κ[α]ί[ὶ] (α[ἴ]τιος[4] ἐγένετο [τοῦ τὴν π|ό-λιν] αὐτῶν ἐλευθέραν [γ]ενέσθαι κα[τὰ τὴν π|ροα]ίρεσιν τῶν βασιλέων Ἀντιγόνο[υ καὶ Δη|μητρ]ίου, καὶ νῦν ἐπιστρατεύσαντ[ος ἐπὶ τὸ|ν δῆμ]ον τὸν Ἀθηναίων Κασσάνδρ[ου[5] ἐπὶ δουλ|εία τ](ῆ)ς[6] πόλεως π----------

2 Demetrii filium, Demetrii Poliorcetae fratrem patruelem hunc esse primus vidit Rangabé. Vera nominis forma ex hoc demum titulo cognita est, ex qua facillime explicantur diversae inter se corruptelae Πτολεμαῖος et Πολέμων. Atque cum utraque forma in Diodori libris manuscriptis inveniatur (illa frequentissime, haec XIX, 77. 78), scriptorem ipsum etiamtum vera scriptura usum esse apparet. Chalcida Cassandro eripuerat Polemaeus Ol. 117, 1. 312|1 a. Chr. (Diodor. XIX, 77). Tum in ipsa urbe quidem praesidium non collocatum esse Diodori testimonio constat; sed ad Euripum tamen milites collocati sunt. 3 Cum ab Antigono ad Cassandrum defecisset Polemaeus (Diodor. XX, 19), Ol. 117, 4 (309|8 a. Chr.) Con ad Ptolemaeum Lagi f. se contulit, qui eum cum videret milites suos ab illo praemiis pollicitationibusque sollicitari, veneno interemit (Diodor. XX, 27). 4 ΚΛ.Λ.Τ|υ<. 5 De rebus Ol. 118, 4 et 119, 1 (aestate 304 a. Chr.) gestis haec intellexit Koehler Hermae V p. 347. Sed cum ex n. 129, 22 ipse Koehlerus suo iure collegerit, iam Ol. 118, 3 (306|5 a. Chr.) Cassandrum Athenas aggressum esse, eo potius huius quoque tituli verba referenda erunt. 6 ΙΙΣ.

134 Ephesi in templo Dianae. Ed. Wood Discoveries at Ephesus. Append. II p. 28 n. 19.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Ἡρογείτων εἶπεν· περὶ ὧν οἱ νεωποῖαι καὶ οἱ κούρητες[1] κατασταθέντες διελέχθησαν | τῆι βουλῆι, καὶ τὸ ψήφισμα ἤνεγκαν τῆς γερουσίας καὶ τῶν ἐ[π]ι-κλήτων[2] ὑπὲρ Εὐφρονίου πολιτείας, δεδόχθαι τῆι βουλῆι· |

1 Sic scripsi. οἰκουρῆτες Wood, qui provocat ad Phot. s. οἰκουρός et Ar. Lys. 759 (τὸν ὄφιν τὸν οἰκουρόν). At his exemplis inaudita verbi forma non defenditur, neque omnino dubium est, quin Curetum collegium intellegendum sit, quod Ephesi fuisse cum Strabo testatur XIV p. 640 (τότε δὲ καὶ τῶν Κουρήτων ἀρχεῖον συνάγει συμπόσια καί τινας μυστικὰς θυσίας ἐπιτελεῖ) tum confirmat alius titulus Woodianus (App. VI p. 73 n. 22), ubi πρωτοκούρης recensetur. 2 Cf. Strabo l. l. ἦν δὲ γερουσία καταγραφομένη, τούτοις

ἐπειδὴ Εὐφρόνιος Ἡγήμονος Ἀχαρνὰν πρότερόν τε εὔνους ὢν καὶ πρόθυμος διετέλει περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἐφεσίων, καὶ νῦν | ἀποσταλείσης πρεσβείας πρὸς Πρεπέλαον[3] ὑπὸ τῆς γερουσίης καὶ τῶν ἐπικλήτων ὑπὲρ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς ἀτε-
5 λε||ας τῆι θεῶι, συνδι(ώι)κησεν[4] μετὰ τῆς πρεσβείας ὅπως ἂν ἡ ἀτέλεια ὑπάρχηι τῆι θεῶι, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν ἅπασι καιροῖς διατελεῖ | χρήσιμος ὢν καὶ κοινῆι τῶι δήμωι καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχάνουσι [τῶ]μ πολιτῶν· ἐγνῶσθαι ἐπαινέσαι τε Εὐφρόνιον εὐνοίας ἕνεκεν | ἣν ἔχει περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὴμ πόλιν, καὶ δοῦναι αὐτῶι πολιτείαν ἐφ' ἴσηι καὶ ὁμοίηι, αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις· ἀναγράψαι δὲ αὐτῶι τὴμ | πολιτείαν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος[5], οὗ καὶ αἱ λοιπαὶ πολιτε[ῖαι ἀν]αγεγραμμέναι εἰσίν· ἐπικληρῶσαι[6] δὲ αὐτὸν καὶ εἰς φυλὴν καὶ εἰς | χιλιαστύν, ὅπως ἂν εἰδῶσι πάντες ὅτι ὁ δῆμος ὁ Ἐφεσίων τοὺς εὐεργε[τοῦν]τας τό τε ἱερὸν
10 καὶ τὴμ πόλιν τιμᾶι δωρεαῖς ταῖς προσηκούσαις. || ἔλαχε φυλὴν Ἐφεσεύς[7], χιλιαστὺν Ἀργαδεύς[8].

δὲ συνήεσαν οἱ ἐπίκλητοι καλούμενοι καὶ διῴκουν πάντα. Ex hoc titulo apparet falli Droysenum Gesch. des Hellenismus III, 1 p. 33 et Guhlium Ephesiacorum p. 60, qui hos magistratus a Lysimacho demum institutos existimant. Neque Strabo id dicit. 3 Prepelaus iam Ol. 116, 3 (314|3 a. Chr.) a Cassandro cum exercitu in Asiam missus erat (Diodor. XIX, 68), Ol. 119, 3 vero (302|1 a. Chr.) ibi Lysimachi exercitui praefuit et cum Ephesum cepisset totam Ioniae oram in dicionem redegit (Diod. XX, 107). Hoc demum tempore legationem de qua hic mentio fit ad eum missam conicit Droysen Gesch. des Hellenismus II, 2 p. 202. 4 ΣΥΝΔΙΟΓΚΗΣΕΝ. 5 Ex aliis titulis (Wood App. II p. 2 n. 1. p. 4 n. 2. p. 12 n. 7. p. 18 n. 10. p. 22 n. 12. p. 36 n. 24. p. 38 n. 25. p. 40 n. 26) νεωποίαις hanc curam mandari solitam esse intellegimus. 6 Hoc facere iubentur ἐσσῆνες (de quibus cf. Guhl Ephesiaca p. 107) in titulis ap. Wood. App. II p. 2 n. 1. p. 16 n. 9. p. 26 n. 15, νεωποῖαι ibid. p. 20 n. 11. 7 Quinque fuerunt tribus Ephesi secundum Stephanum Byz. s. Βέννα, quarum nomina, partim leviter corrupta apud Stephanum, omnia inveniuntur in titulis Woodianis. Ἐφεσεῖς vocari quos Stephanus eodem ac totius urbis incolas nomine Ἐφεσίους nominat, consentiente titulorum testimonio (praeter hunc etiam p. 10 n. 7. p. 18 n. 10. p. 28 n. 18. p. 36 n. 24. p. 40 n. 26 nomen habent) plane constat. In contrariam partem idem Stephanus s. Ἔφεσος erravit cum in ethnicis recensendis diceret καὶ Ἐφεσεύς, ὡς Ταρσὸς Ταρσεύς, Ἁλικαρνασσεύς. 8 Haec Ephesensium tribus curia etiam apud Woodium p. 28 n. 18 est. Praeterea huius tribus χιλιαστύες ex titulis Woodianis notae sunt Βωρεῖς Οἴνωπες Λεβέδιοι et quinta quaedam cuius nomen a littera P incipit (Ῥ[όδιοι] Wood improbabiliter). De voce χιλιαστύς cf. 119[6].

135 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Post Pittakin Eph. 350 aliosque ex suo Velsenique apographo ed. Koehler C. I. Att. II 270.

[Θ]εο[ῖ]. | Ἐπὶ Νικοκλέους ἄρχοντος[1] ἐπὶ τῆς (Α)ἰαντίδος[2] δω-
δ|εκάτης πρυτανείας, εἰ Νίκων Θεοδώρου Πλωθεὺς [ἐ]||γραμμά-
τευεν, Σκιροφοριῶνος δεκάτει ὑστέραι, μ|[ι]ᾶι καὶ εἰκοστεῖ τῆς
5 πρυτανείας, ἐκκλησία· τῶν π||ροέδρων ἐπεψήφιζεν Ἐπικράτης
Διοκλέους Ἀχαρ|νεὺς καὶ συνπρόεδροι· ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ
τῶ[ι] | δήμωι· Εὐφίλητος Ἀριστείδου Κηφισιεὺς εἶπεν· [ἐ|π]ειδὴ
Νίκανδρος Ἀντιφάνους Ἰλιεὺς καὶ Πολύζ[η|λ]ος Ἀπολλοφάνους
10 Ἐφέσιος διατετελέκασιν ἐν [π]||αντὶ τῶι καιρῶι εὔνους[3] ὄντες
τῶι δήμωι τῶι Ἀθην|αίων καὶ κατοικοῦντες Ἀθήνησιν εἰς πολλὰ
τῶ[ν σ|υ]μφερόντων τῶι δήμωι χρήσιμοι γεγόνασιν, εἴς τ|[ε] τὴν
οἰκοδομίαν τῶν νεωσοίκων καὶ τῆς σκευοθή|[κ]ης[4] εἰςφέροντες
15 τὰς εἰςφορὰς καθ' ἕκαστον τὸν ἐ||[ν]ιαυτὸν τὰς εἰς τὰ δέκα τά-
λαντα[5] καλῶς καὶ προθύ|[μ]ως ἀπὸ Θεμιστοκλέους ἄρχοντος[6]
μέχρι Κηφισοδ|[ώρ]ου[7], καὶ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου[8] εἰς
τὰς ναῦς | [τὰς] μετ' Εὐε[τί]ωνος[9] ἐκπλευσάσας εἴς τε τὴν πρώ-
20 τη|[ν ἐξέτ](α)σιν[10] καλῶς καὶ φιλοτίμως συνεπεμελήθησ||[αν ὅπως]
ἂν ἐκπλεύσωσιν, καὶ πάλιν [ἀ]πὸ τῆς ναυμαχ|[ίας κατα]πλευσα-
σῶν τῶν νεῶν τῆς ..... τῆς ἐξα.|..... παρανγ(ε)(λ(α)-
σι(ν)[11]--------

Titulus incisus στοιχηδὸν litteris volgaribus praeter Ξ et Φ (φῖ). 1 Ol. 119, 3 (302|1 a. Chr.). 2 ΛΙΑΝΤΙΔΟΣ. 3 De hoc metaplasmo cf. Wecklein Cur. epigr. p. 26. Invenitur etiam in titulo paucis annis recentiore C. I. Att. II 315, 19. 4 Cf. 124, 17. 5 Cf. 63[14]. 6 Ol. 108, 2 (347|6 a. Chr.). 7 Ol. 114, 2 (323|2 a. Chr.). 8 Lamiacum quod dicitur bellum. De eo etiam apud Plutarchum Phoc. 23 scriptum esse ὡς δὲ φέρων ἐνέσεισεν ὁ Λεωσθένης τὴν πόλιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον monuit Droysen Gesch. des Hell. II, 1 p. 68 not. 2. 9 Cf. Diodor. XVIII, 15 τῶν δὲ Μακεδόνων θαλαττοκρατούντων (Ol. 114, 2. 323|22 a. Chr., quo tempore Graeci Lamiam obsidebant) οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις ναυσὶν ἄλλας κατεσκεύασαν, ὥςτε γενέσθαι τὰς πάσας ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα. τῶν δὲ Μακεδονικῶν οὐσῶν νεῶν διακοσίων καὶ τετταράκοντα τὴν ναυαρχίαν εἶχε Κλεῖτος. οὗτος δὲ ναυμαχήσας πρὸς Ἠετίωνα (sic aut scriptoris aut librariorum errore pro Εὐετίωνα) τὸν Ἀθηναίων ναύαρχον ἐνίκησε δυσὶ ναυμαχίαις, καὶ συχνὰς τῶν πολεμίων νεῶν διέφθειρε περὶ τὰς καλουμένας Ἐχινάδας νήσους. 10 ΛΣΙΝ. Supplevi. [ἐξάναξιν Rangabé. [ἔνστ]ασιν Schaefer Dem. III, 1 p. 348 not. 2. [ἐπίβ]ασιν? Droysen Hell. II, 1 p. 68 not. 2. 11 ΓΑΡΑΝΓΓΙΛΛΣΙΙΙ.

136 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis inter hortum regium et Ilissum ut videtur. Edd. Pittakis Eph. 1372 (Rangabé Ant. Hell. 2298). Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 297.

[Ἐπ]ὶ Ε[ὐκτήμον]ος ἄρχοντος[1] ἐπὶ | [τῆ]ς Ἀντιγο[νίδος δ](ε)υτέ-
ρ(α)ς[2] πρ|[υτ]ανείας, ᾗι Θεόφιλος [Ξεν]ο[φῶ|ν]τος Κε[φ]αλῆθεν
5 ἐγραμμάτε[υε]||ν, Μεταγειτνιῶνος δεκάτει ὑσ|τέραι, μιᾶι καὶ εἰκο-
στεῖ τῆς π|ρυτανείας, ἐκκλησία· τῶν προέ|δρων ἐπεψήφιζε Λυ-
10 σίμαχος Να|υσιστράτου Προσπάλτιος καὶ || συνπρόεδροι· ἔδοξεν
τῶι δήμω|ι· Φιλιππίδης (Φ)ιλομήλου[3] Παια|νιεὺς[4] εἶπεν· ἐπειδὴ
οἱ πρέσβε|ις οἱ ἀποσταλέντες πρὸς τὸν β|ασιλέα Κάσσανδρον
15 ἀποφαίνο||υσι Ποσείδιππον συναποδημή|σαντα μεθ' ἑαυτῶν χρή-
σιμον εἶ|ναι ἑαυτοῖς ἀποδεικνύμενον | τὴν εὔνοιαν ἣν εἶχε πρὸς
20 τὸν δ|ῆμον τὸν Ἀθηναίων, δεδόχ(θ)αι[5] τ||ῶι δήμωι, ἐπαινέσαι
Ποσείδιπ|πον [Β]ακ(χ)ίου[6] Κο(θ)ωκίδην[7] καὶ στ|εφανῶσαι αὐτὸν
θαλλοῦ στεφά|νωι, ὅπως ἂν ὡς πλεῖστοι φιλοτ|ιμῶνται χρείαν
25 παρέχεσθαι ἐ||[π](ὶ)[8] τὰ συνφέροντα τῶι δήμωι. ἀν|αγράψαι δὲ
τόδε τὸ ψήφισμα τὸ|ν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανε|ίαν ἐν στή-
30 λει λιθίνει καὶ στῆ|σαι ἐν ἀκροπόλει· εἰς δὲ τὴν ἀν||αγραφὴν
τῆς στήλης δοῦναι τὸ|ν ἐξεταστὴν καὶ τοὺς τριττύ|ρχους ΔΔ
δραχμάς.

Litterae volgares prater + (φῖ), dispositae στοιχηδόν. 1 Ol. 121, 2 (299|8 a. Chr.). Cf. Dionys. de Dinarcho c. 9. Droysen Gesch. des Hellenismus II, 2 p. 247 not. 2. 2 ΓΥΤΗΡΛΣ. 3 ΗΙΛΟΜ. 4 De hoc homine eiusque maioribus cf. Koehler Hermae V p. 347 sq. Avus Philippide. Philomeli f. est apud Platonem Protag. 315 A, pater Philomelus in tituli choregicis C. I. Att. II 553. Ἀθηναίου I p. 169 n. 1 et tabulis navalibus (Boeckh Seeurk. p. 253). Ipsius Philippidis nomen in eisdem tabulis invenitur. Exstat plebiscitum quo ei honores decernuntur, rogatum a Stratocle Diomeensi, C. I. Att. II 302 (Ol. 121, 3. 294|3 a. Chr. aut anno insequente). 5 ΧΟΑΙ 6 .ΑΚΛΙΟΥ 7 ΚΟΟΩ 8 .ΙΤΑ.

---

137 Lapis quadratus, a dextra et inferiore parte fractus, Smyrna Athenas delatus. Ed. Kumanudis Παλιγγενεσία 15 Ἀπριλ. 1872. (E. Curtius arch. Zeitung XXIX (1872) p. 188). O. Lueders Bulletino dell' Inst. arch. 1872 p. 248.

Ἔδοξεν Ἰώνων τῶι κοινῶι τῶν τρε[ις καί]|δεκα πόλεων[1]· ἐπειδὴ
Ἱππόστρατος Ἱππ[οδή]||μου Μιλήσιος[2], φίλος ὢν τοῦ βασιλέω[ς
5 Λυσι]||μάχου[3] καὶ στρατηγὸς ἐπὶ τῶμ πόλε[ων] || τῶν Ἰάδων κα-
τασταθείς, οἰκείως κ[αὶ φι]||λανθρώπως καὶ ἰδίαι ἑκάστηι τῶμ π[ό-
λεων] | καὶ κοινῆι πᾶσι χρώμενος διατελεῖ· ἀγα[θῆι τύ]|χηι,
δεδόχθαι τῶι κοινῶι, ἐπαινέσαι Ἱππό[στρα]|τον Ἱπποδήμου Μιλή-
10 σιον ἀρετῆς ἕνεκ[α καὶ] || εὐνοίας ἣν ἔχων διατελεῖ πρὸς τὸ κοι-
ν[ὸν τῶν] | Ἰώνων, καὶ εἶναι αὐτὸν ἀτελῆ πάντων ἐ[ν ταῖς] | πό-
λεσι ταῖς τῶν Ἰώνων· ταῦτα δὲ ὑπάρ[χειν] | Ἱποστράτωι αὐτῶι
καὶ ἐκγόνοις· στῆσα[ι δὲ αὐ]|τοῦ καὶ εἰκόνα χαλκῆν ἐφ' ἵππου
15 ἐμ Πανιω[νίωι]||· ἑλέσθαι δὲ πόλεις δύο ἤδη, αἵτινες ἐπ[ιμε-
λή]|σονται ὅπως ἂν ἡ εἰκὼν ἡ Ἱποστράτο[υ στα]||θῆι κατὰ
τάχος, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ πάντες [εἰδῶ]|σιν, ὅτι οἱ Ἴωνες τοὺς
καλοὺς καὶ ἀγαθοὺ[ς ὄντας] | ἄνδρας καὶ χρείαμ παρεχομένους ταῖ[ς
20 πόλε]||σι τιμῶσι δωρεαῖς ταῖς προσηκούσαις· [ἀνενεγ]|κεῖν δὲ ἑκά-
στους τῶμ βουλευτῶν τὰ ἐγ[νωσμέ]|να Ἴωσι εἰς τὰς ἰδίας πόλεις,
ὅπως ὑπά[ρχηι ἐν] | τοῖς δημοσίοις ἀναγεγραμμένα τὰ ἐ[γνωσ]||μένα
25 ὑπὸ Ἰώνων· τὸ δὲ δόγμα τόδε ἀνα[γράψα]||ι εἰς τὸ βάθρον τῆς
εἰκόνος τῆς ----------

---

1 Ex numero apparet, Smyrnam tum societatis Ionicae fuisse, ut intellegatur urbem ab Antigono restitutam, ab Lysimacho auctam (Cf. Droysen Gesch. des Hellenismus III, 2 p. 196. 276) statim in eam receptam esse. Erravit igitur Vitruvius IV, 1, qui id Attali demum regis et Arsinoës beneficio factum dicit. L. 2 Hunc Luedersius eundem putat, quem Diodorus XIX, 46 ab Antigono copiis praefectum narrat in Media Ol. 115,4 (317/6 a. Chr.). Eum videri post proelium apud Ipsum commissum ad Lysimachum transiisse. At ille Hippostratus potius Oxythemidis pater esse videtur, quem Milesium non fuisse, etsi ethnicum n. 128, 7 periit, ambitus tamen lacunae prodit. 3 Post pugnam apud Ipsum commissam (301 a. Chr.) etsi tota fere Ionia potitus est Lysimachus, tamen quia Ephesus certe usque ad annum 295 a. Chr. in Demetrii dicione mansit (Droysen Geschichte des Hellenismus II, 2 p. 258), eo anno antiquior hic titulus esse nequit. Ex altera parte propter tredecim civitatium numerum utique priusquam Colophon et Lebedus tollerentur, incolis a Lysimacho Ephesum traductis, incisus esse debet. Quod quo potissimum tempore factum sit, ambigitur. Sed Droysen l. l. monuit non deesse argumenta, quibus post urbem quae anno 287 a. Chr. a Demetrio capta erat, a Lysimacho recuperatam nomen eius mutatum ac tum demum Colophonios Lebediosque illuc migrare coactos esse efficeretur. Annorum 295 et 287 igitur terminis huius tituli origo continetur.

138 In insula Samothrace in domo quadam vici erat lapis, cum O. Blau et C. Schlottmann eo venirent, qui exscripserunt et ediderunt Monatsberichte der Kgl. Akademie zu Berlin 1855 p. 623 n. 18.

[------ ἐπειδὴ[1] ὁ βα]σιλεὺς Λυσίμα[χος[2] πρότερόν τε | διετέ]λει πᾶσαν ἐπιμέλεια[ν ποιούμε]νος] τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς πόλεως, ν[ῦ][ν[2]
5 τε | τοὺς] ἀσεβήσαντας εἰς τὸ ἱερὸν καὶ [ἐπ||ιχ]ε[ι]ρήσαντας συλῆσαι τὰ ἀναθήματ[α | τὰ] ἀνατεθέντα ὑπὸ τῶν βασιλέων καὶ | [τῶν] ἄλλων Ἑλλήνων καὶ ζητήσαντ[ας | ἐμπρ]ῆσαι[3] τὸ τέμενος
10 τῶν θεῶν καὶ [εἰς|π]ηδήσαντας νύκτωρ ἐπ' ἀδικίαι [καὶ] || ἀσεβείαι ⟨τοῦ⟩ μετὰ τῶν [δια|πλ]ευσάντων[4] ἐγ νυκτῶμ παρὰ...|.. αγόρου[5], παραγενόμενος ὁ βασι[λεὺς | εἰς] τοὺς τόπους δέδωκεν
15 ἐγδότου[ς | τῆι] πόλει καὶ ἀφέσταλκε πρὸς τὸν [δῆ||μ]ον, ὅπως τύχωσι τῆς προςηκού[σης] | τιμωρίας, καὶ τἆλλα συντέταχ[ε καλ]||ῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς, περὶ [πλε]||ίστου ποιούμενος τὴμ πρὸς [τοὺς |
20 θεοὺ]ς εὐσέβειαν· ἀγαθῆι τύχηι [βασι]||λέως Λυσιμάχου καὶ τῆς πόλεω[ς, ἐψ]||ηφίσθαι τῶι δήμωι, ὅπως ἂν ἀξίας [χά]||ριτας ἀποδιδῶι ἡ πόλις τοῖς [εὐ]||εργέταις, ἱδρύσασθαι βωμὸν [βα]||σιλέως
25 Λυσιμάχου εὐεργέτου [ὡς || κ]άλλιστον, καὶ θύειν κατ' ἐνιαυτὸ[ν καὶ | π]ο[μπ]εύειν[6] τοὺς ἐννέα ἄρχονται[ς] | (κ)αὶ[7] στεφανηφορεῖν τοὺς πολίτας.

---

1 Versuum 1—4 (praeter voces βασιλεύς, Λυσίμαχος, ἐπιμέλειαν) supplementa mea sunt. 2 Regium nomen assumpsit a. 306 a. Chr., occisus est in pugna aetate 281 a. Chr. (Droysen Gesch. des Hellenismus II, 2 p. 326 sq.). Ut Samothracen, etiam Lemnum sub eius imperio fuisse, Phylarchi apud Athenaeum XIII p. 254 f. testimonio (quod affert Droysen l. l.) constat. 2 NI. Emendavi. 3 Supplevi. Cf. Diodor. XI, 14 τὸ μὲν τέμενος τοῦ Ἀπόλλωνος ἐμπρῆσαι. 4 Supplevi. 5 Hic dux militum mercennariorum fuisse videtur, qui tum in propinquo Thraciae aut Asiae minoris littore versabantur. Fuit cum cogitarem de Athenagorae (Diod. XX, 94) nomine restituendo. 6 Supplevi. 7 XAI. Emendaverunt Schl. et Bl.

---

139 Tabula marmoris Hymettii, Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 1056. Rangabé Ant. Hell. 451. Ussing Inscr. Gr. ined. 55. Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 308.

Ἐπὶ Θερσιλόχου ἄρχοντος[1] ἐ[πὶ τῆς ....τί[δ]ος δευτέρα(ς)[2] πρυ-
τανείας, ἧ[ι Διόδοτος Δ]||ιογνήτου Φρεάρριος ἐγραμμ[άτευε, Με-
5 τα]|γειτνιῶνος δωδεκάτηι, δωδε[κάτηι τῆς πρ]||υτανείας· ἐκκλησία
κυρία· τῶ[ν προέδρων] | ἐπεψήφιζεν Πυθογένης Γλαυ[κίππου
Ἀλω]||πεκῆθεν καὶ συ[ν]πρόεδροι· | ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶ[ι
10 δήμωι·] | Καλαΐδης Καλαΐδου Ξυπεταιὼν [εἶπεν· ἐπε]||ιδὴ τοῦ
δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ [τοῦ κοινο]|ῦ τοῦ Βοιωτῶν[3] σύμβολον
ποιησαμ[ένων πρὸ]||ς ἀλλήλους καὶ ἑλομένων ἔκκλητ[ον τὴν Λα]||-
μιέων πόλιν, ἀνεδέξατο καθιεῖ[ν τὸ δικασ]||τήριον, καὶ νῦν οἱ
15 ἀποσταλέντε[ς ὑπὸ τῶν Λ||αμιέων] ἐπὶ [τὰς] δ[ί]κας ἀ[π]ο[φαίνου-
σιν--------]

Titulus exaratus στοιχηδὸν litteris volgaribus praeter Ξ. 1 Ol. 123, 1 (288|7 a. Chr.) Cf. Hermae II p. 225 sqq. Unger Philol. XXXVIII p. 494 sqq. v. Wilamowitz-Möllendorf Antigonos von Karystos p. 244. 2 ΔΕΥ ΤΕΡΑΙ. 3 Utrique tum ab Demetrii Poliorcetae partibus stabant.

140 Fragmenta duo marmoris Pentelici inventa in arce Athenarum. *a* (versuum 1—24 partes sinistras) edd. Pittakis Eph. 176. Ex Rossii apographo Meier Arch. Intelligenzblatt 1836 p. 353 sqq. *b* (versuum 14—57 partes dextras) ab Elgino Londinium asportatum post Chandlerum aliosque Boeckh C. I. G. 107. Utrumque coniunctum exhibent Rangabé Ant. Hell. 446. Hicks Inscr. Gr. Mus. Br. n. 15. Koehler C. I. Att. II 314 (*a* ex suo, *b* ex Hicksii apographo).

[Ἐπὶ Δ]ιοτίμου ἄρχοντος[1] ἐπὶ τῆς Ἀντι[γονίδος ἑ|βδό]μης πρυτα-
τανείας, ἧι Λυσίστρατο[ς Ἀριστομά|χου] Παιανιεὺς ἐγραμμάτευεν,
Γα[μηλιῶνος ἕνηι | καὶ] νέαι, ἐνάτηι καὶ εἰ[κοσ]τῆι τῆ[ς πρυτα-
5 νείας, || ἐκκ]λησία· τῶν προέδ[ρων ἐπε]ψ[ήφιζεν -------- | ...]
οσθένου Ξυπετ[αιὼν καὶ συμπρόεδροι· ἔδο|ξε]ν τῶι δήμωι· Ἀγύρ-

Titulus exaratus litteratura volgari praeter Ξ, στοιχηδόν, sed ita ut iota nonnullis locis cum alia littera unius modo spatium occupet (v. 4. 54. 55); magis etiam turbatus est ordo v. 18. 43. 1 Cum Rangabé et Meier, quos ipse cum Koehlero aliisque secutus sum, annum Ol. 123, 3 (286|5 a. Chr.) esse coniecissent, suo iure ad 123, 2 (287|6 a. Chr.) potius rettulit Usener Mus. Rhen. XXXIV p. 414 sqq. Demetrius Poliorceta cum contra Pyrrhum bellum gerentem milites desererent ex castris Cassandream fugit vere aut

[ριος Καλλιμέδοντος Κολλυ]|τεὺς[2] εἶπεν· ἐπειδὴ [πρότερόν τε οἱ πρόγονοι[3] οἱ] | Σπαρτόκου χρείας [παρέσχηνται τῶι δήμωι, καὶ]
10 || νῦν Σπάρτοκος[4] πα[ραλαβὼν τὴν εἰς τὸν δῆμον οἰ]|κειότητα κοινῆι [τε τῶι δήμωι χρείας παρέχε]|ται καὶ ἰδίαι Ἀθη[ναίων τοῖς ἀφικνουμένοις] | πρὸς αὐτόν· ἀνθ' [ὧν καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθη-ναίων αὐτοὺς] | πολίτας ἐποιή[σατο[5] καὶ ἐτίμησ]εν [εἰκόσιν χαλ]-
15 || καῖς ἔν τε τῆι [ἀγορᾶι καὶ] ἐν τῶι ἐμπορίωι [καὶ] | ἄλλαις δωρεα[ῖς[6], αἷς προσή]κει τιμᾶσθαι τοὺ[ς] | ἀγαθοὺς ἄνδρ[ας, καὶ διέθε]το ἐάν τις βαδίζε[ι] | ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τ[ὴν τῶν προγόνω]ν αὐτοῦ ἢ τὴν Σπα[ρ]|τόκου, βοηθ[εῖν παντὶ σθένε]ι κ[α]τ κατὰ γῆν καὶ
20 || κατὰ θάλατ[ταν· ἔτι δὲ Σπάρτ]οκος, ἀφι(κ)ομένης[7] | πρεσβείας [παρ' Ἀθηναίων, ἀκ]ούσας ὅτι ὁ δῆμος | κεκόμιστ[αι τὸ ἄστυ, συνήσ]θη τοῖς εὐτυχήμασ[ι] | τοῦ δή[μ]ο[υ, καὶ δέδωκεν σίτ]ου δω-
25 ρεὰν μυρίου[ς] | καὶ πε[ντακοσίους με]δίμνους, ἐπαγγέλλε||[ται δὲ καὶ ἐς τὸ λοιπὸν χρ]είαν παρέξεσθαι τῶ[ι | δήμωι καὶ ..... καθό]τι ἂν δύνηται, καὶ ταῦ|[τα πράττει προαιρούμεν]ος διαφυ-λάττειν τὴν [ε]ὔνοιαν τὴν εἰς τὸν δῆμ]ον τὴν παραδεδομένην |
30 [αὐτῶι παρὰ τῶν προγόνω]ν· ὅπως ἂν οὖν φαίνηται || [ὁ δῆμος ....]μενος πρὸς τοὺς εὔνους | [διὰ τοῦ ἔμπροσθεν χρ]όνου διαμ(ε)μενηκότας[8] αὐ|[τῶι, τύχηι ἀγαθῆι, δε]δόχθαι τῶι δήμωι, ἐπ[αινέ|σαι μὲν τὸν βασιλέ]α[9] Σπάρτοκον Εὐμήλου[10]
35 [Βοσ|πόριον, καὶ στεφανῶ]σαι χρυσῶι στεφάνωι [ἀπὸ--- || δραχ-μῶν ἀρετῆς] ἕνεκα καὶ εὐνοίας ἣν ἔχω[ν δι|ατελεῖ πρὸς τὸν] δῆ-μον, καὶ ἀνειπεῖν τὸν στέ[φα|νον Διονυσίων] τῶν μεγάλων τρα-

---

aestate 287 a. Chr., sub finem Ol. 123, 1. Quo nuntio accepto statim Athenienses praesidium regium expulerunt. Plus quam semenstri tempore post (sub finem mensis Ianuarii aut initio Februarii 286 a. Chr.) hoc decreto Athenienses responderunt ad litteras quibus rex gratulatus erat libertatem reciperatam, qua de re Atheniensium legati eum certiorem fecerant. 2 Suppleverunt Meier et Koehler, allato Athenaei loco VIII 340 e Ἡρόδικος δ' ὁ Κρατήτειος ἐν τοῖς συμμίκτοις ὑπομνήμασι τοῦ Καλλιμέδοντος υἱὸν ἀπέδειξεν τὸν Ἀγύρριον (quem commemorat Philemo comicus in versibus ante ab Athenaeo appositis). Callimedon pater et Agyrrhius avus noti homines erant atque in re publica versati. De pago cf. 48[1]. 3 Cf. titulum 101. 4 Spartocus IV Eumelo patri successit Ol. 119, 1 (304/3 a. Chr.) et regnavit viginti annos usque ad Ol. 124, 1 (284/3 a. Chr.). Diodor. XX, 100. Boeckh C. I. G. II p. 93. 5 Cf. 101[6]. 6 Coronis aureis (n. 101) et immunitate. 7 ΑΦΙΙ 8 ΔΙΑΜΙ 9 Regio nomine certe usque ad Spartoci avum Paerisadem non usi erant Spartocidae nisi ubi de barbararum nationum imperio dicebatur (Cf. 100[4]). 10 Eumelus Paerisadis I fi-

γωιδοῖς ἐν τῶι | [ἀγῶνι· τῆς δὲ π]οιήσεως τοῦ στεφάνου καὶ τῆς
40 ἀ|[ναγορεύσεω]ς ἐπιμεληθῆναι τοὺς ἐπὶ τῆι διο[ι||κήσει. στῆσαι]
δ' αὐτοῦ καὶ εἰκόνα χαλκῆ(ν)[11] ἐν τῆι | [ἀγορᾶι παρὰ] τοὺς προ-
γόνους, καὶ ἑτέραν ἐ[ν ἀκρ|οπόλει· ὅπω]ς ἂν δὲ καὶ εἰδῆι ὁ βα-
σιλεὺς Σπάρτ|[οκος τὰ ἐψηφ]ισμένα τῶι δήμωι, χειροτονῆσαι
45 πρέ|[σβεις τρε]ῖς ἄνδρας ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων, οἵτι[ν||ες αἱρε-
θέ]ντες ἀπαροῦσιν καὶ τό τε ψήφισμα ἀ[π|οδώσου]σιν καὶ ἀπαν-
γελοῦσι τὴν εὔνοιαν ἣν | [ἔχει πρὸ]ς αὐτὸν ὁ δῆμος, καὶ παρα-
καλοῦσιν αὐ[τ|ὸν βοιηθ]εῖν[12] τῶι δήμωι καθότι ἂν δύνηται. δοῦ-
50 [ν|αι δὲ ἐφό]δια τῶν πρέσβειων ἑκάστωι τὸ τε[τ]α[γ||μένον]. ὅπως
ἂν δὲ καὶ ὑπόμνημα ᾖ τῆς οἰκειό||[τητος κ]αὶ τῶν δωρειῶν τῶν
προςτιθεμένων αὐ|[τῶι πρ]ὸς ταῖς ὑπαρχούσαις, τὸν γραμματέα
τὸν | [κατὰ π]ρυτανείαν ἀναγράψαι τόδε τὸ ψήφισμα | [ἐν στ]ήλη
55 λιθίνηι καὶ στῆσαι ἐν ἀκροπόλει· τὸ || [δὲ ἀν]άλωμα τὸ γενόμε-
νον μερίσαι τοὺς ἐπὶ τῆι | [διο]ικήσει.

In corona:

Ὁ δῆμος.

---

lius natu minimus post Satyri et Prytanidis fratrum necem regnavit quinque annos totidemque menses (Ol. 117, 4. 309|8 a. Chr. — Ol. 119, 1. 304|3 a. Chr. Diodor. XX, 25). 11 ΧΑΛΚΗΙ 12 Supplevi. De scriptura cf. 109[14].

---

141 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Post Pittakin (L'ancienne Athènes p. 313) aliosque ex suo Velsenique apographo ed. Koehler C. I. Att. II 312.

[Ἐ]πὶ Διοτίμου ἄρχοντος[1] ἐπὶ τῆ[ς | Π]α(ν)διονίδος[2] δ[ω]δεκάτης
πρυ[τα]|νείας ἧι Λυσίο[τ]ρατος [Ἀ]ριστο[μ]|άχου Παιανιεὺ[ς] ἐγρα-
5 [μμ]άτευε[ν], || Σκιροφοριῶνος ἕκτει [μ]ετ' εἰκ[ά]|δας, πέμπτει καὶ
ε(ἰ)κοστ[ε]ῖ τῆς [πρ]|υτανείας, ἐκκλησία· τῶ[ν] προέδ[ρ]|ων ἐπεψή-
10 φιζεν Φιλόμηλος Φιλ[ο|μ]ήλου Ἁλαιεὺς καὶ συμπρόεδρ[ο||ι]· ἔδο-
ξεν τῶι δήμωι, Σιμωνί(δ)[ης[3] Ἡ]|γήμονος Ἀγνού[σ]ιος εἶ[π]εν·
ἐ[πει]|δὴ ὁ Παιόνων β[ασ]ιλεὺς [Ἀ]ὀδω[λέω]|ν[4] ἔκ τε τῶν ἔμ[π]ροσθε

Litterae volgares dispositae στοιχηδόν; sed aliquotiens (v. 28. 39. 48) iota inter ordines insertum est. 1 Ol. 123, 2 (287|6 a. Chr.) Cf. 140[1]. 2 ΑΜΔΙΟΝΙΔΟΣ. 3 ΣΙΜΩΝΙ^ 4 Nummi exstant qui huius regis nomen iisdem plane atque hic litteris scriptum habent. Cf. Catal. numm.

15 χρόνων ε[ὖν]|ους ἐστὶν τῶι δήμωι τῶ[ι] Ἀθηνα[ί]||ων, χρείας παρεχόμενο[ς] καὶ συ[ν]|εργῶν εἰς τὴν ἐλευθερ[ί]αν τῆι [π]|όλει, καὶ κομισαμένου [τ]οῦ δήμ[ο]|υ τὸ ἄστυ πυθόμενος συνήσθη τ[ο]ῖ[ς]
20 γεγενημένοις εὐτυχήμασι, || νομίζων εἶναι κοινὴν καὶ αὐτ[ῶ]|ι τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, παρ[έ]||χεται δὲ χρείας καὶ ἰδίαι τοῖ[ς] | τε διατρίβουσιν Ἀθηναίων πα[ρ'] | ἑαυτὸν καὶ τοῖς ἀφικνουμέ-
25 νο[ι]||ς εἰς τὴν χώραν· δέδωκεν δὲ καὶ [σ]|ί[τ]ου δωρεὰν τῶι δήμωι μεδίμν[ο|υ]ς ἑπτακισχιλίους κα[ὶ] πεντα[κ]|οσίους Μακεδονίας
30 τοῖς ἰδίοι[ς] | ἀναλώμασιν καταστήσας εἰς [το]||ὺς λιμένας τοὺς τῆς πό[λ]εως· ἐπ[α]|νγέλλεται δὲ καὶ εἰς τὸ λοιπὸ[ν] | παρέξεσθαι χρείας συνεργῶν [ε]|ἴς τε τὴν τοῦ Πειραιέως κομι[δὴ]|ν καὶ τὴν
35 τῆς πόλεως ἐλευθερ[ί[α]||ν· ἀγαθεῖ τύχει, δεδόχθαι τῶι | δήμωι, ἐπαινέσαι τὸμ βασιλε[ί[α][5] | Αὐδωλέοντα Πατράου[6] Παίονα [ἀ]||ρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας τῆς ε[ἰ|ς] τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, καὶ
40 σ[τε||φ]ανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάν[ω|ι], καὶ ἀνειπεῖν τὸν στ[έ]φανον Δ[ι|ο]νυσίων τῶν μεγάλων [τρ]αγωιδ[ῶ]|ν τῶι ἀγῶν[ι]· τῆς
45 [δ]ὲ ποή[σ]εως τοῦ [σ]|τεφάνου καὶ τῆς ἀναγορεύσεω[ς || ἐ]πιμεληθῆναι τοὺς ἐπὶ τεῖ δι[ο|ι]κήσει. εἶναι δὲ αὐτὸν Ἀθηναῖ[ο|ν] καὶ τοὺς ἐγγόνους αὐτοῦ, καὶ [ἐ|ξ]εῖναι αὐτῶι γράψασθαι φυλῆς κ[α|ὶ]
50 δήμου καὶ φρατρίας ἧς ἂμ βού||ληται· τοὺς δὲ πρυτάνεις οἳ ἂν [π]|ρῶτον λάχωσιν πρυτανεύειν δ[ο]|ῦναι περὶ αὐτοῦ τὴν ψῆφον εἰς [τ]|ὴμ πρώτην ἐκκλησίαν· τοὺς δὲ [θε]|σμοθέτας [εἰ]ςαγαγεῖν
55 αὐτῶι τ[ὴν δοκιμα[σί]αν τῆς δωρεᾶς εἰς [τ]|ὸ δικαστή[ρι]ον ὅταν πρῶτον ο[ἱό|ν] τ' ἦι· στῆσ[αι δ]ὲ αὐτοῦ καὶ εἰκό[να | χ]αλκῆ[ν] ἐφ' [ἵπ]που ἐν ἀγορᾶι· τῆ[ς δ|ὲ] ποήσ[ε]ω[ς κα]ὶ τῆς στά[σ]εως
60 ἐπι[μ||ελ]ηθῆ[ναι τ]οὺς ἐπὶ τῆ[ι] διοικ[ήσ|ει].

Mus. Britann. Macedonia p. 4 sqq. Ut antea cum Cassandro foedere coniunctus fuerat ab eoque adiutus erat contra Autariatas (Diod. XX, 19), sic tunc eum ab Lysimachi partibus stetisse ideoque de Athenis Demetrii dominatione liberatis gavisum esse apparet. Quod de thesauris eius Lysimacho proditis ex Diodoro (XXI fr. 13 Dindorf) narrat Tzetzes Chil. VI, 53, nisi ipsius error subest (satis dubitanter certe loquitur: ἢ Λυσιμάχῳ ἤ τινι τῆς Θρᾴκης βασιλέων), ad posteriora tempora referendum est. 5 Cf. 104[4]. 6 Huius quoque regis nummi exstant. Cf. Cat. Mus. Brit. Maced. p. 2 sq.

---

142 Tabula ab inferiore parte fracta, in metochio *Dokhiarion*, ubi quondam sita erat Potidaea (Cassandrea). Apographum ab adulescente Graeco *Hadji-Thomas* acceptum expressit L. Duchesne Revue archéologique XXXI (1876) p. 107.

Ἐφ' ἱερέως τοῦ Λυσιμάχου[1] Τιμησίου, | Δημητριῶνος·[2] Παν-
τα(ι)νος Συμμάχου Ἱπ(π)ο|λυτεὺς[3] εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀν(δ)ρόβολος
5 Μ(ή)νιος[4] | Αἰτωλὸς ἐκ Ναυπάκτου ἀνὴρ ἀγαθός ἐστιν ‖ περὶ τὴν
πόλιν τὴν Κασσανδρ(έ)ων[5] καὶ | τοῖς εἰςαφικνουμένοις ἐκ ταύτη[ς]
εἰς Αἰτωλίαν ----------

1 Lysimachus Macedoniam Pyrrho expulso occupavit 286 a. Chr., eamque obtinuit usque ad mortem (281 a. Chr.). Hoc temporis spatio titulus incisus est, neque enim ultra Lysimachi necem sacerdotium mansisse credibile videtur. 2 Mensem significari, qua de re editor dubitavit, certum est; nam nomen patris cum aliis de causis tum propter articulum omissum haberi nequit. A Cerere potius quam a Demetrio (Poliorceta) eum nomen accepisse existimo, quia aliter sine dubio post expulsum Demetrium statim abolitus esset. 3 Ut Cassandreae tribubus heroum nomina imposita hic videmus, ita etiam in urbe Thessalonica ab eodem Cassandro condita factum apparet ex Steph. Byz. s. Κεκροπία. ἔστι καὶ Κεκροπὶς χώρα Θρᾴκης· ἔστι καὶ δῆμος (rectius fortasse dixisset φυλή) Θεσσαλονίκης. οἱ δημόται Κεκρόπιοι. 4 ΜΕΝΙΟΣ 5 ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΙΩΝ, quod retinuit D., emendavi. Nam ut neque Κασσανδραῖος ethnicum unquam fuisse neque tam antiqua aetate αι et ε confusa esse credibile est, ita error in transscribendo, praesertim ab homine Graeco, cui utrumque idem sonaret, et in hoc difficili negotio non admodum exercitato, facillime committi potuit.

143 Tabula marmoris Hymettii inventa in theatro Bacchi. Edd. Rhusopulos Eph. nov. 109. Kumanudis Philist. III p. 463 sqq. Koehler C. I. Att. II 314. Dixerunt de titulo Zink Eos I p. 24 sqq. W. Dittenberger Hermae II p. 286 sqq.

[Ἐ]πὶ Εὐθίου[1] ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Ἀ[καμαντίδο]ς [τρίτης | π]ρυ-
τανείας, εἰ Ναυσιμένης Ναυσικύδου Χολαρ[γεὺ|ς] ἐγραμμάτευεν,
Βοιηδρομιῶνος ὀγδόει ἐπὶ δέ[κα, ἐ|ν]άτει καὶ δεκάτει τῆς πρυ-
5 τανείας, ἐκκλησία κυρ[ί]‖α· τῶν προέδ[ρ]ων ἐπεψήφιζεν Ἱερομνή-
μων Τεισιμάχ|ου ἐκ Κοίλης καὶ συμπρόεδροι· ἔδοξεν τῆι βουλεῖ
κ|αὶ τῶι δήμωι· Νικήρατος Φιλέου Κεφαλῆθεν εἶπεν· ἐ|πειδὴ

Litterae volgares praeter Ξ et Φ (φῖ). Theta ubique Θ est. Titulus στοιχηδὸν scriptus. 1 C. I. Att. II 314 *b* ἄρχων Εὔθιος est, qua nominis forma iam Zinkius usus erat iniuria vituperatus a me, qui cum aliis Εὐθίας praeferebam. Idem Z. perspexit Euthium proximo post Isaeum (v. 39) anno in magistratu fuisse. Nam quum ea quae de prioribus Philippidis meritis dicantur ex more illius aetatis addita sint honoris causa, veram atque pro-

Φιλιππίδης[2] διατετέλεκεν ἐν παντὶ καιρῶ[ι] | ἀποδεικνύμενος τὴν
10 πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν καὶ ἀ||ποδημήσας πρὸς (τ)ὸν[3] βασιλέα
Λυσίμαχον[4] πρότερόν | τε διαλεχθεὶς τῶι βασιλεῖ ἐκόμισεν τῶι
δήμωι δω|ρεὰν πυρῶν μεδίμνους Ἀττικοὺς μυρίους, τοὺς δια|δο-
θέντας πᾶσιν Ἀθηναίοις ἐπ' Εὐκτήμονος ἄρχοντ|ος[5], διελέχθη
15 δὲ καὶ ὑπὲρ κεραίας καὶ ἱστοῦ[6], ὅπως ἂν || δοθεῖ τῆι θεῶι εἰς
τὰ Παναθήναια[7] τῶι πέπλωι, ἃ ἐκο|μίσθη ἐπ' Εὐκτήμονος ἄρ-
χοντος· καὶ νικήσαντος Λυ|σιμάχου τοῦ βασιλέως [τὴ]ν μάχην
τὴν Ἰψῶι γενομέν|ην[8] πρὸς Ἀντίγον[ον καὶ] Δημήτριον τοὺς μὲν
τελευτ|ήσαντας ἐν τῶι κ[ινδύνω]ι τῶν πολιτ[ῶ]ν[9] ἔθαψεν τοῖς
20 || ἑαυτοῦ ἀναλώμα[σιν, ὅσοι δ]ὲ αἰχμάλωτοι ἐγένοντο, | ἐμφανίσας
τῶι βα[σιλεῖ καὶ] λαβὼν αὐτοῖς ἄφε[σ]ιν, τ|οὺς μὲν βουλομέν[ους
στρατ]εύεσθαι διώικησεν ὅπ|ως ἂν καταχωρισθῶσιν [ἐν] ἡγεμο-
νίαις[10], τοὺς δὲ προα|ιρουμένους ἀπιέναι ἀμφιέσας καὶ ἐφόδια
25 δοὺς πα||ρ' ἑαυτοῦ ἀπέστειλεν οὗ ἕκαστοι ἠβ[ο]ύλοντο, πλείο|ους
ὄντας ἢ τριακοσίους· παρειτήσατο δὲ καὶ ὅπως ἂ|ν ἀφεθῶσιν
καὶ ὅσοι τῶν πολιτῶν κατελήφθησαν ἐν | τῆι Ἀσίαι εἰργμένοι[11]

---

priam rationem cur hoc plebiscito ornetur, agonothesiam esse qua Isaeo archonte functus sit. Iam cum Isaeus excipiat Diotimum, id quod ex C. I. Att. II 567 cernitur, sequitur ut Euthii annus sit Ol. 123, 4 (285|4 a. Chr.). 2 Poeta comicus. Cf. Meineke F. Com. I p. 470 sqq. 3 ΠΡΟΣΣΟΝ. 4 Cf. Plut. Dem. 12 ἦν δὲ ὁ Φιλιππίδης Λυσιμάχου φίλος καὶ πολλὰ δι' αὐτὸν ὁ δῆμος εὖ ἔπαθεν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Eodem pertinet, quod Stratoclem Demetrii Poliorcetae adulatorem (cf. 124[3]) acerbissimis versibus insectatus est (Meineke F. C. IV p. 474 sq.) 5 Ol. 120, 2. 299|8 a. Chr. Cf. 136[1]. 6 De nave Panathenaica, cuius malo et antennis peplus veli instar adnexus erat cf. Philostr. vitt. soph. II, 1, 5. C. I. Att. III 70*a*. Plut. Dem. 12: ὁ γὰρ πέπλος, ᾧπερ ἐψηφίσαντο μετὰ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς προσενυφῆναι Δημήτριον καὶ Ἀντίγονον, πεμπόμενος διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ μέσος ἐρράγη θυέλλης ἐμπεσούσης. Quod cum magnis Panathenaeis Ol. 119, 3 (302|1 a. Chr.) factum esse constet, cum summa probabilitate R. Schubert Hermae X p. 447 coniecit, cum ea procella malus quoque et antenna fracta essent, in proxima Panathenaea Lysimachum ea restituenda curasse. Sed cum Panathenaea magna primo anni mense Hecatombaeone celebrata sint, non est cur cum eodem Euctemonem Ol. 120, 3 (298|7 a. Chr.) demum in magistratu fuisse statuamus. Immo sub finem anni antecedentis dona regis Athenas pervenerunt. 7 Panathenaea magna anni insequentis Ol. 120, 3 (298|7 a. Chr.). 8 Ol. 119, 3 aut 4 (aestate 301 a. Chr.). 9 Mercennarios potius, quam milites ab ipsa Atheniensium civitate Antigono et Demetrio auxilio missos, hos fuisse existimat Droysen Geschichte des Hellenismus II, 2 p. 209. 10 ἡγεμονίας hic esse partes exercitus ex quibus suum quaeque ἡγεμόνα habuit, recte monuit Z. 11 Obsides indicari coniecit Z. Sed fortasse

ὑπὸ Δημητρίου καὶ Ἀντ[ι]γόνο|υ[12], καὶ τοῖς ἀεὶ περιτυνχάνουσιν
30 Ἀθηναίων χρήσιμ.ος ὢν διατελεῖ καθότι ἂν ἕκαστος αὐτὸν παρακαλε|(ῖ)[12], καὶ κομισαμένου τοῦ δήμου τὴν ἐλευθερίαν διατ|ε-τέλεκε λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα τεῖ τῆς | πόλεως σω-τηρίαι, καὶ παρακαλῶν τὸν βασιλέα βοηθ|εῖν καὶ χρήμασιν καὶ
35 σίτωι, ὅπως ἂν διαμένει ὁ δῆμ||ος ἐλεύθερος ὢν καὶ τὸν Πει-ραιᾶ κομίσηται καὶ τὰ | φρούρια τὴν ταχίστην[14], καὶ ὑπὲρ τού-των π[ά]ντων πολ|λάκις μεμαρτύρηκεν αὐτῶι ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς π|[ρ]εσβεύοντας Ἀθηναίων πρὸς ἑαυτόν· καὶ χειροτον|[ηθεὶ]ς
40 ἀγωνοθέτης[15] ἐπὶ Ἰσαίου ἄρχοντος[16] ὑπήκουσε||[ν τῶι δ]ήμωι ἐθελοντὴς ἐκκ τῶν[17] ἰδίων, τάς τε πατρίο|[υς θυσία]ς ἔθυσεν τοῖς θεοῖς ὑπὲρ τοῦ δήμου, καὶ τὴ|[ν διωβελία]ν[18] ἔδωκεν πᾶσιν Ἀθηναίοις πάντας τοὺς | [ἀγῶνας[19], καὶ ἐπί]θετον ἀγῶνα κα-τεσκεύασεν τεῖ Δήμ|[ητρι καὶ τεῖ Κόρε]ι[20] [πρ]ῶτος ὑπόμνημα

---

cives qui adversati fuerant Demetrii dominationi, ab eo comprehensi et in Asiam ad patrem missi erant. 12 De nominum ordine cf. 157[1]. 13 ΠΑΡΑΚΑΛΕ|Κ. 14 Contra Ziukium, qui Piraeeum et castella iam reciperata fuisse statuerat, monui neque perfecto usuros fuisse Athenienses nisi significare voluissent, usque ad hoc tempus Philippidem petere non desiisse, neque enuntiatum finale aptum esse, si de re iam peracta sermo esset. Apparet igitur hinc, mense Septembri 284 a Chr. portum castellaque nondum expugnata fuisse ab Atheniensibus. 15 Cf. Koehler Mittheilungen des arch. Instituts in Athen III (1878) p. 232 sqq., qui demonstravit paullo ante huius tituli aetatem choregiae institutum eo pacto immutatum esse, ut populus ipse hoc munus susciperet (ὁ δῆμος ἐχορήγει) et provinciam ludos adornandi magistratui annuo, suffragiis electo, mandaret, cui nomen erat ἀγωνοθέτης. A Demetrii Phalerei principatu (318—307 a Chr.) huius mutationis originem repetendam esse summa cum veri specie coniecit idem. 16 Ol. 123, 3 (286|5 a. Chr.) cf. not. 1. 17 Cf. ἐκκτελέσαντι Ἀθηναίου IV p. 378. Ἀκκτίοισι Arch. Ztg. XXXV p. 190 n. 90. 18 Supplevi. Refutatis priorum conaminibus (πολιτείαν Rhusopulos, εἰστίασιν Zink), conieci distributionem (διανομήν) pecuniae aliusve rei significari (qua in re assentitur Koehler p. 234 not. 2) et cum vocabulum lacunae magnitudini accurate respondens deesse existimarem, ipsum διανομὴν fuisse sed in incidendo hic ut v. 40 erratum sumpsi. At quod nunc posui, accurate explet lacucunam et ipsum aptissimum est. Nam v. 40 vel. ἐθελοντὴς ἐκ τῶν ἰδίων indicant, sua sponte Philippidem sumptus, quos agonotheta facere debebat accepta ex aerario publico pecunia, ex sua re familiari fecisse. Cur autem curam pecuniarum illarum civibus distribuendarum tum temporis ad agonothetam translatam fuisse negemus, nulla ni fallor causa est. Koehlerus de vini cibique distributionibus (Philochorus ap. Ath. XI 464 f. Meineke F. C. G. II p. 294) cogitabat. 19 Supplevit Zink. 20 Supplevi.

45 τῆς τοῦ δήμου || [ἐλευθερίας[21], ἐπεμελή]θη δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀγώνων κα||[ὶ θυσιῶν ὑπὲρ τῆς πόλεω]ς, καὶ εἰς ταῦτα πάντα ἐκ τῶ||[ν ἰδίων ἀναλώσας πολλὰ χρ]ήματα τὰς εὐθύνας δέδω[κεν ------οὐθ]ὲν ὑπεναντίον πρὸς------

21 Supplevi. εὐεργεσίας Rhusopulos. φιλοτιμίας Zink.

144 Tabula marmoris Pentelici, inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 3499. Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 317.

[Ἐπὶ Νικίου[1] ἄρχοντος] Ὀτρυνέ[ως, ἐπὶ τῆς --------δος ἕκτ]||ης πρυτανείας, ἧι Ἰσοκράτης Ἰσοκρά[του Περγασῆ]θεν [ἐγ]||ραμμάτευεν, Ποσιδεῶνος ἑν[δεκά]τει, δω[δεκά]τει τῆς π[ρ]||υτανείας, 5 ἐκκλησία κυρία· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζε Μ[νη]||σίστρατος Σωσίππου Κυδαθηναιεὺς καὶ συνπρόεδρο[ι·] | ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· Φυτίος Παμφίλου (Θ)ο[ρίκ|ι]ος[2] εἶπεν· ἐπειδὴ Σ[τ]ρόμβιχος[3], στρατευόμενος πρότερο[ν] | παρὰ Δημητρίωι καὶ καταλειφθεὶς ἐν τῶι ἄστει μετὰ Σ[πι]|νθάρου, λαβόντος τοῦ δήμου τὰ 10 ὅπλα[4] ὑπὲρ τῆς ἐλευθ[ερ||ί]ας καὶ παρακαλοῦ[ν]τος καὶ τοὺς στρατιώτας τίθεσθα[ι π]|ρὸς τὴμ πόλιν, ὑπήκουσεν τῶι δήμωι εἰς τὴν ἐλευθερίαν [κ|α]ὶ ἔθετο τὰ ὅπλα μετὰ τῆς πόλεως, οἰόμενος

Litterae Ε(ε) ⊡(θ) □(ο) Ρ(ρ) ∩(ω). φῖ plerumque volgarem formam habet sed v. 6 in nomine Παμφίλου + est. Titulus non στοιχηδὸν exaratus. 1 Archontis nomen supplevit Koehler ex C. I. Att. II 316, ubi vice versa demoticum ex hoc titulo restitutum est. Nam eiusdem anni esse cum lacunarum quae utrobique in archontis nomine sunt ambitus tum scribae nomen demonstrat. Ex eodem illo titulo apparet, ante Niciam Otrynensem archonta fuisse Meneclem. Hunc Ol. 124, 3 (282|1 a. Chr.), illum 124, 4 (281|0 a. Chr.) fuisse conieceram; quam coniecturam novis certisque argumentis confirmavit v. Wilamowitz-Möllendorf Antigonos von Karystos p. 246. Recentiores esse non posse quia titulus 146, quem uno ex his annis compositum esse litterarum formae praeter has tres tabulas plane insuditae demonstrarent, manifesto ante Lysimachi mortem (281 a. Chr.) incisus esset. Antiquiores vero non esse, quia C. I. Att. II 614, ubi Niciae successor commemoratus fuit, Dumontius Chronologie des archontes Athéniens p. 147 Gorgiae (Ol. 125, 1. 280|79 a. Chr., cf. Plut. vit. X or. p. 847 D) nomen restituisset eaque coniectura spatii rationibus accuratissime conveniret. 2 ΟΔΙ 3 ΣΥΡΔΜΒΙΧΔΣ. 4 Exeunte anno Ol. 123, 1 aut ipso 123, 2 initio (aestate 287 a. Chr.) Cf. 140[1].

δεῖν μὴ ἐνίσ[τ]|(α)σθαι[5] τῶι τῆς πόλεως συμφέροντι, ἀλλὰ συ-
ναίτιος γενέσ[θ|α]ι τεῖ σωτηρίαι· συνεπολιόρκει δὲ καὶ τὸ Μου-
15 σ[εῖ]ον[6] μετὰ [το]||ῦ δήμου, καὶ συν[τε]λεσθέ[ντ]ων τεῖ πόλει τῶν
πρ[α]γμάτω[ν κ]||αὶ τὰς λοιπὰς χρείας ἀπροφασίστως παρασχόμε-
νο[ς διατ]|ετέλεκεν, καὶ διαμεμένηκεν ἐν τεῖ τοῦ δήμου εὐ[νοίαι, κα]||ὶ τοῦ πολέμου γενομένου (ἀ)ν(ὴρ)[7] ἀγα[θὸ]ς [ἦν περὶ τὸν δῆ-
μον καὶ] ἀγωνιζόμενος ὑπ[ὲρ αὐτοῦ ἐποίησεν[8] ὅσα παραγγέλλοι
ὁ στρατηγ]ὸς κα[ὶ----------]

5 ΕΝΙΣ. | ΙΣ[•]ΑΙ 5 De Museo ab Atheniensibus duce Olympiodoro expugnato cf. Paus. I, 26, 1. 2. 29, 13. 7 ΟΝΙΙΡ 8 Supplevi. ἀγωνιζόμενος ὑπ[ηρέτηκεν ἅπαντα Koehler, in quibus displicet ἀγωνιζόμενος absolute scriptum.

145 Tabula marmoris Hymettii inventa Athenis in ruderibus ecclesiae Παναγίας Πυργιωτίσσης. Ed. Kumanudis Ἐπιγρ. Ἑλληνικαὶ ἀνέκδοτοι. Ἀθην. 1860. ἀρ. 2. (Koehler C. I. Att. II 318).

[---------- οἰόμενος δεῖν μὴ ἐνίστασθαι τῶι τῆς πόλεως
συμφέ]ρον[τι, ἀλλὰ συναί|τιος γενέσθαι τεῖ σωτηρίαι, συ]νεπολιόρ-
κει δὲ κ[αὶ | τὸ Μουσεῖον μετὰ τοῦ δήμου· κ]αὶ συντελεσθέντων
5 |[τεῖ πόλει τῶν πραγμάτων κα]ὶ τὰς λοιπὰς χρείας πα||[ρασχό-
μενος διατετέλεκεν,] καὶ διαμεμένηκεν ἐν τ|[εῖ τοῦ δήμου εὐνοίαι·
καὶ τοῦ] π(ο)λέμου[1] γενομένου | [ἀνὴρ ἀγαθὸς ἦν περὶ τὸν δῆ-
μον] καὶ ἀγωνιζόμενος ὑπ|[ὲρ αὐτοῦ ἐποίησεν ὅσα παραγγ]έλλ(ο)ι[2]
ὁ στρατηγός· κ[α|ὶ εἰς τὸ λοιπὸν ἐπαγγέλλετ]αι χρείας παρέ-
10 ξεσ[θ||αι τῶι δήμωι ------: ὅπως ἂν ο]ὖν ἐφάμιλλον ε[ἶ]-----
--- εὑρ]έσθαι παρὰ το[ῦ | δήμου ---------- καὶ τιμᾶσθα]ι
ὑπὸ τοῦ δήμο|[υ, ἀγαθῆι τύχηι, δεδόχθαι τῆι βουλῆι], τοὺς

Litteratura simillima titulo 144, sed Θ et Ο plerumque rotundae, paullo rarius quadratae sunt, Ε raro media linea caret (Ε); φῖ hic quoque semper Φ est praeter v. 10 ubi in voce ἐφάμιλλον ‡ legitur. Ne hic quidem titulus στοιχηδὸν exaratus. 'Pertinent haec haud dubie ad alterum exemplar eius decreti quod antecedit. Possit fortasse aliquis cogitare de commilitone Strombichi, sed quum nomen eius vs. 18 lacunam accurate expleat, illud probabilius esse videtur' Koehler. 1 ΠΡΛΕΜΟΥ 2 ΕΛΛΕΙ (οι ex ει correctura effectum). Ceterum cf. 1448.

προέδρ|[ους, οἳ ἂν λάχωσιν προεδρεύειν ἐν τῶ]ι δήμωι εἰς τὴν
15 ‖[ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν, ὅταν ἐξήκ]ωσιν αἱ ἐκ τοῦ ν|[όμου ἡμέραι,
χρηματίσαι περὶ τούτων, γ]νώμην δὲ ξυμ|[βάλλεσθαι τῆς βουλῆς
εἰς τὸν δῆμο]ν, ὅτι δοκεῖ τεῖ β|[ουλεῖ, ἐπαινέσαι Στρόμβιχον καὶ
στ]εφανῶσαι χρυ|[σῶι στεφάνωι κατὰ τὸν νόμον ἀρετῆ]ς ἕνεκα
20 καὶ φ[ι]|λοτιμίας τῆς εἰς τὸν δῆμον. εἶναι δὲ αὐτὸν Ἀθην[α]ῖον
καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτοῦ, καὶ γρά]ψασθαι φυλῆ|[ς καὶ δήμου καὶ
φρατρίας ἧς ἂν βούληται κατὰ τὸν ν|[όμον, τοὺς δὲ πρυτάνεις
δοῦναι περὶ αὐ]τοῦ τὴν ψῆφ|[ον εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν, τοὺς
25 δὲ θεσ]μοθέτ[α]|ς εἰςαγαγεῖν αὐτῶι τὴν δοκιμασίαν τῆς δωρεᾶ]ς,
ὅ[ταν πρῶτον----------]

---

146 Fragmenta duo marmoris Hymettii inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 3647. 4005. Koehler C. I. Att. II 320.

---π.λι---- | --------- | ----λ--- | ---νων (δ)ε[ῖτ]α[ι[1] --
5 --- ‖ ------] καὶ το.ς------- | ....ε....ελε. π[υ]λῶν(?)..
..μ.....υ--- | ...εσσ..ι εἰς τ[ἄλ]λα κατὰ χώρα[ν.....
.....]|ας καθ[στ]ησιν, τῶν δὲ ἄλλων.....|ως
10 καὶ ἐ[σ]τὶν περὶ πάντας Ἀθην[αίους ἀνὴρ ἀγαθός τε] ‖ καὶ εὔν[ου]ς
τῶι δήμωι· τύ[χηι ἀγαθῆι δεδόχθ]α|ι τεῖ β[ουλ]ε[ῖ], τ[ο]ὺς προέ-
δρους οἵτι[νες ἂν λάχωσιν] | προεδρ[εύε]ιν ἐν τῶι δήμωι εἰς τὴν
[πρώτην ἐκκλησί]|αν χρημα[τ]ίσαι περὶ τούτων, γνώμ[ην δὲ συμ-
βάλλεσθ]|αι [τ]ῆς βο[υ]λῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτ[ι δοκεῖ τῆι βουλῆι,
15 ἐ]‖παινέσα[ι Β]ῖθυν Κλέωνος Λυσ[ιμαχέα[2] ἀρετῆς ἕνεκα] | καὶ
εὐνοίας τῆς εἰς τὸν δῆμο[ν τὸν Ἀθηναίων, καὶ] | στεφανῶσ[αι]
χρυσῶι στεφάν[ωι ἀπὸ .. δραχμῶν. εἶνα]|ι δὲ αὐτὸν [Ἀθη]-
ναῖ[ον κ]αὶ αὐτ[ὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ γ]|ράψασθα[ι φ]υλῆ[ς καὶ]
20 δήμου [καὶ φρατρίας ἧς ἂν βού]‖λεται κατὰ τὸν [ν]όμον, τοὺς δ[ὲ
πρυτάνεις τοὺς πρυτ]|ανεύ[ο]ντας δοῦ[ν]α[ι π]ερὶ αὐτ[οῦ τὴν ψῆφον,
ὅπως ἂν ἐφ]|άμιλλον εἶ πᾶσιν [φ]ιλοτιμ[εῖσθαι περὶ τὸν δῆμον] | τὸν

Litterae Ε (ε) Ο (ο, sed aliquotiens Θ invenitur) Ρ (ρ) ut n. 144. 145. Sed ⊙ et Φ hic volgarem formam habent. Xi Ξ, omega Ω est. De aetate cf. adn. ad n. 144 init. Titulus incisus στοιχηδὸν praeter versum ultimum.
1 ΛΕ..Λ 2 Bithys Lysimachi regis familiaris commemoratur ap. Athenaeum VI p. 246d. XIV p. 614f. Koehler.

Ἀθηναίων εἰδότ[α]ς[3] ὅτ[ι χάριτας ἀπολήψονται κα]|ταξίας τῶν
25 εὐεργετ[η]μάτ[ων. ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψ]|ήφισμα τὸν γραμ[μ]α-
τ[έα τὸν κατὰ πρυτανείαν ἐν στή]|λῃι λιθίνει, καὶ [στῆσαι ἐν
ἀκροπόλει, εἰς δὲ τὴν ἀν]|αγραφὴν τῆς στή[λης μερίσαι τοὺς ἐπὶ
τῆι διοική]|σει Δ δραχμάς.

3 LIΔOT/Σ

147 Tabula ahenea utrimque mutila, Dodonae inventa atque inde Berolinum translata. Ed. Karapanos Archäologische Zeitung XXXVI (1878) p. 115.

[Βασιλεὺ]ς Πύρρο[ς καὶ]
[Ἀπειρῶ]ται καὶ Τ[αραντῖνοι][1]
ἀπὸ Ῥωμαίων καὶ [τῶν][2]
συμμάχων Διῖ Να[ΐωι].

Litterae volgares. 1 τ[αῦτα] Karapanos, quia Tarentinorum nomini spatium non sufficeret; at non est cur versus pari longitudine fuisse statuamus. 2 [ἀπὸ] K. insolita praepositionis repetitione. Dedicatum videtur hoc donarium post pugnam Heracleensem (280 a. Chr.).

148 Basis lapidis leucophaei, inaedificata Olympiae in muro recentioris aetatis. Ed. K. Purgold Arch. Zeitung XXXVIII (1880) p. 63 n. 355.

Βασίλισσαν Ὀλυμ[πιάδα] | βασιλέως Πύρ[ρου].

Litterae volgares praeter Σ; Ω reliquis litteris paullo minor. Olympias Pyrrhi filia nupsit fratri germano Alexandro, et post eius mortem, Pyrrho et Ptolemaeo filiis nondum adultis, regnavit (Iustin. XXVIII, 1, 1). Quum Antigonus Gonatas moreretur (239 a. Chr.) illa etiamtum superstes erat. De eius morte narrationes vehementissime inter se discrepantes composuit Droysen Gesch. des Hellenismus III, 2 p. 25.

149 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in parietinis ecclesiae Παναγίας Πυργιωτίσσης. Edd. Kumanudis Ἐπιγρ.

ἀνεκδ. Ἀθ. 1860. ἀρ. 75. Pittakis Eph. 3772. Koehler C. I. Att. II 323. Cf. quae de titulo exposuerunt C. Wachsmuth Histor. Zeitschr. X p. 1 sqq. et B. Haussoullier Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 307 sqq.

[Ἐ]πὶ Πολυεύκτου[1] ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Αἰγεῖδος ἐνάτης πρ|[υ]τανείας, ἧι Χαιρεφῶν Ἀρχεστράτου Κεφαλῆθεν ἐγρα|[μ]μάτευεν, Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτει μετ' εἰκάδας, τριακο|[στ]εῖ τῆς πρυτανείας· ἔδοξεν τῶι δήμωι· Κύβερνις Κ||[υδ]ίου[2] Ἁλιμούσιος εἶπεν· ἐπειδὴ τὸ κοινὸν τὸ τῶν Αἰτ|[ωλ]ῶν ἀποδεικνύμενον τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν | [ἐψ]ήφισται τὸν ἀγῶνα τὸν τῶν Σωτηρίων τιθέναι τῶι Δι|[ἰ τ]ῶι Σωτῆρι καὶ τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυ[θ]ίωι ὑπόμνημα τῆ||[ς μ]άχης τῆς γενομένης πρὸς τοὺς βαρβάρους τοὺς ἐπισ||[τ]ρατεύσαντας ἐπί τε τοὺς Ἕλληνας καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱε|ρὸν τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, ἐφ' οὓς καὶ ὁ δῆμος ἐξέπεμπε||[ν] τούς τε ἐπιλέκτους καὶ τοὺς ἱππεῖς συναγωνιουμέν||[ους] ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, καὶ περὶ τούτων τὸ κοι|[νὸν τ]ῶν Αἰτωλῶν καὶ ὁ στρατηγὸς Χαρ[ξ]ένος ἀπεστάλκ||[ασι πρὸς τ]ὸν δ[ῆμο]ν πρεσβείαν

Litterae volgares praeter Ξ, στοιχηδὸν exaratae praeter v. 10. Sed v. 1 ante ἧι, v. 5 ante ἐπειδὴ singularum, v. 4 ante ἔδοξεν duarum litterarum spatia vacua relicta sunt. 1 Quum Gallos prope Delphos victos Ol. 125, 2 (279|8 a. Chr.) constet, Polyeuctum Ol. 125, 4 (277|6 a. Chr.) archonta fuisse statui. Nam annorum antecedentium archontes notos esse (Ol. 125, 2 Anaxicrates fuit, 125, 3 Democles), et si iam sic mirum esset, tantum temporis spatium post ipsam victoriam transiisse priusquam Aetoli Soteria instituerent, nullam certe esse causam cur etiam ad posteriorem annum descenderemus. Assensi sunt Koehler et Wilamowitz Antigonos p. 245, contra dixit Usener Mus. Rhen. XXXIV p. 208. Nam intercalarem fuisse Polyeucti annum, Ol. 125, 4 vero communem esse ex cycli Metonei rationibus intellegi. At utut hoc se habet, nunc novo argumento meam sententiam firmare possum: Ex titulo 150 didicimus, quinquennales fuisse Soteriorum ludos (cf. ibi notam 10). Atqui cum titulus apud Wescher-Foucart, Inscriptions recueillies à Delphes n. 4 Emmenida Delphorum archonte (Ol. 145, 4. 197|6 a. Chr.) Soteria fuisse doceat, iam ea quarto cuiusque Olympiadis anno fieri solita esse constat. Quare nisi quis prima Soteria Ol. 126, 4 (273|2 a. Chr.) demum, sex annis post victoriam Delphicam, celebrata statuere malit, quod mihi plane incredibile videtur, etsi ille annus sane ex Useneri calculis intercalaris fuit, in mea sententia acquiescendum erit. 2 Supplevit Kumanudis, quum huius Cybernidis qui plebiscitum rogavit filium avitum nomen gerentem esse coniceret Cydiam qui apud Thermopylas contra Gallos pugnans occubuisset (Paus. X, 21, 5).

τὴν διαλεξομένην ὅπως | [ἂ]ν ἀ[ποδέχηται[3] ὁ δῆμος τ]ὰ[ν ἀ]γ[ῶ]ν[α, τὸμ μ]ὲν μουσικὸν ἰσο|[πύθιον, τὸν δὲ γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἰσονέμ]εον ταῖ[ς | τε ἡλικίαις καὶ ταῖς τιμαῖς-------]

3 Quae sequuntur supplevit Haussoullier ex titulo 150.

150 Tabula marmoris Parii fracta in duas partes, inventa Delphis prope porticum Atheniensium (n. 4). Ed. B. Haussoullier Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 300 sq.

------μαρχος Ἐπιμ..ος, Μελήσιππος Φιλο-----|-------ν..ς Ἀγγελίσκου εἶπαν· ἐπειδὴ Αἰτωλοί, οἰκε[ῖοί τε καὶ φίλοι ἀπὸ προ|γόνων ὑπάρχοντ]ες τῶ[ι δ]ήμωι, ἀποδεικνύμενοι τὴν πρὸς τοὺς θε[οὺς εὐσέβειαν..|... θεω]ροὺς ἀποστείλαντες Κλέωνα καὶ
5 Ἡρακῶνα καὶ [..... ἐπαγγέλ]λουσιν τὸν ἀγῶν]α τῶν Σωτηρίων, ὃν συντελοῦσιν ὑπόμνημα [τῆς αὐτῶν εὐσεβ|είας κ]αὶ τῆς νίκης τῆς γενομένης πρὸς τοὺς βαρβάρους τοὺς [ἐπιστρατεύσαν|τας ἐ]πὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐ[πὶ τοὺς Ἕλληνας, | ἀπέ]στα̣λκε δὲ περὶ τούτων τῶι δήμωι καὶ τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶ[ν καὶ ὁ στρατηγὸς Χαρ|ί]ξενος, ὅπως ἂν ἀποδεξώ]μεθα τὸν ἀγῶνα τὸμ μὲν μουσικὸν ἰσ[οπύθιον, τὸν δὲ
10 γυ]]μνικὸν καὶ ἱππικὸν ἰσονέμεον ταῖς τε ἡλικίαις[1] καὶ ταῖς τιμαῖς, [καθάπερ καὶ αὐτοὶ] | ἐψηφισμένοι εἰσίν· ὅπως οὖν ὁ δῆμος φαίνηται τὰς τῶν θεῶν τιμ[ὰς συναύξων[2], μεμνη]]μένος[3] τῆς τε οἰκειότητος καὶ φιλίας τῆς ὑπαρχούσης αὐτῶι πρὸς [Αἰτωλούς[4], ἀγαθῆι τύ]]χηι, δεδόχθαι τῶι δήμωι, δέχεσ[θ]αι τήν τε ἐπαγγελίαν καὶ τὸν ἀγ[ῶνα τῶν Σωτηρίων,. ὃν] | τιθέασιν Αἰτωλοὶ ὑπέρ τε τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Δελφοῖς [καὶ
15 τῆς κοινῆς τῶν Ἑλλήνων] || σωτηρίας στεφανίτην, καθάπερ ἐψή-

Litterae volgares praeter Ξ Π. Titulus sine dubio eodem tempore atque n. 146 (Ol. 125, 4. 277/6 a. Chr.) incisus. Chiorum plebiscitum est. 1 Certas unicuique ex ludorum Panhellenicorum numero aetatum definitiones fuisse praeter hunc et alium titulum Delphicum etiam posteriorum temporum inscriptiones dedicatoriae probant, ubi in victoriarum gymnicarum recensu παῖδας Ἰσθμικούς, παῖδας Πυθικοὺς ascriptum est (v. indicem). Quo minus dubitandum est, quin recte apud Photium et Suidam s. v. Παναθήναια scriptum sit καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἰσθμικοῦ πρεσβύτερος καὶ ἀγένειος καὶ ἀνήρ. 2 Supplevi. 3 Supplevi. 4 Supplevi. πρὸς [τὸ κοινόν H.

φισται τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν, τὸ[μ μὲν μουσικὸν ἰσο|π]ύθιον, τὸν δὲ γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἰσονέμεον ταῖς τε ἡλικίαις κ[αὶ ταῖς τιμαῖς· εἶναι[5] | δ]ὲ καὶ τοῖς ἀγωνισαμένοις τῶμ πολιτῶν καὶ νικήσασι τὸν ἀγῶνα τῶν Σ[ωτηρίων πάντα ὅσα καὶ | τ]οῖς Πύθια καὶ Νέμεα νικήσασι ἐν τῶι νόμωι γέγραπται. ἐπαινέσαι δ[ὲ καὶ τὸ κοινὸν τῶν Αἰτ|ω]λῶν, καὶ στεφανῶσαι χρυσῶι στε-
20 φάνωι ἀρετῆς ἕνεκεγ καὶ εὐσεβε[ίας τῆς εἰς τοὺς θεοὺς κ]‖[α]ὶ ἀ]νδραγαθίας τῆς εἰς τοὺς βαρβάρους ἵνα δὲ καὶ εἰδῶσι πάντες [τὰς δεδομένας τιμά|ς, ἀ]νειπεῖν τὸν ἱεροκήρυκα Διονυσίοις ἐν τῶι θεάτρωι, ὅταν οἱ τῶν παι[δων χοροὶ μέλλωσιν ἀγω|νι[-ζεσθαι[6], τόδε (τὸ) κήρυγμα·" Ὁ δῆμο[ς ὁ] Χίων στεφανοῖ τὸ κοινὸν τῶν Αἰτω[λῶν χρυσῶι στεφάνωι | ἀ]ρετῆς ἕνεκ[εγ] καὶ εὐσεβείας τῆς εἰς τοὺς θεούς, ἐψήφισται δὲ κα[ὶ ἀποδέχεσθαι τὸν ἀγῶνα] | ὃν συντε[λοῦσι, τ]ὸμ μὲν μουσικὸν ἰσοπύθιον, τὸν δὲ
25 γυμν[ικὸν καὶ ἱππικὸν ἰσο]‖νέμεον ταῖς τε ἡλικίαις καὶ ταῖς τιμαῖς'. τοῦ δὲ κηρύγματος ἐπιμ[ελεῖσθαι τὸν ἀγωνοθέ]|την. ἀναγράψαι δὲ καὶ τὸ ψήφισμα τόδε εἰς στήλην λιθίνην καὶ στῆ[σαι ἐν Δελφοῖς | ἐν τῶι ἱερῶι[7] τοὺς διαπλ]ε[υ]σουμένους[8] θεωρούς. ἐλέσθ[αι δὲ θεω]|ροὺς τρεῖς ἐκ [πάντων][9], ὅταν τ[όδε τὸ] ψήφισμα χειροτονηθῆι· γίνεσ[θαι δὲ εἰς τὸ λοιπὸν] | τὴν ἀπόδειξιν τῶν θεωρῶν καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα[10], ὅταν κ[αὶ οἱ εἰς
30 Ὀλυμπίαν καθιστ]‖ῶνται[11]· δίδοσθαι δὲ τοῖς ἀποδεικνυμένοις εἰς μὲν τὴν θυσίαν [------, εἰς δ]ὲ ἐφ]όδι(α ὅ)τι[12] ἂν [τῶι] δή-

---

5 Sic supplere malui quam διδόναι cum H. 6 Supplevi. ὅταν οἱ τῶν παι[δων χοροὶ εἰσάγωνται, ...]ζεσθαι τόδε κήρυγμα H. At cum iam ἀνειπεῖν antecedat, κήρυγμα non ab infinitivo illo in -ζεσθαι exeunte pendere apparet. Neque facile eiusmodi vocabulum quo in ea sententia opus sit invenias. 7 Supplevi. 8 Supplevi. 9 Supplevi. 10 Pentetericum igitur fuit Soteriorum certamen, qua de re ante hunc titulum inventum magnopere dubitatum est (Cf. H. Bürgel, die pylaeisch-delphische Amphiktyonie. Monachi 1877. p. 171 sqq.). 11 Supplevi. De Olympiis potissimum dictum fuisse sane non constat. Sed cum Soteria sub finem quarti cuiusque Olympiadis anni celebrata fuisse videantur (cf. n. 149), Olympia brevi post, ipso initio primi insequentis Olympiadis anni, celebrata constet, haud improbabile est, eodem tempore a Chiis theoros qui ad Olympia et qui Delphos ad Soteria mitterentur suffragiis electos esse. Quod tempus satis magno intervallo ante ipsos festos dies fuisse consentaneum est. Quare 125, 4 putaverim theoros ad Olympiadis 126 sacra mittendos iam electos fuisse, eaque de causa hic constitui, ut in praesentia quidem hoc plebiscito suffragiis comprobato statim in eadem contione theori eligantur. 12 ... ^ΟΔΙΔΩ-

μω[ι] δόξηι. τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ ε[ἰς τὴν ἀναγραφὴν[13] καὶ | τ]ὴν
στήλην δοῦναι τοὺς τὰς τάξεις----------|.αι ε. ε. λ. ται.
35 δοῦναι δὲ καὶ εἰ[ς-----|----] τὸ δὲ------||--το----

----|----τοὺς ταμίας καθότι-----|--τὰ εἰς τὴν ἀναγ](ρ)α-
φὴν εἶν(αι)[14] εἰς φυλακήν[15]. ἐφό[δια] ἐτάχθη ἑκ[άστωι[16] δραχ-
μ[αὶ[17]--]ά[κ]ο[ντα]. θ[ε]ωροὶ εἱρέθησαν Μίκκος Ἕρμιδος, Οἰνεὺς
40 Φησίνου, || ---- Ἀριστοφῶντος.

TIAN. Supplevi et emendavi. εἰς μὲν τὴν θυσίαν....ο δίδωτι ἂν [τῶι] δή-
μω[ι] δόξηι H., quae sensu cassa sunt. εἰς ἐφόδια etiam 61, 11. 85, 41 legitur. 13 Supplevi coll. 61, 3. 4. τὸν στέφανον H. 14 ΕΑΦΗΝΕΙΝ. Supplevi et emendavi. 15 Cf. 89, 35. 112, 103 cum not. 11. Hoc privilegium, qualecumque id fuit, posteriore aetate etiam ad eas res transferri solitum esse, quae re vera nullo modo ad custodiam urbis et agri pertinerent, satis constat. Cf. 190, 13. 25. 16 Supplevi. 17 Supplevi.

---

151 Basis rotunda inventa Deli in parietinis Propylaeorum. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 210 n. 1.

[Βασίλισσα]ν Φίλαν | [βασιλέως] Σελεύκου | [θυγατέρα, | βασιλέ]ως
5 [δ]ὲ Ἀντιγόνου || [γυ]ναῖκα | ---οφάνης Δημ--|[ἀρετῆς] ἕνε[κεν].|
Παρθενοκλῆς Ἀθηναῖο[ς ἐποίει].

Litterae volgares praeter Θ paullo minoris moduli. Phila Seleuci f. Antigono Gonatae nupsit circiter anno 277 a. Chr. (Diog. Laert. VII, 8, 36. Droysen Geschichte des Hellenismus III, 1 p. 197 not. 2). H.

---

152 Fragmenta marmoris Parii, quae pertinebant ad plinthos duarum columnarum striatarum, inventa Olympiae. *b* edidi Arch. Zeitung XXXVI (1878) p. 174 n. 193 ex apographo Weilii. Tituli *a* fragmenta ex Furtwängleri et Purgoldi apographis et cum eorum adnotationibus edita sunt ibid. XXXVII (1879) p. 143 et 211.

a

Βασιλέα Π[τολεμαῖον[1] βασιλέως]

Litterae volgares. 1 Cf. 153[1].

Πτολεμ[αίου καὶ βασ]ιλ[ίσσης Βερενίκης]
Καλλικ[ρ]άτης [Βοῖσκ]ου[2] Σά[μιος]
Διὶ [Ὀλυμπ]ίωι.

b

Βασ[ί]λισσαν Ἀ[ρσινόην[3] βα]σιλέως
Πτολεμαίου [καὶ βασιλίσση]ς Βερενίκης
Καλλικράτη[ς Βοῖσκου][2] Σάμιος
Διὶ Ὀ[λυμπ]ίωι.

2 Patris nomen supplevit Th. Homolle ex titulo 168, ubi vide adnotationem meam. 3 Iniuria ante inventum titulum *a* putaveram, quia Arsinoe hic non uxor Ptolemaei regis vocatur, ante eius nuptias titulum dedicatum esse. Ceterum de his nuptiis cf. Droysen Gesch. des Hellenismus III, 2 p. 265 sqq.

153 Marmor Delium, Smyrnam ad Sherardum Britannorum consulem translatum. Ed. Chishull Ant. As. p. 201. Inde Boeckh C. I. G. 2273.

Βασιλέα Πτολεμαῖον[1] | Πτολεμαίου Σωτῆρος | οἱ νησιῶται[2] ἀνέθηκαν.

1 Ptolemaeus Philadelpus (285—247 a. Chr.) 2 De communi concilio insulanorum maris Aegaei, quod sub regum Aegypti tutela erat et Philadelphi eiusque successoris Euergetae potissimum aetate florebat, cf. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 320 sqq.

154 Fragmentum tabulae marmoris albi inventum Deli meridiem versus a templo Apollinis. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 321 n. I.

[Ἔδοξεν τ]οῖς συνέδροις τῶν | [νησ]ιωτῶν· ἐπειδὴ Θέων Πα[ρ|με]-
5 νίσκου Αἰγαεύς[1], τεταγμέ|[νο]ς ὑπὸ τὸν βασιλέα Πτολε|μαῖον[2]

Litterae volgares praeter ΞΣ, et o reliquis paullo minoris moduli. 1 Haec ethnici forma ceteroquin ignota ad quamnam civitatem pertineat in summa nominis Αἰγαί frequentia (v. Steph. Byz. s. v.) definiri non licet. 2 Aut Philadelphum (285—247 a. Chr.) aut Euergetam (247—222 a. Chr.)

ἐν Ἀλεξανδρείαι, τῶ[ι] | τε βασιλεῖ τὰ συμφέροντ[α] | πράττει καὶ τοῖς ν[ησιώταις] | εὔνους ὢν καὶ φι[λάνθρωπος[3] δι[ατελ]εῖ, τοῖς
10 δὲ [ἀφικνουμένοις[4] τῶ[ν] νησιωτῶν ν----------

designari probabile est, quia his potissimum regnantibus commune illud insulanorum floruit. 3 Supplevi. 4 Supplevi.

155 Tabula marmoris albi cum aëtomate, inventa Deli meridiem versus a templo Apollinis. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 327 n. VI.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Μνήσαλκος Τελεσιδήμου | εἶπεν· ἐπειδὴ βασιλεὺς Σιδωνίων Φιλοκλῆς[1] ἔν τε τοῖς [ἔ]μ[προ-σ]θ|εν χρόνοις πᾶσαν εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν ἐνδεδε[ιγ]μ[έ]|νος
5 διετέλει περὶ τὸ ἱερὸν καὶ Δηλίους, καὶ νῦν πρεσβε[ίας ἀ]||ποσταλείσης πρὸς αὐτὸν περὶ τῶν χρημάτων ὧν [ὤφει]|λον οἱ νησιῶται Δηλίοις πᾶσαν ἐπιμέλειαν ἐποήσατο ὅ|πως Δήλιοι κομίσωνται τὰ δάνεια [καθάπερ ὁ βασιλεὺς | Π]τολεμαῖος συνέταξεν, καὶ μὴ γ[ένωντ]α[ι[2] διατριβαὶ καὶ | μελλήσ]εις[3] τῆς ἀποδόσεως Δη-
10 λίοις-------- λοι--- || ---ι-----υ-----η------τ-- | ---ει----- τῶι ναυ]άρχωι. ἵν' οὖν [εἰ]δῶσιν [π]άντ[ες] | οἱ ἀφικνούμε[νοι εἰς Δῆλον] ὅτι ἐπίσταται ὁ δῆμος ὁ Δη|λίων χάρι[τας ἀποδιδόναι] τοῖς εὐεργετοῦσι τὸ ἱερ[ὸν] | καὶ Δηλίους, [δεδόχθαι
15 τῶι δήμωι,] ἐπαινέσαι [βασ]λ[έ]||α Σιδωνίων Φιλοκλῆ [εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς περὶ τὸ ἱερὸν] | καὶ ἀρετῆς τῆς [πρὸς τὸν δῆμον τὸν Δηλίων, καὶ στεφανῶ]|σαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάν[ωι ἀπὸ δραχ-

Litterae volgares praeter Ξ Σ; o paullo minoris quam reliquae litterae magnitudinis. 1 Athenis inventus est lapis cum titulo Βασιλεὺς Σιδωνίων Φιλοκλῆς Ἀπολλοδώρου (Philistor. I p. 96). Donaria eius inter alia hominum illustrium, quos saeculo quarto exeunte et tertii initio vixisse constat, recenseri in laterculis ineditis rerum sacrarum Apollinis Delii monuit H. Quum inde tum ex arctissima coniunctione quae inter commune insulanorum et regem Ptolemaeum intercedit (v. 8) recte coniecit editor, Philadelphi (285—247 a. Chr.) aetate titulum erectum. Quod vero eundem Philoclem esse statuit, quem Polyaenus III, 16 narret Ptolemaei Philadelphi militibus praefectum anno 266 a. Chr. Caunum cepisse, id etsi propter omissum a scriptore regium nomen sane non est cur reiciamus, tamen quia ipsum nomen satis frequens est, in medio relinquendum erit. 2 Supplevi. 3 Supplevi.

μῶν χιλίων καὶ ἀναγο]|ρεῦσαι τὸν ἱεροκήρυκα ἐν τῶι θεάτρωι τοῖς Ἀπολλωνίοις, | ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ Δηλίων βασιλέα
20 Σι[δωνίων] || Φιλοκλῆ χρυσῶι στεφάνωι ἀπὸ δραχμῶν X εὐσ[εβεί]|ας ἕνεκεν τῆς [εἰς τὸ ἱ]ερὸν καὶ ἀρετῆς τῆς εἰς τὸν | δῆμον τὸν Δη[λίων], καὶ [θῦσα]ι σωτήρια ὑπὲρ Φιλοκλέους, | ἐν Δήλωι Ἀπόλλ[ωνι καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ][4], καὶ Διὶ Σωτῆρι | ἐν Ἀθή-
25 ναις[5]· τὸ δ[ὲ γενόμενον] ἀνάλωμα δοῦναι τὸν ταμίαν || ἀπὸ τῶν προςόδων --------τενι.. | φ---------- πε.ιν | --------
--ν θυσία... | καὶ ---------σθαι δι.. | περιόντος τόκω[ν
30 -------] ε-- || ---ο---ν---------- | αι------ αιου
ο-----

4 Supplevi. 5 De sacrificio Deliorum impensis Athenis faciendo dici monuit H.

---

156 Lapis fuit olim in ecclesia christiana vici *Jeni-schehr* in loco veteris Sigei, unde delatus est Cantabrigiam. Non Sigeensem, sed Iliensem origine esse titulum demonstravit Boeckh. Edd. Chishull Antt. Asiat. p. 29 sqq. Dobree Diar. class. T. XXX p. 124 et ex utriusque apographis post alios Boeckh C. I. G. 3595.

Ἐπιμηνιεύοντος Νυμφίου τοῦ Διοτρέφους, ἐπιστατοῦντος[1] δὲ Διονυσίου τοῦ | Ἱπομέδοντος, Δημήτριος Δίου⟨ς⟩[2] εἶπεν· ἐπειδὴ βασιλεὺς Ἀντίοχος[3] βασιλέως | Σελεύκου ἐν ἀρχῆι τε παραλαβὼν τὴμ βασιλείαν καὶ προστὰς ἐν|δόξου καὶ καλῆς αἱρέσεως
5 ἐζήτησε τὰς μὲν πόλεις τὰς κατὰ τὴν Σε||λευκίδα[4], περιεχομένας ὑπὸ καιρῶν δυςχερῶν διὰ τοὺς ἀποστάντας | τῶμ πραγμάτων[5],

1 Ilii quoque ut Athenis, Iasi (cf. 77[4]), Zeleae (113, 1) epistata princeps prytanum fuisse videtur, qui senatus populique conciliis praeerat. Quae ratio inter eum et ἐπιμήνιον intercedat, non liquet. Nam is quoque prytanibus, qui per mensem negotia quotidiana senatus curabant, praefuisse videtur. 2 Διοῦς Boeckh. Aut Δῖος patri nomen erat, aut lapicida genetivum nominis veluti Διο⟨γένο⟩υς. Διο⟨τρέφο⟩υς mutilavit oculis a priore o ad alterum aberrantibus. 3 Antiochus I Soter (280—262 a. Chr.). 4 De Seleucide principali Syriae parte inter Coelen Syriam et Commagenen sita, quae quattuor habebat urbes magnas, Antiochiam ad Daphnen, caput totius regni, Seleuciam, Apameam, Laodiceam, cf. Strabo XV p. 749. 50. 5 Hanc rebellionem, de qua praeterea nihil traditum est, ilico post Seleuci necem

εἰς εἰρήνην καὶ τὴν ἀρχαίαν εὐδαιμονίαν καταστῆσαι, | τοὺς δ' ἐπιθεμένους[6] τοῖς πρά(γ)μασιν[7] ἐπεξελθών, καθάπερ ἦν δίκαιον, ἀνα|κτήσασθαι τὴμ πατρώιαν ἀρχήν· διὸ καὶ χρησάμενος ἐπιβολῆι[8] καλῆι καὶ δικαία[ι] | καὶ (λ)αβὼν[9] οὐ μόνον τοὺς φίλους καὶ τὰς
10 δυνάμεις εἰς τὸ διαγωνίσασθαι περὶ ‖ τῶμ πραγμάτων αὐτῶι προθύμως, ἀλλὰ καὶ τὸ δαιμόνιον εὔνουν καὶ συν|εργὸν τάς τε πόλεις εἰς εἰρήνην καὶ τὴμ βασιλείαν εἰς τὴν ἀρχαίαν διάθεσιν | κατέστησεν· νῦν τε παραγενόμενος ἐπὶ τοὺς τόπους τοὺς ἐπιτάδε τοῦ Ταύρου | μετὰ πάσης σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας ἅμα καὶ ταῖς πόλεσιν τὴν εἰρήνην[10] κατεσκεύ|ασεν καὶ τὰ πράγματα καὶ
15 τὴμ βασιλείαν εἰς μείζω καὶ λαμπροτέραν διάθεσιν ‖ ἀγήγοχε[11], μάλιστα μὲν διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετήν, εἶτα καὶ διὰ τὴν τῶμ φίλων καὶ τῶν | δυνάμεων εὔνοιαν· ὅπως οὖν ὁ δῆμος, ἐπειδὴ καὶ πρότερόν τε[12], καθ' ὃν καιρὸν | παρέλαβεν τὴμ βασιλείαν, εὐχὰς καὶ θυσίας ὑπὲρ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς θεοῖς | διετέλει ποιούμενος, καὶ νῦν εὔνους ὢν καὶ τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἔχων | φανερὸς ἦι τῶι βα-
20 σιλεῖ, τύχηι τῆι ἀγαθῆι, δεδόχθαι τῆι β[ου]λῆι καὶ τῶι ‖ δήμωι, τὴμ μὲν ἱέρειαν καὶ τοὺς ἱερονόμους[13] καὶ τοὺς πρυτάνεις εὔξασ|θαι τῆι Ἀθηνᾶι τῆι Ἰλιάδι μετὰ τῶμ πρεσβευτῶν τήν τε παρουσίαν[14] γεγο|νέναι[15] τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ[16]

---

erupisse veri simile est. 6 De Ptolemaeo Philadelpho, qui sane tum Syriae parte potitus videtur, haec intellegit Droysen Gesch. des Hellenismus III, 1 p. 256 not. 1. At ipsa verba eiusmodi sunt, ut de seditionis auctoribus puniendis potius quam de externo hoste arcendo dici appareat. 7 ΠΡΑΤΜΑΣΙΝ 8 Sic Dobree, ΣΠΟΥΔΗΙ Chishull. 9 ΑΑΒΩΝ 10 De pace cum Antigono Gonata facta haec interpretatur Droysen III, 1 p. 257 not. 2. Quum in ea Antigonum quicquid in Asia ceperat Antiocho reddidisse veri simile sit, merito auctas ab Antiocho opes regni praedicant Ilienses v. 14. Pax anno fere 277 a. Chr. facta videtur; cf. Droysen II, 2 p. 358. III, 1 p. 197. 11 Sic in testamento Epictetae (C. I. G. 2448) est συναγαγοχεῖα, συναγάγοχα. Inde demum nata volgaris forma ἀγήοχα. 12 Quum frequentissimum sit in talibus πρότερόν τε — καὶ νῦν, errore hic particula, cui nihil respondet, addita videtur. Certe (γ)ε, quod emendavit Boeckh, ex titulorum sermonis usu hic vix locum habet. 13 ἱερονόμους Ilii fuisse etiam C. I. G. 3597 testatur. B. 14 Non Ilium regem advenisse, sed de transitu in terras cis Taurum sitas haec intellegenda, monuit B. 15 Hic aliquid desiderari vidit B., nam εὔξασθαι non potest referri ad res factas (τὴν παρουσίαν γεγονέναι) sed ad futurum eorum eventum. Quare haud improbabiliter sumpsit lapicidae neglegentia excidisse ἐπ' ἀγαθῷ. 16 Boeckhius sororem germanam Antiochi intellexit, quam in matrimonium duxisset mortua Stratonice, atque eum re vera post Stratonicen alteram uxorem ha-

βασιλίσσης καὶ τῶμ φίλων | καὶ τῶν δυνάμεων, καὶ γίνεσθαι τά
τε ἄλλα ἀγαθὰ τῶι βασιλεῖ καὶ τῆι βασι|λίσσηι πάντα, καὶ τὰ
25 πράγματα καὶ τὴμ βασιλείαν αὐτοῖς διαμένειν λαμβάνου||σαν
ἐπίδοσιν καθάπερ αὐτοὶ προαιροῦνται· εὔξασθαι δὲ καὶ τοὺς
ἄλλους ἱερεῖς καὶ | ἱερείας μετὰ τοῦ ἱερέως τοῦ τοῦ βασιλέως
Ἀντιόχου τῶι τε Ἀπόλλωνι τῶι ἀρχηγ[ῶι] | τοῦ γένους αὐτοῦ[17]
καὶ τῆι Νίκηι καὶ τῶι Διὶ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς πᾶσι καὶ πά-
σαις· ἐ[πὶ δὲ] | ταῖς εὐχαῖς τῆι μὲν Ἀθηνᾶι συντελεσάτωσαν τὴν
νομιζομένην καὶ πάτ[ριον θυ]||σίαν οἵ τε ἱερονόμοι καὶ οἱ πρυ-
30 τάνεις μετὰ τῆς ἱερείας καὶ τῶμ πρεσβευτῶν, τ[ῶι δὲ Ἀπό]||λ-
λωνι καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς οἱ στρατηγοὶ μετὰ τῶν ἄλλω(ν)[18]
ἱερείων[19]. ὅταν δὲ ποιῶ[σι τὰς θυ]||σίας, στεφανηφορείτωσαν οἵ
τε πολῖται καὶ οἱ πάροικοι[20] πάντες, καὶ συνιόν[τες τὰς πάσ]||ας
συντε(λ)είτωσαν[21] θυσίας τοῖς θεοῖς ὑπὲρ (τ)οῦ[22] βασιλέως καὶ
τοῦ δήμου. [ὅπως δὲ τὰ] | εἰς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν ἀνήκοντα
συγκατασκευάζων ὁ δῆμος φανερὸς [ἦι πᾶσιν, ἐπαι]|νέσαι μὲν
αὐτὸν ἐπὶ τῆι ἀρετῆι καὶ τῆι ἀνδραγαθίαι ἣν ἔχων [διατ]ελεῖ,
35 [στῆσαι δὲ αὐτοῦ εἰ]||κόνα χρυσῆν ἐφ' ἵππου ἐν τῶι ἱερῶι τῆς
Ἀθηνᾶς ἐν τῶι ἐπιφα[νεστάτωι τόπωι] | ἐπὶ βήματος τοῦ[23] λευ-

---

buisse inde colligit, quod Antiochus Deus, quem Stratonices filium fuisse constat, in matrimonio habuerit Laodicen sororem eodem patre neque vero eadem matre genitam (Polyaen. VIII, 50 Ἀντίοχος ὁ προσαγορευθεὶς θεὸς ἔγημε Λαοδίκην ὁμοπατρίαν ἀδελφήν). Ac certe Niebuhrius qui (Kleine Schriften I p. 257) maluit Porphyrio fidem habere qui Laodicen Achaei filiam dicit, futili argumento nisus est cum negaret Seleucidis moris fuisse sorores in matrimonium ducere. Contra quem Boeckhius monuit, vel Athenis hoc licuisse. At potuit certiore argumento uti: de Antiocho III (Magno) Appianus Syr. 4 narrat γάμους τε τῶν παίδων ἔθυεν, Ἀντιόχου καὶ Λαοδίκης, ἀλλήλοις συναρμόζων. Quare quin illa quoque Laodice natu maior mariti Antiochi II soror fuerit, et item rursus eius mater, cuius nomen ignoramus, Antiochi I, non videtur dubitandum esse. Droysenus sane, cum de Laodice Antiochi II uxore Niebuhrii sententiam sequatur, in hoc titulo reginam ipsam Stratonicen esse vult, et ἀδελφὴν nihil nisi honoris vocabulum (Gesch. des Hellenismus III, 1 p. 266), sed huius moris in Seleucidarum familia nullum exemplum notum esse ipse fatetur. 17 Iustin. XV, 4 *mater eius* (Seleuci Nicatoris) *cum nupta esset Antiocho, claro inter Philippi duces viro, visa sibi est per quietem ex concubitu Apollinis concepisse, gravidamque factam munus concubitus a deo anulum accepisse. in cuius gemma ancora sculpta esset, iussaque donum filio quem perperisset dare* B. 18 ΑΛΛΩΙ 19 i. e. ἱερέων, cf. 1044. 20 Inquilini (μέτοικοι). 21 ΤΕΛΕΙΤΩΣΑΝ 22 ΓΟΥ 23 Articulus etiam in alio titulo Iliensi

κοῦ λίθου καὶ ἐπιγράψαι· ''Ο δῆμος ὁ [Ἰλιέων βασιλέα Ἀντί]|οχον βασιλέως Σελεύκου εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς εἰς τὸ ἱερὸ[ν εὐεργέτην καὶ σω]|τῆρα γεγονότα τοῦ δήμου'. ἀναγορεῦσαι δὲ καὶ ἐν [τῆι πανηγύρει ἐν τῶι] | γυμνικῶι ἀγῶνι τὸν ἀγωνοθέτην καὶ τοὺς σ[τρατηγούς, ὅτι[24] αὐτὸν ἡ
40 πό]||λις καὶ αἱ λοιπαὶ πόλεις στεφαν(οῦ)σιν[25] τῶιδε [τῶι στεφάνωι εὐσεβοῦντα περὶ τὴν Ἀθηνᾶν τὴν] | Ἰλιάδα, τὴν ἀναγγελίαν ποιουμένους[26] [διὰ τοῦ κήρυκος τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου·] | ἑλέσθαι δὲ καὶ πρεσβευτὰς ἐκ πάν[των Ἰλιέων ἄνδρας τρεῖς, οἵτινες] | ἀσπασάμενοι αὐτὸν παρὰ τ[οῦ δήμου πρῶτον μὲν κελεύσουσιν ὑ]|γιαίνειν αὐτόν τε καὶ τὴν [ἀδελφὴν αὐτοῦ βα-
45 σίλισσαν καὶ τὰ τέκνα] || καὶ τοὺς φίλους καὶ τὰς [δυνάμεις, ἔπειτα δ' ἀπαγγελοῦσιν αὐτῶι τὴν τι]|μήν, καὶ ἀπολογισάμ[ενοι ὅσα ἡμῖν ὑπάρχει πρὸς αὐτόν τε καὶ τὸν πα]|τέρα αὐτοῦ βασιλέα Σ[έλευκον ---------- δια]|τετέλεκεν παρακαλοῦσ[ιν -----|---]ν συμβαιν ----

C. I. G. 3598 est: ἀναγράψ|[αι δὲ τὸ ψήφισμα τόδε εἰς στήλας δύο] τοῦ λευκοῦ λίθου. B. 24 In restituendis versibus 39—42 aliquantum recessi a Boeckhio qui sic haec legit: ὅταν ἡ τε πό]|λις καὶ αἱ λοιπαὶ πόλεις στεφανῶσιν, τῷ δὲ βασιλεῖ παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν τὴν] | Ἰλιάδα τὴν ἀναγγελίαν ποιουμένους [ἐπεύξασθαι πολλὰ καὶ ἀγαθά]. Supplementa mea sollemni talium decretorum usui magis respondere vix negaveris. 25 ΣΤΕΦΑΝΩΣΙΝ. Emendavi. 26 Sc. τὸν ἀγωνοθέτην καὶ τοὺς στρατηγούς.

157 Marmor inventum Ilii. Edd. Clarke Itin. T. II. P. I. p. 162. Hunt in Walpol. Mem. p. 103. (Osann Sylloge p. 207). Ex his et schedis Koehlerianis Boeckh C. I. G. 3596.

Ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος[1] ἐπέσ|ταλκεν[2] ὅτι τραυματίας γε-

1 Antiochum Hieracem intellexit Osann, Antiochum III (Magnum) Clarke, Walpole, Boeckh. Qui cum recte negasset, v. 13 Seleucum Callinicum et Antiochum Hieracem fratres intellegi posse propter praeposterum nominum ordinem, ipse eo tempore, quo Antiochus Magnus Chersonesum occupasset et Lysimachiam restituisset, hunc titulum incisum coniecit. Tum enim Antiochum cum parte exercitus ad depopulandam Thraciam profectum esse (Polyb. XVIII, 51, 7. Liv. XXXIII, 38, 10 sqq. Appian. Syr. 3). At neque in acie signis collatis pugnatum esse, quo utique referenda sunt verba ἐν τῇ μάχῃ, ex Livii narratione verisimile est, neque Seleucum patre vivo re-

νόμενος | ἐν τῆι μάχηι εἰς τὸν τράχηλον | θεραπευθ[είη] ὑπὸ
5 Μητροδώρου τοῦ || ἰατροῦ ἀκινδύν(ω)ς[3], ἐφέσταλκεν[4] [δὲ] | περὶ
αὐτοῦ καὶ Μελέαγρος[5] ὁ στρα|τηγὸς προορώμενος τὸ τῆς πό|λεως
συμφέρον, δεδόχθαι τῆι βουλῆι | καὶ τῶι δήμωι, ἐπαινέσαι μὲν
10 || Μητρόδωρον Τιμοκλέους Ἀμφι|πολίτην ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ | εὐνοίας
τῆς εἰς τοὺς βασιλεῖς | Ἀντίοχον καὶ Σέλευκον[6] καὶ τὸν | δῆμον,
15 εἶναι δὲ αὐτὸν καὶ πρόξε||νον καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως· | δε-
δόσθαι δ' αὐτῶι καὶ πολιτείαν | καὶ (ἔγ)κτησιν[7] καὶ ἔφοδον ἐπὶ
τὴν | βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτω(ι)[8] | μετὰ τὰ ἱερά. ἐξεῖναι
20 δ' αὐτῶι καὶ || εἰς φυλὴν καὶ φρατρίαν ἣν ἂν βού|ληται ἐ[γγρά-
φεσθαι---------]

gio nomine usum esse. Quare Antiochum I (Sotera) potius intellego, quem per totum regni tempus multis bellis interfuisse in eisque fortiter se gessisse satis constat. Metrodorus medicus cum iam Seleuco Nicatori operam suam praestitisset, propter spectatam erga utrumque regem fidem collaudatur. Neque in nominum ordine ulla offensio est: immo recte atque ex more primo loco commemoratur is qui nunc vivit et regnat, deinde patris defuncti nomen adiungitur (cf. 143, 28. 156, 47). 2 Litterae ΕΠΕΣ in solo Huntii exemplo sunt, quare quomodo verbum hic scriptum fuerit incertum est (cf. not. 4). 3 ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ Hunt. ΑΙΝΛΥΝΟΣ Clarke. Koehl. 4 Sic Clarke. Koehl. ΕΠΕΣ Hunt. 5 Cf. 158, 1 cum nota. 6 Cf. not. 1. 7 ΚΑΙΚΤΗΣΙΝ Hunt. ΛΙΤΙΚ.ΝΣΙΝ Clarke. Koehl. Emendavit Boeckh. 8 ΠΡΩΤΟΝ Hunt, ΠΡΩΤΩΝ reliqui. Emendavit Boeckh.

158 Tabula marmorea inventa Ilii. Ed. H. Schliemann Troianische Alterthümer p. 201 (Droysen Geschichte des Hellenismus II, 2 p. 377 n. 4).

Μελέαγρος[1] Ἰλιέων τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι χαί-
|ρειν· ἀπέδωκεν ἡμῖν Ἀριστοδικίδης ὁ Ἄσσιος ἐπι|στολὰς παρὰ
τοῦ βασιλέως Ἀντιόχου, ὧν τὰντίγρα|φα ὑμῖν ὑπογεγράφαμεν[2]·

Litterae ΘΞΠΣ. 1 Eundem esse atque 157, 6 existimaverat Schliemannus, quum utrumque titulum Antiochi III Magni aetati tribueret. Droysenus quum hunc Antiochi I Soteris tempore incisum iudicaret dubitans sane (nam certiora aetatis indicia inesse suo iure negavit) distinguendum existimavit Meleagrum hunc ab illo. At nobis, quum illum quoque titulum ad Antiochum Sotera spectare demonstraverimus, nulla est causa cur eundem hominem esse negemus. 2 Tres sunt, dispositae ex temporum quibus

5 ἐνέτυχεν δ' ἡμῖν καὶ αὐ|τὸς φάμενος, πολλῶν αὐτῶι καὶ ἑτέ-
ρων διαλε|γομένων καὶ στέφανον διδόντων, ὥςπερ καὶ ἡ|μεῖς πα-
ρακολουθοῦμεν διὰ τὸ καὶ πρεσβεῦσαι ἀ|πὸ τῶν πόλεών τινας
πρὸς ἡμᾶς, βούλεσθαι τὴν | χώραν τὴν δεδομένην αὐτῶι ὑπὸ
10 τοῦ βασιλέως Ἀν||τιόχου καὶ διὰ τὸ ἱερὸν καὶ διὰ τὴν πρὸς
ὑμᾶς εὔνοι|αν προςενέγκασθαι πρὸς τὴν ὑμετέραν πόλιν. ἃ | μὲν
οὖν ἀξιοῖ γενέσθαι αὐτῶι παρὰ τῆς πόλεως, αὐ|τὸς ὑμῖν δη-
λώσει· καλῶς δ' ἂν ποιήσαιτε ψηφισάμε|νοί τε πάντα τὰ φι-
15 λάνθρωπα αὐτῶι καὶ καθ' ὅτι ἂν || συγχωρήσηι τὴν ἀναγραφὴν
ποησάμενοι καὶ στη|λώσαντες καὶ (θ)έντες[3] εἰς τὸ ἱερόν, ἵνα
μένηι ὑμῖν | βεβαίως εἰς πάντα τὸγ χρόνον τὰ συγχωρηθέντα.
| ἔρρωσθε. Βασιλεὺς Ἀντίοχος[4] Μελεά|γρωι χαίρειν·
20 δεδώκαμεν Ἀριστοδικίδηι τῶι Ἀσσίωι || γῆς ἐργασίμου πλέθρα
διςχίλια, προςενέγκασθαι[5] | πρὸς τὴν Ἰλιέων πόλιν ἢ Σκηψίων·
σὺ οὖν σύνταξον | παραδεῖξαι Ἀριστοδικίδηι ἀπὸ τῆς ὁμορούσης
τῆι | Γεργιθίαι[6] ἢ τῆι Σκηψίαι, οὗ ἂν δοκιμάζηις, τὰ διςχίλια |
25 πλέθρα τῆς γῆς, καὶ προςορίσαι εἰς τὴν Ἰλιέων ἢ τὴν || Σκηψίων.
ἔρρωσο. Βασιλεὺς Ἀντίοχος Μελε|άγρωι χαίρειν·
ἐνέτυχεν ἡμῖν Ἀριστοδικίδης ὁ | Ἄσσιος, ἀξιῶν δοῦναι αὐτῶι
ἡμᾶς ἐν τῆι ἐφ' Ἑλλησ|πόντου σατραπείαι τὴν Πέτραν, ἣμ πρό-
30 τερον | εἶχεν Μελέαγρος, καὶ τῆς χώρας τῆς Πετρίδος || ἐργασί-
μου π(λ)έθρα χίλια πεντακόσια, καὶ ἄλλα | γῆς πλέθρα διςχίλια
ἐργασίμου ἀπὸ τῆς ὁμο|ρούσης τῆι πρότερον δοθείσηι αὐτῶι μερι-
δίωι· | καὶ ἡμεῖς τήν τε Πέτραν δεδώκαμεν αὐτῶι, εἰ | μὴ δέ-
35 δοται ἄλλωι πρότερον, καὶ τὴγ χώραν τὴν || πρὸς τῆι Πέτραι καὶ
ἄλλα γῆς πλέθρα διςχίλια | ἐργασίμου, διὰ τὸ φίλον ὄντα ἡμέ-

---

scriptae sunt ordine. Post tertiam a rege acceptam Meleager has ad Ilienses litteras dedit. 3 ΔΕΝΤΕΣ. 4 Antiochus I Soter (280—262 a. Chr.) esse videtur. Cf. not. 1. 5 Ager qui regius fuerat, ea modo condicione Aristodicidi donatur, ut ad civitatis alicuius vicinae territorium adiungatur. D. Quod fit terminis quae eum ab urbis agro dividunt sublatis aliisque ab ea parte positis ubi attingit reliquum agrum regium. Haec terminorum mutatio significatur verbo προςορίσαι v. 24 (cf. 171, 101). 6 Hinc Droysenus apparere dicit, Gergitha et Scepsin tum civitates sui iuris fuisse. At de Gergithe plane contrarium mihi hic locus docere videtur. Neque enim Meleagro praecipi potuit, ut agrum in confiniis Gergithiae aut Scepsiae situm deligeret, qui ad Iliensium aut Scepsiorum territorium adiungeretur, nisi Gergithia terra tum pars agri Iliensis fuit atque ea quidem pars, a qua sola is ager attingeret praedia regia. Gergis igitur illa aetate pagus civitatis Iliensium fuit.

τερον παρεσ|χῆσθαι ἡμῖν τὰς κατ' αὐτὸν χρείας μετὰ πάσης | εὐνοίας καὶ προθυμίας. σὺ οὖν ἐπισκεψάμενος | εἰ μὴ δέδοται
40 ἄλλωι πρότερον αὕτη ἡ μερίς, πα||ράδειξον αὐτὴν καὶ τὴν πρὸς αὐτῆι χώραν Ἀρισ|τοδικ⟨ικ⟩ίδηι, καὶ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς χώρας τῆς ὁμο|ρούσης τῆι πρότερον δεδομένηι χώραι Ἀριστοδι|κίδηι σύνταξον καταμετρῆσαι καὶ παραδεῖξαι | αὐτῶι πλέθρα δισχίλια
45 καὶ ἐᾶσαι αὐτῶι προσενέγ||κασθαι πρὸς ἣν ἂμ βούληται πόλιν τῶν ἐν τῆι χώραι | τε καὶ συμμαχίαι. οἱ δὲ βασιλικοὶ λαοὶ οἱ ἐκ τοῦ τό|που, ἐν ὧι ἐστιν ἡ Πέτρα, ἐὰμ βούλωνται οἰκεῖν ἐν τῆι | Πέτραι ἀσφαλείας ἕνεκε, συντετάχαμεν Ἀριστο|δικίδηι ἐᾶν
50 αὐτοὺς οἰκεῖν. ἔρρωσο. || Βασιλεὺς Ἀντίοχος Μελεάγρωι χαίρειν· ἐνέτυχεν ἡ||μῖν Ἀριστοδικίδης, φάμενος Πέτραν τὸ χωρίον καὶ τὴ(ν)[7] | χώραν τὴν συγκυροῦσαν, περὶ ἧς πρότερον ἐγράψαμεν | διδόντες αὐτῶι, οὐδ' ἔτι καὶ νῦν παρειληφέναι διὰ τὸ Ἀθη|ναίωι τῶι ἐπὶ τοῦ ναυστάθμου ἐπικεχωρῆσθαι, καὶ
55 ἠξί||ωσεν ἀντὶ μὲν τῆς Πετρίτιδος χώρας παραδειχθῆναι | αὐτῶι τὰ ἴσα πλέθρα, συγχωρηθῆναι δὲ καὶ ἄλλα πλέ|θρα δισχίλια, προσενέγκασθαι πρὸς ἣν ἂμ βούληται | τῶμ πόλεων τῶν ἐν τῆι ἡμετέραι συμμαχίαι, καθά|περ καὶ πρότερον ἐγράψαμεν. ὁρῶντες
60 οὖν αὐτὸν || εὔνουν ὄντα καὶ πρόθυμον εἰς τὰ ἡμέτερα πράγμα|τα βουλόμεθα πολυωρεῖν τἀνθρώπου, καὶ περὶ | τούτων συγκεχω-ρήκαμεν. φησὶν δὲ εἶναι τῆς | Πετρίτιδος χώρας τὰ συγχωρη-
65 θέντα αὐτῶι | πλέθρα χίλια πεντακόσια. σύνταξον οὖν καταμε||τρῆσαι Ἀριστοδικίδηι καὶ παραδεῖξαι γῆς | ἐργασίμου τά τε δισχίλια καὶ πεντακόσια πλέ|θρα καὶ ἀντὶ τῶν περὶ τὴν Πέτραν ἄλλα ἐργα|σίμου χίλια πεντακόσια ἀπὸ τῆς βασιλικῆς χώ|ρας τῆς
70 συνοριζούσης τῆι ἐν ἀρχῆι δοθείσηι || αὐτῶι παρ' ἡμῶν· ἐᾶσαι δὲ καὶ προσενέγκασθαι | τὴν χώραν Ἀριστοδικίδην πρὸς ἣν ἂν βούληται | πόλιν τῶν ἐν τῆι ἡμετέραι συμμαχίαι, καθά|περ καὶ ἐν τῆι πρότερον ἐπιστολῆι ἐγράψα|μεν. ἔρρωσο.

---

7 THM. τὴ(γ) scripsit Schliemann.

---

159 Tabula inventa Erythris. Ex ectypo et apographo transmissis ab A. Fontrier ed. P. Foucart Bulletin de correspondance Hellénique III (1879) p. 388 sqq. Cf. quae de titulo exposui Hermae XV p. 609. XVI p. 194.

Ἐφ' ἱεροποιοῦ Ἀπατουρίου[1], μηνὸς Ἀρτεμισιῶνος, | ἔδοξεν τῶι δήμωι· Πολύκριτος Ἰατροκλείους εἶπεν· ἐπ|ειδὴ οἱ στρατηγοὶ οἱ στρατηγήσαντες τὴν πρώτην | τετράμηνον ἐφ' ἱεροποιοῦ Ἡγησα-
5 γόρου, Σῖμος Ἀπολλω||νίου, Φύρσων Ἰατροκλείους, Ἀθήναιος Διονυσίου, Ἀνα[ξι]|κράτης Θρασυβούλου, Ἑκατᾶς Γνώτου, Πύθεος Πυθέο[υ, | Ἀ]πελλικῶν Πειθαγόρου, Μοιρῶναξ Ἐνδήμου, Λήν[αιος | Ἡρογ]ένου, ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ φιλότιμοι γεγόνα[σι περὶ]|
10 τὸν δῆμον, καὶ καλῶς μὲν καὶ συμφερόντως τ[ῆς τε φυλα]||κῆς[2] καὶ τῶν ἐξοπλασιῶν[3] ἐπεμελήθησαν, πο[λλῶν δὲ φό]||βων καὶ κινδύνων περιστάντων καὶ δαπ[άνης πρὸς] | εἰρήνην οὐκ ὀλίγης ἐν ἅπασιν διετ[ήρησαν τὴν πό]|λιν καὶ τὴν χώραν ἀκέραιον, ἐπιμεληθέν[τες[4] μὲν τῶν χρη]|μάτων συναγωγῆς τε καὶ ἀποστ[ο-
15 λῆς τοῖς περὶ Λεον||νόριον βαρβάροις ἃ συνετάξατο ἡ π[όλις, φροντίσαντες] | δὲ τῶν τοῖς παρ' Ἑρμοκράτει[5] ταχ[τομένοις δια]|γραφέντων χρημάτων ὑπ' Ἀθη[ναίου, καὶ τῶν τοῖς Πτολε]|μαϊκοῖς[6] προσοφειλομένων ε[ἰς σῖτον· τοῖς δὲ μισθο]|φόροις τῶν
20 ὀψωνίων ἐκ πλε[ίονος λειπόντων, ἔδοσαν εἰσε]||νείκαντες ἐκ τῶν ἰδίων· [ἐπεμελήθησαν δὲ καὶ τῆς] | ἄλλης διοικήσεως τε ---- ---------- | των ἐπιπεσόντων π[----------, δεδόχ-θαι τῶι] | δήμωι, ἐπαινέσαι μὲ[ν τοὺς στρατηγοὺς τοὺς στρατη]|-
25 γήσαντας ἐφ' ἱεροπ[οιοῦ Ἡγησαγόρου τὴν πρώτην τε]||τράμηνον καὶ σ[τεφανῶσαι χρυσῶι στεφάνωι[7], Σῖμον] | Ἀπολλωνίου, Φύρ-[σωνα Ἰατροκλείοος, Ἀθήναιον Διονυσίου,] | Ἀναξικράτην [Θρασυβούλου, Ἑκατᾶν Γνώτου, Πύθεον Πυθέ]|ου, Ἀπελλικῶν[τα Πειθαγόρου, Μοιρώνακτα Ἐνδήμου, Λήναι]|ον Ἡρογένου· [δοῦ-
30 ναι δὲ αὐτοῖς προεδρίαν ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶ]||σιν· ἀναγ[γεῖλαι δὲ τὴν δεδομένην αὐτοῖς τιμὴν τοὺς] | ἀγωνοθέτας [---------- ἐν τῶι] | θεάτρωι, ὅτα[ν ---------- ἀναγράψαι δὲ] |

Litterae volgares. 1 Quo tempore hic in munere fuerit, definitur Leonnorii nomine quod v. 14. 15 restitui. Nam is anno 278 a. Chr. cum Gallis in Asiam traiecit; uno igitur ex annis proxime insequentibus hic titulus incisus est. 2 Supplevi. [τὰ τῆς φυλα]κῆς Foucart. 3 Haec vocabuli forma etiam in titulo Ceo invenitur (v. indicem), et nescio an etiam Diodoro Siciliensi reddenda sit ex librorum manuscriptorum memoria pro ἐξοπλισία quod editiones habent. 4 V. 13—20 supplevi. 5 Videtur hic mercennariorum qui prope urbem erant dux fuisse. 6 Ptolemaei Philadelphi, qui tum bellum gerebat contra Mithridatem a Gallis adiutum, milites intellegendi sunt (Cf. Droysen Gesch. des Hellenismus III, 1 p. 272). 7 Novem coronarum cum praetorum nominibus supra hoc plebiscitum reliquiae exstant.

τόδε τὸ ψή[φισμα τὸν γραμματέα ἐν στήλῃι λιθίνῃι καὶ στῆ]|σαι
35 ἐν τῆ[ι ἀγορᾶι----------]||μαι χε----------|τω ὁ
δῆ[μος---------]

---

160 Tabula marmorea inventa Erythris. Editus titulus in Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγελικῆς σχολῆς. περίοδος β', ἔτος β' καὶ γ' (1876—1878) p. 58 n. 139.

[Ἔδ]ο[ξε]ν [τῆι] βουλῆι καὶ τῶι δήμωι, | [πρυτάν]ε[ω]ν, στρατηγῶν,
ἐξεταστῶ|ν γ[νώ]μη· ἐπειδὴ Φανῆς Μνησιθέου | [ἀ]νὴ[ρ] ἀγαθὸς
5 ὢν καὶ εὔνους διατε||[λ]εῖ εἰς τὸν δῆμον τὸν Ἐρυθραίων | [π]ᾶ-
σαν προθυμίαν ἐνδεικνύμενο|[ς], χρήματά τε ἐς ή[ε]γκεν ἄτοκα
κα||[ὶ] εἰς τὴν ἔκπεμψι[ν τ]ῶν στρατιωτ|[ῶν][1] καὶ τῆς ἀκροπόλεως
10 τὴν κατα[σ||κα]φήν, δεδόχθαι τῆι [βο]υλῆι, στε[φ|α]νῶσαι Φανῆν
Μνησιθέου χρυσῶι | [σ]τεφάνωι στατήρων Φιλιππείων | [π]εντή-
15 κοντα, καὶ ἀναγγεῖλαι τοῖ|[ς] Διονυσίοις· ὅπως δὲ ἀναγγελθῆ||σε-
ται, ἐπιμεληθῆναι Ζηνόδοτον | τὸν ἀγωνοθέτην. δεδόσθαι δὲ
αὐτ|ῶι καὶ ἐμ πρυτανείωι σίτησιν· ἀν|αγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα
20 τόδε εἰς σ|τήλας δύο, καὶ θεῖναι μίαμ μὲν εἰ||ς τὸ Ἀθήναιον[2],
μίαν δὲ εἰς τὸ Ἡράκ|λεον[3], ἵνα ἅπαντες εἰδῶσιν ὅτι ἐπ|ίσταται
ὁ δῆμος χάριτας ἀποδι[δ]|όναι κατ' ἀξίαν τῶν εἰς αὐτὸν εὐ[ε]|ρ-
γετημάτων.

Titulus exaratus στοιχηδόν. Dolendum est quod formas litterarum ignoramus, quia ex eis fortasse de tituli aetate coniecturam fieri licuisset. 1 Antiochum Sotera, cum praesidium Erythris habuisset, id belli gerendi causa inde deduxisse constat (cf. F. Lamprecht de rebus Erythraeorum publicis. Berolini 1871. p. 44). Sed minime certum est, ad illud potissimum tempus hoc plebiscitum spectare. 2 Cf. 84[4]. 3 De Herculis apud Erythraeos cultu cf. Lamprecht p. 56.

---

161 Tabula marmorea inventa Olympiae meridiem versus a templo Iovis. Ex G. Hirschfeldii apographo edidi Arch. Zeitung XXXV (1877) p. 38 n. 36.

[Ὁ δᾶμ]ος ὁ· Βυζαν[τίων]

Litterae volgares. Cf. Paus. VI, 15, 7: Δημήτριον δὲ τὸν ἐλάσαντα ἐπὶ

[βασιλ]ῆ Ἀντίγονον [Δαματρίου].

Σέλευκον στρατιᾷ καὶ ἁλόντα ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τοῦ Δημητρίου τὸν παῖδα Ἀντίγονον, ἀναθήματα ἴστω τις Βυζαντίων ὄντα. Regium nomen quod v. 2 necessario restituendum est, titulum Demetrii morte (282 a. Chr.) recentiorem indicat. Neque proximis annis facile fieri potuit ut Byzantii Antigonum hoc honore efficerent, dum is Macedoniae imperio potitus est (277|6 a. Chr. Cf. Wilamowitz Phil. Unters. V p. 260 sq.).

162 Pila marmoris Hymettii inventa ad S. Demetrium Κατηφόρη. Edd. Pittakis Eph. 4108. Kumanudis Philist. I p. 136. Koehler C. I. Att. II 334. Cf. R. Klueber, Verhandlungen der philologischen Gesellschaft in Würzburg 1862. p. 97 sqq.

-----ειαν ... ασε ------- | [--ἐ]πολιόρκησεν[1] τῆς ει[----
-- | -----ε]ν ὅσα ἦν[2] ἐν τεῖ τῶν ἐναντίων συμμαχία[ι· Θυ-
μο|χά]ρη[ς] δὲ ὁ ὑὸς ὁ τούτου, πατὴρ δὲ Φαίδρου, χει[ροτονη]-
5 [θεὶς στρατηγὸς ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπὶ τὸ ναυτικ[ὸν ἔπλε]|υσεν ἐπὶ
τῶν νεῶν ἃς ὁ δῆμος [τῶι τῶν Μακεδόνων στόλωι[3]] | συνέπεμ-

Litterae volgares praeter Ξ. Plebiscitum quo honores decernuntur Phaedro Thymocharis f. Sphettio. Cum Klueber titulum anno Ol. 125, 1 (280|79 a. Chr.) tribuisset, Hermae II p. 301 eum decem fere annis recentiorem demonstravi. Anno 127, 2 (274|0 a. Chr.) antiquior esse non potest, quia series archontum qui hic commemorantur, certe usque ad Ol. 127, 1 descendit (cf. not. 13). Ex altera parte anno 128, 3 (266|5 a. Chr.) utique prior est (Cf. 164[9]). Ac quum ea, quae hic de Antigono scripta fuerunt, satis honorifica fuisse consentaneum sit, belli Chremonidei initio hoc decretum aliquanto antiquius esse debet, ut ultra annum Ol. 128, 1 (268|7 a. Chr.) descendere nullo modo liceat. 1 Dicitur de avo Phaedri, qui videtur Phaedrus Calliae f. Sphettius (98[6]) esse. Eum bello Lamiaco in Euboea rem bene gessisse narrat Strabo X p. 446. Quo tituli initium spectare probabiliter sumpsit Kl., etsi nimis audacter v. 2 fin. insulae nomen restituit. 2 [-----μεν]ος ἃ ἦν Koehler. 3 Viginti fere litterae consulto deletae. Droysenus Gesch. des Hellenismus II, 1 p. 135 not. 2 Ἀντιγόνῳ scriptum fuisse iudicat, quia aliis eiusdem tituli locis Antigoni et Demetrii nomina erasa sint. Klueber p. 108 τεῖ τῶν Μακεδόνων δυνάμει aut ταῖς Κασσάνδρου ναυσὶν exsculpta putat. Ac si reputaveris, id quod Koehlerus monuit, anno 200 a. Chr. cum Philippus Atticam vastaret, haec deleta esse, Cassandri quidem mentio cur tolleretur non fuisse concedes, sed Macedonum nomen non minus quam Antigoni tum Atheniensibus odio fuisse Livius XXXI, 44, 7 (*sacerdotes publicos — detestari atque exsecrari Philippum, liberos eius regnumque, terrestres navalesque copias, Macedonum genus omne nomenque*)

πεν εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ συνδιεπολέμησ[εν τ]||ὸν πόλεμον τὸν ἐν
Κύπρωι[4] καὶ ἔλαβεν Ἄγνωνα[5] τὸν Τ[ήιο]||ν καὶ τὰς ναῦς τὰς
10 μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ Πραξιβούλου ἄρχον[τ]||ος[6], Γλαυκέτου[7] κα-
θειληφότος Κύθνον καὶ καταγαγόντ|ος ἐντεῦθεν τὰ πλοῖα, τήν
τε πόλιν ἔλαβεν καὶ αὐτὸν | Γλαυκέτην καὶ τὰ πλοῖα τὰ μετ'
αὐτοῦ[8], καὶ παρεσκεύ|ασεν ἀσφάλειαν τοῖς πλέουσι τὴν θάλατ-
15 ταν· Κασ|σάνδρου δὲ πολιορκοῦντος Ὠρεὸν[9] ἀποσταλεὶς στ||ρα-
τηγὸς ἐπὶ τῶν νεῶν τῶν τῆς πόλεως τοὺς πολίτας | τοὺς πλέοντας
ἐν ταῖς ναυσὶν παρειτήσατο ὥςτε [τ]||ῶν συμμάχων μόνους Ἀθη-
ναίους ἀλειτουργήτους | εἶναι τῶν ἔργων τῶν πρὸς τὴν πολιορ-
κίαν· καὶ αὐ|τὸς δὲ Φαῖδρος τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἔχων τοῖς
20 προγό||⟨γο⟩νοις διατετέλεκεν ἑαυτὸν ἄξιον παρασκευάζω|ν τῆς

---

testatur, etsi idem § 4 ubi de exsculpendis nominibus dicit, sane Philippum eiusque maiores solos commemorat. Quodsi necesse non est Antigoni nomen reponere, Klueberi rationem praeferemus quia sic non opus est bellum Cyprium ceteroquin plane ignotum fingere; neque intellegeretur, quomodo factum esset, ut Athenienses a. 321 a. Chr. Antigonum potissimum navibus adiuvarent. 4 Ol. 114, 4 (321|0 a. Chr.) Antigonum contra Perdiccae classem, cui Hagno praefuisset, feliciter pugnasse Cyprumque cepisse coniecit Droysen. Sed veri similius est (cf. not. 3) ad certamina anni Ol. 116, 1 (316|5 a. Chr.) haec referenda cum Kluebero. Tum enim Seleucum Ptolemaeumque classe contra Antigonum circa Cyprum bellum gessisse constat. Quos adiutos esse Cassandri et Atheniensium navibus ex hoc titulo collegit Kl. 5 Cf. Plut. Alex. 40 ἐπεὶ δὲ τοὺς περὶ αὐτὸν ἑώρα (Ἀλέξανδρος) παντάπασιν ἐκτετρυφηκότας καὶ φορτικοὺς ταῖς διαίταις καὶ πολυτελείαις ὄντας, ὥςτε Ἄγνωνα μὲν τὸν Τήιον ἀργυροῦς ἐν ταῖς κρηπῖσιν ἥλους φορεῖν (cf. c. 22). Nummum (Mionnet VI, 376) existare inscriptum Ἄγνων Τηίων monuit Kl. Tum (316 a. Chr.) nauarchus Antigoni fuisse videtur. 6 Ol. 116, 2 (315|4 a. Chr.). 7 Parti quinquaginta navium ab Antigono ad Peloponnesi oram missarum (Diodor. XIX, 62) huno praefuisse suspicatur Kl. Droysenus quoque Gesch. des Hell. II, 2, 18 eum Antigoni nauarchum iudicat. At Glaucetas non naves longas habuit, sed πλοῖα (v. 12), ut appareat eum praedonem fuisse. 8 Non quae ceperat, sed quibus ipse cum suis vehebatur. 9 Cf. Diodor. XIX, 75: ἀναζεύξας οὖν (Κάσσανδρος) μετὰ τριάκοντα νεῶν εἰς Ὠρεὸν ἐπολιόρκει τὴν πόλιν. ἐνεργῶς δ' αὐτοῦ ταῖς προςβολαῖς χρωμένου, καὶ τοῦ πολίσματος ἤδη κατὰ κράτος ἁλισκομένου, παρεγένετο βοηθήσων τοῖς Ὠρείταις Τελεσφόρος μὲν ἐκ Πελοποννήσου μετὰ νεῶν εἴκοσι καὶ στρατιωτῶν χιλίων, Μήδιος δ' ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων ναῦς ἑκατόν. οὗτοι δ' ὁρῶντες ἐφορμούσας τῷ λιμένι τὰς τοῦ Κασσάνδρου ναῦς πῦρ ἐνῆκαν, καὶ τέτταρας μὲν κατέκαυσαν, παρ' ὀλίγον δὲ καὶ πάσας διέφθειραν· τοῖς δ' ἐλαττουμένοις παραγενομένης βοηθείας ἐξ Ἀθηνῶν ἐπέπλευσαν οἱ περὶ Κάσσανδρον καταφρονοῦσι τοῖς πολεμίοις. συμβαλόντες δ' αὐτοῖς μίαν μὲν κατέδυσαν, τρεῖς δ' αὐτάνδρους ἔλαβον. Gesta haec sunt Ol. 116, 4 (313|2 a. Chr.).

πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίας· καὶ ἐπὶ Νικίου μὲν ἄρ|χοντος[10] στρα-
τηγὸς ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονηθεὶς ἐπὶ | τὴν παρασκευὴν δὶς[11]
πάντων ὧμ προςῆκεν ἐπεμελήθ|η καλῶς καὶ φιλοτίμως· καὶ ἐπὶ
25 τὴν χώραν χειροτονη||θεὶς πλεονάκις καὶ ἐπὶ τοὺς ξένους γενό-
μενος τρὶς | τὴν πᾶσαν ἐποήσατο σπουδὴν ὅπως ἂν οἱ στρατιῶ-
ται | ὡς ἄριστα κατασκευασμένοι παρέχωνται τὰς χρε|ίας τῶι
δήμωι· πρεσβεύσας δὲ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν | πρεσβύτερον Πτο-
30 λεμαῖον[12] ἐκόμισεν τῶι δήμωι σῖτον || καὶ χρήματα· χειροτονη-
θεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπὶ τὰ | ὅπλα στρατηγὸς τὸν ἐνιαυτὸν
τὸν ἐπὶ Κίμωνος ἄρχοντ|ος[14] διετέλεσεν ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς
κοινῆς σωτηρί|ας, καὶ περιστάντων τεῖ πόλει καιρῶν δυσκόλων
διεφύ|λαξεν τὴν εἰρήνην τῆι χώραι, ἀποφαινόμενος ἀεὶ τὰ κρά-
35 τ||ιστα, καὶ τὸν σῖτον ἐκ τῆς χώρας καὶ τοὺς ἄλλους καρποὺς |
αἴτιος ἐγένετο εἰςκομισθῆναι, συμβουλεύσας τῶι δήμω|ι συντε-
λέσαι [-------|----] καὶ τὴν πόλιν ἐλευθέραν καὶ δημοκρα-
τουμένην αὐ|τόνομον παρέδωκεν καὶ τοὺς νόμους κυρίους τοῖς
40 μεθ' || ἑαυτὸν [---------|------[14]] διετέλεσε καὶ λέγων καὶ
πράττων ἀγαθ|ὸν ὅτι ἠδύνατο ὑπὲρ τοῦ δήμου [------|-----
----|----][15] χειροτονηθεὶς ἐπὶ τὰ ὅπλα πρῶτος[16] ὑπὸ τοῦ

10 Ol. 121, 1 (296|5 a. Chr.). 11 Quum Nicias ἄρχων ὕστερος dicatur in duobus titulis (C. I. Att. II 299. Mitth. des arch. Inst. in Athen V p. 326) atque ex priore quidem ex his appareat, etiam prytaniarum distributionem medio fere anno de integro coeptam esse, ingeniose Wilamowitz Antigonos p. 288 nova omnium magistratuum comitia tum fuisse coniecit, quo factum esset, ut Phaedrus eodem anno civili bis praetor crearetur. 12 Ptolemaeus Lagi f., qui regnavit 306—285 a. Chr. Hanc legationem in proxima post urbem Demetrii imperio liberatam (287 a. Chr. cf. n. 140. 141) tempora incidere putaverim. 13 Klueberi sententiam, qui Ol. 123, 2 (287|6 a. Chr.) meamque qui Ol. 124, 4 (281|0 a. Chr.) Cimonis annum statueram (Hermae II p. 304) iure reiecit Koehler. Ipse vero Cimonem et Xenophontem proximis post Pyrrhi cladem annis tribuit. At annus Ol. 127, 2 (271|0 a. Chr.) Pytharati magistratu occupatus est, Cimonem autem proxime neque Pytharatus neque Xenophon sequebatur (cf. not. 21), quare Koehleri sententiam sic modo tenere possemus, ut statueremus Cimonem Ol. 127, 3 (270|69 a. Chr.), Xenophontem 128, 1 (268|7 a. Chr.) in magistratu fuisse. At hoc non conciliatur cum eis quae supra de huius tituli aetate disputata sunt. Quare malo Wilamowitzium sequi, qui Cimonem ante Pyrrhi mortem Ol. 126, 3 (274|3 a. Chr.), Xenophontem ipso quo ille occidit anno Ol. 127, 1 (272|1 a. Chr.) in magistratu fuisse statuit (Antigonos p. 222. 254). 14 Legationem ad Antigonum susceptam Eubulo archonte (cf. not. 21) hic commemoratam fuisse coniecit Wilamowitz. 15 De beneficiis quae legatus a rege impetrasset Phaedrus hic dictum erat. W. 16 I. e. primus post

45 δήμου || στρατηγὸς τὸν ἐνιαυτὸν τὸν ἐπὶ Ξενοφῶντος ἄρχοντος[17]
| διετέλεσε πάντα πράττων ἀκολούθως τοῖς τε νόμοις κα|ὶ τοῖς
τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου ψηφίσμασιν [---|---------|----
50 -----||---------|---------|---------[18]] | καὶ ἀγωνοθ(έ)-
της[19] χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπὶ Νικίο|υ ἄρχοντος[20] ἐπε-
55 μελήθη τῶν τε θυσιῶν ὅπως συντελε[σ||θῶσ]ι πᾶσαι κατὰ τὰ
πάτρια καὶ οἱ ἀγῶνες ὡς κάλλιστοι | [ἔσο]νται καὶ ἄξιοι τῆς τοῦ
δήμου φιλοτιμίας, καὶ ὅστ[ε|ρον] τοῦ ὑοῦ Θυμοχάρου ἀγωνοθέτου
χειροτονηθέντος | [ἐς τὸ]ν ἐνιαυτὸν τὸν ἐπ' Εὐβούλου ἄρχοντος[21]
60 συνεπεμε|λήθη καὶ τούτωι πάντων, φανερὰν ἀποδεικνύμενος || ἐμ
πᾶσιν ἣν ἔχει πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν· καὶ τὰς ἄλ|λας δὲ πάσας
λειτουργίας λελειτούργηκεν φιλοτίμ|ως, καὶ ὅσαι ἐπιδόσεις γεγόνασιν
ἐν τῶι δήμωι πα|σῶν μετέσχηκεν[22], καὶ ἐπὶ πᾶσιν τούτοις ἐστε-
65 φά|νωται ὑπό τε τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου· ὅπως ἂ||ν οὖν φαί-
νηται καὶ ὁ δῆμος τιμῶν τοὺς ἀγαθοὺς | ἄνδρας καὶ ἀξίους μνή-
μης, ἀγαθεῖ τύχει, δεδό|χθαι τεῖ βουλεῖ, τοὺς προέδρους, οἵτι-
νες ἂν λά|χωσιν προεδρεύειν ἐν τῶι δήμωι, ὅταν αἱ ἡμέραι | αἱ
70 ἐκ τοῦ νόμου ἐξήκωσιν, χρηματίσαι περὶ τού||των, γνώμην δὲ
ξυμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν | δῆμον, ὅτι δοκεῖ τεῖ βουλεῖ,
ἐπαινέσαι Φαῖδρο|ν Θυμοχάρου Σφήττιον, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν
| χρυσῶι στεφάνωι κατὰ τὸν νόμον ἀρετῆς ἕνεκ|[α] καὶ εὐνοίας
75 ἣν ἔχων διατελεῖ περὶ τὸν δῆμον τ||ὸν Ἀθηναίων· καὶ ἀναγο-
ρεῦσαι τὸν στέφανον Δι|ονυσίων τῶν μεγάλων τραγωιδῶν τῶι
ἀγῶνι τῶι | καινῶι, καὶ Παναθηναίων τῶν μεγάλων τῶι γυ|μνι-
κῶι ἀγῶνι· τῆς δὲ ποήσεως τοῦ στεφάνου | καὶ τῆς ἀναγορεύ-
80 σεως ἐπιμεληθῆναι τὸν ἐπὶ || τεῖ διοικήσει. στῆσαι δὲ αὐτοῦ
τὸν δῆμον καὶ | εἰκόνα χαλκῆν ἐν ἀγορᾶι, καὶ εἶναι αὐτῶι σί-
τ|ησιν ἐμ πρυτανείωι καὶ ἐκγόνων τῶι πρεσβυτ|άτωι ἀεί, καὶ
προεδρίαν ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν | οἷς ἡ πόλις τίθησιν. χειροτο-

---

ea, quae ab Antigono Atheniensibus concessa esse antea relatum erat. 17 Ol. 127, 1 (272|1 a. Christ.) not. 13. 18 Quid Athenienses Pyrrho caeso fecissent hic scriptum fuisse monuit W. 19 ΘΟΤΗΣ. De hoc magistratu cf. 143[15]. 20 Nicias Otrynensis (Ol. 124, 4. 284|0 a. Chr. cf. n. 144. 145). 21 Idem C. I. Att. II 239. Annum Ol. 126, 4 (273|2 a. Christ.) esse tam acute quam probabiliter coniecit Wilamowitz Antigonos p. 254. Nam cum omnino perpauci anni inter Ol 124, 4 et huius plebisciti tempus vacui sint, ex C. I. Att. II 330 scimus, proximo post Cimonem anno archonta fuisse cuius nomen genetivo casu octo litteras haberet, id quod accurate quadrat in Eubulum. 22 Cf. 164[9].

85 νῆσαι δὲ τὸν δῆ||μον ἤδη τρεῖς ἄνδρας ἐξ Ἀθηναίων, οἵτινες | ἐπιμελήσονται τῆς τε ποήσεως τῆς εἰκόνος | καὶ τῆς ἀναθέσεως. ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφι|σμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν 90 ἐν σ|[τ]ήλει λιθίνει καὶ στῆσαι παρὰ τὴν εἰκόνα· || εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης μερίσαι τ|ὸν ἐπὶ τεῖ διοικήσει τὸ γενόμενον ἀνάλωμα.

Λύανδρος[23] Λυσιάδου Ἀναφλύστιος εἶπεν· ἀγα|[θ]εῖ τύχει, δεδόχθαι τῶι δήμωι, τὰ μὲν ἄλλα | [πά]ντα πράττειν περὶ τῆς 95 δωρεᾶς ἧς εἴτηκεν[24] || [Φ]αῖδρος κατὰ τὸ πρότερον ψήφισμα ὃ Λύανδρο|ς εἶπεν· τοὺς δὲ θεσμοθέτας εἰςαγαγεῖν αὐτ|ῶι τὴν δοκιμασίαν τῆς δωρεᾶς εἰς τὸ δικαστ|ήριον κατὰ τὸν νόμον. ἐπὶ 100 τὴν ἀνάθεσιν τῆ|ς εἰκόνος οἵδε κεχειροτόνηνται· Θυμοχάρ||ης Σφήττιος[25], Μένων Ἀχαρνεύς[26], Στράτων | Σφήττιος.

In corona: Ἡ βουλὴ | ὁ δῆμος.

23 Αὔανδρος legere maluit Kl., illud nomen Graecum esse negans. At ut Πείσανδρος, Σώσανδρος quidem frequentissima, Πείθανδρος, Σῶνδρος (i. e. Σώανδρος) rara sed nequaquam inaudita sunt, sic eadem inter Λύσανδρος et Λύανδρος ratio intercedit. 24 I. e. ᾔτηκεν· Memorabile est tum iam moris fuisse, ut homines de republica bene meriti ipsi praemia peterent. Nam frustra hoc in tituli verbis inesse negat Klueber p. 126. 25 Phaedri filius. Cf. v. 57. n. 164, 69. 26 Eundem in decreto honorario Zenonis Diog. Laert. VII, 12 commemorari, ubi sane nomen in libris corruptum est, monuit Klueber.

163 Tabula marmoris Hymettii inventa Athenis in arce. Edd. Rangabé Eph. 1. Ant. Hell. 453. Pittakis Eph. 2017. Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 332.

Θεο[ί]. | Ἐπὶ Πειθιδήμου ἄρχοντος[1] ἐπὶ τῆς Ἐρεχθεΐδος δευτέρας π|[ρ]υτανείας.

Litterae volgares, nisi quod π modo Π modo Ⅱ et ω inde a v. 9 plerumque Ω est. Titulus in universum quidem στοιχηδὸν incisus, sed post v. 18 ordo compluribus locis turbatus est. 1 Foedus quod hic tenemus belli Chremonidei (Niebuhr Ueber den chremonideischen Krieg. Kleine Schriften I p. 451 sqq. Droysen Gesch. des Hell. III, 1 p. 225 sqq.) initio factum esse apparet. Sed de tempore eius belli nihil scimus, nisi Areum Lacedaemoniorum regem in pugna caesum esse sub finem Ol. 128, 3 (vere 265 a. Chr.), et Athenas ab Antigono Gonata captas 263 a. Chr. (Droysen p. 243

5 Μεταγειτνιῶνος ἐνάτει ἱσταμένου, ἐνάτει τῆς πρυτανεί||ας, ἐκκλη-
σία κυρία· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν Σώστρατος Κ|αλλιστράτου
Ἐρχιεὺς καὶ συμπρόεδροι· ἔδοξεν τῶι δή||μωι· Χρεμωνίδης Ἐτεο-
κλέους Αἰθαλίδης[2] εἶπεν· ἐπειδὴ | πρότερομ μὲν Ἀθηναῖοι καὶ
Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχ|οι οἱ ἑκατέρων φιλίαν καὶ συμ-
10 μαχίαν κοινὴν ποιησάμενο||ι πρὸς ἑαυτοὺς πολλοὺς καὶ καλοὺς
ἀγῶνας ἠγωνίσαντο με|τ' ἀλλήλων πρὸς τοὺς καταδουλοῦσθαι
τὰς πόλεις ἐπιχειρ|οῦντας, ἐξ ὧν ἑαυτοῖς τε δόξαν ἐκτήσαντο
καὶ τοῖς ἄλλ[ο]ις | Ἕλλησιν παρεσκεύασαν τὴν ἐλευθερίαν, καὶ
νῦν δὲ κ[α]ιρῶν | καθειληφότων[3] ὁμοίων τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν διὰ
15 τ[ὸ]ς κ]αταλύε||ιν ἐπιχειροῦντας τούς τε νόμους καὶ τὰς πατρίους
ἑκάστ|οις πολιτείας, ὅ τε βασιλεὺς Πτολεμαῖος[4] ἀκολούθως τεῖ
τ|ῶν προγόνων καὶ τεῖ τῆς ἀδελφῆς[5] προ[α]ιρέσει φανερός ἐστ|ιν
σπουδάζων ὑπὲρ τῆς κοινῆς τ[ῶν] Ἑλλήνων ἐλευθερίας, [κα]ὶ | ὁ
δῆμος ὁ Ἀθηναίων, συμμαχίαν ποιησάμενος πρὸς αὐτόν, καὶ ||
20 τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας ἐψήφισται παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν αὐτὴ|ν
προαίρεσιν, ὡ^ςαύτως δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι φίλοι καὶ σύμ|μαχοι
τοῦ βασιλέως ὄντες Πτολεμαίου καὶ πρὸς τὸν δῆμον τ|ὸν Ἀθη-
ναίων εἰσὶν ἐψηφισμένοι συμμαχίαν μετά τε Ἠλείων | καὶ Ἀχαιῶν
25 καὶ Τεγεατῶν καὶ Μαντινέων καὶ Ὀρχομενίων κα||[ὶ] Φια[λέων]
καὶ Καφυέων καὶ Κρηταέων ὅσοι εἰσὶν ἐν τεῖ συμμ|[αχίαι[6] τ]εῖ

---

not. 1. 244 not. 4). Quare quum Pithidemum archonta aut Ol. 128, 2 (267|6 a. Chr.) aut 128, 3 (266|5 a. Chr.) in magistratu fuisse coniecissem Hermae II p. 304, Koehlerus monuit, plus temporis elapsum esse videri inter foedus factum et Arei necem, quam ut utrumque ad eundem annum referri liceret. Quare aut Ol. 128, 1 (268|7 a. Chr.), id quod veri simillimum iudicat Wilamowitz Antigonus p. 253, aut insequens annus Pithidemo tribuendus est. 2 Ab hoc homine nomen accepit ὁ Χρεμωνίδειος πόλεμος (Hegesander apud Athenaeum VI p. 256 f.). Urbe capta ad Ptolemaeum se contulit cum Glaucone, quem fratrem eius fuisse ex Paus. VI, 16, 9 et titulo Rhodio Revue archéologique 1866 p. 355 (Γλαύκων Ἐτεοκλέους Ἀθηναῖος πρόξενος Ἀπόλλωνι Πυθίῳ) demonstraverunt Droysen p. 266 not. 2 et Wilamowitz Antigonos p. 225 not. 47. Cf. etiam G. Hirschfeld, Ztschr. f. d. österr. Gymn. 1882 p. 170. Uterque fratrum summa apud Ptolemaeum gratia florebat (Teles apud Stob. Flor. 40, 8), et Chremonides postea eius auspiciis bellum navale contra Rhodios gessit (Polyaen. V, 18). 3 Cf. 162, 10. 4 A Ptolemaeo Philadelpho totum bellum conflatum esse apparet; cum hoc iam antequam Peloponnesii ab eo concitati societatem Atheniensium peterent, ab his foedus factum erat (v. 19). 5 Arsinoë φιλάδελφος regis soror et coniunx (n. 153). 6 Enuntiatum relativum ad solos Cretenses pertinet, quorum ut solebant civitates acerrime inter se dissidere,

Λακεδαιμονίων καὶ Ἀρέως[7] καὶ τῶν ἄλλων συμμάχω|[ν, καὶ]
πρέσβεις ἀπὸ τῶν συνέδρων ἀπεστάλκασιν πρὸς τὸν δῆ|[μον] καὶ
οἱ παραγεγονότες παρ' αὐτῶν ἐμφανίζουσιν τήν τε Λ|ακεδαιμο-
30 νίων καὶ Ἀρέως καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων φιλοτιμ||αν ἣν ἔχου-
σιν πρὸς τὸν δῆμον, καὶ τὴν περὶ τῆς συμμαχίας ὁμολ|ογίαν
ἥκουσι κομίζοντες· ὅπως ἂν οὖν κοινῆς ὁμονοίας γενομ|ένης τοῖς
Ἕλλησι πρός τε τοὺς νῦν ἠδικηκότας καὶ παρεσπον|δηκότας τὰς
πόλεις πρόθυμοι μετὰ τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου | καὶ μετ' ἀλ-
35 λήλων ὑπάρχωσιν ἀγωνισταί, καὶ τὸ λοιπὸν μεθ' ὁμον||οίας
σώιζωσιν τὰς πόλεις, ἀγαθῆι τύχει, δεδόχθαι τῶ[ι δ]|ήμωι, τὴν
μὲν φιλίαν καὶ τὴν συμμαχίαν εἶναι Ἀθηναίοις κ[αὶ] | Λακεδαι-
μονίοις καὶ τοῖς βασιλεῦσιν τοῖς Λακεδαιμον[ίων] | καὶ Ἠλείοις καὶ
Ἀχαιοῖς καὶ Τεγεάταις καὶ Μαντινεῦσ[ιν κα]|ὶ Ὀρχομενίοις καὶ
40 Φιαλεῦσιν καὶ Καφυεῦσιν καὶ Κρητ[αεῦσι]||ν, ὅσοι ἐν τεῖ συμ-
μαχίαι εἰσὶν τεῖ Λακεδαιμονίων κα[ὶ Ἀρέως,] | καὶ τοῖς ἄλλοις
συμμάχοις κυρίαν εἰς τὸν ἅπαντα [χρόνον, ἣν] | ἥκουσι κομί-
ζοντες οἱ πρέσβεις· καὶ ἀναγράψα[ι αὐτὴν τὸν γρ]|αμματέα τὸν
κατὰ πρυτανείαν ἐν στήληι χαλκ[ῆι καὶ στῆσαι ἐ]|ν ἀκροπόλει
45 παρὰ τὸν νεὼ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πο[λιάδος. ὀμόσαι δὲ || τὰ] ἀρ-
χεῖα[8] τοῖς πρέσβεσιν τοῖς παραγεγο[νόσιν παρ' αὐτῶν τὸ|ν ὅρ-
κον τὸ]ν περὶ τῆς συμμαχίας[9] κατὰ τὰ [πάτρια ----|-------]
ὑπὸ τοῦ δήμου πρ[εσβ]ε----|-----το----

---

pars modo a Ptolemaei Lacedaemoniorumque partibus stabat. Nam si illa ad omnes socios referremus (ut Droysenus p. 238 locum intellegere videtur), verba καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων sensu cassa essent. 7 Areus Acrotati f. cum Cleomeni avo successisset 309 a. Chr., quadraginta quattuor annos regnavit (Diodor. XX, 29). Occisus est in pugna ad Corinthum contra Antigonum commissa a. 265 a. Chr. 8 Collegia magistratuum (cf. 126, 65. 174, 77). Ab antiquiore Atticorum sermone hic vocis usus alienus. 9 In fragmento marmoris Hymettii in arce reperto exstant reliquiae iurisiurandi quae haud dubie ad hoc ipsum foedus spectant (C. I. Att. II 333). Sed num eiusdem lapidis sint, dubitat Koehler.

---

164 Fragmenta quattuor tabulae marmoris Hymettii, inventa Athenis ad ecclesiam dirutam Ὑπαπαντῆς. Edd. Eustratiadis Ἐπιγρ. ἀνεκδ. φυλλ. β'. 1852. ἀρ. 62. Rangabé Ant. Hell. 880. Koehler C. I. Att. II 334.

Ταμίας στρατιω[τικῶν] | Εὐρυκλείδης Μικίωνος [Κηφισιεύς].

[Ἐ]πὶ Διομέδοντος ἄρχοντος[1] ἐπὶ τῆς [.....ς[2] δεκάτης πρ]|υτανείας, ἧι Φορυσκίδης Ἀριστομένου Α[..... ἐγραμ-
5 μά|τε]υεν, Ἐλαφηβολιῶνος ἕνει καὶ νέαι ἐμ[βολίμωι, ὀγδοίηι[3] τ|ῆς] πρυτανείας, ἐκκλησία· τῶν προέδρων ἐ[πεψήφιζεν Καλλί-σ|τρ]ατος[4] Τελεσίνου Ἐρχιε[ὺς κ]αὶ συμ[πρόεδροι]|· ἔδοξεν τῶι δήμωι· | [Θε]όφημος Τιμοκλέους Μαραθώνιος εἶπε[ν· ὅπως ἂν
10 χρημάτων || π]ορισθέντων ἔχει ὁ ταμίας μερίζειν τὰ [δεόμενα, καὶ κατὰ τὸ|ν κ]ατάλοιπον χρόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ συνκ[ομισθῶσιν οἱ ἐκ γῆς | κ]αρποὶ μετ' ἀσφαλείας· ἀγαθεῖ τύχει, δε[δόχθαι τεῖ βουλεῖ, | τ]οὺς λαχόντας προέδρους[5] εἰς τὴν ἐπιοῦ[σαν ἐκκλησίαν χρημ|α]τίσαι περὶ τούτων, γνώμην δὲ ξυμβάλλε[σθαι τῆς
15 βουλῆς, ὅτι] || δοκεῖ τῆι βουλεῖ, τοὺς βουλομένους τῶ[ν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλ]|λων τῶν οἰκούντων ἐν τῆι πόλει ἐπιδιδό[ναι εἰς τὴν σωτηρία]|ν τῆς πόλεως καὶ τὴν φυλακὴν τῆς χώρας ἐ[παγγεί-

---

Litterae volgares praeter Ξ . π modo Π modo Γ est. Litterae θ punctum plerisque locis evanuit. Decretum (v. 3—29) accurate στοιχηδὸν incisum est nisi quod semel v. 19 iota inter ordines insertum est. V. 1. 2. 30—32 maiores reliquis litteras habent. 1 Bello Chremonideo haec decreta esse demonstravit Eustratiadis. Annus certe posterior quam Ol. 128, 4 (265|4 a. Chr.) non est. Nam insequentium duorum annorum archontes noti sunt (Ol. 129, 1. 264|3 a. Chr. Arrhenides. 129, 2. 263|2 a. Chr. Diognetos, Wilamowitz Antigonos p. 251 sqq.), Ol. 129, 3 (262|1 a. Chr.) vero mense Elaphebolione Athenae aut iam captae aut certe obsidione clausae et ad desperationem paene redactae erant, id quod ab huius tituli argumento alienum est. Quod Koehlerus monuit, nondum abrogatis tribubus Antigonide et Demetriade haec incisa esse, id indicio esse videtur, sub initium belli plebiscitum factum, ut Diomedonta Pithidemi successorem fuisse et Ol. 128, 2 (267|6 a. Chr.) aut 128, 3 (266|5 a. Chr.) munere functum probabile sit. 2 Nomen consulto deletum aut Ἀντιγονίδος aut Δημητριάδος fuit. K. 3 Annum intercalarem fuisse manifestum est. Cf. Boeckh Epigraphisch-chronologische Studien p. 76 sqq. ἕνη καὶ νέα ἐμβόλιμος etiam C. I. Att. II 175 invenitur. Diei numerum ὀγδόηι restituit Boeckh, sed Koehler monuit sic duarum litterarum spatia vacua restare. Quae difficultas evitatur si ὀγδοίηι scriptum fuisse statuamus. Nam unius litterae spatium etiam ante Ἐλαφηβολιῶνος vacuum relictum est. 4 Supplevit Koehler coll. C. I. Att. II 329, ubi Καλλίστρατος Τελεσί(ν)ου Ἐρχιεὺς prytanis est, monens unius litterae spatium in altera v. 6 parte vacuum fuisse videri. 5 Hunc antiquissimum esse titulum qui hanc formulam exhibet, quum usque ad illud tempus τοὺς προέδρους οἳ ἂν λάχωσι προεδρεύειν fuerit, monuit Koehler.

λασθαι τεῖ β]|ουλεῖ ἢ πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ἀπογράψα[σθαι
ἐντὸς μηνὸς Μο]|υνιχιῶνος· μὴ ἐξέστω δὲ μηθενὶ ἐπιδοῦνα[ι
20 πλέον HH δραχμῶν] || μηδ' ἔλαττον [P]. εἶναι δὲ τοῖς ἐπιδοῦσι
[στεφανωθῆναί τε κα]|ὶ ἐπαινεθῆναι καὶ τιμηθῆναι ὑπὸ τοῦ δή-
[μου καθότι ἂν ἦι ἄξι]|ος ἕκαστος αὐτῶν. τὸν δὲ γραμματέα
τοῦ δ[ήμου ἀναγράψαι τό|δ]ε τὸ ψήφι[σμα] καὶ τὰ [ὀ]νόματα τῶν
ἐπιδόντ[ων ἐν στήλει λιθί]|ει κ[α]ὶ σ[τ]ῆσαι ἐν τῆι ἀγορᾶι, ὅπως
25 ἂν φανερ[ὰ ἦι ἅπασιν ἡ φιλοτ]||ιμία τῶν βουλομένων εὐεργετεῖν
[τὸν δ]ῆ[μον· τὸ δὲ ἀνάλωμα τ]|ὸ γενόμενον εἴς τε τὴν στήλην
καὶ τὴν ἀ[ναγραφὴν τῶν ὀνομάτ]|ων μερίσαι τὸν ἐπὶ τῆι διοικήσει. τὸ δὲ ψή[φισμα τόδε, ἐπειδὴ] | περὶ πόρου χρημάτω[ν] ἐστὶν στρατιωτικῶ[ν, εἶναι ἅπαν εἰς φυ]|λακὴν τῆς χώρας[6].

30 Οἵδε ἐπέδωκαν εἰς τὴν σω[τηρίαν τῆς πό]|λεως καὶ τὴν φυλακὴν τῆς [χώρας κατὰ τὸ] | ψήφισμα τοῦ δήμου.

Ἀντιφῶν Ἐρχι.	HH	Δρακοντίδης Ἐρχι.	HH		----
Εὐρυκλείδης Κηφισ.	HH	Ἀριστοφῶν Ἐρχι.	H[H]		----
35 Μικίων Κηφισι.	HH	Ἱεροκλῆς Σουνιε.	HH		----
[Δ]ρομέας Ἐρχιε.	HH	Μικίων Θριασι.	HH		----
[Διο]κλῆς [Ἐ]ρχιε.	HH	Σπουδίας Τειθρα.	HH		----
----------		....ορος Θημακ.	HH		----
----------		.....ρας Ἀφιδ.	HH		----
40 ----------		..... Εἰρεσ.	HH		----
----------		[.....ἐκ Κ]οιλ.	H[H]		----
----------		---- ωνίδης Κολων.			----
----------		ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὑοῦ	HH		Ὑ---
----------υ.	HH	Σῶσος Ἁλαιεύς	HH		Λυ--
45 [-----ἐξ] Οἴου	HH	Ζήνων Ἁλαιεύς	HH		Θε--
----- αθο.	HH	Νικαγόρας Ἐρχι.	HH		Κα--
------ης Μακε.	HH	Λυσίας Κηφισιε.	HH		Φιλ--
----ων Ἀφιδναῖ.	H	Στρατίος Σφήττ.	HH		Αι--
[---γ]νωτος Ἀλωπ.	H	Παυσίμαχος ἐκ Κολ.	HH		Κτ--
50 Εὔμαχος Σωκράτου		Παυσίας Παιανι.	HH		Δ--
Εὐπυρίδης	HH	Σωσίβιος ἰσοτε.	P		Ἱερ--
Φιλίσκος Παμβω.	HH	καὶ ὑπὲρ τοῦ ὑοῦ			Ἱερ--
Ἀριστόλας Ἐρχι.	HH	Διο[ν]υσίου	P		Τιμ--
Θουμόριος Εὐων.	HH	Ξέν[ω]ν Ἀσκληπιάδου			Τι--

6 Cf. 112[12].

55 Ἀρισταγόρας ἐκ Κολ.	HH	Φυλάσιος . [H]H	Αι--
[Ξ]ενοκλῆς Σφήττ.	HH	Ἀσκληπιάδη[ς Ξ]ένω-	Ἀλκ--
[Ξ]άνθιππος Ἐρχι.	HH	νος Φυλ[ά]σιος HH	Δημ---
[Ζ]ώπυρος Συρακ.	HH	Εὐαγίδ[ης] Φιλαΐ. HH	Φυσ--
.ίμων Ὀῆθεν	HH	Κηφισοφ[ῶν Ἀθμ]ον. HH	Κηφι---
60 [Δ]ημόφιλος ἐξ Οἴ.	HH	Ἄρχανδρος Ἐλευσίν. HH	Φειδ---
Ἐρίωτος[7] Μελιτ.	HH	Χαιρεφῶν Εἰτεαῖ. H	Διογ---
Νικοκλῆς Φλυ.	HH	Ἀρίστων Παιανι. HH	Φιλι---
Νικοσθένης Φλυε.	HH	Ἀντίπατρος Παιαν. HH	Πυθο---
Φι[λ]οκλῆς Κοριν.	HH	..νοκ[ράτ]ης Ἅλαι. HH	Ἀμοι[β--]
65 Διοπείθης Φυλά.	HH	Φυρόμ[αχ]ος Στε(ι)ρι. HH	Ἀριστ--
Τίμων Σφήττι.	HH	Αἴσχρων Παιανι. HH	Θεα[ι]τ--
Ἀπολλόδωρος Σωγέν-		Ἀπολλωφάνης Ἀλωπ. HH	Ἐπι.α--
ου Ὀτρυνεύς	HH	Σωσιγένης Παιαν.[8] H	Πραξιτ--
Καλλίμαχος	HH	Θυμοχάρης Σφήττι[9]. HH	Εἰρεσ--[10]
70 Λύκων φιλόσο[11].	HH	Θεόπομπος Λαμπτρ. HH	Θουκρ--
Ἅλε[ξ]ι[ς Φ]υλάσι.	HH	Αὐτίας Ἀχαρνε. HH	Δωρίων--
Ἑκαταῖος Μεσημβρι.	HH	Θεόπομπος Αἰγιλ. HH	Λαχαρ--
Νικήτης Περγασῆ.	H	Λυσιθείδης Ἐρχι. HH	Σιμίας Δ--
[Νι]κοκρά[τη]ς Μελ.	HH	Φιλόθεος Φρεάρρι. HH	Θ[ε]μ[ι]στο--
75 -------- Σφήτ.	HH	Δημόφιλος Φρεάρρι. HH	[Ν]ικομα--
-----ης Σφήτ.	HH	Σώφιλος Κολλυτ. H	*vac.*

7 ΙΟΙΩΤΟΣ Koehler, ΕΡΙΩΓΟΣ Eustrat. Rangabé. Utrum Ἐρίωτος an Βοιωτὸς fuerit incertum, sed illud tamen verisimilius iudicat K. coll. C. I. Att. II 335 ubi ex eiusdem hominis nomine ΡΙΩΤΟΣ superest; certe ipsi Koehlero prima litera P potius quam O fuisse videtur. 8 Archon alicuius ex proximis annis (Revue archéologique XXI p. 349 Ἐπὶ Σωσιγένους ἄρχοντος οἵδε τὸν πύργον ἀνέθηκαν· sequuntur nomina quae plerumque hic quoque exstant) Wilamowitz Antigonos p. 252 not. 7. 9 Phaedri (n. 162) filius. Patris nomen in hoc indice non fuit, nam si fuisset certe iuxta filii collocatum esset (cf. col. I v. 34. 35). Quare Phaedrum tum mortuum fuisse putaverim. Certe titulum 162 hoc antiquiorem esse inde apparet quod illic v. 62 scriptum est καὶ ὅσαι ἐπιδόσεις γεγόνασιν ἐν τῷ δήμῳ, πασῶν μετέσχηκεν. 10 Πραξιτ[έλης Κηφισοδότου] | Εἰρεσίδης supplendum videtur. Nam patris nomen additum fuisse inde apparet, quod sic modo ex huius tituli dispositione demoticum initio versus sequentis collocari poterat (cf. col. I v. 50. 51. 67. 68 col. II v. 54. 55. 56. 57). Homo ex familia Praxitelis sculptoris nobilissimi fuit. 11 Lyco Troadensis, qui fere a. 270—226 a. Chr. Athenis Peripateticorum scholae praefuit (Cf. Diog. Laert. V, 65. Zeller Philosophie der Griechen II, 2 p. 922. v. Wilamowitz Antigonos p. 78 sqq.)

---------- | Ἀριστίων Θημαχ. Η |
---------- | -----ος Φλυεύ. ΗΗ |
---------- | [----Εἴ]ρεσι. Η |
80 ---------- | --------- Η |

165 Tei (*Sevrihissar*). Ed. Lebas-Waddington Asie mineure n. 87.

[---------τοῦ] δήμου[1] πρέσβ[εις ἀπο]|στείλαντος πρὸς Τηΐους ὑπὲρ τοῦ δικαστοῦ, ἵνα παρα]|διδῶσι πρὸς ἡμᾶς τὸν ἄνδρα, καθ' ὅτι ὁ βασιλεὺ[ς ἐκέλ]|ευεν, βουλόμενος ὁ δῆμος ὁ Τηΐων
5 τῶι τε βασιλ[εῖ πείθε]||σθαι καὶ τῆι πόλει ἡμῶν χαρίζεσθαι, ἀπέσταλε[ν ἄνδρ]|α καλὸν καὶ ἀγαθὸν Τύρωνα Πολύθρου[2], ὃς ἀφικόμ[ενος | τ]ῶν δικῶν τὰς μὲν διέλυσεν τὰς δὲ διέβαινεν[3], ἀ[εὶ ἀπὸ π]|αντὸς τοῦ βελτίστου ποιησάμενος τὰς κρίσει[ς· δε-
10 δ]|όχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι, ἐπηινῆσθαι μὲν [τὸν] || δῆ-μον τὸν Τηΐων ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας [τῆς] | τε εἰς τὸμ βασιλέα καὶ τὴμ πόλιν ἡμῶν, ἐπα[ινέσ]|αι δὲ καὶ τὸν δικαστὴν Τύρωνα, ὅτι καλῶς καὶ δι[καί]|ως τῶν δικῶν τὰς μὲν διέλυσεν τὰς δε δι[έβαιν]|εν, ἀφ' ἴσου πᾶσι ποιησάμενος τὰς κρίσεις· ἵνα
15 δ[ὲ καὶ || ο]ἱ ἄλλοι πάντες εἰδῶσιν, ὅτι τοὺς εἰς τὴμ πόλ[ιν ἄν-]| δρας ἀγαθοὺς γινομένους ὁ δῆμος τιμᾶι κα[ταξί]|ως, στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνωι ἀρετ[ῆς ἕνεκ]|α καὶ δικαιοσύνης τῆς τε εἰς τὸν βασιλῆ [καὶ εἰς] | τὸν δῆμον· τῆς δὲ ἀναγγελίας ἐπιμε-
20 λη θῆ[ναι τὸν ἀ]||γωνοθέτην, ἵν' ἀ(ν)αγορευθῆι[4] ἐν τῶι γυμνικῶι ἀ[γῶνι | τ]ῶι συντελουμένωι ὑπὸ τοῦ δήμου βασιλε[ῖ Ἀντιόχ]|ωι

Litteratura volgaris praeter ΞΣ; litterae ΟΘΩ reliquis paullo minores. 1 Bargylietarum, quorum hoc decretum esse v. 24 indicat. Tempus definitur versu 22, ubi Antiochi nomen necessario restituendum esse docuit W., quia Ptolemaeus Soter Cariam omnino non obtinuisset, sed Philadelphus demum ea potitus esset. Ceterum sub finem regni Antiochi, paucis ante 261 a. Chr. annis, haec inscripta esse ex cognomine Σωτῆρος apparere, quod ille post Gallos devictos demum accepisset. 2 Πολύθρους Ὀνησίμου est in lege Teiorum de pueris educandis (v. indicem). In nummo Teio (Mionnet Ionie n. 1483) Πολύθρους legi monuit W. 3 διαβαίνειν δίκην *est une expression nouvelle, dont le sens doit être trancher un procès, le décider sommairement.* W. Mihi simpliciter diiudicandi notionem habere videtur. 4 ΙΝΑΑΓΟΡΕΥΘΗΙ, quod W. retinuit, emendavi cum propter v. 38 tum propter constantem sermonis usum.

Σωτῆρι[5]. εἶναι δὲ αὐτὸν καὶ πρόξενον καὶ εὐερ]|γέτην τῆς πό-
λεως, δεδόσθαι δὲ αὐτῶι καὶ πολ[ιτεί]|αν καὶ μετουσίαν πάντων
25 ὧν καὶ Βαργυλιῆτ[αι || μ]ετέχουσιν, καὶ εἴσοδον ἐπί τε βουλὴν
καὶ ἐ[κκλησ]|ίαν πρώτωι μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ βασιλικά[6], τὰ [δὲ
αὐτὰ ὑ]|πάρχειν καὶ τοῖς ἐγγόνοις αὐτοῦ· τὸν δὲ ἐπιμ[ήνιον
τῶν | τ]αμιῶν[7] ἐπιδοῦναι ὅπως ἀναγρα(φ)ῆι[8] τὸ ὄνομα αὐ[τοῦ |
30 π]ατρόθεν ἐν τῆι στήληι, ἐν ᾗι καὶ οἱ ἄλλοι πρόξε[νοι || κ]αὶ
εὐεργέται καὶ πεπολιτογραφημένοι εἰσὶν· [ἀναγ]|εγραμμένοι· κα-
λέσαι δὲ αὐτὸν καὶ ἐπὶ ξένια ἐ[ν τῶι | π]ρυτανείωι καὶ μετεῖναι
μετὰ τῆς συναρχίας[9]· [ἑλέσθ]|αι[10] δὲ καὶ ἄνδρας οἳ ἀποκατα-
στήσουσιν αὐτ[ὸν εἰς] | τὴν ἰδίαν μετὰ ἀσφαλείας, καὶ ἀποδόντες
35 τὸ [ψήφ]||ισμα παρακαλοῦσιν τὸν δῆμον τὸν Τηΐων εἴς [τε][11] |
τὸν λοιπὸν χρόνον διαφυλάσσειν τὴμ φιλίαν τὴν [ὑπ]|άρχουσαν
ταῖς πόλεσι πρὸς ἀλλήλας, καὶ νῦν [ἐπιμέ]|λειαν ποιήσασθαι
ὅπως καὶ παρ' αὐτοῖς ἀναγο[ρευθ]|ῶσιν αἱ τιμαὶ αἱ διδόμεναι
40 τῶι δικαστῆι, καὶ τὸ [ψήφι]||σμα ἀναγραφῆι ἐν στήληι καὶ στα-
θῆι παρὰ τῶι ἱ[ερῶι· | τ]οῦ Ἡρακλείους· ὅπως δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς
εἰδήσηι [περὶ | τ]ούτων ὅτι χρησίμως αὐτῶι τε καὶ τῶι δήμ[ωι
πε]|ποίηται τὰς κρίσεις καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ βελ[τίστου, | ἀ]πο-
45 δοῦναι καὶ τῶι βασιλεῖ τὸ ψήφισμα τὴμ πρό[τερον || ἀ]ποσταλεῖ-
σαν πρὸς αὐτὸν πρεσβείαν, ὡς ἂν τά[χιστ]|α παραγένηται ἐς
τοὺς τόπους, ἀναγγεῖλα[ι δὲ] | καὶ Ἀλεξάνδρωι[12] τῶι [καταλ]ε-
λειμμένωι ὑπὸ [τοῦ | β]ασιλέως τοὺς προ[απεσταλ]μένους πρὸς
50 αὐτ[ὸν | π]ρεσβευτὰς τὰ δεδογμένα τῶι δήμωι ὑπὲ[ρ τοῦ] || δικαστοῦ.
ἡιρέθησαν Θεαίτητος Ἀναξίπ[που[13], | Ἀ]πολλωνίδης Θεοπόμπου.

---

5 Cf. not. 1. 6 Cf. n. 132[5]. 7 Collegium erat quaestorum, cui alio mense alius ex collegarum numero praeerat. 8 Emendavi. ΑΝΑ ΓΡΑΥΗΙ, quod W. retinuit, ad quaestorem pertinere non posse manifestum est. Alius vero homo, ad quem referatur, nusquam commemoratus est. 9 Singularis indicat, omnes magistratus coniunctos unum collegium effecisse (cf. 132[4]). 10 Supplevi. [διαλέξ]|αι W. 11 Supplevi. εἰς | τὸν λοιπὸν W. Sed reliqui versus omnes in fine mutili sunt neque ex Lebasii exemplo conici licet, hunc integrum esse. 12 Cf. 171, 101 cum nota. 13 Supplevi. Ἀναξιπ[όλιος W., cui nomini spatium sufficere non videtur.

---

166 Tabula inventa in parietinis Erythrarum et delata Smyrnam in museum archaeologicum. Edd. Io. Demetriadis Ἰωνία n. 116 (12. Juli 1876). Papadopulos Ἀμάλθεια n. 2170.

sqq. Ex his exemplis et ectypis chartaceis E. Curtius Monatsberichte der Kgl. Akademie in Berlin 1876 p. 554 sqq.

Βασιλεὺς Ἀντίοχος[1] Ἐρυθραίων τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι | χαίρειν· Θαρσύνων καὶ Πυθῆς καὶ Βοττᾶς[2] οἱ παρ' ὑμῶν πρεσ|βευταὶ τό τε ψήφισμα ἀπέδωκαν ἡμῖν, καθ' ὃ ἐψηφίσασθε | τὰς τιμάς, καὶ τὸν στέφανον ἀνήνενκαν, ὧι ἐστεφανώ||σατε ἡμᾶς, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ χρυσίον τὸ εἰς τὰ ξένια, καὶ | αὐτοὶ ἀπολογισάμενοι περί τε τῆς εὐνοίας ἣν διὰ παντὸς | εἰσχήκατε εἰς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν, καὶ καθόλου περὶ τῆς εὐχα|ριστίας τοῦ πλήθους, ἧι χρῆται πρὸς ἅπαντας τοὺς εὐερ|γέτας, ἔτι δὲ καὶ τὴμ προαγωγήν[3], ἐν ἧι γέγονεν ἡ πόλις ἐπὶ τῶν πρό||τερον βασιλευσάντων, ἠξίουν[4] μετὰ πάσης σπουδῆς τε καὶ | προθυμίας φιλικῶς διακεῖσθαι ὑμῖν καὶ ἐμοῦ[5] πᾶσιν τοῖς ἀνή|κουσι πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν συναύξειν τὰ τῆς πόλεως· τάς | τε δὴ τιμὰς καὶ τὸν στέφανον δεδέγμεθα οἰκείως, ὁμοίως δὲ | καὶ τὰ ξένια, καὶ ὑμᾶς ἐπαινοῦμεν εὐχαρίστους ὄντας ἐμ πᾶ||σιν· φαίνεσθε γὰρ καθόλου ἀγωγῆι ταύτῃ χρῆσθαι· διὸ καὶ ἐν ἀρχῆι | τε αἱρούμενοι διατελοῦμεν τὴμ πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν, θεωροῦν|τες ἁπλάστως καὶ ἀληθινῶς ἐμ πᾶσι προςφερομένους, καὶ νῦν | πολύ τι μᾶλλον ἐπεσπάσμεθα, κατανοοῦντες τὸ εὐγενὲς | ὑμῶν καὶ ἐξ ἑτέρων μὲν πλεόνων, οὐχ ἥκιστα δὲ ἔκ τε τοῦ ψη||φίσματος τοῦ ἀποδοθέντος ἡμῖν καὶ ἐκ τῶν ῥηθέντων ὑπὸ | τῆς πρεσβείας· καὶ ἐπειδὴ οἱ περὶ Θαρσύνοντα καὶ Πυθῆν καὶ Βοτ|τᾶν ἀπέφαινον διότι ἐπί τε Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντιγόνου[6] αὐτό|[ν]ομος ἦν καὶ

1 Antiochum I Sotera (280—261 a. Chr.) intellexerunt editores Graeci assentientibus Curtio et Droyseno Gesch. des Hellenismus III, 1 p. 254 not. 1. 2. At horum sententiae repugnare quae scripta sunt v. 28 οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἔσπευδον ἀεί ποτε περὶ αὐτῆς, et propterea titulum necessario ad Antiochum II Deum (261—246 a. Chr.) referendum esse docui Hermae XVI p. 197. 2 Aut idem homo aut eius filius praetor Erythraeorum fuit initio regni Seleuci II Callinici (n. 172, 4). 3 Neglegentia quadam sic scriptum est cum deberet περὶ τῆς προαγωγῆς. 4 Hic apodosin incipere, cum tamen iusta protasis non antecessisset, Curtius sibi persuasit, iniuria: videtur enim ἠξίουν primam singularis personam putasse, quae manifesto tertia pluralis est ad legatos relata. Usque ad v. 13 exponitur, quid legati ab rege petiverint; tum demum a verbis τάς τε δὴ τιμὰς καὶ τὸν στέφανον δεδέγμεθα responsum regis incipit. 5 Hoc vocabulum lapicidae errore corruptum videtur. 6 Seleuco igitur et Antiocho I regnante non amplius libera et immunis fuit civitas. Neque enim de suis maioribus quicquam

ἀφορολόγητος ἡ πόλις ὑμῶν, καὶ οἱ ἡμέτεροι πρόγο|[νοι] ἔσπευ-
25 δον ἀεί ποτε περὶ αὐτῆς, θεωροῦ(ν)τες τούτους τε κρ||[νανν]τας
δικαίως καὶ αὐτοὶ βουλόμενοι μὴ λείπεσθαι ταῖς εὐερ|[γεσ]ίαις,
τήν τε αὐτονομίαν ὑμῖν συνδιατηρήσομεν καὶ ἀφορο|[λογ]ήτους
εἶναι συγχωροῦμεν τῶν τε ἄλλων ἁπάντων καὶ | [τῶν εἰς] τὰ Γαλα-
τικὰ[7] συναγομένων. ὑπάρξει δὲ καὶ ἡ|[-------- καὶ ἐά]ν τι
30 ἄλλο φιλάνθρωπον ἢ ἡμεῖς ἐπινοήσωμεν ἢ || [αὐτοὶ ὑμεῖς αἰτή-
σησθ]ε[8]. παρακαλοῦμεν δε καὶ ὑμᾶς μνημονεύον|[τας -------
------- τ]ὴν ἐκτενεστάτην πεῖραν εἰληφότων, ἃς δια|-----
-------- τε καὶ τοῖς προγεγενημένοις ὑμῖν ἀκο|[λουθ------
------ε]ὐεργέτησθε μνημονεύσειν ἀξίως | ---------- τῶν
35 ἄλλων ὧν συλλελαλή||[καμεν[9] ἡμεῖς τε καὶ οἱ ὑμέτεροι] πρεσβευ-
ταί, οὓς διά τε τὰ ἄλ||[λα ἃ ἔπραξαν ἐπαινοῦμεν καὶ δ]ιὰ τὴν
σπουδὴν ἣν ἐποιοῦν|[το περὶ τῶν ὑμῖν συμφερόντων.] ἔρ(ρ)ωσθε.

praedicat quam curam et benevolentiam (τὴμ προαγωγὴν v. 9. ἔσπευδον περὶ αὐτῆς v. 24). Quare recte Curtius autonomiam a Seleuco ereptam hac ipsa epistula Erythraeis restitui iudicavit. Neque vero F. Lamprechtii (De rebus Erythraeorum publicis. Berol. 1871 p. 44) sententia, ab Antiocho II Deo id factum esse, hoc titulo infringitur, sed confirmatur (cf. not. 1). 7 Tributum ad bellum Galaticum ab prioribus regibus impositum, quod eo facilius Antiochus Erythraeis remittere potuit, quia patris victoria periculum ab illa gente imminens depulsum erat. 8 Supplevi. 9 Versus 35—37 restituere conatus sum, qua in re me non unumquodque verbum praestare velle vix est quod dicam.

167 Columna cum anaglypho inventa Tegeae (*Piali*). Ed. P. Foucart, Mémoire sur un décret inédit de la ligue Arcadienne en l' honneur de l' Athénien Phylarchos. (Mém. prés. par divers savants à l'Académie des Inscr. T. VIII). Paris. 1870. Lebas-Foucart Meg. et Pelop. 340 *a*. Cf. quae de titulo disputavit M. Klatt, Forschungen zur Geschichte des achaeischen Bundes I. Berl. 1877. p. 93 sqq.

Θεός: τύχη. | Ἔδοξεν[1] τῆι βουλῆι[2] τῶν | Ἀρκάδων καὶ τοῖς |

1 Litterae volgares. 1 Non posse haec alio tempore decreta esse quam initio anni 224 a. Chr. ex civitatium quae hic communi Arcadum concilio intersunt recensu probare conatus est Foucart. Contra quem docte et sagaciter disputavit Klattius docuitque, non modo fieri potuisse, ut antiquiore etiam

5 μυρίοις[3], Φύλαρχον ‖ Λυσικράτους Ἀθηναῖον[4] | πρόξενον καὶ εὐεργέτην | εἶναι Ἀρκάδων πάντων | αὐτὸν καὶ γένος.

δαμιοργοὶ οἵδε ἦσαν·

10	Τεγεᾶται	Κυνούριοι
	Φαιδρέας	Τιμοκράτης
	Ἀριστοκράτης	Καλλικλῆς
	Νίκαρχος	Λαφάνης
	Ξενοπείθης	.άις
15	Δαμοκρατίδας	Σάις
	Μαινάλιοι	Ὀρχομένιοι
	Ἀγίας	Εὐγείτων

tempore hi populi societatis Arcadum participes essent, sed omnino reiciendam esse Foucarti aetatis definitionem. Nam anno 224 a. Chr. Lepreum in Eleorum potestate fuisse, concessum eis a Lydiada Megalopolitanorum tyranno. Quare, quum iure sane Foucartus negasset Megalopolitas, quo tempore sub tyrannorum dominatione essent, communi Arcadum concilio interesse potuisse, aut inter Epaminondae tempora et Aristodemi tyranni initia (369 — fere 265 a. Chr.), aut inter Aristodemi necem et Lydiadae tyrannidem (fere 251—238 a. Chr., cf. Polyb. X, 22, 2. 3. Klatt p. 99) hunc titulum dedicatum esse. Atque hoc quidem praefert Droysen Gesch. des Hell. III, 2 p. 131, quum dicat haud improbabile esse, ut Aratus tum Sicyone liberata Achaeorum foedus condidisset, sic socios eius Demophanem et Ecdemum Aristodemo necato foedus Arcadum restituisse. Quod argumentum lubricum esse vix ipsum fefellerit, sed in summa rei eum verum vidisse existimo maxime propter dialectum Atticam decreti. Ea enim quarto a. Chr. natum saeculo vel adeo initio tertii Arcadum concilium usum esse incredibile est. Quod si statuemus intra annorum 251—238 a. Chr. spatium haec scripta esse, veri haud dissimile erit, Aristonem Megalopolitanum, quem in rebus Achaicis annorum 169 et 168 a. Chr. commemorat Polybius XXVIII, 6, 2. 8. XXIX, 25, 6, eius quem hic habemus damiorgum (v. 24) nepotem esse. 2 Quinquaginta damiorgos, qui infra recensentur, hunc senatum effecisse summa cum veri specie coniecit F. 3 Concilium commune Arcadum hoc nomine institutum Epaminondae aetate haud raro commemoratur apud scriptores (Xen. Hell. VII, 1, 38. 4, 2. Dem. XIX, 11. Aesch. II, 79. Diodor. XV, 59. Paus. VIII, 32, 1. Harpocr. (Suid. Phot.) s. v.) F. Inter haec duo concilia eadem ratio intercedebat atque in singulis civitatibus inter senatum et comitia. 4 Rerum scriptorem nobilissimum, quem sane veteres (Athen. II 58 C. Suidas s. v.) Atheniensem aut Naucratitam fuisse referunt, intellegit Foucart. Sed eam opinionem admodum debili fundamento niti iam Sauppius ind. lect. Gotting. hib. 1876/77 p. 4 monuit; nunc vero cum de aetate tituli Foucartum errasse constet (cf. not. 1) de illo cogitari non amplius licet.

	Εὐγειτονίδας	Ἀμύντας
	Ξενοφῶν	Πάμφιλος
20	Λεπρεᾶται	Παυσανίας
	Ἱππίας	Καλλίας
	Γάδωρος	Κλ[η]τόριοι
	Μεγαλοπολῖται	Τηλίμαχος
	Ἀρίστων	Ἀλκμᾶν
25	Βλύας	Αἰσχύτης
	Ἀρχέψιος	Δαμάγητος
	Ἀτρεστίδας	Πρόξενος
	Γοργέας	Ἡρᾶς
	Σμίνθις	Ἀλεξικράτης
30	Πλειστίερος	Σιμίας
	Νῖκις	Θεόπομπος
	Λάαρχος	Ἀγίας
	Πολυχάρης	Ἱπποσθένης
	Μαντινῆς	Θελφούσιοι
35	Φαῖδρος	Πολέας
	ϝᾶχος	Ἀλεξίας
	Εὐδαμίδας	Ἐχίας
	Δαΐστρατος	Παυσανίας
	Χαρείδας	Λύκιος

168 Basis marmoris albi inventa Deli prope forum. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 325 n. IV.

Οἱ νησιῶται[1] τὸν ναύαρχον | Καλλικράτην Βοΐσκου Σάμιον[2] | ἀνέθηκαν.

Litterae ΑΣ. 1 Cf. 153[2]. 2 Exstant duo epigrammata (Athen. VII p. 318d. Mus. Rhen. XXXV p. 91) quae docent Callicratem nauarchum Arsinoae sorori et coniugi Ptolemaei Philadelphi templum Zephyrii dedicasse. Eundem Olympiae eiusdem Arsinoae et Ptolemaei mariti statuas posuisse videmus ex n. 152. H. Num idem sit Callicrates, quem Ptolemaeus Lagi in Cyprum misit anno 310 a. Chr. (Diodor. XX, 21. Wilamowitz Antigonos p. 88), dubito. Hunc titulum Euergeta regnante incisum esse propter litteraturae cum n. 169 similitudinem veri simile est, praesertim cum Callicratem usque ad illius regnum superstitem fuisse etiam propterea probabile

sit, quia templi Arsinoës exstructio Philadelphi morte interpellata est (Wilamowitz Antigonos p. 338).

---

169 Basis quadrata marmoris albi, inventa Deli prope templum Apollinis. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique III (1879) p. 470 n. 2.

Χρύσερμον Ἡρακλείτου Ἀλεξανδρέα[1], | τὸν συγγενῆ βασιλέως
Πτολεμαίου | καὶ ἐξηγητὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἰατρῶν, | καὶ ἐπιστάτην
5 τοῦ Μουσείου[2], ‖ Ἄρειος Παμφίλου Ἀθηναῖος | καλοκαγάθίας ἕνεκεν τῆς εἰς ἑαυτὸν | Ἀπόλλωνι, Ἀρτέμιδι, Λητοῖ.

Litterae ΑΞΠΣ. 1 Hunc Ptolemaei III Euergetae (247—223 a. Chr.) aetate floruisse consentaneum est, quia filium eius inter amicos regis Ptolemaei IV Philopatoris (226—206 a. Chr.) fuisse scimus (Plut. Cleomenes 36). Huius rursus filiorum alter Ptolemaeus cum filio suo a. 188|7 a. Chr., alter Glauco 185|4 a. Chr. proxenus Delphorum factus est (n. 198, 132. 185). Homolle. 2 Cf. Strabo XVII p. 794 ἔστι δὲ τῇ συνόδῳ ταύτῃ καὶ χρήματα κοινά, καὶ ἱερεὺς ὁ ἐπὶ τῷ Μουσείῳ τεταγμένος τότε μὲν ὑπὸ τῶν βασιλέων, νῦν δ' ὑπὸ Καίσαρος. Quos sacerdotes quod eosdem fuisse cum bibliothecariis coniecit Parthey das Alexandrinische Museum p. 57, ea opinio hoc titulo refellitur.

---

170 In vico *Ieronda* inter reliquias templi Apollinis Didymei exscripsit Sherard, cuius ex schedis ed. Chishull Antiq. Asiat. p. 66 sqq. Boeckh C. I. G. 2852, qui varietate lectionis ex schedis Sherardi a Muellero enotata usus est.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Ποσειδίππου, | ταμιευόντων τῶν ἱερῶν χρημά-
|των Τιμέα τοῦ Φύρσωνος, Ἀρισταγόρα | τοῦ Ν(ο)ήμονος[1], Κλεομή-
5 δους τοῦ Κρεί|σ(σ)ονος[2], Φιλίππου τοῦ Σωσιστράτου, Ἀλεξάν|δρου τοῦ Λοχήγου, Πολυξένου τοῦ Βαβίωνος, | τάδε ἀνέθηκαν βασιλεῖς Σέλευκος καὶ | Ἀντίοχος[3] τὰ ἐν τῆι ἐπιστολῆι γε|γραμμένα.

Litterae ΘΞΠ (praeter paucos locos ubi Ρ est) Σ. 1 ΝΑΗ 2 Nomen dubium, praesertim cum v. 4 extr. Chishull quidem ΚΡΕΙ, Sherardi vero schedae ΚΛΕΙ habeant. 3 Seleucum II Callinicum cum fratre Antiocho Hierace intellegendum esse manifestum est, neque improbabilis Boeckhii sententia, statim post Antiochi II mortem (246 a. Chr.) haec filiorum donaria Miletum

10 Βασιλεὺς Σέλευκος Μιλησίων τῆι βουλῆι | καὶ τῶι δήμωι χαίρειν· ἀφεστάλκαμεν εἰς | τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Διδύμοις | τήν τε λυχνίαν τὴν μεγάλην καὶ ποτήρια | χρυσᾶ καὶ 15 ἀργυρᾶ εἰς ἀνάθεσιν τοῖς θεοῖς || τοῖς Σωτῆρσι κομίζοντα Πολιάνθην[4], ἐπι|γραφὰς ἔχοντα. ὑμεῖς οὖν ὅταν παραγί|νηται, λαβόντες αὐτὰ ἀγαθῆι τύχηι | ἀπόδοτε εἰς τὸ ἱερόν, ἵνα ἔχητε 20 σπένδειν | καὶ χρᾶσθαι ὑγιαινόντων ἡμῶν καὶ εὐτυχούν||των καὶ τῆς πόλεως διαμενούσης ὡς ἐγὼ | βούλομαι καὶ ὑμεῖς -------- --------[5] | δὲ Πολιάνθηι καὶ τὴν ἀνάθεσιν ποιούμενοι | τῶν ἀπεσταλμένων συντελέσατε τὴν θυσίαν | ἣν συντετάχαμεν αὐτ|ῶ|ι[6]. 25 συνεπιμελήθητε || οὖν ἵνα γένηται κατὰ τρόπον· τῶν δὲ ἀφεσ|ταλμένων χρυσωμάτων καὶ ἀργυρωμάτ|ων εἰς τὸ ἱερὸν ὑπογέγραφα ὑμῖν τὴν γραφήν, | ἵνα εἰδῆτε καὶ τὰ γένη καὶ τὸν σταθμὸν | ἑκάστου. ἔρρωσσθε.

30 Γραφὴ χρυσωμάτων τῶν ἀφεσταλμένων.

Φιάλη καρυωτὴ[7] Ἀγαθῆς Τύχης μία, ὁλκὴ | δραχμαὶ διακόσιαι τεσσεράκοντα ἑπτά. | ἄλλη καρυωτὴ Θέμιδος μία, ὁλκὴ δραχμαὶ 35 | ἑκατὸν ἐνενήκοντα. ἄλλη καρυωτὴ Λητοῦς || μία, ὁλκὴ δραχμαὶ ἑκατὸν ἑξήκοντα ὀκτὼ | τρεῖς ὀβολοί. ἄλλη καρυωτὴ Ἑκάτης μία, ὁλκὴ | δραχμαὶ ἑκατὸν δεκατρεῖς. παλιμπότων | τραγε-

---

missa esse. Sic enim intellegitur, cur uterque quidem dedicationis auctor dicatur, sed epistula a solo Seleuco scripta sit, Antiocho etiamtum impubere. 4 πολιάνθην editores. At Chishullum, qui unguentum ex polio factum intellexerat, refutavit Boeckhius. Huius ipsius vero interpretatio, qui πολιάνθην aromata v. 58—66 enumerata significare vult, fundamento omnino caret; nam quomodo in hac voce eam vim inesse posse demonstratur? Accedit quod inepte neque Graece vasa aurea et argentea dicuntur κομίζειν aromata illa. Neque omnino usquam in litteris Graecorum praeter hunc ipsum locum exstat hoc appellativum, cum nomen proprium Πολιάνθης etiam aliunde notum sit (cf. n. 230, 6). Id igitur reponere non dubitavi. Polianthes est qui dona regia Miletum affert; si quem offendit collocatio verborum, is conferat Xen. Anab. I, 2, 21 καὶ τριήρεις ἥκουε περιπλεούσας ἀπ' Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν Ταμῶν ἔχοντα τὰς Λακεδαιμονίων καὶ αὐτοῦ Κύρου. 5 ΥΜΕΙΣΕΙΣΔΕΧΕΤΕΕΠΕΣΤΑΛΜΕΝΑ Sherard. ΥΜΕΙΣΧΡΙΕΣ ΘΕΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΗΙΤΗΙ Chishull. Quae adeo inter se discedunt tamque gravem manifesto corruptelam passa sunt, ut de restituendis in integrum desperandum videatur. 6 ΑΥΤΟΙ. Emendavi. Nam de eis quae Polianthi mandata sint hic dici etiam ex sequentibus συνεπιμελήθητε δὲ colligo. 7 Καρυωτὴ φιάλη est glandulis palmae, haud dubie cum spathis suis, ornata; caryotam Romanorum, quae Kalendis Ianuariis a pauperioribus dono dabatur, contulit Chishull'. Boeckh.

λάφων προτομῶν ἐςγεγραμμένων | Ἀπόλλωνος ζεῦγος ἕν, ὁλκὴ
40 δραχμαὶ τρια||κόσιαι δεκαοκτώ, τρεῖς ὀβολοί. ἄλλο παλίμπο|τον,
ἐλάφου προτομή, ἐπιγεγραμμένον | Ἀρτέμιδος, ἕν, ὁλκὴ δραχμαὶ
ἑκατὸν ἑξήκον|τα μία. κέρας ἐπιγεγραμμένον Διὶ σωτῆρι ἕν, | ὁλκὴ
45 δραχμαὶ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα τρεῖς, || τρεῖς ὀβολοί. οἰνοχόα Θεῶν
Σωτήρων μία, | ὁλκὴ δραχμαὶ τριακόσιαι ὀγδοήκοντα ἕξ. | ψυκ-
τὴρ βαρβαρικὸς λιθόκολλος, ἐπιγεγραμ|μένος Σωτείρας, εἷς,
ἔχων ἀποπεπτωκότα | κάρυα ἑπτά, ὁλκὴ δραχμαὶ τριακόσιαι ἑβ-
50 δο||μήκοντα δύο. μαζόνομον χρυσοῦν, ὁλκὴ | δραχμαὶ χίλιαι ὀγδοή-
κοντα ὀκτώ. εἷς τὸ π|ᾶν χρυσωμάτων δραχμαὶ τριςχίλιαι δια-|
κόσιαι τεσσεράκοντα ὀκτώ, ὀβολοὶ τρεῖς. | σκύφος ἀργυροῦς το-
55 ρευτὸς ζφωτός, || ἔχων σχοινίδα[8], εἷς, ὁλκὴ δραχμαὶ τριακόσιαι
| ὀγδοήκοντα. ψυκτὴρ ἀργυροῦς μέγας | δίωτος, ὁλκὴ δραχμαὶ
ἐνακιςχίλιαι. | λιβανωτοῦ τάλαντα δέκα, σμύρνης | τάλαντον ἕν,
60 κασίας μναῖ δύο, κινναμώ||μου μναῖ δύο, κόστου μναῖ δύο. λυ-
χνία | χαλκῆ μεγάλη. ⟨ε⟩προςήγαγεν[9] δὲ καὶ θυσίαν | τῶι θεῶι,
ἱερεῖα χίλια καὶ βῶ[ς][10] δώδεκα.

---

8 Ornamentum scyphi iuncos cum fructibus referens interpretatur Boeckhius refutata Chishulli explicatione inepta. 9 ΕΠΡΟΣΗΓΑΓΕΝ Sher. ΕΠΡΟΣΤΕΤΑΓΕΝ Chish. Recte illum sequitur Boeckh, sed iniuria ad regem Seleucum rettulit, qui nullo modo adduxisse dici potuit victimas, sed misisse. Immo hinc quoque apparet, supra hominem aliquem a rege cum donariis missum nominatim commemoratum fuisse, ut confirmetur sententia mea de Polianthe (not. 4). 10 βω[μοὺς] Chishull adsentiente Boeckhio. At in utroque apographo unius modo litterae defectus notatur, neque illud de aris per se credibile est. Nam quod Boeckhius dicit, sive portatiles fuissent illae arae sive ex lapidibus structae, potuisse iis verbum προςήγαγεν adaptari, quod navi advecti etiam lapides esse possent, est illud quidem manifesto verum. At nonne Seleucus sic ineptissime egisset, quasi non dei Milesiorum quibus ille victimas mittebat, suas aras habuissent? Immo mille oves (sic ἱερεῖον hic ut in aliis nonnullis titulis intellegendum) mittuntur, duodecim boves, quo in genere victimarum hic numerus iam inde ab Homeri aetate usitatus est.

---

171 Lapis Oxoniensis. Ex apographo a Seldeno, Patricio Iunio, Ricardo Iamesio confecto editus est titulus apud Maittairium Marm. Oxon. n. 2, ubi etiam duorum aliorum apographorum (*A B* apud Boeckh.) ab ignoto aliquo homine docto factorum

variae lectiones exstant. Deinde edd. Chandler Marm. Oxon. II, 26. Boeckh C. I. G. 3137.

Ἔδοξεν τῶι δήμωι[1], στρατηγῶν γνώ[μ]η· ἐπειδὴ πρότερόν τε καθ' ὃν καιρὸν ὁ βασιλεὺς Σέλευκος[2] ὑπερ|έβαλεν εἰς τὴν Σελευκίδα[3], πολλῶν [κ]αὶ μεγάλων κινδύνων περιστάντων τὴμ πόλιν ἡμῶν καὶ τὴν | χώραν, διεφύλαξεν ὁ δῆμος τὴμ πρὸς αὐτὸν εὔνοιάν τε καὶ φιλίαν, οὐ καταπλαγεὶς τὴν τῶν ἐναντίων ἔφοδον | οὐδὲ φροντίσας τῆς τῶν ὑπαρχόντων ἀ[π]ωλείας, ἀλλὰ πάντα δεύτερα ἡγησάμενος εἶναι πρὸς τὸ διαμεῖ|ναι ἐν τῆι αἱρέσει καὶ ἀντιλαβέσθαι τῶμ π[ρ]αγμάτων κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν καθότι ἐξ ἀρχῆς ὑπέσστη[4]· διὸ | καὶ ὁ βασιλεὺς Σέλευκος, εὐσεβῶς τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς διακείμενος καὶ φιλοστόργως τὰ πρὸς τοὺς γονεῖς, μεγα|λόψυχος ὢν καὶ ἐπιστάμενος χάριτας ἀποδιδόναι τοῖς ἑαυτὸν εὐεργετοῦσιν, ἐτίμησεν τὴμ πόλιν ἡμῶν διά | τε τὴν τοῦ δήμου εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν ἣν ἐπεποίητο εἰς τὰ πράγματα αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ τὸμ πατέ|ρα αὐτοῦ θεὸν Ἀντίοχον[5] καὶ τὴμ μητέρα τὴν τοῦ πατρὸς θεὰν Στρατονίκην[6] ἱδρῦσθαι παρ' ἡμῖν τιμωμέ|νους τιμαῖς ἀξιολόγοις καὶ κοινῆι ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ ἰδίαι ὑφ' ἑκάστου τῶμ πολιτῶν καὶ ἐβεβαίωσεν τῶι δήμωι τὴν αὐ|τονομίαν καὶ δημοκρατίαν, ἔγραψεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τὰς πόλεις καὶ τὰ ἔθνη ἀξι|ώσας ἀποδέξασθαι τό τε ἱερὸν τῆς Στρατονικίδος Ἀφροδίτης[7] ἄσυλον εἶναι καὶ τὴμ πόλιν ἡμῶν

Litterae volgares praeter ΘΞΣ. 1 Smyrnaeorum. 2 Seleucus II Callinicus (246—226 a. Chr.). Is initio regni bellum cum Ptolemaeo Euergeta gessit, in quo quum plurimae civitates ab eo defecissent, Smyrnaei in fide manserunt. Nam ad hanc priorem expeditionem sine dubio referenda sunt verba πρότερόν τε — ἐξ ἀρχῆς ὑπέστη (v. 1—6). Quos cum magnis laudibus praemiisque affecisset rex (διὸ καὶ ὁ βασιλεὺς — ἱερὰν καὶ ἄσυλον v. 6—12), iterum bellum exarsit Seleucusque trans Taurum profectus est (νῦν τε ὑπερβεβληκότος v. 12). Cf. Iustin. XXVII, 1, 2. Inde Seldenus Boeckhiusque collegerunt, fere anno 244 a. Chr. haec decreta esse. 3 De Seleucide cf. 156[4]. 4 ΥΠΕΣΣΤΗ Maitt., geminatione in titulis omnium regionum et aetatum frequentissima. 5 Antiochus II Deus (261—246 a. Chr.). 6 Stratonice Demetrii Poliorcetae filia, uxor primo Seleuci I Nicatoris, deinde eius filii Antiochi I Soteris, ex quo peperit Antiochum II Deum, Seleuci Callinici patrem. 7 Cf. C. I. G. 3156: [τὸ τέ]μενος [ἐστὶν] ἱερὸν Ἀφροδίτης Στρατονικίδος [θε]οῦ. Tac. Ann. III, 63: *nam Smyrnaeos oraculum Apollinis, cuius imperio Stratonicidi Veneri templum dicaverint, — referre.* Qui locus simul ius asyli testatur. Boeckh.

ἱερὰν καὶ ἄσυλον· νῦν τε ὑπερ|βεβληκότος τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Σελευκίδα οἱ στρατη[γο]ὶ σπεύδοντες διαμένειν τῶι βασιλεῖ τὰ πράγματα συμφερόντως διε|πέμψαντο πρὸς τοὺς ἐμ Μαγνησίαι[8] κατοίκους καὶ πρὸ[ς] τοὺς ὑπαίθρους ἱππεῖς καὶ στρατιώτας
15 καὶ ἀπέστειλαν ἐξ αὐτῶν || ἕνα Διονύσιον τὸμ παρακαλέσοντα αὐτοὺς δια[φυ]λάσσειν τὴμ φιλίαν καὶ συμμαχίαν βασιλεῖ Σελεύκωι εἰς | πάντα τὸγ χρόνον, ἐπαγγελλόμενοι διατηρούντων αὐτῶ[ν] τὰ πράγματα καὶ τὸν αὐτὸν ἐχθρὸγ καὶ φίλον ἡγουμένων ὑπάρξειν αὐ|τοῖς παρὰ τοῦ δήμου καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως Σελεύκου πάν[τ]α τὰ φιλάνθρωπα καὶ καλῶς ἔχοντα καὶ ἀποδοθήσεσθαι χάρι|τας αὐτοῖς ἀξίας τῆς αἱρέσεως· οἱ δὲ ἐμ Μαγνησίαι παρακληθέντες καὶ αὐτοὶ ὄντες πρόθυμοι πρὸς τὸ διαφυλάσσειν τῶι βασιλεῖ τήν τε φι|λίαν καὶ τὴν συμμαχίαν καὶ διατηρεῖν αὐτῶι τὰ πράγματα, τά τε ἀξιωθέντα ὑπὸ τῶν στρατηγῶν φιλοτίμως ἀπεδέξαντο καὶ
20 ἐπαγγέλ||λονται τὴν αὐτὴν ἕξειν αἵρεσιν τῶι δήμωι τῶι ἡμετέρωι εἰς πάντα τὰ τοῦ βασιλέως Σελεύκου συμφέροντα καὶ ἀπεστάλκασιν | πρὸς ἡμᾶς πρεσβευτὰς ἐγ μὲν τῶγ κατοίκων Ποτάμωνα καὶ [Ἱ]εροκλῆν, ἐγ δὲ τῶν ὑπαίθρων Δάμωνα καὶ Ἀπολλωνικέτην, τοὺς δ[ια]||λεξομένους τε ἡμῖν καὶ ἀνοίσοντας τὴν ὁμολογίαν καθ' ἣν ἀξι[ο]ῦσιν συνθέσθαι τὴμ πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν· ἐπαχθέντες δὲ καὶ οἱ | πρεσβευταὶ ἐπὶ τὸν δῆμον συνλελαλήκασιν ὑπὲρ ἁπάντων ἀκολ[ού]θως τοῖς ἐν τῆι ὁμολογίαι γεγραμμένοις, ἀγαθῆι τύχηι, δεδόχθα[ι] | τήν τε φιλίαν συντίθεσθαι πρὸς τοὺς ἐμ Μαγνησίαι ἐπὶ πᾶσι το[ῖς] τοῦ βασιλέως Σελεύκου συμφέρου-
25 σιν, καὶ ἀποδεῖξαι πρὸς αὐτοὺ[ς] || πρεσβευτὰς τρεῖς, οἵτινες τὴν ὁμολογίαν τε ἥτις ἂν δόξηι τῶι δήμωι ἀνοίσουσιν αὐτοῖς καὶ περὶ τῶγ γεγραμμένων ἐν αὐτῆι δι[α]|λεγήσονται καὶ παρακαλέσουσιν αὐτοὺς δέχεσθαί τε καὶ συντελεῖν τὰ ἐν τῆι ὁμολογίαι γεγραμμένα, καὶ ἐάμπερ δέξωνται οἱ ἐμ | Μαγνησίαι, ὁρκισάτωσαν αὐτοὺς οἱ ἀποδειχθησόμενοι πρεσβευταὶ τὸν ὅρκον τὸν ἐν τῆι ὁμολογίαι γεγραμμένον· προςδεξαμέν[ων] | δὲ ταῦτα τῶν ἐμ Μαγνησίαι καὶ συνσφραγισαμένων τὴν ὁμολογίαν καὶ ὀμοσάντων καὶ ἐπανελθόντων τῶμ πρεσβευτῶν συ[ντε]|λείσθω καὶ τὰ λοιπὰ

---

8 Magnesiam ad Sipylum esse Boeckhius, quum antiquiores cognominem urbem ad Maeandrum sitam intellexissent, multis iisque gravissimis argumentis demonstravit (cf. praecipue v. 101 ἐὰν προςορισθῇ ἡ χώρα κτλ., quae vicinam Smyrnae Magnesiam indicant, et v. 61 τὴν Μητέρα τὴν Σιπυληνήν).

πάντα τὰ ἐν τῆι ὁμολογίαι γεγραμμένα, καὶ τὸ ψήφισμα τόδε
30 ἀναγραφήτω κατὰ τὸν νόμον· ἀναγραφήτω δὲ κ[αὶ εἰς] || στήλας
εἰς ἃς καὶ ἡ ὁμολογία ἀναγραφήσεται· καλεσάτωσαν δὲ οἱ ἐπι-
μήνιοι τῆς βουλῆς[9] καὶ τοὺς πρεσβευτὰς τοὺς παραγεν[ομένους] |
ἐγ Μαγνησίας ἐπὶ ξενισμὸν εἰς τὸ πρυτανεῖον· τοῖς δὲ ἀπο-
δειχθε[ῖ]σιμ πρεσβευταῖς δότω μεθόδιον Καλλῖνος ὁ ταμίας τὸ
ἐκ τοῦ [νόμου] | ἡμερῶν ὅσων ἂν ὁ δῆμος τάξηι ἀπὸ τῶν τῆς
πόλεως προσόδων· ἡμέραι ἐτάγησαμ πέντε, πρεσβευταὶ ἀπεδείχ-
θησαν Φανόδημος Μικ[ίωνος][10], | Διονύσιος Διονυτᾶ, Παρμενίσκος
Πυθέου.

Ἐπὶ ἱερέως Ἡγησίου, στεφανηφόρου[12] δὲ Πυθοδώρου, μη-
νὸς Ληναιῶνος, ἀγαθῆι τύχηι· ἐπὶ τοῖσδε συνέθεντο τὴμ φιλίαν
35 Σμυρναῖ[οι] || τε καὶ οἱ ἐμ Μαγνησίαι κάτοικοι οἵ τε κατὰ πόλιν
ἱππεῖς καὶ πεζοὶ καὶ οἱ ἐν τοῖς ὑπαίθροις καὶ οἱ ἄλλοι οἰκηταί,
καὶ τὴμ πολιτείαν ἔδωκαν | Σμυρναῖοι τοῖς ἐμ Μαγνησίαι κατοίκοις
τοῖς τε κατὰ πό[λ]ιν ἱππεῦσι καὶ πεζοῖς καὶ τοῖς ὑπαίθροις καὶ
τοῖς οἰκοῦσι | τὴμ πόλιν, ἐφ' ὅτωι τὴμ μὲν συμμαχίαν καὶ τὴν
εὔνοιαν τὴν εἰς τὰ πράγματα τὰ τοῦ βασιλέως Σελεύκου δια-
τηρήσουσιν οἱ ἐμ | Μαγνησίαι τῶι βασιλεῖ Σελεύκωι μετὰ πάσης
προθυμίας εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, καὶ ὅσα παρείληφαν παρὰ
τοῦ βασιλέως Σελεύκου φυλάξαντες | εἰς δύναμιν εἶναι τὴν αὐτῶν
ἀποδώσουσιν τῶι βασιλεῖ Σελεύκω[ι· πολ]ιτεύσονται δὲ μετὰ
40 Σμυρναίων κατὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους || [ἀ]στασιάστως τὸν
αὐτὸν ἐχθρὸγ καὶ φίλον ἡγούμενοι Σμυρναίο[ις· ὁμ]οῦνται δὲ
καὶ οἱ ἐμ Μαγνησίαι Σμυρναίοις καὶ Σμυρναῖοι τοῖς ἐμ | Μα-
γνησίαι ἑκάτεροι αὐτῶν τὸν ὅρκον τὸν ἐν τῆι ὁμολογίαι ὑπο-
γ[ε]γραμμένον· συντελεσθέντων δὲ τῶν ὅρκων τὰ μὲν ἐγκλήματα
αὐ]τοῖς τὰ γεγενημένα κατὰ τὸμ πόλεμον ἤρθω πάντα καὶ μὴ
ἐξέστω μη[δ]ὲ ἑτέροις ἐγκαλέσαι περὶ τῶγ κατὰ τὸν πόλεμον γε-
γενημένων μήτε | διὰ δίκης μήτε κατ' ἄλλον τρόπομ μηθένα·
εἰ δέ μή, [π]ᾶν τὸ ἐπιφερόμενον ἔγκλημα ἄκυρον ἔστω· δεδόσθαι
δὲ τοῖς ἐμ Μαγνησίαι κατοίκ[οις] |, τοῖς τε κατὰ πόλιν ἱππεῦσι

---

9 Eosdem intellego qui Athenis et alibi prytanes audiunt (cf. 156, 1), etsi Boeckhius sic accipi debere negat et sacrificulos menstruos indicari statuit. Utramque significationem sane inesse in hac voce satis constat. 10 Supplevit Boeckh, monens Smyrnaeum nomen esse (C. I. G. 3140 Μικίων Μητροδώρου). Μίκκων Chandler. 11 Smyrnaeorum hunc eponymum esse non minus quam sacerdotem qui priore loco commemoratur, non vero Magnetum, monuit B.

καὶ πεζοῖς καὶ τοῖς ὑπαίθροις, πολιτε[α]ν ἐν Σμύρνηι ἐφ' ἴσηι
45 καὶ ὁμοίαι τοῖς ἄλλοις πολίταις· ὁμοίως δὲ δε[δόσθαι] ‖ τὴμ πο-
λιτείαν καὶ τοῖς ἄλλοις τ[οῖς ο]ἰκοῦσιν ἐμ Μαγνησίαι ὅσοι ἂν
ὦσιν [ἐ]λεύθεροί τε καὶ Ἕλληνες· ἀνενεγκάτωσαν δὲ τοὺς μὲγ
καταλοχισμ[οὺς[12] | τ]ῶν ἐμ Μαγνησίαι ἱππέω[ν τ]ε καὶ πεζῶν τῶν
τε κατὰ πόλιγ καὶ τῶν ὑπαίθρων οἱ ὄντες γραμματεῖς τῶν
ταγμάτων ἐπὶ τὸν δῆμον, τῶν δὲ ἄλ[λων] | οἰκητῶν τὴγ γραφ[ὴ]ν
οἱ ἀποδειχθέντες ὑπὸ τῶν ἐμ Μαγνησίαι κατοίκων ἄνδρες· ὅταν
δὲ τιθῶνται τοὺς καταλοχισμοὺς οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ | [ἄ]νδρες
οἱ ἀ[πο]δειχθέντες τὴγ γραφὴν τῶν ἄλλων οἰκητῶν, ὁρκισάτωσαν
[αὐ]τοὺς οἱ ἐξετασταὶ ἐπὶ τοῦ μητρώιου ἱεροῖς νεοκαύτοι[ς τοὺς
μὲν | γραμμα]τεῖς ἢ μὴν ἀπὸ τοῦ βελτίστου ἀνενηνοχέναι τὴγ
γραφὴν τῶν ὄντων τῶ[ν] παρ' αὐτοῖς κατοίκων ἱππέων καὶ [πε-
50 ζῶν, τῶν τε κατὰ πόλιν καὶ κατὰ τὰ] ‖ ὕπαιθρα τασσομένων,
τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς [ἀν]αφέροντας τὴγ γραφὴν τῶν [ἄλλων οἰκη-
τῶν, ἢ μὴν ἀπὸ τοῦ βελτίστου ἀνενηνοχέναι τὴγ γραφὴν τῶν] |
οἰκούντων ἐμ Μαγνησίαι καὶ ὄντων ἐλευθέρων καὶ Ἑλλήνων·
τὰς δὲ ἀνενεχ[θείσας γραφὰς οἱ] ἐξετασταὶ παραδότωσαν τῶι
γραμμα[τοφύ]λακι τῆς | βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, ὁ δὲ θέσθω εἰς τὸ
δημόσιον. ἐπικληρωσάτωσαν δὲ ο[ἱ ἐξεταστ]αὶ εἰς τὰς φυλὰς τὰ
ἀνενεχθέντα ὀνόματα πάντα καὶ ἀνα|γραψάτωσαν εἰς τὰ κλη-
ρωτήρια[13] καὶ ἔστω μετουσία τοῖς ἀναγραφεῖσιν ε[ἰς τὰ κληρ]ω-
τήρια πάντων ὧγ καὶ τοῖς λοιποῖς πολίταις μέτεστιν· | χρήσθω-
σαν δὲ οἱ πολιτογραφηθέντες καὶ ἐμ Μαγνησίαι περὶ τῶν συν-
αλλ[αγμάτ]ων καὶ τῶν ἐγκλημάτων τῶμ πρὸς Σμυρναίους τοῖς
55 νόμοις ‖ τοῖς Σμυρναίων· δεχέσθωσαν δὲ καὶ ἐμ Μαγνησίαι τὸ
νόμισμα τὸ τῆς πόλεως [ἔνν]ομον· καὶ ἄρχοντα δὲ ὃν ἂν ἀπο-
στέλληι ὁ δῆμος κυριεύσοντά τε | τῶγ κλειδῶν καὶ ἐσόμενον ἐπὶ
τῆς φυλακῆς τῆς πόλεως καὶ διατηρήσοντα τὴμ πόλιν τῶι βα-
σιλεῖ Σελεύκωι παραδέξονται οἱ ἐμ Μαγνησίαι· δό|τωσαν δὲ
Σμυρναῖοι καὶ εἰς κατασκήνωσιν[14] τοῖς ἀποσκευαζομένοις τῶν

---

12 καταλοχ[ίζειν est per ordines (κατὰ λόχους) dispertiri, suum cuique ordinem assignare. Cf. Diodor. XVIII, 70 εὐθὺς οὖν τοὺς μὲν εἰς τάξεις κατελόχιζον. Itaque καταλοχισμὸς quum ipsum discribendi negotium, tum tabulas significat in quibus milites secundum ordines inscripti erant. 13 Laterculi civium; nomen inde repetendum est, quod ex his tabulis iudicia sortibus constituebantur. De magistratuum sortitione, cuius Boeckhius mentionem facit, nolim cogitare, quia ibi eorum modo, qui petivissent, ratio habebatur. 14 Ut ii qui Smyrnam demigraturi sunt, habeant ubi commo-

ἐκ Μαγνησίας οἰκίας κλινῶν ὅσων ἂν τῶι δήμωι δόξηι ἀφ' οὗ ἂγ χρόνου ἡ ὁμολο|γία συνσφραγισθῇ εἰς ἑξάμηνον· μισθούσθω δὲ ὁ ταμίας τῶν ὁσίωμ προςόδων [τ]ὰς οἰκίας μετὰ τῶν στρατηγῶγ καὶ τὸ ἀνήλωμα διδότω ἀπὸ τῶν τῆ[ς] | πόλεως προςόδων· ὁμόσαι δὲ τοὺς μὲν ἐμ Μαγνησίαι κατοίκους τῶν τε κατὰ πόλιν ἱππέων καὶ πεζῶν καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὑπαίθροις τασσομένους κα[ὶ]|
60 τοὺς ἄλλους τοὺς καταχωριζομένους εἰς τὸ πολίτευμα τόνδε τὸν ὅρκον· Ὀμνύω Δία, Γῆν, Ἥλιον, Ἄρη, Ἀθηνᾶν Ἀρείαν καὶ τὴν Ταυροπόλον καὶ τὴ[ν] | Μητέρα τὴν Σιπυληνὴν καὶ Ἀπόλλω τὸν ἐμ Πάνδοις[15] καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς πάντας καὶ πάσας καὶ τὴν τοῦ βασιλέως Σελεύκου τύχην· ἐμμενῶ ἐν | ταῖς συνθήκαις αἷς συντέθειμαι πρὸς Σμυρναίους εἰς ἅπαντα τὸγ χρόνον [κ]αὶ διατηρήσω τήν τε συμμαχίαν καὶ τὴν εὔνοιαν τῶι βασιλεῖ Σελεύκωι | καὶ τῆι Σμυρναίων πόλει, καὶ ἃ παρείληφα παρὰ τοῦ βασιλέως Σελεύκου διατηρήσω κατὰ δύναμιν τὴν ἐμὴν καὶ ἀποδώσω τῶι βασιλεῖ Σελεύκωι καὶ οὐθὲν | παραβήσομαι τῶγ κατὰ τὴν ὁμολογίαν οὐδὲ μεταθήσω ἐπὶ τὸ χεῖρον τὰ γεγραμ[μ]ένα ἐν αὐτῆι οὔτε τρόπωι οὔτε μηχανῆι οὐδεμιᾶι· καὶ πολιτεύσομαι
65 μεθ' ὁ||μονοίας ἀστασιάστως κατὰ τοὺς Σμυρναίων νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ [δή]μου καὶ συνδιατηρήσω τήν τε αὐτονομίαν καὶ δημοκρατίαν καὶ τἆλλα τὰ | ἐπιχεχωρημένα Σμυρναίοις ὑπὸ τοῦ βασιλέως Σελεύκου μετὰ πάσης προθυμίας ἐμ παντὶ καιρῶι, καὶ οὔτε αὐτὸς ἀδικήσω αὐτῶν οὐθένα οὔτε ἄλλωι ἐπ[ι]|τρέψω οὐθενὶ κατὰ δύναμιν τὴν ἐμήν· καὶ ἐάν τινα αἰσθάνωμαι ἐπιβουλεύο[ντα] τῆι πόλει ἢ τοῖς χωρίοις τοῖς τῆς πόλεως, ἢ τὴν δημοκρατίαν ἢ τὴν ἰσο|νομίαν καταλύοντα, μηνύσω τῶι δήμωι τῶι Σμυρναίων καὶ βοιηθήσω[16] ἀγωνι[ζόμ]ενος μετὰ πάσης φιλοτιμίας, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω κατὰ δύναμιν τὴν | ἐμαυτοῦ· εὐορκοῦντι μέμ μοι εὖ εἴη, ἐφιορκοῦντι δὲ ἐξώλεια καὶ αὐτῶι καὶ γέ[νει τ]ῶι ἐξ ἐμοῦ. ὀμόσαι δὲ καὶ Σμυρναίους τοῖς ἀπὸ Μαγνη-
70 σίας τὸν ὅρκον || τόνδε· Ὀμνύω Δία, Γῆν, Ἥλιον, Ἄρη, Ἀθηνᾶν Ἀρείαν καὶ τὴν Ταυροπόλον καὶ τὴμ Μη[τέρ]α τὴν Σιπυληνὴν καὶ Ἀφροδίτην Στρατονικίδα καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς | πάντας καὶ πάσας· ἐμμενῶ ἐν ταῖς συνθήκαις αἷς συντεθείμεθα πρὸς τοὺς [ἐμ Μ]αγνησίαι κατοίκους τούς τε κατὰ πόλιν ἱππεῖς καὶ πεζοὺς καὶ

---

rentur dum domos novas sibi aedificaverint. B. Cf. 126, 5. 15 Locus ignotus, quem in suburbiis Magnesiae Sipyli situm fuisse conicit B. 16 Cf. 109[16]. 144[12].

τοὺς ἐν τοῖς | ὑπαίθροις τασσομένους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς κα-
ταχωριζομένους εἰς τὸ [πολί]τευμα εἰς ἅπαντα τὸγ χρόνον οὐθὲν
παραβαίνων τῶγ κατὰ τὴν ὁμολογίαν | οὐδὲ μετατιθεὶς ἐπὶ τὸ
χεῖρον τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῆι, οὔτε τέχνηι οὔτε [μηχα]νῆι
οὐδεμιᾶι. καὶ εὐνοήσω καὶ βασιλεῖ Σελεύκωι καὶ τοῖς ἐκ Μα-
γνησίας κα|τοίκοις τοῖς τε κατὰ πόλιν καὶ τοῖς ὑπαίθροις καὶ
τοῖς ἄλλοις τοῖς οἰκο[ῦσιν ἐμ] Μαγνησίαι ὅσοι εἰσὶν ἐλεύθεροί τε
75 καὶ Ἕλληνες, καὶ ποιήσομαι αὐτοὺς ‖ πολίτας πάντας καὶ τοὺς
ἐκγόνους αὐτῶν ἐφ' ἴσηι καὶ ὁμοίαι τοῖς ἄλλοις πολί[ταις] καὶ
εἰς φυλὰς αὐτοὺς ἐπικληρώσας καταχωριῶ εἰς ἣν ἂν ἕκαστοι
λάχωσιν | καὶ οὔτε αὐτὸς ἀδικήσω αὐτῶν οὐθένα οὔτε ἄλλωι
ἐπιτρέψω οὐθενὶ κατὰ δ[ύν]αμιν τὴν ἐμήν· καὶ ἐάν τινα αἰσθά-
νωμαι ἐπιβουλεύοντα αὐτοῖς ἢ τοῖς ἐκγόνο[ις] | αὐτῶν ἢ τοῖς
ὑπάρχουσιν αὐτῶν, μηνύσω ὡς ἂν τάχιστα δύνωμαι, καὶ βοιη-
(θ)[ήσ]ω[17] μετὰ φιλοτιμίας· καὶ μετουσίαν αὐτοῖς δώσω τῶν τε
ἀρχείων καὶ τῶν ἄλλ[ων]|| τῶν κοινῶν τῆς πόλεως, ὧν καὶ οἱ ἄλλοι
πολῖται μετέχουσιν· εὐορκοῦ[ντι μέμ] μοι εὖ εἴη, ἐφιορκοῦντι δὲ
ἐξώλεια καὶ αὐτῶι καὶ γένει τῶι ἐξ ἐμοῦ. ἀποδειξά|τωσαν δὲ
Σμυρναῖοί τε καὶ οἱ ἀπὸ Μαγνησίας ἄνδρας [ἑκάτεροι αὐτῶν
ὅσους] ἂν ἑκάτεροι ὑπολανβάνωσιν ἱκανοὺς εἶναι, τοὺς ὁρκιοῦν-
80 τας τὸ πλῆθος ‖ τῶν τε ἐν Σμύρνηι καὶ τῶν ἐμ Μαγνησίαι· οἱ
δὲ [ὁρκιζέτωσαν προγράψα]ντες τῆι πρότερον ἡμέραι ἐνδημεῖν τοὺς
ἐν τῆι πόλει ὡς τοῦ ὅρκου συν[τε]|λεσθησομένου τοῦ κατὰ τὴν
ὁμολογίαν· [ὁρ]κιζέτωσ[αν δὲ τὸν προγεγραμμένον ὅρκ]ον οἱ μὲν
ἐκ Μαγνησίας ἀποδειχθέντες Σμυρναίους, οἱ δὲ ἐξ Σμύρνης τοὺς
ἐμ | Μαγνησίαι· τὰ δὲ ἱερεῖα τὰ εἰς τὰ [ὁρ]κωμόσια ἐν Σμύρνηι
[δότω ὁ ταμίας Καλ]λῖνος ἀφ' ὧν ἂν ψηφίσηται ὁ δῆμος, ἐν
δὲ Μαγνησίαι οἱ ταμίαι οἷς ἂν τὸ πλῆθος ἐ[πι]|τάξηι· ἀναγρα-
ψάτωσ[αν] δὲ καὶ τὴν ὁμολογίαν ἐν στήλ[αις λευκολίθοις καὶ
ἀναθ]έτωσαν Σμυρναῖοι μὲν ἐν τῶι τῆς Ἀφροδίτης τῆς Στρατονι-
κίδος ἱερῶι καὶ | ἐμ Μαγνησίαι τῆι πρὸς τῶι Μαιάνδρωι[18] ἐν
τῶι τῆς Ἀρτέμιδος [τῆς Λευκοφρυη]νῆς ἱερῶι· οἱ δὲ ἐμ Μαγνη-
85 σίαι κάτοικοι ἔν τε τῆι ἀγορᾶι παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ ‖ Διον[ύσ]ου
καὶ τὰς τῶν βασιλέων εἰκόνας καὶ ἐμ Πάνδοις ἐ[ν τῶι ἱερῶι

17 ΒΟΙΗΩ..Ω 18 Ipsum additamentum docet, Magnesiam, de qua praeterea mentio fit per totum titulum, aliam esse. Ac plane inauditum fuisset, si Smyrnaei in ipsa urbe quacum foedus faciebant eius tabulam erigere iuberentur. B.

τοῦ] Ἀπόλλωνος καὶ ἐγ Γρυνέωι ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλωνος· ἀναγραψάτω δὲ καὶ ὁ γραμ|ματοφύλαξ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τὰ ἀντίγραφα τῆς ὁμολογίας [εἰς τὸ δημ]ὸσιον· συνσφραγισάσθωσαν δὲ τὰς ὁμολογίας τὴμ μὲν Σμυρναίοις δοθησομένην | οὓς ἂν ἀποδείξηι τὸ κοινὸν τῶν ἐμ Μαγνησίαι τοῖς τε ἑαυτῶν δακτυλίοις κα[ὶ τῶι] ὑπάρχοντι κοινῶι, τὴν δὲ εἰς Μαγνησίαν δοθησομένην σφραγισάσθωσαν Σμυρνα[ίων] | οἵ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ ἐξεταστὰι τῶι τε τῆς πόλεως δακτυλίωι καὶ τοῖς αὐτῶν. ταῦτα δὲ ἀμφοτέροις τοῖς πλήθεσιν συντετελέσθαι τύχηι τῆι ἀγαθῆι.

Ἔδοξεν τῶι δήμωι, στρατηγῶν γνώμη· ἐπειδὴ προνοῶν ὁ δῆμος ὑπὲρ ἁπάντων τῶν τοῦ βασιλέως Σελεύκου συμφερόντων
90 διετέλει καὶ πρότερον τήν τε βασιλείαν ‖ αὐτοῦ συναύξων καὶ τὰ πράγματα διατηρῶν καθ' ὅσον ἦν δυνατός, καὶ πολλὰ μὲν περιεῖδεν ἀπολλύμενα καὶ καταφθειρόμενα τῶν ὑπαρχόντων, πολλοὺς δὲ ὑπέμειν[εν] | κινδύνους ἕνεκεν τοῦ διατηρῆσαι τὴν φιλίαν τὴν πρὸς τὸν βασιλέα Σέλευκον, καὶ νῦν φιλοτιμούμενος αὐτῶι συνδιατηρῆσαι καὶ συνέχειν τὰ πράγματα καθ' ὅσον | ἐνδεχόμενόν ἐστιν, τήν τε πρὸς τοὺς ἐμ Μαγνησίαι κατοίκους καὶ τοὺς ὑπαίθρους ἱππεῖς καὶ τοὺς πεζοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς οἰκοῦντας ἐμ Μα|γνησίαι συντέθειται φιλίαν, ἵνα διαφυλάσσωσιν τὴν συμμαχίαν καὶ τὴν εὔνοιαν τῶι βασιλεῖ Σελεύκωι· νομίζω[ν] δὲ [ἀ]ναγκαῖον εἶναι τῆι πόλει παραλαβεῖν καὶ τὸ | χωρίον Παλαιμαγνησίαν[19] καὶ ποιήσασθαι τὴν φυλακὴν δι' αὐτοῦ, ἵνα καὶ τούτου παραληφθέντος ὑπὸ τῆς πόλεως ἀσφαλέ-
95 στερον διαμένηι πάντα τὰ σύνεγγυ[ς] ‖ πράγματα τῶι βασιλεῖ Σελεύκωι, διεπέμψαντο πρὸς τοὺς οἰκοῦντας ἐν τῶι χωρίωι καὶ παρεκάλεσαν αὐτοὺς αἱρεῖσθαι τὴν φιλίαν τὴν πρὸς τὸν βασιλέα Σέλευκον | καὶ παραδοῦναι τὰς κλεῖδας τῶι ἄρχοντι τῶι ἀποσταλέντι ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ πα[ρ]αδέξ[α]σθαι φυλακὴν τὴν συνδιατηρήσουσαν μετ' αὐτῶν τὸ χωρίον τῶι βασιλεῖ | Σελεύκωι, ἐπαγγελλόμενος ταῦτα ποιησάντων αὐτῶν ὑπάρξειν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως πάντα τὰ φιλάνθρωπα καὶ καλῶς ἔχοντα, οἱ δὲ οἰκοῦντες ἐν τῶι | χωρίωι ἑλόμενοι τὴμ φιλίαν τὴν πρὸς τὸν βασιλέα Σέλευκον μετὰ πάσης προθυμίας προςεδέξαντο τάξιούμενα ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τάς τε κλεῖδας παραδεδώκασι[ν] | τῶι ἄρχοντι τῶι ἀπεσταλμένωι ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τὴν φυλακὴν τὴν παρὰ

---

19 Distinguendum hoc castellum in finibus Magnetum Sipylenorum situm ab ipsa urbe Magnesia. B.

τῆς πόλεως παρεδέξαντο εἰς τὸ χωρίον, ἀγαθῆι τύχηι, δεδόχθαι
100 πολίτας τε αὐτοὺς εἶν[αι] || καὶ ὑπάρχειν αὐτοῖς τὰ αὐτὰ ὅσα καὶ
τοῖς ἄλλοις πολίταις ὑπάρχει, καὶ τούς τε κλήρους αὐτῶν τοὺς
δύο ὅν τε ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ Ἀντίοχος ἐπεχώρησεν αὐτοῖς καὶ
περὶ ο[ὗ] | Ἀλέξανδρος[20] γεγράφηκεν, εἶναι αὐτοῖς ἀδεκατεύτους,
καὶ ἐὰν προςορισθῇ[21] ἡ [χ]ώρα ἣν ἔχουσιν οἱ πρότερον ὄντες
ἐμ Μαγνησίαι κάτοικοι[22] τῆι πόλει τῆι ἡμετέραι, | ὑπάρχειν
αὐτοῖς τοὺς τρεῖς κλήρους[23] δωρεὰν[24] καὶ τὴν ἀτέλειαν αὐτοῖς
μένειν τὴν νῦν ὑπάρχουσαν· καὶ ὅσοι αὐτῶν εἰσιν ἀκληρούχη-
τοι, δοθῆναι αὐτοῖς κλῆρο[ν] | ἱππικὸν[25] δωρεὰν τῶν παρακειμέ-
νων τῶι χωρίωι· ὑπάρχειν δὲ καὶ Τίμωνι[26] κα[ὶ] τοῖς πεζοῖς
τοῖς τεταγμένοις ὑπὸ Τίμωνα τοῖς ἀποταχθεῖσιν ἀπὸ τῆς φά-
λαγγος | ἐπὶ τὴν φυλακὴν τοῦ χωρίου τήν τε πολιτείαν καὶ τὴν
αὐτὴν ἀτέλειαν [ἣ] καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει, καὶ εἶναι αὐτοὺς ἐν
105 τῶι χωρίωι· ὑπάρχειν δὲ καὶ Ὠμάνει καὶ τοῖς || Πέρσαις τοῖς
ὑπὸ Ὠμάνην καὶ τοῖς ἀπὸ Σμύρνης ἀποσταλεῖσιν ἐπὶ τὴν φυλα-
κὴν τοῦ χωρίου, Μενεκλεῖ τε καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν τασσομένοις,
τήν τε πολιτε[ίαν] | καὶ τἆλλα φιλάνθρωπα ἃ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς
ἐκγ[27] Μαγνησίας ἐψήφισται, κ[αὶ] προνοῆσαι τὸν δῆμον ὅπως αὐτοῖς
διδῶται ἐκ βασιλικοῦ τ[ά] τε μετρήματα καὶ τὰ ὀψώνια | τἆλλα
ὅσα εἰώθει ἐκ βασιλικοῦ δίδοσθαι αὐτοῖς. τὸ δὲ ψήφισμα τόδε
ἀν[αγ]ράψαι εἰς τὰς στήλας τὰς ἀνατεθησομένας ἐν τοῖς ἱεροῖς
ὑπό τε τοῦ δήμου καὶ [ὑπὸ τῶν] | ἐκγ[27] Μαγνησίας· ἀναγεγράφ-
θαι δὲ αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς δημοσίοις.

---

20 Hic vestigium assignationis agrorum ab Alexandro Magno factae deprehendisse sibi visus est Droysen, Gesch. des Hell. I, 2 p. 291. Rectius Waddington ad titulum 165 de eodem Alexandro, Antiochi II ministro aut satrapa, intellegit, qui illic v. 47 est. 21 Cf. 158[5]. 22 Discernendi hi ab eis qui supra οἱ ἐν Μαγνησίᾳ κάτοικοι vocantur. Antiqui incolae urbe ipsa expulsi alicubi in agro consedisse videntur. B. 23 Duobus qui v. 100. 101 commemorati sunt κλήροις Palaemagnesiae incolarum tertium accedere agrum pristinorum Magnesiae incolarum, itaque effici numerum ternarium existimat Boeckh. Res obscurissima est, sed utique κλῆροι hic non possunt (ut Droysenus l. l. intellexit) agri singulis hominibus assignati esse. 24 Ita ut immunes sint. Selden. Boeckh. 25 Sortem maioris mensurae quam pediti dari soleret interpretantur Maffeius et Boeckhius. 26 Quae sequuntur copiae minime confundendae cum eis peditibus equitibusque, quorum supra identidem mentio fit. Illi Magnesiae habitant (κάτοικοι) aut prope Magnesiam in castris sunt (ὕπαιθροι), hi Palaemagnesiae praesidii causa collocati sunt. B. 27 Utrobique ΕΚΓΜΑ Chandler, ΕΓΜΑ *A*. ΕΚΜΑ reliqui. Illa scriptura rara quidem sed non inaudita (60 b, 9. 189, 8. 200, 12).

172 Basis marmoris leucophaei inscripta litteris minutissimis. Ed. Hamilton, Researches in Asia Minor II n. 226 et inde Waddington ap. Lebas Asie n. 1536.

[Ἔδοξεν τῶι] δήμῳ· στρατηγῶν, πρυτάνε[ων, ἐξεταστῶν | γνώμη·: ἐ]πειδὴ οἱ στρατηγοὶ οἱ στρατηγήσαν[τες ἐπὶ ἱερο]ποιοῦ Ἀπολ]λοδώρου τὴμ μέσην τετράμηνον, Ἀθήν[αιος Εὐπόλι]δος,
5 Φίλων Ἡροσῶντος[1], Βοττᾶς Βοττάδος[2], Ἄλυπ[ος Ἐπαμείνο]νος, Ἐπαμείνων Ἐπαμείνονος, Ἀριστομένης Διονυσίο[υ, Διο]τρέφης Ἡρακλείτου, [Λεωδά]μας Ἀριστάρχου, Μητρόδωρος Θ[εοτί]μου, τά τε κατὰ τὴν ἀρχὴν καλῶς καὶ ἐνδόξως διώικησαν [καὶ τοῦ πο]λέμου[3] περιστάντος τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν ἐκτενεῖς κα[ὶ προθύ]μους αὑτοὺς παρέσχοντο πρὸς τὴν τῆς πόλεως φυλακ[ήν,
10 οὐδένα οὔ]τε φόβον οὔτε κίνδυνον ὑποστελλόμενοι, προθύμως δὲ ἑα[υ]τοὺς ἐπιδιδόντ(ε)ς[4] εἰς τὸ καὶ λέγειν καὶ πράττειν τὰ τῆι πόλ[ει] | συμφέροντα, δι' [ὧν] τὴν δημοκρατίαν συνδιετήρησαν τ[ῶι δή]μωι καὶ τὴν πόλιν ἐλευθέραν παρέδωκαν τοῖς μεθ' αὑτοὺς σ(τρ)α[τη|γ]οῦσιν, ἔν τε τοῖς ἄλλοις ἀνεύθυνοι καὶ ἀνέγ-
15 κλητοι γεγόν[α|σι]ν· τύχηι ἀγαθῆι, δεδόχθαι τῶι δήμωι, ἐπαινέσαι τοὺς στ[ρα|τη]γοὺς τοὺς στρατηγήσαντας ἐπὶ ἱεροποιοῦ Ἀπολλοδώρου | [τὴ]ν δευτέραν τετράμηνον ἐπὶ τοῖς διωικημένοις κατὰ τὴν | [ἀ]ρχήν, καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐτῶν χρυσῶι στεφάνωι· | [ὑπ]άρχει[ν δ]ὲ αὐτ[οῖς ἀνακηρυχθῆναι ἐ]μ πᾶσι τοῖς
20 ἀγῶσι τοῖς ὑ[------- τοῦτον τὸν στέφανον. ἀναγρά]ψαι δὲ καὶ τὸ ψήφισμα | [τόδε-------]

Litterae ΘΞΠΣ. 1 Huius nomen in nummo Erythraeorum (Mionnet Suppl. Ionie n. 921. 945) esse monuit W. 2 Cf. 166, 2. 3 Fortasse bellum Romanorum contra Aristonicum intellegendum aut adeo ad insequens saeculum descendendum esse adnotavit W., improbabiliter. Multo probabilius F. Lamprecht de rebus Erythraeorum publicis Berol. 1871 p. 45 et Droysen Gesch. des Hell. III, 1 p. 391 n. 3 Seleuci Callinici bellum contra Ptolemaeum Euergetam gestum hic agnoscunt, ut titulus ei qui antecedit aetate suppar habendus sit. 4 ΤΑΣ

---

173 Tabula marmoris caerulei, quae quondam partem basis magnae efficiebat, Pergami in arce prope aram maximam. Particulam initia versuum 1—5 continentem ex Peyssonelii apographo ed. Boeckh C. I. G. 3535. Reliquas partes annis 1879

et 1880 inventas exscripsit et cum illa coniunctas edidit Conze, die Ergebnisse der Ausgrabungen zu Pergamum 1879. 80 p. 83. Monatsberichte der Königl. Akademie der Wissenschaften in Berlin 1881 p. 872.

Βασιλέα Ἄτταλον[1] | Ἐπιγέν[η]ς[2] καὶ οἱ ἡγεμόνες καὶ στρατ[ι]ῶ-
ται | οἱ συναγωνισάμενοι τὰς πρὸς τοὺς Γαλάτας | καὶ Ἀντίο-
5 χον[3] μάχας χαριστ[ή]ρια | ἔστ[ησαν] Διὶ Ἀθηνᾶι.
------γόνου[4] ἔργα.

Litterae volgares, quarum hastae in extremis partibus lineolis transversis ornatae sunt. 1 Attalus I (241—197 a. Chr.). Regium nomen assumpsisse cum magnam de Gallis victoriam reportasset, testantur Polybius XVIII, 41, 7. Livius XXXIII, 21, 3. Strabo XIII p. 624. Neque vero hoc bellum aliud fuisse, quam illud, quod Attalus socius Seleuci Callinici contra eius fratrem Antiochum Hieracem a Gallis mercennariis adiutum gessisset, demonstravit Koehler (v. Sybels Historische Zeitschrift XLVII p. 1 sqq.) Anno 241 a. Chr. igitur aut paullo post haec monumenta (n. 173—177) erecta esse. 2 Eundem fuisse, qui postea apud Antiochum Magnum summa gratia florebat donec Hermiae malis artibus necatus est, coniecit Koehler p. 13. Aut post Attali victorias eum militiam mutasse, aut iam his ipsis proeliis eum interfuisse missum a Seleuco Callinico, apud quem iam tum, ut postea apud filium, militasset. 3 Antiochus Hierax Seleuci II Callinici frater natu minor. De bellis inter fratres gestis cf. Droysen Gesch. des Hellenismus III, 1 p. 388 sqq. 2 p. 10 sqq. 4 Plin. N. h. XXXIV, 84: *Plures artifices fecere Attali et Eumenis adversus Gallos proelia, Isigonus, Phyromachus, Stratonicus, Antigonus.* Memorabile est, quod ex vestigiis in superficie exstantibus apparet, aëneas statuas impositas fuisse. Conze.

174 Tabula marmorea quae quondam efficiebat superiorem partem basis ad eandem monumentorum seriem pertinentis atque n. 175—177, inventa Pergami. Ed. Conze Monatsberichte der Kgl. Akademie zu Berlin 1881 p. 871 tab. I, 1. Ergebnisse der Ausgrabungen zu Pergamon 1880—81. Berolini 1882 p. 46.

Βασιλεὺς Ἄτταλος τῶν κατὰ πόλεμον | ἀγώνων χαριστήρια
Ἀθηνᾶι.

Litterae volgares, nisi quod ΘΟΩ reliquis multo minores sunt. In finibus hastarum lineolae transversae. Hic titulus ad omnia Attali cum Antiocho Gallisque certamina (cf. 173[1]), sequentes ad singula proelia spectant.

175—177 Tabulae eiusdem marmoris, formae, moduli atque n. 173, quae aliquando ad eandem cum illa basin pertinebant, inventae eodem loco. 176 ex Peyssonelii apographo ed. Boeckh C. I. G. 3536, reliquas A. Conze die Ergebnisse der Ausgrabungen zu Pergamon 1879. 80 p. 80. 81.

(175)

[Ἀπὸ τῆς ἐν Φρ](υ)γίαι[1] τῆι ἐφ' Ἑλλησ|[πόντωι[2] πρὸς] Ἀντίοχον[3] μάχης.

1 ΙΓΙΑΙ. Supplevit Lolling Mittheilungen des arch. Instituts in Athen VI (1881) p. 101 not. 1. 2 Supplevit Conzii amicus nescio quis. Schoenius, cui ipse Conzius assentiebatur, Ἕλλης integram vocem esse volebat allato Steph. Byz. Ἕλλα· τόπος Ἀσίας, Ἀττάλου βασιλέως ἐμπόριον, id quod admitti nequit cum aliis de causis tum propter praepositionis ἐπὶ c. gen. usum in hac re inauditum. 3 πρὸς Γαλάτας καὶ] Ἀντίοχον Conze, sed collato v. 1 intellegitur ei supplemento spatium non sufficere.

(176)

[Ἀπὸ τῆς παρὰ τὸ] Ἀφροδίσιον[1] πρὸς Τολιστοαγίους[2] | [καὶ Τεκτοσά](γ)ας[3] Γαλάτας καὶ Ἀντίοχον μάχης.

1 Veneris fanum prope ipsam Pergamenorum urbem. Liv. XXXII, 33, 5. Conze. 2 Haec forma, pro qua Boeckhius notam ex scriptoribus Τολιστο(βω)γίους restituerat, confirmatur cum alio fragmento Pergameno apud Conzium Ergebnisse der Ausgrabungen zu Pergamon 1880—1881. Berol. 1882 p. 46, tum plebiscito Lampsaceno n. 200, 47. 3 ΤΑΣ. Emendavit et supplevit Boeckh. Ceterum cf. quae adnotavi ad n. 177.

(177)

[Ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ] Καΐκου ποταμοῦ | [πρὸς Τροκμο]ὺς Γαλάτας μάχης.

Vs. 1 suppl. Conze, 2 ego; [πρὸς το]ὺς Conze, quod spatio explendo non sufficit. Videntur hostes cum Pergamum diversis e partibus obsiderent, eruptionibus ab Attalo factis ita disiecti esse, ut separatim duobus proeliis in ipsa urbis vicinia commissis ad Caïcum Trocmi, ad Aphrodisium Tolistobogii et Tectosages cum Antiocho fugarentur. — Alia eiusdem generis frag-

menta inventa sunt, sed tam mutila ut certa ratione suppleri nequeant (Cf. Conze, Ergebnisse der Ausgrabungen in Pergamon 1880—1881 p. 46).

---

178 In parietinis Orchomeni Arcadiae, fragmentum tabulae. Ed. P. Foucart Revue archéologique XXXII (1876) p. 96. (Lebas-Foucart Meg. et Pelop. 353). Cf. quae de titulo exposui Hermae XVI p. 176 sqq.

------ραιν-------|------μον πέμπ[η]ι εἴτε ἄρχω[ν------
|-------]ιέοι εἴτε [ἰ]διώτας ψαφοφορέοι[------- | ὀφλέτω]
τριάκοντ[α τά]λαντα ἱερὰ τοῦ Διὸ[ς τοῦ Ἀμαρίου, καὶ ἐξέστω
5 τῶι βουλομένωι αὐ|τῶι δίκαν θ]ανάτου εἰςάγειν εἰς τὸ κοινὸν
τ[ῶν Ἀχαιῶν--------- ὀμνυόντων τὸν | ὅρκον τὸν αὐ]τὸν οἱ
Ὀρχομένιοι καὶ οἱ Ἀχαιοί, ἐμ μ[ὲν Αἰγίωι οἱ σύνεδροι τῶν
Ἀχαι|ῶν καὶ ὁ στρατ]αγὸς καὶ ἵππαρχος καὶ ναύαρχος[1], ἐν δ[ὲ
Ὀρχομενῶι οἱ ἄρχοντες | τῶν Ὀρχομενίων·] Ὀ[μ]νύω Δία Ἀμά-
ριον[2], Ἀθανᾶν Ἀμαρίαν, Ἀφ[ροδ]ί[ταν καὶ τοὺ]ς θ[εοὺς πάντας,
| ἢ μὰν ἐμ] πᾶσιν ἐμμε[ν]εῖν ἐν τᾶι στάλαι καὶ τᾶι ὁμολογίαι[3]

Haec decreta esse cum Orchomenii Arcades foederis Achaici participes fierent manifestum est. Quod Foucartus anno 199 a. Chr. factum esse statuit, fretus testimonio Livii XXXII, 5, 4. At cum hoc ipso Livii loco scriptum sit *qui redderent Achaeis Orchomenum*, itemque apud Polybium IV, 6, 5, ubi de rebus anni 222 a. Chr. dicit, Ἀντίγονος — Ὀρχομενὸν κατὰ κράτος ἑλὼν οὐκ ἀποκατέστησε τοῖς Ἀχαιοῖς, inde efficitur, iam ante aliquando Orchomenios in societate Achaica fuisse. Quando ad eam accesserint, sane non constat. Sed sunt rationes quibus probabile fiat paullo post quam Lydiadas Megalopolitanus deposita tyrannide patriam ad Achaeos adduxit (234 aut 233 a. Chr.) id factum esse. Cf. quae exposui l. l. p. 178 sqq. 1 De hoc tertio ex summis magistratibus militaribus Achaeorum ex hoc demum titulo certiores facti sumus, cum στρατηγὸς et ἵππαρχος frequentissime commemorentur apud scriptores. 2 Hanc veram nominis formam esse Foucartus vidit, apud scriptores varios in modos corruptam (Ὀμαγόριος Pausan. VII, 24, 2. Ὁμάριος Polyb. II, 39, 6. Fanum eius Aegii situm Ὁμάριον Polyb. V, 93, 10. Αἰνάριον, Ἀρνάριον in codicibus Strabonis VIII p. 385. 387, ubi sane iam coniectura emendatum erat Ἀμάριον). Ingeniose idem nomen derivat ab ἀμάρα, quam vocis ἡμέρα formam sane hucusque non novimus nisi ex Locrensium dialecto (Roehl Inscr. Gr. antiquissimae 321), sed dialectos gentium ad utramque oram sinus Crisaei incolentium haud exiguam inter se similitudinem habuisse ex aliis indiciis cognoscimus. 3 Pactum de recipiendis in Achaeorum foedus Orchomeniis distingui ab hoc ipso decreto concilii communis Achaeorum, quo variae res

10 καὶ τῶι ψαφίσματ[ι τῶι γενο||μένωι τῶι κοι]ν[ῶι] τῶι τ[ῶ]ν Ἀχαι-
ῶν· καὶ εἴ τίς κα μὴ ἐμμένηι, οὐκ ἐπιτρέψω εἰς δύναμ[ιν. |
καὶ εὐορκέ]οντι μέν μοι εἴη τἀγαθά, ἐπιορκέοντι δὲ τἀναντία. τῶν
δὲ λαβόντων ἐν Ὀρ[χο|μενῶι γᾶς] κλᾶρ[ο]ν[4] ἢ οἰκίαν ἀφ' οὗ Ἀχαιοὶ
ἐγένοντο μὴ ἐξέστω μηθενὶ ἀπαλλοτριῶ||[σαι ἐντὸς ἐτ]έων[5] εἴ[κ]οσι.
εἰ δέ τι ἐκ τῶν ἔμπροσθε χρόνων ἢ οἱ Ὀρχομένιοι Ἀχαιοὶ
ἐγέ|[νοντο ἤτοι] Νε[ά]ρ[χωι][6] ἔγκλημα γέγονεν ἢ τοῖς υἱοῖς, ὑπό-
15 τομα εἶμεν πάντα, καὶ μ||[ὴ δικαζέ]σθω[7] μή[τε] Νεάρχωι μηθεὶς
μήτε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, μηδὲ Νέαρχος μηδὲ | [τῶν υἱῶν αὐ]τοῦ
μηθεὶς περὶ τῶμ πρότερον ἐγκλημάτων ἢ οἱ Ὀρχομένιοι Ἀχαιοὶ
ἐγέ|[νοντο· καὶ] ὅ[ςτ]ις δικάζοιτο ὀφλέτω χιλίας δραχμὰς καὶ
ἁ δίκα ἀτελὴς ἔστω. περ|[ὶ δὲ τᾶς τραπέζα]ς τᾶς χρυσέ[α]ς τοῦ
Διὸς τοῦ Ὁπλοσμίου[8], ἃγ καταθέντες ἐνέχυρα οἱ Μεθυ|[δριεῖς[9]
οἱ μετοικήσαντες[10] ε[ἰ]ς Ὀρχομενὸν διείλοντο τὸ ἀργύριον,
20 καί τινες αὐτῶν ἀπέ||[δοσαν, τινὲς δὲ οὔ·[11] ἐ]ὰμ μὴ ἀποδιδῶν-
τι τὸ ἀργύριον τοῖς Μεγαλοπολίταις, καθὼς ἐ|[παγγείλαντο[12] ποτὶ

---

quibus recepta Orchomeno opus est constituuntur. 4 Supplevi. γᾶν ἐπί-κλαρ[ο]ν Foucart. 5 Supplevi allato Appian. Civ. III, 2, ubi narratur Caesarem dictatorem item colonos quos deduxerat intra vigesimum annum agros vendere vetuisse. πλέων χρυσ]έων εἴκοσι Foucart, quod cur ferri nequeat docui l. l. p. 182. 6 Tyrannum Orchomeniorum hunc fuisse, qui imperio se abdicasset sua sponte, ut Lydiadas Megalopolitanus fecerat, summa cum probabilitate coniecit F. 7 Supplevi. ἐγκαλεί]σθω F. contra sermonis usum. 8 Hoc cognomine Iuppiter in compluribus Arcadiae civitatibus colebatur: Mantineae tribus erat Ὁπλοδμία (Lebas-Foucart Meg. et Pelop. 352*p*). Arcadibus eum cultum tribuit Arist. de part. anim. III, 10, 673a 19. Ἥρα Ὁπλοσμία in Elide culta commemoratur a Lycophrone v. 644. Foucart. Templum quod mensam auream hic commemoratam habebat Methydrii, non Megalopoli fuit. 9 Methydrium ex eorum oppidulorum numero erat, quae cum Megalopolis conderetur sui iuris esse desierunt et pagi Megalopolitanorum facti erant (Μεθύδριον τῆς Μεγαλοπολίτιδος Polyb. IV, 10, 10). Sed paullo antequam Orchomenii ad foedus Achaicum accederent, Methydrienses pristinam autonomiam reciperare conati sunt; quod cum initio prospere eis cessisset, pecunias quibus ad oppidum defendendum opus esset mutuas sumpserunt pignore dato mensa illa aurea. At brevi post cum Megalopolitae Methydrium recepissent, defectionis auctores Orchomenum, quae civitas nondum Achaica erat, confugerunt pecuniasque illas inter se diviserunt. Iam cum Orchomenii quoque Achaei facti essent, Megalopolitae in suis reciperandis adiuvare debebant. 10 Supplevi. μεταστή]σαντες Foucart. 11 Supplevi. ἀπέ||φυγον, παρέχειν αὐτοὺς, ἐ]ὰμ μὴ F. 12 Supplevi. ἐ||ψήφισται, τὰμ πόλιν F.

τὰμ πό]λιν τὰν Ὀρχομενίων, ὑποδίκους εἶμεν τοὺς μὴ ποιοῦντας τὰ δίκαια.

---

179 Hermionae. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 1201.

Ἄρ(α)τον[1] Κλεινία Σικ(υ)ώνιον[2]
ὁ δ(ᾶ)μος[3] ἀνέθηκε.

Litterae volgares praeter ΘΣ. 1 ΑΡΤΟΝ, quas Boeckhius ultimas nominis cuius initium periisset litteras esse putabat. Sed cum patris et patriae nomen conveniat, non dubitavi praetoris Achaeorum nobilissimi nomen restituere. Cur et quando Hermionenses ei statuam posuerint, vix dubitari licet: Anno 229 a. Chr. Demetrio Macedonum rege mortuo, cum aliis tyrannis Peloponnesiacis etiam Xeno Hermionensis auxilio Macedonum desperato imperio se abdicavit et civitatem ad foedus Achaeorum adduxit, id quod Arato potissimum hortante factum esse testatur Polybius II, 44, 3. 6. 2 ΣΙΚΙΩΝΙΟΝ 3 ΔΗΜΟΣ. Fourmontum potius errasse quam Hermionenses iam tum in monumento publico dialecto Attica usos putaverim, praesertim cum v. 1 genetivus Doricus Κλεινία sit.

---

180 Tabula marmoris Hymettii inventa in Piraeeo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 8. Koehler C. I. Att. II 379. Cf. quae disputavit idem Hermae VII p. 3 sqq.

------ | σ(τ)ρ(ατ)ιω(τ)[1]------ πλει...νι------ | ἐπιμέλειαν [καὶ] τὴν τῶν στρατ[ιωτικῶν ἀρχὴν(?) δι]ε|ξήγαγεν[2] διὰ τοῦ ὑοῦ καὶ προανήλωσε[ν κ]αὶ [αὐτὸς οὐ]|κ ὀλίγα χρήματα· καὶ ἀγωνο-

---

Litterae volgares praeter Ξ et ῥῶ, quod modo P modo ᑭ est. Decretum honorarium Euryclidis Cephisiensis paullo post annum 229 a. Chr. (cf. not. 5) factum esse docuit Koehler. 1 ΣΙΡΛΓΙΩΙ 2 Initium tituli ad bellum Chremonideum, quo tempore Euryclidem Micionis f. Cephisiensem quaestorem militarem fuisse scimus ex titulo 164, referendum putavit K. Cui quominus assentiar impedimento sunt verba διὰ τοῦ ὑοῦ. Nam si ille Euryclides, quum hoc munere functus est (265|4 a. Chr. aut prius etiam, cf. 164[1]), iam ea aetate filium habuisset ut eius auxilio uti posset, ipse vix post annum 315 a. Chr. natus esse posset. Atqui Euryclidem et Miciona fratres, quos Polybius V, 106, 7 proximis post 216 a. Chr. annis Atheniensium rempublicam gubernasse tradit, consentaneum est eosdem fuisse, quorum paucis annis ante in patria liberanda primariae partes fuerant (C. Wachsmuth

5 (θ)έτης[3] ὑπακούσα[ς ἀνήλω]||σεν ἑπτὰ τάλαντα, καὶ πάλιν τὸν
υὸν δοὺς [εἰς ταύτην] | τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ καλῶς τὴν ἀγωνο-
θεσ[ίαν ἐκτελέσας,] | προσανήλωσεν οὐκ ὀλίγα χρήματα· καὶ [τῆς
χώρας διὰ] | τοὺς πολέμους ἀργοῦ καὶ ἀσπόρου οὔ[σης αἴτιος
10 ἐγέ]|νετο τοῦ ἐξεργασθῆναι καὶ σπαρῆναι [χρήματα πορί]||σας,
καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀποκατέστησ[εν τῆι πόλει με]||τὰ τοῦ ἀδελ-
φοῦ Μικίωνος μετὰ τοὺς ἀπ[οδόντας τὸν Πει]||ραιᾶ[4], καὶ τὰ εἰς
τὸν στέφανον τοῖς στρα[τιώταις τοῖς] | ἀποκαταστήσα⟨σα⟩σιν μετὰ
Διογένου[ς[5] τὰ χωρία χρήμα]|τα ἐπόρισεν, καὶ τοὺς λιμένας
15 ὠχύρωσ[ε, καὶ τὰ τείχη τοῦ] || ἄστεως καὶ τοῦ Πειραιέως ἐπε-
σκεύα[σε μετὰ Μικίωνος τοῦ] | ἀδελφοῦ, καὶ πόλεις Ἑλληνίδας
κ[αὶ συμμάχους[6] προση]|γάγετο, καὶ ὅσοι τῶι δήμωι χρήμα[τα
ὤφειλον, παρὰ τούτων] | τὰ δίκαι' ὅπως γένητ' ἐφρόντισ[εν[7],
---------- πο]|ρίσας χρήματα καὶ τὰς Ἀ----------
20 |ησάμενος παρεσκευα[---------- τῶι] | δήμωι χρήσιμα, προεὶς
[ἐκ τῶν ἰδίων --------] | εἰσήνεγκεν δὲ καὶ νό[μον--------
--]|σεν δὲ καὶ τὰς θέας ---------- | ἀγῶνα εἰσηγήσατο
25 --------- || [η]ὔξησεν δὲ καὶ τὸν δ[-------- τε|μ]ένη καὶ
στοὰν ἀνα--------|.ις πρὸς πάντας Ἀ[θηναίους --------
-|.....]τ...ιλε-------

---

die Stadt Athen p. 632). Quare Euryclidem tituli 164 eius quem hic habemus patrem aut patruum putaverim et initium huius tituli ad aetatem anno 229 non multo priorem rettulerim. 3 ΟΟΕΤΗΣ 4 Eum qui decretum concepisset parum accurate locutum esse aut lapicidam incuriose exemplar reddidisse suspicatur Koehler, sine idonea causa siquid video: Primum locum inter eos qui de Athenis in libertatem vindicandis bene meruerunt, ii tenent qui civibus Piraeeum reddiderunt, proximum post eos Euryclides et Micio. Neque propterea hoc in dubium vocandum esse, quia parum honorifice in Euryclidis titulo honorario alii potior beneficii locus tribuatur quam ipsi, intelleges si reputaveris quam effusis ac paene divinis honoribus Athenienses affecerint Diogenem. 5 Anno 229 a. Chr., Demetrio Macedonum rege mortuo, Aratus Diogeni phrurarcho, qui tum praesidiis Macedonicis in Piraeeo, Munychiae, Salamine, Sunii collocatis praeerat, centum quinquaginta talentis numeratis persuasit, ut milites inde deduceret (Paus. II, 8, 6. Plut. Arat. 34). Cuius beneficii gratias Athenienses Diogeni rettulerunt, cum sacerdotem Diogenis crearent (cf. inscr. sellae in theatro Bacchi Διογένους Εὐεργέτου C. I. Att. III 299), ferias (Διογένεια) instituerent gymnasiumque epheborum eius nomine (Διογένειον) ornarent. Koehler. 6 De Ptolemaeo Euergeta rege et fortasse de Romanis quoque hanc vocem intellegendam esse monuit Koehler. 7 Supplevit F. Blass Mus. Rh. XXXVI p. 617.

181 Lapis inventus Phigaliae. Edd. ex Blasti apographo Kumanudis Φιλόπατρις 1859 Ἰουλ. 11 (Arch. Anzeiger 1859 p. 111. Pittakis Eph. 3493). Conze et Michaelis Annal. dell' Inst. arch. 1861 p. 56. Lebas-Foucart Mégaride et Péloponnèse 328 *a*.

[Ἐπειδὴ παραγενόμενο]ι πρεσβε[υ]ται καὶ διαλυ[ται παρὰ τῶν Αἰτω]λῶν Τίμαιος[1], Κλεόπατρο[ς, ---------, τὸ ψάφισμ]α τὸ παρὰ τῶν Αἰτωλῶν ἀπ[έδωκαν καὶ αὐτοὶ] διελέγοντο ὅμοια
5 τοῖς ἐν τ[ῶι ψαφίσματι, ἀξ]ιῶντες διαλυθῆμεν ποτὶ τὼ[ς Φιαλέας, συνπ]αρόντες δὲ καὶ τῶν ἐ Φιαλείας | ---------- Θαρυκίδας, Ὀνόμανδρος, Ἀμφίμα[χος[2], ------]λας, Ὀρθολαΐδας, Κραταιμένης, Τι[[-------, Δ]αμάρετος τὰ αὐτὰ ἠξίων, ἔδοξε
10 τᾶι ‖ [πόλι τᾶι Μ]εσανίων, ἦμεν τοῖς Μεσσανίοις κα[ὶ τοῖς Φι]αλέοις ἰσοπολιτείαν[3] καὶ ἐπιγαμία[ν ποτ' ἀλλ]άλως· ποιήσασθαι δὲ καὶ συμβολὰν ἄ[ν κα δοκεῖ] ἀνφοτέραις ταῖς πολέοις· τὰν
15 δὲ χ[ώραν καρπ]ίζεσσθαι ἑκατέρως, τώς τε Μεσαν[ίω]ς[4] καὶ τὼς Φι]αλέας, καθὼς καὶ νῦν καρπιζόμεθα. | [ὁπόσα δέ κ]α ὁμολογήσωμες ποτ' ἀλλάλως, ὀμό[σαι ἀμφοτέρ]ως, καὶ στάλας καταθέσθαι ἐν τοῖς | [ἱεροῖς, καθώς κ]α δοκεῖ ἀμφοτέραις ταῖς
20 πολέο[ις. ἐὰν δὲ μὴ ἐμ]μένωντι οἱ Φιαλέες ἐν τᾶι φιλ[ίαι ποτὶ τὼς Με]σσανίως καὶ Αἰτωλώς, ἄκυρος ἔ[στω ἅδε ἁ ὁμολο]γία· ἔδοξε δὲ καὶ τοῖς Φιαλέ[ο]ις ποιεῖν καθάπερ ο[ἱ Μεσσάνιοι ἐψαφίξαντ[ο. Ὅρκ[ος τῶν Μεσσανίων· Ὀμ]νύω Δία Ἰθωμάταν,
25 Ἥρα[ν--|----------]ον καὶ θεὼς ὁρκ[ίως πάντας ἦ ‖ μὰν

Messeniorum decretum est de societate cum Phigalensibus ineunda, quorum in urbe ex more alterum exemplum lapidi incisum erigebatur. Magna cum probabilitate inter a. 250 et 222 a. Chr. haec scripta statuit F. Nam 221 a. Chr. Phigalea iam Aetolorum concilii particeps erat (συμπολιτευομένη τοῖς Αἰτωλοῖς Polyb. IV, 3, 6. ταττομένης ὑπ' Αἰτωλούς IV, 31, 1), cum hic etiamtum foedere modo (συμμαχία, non συμπολιτεία) cum iis coniuncta sit. 1 Timaeus quidam cum militibus Aetolis in Laconicam profectus eam crudelissime vastaverat et Neptuni Taenarii fanum spoliaverat (Polyb. IV, 34, 9. IX, 34, 9), quem F., dubitans sane, eundem esse coniecit, qui hic legatus est. Illud gestum esse videtur circiter 242 a. Chr. (Droysen, Gesch. des Hell. III, 1 p. 429). Eundem putaverim, qui praetor Aetolorum est in titulo Delphico Bull. de corr. Hellénique V p. 404 n. 14. 2 ΛΥΦΙΜΑ Conze et Michaëlis. 3 I. e. qui in altera urbe domicilium habent alterius cives, ἰσοπολιτῶν (qui Athenis ἰσοτελεῖς dicuntur) iure utantur. 4 ΜΕΣΑΝΩ C. et M.

ἐμμενεῖν -----] ἐν τᾶι φιλία[ι τᾶι ποτὶ | τὼς Αἰτωλὼς[5] καὶ Φι]αλέας τ-----|-------- μεν--------

5 Supplevi.

182 Apud Aegium (*Vostizza*). Exscripsit Cyriacus Anc. p. VIII n. 62, versibus non distinctis. Ed. Muratorius T. II p. DXC. 1. Ex utriusque exemplo Boeckh C. I. G. 1542.

Ἔδοξε τῶι κοινῶι τῶν Ἀχαιῶν· τοῖς ὁμήροις τῶν | Βοιωτῶν καὶ Φωκέων προξενίαν δόμεν αὐτοῖς | καὶ ἐκγόνοις, Εὐδάμωι Βρύχωνος Πλαταιεῖ, Ἀρχέαι[1] | Ὀλυμπίωνος Ταναγραίωι, 5 Ἀριστομένει Μειλίχου || Ὠρωπίωι, Ἀπολλοδώρωι Ἀσκηλπιοδώρου Κορωνεῖ, | Ἀκροτάτωι Ἰσμηνοδώρου Θηβαίωι, Ῥόδωνι Τιμο|κράτους Ἁλιαρτίωι, Ἀριστίωνι Καλλιππίδου Ὀρχο|μενίωι, Νικέαι Κόρ(ρ)ινάδου[2] Θεσπιεῖ, Κλεαρέτωι | Ἀντιλέοντος Φανοτεῖ[3], 10 Λεοντιάδηι Νικοβούλου Ἐ||λατεῖ, καὶ εἶμεν αὐτοῖς ἀτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέ|μου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν | καὶ τἄλλα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις | (καὶ)[4] εὐεργέταις δίδοται. ἐπὶ δαμιορ[γῶν-----]ήγα Βου|ρίου, Νικανδρίδα----------

Intra Olympiadum 125 (280 a. Chr.) et 152 (171 a. Chr.) terminos hunc titulum incisum esse Boeckhius statuit, quia illo tempore Achaeorum foedus restitutum, hoc vero Haliartiorum civitas sublata esset, qui hic etiamtum inter Boeotiae populos recensentur. Ac certius quidem aetas definiri vix poterit, etsi sunt quae non ita multo post medium saeculum a. Chr. tertium titulum incisum indicare videantur. 1 ΑΡΧΕΛΑΙ Mur. ΑΡΧΕΑΙ Cyr., quem sequitur Boeckhius. 2 ΚΟΡΟΙΝΑΔΟΥ. Emendavit G. Kaibel Hermae VIII p. 418 ex antiquo titulo Thespiensi (cf. Roehl Inscr. Gr. Ant. 262) Κορρινάδα[ς] | ἀνέθηκεν· | τῶι Ἑρμᾶ[ι]. K. Keilius Zur Sylloge Inscr. Boeot. Lips. 1863 p. 625 coniecerat Κορο(β)άδου. 3 Civem eius urbis Phocicae, quae apud scriptores plerumque Πανόπη sive Πανοπεὺς vocatur, intellegendum esse monuit B. allatis locis Livii XXXII, 18, 6. Strab. IX p. 423 (Πανοπεὺς δ' ὁ νῦν Φανοτεύς), Thuc. IV, 76. 89. 4 ΔΙ.

183 Carthaeae in anta dextra templi Apollinis, v. 1—12 in uno lapide (VII apud Bröndstedium), v. 15—20 in alio (VIII ap. B.) v. 21—33 in tertio (VI ap. B.). Edd. Bröndsted Itin. I tab.

XXI n. 210. XXII n. 12. XX n. 7 et inde Boeckh C. I. G. 2350. 2351. 3352. Lebas Voy. arch. Inscr. II 1763. 1764. 1765.

Ἔδοξεν τοῖς Αἰτωλοῖς· ποτὶ τοὺς [Κε]ίους τὰν φιλίαν τὰν ὑπάρχουσαν διαφυ|λάσσειν καὶ μηθένα (ἄ)γειν[1] Αἰτωλῶν μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίαι πολιτευόν|των τοὺς Κείους μηθαμόθεν ὁρμώμενον μήτε κατὰ γᾶν μήτε κατὰ θάλατ|ταν μήτε ποτ' Ἀμφικτυονικὸν
5 μήτε ποτ' ἄλλο ἔγκλημα μηθέν, ὡς Αἰτωλῶν || ὄντων τῶν Κείων. εἰ δέ τίς κα ἄγει τοὺς Κείους, τὸν στραταγὸν ἀεὶ τὸν ἐνάρ|χοντα[2] τὰ ἐν Αἰτωλίαν καταγόμενα [καταδικάζ]οντα κύριον εἶμεν, καὶ τοὺς | συνέδρους[3] καταδικάζοντας τοῖς Κείοις [τὰν τῶ]ν ἀ[γόντων αὐ]το[ὺς ζα]μίαν | ἅγ κα δοκιμάζωντι κυρίους εἶμεν· στρα[ταγέοντος ----- τὸ τέ]|ταρτον, πρεσβευσάντων[4] ἐν Κέ[ω------].
10 Ἐπὶ θεωροῦ Σωκράτους τοῦ Τιμόνου [ἔδοξεν τῶι δάμωι τῶι Ναυπακτίων] | τὰν φιλίαν τὰν ὑπάρχουσαν ποτὶ Κε[ίους διαφυλάσσειν[5], καὶ τὰ ψαφίσματα τὰ γε]|γονότα αὐτοῖς [πρότερον περὶ πάντων τῶν φιλανθρώπων κατάμονα εἶμεν. δε|δόσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ πολιτείαν ἐν Ναυπάκτωι καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν, | καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων, ἅνπερ οἱ ἄλλοι Ναυπάκτιοι με-
15 τέχουσιν, τοὺς Κε||ίους μετέχ]ειν. καὶ μηθένα ἄ(γ)[ειν[6] αὐτοὺς Ναυπακτίων μηδὲ τῶν ἐν Ναυπάκτ|ωι πολιτευ]όντων μήτε [κατὰ

Litterae volgares. Ex tribus decretis primum (v. 1—9), post quod duorum versuum spatium vacuum relictum est, Aetolorum, tertium (v. 21—33) Ceiorum esse manifestum est. Medium (v. 10—20) Naupactiorum esse Boeckhius quum ex ea ratione quae huic cum primo et tertio intercedit, tum ex eponymi magistratus designatione ἐπὶ θεωροῦ Σωκράτους (coll. C. I. G. 1758 ἐπὶ Στασία θεαροῦ) demonstravit. Aetatem idem sic definivit, ut ex v. 4 colligeret tum Aetolos sibi Amphictyonum iura solos arrogasse. Quare intra Ol. 135—140 spatium (240—220 a. Chr.) hunc titulum incisum esse. Ac certe magnam tum inter Amphictyonas Aetolorum auctoritatem fuisse apparet, at cur ei potissimum tempori quo Aetoli plus dimidia suffragiorum parte in concilio Amphictyonico habebant (cf. 184[1]) titulum tribuamus nulla est causa. Admodum similem esse titulum Teium C. I. G. 3046 fere 193 a. Chr. compositum (Cf. n. 204 cum notis) B. monuit. 1 ΛΓΕΙΝ 2 Sic Boeckh; at fortasse ἔναρχον legendum ut alibi, et τα a lapicida perperam repetitum est. 3 Praetori de ipsis rebus restituendis modo iudicare liceat, synedris vero etiam de multa constituenda. B. 4 Imperativum hunc B. esse vult contra sermonis usum; immo manifesto participium est. 5 Haec et sequentia B. supplevit cum ex decreto Ceiorum v. 21 sqq. tum ex lapide Teio C. I. G. 3046. 6 ΑΔ.

γᾶν μήτε κατὰ θάλασσαν, ὡς Ναυπακτίων ὄντων αὐτῶν· εἰ] | δέ τίς κα ἄγ(η)ι[7], ἀν---------- | καὶ ἀποδιδόμεν [-------
20 καταδικά]|ζοντας καὶ [--------- εἰ]||μεν δὲ τα--------
Ἡρακλείδης εἶπεν· ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· ἐπειδὴ ἀναγγέλλουσιν οἱ πρέ|σβεις οἱ ἀποσταλέντες εἰς Ναύπακτον καὶ πρὸς τοὺς συνέδρους τοὺς Αἰτωλῶν | πᾶσαν εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν ἐνδεδεῖχθαι Ναυπακτίους καὶ τοὺς συνέδρους | τοὺς Αἰτωλῶν πρὸς τὰς πόλεις τὰς Κείων, καὶ ἐψηφισμένοι εἰσὶν Ναυ-
25 πάκτιοι || πολιτείαν εἶναι Κείοις καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν, καὶ τῶν ἄλλων μετέχειγ Κεί|ους ὥμπερ καὶ Ναυπάκτιοι μετέχουσιν, δεδόχθαι Κείων τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι[8] | εἶναι Αἰτωλοῖς πολιτείαν ἐγ Κέωι καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν, καὶ τῶν ἄλλων | μετέχειν αὐτοὺς πάντων ὥμπερ καὶ Κεῖοι μετέχου-
30 σιν.... δειν----|οις τοὺς---- προ---- || Αἰτωλ------ , εἰσι --- | ----- | τ---

7 ΚΑΤΑΓΟΙ. 8 Apparet Ceiorum civitates, quarum duae certe (cf. v. 24 τὰς πόλεις τὰς Κείων), Iulis et Carthaea, tum etiam manebant, senatum comitiaque communia habuisse. B.

184 Delphis in muro prope templum. Ed. C. Wescher sur le monument bilingue de Delphes (Mémoires présentés par divers savants à l'Académie des Inscriptions Ser. I. Tom. VIII) p. 139 D.

Ἐπὶ Ἀρχιάδα ἄρχοντος[1] ἐν Δελφοῖς, πυλαίας ἠρινῆς, ἱερομνη-

Litterae volgares praeter ΞΠ. 1 Neque de huius archontis anno neque de eis qui in similibus Amphictyonum decretis 185—189 recensentur constat. At hos omnes titulos cum aliis nonnullis eiusdem generis quos recipiendos non putavi non magnis inter se temporum intervallis distineri et plerosque certe ex eis ad duo postrema tertii a. Chr. saeculi decennia spectare cum ex eisdem hieromnemonum nominibus hic illic recurrentibus tum aliis ex argumentis collegit C. Buecher Quaestionum Amphictyonicarum specimen. Bonnae 1870 p. 31 (Cf. etiam H. Bürgel die pylaeisch-delphische Amphiktyonie p. 94). Accuratior vero ordinis, quo haec decreta se excipiunt, definitio ex hieromnemonum Aetolicorum numeris repeti posse mihi videtur: neque enim Buechero p. 37 et Bürgelio p. 96 concesserim, prout quaeque ex eis gentibus, quae tum Aetolici foederis participes erant, iure hieromnemonas mittendi usa esset aut id facere neglexisset, numerum fluctuasse. Immo longe alia docent tituli, ex quibus ei, quos aliis de causis aetate inter se proximos esse constat, summa constantia eundem nume-

μονούντων | Αἰτωλῶν Γαύσου, Τριχᾶ, Πολύφρονος, Τεισάρχου, Πολυχάρμου, Φωκέων | Δωροθέου, Πεισίωνος, Δελφῶν Ἀναξανδρίδα, Νικοδάμου, Βοιωτῶν Θηβαγ[όρου], | Μοιρίχου, Ἀθηναίων Φαλαίκου, Εὐβοιέων Ἐπηράστου, Σικυωνίων
5 Σωσικλέους, ‖ ἔδοξε τοῖς ἱερομνήμοσιν· ἐπειδὴ Σάτυρος Νικομάχου Ἀκαρνὰν ἐκ Τυρβείου | καὶ Τείσανδρος Μικκίνα Αἰτωλὸς ἐγ Βόττου καὶ Φαινίων Καλ(λ)ικλέους | Μεγαρεὺς χρήματα τοῦ θεοῦ ἐμάνυσαν ἃ ἦσαν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπολ[ωλότα] | ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος τοῦ Φωκέων, καὶ ἐξήλεγξαν τοὺς ἱεροσυληκότας, | καὶ τά τε ἀπολωλότα ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀνέσωσαν, καὶ τὰ ἄλλα ἃ
10 αὐτοὶ ἐ‖....ησαν[2] οἱ ἱεροσυλήσαντες ἱερὰ ἐγένοντο τῶι θεῶι,

---

rum habent, ut in quinque titulis Calliclis Atheniensis (186[5]) undeni, in quattuor laterculis qui Soteriorum victores exhibent (Wescher-Foucart Inscr. Delph. 3. 4. 5. 6) noveni ubique sunt. Neque video, quo iure homines docti eos, qui Aetolorum hieromnemones audiunt, ab aliis atque ab ipso communi Aetolorum concilio missos aut electos sumpserint. Quod si accuratius numeri illius mutationes scrutamur, summum discrimen in eo versari apparet, utrum Aetoli plus dimidio omnium suffragiorum tenuerint, necne. Etenim dum reliquos omnes numero superabant apparet vana ludibria fuisse Amphictyonum conventus et decreta, ipsum rerum Amphictyonicarum arbitrium penes unos Aetolos fuisse. Atque hoc Ol. 140, 1 (220|19 a. Chr.) sic se habuisse apparet ex Polybio IV, 25, 8: συνανακομιεῖσθαι δὲ καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσιν ἔγραψαν τοὺς νόμους καὶ τὴν περὶ τὸ ἱερὸν ἐξουσίαν, ἣν Αἰτωλοὶ παρῄρηνται νῦν, βουλόμενοι τῶν κατὰ τὸ ἱερὸν ἐπικρατεῖν αὐτοί. Neque collata § 6 dubium esse poterit, quin inde a Demetrii regis morte (229 a. Chr.) hanc inter Amphictyonas potentiam sibi arrogaverint. Ex altera parte annis 197|6 et 194|3 a. Chr. eam etiam mansisse docent tituli Wescher-Foucart 4 et Lebas II 840 (n. 206); at 182|1 a. Chr. (n. 213) non iam plus quinque Aetoli inter quattuordecim hieromnemonas sunt, ut manifestum sit a. 189 a. Chr. gentem a Romanis domitam partem suffragiorum quae ad id tempus gesserat amisisse. Quicunque igitur tituli Aetolis plus dimidia parte suffragiorum Amphictyonicorum tribuunt, annorum 229 et 189 a. Chr. terminis continentur. Atque intra hoc spatium quidem ipso primo anno (229|8 a. Chr.) sedecim (Wescher-Foucart 2), 228—216 a. Chr. undecim, 216—189 novem hieromnemonas Aetolicos fuisse existimo. Sed neque hanc coniecturam pro re certa venditare velim, neque quibus de causis sic statuam hoc quidem loco exponere possum. Tituli 184 et 185, cum quinque modo inter quindecim aut quattuordecim hieromnemonas Aetoli sint, aut a. 229 a. Chr., priores, aut 189 recentiores esse debent. At hoc statui non licet cum quia usque ad a. 170|69 a. Chr. archontes Delphorum noti sunt ex titulo 198, tum quia additum archontis nomini ἐν Δελφοῖς et omissa scribae mentio antiquiorem aetatem indicant. Quare restat ut non multis ante 229 a. Chr. annis utrumque titulum incisum statuamus. 2 Quale verbum fuerit non

δεδόχθαι τοῖς ἱερομν[ήμοσι] |, Σατύρωι καὶ Τεισάνδρωι καὶ Φαινίωνι δοῦναι προδικίαν καὶ ἀσφάλειαν | καὶ ἐπιτιμάν, καθὰ καὶ τοῖς ἄλλοις αἱ προδικίαι ἐντί[3], καὶ αὐτοῖς | καὶ ἐκγόνοις, ἐπειδὴ φαίνονται τὸν θεὸν εὐεργετηκότες.

non assequor; de ipsorum sacrilegorum bonis dici apparet, quae una cum rebus sacris reciperatis in aerarium dei redacta sunt. 3 I. e. 'ut reliqua προδικίας decreta concepta sunt' sive 'quae reliquis eiusdem generis decretis contineri solent'. Cf. 185, 11.

185 Delphis in muro substructionum templi Apollinis Pythii. Ed. E. Curtius Anecdota Delphica p. 75 n. 40 (Lebas Voy. arch. Inscr. II 833. Rangabé Ant. Hell. 713).

Ἐπὶ Στράτωνος ἄρχοντος[1] ἐν Δελφοῖς, πυλαίας ὀπωρινῆς, | ἱερομνημονούντων Αἰτωλῶν Βουθήρα, Καλλία, Φρίκωνος, Ἀλκι|άδα, Ἀποικία, Δελφῶν Ἀθάμβου, Ἀμεινία, Φωκέων Πύλητος, Καλ|[λ]ία, Λοκρῶν Φρίκου Ἀλπωνίου[2], Βοιωτῶν Δαμοφίλου, Κλεώνδα, Εὐ||[β]οέων Ἀμφικράτεος Χαλκιδέος, Ἀθηναίων Ἱερομνήμο[νος, | Ἐπι]|δαυρίων Λαφύλου· ἐπειδὴ Εὔδοξος Ἐπιδόξου Ἀργεῖος πρ[ος]|ελθὼν πρὸς τοὺς ἱερομνήμονας [ἐπ]ηγγείλατο τῶι θεῶι εἷ[ς] || τὸ[ν] ἀγῶνα Πυ[θ]|οῖς τὸν γυμνικὸν κατασκευάσας ἐκ τῶν | ἰδίων ἀναλωμάτων δώσειν ἀσπίδας ἐπιχάλκους ποι[κί]λα[ς] || ἐνδρομίδας[3] δέκα, δεδόχθαι τοῖς ἱερομνήμοσι. δοῦναι | Εὐδόξωι προδικίαν, ἀσφάλειαν καὶ ἐπι[τι]μάν, καθὰ καὶ τοῖς | ἄλλοις δίδονται αἱ προδικίαι, καὶ αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις καὶ χρή[μα]|σι τοῖς αὐτοῦ, ἐπειδὴ φαίνεται τὸν θεὸν εὐεργετηκώς. ἐπιμέλε|σθ[αι] δὲ Εὔδοξον καὶ τοὺς ἐκγόνους ἀεὶ εἰς τὰ Πύθια ὅπως λαμπρα[ί] || εἷ[ς τ]ὸν ἀγῶνα παραφέρωνται αἱ ἀσπίδες· ἐπι-σφραγίσασ[θ]αι[4] | δ' α[ὐτ]ῶι καὶ κηρυκεῖον ἐπιγεγραμμένον ἱερὸν

Litterae volgares praeter ξ. 1 Paucis ante 229 a. Chr. annis ut quidem videtur (cf. 184[1]). 2 Cf. Steph. Byz. Ἄλπωνος· — ἔστι καὶ ἄλλη Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, ὡς Ἑλλάνικος ἐν πρώτῃ Δευκαλιωνείας. Non diversam esse urbem ab ea quae apud Herodotum VII 216 vocatur Ἀλπηνός et VII, 176. 229 Ἀλπηνοί, monuit C. 3 Quibus uterentur in certamine cursores armati (ὁπλιτοδρόμοι). Minus recte C. existimavit clypeos dici, qui in sacra pompa Apollinea certis Pythiorum diebus a sacerdotibus vel aliis hominibus circumferrentur (v. 8. 15 εἰς τὸν ἀγῶνα). 4 Hoc vocabulum vix aliud quicquam significare posse quam 'assignare, sollemniter tradere aut decer-

τοῦ Ἀπόλλωνος | τοῦ Πυθίου'[5]· δοῦναι δὲ τοὺς Δελφοὺς Εὐδόξωι καὶ θησαυρὸν | ὅπου τὰ ὅπλα θήσει.

nere' monuit Curtius. Sed quidnam sibi velit hoc caducei sacri donum, obscurum est, nisi forte tessera intellegenda est (cf. n. 93, 19) quae privilegia ab Amphictyonibus Eudoxo concessa testetur. 5 Haec ipsa inscriptionis verba sunt. C.

186 Delphis in muro substructionum templi Apollinis Pythii. Ed. E. Curtius Anecdota Delphica p. 76 n. 41. (Lebas Voy. arch. Inscr. II 834. Rangabé Ant. Hell. 708).

Θε[οί]. | Ἐπὶ Δίωνος ἄρχοντος[1], ἱερομνημονούντων Αἰτωλῶν Λυκώπου, Αἰακίδα, | Πολυκλείτου, Νικάνορος, Πανταινέτου, Δίωνος, Ἀλκιδάμου, Ἀγεμάχου, | Νικιά(δα)[2], Χίου, Πά[ρ]νωνος[3], 5 Δελφῶν Ἐχεκρατίδα, Νικαΐδα, Βοιωτῶν Εὐπολέ[μου, ||ʿΕλ]λανίκου, Φωκέων Ἀρχιδάμου· ἔδοξε τοῖς ἱερομνήμο[σι κ]αὶ τοῖ[ς] ἀγορατροῖ[ς]|[4]· ἐπειδὴ Καλλικλῆς[5] ἱεροκηρυ[κε]ύων τῶι κοινῶι συνεδρίωι τῶν Ἀμφικτυόνων δια[τε]|λεῖ χρείας παρεχόμενος τοῖς τε ἱερομνήμοσι καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσι καὶ τοῖς ἄλ|[λοις ʿΕ]λλησιν ἅπασιν ἀνεγκλήτως, ἔδοξε τοῖς ἱερομνήμοσιν, ἐπαινέσαι τε Καλλι|[κ]λῆ Καλλικλέος Ἀθηναῖον οἰκοῦντα ἐν Αἰτωλίαι, 10 καὶ στεφανῶσαι δάφνης στεφάν||[ωι παρὰ] τοῦ θεοῦ, καὶ εἶναι

1 Intra annorum 228 et 216 a. Chr. spatium ut quidem videtur (cf. 184[1]). 2 ΝΙΚΙΑΕΧ. Emendavit C. 3 Supplevi. ΠΑ.ΝΩΝΟΣ C. (Rang.). ΓΑΝΝΩΝΟΣ Lebas, quod interpolationi deberi persuasum habeo, quia in antecedentis nominis Νικιάδα corruptela (cf. not. 2) plane consentit cum C. et R., unde apparet eum lapidem ipsum non vidisse. 4 Eidem qui antea πυλάγοροι vocabantur. Simul cum nomine etiam iura et munera mutata esse videntur, nam antea in omnibus Amphictyonum conciliis soli hieromnemones suffragia ferebant, tunc vero certe in quibusdam decretorum generibus etiam pylagororum sive agoratrorum partes erant. Atque admodum probabilis est H. Bürgelii sententia (die pylaeisch-delphische Amphictyonie p. 117 sqq.) hieromnemonas primum de rogationibus deliberasse atque deinde ex eorum auctoritate ad agoratrorum conventum latum esse, ut similis inter utrosque ratio intercederet atque inter civitatis alicuius senatum populumque. 5 Quinque decreta Amphictyonum exstant, quibus huic homini honores tribuuntur (n. 186. 187. 188. Lebas-Voy. arch. Inscr. II, 838. 839), praeterea plebiscitum Delphorum (Curtius anecd. Delph. n. 60). Haec omnia monumenta paucis modo annis inter se distare (Leb. 838. 839 adeo eiusdem

αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις προξενίαν[6], ἀσφάλειαν, ἀσυλίαν, ἀτέλειαν, | προεδρίαν ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν οἷς τιθέασιν οἱ Ἀμφικτύονες.

anni sunt) ex multis indiciis apparet. 6 Sic errore incisum videtur pro προδικίαν, quod reliqui omnes Calliclis tituli Amphictyonici (not. 5) habent.

187 Delphis in muro substructionum templi Apollinis Pythii. Ed. Ross Inscr. inedd. fasc. I p. 26 n. 70. Rangabé Ant. Hell. 706. Plenius et accuratius Lebas Voy. arch. Inscr. II, 837.

Θεο[ῖ]. | Ἐπὶ Ἀμύντα ἄρχοντος[1], ἱερομνημονούντων Αἰτωλῶν Ἀριστοβούλου, Λέωνος, Ἀλε|ξάνδρου, Νικιάδα, Γεννάδα, Παιδία, Ἀγαθίωνος, Νικοβούλου, Ἀντιλέωνος, Κωνωπίωνος, | Χίου, Δελφῶν Νικομάχου, Ἀγάθωνος, Βοιωτῶν Θαρσία, Τιμόλα, Φωκέων Στράτωνος, ἔδοξε τοῖς ἱε||ρομνήμοσι καὶ τοῖς ἀγορατροῖς· ἐπειδὴ Καλλικλῆς ἱεροκηρυκεύων τῶι κοινῶι συνεδρίωι τῶν Ἀμ|φικτυόνων διατελεῖ χρείας παρεχόμενοις τοῖς τε ἱερομνήμοσι καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσι καὶ τοῖς ἄλ|λοις Ἕλλησιν ἅπασιν ἀνενκλήτως, ἔδοξε τοῖς ἱερομν[ή]μοσιν, ἐπαινέσαι τε Καλλικλῆ Καλλικλέ|ος Ἀθηναῖον οἰκοῦντα ἐν Αἰτωλίαι, καὶ στεφανῶσαι δάφνης στεφάνωι παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ εἶναι αὐτῶι || καὶ ἐκγόνοις προδικίαν, ἀσφάλειαν, ἀσυλίαν, ἀτέλειαν καὶ προεδρίαν ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν οἷς τιθέα|σιν οἱ Ἀμφικτύονες.

1 Intra annorum 228 et 216 a. Chr. spatium ut quidem videtur (Cf. 184[1]. 186[5]).

188 Delphis in muro substructionum templi Apollinis Pythii. Ed. E. Curtius Anecdota Delphica p. 77 n. 42 (Lebas Voy. arch. Inscr. II 835. Rangabé Ant. Hell. 707).

Θε[ο]ῖ. | Ἐπὶ Νικαΐδα ἄρχοντος[1], ἱερομνημονούντων Αἰτωλῶν Στομᾶ, Φυσκίωνος, Φιλοδάμου, Πολεμάρ|χου, Ἀλεξάνδρου, Σιμύλου, Ἀγήμονος, Στρατάγου, Σθέννεος, Ἀμφίκλου, Χίου, Δελ-

1 Intra annorum 228 et 216 a. Chr. spatium, ut quidem videtur (cf. 184[1]. 186[5]).

φῶν Πραόχου[2], | Κλεομάντιος, Βοιωτῶν Ἀνδροκλέος, Ἀρίστω-
5 νος, Φωκέων Νικάνδρου· ἔδοξε τοῖς ἱερομνήμο||σι καὶ τοῖς
ἀγορατροῖς· ἐπειδὴ Καλλικλῆς ἱεροκηρυκεύων τῶι κοινῶι συνε-
δρίωι τῶν Ἀμφικτυόνων | διατελεῖ χρείας παρεχόμενος τοῖς
ἱερομνήμοσι καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν |
ἅπασιν ἀνεγκλήτως· ἔδοξε τοῖς ἱερομνήμοσι, ἐπαινέσαι τε Καλ-
λικλῆ Καλλικλέος Ἀθηναῖ|ον οἰκοῦντα ἐν Αἰτωλίαι, καὶ στεφα-
νῶσαι δάφνης στεφάνωι παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ εἶναι αὐτῶι | καὶ
ἐκγόνοις προδικίαν, ἀσφάλειαν, ἀσυλίαν, ἀτέλειαν, προεδρίαν
10 ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν || οἷς τιθέασιν οἱ Ἀμφικτύονες.

2 Hic archon Delphorum est in duobus Calliclis titulis honorariis ap. Lebas 885. 886.

189 Delphis in muro substructionum templi. Ed. E. Curtius Anecdota Delphica p. 78 n. 45 (inde Rangabé Ant. Hell. 712). Plenius et accuratius Lebas Voy. arch. Inscr. II n. 841.

Ἐπὶ Καλλικλέος ἄρχοντος[1], πυλαίας ὀπω|ρινῆς, ἱερομνημονούν-
των⟨ν⟩ Αἰτωλῶν | Νικιάδα, Λυκέα, Μικκύλου, Ὑβρίλλου,
5 Λέωνος, | Κρινολάου, Ἀντιλέωνος, Δαμοξένου, Ἀμυ||νάνδρου,
Δελφῶν Δεξιθέου, Ἥρυος[2], Βοιωτῶν | Φαινάνδρου, Γέρμω-
νος, Φωκέων Μενεξένου, | Λακεδαιμονίων Φαβέννου[3],
ἔδωκαν οἱ ἱερο|μνάμονες Μέντορι Δαμοσθένεος ἐκ Ναυπά|κτου
10 αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις προδικίαν καὶ ἀσφά||λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ
ἀτέλειαν πάντων | καὶ σκανὰν ἐμ πυλαίαι τὰμ πρώταν[4] ὑπάρχειν

1 Intra annorum 216 et 198 a. Chr. spatium ut quidem videtur. Cf. 184[1]. 2 Hic archon Delphorum fuit anno incerto (Wescher-Foucart Inscr. ined. Delph. 455), et senator 197|6 (n. 198, 7). 188|7 (n. 198, 144). 187|6 (n. 198, 156. 159. 175). 182|1 (n. 198, 202). 3 I. e. Φαϝέννου (Φαείνου). Lacedaemone post receptam litteraturam Ionicam frequentius et diutius quam alibi β pro pristino ϝ scribi solitum esse satis constat. 4 De tentoriis quibus utebantur homines qui ad ferias celebrandas convenerant cf. Foucart ad Lebas Inscr. II p. 170. Suus cuique locus attributus erat (cf. 126, 3 σκηνοῦν δὲ τοῦτον καὶ πανηγυριάζειν μετὰ τῶν παρ' ὑμῶν ἀφικνουμένων). Πυλαίαν suburbium Delphorum (Bursian Geogr. v. Griechenl. I p. 179) interpretatur Curtius. Sed simplicius videtur, ipsum conventum Amphictyonicum intellegere.

αὐ|τῶι ἐπιμελωμένωι[5] καὶ κατασκευάζοντι τὸν | κόσμον τᾶι Ἀθανᾶι τᾶι Προναίαι.

5 Sic in lapide esse Curtii, Rangabéi, Lebasii consensu constat, sive mero errore lapicidae sive insolita verbi flexione.

190 Delphis in muro substructionum templi Apollinis Pythii. Ed. E. Curtius Anecdota Delphica p. 85 n. 68. 69. (Inde Rangabé Ant. Hell. 737. 38). Lebas Voy. arch. Inscr. II 850. 851.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι[1], στρα[τη]γῶν, πρυτάνεων, ἐξεταστῶν γνώμη[2]· ἐπειδὴ | Νεοπτόλεμος Φύσκου Αἰτωλός[3], πρόξενος ὢν καὶ πολίτης ἡμῶν, παραγινομέν[ων] εἰς Θερ|μοπύλας[4] τῶν πρεσβευτῶν Πυθαγόρου, Ἐπικούρου, Λάμπωνος, καὶ ἐ[μφ]ανισάντων | περὶ ὧν ἦσαν ἀπεσταλμένοι, συνεβούλευέν τε καὶ
5 συνέπραττεν φιλοτίμως [ἃ ἦν] χρήσιμα ‖ τῆι πόλει, καὶ ὤιετο δεῖν ἡμᾶς ἀποστεῖλαι πρεσβείαν πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν περὶ τῆς πόλιος | καὶ τῆς καταδίκης[5], καὶ αὐτὸς ἐπηγγείλατο συναντιλήψεσθαι τῶν τῆς πόλεως συμφερόντων· ὅπως οὖν | ὁ δῆμος φαίνηται τιμῶν τοὺς προαιρουμένους εὐεργετεῖν τὴν πόλιν ἡμῶν, ἀγαθῆι τύχηι, [δεδόχθαι τῆι] | βουλῆι καὶ τῶι δήμωι, ἐπαινέσαι Νεοπτόλεμον Φύσκου καὶ στεφανῶσαι χρυσῶι στεφάνωι ἀρετῆς ἕνεκα | καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν δῆμον. ὅπως δὲ καὶ τόδε τὸ ψήφισμα καὶ ὁ στέφανος ἀναγραφήσεται εἰς στή-
10 λην ‖ καὶ ἀνατεθήσεται ἐν Δελφοῖς ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπιμεληθήτωσαν οἱ πρεσ[βευταὶ] Πυθαγόρας | καὶ Ἐπίκουρος καὶ ἐπιγραψάτωσαν· ‘Ὁ δῆμος ὁ Ἐρυθραίων τῶν ἐν Ἰωνίαι Νεοπτόλεμον Φύσκου Αἰτωλόν’. | ἀναγγειλάτωσαν δὲ καὶ οἱ ἀγωνο-

1 Erythraeorum Ionum. 2 Cf. 160, 1. 172, 1. 3 Neoptolemus Aetolus hieromnemon fuit Nicodamo archonte (Wescher-Foucart Inscr. Delph. n. 5), postremo tertii a. Chr. n. saeculi decennio. Eundem hic collaudari eo probabilius est, quia ex argumento tituli (cf. not. 5) apparet tum haec acta esse cum Aetoli plus dimidia parte suffragiorum Amphictyonicorum habebant, i. e. intra annorum 229 et 189 a. Chr. spatium (184¹). 4 Iter Delphos facientes ad Thermopylas pervenerant; neque enim de Amphictyonum conventu Pylaico hic dicitur. 5 Sine dubio multa ab Amphictyonibus irrogata significatur, qua ut leventur Erythraei Aetolorum concilium adierunt, penes quos tum unos rerum Amphictyonicarum arbitrium erat, C.

θέται τὸν στέφανον τοῖς Διονυσίοις καὶ τοῖς Σελευκείοις· ταῦτα δὲ | εἶναι εἰς φυλακὴν τῆς πόλεως[6].

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι, στρατηγῶν, πρυτάνεων, ἐξε-
15 ταστῶν γνώμη· ἐπειδὴ Τιμοκράτης || Τιμέου Ἐρυθραῖος[7] τῶν ἐπὶ Θερμοπύλαις ἔν τε τοῖς πρότερον χρόνοις ἀεὶ διατελεῖ τὰ συμφέρον|[τα] λέγων καὶ πράσσων τῆι πόλει ἡμῶν, καὶ [νῦν] παραγενομένων πρὸς αὐτοὺς τῶν πρεσβε[υτῶν] | Πυθαγόρου, Ἐπικούρου, Λάμπωνος, ἀποδειχθεὶς πρεσβευτὴς ὑπὸ τοῦ δήμου συνεπρέσβευεν | καὶ συνέπραττε φιλοτίμως μετὰ τούτων ἃ ἦν χρήσιμα τῆι πόλει· ὅπως οὖν καὶ ὁ δῆμος φαί|νηται τιμῶν τοὺς προηιρημένους[8] εὐεργετεῖν τὴν πόλιν, ἀγαθῆι τύχηι, δεδόχθαι
20 τῆι βουλῆι καὶ τῶι || δήμωι, ἐπαινέσαι Τιμοκράτη [Τι]μέου καὶ στεφανῶσαι χρυσῶι στεφάνωι ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνο[ί]|ας τῆς εἰς τὸν δῆμον. ὅπως δὲ καὶ τόδε τὸ ψήφισμα καὶ ὁ στέφανος ἐνγρα[φήσεται εἰ]ς σ[τήλην] | καὶ ἀνατεθήσεται ἐν Δελφοῖς ἐς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπιμεληθήτωσαν οἱ πρεσβευταὶ | Πυθαγόρας καὶ Ἐπίκουρος, καὶ ἐπιγραψάτωσα[ν· Ὁ] δῆμος ὁ Ἐρυθρ[α]ίων τῶν ἐν Ἰ[ωνία]ι Τιμοκράτην | Τιμέου Ἐρυθραῖον τῶν ἐπὶ Θερμοπύλαις'. ἀνα[γγει]λάτωσαν δὲ καὶ οἱ ἀγωνοθέται τὸν
25 || στέφανον ἐν τοῖς [Δι]ο[ν]υσίοις καὶ τοῖς Σελευκείοις· ταῦτα δὲ εἶναι εἰς φυλακὴν | τῆς πόλεως.

---

6 Cf. 89, 35. 112, 103. 150, 38. 7 Praeter hunc titulum nusquam huius civitatis mentio fit nisi in iudicio arbitrorum quo lis inter Hypataeos et Erythraeos de monte aliquo in confiniis utriusque agri sito dirimitur (Mittheilungen des arch. Inst. in Athen IV (1880) p. 209 sqq.) Illic Ερυθρηίων, Ἐρυθρηίοις scriptum est. 8 Sic Lebas. ΠΡΟΞΕΝΟΥΣΤΟΥΣ Curtius (Rangabé).

---

191 Basis quadrata, Spartae. Ed. L. Ross Bulletino dell' Inst. arch. Rom. 1840 p. 107 (Archaeologische Aufsätze II p. 667. Lebas-Foucart Meg. et Pelop. 162 *e*).

Μαχανίδ|ας[1] ἀνέθη|κε τᾶι Ἐλευ|σίᾳ[2].

Litterae volgares, ⊙ reliquis paullo minor. 1 Haud improbabiliter Rossius coniecit hunc esse tyrannum qui a. 210—207 a. Chr. Spartae imperium obtinuit. 2 Laconicam formam nominis Εἰλείθυια esse Rossius coniecit dubitanter, confirmaverunt Keilius in nota ad Rossii editionem,

qui monuit ϑ in σ transire apud Lacedaemonios (Ahrens Diall. II p. 66 sqq.), et Foucartus qui formam nominis simillimam Ἐλεύθυια attulit ex duobus titulis civitatium Cretensium (Lebas-Waddington Asie mineure 67. 74).

---

192 Marmor album, in ecclesia vici *Kalapodi*, quo delatum est ex vico *Bogdanos*. Ed. I. Bilco Bulletin de correspondance Hellénique VI (1882) p. 171.

Βασιλ[ε]ὺς Φίλιππος[1] | Ἀβαίων τῶι κοινῶι[2] | χαίρειν· οἱ παρ'
5 ὑμῶν | πρεσβευταί, Ἀμεινίας, ‖ Παγχαρίδας, Σώτιμος, | Ἀρχέδα-
μος, Εὐ[ά]νωρ, Ἀρχί|ας, Νικόβουλος, ἀποδόν|τες τὸ ψήφισμα
10 διελέγη|σαν, ὅπως ὑπάρχει ὑμῖν ‖ τῆς ἱερᾶς χώρας ἡ ἀτέλε[ια] |
καθὰ καὶ πρότερον. [κ]α[ὶ] διὰ | τὸν θεὸν οὖν καὶ ὑμ[ῖν β]ουλό-
15 |μενος χαρίζεσθαι γέγρα|[φ]α τῶι Ἡρακλείδηι[3] μὴ ἐνο‖[χ]λεῖν
ὑμᾶς. ἔρρωσθε. | [ἔ]τους Ϝ καὶ ι', Ὑπερβερεταί[ου].

Litterae ΑΠ. Theta, omicron, omega reliquis minores. 1 Ex scripturae ratione editor iure collegit, Demetrii, non Amyntae filium intellegendum esse. Mensis Hyperberetaeus anni eius regni quintidecimi (v. 16) respondet mensium Augusti et Septembris a. 205 a. Chr. partibus. B. 2 Phocide iam a. 207 a. Chr. Philippus exercitu misso potitus erat (Polyb. X, 42, 2. Liv. XXVIII, 5 sqq.) B. 3 Duos huius nominis homines inter Philippi duces fuisse, Gyrtonium (Polyb. XVIII, 22, 2) et Tarentinum (Polyb. XIII, 4, 4) monuit B.

---

193 Aegialae in insula Amorgo prope parietinas templi Minervae Poliadis. Apographum ab Aegialensium paredro diligentissime confectum ab D. Gauro accepit L. Ross et expressit Act. soc. Gr. Lips. II p. 77 n. VIII. (Archaeologische Aufsätze II p. 643). Inde et ex exemplo Graeci cuiusdam, quod Finlayus ei miserat, ed. Boeckh C. I. G. 2263 *c*. (Rangabé Ant. Hell. 767).

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· | [Σωτ]ηρίδης Φείδιος Κο-
συλλίτης[1] | [ἐπε]στάτει, Φειδόξενος Φιλοθέμιος | [Νη]σίτης[2] εἶπεν·

Litteratura volgaris praeter Ξ. Litterae ΘΟΩ reliquis paullo minores. Alteri tertii a. Chr. n. saeculi parti Rossius titulum tribuit magna cum probabilitate. 1 Sic Rossianum apographum; Κοσυμίτης Finlayanum, quod

5 ἐπειδὴ πειρατῶν εἰς ‖ τὴν χώραν ἐμβαλόντων νυκτὸς καὶ | [ἁ]λου-
σῶν παρθένων τε καὶ γυναικῶν | καὶ ἄλλων σωμάτων καὶ ἐλευ-
θέρων καὶ δού|λων τῶμ πάντων πλειόνων ἢ τριάκοντα, | ἔτι ἐπὶ
10 τοῦ λιμένος πλοῖα ἐξέκοψαν ‖ [κ]αὶ ἔλαβον τὸ πλοῖον τὸ Δωριέος,
ἐν ὧι | [ὤι]χοντ'[3] ἔχοντες τά τε σώματα καὶ τὰ | ἄλλα ἃ ἔλα-
βον· τούτων δὲ συμβάντων | Ἡγήσιππος καὶ Ἀντίπαππος οἱ υἱοὶ |
15 Ἡγησιστράτου, ὄντες καὶ αὐτοὶ αἰχμ‖άλωτοι, συνέπεισαν τὸν
ἐπὶ τῶν πει|ρατῶν ἐπιπλέοντα Σωκλείδαν ἀπο|λῦσαι τά τε ἐλεύ-
θερα σώματα καί τινα | τῶν ἐξελευθέρων καὶ τῶν δούλων, |
20 [αὐ]τοὶ δὲ ὑπὲρ τούτων προήιρηνται ‖ [ὁμ]ηρεύειν, ἐνδεικνύμενοι
πᾶσαν | [φι]λοτιμίαν, ὅπως μήτε τῶμ πολιτίδων | μήτε τῶμ πο-
λιτῶν μηθεὶς ἀχθεῖ ἐπὶ | [τ]ὸ λάφυρον μηδὲ πραθεῖ μηδὲ
25 ἐν ἀ|νάγκαις καὶ κακοπαθίαις γένηται, ‖ μηδὲ διαφωνήσει[4]
σῶμα μηθὲν πο|λιτικόν, ἀλλὰ διὰ τούτους σέσωισται | τὰ αἰχ-
μάλωτα σώματα εἰς τὴν | [οἰκε]ίαν ἀπαθῆ· δεδόχθαι τῶι δή-
30 |μωι, στεφανῶσαι Ἡγήσιππον καὶ ‖ Ἀντίπαππον ἑκάτερον θαλ-
λοῦ στε‖[φ]άνωι ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ φιλοτιμί|[α]ς ἣν τυγχάνουσιν
πεποιημένοι | [εἰς] τοὺς γενομένους τῶν πολιτῶν | [αἰ]χμαλώτους.
35 ἀνειπεῖν δὲ τόδε τὸ ψή‖φισμα Διονυσίοις ἐν τῶι ἀγῶνι τῶν | [τρ]α-
γωιδῶν· ὁ δὲ κῆρυξ ἀναγορευέ|[τ]ω ὅτι ὁ δῆμος στεφανοῖ Ἡγή-
σιππον | καὶ Ἀντίπαππον ἀρετῆς ἕνε|κεν καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς
40 τοὺς ‖ [ἁ]λόντας μεθ' αὐτῶν[5]· ἀναγρά[ψαι] | δὲ τόδε τὸ ψήφισμα
εἰς στήλην κ[αὶ | σ]τῆσαι εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς τῆ[ς] | Πολιά-
δος, τῆς δὲ ἀναγραφῆς ἐπιμ|ελη θῆναι Ἡγησίστρατον.

Boeckhius sequitur. Pagum Amorgi insulae significari monuit Ross. 2 Supplevit R., incertum esse non ignorans. Insulas parvas prope sitas pagum quendam civitatis Amorginorum vel potius Aegialensium effecisse coniecit idem. 3 Supplevit Rangabé. [ἔτυ]χόν τ' Ross. Boeckh, quod neque sententiae neque enuntiati structurae convenit. 4 διαφωνεῖν ‚*intercidere*', ‚*perire*' recentioris Graecitatis est. Ad Diodor. XVI, 3 et Hesych. v. διαφωνεῖν provocavit Rossius. 5 Iniuria Rossius aspirationem perperam additam existimat; immo pronominis reciproci usum facile ex vi nominis φιλοτιμία explicari (quasi diceretur φιλοτιμηθέντας εἰς τοὺς ἁλόντας μεθ' αὐτῶν) monuit Rangabé.

---

194 Basis parva marmoris caerulei, Deli ad porticum Philippi. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 217 n. 9.

Τὸ κοινὸν Μ[ακεδόνων][1] | βασιλέα Φίλ[ιππον βασιλέως] | Δημη-
τρίου ἀ[ρετῆς ἕνεκεν] | καὶ εὐνο[ίας τῆς εἰς ἑαυτούς].

Litterae volgares; vs. 1 diductioribus litteris scriptus. 1 Supplevi ex titulo Olympico Arch. Ztg. XXXV p. 38 n. 37: [Δρω]πίωνα Λέοντος, | [βα]σιλέα Παιόνων | [κ]αὶ κτίστην, τὸ κοινὸν | τῶν Παιόνων ἀνέθηκε[ν] | ἀρετῆς ἕνεκεν | καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐτούς. Reliquorum versuum supplementa Homollii sunt.

195 Ad aedem Beatae Virginis in oppido *Mandraki* insulae Nisyri, tabula marmoris albi. Ed. Ross Inscr. inedd. II p. 54 n. 166.

Βασιλεὺς Φίλιππος[1] Νισ[υ]ρίοις χαί|ρειν· ἀφέσταλκα Καλλίαν
πρὸς | ὑμᾶς, ὄντα καὶ ἡμῖν συνήθη καὶ ὑ|μέτερον πολίτην·
5 εἰδὼς δὲ (α)ὐτ|ὸν[2] εὔνου[ν ὄν]τ(α)[3] τῆι πόλει καὶ πολλ|άκις ὑπὲρ
ὑμῶν δεξιωσ(ά)μενον[4] πρὸ|ς ἐμέ, ἐντέτ(αλμ)α(ι)[5] αὐτῶι δ(ι)ανγεῖ-
λα|ι[6] ὑμῖν ἃ (ἠ)βουλόμην[7] ὑμᾶς εἰδῆσαι.
10 Ἐπὶ Λυσικράτεος δαμιεργοῦ, ‖ μηνὸς Καρνείου ἰκάδι, | ἔδοξεν
τῶι δάμωι, βουλᾶς γνώ|μα· ἐπειδὴ Καλλίας πάρεστι | πὰρ βα-
15 σιλέως Φιλίππου γράμ|ματ(α) φέρων καὶ σφραγῖδα τὰν ‖ βασιλέως
καὶ ἀπαγγέλλων | δεδωκέν(αι)[8] βασιλῆ ἁμῖν νόμοις | τοῖς πατρίοις
καὶ ὑπάρχουσιν | χρῆσθαι, δεδόχθαι Νισυρίοις, | [ὅπ]ως Καλλίας
20 ἀπαγγέλλει, ‖ [τοῖς νόμοις] χρῆσθαι απα------

Litteras volgares Rossius exhibet praeter Θ Ξ. 1 Demetrii f. Macedo. Eum Ol. 145, 1 (200|199 a. Chr.) plerisque Cycladibus et reliquis minoribus maris Aegaei insulis potitum videri per Dicaearchum Aetolum (Polyb. XVIII, 54, 8. Liv. XXXI, 15, 8) monuit Ross; quo tempore sine dubio hanc epistulam scriptam esse. 2 ΛΥΤ|ΟΝ 3 ΙΤΑ 4 ΣΕΜΕΝΟΝ 5 ΕΝΤΕΤΜΙΝΓΑΡ. Emendavi Hermae XVI p. 192. ἔν τε ὑμῖν παρ' Rossius, ipse sane de lectionis sinceritate dubitans. 6 ΔΗΑΝΓΕΙΛΑ|Ι. Emendavi. 7 ΝΒΟΥΛΟΜΗΝ. Rossius (ἐ)βουλόμην. Sed N ex H, non ex E ortum apparet. 8 ΔΕΔΩΚΕΝ. Emendavit Ross.

196 Fragmenta duo tabulae lapidis Hymettii, Athenis in arce. Alterum edd. Pittakis Eph. 1059. Rangabé Ant. Hell. 479. Ussing Inscr. ined. n. 57; alterum (versuum 5—19 dextras partes continens) addidit Koehler C. I. Att. II. 413.

[------τῆς πρυτ]|ανε[ίας -------- ψήφισ]|μα δήμου· τῶν πρ[οέδρων ἐπεψή]|φιζεν Ἀντιμένη[ς.....] | καὶ συμπρόε-
5 δροι· ἔ[δοξεν τῶι] ‖ δήμωι· Φιλέας Φι[λ]ον[αύτ]ο[υ] | Παλληνεὺς εἶπεν· ἐ[π]ειδὴ Εὐξ|ενίδης διατελεῖ [ε]ὔνους ὢν τ|ῶι δήμωι τῶι Ἀθην[α]ίων, καὶ τά|ς τε εἰςφορὰς ἁπ[άσ]ας, ὅσας
10 ἐψ|ήφισται ὁ δῆμος ε[ἰ]ςενεγκεῖ|ν τοὺς μετοίκους, [ε]ὐτάκτως [ε]|ἰςενήνοχεν, καὶ ἐν τῶι πολέ[μ]|ωι τῶι πρότερον[1] ἐθελοντὴς
15 [ν]|αύτας δώδεκα ἐνεβίβασεν, κα|ὶ νῦν εἰς τοὺς καταπάλτας[2] ν[ε|υ]ρὰς ἐπέδωκεν, καὶ ὅσα ἐπετά|χθη αὐτῶι ὑπὸ τῶν στρατη-γῶν | καὶ τῶν ταξιάρχων ἅπαντα πρ|οθύμως ὑπηρέτηκεν, καὶ τ[ὰ]
20 ἄ[λ]‖λα διατελεῖ φιλοτιμούμε[νο]|ς εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμο|ν τὸν Ἀθηναίων, δεδόχθαι τῶι | δήμωι, ἐπαινέσαι Εὐξενίδην | Εὐπό-
25 λιδος Φασηλίτην, καὶ στ|εφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνωι ε|[ὐ]νοίας ἕνεκα καὶ φιλοτιμία|[ς] τῆς εἰς τὸν δῆμον· καὶ εἶναι | [αὐτὸ]ν
30 ἰσοτελῆ καὶ αὐτὸν καὶ | [ἐκγόνους· καὶ ο]ἰκίας αὐτοῖς ‖ [εἶναι ἔγκτησιν Ἀθήν]ησιν ὅπ[ου ἂν βούλωνται-------]

Litterae volgares praeter Ξ et ‡ (φῖ), dispositae στοιχηδόν. Ad belli Macedonici aetatem rettulit Koehler, paullo post duas in Atticam incursiones, quas Philippus exiguo intervallo Ol. 145, 1 (200|199 a. Chr.) fecisset, Euxenidi hos honores decretos statuens. 1 De priore belli contra Philippum gesti parte haec interpretatur Koehler addens 'scilicet iam ante incursiones Macedonum classem instruxerant et bello maritimo interfuerant, de qua quidem re quantum memini ab historicis nihil diserte traditum est; cf. tamen Liv. XXXI, 15 et Polyb. XVI, 26'. 2 Hanc unam vocis scripturam noverunt tituli antiquiores.

---

197 Tabula marmoris Pentelici admodum detrita, inventa in arce Athenarum. Edd. Pittakis Eph. 209. Rangabé Ant. Hell. 411. Ex suo Velsenique apographo Koehler C. I. Att. II 414.

·-------τα φίλ(α) η[1]---- | [------- Ἀθ]ηναίοις ἀξι -----
|----- ατο ---α καὶ ε..α-- | ---θαι συμφέρο[ντ]ος κ----
5 δοξ---- τε..ς ‖ [ἀγ]αθεῖ τύχει, δεδό[χθ]αι τῶι δ[ήμωι, ἐπαι-νέ]σαι Ἤρι|ν Κόθωνος Βυζάντιον[2], καὶ στεφαν[ῶσαι] χρυσῶ[ι] |

Litterae volgares praeter ΞΣ. φῖ modo Φ modo + est, πῖ plerumque Γ, nonnunquam Π et Π. 1 ΤΑΦΙΛΛΙ 2 Byzantios in primis se cum

στεφάνωι εὐνοία[ς ἕ]νεκεν [καὶ] φ[ιλο]τ[ιμία]ς ἣν ἔ[χει πρὸς Ἀθη-
ναίο[υς. ε]ἶν[αι δὲ α]ὐ[τὸ]ν κ[αὶ] π[ρ]όξενον | καὶ εὐεργέτην τοῦ δή-
10 μ[ου, καὶ δ(]δοσ[θ]α[ι] ἔ[γ]κτη||σιν αὐτῶι γῆς καὶ οἰκίας κατὰ τοὺς
ν[ό]μους. ἐπ[αι]|νέσαι δὲ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ τριηράρ[χ]ους, [Μη||-
νοφάνην Ἀσκληπιάδ[ο]υ, Ἐκ[ατ]αῖον Κόλχου, κα[ὶ τὸν] | ταμίαν
Γλαῦκον Λυσ[ίου] Βυζ[α]ντ[ί]ους, [κ]αὶ στ[εφα]|νῶσαι ἕκαστον
15 αὐτ[ῶ]ν θαλλ[οῦ] στε[φάν]ω[ι] (εὐ)[νοί]||ας[3] ἕνεκεν τῆς πρὸς τὸν δῆ-
μ[ον. καλέσαι δὲ Ἥριν] | καὶ Μηνοφάνην καὶ Ἑκαταῖ[ο]ν κ[α]ὶ
[τὸν ταμί]α[ν ἐπὶ δ]||εῖπνον εἰς πρυτανεῖον ἐπὶ ξέν[ια[4] εἰς αὔρ]ιο[ν·
ὑπάρχ]|ειν δὲ [α]ὐ[τ]οῖς καὶ εἰς τ[ὸ λοι]π[ὸν φιλοτιμουμ]έ[νοι]|ς ἐπὶ
20 πλέον ἀποδείκνυ[σ]θα[ι] τὴ[ν ἑαυτῶν] εὔνο[ι]||α]ν πρὸς Ἀθηναίους
κ[α]ὶ [ἄλλ]ο ἀγα[θὸ]ν ε[ὑρέσθ]αι (παρὰ)[5] | τοῦ δήμου μεῖζον, [οὗ] ἂν
ἄξιοι εἶ[ναι δοκῶσιν. ἀνα]|γράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γρα[μ-
ματέα τὸν | κ]ατὰ [πρυταν]είαν ἐν στήλει λιθ[ίνει καὶ στῆσ]α[ι |
25 ἐ]ν [ἀκρόπολει]· τῆς δὲ ποήσεως τῆς σ[τήλης καὶ] || τῆ[ς] ἀναθέ-
σεως ἐπιμεληθῆ[ναι κ]αὶ μερίσαι τ]ὸ γε[νό|μ]ε[ν]ον ἀνάλωμα τοὺς
τα[μ]ίας [τ]ῶν [-----|--, ὅπ]ως ἂν το[ύ]τω[ν συν]τ[ελ]ου(μ)έ[νων[6]
-----|--ον---σιν εὐσ[--------- ὁ] δῆμ[ος--] | .ου--- π.
30 ν π.υ-----ος-------||. αι χ[άριτας] καὶ [οἱ εὐεργέται τύχωσι
τιμῆς τῆς | π]ρος[ηκ]ούσης.

Attalo et Rhodiis ad bellum contra Philippum gerendum coniunxisse (Polyb. XVI, 2, 10) ideoque mirum non esse quod per belli Macedonici tempora classis Byzantiorum in Piraeeum venisset et ab Atheniensibus publicis honoribus recepta esset, monuit Koehler. 3 ΓΝΩΜΗΣ 4 Coniunctio formularum ἐπὶ δεῖπνον et ἐπὶ ξένια a sollemni usu plane abhorrens neglegentiae eius qui hoc decretum composuit tribuenda est. 5 Praepositionem manifesto lapicidae errore omissam adiecit Koehler. 6 ΟΥΝΕ

---

198 Titulus Delphis incisus muro meridionali substructionum templi Apollinis Pythii. Edd. C. Wescher et P. Foucart Inscriptions recueillies à Delphes n. 18. Singulorum archontum annos definivit A. Mommsen Philol. XXIV p. 1 sqq.

Τοίδε Δελφῶν πρόξενοι· a. Chr.
ἄρχοντος Ἐμμενίδα, βουλευόντων | Δαμοχάρεος, Ἀγίω- 197/6
5 νος, Πράξωνος· | Πολύξενος Λεοντομένεος Λιλαιεύς. || ἄρ-
χοντος Ἐμμενίδα, βουλευόντων | τὰν δευτέραν ἑξάμη-

νον Πατρέα, Ταραντίνου, | Ἥρυος· Ξένων Διονυσίου Ἀθη-
ναῖος.
ἄρχοντος Ὀρθαίου τοῦ Μαντία, βουλευόντων | τὰν 196|5
10 δευτέραν ἑξάμηνον Κλεοδάμου, Λύσωνος, ‖ Παρνασσίου·
Θεόδωρος Ἡρώνακτος, Κλεόδαμος | Καΐκου, Κρινᾶς Πυ-
θία, Πυθίας Κρινᾶ, Μασσαλιῶται.
ἄρχοντος Διοδώρου τοῦ Μαντία, βουλευόντων τὰν 195|4
δευτέραν | ἑξάμηνον Καλλικράτεος, Ὀρθαίου, Δίωνος· Βλάτ-
15 τος | Ματούρου Κανυσῖνος. ‖ ἄρχοντος Διοδώρου, βου-
λευόντων τὰν δευτέραν | ἑξάμηνον Καλλικράτεος, Ὀρθαίου,
Δίωνος· Κόϊντος | Ὀτόριος[1] Κοΐντου Ῥωμαῖος. | ἄρχοντος
Διοδώρου, βουλευόντων τὰν πρώταν | ἑξάμηνον Ὀρέστα,
20 Βούλωνος, Μένωνος· Ὕμνος ‖ Σκύθα Χερσονασίτας. | ἄρ-
χοντος Διοδώρου, βουλευόντων τὰν πρώταν | ἑξάμηνον
Ὀρέστα, Βούλωνος, Μένωνος· Ἀπατούριος | Κίκωνος Παν-
τικαπαιεύς. | ἄρχοντος Διοδώρου, βουλευόντων τὰν πρώ-
25 ταν ‖ ἑξάμηνον Ὀρέστα, Βούλωνος, Μένωνος· Ἰάτροπος |
Ζωβίου Κορίνθιος. | ἄρχοντος Διοδώρου, βουλευόντων
τὰν δευτέραν | ἑξάμηνον Καλλικράτεος, Ὀρθαίου, Δίωνος·
Ξενοφῶν | Εὐρυλέοντος Αἰγιεύς[2].
30 ἄρχοντος Πειθαγόρα, βουλευόντων τὰν πρώταν | 194|3
ἑξάμηνον Ἀβρομάχου, Εὐρυμάχου, Βαβύλου· | Ἀλέξανδρος
Ἀντιόχου Ἀκαρνάν[3], καὶ τοὶ υἱοὶ αὐτοῦ | Φίλιππος, Ἀντί-
γονος[4], Ἀκαρνᾶνες. | ἄρχοντος Πειθαγόρα, βουλευόν-

---

1 I. e. *Voturius* (*Veturius*). Similiter *υ* initialis ante *ῑ* (*ὄ*) non expressa est in nomine Ὀλτεινία n. 226, 4. Οὐλτινία C. I. Att. III 595. Th. Mommsen Ephem. epigr. I p. 285. 2 Xenophon Aegiensis a. 197|6 a. Chr. colloquio Philippi regis et T. Quinctii Flaminini interfuit (Polyb. XVIII, 1, 4. Liv. XXXII, 32, 11) et deinde Romam legatus profectus est (Polyb. XVIII, 10, 11). Euryleonta Achaeorum praetorem 209 a. Chr. Polybius commemorat X, 21, 1, qui nescio an Xenophontis pater sit. 3 Alexander Acarnan primo Philippi, deinde quum is cum Romanis pacem fecisset, Antiochi Magni familiaris erat (Liv. XXXV, 18, 1), et cum parti exercitus ab eo praefectus esset (Liv. XXXVI, 11, 6) ex vulneribus in proelio ad Thermopylas acceptis in Cenaeo Euboeae promunturio decessit a. 191 a. Chr. (Liv. XXXVI, 20, 5). 4 Cf. Polyb. XXVII, 5, 1 sqq. ὅτι Περσεὺς πυνθανόμενος ἔτι τινὰς τῶν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ πόλεων ἀντέχεσθαι τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνοίας, Ἀντίγονον ἐξαπέστειλε τὸν Ἀλεξάνδρου πρεσβευτήν. Sane ethnico non addito certum non est, hunc Alexandri Acarnanis filium esse, sed veri non dissimile, quia is paterna habebat et odium Romanorum et familiaritatem cum regia

35 των τὰν || πρώταν ἑξάμηνον Ἀβρομάχου, Εὐρυμάχου, | Βα-
βύλου· Φανταγόρας Φανταγόρα Κῶιος.

ἄρχοντος Θεοξένου, βουλευόντων τὰν δευτέ|ραν
ἑξάμηνον Φιλοκράτεος, Πολεμάρχου, Ἄρ|χωνος, οἵδε πρό-
40 ξενοι· Κάσανδρος Μενε||σθέος Τρὼς ἀπὸ Ἀλεξανδρείας[5].

ἄρχοντος Πειθαγόρα, βουλευόντων | τὰν δευτέραν
ἑξάμηνον Διοδώρου, | Εὐκλείδα, Μνάσωνος· Ἡγησιάναξ |
45 Διογένους Ἀλεξανδρεὺς ἐκ τᾶς Τρωάδος[6]. || ἄρχοντος
Πειθαγόρα, βουλευόντων | τὰν δευτέραν ἑξάμηνον Διο-
δώρου, | Εὐκλείδα, Μνάσωνος· Ἀθηναγόρας Ἀθη|ναγόρα
τοῦ Λεωσέβου Χῖος.

50 ἄρχοντος Ὀρθαίου τοῦ Μαντία, βουλευόντων || 196|5
τὰν δευτέραν ἑξάμηνον Λύσωνος, | Κλεοδάμου, Παρνασσίου·
Σωκράτης Ἐπικρά|τεος, Λύκων Σωσάνδρου, Βόηθος Ἀμει-
νο|κλέος, Λαμιεῖς.

55 ἄρχοντος Κλεοδάμου, βουλευόντων τὰν || πρώταν 192|1
ἑξάμηνον Ἀμύντα, Θεοφράστου, | Πραξία· Φορμίων Πυ-
θίωνος, Ἡρακλείδας | Ῥίσθα, Χερσονασῖται ἐκ τοῦ Πόν-
του[7]. | ἄρχοντος Κλεοδάμου, βουλευόντων τὰμ | πρώ-
60 ταν ἑξαμηνον Ἀμύντα, Θεοφράστου, || Πραξία· Ἵππαρχος
Γλαυκίππου Δη|μητριεύς.

ἄρχοντος Φαίνιος, βουλευόντων τὰν δευ|τέραν ἑξά- 191|0
μηνον Παρ[ν]ασίου, | Μενεστράτου, Μαντία· Σάλσιος Τα-
65 γύλ||λιος Ταγίλου υἱὸς Ἀργυριππανός. | ἄρχοντος Φαί-
νιος, βουλευόντων | τὰν δευτέραν ἑξάμηνον Παρνασ|σίου,
70 Μαντία, Μενεστράτου· | Γάιος Στατῴριος Γαΐου υἱὸς || Βρεν-
τεσῖνος. | ἄρχοντος Φαίνιος, βουλευόντων τὰν πρώ|ταν
ἑξάμηνον Ἀνδροκρίτου, Κλεοδάμου, | Ξένωνος· Εὐβουλίδης
Εὐχήρου Ἀθηναῖος[8]|. ἄρχοντος Φαίνιος, βουλευόντων

Macedonum familia. 5 Cf. n. 211 cum notis. 6 Hegesianax Alexandrensis ex Troade, poëta, grammaticus, rerum gestarum scriptor (C. Müller F. Hist. Gr. III p. 68), ab Antiocho Magno cum Lysia et Menippo legatus ad T. Quinctium Flamininum missus est (Polyb. XVIII, 47, 4. 50, 3. Liv. XXXIV, 57, 6. Appian. Syr. 6). Eo tempore Delphi proxeniam ei decreverunt. P. Foucart Revue de philologie II (1878) p. 216. (E. Rohde Mus. Rh. XXXIV p. 153). 7 Ipsum proxeniae decretum, quod infra edetur (n. 207) hos duumviros a civibus missos victimas Apollini Pythio et Minervae Pronaeae adduxisse docet. 8 Eucheir eiusque filius Eubulides Athenienses pagi Cropidarum, statuarii, commemorantur cum a Plinio N.

75 τὰν δευτέραν ἑξάμηνον Μαντία, ‖ Παρνασσίου, Μενεστράτου·
Ἄγρων Θεοφίλου Ἡρακλειώτας.
ἄρχοντος Καλλικράτεος, βουλευόντων | τὰμ πρώ- 190|89
ταν ἑξάμηνον Μνάσωνος, Θρασυ|κλέος, Μένωνος· Δημή-
80 τριος Μνασέα | Θηραῖος. ‖ ἄρχοντος Καλλικράτεος,
βουλευόντων | τὰν πρώταν ἑξάμηνον Μνάσωνος, | Μένωνος,
Θρασυκλέος· Ὄρθων Ζωπύρου | Ῥηγῖνος. | ἄρχοντος
85 Καλλικράτεος, βουλευόντων ‖ τὰν πρώταν ἑξάμηνον Μνά-
σωνος, | Μένωνος, Θρασυκλέος· Μάαρκος Ὀαλ[ε]ριος[9] |
Ὀμοττόνης[10] καὶ τοὶ υἱοὶ αὐτοῦ Πόπλιος, | Γάϊος, Μάαρ-
κος, Κόιντος, Ῥωμαῖοι. | ἄρχοντος Καλλικράτεος,
90 βουλευόντων ‖ τὰν πρώταν ἑξάμηνον Μνάσωνος, | Μένωνος,
Θρασυκλέος· Λέοντις | Σωσικράτεος Ἀκραγαντῖνος. | ἄρ-
χοντος Καλλικράτεος, βουλευόντων | τὰν πρώταν ἑξά-
95 μηνον Μνάσωνος, Μέ‖νωνος, Θρασυκλέος· Στρόμβιχος |
Διονυσοδότου Ἀπολλωνιάτας. | ἄρχοντος Καλλικρά-
τεος, βουλευόντων | τὰν δευτέραν ἑξάμηνον Γλαύκου, Δεξι|-
100 κράτεος, Καλλία· Ἐράτων Ἀμφιτίμου ‖ Λευκάδιος. | ἄρχον-
τος Καλλικράτεος, βουλευόντων τὰν | δευτέραν ἑξά-
μηνον Γλαύκου, Δεξικράτε|ος, Καλλία· Ὀνάσιμος Ἐπικρα-
τίδου Πελλαῖος.

---

h. XXXIV, 88. 91 et Pausania VIII, 14, 10, tum in titulis satis multis. De eorum aetate post alios disseruit P. Foucart ad Lebas Inscr. II p. 28 sqq., qui demonstravit, etsi in eadem familia etiam antea et postea nomina illa fuissent, tamen artifices quidem non esse cur plus duobus fuisse sumeremus, qui extremo tertio et ineunte altero a. Chr. saeculo floruissent. Nuper in titulo Delphico (Bull. de corr. Hell. VI (1882) p. 237 n. 72) inventus est [Εὐ]χειρ Εὐβουλί[δου Ἀθηναῖος] hieromnemon, quem cum lapidem post restitutam antiquam foederis Amphictyonici formam inscriptum esse appareat, Eubulidis sculptoris filium esse veri simile est. 9 ΟΛΛ.ΡΙΟΣ. Supplerunt F. et W. dubitanter. Nunc iam cum sciamus Muttinem (not. 10) M. Valerii Laevini consulis beneficio civitatem Romanam nactum esse, de nomine gentili nihil dubii relinquitur. Eadem scripturae ratio observatur C. I. Att. II 465 (Ὀαλέριος). Polyb. II, 20, 2 (Ὀάδμων). Conze, Erg. der Ausgr. zu Pergamon p. 76 (Σεροῖλιον). 10 Muttines Libyphoenix Hippacritanus cum Agrigentum Romanis prodidisset (Liv. XXVI, 40, 3 sqq.) a. M. Valerio Laevino cos. 210 a. Chr. in senatum introductus et tribuno plebis rogante civitate donatus est (Liv. XXVII, 5. 6. 7). Anno 190 a. Chr. in exercitu L. Scipionis equitibus Numidis praeerat (Liv. XXXVIII, 41, 12 sqq.), ac tunc ei una cum filiis (ex quibus unus sub patris imperio militans apud Livium commemoratur) Delphi proxeniam decreverunt. Cf. Hermae XV

105 ἄρχοντος Ξένωνος τοῦ Ἀτεισίδα, βουλευόν||των 189|8
τὰν πρώταν ἑξάμηνον Ἀγάθωνος, Ξενο|στράτου, Κλεοδάμου·
Ἄβρων Καλλίου Ἀθηναῖος[11]. | ἄρχοντος Ξένωνος τοῦ
Ἀτεισίδα, βουλευόν|των τὰν δευτέραν ἑξάμηνον Κλεο-
δάμου, Ξένω|νος, Δεξικράτεος· Πραῦλος Φοξίνου Σκο-
110 τουσσαῖος.[12] || ἄρχοντος Ξένωνος τοῦ Ἀτεισίδα,
βουλευόντων τὰν | δευτέραν ἑξάμηνον Κλεοδάμου, Ξένω-
νος, Δεξικράτεος· | Τίτος Κοΐγκτιος Τίτου υἱὸς Ῥωμαῖος[13].|
ἄρχοντος Ξένωνος τοῦ Ἀτεισίδα, βουλευόντων τὰν
115 δευ|τέραν ἑξάμηνον Κλεοδάμου, Ξένωνος, Δεξικράτεος· ||
Λεύκιος Ἀχίλιος Καίσωνος υἱὸς Ῥωμαῖος.[14] | ἄρχοντος
Ξένωνος τοῦ Ἀτεισίδα, βουλευόντων τὰν δευ|τέραν
ἑξάμηνον Κλεοδάμου, Ξένωνος, Δεξικράτεος· | Μάαρκος
Αἰμύλιος Λέπεδος Μαάρκου υἱὸς Ῥωμαῖος.[15] | ἄρχοντος

---

p. 158 sqq. 11 Habro Calliae f. Batensis inter pueros qui in Theseorum certaminibus vicerunt recensetur C. I. Att. II 444. 445. Ac de prioris quidem tituli aetate magnopere dissentiunt homines docti; qua in re id certe summo iure a Koehlero pronuntiatum est, propter Attalidis tribus mentionem non licere ultra annum 200 a. Chr. ascendere (Cf. Liv. XXXI, 15, 6); ac mireris sane G. Hirschfeldium Berichte der sächs. Ges. der Wissensch. phil.-hist. Cl. 1878 p. 24, qui intra annorum 220 et 210 a. Chr. spatium tabulam inscriptam pronuntiat, illius gravissimi argumenti nullam rationem habuisse. Quodsi statim post a. 200 Theseorum victores inscriptos iudicamus, fieri potest, ut idem Habro qui tunc puer vicit, decem annis post a Delphis proxenus creatus sit; sin autem aliquot decenniis post demum illum titulum confectum sumamus, cognominem nepotem intellegemus, quem novimus ex titulo 445, qui nullo modo ad maiorem illum Habronem spectare potest. 12 In Eusebii chronicorum versione Armeniaca (I p. 243 ed. Schoene) inter Thessalorum strategos qui inde ab anno 195 a. Chr. fuerunt, anno septimo (189 a. Chr.) recensetur '*Pravilus Phaxae* (*filius*) *Kutusaeus*'. Ipso igitur praeturae anno proxeniae honore a Delphis affectus est. R. Weil, Zeitschrift für Numismatik I p. 182. 13 T. Quinctius Flamininus cos. 198 a. Chr. Quo tempore proxenia ei decernebatur, non iam in Graecia erat, sed Romae censura fungebatur, ut monuit A. Mommsen Philol. XXIV p. 32, qui tamen iniuria sumpsit, eum iam ante aliquo ex eis annis, qui huius catalogi initium proxime praecedunt, proxenum factum esse. Neque enim hic honos iterari potuit (cf. not. 31). 14 Pater M' Acilii L. f. K. n. Balbi cos. 150 a. Chr. Th. Mommsen Ephem. epigr. I p. 285 not. 1. 15 Cos. 197 a. Chr. Eum tum vel maxime operam dedisse ut Graeciae regiones Delphis propinquas a. M. Fulvii Nobilioris, quocum privatas inimicitias habebat, violentia tegeret, monuit A. Mommsen Philol. XXIV p. 34, eamque ob causam ei proxeniam decretam esse haud improbabiliter coniecit.

120 Ξένωνος τοῦ Ἀτεισίδα, βουλευόντων τὰν ‖ δευτέραν
ἑξάμηνον Κλεοδάμου, Ξένωνος, Δεξι|κράτεος· Λύκος Φιλέα
Ταραντῖνος[16].
ἄρχοντος Κλεοδάμου τοῦ Π[ολυ]κλείτου, | 188|7
βουλευόντων τὰν πρώταν ἑξάμηνον Ἐτυ|μώνδα, Πραξία,
125 Πεισίλα· Χαροπῖνος Ἀντάλ‖λου Ἐλεάτας. | ἄρχοντος
Κλεοδάμου τοῦ Πολυκλείτου, βουλευ|όντων τὰν πρώ-
ταν ἑξάμηνον Ἐτυμώνδα, | Πραξία, Πεισίλα· Εὔδοξος
130 Αἰσχρίωνος Ἐλε|άτας. ‖ ἄρχοντος Κλεοδάμου τοῦ
Πολυκλείτου, βουλευ|όντων τὰν πρώταν ἑξάμηνον Πει-
σίλα, Ἐτυ|μώνδα, Πραξία· Πτολεμαῖος Πτολεμαίου | τοῦ
Χρυσέρμ[ου] Ἀλεξανδρεὺς[17] καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γαλέστ[ης][18],
135 | Πτολεμαῖος Μάκρωνος καὶ τοὶ υἱοὶ αὐτοῦ Κλεό‖βουλος,
Πτολεμαῖος, Ἄνδρυτος, Ἀλεξανδρεῖς.
Ἀριστόνικος Ἀριστονίκου Ἀλεξανδρεύς[19]

Πτολεμαῖος Πτολεμαίου	Ἀλεξανδρεύς[20]	Διονύσιος[22]
Κομανὸς[21]	Ἀλεξανδρεύς	Διονυσίου
Ἀρατομένης	Ἀλεξανδρεύς	Ἀλεξανδρεύς

140 Στράτιος Στρατίου Ναυπάκτιος, | Φίλων Κάστορος[23] Ἀλε-
ξανδρεύς, | Ἀγήσαρχος Τ(λ)ωεύς.[24] | ἄρχοντος Κλεο-

16 Phileas Tarentinus a. 212 a. Chr. cum per speciem legationis Romae esset, obsides Thurinos sollicitavit, sed cum eis fugiens deprehensus et de saxo deiectus est. Liv. XXV, 7, 11—14. Quem si Lyci patrem esse statuemus, temporum certe rationes optime convenient. 17 Cf. 169[1]. 18 Ad hunc ingeniose et probabiliter E. Rohde Mus. Rh. XXXV p. 153 not. 2 rettulit narrationem Aeliani Var. hist. I, 30 Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς (quem R. intellegit Epiphanem, 205—181 a. Chr.) ἐρώμενον εἶχε Γαλέτην (scr. Γαλέστην) ἰδεῖν καλλιστον κτλ. 19 Aristonicus eunuchus Ptolemaei Epiphanis mercennariis militibus praefuit. Polyb. XXII, 7, 6. 22, 1. 20 Versuum 137—139 dispositionem qualis in lapide est expressi ut appareret fieri posse ut ad nomina Κομανός et Ἀρατομένης, quae contra huius catalogi morem patronymicis carent, ex v. 137 suppleatur Πτολεμαίου. Quod nescio an confirmetur Polybii testimonio XXXI, 28, 2 qui a. 160 a. Chr. Comanum et Ptolemaeum fratres a Ptolemaeo Physcone Romam missos narrat. 21 Comanus a. 169 a. Chr. Ptolemaeo Physconi cum Antiocho Epiphane bellum gerenti in consilio fuit (Polyb. XXVIII, 19, 1), aliquot annis post ab eodem Romam missus est (not. 20). 22 Fortasse hic Dionysii Thracis, qui a. 216 a. Chr. Ptolemaei Philopatoris militibus praeerat (Polyb. V, 65, 10) filius est. 23 C. I. Att. II 381 populus Atheniensium Castori cuidam honores decernit, qui multum valebat apud Ptolemaeum quendam regem, quem Koehlerus Euergetam (247—222 a. Chr.) potius quam Philopatora (222—205 a. Chr.) esse putat. Eius filius sine dubio Philo est. 24 Ταωεός lapis

δάμου τοῦ Πολυκλείτου, βουλευόν|των τὰν δευτέραν
145 ἐξάμηνον Ἥρυος, Ὀρθαίου, || Ξενοκράτεος· Λεόντιχος Ἀρι-
στοβούλου Ἀσχειεύς[25].

ἄρχοντος Μαντία τοῦ Πολύωνος, βουλευόν-
των | τὰν πρώταν ἐξάμηνον Σωδαμίδα, Πολυκρά|τεος· . ενει-
κίδης[26] Δορκύλου Θηβαῖος.

150 ἄρχοντος Εὐχαρίδα τοῦ Φαίνιος, βουλευ|όντων
τὰν δευτέραν ἐξάμ[ηνον·[27]----------]

[ἄρχον]τος Πεισίλα, βουλευόντων τὰν πρώταν | 187|6
[ἐξά]μηνον Θεοφράστου, Ξένωνος, Ἀριστοτέλεος· | ...λων
Εὐδάμου Τριχονεύς, Πυθόδωρος Μεγι|στοτίμου Ναυπάκ-
155 τιος. || ἄρχοντος Πεισίλα, βουλευόντων τὰν δευτέραν |
ἐξάμηνον Κλεοδάμου, Ἥρυος, Φιλαιτώλου· | Κλέων Φι-
λιστίδα Ὠρώπιος. | ἄρχοντος Πεισίλα, βουλευόντων
160 τὰν δευτέ|ραν ἐξάμηνον Κλεοδάμου, Ἥρυος, Φιλαι|τώλου·
Θρασύλοχος Ἀλεξάνδρου | Ἀτράγιος[28], Ἀριστοκλῆς Ἀρι-
στοκλέους | Ἁλικαρνασσεύς.

ἄρχοντος Νικοβούλου μηνὸς Βου|κατίου, βου- 186|5
165 λευόντων τὰμ πρώταν ἐξά||μηνον Δεξικράτεος, Εὐκλείδα,
Ξενο|στράτου· Καφισόδωρος Θρασέα, Ξενότι|μος Φιλαιτώ-
λου, Θράσων Μύτωνος, Λεπαδεῖς. | ἄρχοντος Νικο-
βούλου, βουλευόντων τὰν δευτέραν | ἐξάμηνον Εὐκρά-
170 τεος, Δάμωνος, Ξενοχάρεος· Ἀπολλω||νιος Δημητρίου Χῖος. |
ἄρχοντος Νικοβούλου, βουλευόντων τὰν | πρώταν
ἐξάμηνον Εὐκλείδα, Δεξικράτε|ος, Ξενοστράτου· Δάμαρχος
Ἀγησία Θισβεύς.

175 ἄρχοντος Πεισίλα, βουλευόντων τὰν δευτέ||ραν 187|6
ἐξάμηνον Κλεοδάμου, Ἥρυος, Φιλαιτώλου· Ξένων Ξέ-
νωνος Κασσανδρεύς.

ἄρχοντος Εὐκράτεος, βουλευόντων τὰν | πρώταν 185|4
ἐξάμηνον Ἀβρομάχου, Ἀρχελάου, | Ξένωνος· Εὐάγγελος
180 Εὐκράτεος, Ἐπιτέ||λης Ἑρμαίου, Λεβαδεῖς. | ἄρχοντος

Emendarunt W. et F. 25 Steph. Byz. Ἄσχειον, πόλις Ἀχαΐας· τὸ ἐθνικὸν Ἀσχειεὺς ὡς Σιγειεύς, Ῥοιτειεύς. 26 Numerum litterarum quae initio nominis interciderint incertum esse, ac fortasse [Φερ]ενεικίδης scriptum fuisse adnotant W.-F. 27 Lapicida versum imperfectum reliquit. W.-F. 28 Eodem anno praetor Thessalorum erat. Nam quin idem homo sit qui apud Eusebium I p. 246 decimo loco recensetur *Thrasimakhus Alexandri (filius) Atraganus*, nemo dubitabit. Cf. R. Weil l. l.

Εὐκράτεος, βουλευόντων τὰμ πρώ|ταν ἑξάμηνον Ἀβρο-
μάχου, Ἀρχελά|ου, Ξένωνος· Ἀμμώνιος Ἀμμωνίου | Ἀλα-
185 βανδεύς, Ζωΐλος Ἱστιαίου Ἀλεξανδρεύς, || Γλαύκων Πτο-
λεμαίου τοῦ Χρυσέρμου Ἀλεξανδρεύς.[29]

ἄρχοντος Φαίνιος, βουλευόντων τὰν | δευτέραν 191|0
ἑξάμηνον Παρνασσίου, | Μενεστράτου, Μαντία· Βότρυς
Τιμο|θέου Ἀλεξανδρεύς.

190 ἄρχοντος Εὐκράτεος, βουλευόντων | τὰν δευτέ- 185|4
ραν ἑξάμηνον Κράτωνος, | Ὀρθαίου, Σωδαμίδα· Σκύμνος
| Ἀπελλοῦ Χῖος[30].

195 ἄρχοντος Κράτωνος, βουλευόντων || τὰν δευτέ- 184|3
ραν ἑξάμηνον Πεισιλάου, | Ἀνδρονίκου, Σωσινίκου· Διόγνη-
τος, | Δημᾶς Καλλικράτεος, Χῖοι.

ἄρχοντος Ἀρισταινέτου, βουλευόντων | τὰν πρώ- 183|2
200 ταν ἑξάμηνον Ἀμύντα, Ἀρχελάου, || Πράξωνος· Ὀλυμπιό-
δωρος Ὀλυμπίχου Ἀθηναῖος.

ἄρχοντος Δαμοσθένεος, βουλευόντων | τὰν δευ- 182|1
τέραν ἑξάμηνον Ἥρυος, Σωδαμίδα, | Ἀστυόχου· Νικάνωρ
Λυκίσκου Ἀμβρακιώτας, | Ὀλύμπιχος Εὐμήλου[31], Ἐπι-
205 χάρης Καλλίππου, || Φιλοκράτης Δεξιάρου, Κορωνεῖς.

ἄρχοντος Ἀνδρονίκου, βουλευόντων | τὰν δευ- 181|0
τέραν ἑξάμηνον Καλλία, | Δαμένεος, Κράτωνος· Δωσίθεος
210 Ζωΐλου Καλχηδόνιος, || Ἀντίπατρος Μενεδάμου Κορίνθιος.

ἄρχοντος Μαντία, βουλευόντων τὰν | πρώταν ἑξά- 180|79
μηνον Διοδώρου, Ξένωνος, | Σωσινίκου· Εὐφανίσκος Καλ-
λιξείνου, καθ' υἱο|θεσίαν δὲ Νικασιδάμου, Πιστόξενος Πυ-
215 θοδότου, || καθ' υἱοθεσίαν δὲ Θήριδος, Γοργῶνας Κλεισιμ-
βρότου, | Πειθιάδας Κλεομβρότου, Βωλίων Ἀ[λε]ξάνδρου,

---

29 Cf. 169[1] et supra v. 132. 30 Hunc geographum esse coniecit E. Rohde Mus. Rh. XXXIV p. 153, patrem fortasse philosophum Academicum, Arcesilai discipulum, commemoratum a Plutarcho de adul. et am. 22 p. 63 *d* et Athenaeo X 420 d. 31 Olympichum Coronensem Romanorum sectatorem commemorari a Polybio XXVII, 1, 9 monuit A. Mommsen Philol. XXIV p. 3. Idem nomen redit v. 246. Quae res sic sine dubio intellegenda est, ut cum ille bis theoriae Delphos missae interesset, qua in re sollemne erat ut omnes theori proxenia honorarentur (cf. not. 7), mera neglegentia sive oblivione beneficii antea in eum collati eius nomen etiam in alterum proxeniae decretum receptum statuamus. Iam Mommsenus de simili interpretatione cogitaverat, sed dubitabat quia sibi persuaserat licuisse eundem hominem bis eo honore affici (cf. not. 13).

| Ἀγήτωρ Δαμοστράτου, καθ' υἱοθεσίαν δὲ | Τιμοστρά-
του, Εὐέλθων Ἀντιδότου, Στράτων | Ἀριστοκράτευς, Κλεώ-
220 νυμος Δαμοκράτευς, ‖ Ῥόδιοι.

ἄ[ρχο]ν[τος Ε]ὐαγγέλου, | βουλευόντων τὰμ πρώ- 179|8
225 | ταν ἑξάμηνον Βούλωνος, | Αἰακίδα, Μελισσίωνος· Δι|ο-
νύσιος Ληγέτου Ἐλεάτας. | ἄρχοντος Εὐαγγέλου, |
βουλευόντων τὰμ πρώ|ταν ἑξάμηνον Βούλω|νος, Αἰακίδα,
230 [Με]λισσίω|νος· Μικυθίων Μικυλίωνος | Χαλκιδεύς[32].

ἄρχοντος Πραξία, βουλευόντων τὰν | πρώταν ἑξά- 178|7
μηνον Μνάσωνος, Σωτί|μου, Ἀμφιστράτου· Ἀπολλωνίδης
235 Ἀσκλη|πιοδώρου Ζεφ[υ]ριώτης[33]. | ἄρχοντος Πραξία,
βουλευόν|των τὰμ πρώταν ἑξάμη|νον Μνάσωνος, Σωτίμου,
240 | Ἀμφιστράτου· Ἀθηνίων ‖ Ἀθηνίωνος Κορίνθιος. | ἄρ-
χοντος Πρα|ξία, βουλευόν|των τὰν | δευτέραν ἑξάμηνον
245 ‖ Καλλία, Δαμένεος, | Βάχχιος· Ὀλύμπιχος | Εὐμήλου[34],
Μίκκων Διο|νυσοδώρου, Ἀθανίας | Ἐπαινέτου, Κορωνεῖς.

250 ἄρχοντος Μελισσί|ωνος, βουλευόντων τὰμ | πρώταν 177|6
ἑξάμηνον Δε|ξικράτεος, Ἀρχελάου, Ἀν|δρομένεος· Δαμέας
255 Θεάν|του Βούριος, | Φιλόνικος Σωκράτεος | Ἐλατεύς. | ἄρ-
χοντος Μελισσίωνος, βουλευόντων | τὰν δευτέραν ἑξά-
260 μηνον Πρα[ξί]α, Ἀνδρονίκου, ‖ Ἀριστίωνος· Πολέμων Μι-
λησίου Ἰλιεύς[35].

ἄρχοντος Ἀρχέλα, βουλευόντων τὰμ πρώταν 175|4
ἑξά|μηνον Μελισσίωνος, Ξένωνος, Βούλωνος· | Κάλλιπ-
πος Σωχώρου Ἐλατεύς.

265 ἄρχοντος Ξενοχάρεος, βουλευόντων ‖ τὰν δευτέ- 176|5

---

32 Micythio Chalcidensium princeps a. 192 a. Chr. frustra impedire conatus erat quominus cives deserta Romanorum societate cum Aetolis et Antiocho se coniungerent (Liv. XXXV, 38, 1. 46, 9. 50, 10. 51, 6). Anno 170 a. Chr., quamvis pedibus captus, a civibus Romam missus est qui quereretur de avaritia magistratuum Romanorum (Liv. XLIII, 7, 5). 33 Cf. Steph. Byz. Ζεφύριον· ἡ Ἁλικαρνασσὸς τῆς Καρίας οὕτως ἐκαλεῖτο. καὶ πόλις Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν Ζεφυριώτης. 34 Cf. not. 31. 35 Periegetam intellegendum esse docuit P. Foucart Revue de philologie II (1878) p. 215. Nam cum patriam et aetatem convenire, tum illo potissimum tempore usitatum fuisse civitatibus eos homines proxenia allisque honoribus ornare, qui carminibus aut libris pedestri oratione compositis laudes earum celebrassent; atqui Polemonem περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς θησαυρῶν scripsisse (Plut. quaestt. conv. V, 2 p. 675 b). Neque obstat Suidae testimonium, qui eum Εὐηγέτου filium dicit; nam in hoc genere errores frequentissimi sunt.

ραν ἑξάμηνον Ἐκεφύλου, Πρά|[ξ]ωνος, Θεοφράστου· Ἄδμ[η]-
τος Ἀριστομέ|νεος, Σωμένης Σωμένεος, Καλλικράτης |
270 Νέωνος, Σικυώνιοι, | Μνήμων Ἀρίστωνος Πάφιος, ‖ Πεισί-
λας Κρίτωνος Ἐλατεύς.

ἄρχοντος Αἰακίδα, βουλευόν|των τὰν δευτέραν 173|2
ἑξάμηνον Εὐ|κράτεος, Ξενέα, Δαμοκράτεος· Νίκανδρος |
275 Μενεκράτεος Ῥωμαῖος· εἶμεν δὲ αὐτῶι ‖ γᾶς καὶ οἰκίας
ἔνκτησιν.

ἄρχοντος Κλεοφάνεος, βουλε[υ]όντων | τὰν δευ- 172|1
τέραν ἑξάμηνον Αἰακίδα, Μελι|σίωνος, Λαϊάδα· προξενία
ἐδόθη παρὰ τᾶς πό|λιος κατὰ τὸν νόμον Ἀσκληπιάδηι Μη-
280 τρο‖δώρου, Δημητρίωι Ἀναξίππου, | Ἀντιοχείοις[36] ἀπὸ
Ἀπάμου[37]. | ἄρχοντος Κλεοφάνεος, βουλευόντων |
τὰν δευτέραν ἑξάμηνον Αἰακίδα, | Μελισσίωνος, Λαϊάδα·
285 Φιλόνικος ‖ Θεωνίδα Ὑαπόλιος.

ἄρχοντος Λαϊ|άδα, βουλευόν|των τὰν πρώ|ταν 170|69
290 ἑξάμηνον ‖ Βακχίου, Ἀρι|στίωνος, Ἀμυ|νέα, οἵδε πρόξε|νοι·
295 Ἀντίφιλος | Ἀρίστωνος ‖ Ταναγραῖος, | Ἄλεξις | Ἀριστέα
300 | Ἡρακλειώτας, | Διόδωρος ‖ Ἡρακλείδου | Ταναγραῖος.

ἄρχοντος Πύρρου, βουλευόντων Ἀθάμβου, Ἀρ-
χία, | Δίωνος· Νίκων Νικίου Μεγαλοπολίτας, Ἐχεκράτης
305 | Ἐχεκράτου, Φίλων Φιλοκλέους Ἀργεῖοι, Πυθῆς ‖ Ἀπολ-
λωνίου Ἀθηναῖος, | Θεόπομπος Νίκωνος Σικυώνιος, | Νί-
κων Διοδώρου Θηβαῖος.

ἄρχοντος Εὐχαρίδα τοῦ Φαίνιος, βουλευόντων
τὰν δευτέραν ἑξάμηνον Εὐδώρου τοῦ Ἀ|μύντα, Ξεναγόρα
τοῦ Εὐκλείδα, γραμματεύοντος δὲ Εὐκράτεος τοῦ Καλλι-
310 κῶνος· Ἰσίδω‖ρος Διονυσοφάνεος Αἰολεὺς ἀπὸ Ἄσσου. |
ἄρχοντος Εὐχαρίδα τοῦ Φαίνιος, βουλευόντων τὰν
δευτέραν ἑξάμηνον | Εὐδώρου τοῦ Ἀμύντα, Ξεναγόρα τοῦ
Εὐκλείδα, γραμματεύοντος | δὲ Εὐκράτεος τοῦ Καλλικῶ-
νος· Πολύαινος Πολυαίνου Ἀλε|ξανδρεὺς ἀπὸ Αἰγύπτου.

---

36 Steph. Byz. s. Ἀντιόχεια· τὸ ἐθνικὸν πασῶν Ἀντιοχεὺς καὶ Ἀντιόχειος καὶ Ἀντιοχὶς τὸ θηλυκόν. Nam dativus plur. nominis Ἀντιοχεύς, si notissimo illo dialecti Delphicae aliarumque nonnullarum metaplasmo usus esset lapicida, certe Ἀντιοχέοις sine iota esse debuit. 37 Quem locum significet nomen Ἄπαμος, me ignorare fateor. Intellegenda videtur Antiochia ad Daphnen.

199 Marmor ex Peloponneso in museum Nanianum illatum. Ed. Boeckh C. I. G. 1325.

Τίτον Τίτου Κοΐγκτιον[1], στραταγὸν ὕπατον[2] Ῥω|μαίων, ὁ δᾶ-
μος ὁ Γυθεατᾶν[3] τὸν αὐτοῦ σω|τῆρα.

Litterae ΑΘΠΣ, et Ο minoris quam reliquae magnitudinis. 1 T. Quinctius Flamininus cos 198 a. Chr. 2 Cf. Th. Mommsen Eph. epigr. I p. 223 sqq., qui docuit hanc plenìorem et antiquiorem esse consulis significationem, expressam sine dubio ex Latino '*praetor maximus*'. Postea in eius locum successit brevior ὕπατος, cuius antiquissimum exemplum habes infra n. 226, 43 (a. 171 a. Chr.), recentissima antiquioris usus 241, 2 (135 a. Chr.) et apud Polybium I, 52, 5. VI, 14, 2. XVIII, 46, 5, qui praeterea ubique iam simplici ὕπατος utitur. Ceterum cum hic titulus incideretur, (cf. not. 3) pro consule erat Quinctius, non consul. Sed antiquiore tempore Graeci ipsis magistratuum vocabulis etiam de eis utuntur, qui imperium prorogatum habent. 3 Gythium Quinctius cepit a. 195 a. Chr. (cf. Liv. XXXIV, 29, 13); σωτῆρα eum vocant Gytheatae, quia eos a Nabidis dominatione liberaverat. Boeckh.

200 Tabulae duae marmoris albi inventae Lampsaci. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IX p. 313. 365. Lolling Mittheilungen des arch. Inst. in Athen VI (1881) p. 96 sqq. Cf. eiusdem additamenta maximam partem ex Th. Mommseni litteris expressa ibid. p. 212 sqq.

--ε--ιά----- [ἐν|τοῖς ψηφίσμασι τοῖς ὑπ]εράνω γεγραμμένο[ις.
τοῦ δὲ δή|μου ζητοῦντος] καὶ καταχαλουμένου μετὰ πάσης [φι-
5 λο|τιμίας τοὺς] ἐπι(δώ)σοντας[1] ἑαυτούς, καὶ ψηφισαμένου [ἵ]να τοῖς]
πρεσβεύσασιν ὑπὲρ τῆς πόλεως πρός τε | [Μασσαλι]ήτας καὶ Ῥω-
μαίους τίμιόν τι ὑπ(ά)ρξει[2] παρὰ το[ῦ | δήμου κ](α)ὶ[3] ἵνα, ὅταν
ἐπανέλθωσιν οἱ πρεσ[β]ευταί, προβο[υ|λεύσει ἡ β]ουλὴ καθότι
τιμ(η)[θ]ήσονται[4], καὶ προβληθέντ[ων | τινῶν καὶ] οὐκ ὑπομενόν-

Litterae volgares praeter Σ. Inter prioris tabulae finem (v. 41) et alterius initium (v. 42) perpaucos modo versus intercidisse testatur L. Plebiscitum Lampsacenorum est de honoribus Hegesiae qui cum duobus aliis civibus legationes ad Massilienses, Romam ad senatum, Corinthum ad T. Quinctium Flamininum pro consule susceperat. Has legationes anno 196 a. Chr. gestas esse monuit L., ita ut decretum aut eidem anno aut proxime insequenti tribuendum sit. 1 ΞΕΠΙ ΛΟΞΟΝΤΑΣ 2 ΥΠΛΡΞΕΙ 3 ΛΙ 4 ΤΙΜΙ////ΗΣΟΝΤΑΙ.

10 των, ἐνίων δὲ καὶ χειροτονηθέ[ντ||ων καὶ ἐξο]μοσαμένων διὰ τὸ μέγεθος τῆς κομιδῆς [καὶ | τῆς ὀχλήσεως,] Ἡγησίας προβληθεὶς ἀντὶ τοῦ ἐξομόσ[ασ|θαι χειροτον]ηθεὶς καὶ ἀ(ξ)ιωθεὶς[5] ὑπὸ τοῦ δήμου οὐδ[ὲν | φροντίσας[6] τῶν] κατὰ τὴν ἐκγδημίαν[7] κινδύνων, ἀλλ[ὰ ἐν | ἐλάσσονι θέμε]νος τὰ καθ' αὐτὸν τοῦ τῆι πόλει συμ-
15 φέ[ρον||τος ἐπεδέξατο] τὴν πρεσβείαν, καὶ ἐγ(δ)ημήσας[8] καὶ πα-[ραγε||νόμενος εἰς τὴν] Ἑλλάδα, ἐντυχὼν μετὰ τῶν συμπρ[εσ|βευτῶν τῶι στ]ρατηγῶι τῶν Ῥωμαίων τῶι ἐπὶ τῶν να[υτι|κῶν Λευκίωι[9] ἀ]πελογίσατο αὐτ[ῶ]ι διὰ πλειόνων διότι σ[υγ|γενὴς ὢν καὶ]
20 φίλος[10] ὁ δῆμος τοῦ Ῥωμαίων δήμου ἐξαπέσ[τει||λεν αὐτοὺς[11]] πρὸς αὐτόν, καὶ διότι ἀξιοίη αὐτὸν καὶ παρα[καλ|οίη μετὰ τῶν σ]υμπρεσβευτῶν, ὄντων ἡμῶν συγγενῶν τῶ[ν Ῥω|μαίων, προνοεῖ]ν περὶ τῆς πόλεως ἡμῶν, ἵνα συντελῆτα[ι ἃ δο|κεῖ εἶναι] λυσιτελῆ τῶι δήμωι — ἐπιβάλλειν γὰρ αὐ[τοῖς | ἀεὶ προῖσ]τασθαι τῶν
25 τῆι πόλει συμφερόντων διά τε [τὴν ὑ||πάρχουσαν ἡ]μῖν πρὸς αὐτοὺς συγγένειαν, ἣν καὶ ἀπο[δέξασ||θαι αὐτούς[12], κ]αὶ διὰ τὸ Μασσαλιῆτας εἶναι ἡμῖν ἀδελ[φούς[13], | οἵ εἰσι φί(λ]οι καὶ σύμμαχοι τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων — κ[αὶ ὅ]ταν παρ' αὐτοῦ
30 λ]άβωσιν ἀποκρίσεις τὰς ἁρμοζούσας τ[14]..... | ..... στείλασθαι δι' ὧν εὐθαρσέστερος ὁ δῆ[μος. || .....]αῖς διασαφεῖ ἀποδεχόμενος[15] τὴν οἰκε[ιότη|τα καὶ συγγέν]ειαν τὴν ὑπάρχουσαν ἡμῖν πρὸς Ῥωμ[αίους, | καὶ ὑπέσχε]το[16], ἐὰν πρός τινας φιλίαν ἢ ὅρκια ποῆται, [διότι | ἐν τούτοις[17] π]εριλήψεται τὴμ πόλιν ἡμῶν καὶ διατηρ[ήσει | τὴν δημοκρα]τίαν

5 ΑΞΙΩΘΕΙΣ. 6 Supplevi. οὐδ[ένα | λόγον εἶχε L. 7 Cf. 60 b, 9. 171, 108. 189, 8. 8 ΕΓΑΗΜΗΣΑΣ 9 L. Quinctius Flamininus Titi frater. Ei cum a. 199 a. Chr. praetor urbanus fuisset, (Liv. XXXII, 1, 2) senatus in annos sequentes imperium prorogavit ita, ut eum classi praeficeret; στρατηγὸς igitur hic propraetorem significat (cf. 199[2]). Iniuria Livius Lucium Titi fratris legatum et praefectum classis vocat. Th. Mommsen ap. L. p. 213. 10 Acute L. hanc necessitudinem inde repetit, quod Lampsaceni participes erant foederis Iliaci et sacrorum Minervae Iliadis (cf. 125, 59). 11 Supplevi. ἄνδρας L. 12 Supplevi. ἀπὸ [προγό|νων ὑπάρξαι L. At sanguinis necessitudinem a maioribus repetendam esse per se patet, cum tamen particula καὶ novi aliquid adiungi indicet. 13 Utrique Phocaeensium coloni erant. L. 14 Hunc et insequentem versum malui mutilos relinquere, cum neque ipse invenerim quod mihi placeat, neque Lollingii supplementa τ[ῇ συγ|κλήτῳ ἀπο]στείλασθαι, δι' ὧν εὐθαρσέστερος ὁ δῆ[μος ἐ|ρεῖ ἃ ταῖς γρα-φ]αῖς διασαφεῖ ferri posse existimem. 15 Ab hac voce novum enuntiatum incipere vult L., id quod propter particulae copulativae defectum improbabile est. 16 Supplevi. ἀνταπεκρί[να]το (sine καὶ) L. 17 Supplevi. ποῆ-

35 καὶ τὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν εἰρή[νην || καθ' [18] ἃ ἂν φαί]νηται εὐχρηστήσειν, καὶ διότι ἐάν τις [παρεν|οχλεῖν πειρᾶτ]αι οὐκ ἐπιτρέψει ἀλλὰ κωλύσει. ἐντυ[χὼν δὲ μετὰ | τῶν συμπρε]σβευτῶν τῶι ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ ταμία[ι [19]...|. καὶ πείσα]ς [20] αὐτὸν ἀεί τινος ἀγαθοῦ παραίτιον γίνε[σθαι, | λαβὼν δὲ [21] π]αρ' αὐτοῦ
45 ἐπιστολὴν πρὸς τὸν δῆμο[ν || καὶ γνοὺς [22]] συμφέρουσαν εἶναι κατεχώρισεν εἰς [23]..... | ..... διακομισθεὶς δὲ ---
---

[------- καὶ ὑ]πὲρ ὧν εἶχεν τὰ ψηφίσματα, π[λεύσας τὸν | εἰς Μασσαλί]αν πλοῦν πολὺν καὶ ἐπικίνδυνον, ἐπ[ελθὼν ἐπὶ |
45 τοὺς ἑξακο]σίους [24] παρεστήσατο αὐτοὺς καὶ ἔπρα[ξεν ὅπω]ς τύχοι πρεσβ]ευτῶν [25] εἰς τὸ συμπρεσβεύσασθαι μεθ' [αὐτῶν--|----- εἰ]ς [26] Ῥώμην· κρίναντες δὲ χρήσιμον εἶναι ἀξιώ[σαντες ἔλα|βον παρὰ τῶν] ἑξακοσίων συμφέρουσαν ἐπιστολὴν ὑ[πὲρ ἡμῶν | πρὸς τὸν δῆμ]ον τῶν Τολοστοαγίων [27] Γαλατῶν. διακομ[ισθεὶς δὲ εἰς |
50 Ῥώμην μετὰ τ]ῶν συμπρεσβευτῶν καὶ τῶν συναποστ[αλέντων || ἐκ τῆς Μασσα]λίας, καὶ χρηματίσας τῆι συνκλήτωι μετ' [αὐτῶν, ἤ]κουσε δηλωσάν]των [28] τὴν εὔνοιαν καὶ τὴν αἵρεσιν ἣν ἔχ[οντες δια|τελοῦσι πρὸς αὐ]τοὺς καὶ ἀνανεωσαμένων τὴν ὑπάρχα[υσαν συμ|μαχίαν πρὸς] αὐτούς, ἀπολογισαμένων δὲ αὐτοῖς καὶ [περὶ ἡμῶν | διότι αὐτοῖς] εἶναι ἀδελφοῖς τῶι δήμωι ἡμῶν συμβαίνε[ι
55 καὶ τὴν || εὔνοιαν ἀκόλ]ουθον ἔχειν τῆι συγγενείαι· ἐ]νεφάνισε δὲ

ται, [ἐν ταῖς | συνθήκαις π]εριλήψεται L., quo supplemento enuntiati structura pervertitur. 18 Supplementa Lollingii retinui, nisi quod is καὶ ἃ ἂν scripsit. 19 Quaestorem classicum hic significari demonstravit Mommsen ap. L. p. 213. Eos quaestores, quorum praeterea solus Laurentius Lydus mentionem facit, non a classibus Servianis nomen traxisse, sed a negotio navium contrahendarum, iam ante hunc titulum inventum pronuntiaverat Mommsen Röm. Staatsrecht II, 1 p. 556. Quum legati Massiliam navigarent, in portu aliquo Italiae quaestorem convenisse videntur. 20 Supplevi. εὖ εἰδὼ]ς L. 21 Supplevi. ἐκομίσατο L. 22 Supplevi. ἣν κρίναν L. 23 εἰς [τὰς παρ' ἡ|μῶν ἐπιστολάς]. L. 24 Cf. Strabo IV p. 179 Cas. διοικοῦνται δ' ἀριστοκρατικῶς οἱ Μασσαλιῶται πάντων εὐνομώτατα, ἀνδρῶν ἑξακοσίων καταστήσαντες συνέδριον διὰ βίου ταύτην ἐχόντων τὴν τιμήν, οὓς τιμούχους καλοῦσι. 25 Supplevi. ἔπρα[ξε μετὰ | τῶν συμπρεσβ]ευτῶν L. 26 μεθ' [αὐτῶν πρ]εσβευτὰς εἰ]ς L. 27 De nominis forma cf. 176[2]. Ceterum probabiliter coniecit L., Massiliensibus propterea amicitiam fuisse cum Tolistoagiis, quia gentes quaedam Gallicae cum illis sanguinis necessitudine coniunctae in ipsa urbis vicinia domicilium habuissent. 28 Supplevi. τῇ συνκλήτῳ μετ[εῖχεν αὐ]τῶν δηλωσάν]των L.

αὐ[τοῖς καὶ | περὶ τῶν Γαλα]τῶν, καὶ ὧν προςδεόμεν[ο]ς ὁ δῆμος
ὑπάρξαι [αὐτῶι ἐξ]απέστειλε τὴ]μ πρεσβείαν, καὶ παρεκάλει
αὐτοὺς μετὰ τ[ῶν συμ|πρεσβευτῶν] περὶ τῆς τῶν ἄλλων φίλων
καὶ οἰκείων [ἀσφαλεί|ας προνοεῖν κ]αὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἡμῶν
60 φροντί[ζ]ειν δ[ιὰ τὴν συγ]γένειαν καὶ τ]ὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν πρὸς
αὐτοὺς φιλά[νθρωπα | καὶ τὴν γεγενη]μένην ἡμῖν σύστασιν διὰ
Μασσα[λιητῶν ἀξι|ῶν ἐπιστολὴν λ]αβεῖν συμφέρουσαν τῶι δήμωι·
καὶ ἐγ[λιπαρησάν|των τῶν πρεσβ]ευτῶν ὅπως συμπεριληφθῶμεν
[ἐν ταῖς | συνθήκαις] ταῖς γενομέναις Ῥωμαίοις πρὸς τὸμ [βα-
65 σιλέα[29], αὐ]τὴ μὲν συμπερι]έλαβεν ἡμᾶς [ἐ]ν ταῖς συνθήκαις
π[ρὸς τὸμ βα|σιλέα, καθό]τι καὶ α[ὐτοὶ γρ]άφουσι, περὶ δὲ τῶν
[ἄλλων πάν|των ἀνήγαγ]εν αὐτο[ὺ]ς ἡ σύγκλητος πρὸς τὸ[ν τῶν
Ῥωμαί|ων στρατηγ]ὸν ὕπατον[30] Τίτον[31] καὶ τοὺς δέκα τοὺς ἐ[πὶ
τῶν τῆς | Ἑλλάδος πραγμάτω]ν·[32] καὶ παρ[α]γενόμενος εἰς Κό-
70 ρινθον με[τὰ----]||--- καὶ Ἀπο]λλοδώρου[33] ἐνέτυχεν τῶι στρα-
τηγῶι [καὶ τοῖς | δέκα, καὶ δια]λεγεὶς αὐτοῖς ὑπὲρ τοῦ δήμου
καὶ πα[ρακαλέσ|ας μετὰ πάσης] φιλοτιμίας ἵνα πρόνοιαν ποιῶν-
ται [ὑπὲρ ἡμῶν | καὶ συμβάλλω]νται εἰς τὸ διασώιζεσθαι τὴμ
πόλιν [ἡμῶν αὐτ|ονομουμένην] καὶ δημοκρατουμένην· περὶ ὧν
75 [κ]αὶ -----||-------ν καὶ ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς βασιλεῖς[34]
----------|---------ο]ύσας αὐτῶι εἶναι διαπέστειλεν [----
------|----- ὁ δῆμ]ος, καθότι προεψηφίσ[ατο---------]

29 Philippum Macedonem. 30 Cf. 199[2]. 31 T. Quinctius Flamininus cos. 198 a. Chr. 32 Supplementum Lollingii (p. 214) retinui, etsi dubitationem movent spatii rationes, praesertim cum articulo τῆς, quem L. sane omisit, careri nullo modo possit. 33 Hinc tres fuisse legatos iure collegit L. 34 Vicinos Asiae reges et regulos, Eumenem Pergamenum aliosque, intellegendos esse veri simile est. L.

201 Marmor inventum Eretriae in parietinis templi a Cyriaco Anconitano (p. 36 n. 242). Ex eius schedis ed. Muratorius I p. 145. 1, qui pro suo arbitrio in versus diremit titulum qui apud Cyriacum continua scriptura exhibetur. Boeckh C. I. G. 2144.

Ὁ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου Θεόδοτος Θεοδώρου καὶ οἱ | πολέμαρχοι

Titulus neglegentissime exscriptus, ut ei qui restituere conetur, paullo

Σ(ω)σίστρατος[1] Πρωτομένου, Αἰσχύλος Ἀντανδρίδου, | Ἰθαιγένης Αἰσχύλου εἶπα(ν)· ἐπειδὴ τῆι πομπῆι τῆι Διονύσου | ἥ τε φρου(ρ)ὰ[2] ἀπῆλθεν[3] ὅ τε ⟨ο⟩ δῆμος ἠλευθερώθη κ[αὶ τοὺς π]ατ(ρί)ους (νόμ)ους[4] καὶ τὴν δημοκρατίαν ἐκομίσατο· ὅπως ὑπόμνημα τῆς | ἡμέρας ταύτης ἦι, ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι, στεφανη|φορεῖν Ἐρετριεῖς πάντας καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας κιττοῦ στέφανον | τῆι πομπῆι τοῦ Διονύσου· τοὺς δὲ πολίτας[5] (λαβεῖν τοὺς στεφάνους ἐκ τοῦ δημοσίου), ἀπομι(σ)θοῦν τε [τὸν ταμί]|αν (τ)οὺ(ς) σ[τεφ]άνους[6]· ἐπάρχεσθαι δὲ καὶ τοὺς χοροὺς (-------)[7] εἴας τὰς τῶι || Διονύσωι (-----)[7] οἶνον καταπεμπο----

---

violentius agendum sit. 1 ΣΘΣΙ 2 ΦΡΟΥΤΑ 3 Ad res Ol. 145, 4 (197/6 a. Chr.) gestas haec spectare vidit Boeckh, qui praesidium deductum aut Macedonum aut Romanorum fuisse existimat. At de Macedonibus verba decreti intellegi nequeunt, quia aliquanto post pacem cum Philippo factam demum Eretriensibus libertatem redditam esse apparet ex Polybii narratione XVIII, 47, 10. 11: 'Ωρεὸν δέ, ἔτι δὲ τὴν Ἐρετριέων πόλιν ἐδόκει μὲν τοῖς πλείοσιν Εὐμένει δοῦναι· Τίτου δὲ πρὸς τὸ συνέδριον διαστείλαντος οὐκ ἐκυρώθη τὸ διαβούλιον, διὸ καὶ μετά τινα χρόνον ἠλευθερώθησαν αἱ πόλεις αὗται διὰ τῆς συγκλήτου'. Videtur Flamininus, ut communem Graecorum libertatem in frequentissimo Isthmiorum conventu pronuntiaverat, sic Eretriae quoque de industria instituisse, ut ipso Dionysiorum festo die praesidium deduceretur. 4 Κ.....ΑΤΟΥΣΥΜΝΟΥΣ Cyr. Κ....ΑΤΟΥΣΗΥΜΝΟΥΣ Mur. Boeckhius, dubitans ipse, κ[ατ]ὰ τοὺς ὕμνους 'inter ipsos hymnos cantatos'. Sed et lacuna post Κ maior esse videtur, neque ipsa sententia placet. Quare aliquanto audaciorem emendationem adhibui, quam incertam esse non ignoro. 5 Inde ab hoc loco maiores lacunas esse quas Cyriacus et qui item apographo a Cyriaco confecto usus est Muratorius non indicassent intellexit Boeckhius, qui hunc versum supplevit. 6 ΑΠΟΜΙΘΟΥΝΤΕ...| ΑΝΟΥΣΙ..ΑΝΟΥΣ. Supplevi. Boeckhius simpliciter ἀπομι(σ)θοῦν τε [τοὺς στεφ]|άνους scripsit, cum sumeret errore syllabas ΑΝΟΥΣ iteratas esse. 7 His quoque duobus locis lacunas satis magnas non significatas latere sumpsi. Boeckhius post ΟΙΝΟΝ lacunam statuere maluit, et antecedentia sic supplet: ἐπάρχεσθαι δὲ καὶ τοὺς χοροὺς [χορ]είας τῷ Διονύσῳ, οἶνον [δὲ----]. Sed sic ei sumendum est articulum ΤΑΣ post ΕΙΑΣ errore additum esse, id quod probabilitate caret.

---

202 In loco Cyretiarum antiquae urbis Thessalicae invenit Leake et edidit Diar. class. XIV p. 339. Eius exemplum expresserunt E. Q. Visconti, Journal des savants Sept. 1816 p. 21 sqq. Boeckh C. I. G. 1770. Lebas Voy. Inscr. II, 1303.

Τίτος Κοΐνκτιος[1], στρατηγὸς ὕπατος[2] Ῥωμαίων, Κυρετιέων[3] | τοῖς ταγοῖς[4] καὶ τῆι πόλει χαίρειν· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς πᾶσιν | φανερὰν πεποήκαμεν τήν τε ἰδίαν καὶ τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων | προαίρεσιν ἣν ἔχομεν εἰς ὑμᾶς ὁλο[σχε]ρῶς, βεβου-
5 λήμεθα κ[αὶ] ‖ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπιδεῖξαι κατὰ πᾶν μέρος προεστη-κότες | τοῦ ἐνδόξου, ἵνα μηδ' ἐν τούτοις ἔχωσιν ἡμᾶς κατα|λαλεῖν οἱ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου εἰωθότες ἀνα|στρέφεσθαι. ὅσαι γάρ ποτε ἀπολείπονται[5] κτήσεις | ἔγγειοι καὶ οἰκίαι τῶν καθη-
10 κουσῶν εἰς τὸ δημόσιον ‖ τὸ Ῥωμαίων, πάσας δίδομεν τῆι ὑμε-τέραι πόλει[6], | ὅπως καὶ ἐν τούτοις μάθητε τὴν καλοκἀγαθίαν ἡμῶν | καὶ ὅτι τελέως ἐν οὐθενὶ φιλαργυρῆσ[αι] βεβουλήμεθ[α] ‖, περὶ πλείστου ποιούμενοι χάριτα καὶ φιλοδοξίαν. ὅσοι μέν|τοι μὴ
15 κεκομισμένοι εἰσὶν τῶν ἐπιβαλλόντων αὐτοῖς[7], ‖ ἐὰν ὑμᾶς διδά-ξωσιν καὶ φαίνωνται εὐγνώμονα λέ|γοντες, στοχαζομένων ὑμῶν ἐκ τῶν ὑπ' ἐμοῦ γεγραμ|μένων ἐγκρίσεων, κρίνω δίκαιον εἶναι ἀποκαθίστασ|θαι αὐτοῖς.

Litterae ΘΞΠΣ, et O minoris quam reliquae magnitudinis. 1 T. Quinctius Flamininus cos. 198 a. Chr. 2 Cf. 199[2]. 3 Cyretias anno 200 a. Chr. Aetoli Romanorum socii ceperant et diripuerant (Liv. XXXI, 44, 5). Qua de causa non paucos homines ibi fuisse, qui Philippi partibus studerent, Boeckhius coniecit. Quorum bona post proelium ad Cynoscephalas commissum publicata videri, postea vero Quinctium, cum ab Antiocho belli periculum immineret, lenius agere coepisse. Tum hanc epistulam scriptam esse, aut a. 196 cum Athenis hiemaret, aut 194 cum Elateae totius hiemis tempus consumeret iure dicundo et eis quae Philippi eiusque praefectorum licentia in civitatibus facta essent mutandis Liv. XXXIV, 48, 2. 4 Hi et hic et alibi in titulis singularum civitatium Thessalicarum magistratus sunt, cum Xenophon haud paucis Hellenicorum locis hac voce significet communem omnium Thessalorum imperatorem. 5 I. e. quae nondum alienata sunt aut donatione aut venditione, sed adhuc publica populi Romani manent. B. 6 Ipsi civitati donantur, non, ut Leakius et Viscontius interpretati erant, pristinis dominis reddunt[ur. B. 7 Si cui civi, qui ipse criminis expers erat, iuris aliquid erat in bonis publicatis (veluti ex hypotheca, aut quia errore bona eius tamquam si alius essent publicata erant), is ne suo iure privaretur cautum erat, atque nonnulla eiusmodi bona causa probata iam reddita erant a Romanis. Quod idem civitas Cyretiensium in eis quae adhuc restant facere iubetur. B.

---

203 Marmor caeruleum inventum Pergami in arce prope aram maximam; ed. Conze Ergebnisse der Ausgrabungen zu

Pergamum p. 84. In aliis partibus lapidis exigua titulorum vestigia.

Οἱ μετὰ βασιλέως Εὐμέν[ους[1] στρατευσάμενοι] | τὸ δεύτερον[2] εἰς τὴν Ἑλλ[άδα ἀνέθηκαν τὰ] | ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Νάβ[ιν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς] | ἐπιστρατεύσαντας τ[ῶι κοινῶι τῶν Ἀχαιῶν] | ἀκροθίνια Ἀθηνᾷ.

Nomina supplevit Conze, reliqua supplementa mea sunt. 1 Eumenes II Attali I f. (197—159 a. Chr.). 2 Anno 195 a. Chr. Eumenes cum decem tectis navibus, triginta lembis mixtisque aliis minoris formae navigiis auxilio venerat Achaeis qui cum Romanis et exulibus Lacedaemoniorum Nabidi bellum inferebant (Liv. XXXIV, 26, 11). De hac expeditione sine dubio hic dicitur, neque enim alteri bello quod Achaei contra Nabidem gerebant anno 192 a. Chr. (Liv. XXXV, 22, 2. 25, 2 sqq.) Eumenes aut eius milites interfuerunt. Iterum in Graeciam profecti dicuntur milites, quia iam bello Romanorum contra Philippum gesto Attalus cum classe et militibus interfuerat.

204 Inter rudera templi Bacchi, quod fuit apud Teios. Edd. Boeckh C. I. G. 3045. Lebas-Waddington Asie mineure 60.

Ῥωμαίων[1]

Μᾶρκος Οὐαλάριος Μάρκου στρατηγὸς[2] καὶ | δήμαρχοι καὶ η σύγκλητος Τηΐων τῆι βουλῆι καὶ τῶι | δήμωι χαίρειν· Μένιππος[3] ὅ τε παρ' Ἀντιόχου βα|σιλέως ἀποσταλεὶς πρὸς ἡμᾶς πρεσβευτής, προ|χειρισθεὶς καὶ ὑφ' ὑμῶν πρεσβεῦσαι περὶ τῆς πόλεως, | τό τε ψήφισμα ἀνέδωκεν[4] καὶ αὐτὸς ἀκολούθως | τούτωι διελέχθη μετὰ πάσης προθυμίας· ἡμεῖς δὲ τόν τε ἄν|δρα ἀπεδεξάμεθα φιλοφρόνως καὶ διὰ τὴν προγεγεν||μένην αὐτῶι δόξαν καὶ διὰ τὴν ὑπάρχουσαν καλοκἀ|γαθίαν, περί τε ὧν ἠξίου διη-

1 Praeter hanc magistratuum senatusque Romani epistulam etiam decreta Aetolorum (C. I. G. 3046. Lebas-Waddington Asie 85), Delphorum (Lebas-Waddington Asie 44) et multarum civitatium Creticarum Tei inventa sunt, quibus Teiis ius asyli confirmatur. Quae omnia eiusdem aetatis esse verisimile est. 2 M. Valerius Messalla a 193 a. Chr. praetor peregrinus erat (Liv. XXXIV, 54, 2. 55, 6). B. 3 Ipso anno 193 a. Chr. Menippus et Hegesianax regis Antiochi legati Romae versabantur (Liv. XXXIV, 57, 6. 59, 3. 6). 4 ἀ(π)έδωκεν emendare conatus erat B., sed illud in lapide esse testatur W.

κούσαμεν εὐνόως. καὶ ὅτι | μὲν διόλου πλεῖστον λόγον ποιούμενοι διατελοῦ|μεν τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας, μάλιστ' ἄν τις
15 στο|χάζοιτο ἐκ τῆς συναντωμένης ἡμεῖν εὐμενείας || διὰ ταῦτα παρὰ τοῦ δαιμονίου· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλ|λων πλειόνων πεπείσμεθα συμφανῆ γεγονέναι | τὴν ἡμετέραν εἰς τὸ θεῖον προτιμίαν. διὸ καὶ διά τε ταῦ|τα καὶ διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν καὶ διὰ τὸν ἠξιω[μέν]ον | πρεσβευτὴν κρίνομεν εἶναι τὴν πόλιν
20 καὶ τὴγ χώ||ραν ἱερὰν καθὼς καὶ νῦν ἐστιν καὶ ἄσυλον καὶ ἀφορο|λόγητον ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων, καὶ τά τε εἰς | τὸν θεὸν τίμια καὶ τὰ εἰς ὑμᾶς φιλάνθρωπα πειρασό|μεθα συνεπαύξειν διατηρούντων ὑμῶν καὶ εἰς τὸ | μετὰ ταῦτα τὴν πρὸς ἡμᾶς εὔνοιαν. ἔρρωσθε.

---

205 Basis marmoris caerulei inventa Deli ante templum Apollinis. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique III (1879) p. 360 n. 1.

[Β]ασιλέα [μέγαν] | Ἀντίοχο[ν][1] | βασιλέως Σελεύκο[υ | Κ]αλλινί-
5 κου[2], || [Μ]ακεδόνα[3], || [τ]ὸν α[ὐ]το[ῦ] σωτῆρα | [κ]αὶ ε[ὐ]ε[ργέ]την | [Μ]ένιππος[4]..... ο[υ] | ἀνέ[θηκεν].

Litterae volgares. 1 223—187 a. Chr. 2 246—226 a. Chr. 3 Paus. VI, 3, 1 Μακεδόνα δὲ αὐτὸν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ ἐπιγράμματι ἐκάλεσε, βασιλεύων ὅμως Αἰγύπτου. X, 7, 8 ἔχαιρον γὰρ δὴ Μακεδόνες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ καλούμενοι βασιλεῖς, καθάπερ γε ἦσαν. Idem in Seleucidas cadere hic videmus. 4 Cf. 204[3].

---

206 Delphis. Ed. Lebas Voy. arch. II. Inscr. n. 840.

Πειθαγόρα ἄρχοντος[1], πυλαίας ὀπωρινῆς, ἱερομνημονούντων Αἰτωλῶν Τελέσωνος, Βίττου, Λεοντομένους, Δρωπάκου, Βουκ[όλου, ----]|ουλίου[2], Χηρία, Δελφῶν Λύσωνος, Ζακυνθίου, Φω-

---

Litteratura volgaris praeter Ξ; litterae ΘΟΩ reliquis paullo minores. Supplementa mea sunt. 1 Ol. 146, 3 (194|3 a. Chr.). Cf. 198, 30 sqq. 2 Quot hieromnemones Aetolici fuerint, non constat. Nam neque utrum in lacuna antecedentis modo nominis extrema pars cûm insequentis initio perierit, an praeterea etiam unum aut duo alia nomina, diiudicari potest,

κέων Νικάρχου, Τιμασικράτους, Βοιωτῶν Οἰνάδου, Ξενοφάνους, γρα[μματεύ]|οντος Μελανθίου Αἰτωλοῦ· ἐπειδὴ καλῶς καὶ δικαίως Ἀγάθων ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ ναοῦ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἔργων ἐποιή[σατο τῶν προςταχθέντων] | ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν Ἀμφικτιόνων, καὶ μετ' ἐκεῖνον ὁ ὑὸς αὐτοῦ Ἀγασικράτης, καὶ νῦν Ἀγαθοκλῆς ἐπειδ(ὴ)[3] ἐπαῦξε τὸ (ἀ)[4]-------- καθάπερ ὁ πα-
5 τὴρ] || Ἀγασικράτης· ἔδοξε τοῖς ἱερομνήμοσι, τὴν αὐτὴν εἶναι προδικίαν καὶ ἀσφάλειαν Δάμωνι[5] καὶ αὐτῶι καὶ τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῶι, κα[ὶ πολέμου καὶ εἰρή]|ν(η)ς[6], ἥμπερ καὶ τῶι ἀδελφῶι Ἀγαθοκλεῖ· ἐὰν δέ τις αὐτοματῆι τῶν τούτου τι, τὸμ μὲν ἄγοντα ἀποτεῖσ[αι] σ' στατῆρας ἱερ[οὺς τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι, καὶ] | Δάμωνι ὑπόδικον εἶναι ἐν ἱερομνήμοσιν· τὴν δὲ πόλιν τῶν Δελφῶν καὶ τῶν ἄλλων ὅσ' ἂμ παρ----------| τας, ἐὰμ μή τις ...ηι πρὸς ἴδιον συμβόλαιον ἐγκ[αλῶν] τ.α... Δάμωνι· ἀναγράψαι [δὲ---------]

quia v. 2 et 3 collatis impari longitudine versus fuisse apparet; neque ΟΥΛΙΟΥ utrum unius an duorum nominum reliquiae sint pro certo dici licet: fieri enim potest ut ----ου, (Δ)ίου, aut (coll. 186, 4. 187, 4. 188, 3) -----ου, (Χ)ίου fuerit. Mihi quidem veri simillimum est hic, ut n. 189 et in quattuor titulis Soteriorum, novem hieromnemonas Aetolorum fuisse. Utique plus dimidia parte omnium hieromnemonum etiamtum Aetoli erant (Cf. 184[1]). 3 ΕΠΕΙΔΙ 4 ΤΟΛ 5 Cf. 71, 32 sqq. cum not. 12. Propter fratris Agathoclis merita, non propter sua ipsius, Damon his honoribus afficitur, ut illic Delio cuidam propter avunculi Pythodori fidem erga Athenienses proxenia defertur. 6 ΝΕΣ. Supplevi et emendavi.

207 Lapis Parnassius, inventus Delphis ante columnam Naxiorum, evolsus e muro Pelasgico, occidentem versus a porticu Atheniensium. Ed. B. Haussoullier Bulletin de correspondance Hellénique VI (1882) p. 219 n. 49.

Θεοί. | Ἄρχοντος Κλεοδάμου[1], βουλευόντων Ἀμύντα, Θεοφράστου, Πραξία[2], ἔδοξε τᾶι πόλει. τῶν | Δελφῶν· ἐπειδὴ ἐπανελθόντες θεωροὶ οἱ ἀποσταλέντες ἐπὶ τὰν ἐπαγγελίαν τῶν Πυ|θίων[3] Ἀμύν-

Litterae ΞΠΣ. 1 Ol. 147, 1 (192|1 a. Chr.). Cf. 198, 54 sqq. 2 Hi in munere erant per prius anni semestre, a mense Iulio ad Decembrem 192 a. Chr. (198, 55. 59). 3 Nescio an Pythia, quae tertio cuiusque Olympiadis anno fieri solebant, tum aliqua de causa dilata fuerint.

τας καὶ Χαρίξενος ψάφισμά τε ἀνήνεγκαν παρὰ Χερσονασιτᾶν
5 τῶν ἐ[κ τ]οῦ || Πόντου, καθὼς ἦν[4] λελυτρωμένοι[5] ὑπ' αὐτῶν καὶ
πεπολυωρημένοι ἐμ πάντοις, κ[αὶ αὐ]|τοὶ διελέγεν ἀκολούθως
τοῖς γεγραμμένοις ἀπολογιζόμενοι ἂν ἔχοιεν αἵρεσ[ιν] | ποτὶ τὰμ
πόλιν τῶν Δελφῶν καὶ κοινᾶι καὶ καθ' ἰδίαν πάντοις, καὶ νῦν
ἀποστείλα[ντες] | Φορμίωνα καὶ Ἡρακλείδαν θυσίαν συνετέλεσαν
τῶι θεῶι ἑκατόμβαν βούπρω[ιρον[6], καὶ] | δωδεκαῖδα βούπρωιρον
10 τᾶι Ἀθανᾶι[7], καὶ τὰ κρέα τᾶμ βοῶν διένειμαν τοῖς πολ[ίταις,] ||
ἐποιήσαντο δὲ καὶ αὐτοὶ τὰν ἐπιδαμίαν καταξίως καὶ αὐτῶν καὶ
τῶν ἀποστειλάν|των αὐτούς, δεδόχθαι ταῖ πόλει τῶν Δελφῶν,
ἐπαινέσαι τε τᾶι πόλει[8] τᾶγ Χερσο|νασιτᾶν τῶν ἐκ τοῦ Πόντου
καὶ τοῖς ἀποσταλέντοις ὑπ' αὐτῶν ἐπί τε τᾶι αἱρέσει | ἃι ἔχοντι
καὶ εὐνοίαι ποτί τε τὸν θεὸν καὶ τὰμ πόλιν τῶν Δελφῶν· δε-
δόσθαι δὲ καὶ τᾶι | [πόλ]ει τῶν Χερσονασιτᾶν προμαντείαν, καὶ
15 τοῖς ἀποσταλέντοις Φορμίωνι καὶ Ἡρα||[κλείδ]αι προξενίαν[9].
ἀναγράψαι δὲ τὸ ψάφισμα τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἐνάρχους ἐν τῶ[ι
ἱε]ρῶι τοῦ Ἀπόλλωνος· ἀποστεῖλαι δὲ καὶ ξένια τοῖς παραγεγο-
νότοις Φορμίωνι | [κ]αὶ [Ἡ]ρα[κλε]ίδαι τοὺς ταμίας Χαρίξενον,
Διόδωρον.

Nam sive de antecedentibus Ol. 146, 3 (194|3 a. Chr.) sive de insequentibus Ol. 147, 3 (190|89 a. Chr.) Pythiis hunc titulum intellegimus, haud exiguae difficultates oriuntur. 4 I. e. ἦσαν, Dorice. 5 Sumptus qui Delphorum legatis faciendi erant dum Chersonesi commorabantur, civitas Chersonesitarum in se recepit. H. Sane aliud huius vocabuli λυτροῦσθαι usus exemplum mihi quidem notum non est. 6 Centum victimas, quarum prima bos est. Hesych. βούπρωρον· θυσία ἐξ ἑκατὸν προβάτων καὶ βοὸς ἑνός, cf. τριττοία βόαρχος 13, 37. H. 7 Nempe τῇ Προναίᾳ. H. 8 Hic dativi usus etiam in titulis Atticis quinti a. Chr. saeculi occurrit (Cf. 42, 6). 9 Cf. 198, 56. 57.

---

208 Basis inventa Pergami anno 1881. Ed. Conze, Die Ergebnisse der Ausgrabungen zu Pergamon 1880—81. p. 49.

Ἄττ[αλ]ον[1] βασιλέως Ἀ[ττ]άλου[2] | ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας ἕνεκεν
| καὶ τῆς εἰς ἑαυτοὺς εὐνοίας | Ἀχαιῶν οἱ διαβάντες κατὰ συμ-

---

1 Attalus II qui postea regnavit 159—138 a. Chr. 2 Attalus I (241—197 a. Chr).

5 μαχίαν[3] || πρὸς βασιλέα Εὐμένη[4] τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ | ἐν τῶι συστάντι πρὸς Ἀντίοχον[5] πολέμωι | καὶ συναγωνισάμενοι τὴν ἐν Λυδίαι | παρὰ τὸν Φρύγιον ποταμὸν[6] μάχην | Ἀθηνᾶι Νικηφόρωι.

3 De Achaeorum auxiliis Diophane duce ad bellum contra Antiochum gerendum in Asiam missis cf. Liv. XXXVII, 20, 1. 39, 9. 4 Eumenes II Attali I f., 197—159 a. Chr. 5 Antiochus III Magnus (223—187 a. Chr.). 6 Intellegenda est pugna prope Magnesiam a. 190 a. Chr. commissa, qua Antiochus a Romanis eorumque sociis devictus est. Cf. Liv. XXXVII, 37, 9: *Antiochus — recepit se et transgressus Phrygium amnem circa Magnesiam quae ad Sipylum est posuit castra.* 38, 2: *consul — citra Phrygium amnem quattuor milia ab hoste posuit castra.* Deinde § 5 Romanos amnem transisse et prope hostes in campo castra posuisse narratur, ubi deinde proelium commissum est. Cf. etiam Appian. Syr. 30. De fluminis cursu Strabo XIII p. 626 Cas. haec habet: καταφέρεται δ' ὁ Πακτωλὸς εἰς τὸν Ἕρμον, εἰς ὃν καὶ ὁ Ὕλλος ἐμβάλλει, Φρύγιος νυνὶ καλούμενος.

209 Heracleae ad Latmum. Ex schedis Pittakis ed. Boeckh. C. I. G. 3800. Lebas Asie 588. Utroque accuratius exscripsit Falkener, cuius apographum expressit W. Henzen Annali dell' Inst. arch. 1862 p. 138. Commentario instruxit Waddington ad Leb. As. p. 196 sqq.

[Γναῖος Μάνλιος Γναίου υἱός[1]], στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων[2], [καὶ οἱ | ἀπὸ Ῥώμης δέκα πρέσβε]ις Ἡρακλεωτῶν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δή[μωι | χαίρειν]· ἐνέ[τυχον ἡ]μῖν οἱ παρ' ὑμῶμ πρέσβεις Διᾶς, Διῆς, Διονύ[σιος, | Ἀλέξαν]δρος, [Μενέ]δημος, Μόσχος, 5 Ἀριστείδης, Μένης, ἄνδρες κ[αλοὶ || κἀγαθοί], οἳ τό τε [ψήφ]ισμα ἀπέδωκαγ καὶ αὐτοὶ διελέγησαν ἀκολού|[θως τοῖ]ς ἐν τῶι [ψη-φ]ίσματι κατα[κ]εχωρισμένοις, οὐδὲν ἐλλείποντ[ες σπου|δῆς, ὡς

1 Cn. Manlii Volsonis cos. 189 a. Chr. epistulam hanc esse primus vidit Henzen, cuius sententiam probavit W. Neque enim post hunc imperatorem Romanum cum exercitu fuisse in Asia usque ad Aristonici bellum, quo hic titulus propter scripturae rationem utique antiquior habendus esset. Inter civitates quibus cum ab Antiocho defecissent libertas et immunitas data esset a Romanis (Liv. XXXVIII, 39, 7) etiam Heracleam fuisse ex huius tituli argumento collegit W. Epistula ad eos data esse videtur a. 188 a. Chr., quo tempore Manlius pro consule cum decem legatis res Asiae ordinabat. 2 Cf. 199[2].

ἡμ]ᾶς εὖ ε[ἰδότες] πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας εὐνόως διακειμένους. | [ἡμεῖς μὲ]ν οὖγ [κα]ὶ πειρασόμεθα, παραγεγονότων ὑμῶν εἰς τὴν ἡμετέρ[αν | πίστιν[3], π]ρόνοιαν ποιεῖσθαι τὴν ἐνδεχομένην,
10 ἀεί τινος ἀγαθοῦ παρα[ί]τιοι γεν]όμενοι. συγχωροῦμεν δὲ ὑμῖν τήν τε ἐλευθερίαν, καθότι καὶ | [ταῖς ἄλ]λαις πόλεσιν, ὅσαι ἡμῖν τὴν ἐπιτροπὴν ἔδωκαν, ἔχουσιν [τὰ | κτήμα]τα[4] τὰ αὐτῶμ πολιτεύεσθαι κατὰ τοὺς ὑμετέρους νόμους, | [καὶ ἐν το]ῖς ἄλλοις πειρασόμεθα εὐχρηστοῦντες ὑμῖν ἀεί τινος ἀγαθοῦ | [παραί]τιοι γίνεσθαι. ἀποδεχόμεθα δὲ καὶ τὰ παρ' ὑμῶμ φιλάνθρωπα καὶ τὰς | [πίστεις, κ]αὶ αὐτοὶ δὲ πειρασόμεθα μηδενὸς λείπεσθαι ἐγ χάριτος ἀποδόσει. | [ἀπεστάλ]καμεν δὲ πρὸς ὑμᾶς Λεύκιον Ὄρβιον τὸν ἐπιμελησόμενον τῆς | [πόλεως καὶ] τῆς χώρας, ὅπως μηδεὶς ὑμᾶς παρενοχλῆι. ἔρρω[σθε].

3 Supplevi. '*Cum vos in nostram fidem veneritis*'. αἵρεσιν W. 4 Aut sic aut χρήματα supplendum est. πράγματα W. Sed πράγματα ἔχειν aliam vim habet.

210 Megalopoli. Ex Miltiadis cuiusdam apographo ed. Boeckh C. I. G. 1536, ex suis Ross Inscr. ined. fasc. I p. 7 n. 12 et Lebas Voy. arch. Inscr. II, 331. Docte et ingeniose restituit K. Keil Anal. epigr. p. 12 sqq. Cf. praeterea P. Foucarti commentarium in Explicationibus ad Lebasii syllogen II p. 179 sqq.

----- | καὶ ἐν τᾶι...ι[1]---------- | [ὅπ]ως ἐπαύξηται κατὰ π[λεῖστον, ἔδοξε τᾶι | π]όλει τιμᾶσαι Φιλο[π]ο[ίμενα Κραύγιδος |

Litterae ΑΞΠΣ. Philopoemeni mortuo honores hic decerni a civibus primus perspexit Keilius, qui item de restituendo titulo optime meruit. Qui cum Miltiadis Rossiique exemplis solus usus esset, Foucartus, cui praeterea Lebasianum apographum illis paullo accuratius et ectypum chartaceum praesto esset, nonnullis locis a Keilii supplementis recedendum esse vidit. Atque etsi sunt quae dubitationem moveant, tamen in summa harum reliquiarum obscuritate quae ab illis hominibus doctissimis proposita sunt exprimere satius duxi, quam vano novandi studio alia non minus dubia proponere. Quae manifesto vera in uno aut duobus apographis inveniuntur recepi reliquorum erroribus non enotatis. Titulum anni 188 a. Chr. esse vix est quod moneam. 1 ΚΑΙΕΝΙΑΙ..Ι L. ΑΤΕΝΤΑΙ R. ΚΑΙΕΝΤΑΝ M.

5 τ|ιμαῖς ἰσοθέοις[2] [ἀρε]τᾶς [ἕνεκεν καὶ εὐ||ε]ργεσίας· ἱδρύσα[σθαι δὲ εἰς τιμὰν αὐτοῦ | ἐ]ν τᾶι ἀγορᾶι τὸ μ[νᾶμα[3] καὶ κτίσαι μετὰ ται]|νίας τ[ὰ] ὄ[σ]τ[εα[4]----------] | καὶ βωμὸν κα[τ]α[σκευάσαι λευκόλιθον ὡς | κ]άλλιστον, καὶ [βουθυτεῖν ἐν τᾶι ἁμέραι
10 τᾶι || Δι]ὸς Σωτῆρος· στεφα[νῶσαι δὲ καὶ αὐτὸν εἰ|κ]όσι χαλκέαις τέσσαρσιν, ὧν στᾶσαι τὰν | μὲ]ν μίαν ἐν τ[ῶι θ]εά[τρωι------- κολο|σσ]ικάν (?), τ[ὰν δὲ---------]|κον, τὰν δὲ ἄλ[λαν ἐν--
15 -------|| τ]ὰν δὲ ἄλλ[αν ἐν τῶι γυμνασίωι (?), καὶ ἀνακα|ρ]ῦξαι ἐν τῶ[ι ἀγῶνι τῶν Σωτηρίων τὸν | στ]έφ[α]νον------- | αις δὲ--
20 -----|-ντι τοτ---- || --δ--------- | --ι-------|αις δα
25 --------|--ς τοῖς -------|-αιαι δι-------|| ολιας γ--- ----|αν πολι--------|--ντιν τε[---- π]|όλεος καὶ -------
30 μ---|αις φ..ος καὶ ἀπι[------ π||ο]μπὴν ..φιακερσικο [---- -- τ]|έμενες[5] εσ.αν...ολιδ-------|ς ταινιται.ι. αιαιν---- -- | Ἀρκάσι ἀξίαν [-----ἀγῶνα γυμ]||νικὸν καὶ ἱππικ[ὸν-----
35 --- || τὸν] δὲ ταμίαν δ[οῦ]ν[αι τὸ ἀνάλωμα εἰς τὰν θυσίαν | τὸ]ῖς τᾶς πόλιος ἱ[ερ]ο[θύτ]αις -------|..ας· τὰ δὲ κρέα τ[ὰ] βρώσ[ιμα (?)-------|---] τὸ δέρμα καταδίδοσθαι τοῖ[ς τᾶς θυσίας
40 ἐπιμε]||λουμένοις· τοῖς δὲ Σωτηρίοις [------- || ὕμ]νοισιν[6] τοῖς κτωμένο[ις------|--] τοῦ τὸν Δία τὸν Σωτῆρ[α--------|- --]ν τὸ τέμενες τὸ Φιλοπ[οίμενος -------- | θυσ]άντω οἶν ἱερόθυτον τὸν τοι [-------- ἀνα|γορε]υέτω ἐπὶ ταῖς θυσίαις κα[τ'

---

2 Cf. Liv. XXXIX, 50, 9: '*Sepultus ab universo Achaico est concilio, adeo omnibus humanis congestis honoribus, ut ne divinis quidem abstineretur*'. Diodor. XXIX, 48 ἀλλ' ὅμως μετὰ τὴν τελευτὴν ὡςπερεί τινι θείᾳ προνοίᾳ τὰς ἰσοθέους τιμὰς ἠλλάξατο τῶν κατὰ τὴν τελευτὴν ἀπηντηκότων ἀκληρημάτων. χωρὶς δὲ τῶν κοινῇ τοῖς Ἀχαιοῖς καταψηφισθέντων εἰς τιμὴν τάνδρὸς, ἡ πατρὶς ἱδρύσατο, καὶ τὸ βουθυτεῖν αὐτῷ κατ' ἐνιαυτὸν καὶ τῆς ἀρετῆς ἐγκώμιά τε καὶ ὕμνους κατέδειξεν ᾄδειν τοὺς νέους. K. 3 TOM M. TONM R. TONY L. Supplevit Foucart, monens Timoleonta Syracusis item in foro sepultum esse (Plut. Tim. 39). 4 Apographa hic magnopere dissentiunt, sed in ectypo chartaceo F. has litteras se dispexisse refert. Supplevit idem, cum coniceret, taeniam in monumento sepulcrali sculptam esse, qua memoria recoleretur ingentis taeniarum numeri quibus urna Philopoemenis ossa continens cooperta erat, cum Megalopolin deferretur (Plut. Philop. 21 αὐτὴν δὲ τὴν ὀδρίαν ὑπὸ πλήθους ταινιῶν τε καὶ στεφάνων μόλις ὁρωμένην ἐκόμιζεν ὁ τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀχαιῶν παῖς Πολύβιος). Sed κτίσαι μετὰ ταινίας τὰ ὄστεα insolentius dicitur, ut non possim quin de Foucarti supplemento quamvis ingenioso dubitem. 5 Eadem forma cum v. 42 recurrat, non mendum quadratarii, sed proprietas ceteroquin ignota sermonis Arcadici esse videtur.

45 ἐνιαυτὸν ἕκαστον καὶ ‖ στε]φανώτω ὁ καὶ τᾶι ἑστιά[σει (?) ----
--|-----] λαμβανέτω ----- | --------

K. F. 6 Cf. Diodori locum supra (not. 2) allatum. Dubitationem sane movet dativus in — οισιν exiens a Peloponnesiorum dialecto alienus.

211 Tabula marmorea inventa in ruderibus templi Apollinis Sminthii in Troade et a Sprattio Cantabrigiam transmissa. Ex S. Birchii apographo ed. E. Curtius Archäologische Zeitung 1855 p. 34 sqq. (tab. LXXV).

Ἀγαθῆι τύχηι. Κάσσανδρον Μενεσθέως[1] ἐτίμησεν

I Τὸ κοινὸν τῶν | Αἰτωλῶν | χρυσῶι | στεφάνωι (1)
Τὸ κοινὸν τῶν | Δωριέων | χρυσῶι | στεφάνωι (2)
Τὸ κοινὸν τῶν | Αἰνιάνων | χρυσῶι | στεφάνωι. (3)
Τὸ κοινὸν τῶ[ν] | Ἠπειρωτῶν [τῶν π]ερὶ Φοινίκη[ν[2] χρυ]|-
σῶι στεφά[νωι]. (4)

Litterae ΑΘΞΠΣ; hastae extremae lineolis transversis ornatae. Solus versus 1 continua scriptura totam lapidis latitudinem explet; singulorum honorum tituli ita adornati sunt, ut quinque ordines (I. II. IV. V. VI) quaternarum aut ternarum inscriptionum, quarum una iuxta alteram posita est, distineantur ordinibus quinque coronarum, ex quibus unaquaeque infra ipsum titulum coronae honorem enuntiantem sculpta est. Sed quum medius titulus tertii ordinis (6) non coronae, sed statuae honorem indicet, infra eum inter coronas ad titulos 5 et 7 spectantes spatium vacuum erat, in quo quattuor tituli ordinis III (8. 9. 10. 11), unus infra alterum, incisi sunt. 1 Cassander Menesthei f. Alexandrensis ex Troade proxenia Delphorum honoratus est Theoxeno archonte (198, 39). Sed neque de eius archontis anno constat, nisi quod anno 170|69 a. Chr. utique recentior est, neque quaenam temporis ratio intercedat inter proxeniam, quae illic, et statuam aheneam coronamque quae hic (9. 12) a Delphis ei decreta recensentur, definiri licet. In universum sane illius tituli auctoritate confirmantur, quae de huius aetate disputaverat Curtius, quum demonstraret eum priori parti alterius a. Chr. saeculi ascribendum, ac certe anno 146 a. Chr., quo foedus Achaicum a Romanis dissolutum est, antiquiorem esse. Post bellum Persei demum incisum esse nescio an inde colligi liceat, quod Oetaei et Aenianes hic, ut antiquitus, separata ab Aetolis concilia habent. Nam etiam post Aetolos a Romanis domitos (189 a. Chr.) tamen has gentes aliquamdiu illis ascriptos fuisse ex titulo Amphictyonico n. 212 apparet. 2 De Phoenice Chaoniae urbe cf. Bursian Geogr. v. Gr. I. p. 17. Eam caput fuisse

II Τὸ κοινὸν τῶν | Οἰταιέων | χρυσῶι | στεφάνωι. (5)
Τὸ κοινὸν τῶν | Ἀθαμάνων | εἰκόνι χαλκῆι. (6)
Τὸ κοινὸν | Λοκρῶν τῶ[ν] | ἡοίων χρὺσ[ῶι] | στεφάνω[ι]. (7)
III Τὸ κοινὸν τῶν Κρηταιῶν | προξενίαι. (8)
Ἡ πόλις ἡ Δελφῶν εἰκόνι χαλκῇ. (9)
Τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν | προξενίαι καὶ πο(λ)ιτείαι[3]. (10)
Τὸ κοινὸν τῶν Αἰνιάνων εἰκόνι χαλκῇ. (11)
IV [Ἡ] πόλις ἡ Δελφῶν | ἡ τοῦ θεοῦ | δάφνης στεφάνωι. (12)
Ἡ πόλις ἡ Ἀργείων | χρυσῶι στεφάνωι | καὶ θεω(ρ)οδοκίαι[4] τοῦ | Διὸς τοῦ Νεμείου καὶ | τῆς Ἥρας τῆς Ἀργείας. (13)
Ἡ πόλις ἡ Μεσ|σηνίων χρυσῶι | στεφάνωι. (14)
Ἡ πόλι[ς ἡ] | Μεγαλο[πολιτῶν] | χρυσῶ[ι] | στεφά[νωι]. (15)
V [Ἡ] πόλις ἡ | [Τε]γεατῶν | χρυσῶι | [σ]τεφάνωι. (16)
Ἡ πόλις ἡ | Κορωναιέων τῶν | ἐν Ἀχαιΐαι[5] | χρυσῶι στεφάνωι. (17)
Ἡ πόλις ἡ | Φλειασίων | χρυσῶι στεφάνωι. (18)
Ἡ πόλι[ς ἡ] | Κλεων[αίων] | χρυσ[ῶι] | στεφά[νωι]. (19)
VI Ἡ πόλις ἡ | Φιαλέων | χρυσῶι | στεφάνωι. (20)
Ἡ πόλις ἡ | Ἡραιέων | χρυσῶι | στεφάνωι. (21)
Ἡ πόλις ἡ Μεγαρέων | δάφνης στεφάνωι | παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος[6] | τοῦ τῆς πόλεως ἀρχηγέτου. (22)
Ἡ πό[λις Κο]|ρωνέ[ων τῶν ἐν] | Βοι[ωτίαι χρυ]|σῶι [στεφάνωι]. (23)

---

foederis civitatium Epiroticarum etsi praeter hunc titulum nusquam definite enuntiatur, tamen etiam ex Polybii locis XVI, 27, 4 et XXXII, 21, 2. 26, 1 cognoscitur. 3 ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ 4 ΘΕΩΙΟ 5 Coronen Messeniae intellegi Curtius monuit, eamque non anno 183 demum, sed iam aliquanto ante ad Achaeorum societatem accessisse demonstravit; atque quum etiam aliae multae civitates Achaicae hic recenseantur, propterea huius unius nomini addi τῆς Ἀχαΐας, ut distinguatur a Coronea Boeotiae (23). 6 Cf. 186, 10. 187, 9. 188, 8.

---

212 Delphis in muro prope templum. Ed. C. Wescher sur le monument bilingue de Delphes (Mémoires présentés par divers savants à l'Académie des Inscriptions Sér. I. Tom. VIII) p. 138 C.

Ἐπὶ Δαμοσθένους ἄρχοντος[1], πυλαίας ὀπωρινῆς, ἱερομνημονούντων Αἰτωλῶν[2] Νικάνορος, Φιλοξένου, Εὐρύα, Θευδώρου, | Νικοφῶντος, Δελφῶν Ἀγνία, Δαμαρμένου, Φωκέων Βουθήρου, Εὐδαμίδα, Τιμώνδα, Βοιωτῶν Εὐσύτου, Ἱπποκρίτου, Ἀθηναί[ων-------]||, Ἰστιαιέων Κλεομέδοντος, γραμματεύοντος Λαμπρίωνος Αἰτωλοῦ, ἔδοξε τοῖς ἱερομν(ή)μοσι[3]· Ἀριστάρχωι Σιλην[οῦ] | Καμαριναίωι εἶναι προδικίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν ἀπὸ πάντων, αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις, εὐνοίας ἕνεκα
5 καὶ [φιλοτιμίας] || τῆς εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἀμφικτυόνων.

Litterae ΠΞ. 1 Ol. 149, 3 (182|1 a. Chr.) Cf. 198, 201. 2 De hieromnemonum Aetolicorum numero cf. 184[1]. 3 ΙΕΡΟΜΝΕΜΟΣΙ.

213 Basis inventa Olympiae prope Philippeum. Ex Purgoldi apographo edidi Archaeol. Zeitung XXXVIII (1880) p. 52 n. 335.

Λακεδαιμονίων οἱ φυ[γ]όντες ὑπὸ τῶν τυράνν[ων] | Καλλικράτη Θεοξένου Λεοντήσιον[1] καταγαγόντα | εἰς τὰν πατρίδα[2] καὶ διαλύσαντα ποτὶ τοὺς πολίτας | καὶ εἰς τὰν ἐξ ἀρχᾶς [εὔν]οιαν [ἀποκα]τα[στ]άσαντα.

Litterae ΑΞΠΣ. 1 Callicrates Leontesius (Polyb. XXIV, 10, 8) princeps eius factionis inter Achaeos erat, quae Romanis favebat. Cf. Liv. XLI, 23, 5. XLV, 31, 10. 2 Anno 180 a. Chr. quum Hyperbatus praetor ad concilium Achaeorum referret de causa exulum Lacedaemoniorum, Lycorta suadente Achaei legatos tres, inter quos Callicrates erat, Romam miserunt qui docerent senatum, cur eos restitui nefas putarent. At Callicrates, longe aliter ac mandatum erat, senatum hortatus est, ne Achaeos imperia Romanorum contemnere pateretur. Quo facto senatus non modo imperavit Achaeis ut exules reducerent, sed etiam Callicratem epistula ad concilium Achaeorum missa magnopere commendavit. Itaque ille in annum insequentem 179 a. Chr. praetor creatus magistratu inito statim Lacedaemoniorum exules restituit (Polyb. XXIV, 12 sqq.).

214 Marmor Delo Oxonium translatum. Ed. Maittaire Marm. Ox. n. 27, et inde post alios Boeckh C. I. G. 2275 *a*.

Ὁ δῆμος ὁ Δηλίων βασίλισσαν | Λαοδίκην[1], βασιλέως Σελεύκου[2], | γυναῖκα δὲ βασιλέως Περσέως[3], | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ
5 εὐσεβείας || τῆς περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίας [τῆς] | πρὸς τὸν δῆμον τῶν Δηλίων.

1 Laodicen Seleuci filiam in matrimonium duxit Perseus Philippi f. ultimus Macedonum rex (Liv. XLII, 12, 3. Polyb. XXV, 4, 8 sqq.). Atque sub ipsum regni initium id factum esse apparet ex Polybii narratione, anno 177 a. Chr. Rhodiis a Romanis opprobrio datum esse, quod nuper (νεωστί § 8. 10) Laodicen magnificentissimo comitatu ad sponsum deduxissent. 2 Seleucus IV Philopator Antiochi Magni filius natu maximus regnavit a. 187—176 a. Chr. n. 3 Regnavit 179—168 a. Chr. Hoc utique spatio titulus dedicatus, sed haud improbabile est cum Laodice ad maritum navibus deduceretur eam Delum attigisse et beneficiis affecisse, propter quae haec statua ei decreta est.

215 Tabula marmoris Pentelici inventa Delphis ante porticum Atheniensium. Praeter hoc decretum tabula continet alia duo de honoribus legatorum. Ed. B. Haussoullier Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 372 n. 3.

[Ἔδοξε τοῖς] Αἰτωλοῖς· [ἐπ]ε(ὶ) βασιλεὺς Εὐμένης[1] ὑπάρχων φίλος καὶ σύμμαχος διὰ προγόνων τὰν οὖσα[ν | πρότερον εὔνοιαν ἐμ παντὶ καιρῶι φανερὸς γίνεται συναύξων, καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποδείξε[ις· | ποιούμενος τ]ᾶς ἐν τὸ ἔθνος εὐνοίας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλλανας, ἀεὶ τὰ συμφέροντα διαπρασσόμενο[ς, | σπουδᾶς καὶ] φιλοτιμίας οὐθὲν ἐνλείπων, γεγονότων τε αὐτοῖ
5 πολλῶν καὶ μεγάλων εὐαμερημά[των || διὰ τοὺς π]ολέμους, ἐπαυξηκὼς τὰμ βασιλείαν καὶ ἐν τὰν καλλίσταν διάθεσιν ἀγνηκὼς κέκρικε | [τιθέναι] ἀγῶνας καὶ θυσίας τᾶι Ἀθανᾶι τᾶι Νικαφόρωι[2] μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ δάμου τῶν | [Περγαμηνῶ]ν,

Litterae ΞΠ. 1 Regnavit hic ab anno 197 a. Chr. ad 159 a. Chr. Mediae eius temporis parti, intra annorum 179 et 172 a. Chr. terminos, hunc titulum vindicavit Haussoullier, monens pluralem numerum τοὺς πολέμους v. 5 vetare de eo tempore quod victoriam de Antiocho Magno reportatam statim insecutum esset cogitari. At cum bella adversus Prusiam et Pharnacem finita essent, aliquot annos usque ad initia inimicitiarum et certaminum cum Perseo in pace et tranquillitate transiisse, quo otio Eumenem ad urbem magnifice exornandam et Nicephoriorum ferias instituendas usum esse. 2 Ludi iam Attalo I regnante fuerunt (Polyb. IV,

περὶ πλείστου ποιούμενος τὰν ποτὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν· παρακαλεῖ [δ]ὲ καὶ το[ὺς | Αἰτωλούς, ἐξαπ[ε]σταλκὼς θεωροὺς Πέρσαν, Θεόλυτον, Κτήσιππον, ἀποδέξασθαι τοὺς ἀγῶνας | [τῶν Νικαφ]ορίων στεφανίτας, τὸμ μὲν μουσικὸν ἰσοπύθιον[3], τὸν δὲ
10 γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἰσολύμπιον, ‖ [καὶ ὁμοί]ως ἄσυλον τὸ τέμενος τᾶς Ἀθανᾶς τᾶς Νικαφόρου· δεδόχθαι τοῖς Αἰτωλοῖς, [ἐπ]αινέσαι | [βασιλέ]α Εὐμένη καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ Ἄτταλον Φιλέταιρον Ἀθήναιον καὶ βασίλισσαν | [Ἀπολλωνίδα] τὰμ ματέρα αὐτῶν καὶ τὸν δᾶμον τῶν Περγαμηνῶν ἐπὶ τᾶι ποτὶ τοὺς [θεοὺ]ς εὐσεβεί[αι | καὶ στεφανῶσ]αι ἕκαστον αὐτῶν εἰκόνι χρυσέαι, τὸμ μὲν βασιλέα ἐφ' ἵππου, τοὺς δὲ ἀ[δελφοὺς πεζικᾶι, | ἀρετᾶς ἕνεκεν] καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς τοὺς θεούς. ἀποδε-
15 δέχθαι δὲ καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶ[ν Νικαφορίων οὓς ‖ ἔθηκε βασ]ιλεὺς Εὐμένης [σ]τεφανίτας, τὸμ μὲν μουσικὸν ἰσοπύθιον, τὸν δὲ γυ[μνικὸν καὶ ἱππικὸν ἰσολύμπιον[3]· | εἶμεν] (δ)[ὲ[4] τ]οῖς νικεόντοις τῶν Αἰτωλῶν τὰς τιμὰς καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ ἐν τ[οὺς ἀγῶνας[5] τῶν Πυ|θίων κ]αὶ Ὀλυμπίων ⟨τὰ⟩ κατακεχωρισμένα. καὶ καθάπερ ὁ βασιλεὺς Εὐμένης ἀνα[καλεῖ] τὸ τέ[μενος | τᾶς Ἀθα]νᾶς τᾶς Νικαφόρου τὸ ποτὶ Περγάμωι[6] ἄσυλο[ν] καθώς κα ὁρίξῃ, συναποδεδέχθαι τοὺς Αἰτω[λοὺς | ἄσυλον] εἶμεν αὐτὸ τὰ ἀπ' Αἰτωλῶν καὶ τῶν ἐν Αἰτωλίαι κατοικεόντων, καὶ μη-
20 θένα (ἄ)γειν[7] μηδὲ ῥυσ[ιάζειν ‖ τινὰ ἐ]ντὸς τῶν ὁρίων· εἰ δέ τίς κα ἄγῃ ἢ ῥυσιάξῃ ἢ ἀποβιάξαιτο ἢ διεγγυάσῃ, ὑπόδικον εἶμεν ἐν τοῖς | συνέδρ]οις τῶι ἀδικηθέντι καὶ ἄλλωι τῶι θέλοντι ἐν ταῖς ἐκ ποτιστάσιος[8] δίκαις. ἀποστέλλειν δ[ὲ | θεωρ]οὺς ἐν Πέρ-

---

49, 3 ἠρέθιζε δ' αὐτὸν (Προυσίαν) καὶ τὸ δοκεῖν Βυζαντίους πρὸς μὲν Ἄτταλον εἰς τοὺς τῆς Ἀθηνᾶς ἀγῶνας τοὺς συνθύσοντας ἐξαπεσταλκέναι, πρὸς αὐτὸν δὲ εἰς τὰ Σωτήρια μηδένα πεπομφέναι). Sed Eumenes maiore splendore hos ludos exornavit eisque eandem cum antiquis feriis Panhellenicis dignitatem tribuit. H. 3 Cf. 150[1]. 4 Λ..ΟΙΣ. 5 Supplevi. 'Quae de certaminibus Pythiorum et Olympiorum lege constituta sunt'. ἐν τ[οὺς νεικηκότας Πυ|θίων κ]αὶ Ὀλυμπίων H., soloeco genetivi usu. 6 Etiam hoc fanum Minervae extra urbem situm antiquius erat Eumenis regno, nam anno 201 a. Chr. a Philippo vastatum esse refert Polyb. XVI, 1, 6. Sed ab Eumene non modo splendidius restitutum sed etiam amplificatum esse indicio sunt verba καθώς κα ὁρίξῃ. Idem ius asyli ut tribueretur illi templo a Graecis civitatibus petivit. Quibus ex rebus apparet, qui factum sit, ut Strabo ab Eumene demum fanum conditum esse crederet (Strab. XIII p. 624 C. τὸ Νικηφόριον ἄλσος κατεφύτευσε). H. 7 ΜΗΘΕΝΑΛΓΕΙΝ 8 ποτίστασις formam προστασία vocis Aetolorum dialecto accommodatam iudicavit

γαμον ἐπε[ί] κα ἁ θυσία καθήκηι τᾶι Ἀθανᾶι τᾶι Νικαφόρωι· τᾶς δὲ ἐκπονπᾶς ἐπι|[με]λεῖσθαι τὸν στραταγὸν ἀεὶ τὸν ἔναρχον. τοῖς δὲ θεωροῖς τοῖς ἐπαγγελλόντοις τοὺς ἀγ[ῶνας | τῶν Ν]ικαφορίων καταστᾶσαι τὰς πόλεις ἑκάστας θεωροδόκους τῶν ἰδίων
25 πολιτᾶν, καὶ ἀνενε||[γκεῖ]ν τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἀπὸ τᾶν πολίων τῶι στραταγῶ]ι [ἢ] προξένωι ἐν τὰ Πύθια· διδόμεν δ[ὲ | ....] ρον καὶ ξένια ὅσα καὶ τοῖς τὰ Ὀλύμπια ἐπαγγελλόντοις θεωροῖς δίδονται. ὅπως δὲ καὶ [ἐν | τοὺς ν]όμους καταχωρισθῇ ἅ τε ἀποδοχὰ τῶν ἀγώνων καὶ τοῦ ἱεροῦ ἁ ἀσυλία καὶ ἁ τῶν θ[ε]ωροδ[ό]κων κατάστ]ασις καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐν τῶι ψαφίσματι κατακεχωρισμένα, ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι τὸν στραταγ[|[γὸν] καὶ τοὺς ἄλλους ἄρχοντας. ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς θε[ωρ]ούς. Πέρσαν
30 Δ[ιο]νυσίου Συρακόσιον, || [Θεόλυτον] Ἀρίσ[τω]νος Αἰγινάταν, Κτήσιππον Δαματρίου Περγαμηνόν, καὶ εἶμεν αὐτοὺς προξένους | [καὶ εὐεργέτ]ας τῶν Αἰτωλῶν· ἔγγυος τᾶν προξενιᾶ[ν ὁ γ]ρ[αμματ]εύς. ἀναγράψαι δὲ καὶ τὸ ψάφισ||[μα τόδε ἐν στ]άλαις λιθίναις δύο, καὶ ἀναθέμεν τὰν μίαν ἐν Θέρμο[ν], τὰν δὲ ἐν Δελφούς· τὸ δὲ γενόμεν|[ον ἀνάλωμα] τὸν ταμίαν τᾶς κωλ...κ.λ. ι.ρι.ε....σ....λ...ιλι τὸν γραμματῆ τῶν | ----------
--ιαν.

H., qua in re praepositiones πρό et πρός (ποτί) confudit. Neque quod H. dicit, eum qui accusaret eodem iure id facere, atque patronum (προστάτην) qui causam inquilini suscipiat, recte se habet. Nam quia peregrino non licet civem in ius vocare, patronus id facere debet. At hic definite constituitur, et ipsi qui laesus esset, et cuilibet alii licere accusare. Ac ne est quidem cur illud ἐν ταῖς ἐκ ποτιστάσιος δίκαις ad ἄλλωι τῶι θέλοντι modo referamus, imo omnino ad ὑπόδικον εἶμεν spectare videtur. Quodsi coniecturam, incertam sane, ex vocabuli origine atque vi capere licet, de eo genere litium sic statuendum puto: Ut προςίστασθαι, προςστῆναι prope accedit ad vocis προςιέναι notionem, ita ποτίστασιν apud Aetolos idem fere significasse atque alibi πρόςοδον (πόθοδον). Iam notum est, si quis peregrinus cum senatu aut comitiis civitatis alicuius agere vellet, decreto opus fuisse quo admitteretur (πρόσοδον εἶναι 92, 4). Intellego igitur lites, in quibus peregrini ad synedrorum concilium admissi Aetolos accusant.

---

216 Basis marmorea, Delphis ad peribolum templi. Edd. Rangabé Ant. Hell. 1227 (ex apographo Charalampis) et accuratius J. Schmidt Mittheilungen des arch. Instituts in Athen V (1880) p. 199.

Βασιλέα Εὐμένη | βασιλέως Ἀττάλου | τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν | ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐεργε|σίας τᾶς ποτὶ τὸ ἔθνος.

Litterae volgares praeter Σ. Titulum Oropi inventum, iisdem plane verbis conceptum, exhibet Rangabé 1228. De aetate cf. quae adnotavi ad n. 215.

217 Tabulae tres marmoreae, quae olim pertinebant ad basin magni cuiusdam monumenti. Ed. Conze, Ergebnisse der Ausgrabungen zu Pergamon p. 78.

[Βασιλεὺς Εὐμένης βασι]λέως Ἀττ[άλο]υ Διὶ καὶ Ἀθηνᾶι Νικη-φόρωι.

Cf. quae adnotavi ad n. 215.

218 Megaris in domo Antonii Saltae. Edd. Velsen Arch. Anzeiger 1853 p. 381*. Vischer Kl. Schriften II p. 64 n. 47. Lapide denuo collato accuratius Foucart ad Lebas Meg. et Pelop. 35 *a*.

Συναρχίαι[1] προεβουλεύσαντο ποτί τε τοὺς αἰσιμνάτα[ς[2], | τὰν] βουλὰν καὶ τὸν δᾶμον· ἐπειδὲ[3] Ἰκέσιος Μητροδ[ώ|ρου] Ἐφέσιος ὁ κατασταθεὶς ἐπ' Αἰγίνας[4] ὑπ[ὸ | τοῦ βασ]ιλέως Εὐμένεος δια-

Litterae ΑΣ; O reliquis litteris paullo minor. 1 Etsi pluralis compluria magistratuum collegia indicat (1324), tamen ea coniuncta de rebus publicis deliberasse apparet, ut fere eadem eorum condicio fuerit atque ubi omnes magistratus publici unum collegium (ἡ συναρχία 165, 32) efficiebant. Ad Ar. Polit. IV 14, 1298a 13 καὶ ἐν ἄλλαις δὲ πολιτείαις βουλεύονται αἱ συναρχίαι συνιοῦσαι provocavit F. monens, postea maxime in civitatibus foederis Achaici hoc institutum fuisse. 2 Megarensium colonorumque propria fuisse videtur huius vocis scriptura per iota. Certe praeter hunc titulum ea invenitur in Selinuntio (Roehl Inscr. Gr. Ant. 514) et in duobus Chalcedoniis (C. I. G. 3794. Ἀθηναίου VII p. 207 n. 2 coll. Herm. XVI p. 164). In his civitatibus senatores qui ad tempus cotidianis senatus officiis fungerentur (πρυτάνεις Atheniensium aliarumque civitatium) αἰσιμνᾶται vocabantur. 3 Hoc in lapide esse constat; utrum merus error lapicidae sit an reconditior quaedam sermonis Megarensium proprietas, incertum est. 4 Aeginam Aetoli Attalo I vendiderunt consentientibus Romanis (Polyb. XXII, 11,

5 τελεῖ τὰν πᾶσαν σ[πουδ]ὰν || [ποιούμενος] τοῦ δάμου το[ῦ] Μ[ε]γαρέων, [ο]ὐθὲν [ἐλλείπων | --------] τω----

10), atque ab illo tempore in potestate regum Pergamenorum permansit usque ad finem regni (133 a. Chr.). Tenuit igitur Eumenes eam per totum regnum (197—159 a. Chr.), sed primis annis, ante 192 a. Chr., hic titulus tribui non potest quia forma reipublicae Megarensium indicio est, eos tum non amplius foederis Boeotici participes fuisse. F. Ex altera parte ne postremis quidem Eumenis annis compositus est, quia ex titulo C. I. G. 2139b discimus, Cleona Stratagi f. Pergamenum per sedecim annos Eumene II et Attalo II regnantibus Aeginae praefuisse. At quot ex his annis in Eumenis, quot in Attali regnum incidant, non liquet. . V.

---

219 Basis statuae inventa Pergami. Ed. Conze Monatsberichte der Kgl. Akademie zu Berlin 1881 p. 871 (Tab. III, A).

Ἄτταλος[1] βασίλισσαν Ἀπολλωνίδα[2]
τὴν μητέρα φιλοστοργίας ἕνεκα
τῆς πρὸς αὐτόν.

1 Attalus II Attali I et Apollonidis filius secundus. Ante regni initium, fratre Eumene regnante (197—159 a. Chr.) aut adeo postremis patris Attali I annis hoc monumentum dedicatum esse apparet. 2 De Apollonide Cyzicena Attali I uxore cf. Polyb. XXII, 20, ubi imprimis § 3 καὶ καθόλου τέτταρας υἱοὺς γεννήσασα πρὸς πάντας τούτους ἀνυπέρβλητον διεφύλαξε τὴν εὔνοιαν καὶ φιλοστοργίαν μέχρι τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς cum huius tituli argumento convenit.

---

220 Basis inventa Athenis ad stoam Attali. Ed. Koehler Mittheilungen des archaeologischen Instituts in Athen V (1880) p. 284.

Καρνεάδην Ἀζηνιέα[1]

Litterae volgares praeter ΑΠ. 1 Carneadem Cyrenensem philosophum nobilissimum (213—129 a. Chr.) agnovit Koehler. Eum quum per magnum temporis spatium Athenis doceret, etiam civitatem Atticam nactum esse ex hoc titulo discimus, in quo ex more solenni demoticum nomini adiungitur (Cf. C. I. Att. III 948 Φιλήμων Δάμωνος Διομαιεύς). 2 Attalus Attali I et Apollonidis filius secundus, qui post Eumenem fratrem maiorem regnavit 159

Ἄτταλος[2] καὶ Ἀριαράθης[3] Συπαλήττ[ιοι]
ἀνέθηκαν.

—138, antea cum Athenis versaretur civitate donatus est, ut de Philetaero fratre minore testatur titulus 221. Philosophos Academicos iam apud avum et patrem Attali magna gratia floruisse constat (C. Wachsmuth die Stadt Athen im Alterthum I p. 636). 3 Ariarathes V qui a. 162 a. Chr. regnum Cappadociae obtinuit, affinis erat Attali cuius fratri Eumeni regi illius soror Stratonice (cf. n. 224. 225) nupserat. Familiaritatem quae ei cum Carneade intercedebat testabantur epistulae philosophi ad regem missae, praeter quas nihil omnino ab ipso scriptum exstabat (Diog. Laert. IV, 65). Titulum dedicatum priusquam Ariarathes regnum obtineret manifestum est. Koehler.

---

221 Basis marmoris leucophaei, inventa Olympiae. Ex R. Weilii apographo edidi Archaeol. Zeitung XXXVI (1878) p. 174 n. 194.

Ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων | Φιλέταιρον[1] βασιλέως Ἀττάλου | καὶ βασιλίσσης Ἀπολλωνίδος, | Ἀθηναῖον[2], εὐεργέτην ἑαυτοῦ γε-
5 νόμενον ‖ ἀνέθηκεν.

Litterae volgares in finibus hastarum lineolis transversis ornatae. 1 Philetaerus Attali I et Apollonidis filius tertius erat (n. 215, 12. Strabo XIII p. 624 C). 2 Cf. C. I. Att. II, 435, ubi Philetaero honores decernit populus Atheniensium. Qui quales fuerint etsi fracta inferiore lapidis parte ignoratur, tamen veri dissimile non est, ad ipsam civitatis donationem illud plebiscitum spectasse.

---

222 Thebis exscripsit Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 3 p. 50 n. 13. Inde Boeckh C. I. G. 1565. R. Meister in Bezzenbergers Beiträge zur Kunde der indog. Sprachen V p. 194 n. 35. Cf. K. Keil Sylloge Inscriptionum Boeoticarum p. 29 sq. W. Larfeld de dialecti Boeoticae mutationibus. Bonnae 1881 p. 11 sqq.

[Θ]εὸς τύχα. [Δι]οτέ(λ)|[ι]ος[1] ἄρχοντος, ἔδοξε | τοῖ δάμοι· πρόξε-

1 ..ΟΤΕΑ|.ΟΣ

5 νον | εἶμεν Βοιωτῶν καὶ εὐε||ργέταν Νώβαν Ἀξι|ούβω Καρχα-
δόνιον[2] καὶ | εἶμέν (Ϝ)οι[3] γᾶς καὶ (Ϝ)οικία|ς[4] ἔ(π)πασιν καὶ ἀτέ-
10 λιαν | καὶ ἀσουλίαν καὶ κὰ(γ γ)ᾶ(ν)[5] || καὶ κὰτ θάλατ(τ)αν[6] καὶ
πο|λέμω κα(ὶ) ἱρά(να)ς[7] ἰ(ώ)σας[8]. [β]|οιωταρχιόντων Τιμο[λάω][9],
Αἰτών(δ)ao[10], (Θ)ίωνος[11], (Μ)ένν]|(ω)νος[12], Ἱππί(α)ο[13], (Ε)ὐμαρί-
15 [δ]ao[14], || Π(άτ)ρ(ω)νος[15].

2 Legatum Carthaginiensium hunc fuisse iam Boeckhius suspicatus erat. Quum in universum Hippiae boeotarchae nomine demonstretur, proximis ante 171 a. Chr. annis haec decreta esse (cf. not. 13), sagacissime Larfeldius de legatione a. 174 a. Chr. a Carthaginiensibus ad regem Persea missa (Liv. XLI, 22, 2) monuit, quam Thebis summis honoribus affectam eo probabilius esse, quia Hippias maxima apud regem gratia tum floruisset. 3 ΝΟΙ 4 ΕΟΙΚΙΑ|Σ 5 ΚΑΙΚΑΠΠΑΕ 6 ΟΑΛΑΤΕΑΝ 7 ΙΡΑΕΚΣ 8 ΙΟΣΑΣ 9 Supplevit M. Τιμο[μείλω] B., quod spatii rationibus minus bene convenit. 10 >ΑΙΤΩΝΑΟ. Boeckhius scripserat Αἰτώναο, sed de corruptela monuerat, Keilius emendabat (Χ)αι(ρ)ών(δ)ao. Sed nunc Αἰτώνδαο verum esse testatur titulus apud Meisterum Beitr. VI p. 53. 11 ΟΙΩΝΟΣ 12 ΠΕ|ΟΝΟΣ 13 ΙΠΠΙΔΟ legit P. (nam Σ insequentis nominis littera initialis est.) Quod cum Boeckhius Ἱππιδος legisset, Ahrens de diall. II p. 522 perspexit Ἱππίao emendandum esse idque postea alius tituli testimonio (cf. not. 10) comprobatum est. Hippias Thebanus, princeps factionis Macedonicae, boeotarcha fuit anno 187 a. Chr. ut refert Polybius XXII, 4, 12. Sed etiam per insequentes annos eum saepius boeotarcham creatum esse eo credibilius est, quia tum summa rerum apud Boeotos penes Macedonicae factionis principes erat. Anno 171 a. Chr. ex patria pulsus ad Persea se contulit et ab eo Romam legatus missus est (Polyb. XXVII, 6, 2). Larfeld p. 12. 14 ΣΥΜΑΡΙ.ΑΟ 15 ΠΛΕΡΟΝΟΣ

223—225 Lapides tres inventi in vico *Panados*, ad Thracicum Propontidis littus prope urbem *Rodosto*. Ex Mordtmanni apographis ed. Th. Mommsen Hermae IX p. 117.

(223)

5 Ὑπὲρ βασι|λέως Εὐμένου | φιλαδέλφου[1] | θεοῦ καὶ εὐερ||γέτου
Δημή|τριος Ποσει|δωνίου.

Litterae ΘΠΣ. 1 Hoc cognomen multo frequentius quidem esse in fratre minore Attalo II, sed tamen uno certe loco (Steph. Byz. Εὐμένεια πόλις Φρυγίας, Ἀττάλου καλέσαντος ἀπὸ Εὐμένους τοῦ φιλαδέλφου, ubi sane conieceris ἀδελφοῦ potius scribendum esse) etiam de Eumene usurpari adnotavit M. Idem Lysimachiam cum ea parte Thraciae, ubi hi tituli inventi

(224)

5 Ὑπὲρ βασιλέ|ως Ἀττάλου | φιλαδέλφου καὶ | βασιλίσσης ‖ Στρατονίκης[2] | Ἰώτας | Δημητρίου.

(225)

5 Ὑπὲρ βασιλέως | Ἀττάλου | φιλαδέλφου | καὶ βασιλίσσης ‖ Στρατονίκης | Ἑστιαῖος | Ἰζιμάρου.

---

sunt, anno 188 a. Chr. pace cum Antiocho facta Eumeni traditam esse (Polyb. XXI, 48, 9) monuit. 2 Stratonice Ariarathis f. 188 a. Chr. Eumeni nupsit (Liv. XXXVIII, 39, 6), qui cum 171 a. Chr. prope Delphos Persei insidiis gravissime vulneratus rumorque de eius morte in Asiam perlatus esset, statim Attalus frater regno potitus est et Stratonicen matrimonio sibi iunxit (Plut. de frat. am. 18 p. 489 d. reg. et imper. apophth. p. 184 a), sed mox fratri superstiti uxorem reddere coactus est. At cum ille a. 159 a. Chr. re vera decessisset, Attalus viduam fratris iterum uxorem duxit. Mommsen.

---

226 Tabula marmoris subcaerulei inventa prope vicum *Kakosi* in loco Thisbarum veterum, translata Athenas in museum centrale. Ed. P. Foucart Archives des missions scientifiques et littéraires, Paris 1872. p. 321 sqq. Tractavit Th. Mommsen Ephem. epigr. I p. 278 sqq. Contulerunt O. Lueders Ephem. epigr. II p. 102 sqq. et J. Schmidt Mitth. des arch. Instituts in Athen IV (1879) p. 235 sqq., qui multa a Foucarto minus recte exscripta emendavit; idem titulum cum commentario edidit Zeitschrift der Savigny-Stiftung f. Rechtsgesch. II. Roman. Abth. p. 116 sqq.

Κόιντος Μαίνιος Τίτου υἱὸς[1] στρατηγὸς τῆι συνκλή|τωι συνεβουλεύσατο ἐν κομετίωι[2] πρὸ ἡμερ|[ῶ]ν ἑπτὰ εἰδυῶν[3] Ὀκτωμβρίων.
5 γραφομένωι | παρῆσαν Μάνιος Ἀκίλιος Μανίου υἱὸς Ὀλτε[ι|νί]α[4],

---

Litterae ΞΠΣ. 1 Q. Maenium anno 170 a. Chr., quo hoc senati consultum factum est, praetorem fuisse testatur Livius XLIII, 4, 11. 6, 10. Provinciam urbanam fuisse id ipsum arguit, quod consule utroque absente senatum consulit, nam id negotium more maiorem praetoris urbani erat. M. 2 I. e. in curia, quae sita erat in comitio. M. 3 Similiter 241, 3 εἰδυιῶν est. Posteriore tempore constanter εἰδῶν, εἰδοῖς scribitur. 4 M'. Acilium M'. f. Glabrionem duovirum aedi dedicandae 181 a. Chr. (Liv. XL,

5 Τίτος Νομίσιος Τίτου υἱός[5]. Περὶ ὧν Θισ|[β]εῖς[6] λόγους ἐποιή-
σαντο περὶ τῶν καθ' αὐ|[τ]οὺς πραγμάτων, οἵτινες ἐν τῆι φιλίαι
τῆι | ἡμετέραι ἐνέμειναν, ὅπως αὐτοῖς δοθῶσιν, | [ο]ἷς τὰ καθ'
10 αὐτοὺς πράγματα ἐξηγήσωνται· περὶ τού||του τοῦ πράγματος
οὕτως ἔδοξεν· ὅπως Κόιντος | Μαίνιος στρατηγὸς τῶν ἐκ τῆς
συνκλήτου | [π]έντε ἀποτάξηι, οἳ ἂν αὐτῶι ἐκ τῶν δημοσίων
πρα|[γμ]άτων καὶ τῆς ἰδίας πίστεως φαίνωνται[7]. ἔδοξε. — | Προ-
15 τέραι εἰδυῶν Ὀκτωμβρίων· γραφομένωι παρῆ||σαν Πόπλιος Μού-
κιος Κοΐντου υἱός[8], Μάαρκος Κλαύ|διος Μαάρκου υἱός[9], Μά-
νιος Σέργιος Μανίου υἱός[10]· | Ὡσαύτως περὶ ὧν οἱ αὐτοὶ λόγους
ἐποιήσαντο περὶ χώρας | [κ]αὶ περὶ λιμένων[11] καὶ προςόδων[12]

34, 5), consulem 154 a. Chr. commemorat M., monens tamen, duos sine dubio illo tempore M'. Acilios M'. filios fuisse, quia aliter tribus non addita esset. Posse igitur etiam de Acilio Balbo quodam cogitari, quia in ea quoque stirpe Manii praenomen haud infrequens fuisset. 5 T. Numisius Tarquiniensis a. 167 a. Chr. inter decem legatos in Macedoniam missus ad res ibi ordinandas (Liv. XLV, 17, 3) M. 6 Anno 171 a. Chr. legati Romani in Boeotiam missi cum se negassent cum communi concilio Boeotorum acturos esse et singulas civitates adiissent, cum Thebanis reliquae omnes Romanorum partibus se applicuerunt praeter Haliartios, Coronenses, Thisbenses, qui in fide Persei regis manebant. Namque apud Polybium XXVII, 5, 3 pro Θήβας, quod ferri non posse iam Casaubonus viderat, ex hoc senatus consulto Θίσβας resposuit M., monens iam Livium (XLII, 46, 7) eam corruptelam in suo Polybii exemplari invenisse. Deinde cum bellum exarsisset, C. Lucretius praetor Haliarto vi capta et diruta ad Thisbas adduxit exercitum; quibus sine certamine receptis urbem tradidit exulibus et qui Romanorum partis erant, adversae factionis hominum fautorumque regis ac Macedonum familias sub corona vendidit. Sane haec quoque Liv. XLII, 63, 12 de Thebis narrat, sed quum Thebanos ab initio belli Romanorum societatem amplexos esse constet, hic quoque illum Polybii libro mendoso deceptum suo iure statuit M. 7 '*Qui ei e re publica et e fide sua videbuntur*'. 8 Q. Mucius Q. f. Scaevola cos. 175 a. Chr. M. 9 M. Claudius M. f. Marcellus praetor 169 a. Chr. (Liv. XLIII, 11, 7), cos. 168. 155. 152 a. Chr. M. 10 M'. Sergius a. 163 a. Chr. legatus cum C. Sulpicio in Graeciam missus (Polyb. XXXI, 9, 6) designari videtur; nam quos praeter hunc Sergios illius aetatis enumeravit F., eos hic vix in censum venire posse demonstravit M. 11 [τε]με[ν]ῶν M. Foucarti exemplo usus supplendum putaverat. Sed Schmidtius integrum ΛΙΜΕΝΩΝ in lapide agnovit. Ipsa Thisbensium urbs mediterranea erat, sed ager usque ad sinus Corinthiaci angulum pertinebat, ubi portus erat; Strabo IX p. 411 Cas. ἐπίνειον ἔχει πετρῶδες περιστερῶν μεστόν. Steph. Byz. s. v. καὶ ὁ λιμὴν δὲ τῶν Θισβέων, ὥς φησιν Ἐπαφρόδιτος, καὶ τὸ ἐπίνειον περιστερῶν πλῆρες, quos locos attulit M. 12 Portoria intellegenda docuit Schmidt, προςόδων hic artissime cum λιμένων

καὶ περὶ ὀρέων[13]· ἃ αὐτῶν ἐγε|[γ]όνεισαν, ταῦτα ἡμῶν μὲν ἔνε-
20 κεν ἔχειν ἐξεῖναι ἔδο||ξεν. — περὶ ἀρχῶν καὶ περὶ ἱερῶν καὶ
προςόδων[14] ὅπως αὐτοὶ | [κ]υριεύωσι, περὶ τούτου τοῦ πράγματος
οὕτως ἔδοξεν· | οἵτινες εἰς τὴν φιλίαν τὴν ἡμετέραν[15] πρὸ τοῦ
ἢ Γάιος Λοκρέ|τιος τὸ στρατόπεδον πρὸς τὴν πόλιν Θίσβας
προςήγα|γεν[16], ὅπως οὗτοι ἔτη δέκα τ[ὰ] ἔγγιστα κυριεύωσιν.
25 ἔδοξε. || — περὶ χώρας, οἰκιῶν καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς·
οὔ ποτέ | τι αὐτῶν γέγονεν, ὅπως [τὰ] ἑαυτῶν αὐτοῖς ἔχειν ἐξῆι
| ἔδοξεν. — ὡςαύτως περὶ ὧν οἱ αὐτοὶ λόγους ἐποιήσαντο,
ὅπω[ς] | οἱ αὐτόμολοι οἱ ἴδιοι ἐκεῖ φυγάδες ὄντες[17], τὴν ἄκραν
αὐτοῖς ὅπως | τειχίσαι ἐξῆι καὶ ἐκεῖ κατοικῶσιν οὗτοι, καθότι
30 ἐνεφάνισαν, οὕ||τως ἔδοξεν· ὅπως ἐκεῖ κατοικῶσιν καὶ τοῦτο
τειχίσωσιν. ἔδο|ξεν. — τὴν πόλιν τειχίσαι οὐκ ἔδοξεν. — ὡς-
αὐτως περὶ ὧν οἱ αὐτοὶ | λόγους ἐποιήσαντο, χρυσίον, ὃ συνή-
νεγκαν εἰς στέφανον, ὅ|πως εἰς τὸ Καπετώλιον στέφανον κα-
τασκευάσωσιν[18], τούτοις, καθ|[ότι] ἐνεφάνισαν, ὅπως αὐτοῖς
35 ἀποδοθῇ, ὅ[πω]ς τοῦτον τὸν στέφανον εἰς || [τὸ] Καπετώλιον
κατασκευάσωσιν· οὕτως ἀποδοῦναι ἔδοξεν. — ὡςαύ|[τ]ως περὶ
ὧν οἱ αὐτοὶ λόγοις ἐποιήσαντο, ἀνθρώπους, οἵτινες ὑπεναν|τί|α
τοῖς δημοσίοις πράγμασι τοῖς ἡμετέροις καὶ τοῖς ἑαυτῶν εἰσιν,
| [ὅπ]ως οὗτοι κατέχωνται· περὶ τούτου τοῦ πράγματος, καθὼς
ἂν Κοῖν|[τω]ι Μαινίωι στρατηγῶι ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων
40 καὶ τῆς ἰδίας πό||[σ]τεως δοκῇ, οὕτως ποιεῖν ἔδοξεν. — οἵτινες
εἰς ἄλλας πόλεις ἀ|πήλθοσαν καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν παρ' ἡμῶν
στρατηγὸν παρεγένοντο, ὅπως | μὴ εἰς τάξιν καταπορεύωνται·
περὶ τούτου τοῦ πράγματος πρὸς Αὔλον | [Ὀ]στίλιον ὕπατον[19]

ut v. 20 cum ἱερῶν coniungens. Nam si in universum de reditibus diceretur, uno loco id enuntiari satis fuisse. 13 Saltus et pascua Heliconis montis. Sch. 14 Cf. not. 12. 15 Verbum finitum enuntiati relativi neglegentia omissum est. 16 Cf. not. 6. 17 Qui ad Romanos transfugerant atque propterea factione Macedonica etiamtum urbem tenente exilio multati erant. Suo iure totam factionem Romanam indicari negat Sch. 18 Iam ante bellum Thisbenses, qui etiamtum socii Romanorum erant (cf. Liv. XLVI, 20, 6) aurum contulerant, sed priusquam corona efficeretur et dedicaretur, a Persei fautoribus ad defectionem compulsi erant. Iam urbe dedita illud aurum publicum populi Romani factum erat; sed Romani Thisbensibus reddunt ea condicione ut nunc corona inde facta Iovi Capitolino consecretur. M. 19 A. Hostilius L. f. Mancinus cos. 170 a. Chr., qui tum temporis in Macedonia commorabatur. F. 20 Obscurissima est res de harum mulierum litibus. Foucarti Mommsenique sententiae cum pravis lectionibus et supplementis nitantur, post

γράμματα ἀποστεῖλαι ἔδοξεν, ὅπως περὶ τούτου τῆι δι|[αν]οίαι
προσέχηι, καθὼς ἂν αὐτῶι ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων καὶ
45 || [τ]ῆς ἰδίας πίστεως φαίνηται. ἔδοξεν. | — ὡσαύτως περὶ ὧν οἱ
αὐτοὶ λόγους ἐποιήσαντο περ[ὶ | τ]ῶν δικῶν[20] Ξενοπιθίδος καὶ
Μνασίδος, ὅπως ἐκ Χαλκίδος ἀφεθῶσι, | καὶ Δαμοκρίτα Διονυ-
σίου ἐχ Θηβῶν (κατὰ τ)αὐτά·[21] περὶ τούτων* τῶν πόλε|ων[22]
50 ἀφεῖναι ἔδοξεν, καὶ ὅπως εἰς Θίσβας μὴ κατέλθωσιν. ἔδοξεν. || —
[ὡ]σαύτως περὶ οὗ ταύτας τὰς γυναῖκας ὑδρίας σὺν ἀργυρίω|ι |
εἰ]ς τὸν στρατηγὸν ἐνεγκεῖν[23] εἴπασαν· περὶ τούτου τοῦ πράγ-
[μα|τος] ὕστερον ἔναντι Γαΐου Λοκρετίου βουλεύσασθαι ἔδοξεν. |
— ὡσαύτως περὶ ὧν οἱ αὐτοὶ Θισβεῖς ἐνεφάνισαν περὶ σίτου
καὶ ἐλ[αί]|ου ἑαυτοῖς κοινωνίαν πρὸς Γναῖον Πανδοσῖνον[24] γεγο-
55 νέναι· περὶ τού|[τ]ου τοῦ πράγματος κἂν κριτὰς λαβεῖν βούλων-
ται, τούτοις κριτὰς δο|ῶ]|ναι ἔδοξεν. — ὡσαύτως περὶ ὧν οἱ
αὐτοὶ λόγους ἐποιήσαντο περὶ τοῦ | γράμματα δοῦναι Θισβεῦσιν
εἰς Αἰτωλίαν καὶ Φωκίδα· περὶ τούτου | τοῦ πράγματος Θισ-

---

lapidem a Schmidtio accuratissime examinatum teneri nequeunt. Ipse Sch. sic statuit: mulieres illas cum lites intendissent civitati Thisbensium pecunia corrupisse C. Lucretium praetorem, eumque Chalcidenses Thebanosque iussisse illas benigne recipere et adiuvare. Quare senatum precibus Thisbensium morem gerere, cum mulieres Thebis et Chalcide expelli, neque vero Thisbas redire iubeat. At, quicquid de ea re dicit Sch., ἀφιέναι non est 'abire iubere aut cogere', sed 'abire sinere'. 21 Nihil nisi AYTA in lapide est. Id fem. sing. (Fouc.) esse non posse cum aliis de causis tum propter Dorismum ab hoc titulo alienum monuit M. Neutrum pluralis esse statuit Sch. Sed neque confusionem pronominum ὁ αὐτὸς et αὐτὸς in titulorum sermone tam late patere neque nudo accusativo hic locum esse mihi quidem persuasit. Quare quum appareat, lapicidam aliquid turbasse, R. Hercheri (ap. M.) emendationem recipere non dubitavi. 22 Sic in lapide scriptum esse Schmidtii testimonio constat. Sed nullo modo haec recte se habere possunt, immo post τούτων lapicidae socordia aliquid exciderit necesse est: conieceris περὶ τούτων [αὐτὰς ἐκ τούτων] τῶν πόλεων ἀφεῖναι ἔδοξεν incidendum fuisse, lacunamque ex iterato τούτων ortam. 23 Manifesto hic de donis quibus praetorem corrumpere conatae erant dicitur. Sch. 24 Γναῖος nomen, Πανδοσῖνος originis designationem esse monuit M., neque dubitandum esse, quin Pandosia Bruttiorum, non Epiri, intellegenda esset. Gnaeum enim ex numero negotiatorum Italicorum in Graecis urbibus consistentium fuisse. De societate (κοινωνία) inter eum et civitatem Thisbensium facta Mommsenus p. 297 sic statuit: Fundos quosdam publicos Thisbensium videri Gnaeo traditos esse arandos, ea condicione, ut frumenti et olei certa pars ad civitatem perveniret, quam in rem affert ex iure Romanorum testimonia Ulpiani (Dig. 17, 2. 52, 2) et Catonis de agri-

βεῦσι καὶ Κορωνεῦσιν εἰς Αἰτωλίαν καὶ Φωκί|δα καὶ ἐάν που
60 εἰς ἄλλας πόλεις βούλωνται, γράμματα φιλάν|θρωπα δοῦναι
ἔδοξεν.

cultura 136. 137, ex Graecorum vero legibus quae Pollux habet VII, 151: ἐπίμορτος γῆ παρὰ Σόλωνι ἡ ἐπὶ μέρει γεωργουμένη, καὶ μορτὴ τὸ μέρος τὸ ἀπὸ τῶν γεωργῶν· τὸ δὲ ἐπὶ τῷ τετάρτῳ μέρει νέμεσθαι τετραχίζειν.

227 Basis lapidis leucophaei inaedificata Olympiae in pavimento apsidis aetatis Byzantinae septentrionem versus a Leonidaeo. Exscripsit Purgold.

Τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν [Κ]ό[ι]ντον Μαάρκιον Λο[υ]κίου | Φίλιπ-
πον[1], στραταγὸν ὕπατον Ῥωμαίων[2], ἀρετᾶς ἕ|νεκεν καὶ καλο-
κἀγαθίας τᾶς εἰς αὐ|τοὺς καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλλανας.
5 Ἀνδρέας καὶ Ἀριστόμαχος Ἀργεῖοι | ἐποίησαν.

Litterae ΑΘΠΣ (sed in artificum designatione v. 5. 6. Σ, in voce στρατηγον v. 2 Ε est) Ω (sed Ω v. 2 in Ῥωμαίων priore loco). Epsilon plerumque volgarem formam habet, sed v. 2 extr. semel Є legitur. Altera pars versus primi (post Ἀχαιῶν) et prior versus secundi usque ad στρατηγὸν in rasura rescripta. 1 Q. Marcium Philippum cos. 169 a. Chr. agnovit Purgold. Huius aetati convenit titulus στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων, et omissum in paternae originis designatione vocabulum υἱός. At pugnat cum illius saeculi usu Λούκιος pro eo quod scribi debuit Λεύκιος (Hermae VI p. 310); sane hoc legitur in parte tituli quam in rasura repositam testatur Purgoldus. At ne reliqua quidem altero a. Chr. saeculo incisa esse posse scripturae genus arguit, cum propter nonnullas formas litterarum recentiores (ΕΩ), tum propter miram in eadem littera scribenda inconstantiam, quae imperatorum quidem aetate perfrequens, sed ab antiquiorum temporum usu aliena est. Quare non dubito quin hic quoque, ut in aliis monumentis Olympicis factum esse satis constat, antiquior titulus nescio qua de causa Hadriani fere aetate in alium lapidem aut certe in aliam eiusdem basis partem transscriptus sit. 2 Cf. 199[2].

228 Tabula marmoris leucophaei in duas partes fracta, inaedificata in puteo in oppidulo *Sevri-Hissar* prope Teon antiquam. Edd. E. Pottier et A. Hauvette-Besnault Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 47 sqq.

Ὁ δῆμος ὁ Ἀβ[δηριτῶν]

Ἀμύμο|να Ἐπι|κούρου Μεγάθυ|μον Ἀθη|ναίου.

5 Ἐπειδὴ χρείας τῶι δήμ[ωι γενο]μένης πρεσβείας εἰς | Ῥώμην ὑπὲρ τῆς πατρίο[υ χώρας,] περὶ ἧς ἐπιδοὺς ἀξίω|μα βασιλεὺς Θρᾳκῶν Κότ[υς[1] τῆι συ]γκλήτωι διά τε τοῦ υἱοῦ[2] | αὐτοῦ καὶ τῶν ἅμ' ἐκείν[ωι ἐξ]αποσταλέντων ὑπ' [αὐ]τοῦ πρεσβευτῶν ἕ[τει
10 τ[ὴν π]άτριον ἡμῶν χώραν, ‖ αἱρεθέντες πρεσβευτα[ὶ ὑπὸ τοῦ δή]μου τοῦ Τηΐων[3] Ἀμύ|μων τε Ἐπικούρου καὶ Μ[εγάθυμ]ος Ἀθηναίου, ἄνδρες | καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ καὶ ἄξιοι σφετέρ]ας πατρίδος καὶ εὔνοι | τῶι ἡμετέρωι δήμωι ὄ[ντες, τὴ]ν[4] πᾶσαν σπουδήν τε
15 καὶ | φιλοτιμίαν εἰςήνεγκαν [προθυμ]ίας οὐδὲν ἐλλείπον]τες· ἔν τε γὰρ ταῖς συνεδ[ρίαις τ]αῖς γενομέναις ὑπὲρ τῆς | χώρας πᾶσαν ἐπίνοιαν π[αρέσχ]οντο χάριν τοῦ μηθὲν π[α]ραλειφθῆναι τῶν δυναμ[ένων ἐπα]νορθῶσαι τὰ πράγματα, ἀ|ρατὴν ἅμα καὶ σωτήριον [περὶ τῶ]ν[5] ἀπορουμένων ἀεὶ π[ρο]|τιθέντες γνώμην εἰς τὴ[ν
20 ------[6], καὶ π]ρεσβεύσαντες ὑπὲρ τοῦ ‖ δήμου ψυχικὴν ἅμα καὶ σω[ματικὴν][7] ὑπέμειναν ἰδιοπάθ(ε)ιαν | ἐντυγχάνοντες μὲν τοῖς πρώτοις Ῥωμαίων καὶ ἐξομηρευ|όμενοι διὰ τῆς καθ' ἡμέρα[ν προςκυν]ήσεως, καταστησάμε|νοι δὲ τοὺς πάτρωνας τῆς [πατρί]δος εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ ἡμε|τέρου δήμου βοήθειαν, τ[οὺς[8] προ]-
25 νοουμένους τοῦ ἀντιδίκου ‖ ἡμῶν καὶ προστατοῦνται[ς αὐτοῦ, πολλ]ῶν[9] πραγμάτων παραθέσει, | ὥςτε καὶ τῆς καθ' ἡμέρα[ν

Litterae ΑΘΞΠΣ. 1 Cotys Thrax quoad quidem Perseus bellum cum Romanis gerebat, eum auxiliis missis strenue adiuverat (Liv. XLII, 29. 57. 67. XLIV, 42); nihilo minus devicto Macedoniae rege a Romanis benignissime habitus est. Qua re fretus ab eis petivit ut Abderam urbem in Thraciae littore sitam sibi concederent. P. et H.-B. 2 Bithys Cotyis filius a patre Perseo obses datus erat; illo devicto cum reliquis obsidibus a Romanis captus et Carseolis custoditus est. Sed quum pater legatis missis eum redimere conaretur, Romani obsides sine pretio reddiderunt. (Polyb. XXX, 18, 3. Liv. XLV, 42, 5, 12). Tum alteram legationem, quae de Abdera cum senatu ageret, Romam misit rex, eique filium praefecit. P. et H.-B. 3 Abdera Teïorum colonia erat. Similiter n. 200 Lampsaceni apud Romanos Massiliensibus deprecatoribus utuntur, quia utraque civitas a Phocaeensibus condita erat. 4 Supplevi. δήμωι, οἷς προςῆκε]ν P. et H.-B. 5 Supplevi. σωτήριον [πραγμάτω]ν P. et H.-B. 6 εἰς Τη[ΐους P. et H.-B. 7 Supplevi. σω[τήριον] P. et H.-B. 8 Supplevi. τ[ε καὶ προ]νοουμένους P. et H.-B., quod non intellego. 9 Supplevi. προστατοῦνται[ς ἡμετέρ]ων πραγμάτων P. et H.-B. Senatores Ro-

μετέχοντ]ε[ς[10] ἐφοδείας ἐπὶ τῶν ἀτρέ|ων[11] ἐφιλοπο(ν)οῦντο[12]· περὶ δ[ὴ[13] τούτων ἔ]δοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δή|μωι τῶι Ἀβδη-ριτῶν ἐπαιν[έσαι το]ὺς προγεγραμμένους ἄν|δρας καὶ καλεῖσθαι
30 εἰς προ[εδρίαν κατ'] ἐνιαυτὸν Διονυσίων τῶι ἀ||γῶνι ἕως ἂν ζῶ-σιν, καὶ [στεφανοῦσ]θαι χρυσῶι στεφάνωι ἐν ἀγ[ῶνι] | τὴν ἀναγ-γελίαν ποιουμέν[ου τοῦ] κήρυκος, διότι ὁ δῆμος στε|φανοῖ χρυσῶι στεφάνωι Ἀ[μύμονα Ἐ]πικούρου Τήιον ἀρετῆς ἕνε|κεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑα[υτόν, καὶ Με]γάθυμον Ἀθηναίου Τήιον χρυ|σῶι στε-
35 φάνωι ἀρετῆς ἕνε[κεν καὶ εὐν]οίας τῆς εἰς ἑαυτόν. οἱ δὲ νο||μο-φύλακες οἱ ἐπὶ ἱερέως Ἡ[.....ἀν]αγραψάτωσαν τόδε τὸ ψή-φισ|μα εἰς στήλην λευκοῦ λίθ[ου καὶ στησά]τωσαν ἐν τῶι ἐπιφα-νεστά|τωι τόπωι τῆς ἀγορᾶς, ἵνα [πάντες κο]ινῶς (ε)ἰδῶσιν[14] τὴν τοῦ δήμου | προθυμίαν ἣν ἔχει πρὸς τ[οὺς καλοὺς] καὶ ἀγαθοὺς [τῶν] ἀν[δρῶν[15]. καὶ ἑ]|(λ)έσθωσαν[16] οἱ νομοφύλακ[ες πρεσβε]υτὰς
40 δύο πρὸς Τηΐους, οἵτ[ιν]ες || ἀποδημήσαντες εἰς Τέ[ως καὶ δό]ντες τόδε τὸ ψήφισμα παρακα|λέσουσιν Τηΐους προσαγγ[εῖλαι τὰς ἐ]ψηφισμένας ὑπὸ τοῦ δήμου ἡ|μῶν τοῖς πολίταις αὐτῶν [τιμάς, καὶ σ]υγχωρῆσαι τοῖς πρεσβε[υταῖς] | στῆσαι στήλην λευκοῦ λίθ[ου ἐν τῶι ἐ]πιφανεστάτωι τόπωι, ἐν [ᾗι] | ἀναγραφήσεται τόδε τὸ
45 ψή[φισμα· τὸ δ]ὲ γενόμενον ἀνάλωμα ἐπί || τε τὴν στήλην καὶ ἐπὶ ἀναγ[ραφὴν][17] τοῦ ψηφίσματος ἀπο...|μενοι τῆι πόλει οἱ πρεσβε[υταὶ....][18] ἀμείβωνται κομι.... | ἀπὸ τῆς τραπέζης,

---

mani qui patroni urbis Abderae erant, initio Cotyi favebant; sed legati Teii cum multas res, cur Romanorum non interesset illi morem gerere, afferrent (πολλῶν πραγμάτων παραθέσει), eorum voluntatem sibi conciliaverunt. 10 Supplevi. γενομέν]ης P. et H.-B., dubitanter sane. Sed genetivus ab ἐφιλοπονοῦντο pendere nullo modo potest. 11 ἀτρε[ί]|ων P. et H.-B. Quos sequi nolui tum quia praeterea in hac tota parte (v. 17—37) margo dexter incolumis est, tum quia ει pro ι tam antiquo tempore inauditum est, ε vero tum multo frequentius quam postea (Hermae VI p. 181 sqq.). De *atriis* domuum Romanarum dici, quae legati salutandi causa cotidie adiissent, monuerunt editores. 12 Emendavi. ΠΟΙΟΥΝΤΟ lapis, quod retinuerunt P. et H.-B. Sed vocis φιλοποιεῖσθαι notio ab hoc quidem loco aliena est. 13 Supplevi. δ]ὲ P. et H.-B. 14 Emendavi; ἴδωσιν retinuerunt editores, contra sollemnem eiusmodi titulorum morem. 15 Suppl. ΘΟΥΣ..ΙΑΝ lapis, quae editores intacta reliquerunt. 16 ΔΕΣΘΩΣΑΝ. Supplevi et emendavi σπευ]δέσθωσαν P. et H.-B. 17 Supplevi. ἀναγ[γε-λίαν] P. et H.-B. 18 Τηΐου]ς P. et H.-B., dubitantes ipsi. Neque coniunctivus ἀμείβωνται, qui sic imperativi locum teneret, ullo modo ferri potest. Suspiceris potuis ὅπω]ς fuisse, sed omnino enuntiati structuram et sententiam ut certa aut probabili ratione restituerem mihi non contigit.

θεμέν[ων.....] τὸ διπλάσιον τῶν νομοφυλάκ|ων ἀπὸ τῶν εἰς τὰς πρεσβ[είας. τὸ δὲ] ψήφισμα τόδε εἶναι εἰς εὐχα|ριστίαν τοῦ δήμου. ε[ἱρέθησα]ν[19] πρεσβευταὶ Ἡρακλεί|δης Ἀλκίφρονος, Ἀλκ[ίφρων (?) Δη]μητρίου.

19 Supplevi.

229 Dymae (*Kato-Achaïa*) in impluvio domus M. Fondopulo. Ed. M. D. Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 520 n. I.

Βασιλῆ Ἀντίοχον[1] βασιλέως Ἀντιόχ[ου] | καὶ βασίλισσαν Λαοδίκαν καὶ τὸν υ[ἱὸν] | Ἀντίοχον Ἀγημονίδας Ζεφύρου ἀρε[τᾶς] | ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτὸν θεοῖς.

Litterae ΑΘΣ. 1 Aut Antiochum II Deum aut Antiochum IV Epiphanem hic designari certum est. Nam etsi permulti fuerunt in domo Seleucidarum Antiochi, tamen regis Antiochi patris et Laodices uxoris nomina nemini ex eis conveniunt praeter duos illos. Atque Antiochum Deum, regis Antiochi I filium, Laodicen in matrimonio habuisse atque ex ea filium Antiochum (Hieracem) notissimum est. Quem tamen hic intellegendum esse non existimo, quia nulla causa cogitari potest, cur ex filiis solus Antiochus natu minor commemoretur, omisso maiore Seleuco Callinico. Antiochum Epiphanem autem scimus patrem habuisse regem Antiochum III Magnum, filium unicum aut certe natu maximum Antiochum V, qui post eum puer paucos annos regnavit. Uxoris nomen sane ignoratur: nam quae Appianus Syr. 4 de Antiocho Magno refert (γάμους τε τῶν παίδων ἔθυεν, Ἀντιόχου καὶ Λαοδίκης, ἀλλήλοις συναρμόζων), ea mea quidem sententia non ad Antiochum Epiphanem spectant, sed ad eius fratrem cognominem natu maiorem quem Livius XXXV, 13, 5. 15, 2 narrat a. 193 a. Chr. a patre in Syriam missum esse ibique decessisse. Neque enim huius narrationis fides infringitur Polybii testimonio XVI, 19, 9, quippe qui nequaquam neget duos fuisse cognomines Antiochi Magni filios, sed unum modo eorum (natu maiorem, ut mihi quidem videtur, non Epiphanem) pugnae ad Panium a. 198 a. Chr. commissae interfuisse dicat. Quare etsi testimonio Appiani non demonstratur, uxori Epiphanis Laodicen nomen fuisse, certe cum illud nomen frequentissimum fuerit non modo in Seleucidarum familia, sed etiam in aliis quibuscum ei maxime affinitates inire solebant, non est cur propter reginae nomen titulum Dymaeum ad Antiochum IV (175—164 a. Chr.) referri posse negemus.

230 Basis marmoris albi inventa Deli ad templum Apollinis. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique III (1879) p. 469 n. 1 (C. Wachsmuth Mus. Rhen. XXXV p. 490).

Βασιλέα Μασαννάσ[αν[1]] | βασιλέως Γαία[2] | Ἕρμων Σόλωνος[3] | 5 τὸν αὐτοῦ φίλον ‖ Ἀπόλλωνι. | Πολιάνθης ἐποίει[4].

Litterae ΑΓΣ. 1 Sic regis nomen praeter hunc titulum et n. 231 etiam in laterculo eorum qui in Panathenaeorum certaminibus vicerant scriptum est (Boeckh Opp. VI p. 156. Mus. Rhen. XXXVI p. 145). 2 Apud Livium ubique (XXIV, 49, 4. XXIX, 29, 6. 30, 7. XL, 17, 2) *Gala* scribitur, quod quin ex *Gaia* corruptum sit consensus titulorum 230 et 231 dubitari non sinit. 3 In rationibus pecuniarum sacrarum Apollinis Delii Hermon Solonis f. reddidisse scribitur pecuniam, quam mutuam sumpserat, cum usuris, Posidonio archonte, paucis annis post quam Athenienses Delum recuperaverant (167 a. Chr.). Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 184. 4 Socratis filium fuisse ex titulo Melio (Eph. 3507. Bulletino dell' inst. Rom. 1860 p. 56. Mitth. des arch. Inst. I p. 247 n. 2. Bull. de corr. Hell. II p. 522), Cyrenaeum ex Delio (Bull. de corr. Hell. IV p. 214 n. 5) scimus.

231 Basis quadrata marmoris caerulei, inventa Deli prope templum Apollinis. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique II (1878) p. 400 n. 8 (Th. Mommsen Hermae XIII p. 560. C. Wachsmuth Mus. Rh. XXXIV p. 159).

Βασιλέα Μασαννάσαν βασιλέως Γαία | Χαρμύλος Νικάρχου Ῥόδιος | θεοῖς.

Litterae Α (praeter primum locum, ubi Α est) Σ. Cf. quae adnotavi ad titulum antecedentem.

232 Methanae. Ed. Dodwell Itin. II p. 282 (inde Boeckh C. I. G. 1191). Plenius et accuratius F. Lenormant Mus. Rh. XXI p. 395 n. 246 (inde Foucart ad Lebas Meg. et Pel. n. 159*k*).

Ἀγαθῇ τύχῃ. Ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαίου | καὶ βασιλίσσης Κλεοπάτρας, θεῶν φιλο|μητόρων, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, θεοῖς 5 | μεγάλοις εὐεργέταις, ἡ πόλις ἡ Μεθαναίων, ‖ ἐπιμεληθέντων

τῆς ἀναθέσεως Ὀνη|σίμου τοῦ Μνασέου καὶ Εὐκλέους τοῦ Μουσαίου.

Ptolemaeus VI Philometor Cleopatram sororem in matrimonium duxit fere 168 a. Chr., mortuus est anno 146 a. Chr. F.

233 Tabula lapidis Parnassii inventa Delphis prope porticum Atheniensium. Ed. B. Haussoullier Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 157 sqq.

In fronte:

[Ἁ πόλις τῶν Δελφῶν | βα]σ[ιλέα Ἄτταλον[1] | ἀρετ]ᾶς ἕν[εκ]εν | [καὶ] εὐεργεσίας | [τᾶ]ς εἰς αὐτὰν ‖ [Ἀπ]όλλωνι
5 Πυθίωι.

[Ἔδο]ξε τᾶι πόλει τῶν Δελφῶν ἐν ἀγορᾶι τελείωι σὺμ ψάφοις ταῖς ἐν|νόμοις· ἐπειδὴ βασιλεὺς Ἄτταλος βασιλέως Ἀττάλου, ἀποστειλάντων | ἁμῶν πρέσβεις ποτ' αὐτὸν πρότερόν τε Πραξίαν Εὐδόκου[2], Καλλίαν Ἐμμε|νίδα[3] ὑπὲρ τᾶς τῶν παίδων διδασκα-
10 λίας, καὶ πάλιν Πραξίαν Εὐδόκου, ‖ Βάκχιον Ἄγρωνος[4], φίλος ὑπάρχων διὰ προγόνων καὶ εὔνους τᾶι πόλει | τά τε ποτὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς καὶ ὁσίως διακείμενος, ἐπακούσας προθ[ύ]‖μως

Litteratura volgaris praeter ΞΠ. Versus quinque primi litteris maioribus exarati. 1 Attalum II Philadelphum (159—138 a. Chr.) esse ex v. 7 apparet. Non multo post initium regni eius haec acta esse cum ex ipso argumento, tum ex Delphorum quorundam qui hic commemorantur nominibus (cf. not. 2. 3. 4. 10) conicias. 2 Πραξίας Εὐδόκου Δελφὸς βεβαιωτὴρ est ap. Wescher-Foucart Inscr. de Delphes n. 64, 17 archonte Xenea; qui Xeneas cum a 173|2 a. Chr. senator fuerit (n. 198, 273), paullo post annum 170|69 a. Chr., ubi continua archontum Delphicorum series deficit, eum summo magistratu functum esse probabile est. Praxias ipse summum magistratum Delphis gessit a. 178|7 a. Chr. (n. 198, 232), et senator fuit cum aliquotiens per annos proxime antecedentes (n. 198, 56 sqq. 207, 2), tum 177|6 (n. 198, 259). 3 Callias senator fuit a. 190|89 a. Chr. (n. 198, 99. 103) et 178|7 a. Chr. (n. 198, 245), filius fortasse Emmenidae qui archon fuerat 197|6 a. Chr. (v. 198, 2. 5). 4 Bacchius senatoris munere functus est 170|69 a. Chr. (n. 198, 290). Neque dubito quin in titulo apud Wescher-Foucart Inscr. de Delphes 263 supplendum sit Βάκχιος [Ἄγ]ρωνος (non Πάτρωνος); qui titulus archonte Dexonda, certe non ante 169|8 a. Chr., exaratus est. 5 I. e. Atticas.

τὰ ἀξιούμενα ἀπέστειλε τῆ ι πόλει εἰς μὲν τὰν τῶν παίδων διδασκ[α]|λίαν ἀργυρίου δραχμὰς Ἀλεξανδρείους[5] μυρίας καὶ ὀκτακισχιλίας, | εἰς δὲ τὰς τιμὰς καὶ θυσίας δραχμὰς τρισχιλίας,
15 ὅπως ὑπάρχῃ ἁ δω|ρεὰ εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀΐδιος καὶ οἱ μισθοὶ τοῖς παιδευταῖς εὐτα|κτέωνται καὶ τὸ ἀνάλωμα εἰς τὰς τιμὰς καὶ θυσίας γίνηται ἐκδα|νεισθέντος τοῦ ἀργυρίου ἀπὸ τῶν τόκων, ἀγαθᾶι τύχαι, δεδόχθαι τᾶι | πόλει, εἶμεν τὸ ἀργύριον ποθίερον τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ ἐξεῖμεν μήτε ἄρχοντ[ι] | μήτε ἰδιώται
20 μηθενὶ εἰς ἄλλο καταχρήσασθαι μηθὲν μηδὲ καθ' ὁποῖον || τρόπον μήτε κατὰ ψάφισμα μήτε κατ' αἶνον[6]· εἰ δέ τις τούτων τι ποιή|σαι ἢ ἄρχων ἢ ἰδιώτας, κατάμαστρος[7] ἔστω ἱερῶν χρημάτων φω|ρᾶς, καὶ οἱ μάστροι[8] καταγραφόντω κατ' αὐτοῦ κατὰ τὸ ψαφισθὲν ἢ ἄλ|λως μετενεγχθὲν ἀργύριον ὀ[κ]ταπλοῦν, καὶ τὸ ψαφισθὲν ἢ διαινε|θὲν ἄκυρον καὶ ἀτελὲς ἔστω. εἰ δέ τι πε-
25 ρισσεύοι ἀπὸ τῶν τόκων διδομέ|νων τῶμ μισθῶν τοῖς παιδευταῖς καθὼς διατέταχται, ἀνενεγκεῖν ἐν | τοὺς προβούλους καὶ τοὺς πολλούς, καὶ τὸ δοχθὲν κύριον ἔστω. ἐγδανει|σάντω δὲ τὸ ἀργύριον οἱ αἱρεθέντες ἐπιμεληταὶ ἄνδρες τρεῖς, οὕς κα οἱ πολλοὶ ἕλωντ[αι]|, τόκου πεντεκαιδεκάτου ἐν τῶι μηνὶ τῶι Ἀμαλίωι[9] ἐπὶ τᾶς Ἀμφιστράτου ἀρχᾶς[10]. οἱ δὲ ὀφ[ει]|λοντες δανείσασθαι
30 ποτιγ[ρ]αφέσθωσαν ποτὶ τοὺς κατεσταμένους ἐπιμελητὰς || ἐπὶ ὑποθέματι ἀγρῶι· ἔστω δὲ ὁ ἀγρὸς ἄξιος τοῦ διδομένου ἀργυρίου διπλασίου· δανειζόν|τω δὲ μὴ ἔλασσον μνᾶν πέντε, καθιστάντων δὲ καὶ ἐγγύους οἱ δανειζόμενοι οὕς κα οἱ ἐπι|μεληταὶ

6 ψάφισμα populi, αἶνον senatus decretum esse probabile est. Certe de decreto collegii alicuius hanc vocem ut intellegamus suadet Hesych. αἶνος· γνώμη, παροιμία, παράδειγμα, ἔπαινος· καὶ ἡ χειροτονία καὶ ψήφισμα; atque ut in Attico sermone certe inter compositorum verborum συμβουλεύειν et παραινεῖν significationes exiguum discrimen intercedit, sic apud Delphos quominus αἶνον consilium a senatu magistratibus datum significasse statuamus nihil videtur impedire. Aliter, sed neque satis distincte neque probabiliter de vocis significatione disputavit H. 7 I. e. μαστρῶν (not. 8) iudicium subeat. H. 8 H. provocavit ad Harpocr. s. μαστῆρες· ἔοικεν ἀρχή τις εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πελλήνῃ μάστροι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πελληνέων πολιτείᾳ. Praeterea huius magistratus haud infrequens memoria est in titulis insulae Rhodi. 9 Hic mensis septimus est anni Delphici a solstitio aestivo incipientis, respondens Ianuario aut Februario anni Iuliani. (Cf. A. Mommsen Delphicorum p. 135). 10 Idem archon est in compluribus manumissionum titulis (Wescher-Foucart Inscr. in. de Delphes n. 37. 43. 51. 52. 56), senator a. 178|7 a. Chr. (n. 198, 234. 289).

εὐδοκέωντι· οἱ δὲ αὐτοὶ [ἔγ]γυοι καὶ βεβαιωτῆρες ἔστωσαν τῶν ἐνεχύρων. | ἐπεὶ δέ κα ἐγδανείσωντι ἀ[να]γράψαντες τοὺς δεδανεισμένους καὶ τὰ ἐνέχυρα | αὐτῶν ἐμ πίνακας λελευκωμένους
35 δύο, ἀναγνόντω ἐν τᾶι ἐκκλησίαι· ἔστω||σαν δὲ τὰ ἐνέχυρα ἀξιοχρ[ε]ίονα καὶ ἀνέφαπτα. καταθέντω δὲ τὸμ μὲν ἕνα πίναχα | ἐν τὸν ναόν, τὸν δὲ ἕνα π[ί]ναχα ἐν τὸ δαμόσιον γραμματεῖον· τὰ δὲ ἀναλώμα|τα καὶ ἐφόδια ἐξέστω [κα]ταχρεῖσθαι ἐκ τοῦ κολλύβου[11], καὶ οἱ χειρίσαντες λό|γον ἀποδόντω τᾶι πόλει. εἰς δὲ τὸν ὕστερον χρόνον ἁ κατάστασις τῶν ἐπιμελητᾶν καὶ ἁ οἰ|κονομία ἅδε ἔστω· ἀπὸ μὲν τᾶν μυριᾶν καὶ ὀκτακισχιλιᾶν κατα-
40 ναλισκέσθω ὁ τόκος εἰς || παιδευτάς, ἀπὸ δὲ τᾶν τρισχιλιᾶν αἱ τιμαὶ καὶ αἱ θυσίαι ὑπὸ τῶν ἐπιμελητᾶν τ[ῶν] | Ἀτταλείων γινέσθω κατὰ τάδε· καταγραψάντω οἱ ἄρχοντες ἀεὶ οἱ ἔναρχο[ι] | ἐν τῶι μηνὶ τῶι Ποιτροπίωι[12] ἐν τᾶι ἐννόμωι ἐκκλησίαι[13] κατ' ἐνιαυτὸν ἐπιμελη[τὰς] | τρεῖς ἐκ τῶν προβληθέντων, οὕς κα οἱ πολλοὶ ἕλωνται διὰ τᾶς ψάφου[14]. οἱ δὲ κα[τα]|σταθέντες ἐπιμεληταὶ ὀμνυόντω καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἀρχεῖα[15], καὶ ἐκπράξαντες
45 || τοῦ ἀργυρίου τοὺς τόκους ἐμ μηνὶ Ἐνδυσποιτροπίωι[16] πρὸ τᾶς πεντεκαιδεκάτας | τὸ μὲν εἰς τοὺς παιδευτὰς γινόμενον ἀργύριον καταθέντω ἐν τὸν ναὸν ἐν τῶι | Ἡρακλείωι[17] μηνὶ καὶ ἐν τὸν ἐπεχεῖ[18] ἐνιαυτὸν μισθοδοτεόντω τοὺς παιδευτὰς κατὰ | ⟨κατὰ⟩ μῆνα, καὶ λόγον ἀποδιδόντω τᾶι πόλει. εἰ δὲ μὴ ποιήσοντι καθὼς γέγρα[πται, ------]

---

11 Permutandae erant pecuniae, quia a rege missae erant drachmae Alexandreae sive Atticae (v. 18), cum Delphi, ut pleraeque civitates Graecae mediae et septentrionalis, moneta Aeginaea usi esse videantur. 12 Sextus anni Delphici mensis, respondens Decembri aut Ianuario anni Iuliani. 13 Articulus additus docet singulas singulis mensibus fuisse contiones ordinarias. 14 Ad τρεῖς, non ad προβληθέντων spectare enuntiatum relativum apparet. Neque τῶν προβληθέντων sic accipiendum puto, ut magistratibus aut senatui ius fuerit maiorem quendam numerum hominum nominandi, ex quibus populo liceret tres suffragiis eligere, nam sic mirum esset, quod non definitur, quot homines nominandi sint. Immo illic ut Athenis unicuique civi licuisse videtur nominare quem vellet; deinde de omnibus qui nominati erant singillatim suffragia ferebantur. 15 Cf. 1638. 16 Decimus anni Delphici mensis, respondens Aprili aut Maio anni Iuliani. 17 Undecimus mensis (Maius aut Iunius). 18 ἐπεχεῖ H., qui quomodo vocabulum intellexerit ignoro. Mihi videtur adverbium esse, respondens illud quidem Attico ἐφεξῆς, sed formatum ad similitudinem vocabuli ἀνατεὶ aliorumque id genus.

In latere:

50 ---------ταν-----||-------τῶι Ἡρα[κλείωι μηνὶ --- | --
---λ]όγον ἀποδόντω [τᾶι πόλει ἐν τῶι | -------]μηνί· εἰ δὲ
μή, οἱ μάστροι---------- | ------ υόντω κατ' αὐτῶν κλο-
πᾶς κατὰ τὸμ μ[αστρικὸν | νόμ]ον. θυόντω δὲ οἱ ἐπιμεληταὶ βοῦς
55 τελεί||ους τρ]εῖς, οὓς κα οἱ πολῖται δῶντι, τῶι Ἀπόλλωνι καὶ τᾶι
Λ[α|το]ῖ καὶ τᾶι Ἀρτέμιτι, καὶ τὰ ἄλλα ἱερεῖα [καθ]ὼς διατέταχ-
[ται | ὑπ]ὲρ τὸν βασιλέα Ἄτταλον, ποταγ[ορ]εύοντες τὰν θυσ[ί]αν
Ἀττάλεια.[19] καταχρείσθωσαν δὲ τὰ τέλεα τᾶν δαμοθ[οι]|νιᾶν καὶ
60 οἴνου μετρητὰς τετταράκοντα. τᾶι δὲ δωδεκάτ[αι] || τοῦ Ἡρακλείου
μηνὸς ἐχέτωσαν τὰ ἱερεῖα ἕτοιμα, τᾶι δὲ | τρεις καιδεκάται πομ-
πευόντω οἵ τε ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνο[ς] | καὶ τῶν ἄλλων θεῶν καὶ
πρυτάνεις καὶ ἄρχοντες καὶ οἱ | παῖδες ἐστεφανωμένοι· πομπευ-
όντω δὲ ἐκ τᾶς ἅλωος | ἐν τὸν ναόν· ἐπεὶ δέ κα πομπεύσωντι
65 οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλω||νος, κατα[ρ]χέστων[20], ποταγορεύοντες τὰν
θυσίαν Ἀττά|λεια, καθὼς εἴθισται. ὅπως δὲ καὶ ἐμφανῆ ᾖ τὰ
ἐψηφισμ[έ]||να, ἀναγράψαι τὸ ψάφισμα ἐπὶ τὰν εἰκόνα τοῦ βασι-
λέως Ἀττά|λου. ἀποδιδόντω δὲ οἱ δανεισάμενοι τὸ ἀργύριον
πᾶν | τᾶι πόλει ἐν τῶι πέμπτωι ἐνιαυτῶι. εἰ δέ κα μὴ ἀποδι-
70 ||δῶντι καθὼς γέγραπται, τὰ ἐνέχυρα αὐτῶν τᾶς πό|λιος ἔστω,
καὶ οἱ ἐπιμεληταὶ ἀεὶ οἱ ἐγδανείζοντες κύρ[ι]||οι ἔστωσαν πωλέον-
τες· εἰ δὲ πωλείμενα τὰ ἐνέ|χυρα μὴ εὑρίσκοι τὸ ἀργύριον ποθ'
ὃ ὑπέκειτο τᾶι πόλει, πρά|κτιμοι ἔστωσαν τοῖς ἐπιμεληταῖς ἀεὶ
75 τοῖς ἐνάρχοις τοῦ || ἐλλείποντος ἀργυρίου αὐτός τε ὁ δανεισάμε-
μενος καὶ | οἱ γενόμενοι ἔγγυοι, τρόπωι ὥι θέλοιεν πράσσειν
καθὼς | καὶ τἄλ[λ]α δαμόσια καὶ ποθίερα πράσσονται. εἰ δὲ τοὺς
| τόκους μὴ διοικέοισαν οἱ δανεισάμενοι τοῖς ἐπιμεληταῖς πρὸ
80 τᾶς πεντεκαιδεκάτας ἐν τῶι Ἐνδυσποιτρο||πίωι μηνί, πράκτιμοι
ἔστωσαν τοῖς ἐπιμεληταῖς οὗ | [κα] ἕκαστος φέρει τόκου τῶν δε-
δανεισμένων, αὐτοῦ | καὶ τοῦ ἡμιολίου. οἱ δὲ ἐπιμεληταὶ ἀπο-
διδόντω τὸ ἀρ|γύριον τὸ πραχθὲν τᾶι πόλει ἐν τῶι Βοαθόωι[21]
μηνί, | κα[θ]ὼς καὶ τὰ λοιπὰ περισσὰ ὁ νόμος κελεύει, καὶ οἱ

---

19) Cf. v. 65. Moris fuisse videtur ut ante ipsum sacrificium sacerdos clara voce nomen eius pronuntiaret. Certe eodem modo apud Wescher-Foucart Inscr. inéd. de Delphes 436 scriptum est ὥςτε θυσίαν καὶ δαμοθοινίαν συντελεῖν τὰν πόλιν τῶν Δελφῶν τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ κατ' ἐνιαυτὸν ποτονομάζοντας Ἀλκεσίππεια. 20 ΚΑΤΛΧΕΣΤΩΝ, quod retinuit H, emendavi. 21 Tertius anni Delphici mensis (September aut October).

85 || ἐπικατασταθέντες ἐπιμεληταὶ πάλιν ἐγδανει|σάντω τόκων πεντε-
καιδεκάτων[22]. εἰ δὲ μὴ ἀποδιδοί|ησαν οἱ ἐπιμεληταὶ ἐν τῶι
γεγραμμένωι χρόνωι | τὸ ἀργύριον, ἄτιμοι[23] ἀπογραφέντω ἀπὸ
90 τῶν ἐπικα|τασταθέντων ἐπιμελητᾶν ποτ' αὐτὸ καὶ τὸ ἡμι||όλιον.
ἄρχει τοῦ χρόνου τῶν δανείων ὁ μὴν ὁ Ἀμάλιος | ὁ ἐπ' Ἀνφι-
στράτου. κατεστάθεν ἐπιμεληταὶ εἰς ἔτη | πέντε Πραξίας Εὐδό-
κου, Βάκχιος Ἄγρωνος, Ξένων | Βούλωνος.

22 Annuam quintam decimam capitis partem usurae loco pendant ($6\frac{2}{3}$ p. c. ex nostra significandi ratione). 23 I. e. ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ. Nam debitores aerarii Delphis non minus quam Athenis ipso iure capitis deminutione affectos esse consentaneum est.

234 Tei (*Budrun*). Edd. Hamilton Researches II n. 246. Lebas-Waddington Asie mineure n. 88.

[-----ἀπ]οδε[ξ]αντας καὶ (τ)ῶν[1] ἐν τῶι Διο[νυσίωι----|-----
κατ]ὰ τὴν ἡμέραν· συνεῖναι δὲ καὶ τὰς συναρχίας[2] [τάς τε ἱερὰς
καὶ | τὰς δημοσίας τ]ὰς ἐν τῆι πόλει καὶ τῆι χώραι, καὶ εἶναι
ἐχεχειρίας [καὶ καθιεροῦσ|θαι ταύτην τὴν ἡμ]έραν αὐτῆι[3]· τῶν
5 δὲ θυσιῶν ἐπιμεληθῆναι τὸν ἱερέα [Ἀττάλ||ου Εὐσεβ]οῦς[4] κα[ὶ]
θεᾶς Ἀπολλωνίδος Εὐσεβοῦς καὶ τὴν ἱέρειαν αὐτῆς κα[ὶ | βα]-
σιλίσσης Στρατονίκης[5], καὶ τὸν πρύτανιν καὶ τοὺς ἱεροποιοὺς
καὶ τὰς | [ἄ]λλας συναρχίας· καὶ μετὰ τὸ συντελεσθῆναι τὰς
κατευχὰς καὶ τὰς | [σπ]ονδὰς καὶ τὰς θυσίας ᾖσαι τοὺς ἐλευθέ-
ρους παῖδας παραβώμιον· | [πομπ]εῦσαι[6] δὲ καὶ τὰς παρθένους

Litterae volgares praeter ΑΣ. 1 ΚΑΙΙΩΝ 2 Cf. 132[4]. 3 Apollonidi reginae. 4 Waddington, cui haec supplementa et pleraque alia debentur, Attalum II intellegit. Sed sic mihi non videtur explicari posse, cur is regio nomine careat, cum eius uxor Stratonice regina vocetur (v. 6). Quare Attalum I (241—197 a. Chr.) post mortem una cum uxore Apollonide divinis honoribus affectum hic designari puto. 5 Cf. n. 223—225. Stratonices reginae mentio indicio est, aut Eumene II (197—159 a. Chr.) aut Attalo II (159—139 a. Chr.) regnante hunc titulum incisum esse. Waddingtonus haud improbabiliter coniecit, proximo post mortem Apollonidis tempore haec decreta esse, quo eodem tempore ei Cyzici in patria templum aedificatum satis constat cuius inscriptiones exstant in Anthologiae Palatinae capite tertio. At utrum Apollonis maiore filio Eumene etiamtum superstite decesserit an usque ad minoris Attali regnum vixerit, quantum sciam, nusquam traditum est. 6 Supplevi. [ἱερ]εῦσαι W.

10 τὰς ἐπιλεγείσας ὑπὸ τοῦ παιδονόμου || [καὶ ἄ]ισαι ὕμνον· ἵνα δὲ
καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ὑπὸ μ[ὲ]ν τῶν παίδων ἄι[δητ]αι τὸ
παρα[β]ώμιον, ὁ δὲ ὕμνος ὑπὸ τῶν παρθένων, συμπομπαὶ δὲ καὶ
ἠχ[ὴ | συμπέ]μπωσι, ἐννοεῖσθαι καθ' ἕκαστον ἔτος τοὺς τιμού-
χους[7] καὶ τοὺς σ[τρα|τηγούς], πά[σαις] ταῖς ἄλλαις τιμαῖς ταῖς
ἐψηφισμέναις θεᾶι Ἀπολλωνίδ[ι ἀκολου|θοῦντας· ναὸν δὲ] θεᾶς
15 Ἀπολλωνίδος Εὐσεβοῦς Ἀποβατηρίας[8] [καθιδρύσασθαι || ἐν τού-
τωι] τῶι τόπωι καὶ συντελεῖσθαι ἐπ' αὐτοῦ εὐσ[εβῶς ἀγῶνα
-----|---]έτην ενε---|---- θηται---

7 Massiliensium τιμοῦχοι noti sunt ex Strabone IV p. 179; qui numero sescenti ad vitae tempus munere fungebantur et summum reipublicae consilium efficiebant. Similis eorum condicio etiam Tei fuerit; certe apte senatus et praetores hic coniunguntur. 8 Templum eo loco erectum esse videtur, quo Apollonis quum Teon veniret navi egressa erat, atque inde cognomen petitum. W. Cf. Arrian. Anab. I, 11, 7 λέγουσι δὲ καὶ πρῶτον ἐκ τῆς νεὼς σὺν τοῖς ὅπλοις ἐκβῆναι αὐτὸν (Ἀλέξανδρον) ἐς τὴν γῆν τὴν Ἀσίαν καὶ βωμοὺς ἱδρύσασθαι ὅθεν τε ἐστάλη ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ ὅπου ἐξέβη τῆς Ἀσίας Διὸς Ἀποβατηρίου καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἡρακλέους. Praeterea Ζεὺς Ἀποβατήριος est in titulo Methanio (Lebas-Foucart Meg. et Pel. 159*j*), Ἀπόλλων Ἀποβατήριος in Cyrenaeo (Smith et Porcher, Recent Discoveries at Cyrenae n. 12) quem affert Foucart in adnotatione ad illum.

235 Titulus uno versu per complures lapides qui eiusdem monumenti erant scriptus, Pergami. Ed. Conze Monatsberichte der Kgl. Akademie zu Berlin 1881 p. 872.

[Βα]σιλεὺς Ἄ[ττα]λος βασιλέως Ἀ[ττάλου χαριστή]ριον τῶν κα[τὰ]
πόλεμον ἀγ[ώνων Διὶ κ]αὶ Ἀθ[η]νᾶι Νικηφόρωι.

Attalus II (159—139 a. Chr.). Cf. quae adnotavi ad titulos antecedentes.

IV.

Aetas Romana.

236 Basis lapidis calcarii, inventa Olympiae anno 1878 inaedificata in muro aetatis Byzantinae. Ex Weilii apographo edidi Archaeologische Zeitung XXXVI (1878) p. 86 n. 131.

Ἡ πόλις ἡ τῶν Ἠλείων Λεύκιον Μόμμιον Λευκίου[1], στρατηγὸν | ὕπατον[2] Ῥωμαίων, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας ἧς ἔχων διατελεῖ εἴς τε αὐτὴν καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας.

Litterae volgares praeter Σ. 1 Cos. 146 a. Chr. Praetera Olympiae inventae sunt reliquiae basis magnae quae pertinebat ad monumentum quo L. Mummius cum decem legatis repraesentatus erat (Arch. Ztg. XXXVI p. 86 sqq. n. 133—137) et tituli donariorum ab ipso dedicatorum (ibid. n. 11. 132. 291. 292). Similes tituli dedicatorii praeterea inventi sunt Thebis (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 83 n. XVIII) et Tegeae (C. I. G. 1520. Lebas-Foucart Meg. et Pelop. 339). 2 Cf. 199².

237 Basis inventa Olympiae. Ex Furtwängleri apographo edidi Archaeol. Ztg. XXXVII (1879) p. 127 n. 258.

Δάμων Νικάνορος Μακεδὼν ἀπὸ | Θεσσαλονίκης Κόιντον Καικέλιον[1] | Κοΐντου Μέτελλον[2], στρατηγὸν ὕπατον[3] | Ῥωμαίων,
5 Διὶ Ὀλυμπίωι || ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας ἧς ἔχων διατε|λεῖ εἴς τε αὐτὸν καὶ τὴν πατρίδα καὶ τοὺς λοιποὺς | Μακεδόνας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας.

Litterae ΑΘΠΣ. 1 De hac nominis scriptura cf. Hermae VI p. 140. 2 Q. Caecilius Q. f. Metellus Macedonicus cos. 143 a. Chr. Aut eo ipso anno aut paullo post (nam στρατηγὸς ὕπατος etiam proconsulem significare potest) monumentum erectum est. 3 Cf. 199².

238 Marmor inventum Pari. Ed. Olympius Ἀθηναίου V p. 9. Inde repetiverunt Koehler Mittheilungen des arch. Inst.

in Athen I (1876) p. 258 et Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique III (1879) p. 158 n. 5.

Ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων Λεύκιον Καικέλιον[1] | Κοΐντου Μέτελλον[2], στρατηγὸν ὕπατον[3] | Ῥωμαίων, Ἀπόλλωνι, | προνοηθέν-
5 τος τῆς ἐπισκευῆς καὶ τῆς || ἀναθέσεως τοῦ ἐπιμελητοῦ[4] Προτίμου | τοῦ Δωσιθέου ἐγ Μυρρινούττης.

1) Cf. 237[1]. 2 Aut L. Caecilium Q. f. L. n. Metellum Calvum cos. 142 a. Chr., aut L. Caecilium Metellum (Delmaticum) cos. 119 a. Chr., aut L. Caecilium Q. f. Q. n. Metellum Diadematum cos. 117 a. Chr. intellegendum monuit Koehler; ac tenue quoddam indicium suadere ut consulem anni 119 potissimum hic designari statueremus; nempe de eius proconsulatu Macedonico coniecturam propositam esse a Zumptio Comm. epigr. II p. 166 sqq. Sed haec coniectura titulo n. 247 infringitur, et Metellum Delmaticum non Quinti, sed Lucii (Calvi cos. 142) filium fuisse constat, ita ut is hic omnino in censum non veniat. Ex reliquis autem duobus L. Metellis Q. filiis Calvum cos. 142 a. Chr. potius quam Diadematum cos. 117 a. Chr. indicari puto, quia tam recenti tempore etiamtum in titulis usurpatum fuisse στρατηγὸς ὕπατος nullo certe alio exemplo comprobari potest. 3 Cf. 199[2]. 4 Insulae Pari, quae tum Atheniensium erat. Neque enim recte Homollius propter epimeletae nomen lapidem Delo Parum delatum coniecit. Immo Livium XXXIII, 30, 11 ex optimi quidem codicis Moguntinensis auctoritate referre, anno 197 a. Chr. Paron Athenis donatam, neque esse cur de ea narratione dubitaretur, monuit Koehler.

---

239 Tabula marmoris, quae quondam plinthum statuae efficiebat, inventa Deli. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 219.

Λεύκιον Κορνήλιον, Σερουίου υἱόν, Λέντελον[1], | ταμίαν Ῥωμαίων, Ἰταλοὶ καὶ Ἕλληνες.
Δημόστρατος Δημοστράτου Ἀθηναῖος ἐποίει.

Litterae ΑΠΣ (Σ in artificis titulo). 1 Praetor 140 a. Chr. (Frontin. aq. 7) filius Servii praetoris Siciliae 169 a. Chr. (Liv. XLIII, 15, 3). H.

---

240 Olympiae in basi Victoriae a Messeniis dedicatae (cf. n. 30). Ex G. Hirschfeldii apographo ed. R. Neubauer Archaeologische Zeitung XXXIV (1876) p. 128 n. 16. (Cf. Hirsch-

feld ibid. p. 230). Fragmentum parvum, quod versuum 59—65 extremas partes continet, addidit idem Arch. Ztg. XXXVI (1878) p. 104.

Κρίσις περὶ χώρας[1] | Μεσσανίοις καὶ Λακεδαιμονίο[ις].

Πρεσβευτᾶν παραγενομένων παρὰ τᾶς πόλιος | τῶν Μεσσανίων
5 Ἀθανοδώρου τοῦ Διονυσίου, ‖ Ἀπολλωνίδα τοῦ Νικάνδρου, Χα-
ρητίδα τοῦ Δορ|κωνίδα καὶ τὰ γράμματ' ἀποδόντων ἐν οἷς δι-
σα|φεῖτο ἀνανεωσαμένους τὰν ὑπάρχουσαν συγγένει|[αν καὶ φιλία]ν
ταῖς πόλεσι ποθ' αὐτὰς διαλέγεσθαι ὅ|πως ἐπιχωρήσει ἁ πόλις
10 ἀναγραφῆμεν εἰς Ὀλυμπίαν ‖ τὰγ κρίσιν τὰγ γενομέναν τᾶι πό-
λει αὐτῶμ ποτὶ τὰμ | [πόλιν τ]ῶ[ν] Λακεδαιμονίων περὶ χώρας,
ἀποδόντων | [δὲ τῶμ π]ρεσβευτ[ᾶν κ]αὶ ἐπιστολὰμ παρὰ Μιλησίων |
[ἀπεσταλμ]έναν, περιέχου[σαν] τὰν γεγενημ[ένα]ν κρί|σιν, διαλε-
15 γέντων δὲ τ[ῶ]ν πρεσβευτᾶν ἀκολ[ούθ]‖ὡς τοῖς γεγραμμένοις·
ἔδοξε τοῖς συνέδροις, ἀπόκρι|σιν δόμεν, διότι τάν τε συγγένειαν
καὶ φιλίαν τὰν ὑπάρ|χουσαν ποτὶ τὰμ πόλιν τῶμ Μεσσηνίων
ἀνανεοῦν|ταί τε καὶ ἐπὶ πλεῖομ προαξόντι, περί τε τοῦ ἐπιχω|-
20 ρῆσαι ἀναγραφῆμεν εἰς Ὀλυμπίαν τὰγ κρίσιν τὰγ γεγενη‖μέναν
τᾶι πόλει αὐτῶν ποτὶ τὰμ πόλιν τῶν Λακεδαι|μονίων περὶ τᾶς
χώρας ἐπὶ τοῦ δάμου τοῦ Μιλησίων | διότι ἐπιχωροῦντι καθὼς

Litterae ΑΞΠΣΦΥ. Omicron paullo minoris quam reliquae litterae mensurae. V. 1. 2 maioribus litteris exarati. I (v. 3—28) plebiscitum Eleorum est, quo Messeniis per legatos petentibus venia datur arbitrii Milesiorum Olympiae publice proponendi, II (v. 29—40) epistula Milesiorum ad Eleos data, quam Elin attulerunt secum legati Messeniorum (v. 10), qua referunt se rogantibus Messeniis exemplum illius arbitrii dedisse, quod Olympiae incideretur, III (v. 41—70) ipsum arbitrium. Praeter v. 1. 2 qui totam fere lapidis latitudinem explent, titulus per duas columnas dispositus est, ex quibus sinistra I et II, dextra III continet. De aetate v. not. 5. 4 Ager Dentheliates situs erat ad occidentales montis Taygeti radices (Bursian Geogr. II p. 169). De eo inde ab antiquissimis temporibus litigabant Lacedaemonii et Messenii. Bellis Messeniis eo agro cum tota terra Messenia potiti erant Lacedaemonii, sed etiam Messeniis ab Epaminonda in patriam restitutis Lacedaemonii agrum Dentheliatem retinebant. At post pugnam Chaeroneensem (338 a. Chr.) Philippi Amyntae f. arbitrio Messeniis redditus est. Item Antigonus Doson post pugnam apud Sellasiam commissam (221 a. Chr.) Messeniorum ius, quod paullo ante a Lacedaemoniis in dubium vocatum videtur, confirmavit. Iam cum L. Mummius anno 146 a. Chr. Achaeos devicisset, Lacedaemonii Messeniis litem intendebant. Quam a Mummio ipso diiudicatam esse, deinde vero eius iudicium a Lacedaemoniis

ἁ πόλις τῶμ Μεσσανίων | ἐγεγράφει καὶ οἱ πρεσβευταὶ παρεκά-
λεον· ἐπαινέσαι | δὲ καὶ τοὺς πρεσβευτὰς ἐπί τε τᾶι ἐνδαμίαι
25 καὶ ἀνα||στροφᾶι ἃι πεποίηνται, δόμεν δὲ αὐτοῖς καὶ Φιλόνι|κον
τὸν ταμίαν ξένια τὰ μέγιστα ἐκ τῶν νόμων, | καλέσαι δὲ αὐτοὺς
καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐπὶ τὰγ κοινὰν | ἑστίαν.

II Μιλησίων οἱ πρυτάνεις καὶ οἱ ἱερημένοι ἐπὶ τῆι φυλακῆι
30 || Ἠλείων τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς συνέδροις χαίρειν· παρα|γε-
νομένων πρὸς ἡμᾶς πρεσβευτῶν παρὰ Μεσσηνίων | Μηνοδώρου
τοῦ Διονυσίου, Φιλοίτου τοῦ Κρατίου καὶ | παρακαλούντων δοῦ-
ναι αὐτοῖς ἀντίγραφον πρὸς ὑ|μᾶς τῆς γεγενημένης κρίσεως
35 Μεσσηνίοις τε καὶ || Λακεδαιμονίοις κατὰ τὸ δόγμα τῆς συγκλή-
του, καὶ τῆς τε | βουλῆς καὶ τοῦ δήμου συγχωρησάντων τὰ
προδεδηλωμέ|να καὶ ἐπιταξάντων ἡμῖν δοῦναι αὐτοῖς τὴγ κρίσιν,
ὑπο|[τ]άξαντες αὐτὴν τῆι ἐπιστολῆι ἐδώκαμεν τοῖς πρεσβευ|[τ]αῖς,
40 ὅπως διακομίσωσιν αὐτὴμ πρὸς ὑμᾶς ἐσφραγισμέ||[νην] τῆι [δη-
μ]οσίαι σφραγῖδι.

III Ἐπὶ στεφανηφόρου Εἰρηνίου[2] τοῦ Ἀσκληπιάδο[υ, μ]ηνὸς |
Καλαμαιῶνος δευτέραι, ὡς δὲ ὁ στρατηγὸς [ἔγρα]ψε[3] Κόιν|τος

---

denuo in disceptationem vocatum, Neubauer ex Taciti narratione collegit. Atqui Mummium definite decrevisse, ut Messeniorum esset ager, nusquam in hoc titulo legitur; quod decretum tamen, si modo factum erat, nullo modo taceri potuit. Immo Mummius statuisse videtur, ut utrique tenerent quod tum habuissent quum ipse in Graeciam perveniret. Ex hac re lis orta est, quia utrique se tum temporis in possessione fuisse dicebant. Quae lis paucis post Mummium annis (cf. not. 5) Milesiorum arbitrio diremta est ita ut Messeniis ager concederetur. Postea C. Caesar dictator eum Lacedaemoniis tribuit, M. Antonius triumvir confirmavit, sed a. 25 a. Chr. Tiberius Caesar Messeniis reddidit. Tac. Ann. IV, 43. Neubauer p. 130 sqq.
2 Quum Εἰρήνιος Graecum nomen esse negaret Neubauer, Εἰρην(α)ίου reponere conatus est, alios eiusdem nominis homines qui Mileti in summis honoribus versati essent commemorans. Sed ΕΙΡΗΝΙΟΥ in lapide esse testatur Hirschfeld p. 230, neque tam inaudita est illa nominis forma quam Neubauero videbatur. Nominativus non Εἰρήνιος est, sed Εἰρηνίας, quod nomen legitur in titulo Milesio apud Lebas-Waddington Asie 1568 *bis*.
3 Supplevit Hirschfeld, qui testis oculatus gravissimus duas litteras quae praenominis initium antecedunt, etsi magnopere mutilatae essent, tamen alias quam ΨΕ fuisse negavit. 4 Plane eodem modo καλκίους (*calceos*) scriptum est apud Polybium XXX, 19, 8, neque Ὀρόβιος (*Orbius*) apud Posidonium (Athenaeus V 214 f.) dissimile est; nam vocalium insertarum ο et ι discrimen cum diverso liquidarum ρ et λ sono cohaerere videtur.

Καλιπόρνιος[4] Γαΐου υἱὸς[5] μηνὸς τετάρ[του καὶ δεκά]|του[6] καὶ
45 ἡμέραι ἑνδεκάτηι κατὰ σελήνην ἀφ' ἧ[ς ἡμέρας τὸ] || δόγμα
ἐγένετο, ἐκκλησία συνήχθη κυρία ἐ[ν τῶι θεά]|τρωι ἐν τῆι
προειρημένηι ἡμέραι, καθότι [Λακεδαιμόνι]|οι καὶ Μεσσήνιοι
συνωμολογήσαντο, κ[αὶ ἐκ]ληρώθη | κριτήριον ἐκ παντὸς τοῦ δή-
μου τὸ μέ[γιστ]ον ἐκ τῶν | νόμων, κριταὶ ἑξακόσιοι, καὶ εἰςήχθη,
50 κρίσις κατά τε || τὴν ἐπιστολὴν τοῦ προειρημέ[ν]ο[υ] στρατηγοῦ
καὶ | κατὰ τὸ δόγμα τῆς συ[γκλ]ήτου ἐπ' Ἀμφίλλο[υ ----|--
---------- ὑπό]|τεροι ταύτην τὴν
χώραν κατεῖχ[ον ὅτε Λεύκιος] | Μόμμιος ὕπατος ἢ ἀνθύπατος [ἐν
55 ἐκείνηι τῆι ἐπαρ]|χείαι ἐγένετο, ὅπως οὗτοι οὕτω[ς κατέχωσιν
--------]|ηιρήθη[7] αὐτοῖς τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν [τήρησιν, ἐπὶ
μὲν τοῦ] | πρώτου λόγου ἑκατέροις μετρη[ταὶ Μιλήσιοι δεκα]|-
πέντε, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου λόγο[υ μετρηταὶ Μιλήσιοι] | πέντε,
60 καθότι καὶ αὐτοὶ εὐδόκησαν· [καὶ λε]ξάντων || πρὸς τὴν τήρησιν
τοῦ ὕδατος παρὰ [μὲν Λ]ακεδαιμονί(|ων Εὐδαμίδα τοῦ Εὐθυκλέος,
παρὰ δὲ Μ[εσσ]ηνίων Νίκ(ων)|ος τοῦ Νίκωνος, καὶ ῥηθέντων τῶν
λόγω[ν] ὑφ' ἑκατέ⟨ρ⟩|ρων, ἐκρίθη κατεισχῆσθαι ἡ χώρα ὑπὸ
Μεσ[σ]ηνίων ὅτε | Λεύκιος Μόμμιος ὕπατος ἢ ἀνθύπατος [ἐ]ν

---

5 Unum hominem senatorii ordinis notum esse cui Q. Calpurnius C. f. nomen fuisset, consulem anni 135 a. Chr., monuit Neubauer. Qui cum in hoc titulo praetor vocetur, paucis ante eius consulatum annis res ad arbitrium Milesiorum reiecta esse videtur. 6 Supplevi. τετάρ[του, πέμπ]|του καὶ ἡμέρᾳ Neubauer, ut prius ordinale ad antecedentem temporis quo arbitrium factum esset definitionem, alterum ad insequentem spatii quod inter senatus consultum et arbitrium elapsum esset descriptionem pertineret. Sed hoc supplementum iam per se ipsum graves habet offensiones, quia neque intellegitur cur diei numerus in temporum ratione quae praetori Romano tribuitur omissus sit, neque quomodo factum sit ut praetor Romanus non Latino mensis nomine uteretur; accedit quod nunc scimus ἔγραψε in lapide esse, quod cum Neubaueri interpretatione nullo modo conciliari potest: an praetor Romanus Milesiis scripserit, quonam mense apud eos arbitrium factum esset? Immo sic se res habet: Quantum temporis inter senati consultum et arbitrium elapsum esset, Milesii ex litteris praetoris quibus ille senati consultum cum eis communicaverat cognoverant. Recte igitur et accurate narrant, secundum litteras praetoris undecimo mensis quarti decimi lunaris die (i. e. die trecentesimo nonagesimo tertio aut quarto) post senatus consultum ea quae hic perscribuntur acta esse. Intervallum temporis permagnum sane est, sed non tam accurate has res novimus, ut negari liceat fieri potuisse ut arbitrium tam diu differretur. 7 Sic in lapide scriptum esse testatur Hirschfeld p. 230.

65 ἐκεῖνηι τῆι ἐπαρχείαι ἐγένετο, καὶ ὅπως οὗ[τοι] οὕτως | κατέχωσιν. τῶν ψήφων, αἷς ἔδοξεν κατεισ[χῆσθαι] | ἡ χώρα ὑπὸ Μεσσηνίων καὶ ὅπως οὗτοι οὕτω[ς κα]|τέχωσιν, πεντακόσιαι ὀγ-
70 δοήκοντα τέσσα|ρες· αἷς κατεισχῆσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίω[ν,] || δεκαέξ[8].

8 Tales suffragiorum numeri praeterea exstant in inscriptione Eresia notissima (Conze Reise auf Lesbos p. 35 sqq. tab. XII) et in titulis duobus nuper in insula Co repertis Bull. de corr. Hell. V (1881) p. 211 n. 6. p. 238 n. 26.

241 Fragmenta quattuor lapidis, quae cum aliis lapidibus inscriptis ad eandem Samiorum et Prienensium litem spectantibus olim partem efficiebant parietis cellae in templo Minervae apud Prienenses. Unum ex fragmentis, versuum 1—6 partes priores continens, post Chandlerum Syll. Inscr. p. VII ed. Boeckh C. I. G. 2095, omnia Lebas-Waddington Asie 195—198.

Δόγμα τὸ κομισθὲν παρὰ τῆς συν[κλήτου Ῥωμαίων ὑπὸ τ]ῶν ἀποσταλέντων πρεσβευτῶν ὑπὲρ τῶν πρὸς Σαμίους· | Σέρουιος Φόλουιος Κοΐντου υἱός[1], στ[ρατηγὸς ὕ]πατος[2], τῆι συγκλήτωι συνεβουλεύσατο ἐγ κομητίωι πρὸ ἡμε|ρῶν πέντε εἰδυιῶν Φεβροαρίων· γραφο[μένωι παρ]ῆσαν Λεύκιος Τρεμήλιος Γναίου Καμελλία, Γάϊος Ἄννιος Γαΐου | Καμελλία, Λεύκιος Ἄννιος [Γαΐου Καμελλία· π]ερὶ ὧν Σάμιοι πρεσβευταὶ Τηλέμαχος Μά-
5 τρωνος, Λέων Λέοντος || ἄνδρες κα[λοὶ κα]ὶ ἀγαθοὶ [κ]α[ὶ φίλοι παρὰ δήμου καλοῦ κ]αὶ ἀγαθοῦ καὶ φίλου συμμάχου τε ἡμετέρου, λόγους ἐποιήσαντο | [κατὰ πρός]ωπον πρὸς Πριην[ε]ῖς π[ερὶ χώρας καὶ ὁρίων[3], ὅπως οὕτως ὦσιν] καθὼς Γναῖος Μάνλιος[4]

Litterae ΑΘΞΠΣ. 1 Ser. Fulvius Flaccus cos 136 a. Chr. 2 Σ[τελλατίνα ὕ]πατος W. Sed tribus mentionem consulis nomini additam cum illius aetatis more pugnare monuit Th. Mommsen Eph. epigr. I p. 228 not. 2. Ceterum cf. 199[2]. 3 Agitur de agro in continente terra prope Prienen sito, cuius in titulis complures partes distinguuntur, ex quibus una (Βατίνητος) Lysimachi regis arbitrio (C. I. G. 2254) ad Samios pervenit, altera (Κάριον) Rhodiorum arbitrio Prienensibus adiudicata est (Lebas-Waddington Asie n. 189). Quod arbitrium quum rursus in dubium vocatum esset a Samiis, iterum a Rhodiis Κάριον et simul Δρυοῦσσα et castellum aliquod Prienensium esse decretum est (Lebas-Wadd. n. 190—194. Quod Waddingtono pro-

καὶ οἱ δέκα πρεσβευταὶ διέταξαν | [μετὰ τὸν πρὸς Ἀντίοχον πολεμον· καὶ περὶ ὧν Πριηνεῖς πρεσβευταὶ ὁ δεῖνα ------β]ους, Ἀναξι--------] | Ζηνόδοτος Ἀρ[ιστάρχου, ἄ]νδρες καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ καὶ φίλοι π[αρὰ δήμου καλ]οῦ καὶ ἀγ[αθοῦ] συμμάχου τε [ἡμετέρου] | λόγους ἐποήσα[ντο κατ]ὰ πρόςω[πον πρ]ὸς Σαμίου[ς] περὶ χώρας καὶ περὶ ὁρίων, ὅπως οὕτω[ς ὦ]σιν καθὼς ὁ δῆμος
10 ὁ Ῥοδίων ‖ ἑκατέρων θελόν[τ]ων ἔκρινεν· περὶ τούτου τοῦ πράγματο[ς ἀποκρι]θῆναι οὕτως ἔδοξεν· ἡμῖν οὐκ εὐχ[ερ]ὲς (ἐφ)εῖναί ἐστιν[5] περὶ | (ὧν κ)αὶ[6] ὁ δῆμος ὁ Ῥοδίων ἑκατέρων θελόντων κέκρι[κε κ]αὶ ὁρ[ισμὸς] πεπόνηται, (ἵνα)[7] μ[ὴ] τούτωι τῶι κρίματι καὶ τούτοις τοῖς ὁρίοις | ἐμμένωσιν· τ[ούτ]ωι τε τῶι κρίματι καὶ τού[τοις τοῖς ὁρίοις ἐμμένει]ν ἔδοξεν. τούτοις τε ξένιον εἰς ἑκάστην πρεσβείαν ἕως | ἀπὸ σεστερτίων νόμων ἑκατὸν εἴκοσι [Σέρουιος Φ]ούλ(ο)υιος Κοΐντου ὕπατος τὸν ταμίαν ἀποστεῖλαι [κελευσάτω, καὶ πραξάτω[8]] | καθὼς ἂν αὐτῶι ἐκ [τ]ῶν δημοσίων πραγμάτων [καὶ τῆς ἰδίας πίσ]τε[ως φαίνηται][9]· ἔδοξεν----

---

babile visum est, hanc quoque sententiam Rhodiorum esse, id nunc propter εἶμεν infinitivum pro certo pronuntiare licet.) Haec altera Rhodiorum sententia, quae Ptolemaei III Euergetae (247—222 a. Chr.) aut Ptolemaei IV Philopatoris (222—205) aetate facta erat, rescissa est a Cn. Manlio Volsone (not. 4), qui illos agros a. 188 a. Chr. Samiis dedit. Sed senatus fere quinquaginta annis post eos Prienensibus reddendos decrevit, quia Rhodiorum arbitrium, ad quod utrique provocaverant, servari aequum esset. 4 Cn. Manlius Volso cos 189 a. Chr. Is cum exercitu ex expeditione in Pamphyliam suscepta redux vere anni 188 a. Chr. Apameae consedit et cum decem legatis res Asiae provinciae ordinavit (Liv. XXXVIII, 37, 11 sqq.). Tum de illis agris controversis secundum Samios iudicavit. Eum ab suspicione captae ob eiusmodi iudicia pecuniae non alienum fuisse Livius XXXVIII, 42, 11 indicat, quam causam fuisse, cur non dubitaret senatus eius sententiam rescindere, summa cum veri specie coniecit W. 5 ΕΥΧ . . ΕΣΕΙΝΑΙΕΣΤΙΝ lapis, quod violentissime immutavit Waddington legens εὐχ[άρ]ι(ι)σ(τό)ν ἐστιν. Multo leniore medela locum a me sanatum spero. '*Nobis non facile est concedere*', i. e. *Non facile adducimur, ut concedamus*'. 7 ΤΟΥ lapis; ὅτι emendavit W., quod cum propter coniunctivum tum propter sententiam ferri nequit. Quare particulam finalem restitui. 8 Supplevit W., nisi quod is coniunctivos κελεύσῃ καὶ πράξῃ habet contra sermonis usum. 9 Supplevi. πραγμάτων [βέλτιστα φαίνηται]· ἔδοξεν Waddington. Cum Lebasii apographum ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.....ΤΕ..ΕΔΟΞΕΝ habeat, apparet in lacunarum ambitu indicando utique erratum esse. Quare nescio an praestet meum supplementum, quippe quo recepto non necesse est alterum errorem in ipsis litteris exscribendis commissum statuere.

242 Marmor anno 1797 in ruderibus Dymarum Achaiae inventum ab I. Hawkinsio et Cantabrigiam in bibliothecam collegii Trinitatis delatum. Edd. Dobree Class. Journ. XXX p. 127. Ex eo et O. Mülleri schedis Boeckh C. I. G. 1543.

Ἐπὶ θεοκόλου Λέωνος[1], γραμματέ|ος τοῦ συνεδρίου[2] Στρατο κλέος.
Κόιντος Φάβιος Κοΐντου Μάξιμος[3], ἀνθύπατος Ῥωμαίων, Δυμαί|ων τοῖς ἄρχουσι καὶ συνέδροις καὶ τῆι πόλει χαίρειν· τῶν
5 περὶ || Κυλλάνιον[4] συνέδρων ἐμφανισάντων μοι περὶ τῶν συντελε|σθέντων παρ' ὑμῖν ἀδικημ[ά]των, λέγω δὲ περ[ὶ] τῆς ἐμπρήσε|ως καὶ φθορᾶς τῶν ἀρχ(εί)ων καὶ τῶν δημοσίων γραμμάτων, ὧν ἐγε|γόνει ἀρχηγὸς τῆς ὅλης συγχύσεως Σῶσος Ταυρομένεος ὁ | καὶ τοὺς νόμους γράψας ὑπεναντίους τῆι ἀποδοθείσηι τοῖς
10 || [Ἀ]χαιοῖς ὑπὸ Ῥωμαίων πολιτ[εία]ι, περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος διή[λ]θ[ο]μεν ἐν Πά]τραις μετὰ τοῦ πα[ρ]όν[τος (σ)υνβουλίου[5]· ἐπεὶ οὖν οἱ διαπρα|[ξά]μενοι ταῦτα ἐφαίνοντό μοι τῆς χειρίστης κα-[τασ]τάσεως | [κα]ὶ ταραχῆς κα[τάπειραν] ποιούμενο[ι, --------
-------[6], οὐ μό|[νον ----]τῆς πρ[ὸς ἀ]λλή(λ)ου[ς] ⟨α⟩συναλλ[α-
15 γῆς][7] καὶ χρε---------||----[8] ἀλλὰ καὶ [τ]ῆς ἀποδεδομένης κατὰ [κ]οινὸν τοῖς Ἕλλ[ησιν ἐ]|λευθερίας ἀλλοτρία καὶ τῆ[ς] ἡμετέ[ρα]ς προαιρέσεως, ἐ[γώ[9], πα]|ρασχομένων τῶν κατηγόρων ἀληθινὰς ἀποδείξεις, Σῶ|σον μέν, τὸν γεγονότα ἀρχηγὸν [τ]ῶν

Litteras volgares praeter ΑΘΠ (sed nonnullis locis Γ est) Boeckhius ex Mülleri schedis exhibet. 1 Vs. 1. 2 a Dymaeis additi tempus indicant quo proconsulis epistula huic lapidi incisa est. B. 2 Dymaeorum (cf. v. 4), non Achaeorum. B. 3 Q. Fabium Maximum Aemilianum cos. 145 a. Chr. intellegit Boeckhius, concedens sane etiam de Q. Fabio Maximo Serviliano cos 142 a. Chr. aut de Aemiliani filio Q. Fabio Maximo (Allobrogico) cos. 121 a. Chr. aut denique de Q. Fabio Maximo Eburno cos. 116 a. Chr. cogitari posse. 4 Cyllenen Eleae terrae hic agnoscere sibi visus est B. At omnino non loci, sed hominis nomen est, qui princeps erat synedrii. Qui usus formulae οἱ περὶ τὸν δεῖνα in collegiis magistratuum designandis frequentissimus est (cf. 248[1]. 283, 22). 5 ΠΑΙΟΝ..ΣΥΝΒΟΥ ΛΙΟΥ 6 ποιούμενο[ι, ἡ κολαστέα ἐστ]ὶν Dobree, quod Boeckhius recepit quidem, sed suo iure incertum esse iudicavit. 7 ΤΗΣΠΡ...Λ^ΗΣΟΥ. ΑΣΥΝΑΛΛ. Haec Dobraeus sic supplevit et emendavit: οὐ μό|[νον ἅτε τῆς πρ[ὸς ἀ]λλή(λου)ς οὖ[σ]α συναλλ[αγῆς sqq. Sed haec nequaquam probabilia esse Boeckhius monuit. Ac simplicius mihi videtur in voce ἀλλήλους Σ pro Λ errore incisum quam totam syllabam ΛΟΥ omissam statuere. 8 καὶ χρε[ίας τῆς κατ' ἰδίας] D. 9 Ει... Supplevit B. ε[ζπα]ρασχομένων Dobree.

πραχθέντων καὶ νο|μογραφήσαντα ἐπὶ καταλύσει τῆς ἀποδοθεί-
20 σης πολιτεί|[α]ς, κρίνας ἔνοχον εἶναι θανάτωι παρεχώρ(η)σα[10],
ὁμοίως δὲ καὶ | [Φορ]μίσκον[11] Ἐχεσθένεος τῶν δαμιοργῶν τὸν
συμπράξαντα | [τοῖς] ἐμπρήσασι τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ δημόσια γράμ-
ματα, ἐπεὶ καὶ | [αὐτὸς] ὡμολόγησεν· Τιμόθεον δὲ Νικία τὸμ
μετὰ τοῦ Σώσου|[γεγονό]τα νομογράφον, ἐπεὶ ἔλασσον ἐφαίνετο
25 ἠδικηκώς, ἐ|[κέλευσα] προάγειν εἰς Ῥώμην, ὁρκίσας ἐφ' [ὧ]ι τῆι
νουμηνίαι τοῦ ἐν|[άτου μηνὸ]ς[12] ἔστα[ι] ἐκεῖ, καὶ ἐμφανίσας τ[ῶι
ἐπ]ὶ τῶν ξένων στρατη|[γῶι[13], ὅπω]ς ἂν [μὴ π]ρότερον ἐπάνεισ[ιν
εἰ]ς οἶκον, ἐὰ[ν μ]ὴ αι-------

10 ΠΑΡΕΧΩΡΙΣΑ. 11 Supplevit Boeckh. 12 τοῦ ἐν[εστῶτο]ς Dobree, Boeckh. At sic cum perfectum ἐνέστηκα non imminentis, sed praesentis temporis notionem habeat, is mensis intellegendus esset, quo haec scripta sunt. Quod fieri non posse, quia νουμηνία ipsum mensis initium significat, luce clarius est. Quum vero ex ipso νουμηνίας vocabulo appareat, ex Achaeorum, non Romanorum fastis (sic enim ταῖς καλάνδαις dicendum fuit) diem definiri, quumque Achaeos menses anni civilis numeris significasse constet, ἐνάτου μηνὸς reponere non dubitavi: nam ἑνδεκάτου spatii rationibus minus convenit. 13 Praetori peregrino.

243 Basis marmoris albi, Olympiae. Ex Weilii apographo edidi Archaeol. Ztg. XXXVI p. 37 n. 112.

Ἡ πόλις ἡ τῶν Ἠλείων Πολύβιον | Λυκόρτα Μεγαλοπολείτην.

Nobilissimum rerum scriptorem esse apparet, cuius statuae haec subscripta fuerunt. Neque ει pro ι scriptum impedit, quominus titulum ipsius Polybii aetate incisum statuamus.

244 Magna basis composita ex duabus partibus, marmoris albi, inventa Deli ad porticum Philippi. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 217 n. 10.

Κράτερον Κρατέρου Ἀντιοχέα, τὸν τροφέα | Ἀντιόχου φιλοπά-
τορος[1], τοῦ ἐγ βασιλέως | μεγάλου Ἀντιόχου καὶ βασιλίσσης

Litterae ΑΓΣ, et Ο paullo minoris mensurae. 1 Antiochi III Magni filium cognominem, qui anno 193 a. Chr. in Syria decessisset (Liv. XXXV,

Κλεοπάτρας, | γεγονότα δὲ καὶ τῶν πρώτων φίλων βασιλέως
5 Ἀντι||όχου καὶ ἀρχίατρον καὶ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τῆς | βασιλίσ-
σης, Σωσίστρατος Σωσιστράτου | Σάμιος, τῶν πρώτων φίλων,
ἀρετῆς ἕνεκα καὶ | εὐνοίας καὶ φιλοστοργίας τῆς εἰς ἑαυτὸν |
Ἀπόλλωνι, Ἀρτέμιδι, Λητοῖ.
10 Φιλότεχνος Ἡρώδου Σάμιος[2] ἐποίει.

13, 5. 15, 2) indicari sibi persuasit Homollius. Quae sententia matris Cleopatrae nomine refellitur. Immo is qui huius statuae honore afficitur Antiochus IX Cyzicenus (116—95 a. Chr.) est. Is enim patrem habuit regem Antiochum VII Sidetam (138—129 a. Chr.), matrem Cleopatram Ptolemaei Philometoris filiam, et ipse Philopatoris nomine usus est testibus nummis (Cf. Catal. num. Mus. Brit. Seleucid. p. 91 sqq.). Omnia igitur accurate in hunc quadrant praeter vocabulum μεγάλου patris nomini additum. Quo vocabulo Antiochum Sidetam usum esse nummi certe et inscriptiones non testantur, sed nescio an tenue quoddam eius rei vestigium exstet apud Iustinum XXXVIII, 10, 6, qui de Parthica victoria Antiochi anno 130 a. Chr. reportata haec habet: *Antiochus tribus proeliis victor cum Babyloniam occupasset, magnus haberi* coepit. Tum igitur, a. 130 aut 129 a. Chr., filio regis eiusque tutori statuae Deli erectae sunt. 2 Idem artifex Cn. Domitii Cn. f. statuam fecerat (Bulletin de l'école française d'Athènes I p. 227), quae quum Sami in patria Philotechni erecta sit, apparet cur ethnicum illic non addatur.

---

245 In altera parte eiusdem basis. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 218.

Ἀντίοχον φιλοπάτορα[1], βασιλέως μεγάλου | Ἀντιόχου υἱὸν καὶ
βασιλίσσης Κλεοπάτρας, | Σωσίστρατος Σωσιστράτου Σάμιος,
5 τῶν | πρώτων φίλων, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας || τῆς εἰς ἑαυ-
τόν, Ἀπόλλωνι, Ἀρτέμιδι, Λητοῖ.

Litterae eaedem atque in titulo antecedente. 1 Cf. quae adnotavi ad n. 244.

---

246 Tabula marmorea, inventa Sesti et delata in collectionem Calverti consulis Americani ad Hellespontum. Ex tribus ectypis et apographo versuum 1—30 edidit C. Curtius Hermae VII p. 113 sqq. Ex ectypo et apographo Calverti Μουσεῖον καὶ

βιβλιοθήκη τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγελικῆς σχολῆς, περίοδος β', ἔτος β' καὶ γ' (1876—1878) p. 18 sqq. n. 221. Cf. quae de titulo disputavit W. Jerusalem Wiener Studien I p. 32 sqq., ectypo a Benndorfio confecto usus. Nos paucis locis exceptis exemplum Smyrnaeum plenissimum et accuratissimum exprimimus.

[Ἐπὶ ἱ]ε[ρέ]ως[1] Γλαυκίου [τ]ο(ῦ) Κιλλαίου[2], μηνὸς Ὑπ[ερβερεταίου ---------- ἔδοξεν] | τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Μένανδρος Ἀπολλᾶ εἶπε[ν]· ἐ[πειδὴ Μηνᾶς Μένητος ἀπὸ τῆ]ς | πρώτης ἡλικίας κάλλιστον ἡγησάμενος εἶναι τὸ [τῆι πατρ]ίδ[ι] χρήσιμον ἑαυτὸν | παρέχεσθαι, οὔτε δαπάνης καὶ χορηγίας οὐδε-
5 μιᾶς φειδόμενος οὔτε κακοπαθίαν ‖ καὶ κίνδυνον ἐκκλίνων οὔτε τὴν ἀπαντωμένην καταφθορὰν τῶν ἰδίων τοῖς ὑπὲρ | τῆς πόλεως πρεσβεύουσιν ὑπολογιζόμενος[3], πάντα δὲ ταῦθ' ἡγούμενος δεύτερα καὶ | πρὸ πλείστου θέμενος τὸ πρὸς τὴν πατρίδα γνήσιον καὶ ἐκτενές, βουλόμενός τε τῶι | μὲν δήμωι διὰ τῆς ἰδίας σπουδῆς ἀεί τι τῶν χρησίμων κατασκευάζειν, ἑαυτῶι δὲ | καὶ τοῖς ἐξ ἑαυτοῦ διὰ τῆς ἀπαντωμένης ἐκ τοῦ πλήθους εὐχαριστίας
10 δόξαν ἀ(ε)ίμνησ|τον περιποεῖν, πολλὰς μὲν πρεσβείας ἐπιτε[λέσας πρὸς] τοὺς βασιλεῖς, ἐν αἷς πάντα | τὰ συνφέροντα κατηργάσατο μετὰ τῶν συνπρεσβευτῶν τῶι δήμωι, τάς τ' ἐνχειρισ|θείσας ἑαυτῶι πίστεις ὁσίως διεφύλαξεν· πραγματευθεὶς δὲ καὶ παρὰ Στράτωνι τῶι | στρατηγῶι τῆς Χερρονήσου καὶ τῶν κατὰ τὴν

Litterae ΑΘΓΣ, quantum quidem ex nonnullorum locorum lectionibus a Curtio in inferiore margine enotatis cognoscere licet; nam ipsum titulum uterque editor minusculis modo litteris expressit. In varia lectione quam annotabo *M* exemplum Calverti in Museo Smyrnaeo expressum, *C* Curtianum, *J* Jerusalemianum sive Benndorfianum significat. 1 ΖΝ *C*. ων *J*. ως M. Cf. not. 2. 2 [κ]α[ὶ] Κιλλαίου Curtius, Jerusalem . . ος Κιλλαίου *M*. Quum apographa inter se dissentiant, propterea [τ]ο[ῦ] praetuli, quia multo magis ex more est, unum sacerdotem eponymum esse quam duos. Quod J. dicit, articulum additum a sermone huius tituli alienum esse (v. 2 Μένανδρος Ἀπολλᾶ. 92. 97. 99 Μηνᾶς Μένητος), discrimen notissimum quod in hac re inter genetivum et reliquos casus intercedit plane neglexit. Quo anno Glaucias Cillaei f. sacerdos fuerit ignoramus, sed argumentum tituli demonstrat, aliquot annis post finem regni Pergameni (133 a. Chr.), non multo ante a. 120 a. Chr., haec decreta esse. 3 '*Nullam rationem habuit iacturae rei familiaris, quae legatis, dum reipublicae causa domo absunt, accidere solet*'. Dativus τοῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως πρεσβεύουσιν pendet ab ἀπαντωμένην, non ab ὑπολογιζόμενος ut existimat J., qui omnino totum locum non recte intellexit.

Θράικην τόπων[4] καὶ τῆς καλλίστης | ἀποδοχῆς ἀξιούμενος παρ'
15 αὐτῶι διὰ τὴν ἐν τοῖς πιστευομένοις καθαρειότητα, ἐ||κεῖνόν τε
παρ⟨ε⟩ίστατο χρήσιμον γείνεσθαι τῆι πόλει[5], αὐτός τε πᾶσι τοῖς
πολίταις | ἐκτενῶς προςηνέχθη· τῶν τε βασιλέων εἰς θεοὺς με-
ταστάντων[6] καὶ τῆς πόλεως | ἐν ἐπικινδύνωι καιρῶι γενομένης
διά τε τὸν ἀπὸ τῶν γειτνιώντων Θραικῶν φόβον | καὶ τῶν ἄλλων
τῶν ἐκ τῆς αἰφνιδίου περιστάσεως[7] ἐπιστάντων χαλεπῶν, Μηνᾶς
| καὶ λέγων καὶ πράσσων διετέλει τὰ ἄριστα καὶ κάλλιστα, δι-
20 δοὺς ἀπροφασίστως ἑ||αυτὸν εἰς πάντα τὰ συνφέροντα τῆι πόλει,
τάς τε πρεσβείας ἀνεδέχετο προθύ|μως πρός τε τοὺς στρατηγοὺς
τοὺς ἀποστελλομένους ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς τὴν Ἀ|σίαν[8] καὶ τοὺς
πεμπομένους πρεσβευτάς[9], ἐν αἷς ἐν οὐδενὶ καθυστέρησεν ὁ
δῆ||μος, ἀλλὰ πάντα κατωικονομήσατο[10] διὰ τῆς τῶν πρεσβευόν-
των κακοπαθίας[11], | πρὸς οὕς τε ἐπρέσβευσεν δήμους ἐν καιροῖς
25 ἀναγκαίοις τὰ λυσιτελῆ τῆι πατρίδι με||τὰ τῶν συνπρεσβευτῶν
κατεσκεύασεν, ἔν τε ταῖς πολεμικαῖς περιστάσε|σιν ἀνὴρ ἀγαθὸς
ὢν διατετέλεκεν περὶ τὸν δῆμον, ἱερεύς τε ἀποδειχθεὶς τοῦ | βα-
σιλέως Ἀττάλου[12] ἀξίως ἀνεστράφη τοῦ δήμου, πᾶσαν ὑπομείνας
φιλαγάθως | τὴν ἐν τοῖς δαπανωμένοις χορηγίαν, ἐπιστραφεὶς
οὐ μόνον τῶν πολιτῶν [καὶ] | τῶν ἄλλων τῶν κατοικούντων τὴν

---

4 Chersonesus post proelium ad Magnesiam commissum a Romanis Eumeni data erat. Incursionibus vicinorum Thracum maxime Attali II (159—139 a. Chr.) aetate vexabatur, quo tempore Diegylis homo bellicosissimus et crudelissimus Thracum imperium obtinebat. Quare Strato quem hic habemus Attali II copiarum dux fuisse videtur. C. 5 Praesidium quod urbem Sestum tueretur a Stratone missum esse probabiliter coniecit J. 6 I. e. post mortem postremi Pergamenorum regis Attali III (133 a. Chr.). Iure ex his J. collegit etiam Romanorum imperio aliquantisper divinos honores qui antea regibus decreti erant mansisse. 7 Aristonici bellum indicari apparet. 8 L. Licinium Crassum Mucianum, M. Perpernam, M'. Aquillium, qui annis 132—129 a. Chr. exercitibus Romanorum in Asia praefuerunt, designari monuit J. 9 Ante bellum Aristonici quinque legatos Romanos in Asiam missos esse testatur Strabo XIV p. 646, qui sine dubio hic intellegendi sunt. C. J. 10 Sc. ὁ δῆμος. J. 11 Non res adversas aut casum quendam infelicem, ut C. ceperat, significat vox, sed laborem et molestiam, itineris maxime, quam legati reipublicae causa in se suscipiunt. Sic Polybius III, 42, 9. IV, 8, 3 permultisque aliis locis hac voce utitur. Jerusalem p. 41. 47. 'Omnia bene et ex voluntate composuit populus usus labore legatorum'. 12 Attalos omnes divinis honoribus affectos esse constat (de Attalo I cf. 2344, de Attalo II C. I. G. 3068. 3070, de Attalo III Abhandl. der Berl. Ak. 1872 p. 68). Hic aut alter aut tertius indicatur.

30 πόλιν, ἀλλὰ καὶ τῶν παρεπιδημούντων || ξένων, περιτιθεὶς τὴν ἐκ τῶν ξένων εὐφημίαν τῆι πατρίδι· γυμνασι|αρχός τε αἱρεθεὶς[13] τῆς τε εὐταξίας τῶν ἐφήβων καὶ τῶν νέων[14] προενοήθη, | τῆς τε ἄλλης εὐσχημοσύνης τῆς κατὰ τὸ γυμνάσιον ἀντελάβετο καλῶς καὶ | φιλοτίμως· κατεσκεύασεν δὲ τόν τε λουτρῶνα καὶ τὸν ἐ[φε]|ξῆς[15] οἶκον, ἀνέθηκεν δὲ καὶ ἄγαλμα λευκοῦ λίθου, τά τε
35 ἐλλείποντα καὶ ὄντα [ἀ]||ναγκαῖα προςκατεσκεύασεν· ἔν τε τοῖς γενεθλίοις τοῦ βασιλέως καθ' ἕκαστον | μῆνα θυσιάζων[16] ὑπὲρ τοῦ δήμου διαδρομὰς ἐτίθει τοῖς τε ἐφήβοις καὶ τοῖς | νέοις, συνετέλει δὲ καὶ ἀκοντισμοὺς καὶ τοξείας, ἐτίθει δὲ καὶ ἐπαλείμ-|ματα, διὰ τῆς ἑαυτοῦ φιλοδοξίας προτρεπόμενος εἰς ἄσκησιν καὶ φιλο|πονίαν τοὺς νέους, ἀνθ' ὧν ὁ δῆμος ἀποδεχόμενος
40 αὐτοῦ τὸ φιλόσπουδον καὶ || ἐκτενὲς συνεχώρησεν μὲν αὐτῶι τὰς ἐπιγραφάς[17], ἠξίωσεν δὲ ἐπαίνου διὰ | τῶν ψηφισμάτων, οἵ τε ἔφη|βοι καὶ οἱ νέοι ἐστεφάνωσαν αὐτόν τε καὶ τὸν | ἐφήβαρχον[18], ὧν ἀποδεξάμενος τὴν τιμὴν τῆς δαπάνης αὐτοὺς παρέλυσεν, τάς | τε τῶν ὅπλων ἀναθέσεις ἐκ τῶν ἰδίων ἐποιήσατο· τοῦ τε δή-μου προελομέ|νου νομίσματι χαλκίνωι χρῆσθαι ἰδίωι, χάριν τοῦ

---

13 Magistratus annuus est, qui summam rerum gymnasticarum curam habet. Non confundendi cum hoc magistratu, qui in plerisque Graecis civitatibus erat, gymnasiarchi menstrui ex epheborum Atticorum numero capti (Dittenberger de ephebis Atticis p. 43). J. 14 νέους aetate provectiores esse quam ἐφήβους cum alii multi tituli docent tum C. I. G. 3219, ubi παῖδες, ἔφηβοι, νέοι hoc ordine se excipiunt. J. 15 Ε...|..ΗΣ *C. I.* Ac Curtius quidem Ἐρ[μαθήν]ης supplet, quod J. refutat monens spatium non sufficere, ipse vero cuiusnam deae nomen lateat non assequi se fatetur. Quae difficultates tolluntur Calverti lectione et supplemento. 16 Menstrua sacrificia haud rara sunt apud Graecos, sed diem natalem omnibus mensibus celebratum esse praeterea non traditur. Simillimum sane est quod in titulo Rosettano (Fr. Hist. Gr. I suppl. p. 5 v. 47) refertur diem quo Ptolemaeus regnum obtinuisset unoquoque mense sacrificiis celebrari. J. 17 Permisit ei populus, ut donariis quae deis consecrabat, nomen et magistratus bene gesti mentionem inscriberet (cf. v. 94). De indicibus victorum publice proponendis interpretatur J., sed id utique fieri debebat neque gymnasiarchi honoris causa fiebat, sed eorum qui vicerant; neque ἀνθ' ὧν ad certamina modo epheborum et iuvenum, sed ad omnia quae Menas in magistratu bene gesserat spectare videntur. 18 Gymnasiarchus cum et ephebis et iuvenibus praefuerit, sequitur ut ephebarchus, quem solorum epheborum curam habuisse ipsum nomen indicat, minoris dignitatis magistratus sit et illius imperio subiectus. Distingui hos magistratus (quos confuderam de eph. p. 53) etiam ab Arriano diss. Epict. III, 7, 19 monuit J.

45 νομειτεύεσθαι[19] μὲν τὸν τῆς πό||λεως χαρακτῆρα, τὸ δὲ λυσιτε-
λὲς τὸ περιγεινόμενον ἐκ τῆς τοιαύτης προςόδου | λαμβάνειν τὸν
δῆμον, καὶ προχειρισαμένου[20] τοὺς τὴν πίστιν εὐσεβῶς τε καὶ
| δικαίως τηρήσοντας, Μηνᾶς αἱρεθεὶς μετὰ τοῦ συναποδειχθέν-
τος τὴν κα|θήκουσαν εἰςηνέγκατο ἐπιμέλειαν, ἐξ ὧν ὁ δῆμος
διὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν δι|καιοσύνην τε καὶ φιλοτιμίαν χρῆται τῶι
50 ἰδίωι νομίσματι, ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἀρ||χαῖς καὶ λειτουργίαις, εἰς
ἃς ὁ δῆμος αὐτὸν προκεχείρισται, ἴσον ἑαυτὸν καὶ δί|καιον πα-
ρείσχηται, βουλόμενος στοιχεῖν τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ πρασσομένοις
καὶ κα|τὰ μηθὲν ἐνλείπειν τῆι πρὸς τὸ πλῆθος εὐνοίαι, φυλάσ-
σειν δὲ ὀρθῶς καὶ δι|καίως τὰς ἐνχειριζομένας αὐτῶι πίστεις·
τό τε δεύτερον παρακλη|θεὶς γυμνασιαρχῆσαι ὑπέμεινεν ἐν καὶ-
55 ροῖς δυσκόλοις, τεθλειμμένων ἡμ[ῶν] || ἐξ ἐτῶν πλειόνων διά τε τὰς
Θραικίους ἐπιδρομὰς[21] καὶ τοὺς περιστάντας τὴν | πόλιν πολέ-
μους[22], ἐν οἷς ἀπήχθη μὲν τὰ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν πάντα, ἄσπορος
δὲ ἡ πλεί|στη χώρα ἐγένετο, αἵ τ' ἐπιγενόμεναι κατὰ τὸ συνε-
χὲς ἀφορίαι τοῦ σίτου εἰς ἀπορί|αν κατὰ κοινόν τε τὸν δῆμον
ἤγαγον καθ' ἰδίαν τε ἕκαστον τῶν πολιτῶν, ἐν οἷς | καὶ Μη-
νᾶς (ἦ)ν[23] πολλοῖς τεθλειμμένος· πάντα δὲ ταῦτα παραιτησάμε-
60 νος, τῶι θε[ω||ρ]εῖν[24] τὸν δῆμον εὐχάριστον ὄντα καὶ τιμᾶν τοὺς
ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπιστάμενον, | ὑπερέθετο ἑαυτὸν[25] ταῖς τε δα-
πάναις καὶ τῆι λοιπῆι φιλοδοξίαι· εἰςελθὼν γὰρ εἰς | τὴν ἀρχὴν
τῆι νουμηνίαι συνετέλεσεν μὲν θυσίας τῶι τε Ἑρμεῖ καὶ τῶι
Ἡρακλ[εῖ] | τοῖς καθιδρυμένοις ἐν τῶι γυμνασίωι θεοῖς ὑπὲρ τῆς
τοῦ δήμου καὶ τῆς τῶν νέων σωτη|ρίας, ἐπετέλεσεν δὲ καὶ δια-

---

19 Polyb. XVIII, 34, 7 τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης καὶ τοῦ χαρακτῆρος τούτου νομιστευομένου παρ' Αἰτωλοῖς attulit J. Utrum νομειτεύεσθαι (i. e. νομῖτ-) quod lapis habet corrupto Sestiorum sermoni an mero errori lapicidae tribuendum sit non liquet. 20 De hominibus haec vox ita ut significet 'eligere' perfrequenter usurpatur a Polybio, veluti II, 43, 1. IV, 50, 5. J. 21 Cf. not. 4. 22 Cf. not. 7. 23 EN lapis, quod emendavi. 24 Supplevi. ·ΘΕ.|.ΕΙΝ lapis ex Curtii testimonio, quod accuratissime cum meo supplemento convenit, non item cum illius θε[ραπεύ]ειν. Neque iis malis quibus populus afflictus erat mederi (sic vocabulum παραιτησάμενος interpretatur J. provocans ad Polyb. IV, 18, 11) Menas poterat observando et colendo populum. Immo hoc dicitur: His malis succurrere conatus est, *quia videbat* gratum esse populum et honoribus afficere solere homines de se bene merentes. Cf. v. 89, ubi in eadem re eodem verbo utitur. 25 ὑπερτιθέναι 'superare' (quod apud Atticos ὑπερβάλλειν est) apud Polybium frequentissum esse monuit J.

65 δρομὰς καὶ θέσεις ἀκοντισμοῦ καὶ τοξείας, τῆι δ' ἐσχά||τηι καλ-
λιερήσας[26] ἐκάλεσεν ἐπὶ τὰ ἱερὰ οὐ μόνον τοὺς μετέχοντας τοῦ
ἀλείμματος | ἀλλὰ καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας, ποιούμενος τὴν
μετάδοσιν τῶν ἱερῶν καὶ τοῖς ξέ|νοις· καθ' ἕκαστόν τε μῆνα
ἐπιτελῶν τὰς πρεπούσας θυσίας ὑπὲρ τῶν νέων τοῖς | προεστη-
κόσιν τοῦ γυμνασίου θεοῖς φιλαγάθως καὶ μεγαλομερῶς ἐχρῆτο
τιθεὶς δια|κοντισμούς τε καὶ τοξείας καὶ διαδρομὰς ἐπιτελῶν,
70 μεταδιδοὺς μὲν τοῖς νέοις τῶν || καλλιερουμένων ὑφ' ἑαυτοῦ
ἱερῶν, προτρεπόμενος δὲ διὰ τῆς τοιαύτης φιλοδοξίας | πρὸς
ἄσκησιν καὶ φιλοπονίαν τοὺς νέους, ἐξ ὧν αἱ τῶν νεωτέρων
ψυχαὶ πρὸς ἀνδρείαν ἁμιλλώμεν|αι καλῶς ἄγονται τοῖς ἤθεσιν
πρὸς ἀρετήν· μετεδίδου δὲ τοῖς ἀλειφομένοις τῶν ἱερῶν | τῶν
ἀπὸ τοῦ ἀλείμματος εἰς οἶκον[27], κοινὴν ποιούμενος τὴν φιλαν-
θρωπίαν καὶ τοῖς ξένοις | τοῖς μετέχουσι τοῦ ἀλείμματος· προς-
75 ηνέχθη δὲ φιλανθρώπως καὶ τοῖς τὰς ἀκροάσεις || ποιησαμένοις
πᾶσιν, βουλόμενος καὶ ἐν τούτοις διὰ τῶν πεπαιδευμένων τὸ
ἔνδοξον | περιτιθέναι τῆι πατρίδι· ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῆς τῶν ἐφή-
βων καὶ νέων παιδείας, τῆς τε λοιπῆς | εὐσχημοσύνης τῆς κατὰ
τὸ γυμνάσιον προενοήθη, ἐχορήγησεν δὲ καὶ ξύστρας καὶ ἐπα|-
λείμματα ἔθηκεν, συνετέλεσεν δὲ καὶ ἀγῶνα τῶι Ἑρμεῖ καὶ τῶι
Ἡρακλεῖ ἐν τῶι Ὑπερβερεταίωι | τιθεὶς ἆθλα πάντων τῶν ἀθλη-
μάτων τοῖς τε νέοις καὶ τοῖς ἐφήβοις ὅπλα ἐπίσημα ἐνδεδεμένα
80 || ἐν ὁπλοθήκαις, ἐφ' ἃ ἐπιγράψας τοὺς νικήσαντας τὴν ἀνάθε-
σιν αὐτῶν παραχρῆμα ἐν τῶι γυ|μνασίωι ἐποιήσατο· ἔθηκεν δὲ
καὶ δευτερεῖα θέματα· ἔθηκεν δὲ καὶ παισὶν ἆθλα καὶ ὁπλομα-
χίας | θέματα ἐφήβοις τε καὶ ἀνδράσιν, ὁμοίως δὲ καὶ διατο-
ξείας καὶ διακοντισμοῦ· ἔθηκεν δὲ καὶ | ὅπλα μακροῦ δρόμου
καὶ εὐταξίας καὶ φιλοπονίας καὶ εὐεξίας· συντελέσας δὲ καὶ
θυσίαν τοῖς | προγεγραμμένοις θεοῖς καὶ κατατροχάσας τὴν εὐαν-
85 δρίαν κατὰ τὸν νόμον, ἐκάλεσεν ἐπὶ τὰ || ἱερὰ τοὺς ἀλειφομένους
πάντας καὶ τοὺς ξένους τοὺς μετέχοντας τῶν κοινῶν, λαμπρὰν |
ποιησάμενος τὴν ὑποδοχὴν καὶ ἀξίαν τῶν θεῶν καὶ τοῦ δήμου·
ἵνα οὖν καὶ ὁ δῆμος φαί|νηται τοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς τῶν
ἀνδρῶν τιμῶν καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας φιλοτί|μους γι-
νομένους περὶ τὰ κοινὰ καὶ φιλοδοξεῖν προαιρουμένους ἀποδεχό-

26 Propriam vocabuli vim evanuisse neque quicquam praeter simplicem sacrificandi notionem inesse monuit J. allato Polybii loco III, 11, 6, ubi felicis eventus notio certe non necessaria esset. Cf. praeterea 12[1]. 27 Munificentia in hac quoque re inest, nam aliis in sacrificiis sedulo cavebatur,

μενος, καὶ ἐν χάριτος | ἀποδόσει μὴ λείπηται, θεωροῦντές τε
90 καὶ οἱ λοιποὶ τὰς περιγινομένας τιμὰς ἐκ τοῦ δήμου || τοῖς καλοῖς
καὶ ἀγαθοῖς, ζηλωταὶ μὲν τῶν καλλίστων γίνωνται, προτρέπωνται δὲ πρὸς ἀρετήν, | ἐπαύξηται δὲ τὰ κοινὰ παρορμωμένων πάντων πρὸς τὸ φιλοδοξεῖν καὶ περιποιούντων ἀεί τι τῆι | πατρίδι τῶν καλῶν· τύχηι τῆι ἀγαθῆι, δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι, ἐπηνῆσθαι Μηνᾶν | Μένητος ἐπί τε τοῖς προγεγραμμένοις πᾶσιν καὶ ἐφ' ἧι ἔχων εὐνοίαι διατελεῖ πρὸς τὸν δῆμον, | συνκεχωρῆσθαι δὲ αὐτῶι καὶ τὴν τῶν ὅπλων ἀνάθεσιν ἐπιτε-
95 λέσαι ποιουμένωι τὰς ἐπιγραφὰς καὶ || ὅτι ἐστεφάνωται ὑπό τε τῶν ἐφήβων καὶ τῶν νέων· στεφανοῦσθαι δὲ αὐτὸν καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἀνὰ πᾶν [ἔ]|τος τῆς πανηγύρεως ἐν τῶι γυμνικῶι ἀγῶνι χρυσῶι στεφάνωι, τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ κήρυκος | ποιουμένου κατὰ τάδε· "Ο δῆμος στεφανοῖ Μηνᾶν Μένητος γυμνασιαρχήσαντα δὶς καλῶς καὶ | φιλοδόξως, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτόν'. στῆσαι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα χαλκῆν | ἐν τῶι γυμνασίωι ἐφ' ἧς ἐπιγραφήσεται· "Ο δῆμος καὶ οἱ νέοι Μη-
100 νᾶν Μένητος γυμνασιαρχήσαν||τα δὶς καλῶς καὶ φιλοδόξως καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα γεγονότα περὶ τὸν δῆμον'. καλεῖσθαι δὲ αὐ|τὸν καὶ ἐκγόνους εἰς προεδρίαν ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν, οἷς ἂν ἐπιτελῆι ὁ δῆμος· ποιεῖσθαι δὲ | τοῦ στεφάνου τὴν ἀνάρρησιν τὸν κατ' ἐνιαυτὸν γινόμενον ⟨ον⟩ ἀγωνοθέτην· ἐπεὶ δὲ | βουλόμενος διὰ τὴν ὑπάρχουσαν περὶ τὰ κοινὰ στενοχωρίαν χαρίζεσθαι καὶ ἐν τούτοις | τῆι πόλει ἀναδέχεται ἐκ τῶν ἰδίων τὸ ἀνήλωμα τὸ
105 εἰς τὸν ἀνδριάντα, προνοηθήτω⟨ι⟩ || ἵνα ὡς κάλλιστος σταθῆι, ἀναγραψάτω⟨ι⟩ δὲ καὶ εἰς στήλην λευκοῦ λίθου τόδε τὸ ψήφι|σμα καὶ στησάτω⟨ι⟩ εἰς τὸ γυμνάσιον.

---

ne homines, quae in epulis sacris comedere non possent, secum domum asportarent (Cf. n. 378, 10: τῶν δὲ κρεῶν μὴ φέρεσθαι).

---

247 Tabula inventa in vico *Aïvati* (*Khaivat?* cf. Duchesnii disputationem p. 15) quattuor fere horarum spatio a Thessalonica septentrionem versus sito. Ex ectypo a Nicolao Hadji-Thomas confecto ed. L. Duchesne Revue archéologique XXIX (1875) p. 6 sqq: Ectypo denuo inspecto aliquot locos emendavit E. Miller Rev. arch. XXIX p. 176 sqq. (Duchesne et Bayet,

Archives des missions scientifiques et littéraires Ser. III vol. III (1876) p. 276 n. 27.

Ἔτους θ' καὶ κ'[1], Πανήμου κ'.

Ληταίων[2] οἱ πολιτάρχαι[3] προβουλευσαμέ|νων τῶν βουλευτῶν[4] εἶπαν· ἐπεὶ Μάαρκος Ἄννιος Πο|πλίου υἱός, ἀνὴρ καλὸς
5 καὶ ἀγαθός, ἀποσταλεὶς ταμίας ὑ|πὸ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων ἐπὶ τὰ κατὰ Μακεδονίαν πράγμα|τα, καὶ τὸν ἀνώτερον μὲν χρόνον πάντα διατετέλεκεν | τὴν ἀρχὴν προϊστάμενος τῶν τε κατὰ κοινὸν πᾶσιν Μακε|δόσιν συνφερόντων, πλείστην δὲ πρόνοιαν ποιούμενος τῶν | διαφερόντων κατ' ἰδίαν τῆι ἡμετέραι πόλει,
10 σπουδῆς καὶ φιλο||τιμίας οὐθὲν ἐνλείπων· ἐν δὲ τῶι παρόντι καιρῶι καὶ τοῦ τῶν Γαλα|τῶν ἔθνους[5] συναχθέντος καὶ ἐπιστρατεύσαντος εἰς τοὺς κα|τὰ Ἄργος[6] τόπους στρατοπέδωι μείζονι, ἐφ' οὓς καὶ ἐκπορευθέ[ν|τ]ος Σέξτου Πομπηΐου τοῦ στρατηγοῦ[7]

Litterae ΠΜΝΣ. Omicron et omega reliquis litteris aliquanto minores. 1 Annus provinciae Macedoniae, institutae 146 a. Chr., undetricesimus est 118 a. Chr. Nam de aera Actiaca, quae sane item in Macedonia in usu erat, hic cogitari non posse iure monuit D. 2 Steph. Byz. Λητή, πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ τοῦ πλησίον ἱδρυμένου Λητοῦς ἱεροῦ, ὡς Θεαγένης Μακεδονικοῖς· τὸ ἐθνικὸν Ληταῖος. 3 Idem summus magistratus etiam Thessalonicae fuit (Archives des missions scient. et litt. Ser. III T. III p. 207 n. 1). 4 Videntur magistratus soli ius cum populo agendi habuisse, ita ut probuleuma non ut Athenis ab ipso senatu, sed a magistratibus ad populum ferretur. 5 Scordiscos intellexit D., quia Galli Asiatici tum in Macedoniam irrumpere non potuissent, regnum Gallicum a Comontorio in Thracia constitutum illa aetate non iam fuisset (Polyb. IV, 46). Inde a Persei aetate, qui eos auxilia contra Romanos vocasset (Plut. Aem. Paul. 12), eos Thraciam Macedoniamque identidem incursionibus vexasse; a. 135 a. Chr. a M. Cosconio in Thracia pulsos esse (Liv. per. 56), 114 a. Chr. M. Porcio Catoni cladem intulisse (Liv. per. 63. Flor. I, 38. Eutrop. IV, 10), sed insequenti anno a T. Didio fusos esse et a M. Livio trans Danuvium expulsos. 6 Steph. Byz. Ἄργος· ἑβδόμη (πόλις) κατὰ Μακεδονίαν. Quae urbs quod nusquam alibi commemoratur, nequaquam satis causae est cur cum Duchesnio eam negemus unquam fuisse et ἄργος hoc loco nomen appellativum esse et campum significare statuamus. 7 Pro praetore provinciam Macedoniam obtinebat; στρατηγὸς pro ἀντιστράτηγος dictum antiquiore more ut ὅπατος (στρατηγὸς ὅπατος) pro ἀνθύπατος (cf. 199[2]). Refelli huius tituli testimonio Zumptii coniecturam (Comm. epigr. II p. 167 sqq.) qui Q. Metellum annis 119—117 a. Chr. proconsulem Macedoniae fuisse statuit, adnotavit D. Ceterum cum constet patri Cn. Pompei Strabonis cos. 89, avo Cn. Pompei Magni, praenomen Sextus fuisse, mihi quidem non dubium

καὶ παραταξαμένου μετὰ|[τ]ῶν ἰδίων στρατιωτῶν, ὃν καὶ συν-
15 βάντος ἐν τῆι μάχηι τελευτῆσαι, || θλιβομένων γε διὰ τὴν αἰτίαν
ταύτην τῶν στρατιωτῶν, ἐπεξελ|θὼν Μάαρκος ὁ ταμίας ἔχων
τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν τεταγμένους ἐτρέ|[ψ]ατο τοὺς ὑπεναντίους καὶ
τοῦ τε πτώματος[8] ἐκράτησεν καὶ πο[λ]|λοὺς αὐτῶν ἀπέκτεινεν,
ἐκυρίευσεν δὲ καὶ ἵππων καὶ ὅπλων πλε[ι]|όνων, τῶν τε ἐν τοῖς
20 προκειμένοις τόποις φρουρῶν προνοηθεὶς τῆς || σωτηρίας μετε-
πέμψατο εἰς τὴν παρεμβολήν, μετ' οὐ πολλὰς δὲ | ἡμέρας ἐπι-
συναχθέντων τῶν Γαλατῶν ἱππέων ἔτι πλειόνων κ[αὶ] | συνεπελ-
θόντος μετ' αὐτῶν Τίπα τοῦ τῶν Μαίδων[9] δυνάστου μετ' ὄχλ[ου
| π]λείονος, ἔστεξεν[10] τὴν ἐπιφερομένην τῶν βαρβάρων ὁρμὴν καὶ
ἐτέ|[ρ]ους[11] μὲν στρατιώτας ἐπὶ συμμαχίαν παρὰ τῶν Μακεδό-
25 νων οὐ κέκρικε || μεταπέμψασθαι διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι θλίβειν
τὰς πόλεις τοῖς ὀψ(ω)νίο[ις[12],] | προελόμενος δὲ μένειν τοὺς
ὄχλους ἐπὶ τῶν ἔργων, ἐκπορευθεὶς με|θ' ὧν εἶχεν ἐν τῆι παρεμ-
βολῆι στρατιωτῶν καὶ οὐθένα κίνδυνον οὐδὲ κα[κο]|παθίαν ὑπο-
στειλάμενος παρετάξατο καὶ ἐνίκησεν τοὺς πολεμίους μά|χηι μετὰ
τῆς τῶν θεῶν προνοίας, καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἐν χειρῶν νο-
30 μαῖς[13] || ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ ζωγρίαι[14] συνέλαβεν, ἵππ(ω)ν[15] τε

---

est, quin hic ipse sit, qui pro praetore Macedoniae anno 117 a. Chr. in pugna caesus est. 8 Pugnae a Pompeio cum Gallis commissae locum caesorum corporibus coopertum haec vox significare debet ex sententiarum conexu, etsi hic singularis collectiva vi alibi non invenitur (πτώματα 'cadavera' a Polybio usurpari monuit D.). Certe quod Duchesnius vult, dirutam valli partem ('*la brèche faite à l' enceinte du camp*') significari, id ab hoc loco alienissimum est. 9 De Maedis, gente Thracica, qui etsi iam ab Alexandro Magno (Plut. Alex. 9) et postea a Philippo Demetrii f. (Liv. XXVI, 25, 6 sqq.) victi erant, tamen etiam Romanorum imperio Macedoniam bellis latrociniisque vastare non destiterunt, D. provocat ad Steph. Byz. Ὤδονες. Strab. VII f. 36. 10 στέγειν '*reprimere, arcere*'. Cf. Polyb. III, 53, 2. D. 11 ΕΤΕ|.ΟΥΣ in lapide esse testatur Miller. Supplevit idem, quum D. ἐπ[ακτ]οὺς legisset. 12 ΟΥΟΝΙ 13 ΕΝΧΕΡΩΝΝΟΜΑΙΣ in lapide esse, sed infra litteram X additam I, rettulit D., confirmavit M. Atque hic quidem non suppleri hoc iota, sed in locum X per errorem incisi substitui coniecit, ut legeretur ἐν ἱερῶν νομαῖς 'in templorum pascuis'. At id hoc loco dici nullo modo potuit, immo verum vidit Duchesnius, quum locutionis cum omnino frequentis tum Polybio inprimis familiaris ἐν χειρῶν νόμῳ mentionem iniceret; ea ab homine non satis Graece docto detorta atque corrupta est. 14 ζωγρίαις D., at unum modo Σ inter AI et Y exstare testatur M., simul monens apud Polybium ζωγρίᾳ λαβεῖν haud rarum esse. 15 ΙΠΠΟΝ

καὶ ὅπλων πολλῶν ἐκυ[ρί|ε]υσεν, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου τρόπου διακατασχὼν τὰ πράγματα εὐψύχως | [π]επείραται τοῖς διαδεξαμένοις τὴν ἐπαρχείαν[16] ἀκαταφθόρους πάντα[ς] | τοὺς ἐν τῆι χώραι διατηρήσας ἐν εἰρήνηι τε καὶ ἐν τῆι καλλίστηι παραδοῦ|ναι ὄντας
35 καταστάσει, πράσσων ταῦτα ἀξίως μὲν τῆς πατρίδος καὶ τῶ[ν] || προγόνων, ἀξίως δὲ καὶ τῆς ἰδίας δόξης τε καὶ ἀνδρείας, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἐ[ν]||χεχειρισμένης αὐτῶι πίστεως· διὸ δεδόχθαι Ληταίων τῆι βουλῆι καὶ τῶι δ[ή]||μωι, ἐπαινέσαι τε Μάαρκον Ἄνν-ιον Ποπλίου ταμίαν Ῥωμαίων καὶ στεφα|νῶσαι αὐτὸν χάριν τῶν πεπραγμένων θαλλοῦ στεφάνωι καὶ τίθεσθαι αὐτῶ[ι | ἀγ]ῶνα ἱππικὸν καθ' ἔτος ἐν τῶι Δαισίωι μηνὶ ὅταν καὶ τοῖς ἄλλοις
40 εὐεργέ||ταις οἱ ἀγῶνες ἐπιτελῶνται. ἑλέσθαι δὲ καὶ πρεσβευτάς, οἵτινες πορευ|θέντες πρὸς αὐτὸν καὶ ἀσπασάμενοι παρὰ τῆς πόλεως καὶ συνχαρέντες | ἐπὶ τῶι ὑγιαίνειν αὐτόν τε καὶ τὸ στρατόπεδον τό τε ψήφισμα ἀποδώσου|σιν καὶ παρακαλέσουσιν ἀποδεξάμενον μετ' εὐνοίας τὴν τοῦ δήμου προ|αίρεσιν νῦν τε καὶ
45 εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον ἀγαθοῦ τινος ἀεὶ παραίτιον || γίνεσθαι τῆι πόλει ἡμῶν. ἀναγραφῆναι δὲ τὸ ψήφισμα καὶ τὸν στέφανον εἰς | στήλην λιθίνην καὶ τεθῆναι τῆς ἀγορᾶς ἐν τῶι ἐπιφανεστάτωι τόπωι, προ|νοηθέντων τῆς τε ἀναγραφῆς τοῦ ψηφίσματος καὶ τῆς ἀναθέσεως τῆς στή|λης τῶν τε πολιταρχῶν καὶ τοῦ τῆς πόλεως ταμίου. ἐπεχειροτονήθη | ἔτους θ' καὶ κ',
50 Πανήμου κ', καὶ εἱρέθησαν πρεσβευταὶ τῶν βουλευτῶν || Ἀδαῖος Ἀδαίου, Λύσων Φιλώτου, Ἀμύντας Λιέους[17].

---

16 Praetore caeso M. Annius vice praesidis provinciae functus est, dum successor Roma mitteretur. 17 Nomen manifesto corruptum, sed quid lateat non assequor.

---

248 Tabula marmoris candidi utrimque inscripta (v. 1—97 in fronte, v. 98—192 in parte aversa), inventa inter rudera Olbiae veteris. Edd. Koeppen Alterthümer am Nordgestade des Pontus. Vindobonae 1823. p. 85 sqq. Koehler, zwei Aufschriften der Stadt Olbia. Petropoli 1822. p. 8 sqq. Ex utriusque exemplis Boeckh C. I. G. 2058. Qui ante Boeckhium de titulo commentati sunt, enumerantur apud ipsum. Postea docte et subtiliter de argumento atque potissimum de aetate plebisciti disseruit W. A. Schmidt Mus. Rhen. IV (1836) p. 357 sqq. 571 sqq.

Ἔδοξε βουλῆι καὶ δήμ[ω]ι, εἰκάδι· οἱ ἄρχον|τες[1] καὶ οἱ ἑπτα[2]

Litterae ΞΠΠΟ. Omicron et sigma reliquis aliquanto minores. De aetate huius tituli admodum diversae prolatae sunt sententiae; sed de plerisque earum non opus est dicere post Schmidtii disputationem doctrinae et acuminis plenam; qui quum inprimis quaereret, quinam essent Galli quorum hic mentio fieret, id certe effecit, de Bois Boiohaemum incolentibus, de Cimbris, de Gallograecis Asiae minoris cogitari nullo modo posse. Ipse eos indicari statuit, qui post cladem Delphicam anni 279 a. Chr. Comontorio duce in Thracia consedissent imperiumque suum cuius caput erat Tylis prope Haemum montem sita magis magisque propagassent, donec Cauaro regnante a Thracibus rebellantibus deleti essent (Polyb. IV, 46, 4). Quare neque ante a. 278 neque post 213 a. Chr. Protogeni a civibus honores decretos esse. Quae ut sunt disputata tam sagaciter quam probabiliter, tamen ex reliquis sententiis una mihi non refutata videtur a Schmidtio. Nempe quominus Galatas Scordiscos potius esse statuamus et titulum medio circiter saeculo a. Chr. altero incisum, mea quidem sententia nihil obstat: Quod enim S. dicit, de hac gente proprio potius nomine usuros fuisse Olbiopolitas, satis refellitur titulo 247, 10 ubi iidem Γαλάται audiunt; quod vero Scordiscos nimis remotas ab Olbia sedes habuisse dicit, non maius intervallum est inter fines Scordiscorum et Hypanim quam inter hunc et Tylin Thraciae. Ac quod de regno Comontorii sumpsit Schmidtius, id in illas regiones usque propagatum fuisse et partem Gallorum non longe ab Olbia domicilia habuisse, id eodem iure conicere licet altero a. Chr. saeculo de Scordiscis usu venisse. Namque Getarum inter Moesiam et Scythiam interiectorum opes et potentiam altero a. Chr. saeculo maiorem fuisse quam tertio quonam iure dicat Schmidtius, plane non video: Etenim Strabo (VII p. 303. 4) distincte dicit, Boerebistam demum, quem medio saeculo a. Chr. primo regnasse constat, gentem paene ad desperationem redactam non modo servasse, sed omnibus finitimis gentibus devictis magnum imperium condidisse. Quid quod nominatim opes Gallorum qui inter Illyrios et Thraces habitarent a Boerebista demum fractas narrat? Ac nonne id quoque, quod ipse Schmidtius observat, nusquam vel nomen Getarum exstare apud Polybium, satis grave testimonium est, eorum opes altero quoque a. Chr. saeculo, ut tertio, nullius momenti fuisse? Iam utrum tertii saeculi sit titulus et ad Thracicos illos Galatas spectet, an altero saeculo scriptus de Scordiscis intellegendus sit, non audeo diiudicare. Illi sententiae sermo favet, huic litteratura; sed neutro argumento multum proficitur, quia illius regionis tituli non tam frequentes sunt, ut sermonis scripturaeve vicissitudines accurate definiri liceat. Ut in re incerta titulum, propter similitudinem argumenti quae ei intercedit cum n. 247, hic potissimum collocandum duxi. 1 Quinque fuerunt Olbiae annui archontes, quorum unus principem locum obtinebat, quare frequens est in titulis formula οἱ περὶ τὸν δεῖνα ἄρχοντες (v. 19. C. I. G. 2059. 2076. 2080. 2084. 2084). Item quinarius erat praetorum (στρατηγῶν) et aedilium (ἀγορανόμων) numerus. B. 2 In titulo item Olbiopolitano (Hermae III p. 442 n. IV) legitur ἑπταδεύσαντες ἐπεμελήθησαν τοῦ θησαυροῦ, deinde sequun-

εἶπαν[3]· ἐπειδὴ Ἡροσῶν τε ὁ Πρω|τογένους πατὴρ πολλὰς καὶ με-
5 γάλας | χρείας παρείσχηται τῆι πόλει καὶ εἰς χρη||μάτων καὶ
εἰς πραγμάτων λόγον, Πρωτο|γένης τε διαδεξάμενος τὴμ παρὰ
τοῦ πα|τρὸς εὔνοιαν πρὸς τὸν δῆμον διὰ βίου δια|τετέλεκεν λέ-
10 γων καὶ πράττων τὰ βέλ|τιστα, καὶ πρῶτομ μὲν παραγενομέ||νου
Σαϊτάφάρνου[4] τοῦ βασιλέως εἰς Κάγκυ|τον καὶ ἀπαιτοῦντος τὰ
δῶρα τῆς παρόδου[5], | τῶν δὲ κοινῶν ἐξηπορημένων, ἐπικληθεὶς
| ὑπὸ τοῦ δήμου ἔδωκε χρυσοῦς τετρακοσίου[ς], | τῶν τε ἀρχόν-
15 των θέντων τὰ ἱερὰ ποτήρι||α εἰς τὴν τῆς πόλεως χρείαν πρὸς
Πολύχαρ|μον πρὸς χρυσοῦς ἑκατὸν καὶ οὐκ ἐχόντων | λύσασθαι,
τοῦ δὲ ξένου[6] φέροντος ἐπὶ τὸν | χαρακτῆρα, αὐτὸς ὑπεραποδοὺς
20 τοὺς ἑκα|τὸν χρυσοῦς ἐλύσατο, τῶν τε περὶ Δημοκῶν||τα ἀρχόν-
των ἀγορασάντων λυσιτελῶς οἶνον | χρυσῶν τριακοσίων, οὐκ
ἐχόντων δὲ τὴν τιμὴν | διαλῦσαι, ἐπικληθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου
ἔδωκε τοὺς | τριακοσίους χρυσοῦς, ἐπί τε Ἡροδώρου ἱέρεω[7]

---

tur septem nomina, denique praescribitur quantum pecuniae pro quoque sacrificio privato pendendum sit εἰς τὸν θησαυρόν, i. e. in aerarium sacrum dei alicuius. Unde septemviros illos rerum sacrarum curam habuisse apparet. Quos eosdem esse atque hic eo certius est, quia eiusdem fere aetatis titulus ille videtur atque hic; antiquior esse vix potest propter litterarum formas CΩ, sed ne multo quidem recentiorem existimo, quia quattuordecim nomina (septemvirorum et patrum) omnia Graeca sunt, quum recentiores tituli Olbiopolitani referti sint nominibus barbaris. Fortasse Λεοντομένης Ἡροσῶντος qui illic sexto loco perscribitur, Protogenis frater est. 3 Olbiae etsi privatis licebat plebiscita ferre (εἰςηγήσασθαι), id tamen necessario per magistratus fieri debebat, qui rogationes ab illis factas populi deliberationi et suffragiis subiciebant (εἰπεῖν). Ubi, ut hic, nemo privatus rogationis auctor (εἰςηγησάμενος) nominatur, magistratus sua sponte ad populum tulerunt. Ceterum C. I. G. 2059 soli archontes eo munere funguntur, ad quos hic nescio qua de causa accedunt septemviri. 4 Regnabat hic in orientali Hypanis fluminis ripa e regione urbis Olbiae, neque dissimilis veri est Boeckhii sententia, eum Saïorum (v. 33) regem fuisse. Certe quod illic dicitur ἀθρόων παραγενομένων Σαΐων commodissime ita accipitur, ut totius populi profectio distinguatur a regis ipsius adventu qui v. 9. 84 commemoratur. 5 Dona quae ei danda erant quotiens prope Olbiam accedebat. Nam ius aliquod usu diuturno stabilitum significari articulus τὰ δῶρα indicat. B. 6 Polycharmus argentarius, quod quaestus genus maxime a peregrinis exerceri solebat. B. 7 Ab nominativo ἱέρεως descendere vidit B. Introd. (C. I. G. vol. II) p. 108. Quem nominativum nunc testatur titulis Mileti, Olbiopolitarum metropolis, qui infra edetur (n. 376, 4). Attica haec forma vocatur a scholiasta Dionysii Thracis (Bekk. Anecd.

25 σιτο|δείας οὔσης καὶ πωλουμένου· τοῦ σίτου εἰς πέν||τε[8], καὶ διὰ
τὸν κίνδυνον τὸν ἐπιφερόμενον οἰο|μένου δεῖν τοῦ δήμου παρα-
θέσθαι[9] σῖτον ἱκα|νόν, καὶ εἰς ταῦτα παρακαλοῦντος τοὺς | ἔχον-
τας, πρῶτος παρελθὼν ἐπηγγείλα|το μεδίμνους δισχιλίους εἰς
30 δέκα, καὶ || τῶν λοιπῶν παραχρῆμα κομισαμέ|νων τὴν τιμὴν
αὐτὸς ἐνιαυτὸν συμπε|ριενεγχθεὶς[10] τόκον οὐθένα ἐπράξατο, ἐ|πί
τε τοῦ αὐτοῦ ἱέρεω ἀθρόων παραγενο|μένων Σαΐων[11] ἐπὶ τὴν
35 τῶν δώρων κομι||δήν, οὐ δυναμένου δὲ τοῦ δήμου δοῦ|ναι αὐτοῖς,
ἀξιώσαντος δὲ Πρωτογένην | βοηθῆσαι τοῖς καιροῖς, παρελθὼν
ἐπηγγεί|λατο χρυσοῦς τετρακοσίους, αἱρεθείς τε | τῆς τῶν ἐννέα[12]
40 ἀρχης οὐκ ἐλαττόνωμ || μὲν ἢ χιλίων καὶ πενταχοσίων χρυσῶν | πρό-
θεσιν[13] ἐποιήσατο ἐπὶ ταῖς μελλούσαις | προςόδοις, ἐξ ὧμ πολ-
λοὶ μὲν σκηπτοῦχοι[14] | ἐθεραπεύθησαν εὐκαίρως, οὐκ ὀλίγα δὲ
45 | δῶρα παρεσκευάσθη τῶι βασιλεῖ λυσιτελῶ[ς] ||· πραθέντος τε
τοῦ στόλου εἰς βασίλεια[15] | κατὰ τὸ ψήφισμα, ἐν ὧι ἔδει τοὺς
ἀγορά|σαντας λαβεῖν παρὰ τῆς πόλεως χρυσοῦς | τριακοσίους,
καὶ ἀγοράσαντος Κόνωνος, δι|ὰ τὸ δὲ τὰ χρήματα μὴ δύνασθαι
50 || δοῦναι τοὺς ἄρχοντας, ἀλλ' εἶναι πα|ρὰ τοῖς τελώναις[16], διαλυ-
σαμένων[17] τὴν ὠ|νὴν πρὸς τὴμ πόλιν, καὶ διὰ ταῦτα τρὶς |
ἀναπραθείσης τῆς ὠνῆς, καὶ τὸ τρίτον | ἀγοράσαντος Φορμίω-

---

p. 1197). Ceterum hic et v. 59 Koehlerus formam volgarem Atticam ΙΕΡΕΩϹ exhibet, Koeppenus ΙΕΡΕΩ, at v. 33 utrumque apographum in forma Ionica consentit. 8 Quum ex hoc loco coll. v. 29 appareat, vocabulis εἰς δέκα multo minus pretium indicari quam εἰς πέντε, Letronnius vidit, numerum medimnorum qui uno aureo emerentur definiri. 9 Cf. 126, 73 sqq. 10 '*Cum venia et patientia se accommodans nec repetens debitum*' Boeckh. 11 Gens ad orientalem Hypanis ripam incolens (not. 4). Utrum Scythica fuerit an ut Boeckhius voluit Sarmatica, peritiores diiudicent. Utique his cum Saiis Thracibus ex Archilochi fragmento notis praeter fortuitam nominis aequalitatem nihil necessitudinis intercedit. 12 Pecuniarum publicarum curam hos habuisse ex hoc ipso loco iure collegit Boeckh Introd. p. 89. 13 '*in antecessum dedit pecuniam ex futuris reditibus restituendam*' B. Verbum προτιθέναι eadem vi est v. 127. 160 et passivum προκεῖσθαι v. 128. 14 Reguli Saïtapharnis imperio subiecti. B. 15 Sc. Saïtapharnis. Ex omisso articulo B. collegit, nominis proprii instar hoc vocabulum fuisse, et mentionem iniecit loci Herodotei IV, 20 πέρην δὲ τοῦ Γέρρου ταῦτα δὴ τὰ καλεύμενα βασιλήιά ἐστι. (Introd. p. 84). Sed nequaquam certum mihi videtur, utrobique eundem locum indicari. 16 Publicani quae aerario debebant nondum pependerant B. 17 Cononem et socios intellegi iubet B., recte sine dubio, etsi socios Cononis fuisse antea non dictum erat.

55 νος, συνιδὼν || Πρωτογένης διότι μεγάλοις διαπτώ|μασι περιπε-
σεῖται ἡ πόλις, αὐτὸς παρελ|θὼν εἰς τὴν ἐ(κ)κλησίαν ἔδωκε τοὺς
τρια|κοσίους χρυσοῦς· πάλιν τ' ἐπὶ Πλειστάρχο[υ] | ἱέρεω σιτο-
60 δείας γενομένης ἰσχυρᾶς καὶ πω||λουμένου τοῦ σίτου εἰς μέδιμ-
νον καὶ δύο τρι|τεῖς[18], προδήλου δὲ ὄντος ἔσεσθαι τιμουστέ|ρου,
ὥςπερ δὲ καὶ ἐγένετο παραυτίκα ὁ μέδι|μνος χρυσοῦ καὶ δύο
τριτῶν,[19] καὶ διὰ ταῦτα | διαγωνιάσαντος τοῦ δήμου καὶ οἰομέ-
65 νου || δεῖν σιτωνῆσαι, εἰς δὲ ταῦτα χρείας παρα|σχέσθαι τοὺς
εὐπορουμένους, πρῶτος συν|ελθούσης ἐ(κ)κλησίας ἐπηγγείλατο εἰς
τὴν | σιτωνίαν χρυσοῦς χιλίους, οὓς παραυτίκα ἐ|νέγκας ἔδωκεν,
70 ὧν τοὺς τριακοσίους ἀτόκους || εἰς ἐνιαυτόν, καὶ δοὺς χρυσίον
πᾶν χαλκὸν | ἐκομίσατο ἐκ τετρακοσίων[20]· πρῶτος δ' ἐπηγ|γείλατο πυρῶν μεδίμνους διςχιλίους πεν|τακοσίους, ὧν τοὺς πεντα-
κοσίους μὲν ἔδωκεν | εἰς τέτταρας καὶ ἑκτέα, τοὺς δὲ δισχιλίους
75 εἰς || δύο καὶ ἑπτὰ ἡμιέκτεα, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν | ἐν τούτωι
τῶι καιρῶι ἐπαγγειλαμένων πα|ραχρῆμα τὰς τιμὰς κομισαμένων
ἀπὸ τῶν | πορισθέντων χρημάτων αὐτὸς συμπεριε|νεγχθεὶς ἐνιαυ-
80 τὸν τὴν τιμὴν ἐκομίσατο τό||κον οὐδένα πραξάμενος, καὶ διὰ
τὴμ Πρωτο|γένους προθυμίαν πολλὰ μὲγ χρήματα, οὐ|κ ὀλίγος
δὲ σῖτος ἐπορίσθη τῶι δήμωι· τοῦ τε | βασιλέως Σαϊταφάρνου
85 παραγενομέ|νου εἰς τὸ πέραν[21] ἐπὶ θεραπείαν, τῶν δὲ ἀρχόν||των
συναγαγόντων ἐ(κ)κλησίαν καὶ τήν τε πα|ρουσίαν ἐμφανισάντων

---

18 ΚΑΙΔΥΟ Köppen, ΕΙCΔΥΟ Koehler, quem secutus est B., iniuria si quid video: Nam cum in Koehleri lectione τριτεύς aurei tertia pars intellegenda sit, in Köppeni vero medimni, hoc praeferendum est cum quia similitudine vocum τεταρτεύς et ἑκτεύς defenditur, quae item mensurae frumenti sunt, non nummi (de v. 64 ubi τριτέα nummi nomen deprehendisse sibi visus est B., vide not. 19), tum quia accurate respondet ei pretia significandi mori qui praeterea in hoc titulo observatur (cf. v. 74 εἰς τέτταρας καὶ ἑκτέα), a quo nusquam receditur nisi v. 63. 64 certa de causa, de qua statim dicam. Emebantur igitur singulis aureis $1\frac{2}{3}$ medimni. 19 Hunc iniuria Boeckhius sibi persuasit nominis τριτεύς genetivum esse, qui τριτέων esse debebat. Immo τρίτη nominativus est, quod nummi nomen tam accurate respondet ἕκτῃ Φωκαΐδι, quam τριτεύς frumenti mensura τεταρτεῖ et ἑκτεῖ. Singuli igitur medimni singulis aureis et binis partibus aureì tertiis constabant. Quum igitur uno aureo ne unus quidem integer medimnus tritici emeretur, facile intellegitur cur hoc solo loco a ratione solita pretia frumenti indicandi (not. 8. 18) discessum sit. 20 Locutio obscura. Koehler (quem Letronne et Boeckhius sequuntur) coniecit Protogenem sescentos modo aureos recepisse, reliquorum quadringentorum loco aes redditum esse. 21 E regione Olbiae ad ripam Hypanis (non Borysthenis) accessit. B.

τοῦ βασιλέως καὶ διό|τι ἐν ταῖς προςόδοις ἐστὶν οὐδέν, παρελθὼν | Πρωτογένης ἔδωκε χρυσοῦς ἑνακοσίους, τῶν | δὲ πρεσβευ-
90 τῶν λαβόντων τὰ χρήματα καὶ ἀ||παντησάντων βασιλεῖ, Πρωτογένους καὶ | [Ἀ]ριστοκράτους, τοῦ δὲ βασιλέως τὰ μὲν δῶρα | [δεξ]αμένου, εἰς ὀργὴν δὲ καταστάντος καὶ | [τὴν] ἀνάζευξιν ποιη-
95 σαμένου μετα.ρ[--|------] δὲ καὶ τοὺς ἄρχοντας ἀνα[ξίως ||, δι' ἃ συν]ελθὼν ὁ δῆμος περίφο[βος ἐγένετο καὶ | πρε]σβευτὰς ἐπὶ τ----|--ισω...ο---- | ἔτι δὲ τοῦ πλείστου μέρους τοῦ πρὸς τὸμ ποτ[α]||μὸν τῆς πόλεως ἀτειχίστου ὄντος τοῦ τε κα-
100 τ[ὰ] || τὸν λιμένα παντὸς καὶ τοῦ κατὰ τὸ πρότερο[ν] | ὑπάρχον ἰχθυοπώλιον ἕως οὗ ὁ ἥρως ὁ Σωσίας[22], | τῶν δὲ αὐτομόλων ἐπαγγελλόντων Γαλά|τας καὶ Σκίρους[23] πεποιῆσθαι συμμαχίαν
105 καὶ δύ|ναμιν συνῆχθαι μεγάλην καὶ ταύτην τοῦ χει||μῶνος ἥξειν ἐπαγγελλόντων, πρὸς δὲ τού|τοις Θισαμάτας[24] καὶ Σκύθας καὶ Σαυδαράτας ἐπι|θυμεῖν τοῦ ὀχυρώματος, δεδιότας ὡς αὐτοὺς | αὐτοὺς τὴν τῶν Γαλατῶν ὠμότητα, καὶ διὰ | ταῦτα πολλῶν
110 ἐχόντων ἀθύμως καὶ παρεσκε||ασμένων ἐγλείπειν τὴμ πόλιν, ἅμα δὲ τῶι καὶ | ἄλλα γεγενῆσθαι ἐλαττώματα πολλὰ | κατὰ τὴν χώραν ἐφθάρθαι μὲν τὴν οἰκετεί|αν ἅπασαν καὶ τοὺς τὴμ πα-
115 ρώρειαν οἰ|κοῦντας μιξέλληνας,[25] οὐκ ἐλάττους ὄν||τας τὸν ἀριθμὸν χιλίων καὶ πεντακοσίων | τοὺς ἐν τῶι προτέρωι πολέμωι συμμαχήσαντας | ἐν τῆι πόλει, ἐγλελοιπέναι δὲ πολλοὺς μὲν | τῶν ξένων, οὐκ ὀλίγους δὲ τῶμ πολιτῶν· ὧν ἕ|νεκεν συνελθὼν
120 ὁ δῆμος διηγωνιακὼς καὶ τὸν || κίνδυνον τὸμ μέλλοντα καὶ τὰ δεινὰ πρὸ ὀ|φθαλμῶν ποιούμενος παρεκάλει πάντας | τοὺς ἰσχύοντας βοηθῆσαι καὶ μὴ περιιδεῖν τὴν ἐκ | πολλῶν ἐτῶν τετηρημένημ πατρίδα ὑποχεί|ριον γενομένην τοῖς πολεμίοις, οὐδενὸς δ' ἐπι-
125 δ||δόντος ἑαυτὸν οὔτ' εἰς ἅπαντα οὔτ' εἰς μέρη ὧν | ἠξίου ὁ δῆμος, ἐπηγγείλατο αὐτὸς κατασκευᾶν[26] | ἀμφότερα τὰ τείχη καὶ

---

22 Usque ad eum locum ubi Sosiae herois statua aut sacellum est. 23 Hos ad Vistulam habitare narrat Plin. N. h. IV, 13 (27), 97. B. Prioribus saeculis earum sedes Ponto propiores fuisse ex hoc titulo cognoscitur. 24 Hanc gentem et Saudaratas in occidentali Hypanis ripa, inter Olbiam et Galatas habitasse veri simile est. B. 25 Mixta ex Scythis et Graecis natio, quam in eadem regione iam novit Herodotus IV, 17 Ἀπὸ τοῦ Βορυσθενεϊτέων ἐμπορίου — πρῶτοι Καλλιπίδαι νέμονται Ἕλληνες Σκύθαι. Quum montes in illis terris omnino nulli sint, παρώρειαν iure interpretes intellexerunt de praeruptis illis ripis, quibus planicies Scythica a littore maris et fluminum vallibus distinetur. 26 Eiusmodi verborum in -άζω futura

προθήσειμ πᾶσαν τὴν | εἰς αὐτὰ δαπάνην καίπερ αὐτῶι προκειμέ-
130 νων[27] | οὐκ ἐλασσόνωγ χρυσῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσί|ων, καὶ εὐθὺς
ἐνέγκας εἰς τὴν ἐ(κ)κλησίαν χρυσοῦς | πεντακοσίους εἰς τοὺς ἀρραβῶ-
νας, ἀπέδοτο πάν|τα τὰ ἔργα ὑπὸ κήρυκα, καὶ παρὰ[28] τὸ τὴν ἀρίθμη-
|σιν ποιήσασθαι ἐξ ἑτοίμου τοὺς ἐργώνας οὐκ ὀλί|γα χρήματα περιε-
135 ποίησε τῆι πόλει· ἔτι δὲ πολ|λῶν ἐργωνῶν ἐγκαταλιπόντων τὰ ἔρ-
γα Πρω|τογένης τῆι πόλει τὰ μὲν ἔργα αὐτὸς συντελέ|σατο, διά-
πτωμα δὲ τῶι δήμωι οὐδὲν ἀνή|νεγκεν, ἀναλώσας τε εἰς ἀμφό-
τερα τὰ τείχη | χρυσοῦς χιλίους πεντακοσίους καὶ τὸ πλεῖστον
140 ‖ διαλύσας χρυσίον ἐκομίσατο χαλκὸν ἐκ τετρα|κοσίων[29]· κατε-
σκεύασε δὲ καὶ τοὺς πύργους κακῶς δι|ακειμένους τοὺς πρὸς
ταῖς μεγάλαις πύλαις ἀμ|φοτέρους· καὶ τὸγ Καθηγήτορος[30] καὶ
τὸγ κατὰ τὴν | ἁμαξιτὸγ καὶ τὸν Ἐπιδαυρίου· ἐπεσκεύασε δὲ
145 ‖ καὶ τὸ σιτ'βολον, κατεσκεύασε δὲ καὶ τὸμ πυ|λῶνα τὸν ἐπὶ
τοῦ δείγματος· ἔτι δὲ τῆς πόλεως | ναῦλον τελούσης τοῖς ἄγουσι
τοὺς λίθους ἰδιώ|ταις διὰ τὸ τὰ πλοῖα τὰ δημόσια κακῶς δια-
150 κεῖσ|θαι καὶ μηθὲν ἔχειν τῶν ἁρμένων, ἐπηγγείλατο ‖ καὶ ταῦτα
κατασκευᾶν, ἀναλώσας τ' εἰς ταῦτα | πάντα χρυσοῦς διακοσίους
λόγον ἤνεγκε παρα|χρῆμα· ὧν ἕνεκεν ὁ δῆμος πολλάκις αὐτὸγ
καὶ | πρότερον ἐστεφανωκὼς καὶ τότε ἐστεφάνωσεν | ἐπὶ τῆι τοῦ
155 λόγου ἀποδείξει· ἔτι δὲ λοιπῆς οὔσης ‖ ἀσυντελέστου τῆς κατὰ

---

contracta in titulis trium postremorum a. Chr. saeculorum satis frequentia sunt. Hermae XVI p. 172 not. 1. 27 In antecessum dati debebantur Protogeni mille quingenti aurei. De προκεῖσθαι cf. not. 13. Boeckhius quia v. 139 impensarum in moenibus restituendis factarum eadem summa fuisse dicitur, hunc locum sic interpretari maluit: '*etsi ei propositus esset sumptus in eam rem faciendus aureorum mille quingentorum*'. At sumptus faciendi notio nusquam in hoc enuntiato exprimitur, neque προκεῖσθαι id significat quod Boeckhius vult. 28 Non '*praeterquam quod*', ut Boeckhius interpretatur, sed '*propterea quod*' praepositio hoc loco valet. Nempe quia praesentem pecuniam accipiebant, minore mercede opera efficiebant, quam si exspectandum fuisset dum civitas persolvere posset. Neque opus est τοῖς ἐργώναις emendare, nam quum Protogenes redemptoribus praesentes pecunias numerasset, hi rursus operariis mercedem sine mora solvere poterant. 29 Cf. not. 20. 30 καθ' Ἡγήτορος Boeckhius intellegens κατὰ τὴν Ἡγήτορος οἰκίαν (aut κατὰ τὸ Ἡγήτορος ἱερόν, si heroa quam hominem statuere malis). At ut recte et perspicue dicitur ἐν Διονύσου, quia praepositio ἐν genetivum regere non potest, sic καθ' Ἡγήτορος elliptice dici non licet sine articulo propter ambiguitatem. Immo ut apud Dem. XIX, 249 legimus πρὸς τῷ τοῦ ἥρω τοῦ ἰατροῦ, ita hic in eadem ellipsi scribendum fuit τὸν κατὰ τὸ Ἡγήτορος.

τὸμ Πόσιος πύργον σχοι|νιαίας εἰς τὸν ἐπάνω τόπον[31] ἐπικαλε-
σάμενος ὁ | δῆμος ἠξίωσε καὶ ταύτην συντελέσασθαι τε|τάρτην
οὖσαν σχοινιαίαν, Πρωτογένης δὲ οὐ|δὲμ βουλόμενος ἀχαριστεῖν
160 ὑπέμεινε καὶ ταύ||την τὴν τειχοδομίαν, εἰς ἣμ προέθηκε χρυσοῦς
ἑ|κατόν· ἐπί τε τῆς κοινῆς οἰκονομίας καὶ ταμιεί|ας γενόμενος
καὶ χειρίσας τὰς μεγίστ(α)ς[32] τῆς πόλε|ως προςόδους οὐδένα μὲν
τῶν τελωνῶν ἐκ τῶν | ὑπαρχόντων ἐξέβαλε, οὐδενὸς δ' ἀπηλ-
165 λοτρί||ωσε οὐδὲν τῶν ὑπαρχόντων· συμπεριενεγχθεὶς | δὲ τοῖς
καιροῖς αὐτῶμ πᾶσι τοῖς μὲν ἀφέσεις ἐ|ποιήσατο τῶγ χρημάτων,
τοῖς δὲ συμπεριενεγ|χθεὶς χρόνον ὅσον ἠβούλοντο τόκον οὐδένα
170 ἐ|πράξατο· πλεῖστα δὲ χειρίσας τῶγ κοινῶν, τρία δὲ || ἔτη συνε-
χῶς πάντα διώικησεν ὀρθῶς καὶ δικαί|ως, τοὺς μὲν λόγους ἐν
τοῖς ὡρισμένοις χρόνοις ἀ|ποφέρων, τὰ δ' ἀπὸ τῶμ προςόδωμ
πίπτοντα | ἐν τοῖς τῆς πολιτείας χρόνοις παραδεξάμενος | εἰς κο-
175 μιδὴν ἑαυτῶι[32], οὐ γεγενημένου τούτου ἐπ' ἀ||ληθείας, ἐξ ὧν
ἀπέλυσε μὲν τὴμ πόλιν ὀφειλη|μάτων, παρέλυσε δὲ τόκων· τῶν
δ' ἐν τῆι πόλει | κακῶς διακειμένων πάντων διά τε τοὺς πολέ|-
[μ]ους καὶ τὰς ἀφορίας, καὶ τῶν ὑπαρχόντων εἰς τὸ | [μη]θὲν
180 ἡκόντων, ζητήσαντος ὑπὲρ τούτων τοῦ || [δή]μου ἐπιμηνιεῦσαι[34]
καὶ προνοῆσαι χρησίμως | [τοῖ]ς τε δανειστα῞ις καὶ τοῖς χρήσταις[35],
ὀφειλομένων | [α]ὐτῶι καὶ τῶι πατρὶ χρυσῶν ἑξακισχιλίων πρῶ-
τος | [ἐ]πέτρεψε τῶι δήμωι ὃν ἂμ βούληται τρόπον χρή||[σασθαι]
185 αὐτῶι· ἀξιώσαντος δὲ ἄφεσιμ ποιήσασ||θαι τοῖς χρ]ήσταις ἀφῆκε
πᾶσι πάντα καὶ οὐδένα | [ἐπράξατο, -----]ότερον αὐτῶι
νομίσας εἶναι | ----------] ὑπάρχειν εὔνοιαν τοῦ ἰδ||[ίαι
συμφέροντος ---------- τεθραυσμένος τοῖς ὑπα | -------
190 ---------- αὐτοῖς οὐκ ἐλάσσους || ----------

---

31 Moenia divisa fuisse videntur in partes paris longitudinis, quae a fune (σχοίνῳ) quo dimensae erant, σχοινιαῖαι vocabantur. Atque ea quidem, de qua hic sermo est, non fluminis ripam sequitur, sed a Posidis turri, quae ad fluvium sita fuisse videtur, introrsus pertinet in editiorem locum. Quarta dicitur, ita ut muros quos antea a Protogene exstructos esse narratum est, tres σχοινιαίας effecisse probabile sit. Sane illi mille quingentis aureis constabant, hic non amplius centum. Sed illos a fundamentis exstruxisse videtur Protogenes, hos antea iam incohatos perfecisse. B. 32 ΤΛC 33 Acceptas rettulit reipublicae pecunias, quas re vera non acceperat, quia reditus publici, ex quibus civitatem debita sibi persolvisse scribebat, re vera defecerant. B. 34 Dilatio per menses concessa est debitoribus. Menstruae enim erant usurae. B. 35 Debitoribus. B.

ους οὓς ἅπασι τοῖς | ---------- πρὸς οὐδένα ε|----
-----τειχ-----

---

249 Basis quadrata, Deli in arce. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου II p. 132. Lebègue Recherches sur Délos p. 156 n. V.

Βασιλέα Πτολεμαῖον Σωτῆρα[1] | βασιλέως Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου | Εὐεργέτου[2], Ἄρειος Πτολεμαίου Ἀλεξανδρεύς, | τῶν πρώ-
5 των φίλων, τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέτην || Διὶ Κυνθίωι καὶ Ἀθηνᾷ Κυνθίᾳ.

1 Ptolemaeus VIII Soter cum matre Cleopatra regnavit inde ab anno 117 usque ad 107 a. Chr., quo tempore Alexander frater natu minor in eius locum successit. 2 Ptolemaeus VII Euergetes II (146—117 a. Chr.).

---

250 Tabula magna marmoris albi inventa in insula Delo. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 190.

Ἑρμαϊσταί, Ἀπολλωνιασταί, Ποσειδωνιασταὶ οἱ γενόμενοι ἐπὶ ὑπάτων | Γναίου Κορνηλίου Λεντόλου καὶ Ποπλίου Λικινίου Κράσσου[1], ἐπὶ ἐπιμελητοῦ | δὲ τῆς νήσου Μηδείου τοῦ Μηδείου Πειραιέως, τὸν Ἡρακλῆν ἀνέθηκαν | ἀφιερώσαντες Ἡρακλεῖ καὶ Ἰταλικοῖς.

Litterae ΑΣΠ. 1 97 a. Chr.

---

251 Tabula ahenea inventa Regii. Ed. C. Stornaiuolo Bulletino dell' Inst. arch. di Roma 1878 p. 125.

Ἐπὶ πρυτάνιος Νικάνδρου τοῦ Νικοδάμου, βουλᾶς προστατέοντος Σωσιπόλιος τοῦ Δαματρίου, Χίωι[1], Ἱππίου δυοδεκάται, ἔδοξε

Titulus, etsi accuratius aetas definiri nequit, utique initio saeculi a. Chr. primi recentior non est, quod maxime indicat Ῥωμαίων additum magistratus vocabulo (v. 2. 3). 1 Hoc obscurum est. Locum ubi contio habita esset indicari coniecit St., dubitans tamen ipse.

τᾶι ἁλία[ι] | καθάπερ τᾶι ἐςκλήτωι[2] καὶ τᾶι βουλᾶι· ἐπεὶ ὁ στραταγὸς τῶν Ῥωμαίων Γναῖος Αὐφίδιος Τίτου υἱὸς εὔνους ὑπάρχει τᾶι ἁμᾷ πόλει, ἄξιος φαινόμενος | τᾶς αὐτοῦ καλοκἀγαθίας, δεδόχθαι Γναῖον Αὐφίδιον Τίτου υἱὸν[3] στραταγὸν Ῥωμαίων στεφανῶσαι ἐν τῶι ἀγῶνι τοῖς πρώτοις Ἀθανίοις ἐλαίας στεφάνῳ | καὶ πρόξενον καὶ εὐεργέταν ποιῆσαι τοῦ δάμου τῶν Ῥηγίνων καὶ ἐγγόνους αὐτοῦ, εὐνοίας ἕνεκεν ἃς ἔχων διατελεῖ
5 εἰς τὸν δᾶμον τῶν Ῥη||γίνων. τὰν δὲ βουλὰν τὸ ἁλίασμα[4] κολαψαμέναν εἰς χαλκώματα δισσά, τὸ μὲν ἀναθέμεν εἰς τὸ βουλευτήριον, τὸ δὲ ἀποστεῖλαι Γναίῳ Αὐφιδίῳ.

2 ἐςκλητος contionem minorem significare videtur, ad quam rogationes a senatu ferri debebant, priusquam totius populi suffragiis subicerentur. Fortasse illi contioni ei modo intererant, qui originem ab antiquis urbis civibus repetebant, quum maioribus comitiis etiam qui postea civitatem nacti erant interessent. Similis ratio quarto a. Chr. saeculo Mylasis inter tres tribus et populum universum intercedebat (cf. 76[3]). 3 Homo ceteroquin ignotus. Nam Cn. Aufidius praetorius apud Ciceronem Tusc. V, 38, 112 sine dubio idem est cum propraetore Asiae (Waddington Fastes des prov. As. p. 6) qui in titulo C. I. G. 2349 *b* Gnaei, non Titi filius dicitur. St. 4 I. e. τὸ δόγμα τᾶς ἁλίας. Vocabulum praeterea nusquam exstat.

252 Tabula in duas partes fracta, inter quas perpauci modo versus intercidisse videntur. Primus edidit Jurgiewitsch cum commentario Russica lingua conscripto; inde repetivit Egger Journal des Savants Novemb. 1880. Hoc exemplo cum photographica lapidis imagine collato edidit et commentario doctrinae pleno illustravit P. Foucart Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 70 sqq. De nonnullis tituli locis disputavit F. Blass Mus. Rh. XXXVI p. 611 n. 9.

[----- ἐπειδὴ Διόφαντος Ἀσκλαπιό]δώρου Σινωπεύς[1], φίλος [μὲν τᾶς | πόλιος][2] ὤν, πιστευ[ό]μενος δ' ἐν [ἅπασιν οὐ]θενὸς ἧσσον ὑπὸ βασιλέος Μιθραδάτα Εὐπά|[τορος], ἅπαντος ἀγαθοῦ παραίτιος γίνεται ἑ[κάστωι] ἁμῶν, ἐ[πὶ τ]ὰ κάλλιστα καὶ ἐνδοξότατα

1 Diophantus Mithridatis exercituum dux a Memnone (Fragm. hist. Gr. ed. C. Müller III, 545) Μιθάρου filius vocatur, quod barbarum nomen Graece expressum esse Ἀσκληπιόδωρος haud improbabiliter coniecit F. 2 Supplevi; φίλος [μὲν καὶ | εὐεργέτας] ὢν F.

τὸν | [βασι]λέα προτρεπόμενος, παρα[κ]ληθεὶς[3] δ' ὑπ' αὐτο[ῦ καὶ
5 τ]ὸν ποτὶ Σκύθας πόλεμον ἀναδεξάμενος, || [π]αραγενόμενος εἰς
τὰν πόλιν ἁμῶν, ἐπάνδρως παντὶ τῶι στρατοπέδῳ τὰν [εἰ]ς τὸ
πέραν[4] διάβα|[σι]ν ἐποήσατο· Παλάκου[5] δὲ τοῦ Σκυθᾶν βασι-
λεῖος αἰφνιδίως ἐπιβαλόντος μετὰ ὄχλου πολλοῦ, παρα|[τα]ξάμε-
νος ἐν [Τ]ρυίαι[6], τοὺς ἀνυποστάτους δοκοῦντας εἶμεν Σκύθας
τρεψάμενος, πρῶτον ἀπ' α[ὐ|τῶ]ν[7] ἐπόησε βασιλέα Μιθραδάταν
Εὐπάτορα τρόπαιον ἀναστᾶσαι, τοὺς δὲ παροικοῦντας Ταύρους[8]
ὑ|[φ' ἑ]αυτὸν ποησάμενος καὶ πόλιν[9] ἐπὶ τοῦ τόπου συνοικίξας,
10 εἰς τοὺς κατὰ Βόσπορον τόπους ἐχω[ρη||σε]ν καὶ πολλὰς καὶ με-
γάλας ἐν ὀλί(γ)ωι χρόνωι πράξεις ἐπιτελέσας, πάλιν εἰς τοὺς
καθ' ἁμὲ τόπους [ἐπ]έ|[στρ]εψε καὶ παραλαβὼν τοὺς ἐν ἀκμᾶι
τῶν πολιτᾶν, εἰς μέσαν τὰν Σκυθίαν προῆλθε, παραδό[ντω]ν δὲ
| [αὐτ]ῶι Σκυθᾶν τὰ βασίλεια Χαβαίους καὶ Νέαν πόλιν[10], σχε-
δὸν πάντας ὑπακόους συν[έ]βα γε[νέ]σθαι | [βασ]ιλεῖ Μιθραδάται
Εὐπάτορι· ἐφ' οἷς ὁ δᾶμος εὐχαριστῶν ἐτίμασε ταῖς καθηκού-
σαις αὐτὸν τιμαῖς, | [ὡ]ς ἀπολελυμένος ἤδη τᾶς τῶν βαρβάρων
15 ἐπικρατείας. τῶν δὲ Σκυθᾶν τὰν ἔμφυτον || [α]ὐτοῖς ἀθεσίαν ἐκ-
φανῆ καταστασάντων καὶ τοῦ μὲν βασιλεῖος ἀποστάντων[11], τὰ

---

3 Hinc recte collegit F., initio Diophantum nondum sub Mithridatis imperio fuisse, sed ab eo invitatum sua sponte imperium exercitus suscepisse. 4 Transgressus est sinum maris angustum cuius in ripa meridionali sita erat urbs Chersonesus (prope *Sebastopolin* hodiernam). F. 5 Cf. Strabo VII p. 309 Cas. πέμψας εἰς τὴν Χερρόνησον στρατιάν, ἅμα πρός τε τοὺς Σκύθας ἐπολέμει Σκίλουρόν τε καὶ τοὺς Σκιλούρου παῖδας τοὺς περὶ Πάλακον. F. 6 EN.PYIAI lapis, quod Foucartus supplevit dubitanter, quum priores editores perperam [ἔνθα κ]αὶ legissent. 7 πρῶτον ἀνά[ν|τω]ν Foucart, quod etsi ferri potest si πρῶτον neutrum esse statuimus ad τρόπαιον relatum, tamen aptius videtur indicare primum omnium Mithridatem de Scythis victoriam reportasse (τοὺς ἀνυποστάτους δοκοῦντας εἶμεν); quare supplevi ἀπ' α[ὐ|τῶ]ν. 8 In meridionali Chersonesi Tauricae littore inter Theodosiam et Chersonesum urbes. F. 9 Cf. Strabo VII p. 312 Cas. ἦν δὲ καὶ Εὐπατόριόν τι, κτίσαντος Διοφάντου, τοῦ Μιθριδάτου στρατηγοῦ. F. 10 πρὸς δὲ τοῖς καταριθμηθεῖσι τόποις ἐν τῇ χερρονήσῳ καὶ τὰ φρούρια ὑπῆρξεν, ἃ κατεσκεύασε Σκίλουρος καὶ οἱ παῖδες, οἵπερ καὶ ὁρμητηρίοις ἐχρῶντο πρὸς τοὺς Μιθριδάτου στρατηγούς, Παλάκιόν τε καὶ Χάβον καὶ Νεάπολις. Strabo l. l. In media parte Chersonesi, prope oppidum hodiernum *Sympheropol*, haec castra sita fuisse Foucartus collegit ex narratione tituli nostri, monens illic inventum esse titulum Sciluri regis C. I. G. 2103. 11 Hanc rebellionem non multo post ea quae ante narrata sunt factam esse, ita ut omnia de quibus hoc titulo dicitur primo Romanorum contra Mithridatem bello priora fuerint,

δὲ πρά|[γμ]ατα εἰς μεταβολὰν ἀγαγόντων, δι' ἃς αἰτίας βασι-
λεῖος Μιθραδάτα Εὐπάτορος Διόφαντον | [πά]λιν ἐκπέ[μ]ψαντος
μετὰ στρατοπέδου, καίπερ τοῦ καιροῦ συγκλείοντος εἰς χειμῶνα,
Διό|[φα]ντος ἀναλαβὼν τοὺς ἰδίους καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς δυνα-
τωτάτους ὥρμασε μὲν ἐπ' αὐτὰ | [τὰ] βασίλεια τῶν Σκυθῶν,
κωλυθεὶς δὲ διὰ χειμῶνας, ἐπιστρέψας ἐπὶ τὰ περαθαλάσσια,
20 Κερκινῖτιν[12] || [κατ]ελάβετο καὶ τὰ τείχη, τοὺς δὲ τὸν Καλὸν
λιμένα κατοικοῦντας πολιορκεῖν ἐπεβάλετο, Παλά|[κου] δὲ συνερ-
γεῖν τὸν καιρὸν ἑαυτῷ νομίζοντος καὶ συναγαγόντος τοὺς ἰδίους
πάντας, ἔτι δὲ | [καὶ τ]ὸ τῶν Ῥευξιναλῶν[13] ἔθνος συνεπισπασα-
μένου, ἃ διὰ παντὸς Χερσονασιτῶν προστατοῦσα | [Παρ]θένος[14],
καὶ τότε συμπαροῦσα Διοφάντωι, προεσάμενε μὲν τὰν μέλλου-
σαν γίνεσθαι πρᾶξιν | [διὰ τ]ῶν ἐν τῶι ἱερῶι γενομένων σαμείων,
25 θάρσος δὲ καὶ τόλμαν ἐνεποίησε παντὶ τῶι στρατοπέ||[δωι· Δ]ιο-
φάντου δὲ διαταξαμένου σωφρόνως, συνέβα τὸ νίκαμα γενέσθαι
βασιλεῖ Μιθραδά|[ται Εὐ]πάτορι καλὸν καὶ μνάμας ἄξιον εἰς
πάντα τὸν χρόνον· τῶν μὲν γὰρ πεζῶν ἤτοι τις (ἢ) οὐ|[δεὶς
ἐσώ]θη[15], τῶν δὲ ἱππέων οὐ πολλοὶ διέφυγον· οὐδένα δὲ χρόνον
ἀργὸν παρεὶς, παραλαβὼν | [τὸ στρατόπεδον] ἄκρου τοῦ ἔαρος
ἐπὶ Χαβαίους καὶ Νέ[αν π]ό[λ]ιν ἐλθὼν παντὶ-----
----- φυγεῖν, τοὺς δὲ λοιποὺς Σκύθας περὶ τῶν καθ' ἑαυτο[ὺς
30 ἠνάγκασε ἐν τού]||τωι[16] βουλεύσασθαι· εἴς τε τοὺς κατὰ Βόσπο-

---

suo iure statuit Foucart. 12 Cf. Arrian Peripl. 30 ἀπὸ Χερρονήσου ἐς Κερκινῖτιν σταδιοι ἑξακόσιοι, καὶ ἀπὸ Κερκινίτιδος εἰς Καλὸν λιμένα, Σκυθικὸν καὶ τοῦτον, ἄλλοι ἑπτακόσιοι. F. 13 Ῥωξολανοὶ vocantur a scriptoribus. 14 Cf. Strabo VII p. 308 ἐν ᾗ (in urbe Chersoneso) τὸ τῆς Παρθένου ἱερόν, δαίμονός τινος, ἧς ἐπώνυμος καὶ ἡ ἄκρα ἡ πρὸ τῆς πόλεώς ἐστιν ἐν σταδίοις ἑκατόν, καλουμένη Παρθένιον, ἔχον νεὼν τῆς δαίμονος καὶ ξόανον. F. 15 Emendavit et supplevit Bl., quum sensu cassum esse intellegeret quod F. exhibet ἤτοι τις οὐ | [διεσώ]θη. Verba ἤ τις ἤ οὐδεὶς significant 'vix quisquam', id quod B. probavit allato Herodoti loco III, 140 ἀναβέβηκε δ' ἤ τις ἢ οὐδεὶς κω παρ' ἡμέας αὐτῶν (sc. τῶν Ἑλλήνων). Ceterum de hoc proelio Strabo VII p. 306, (quem locum affert F.) haec habet: οἱ δὲ Ῥωξολανοὶ καὶ πρὸς τοὺς Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος στρατηγοὺς ἐπολέμουν ἔχοντες ἡγεμόνα Τάσιον. ἦκον δὲ Παλάκῳ συμμαχήσοντες τῷ Σκιλούρου, καὶ ἐδόκουν μὲν εἶναι μάχιμοι, πρὸς μέντοι συντεταγμένην φάλαγγα καὶ ὡπλισμένην καλῶς τὸ βάρβαρον φῦλον ἀσθενὲς πᾶν ἐστι καὶ τὸ γυμνητικόν. ἐκεῖνοι γοῦν περὶ πέντε μυριάδας πρὸς ἑξακισχιλίους τοὺς Διοφάντῳ τῷ τοῦ Μιθριδάτου στρατηγῷ συμπαραταξαμένους οὐκ ἀντέσχον, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι διεφθάρησαν. Strabo VII p. 306 Cas. F. 16 Supplevit Foucart; priores καθ' ἑαυτο[ὺς αἰσθόμενος ἐν τού]τωι βουλεύσασθαι, multo minus probabiliter.

ρον τόπους χωρισ[θεί]ς[17] κα[ὶ καταστα]|σάμενος καὶ τὰ ἔν[θ]ινα[18]
καλῶς καὶ συμφερόντως βασιλεῖ Μιθραδάται Εὐπ[άτορι,] | τῶν
περὶ Σαύμακον[19] Σκυθᾶν νεωτεριξάντων καὶ τὸν μὲν ἐκθρέψαντα
αὐτ[ὸν[20] βα]|σιλέα Βοσπόρου Παιρισάδαν[21] ἀνελόντων, αὐτῶι δ'
ἐπιβουλευσάντων,. διαφ[υγὼν τὸν] | κίνδυνον ἐπέβα μὲν ἐπὶ τὸ
35 ἀποσταλὲν ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τῶν πολιτᾶν πλοῖον, παρα[γενό]||με[ν]ος
δ[ὲ κ]αὶ παρακαλέσας τοὺς πολίτας, συνεργὸν πρόθυμον ἔχων
τὸν ἐξ[απο]|στέλλοντα βασιλέα Μιθραδάταν Εὐπάτορα, παρῆν
ἔχων ἄκρου τοῦ ἔαρος [στρα]|τόπεδον πε[ζικόν] τε καὶ ναυτικόν,
παραλαβὼν δὲ καὶ τῶν πολιτᾶν ἐπιλέ|[κ]τους ἐμ πληρώμασι[22]
τρισί, ὁρμαθεὶς ἐκ τᾶς πόλιος ἁμῶν παρέλαβ[ε] | μὲν Θεοδοσίαν
40 καὶ Παντικάπαιον, τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἐπαναστάσεως || τιμωρη-
σάμενος καὶ Σαύμακον τὸν αὐτόχειρα γεγονότα βασιλέος Πα[ι-
ρι]|σάδα λαβὼν ὑποχείριον. εἰς τὰν βασιλείαν[23] ἐξαπέστειλε, τὰ
δὲ πράγματα ἀ|νεκ[τά]σατο βασιλεῖ Μιθραδάται Εὐπάτορι, ταῖς
τε πρεσβείαις ταῖς ἀποστε[λ]|λομέναις ὑπὸ τοῦ δάμου συνεργῶν
εἰς πᾶν τὸ συμφέ[ρ]ον Χερσονασίταις εὔ|νουν ἑαυτὸν καὶ φιλό-
45 τιμον παρέχεται· ὅπως οὖν καὶ ὁ δᾶμος τοῖς εὐεργέταις || ἑαυτοῦ
τὰς καθηκούσας φαίνηται χάριτας ἀποδιδούς, δεδόχθαι τᾶι
βου|λᾶι καὶ τῶι δάμωι, στεφανῶσαι Διόφαντον Ἀσκλαπιοδώρου
χρυσέωι στεφά|νωι Παρθενείοις ἐν τᾶι πομπᾶι, τὸ ἀνάγγελμα
ποιουμένων τῶν συμμναμόνων· | "Ὁ δᾶμος στεφανοῖ Διόφαντον
Ἀσκλαπιοδώρου Σινωπέα ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνο|ίας τᾶς εἰς αὐτόν".
σταθῆμεν δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα χαλκέαν ἔνοπλον ἐν τᾶι ἀκρο-
50 πό||λει παρὰ τὸν τᾶς Παρθένου βωμὸν καὶ τὸν τᾶς Χερσονάσου·
περὶ δὲ τούτων ἐπιμε|λ[ὲς] γενέσθαι τοῖς ἐπιγεγραμμένοις ἄρχουσι,

---

17 Discessit Chersoneso et in Bosporum se contulit; sed fortasse rectius χωρ(ή)σ[α]ς suppletur coll. v. 10. 18 Supplevit Blass, adiectivum insolenter formatum ab ἔνθα ut ἐκεῖνος ab ἐκεῖ statuens; nam cum F. ante iota circulum similem litterae o sed reliquas litteras aequantem magnitudine conspicuum esse testetur, vix alia atque θ littera fuisse potest; o enim per totum titulum multo minore modulo exaratum refert idem. 19 Σοβάδακος Scytha est apud Appian. Mithr. 79; fortasse hanc nominis formam ex Σαύμακος corruptam esse dicit F. 20 Saumacum. 21 Paerisadem a barbaris pressum ad Mithridatem regnum sponte detulisse narrat Strabo VII p. 300. Sed nomen regium usque ad mortem retinuisse videtur. F. 22 Tres naves complebantur militibus a Chersonesitarum civitate missis. 23 In regnum non Saumaci (quod nullum erat) sed Mithridatis, i. e. in Pontum. Nam Foucarti opinio, qui τὴν βασιλείαν regiam Mithridatis intellegit, cum usu sermonis Graeci pugnat.

ὅπως ·ὅτι τάχιστα καὶ κάλλιστά | γ[ίνη]ται. ἀναγράψαι δὲ καὶ τὸ ψάφισμα εἰς τὰν βάσιν τοῦ ἀνδριάντος, τὸ δὲ εἰς | ταῦτα γενόμενον ἀνάλωμα δόμεν τοὺς ταμίας τῶν ἱερῶν. ταῦτ' ἔδοξε βουλᾶι | καὶ δάμωι, μηνὸς Διονυσίου[24] ἐννεακα.δεκάται, βασι-
55 λεύοντος Ἀγέλα τοῦ Α.||..ορίνου, προαισυμνῶντος[25] Μήνιος τοῦ Ἡρακλείου, γραμματεύοντος Δαμ..|..ιος τοῦ Ἀθαναίου.

24 Dionysius mensis etiam Chalcedoniorum erat, quos et ipsos Megarensium colonos fuisse constat (cf. Hermae XVI p. 167). 25 αἰσυμνᾶται hic ut Chalcedone (C. I. G. 3794. Herm. l. l.) iidem sunt qui prytanes vocantur Athenis, ita ut προαισυμνῶν epistatae prytanum respondeat.

253 Tabula marmoris albi inventa Ephesi prope aquaeductum et inde translata Smyrnam, ubi exscripsit Waddington et edidit ad Lebas Asie mineure n. 136 *a*.

[----------τοῦ δε δήμου | φυλάσσον]τος τὴν πρὸς Ῥωμαίους τοὺς κο[ινοὺς σωτῆρας πα|λαιὰν εὔν]οιαν καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἐπι-τασσομέ[νοις προθύμως | συμφρον]οῦντος·[1] Μιθραδάτης Καππα-
5 δόκι[ας[2] βασιλεὺς παραβ||ὰς τὰς π]ρὸς Ῥωμαίους συνθήκας καὶ συναγαγὼ[ν τὰς δυνάμεις ἐπ|εχείρη]σεν κύριος γενέσθαι τῆς μη-θὲν ἑαυτῶι προ[ςηκούσης | χώρα]ς, καὶ προκαταλαβόμενος τὰς προκειμένας ἡμῶν πό[λεις ἀ|πάτ]ῃ ἐκράτησεν καὶ τῆς ἡμετέρας

Litterae, ceteroquin volgares praeter ΑΠ, pleraeque pro lineis rectis leviter incurvatas habent. 1 Ephesii a. 88 a. Chr. cum reliquis Asiae civitatibus ad Mithridatem defecerant et cives Romanos qui ibi commorabantur interfecerant. Sed quum regis crudelitatem et avaritiam abunde experti essent, sub finem anni 86 a. Chr. aut initio insequentis Zenobio Mithridatis militum duce, qui Ephesum venerat, interfecto ad Romanorum societatem redire et a rege bello se defendere decreverunt. Tum haec lapidi incisa sunt. Utrum Mithridates Ephesum rursus in suam dicionem redegerit an oppidum usque ad pacem cum Sulla factam se defenderit non constat. W. 2 Cappadocia Persarum imperio in duas divisa erat satrapias, ex quibus septentrionalis vocabatur Καππαδοκία ἡ πρὸς τῷ Πόντῳ. Ex qua quod postea natum est regnum etsi a Romanis plerumque simpliciter Ponticum dicitur, tamen etiam praeter hunc titulum non desunt quae doceant, antiquum Cappadociae nomen de hac regione non plane in desuetudinem venisse. Sic Posidonio apud Athen. V, 212a Mithridates Eupator est ὁ Καππαδόκης, in epigrammate apud eundem p. 215b Καππαδόκων βασιλεύς; sic qui ab eius partibus stabant apud Appianum audiunt οἱ Καππαδοκίζοντες. W.

πόλεως, καταπληξάμενος [τ|ῶι] τε πλήθει τῶν δυνάμεων καὶ τῶι
10 ἀπροςδοκήτωι τῆς ἐπιβολῆς[3], ‖ [ὁ] δὲ δῆμος ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀρ-
χῆς συνφυλάσσων τὴν πρὸς Ῥωμαί|ους εὔνοιαν, ἐσχηκὼς καιρὸν
πρὸς τὸ βοηθεῖν τοῖς κοινοῖς πράγμα|σιν κέκρικεν ἀναδεῖξαι τὸν.
πρὸς Μιθραδάτην πόλεμον ὑπέρ | τε τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας
καὶ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας, ὁμο|θυμαδὸν πάντων τῶν πολιτῶν
15 ἐπιδεδωκότων ἑαυτοὺς εἰς τοὺ[ς ‖ π]ερὶ τούτων ἀγῶνας· διὸ δε-
δόχθαι τῶι δήμωι, τοῦ πράγματος [ἀ]|νήκοντος εἴς τε τὸν πόλε-
μον καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἀσφάλειαν κα[ὶ] | σωτηρίαν τοῦ τε
ἱεροῦ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς χώ|[ρ]ας, τοὺς
στρατηγοὺς καὶ τὸν γραμματέα τῆς βουλῆς καὶ τοὺς | προέδρους
20 εἰςενεγκεῖν ψήφισμα παραχρῆμα καὶ περὶ φιλανθρώπων ‖ καθ-
ότι συμφέρειν καὶ περὶ τούτου διέλαβεν ὁ δῆμος.

Ἔδοξεν τῶι δήμωι, γνώμῃ προέδρων καὶ τοῦ γραμματέως
τῆς | βουλῆς Ἀσκληπιάδου τοῦ Ἀσκληπιάδου τοῦ Εὐβουλίδου,
εἰςαγ|[γ]ειλαμένων τῶν στρατηγῶν· ἐπεὶ τῶν μεγίστων κινδύνων
ἐ|παγομένων τῶι τε ἱερῶι τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῆι πόλει καὶ πᾶσι
25 τοῖς πολε|‖ταις καὶ τοῖς κατοικοῦσιν τήν τε πόλιν καὶ τὴν χώ-
ραν ἀναγκαῖόν ἐστι πάντας ὁμονοήσαντας [ὑπο]στῆναι[4] τὸν κίν-
δυνον, δεδόχθαι τῶι δή|μωι, τοῦ πράγματος ἀνήκοντ[ος εἴς τε]
τὴν φυλακὴν καὶ ἀσφάλειαν καὶ σωτ[η]||ρίαν τοῦ τε ἱεροῦ τῆς
Ἀρτέμ[ιδος καὶ] τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας· τοὺ[ς] | μὲν ἐκγε-
γραμμένους[5] ἢ παρα[γεγραμ]μένους[6] ὑπὸ λογιστῶν ἱερῶν ἢ δ[η]-
30 ‖μοσίων ὠιτινιοῦν τρόπωι πά[λιν εἶ]ναι ἐντίμους καὶ ἠκυρῶσθαι
τὰς κα|[τ]' αὐτῶν ἐκγραφὰς καὶ ὀφειλήμ[ατα]· τοὺς δε παραγε-
γραμμένους πρὸς [ἱερ]|ὰς καταδίκας ἢ δημοσίας ἢ ἐπίτειμα ἱερὰ
ἢ δημόσια ἢ ἄλλα ὀφειλήματ[α] | ὠιτινιοῦν τρόπωι παρεῖσθαι
πάντας καὶ εἶναι ἀκύρους τὰς κατ' αὐτῶν | πράξεις. εἰ δέ τι-
35 νες ἔνεισιν ἐν ταῖς ἱεραῖς μισθώσεσιν[7] ἢ δημοσίαις ὠ‖ναῖς[8]
μέχρι τοῦ νῦν, τούτοις ἑστάναι τὰς πράξεις κατὰ τὰς προϋπαρ-
χούσας | οἰκονομίας κατὰ τοὺς νόμους. ὅσα δε ἱερὰ δεδάνεισται,
πάντας τοὺ[ς] | ὀφείλοντας καὶ χειρίζοντας ἀπολελύσθαι ἀπὸ τῶν

3 Haec cum rerum veritate (cf. not. 1) vehementissime pugnare monuit W. 4 Supplevi; [παρα]στῆναι W. 5 Quorum nomina in civium laterculo deleta sunt. W. 6 Quorum nominibus in civium laterculo ascriptum est, eos propterea quod aerario deberent capite deminutos esse W. 7 Ii indicantur, qui terras sacras conduxerunt. 8 Qui publica conduxerunt. Notum est de ea re Graecos nunquam locationis conductionis (μισθοῦν, μισθοῦσθαι), sed semper emtionis venditionis (πωλεῖν, ὠνεῖσθαι) vocabulis uti. W.

ὀφειλημάτων, πλη[ν] | τῶν ὑπὸ τῶν συστ(η)μάτων[9] ἢ τῶν ἀπο-
δεδειγμένων ὑπ' αὐτῶν ἐκδανεισ|[τ]ῶν[10] ἐπὶ ὑποθήκαις δεδανει-
40 σμένων· τούτων δὲ παρεῖσθαι τοὺς τόκους ἀπὸ || τοῦ εἰςιόντος
ἐνιαυτοῦ ἕως ἂν ὁ δῆμος εἰς καλλίονα παραγένηται κατάσ[τα]||σιν.
καὶ εἴ τινες δὲ πεπολιτογράφηνται μέχρι τὸν νῦν χρόνον[11], εἶναι
πάντας ἐ[ν]||τίμους καὶ τῶν αὐτῶν μετέχειν φιλανθρώπων. λε-
λύσθαι δὲ καὶ εἶναι ἀκύρο[υς] | τάς τε ἱερὰς καὶ δημοσίας δίκας,
εἰ μή τινές εἰσιν ὑπὲρ παροριςμῶν[12] χώρας ἢ διαμφ[ις]||βητή-
σεως κληρονομίας ἐζευγμέναι. εἶναι δὲ καὶ τοὺς ἰσοτελεῖς καὶ
45 παροίκους[13] || καὶ ἱεροὺς καὶ ἐξελευθέρους καὶ ξένους ὅσοι (ἂν)[14]
ἀναλάβωσιν τὰ ὅπλα καὶ πρὸς το[ὺς] | ἡγεμόνας ἀπογράψωνται,
πάντας πολίτας ἐφ' ἴσῃ καὶ ὁμοίαι, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα δια|σα-
φησάτωσαν οἱ ἡγεμόνες τοῖς προέδροις καὶ τῶι γραμματεῖ τῆς
βουλῆς, οἳ | καὶ ἐπικληρωσάτωσαν αὐτοὺς εἰς φυλὰς καὶ χιλια-
στῦς[15]· τοὺς δὲ δημοσίους | ἐλευθέρους τε καὶ παροίκους, τοὺς
50 ἀναλαβόντας τὰ ὅπλα[16]. προελθόντες || δὲ εἰς τὸν δῆμον καὶ οἱ
δεδανεικότες τὰ συμβόλαια τά τε ναυτικὰ καὶ κατὰ χειρό|-
γραφα καὶ κατὰ παραθήκας[17] καὶ ὑποθήκας καὶ ἐπιθήκας[18]
καὶ κατὰ ὠνὰς καὶ ὁμολογί|[α]ς καὶ διαγραφὰς[19] καὶ ἐκχρήσεις[20]
πάντες ἀσμένως καὶ ἑκουσίως συνκαταθέμε|[νοι] τῶι δήμωι ἀπέ-
λυσαν τοὺς χρε(ω)κ(ε)ιλέτας[21] τῶν ὀφειλημάτων μενουσῶν τῶν
| [----- κ]αὶ διακατοχῶν παρὰ τοῖς νῦν διακατέχουσιν, εἰ μή
55 τινες ἢ ἐνθάδε ἢ ἐ(τ)ε||[ρωθι[22]--------]ένοις δεδανείκασιν ἢ

9 ΣΥΣΤΕΜΑΤΩΝ. Emendavit W., qui de magistratuum aut sacerdotum collegiis interpretatur. 10 Privati quibus a collegiis illis mandatum est, ut pecunias sacras mutuas darent. W. 11 Hunc soloecismum fortasse lapicidae neglegentiae tribuendum esse adnotat W. 12 De terminis agrorum loco motis. W. 13 Qui alibi plerumque μέτοικοι vocantur. W. 14 Particulam necessariam eo minus dubitavi supplere, quod erroris origo aperta est. 15 Cf. n. 119, 30. cum not. 6. 132, 27. 134, 8. 10. 16 Servi publici, qui arma ceperunt, liberantur quidem, sed eis inquilinorum (παροίκων), non civium iura tribuuntur. 17 Quod alibi ἐνέχυρον vocatur, pignus traditum creditori, hic voce παραθήκη significari videtur. 18 'ἐπιθήκη *doit signifier un gage additionnel ou supplémentaire*' W. 19 Perscriptiones. Cf. διαγραφέντα χρήματα 159, 16. 20 Vox ceteroquin ignota, cuius ex origine tamen de significatione satis certam coniecturam facere licet; nam κιχράναι, χρῆσαι significat 'mutuum dare'. W. 21 ΧΡΕΟΦΙΛΕΤΑΣ. 22 Emendavi. ΕΠΕ lapis. W. legit ἔπε|[ιτα ἐπὶ δεδογμ]ένοις. At perverse inter se opponuntur ἐνθάδε loci et ἔπειτα temporis vocabulum, neque video quid hic sit ἐπὶ δεδογμένοις δανείζειν. Cogitavi de supplemento χρήματα ξ]ένοις δεδανείκασι, ut remitterentur quae cives aut

συνηλλάχασιν. τὰ δὲ πρὸς τοὺς τραπεζεί|[τας ὅσα ἐν τῶι ἐπὶ
---- πρυτανεύ]ο(ν)τος[23] ἐνιαυτῶι τεθεματίκασιν ἢ ἐκχρήσεις
εἰλήφασιν ἢ ἐνέ|[χυρα δεδώκασιν, εἶ]ναι[24] αὐτοῖς τὰς πράξεις
τὰς προϋπαρχούσας κατὰ τοὺς | [νόμους. ὅσα δέ ἐστιν ὀφειλή-
μα]τα ἢ ἐκχρήσεις ἐκ τῶν ὑπεράνω χρόνων, τούτων | -------
------ις καὶ οἱ θεματεῖται[25] τοῖς τραπεζείταις τὰς α|-----
60 -----του εἰςι⟨ον⟩όντος ἐνιαυτοῦ ἐν ἔτεσιν δέ||[κα----------
--- κατὰ τ]ὸ ἀνάλογον. ἐὰν δέ τινι ἐνια|[----------]λοντος
τὰς ἐν τοῖς νόμοις | ----------ος ἐπ' ἐνεχύροις
ε|-----

inquilini, non item quae peregrini Ephesi domicilium non habentes Ephesiis debent. At hoc quoque supplementum magnas difficultates habere me non fugit. 23 ΟΕΤΟΣ. Supplevi et emendavi. ἐν τῷ ------ ἔτος ἐνιαυτῷ W. Sed nullum hic ante ἐνιαυτῷ nominativo aut accusativo ἔτος locum fuisse pro certo affirmari licet. 24 Sic scribere malui quam ἐστά]ναι cum W., quem in reliquis huius versus supplementis secutus sum. 25 θέμα significat pecuniam quam quis apud trapezitam deposuit, θεματίτης hominem qui id fecit. W.

254 Tabula marmorea inventa Deli. Ed. A. Hauvette-Besnault Bulletin de correspondance Hellénique VI (1882) p. 343 n. 57.

Διὶ Οὐρίωι ὑπὲρ βα[σιλέως[1]] | Μιθραδάτου Εὐπάτορος[2] | καὶ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ | Μιθραδάτου Χρηστοῦ[3] | καὶ τῶν πραγμά-
5 των || αὐτῶν.

Litterae ΑΘΠΣ. 1 BA_I. 2 Delum in Mithridatis potestate fuisse fere triennium (86—84 a. Chr.) monuit Boeckh ad C. I. G. 2277 *ab*. Ei igitur tempori hic titulus tribuendus est. 3 Idem Mithridatis Eupatoris frater in alio titulo Deliaco est, quem ex Sponii exemplo manco et corrupto ed. Boeckh C. I. G. 2277 *a* (ubi pro Χρηστοῦ legitur Εὐεργέτου), sed ex Cyriaci Anconitani apographo (cod. Riccardian. 996) emendatiores lectiones dedit O. Riemann Bulletin de correspondance Hellénique I (1877) p. 86 n. 28.

255 Lapis inventus Gythii, translatus Athenas, ubi exstat ante Theseum. Edd. Kumanudis Ἐφημερὶς τῶν φιλομαθῶν 1865 n. 570 (inde H. Sauppe Nachrichten von der Kgl. Gesellschaft

der Wissenschaften zu Göttingen 1865 n. 17 p. 461 sqq. 1867 n. 9). P. Foucart ad Lebas Meg. et Pelop. 242 *a*.

Ἐπεὶ Νεμέριος[1] καὶ Μάαρκος Κλοάτιοι[2], Νεμερίου υἱοί, Ῥω-
μαῖοι, | οἱ πρόξενοι καὶ εὐεργέται τᾶς πόλεος ἁμῶν, ἄνωθεν
δια|τετέλεκαν τὰ δίκαια ποιοῦντες τᾶι τε πόλει καὶ κατ' ἰδίαν
5 | τοῖς ἐντυνχάνουσιν αὐτοῖς τῶν πολιτᾶν, σπουδᾶς καὶ φιλο||τι-
μίας οὐθὲν ἐνλείποντες, ὑπὲρ ὧν καὶ παρ' αὐτοὺς τοὺς κα[ι]|ροὺς
ἁ πόλις εὐχαριστοῦσα μνείαν ποιησαμένα ταῖς κα[θη|κ]ούσαις
αὐτοὺς ἐκόσμησεν τιμαῖς, ἔν τε τῶι ἐπὶ Λαχάρεα[ς[3] | ἐ]νιαυτῶι
καὶ[4] ὅτε περὶ τοῦ πρώτου δανείου τὰν λύσιν ἐποιοῦν|[το], καὶ
10 ἐν τῶι ἐπὶ Φληΐνου[5] δὲ ἐνιαυτῶι, ὅτε περὶ τοῦ ἄλλου δα||νείου
τοῦ τᾶν τριςχιλιᾶν καὶ ἐνακοσιᾶν ἑξήκοντα πέντε | δραχμᾶν, ἂν
ἐδανείσατο ἁ πόλις ἐν τῶι ἐπὶ Δαμαρμένου | ἐνιαυτῶι, λαβόντες
ἐπὶ Μαρκιλίου[6] κριτὰν Ἀθηναίων δᾶ|μον[7], παρακληθέντες ὑπὸ
τῶν πολιτᾶν συνεχώρησαν, ὥς|τε κομίσασθαι ὅσον ἔπεισαν αὐτοὺς
15 οἱ πολῖται, καὶ ἐν τῶι || ἐπὶ Βιάδα δὲ ἐνιαυτῶι, ὅτε ἰδίαν χάριν

Litterae ΘΞΠΣ. 1 Haec est praenominis *Numerius* scriptura usitata apud Graecos (Hermae VI p. 297). 2 Rarum nomen. Cloatium architectum apud Cic. ad Att. XII, 18, 2. 36, 2, Cloatium Verum grammaticum apud Festum, Gellium, Macrobium commemorari, in inscriptionibus nonnunquam *Clovatius* et *Cluatius* scribi monuit S. 3 Magistratus eponymos huius tituli aliorumque similium praetores (στρατηγοὺς) foederis Eleutherolaconum esse demonstravit Foucart ad Lebas II p. 111. Nam civitates maritimas, quas Pausanias III, 21, 6 sane ab Augusto demum Spartanorum imperio liberatas narrat, ex titulis apparere iam ante eum non modo sui iuris fuisse sed etiam foedere coniunctas. Unum temporis discrimen observari: Ἐλευθερολακώνων nomine eos Augusti demum aetate uti coepisse, quum antea τὸ κοινὸν τῶν Λακεδαιμονίων fuisset. 4 Particulam aptam non esse vidit S. neque quomodo explicari possit demonstravit F., etsi praefracte negat, errorem lapicidae statuendum esse. 5 Φαήνου aut Φυλείνου emendare conatus est Sauppe, sed illud in lapide esse definite testatur F., neque quod origo nominis latet satis causae est cur id fuisse in Graeca lingua negemus. 6 Magistratum eponymum Gytheatarum (vel, ut F. docuit, Eleutherolaconum) hic etiam agnoscere sibi visus est S. At F. monuit, sine dubio eundem L. Marcilium intellegendum, quem habemus v. 16, magistratum Romanum. A quo cum arbitros litis inter se et Cloatios ortae petivissent Gytheatae, ille Atheniensium civitatem dedit. 7 Quomodo iudicaverint Athenienses, non refertur. Sed apparet, Gytheatas causa cecidisse, quum videamus re diiudicata eos Cloatiorum ipsorum indulgentiam implorasse.

ἐξαιτησάμενοι | Πόπλιόν τε Αὐτρώνιον[8] καὶ Λεύκιον Μαρκίλιον[9], ὄντας αὐτοῖς | ξένους, οὓς καὶ ὑπεδέξαντο τοῖς ἰδίοις δαπανάμασιν, καὶ | παρα(ι)τήσαντο τούς τε στρατιώτας καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐπιτασ|σόμενα ὑπ' αὐτῶν, ὄντα ἱκανά, δι' ὧν ἐκούφισαν τὰν πόλιν, ὁλο||σχερῶς χαρισαμένων αὐτοῖς τῶν προγεγραμμένων ἀνδρῶν· | εἰςδεδεγμένοι τέ εἰσιν εἰς τὰν τᾶς πόλεως χάριν καὶ συνυπό|λανψιν[10] καὶ πλεονάκις πολλοὺς τῶν ἁγουμένων, Γάϊόν τε Ἰούλ[ι]|ον[11] πρεσβευτὰν καὶ Πόπλιον Αὐτρώνιον πρεσβευτὰν καὶ Φούλβ|[ι]ον πρεσβευτάν, πάντα ταῦτα ποιοῦντες χάριν τᾶς πρὸς τὰν π[ό]||λιν καὶ τοὺς πολίτας εὐνοίας· ἐπιτάξαντός τε τᾶι πόλει ἁμῶν | Γαΐου Γαλλίου[12] σῖτον καὶ Κοΐντου Ἀνχαρίου[13] ἱμάτια κατὰ τὸ ἐπιβάλ|λον τᾶι πόλει ἁμῶν τὰν πᾶσαν σπουδὰν καὶ φιλοτιμίαν εἰςε|νενκάμενοι ἐνέτυχον, ἵνα μὴ δῷ ἁ ἁμετέρα πόλις, ἀλλὰ ἐλα|φρισθῇ, ὃ καὶ ἐπέτυχον, καὶ οὐκ εἰςηνένκαμεν· τῶν τε πολιτᾶν || κατ' ἰδίαν ὅσοι αὐτοῖς ἐντέτευχαν ἤ τινα χρείαν εἴσχηκαν, τὰ | πάντα πᾶσιν πεποίηκαν, ἀπροφασίστους αὐτοὺς παρεισχη||μένοι ἐν παντὶ καιρῶι· ἔν τε τῶι ἐπὶ Τιμοκράτεος ἐνιαυτῶι, | [ὅ]τε Ἀντώνιος[14] παρεγένετο, χρείαν ἐχούσας τᾶς

8 P. Autronius Paetus consul creatus erat in annum 65 a. Chr., sed ambitus damnatus magistratum non iniit (Cic. ad Att. III, 1. pro Sulla 1, 1). Waddington apud F. Postea coniurationis Catilinariae perticeps fuit (Sall. Cat. 17, 3. 18, 2. Cic. pro Sulla 2, 7. 3, 10). Initio saeculi a. Chr. primi (cf. not. 14) legatus in Achaia fuit (v. 23). 9 Homo ceteroquin ignotus. 10 συνυπολαμβάνειν *sustentare* vel *sublevare* in H. Stephani thesauro ex Geopon. XV, 3, 8 (κάμνοντα αὐτὸν συνυπολαμβάνει) afferri, similiterque ὑπολαμβάνειν iam apud Platonem Symp. 212 D usurpari monuit S. 11 Duos habuit illa aetas C. Iulios homines nobiles, Caesaris dictatoris patrem, qui a. 84 a. Chr. praetorius decessit (Suet. Caes. 1), et C. Iulium Caesarem Strabonem Vopiscum, aedilem 90 a. Chr., necatum a Mario 87 a. Chr. Alteruter ex his hic intellegendus est. Waddington apud F. 12 Unus quem noverimus C. Gallius is est, qui a Cicerone Verr. III, 65, 152 (a. 70 a. Chr.) *senator* et *vir primarius* vocatur. Waddington apud F. Sane apud Ciceronem duo codices optimi C. Gallus habent. 13 Q. Ancharius praetorius a Mario occisus est 87 a. Chr. (Appian. Civ. I, 73. Plut. Marius 43). Waddington apud F. 14 Hunc quum M. Antonium triumvirum intellegeret Sauppius, titulum paullo post 38 a. Chr. incisum putabat. At Waddington apud F., cum docuisset cur ea sententia admitti non posset, C. Antonium, Ciceronis in consulatu collegam, indicari demonstravit. Eum Sulla imperatore in Achaia militasse eoque tempore Graeciam impudenter expilasse, post mortem vero dictatoris ad M. Lucullum praetorem peregrinum accusantibus Graecis, quos C. Caesar adolescentulus adiuvabat, causam dixisse et damnatum esse (Asconius ad Cic. in toga candida p. 75, 8 sqq.

πόλεως δι|αφόρων[15] καὶ μηθενὸς ἄλλου θέλοντος συναλλάξαι,
35 ἐδάνε||σαν ἁμῖν δραχμὰς τετρακις χιλίας διακοσίας συναλλά|γματος τόκου τετραδραχμιαίου[16], ὑπὲρ οὗ καὶ παρακληθέν|τες ὑπὸ τοῦ δάμου ἐν τῶι ἐπὶ Νικαρετίδα ἐνιαυτῶι εὐθυτο|κίαν[17] δί-δραχμον[18] τ[ό]κον συνεχώρησαν καὶ ἐχαρίσαντο τᾶι | πόλει ἀπὸ
40 τοῦ ὀφειλομένου χρήματος ὑπὲρ χιλίας καὶ πεν||τακοσίας δραχμάς· [διὰ] πάντα τὰ προγεγραμμένα ἔδοξε | τῶι δάμωι ἐν ταῖς [μεγά]λαις ἀπέλλαις[19], ἐπαινέσαι Νεμέ|ριον καὶ Μάαρκον Κλοατίους, Νεμερίου υἱούς, Ῥωμαίους, ἐπὶ | πᾶσι τοῖς προγεγραμμένοις εἴς τε τὰν πόλιν καὶ τῶν ἰδιω|τᾶν τοῖς ἐντετευχόσιν αὐτοῖς,
45 καὶ ἐπὶ τᾶι εὐνοίαι. ἃι διατε||τέλεκαν ἔχοντες εἰς τὰν πόλιν ἁμῶν· εἶναι δὲ αὐτοῖς τὰ τί|μια καὶ φιλάνθρωπα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις | [κ]αὶ εὐεργέταις τᾶς πόλεος ἁμῶν· προς καλούντω δὲ α[ὐ]|τοὺς καὶ οἱ ἔφοροι αὐτῶν εἰς προεδρίαν καὶ ἀεὶ οἱ ἀντιτυν|χάνοντες[20] ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν, οἷς ἂν ποιῇ ἁ πόλις
50 ἁμῶν, || καὶ ἐξέστω αὐτοῖς ἐπικαθῆσθαι μετὰ τῶν ἐφόρων ἐν προ|εδρίαι, ὅπως πᾶσι φανερὸν ᾖι, ὅτι ἁ πόλις ἁμῶν τιμᾶι τοὺς ἀ|ξίους τῶν ἀνδρῶν· ἀναγραψάντω δὲ οἱ ἔφοροι οἱ ἐπὶ Νικα|ρετίδα * τούτων τ[ῶν φι]λαν[θρώ]πων[21] εἰς στάλαν λιθίναν | καὶ
55 ἀναθέτωσαν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ὧι ἂν τό||πωι

K.-Sch. Q. Cicero de pet. cons. 2, 8. Plut. Caes. 4). In Graecia igitur Antonium fuisse a. 87 aut 86 a. Chr. 15 I. e. pecuniae. 16 Quattuor drachmarum ex mina per mensem, i. e. 48 p. c. per annum. 17 Idem vocabulum in titulo Tenio similis argumenti C. I. G. 2335 legi monuit S., ibique recte Boeckhium interpretatum esse: ea lege, ut residuae usurae non accederent ad caput, sed utique non plus quam totiens vicenae quaternae drachmae ex mina pristini capitis, quot anni elapsi essent, usurae nomine penderetur. 18 I. e. 24 p. c. per annum (not. 16). 19 Idem legitur in decreto Gytheatarum apud Lebas-Foucart 243, ubi K. Keil adnotavit, μεγάλαις addi ut distinguerentur totius populi comitia a minore quadam contione, qualis Spartae fuisset ἡ μικρὰ ἐκκλησία (Similiter n. 254 ἁλία, ἔκκλητος). 20 Haec summo iure offensioni fuerunt Sauppio. Nam ut ἀεὶ οἱ ἀντιτυγχάνοντες pro οἱ ἀεὶ ὄντες insolitum quidem est sed non intolerabile ita καὶ sensu cassum est. Nam quod Foucartus inesse vult '*les éphores et successivement ceux qui obtiendront à leur tour cette magistrature*' id probari nequit, quia sic saltem οἵ τε νῦν ὄντες ἔφοροι dicendum fuit. 21 Sauppius emendaverat [πάντων] ἀν[τίγρα]φον; quod cum litterarum vestigiis servatis nullo modo conciliari posse testatur F. Sine dubio lapicidae incuria excidit nomen quo is genetivus referendus erat. Nam eum ab ἀναγραψάντων pendere non posse luce clarius est.

α[ὐτ]οῖς οἱ ἱερεῖς συνχωρήσωσιν, ἃ δὲ δαπάνα ἐκ τᾶς | πόλεως ἔστω.

---

256 Lapis inaedificatus Hypatae in maceria horti privati. Ed. Pittakis Eph. 192.

[Τὸ κο]ινὸν τῶι Αἰνιάνω[ν Λεύ|κι]ον Λικίνιον Λευκίου [υἱὸν] | Λεύκολλον[1] ταμίαν[2], εὐεργ[έτην].

---

1 L. Licinius L. f. Lucullus Ponticus cos 74 a. Chr. 2 Cic. Acad. pr. 1, 1: *Ut enim* (Lucullus) *admodum adulescens cum fratre pari pietate et industria praedito paternas inimicitias magna cum gloria est persecutus, in Asiam quaestor* (88 a. Chr.) *profectus, ibi per multos annos* (usque ad 80 a. Chr.) *admirabili quadam laude provinciae praefuit.* (De rebus per hos annos ab eo gestis cf. Plutarch. Luc. 2—4). Videtur igitur primo anno quaestor, deinde pro quaestore fuisse, ut accurate Cicero Ac. pr. 4, 11 eum dicentem faciat '*Cum Alexandreae pro quaestore essem*', minus accurate idem pro Archia 5, 11 L. Marcio Philippo M. Perperna censoribus, i. e. a. 86 a. Chr. Archiam cum Lucullo *quaestore* in Asia fuisse referat. Etiam in hoc titulo ταμίας proquaestorem significare videtur (cf. 199[2]).

---

257 Athenis. Ex Koehleri apographo edidi C. I. Att. III 561 *a*.

[Ὁ δῆμος | Λεύκιον Κορν]ήλιον | [Λευκίου υἱὸν] Σύλλαν | ἀρε-
5 [τῆς ἕνεκα κ]αὶ εὐνοίας || τῆς ε[ἰς ἑαυτὸν ἀ]νέθηκεν.

Litterae apicibus ornatae, volgari forma praeter ΑΘΣ. Monumentum sine dubio post Athenas a Sulla captas (86 a. Chr.) erectum.

---

258 Calydone exscripsit Papadopulos, cuius ex apographo editus est titulus Bulletino dell' Inst. arch. 1849 p. 105. (Lebas Voy. arch. Inscr. II, 1031).

[Τὸ κοινὸν τῶν] Αἰτωλῶν Λάδα[ν --- Καλυ|δώνιο]ν ἀρετᾶς ἕνε-

Supplementa primi editoris retinui praeter v. 2. 3 ubi is εὐ[σεβείας, |

κεν καὶ εὐ[νοίας τᾶς εἰς | αὐτό,] στρατευσάμενον, τειμ[αθέντα
5 ὑπὸ | Λευκ[ί]ου Κορνηλίου Σύλλα καὶ σ[ὺν αὐτῶι || ἀ]νδραγαθ[ήσαντα].

εὐ] στρατευσάμενον. Sane et in reliquis illius supplementis et in meo complura incerta esse non ignoro.

259—261 Lapis inventus Mytilenis. Ed. Ch. Newton Archäologische Zeitung 1854 p. 516 n. 8. In eodem lapidis latere 259 sinistro, 260 medio, 261 dextro loco scriptus.

(259)

Γναίῳ Πομπη|ίῳ Γναίω υἱῷ | Μεγάλῳ, αὐτο|κράτορι, τῷ
5 εὐ[ε]||ργέτᾳ καὶ κτίστᾳ δευ|τέρῳ τᾶς πατρίδος.[1]

(260)

5 ------|βίῳ φιλοπάτριδι | Θεοφάνη[2], τῷ σωτῆρι καὶ εὐεργέ||τᾳ καὶ κτίστᾳ δευ|τέρῳ τᾶς πατρίδος.

(261)

5 Ποτάμων[ος τῶ] | Λεσβόναχτο[ς][3] | τῶ εὐεργέτα | καὶ σωτῆρος || καὶ κτίστα τᾶ[ς] | πόλιο[ς].

1 Cn. Pompeius post finitum bellum Mithridaticum (63 a. Chr.) Mytilenaeis, etsi illi M'. Aquillium Mithridati dediderant (Velleius II, 18, 3), libertatem reddidit in gratiam Theophanis (Velleius l. l. Plut. Pomp. 42. Strabo XIII p. 617). Quare uterque hic alter urbis conditor praedicatur. Neque hi duo tituli multo post illum annum incisi videntur, utique Potamonis titulus multo recentiore demum tempore accessit. 2 De Theophane Mytilenaeo scriptorum testimonia collegit Drumann Hist. Rom. IV p. 551 sqq. In Cn. Pompei familiaritatem pervenit bello Mithridatico; ab eo in contione militum civitate donatus est (Cic. pro Archia 10, 24) et summa apud eum gratia potentiaque florere non desiit usque ad illius mortem. Caesar victor ei pepercit; quando mortuus sit ignoramus. Sed post mortem a Graecis divinis honoribus affectum esse narrat Tacitus Ann. VI, 18, quod, ut Newtonus adnotat, comprobatur nummo cum inscriptione Θεὸς Θεοφάνης. Μυτ(ιληναίων) apud Mionnet III p. 47 n. 108. 3 Pater Lesbonax, quem Suidas s. v. Augusti aetate floruisse et permultos libros de philosophia scripsisse testatur, in nummo Mytilenaeorum Λεσβῶναξ ἥρως νέος est (Mionnet III p. 48 n. 116 all. a N.). Filius apud Tiberium summa gratia floruit (Suidas s. v.). Eius duo

alii tituli Mytilenis exstant, C. I. G. 2182 (in sella marmorea) Ποτάμωνος τῶ Λεσβώνακτος προεδρία, et Bull. de corr. Hell. IV p. 426 n. 4 [Ποτ]άμων Λεσ[βών]ακτος ὁ διὰ [βίω | ἱερεὺς] θεῶ Σεβαστῶ Καίσα[ρος..]

---

262 Cyrenis in ruderibus templi Apollinis. Ed. R. Lanciani Bullettino dell' Inst. arch. Rom. 1874 p. 111.

[Γ]ναῖον Κορνήλιον Λέντολον | Ποπλίω υἱὸν Μαρκελλῖνον[1], πρεσ|βευτὰν ἀντιστράταγον[2], τὸν | πάτρωνα καὶ σωτῆρα, Κυραναῖοι.

Cn. Cornelius P. f. Lentulus Marcellinus cos. 56 a. Chr. 2 Legatum fuisse Pompei bello piratico 67 a. Chr. Lentulum Marcellinum Appianus Mithr. 95 et Florus I, 40 (III, 6) testantur. Qui sine dubio Gnaeus est, non, ut putabit Drumann Hist. R. II p. 405 n. 29, Publius pater eius (Borghesi Opp. I p. 281. II p. 188. 306. 397). Cyrenaicam a se subactam gloriatur Pompeius in tabula cuius exemplum servavit Diodor. XX, 4. Quae regio sane iam octo annis ante occupata et in provinciae formam redacta erat, sed defecerat et sub initia belli piratici a Cn. Lentulo Marcellino rursus subacta est. L.

---

263 Basis lapidis caerulei inventa Pergami in gymnasio. Ed. H. G. Lolling, Ergebnisse der Ausgrabungen zu Pergamon p. 109 n. 9.

Ὁ δῆ[μ]ος | Λεύκιον Ἀντώ[ν]ιον Μ[άρκου υἱὸν[1] ἀντι]|ταμίαν καὶ ἀντιστράτη[γον, τὸν πάτρω]|να καὶ σωτῆρα, δικαιοδο[τήσαντα τὴν]
5 || ἐπαρχείαν καθαρῶς καὶ δι[καίως καὶ] | ὁσίως.
Μηνόφιλος Μηνογένους ἐποίει.

---

1 L. Antonius M. f. (cos. 44 a. Chr.) quaestor fuit a. 50 a. Chr. Anno insequente eum in provincia remansisse et pro praetore eam administrasse iam notum erat ex epistula eius ad Sardianos data apud Josephum Ant. Iud. XIV, 10, 17: Λούκιος Ἀντώνιος Μάρκου υἱός, ἀντιταμίας καὶ ἀντιστράτηγος, Σαρδιανῶν ἄρχουσι, βουλῇ, δήμῳ χαίρειν. Waddington Fastes des provinces Asiatiques de l'empire Romain p. 68 n. 33. Tum igitur (a. 49 a. Chr.) hic quoque titulus incisus est.

---

264 Pergami in basi. Ed. A. Conze, Ergebnisse der Ausgrabungen zu Pergamon p. 79.

Ὁ δῆμος | [Κόι]ντον Καικίλιον Κοΐντου υἱὸν | [Μ]έτελλον Πίον Σκιπίωνα[1] τὸν αὐτοκράτορα[2], τὸν ἑαυτοῦ σωτῆρα καὶ | εὐεργέτην.

1 Q. Caecilius Q. f. Metellus Pius Scipio, filius P. Cornelii Scipionis Nasicae, adoptatus a Q. Metello Pio cos. 80 a. Chr., Cn. Pompei Magni, cui paullo ante filiam (n. 265) in matrimonium dederat, collega in consulatu fuit a Calendis Sextilibus a. 52 a. Chr. 2 Cf. Caesar b. c. III, 31, 1: *his temporibus* (exeunte anno 49 a. Chr.) *Scipio detrimentis quibusdam circa montem Amanum acceptis imperatorem se appellaverat.* Inter hoc tempus et proelium Pharsalicum (auctumno 48 a. Chr.) hunc titulum incisum esse apparet.

---

265 Pergami. Ed. A. Conze Ergebnisse der Ausgrabungen zu Pergamon p. 79.

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Κορνηλίαν[1] Κοΐντου Μετέλλου (Π)ίου[2] | Σκιπίωνος τοῦ αὐτοκράτορος θυγατέ|ρα, γυναῖκα δὲ Γναίου Πομπηΐου Γναίου υἱοῦ || Μεγάλου, τοῦ ἀνθυπάτου, διά τε τὴν περὶ αὐτὴν | σωφροσύνην καὶ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν.

1 Cf. n. 264. Cornelia priore marito P. Crasso M. f. in proelio ad Carrhas (53 a. Chr.) occiso anno proxime insequente Cn. Pompeio Magno nupsit (Cf. Drumann Hist. Rom. II p. 49 n. 27). 2 Emendavi. υἱοῦ Conze, quod verum non esse apparet, sive in incidendo sive in exscribendo erratum est.

---

266 Pergami. Ed. A. Conze die Ergebnisse der Ausgrabungen zu Pergamon p. 76.

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Πόπλιον Σερουΐλιον Ποπλίου υἱὸν Ἰσαυρι|κὸν[1] τὸν ἀνθύπατον[2], γεγονότα σωτῆρα καὶ | εὐεργέτην τῆς πόλεως

1 Cos. 48 a. Chr. C. 2 Servilii proconsulatus Asiaticus cum in duobus titulis commemoratur, Graeco in insula Calymna reperto, et Latino Smyrna, ut quidem videtur, Londinium translato (C. I. L. I 622), tum a Cicerone complures litterae (Ad Fam. XIII, 66—72) ad eum cum in hoc magistratu esset datae sunt. Hae omnes anni 46 a. Chr. sunt. Rediit ex provincia certe ante mensem Septembrem 44 a. Chr., quo tempore in senatu contra M. Antonium verba fecit (Cic. ad Fam. XII, 2, 1). Waddington

καὶ ἀποδεδωκότα τῇ | πόλει τοὺς πατρίους νόμους καὶ τὴν δημο-
[κρα]||τίαν ἀδούλωτον[3].

Fastes des prov. As. p. 70 n. 37. 3 In titulo sacerdotis Minervae apud Conzium l. l. haec leguntur: ἐφ' ἧς ὁ δῆμος κατεστάθη εἰς τὴν πάτριον δημοκράτειαν.

267 Basis quadrangula marmoris albi inventa Deli ad orientalem templi partem. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique III (1879) p. 150 sq. n. 1.

Ἀθηναίων καὶ Ῥωμαίων καὶ | τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οἱ κα|τοι-
5 κοῦντες ἐν Δήλωι καὶ | οἱ παρεπιδημοῦντες ἔμ||ποροι καὶ ναύκληροι Μάνιον Α[ἴ]||μύλιον Μανίου υὸν Λέπεδον[1] | [ἀ]ντιταμίαν, ἀρετῆς ἕνεκεν | καὶ δικαιοσύνης καὶ τῆς πρὸς | τοὺς θεοὺς ⟨εὐσ⟩εύσε-
10 βεί||ας, Ἀπόλλωνι, Ἀρτέμι|δι, Λητοῖ, | προνοηθέντος τῆς κατασ|κευῆς καὶ ἀναθέσεως τοῦ ἐπι|μελητοῦ Νικάνορος τοῦ Νικά-
15 νο||[ρ]ος Λευκονοέως[2]. | ------μ----

Litterarum formae ΑΘΠΣ. 1 Homo aliunde non notus. 2 Ex alio titulo Deliaco (Bull. III p. 376 p. 16) hunc anno Apollodori archontis in munere fuisse apparet, cui Koehlerus C. I. Att. II 481 aliquem ex annis 48—42 a. Chr. adsignandum docet. H.

268 Basis marmoris Hymettii inventa Athenis ad ecclesiam Παναγίας Πυργιωτίσσης. Ed. Kumanudis Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι. Ἀθήν. 1860. n. 78 (inde C. I. Att. III 428).

Ὁ δῆμος | [Γ]άιον Ἰούλιον Καί[σαρα | ἀ]ρχιερέα καὶ δικτά[τορα[1], τὸν | ἑα]υτοῦ σωτῆρα κα[ὶ εὐεργέτην].

Litterae ΑΣ. Extremae hastarum partes lineolis transversis ornatae. 1 ΔΙΚΤΑ. Dictaturam C. Caesar primam suscepit anno 49 a. Chr., alteram 48 a. Chr.; quarum tempus non videtur definitum fuisse. Annuam vero dictaturam ingressus est primam calendis Ianuariis 45 a. Chr., quae tertia numeratur, alteram (quartam) cal. Ian. 44 a. Chr., quo in magistratu occisus est. Cf. Th. Mommsen C. I. L. I p. 451. Ceterum titulus simillimus huius Megaris inventus est (Bulletin de corr. Hell. III (1879) p. 507).

269 Ephesi ad arcum aquaeductus in lapide humi iacente. Edd. Pococke Inscr. ant. II, 10 p. 18 n. 2. Hessel Append. Praef. ad. Inscr. Gud. n. 61. Muratorius I p. 219. 4. Ex his et schedis Horstianis Boeckh C. I. G. 2957.

[Ἐφεσίων ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ αἱ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ[1]] | πόλεις αἱ ἐν τῆι Ἀσίαι κα[τ]ο[ικοῦσαι] | καὶ τὰ ἔθνη Γάιον Ἰούλιον
5 Γαΐο[υ υἱ]|ὸν Καίσαρα[2], τὸν ἀρχιερέα καὶ αὐτο|κράτορα καὶ τὸ δεύτερον ὕπα|τον[3], τὸν ἀπὸ Ἄρεως καὶ Ἀφροδε[ί]|της[4] θεὸν ἐπιφανῆ καὶ κοινὸν τοῦ | ἀνθρωπίνου βίου σωτῆρα.

1 Supplevit Boeckh, nisi quod is maluit τῶν ἄλλων Ἑλλήνων αἱ] | πόλεις. Lapis sane integer fuisse videtur, sed illa (duobus ni fallor versibus) in plintho basi imposita scripta fuisse sumpsit Boeckh. Caesarem dictatorem, non Caligulam (ut voluerat Gesner Comm. Gotting. V (1782) comm. antiqq. p. 12 sqq.) designari post Muratorium et Eckhelium demonstravit B. 3 a. 48 a. Chr. 4 Venus nominatur propter notam de Iuliae gentis origine fabulam. Martis mentio quid sibi velit non magis perspicio quam Boeckhius. Sed etiam C. Caesar Augusti ex filia nepos et filius adoptivus Ἄρης υἱὸς vocatur C. I. Att. III 444 *a*.

270 Marmor Cyzicenum, Parisios in collectionem Choiseulianam atque inde in museum publicum illatum. Ed. Dubois cat. coll. Chois. n. 160, deinde post Claracum aliosque Boeckh C. I. G. 3668. Froehner Inscr. Gr. du musée du Louvre p. 25 n. 10.

Ἱππαρχοῦντος[1] Βουλείδου τοῦ Μητροδώρου, | Σωτηρίδης Γάλλος[2], εὐξάμενος Μητρὶ Κο[λανῇ][3] | ὑπὲρ τοῦ ἰδίου συμβίου Μάρκου Στλακκίου Μάρ[κο|υ] ὑ[ο]ῦ, τοῦ στρατευσαμένου ἐν τῇ ἐξα-
5 ποστ[αλείσῃ ‖ συ]νμαχίᾳ εἰς Λιβύην[4] ἐπὶ Θεογνήτου τοῦ -----| --που ἱππάρχεω⟨ι⟩ τῷ αὐτοκράτορι Γαΐῳ [Ἰουλίῳ, Γαΐ]|ου υἱῷ Καίσαρι ἐν νηῖ τετρήρει, σωτ[ηρίας[5], ὃν αἶχμα]|λωτισθέντα ἐκ

Litterae ΑΘΞΠΣ. Inter v. 1 et 2 unius versus spatium vacuum. 1 Hic eponymus magistratus Cyzicenorum etiam C. I. G. 3658. 3661 et infra n. 279 est. 2 I. e. sacerdos Magnae matris. 3 Supplevi, non ignorans rem incertam esse. Κολανὸς est ethnicum urbis Coelae sitae in Chersoneso. (Cf. Bull. de corr. Hell. IV p. 518 sqq.). Froehneri Κο[ράνῳ] nihili est. Boeckhii (Λ)ο(β)[ρίνῃ] propter violentiam mutationis recipere nolui. 4 Anno 46 a. Chr. 5 Supplevi. A praepositione ὑπέρ v. 3 pendet substantivum σωτηρίας et ab hoc rursus Μάρκου Στλακκίου. Boeckhius σώ[ζεσθαι

Λιβύης καὶ ἀπαχθέν[τα εἰς δουλε(ι)αν] καὶ τῆς θεᾶς εἰπάσης μοι
10 κατ' [ὄναρ, ‖ ὅ]τι ᾐχμαλώτισται Μᾶρκος, ἀλ[-------ἐ](λα)ύνων[6]
ἐπὶ Κ[υρήνην(?)------]

(Froehner σω[θῆναι] αἰχμα]λωτισθέντα, quod pendere vult a participio εὐξάμενος. At sic certe Μᾶρκον Στλάκκιον, non ὑπὲρ Μάρκου Στλακκίου, scribendum fuit, neque intellegitur qua de causa Soterides iam tum, cum vota susciperet, i. e. quum Stlaccius proficisceretur, de captivitate potissimum cogitaverit. In meo supplemento accusativus ὃν a verbo aliquo, quale est ἠλευθέρωσα aut ἐλυτρωσάμην pendet, quod in fine tituli periisse statuendum est. 6 ΝΑΥΝΩΝ. Emendavit Boeckh.

271 Lapis Mylasensis translatus Parisios in museum publicum (*Louvre*). Edd. Lebas-Waddington Asie mineure 441. Froehner Inscr. Gr. du Louvre p. 157 n. 72.

a

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ θεοῦ Ἰουλίου | υἱὸς ὕπατός τε τὸ τρίτον
καθεσ|ταμένος[1] Μυλασέων ἄρχουσι βου|λῇ δήμῳ χαίρειν· εἰ
5 ἔρρωσθε κα|λῶς ἂν ἔχοι· καὶ αὐτὸς δὲ μετὰ τ[οῦ] | στρατεύμα-
τος ὑγίαινον. καὶ [πρό]|τερον μὲν ἤδη περὶ τῆς κατ[ασχού]|σης
ὑμᾶς τύχης προςεπέ[μψατέ]|μοι, καὶ νῦν παραγενομένω[ν τῶν]
10 ‖ πρεσβευτῶν, Οὐλιάδου-----

b

---------ς τῶν πολεμίων πταῖσαι καὶ κρατη[θεί]|σης τῆς πό-
λεως[2], πολλοὺς μὲν αἰχμαλώτο[υς] | ἀποβαλ(ε)ῖν πολίτας, οὐκ
ὀλίγους μὲν φονευθέ[ν]|τας, τινὰς δὲ καὶ συνκαταφλεγέ(ν)τας τῇ
15 πόλε[ι], ‖ τῆς τῶν πολεμίων ὠμότητος οὐδὲ τῶν | ναῶν οὐδὲ τῶν
ἱερῶν τῶν ἁγιωτάτων ἀποσχομένης· ὑπέδ(ε)ιξαν δέ μοι καὶ περὶ
τῆς χώρας τῆς λελεηλατημένης καὶ τῶν | ἐπαύλεων τῶν ἐμπε-
20 πρησμένων ὥςτε ἐμ ‖ πᾶσιν ὑμᾶς ἠτυχηκέναι· ἐφ' οἷς πᾶσι

Litterae apicibus ornatae; memorabiles litterarum formae ΘΞΠΣΥ 1 31 a. Chr. Post pugnam Actiacam, quum Caesar Sami consedisset, (Sueton. Aug. 17) hanc epistulam datam probabiliter coniecit W. 2 Haec ad Labieni Parthorumque incursionem a. 40 a. Chr. factam (Cf. Lebas-Wadd. 242. 43) spectant. W. 3 V. 21. 22 paullo aliter restituendos putavi quam fecit W., legens συνέ[γνων ἀτυχήματα] ταῦτα πάσης τειμῆς καὶ χάρι[τος

συνε|[ῖδον[3] παθόντας] ταῦτα πάσης τειμῆς καὶ χάβι|[τος ἀξίους ἄνδρας γενομέν]ους ὑμᾶς πε[ρὶ Ῥωμαίους ------]

καὶ εὐνοίας ὄντας ἀξί]ους ὑμᾶς πα[πονθέναι. In quibus cum alia offensioni sunt tum verbi συγγιγνώσκειν significatio à volgari usu aliena.

272 Lapis calcarius inventus Olympiae prope templum Iovis. Ex G. Hirschfeldii apographo edidi Archaeologische Zeitung XXXV (1876) p. 36 n. 33.

Τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν | Αὐτοκράτορα Καίσαρα θεοῦ υἱὸν[1] | ἀρε-
5 τῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας | ἧς ἔχων εἰς ἀτὸ[2] διατελεῖ, || Διὶ Ὀλυμπίωι.

Litterae ΑΘΠΣ. Extremae hastae lineolis transversis ornatae. 1 Titulus neque ante 40 a. Chr. exaratus propter praenomen imperatoris, neque post 27 a. Chr. quia deest cognomen Augusti. 2 Hanc scripturam Augusti potissimum aetate in usu fuisse etiam aliorum titulorum testimonio constat (C. I. Att. III, 550. 552. 575. 576. 607. 608. 645. Arch. Ztg. XXXVI p. 12).

273 Prope vicum *Eski-Atschi-Kevi* in vicinia Ilii novi. Edd. Hunt in Walpolii Mem. p. 106 et inde Boeckh C. I. G. 3609.

Μᾶρκον Ἀγρίππαν[1], τὸν συνγενέα | καὶ πάτρωνα τῆς πόλεως

Litterae volgares praeter ΘΠΣ. 1 M. Agrippam L. f. cos. 37. 28. 27 a. Chr. Augusti imperio per decennium (23—13 a. Chr.) Syriae provinciae praefuisse constat. (Cass. Dio LIII, 32. LIV, 28). At utrum eodem tempore etiam in provinciis senatoriis orientis, maxime in Asia, proconsulare imperium habuerit necne ambigitur. Iosephus sane orientalem imperii partem omnem eius curae mandatam fuisse narrat (Ant. Ind. XV, 10, 2 πέμπεται δὲ Ἀγρίππας τοῦ πέραν τοῦ Ἰονίου διάδοχος Καίσαρος. XVI, 3, 3 Ἀγρίππᾳ — ἀνιόντι ἐς τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν διοίκησιν τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας δεκαετῆ γεγενημένην). At Waddington Fastes des prov. As. p. 88 n. 54 monuit ante annum 16 a. Chr. nullum reperiri in Asia provincia eius administrationis vestigium. Quare aut ab hoc demum anno aut certe altero modo quinquennio (18—13 a. Chr.) Asiae quoque eum praefuisse statuit. Tum sine dubio hic titulus exaratus est.

καὶ | εὐεργέτην, ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν θεὸν[2] | εὐσεβείᾳ καὶ ἐπὶ τῇ
5 πρὸς τὸν δῆμον || εὐνοίᾳ.

2 Minervam Iliada (n. 125. 156).

274 Basis quadrata marmoris caerulei inventa Deli ante templum. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique II (1878) p. 399 n. 7.

Ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων καὶ οἱ τ[ὴν νῆ]||σον οἰκοῦντες Ἰουλίαν
5 Κ[α|ί]σαρος Σεβαστοῦ θυγα[τέ]||ρα, γυναῖκα Μάρκου Ἀγρίππα[1], ‖
Ἀπόλλωνι, Ἀρτέμιδι, Λητοῖ.
ἐπὶ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος Παμμένου | τοῦ Ζήνω[νος Μαρα-
θ]ωνίου[2].

Litterae ΑΖΘΠΣ. 1 Iulia Caesaris Augusti et Scriboniae filia M. Agrippae nupsit a. 21 a. Chr.; Agrippa decessit 12 a. Chr. Hoc igitur temporis spatio titulus dedicatus est. 2 Pammenes Zenonis f. Marathonius στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα fuit paullo post 27 a. Chr. (C. I. Att. III 63).

275 Hypatae. Ex Meletio Geogr. vet. et nov. p. 385 ed. Boeckh C. I. G. 1774.

Αὐτοκράτορα [Καίσαρα] θεὸν θεοῦ υἱὸν Σεβαστὸν[1] εὐεργέτην, καὶ τοὺς υἱοὺς Γάϊον (Ἰ)ού(λι)ον Καί(σ)α[ρα[2] καὶ Λεύκιον] Ἰούλιον Καίσαρα, ἡ πόλις Ὑπάτα[3].

1 Boeckhius de Tiberio Augusto cum filiis Germanico et Druso cogitavit. At cum mihi contigerit ut difficultates quae eum torserunt certa ratione removerem (not. 2) non amplius dubitari licet quin Augustus potius cum duobus natura nepotibus, adoptione filiis C. et L. Caesaribus intellegendus sit. Neque ante 17 a. Chr., quo ambo adoptati, neque post 2 p. Chr., quo Lucius mortuus est, titulus dedicatus esse potest. 2 Γάιον, Οὔαρον, καὶ δα... Meletius. Emendavi. Iota initiale nominis gentilis omissum, Α pro Λ, Ρ pro Ι, Δ pro Σ lectum est, quos omnes errores frequentissimos esse nemo harum rerum non prorsus rudis infitiabitur. Nomen gentilicium *Iulius* etsi ex more omittitur in Caesaris Augusti filiis adoptivis, tamen in Graecis certe titulis nequaquam inauditum est. 3 C. I. Att. III 2236 Αἰνιανὶς ἀφ' Ὑπάτας est, quare sic scribere malui quam Ὑπατα.

276 Chii in Palaeocastro. Ed. Vidua Inscr. ant. tab. 39 et inde post alios Boeckh C. I. G. 2222, qui praeterea versuum 2—6 et quattuor priorum v. 7 litterarum apographo Akerbladii a Müntero transmisso usus est.

-------- α ----να------ υχ------ κ----- | Σταφύλου ὑπαρχόντων πρὸς τοὺς Χείων πρέσβεις, ἀναγεινωσ[κόν]||των ἐπιστολὴν Ἀντιστίου Οὐέτερος[2] τοῦ πρὸ ἐμοῦ ἀνθυπάτ[ου], | ἀν-
5 δρὸς ἐπιφανεστάτου, κατακολουθῶν τῇ καθολικῇ μου [προ]||θέ-[σ]ει τοῦ [τ](η)[ρ]εῖν[3] τὰ ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ ἀνθυπάτων γραφέντ[α, φυ]||λάττειν καὶ τὴν ὑπὲρ τούτων φερομένην ἐπιστολὴν Οὐέτε-[ρος] | εὔλογον ἡγησάμην· ὕστερον δὲ ἑκατέρου μέρους ἐξ ἀντι-κα[τα]||στάσεως περὶ τῶν κατὰ μέρος ζητημάτων ἐν(τ)υχόντος[4] διή[κου]||σα καὶ κατὰ τὴν ἐμὴν συνήθειαν παρ' ἑκατέρου μέρους
10 ἐπιμέ[λεσ]||τερα γεγραμμένα ἤτησα ὑπομνήματα· [ἃ λ]αβὼν καὶ κατὰ τὸ ἐπι[βάλ]||λον ἐπιστήσας εὗρον τοῖς μὲν χρόνο(ι)ς[5] ἀρχαιο-τάτου δό(γ)μα[τος[6]] | συνκλήτου ἀντισ[φρ]άγισμα, γεγονότος Λου-κίῳ (Σ)ύλλᾳ[7] τὸ δε[ύτε]||ρον ὑπάτωι, ἐν ᾧ μαρτυ(ρηθ)εῖσι[8] τοῖς Χείοις, ὅσα ὑπὲρ Ῥωμαίων δι[έθη]||κάν τε Μιθριδάτην ἀνδρα-
15 γαθοῦντες καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἔπαθον[9] ἡ σύν[κλη]||τος εἰ(δ)ικῶς[10] ἐβεβαίωσεν ὅπως νόμοις τε καὶ ἔθεσιν καὶ δικαίοις [χρῶν]||ται, (ἃ)[11] ἔσχον ὅτε τῇ Ῥωμαίων (φι)λίᾳ[12] προς(λ)θον[13], ἵνα τε ὑπὸ

---

1 Litterae ΘΞΠΣ. De aetate tituli ex v. 19 coniecturam fieri licet, ubi Boeckhius sane *Divi* Augusti mentionem fieri propterea que inscriptionem aliquanto post eius mortem incisam esse dixit. At illic de Augusto superstite potius dici, nomina '*Imperator Divi filius Augustus*' demonstrant. Anno 14 p. Chr. igitur titulus recentior non est; neque octavo Augusti consulatu (26 a. Chr.) antiquior. 2 Duo sunt Augusti aetate Antistii Veteres qui ad consulatum pervenerint ideoque proconsules Asiae fieri potuerint, alter cos. suff. 30 a. Chr., alter, illius filius sine dubio, anni 6 a. Chr. consul ordinarius. Hunc quam illum intellegere mavolt Waddington Fastes des provinces Asiatiques de l'empire Romain p. 103 n. 63, quia sane octavus Augusti consulatus non tam paucis annis ante hanc epistulam, quam Antistii Veteris successor scripsit, fuisse videtur. Antistius igitur, quia tum decennii fere intervallum inter consulatum et proconsulatum Asiae esse solebat, circiter a. 3 aut 4 p. Chr. hanc provinciam administravit. 3 .Π..ΕΙΝ. Supplevi et emendavi. Boeckhius maluit [ἐ]π[αιν]εῖν, quod mihi sententiae minus accommodatum videtur. 4 ΕΝΥΧΟΝΤΟΣ 5 ΧΡΟΝΟΣ 6 ΔΟΙΜΑ 7 ΞΥΛΛΑ. Annus est 80 a. Chr. 8 ΜΑΡΤΥΕΠΟΕΙΣΙ 9 De Mithridatis adversus Chios ira et crudelitate cf. Appian. Mithr. 25. 46. 47. 10 ΕΙΛΙΚΩΣ 11 ΛΕΣΧΟΝ 12 ΛΙΑ 13 ΠΡΟΣΗΑΘΟΝ. Cete-

μηθ' ὅτινι[οῦν] | τύπῳ ὦσιν ἀ(ρ)χόντων[14] ἢ ἀνταρχόντων, οἵ τε παρ' αὐτοῖς ὄντες Ῥω[μαῖ]|(ο)ι[15] τοῖς Χείων ὑπακούωσιν νόμοις· Αὐτοκράτορος δὲ θεοῦ υἱοῦ Σ[ε]|βαστοῦ τὸ ὄγδοον[16] ὑπάτου ἐπιστολὴ(ν)[17] πρὸς (Χ)είους[18] γράφοντ[ος] || ----------
---]ισ.εν τὴν πόλιν ἐ(π)ύθ[ετο[19]---------]

rum cf. Caes. b. g. I, 43, 8: *Quod vero ad amicitiam populi Romani adtulissent* (socii), *id eis eripi quis pati posset?* 14 ΑΙΧΟΝΤΩΝ 15 ΘΙ 16 anno 26 a. Chr. v. supra. 17 ΕΠΙΣΤΟΛΗ 18 ΚΕΙΘΥΣ 19 ΕΓΥΘ.

277 Basis lapidis flavi, inventa Olympiae orientem versus a templo Iovis. Ex K. Purgoldi apographo edidi Archaeologische Zeitung XXXVII (1880) p. 53 n. 336.

Τιβέριον Κλαύδιον Τιβε|ρίου υἱὸν Νέρωνα[1], νικη|σαντα Ὀλύμπια τεθρίπ|πωι τελείωι --------||-----o----- | Ἀπολλ[ώ]νιος Ἀπολλωνίου ὑὸς | Ἠλεῖος ὁ καὶ Τιβέριος [Κλ]αύδιος | τὸν ἑαυτοῦ πάτρωνα καὶ εὐεργέ⟨τη⟩|την, Διὶ Ὀλυμπίωι.

Litterae in finibus hastarum lineolis transversis ornatae; memorabiles litterarum formae ΑΘΠΣ. 1 Tiberium qui postea imperavit hunc esse manifestum est. Qui quum etiamtum Claudio nomine usus sit, antequam ab Augusto adoptaretur (a. d. VI Cal. Iul. anni 4 p. Chr.) titulum incisum esse apparet, ita ut Tiberii victoria aut Olympiadi 195 (1 p. Chr.) aut alicui ex proxime antecedentibus tribuenda sit.

278 Tabula inventa Olympiae prope angulum templi qui spectat inter orientem solem et septentriones. Ex G. Hirschfeldii apographo edidi Archaeol. Zeitung XXXV p. 36 n. 34.

Γερμανικὸν Καίσαρα, Αὐτοκράτορος | Τιβερίου Καίσαρος Σε-

Litterae in extremis hastarum partibus lineolis transversis ornatae; memorabiles litterarum formae ΑΘΠΣ. 1 Olympiade 199, aestate 17 a. Chr. Nam antecedente Olympiade Tiberius nondum Augustus, insequente Germanicus iam mortuus erat. Quum hucusque propter Africani testimonium homines docti statuissent Tiberium ipsum illa Olympiade quadrigis vicisse, hoc titulo et n. 277 inventis conieceram a scriptore utriusque victoriam

βαστοῦ υἱόν, | νικήσαντα Ὀλύμπια[1] τεθρίππῳ τελε[φ]||, Μᾶρκος
5 Ἀντώνιος Πεισανὸς || τὸν ἑαυτοῦ πάτρωνα Διὶ Ὀλυμπίῳι.

errore confusam esse. Sed rectius H. Gelzer, Sextus Iulius Africanus, Lipsiae 1880, p. 169 ex inscriptione verba Africani restituit hunc in modum: καὶ ἐνίκα [Γερμανικὸς Καῖσαρ ὁ] Τιβερίου Καίσαρος τέθριππον. Certum lacunae indicium in eo inesse, quod in tradita lectione τέθριππον, non victoris ipsius nomen, subiecti locum teneret; id enim ab Africani usu abhorrere.

279 Tabula marmorea inventa 1872 in vico Turcico *Tscharik-köi* prope oppidum *Artaki*, et Constantinopolim delata in museum ecclesiae S. Irenes. Ex apographis Iulii Millingen et Schroederi interpretis legationis Germanicae edidit E. Curtius Monatsberichte der Königl. Akademie zu Berlin 1874 p. 16 n. IV. In eiusdem lapidis parte altera decretum honoriarum Antoniae Tryphaenes est Tiberio imperatore compositum, quod edidit Curtius ibid. p. 16 n. III.

Ἐπὶ Γαΐου Καίσαρος[1] ἱππάρχεω⟨ι⟩[2], Θαργηλιῶνος θ'.
Ἔδοξεν τῶι δήμωι, εἰςηγησαμένων τῶν ἀρχόντων πάντων, γραμματεὺς βουλῆς Αἴολος Αἰόλου Οἴνωψ·[3] Μέσης ἐπὶ | Μηνοφῶντος[4] εἶπεν· ἐπεὶ ὁ νέος Ἥλιος Γάιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς συναναλάμψαι ταῖς ἰδίαις αὐγαῖς καὶ | τὰς δορυφόρους τῆς ἡγεμονίας ἠθέλησεν βασιλήας[5], ἵνα αὐτοῦ τὸ μεγαλεῖον τῆς

Litterae ΑΑ (promiscue) ΘΠΣ. Extremae hastae lineolis transversis ornatae. 1 C. Caesar Germanici f. qui 37—41 p. Chr. imperavit. 2 Cf. 270[1]. 3 Civitatis Cyzicenorum tribus erant Γελέοντες, Ἀργαδεῖς, Αἰγικορεῖς, Ὁπλῆτες, Βωρεῖς, Οἴνωπες. Cf. C. I. G. 3657. 3661. 3663. 3664. 3665 cum Boeckhii adnotatione. 4 Cf. C. I. G. 3657 Μέσης ἐπὶ Μενεσθέως εἶπεν. In eiusdem lapidis altero titulo (p. 16 n. III apud Curtium) [ὁ δεῖνα] ἐπὶ Δημητρίου εἶπεν. Probabiliter Curtius sic interpretatur hanc formulam, ut nomen genetivo cum praepositione ἐπὶ enuntiatum eius sit qui contioni praefuerit in qua lex lata sit. 5 I. e. cum ipse imperium adeptus esset, regulos in imperia quibus a Tiberio privati erant restituit. Praeter Cotyis filios, de quibus infra accuratius dicetur, id usu venisse scimus in Antiocho Commageno et Agrippa Iudaeorum rege (Cass. Dio LIX, 8, 2). Ceterum hoc enuntiatum demonstrat, sub ipsa mitia illa ac blanda imperii novi initia (37 p. Chr.) hunc titulum incisum esse. Nam brevi post mutata voluntate C. Caesar reges quos instituerat regnis expulit. Neque Drusillae divini honores huic aetatis definitioni obstant (cf. not. 11).

5 ἀθανασίας καὶ ἐν τούτωι σεμνότε||ρον ᾖ, βασιλέων κἂν πάνυ ἐπινοῶσιν εἰς εὐχαριστίαν τηλικούτου θεοῦ εὑρεῖν ἴσας ἀμοιβὰς οἷς εὐηργέτηνται μὴ δυ|ναμένων, τοὺς Κότυος[6] δὲ παῖδας Ῥοιμητάλκην καὶ Πολέμωνα καὶ Κότυν[7] συντρόφους καὶ ἑταίρους ἑαυτῶι γεγο|νότας εἰς τὰς ἐκ πα(τέρ)ων[8] καὶ προγόνων αὐτοῖς ὀφειλομένας ἀποκαθέσταχεν βασιλείας· οἱ (δὲ)[9] τῆς ἀθανάτου | χάριτος τὴν ἀφθονίαν καρπούμενοι ταύτηι τῶν πάλαι μείζονες, ὅτι οἱ μὲν παρὰ πατέρων διαδοχῆς ἔσχον, οὗτοι | δ' ἐ(κ)[10] τῆς Γαΐου Καίσαρος χάριτος εἰς συναρχίαν τηλικούτων θεῶν γεγό-
10 νασι βασιλεῖς, θεῶν δὲ χάριτες τούτῳ διαφέρου|σιν ἀνθρωπίνων διαδοχῶν, ᾧ ἢ νυκτὸς ἥλιος καὶ τὸ ἄφθαρτον θνητῆς φύσεως. μεγάλων οὖν γεγονότες μείζονες | καὶ λαμπρῶν θαυμασιώτεροι εἰς τὴν ἡμετέραν παραγείνονται πόλιν Ῥοιμητάλκης καὶ Πολέμων συνιερουργήσον|τες καὶ συνεορτάσοντες τῆι μητρὶ ἐπιτελούσῃ τοὺς τῆς θεᾶς νέας Ἀφροδείτης Δρουσίλλης[11] ἀγῶνας, οὐχ ὡς | εἰς φίλην μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς εἰς γνησίαν πατρίδα, ὅτι καὶ ἡ βασιλέων μὲν θυγάτηρ βασιλέων δὲ μήτηρ, ἡ μήτηρ | αὐτῶν

6 Cotys rex Sapaeorum Thracum post patris Rhoemetalcae mortem partem modo paterni regni ab Augusto accepit, cum altera Rhescuporidi Rhoemetalcis fratri concederetur. Sed initio principatus Tiberii Cotys a patruo bello lacessitus est, postea per speciem colloquii captus et in vincula coniectus, denique, cum Tiberius ut sibi traderetur petisset, necatus. Sed Rhescuporide per Pomponium Flaccum legatum Romam adducto Tiberius decrevit, ut is quidem Alexandreae in custodia teneretur, Thracia autem inter eius filium Rhoemetalcen et Cotyis liberos divideretur. Qui quum nondum adulta aetate essent, Trebellienus Rufus missus est qui interim eorum regnum administraret. (a. 18 p. Chr. cf. Tac. Ann. II, 64 sqq.) Ipsi liberi videntur Romae mansisse, quare hic Gai Caesaris σύντροφοι καὶ ἑταῖροι audiunt, neque prius in regnum restituti esse, quam ille principatum obtineret. 7 Plures fuisse Cotyis filios iam ex Tacito l. l. et Strabone XII p. 556 constabat. Quin ex aetatis ordine hic recenseantur eo minus dubium est, quia is qui primo loco nominatur avi paterni (not. 6), alter avi materni (not. 12), tertius patris nomen gessit. Regnavit igitur Rhoemetalces (Strabo l. l. δυναστεύει δὲ ὁ πρεσβύτατος αὐτῶν). 8 Emendavi. ΠΑΝΤΩΝ lapis. 9 Emendavi. ΟΙΑΣ lapis, quod retinuit C., etsi sic neque structura neque sententia sana efficitur. ΑΣ pro ΔΕ error lapicidae est, quales permulti occurrunt in titulis Graecis aetatis inferioris. 10 ΔΕ. Emendavit Curtius. 11 Drusilla soror C. Caesaris. Propter divinos eius honores anno 39 p. Chr. antiquiorem esse titulum negavit Millingen. At a Graecis Asianis eam iam ab initio principatus fratris, qui eam in deliciis habebat, tanquam deam cultam esse nequaquam improbabile est, et aliis de causis (not. 5) hoc decretum anno 37 p. Chr. potius tribuendum videtur.

Τρύφαινα[12], ταύτην ἡγημένη πατρίδα, οἴκου τε τὸ ἐφέστιον καὶ
15 βίου τὸ εὐτυχὲς ἀνεμεσήτοις ἐνευδαιμο|νήσουσα τέκνων βασιλείαις
ἐνταῦθα ἵδρυται· ὁ δὲ δῆμος ἡδίστην ἡγούμενος τὴν ἐνδημίαν
αὐτῶν μετὰ πάσης | προθυμίας προςέταξε τοῖς ἄρχουσι ψήφισμα
ὑπαντήσεως εἰςηγήσασθαι αὐτοῖς, δι' οὗ εὐχαριστήσουσι μὲν
ἐ|π' αὐτῶν τῆι μητρὶ αὐτῶν Τρυφαίνηι ὑπὲρ ὧν εὐεργετεῖν βε-
βούληται τὴν πόλιν, φανερ[ὰ]ν δὲ καὶ τὴν τοῦ δή|μου εἰς αὐτοὺς
ποιήσονται διάθεσιν· δεδόχθαι τῶι δήμωι ἐπηνῆσθαι μὲν τοὺς
βασιλεῖς Ῥοιμητάλκην καὶ Πο|λέμωνα καὶ Κότυν καὶ τὴν μη-
τέρα αὐτῶν Τρύφαιναν, ὑπὸ δὲ τὴν εἴςοδον αὐτῶν τοὺς μὲν
20 ἱερεῖς καὶ τὰς ἱερείας ἀνο|ξάντας τὰ τεμένη καὶ προςκοσμήσαν-
τας τὰ ξόανα τῶν θεῶν εὔξασθαι μὲν ὑπὲρ τῆς Γαΐου Καίσα-
ρος αἰωνίου δια|μονῆς καὶ τῆς τούτων σωτηρίας· Κυζικηνοὺς δὲ
πάντας ἐνδ(ε)ικνυμένους τὴν εἰς αὐτοὺς εὔνοιαν ὑπαντήσαντας |
μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν στεφανηφόρων ἀσπάσασθαί τε καὶ
συνησθῆναι καὶ παρακαλεῖν αὐτοὺς ἰδίαν ἡγεῖσθαι πατρίδα τὴν
| πόλιν καὶ παντὸς αἰτίους γείνεσθαι αὐτῇ ἀγαθοῦ· ἀγαγεῖν δὲ
ἐπὶ τὴν ὑπάντησιν καὶ τὸν ἐφήβαρχον[13] τοὺς ἐφήβους καὶ τὸν |
παιδονόμον τοὺς ἐλευθέρους παῖδας· τὸ δὲ ψήφισμα εἶναι περί
25 τ' εὐσεβείας τῆς εἰς τὸν Σεβαστὸν καὶ τῆς εἰς τοὺς || βασιλέας
τειμῆς[14].

12 Ex altero eiusdem lapidis titulo honorario discimus Antoniam Tryphaenam filiam fuisse Polemonis regis Ponti et Pythodoridis, quam Pythodorida rursus Pythodori Asiarchae et Antoniae M. Antonii triumviri filiae filiam fuisse ex titulo Smyrnaeo demonstravit Th. Mommsen Eph. epigr. II p. 270 sqq. Post Cotyis mariti mortem Tryphaenam Cyzici domicilium habuisse hic titulus docet. 13 Cf. 246[18]. 14 Haec formula similem vim habere videtur atque eae de quibus dixi 112[11]. 150[15]. 190[6].

280 Delphis prope substructiones templi Apollinis Pythii. Ed. E. Curtius Mus. Rhen. II (1842) p. 111. Anecdota Delphica p. 83 n. 67. Lebas Voy. arch. Inscr. II p. 847.

---------- καὶ ὁ ἀρχιερεὺς τῶν Σ[ε|βαστῶ]ν καὶ ἐπιμελη-
τὴς τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀμφι[κτιό]|νων[1] [κ]αὶ ἄρχων τῆς ἱερᾶς Ἀκ-

Litterae ΖΠΣΩ. Titulum Neronis imperio antiquiorem non esse cum nomina Τιβέριος Κλαύδιος tum sacerdotium Augustorum (cf. Hermae XIII

τιακῆς βουλῆς[2] Τιβ(έριος) Κλαύδιος | υἱὸς πόλεως[3] Κλεόμαχος
5 φιλοκαῖσαρ καὶ φιλόπατρις || Νεικοπολείτης τὸ ἀνάλημμα[4] τό τε
ἔσω τὸ ὑπὸ τοὺς | ἀνδριάντας καὶ τὸ ἔξωθεν ἐποίησαν ἐκ τῶν
τοῦ Πυ|θίου Ἀπόλλωνος τόκων καὶ προσόδων.

---

p. 87) indicio est. 1 Ab Augusto Nicopolitanos Amphictyonibus ascriptos esse, atque sic quidem ut sex suffragia haberent, quantus numerus praeterea solis Macedonibus et Thessalis tributus est, Pausanias X, 8, 4 refert. Quare non mirabimur hic eius urbis civem toti conventui praeesse. In titulo nuper invento (Bull. de corr. Hell. VI p. 450 n. 80) alius ἐπιμελητὴς τῶν Ἀμφικτιόνων recensetur, item Nicopolitanus. Epimeletae etiam Lebas 845. 846. 849 sunt, sed num idem magistratus designetur non liquet. 2 Quibus locis magnae feriae fieri solebant, ibi sacra concilia instituta erant, quae caverent, ne quid in caerimoniis ludisque omitteretur aut peccaretur. Eiusmodi fuit Olympiae ἡ Ὀλυμπικὴ βουλὴ frequenter apud Pausaniam et in titulis commemorata, Eleusine ἡ ἱερὰ γερουσία (C. I. Att. III 702. 851). 3 Cf. G. Hirschfeld Zeitschrift f. d. österr. Gymnasien 1882 p. 161. 4 Muros substructos iure interpretatur C. provocans ad C. I. G. 1104 Π. Λικίνιος Πρεῖσκος Ἰουουεντιανὸς — τὰς ἀναβάσεις καὶ τὰ ἀναλήμματα ὑπὸ σεισμῶν καὶ παλαιότητος διαλελυμένα ἐπεσκεύασεν.

---

281 Basis a sinistra fracta, inventa Olympiae. Ex R. Weilii apographo edidi Archaeologische Ztg. XXXVI (1878) p. 101 n. 171.

Οἱ ἐπὶ τοῦ δευτέρ]ου[1] ἀπὸ τῆς [Νέρωνος][2] Καίσαρος ἐ[πι|δη-
μίας ἐνιαυτοῦ θ]εοκόλοι Δ(έκμος) Ἰούνιος Ἐπίνικος, Μ[--|---
--, Διο]νύσιος, Διὶ Ὀλυμπίῳ ἀ(νέθηκαν?)[3].

Litterae ΑΠΕ. 1 Supplevi, quia Neronem (not. 2) constat anno 67 p. Chr. certaminibus Olympicis interfuisse, ita ut ultra alterum annum mos ab eius adventu numerandi manere non potuerit. Nam post imperatoris caedem (mense Iunio a. 68 p. Chr.) eum statim abolitum esse consentaneum est. De Olympiadis ducentesimae undecimae sacris et certaminibus Neronis iussu dilatis cf. African. apud Euseb. I p. 216 Schoene. G. Hertzberg Gesch. Griechenlands unter d. Römern II p. 104. 2 Nomen consulto erasum est. Neronem quum lacunae ambitus indicat, tum res ipsa; nam ex eis imperatoribus quorum memoria damnata est neminem praeter illum Olympiae fuisse traditum aut credibile est. 3 A in extrema parte dextra lapidis, qui hic integer est, scriptum quid sibi velit admodum dubium est.

282 Delphis. Edd. Wescher et Foucart, Inscr. rec. à Delphes n. 468.

Αὐτοκράτορι Ἁδριανῶι σωτῆρι[1], | ῥυσαμένῳ καὶ θρέψαντι τὴν | ἑαυτοῦ Ἑλλάδα, οἱ (ε)ἰς Πλαται|ὰς συνιόντες Ἕλληνες[2] χαρι-
5 ||στήριον ἀνέθηκαν.

1) Intra annorum 117 et 129 a. Chr. spatium hoc monumentum dedicatum videtur. Nam si recentius esset, vix omissum esset cognomen Olympii. 2 Cf. 288[2].

283 Pergami in coemeterio ecclesiae Armeniacae, tabula cum aëtomate. Ed. C. Curtius Hermae VII p. 37 n. XI (J. Dürr Die Reisen des Kaisers Hadrian. Vindobonae 1881 p. 104 n. 1). Alterius exempli fragmenta item Pergami inter rudera Augustei inventa sunt (Conze Ergebnisse der Ausgrabungen zu Pergamon. Berol. 1880 p. 94).

Ἀγαθῆι τύχηι. | Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ θεοῦ | Τραϊανοῦ Παρθι-
5 κοῦ υἱός, | θεοῦ Νέρουα υἱωνός, || Τραϊανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστός, | δημαρχικῆς ἐξουσίας[1], | συνόδωι τῶν ἐν Περγάμωι | νέων[2] χαί-
10 ρειν· | Ἐπιγνοὺς ἔκ τε τῶν γραμμά||των καὶ διὰ τοῦ πρεσβεύον|-τος Κλαυδίου Κύρου τὴν χα|ρὰν ὅσης ἐφ' ἡμεῖν[3] ὡμολογεῖ|τε
15 μετειληφέναι ἡγούμην | σημεῖα ἀγαθῶν ἀνδρῶν || τὰ τοιαῦτα εἶναι.
20 | εὐτυχεῖτε. | πρὸ | ἰδῶν Νοεμβρ(ίων) | ἀπὸ Ἰουλιο||πόλεως[4]. |

Litterae ΘΠΣ. Versus 17—20 in sinistro margine inter v. 16 et 21 additi sunt minoribus litteris et obliqua positura. 1 Primam tribuniciam potestatem intellegendam esse veri simile ac paene certum est, quia iterationis numerus, ut in nummis constanter, in inscriptionibus honorariis haud raro omittitur, ita in ipsius Hadriani epistulis praeterea ubique additus invenitur. J. Dürr Die Reisen des Kaisers Hadrian, Vindobonae 1881 p. 17. Datae igitur sunt hae litterae pridie idus Novembres 117 p. Chr. 2 Cf. 246[14]. Pergami hos adulescentes quasi rempublicam quandam cum senatu et comitiis habuisse docet titulus apud Curtium Hermae VII p. 44 n. XIV. 3 I. e. de principatu ad nos delato. Nam cum Hadrianus a. d. III id. Aug. 117 a. Chr. Antiochiae ad Orontem imperium obtinuerit, tribus mensibus post (pot. 1) eum ex itinere ad litteras gratulatorias adulescentium Pergamenorum respondere non improbabile est. 4 Ex tribus huius nominis oppidis id hic designari quod in Bithynia situm fuisset prope fines Galatiae ad viam qua Nicomedia Ancyram itur, probabiliter sta-

Κλαύδιος Κῦρος ἀπέδωκα | τοῖς περὶ Οὐλπιανὸν[5] Ἀσκληπιά|δην γραμματεῦσι τῶν νέων. | Ἐπὶ γραμματέων[6] Μ(άρκου) Οὐλπίου
25 ‖Ἀσκληπιάδου Λουπιανοῦ, | Φλαουίου Σεκούνδου, | Ἄλυος τοῦ Ἄλυος, Κελεριανοῦ[7].

tuit Dürr p. 18. Hadrianus in itinere ex Syria ad Danuvium ad incursiones Roxolanorum arcendas suscepto eo pervenerat. 5 Errore sic pro Οὐλπιον exaratum statuit C. Certe idem homo est, qui infra primo loco inter quattuor scribas recensetur. 6 Haec indicant quo magistratu epistula lapidi incisa sit. 7 Quarti scribae nomen potius esse videtur, quam, ut Curtius statuit, cognomen Halyis.

284 Tabula quadrata marmoris, eruta Ephesi a Woodio et in museum Britannicum illata. Edd. C. Curtius Hermae IV p. 178 n. 1. Wood Discoveries at Ephesus Append. 6 p. 66 n. 17. Ex ectypo chartaceo a Woodio accepto Waddington Fastes des provinces Asiatiques de l'empire Romain p. 191 n. 125, quod exemplum omnium plenissimum expressi.

[Αὐτοκράτωρ] Καῖσαρ, θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱός, | [θεοῦ Νέρουα υἱ]ωνός, Τραϊανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστός, | [ἀρχιερεὺς] μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ δ'[1], | [ὕπατος] τὸ γ'[2], Ἐφεσίων
5 τῆι γερουσίαι χαίρειν· ‖ [Μέττιος] Μόδεστος[3] ὁ κράτιστος εὖ ἐποίησεν τὰ δίκ|[αια κατάν]ειμας ἐν τῆι κρίσει· ἐπεὶ δὲ πολλοὺς ἐδηλ[ώσατε] | σφ[ετερί]ζεσθαι χρήματα ὑμέτερα, οὐσίας τῶν δεδαν(ε)ισ[μέ]|νω[ν κ]ατέχοντας, οὐ φάσκοντας δὲ κληρονομεῖν[4],

Litteras Curtius (nam Wood et Waddington minusculis exprimunt titulum) volgares exhibet praeter ΞΠ. Sed Σ certe num in lapide sit dubito. 1 Ab a. d. IV idus Decembres 119 a. Chr. ad eundem diem 120 p. Chr. Haec igitur epistula sub finem mensis Septembris 120 p. Chr. data est. 2 Cf. 285[2]. 3 Praetor Domitiani principatu (Plin. epist. I, 5) legatus Traiani p. p. provinciae Lyciae (C. I. G. 4279), proconsul Asiae aut extremis Traiani aut primis Hadriani annis. Nam non multum temporis inter Mettii Modesti et Cornelii Prisci proconsulatus elapsum esse ex huius tituli argumento apparet. Waddington p. 190. 4 Qui pecunias mutuas sumpserant a gerusia, eorum res familiaris quum illi solvendo non essent ad gerusiam pervenire debebat. At debitoribus quibusdam mortuis alii homines bona quaedam eorum tenebant neque tamen se illorum heredes esse fatebantur; nam hoc si fecissent, ipsi se gerusiae debere confessi essent.

τού[των δὲ[5]] | καὶ [αὐ]τοὺς χρεώστας ὄντας, πέπομφα ὑμῶν τὸ
10 ἀν[τίγραφον] || τοῦ ψηφίσματος Κορνηλίῳ Πρείσκωι τῶι κρατί-
στωι | ἀνθυπάτωι, ἵνα εἴ τι τοιοῦτον εἴη ἐπιλέξηταί τινα, | ὃς
κρινεῖ τε τἀμφισβητούμενα καὶ εἰςπράξει πάντα | ὅσα ἂν ὀφεί-
ληται τῆι γερουσίαι. ὁ πρεσβεύων ἦν | Κασκέλλιος [Ἀτ]τικός, ὧι
15 τὸ ἐφόδιον δοθήτω, εἴ γε μὴ || προῖκα ὑπέσ[χετ]ο πρεσβεύσειν·
εὐτυχεῖτε. πρ(ὸ) ε΄ Κ(αλανδῶν) Ὀκτωβρίω[ν]. | [γραμματεύοντος
Ποπ]λίου Ῥουτειλίου Βάσσου.

5 Sic Wadd. τού[ς δὲ] Curtius. Quid rei sit me non perspicere fateor. Nam in Curtii supplemento offensioni est, quod hic tanquam novi aliquid narratur 'nonnullos etiam ipsos debitores esse', quum iam antea τῶν δεδανεισμένων mentio facta sit.

285 Ephesi in Odeo. Ed. Wood Discoveries at Ephesus Append. 5 p. 2 n. 1. Cf. J. Dürr, Die Reisen des Kaisers Hadrian, Vindobonae 1881, p. 124.

[Αὐτο]κράτωρ Καῖσαρ, θ[εοῦ Τραϊανοῦ] | Παρθικοῦ υἱός, θεοῦ
Νέ[ρουα υἱωνός,] | Τραϊανὸς Ἁδριά[νὸς] Σεβασ[τός, ἀρ]χιερεὺς |
5 μέγισ[τος], δημαρχι[κῆς] ἐξουσ[ίας τὸ ι]γ΄[1], ὕπατος τὸ γ΄[2], || πα-
τὴ[ρ πατ]ρίδος, Ἐφ[εσίων τ]οῖς ἄρχουσ[ι καὶ τῆι βο]υλῆι χαίρειν·
| Λ. Ἔραστος καὶ πολείτης ὑμῶν εἶναί φ[ησιν] καὶ πολλ[άκις
πε]πλ[ευ]κ(έν)αι[3] τὴν θάλασ[σαν, καὶ ὅ]σα ἀπὸ τούτο[υ δυν]ατὸς |
χρήσιμος γενέσ[θαι τῆι πατ]ρίδι, καὶ τοῦ ἔθν[ους τ]οῦ[ς] ἡγε[μό-
10 νας ἀεὶ διακομ[ίσαι, ἐ]μοὶ δὲ [δὶς] ἤδη συ[νέπλευσεν[4],] || τὸ
μὲν πρῶτον εἰς Ῥόδον ἀπὸ τῆς Ἐ[φέ]σου κ[ομι]ζο[μέ]νωι[5],] | νῦν

Supplevit Dürr, cum W. τὸ] γ΄ dedisset. Tribuniciam potestatem tertiam decimam ab a. d. IV Id. Dec. 128 p. Chr. usque ad eundem diem anni insequentis gessit Hadrianus. 2 Iam anno 119 p. Chr. Hadrianus tertium consul fuit, sed quum postea non amplius gesserit hunc magistratum, tertius consulatus inde ab eo anno in omnibus eius nummis et titulis inscribitur. 3 Supplevi. καὶ πολλ...|πλι καὶ τὴν Wood. 4 Supplevi. συ[νέβαινε Wood. συ[νέβη Dürr. At quod illi volunt, venisse Erastum ad imperatorem, neque commode verbo συμβαίνειν exprimitur, neque huic loco aptum est. Immo ut proconsules Erastus nave sua in Asiam devehere solebat (v. 8. 9) sic ipse imperator per itinerum suorum tempora bis eius opera ac nave usus erat, idque hic commemoratur quo maiore studio Ephesiorum populus illius honorem imperatori gratificetur. 5 Supplevit

δὲ ἀπὸ Ἐλευσῖνος πρὸς ὑμᾶς ἀφικ[νο]υμένωι, [βούλεται] | δὲ βουλευτὴς γενέσθαι· κἀγὼ τὴν μὲν [δοκι]μασίαν ἐφ' ὑμεῖν | ποιοῦμαι, εἰ δὲ μηδὲν ἐνποδὼν [ἐστι καὶ δοκεῖ[6] τῆς τι]μῆς ἄξιος, | τὸ ἀργύριον, ὅσον διδόασιν οἱ βουλεύοντες, [δώσω τῆς ἀρχαι]ρεσίας
15 ἕνεκα. || εὐτυχεῖτε.

Wood. κ[ομι]ζόμε[νος] Dürr. Sed cf. not. 4. 6 Supplevi. ἐνποδὼν [....καὶ φαίνεται Wood.

286 Ephesi fuit in basi marmorea. Ex Cyriaci Anconitani apographo edidit O. Riemann Bulletin de corr. Hell. I (1877) p. 291 n. 78.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα, θεοῦ | Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱόν, θεοῦ | Νέρουα υἱωνόν, Τραϊανὸν Ἁδριανὸν | Σεβαστὸν καὶ Ὀλύμπιον[1],
5 δημαρ||χικῆς ἐξουσίας τὸ (ι)γ'[2], ὕπατον | τὸ γ'[3], πατέρα πατρίδος, | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἐφεσίων | τὸν ἴδιον κτίστην καὶ σω-
10 τῆρα, διὰ | τὰς ἀνυπερβλήτους δωρεὰς Ἀρτέ||μιδι[4], διδόντα τῇ θεῷ τῶν κληρο|νομιῶν καὶ βεβληκότων[5] τὰ δίκαια | καὶ τοὺς νόμους αὐτῆς[6], σειτοπομ[πίας[7] δὲ] | ἀπ' Αἰγύπτου παρέχοντα, καὶ
15 τοὺς λιμένας | πο[ιήσαν]τα πλωτούς, ἀποστρέψαντά τε || καὶ τὸν βλά[πτοντα τοὺς] λιμένας ποταμὸν | Κάϋστρον διὰ το------

1 Olympii cognomen Hadrianus gessit inde ab Olympieo Athenis dedicato, id quod ineunte auctumno anni 129 p. Chr. factum esse constat. Cf. Dürr Die Reisen des Kaisers Hadrian p. 124. 2 Emendavi. τὸ γ' Cyriacus, quod propter Olympii (not. 1) et patris patriae (cf. Dürr p. 28 sqq.) vocabula ferri non potest. Accedit quod ex titulo 285 scimus, Hadrianum mense fere Octobri anni 129 p. Chr. Eleusine, ubi initiatus erat mysteriis, Ephesum navigasse. Sane inter hoc tempus et a. d. IV id. Decembres, a quo die quartadecima tribunicia potestas initium cepit, beneficia illa quae v. 8 sqq. enumerantur in Ephesios collata esse non possunt. At ea ne sunt quidem eiusmodi, ut a praesente imperatore profecta esse debuerint. Immo per occasionem adventus civitas statua dedicata omnium, quae usque ad id tempus ab imperatore acceperat, beneficiorum gratias rettulit. 3 Cf. 285[2]. 4 Dativus non a διδόντα pendet, sed a verbo ἀνέθηκεν, quod ex more supplendum est. 5 Quid sibi velit τῶν βεβληκότων ignoro, nisi forte, quod iuris Romani peritis diiudicandum relinquo, de *bonis caducis* hic sermo fuit. Certe aeque perversae vocabulorum sollemnium iuris Romani interpretationes in titulis Graecis haud raro occurrunt. 6 κα(τὰ) τοὺς νόμους em. R., improbabiliter. 7 σειτοπομπη--- Cyr. Emendavit Riemann.

287 Lapides duo calcarii, integri, qui cum aliis eiusdem formae a dextra et a sinistra adiunctis efficiebant superiorem partem permagnae basis, quae sine dubio quadrigam sustinebat. Ex R. Weilii apographo edidi Archaeologische Zeitung XXXVI (1878) p. 39 n. 119.

[Λούκιος Μινίκιος] | Νατᾶλις[1] στρατηγικὸς[2] Ὀλυμπιάδι σκ|ζ' ἅρματι τελείῳ νεικήσα|[ς ἀνέ]|θηκεν τὸ ἅρμα· ὕπατος[3], ἀνθ|ύπατος Λιβύης[4].

Litterae ΑΘΖΘΩΠΣΩ. Duo versus sunt, quorum alter incipit a ΘΗΚΕΝ. Lineolae punctatae lapidum, ex quibus basis composita erat, commissuras indicant. 1 L. Minicius Natalis Quadronius Verus, quum quaestor candidatus Hadriani et simul legatus patris sui proconsulis Africae fuerit, quaestura utique intra annorum 118—124 spatium functus est (Cf. Ephem. epigr. I p. 251 sqq. Th. Mommsen Hermae III p. 46. 138), quod optime quadrat in eum, qui Olympiade 227 (a. 129 p. Chr.) praetorius vicit. 3 Consulatus et proconsulatus postea additi videntur. Nam στρατηγικὸς — ἀνέθηκεν dici non licuit de eo qui cum donarium dedicaretur iam consul fuerat. 4 Proconsulatu Africae Minicius post annum 138 p. Chr. functus videtur. Nam in titulis eius omnibus qui integram honorum enumerationem habent, Hadrianus iam Divus vocatur.

---

288 Tabula rotunda, in superficie vestigia statuae. Thebis in ecclesia S. Theodori. Edd. Ulrichs Abh. der phil.-hist. Classe der Kgl. Ak. der Wissensch. zu München III, 2 p. 413 sqq. n. II. (Annali dell' Inst. Rom. 1849 p. 52. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 127 n. XXXII). Lebas Voy. arch. Inscr. II, 503.

Τὸ κοινὸν συνέδριον τῶν Ἑλλήνων τῶν εἰς Πλατηὰς[1] | συνιόντων[2] Τι(βέριον) Κλαύδιον Ἀττικὸν Μαραθώνιον[3], τὸν | ἀρχιερέα

1 Veterem Boeotismum (η pro αι) consulto, non neglegentia quadam, sermoni communi recentioris aetatis immixtum putaverim. 2 Cf. Plut. Arist. 19: ταύτην τὴν μάχην ἐμαχέσαντο τῇ τετράδι τοῦ Βοηδρομιῶνος ἱσταμένου κατ' Ἀθηναίους, κατὰ δὲ Βοιωτοὺς τετράδι τοῦ Πανέμου φθίνοντος, ᾗ καὶ νῦν ἔτι τὸ Ἑλληνικὸν ἐν Πλαταιαῖς ἀθροίζεται συνέδριον καὶ θύουσι τῷ Ἐλευθερίῳ Διὶ Πλαταιεῖς ὑπὲρ τῆς νίκης. Keil. 3 Pater Herodis Attici. Cf. Hermae XIII p. 68 sqq.

τῶν Σεβαστῶν διὰ γένους[4], ἀρετῆς ἕνε[κεν | ἧς ἔχων] διατελεῖ
- - - -

4 Sic Lebas, cum Ulrichs ΔΙΑΤΕΛΟΥΣ legisset, quod frustra defendere conatur P. Vidal-Lablache Hérode Atticus p. 88.

289 Smyrnae in tabula marmorea ad templum Bacchi Brisaei reperta. Ex Gallandi schedis ed. Spon Misc. erud. antiq. X, 93 p. 353, atque inde Boeckh C. I. G. 3176. Supra hunc titulum in eadem tabula alius (C. I. G. 3173).

Μᾶρκος Αὐρήλιος Καῖσαρ, Αὐτο|κράτορος Καίσαρος Τίτου Αἰλίου | Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου Σεβαστοῦ | πατρὸς πατρίδος υἱός, δημαρ-
5 χι|κῆς ἐξουσίας, ὕπατος τὸ β'[1], συνό|δῳ τῶν περὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον[2] | χαίρειν· | Εὔνοια ὑμῶν, ἣν ἐνεδείξασθε συν|ησθέν-
10 τες μοι γεννηθέντος υἱοῦ[3], εἰ καὶ || ἑτέρως τοῦτο ἀπέβη, οὐδὲν ἧττον φα|νερὰ ἐγένετο. τὸ ψήφισμα ἐπέγραψεν | Τ(ίτος) Ἀτείλιος Μάξιμος ὁ κράτιστος ἀνθ|ύπατος[4] καὶ φίλος ἡμῶν· ἐρρῶσθαι
15 ὑ|μᾶς βούλομαι. πρ(ὸ) ε' καλ(ανδῶν) Ἀπρειλ(ίων) ἀπὸ || Λωρίου. | τὴν ἐπιγραφὴν ποιήσαντος Μ(άρκου) Ἀντω|νίου Ἀρτεμᾶ δωρεά(ν)[5] ταμιεύοντος | Σουλπικίου Ῥουφείνου.
20 Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Ἁδριανοῦ || υἱός, θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱω|νός, θεοῦ Νέρουα ἔγγονος, Τίτος Αἴ|λιος Ἁδριανὸς Ἀντωνεῖνος Σεβαστός, | ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς | ἐξου-
25 σίας τὸ κα[6], αὐτοκράτωρ τὸ β', || ὕπατος τὸ δ', πατὴρ πατρίδος, συν|όδῳ τῶν ἐν Σμύρνῃ μυστῶν χαίρειν[7].

Litterae ΘΞΠΣ. 1 Anno 147 p. Chr. 2 Mysticam hanc synodum fuisse, sed simul eius participes artifices Dionysiacos, apparet ex C. I. G. 3190 ἡ σύνοδος τῶν περὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον τεχνειτῶν καὶ μυστῶν. Eadem infra v. 26 est ἡ σύνοδος τῶν ἐν Σμύρνῃ μυστῶν. Cf. Boeckh ad C. I. G. 3173. 3 Filium natum esse, sed antequam epistula gratulatoria Romam perveniret, iam decessisse statuunt Borghesi Opp. VII p. 113 et Mommsen Hermae VIII p. 205, qui demonstravit, difficultatem in temporum definitione nullam esse. Nam prima quidem ex omnibus M. Aurelii et Faustinae liberis (Iul. Capitol. M. Anton. c. 6) nata est filia. At nihil obstat, quominus eius natales ad annum 146 a. Chr. referamus, ita ut insequente anno filius nasci potuerit. Huic filio T. Aelius Antoninus nomina fuisse videntur (Archaeologische Zeitung XXXVI p. 103). 4 Proconsul Asiae fuit 146|7, successor Claudii Iuliani (Waddington Fastes des provinces Asiatiques de l'empire Romain p. 212). 5 ΔΩΡΕΑΣ. 6 A. 138 p. Chr. 7 Epistula periit.

290 Smyrnae in coemeterio Armeniorum exscripsit Edmundus Prideaux et dedit fratri qui edidit Marm. Oxon. append. n. 179. Deinde post alios Boeckh C. I. G. 3178.

Οἱ θειότατοι αὐτοκράτορες Σεουῆρος καὶ Ἀντωνεῖνος Καίσαρες[1] Σμυρναίοις· | Εἰ Κλαύδιος Ῥουφῖνος[2] ὁ πολείτης ὑμῶν ὁ διὰ τὴν προαίρεσιν | ᾗ σύνεστιν ἐπὶ παιδείᾳ καὶ τὸν ἐν λόγοις συνεχῆ βίον τὴν | προκειμένην τοῖς σοφισταῖς κατὰ τὰς θείας τῶν προγόνων ‖ ἡμῶν διατάξεις[3] ἀτέλειαν τῶν λειτουργιῶν καρπούμενος | ὑμῶν αὐτὸν ἑκουσίῳ ἀνάγκῃ προκαλουμένων ὑφέστη τὴν | στρατηγίαν κατὰ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα φίλτρον· τὴν γοῦν εἰς τὰ | ἄλλα μένειν ἀπραγμοσύνην ἀκείνητον αὐτῷ δικαιότατόν | ἐστιν· οὐ γὰρ ἄξιον τῷ ἀνδρὶ τὴν εἰς ὑμᾶς φιλοτειμίαν γενέσθαι ζημίαν, καὶ μάλιστα ταύτην ὑμῶν αἰτούντων ὑπὲρ | αὐτοῦ τὴν χάριν. εὐτυχεῖτε. | ἐπρέσβευον Αὐρ(ήλιος) Ἀντωνεῖνος καὶ Αἴλιος Σπηρᾶτος.

Litterae ΖΘΞΠΣ. 1 L. Septimius Severus cum filio M. Aurelio Antonino (Caracalla). Eum in imperii societatem recepit 198 p. Chr. Inter eum annum et 209 p. Chr., quo etiam Geta imperatoriam dignitatem adeptus est (C. I. Att. III, 10) has ad Smyrnaeos litteras datas esse apparet. 2 Rufinum Smyrnaeum sophistam commemorat Philostratus vitt. soph. II, 25, 1 p. 608, ad quem locum Olearius de Rufinis compluribus illius aetatis disputavit. 3 Immunitas sophistis concedi coepta erat a Vespasiano, aucta et stabilita a Traiano, Hadriano, Antonino Pio (Cf. Hertzberg Gesch. Griechenlands unter den Römern III p. 84 not. 44). Hos Severus, qui se M. Aurelii filium esse fingebat, et Antoninus hic maiores suos dicunt.

291 Basis marmoris Pentelici inventa Olympiae orientem et meridiem versus a Metroo. Ex Purgoldi apographo edidi Archaeol. Zeitung XXXVIII (1880) p. 55 n. 342.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἡ Ὀλυμπικὴ βουλὴ[1] καὶ ὁ | δῆμος ὁ Ἠλείων Γ(άιον) Ἀσίνιον | Κουαδρᾶτον[2], ἀνθύπατον[3], ‖ ὕπατον ἀποδεδειγμένον, | τειμήσαντα τὴν Ὀλυμπί|αν καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ[4].

Litterae ΘΘΠCVYΩ. 1 Cf. 280[2]. 2 Scriptorem rerum (Suidas s. v. C. Müller Fr. hist. III p. 659 sqq.) agnovit G. Treu. 3 Achaiae praefuisse videtur, quia nomen provinciae non additur. Certe provincia praetoria fuit (v. 5 ὕπατον ἀποδεδειγμένον). 4 Praeter Παρθικὰ Quadratus scripserat Ῥωμαίαν Χιλιετηρίδα, i. e. res gestas Romanorum per mille ab urbe condita annos. Eius libri narrationem usque ad Alexandri Severi aetatem

deductam fuisse Suidas narrat, iniuria a Vossio (de hist. Gr. p. 286 ed. Westerm.) erroris insimulatus. Recte enim Müller monuit, fuisse qui Romam ipsa prima Olympiade conditam dicerent, eorumque rationem Quadratum secutum esse, ut millesimus urbis annus ei esset 224 p. Chr. Iam si in prooemio eum de mira illa quae inter origines urbis et ludorum Olympicorum initia intercederet temporis ratione verba fecisse statuerimus, eo referri licebit τιμήσαντα τὴν Ὀλυμπίαν λόγῳ.

---

292 Lapis rectangulus sine ornamentis, Nicaeae in porta occidentali, lacum Ascanium versus. Edd. Gruter p. 1078. 2 ex schedis Busbequii, et post alios accuratissime Vidua Inscr. ant. tab. III, 1. Boeckh C. I. G. 3747.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μᾶρκος Αὐρ(ήλιος) Κλαύδιος εὐσεβὴς εὐτυχὴς Σεβ[αστός], | ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ δεύτερον[1], ὕπατος, πατὴρ πατρίδος, | ἀνθύπατος, τὰ τείχη τῇ λαμπροτάτῃ Νεικαίᾳ, ἐπὶ Οὐελλ(ηίου) Μακρείνου τοῦ λαμπρ(οτάτου) | ὑπατικοῦ, πρεσβ(ευτοῦ) καὶ ἀντιστρατήγου τοῦ Σεβ(αστοῦ)[2] καὶ Σαλλίου Ἀντωνίνου τοῦ λαμπρ(οτάτου) λογιστοῦ.

Litterae ΘΣΠΣ (Sed. v. 1 ΚΑΙCΑΡ). 1 Anno 269 p. Chr. (Eckhel D. N. VII p. 471). 2 Inde ab Hadriani imperio Bithynia, quae ad illius aetatem proconsules praetorios habuerat, ab legatis Augustorum administrata est, Pamphylia eius loco senatui concessa (Cass. Dio LXIX, 14, 4). — Similis titulus eiusdem anni inventus est in meridionali Nicaeae porta (C. I. G. 3748).

---

293 Mileti 'ad columnam marmoream in horto prope marmoream aedem'. Ex Cyriaci Anconitani apographo (cod. Riccardianus 996) ed. O. Riemann Bulletin de correspondance Hellénique I (1877) p. 288 n. 65.

Τὸν γῆς καὶ θαλάσσης καὶ παντὸς ἀνθρώπων ἔθνους δεσπότην Φλ(άβιον) Κλαύδιον | Ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα[1], τὸν πάσης | οἰκου-
5 μένης δεσπότην, ἡ λαμπρὰ τῶν || Μιλησίων μητρόπολις καὶ τροφὸς τοῦ | Διδυμέου Ἀπόλλωνος, εὐτυχῶς.

---

1 A. 361—363 p. Chr.

SYLLOGE

INSCRIPTIONUM GRAECARUM

EDIDIT

GUILELMUS DITTENBERGER.

FASCICULUS POSTERIOR.

LIPSIAE

APUD S. HIRZELIUM

MDCCCLXXXIII.

PARS ALTERA.

I.

Res publicae.

1. Rei publicae forma ac partes, urbis et agri termini.

294 Tabula marmoris caerulei utrimque inscripta, inventa in monasterio S. Lucae prope vicum *Stiri* orientem versus a Delphis. Ed. Mondry Beaudouin Bulletin de corr. Hellénique V (1881) p. 42.

a

[Θ]εὸς τύχαν ἀγα|[θ]άν. Στραταγέοντος | [τ]ῶν Φωκέων Ζευξίου[1],
5 | [μ]ηνὸς ἑβδόμου, ὁμολο[γ||(]α τᾷ πόλει Στειρίων κα[ὶ | τᾷ] πόλει
Μεδεωνίων[2]· Συ[ν|ε]πολίτευσαν Στείριοι κα[ὶ | Μ]εδεώνιοι, ἔχον-
10 τες ἱερά, πό|[λι]ν, χώραν, λιμένας[3], πάντα || [ἐ]λεύθερα[4], ἐπὶ
τοῖςδε· εἶμεν | [τ]οὺς Μεδεωνίους πάντας | [Σ]τιρίους ἴσους καὶ
ὁμοίους, | [κ]αὶ συνεκ(κ)λησιάζειν καὶ συ|ναρχοστατεῖσθαι[5] μετὰ

Litterae volgares praeter ΞΠΣ. 1 Huius praetoris annus ignoratur. Ex Thrasonis Lilaeensis et Thrasonis Elatensis nominibus (not. 13. 14) B. collegit extremo tertio aut ineunte altero a. Chr. saeculo haec inter Stirios et Medeonios convenisse. Accuratius vero aetatem inde definiri licet, quod Medeonii homines in titulis Delphicis commemorantur archontibus Diodoro (195|4 a. Chr. Bull. de corr. Hell. V p. 412 n. 20), Cleodamo (192|1 a. Chr. Wescher-Foucart Inscr. de Delphes n. 402), Damosthene (182|1 a. Chr. Wescher-Foucart n. 392. 436). Nam phratria quidem Medeoniorum etiam post synoecismum mansit (v. 77), sed in titulis Delphicis civitatis, non phratriae nomen addendum fuit. Quare post annum 181 a. Chr. demum Medeoniorum et Stiriorum respublicas coniunctas esse apparet. 2 Stirin prope monasterium S. Lucae ubi hic titulus inventus est sitam fuisse iamdudum constabat (Bursian Geogr. v. Griechenland I p. 184), de Medeonis situ ambigebatur (cf. Bursian p. 182 not. 2). Nunc id certe apparet, eius agrum attigisse Stiriensem. 3 Cf. 226, 17 sqq. 4 ἐλεύθερα vocantur res quae non oppigneratae sunt. Tum haud raro accidisse, ut civitates in summa pecuniae inopia cogerentur agros, aedificia, publica pignori dare, satis constat. 5 Verbum ἀρχοστατεῖν i. e. ἄρχοντα καθιστάναι alibi non legitur; sed memorabilis est Erinei Doriensium mensis Ἀρχοστάσιος (Wescher-Fou-

15 τᾶς ‖ [πό]λιος τῶν Στιρίων, καὶ δικά[ζε]ιν τὰς δίκας τὰς ἐπὶ πόλι[ο]ς πάσας τοὺς ἐνικομένους | [τ]αῖς ἁλικίαις· ἱστάνθω δὲ κα[ὶ
20 | ἱ]εροταμίαν ἐκ τῶν Μεδεω‖[ν]ίων ἕνα τὸν θυσέοντα τὰς | θυσίας τὰς πατρίους Μεδεων|[ί]οις ὅσαι ἐντὶ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμ[ῳ[6], |
25 μ]ετὰ τῶν ἀρχόντων τῶν στα[θ]έντων ἐν Στίρι. λανβανέτω ‖ [δ]ὲ ὁ ἱεροταμίας ἀρέσμιον[7] ὃ τ[οὶ | ἄ]ρχοντες[8] ἐλάμβανον, ἡμι[μ]ναῖον καὶ τῶν χοῶν τὸ ἐπ[ι]β]αλὸν τῷ ἱεροταμίαι· συνδι[κ]αξεῖ
30 δὲ ὁ ἱεροταμίας μετὰ ‖ [τ]ῶν ἀρχόντων τὰς δίκας ἃς | [τ]οὶ ἄρχοντες δικόζοντι, καὶ | [κ]λαρωσ(ε)ῖ τὰ δικαστήρια ἅ κα | δέῃ
35 κλαρώειν[9] μετὰ ⟨τα⟩ τῶν ἀ[ρ]|χόντων· μὴ ἔστω δὲ ἐπάναγ‖[κ]ες λειτουργεῖν τοὺς Μεδε|ωνίους ἐν Στίρι τὰς ἀρχάς, ὅσοι | γεγένηνται ἐν Μεδεῶνι ἄρ|χοντες, ξενοδίκαι, πρακτῆρες, | δαμιουργοί,
40 ἱερεῖς, ἱεράρχαι, καὶ ‖ τᾶν γυναικῶν ὅσαι ἱερητεύ|κα(ν)τι[10], εἰ μή τις ἑκὼν ὑπομένοι· | ἱστάνθων[11] δὲ ἐκ τῶν ἀλειτου|ργήτων
45 τῶν Μεδεωνίων κ|αὶ ἐκ τῶν Στιρίων· δαμιουρ‖[γ]έοντων δὲ καὶ τὰ ἐν Μεδε|[ῶνι ἱ]ερὰ καθὼς ὁ πολιτικὸς νό|μος κελεύει. καὶ τὰν χ[ώ|ρα]ν τὰν Μεδεωνίαν εἶμεν | [π]ᾶσαν Στιρίαν καὶ τὰν
50 Στι‖ρίαν Μεδεωνίαν κοινὰν π[ᾶ|σα]ν. κοινωνεόντω δὲ οἱ Μεδε|[ώ]νιοι τᾶν θυσιᾶν τᾶν ἐν Στί[ρι] πασᾶν, καὶ τοὶ ⟨τοι⟩ Στίριοι τᾶν
55 ἐν Με|δεῶνι πασᾶν. μὴ ἐξέστω δ‖ὲ ἀποπολιτεύσασται[12] τοὺ[ς] | Μεδεωνίους ἀπὸ τῶν Στιρί[ων] μηδὲ τοὺς Στιρίους ἀπὸ | [τ]ῶν Με-

---

cart Inscr. de Delphes n. 365), is sine dubio quo magistratuum comitia (ἀρχαιρεσίαι) haberi solebant. 6 I. e. quae hucusque sacrificia publica populi Medeoniorum fuerunt. Ea sacra ut separata a Stiriorum sacris in posterum religiose conserventur, quaestore rerum sacrarum creato prospicitur. 7 Mercedem quandam sacrificiorum a quaestore peragendorum, qualia sunt ἱερεώσυνα sacerdotum, indicari conexus sententiarum demonstrat, neque recte B. ad Suid. Hesych. Etym. M. s. v. ἀρεστήρ provocavit, cuius vocis vis ab hoc loco alienissima est. 8 Magistratus publici Medeoniorum. 9 κλαρω(σ)εῖν B. At neque futuro hic locus est, et tradita lectio rectissime se habet ex legibus dialecti, quae talia verba producta vocali et omissa contractione usurpare amat (δουλώῃ Wescher-Foucart Inscr. de Delphes 427, 11. στεφανωέτω 110, 21. 136, 5. βιώῃ 186, 7. 287, 4. 302, 11. ἀπολλοτριωοίη 58 [n. 465], 13. ἀπαλλοτριώουσα 19, 8). 10 Emendavi. Neque enim Hesychii glossa ἐθάκατι· εἰώθασι, ad quam provocat B., sufficere mihi videtur ad tuendam formam ceteroquin inauditam. 11 Aspirationis post ν in tertiis personis pluralis apud Boeotos frequentissimae (ἀποδεδόανθι, ἔχωνθι, ἀπεγράψανθο) mentionem fecit B., qui iniuria tamen hac ratione reiecta ἱστάνθων medium (pro ἱστάσθων) interpretari mavolt. 12 Hunc tenuis pro aspirata usum multis linguae Graecae dialectis (Boeoticae, Locricae, Eliacae) communem esse monuit B. Cf. v. 68 θέστων.

60 δε[ων(]ων· ὁπότεροι | [ὁ]ἑ κα μὴ ἐμμείνωντι ἐν τοῖ||[ς] γεγραμμένοις, ἀποτει|σάντων τοῖς ἐμμεινά[ν]|τοις ἀργυρίου τάλαν|τα δέκα.

b

65 [------π]οιεόντων· || [γ]ραψάντων δὲ τὰν ὁμ[ο]|λογίαν ἐν στάλαν καὶ ἀν[αθέ]|ντων ἐν τὸ ἱερὸν τᾶς Ἀ[θαν]|ᾶς, θέστων δὲ τὰν ὁμο-
70 [λογ(]|αν καὶ παρὰ ἰδιώταν ἐσ[φρα]||γισμέναν. ἁ ὁμολογία π[αρὰ]| Θράσωνα Λιλαιέα[13]. μάρ[τυ]|ρες· Θράσων Δαματρίου Ἐ|λατεύς[14],
75 Εὐπαλίδας Θρά|σωνος Λιλαιεύς, Τιμο|κράτης Ἐπινίκου Τιθορρε|ύς. δόντων δὲ τοὶ Στίριοι | τᾷ φατρίᾳ τῶν Μεδεωνί|ων ἐν
80 ἐτέοις τεττάροις | ἀργυρίου μνᾶς πέντε κα[ὶ || τ]ὸπον τὰν καλειμέναν | .α..τρειαν.

---

13 Thrasonem Eupalidae f. Lilaeensem apud Wescher-Foucart 81, archonte Cleodamo Mantiae f., qui initio saeculi a. Chr. alterius in munere fuit, inveniri monuit B. Sed idem nomen etiam n. 283 eiusdem collectionis est, archonte Eudoro, qui paullo post a. 170 a. Chr. magistratu functus videtur (cf. 198, 308. 312.) 14 Hic item est in titulo W.-F. 81, omisso sane patris nomine.

---

295 Tabula marmoris Hymettii inventa in arce Athenarum. Edd. Pittakis Eph. 1057. Rangabé Ant. Hell. 176. Koehler C. I. Att. II 564.

---ς----|-----να ορο----------|---------
-------σῆμα κα---------- | ------τον ἅπαντα-----
5 -||----------ς σώιζωνται----------
--- συμ]φέ[ροντ. τῆι] φυλῆι. ἔγραψε δὲ καὶ ψήφισμα ὅπως ἂν [Ἐρεχ]θεῖ|δαι εἰδῶ[σιν ἅπ]αντες τὰ ἑαυτῶν κτήματα, καὶ οἱ ἐπιμεληταὶ[1] | οἱ αἰεὶ καθιστάμενοι κατ' ἐνιαυτὸν βαδίζοντες ἐπὶ

Titulus litteris volgaribus exaratus, neque vero στοιχηδόν, decretum tribus Erechtheïdis continet. Antisthenes Lamptrensis qui honoribus afficitur, non videtur magistratu aliquo tribus functus esse, sed sua sponte tribules consilio et opera iuvisse. 1 Curatores fuisse singularum tribuum non singulos, sed plures, etiam alii tituli (Cf. n. 420, 8. 18. C. I. Att. II 554. 556. 559) docent. De numero non constat, sed ex titulo C. I. Att. III 558, quem Koehlerus probabiliter ad curatores Pandionidis rettulit, ternos fuisse conicias.

τὰ κτήμ|ατα δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπισκοπῶνται τά τε χωρία εἰ
10 γεωργεῖτ||αι κατὰ τὰς συνθήκας καὶ τοὺς ὅρους εἰ ἐφεστήκασιν
κατὰ τ|ὰ αὐτά· καὶ ταῦτα πεποίηκεν οὔτε χάριν οὐδὲ πρὸς ἕνα
περὶ π|λείονος ποιούμενος τῶν συμφερόντων τῆι φυλῆι οὔτε δω|-
ροδοκούμενος οὐδ' ὑφ' ἑνός, ἀλλὰ λέγων αἰεὶ καὶ πράττων
δια|τετέλεκεν τὰ βέλτιστα τῆι φυλῆι, ἀνένκλητον ἑαυτὸν πα-
15 ρεσ||χηκὼς πρὸς πάντας τοὺς φυλέτας, ἀγαθεῖ τύχει, δεδόχθαι
τῆι | Ἐρεχθηΐδι φυλῆι, ἐπαινέσαι Ἀντισθένην Νικάνδρου Λαμπ-
τρ|έα καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνωι κατὰ τὸν νόμον
ἀ|ρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης ἧς ἔχων διατελεῖ περὶ τὴν Ἐρ|εχ-
20 θηΐδα φυλήν· ἐπειδὴ δὲ συμβαίνει Ἀντισθένει θυγατέρα ε||ἶναι
ἐπίκληρον ἐκ τῶν νόμων γεγενημένην, τοὺς ἐπιμελητὰ|ς τοὺς
(ἀ)εὶ[2] καθισταμένους κατ' ἐνιαυτὸν ἐπιμελεῖσθαι Ἀριστομ|άχης
τῆς Ἀντισθένου θυγατρὸς ἐάν τινος δέηται ἐ[μ]φανίζοντ|ας τεῖ
φυλεῖ ὅταν ἀγορὰν ποιῶσιν, ὅπως ἂν μη[δ' ὑφ' ἑ]νὸ[ς ἀδικῆ-
τ]|αι· τὴν δ' εὔνοιαν τὴν παρ' ἑκά[σ]τ[ου τῶν φυλετῶν καὶ ἰδίαι
25 καὶ κ]||οινῆι ὑπάρχειν τῆι θυγατ[ρὶ τῆι Ἀντισθένους Ἀριστομά-
χηι δ]||ιὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀ[νδραγαθίαν καὶ φιλοτιμίαν ἣν ἔχει
περὶ[3] τ]||ὴν Ἐρεχθ[ηΐδα φυλὴν-------]||θον---

2 ΔΕΙ 3 Supplevi.

296 Tabula marmoris albi inventa in Piraeeo, exstat in museo Britannico. Edd. Chandler Inscr. II 108 p. 72 (Boeckh C. I. G. 101). Hicks Inscr. Gr. Mus. Br. I n. XI (Koehler C. I. Att. II 589).

Διόδωρος Πειραιεὺς εἶπεν· ἐπειδὴ Καλλ|ιδάμας Καλλιμέδοντος
Χολλείδης ἀνὴρ | ἀγαθός ἐστιμ περί τε τὸν δῆμον τὸν Ἀθη-
5 ν|αίων καὶ τὸν δῆμον τὸμ Πειραιέων, καὶ πο||εῖ ἀγαθὸν ὅτι
δύναται καὶ τὴν εὔνοιαν ἐ|νδέδεικται ἐπὶ τῶγ καιρῶν, δεδόχθαι
Πε|ιραιεῦσιν, ἐπαινέσαι Καλλιδάμαντα κα|ὶ στεφανῶσαι θαλλοῦ
10 στεφάνωι ἀρετῆς ἕ|νεκα καὶ δικαιοσύνης τῆς εἰς τὸν δῆμον || τὸν
Ἀθηναίων καὶ τὸν δῆμον τὸν Πειραιῶ|ν. καὶ ὅταν θύωσι Πει-
ραιεῖς ἐν τοῖς κοιν|οῖς ἱεροῖς, νέμειν καὶ Καλλιδάμαντι με|ρίδα,

Litterae volgares dispositae στοιχηδόν. Ex scripturae genere Hicksius collegit, priore parte tertii a. Chr. saeculi haec incisa esse, cui assentitur

καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις[1] Πειραιεῦ|σιν, καὶ συνεστιᾶσθαι Καλλι-
15 δάμαντα με||τὰ Πειραιέων ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς, πλὴν | εἴ που
αὐτοῖς Πειραιεῦσιν νόμιμόν ἐστ|ιν εἰςιέναι, ἄλλωι δὲ μή· κατα-
νεῖμαι δὲ α|ὐτὸν καὶ εἰς τριακάδα[2] ἣν ἂν αὐτὸς βούλη|ται. εἶναι
20 δὲ αὐτῶι καὶ προεδρίαν ἐν τῶι || θεάτρωι ὅταμ ποιῶσι Πειραιεῖς
τὰ Διον|ύσια, οὗ καὶ αὐτοῖς Πειραιεῦσι κατανέμ|εται, καὶ εἰς-
αγέτω αὐτὸν ὁ δήμαρχος εἰς | τὸ θέατρον[3] καθάπε(ρ)[4] τοὺς
ἱερεῖς καὶ τοὺ|ς ἄλλους, οἷς δέδοται ἡ προεδρία παρὰ Πε||ι-
25 (ρ)αιέων[5]. τελεῖν δὲ αὐτὸν τὰ αὐτὰ τέλη ἐν | τῶι δήμωι, ἅπερ ἂγ
καὶ Πειραιεῖς, καὶ μὴ ἐ|γλέγειμ παρ' αὐτοῦ τὸν δήμαρχον τὸ
ἐγκτ|ητικόν[6]. ἀνειπεῖν δ' ἐν τῶι θεάτρωι τὸν κή|ρυκα τραγωι-
30 δῶν τῶι ἀγῶνι, ὅτι στεφανοῦ||σι Πειραιεῖς Καλλιδάμαντα Καλλι-
μέδο|ντος Χολλείδην ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοί|ας τῆς εἰς τὸν δῆ-
μον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸ|ν δῆμον τὸμ Πειραιέων, ὅπως ἂν
35 εἰδῶσι πά|ντες, ὅτι ἐπίστανται Πειρ(α)ιεῖς[7] χάριτα||ς ἀξίας ἀπο-
διδόναι τοῖς φιλοτιμουμέν|οις εἰς αὐτούς. ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ
ψή|φισμα ἐν στήληι λιθίνηι καὶ στῆσαι ἐν τ|ῶι ἱερῶι τῆς Ἑστίας.

K. sic, ut etiam aliquot annis antiquiorem esse posse dicat. 1 Ex his cave colligas, Callidamanta ipsum Piraeensem factum esse hoc decreto. Neque enim quisquam duorum simul pagorum esse poterat, et v. 15 sqq. Callidamas a Piraeensibus distinguitur. Quare οἱ ἄλλοι Πειραιεῖς minus accurate dictum est ex nota sermonis Graeci consuetudine. 2 In epulis sacris paganorum certae societates tricenorum hominum constitutae fuerunt, qui una cenarent. Ut igitur Callidamas suam portionem accipere posset, eiusmodi societati ascribendus fuit. 3 A magistratu pagi ei quibus proedria decreta est, in theatrum introducuntur, ut 125, 20 singuli nominatim invitantur. 4 ΚΑΘΑΡΕΙ 5 ΠΑΙΕΩΝ 6 Vectigal quod pendendum erat eis civibus qui in alio ac cuius ipsi erant pago fundos habebant. Cf. Thumser de civium Atheniensium muneribus p. 106. 7 ΡΕΙΡΑΙΕΙΣ

---

297 Tabula marmoris albi, in museo Britannico. Edd. Chandler Inscr. II 109 p. 74 (Boeckh C. I. G. 102). Hicks Inscr. Gr. mus. Brit. I n. XII (Koehler C. I. Att. II 573).

-------αν [κα]ὶ πα[ρ|έχειν -------]αις ἡδ[ω]λιασμένην τὴν
θέαν [κ|ατὰ τ]ὰ πάτρια· ἐὰν δὲ μὴ ποήσωσιν κατὰ τὰς συνθ[ή]|-

---

Litterae volgares. Propter inconstantem diphthongi ου scripturam titulus medio saeculo a. Chr. quarto vix multo recentior esse videtur. Vs.

5 κας τὰς περὶ τὸ θέατρον, οἰκοδομῆσαι μὲν Πειρα||έας τὰ δεόμενα, τὰ δ' ἀναλώματα τοῖς πριαμένοις | εἶναι. ἐπιτιμητὰς δὲ αἱρεῖσθαι Πειραέας ὅταν πα|ραδιδῶσι τὸ θέατρον τρεῖς ἄνδρας ἐκ Πειραέων. | ἀναγράψαι δὲ τὸν δήμαρχον καὶ τοὺς ταμίας
10 ἀντί|γραφα τῶν συνθηκῶν εἰς στήλην λιθίνην καὶ στῆσα||ι ἐν τῆι ἀγορᾶι τῶν δημοτῶν· παραγράψαι δὲ καὶ τὸ | ὄνομα παρ' ὧι ἂν κείωνται αἱ συνθῆκαι. ὠνηταὶ Ἀρι|στοφάνης Σμικύθο: ΓΗΗ: Μελησίας Ἀριστοκράτο: ΧΗ | Ἀρεθούσιος Ἀριστόλεω Πήληξ: ΓΗ: Οἰνοφῶν Εὐφι|λήτου Πειραιεύς: ΧΗ
15 Καλλιάδης εἶπεν· ἐψηφίσθαι Πειραεῦσι, ἐπειδὴ Θεαῖος[1] | φιλοτιμεῖται πρὸς τοὺς δημότας καὶ νῦν καὶ ἐν τῶι | ἔμπροσθε χρόνωι, καὶ πεπόηκεν τριακοσίαις δρα|χμαῖς πλέον εὑρεῖν τὸ θέατρον, στεφανῶσαι αὐτ|ὸν θαλλῶ στεφάνωι ἀρετῆς ἕνεκα καὶ
20 δικαιο||σύνης τῆς εἰς τοὺς δημότας, στεφανῶσαι δὲ | καὶ τοὺς πριαμένους τὸ θέατρον, Ἀριστοφάνην | Πειραέα, Μελησίαν Λαμπτρέα, Οἰνοφῶντα | Πειραιέα, Ἀρεθούσιον Πήληκα.

1—14 pactum inter pagum Piraeensium et quattuor homines privatos continent; quibus theatrum locatur, vs. 15—28 decretum pagi de Theaei et conductorum laudibus. 1 Huius opera inter Piraeenses et conductores theatri pactum convenisse coniecit Boeckh. Ceterum eum Piraeensem fuisse ex v. 16. 20 τοὺς δημότας apparet; nam si ex alio pago fuisset, sine dubio Πειραιέας aut τὸν δῆμον scriberetur.

---

298 Fragmentum tabulae lapidis Hymettii inventum prope Dipylum. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VIII p. 234 n. 1.

Ἔδοξεν τοῖς δημόταις[1]· Πυθόδωρος Φιλοκλέους Ἐπικηφί|σιος
5 εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ αἱρεθ|έντες ὑπὸ τῶν δημοτῶν κατή||γοροι Νεοκλέους[2] καλῶς καὶ | [δ]ικαίως ἐπεμελήθησαν τοῦ | ἀγῶνος καὶ

---

1 Epicephisiorum pagi decretum esse ex v. 2 apparet. Ea re simul huius pagi situs definitur, nam tabulam cum decreto non alibi quam intra ipsius pagi terminos propositam esse cum per se consentaneum est tum reliquis eiusmodi decretis, in quibus quidem de loco ubi inventa sunt constat (n. 296. C. I. Att. II 574. 575. 579. 580. 587), confirmatur. 2 Quodnam litis genus fuerit, obscurum est. Conieceris Neoclem civitate paganorum suffragio abiudicata ad iudicium confugisse, sed damnatum esse.

εἷλον αὐτὸν ἐν τ|[ῷ]ι δικαστηρίωι, δεδόχθαι τ|[οῖς δημό]ταις,
10 ἐπαινέσαι αὐ||[τοὺς ἀρετῆς] ἕνεκα καὶ δικα|[ιοσύνης----------]

At ea res nescio an non tanti momenti fuerit, ut propterea accusatoribus praemia decernerentur.

299 Cippus e lapide poro factus; inferior lapidis pars non laevigata. Ex Koehleri apographo ed. Kirchhoff C. I. Att. I 517, ex G. Hirschfeldii idem IV p. 52.

[Δεῦρ' Ἐλε]|υσινίον[1] [τρ]|ιττὸς τελ[ε]|υτᾶι, Περαι|ὸν δὲ τριττ|ὸς ἄρχεται[2].

Litteratura Attica antiqua. Litterae ϛ forma aetatem medio saeculo a. Chr. quinto non recentiorem indicat. 1 Hae duae sunt tribus Hippothontidis trittyes. Tertiae nomen adhuc ignoratur. 2 Collato Demosthenis loco XIV, 22 sqq. iam Kirchhoffius coniecerat hos terminos ad rem navalem spectasse. Accuratius eam rem persecutus est C. Schaefer Mittheilungen des arch. Instituts in Athen V (1880) p. 86, qui docuit nautas et epibatas pagatim conscriptos (Dem. L, 6) certa die in navalia convenisse ibique secundum trittyas, quarum loca his lapidibus designabantur, dispositos esse.

300 Cippus lapidis quem πῶρον vocant, inventus in Piraeeo in angulo viarum Artemidis et Leosthenis. Edd. C. Schaefer, Mittheilungen des deutschen archaeologischen Instituts in Athen V (1880) p. 85. Kumanudis Ἀθηναίου VIII p. 528 n. 1. Cf. quae de titulo exposui Hermae XVI p. 184 n. 4.

[Δ]ε[ῦρ'] Ἐπ[αχ|ρ]έον[1] τριτ|τὸς τελευ|τᾶι, Θριασ|ίον[2] δὲ ἄρχ|εται τριτ|τός.

1 Supplevi ex titulo apud Rossium Dem. p. 8. [Δ]ε[ῦρ]ε Π[αιανι]έων aut Π[ρασι]έων Schaefer. At Prasiensium trittys nulla fuit (cf. 301[1]), Paeaniensium nomini cum spatium non sufficere videtur, tum genetivus non contractus offensionem habet. Epacrenses, una ex iis quae adhuc notae sunt trittys quae non pagi nomen habeat, cuius tribus fuerint, non constat. Nam Plothenses quidem, pagum Aegeïdis, Epacrensium sacris interfuisse ex C. I. Att. II 570 scimus; at illi Epacrenses pagorum aliquot coniunctionem sacrorum

causa efficiebant similem Tetrapolensium (n. 304), quae non confundenda est cum trittye cognomine; neque etsi haec trittys ab illo antiquiore conventu nomen accepit, utriusque pagi omnes eidem fuerint necesse est. Quare fieri potest ut alii atque Aegeidis tribus ascripta fuerit Epacrensium trittys. 2 Oeneidis tribus. Alteram eiusdem novimus trittyn Laciadarum (C. I. Att. I 502), tertia adhuc ignota est.

---

301 Cippus lapidis quem πῶρον vocant, inventus in Piraeeo, ‚κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Τζάννε ἄγουσαν', exstat in Museo societatis archaeologicae. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VIII p. 291 n. 2.

5 [Δ]εῦρε Πα[ι]ανιῶν[1] τρι|ττὺς τελ[ε]υτᾶι, ἄρχε|ται δὲ Μυ|ρρινοσί[ον] τριτ[τύς].

Litteratura eadem atque n. 299. 300. 1 Duae sunt Pandionidis tribus trittyes. Tertiae nomen ab littera K incipere indicat titulus Mitth. des arch. Inst. in Athen VII p. 109, ubi K[υδαθηναιῶν] probabiliter supplevit Koehler.

---

302 Ceratiae in Attica exscripsit Fourmont, cuius ex schedis ed. Boeckh C. I. G. 463.

5 [Ἱ]ερὸν | [Ἀ]πόλλωνος | Ἑβδομείο[1] | φρατρίας || Ἀχνιαδῶν.

---

1 Septimum Thargelionis mensis diem Apollinis natalem ideoque omnium mensium septimos dies ei sacros fuisse notum est. Qua de causa hic Ἑβδόμειος dicitur ut alibi Ἑβδομαγενής aut Ἑβδομαγέτης.

---

303 Lapis infra fractus. Athenis exscripsit Koehler et edidit Mittheilungen des arch. Inst. in Athen IV (1879) p. 287.

Ὅρος ἱε|ρὸ Τριτο|πατρέων[1] | Ζακυαδῶ[ν][2].

Litteratura Ionica volgaris; scribendi ratio priorem quarti a. Chr. saeculi partem indicat. Quartus versus directus a superiore parte deorsum scriptus est, ut suprema littera Ι infra Ρ versus antecedentis locum teneat. 1 Cf. Suid. s. v. Τριτοπάτορες, unde apparet vere Atticam nominis formam, quam hic titulus exhibet, etiam apud Philochorum exstitisse, de natura vero

eorum summam dissensionem inter scriptores antiquos fuisse. Huc potissimum spectat, quod Phanodemos eis ab Atheniensibus sacra facta narrat ὑπὲρ γενέσεως παίδων. Koehler. 2 Aut gentem aut phratriam esse, sed hoc quidem maiorem probabilitatem habere, iure statuit Koehler. Praeter hos et Achniadas (n. 302) phratriae notae sunt Δυαλέων (C. I. Att. II. 600) et Θερρικ[ωνιδ]ῶν (?) Mitth. des arch. Inst. in Athen II (1878) p. 186.

---

304 Basis lapidis Pentelici inventa in loco *Diavolaki* inter Marathona pagum et mare. Edd. Sp. Lampros Παρνασσός II p. 727. Lolling Mittheilungen des archaeologischen Instituts in Athen III (1878) p. 261.

Τετραπολεῖς[1] τῶι Διο|νύσωι[2] ἀνέθεσαν· | Λυσανίας Καλλίου
Τρικ|ορύσιος ἦρχεν[3].

ἱεροποιοί

Φανόδωρος	Μαραθώνιος
Μελά[ν]ωπος	Τρικορύσιος
Φ[αι]νοκλῆς	Οἰναῖος
Ἀντικράτης	Προβαλίσιος[4]

Litterae volgares, nisi quod v. 1—4, quorum litterae duplicem reliquarum magnitudinem habent, aliquot locis *N* pro N insculptum est. 1 Tetrapolin Marathoniam ante Thesei synoecismum unam ex duodecim Atticae civitatibus fuisse Strabo IX p. 397 refert. Postea vero sacrorum modo communio mansit inter quattuor illos pagos. 2 Antiquissima apud Tetrapolenses sunt sacra Herculis et Apollinis. Sed Bacchi cultum praeter hunc titulum etiam C. I. Att. II 604 testatur. L. 3 Archon est non Atheniensium, sed Tetrapolensium, qui sacrorum administrationi praeerat. Tales archontes etiam singuli pagi habebant, ut C. I. A. II 584 est archon Aexonensium, probe distinguendus a demarcho, qui civilibus negotiis fungebatur. L. Nescio an ad hoc magistratuum genus referenda sit glossa lexici Cantabrigiensis p. 342 Nauck ἐπιδήμιος ἄρχων· ὁ δήμου τινὸς τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ ἄρχων. 4 Anticrates Lysaniae f. Probalisius, idem sine dubio, Cephisophonte archonte (Ol. 112, 4. 329|8 a. Chr.) thesmoteta fuit (C. I. G. 177) L. Propter scripturae rationem aliquot decenniis antiquiorem hunc titulum fuisse suo iure statuit Lolling, etsi quae idem de cursu honorum disputat dubitationi obnoxia sunt.

---

305 Lapis inventus Camiri. Ed. C. T. Newton Transactions of the royal society of Literature XI p. 436 (J. Martha Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 144).

Ἔδοξε Καμιρεῦσι[1], τὰς κτοίνας[2] τὰς Καμιρέων τὰς | ἐν τᾶι νάσωι καὶ τὰς ἐν τᾶι ἀπείρωι ἀναγράψαι πάσας | καὶ ἐχθέμειν ἐς τὸ ἱερὸν τᾶς Ἀθαναίας ἐστάλαι | λιθίναι χωρὶς Χάλκης· ἐξήμειν δὲ καὶ Χαλκήταις || ἀναγραφήμειν αἴ κα χρηΐζωντι. ἑλέσθαι δὲ ἄνδρας | τρεῖς αὐτίκα μάλα οἵτινες ἐπιμεληθησεῦντ(α)ι[3] | τῶι χρηΐ(ζ)οντι[4] ἐλαχίστου παρασχεῖν τὰν στάλαν | καὶ τὰς κτοίνας ἀναγράψαι καὶ ἐγκολάψαι ἐν τᾶι στάλλαι καὶ στᾶσαι ἐν τῶι ἱερῶι τᾶς Ἀθανᾶς καὶ περιβολιβῶ|σαι[5], ὡς ἔχηι ὡς ἰσχυρότατα καὶ κάλλιστα. τὰ δὲ τε|λεύμενα ἐς ταῦτα πάντα τὸν ταμίαν παρέχειν. | ἐγ δὲ ταυτᾶν τὰν κτοινᾶν ἀποδεικνύειν τοὺς | κτοινάτας μάστρον[6] ἐν τῶι ἱερῶι τῶι ἁγιωτάτωι || ἐν τᾶι κτοίναι κατὰ τὸν νόμον τὸν τῶν Ῥοδίων, | τοῦτοι δὲ συνλεγέσθων ἐν Καμίρωι εἰς τὸ | ἱερὸν τᾶς Ἀθαναίας ὅκκα τοὶ ἱεροποιοὶ παραγγ[έλ|λ]ωντι[7], καὶ ἀθρεόντω τὰ ἱερὰ τὰ Καμιρέων [τὰ δα|μο]τελῆ πάντα, αἴ τι------

Litterae volgares praeter Θ (si modo hoc re vera in lapide est) ΞΣ. 1 Post synoecismum Rhodiorum (Ol. 94, 1. 404 a. Chr.) haec incisa esse apparet. At manserunt tria oppida Lindus, Ialysus, Camirus partes civitatis Rhodiorum, ita ut sacrorum potissimum administratio penes horum oppidorum magistratus et concilia esset. 2 Hesych. κτύναι ἢ κτοῖναι· χωρήσεις προγονικῶν ἱερειῶν (ἱερῶν em. Martha) ἢ δῆμος μεμερισμένος. Quam glossam admodum obscuram magna probabilitate sic interpretatur M., ut κτοῖνα sit pars civitatis, quae sua sacra hereditaria suosque agros habeat. Idem monuit, in duobus aliis titulis, altero item Camiri invento (Bull. de corr. Hell. IV p. 138, ubi est δωρεὰν καὶ ἄλλον τόπον ἐν τῇ κτοίνᾳ), altero Carpathio inedito vocabulum inveniri. 3 ΤΑΙ 4 ΙΞΟΝΤΙ 5 I. e. plumbo circumdare (περιμολυβδῶσαι). 6 Cf. n. 2338. Sed Camiri, Lindi, Ialysi hi summum reipublicae concilium efficiebat. 7 Supplevi. Vs 17 extr. ΠΑΡΑΓΓ, 18 init. ΩΝΤΙ Newton, qui παραγέ[ν]ωντι legit soloece. Neque emendandum est παραγέ[ν]ωντ(α)ι; nam nihil enuntiatur aliud, quam convocari mastros ab hieropoeis.

306 Columna marmoris albi cum aëtomate Apollinem sedentem cum cithara et tres viros ante eum stantes repraesentante, in horto prope ecclesiam Ἁγία Παρασκευή vici *Mahmud-Bey* meridiem versus a Sparta. Ed. G. Löschcke Mittheilungen des arch. Instituts in Athen III (1878) p. 164.

Δογματογράφων[1] Λυσινίκου τοῦ Σωτηρίδα, Νηκλέος | τοῦ Ἀριστοκράτεος, Πασικράτεος τοῦ Πασικλέος | τὸ δοχθὲν ὑπὸ Ἀμυκλαιέων[2].

Ἐπεὶ κα[τ]ασταθέντες ἔφοροι εἰς τὸν ἐπὶ Νικέα[3] ἐνιαυτὸν
5 Πασιτέλης || Τετάρτου, Εὔθυμος Λυσικράτεος, Δαμιάδας Δαμιάδα ἀξίως | ἀνεστρέφησαν[4] αὐτῶν τε καὶ τᾶς ἐνχειρισθείσας αὐτοῖς πίσ|τεως, ἐμ πᾶσιν ἀκερδῶς καὶ ἡμέρως τὸν ἐνιαυτὸν διεξα|γαγόντες, δεδόχθαι τοῖς Ἀμυκλαιέοις, ἐπαινέσαι ἐφόρους | τοὺς
10 περὶ Πασιτέλη ἐπὶ τ(ῷ)[5] καλῶς τὰν ἀρχὰν διεξαγνηκέναι·[6] || ποιούντω δὲ αὐτοῖς καὶ ἐπὶ τᾶι προςτροπᾶι[7] ἀεὶ μερίδα, ἕως | ἂν ζῶσι, ὅπως ἀ[εὶ] ἁ ὠβὰ μναμονεύουσα τῶν γεγ(ον)ότων[8] φι|[λ]ανθρώπων εἰς αὐτὰν ἀποδιδοῦσα φαίνηται τὰς καταξίους | τιμάς. ἐγδόμεν δὲ τοὺς κατασταθέντας στάλαν λιθίναν, | εἰς ἂν
15 ἀναγραφήσεται τὸ δόγμα, καὶ στᾶσαι εἰς (τ)ὸ[9] ἱερὸν τᾶς || Ἀλεξάνδρας[10]· τὰν δὲ εἰς ταύταν δαπάναν δότω ἁ ὠβά, καὶ λόγον | ἐνεγκόντω περὶ τᾶς γεγενημένας δαπάνας τοὺς ἐπὶ ταῦτα | κατασταθέντας. ἐ(π)αινέσαι[11] δὲ καὶ τὸν γραμματῆ αὐτῶν | Καλλικλῆ.

Litterae ΑΖΞΓΠΠΣ. Quod scripturae genus alterum aut primum a. Chr. saeculum indicare recte existimat editor. 1 Hi Amyclaeensium magistratus sunt, sed pagus in hac re, ut in ephororum nomine, totius civitatis exemplum expressisse videtur. Spartae enim νομογράφοι fuerunt (C. I. G. 1331). Hermionensium civitas item nomographos habuit (n. 389, 24). L. 2 Pagus (ὠβά) civitatis Lacedaemoniorum (v. 11. 15). 3 Princeps patronomorum est, eponymus totius civitatis magistratus. (Boeckh C. I. G. I p. 605 sqq.). L. 4 Quod apud Dorienses α ut in praesenti sic etiam in aoristo primo ἐστράφθην ἐτράφθην locum habebat, inde dialecto volgari paullatim etiam illuc penetrante confusio quaedam orta videtur, ut nunc etiam secundo aoristo, qui in omnium Graecorum sermone ᾰ legitimum habebat, ε redderetur. 5 ΤΟ, quod retinuit L., emendandum putavi. 6 Cf. 215, 5. Hesych. ἀγνεῖν· ἄγειν Κρῆτες et ἄγνηκε· ἀγήοχε Λάκωνες. (Ahrens Dor. p. 284. Bergk Poëtae lyr. III p. 376). Num forte hoc verbum syncope natum est ex ἀγινεῖν quod reliqui Graeci usurpabant? 7 Non magis hic quam alibi προςτροπά sacrificii vim habere videtur, sed nomen est feriarum repetitum a precibus quae gravissimam caerimoniarum partem efficiebant. Sed cum eis sacrificium coniunctum erat. 8 Aut sic aut γεγώτων emendandum puto. Lapis ΓΕΓΟΤΩΝ, quod servavit L. 9 ΙΟ 10 Cf. Pausanias III, 19, 6: Ἀμύκλαι δὲ ἀνάστατος ὑπὸ Δωριέων γενομένη καὶ ἀπ' ἐκείνου κώμη διαμένουσα θέας παρείχετο ἄξιον ἱερὸν Ἀλεξάνδρας καὶ ἄγαλμα· τὴν δὲ Ἀλεξάνδραν οἱ Ἀμυκλαιεῖς Κασσάνδραν τὴν Πριάμου φασὶν εἶναι. L., qui monuit locum ubi lapis inventus esset sine dubio ipsum Alexandrae delubrum esse. 11 ΕΙΙΑ-

ΙΝΕΣΑΙ. Ceterum haec de scriba sibi cum lapidem inspiceret postea demum addita visa esse refert Löschcke.

---

307 Cippus inventus in monte Taygeto prope vicum *Sistova*. Alius cum eodem titulo, sed mutilatus, inventus est in monte *Malevo* septentrionem versus a vico illo. Edd. L. Ross, Reisen im Peloponnes p. 3. P. Foucart ad Lebas Meg. et Pelop. 167 *b*.

Ὅρος | Λακεδαί|μονι πρὸς | Μεσσήνην.

Litterae ΠΣ. Ad terminos a Tiberio Caesare a. 25 p. Chr. constitutos (Tac. ann. IV, 43), quibus longinquis Lacedaemoniorum et Messeniorum altercationibus (cf. n. 240) finis impositus est, haud improbabiliter rettulit Foucart.

---

308 Marmor quadratum inaedificatum in muro pone monasterium Εὐαγγελιστρίας in insula Paro. Ed. Th. Olympius Ἀθηναίου V p. 30 n. 18 (tab. p. 48). Supplevi Hermae XVI p. 198 n. 11.

[Ἀπὸ τῶ τεί]χ|εος κοινὸν | τῆς π]όλιος[1] | [τὸ] χωρίον | [πό]δες τρῆς.

Litterae volgares, quarti ut videtur a. Chr. saeculi. Supplementa petivi ex titulo 309. 1 ιφλιου< Olympii lithographia.

---

309 Nisyri in muro oppidi veteris. Titulus literis plus quam digitalibus in ipsis saxis quadratis exaratus occupat angulum muri et turris prominentis, ita ut dimidia inscriptio in muro legatur, dimidia vero in turri. Ed. Ross Inscr. inedd. fasc. II p. 53 n. 165.

Ἀπὸ τῶ τείχε[ος] | δαμόσιον τὸ χωρίον πέντε πόδ[ε]ς[1].

Litterae volgares. 1 πόδ[α]ς Ross, at cf. n. 308.

310 Lapis inventus in Piraeeo in domo aliqua viae 'μακρᾶς στοᾶς'. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VII p. 387.

5 Ἄχρι τε̃[ς] | 'οδο̃ τε̃|ςδε τὸ ἄ|στυ τε̃ι||δε νενέ|μεται.

Litteratura antiqua Attica. Litterae sigma (ϟ) forma aetatem medio saeculo a. Chr. quinto non recentiorem indicat. Plane gemini lapidis fragmentum versuum 1—3 priores partes continens inventum est in Piraeeo, ,εἰς τοῦ Βάβουλα τὴν γνωστὴν 'μάνδραν, ἐν ἀριστερᾷ εἰςιόντων εἰς τὴν πόλιν (Piraeeum) διὰ τῆς ἀπ' Ἀθηνῶν ὁδοῦ'. In utroque titulo ἄστυ Kumanudis intellegere videtur oppidum Piraeei. Quod quum ab usu sermonis alienum sit, ita potius statuendum existimo, spatium quod inter longos muros usque ad Piraeeum pertinebat, urbis Athenarum partem effecisse, ita ut illic, ubi hi termini constituti erant, urbis et Piraeei confinia essent.

311 Tabula inaedificata in domo Piraeei prope ecclesiam catholicam. Ex apographo Hauvette-Besnaultii ed. P. Foucart Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 324.

5 [Ἀ]π[ὸ] τε̃[ς]||δε (τ)ε̃ς[1] [ʿ]||οδο̃ τὸ | πρὸς τὸ[ν | λ]ιμέν[α 'ᾳ||ά]παν[2] δ|εμόσ[ι]||ὸν ἐσ[τι].

Litteratura Attica propter RϟΣ formas medio saeculo a. Chr. quinto non recentior. 1 ⁻ΕϟΣ. 2 ⁻ΓΑΝ. Supplementa Foucarti sunt.

2. Civium et peregrinorum honores et privilegia.

312 Marmor inventum Cyzici, translatum Constantinopolim in museum societatis Graecae philologicae. Edd. J. H. Mordtmann Hermae XV p. 92 sqq. H. Roehl I. G. A. 491, ectypo chartaceo usus.

[----τὴν δὲ στή]λην τήνδε πόλις Μ|ανῆ[1] ἔδωκε τῶι Μεδίκ[εω̣].

V. 1. 2 litteris Ionicis antiquis βουστροφηδὸν exarati sunt, reliqui eas litterarum formas habent quae paullo ante initium aerae Christianae in usu erant, ΑΞΠΣ. Antiquior titulus, sexti a. Chr. n. saeculi, cum propter vetustatem non iam commode legi posset, ab eis quorum intererat privilegiorum illorum memoriam non intercidere, in inferiore eiusdem lapidis parte restitutus est. 1 Iota mutum dativorum in Ionicae dialecti monu-

Ἐπὶ Μαιανδρίο[υ][2].

5 Πόλις Μηδίκεω κ(α)ὶ[3] τοῖσιν Αἰσήπου παισὶν[4] || κ(α)ὶ[5] τοῖσιν ἐκ-
γόνοισιν ἀτε(λ)είην[6] καὶ πρυ[τανεῖον[7] δέδοται, πάρεξ ναυ[πηγί[ο[υ[8]]]
καὶ τοῦ ταλάντου[9] καὶ ἱππωνίης[10] καὶ | τῆς τετάρτης καὶ ἀν-
10 δραποδωνίης[10]· | τῶν δὲ ἄλλων πάντων ἀτελῆς[11]· καὶ ἐπὶ || τού-
τοισιν δῆμος ὅρκιον ἔταμον. τὴν | δὲ στήλην τήνδε πόλις
Μ[α]νῆ ἔδ[ω]κ[ε] | τῶι Μηδίκεω.

mentis iam antiquo tempore haud raro omitti docuit Roehl I. G. A. ad 382. 2 Prytanis hic est Cyzicenorum. 3 ΚΛΙ 4 Medicen et Aesepum optimates fuisse, qui in turbis civilibus occisi essent, propterea eorum posteris, quum optimates in patriam revertissent et cum plebe in gratiam rediissent, immunitates aliaque praemia decreta esse, coniecit R. 5 ΚΛΙ 6 ΑΤΕΔΕΙΗΝ; em. M. 7 I. e. σίτησιν ἐν πρυτανείῳ. R. 8 ΝΑΥ : ΠΓΟ. Supplevit Roehl, qui summa cum probabilitate statuit illud vocabulum in antiquiore titulo fuisse, sed eum qui recentiorem confecit cum iam illud legere nequiret, diligenter litterarum ductus quas agnoscere sibi videbatur imitatum esse. 9 Vectigal quod pendebant qui libra publica utebantur. M. 10 Vectigal equorum et servorum venalium M. 11 In antiquiore privilegii exemplo ΑΤΕΛΕΑΣ fuisse videri monuit R. Infinitivus εἶναι omissus nescio an antiquae cuidam breviloquentiae potius quam errore eius qui recentius exemplum confecit tribuendus sit.

313 Delphis. Edd. C. Wescher et P. Foucart Inscriptions recueillies à Delphes n. 16.

Θεοί. | Ἐπὶ Ἀχαιμένεος ἄρχοντος[1], βουλευόντων Ἰασιμάχου,
Πραξίᾳ[2], Ἐμ[μ]ενίδα[3], | Ἐχεκρατίδα, Ἵππωνος, ἔδοξε τᾶι πόλει
ἐν ἀγορᾶι τελείαι σὺμ ψάφωι | τᾶι ἐννόμωι, Φιλιστίωνι καὶ
5 ἐκγόνοις ἀτέλειαν εἶμεν χοραγίας || καὶ τοῦ ἰατρικοῦ[4], ἀπολε-

1 De anno non constat, sed ex quinque senatorum numero colligi licet, paullo post medium saeculum a Chr. secundum Achaemenem in magistratu fuisse. Certe idem numerus est in titulo Nicodamo archonte composito, quo proxeniae honore afficitur Nicander Colophonius poëta epicus, quem Attalo III regnante (139—133 a. Chr.) floruisse satis constat (Bull. de corr. Hell. VI p. 217 n. 50). 2 De Praxia Eudoci f. cf. 233[2]. 3 Quum Emmenidas Calliae f. archon notus sit ex titulis apud Wescher-Foucart n. 70. 71. 72. 73. 157. 224. 364. 365, quumque tempora conveniant, hunc senatorem eundem esse puto, filium Calliae de quo dixi n. 233[3], nepotem Emmenidae qui anno 197|6 a. Chr. archon fuit (198, 2. 5). 4 Vectigal ex quo civitas

λύσθαι δὲ τὰν πόλιν ἀπὸ τῶν ῥυσίων[5] πάντων | ὧν ἐπεκάλει Φιλ[ιστί]ων ὑπὲρ τὰν πόλιν[6], ἃ προτέτεικεν[7] ὑφ' ὧν ἔφατο [διό]τι[8] | ἐρρυσίασται ὑπὲρ τὰν πόλιν.

---

medico publico (δημοσίῳ) mercedem persolvebat. Cf. A. Vercoutre Revue archéologique XXXIX (1880) p. 241. 5 Quantum in impedita et obscura enuntiatorum structura cognoscere licet, homines peregrini, qui civitatem Delphorum sibi aliquid debere arbitrabantur, Philistiona ceperant eumque coëgerant in praesentia ex sua re familiari debitum persolvere. Is tum pecuniam a civitate repetiverat, sed convenit inter eum et civitatem, ut populo debitum remitteret et immunitatem acciperet. 6 I. e. ὑπὲρ τῆς πόλεως. Haec praepositionis structura frequentissima est in titulis Delphicis (Wescher-Foucart n. 48, 21. 88, 6. 90, 10. 92, 10. 102, 15. 110, 16. 171, 7. 217, 20. 344, 8. 400, 9. 401, 10 al.). 7 Ad vocem προτίνειν referendum videtur; nam diphthongus in perfecto ut in futuro et aoristo legitima est. Quod si cui offensioni sit vox composita cuius quantum scio nullum praeterea exstat exemplum, etiam de προτιθέναι cogitare licet, quod eadem plane significatione habemus n. 248, 127. 160 (cf. ibi not. 18); nam tenuis pro aspirata scripta inter frequentissimos lapicidarum errores est. 8 Supplevi. Commodius et magis perspicue scripsisset προτέτεικε τούτοις, ὑφ' ὧν ῥυσιασθῆναι ἔφατο.

---

314 Marmor inaedificatum in muro vici *Palatia* in parietinis Mileti antiquae. Ed. O. Rayet Revue archéologique XXVIII (1874) p. 107. A sinistra quaedam ascripta sunt ab huius tituli argumento aliena, quae omittimus.

[Ἐ]πὶ στεφανηφόρου Ὀλυμπίχου τοῦ Ἀριστοτέλου, οἵδ[ε | ἐγ]ένοντο πολῖται κατ' εὐεργεσίαν αὐτοὶ ⟨οι⟩ καὶ ἔκγονοι· | [Δι]ονύσιος Σπαρτάκου Αἴνιος, Διονύσιος Διονυσίου Αἴνιος, | Πυθίων
5 Διονυσίου Αἴνιος, | Δημήτριος Βοήθου Αἴνιος, ‖ Ἀπολλώνιος Δημητρίου Αἴνιος, Ἀρχέλας Διονυσ[ίου] | Αἴνιος[1], | Ἑρμίας [Λ]υκίδου[2] Ἡρακλεώτης[3].

Litterarum formae vulgares praeter A et minoris moduli o tertium aut alterum a. Chr. n. saeculum indicare videntur; eodem spectat genetivus Ἀριστοτέλου vs. 1. 1 Ethnicum infra nomen Διονυσίου in versus sexti extrema parte scriptum est. 2 Supplementum incertum, quum etiam [Γλα]υκίδου legi liceat. R. 3 Heraclea ad Latmum intellegenda est. R.

315 Ephesi in templo Dianae. Ed. Wood Discoveries at Ephesus Append. 2 p. 28 n. 18.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Ἐπικρ[ά]της εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀντιφῶν Ἀντιμένοντος Ἰστι(α)ιε(ὺς)[1] | πρόθυμος ὢν εἰς τὸν δῆμον τὸν Ἐφε[σί]ων, καταστὰς εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον | αἰτεῖται πολιτείαν[2]· δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι, δοῦναι αὐτῶι πολιτείαν ἐφ' ἴσηι | καὶ ὁμοίηι· ἐπικληρῶσαι δὲ αὐτὸν καὶ εἰς φυλὴν καὶ χιλιαστύν[3]· καὶ ἀναγράψαι ὅπου καὶ αἱ λοι-
5 παὶ || πολιτεῖαι ἀναγεγραμμέναι εἰσί. ἔλαχε φυλὴν Ἐφεσεύς[4], χιλιαστὺν Ἀργαδεύς[5].

1 ΙΣΤΙΛΙΕΙ in lapide dispicere sibi visus est W. 3 Sine dubio saepe peregrinis petentibus data est civitas; sed plerumque qui eam appeterent privatim civem aliquem precibus adiisse videntur, ut rogationem ferret. Hic vero ipsum peregrinum data facultate in senatum et comitia prodire et beneficium petere videmus. 3 Cf. 1196. 4 Cf. 1347. 5 Cf. 1348.

316 Tabula lapidis calcarii, inscripta in fronte et in latere dextro, inventa Dymae (*Kato-Achaïa*), ubi exstat prope ecclesiam ante horreum D. Oeconomopuli. Ed. J. Martha Bulletin de correspondance Hellénique III (1878) p. 41 n. 1.

Ἐπὶ θεοκόλου[1] Ἀριστολαΐδα, | βουλάρχου Τιμοκράτεος, προστάτα
5 Κύλ[λ]ιος, | γραμματιστᾶ δαμοσι||οφυλάκων Μενάνδρου, | τούςδε ἁ πόλις πολί|τας ἐποιήσατο συμπολε|μήσαντες τὸμ πόλεμον | καὶ
10 τὰμ πόλιν συνδια||σώισαντες[2], κρίνασα κα|θ' ἕνα ἕκαστον.

Sequuntur quinquaginta duorum hominum nomina additis patrum nominibus.

Litterae volgares praeter Γ; theta et omicron paullo minoris quam reliquae mensurae. Titulus tertii a. Chr. saeculi esse videtur. 1 Cf. 242, 1. 2 Similiter eadem fere aetate Pharsalii inquilinis centum septuaginta sex, qui eos in bello fortiter adiuverant, civitatem dederunt (L. Heuzey, Annuaire de l'association pour l'encouragement des études Grecques 1869 p. 114 sqq.).

317 In vico *Piali*, ubi quondam sita erat Tegea, in domo

Chresti Sabas. Ex ectypo chartaceo a. M. Deffnero accepto ed. H. Sauppe Commentatio de titulis Tegeaticis. Gottingae 1876 p. 4.

[Θ]εὸς τύχη. | Ἔδοξε τῆι πόλει τῶν Τεγεατῶ|ν Ἀγήσανδρον Νι-
5 κοστράτου Θ|εσσαλὸν ἐξ[1] Σκοτούσσης Τεγε||ατῶν πρόξενον εἶναι
καὶ εὐε|ργέτην αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, κ|αὶ εἶναι αὐτῶι ὡς εὐερ-
γέτηι | ὄντι ἰσοπολιτείαν[2] καὶ ἔμπα|σιν οἰκίας καὶ γῆς, ἐπινο-
10 μία||ν, ἀσυλίαν, ἀτέλειαν, ἀσφάλει|αν καὶ ἐμ πολέμωι καὶ ἐν
εἰρή|νηι καὶ αὐτῶι καὶ γένει. προσ|τάτα(ι)[3] τοῦ δάμου·
15 Λύκιος, Θεόκ|ριτος, Ἀλέξανδρος. στραταγο||ί·[4] Οἴκιος, Δυαῖος,
Καμπᾶς, Κλεα|ίνετος, Φιλέας, Εὐδοξίδας, Ξε|νοκλῆς, Ἱππίας,
Κλεόκριτος, Ὑ|δριος, Αὐτοκλῆς. ἱππαρχος· Τε|ισανδρος.
20 γραμματεύς· Ἀγέας. || ἱερεὺς τῆς Ἀθηνᾶς[5]· Εὐαίνετος.

Titulus accurate στοιχηδὸν exaratus, versibus vicenarum ternarum litterarum praeter ultimum, cui Σ in fine additum est. 1 Cf. quae huius scripturae exempla attuli ad C. I. Att. III 2002. 2 Cf. 1818. 3 ΠΡΟΣΤΑΤΑΣ lapis; emendavit S. Hoc primum testimonium esse, quo in nonnullis civitatibus προστάτας τοῦ δήμου magistratum fuisse doceremur, cum plerumque apud scriptores haec vox nihil nisi hominem summa apud populum auctoritate florentem designaret, idem monuit, fortasse vero apud Aeneam Tacticum c. 11 item magistratum Argivorum intellegendum esse. 4 Hic undecim sunt, cum in titulo dedicatorio apud Lebas-Foucart 338 *a* septem modo praetores recenseantur. S. At hipparchum ille quoque titulus unum habet et scribam item unum. 5 Minervae Aleae.

---

318 Apterae in insula Creta. Ex Pocockii apographo ed. Boeckh C. I. G. 2558. B. Haussoullier Bulletin de corr. Hell. III (1879) p. 430 n. 5.

Ἀγαθᾶι τύχαι· ἔδοξε τ[ᾶι β]ωλᾶι | καὶ τῶι δάμωι· Κλησθ[έν]ης
Σώ|σω εἶπε· Ἀντίοχον καὶ Ἀγαθοκλ|ῆν Σωσιγένεος Ἱεροπολί-
5 τας[1] || προξένος ἦμεν αὐτὸς καὶ | ἔγγονα· ὑπάρχεν δὲ αὐτοῖς καὶ

Litterae ΑΞΠΣ; omicron reliquis paullo minorem mensuram habet. 1 Hierapolin Syriae intellexit Boeckh, propter Antiochi nomen. Sed id etiam in ipsa Graecia recentiore aetate satis frequens fuit; praestat cum Haussoulliero ad cognominem Cretae urbem referre, praesertim cum etiam alii Cretenses inter proxenos Apteraeorum inveniantur.

| ἰσοπολιτείαν[2] καὶ γᾶς καὶ οἰκίας | ἔνκτησιν, καὶ ἀτέλειαν
10 εἰς|άγωσι καὶ ἐξάγωσι καὶ κατὰ || γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ
ἐν | πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνᾳ ἀσυλὶ καὶ | ἀσπονδί.

2 Cf. 181[3]. 317, 8.

319 Delphis in muro substructionum templi Apollinis Pythii. Ed. E. Curtius Mus. Rhen. II (1842) p. 116 n. 12. Anecdota Delphica p. 83 n. 64.

[Δελ]φοὶ ἀνενεώσαν[το][1] τὰν πάτριον προξενίαν καὶ | θεαροδοκίαν
Τελεσίαι Στράτωνος Οἰσυμαίωι[2] καὶ ἔδω|καν αὐτῶι καὶ ἐκγό-
νοις προξενίαν, θεαροδοκίαν | [εὐεργέ]ται ἐόντι, προμαντείαν,
5 προεδρίαν, προδι||κίαν, ἀσυλίαν, ἀτέλειαν πάντων καὶ τἆλλα ὅσα
καὶ | τοῖς ἄλλοις προξένοις, ἄρχοντος Νικοδάμου[3], βουλευ|όντων
Ἀμύντα, Κλεοτίμου, Ἐτυμώνδα, ⟨Ἀμύντα⟩[4].

1 Supplevi. ἀνενέωσαν Curtius contra sermonis usum; ipse in exemplo litteris maiusculis expresso post AN vacuum spatium habet. 2 Cf. Steph. Byz. Οἰσύμη. πόλις Μακεδονίας. Θουκυδίδης τετάρτῃ (Thuc. IV, 107). ἡ νῦν Ἠμαθία. τὸ ἐθνικὸν Οἰσυμαῖος. 3 Alium esse ac quo archonte Nicandro poëtae proxenia decreta est (318[1]), senatorum nomina indicio sunt. 4 Mero errore hoc nomen repetitum existimo. Curtius eo patrem Etymondae indicari statuerat.

320 Lapis Corcyra Venetiam translatus. Ex Muratorio (T. II p. 588, 1) ed. Boeckh C. I. G. 1840.

Ἀγαθᾶι τύχαι. | Τάδε ἐμπρίατο ἁ πόλις τοῖς προξένοις |, καρ-
πεύειν[1] ὅσα ἐπιτάδειοι ὦντι·
5 Λυγδά|μι Φείδωνος Κνωσσίῳ ἐμ Μολοκᾶντι ἀν||πέλων πέ-
λεθρα δέκα, ἐν τῶι πεδίωι | ἀνπέλων τετραπελεθρίαν. |
Ἕρμωνι Τυλ(η)σίωι[2] ἀνπέλων τετραπλε|θρίαν ἐν τῶι πε⟨ι⟩-
δίωι.

1 Manent igitur praedia publica populi Corcyraeorum, sed hospitibus publicis usus fructus eorum conceditur. B. 2 ΤΥΛΕΣΙΩΙ. Emendavit Boeckh, provocans ad Schol. Lycophr. 998 et Steph. Byz. Τυλησσός· ὄρος

10 [Πρ]ωτάρ(χ)ωι[3] Ἀ(π)ταραίωι[4] ἀνπέλων πλέθρα || εἴκατι ἐν τῶι πεδίωι κατὰ βαθεῖαν-----|

Σκιπτίαι εὐεργέται ἀνπέλων (π)λέθρα[5] εἴκα|τι δύο ἐν Μι-νωία(ι) πο(ὶ) τῶι πόρωι[6] ἐσ(χ)άτω[ι---][6]

Φαιστίωι Θαμικλεῖ καὶ Φαινοκλεῖ ἀν|πέλων τετραπλεθρίαν
15 ἐν τᾶι νάσωι, || ἐπὶ Λιπάραι ἀνπέλων τετραπλεθρίαν.

Ἀρχαγόραι Δελφῶι οἰκίαν ἐν τᾶι Ἡραΐδι[7] ψι|λᾶς πλέθρα ἐξ ποὶ[8] τᾶι Κωμικοῦ, ἀνπέ|λων τετραπλεθρίαν ἐν τῶι πεδίωι.

20 Μισγόλαι Ἀρκάδι ἀνπέλων τετραπλε||θρίαν ἐν τῶι πεδίωι, ἄλλαν ἀνπέλων δι|πλεθρίαν ἐν τῶι πεδίωι, ἄλλαν ἀνπέ|λων δι-πλεθρίαν ἐν Σχινούρι, οἰκίαν | [ἐν] τᾶι Ἀλλανίδι κ(ώ)μαι[9].

Ἰταλίας· τὸ τοπικὸν Τυλήσσιος. Sed scholiasta Lycophronis etiam urbi id nomen fuisse refert. 3 ΩΤΑΡΓΩΙ. Supplevit et emendavit B. 4 ΑΝΤΑΡΑΙΩΙ. Emendavit Ahrens de diall. II p. 114, cum Boeckhius Ἀντανδρίῳ scripsisset. 5 ΗΛΕΘΡΑ. 6 Sic scripsi. ποὶ pro ποτὶ (πρὸς) etiam v. 17 est. Boeckhius ἐν Μίνωι ἀπὸ τῶ⟨ι⟩ πόρω⟨ι⟩. At ut iota mutum perperam additum genetivis τῶ et πόρω similibus erroris exemplis defenditur, ita hi ipsi genetivi a Corcyraeorum Dorismo alieni sunt. 6 ΕΣΚΑΤΩ. Emendavit B., hunc quoque genetivum intellegens. 7 Hanc κώμην esse denominatum a fano Iunonis, quod commemorat Thuc. III, 75. 84, summa cum veri specie coniecit B. 8 πὸ(τ) τᾷ B. Sed nunc de illa praepositionis forma, quae in mensium Delphicorum nominibus Ποιτρόπιος et Ἐνδυσποτρόπιος inest, non amplius est quod dubitetur. 9 ΚΟΜΑΙ.

---

321 Spartae. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 235. P. Foucart ad Lebas Meg. et Pel. 194 *d* (p. 144).

Ἐπὶ ἱεραπόλου[1] τοῖ Ἀπόλλωνι τοῖ Ἀ|κτίοι[2] Θευδότου τοῦ Σώ-τωνος Ἀνα|κτοριέος, γραμματέος δὲ τᾶι βου|λᾶι Κλεάνδρου τοῦ

Foucartus titulum circiter a. 220 a. Chr. incisum putat cum propter sermonis scripturaeque rationes (scripturam simillimam iudicat titulo Leb.-Fouc. 194 *a*, quo Damioni Ambraciotae proxenia a Lacedaemoniis decernitur), tum quia ea aetate Acarnanes, qui antea hostes fuerant Lacedaemoniorum, cum eis in gratiam rediissent (Polyb. IX, 32). 1 Idem foederis Acarnanici eponymus magistratus est in titulis similibus apud Lebas II 1042. 1043 *ac*. F. 2 In Apollinis Actii tutela fuisse foedus Acarnanum cum ex nummis eorum (Mionnet. n. 1. Suppl. n. 1. 25) tum inde intellegitur, quod decreta Acarnanum omnia praeter hoc in parietinis templi Actiaci inventa sunt. F.

5 Λυκίσκου Ἀνα‖κτοριέος, προμνάμονος[3] δὲ Σωπά|τρου τοῦ Σωτίω-
νος Ἀνακτοριέος, | καὶ συμπρομναμόνων Ἀριστάν|δρου τοῦ Ἀρ-
10 χεστράτου Θυρρείου[4], | Ἀλεξιμάχου τοῦ Καρδαμίωνος Λι‖μναίου,
Φιλιστίωνος τοῦ Δεξάν|δ[ρ]ου Ματροπολίτα, μηνὸς Κουρο-
|τρόπου[5]· ἔδοξε τᾶι βουλᾶι καὶ | τοῖ κοινοῖ τῶν Ἀκαρνάνων,
15 προξένους | εἶμεγ καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ ‖ τῶν Ἀκαρνάνων[6]
κατὰ τὸν νόμον Γό[ρ]‖γιν Ἀλκαμένεος, Δαμαισίδαν Ἀν|δροβόλου,
Λαχάρη Ἐπηράτου Λακε|δαιμονίους, αὐτοὺς καὶ ἐκγόνους, | καὶ
20 εἶμεν αὐτοῖς ἀσφάλειαγ καὶ ἀ‖συλίαγ καὶ πολέμου καὶ εἰράνας,
| καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ | τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάν-
θρωπα πάν|τα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις | καὶ εὐεργέταις
25 τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀ‖καρνάνων ὑπάρχει.

---

3 Obscuram esse huius magistratus naturam suo iure dicit F. Sed nescio an ex nominum ipsorum compositione probabiliter conicere liceat, quum universus senatus βουλή diceretur, singulos senatores μναμόνων nomine usos esse, ex eis qui ad tempus cotidiana senatus negotia peragerent προμνάμονας. Ex quibus qui concilio praefuit quum hoc ipsum decretum fieret, singillatim primo loco recensetur, sequuntur eius collegae (συμπρομνάμονες), ut in plebiscitis Atticis πρόεδρος ἐπιψηφίζων et συμπρόεδροι commemorari solent. 4 Huius civitatis nomen apud scriptores Graecos Latinosque varios in modos corruptum (Θούριον, Θύριον, Θύρεον) sic constanter scribitur cum in titulis (praeter hunc Lebas II 17. 1022) tum in nummis, qui Θυρρέων et Θυρρήων habent (Mionnet II p. 85. Suppl. III p. 472). Foucart ad Lebas n. 17. De eius situ F. provocat ad Heuzey, Le mont Olympe et l'Acarnanie p. 378. 5 Mensis nomen etiam apud Lebas 1043 est, ubi Boeckhius iniuria emendavit Κουρόπου. F. 6 Rarius a gentibus aut societatibus quam a singulis civitatibus decernitur proxenia. Cf. 211, 8. 10.

---

322 Tabula ahenea, inventa Dodonae. Litterae punctis expressae. Ed. Karapanos Dodone et ses ruines p. 52 (tab. XXVIII n. 2).

[Θεὸς τ]ύχα ἀγαθά· | [Ἐπὶ π]ροστάτα Λευ|[χά]ρου, ἀφικομένω|ν

Litterae volgares. 1 Τειχέρμωνος K., quo de nomine valde dubito, etsi quid fuerit non plane certum est. 2 Cf. 321[6]. 3 Tales infinitivi praeterea non inveniuntur nisi in titulis Rhodi vicinarumque insularum. Cf. 305. 331, 12. 38. 357, 5. 13. 19. 4 Privilegia quae plerumque singulis hominibus peregrinis propter insignia eorum de civitate merita tribui solebant interdum etiam integris populis decreta esse complura exempla

5 Ἱποσθένεος, Τει||[σία][1], Ἑρμωνος, Σελί|νιος, ἔδοξε τοῖς | Μο-
10 λοσσοῖς[2] προ|ξενί[α]ν δόμειν[3] | τοῖς Ἀκραγαντί||νοις[4].

docent: De proxenia praeter hunc titulum cf. 323, de immunitate 326, de promantia Delphica 327. 328. Sed haec omnia inferioris aetatis sunt.

323 Delphis in muro substructionum templi. Ed. B. Haussoullier Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 398 n. 7.

Ἔδοξε τᾶι πόλει τῶν Δελφῶν σὺν ψάφοις ταῖς ἐννόμοις· ἐπειδὴ παραγενόμενος | εἰς τὰν πόλιν ἁμῶν Μητροφάνης Μενεκράτεος[1] θεόπροπος[2] καὶ πρεσβευτὰς | παρὰ τοῦ δήμου τῶν Σαρδιανῶν τά τε ⟨τά τε⟩ ὑπάρχοντα Δελφοῖς φ[ιλ]άνθρωπα | ἐκ παλαιῶν χρόνων ποτὶ Σαρδιανοὺς ἀνανεοῦται καὶ ἐνφανίζει ἂν ἔχοντι
5 ||εὔνοιαν πάντες ποτὶ τὰν πόλιν τὰν ἁμετέραν, | ἀγαθᾶι τύχαι, δεδόχθαι ἐπαινέσαι τὸν δῆμον τῶν Σαρδιανῶν ἐπὶ τᾶι εὐνοίαι | ἂν ἔχει ποτὶ Δελφούς, καὶ ὑπάρχειν αὐτοῖς τὰν δεδομέναν ἐξ ἀρχᾶς παρὰ τᾶς | πόλιος τᾶς Δελφῶν προμαντείαν καὶ ἀτέλειαν καὶ προεδρίαν καὶ τἆλλ' ἃ | καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐερ-
10 γέταις. εἶμεν δὲ καὶ τὰν πόλιν τῶν Δελ[φῶν] || πρόξενον[3] τᾶς πόλιος Σαρδιανῶν, καὶ ἐπειδὴ ἀξιοῖ Ματροφάνης ἀποδε[ῖξαι] | τὸ[ν] προθύσοντα[4] διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν πρόξενον[5] Σαρδιανοῖς, οὐ δυ-

Litterarum formae volgares praeter ΞΠΣ. 1 Ipsi Matrophani proxenia decernitur alio plebiscito, edito apud Wescher-Foucart n. 452 et Bull. de corr. Hell. V p. 402 n. 8. Id Anaxandridam archonta habet, cuius annus etsi accurate definiri nequit, tamen quinque senatorum numerus (cf. 313[1]) medium fere saeculum a. Chr. alterum indicare videtur. 2 Qui mittitur ad oraculum consulendum. Cf. 394, 8. H. 3 Magistratus Delphorum iura et officia proxenorum totius civitatis nomine in se recipiunt, quia proxenus privatus Sardianorum non erat, neque tamen sine proxeno sacra facere poterat legatus eorum (cf. not. 5). 4 προθύειν hic idem est, quod alibi κατάρχεσθαι. H. 5 In fanis publicis nulli nisi civi sacra facere licebat (μὴ ἐξεῖναι κατάρχεσθαι εἰς τὸ Ἡραῖον ξένῳ μηδενί 358, 3), aut certe peregrino tum modo permittebatur, quum civis aliquis illa '*prima libamina*' deo obtulisset (ἢν ξένος ἱεροποιῇ τῷ Ἀπόλλωνι, προιερᾶσθαι [i. e. προθύειν, κατάρχεσθαι] τῶν ἀστῶν ὃν ἂν θέλῃ ὁ ξένος 376, 6). At Delphis non, ut Mileti, unicuique civi id concedebatur, sed proxeno eius civitatis cuius erat peregrinus faciendum erat. H.

νατ(ῶν) ὄντων[6] [αὐ]|τῶν πλείον[ο]ς χρόνου παραγενέ(σσ)ται[7] εἰς τὸ μαντεῖον διὰ τὰς αἰτίας | [ἃ]ς ἀπελογίσατο Ματροφάνης, προθύειν αὐτῶι τὰν πόλιν.

6 Emendavi. ΔΥΝΑΤΟΝΤΩΝ lapis, quod H. fortasse errore pro ΔΥΝΑΤΟΥΝΤΩΝ scriptum dicit. At δδυνατεῖν Graecum est, δυνατεῖν non item. 7 ΠΑΡΑΓΕΝΕ.\ΤΑΙ. Supplevi et emendavi. De στ pro σθ cf. 294[12].

324 Tabula ahenea inventa Dodonae. Ed. K. Karapanos Dodone et ses ruines tab. XXVII n. 1. Cf. quae de titulo disputavit C. Bursian Sitzungsberichte der philosophisch-philologischen und historischen Classe der Akademie zu München 1878 II p. 14.

[Θ]ε[ὸ]ς τύχ[α. Λ]εωμάχωι Ἀτιντᾶνι[1] οἱ σ[ύ]|μμαχοι τῶν Ἀπειρωτᾶν[2] ἔδωκαν ἐν Ἀ|πείρωι ἀτέλειαν ἐ|πὶ βασιλέος Νεοπτο|λέμου Ἀλεξάνδρου[3], | ἐπὶ προστά(τα)[4] Δέρκα Μο|λοσσῶν, καὶ ἐντέλειαν[5].

Litterae volgares, expressae scriptura punctata. 1 Atintanes ut extra naturales fines Epiri ad flumen Aoum incolebant, sic certe initio tertii a. Chr. saeculi (not. 3) Epirotarum foederis participes non fuisse ex hoc titulo apparet. B. Postea sane Epiroticis gentibus accensentur a Strabone VII p. 326 Cas. 2 Gentes Epiri tum foedere coniunctae fuerunt cui praeerant Molossi (not. 4), quippe a quibus regium imperium profectum esset. Insolita sane vocabuli vi σύμμαχοι τῶν Ἀπειρωτᾶν hic dicuntur ipsi Epirotae societate inter se coniuncti. 3 Neoptolemus qui anno 295 a. Chr. a Pyrrho interfectus est (Plut. Pyrrh. 5). K. B. 4 Annuus magistratus, cuius nomine in decretis Molossorum (Cf. n. 322, 2) anni civiles indicantur. B. 5 Hoc vocabulum etiam in alio decreto Epirotarum apud Karapanum p. 114 est. E. Egger apud Karapanum p. 200 ius honorum interpretatur; nempe a locutione ἐν τέλει εἶναι descendere adiectivum ἐντελής, ut ἔναρχος ab ἐν ἀρχῇ εἶναι. Quum hoc significet eum qui in magistratu est, ἐντέλειαν ius magistratibus fungendi designare posse. Quae sententia mihi probabilior videtur quam Bursiani, qui ἀτέλειαν et ἐντέλειαν coniuncta ἰσοτελείας vim habere vult; alterum vocabulum indicare, muneribus inquilinorum eum liberari, altero, munera civium ei subeunda esse. At ni fallor in nudo ἀτελείας vocabulo id quod B. vult inesse nequit.

325 Delphis in muro substructionum templi. Ed. B. Haus-

soullier Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 404 n. 14.

Στραταγέοντος Τιμαίου[1] ἔδοξε τοῖς | Αἰτωλοῖς· μηθένα τῶν ἐν Δελφοῖς συνοι|κων[2] ἀτελέα εἶμεν, εἴ κα μὴ δοθῆ[ι] παρὰ | τᾶς πόλιος τῶν Δελφῶν ἀτέλεια· καὶ εἴ || τινοις ἔμπροσθεν [ἁ] ἀτέλεια γέγονε | μὴ δόντων τῶν πολιτᾶν, ὑποτελεῖς | εἶμεν, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ σύνοικοι[3].

Litterae volgares praeter Ξ. 1 Cum proxime hoc decretum a dextra et ab inferiore parte quattuor tituli anni 194|3 a. Chr., a superiore parte unus anni 186|5, alter anni 188|7 a. Chr. incisi sint, H. hunc quoque titulum initio alterius a. Chr. saeculi exaratum esse verisimile iudicat. Ipse tamen testatur, eam esse titulorum dispositionem, ut nihil obstet, quin hunc primum inscriptum, postea demum alios additos statuamus. Quare fieri certe potest, ut Timaeus praetor idem sit de quo dixi 181[1]. 2 Inquilinis, qui alibi μέτοικοι aut πάροικοι vocantur. 3 Memorabile est, Aetolorum concilium de Delphorum rebus publicis decernere. Inde apparet Delphos tum sub illorum imperio fuisse, cuius rei indicium H. suo iure id quoque esse dicit, quod in titulis manumissionum etiam si manumissor Delphus sit, tamen una cum archonte Delphico nonnumquam praetor Aetolus inscriptus inveniatur (Wescher-Foucart 17. 25). Sed nunquam Delphos ipsius foederis Aetolici participes fuisse inde apparet, quod etiam qua aetate plurimum valebant inter Amphictyonas Aetoli, tamen Delphi semper duo suffragia separata ab illis retinuerunt (Cf. 184[1]).

326 Tabula inaedificata supra portam ecclesiae cuiusdam desertae in insula *Poro* (Calauria). Ed. Boeckh Annali dell' Instituto arch. di Roma 1829 p. 155 (Opuscula VI p. 385).

Σιφνίοις ἀτέλεια[1] ἐγ Κα|λαυρέᾳ κατὰ τὰ πάτρια. Ἐπὶ Θεοφείδεος ταμία, ἔδο|ξε τᾷ πόλι τᾶ(ι)[2] Καλαυρεα||τᾶν, ἐπαινέσαι τὰμ πόλιν | τὰν Σιφνίων, ὅτι διατελεῖ | εὔνους ἐοῦσα τᾷ πόλι [τᾷ | Καλαυρεατᾶν----]

Litterae ΘΞΠΣ. 1 Utrum ad portoria haec immunitas referenda sit, an ad liturgias aliaque onera quibus liberentur Siphnii qui Calaureae domicilium habeant, diiudicari non potest quia ipsum decretum intercidit. B. 2 ΤΑΓ. Emendavi. τ(ῶ)γ Boeckh.

327 Delphis in muro substructionum templi Apollinis Pythii. Ed. E. Curtius Anecdota Delphica p. 81 n. 56.

Θεο[ῖ]. | Δελφοὶ ἔδωκαν προμαντείαν Ἀλε]|ξανδρειεῦσι τοῖς ἀπ'
5 Αἰγύπτου, βασι[λεύ]|οντος Πτολεμαίου τοῦ Πτολεμαίου βα[σι]||λέως[1],
ἄρχοντος Ἀρισταγόρα, βουλευόντων | Χαριξένου[2], Ξένωνος, Θευδωρίδα.

Litterae volgares praeter Σ. 1 Ptolemaeum II Philadelphum (285—247 a. Chr.) intellegit Curtius, sed nescio an titulus aliquanto recentior sit. 2 Charixenus Delphus est 207, 4. 17 (192|1 a. Chr.). Sed vix hoc nomen sufficit ad aetatem huius tituli definiendam.

328 Delphis. Edd. C. Wescher Bullettino dell' inst. arch. Rom. 1861 p. 134 n. 2. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 466.

Δελφοὶ ἀπέδωκαν | Ναξίοις τὰν προμαντηΐαν | κατ τὰ ἀρχαῖα[1],
5 ἄρχοντος | Θεολύτου[2], βουλεύοντος ‖ Ἐπιγένεος.

Litterae volgares praeter Π. 1 Cf. 328, 7 sqq. 2 Archontis aetatem eo minus definiri licet, quia sine exemplo unus modo βουλευτής inscriptus est.

329 Tabula marmoris Pentelici inventa inter theatrum Bacchi et odeum Herodis. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 338. Koehler C. I. Att. II 256*b* (p. 425).

Ἐπὶ Φερεκλέους ἄρχοντος[1], ἐπ|ὶ τῆς Οἰνεΐδος ἑβδόμης πρυτ|α-
5 νείας, ἧι Ἐπιχαρῖνος Δημοχ|άρους Γαργήττιος ἐγραμμάτ||ευεν,
Γαμηλιῶνος δευτέραι μ|ετ' εἰκάδας[2], ἐνάτει καὶ εἰκοσ|τεῖ τῆς
πρυτανείας, ἐκκλησί|α· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν Φ|υλαξίας Φα-

Litterae volgares (nisi quod semel v. 22 ϕ pro φ est) dispositae στοιχηδόν. 1 Ol. 119, 1 (304|3 a. Chr.). 2 I. e. undetrigesimo mensis die (Cf. H. Usener Mus. Rh. XXXIV p. 429). Concinunt igitur mensis et prytaniae dierum numerus, ut consentaneum est in anno communi duodecim tribuum aetate. Idem consensus in eiusdem anni titulo C. I. Att. II 255 cernitur.

νίου Ἀναγυράσιο||ς καὶ συμπρόεδροι· ἔδοξεν τῶ|ι δήμωι· Εὐβουλίδης Εὐβούλο|υ Ἐλευσίνιος εἶπεν· ἐπει[δ]ὴ [Φ]|ειδίας ὁ ἰατρὸς διατελεῖ π[ρ]|άττων[3] τὰ συμφέροντα τῶι δήμ||ωι τῶι Ἀθηναίων καὶ τοὺς δεο|μένους Ἀθηναίων θεραπεύων | [φ]ιλοτίμως, καὶ νῦν ἐπιδέδω[κ|ε]ν ἑαυτὸν δημοσιεύειν δωρε|[ά]ν[4], ἐνδεικνύμενος τὴν εὔνοι||αν ἣν ἔχει πρὸς τὴν πόλιν, ἀγα|θεῖ τύχει, δεδόχθαι τῶι δήμω|ι, ἐπαινέσαι Φειδίαν Ἀπολλ[ω]||νίου Ῥόδιον εὐνοίας ἕνεκα [κ]||αὶ ἐπιμελέας, ἣν ἔχων διατελε||ῖ πρὸς τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίω|ν, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν θαλλ|οῦ στεφάνωι. ἀναγράψαι δὲ τό|δε τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέ[α] | τὸν κατὰ πρυτανείαν ἐν στή-[λ]||ει λιθίνει καὶ στῆσαι ἐν τῶ[ι] | Ἀσκληπιείωι.

3 ΠΙΙΑΤΤΩΝ. 4 Medici publici (δημοσιεύοντες) Athenis erant iam Aristophanis aetate (Ach. 1030). Ad quem locum cum scholiasta adnotet οἱ δημοσίᾳ χειροτονούμενοι ἰατροὶ καὶ δημόσιοι προῖκα ἐθεράπευον, eos ab aegrotis pecuniam accepisse negat. Sed ea ipsa de causa ex aerario eis certa merces pendi solebat (cf. 318[4]), ut summae liberalitatis sit quod Phidias gratis illud negotium se suscepturum pollicetur.

330 Tabula marmoris albi, in insula Co in domo privata prope ecclesiam Παναγία τοῦ φόρου. Edd. A. Hauvette-Besnault et M. Dubois Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 201 n. 1.

Πραξιμένης εἶπε· ἐπειδὴ [Ξενότιμος Τι]μοξέ|νου ἔν τε τοῖς πρότερ[ον] χρόνοις [ἐπιμέλ]ειαν | ἐποιεῖτο τῶν πολιτᾶν κατὰ τὰν τέ-[χν]αν τὰν ἰατρικάν, παρέχων αὐτὸς τὰ[ν ἑ]α[υτοῦ τέχνα]ν[1] εἰς || τὰν σωτηρίαν τῶν νοσεύντ[ων, καὶ νῦν------]ετο | τῶν πολλῶν [ὑπὸ ἐπιδαμίου νόσου καμ]όντων, | καὶ τῶν ἰατρῶν τῶν [δαμοσιευόν]των ἐν τᾶι πό|λει ἀρρωσστησάντων [διὰ τὰς κακοπαθ]είας[2] τὰς | γενομένας περὶ αὐτοὺς [καὶ] τὰν ἐπιμέλειαν ἂν || [ἐ]ποιεῦ[ντο] τῶν [κ]αμ[νόντων], Ξενότιμος αὐ[τ]ε|[πάγγελτος] ἀεὶ τοῖς δεομένοις παρείχετο τὰν | [τέχναν, βοαθ]εῖν προαιρε[ύμ]ε[νος] τοῖς ἀρρωσ|[τοῦσιν, τῶν οἰ]κε[ίω]ν οὐδεμίαν [ἐπίστ]ασιν[3] | πο[ιεύμενος], ἀλλ'

Litterae volgares praeter Ξ. Ex litteratura et sermone editores collegerunt, titulum tertii a. Chr. saeculi esse. 1 Supplevi coll. v. 11. τὰ[ν ἰ]α[τρευσι]ν H. et D. 2 Supplevi coll. 331, 10. θεραπ]είας H. et D., quod aptum non est, quia περὶ αὐτοὺς utique ad medicos, non ad aegrotos spectat. De voce κακοπαθία cf. 246[11]. 3 Supplevi. ἐπαόξ]ασιν H. et D. ἐφιστάναι

15 ὁμοίως περὶ πάν[τας τοὺ]ς πολί‖[τ]ας [σπουδ]άζων διέσωισε πολλούς, [δεδ]όχθαι | τῶι δάμωι, ἐπαινέσαι Ξενότιμον Τιμοξένου καὶ | στεφανῶσαι χρυσῶι στεφάνωι εὐνοίας ἕνεκεν | καὶ ἐπιμελείας ἃμ ποιεύμενος διατελεῖ τῶν πο|λιτᾶν· ὁ δὲ ἱεροκᾶρυξ
20 τοῖς Διονυσίοις ἀναγγει‖λάτ[ω], ὅτι ὁ δᾶμος στεφανοῖ Ξενότιμον Τιμοξέ|[νου ἀ]πὸ ἀργυρίου ἐκ τῶν νόμων πλείστου. | [ἐψαφίσατο ἁ] ἐκκλησία χειροτονίαι μεγίσταν | [δ]ω[ρεὰ]ν δόμεν εὐνοίας ἕνεκεν καὶ ἐπιμελείας | [ἃμ ποιεύμενος διατελεῖ κατὰ
25 τὰ]ν τέχναν τῶν ἐν ‖ [τᾶι πόλει---------] ὅπως εἰδῶντι|----
----

---

est animum advertere ad aliquid, rationem habere alicuius rei. Quae eadem notio commode exprimitur circumlocutione ἐπίστασιν ποιεῖσθαί τινος. Cf. Polyb. II, 40, 3 τίνα δ' ἦν ἑκάστοις τὰ πραχθέντα καὶ πῶς καὶ κατὰ ποίους καιρούς, πειρασόμεθα δηλοῦν, ἀεὶ κατὰ τὸ πρέπον τῇ γραφῇ ποιούμενοι τὴν ἐπίστασιν.

---

331 Tabula marmoris caerulei fracta in duas partes, inventa in insula Carpatho. Ed. C. Wescher Revue archéologique N. S. VIII (1863) p. 469 (A. Vercoutre Revue arch. N. S. XXXIX (1880) p. 317).

----οίου Βρυκούντιος[1] εἶπε· ἐπειδὴ Μην[ό]κρι]τος Μητροδώρου Σάμιος δεδαμοσιευ|[κὼ]ς[2] ἔτη ὑπὲρ τὰ εἴκοσι ἐκτενῶς τε καὶ
5 φιλο|[τί]μως θεραπεύων διατετελέκει[3] πάντας ‖ [κ]ατά τε τὰν ἐμπειρίαν καὶ τὰν ἄλλαν ἀνα|[σ]τροφὰν ἀνέγκλητον αὐτὸν παρέσχηται, | λοιμικᾶς τε διαθέσιος γενομένας καὶ πολλῶν | εἰς τοὺς ἐσχ[ά]του[ς] κινδύνους ἐμπεσόντων | οὐ μόνον τῶν δαμετᾶν ἀλλὰ
10 καὶ τῶν παροικεύν‖των[4], τὰν πᾶσαν ἐκτένειαν καὶ κακοπαθίαν[5]

Litterae volgares. 1 Βρυκούντιοι quinto a Chr. saeculo inter Atheniensium socios recensentur C. I. Att. I 37. 231. 233. Sed Carpathi insulae oppidum fuisse situm in loco qui hodie vocatur Βουργούντα, Wescherus demum hoc titulo invento vidit. Nunc complures noti sunt tituli illic inventi cum ethnico Βρυκούντιος (Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 262 n. 1. 270 n. 10. 276 n. 1. 277 n. 3. 5. 278 n. 7. 9). 2 Cf. 329[4]. 3 Perfectum est declinatum ad exemplum praesentis, ut γεγόνει v. 11 διατετελέκει v. 17 τετιμάκει v. 37, non plusquamperfectum omisso augmento syllabico. De illa perfecti forma Doriensium propria cf. Ahrens Diall. II p. 329 sqq. 4 Inquilinorum. 5 Cf. 330[2].

| παρεχόμενος παραίτιος γεγόνει τᾶς σωτηρ[ί]|ας, πρὸ τοῦ δὲ μισθωθήμειν[6] διατρίβων ἐν[θάδε] | πολλοὺς τῶν δαμετᾶν ἐν ἐπι-
15 κινδύν[οις] | διαθέσεσι γενομένους ἔσωσε (μ)[ι]σθὸν[7] ο[ὐ ‖ δεξάμ]ε-νος εὐνόμ(ω)ς[8] τε καὶ [δικ]αίως.. | ...ον τῶν κατοικεύ[ν]των ἐν τῶι περιπολ[ίωι | αὐτὸ]ς[9] (π)ορευόμενος[10] διατετελέκει· ὅπως οὖν | [κ]αὶ ὁ δᾶμος ὁ Βρυκουντίων φαίνηται εὐχάρι|[στο]ς καὶ
20 τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἰατρῶν τιμῶν, ‖ [κ]υρωθέντος τοῦδε τοῦ ψα-φίσματος δεδόχθ[αι | τῶ]ι δάμωι, ἐπαινέσαι Μηνόκριτον Μητρο-δώρο[υ | Σ]άμιον καὶ στεφανῶσαι χρυσέωι στεφάνω[ι | κα]ὶ ἀνα-γορεῦσαι ἐν τῶι ἀγῶνι τῶν Ἀσκλαπιεί[ω]ν, ὅτι ὁ δᾶμος ὁ Βρυ-
25 κουντίων ἐπαινεῖ καὶ ‖ [σ]τεφανοῖ χρυσέωι στεφάνωι Μηνόκριτον | [Μ]ητροδώρου Σάμιον ἐμπειρίας ἕνεκα καὶ καλο[κἀ|γ]αθίας. ἐξέστω δὲ Μηνοκρίτωι καὶ εἰς τὰς παναι[γ]ύρεις παραγίνεσθαι ἃς συντελοῦντι Βρυκούντι|οι. τὸ δὲ γενόμενον τέλεσμα εἰς τὸν
30 στέφανον ‖ τελεσάτω ὁ ταμίας. μετὰ δὲ τὰν κύρωσιν τοῦδ[ε | τ]οῦ ψαφίσματος ἐλέσθω ὁ δᾶμος παραχρῆμ[α | ἄν]δρα, ὁ δὲ αἱρε-θεὶς (α)[ἰτησ](ά)σθω ἐν τ[ῶ]|[ι][11] σ[ύμπ]α[ντι[12] | δ]άμωι τὰν δόσιν τοῦ στεφάνου καὶ ὥςτε ἀναθέ|μειν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ποτειδᾶνος

---

6 Antequam medicus publicus fieret; ex verbo ipso patet, eum non ut Phidiam (n. 329) hoc officium gratis suscepisse. Wescherus sane interpretatur '*au lieu de se faire payer*'. At eum praepositionum πρὸ et ἀντὶ notiones confudisse manifestum est. 7 Λ.ΣΘΟΝ 8 FΥΝΩΜΟΣ 9 Supplevit Vercoutre. 10 ΓΟΡΕΥΟΜΕΝΟΣ 11 Λ....ΛΣΘΩFΝΤΟ. Supplevi. 12 Supplevi. W. totum locum sic constituit: ὁ δὲ αἱρεθεὶς ἀ[γγειλά]σθω ἐν τ[ῷ] σ[υν]α[κτῷ(?)|δ]άμῳ. At neque medium ἀγγείλασθαι sermonis usui accommodatum est neque totum enuntiatam sanam habet sententiam. Nam quod ipse proposuit, hominem eligendum esse qui decretum lapidi incidendum curaret, id quomodo in his verbis inesse possit non video. Denique συνακτὸς δᾶμος sine exemplo est. Mea sententia Brycuntii non civitatem efficiunt, quae sui iuris sit, sed partem modo maioris civitatis, ut Lindii Ialysii Camirenses Rhodiorum. Quare ut in titulis Rhodiis ὁ σύμπας δᾶμος distinguitur a tribus illis populis, sic Brycuntiorum decretum totius civitatis suffragiis confirmandum est. Id sane dubitari licet, utrum ille universus populus Carpathiorum sit, an Brycuntii simul cum reliquis Carpathi insulae oppidulis tum ipsius Rhodiorum civitatis partem effecerint. Quod propterea mihi non improbabile videtur, quia in nonnullis titulis sepulcralibus Carpathi insulae pagorum Rhodiorum nomina inventa sunt (Καμύνδιος Bull. de corr. Hell. IV (1880) p. 270 n. 10. Ἀργεῖος p. 272 n. 18); nam si homines illi in peregrina terra sepulti essent, nonne consentaneum est futurum fuisse ut Rhodii potius appellarentur? Cf. praeterea notam insequentem.

35 τοῦ Πορθμίου[13] || στάλαν λιθίναν καὶ ἀναγράψαι εἰς αὐτὰν τὸ | ψάφισμα καθ' ὃ τετιμά(κ)ει[14] ὁ δᾶμος ὁ Βρυκουντίων | [Μ]ηνόκριτον Μητροδώρου Σάμιον [ἐμπειρί(α)ς [ἕν|εκε]ν [καὶ καλοκἀγαθίας----------]

13 Cf. titulos Bull. de correspondance Hellénique IV (1880) p. 262 n. 1. 264 n. 2. Ex priore titulo apparet, commune fuisse omnium Carpathiorum fanum, nam donarium deo dedicant tres homines, Bryountii duo et unus Nisyrius 'αἱρεθέντες ἱεραγ(ωγ)οὶ ὑπὸ τοῦ σύμπαν(τος) δάμου', ubi item Rhodiorum an Carpathiorum populus intellegatur ambigi potest (cf. not. 12). 14 ΤΕΤΙΜΑΗΕΙ. Emendavi. De hoc perfectorum genere cf. not. 3. Wescher καθότε τιμαήει, quam Aeolicam formam dicit. Sed neque quomodo ea Carpathum pervenerit perspicitur, nec quid sibi velit καθότε.

332 Fragmentum marmoris albi inventum Deli. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 345 n. 1.

Θεοί. | Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι·[1] | Ἀριστόλοχος Νι-
5 κοδρόμου εἶπ[εν·] | ἐπειδὴ Δημοτέλης Αἰσχύλ[ου] || Ἄνδριος ποιη-
τὴς ὢν πεπραγμ[ά]|τευται περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὴ[ν] | πόλιν τὴν
Δηλίων καὶ τοὺς μύθου[ς] | τοὺς ἐπιχωρίους γέγραφεν, | δεδόχθαι
10 τῶι δήμωι, ἐπαινέσαι || Δημοτέλην Αἰσχύλου Ἄνδριον | ἀρετῆς
ἕνεκα καὶ εὐνοίας τῆς περὶ | τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον τὸν Δη-
λίω[ν] | καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν δάφνη[ς] | στε[φάνωι, κα]ὶ ἀναγο-
15 ρεῦσαι τὸν || ἱερ[οκήρυκα--------]

Litterae volgares praeter Σ. 1 Deliorum; hinc et ex v. 12 apparet, titulum anno 167 a. Chr., quo insula Atheniensibus reddita est, utique antiquiorem esse. Quot annis antiquior sit, definiri non licet, sed certe non ante tertium a. Chr. saeculum incisus videtur.

3. Senatus, magistratus, iudicia.

333 Basis quadrata lapidis Eleusinii, a tribus partibus inscripta (*a* in fronte, *b* in latere sinistro, *c* in dextro) inventa

ad aedem S. Demetrii Katephoris. Edd. Kumanudis Philist. I p. 190 sqq. Koehler C. I. Att. II 114. Cf. quae exposuit Riedenauer, Verhandlungen der phil. Ges. in Würzburg 1862 p. 77 sqq.

a

Ἡ βουλὴ ἡ ἐπὶ Πυθοδότου [ἄρχοντος[1]] | Ἡφαίστωι[2], στεφανωθεῖσ[α ὑπὸ] (τ)οῦ[3] δήμου | ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης.

Δεινόστρατος Δεινιάδου Ἀγρυλῆθεν εἶπεν· ἐπειδὴ ἡ βουλὴ ἡ ἐπὶ Πυθοδότου ἄρχοντος, ψηφισαμένη κρίσιν ποιῆσαι[4] τῶν λεγόντων
5 ἐν τεῖ βουλῆι ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυ[τα]||νείας καὶ τιμῆσαι ὃς ἂν δοκεῖ αὐτεῖ ἄριστα λέγων καὶ πράττων καὶ ἀδωροδοκήτως ὑπὲρ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων διατετελεκέναι τὸν ἐνιαυτόν, ἔκρινεν διαχειροτο[νή]||σασα περὶ τούτων ἡ βουλὴ Φανόδημον Διύλλου Θυμαιτάδην, δεδόχθαι τῆι βουλῆι[5], ἀγαθῆι τύχηι τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ τῆς βουλῆς ἐπαινέσαι Φανόδημον Διύλλου Θυμαιτά[δην] | ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης τῆς εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνωι ἀπὸ : ΓΗ : δραχμῶν, τὸ δὲ ἀργύριον εἶναι τὸ εἰς τὸν [στέ]||φανον ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα[6] ἀναλισκομένων τεῖ βουλεῖ. ἀναγ[ρ]άψαι δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ἀνάθημα τῆς βουλῆς τόδε τὸ ψήφισμα τοὺς αἱρεθέντας[7] ποήσασθαι τὸ

Litterae volgares. 1 Ol. 109, 2 (343|2 a. Chr.). 2 Ad hoc donarium spectat decretum primum lateris *b* (v. 17—23), ubi sane praeter Volcanum etiam Minerva Ἡφαιστία commemoratur. Quam hic propterea omissam coniecit K., quia ipsius Volcani statua huic basi imposita fuisset. 3 ΓΟΥ 4 Tale iudicium praeterea nusquam commemoratur, nam Aeschinis locus I, 109 sqq., ad quem provocat R., ad honores et praemia toti senatui a populo decernenda potius spectat. 5 Non probuleuma hoc est, sed ut omnino unicuique collegio licebat de suis ipsius rebus decernere, sic senatus eum ex suo numero qui omnium maxime hoc honore dignus esse videretur, suo nomine corona ornat. V. Heydemann, De senatu Atheniensium quaestiones epigraphicae selectae. Argentor. 1880 p. 11 [157]. 6 I. e. ψηφίσματα τῆς βουλῆς. Ut populo, sic senatui quoque certa pecuniae summa legibus attributa erat, ex qua sumptus ex senati decretis necessarii fierent. Cf. Heydemann p. 12 [158]. 7 Iam electi erant homines illi, nam decretum *b* v. 17—23 sine dubio et hoc et reliquis quae in

ἀνάθημα. ὅπως δ' ἂν[8] καὶ ὁ | δῆμος εἰδὼς τὰ ἐψηφισμένα τῆι βουλῆι περὶ Φανοδήμου τιμήσει καὶ αὐτὸς [κ]αὶ στεφανώσει, ἐὰν δοκεῖ τῶι δήμωι καθάπερ τῆι βουλῆι, τοὺς προέδρους οἳ
10 ἂν λάχωσιν προεδρεύειν ἐν ‖ τῶι δήμωι εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ Φανοδήμου, καὶ ἀνα[γνῶ]ναι τόδε τὸ ψήφισμα τὸγ γραμματέα τῶι δήμωι, γνώμην δὲ ξυνβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δ[ῆ]μον, ὅτι δοκεῖ τῆι βουλῆι, ἐπειδὴ Φανόδημος Διύλλου Θυμαιτάδης καλ[ῶς κ]αὶ φ[ι]λοτίμως καὶ ἀδωροδοκήτως βεβούλευκεν, λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα ὑπὲρ τῆς βουλῆς καὶ | τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων, ἐπαινέσαι αὐτὸν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης τῆς εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων [καὶ τοὺς συμμ]άχους, καὶ στεφαν[ῶ]]σαι χρυσῶι στεφάνωι ἀπὸ : X : δραχμῶν ἐπειδὰν τὰς εὐθύνας δῶι· τὸ δὲ ἀργύριον εἶναι τὸ εἰς τὸν στέφανον ὁπόθεν ἂν τῶι δήμωι δοκεῖ. ὅπως ἂν [οὖν καὶ οἱ ἄλλοι ἅπαν]τες εἰδῶσι ὅ[τι] | ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλὴ ἐπίσταται χάριτας ἀποδιδόναι τοῖς ἀεὶ λέγουσιν καὶ πράττου[σιν τὰ βέλτιστ]α ὑπὲρ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, [ἀναγράψαι τόδε τὸ ψήφισ]μα τὸν γραμ-
15 [μα‖τέα] τὸν κατὰ πρυτανείαν ἐν στήληι λι[θίνηι] καὶ στῆσαι ἐν ἀκροπόλει[9], εἰς δὲ τὴν ἀνα[γραφὴν τῆς στ]ήλης δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ δήμου Δ[-- δραχμὰς ἐκ τῶν κατὰ ψηφί]σματα | [ἀναλισκομ]ένων [τῶι δήμωι].

b

[Φα]νό[δημος Δι]ύλλου Θυμαιτάδης εἶπεν· --------|.ανα----
--ον ἑλέσθαι τὴν βουλὴν αὐτίκ[α μάλα--------]ε----|---
----τον καθότι ἂν αὐτοῖς δοκῆι ἄρισ[τ-------] ἀναθεῖναι τό
20 τε ἄγα‖[λμα τῶι τε Ἡφαίστωι τὴν βο]υλ[ὴν κ]αὶ τῆι Ἀθηνᾶι τῆι Ἡφαιστίαι[10], ἐπιγρ[άψαι δὲ τὸ ψήφισμα τόδε καὶ τοὺς β]ουλευτὰς[11] πατρόθεν καὶ τοῦ δήμ|[ου οὗ ἕκαστός ἐστι τὸ ὄνομα, οἳ

---

eodem lapide sunt antiquius est. 8 Hinc incipit probuleuma. Nam quae sequuntur fieri non potest quin de altera corona, populi, non senatus nomine Phanodemo tribuenda, intellegantur. Sed probuleuma, non ipsum propuliscitum lapidi inscribitur, quia totum hoc monumentum a senatu dedicatum est. Quare non necesse est cum Hartelio Studien über attisches Staatsrecht und Urkundenwesen p. 191 sq. statuere, omnino populi suffragiis hoc probuleuma ratum non factum esse. 9 In arce igitur plebisciti ipsius exemplum lapidis inscriptum erat, quod aetatem non tulit. 10 Cf. Hesych. Ἡφαιστία· Ἀθηνᾶ. καὶ πόλις τῆς Λήμνου. R. 11 Non omnes, sed

ἔθυσαν] ἐφ' ὑγι[εί]αι καὶ σωτηρίαι τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου [τοῦ Ἀθηναίων· ἐπιγράψαι δὲ καὶ τὸ ψήφισ]μα[12] καθ' ὃ ἐστεφανώθη ἡ βουλὴ | [ὑπὸ τοῦ δήμου ἐν τ]ῆι ἐν Διονύσου[13] ἐκκλησίαι, δόξασα καλῶς ἐπιμε[μελῆσθαι τῆς εὐκοσμίας τῆς περὶ] τὴν ἑορτὴν τοῦ Διονύσου τα[ῦ--------]

[Κηφι]σοφῶ[ν] Καλλιβίου Παιανιεὺς[14] εἶπεν· ἐπειδὴ ἡ βουλὴ ἡ ἐ[πὶ Πυθοδ]ότο[υ ἄρχ]οντος καλῶς καὶ δικαίως ἐπε|[μελή]θη [τῆ]ς εὐκοσμίας τοῦ θεάτρου[15], ἐπαινέσαι αὐτὴν καὶ στεφα[νῶ]σαι χρυ-
25 σῶι [στεφ]άνωι ἀπὸ : ΓΗ : δραχμῶν· δοῦναι δὲ αὐτ[.‖--------
δ]ραχμὰς τοὺς ταμίας οὓς εἴρηται ἐκ τοῦ νόμου τοῖς δ[όξ]ασιν ἄριστα τῶν βουλευτῶν ἐπιμεμελῆσθαι τῆς εὐκοσ[μίας].

[.....ω]ν Ἀντικράτους Παμβωτάδης εἶπεν· τύχηι ἀγαθῆι, ἐψηφίσθαι τῆι βουλῆι, ἐπειδὴ Εὔδοξος Θεαγ[γέλου | Συπαλ]ήττιος[16] καλῶς καὶ δικαίως ἐπεμελήθη τῆς διοικήσεως ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐφ' ἣν εἱρέθη[17], καὶ τῆς ἄλλη[ς εὐ]κοσμί[ας τῆς βου-

---

qui totius senatus nomine sacra fecerant pro salute et valetudine senatus populique. Intellegendi videntur ministri senatus quorum nomina v. 38—41 perscripta sunt. Koehler. 12 V. 23—25. 13 Cum reliqua comitia ordinaria in Pnyce haberentur, lege cautum erat ut postridie Pandia (septimo decimo Elaphebolionis die) populus conveniret in theatrum Dionysiacum, ut de sacris modo peractis probolae fierent aliaque ad ferias Dionysiorum spectantia deliberarentur (Dem. XXI, 8 sqq. τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐν Διονύσου τῇ ὑστεραίᾳ τῶν Πανδίων· ἐν δὲ ταύτῃ χρηματίζειν πρῶτον μὲν περὶ ἱερῶν, ἔπειτα τὰς προβολὰς παραδιδότωσαν τὰς γεγενημένας ἕνεκα τῆς πομπῆς ἢ τῶν ἀγώνων τῶν ἐν τοῖς Διονυσίοις. Aesch. II, 64 τοὺς πρυτάνεις μετὰ τὰ Διονύσια τὰ ἐν ἄστει καὶ τὴν ἐν Διονύσου ἐκκλησίαν προγράψαι δύο ἐκκλησίας, τὴν μὲν τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, τὴν δὲ τῇ ἑνάτῃ ἐπὶ δέκα). R. Memorabile est, etiam postea, cum omnia comitia in theatro haberentur, tamen illud sollemne huius contionis nomen mansisse (C. I. Att. II 307. 420). 14 Pater sine dubio est Callibius Cephisophontis f. Paeaniensis scriba senatus 378|7 a. Chr. (n. 63, 2). 15 De eadem re hic dici, de qua supra v. 22 dictum erat apparet. Curaverat senatus ut ludi scaenici quam splendidissimo apparatu fierent et theatrum quam pulcherrime exornaretur. R. 16 Eum ἀντιγραφέα senatus fuisse coniecit R., qua de re suo iure dubitat C. Schaefer de scribis senatus populique Atheniensium, Gryphiswaldiae 1878 p. 30. Minus recte idem mihi negare videtur, hunc hominem senatorem fuisse. Nam quae in altero decreto v. 43. 44 leguntur διετέλεσε τὰ βέλτιστα συμβουλεύων mihi non videntur quadrare nisi in senatorem. Ut enim συμβουλεύειν τῷ δήμῳ uniuscuiusque civis est, sic συμβουλεύειν τῇ βουλῇ nulli licet nisi senatori. 17 Lapicidae neglegentia legitimus verborum ordo (ἐφ' ἣν ἡρέθη

λῆς μετὰ τῶν πρυτάνεων τῶν ἀεὶ πρυτανευόντων, ἐπαινέσαι αὐτὸν καὶ στεφανῶσαι χρυ|[σῶι στε]φάνωι ἀπὸ : ΓΗ : δραχμῶν, ἐπειδὰν τὰς εὐθύνας δῶι· ὅπ[ως] δ' ἂν ποιηθῆι ὁ στέφανος καὶ
30 ἧι φανερὰ ἡ δωρεὰ ἡ πα[ρὰ ‖ τῆς βουλῆ]ς, ἑλέσθαι πέντε ἄνδρας τὴν βουλὴν αὐτίκα μάλα, οἵτινες ποήσονται τὸν στέφανον· τοὺς δὲ ταμί|[ας δοῦναι τ]ὸ ἀργύριον ἐκ τῶν κατὰ ψηφίσματα ἀνα[λισκο]μένων τῆι βουλῆι.[18] ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα | [ἐπὶ τὸ ἀνά]θημα τῆς βουλῆς τῆς ἐπὶ Πυθοδότο[υ ἄρχ]οντος.

c

[γραμματ]ε[ὺ]ς κατὰ π[ρυτα]νείαν[19]
Κλεόστρατος Τιμοσθένους Αἰγιλιεύς[20]
35 ἐπὶ τὰ ψηφίσματα[21]
Δημόφιλος Πανταλέοντος Ἀγρυλῆθεν[22]
ἐπὶ τὸ θεωρικόν[23]

ὑπὸ τῆς βουλῆς) turbatus. Cf. 137. 1118. 18 Cf. not. 6. 19 Eodem tempore quo scriba senatus, quem ad id tempus suum quaeque prytanis habuerat, annuus esse coepit, intra annorum 367|6 et 363|2 a. Chr. spatium (cf. 78[2]), alter scribe, γραμματεὺς κατὰ πρυτανείαν, institutus videtur (C. I. Att. II 61), qui sane ab huius demum inscriptionis aetate (348|2 a. Chr.) frequentius in titulis commemoratur. C. Schaefer de scribis p. 30. 20 Timosthenis Aegiliensis apud Demosthenem XLIX, 31 sqq. mentio fit (Ol. 102, 1. 372|1 a. Chr.), qui quin huius Cleostrati pater sit vix est dubitandum. 21 Quum inter omnes senatus ministros unus γραμματεὺς τῆς βουλῆς hic desideretur, eum ipsum sub hoc vocabulo, quod significat eum qui in tabulario senatus exempla decretorum servat, latere suspicatus est Schaefer p. 38, concedens sane permirum esse quod is magistratus hoc uno loco nomen ceteroquin plane ignotum gereret. 22 Demophilus Agrylensis, idem sine dubio, trierarchus est in tabula navali anni Ol. 105, 4. 357|6 a. Chr. (C. Schaefer Mitth. des arch. Inst. in Athen V p. 45. 50). Neque improbabilis est Riedenaueri coniectura, eundem esse Demophilum, qui illa aetate saepius commemoretur pagi patrisve nomine non addito (Aesch. I, 86 c. schol. Athen. XV, 696 a. Plut. Phoc. 38). 23 Sic in lapide esse testatur Koehler, Kumanudis θεατρικόν legerat. Aut eum a senatu delegatum fuisse, qui una cum theoricorum praefectis theorica administraret, aut, si liceret a Koehleri sententia qui hos omnes homines senatus ministros iudicasset recedere, unum omnino hominem Athenis theoricorum curam habuisse eumque hic recenseri coniecit Schaefer de scribis p. 38 not. 2. Nam Aeschinis locum III, 25, ex quo volgo colligeretur collegium praefectorum fuisse, non necessario sic intellegi. At mihi prior Schaeferi sententia probabilior videtur, quia ex totius monumenti natura non satis intellegitur, quo iure alii homines quam senatus ministri hic inscribi potuerint.

Κηφισοφῶν Κεφαλίωνος Ἀφιδναῖος[24]
βουλῆς ταμίαι[25]
40 Ἀντικλῆς Ἀριστοκράτους Κυδαθηναιεύς
Δρομοκλείδης Θρασυμήδους Ἀγνούσιος
Βράχυλλος Βαθύλλου Ἐρχιεὺς εἶπεν[26]· ἐπειδὴ Εὔδο[ξ]ος καλῶς καὶ δικαίως ἐπεμελήθη ὧν αὐτῶι ἡ βουλὴ προ[ξέταξεν] | τῆς τε διοικήσεως τῆι βουλῆι καὶ τῆς εὐκοσμίας μετὰ τῶν πρυτάνεων τῶν ἀεὶ πρυτανευόντων, καὶ διετ[έλεσε τὰ] | βέλτιστα συμβουλεύων, [δ]εδόχθαι τῆι βουλῆι, ἐπαινέσαι Εὔδοξον Θεαγγέλου
45 Συπαλήττιον ἀρετῆς ἕ[νεκα καὶ δικαι]||οσύνης τῆς εἰς τὴν βουλήν, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνωι ἀπὸ : ΓΗ : δραχμῶν, ἐπειδὰν τὰς εὐ[θύνας δῶι· τὸ δὲ ἀρ]|γύριον εἶναι εἰς τὸν στέφανον π[α]ρ' [ἑκ]άστου τῶν βουλευτῶν· εἶναι [δὲ] αὐτῶι καὶ παρὰ τοῦ δ[ήμο]υ [εὑρέσθαι ἀγαθὸν ὅτι ἂν | δ]ύνηται. ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψή[φισμα ἐπὶ τὸ] ἀνάθημα τῆς βουλῆ[ς τὸ ἐπὶ Πυθοδ]ότου ἄρχοντος· [εἰ]ς [δὲ τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν ἀνάθε]σιν τ---------

24 Testis citatur apud Dem. XLV, 19, ubi sane levi librariorum errore Κεφάλωνος scriptum exstat. Idem sine dubio est Cephisophon Aphidnaeus praetor n. 351, 36. 25 Duos etiam C. I. Att. II 61, qui titulus item medii saeculi a. Chr. quarti esset, commemorari, quum posteriore tempore semper singuli essent, monuit Heydemann de senatu p. 12 [158]. 26 Quaenam ratio huic decreto cum altero de eiusdem hominis honoribus facto (v. 26—32) intercedat, homines docti ambigunt. Riedenauerus enim utrumque idem esse, sed quum populus noluisset etiam alia praemia tribuere Eudoxo, emendatum esse decreti tenorem ita, ut praecipue formula illa εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ παρὰ τοῦ δήμου εὑρέσθαι ἀγαθὸν ὅτι ἂν δύνηται omitteretur, quippe quae populi suffragiis ad irritum redacta esset. At sic neque intellegitur, qui fiat ut non idem homo in utroque rogationem tulisse scribatur, cum tamen una rogatio sit, non duae, neque qua de causa omnino utraque decreti forma lapidi incisa sit. Simplicior quidem est Heydemanni sententia de senatu p. 11 [157], senatores secutos esse Brachylli rogationem, reiecta Anticratis cuiusdam [rectius dixisset Anticratis filii]; sed vereor ut verior sit. Nam quis unquam praeter decreta etiam rogationes reiectas lapidi incidi iussit? Mea quidem sententia per annum quo senatoris munere functus est Eudoxus, bis aliis temporibus aliaque de causa laudatus coronatusque est.

334 Basis quadrata marmoris Hymettii inventa Athenis in fundamentis domus I. Pikri. Ed. A. Hauvette-Besnault Bulletin

de correspondance Hellénique V (1881) p. 361. Plenius et accuratius E. Gollob Wiener Studien III p. 209 sqq. *A* in fronte, *B* et *C* in lateribus. Nominum columnae tres (*a b c*) una iuxta alteram positae sunt.

A

Αἰγηΐδος πρυτάνεις ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Νικομάχου ἄρχοντ[ος[1]] | στεφανωθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου ἀρετῆς ἕνεκ[α] | καὶ δικαιοσύνης.

a

Ἐρχιεῖς
Θαρρίας Θαρριάδου
Κυδίας Λυσικράτους
Χαιρέας Παραμύθου
Φύλαρχος Παραμύθου
Ξενοκλέης Καλλιάδου
Πολυκλείδ[η]ς Καλλιστράτου
Γαργήττιοι
Διόδωρος Φιλοκλέους
Ἀ[λε]ξίας Ἡγησίου
[Σ]μικρίας Φιλοκήδους
Ἀρ[ε]σίας Παυσίου
Φιλαΐδαι
Διονύσιος Ἡφαιστίωνος[2]
Εὐθυκλῆς Ἀμεινίου
Εὐθύδημος Ἀμεινίου
[Κ]υδαντίδαι
Πυθίων Αἰσχρωνίδου
[Δ]ημόστρατος Δημοστράτου
[Ἰ]ωνίδαι
Μηλιεὺς Ἰλιονέως[5]

b

Ἰκαριεῖς
Τιμόκριτος Τιμοκράτους
Ἀριστοφάνης Εὐκλείδου
Ἀρχεναύτης Ἀρχεναύτου
Ἐρατίων Ἐρατίωνος
Ἀρίγνωτος Βαβυρίου
Ἑστιαιῆς
Ποσείδιππος Καλλικράτους
Βατεῖς
Λυσίστρατος Πολυεύκτου[3]
ἐκ Κολωνοῦ
Καλλιφάνης Καλλικλέους
Θεάγης
Κολλυτείες[4]
Χαιρεφῶν Θράσωνος
Ἄλεξις Σωσιάδου
Φερεκράτης Φιλοκράτους
Πλωθεῖς
Χαιρίας Χαιρίου
Ὀτρυνῆς
Φιλῖνος Θεοδώρου
Ἐρικεεῖς
Ἐπαμείνων Ἐπαινέτου

Litterae volgares. 1 Ol. 109, 4 (344|0 a. Chr.). 2 Idem homo est in alio prytanum Aegeidis laterculo C. I. Att. II 329 (C. I. G. 188). Demoticon illic graviter corruptum ex hoc titulo restituendum est. H.-B. 3 Polyeuctum Lysistrati f. Batensem, qui Olbio archonte a Mesogeis corona aurea ornatus sit (C. I. Att. II 602) huius prytanis filium fuisse monet G. 4 De hac scriptura cf. Hermae XVII p. 40 sq. 5 Quum undequinquaginta

C

Ἁλαιεῖς
5 Λυσιμαχίδης Λυσιπόλιδος
Εὔβιος Αὐτοσθένους
Ἀπολλόδωρος Ἀρχίου
Εὐνοστίδης Θεοφάντου
Καλλιμήδης Ἀρχεμάχου
10 Τειθράσιοι
Δημοσθένης Δημοφῶντος
Δημόφιλος Δημοκλείος
Καλλίστρατος
Προκλείδης Προξενίδου
15 Φηγαιεῖς
Ἀκήρατος Ἀρχεδήμου
Θεόμνηστος
Θεόδωρος Θεόγνιδος
Ἀραφήνιοι
20 Ἐλπῖνος Σωσιγένους
Καλλίμαχος Μνησιθείου
ἐγ Μυρρινούττης
Θεόφιλος
Ἀγκυλῆθεν[6]
25 Εὔβιος Εὐβιότου
Διομειεῖς
Δωρόθεος Θεοδώρου
[Ἀ]γκυλῆθεν[6]
Μελήσιππος Μελησίου
30 [Θ]αρρίας Ἐρχιεὺς εἶπεν· ἐψηφίσθαι τοῖς φυλέταις[7], ἐπειδὴ Ποσείδιππος Ἑστιαιόθεν ὁ ταμίας | [τῆ]ς φυλῆς καλῶς καὶ [δικαί]ως ἐταμίευ[σε τοῖ]ς φυλέτ[αις], καὶ τὰ ἱερὰ ἀπέθυσε ὑπὲρ τῶν πρυτάνεων, | [ὅ]σα ἔδει τυθῆναι[8], ἐπαιν[έσ]αι αὐτὸν ἀρετῆς ἕ[ν]εκα [καὶ δι]καιοσύνης τῆς περὶ τοὺς πρυτάνες | [καὶ στ]εφανῶσαι θα[λλοῦ στεφάνωι----]

B

Ἀριστοφάνης Ἰκαριεὺς εἶπεν· ἐψηφίσθαι τοῖς φυλέταις ἐπαινέ-
35 σαι[9], ἐπειδὴ καλῶς καὶ [δι]καίως || ἐπεμελήθησαν τῆς συλλογῆς τοῦ δήμου[10] καὶ τῆς [δι]αδόσε(ω)ς τῶν συνβόλων[11] καὶ ἐπόησαν

modo prytanum nomina exstent, quinquagesimum nomen versu proxime insequente periisse coniecit H.-B. Sed G. testatur, illic nihil scriptum fuisse. Quare unius prytanis nomen omnino omissum videri, ut compluria in titulo C. I. Att. II 329 (Koehler Mitth. des arch. Inst. in Athen IV p. 105). 6 Duplex videtur fuisse Ancylensium pagus, etsi mireris nihil addi, quo alter ab altero distinguatur (cf. Hermae IX p. 409). 7 Non τῇ φυλῇ, nam eorum quinquaginta modo tribulium Aegeidis, qui tum in senatu erant, hoc decretum est. 8 Cf. C. I. Att. II 390, unde apparet huic quaestori ante initium comitiorum sacra facienda fuisse. 9 Structura turbata est; omnino tales prytanum inscriptiones quia non auctoritate publica confectae essent, multo minore cura exaratas esse observavit Koehler Mitth. VII p. 103. 10 Populum ad comitia convocant. Propter quod negotium bene peractum frequenter laudantur prytanes (ἐπεμελήθησαν δὲ καὶ τῆς συλλογῆς τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου C. I. Att. II 390 et alibi); sed eodem spectare nomen συλλογεῖς τοῦ δήμου, quod exstat in tribus titulis (C. I. Att. II 607.

τὴν δωρει[ὰν][12] | τοῖς φυλέταις, ἐπαινέσαι αὐτοὺς ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης τῆς εἰς τοὺς φυλέτας, καὶ στεφανῶσα[ι] | αὐτῶν ἕκαστον θαλλοῦ στεφάνωι ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης τῆς εἰς τὴν φυλήν, | Διόδωρον Φιλοκλέος Γαργήττιον, Τιμόκριτον Τιμοκράτους Ἰκαριέα, Θαρρίαν Θαρριάδου Ἐρχιέα.

40 Θαρρίας Ἐρχιεὺς εἶπεν· ἐπαινέσαι τοὺς ἱεροποιοὺς[13] τοὺς τὰ μυστήρια ἱεροποιήσαντας Ἐλευσῖν[ι] | καὶ στεφανῶσαι αὐτῶν ἕκαστον θαλλοῦ στεφάνωι ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης τῆς εἰς τοὺς | φυλέτας, Ποσείδιππον Ἑστιαιόθεν, Τιμόκριτον Ἰκαριᾶ, Ἀριστοφάνην Ἰκαριέα, Χαιρίαν Πλωθειᾶ, | Καλλίστρατον Τειθράσιον, Πυθίωνα Κυδαντίδην, Εὔβιον Ἀγκυλῆθεν, Θεόμνηστον Φηγ|αιέα, Θεόφιλον ἐγ Μυρρινούττης, Μηλιέα Ἰωνίδην.

in corona:	in corona:
45 Ὁ δῆμος	Ἡ βουλή

C

[Διόδωρος Γαρ]γήττιος εἶπεν· ἐπαινέσαι Ἀριστο[φ]άνην Εὐκλεί-

---

741. Eph. 2320) contra Boeckhium aliosque monuit Koehler. Denique apud Pollucem VIII, 104 haec legi: ληξίαρχοι ἐξ καθίσταντο τῶν πολιτῶν ἐγγεγραμμένων ἐν λευκώματι, καὶ τριάκοντα ἀνδρῶν αὐτοῖς προαιρεθέντων τοὺς μὴ ἐκκλησιάζοντας ἐζημίουν καὶ τοὺς ἐκκλησιάζοντας ἐξήταζον. At his omnibus locis praeter lexiarchos unum modo magistratum designari felici acumine perspexit Koehler. Quotannis ex senatu triginta homines, tres ex unaquaque tribu eligebantur qui comitia convocanda curarent. Hi sunt συλλογεῖς τοῦ δήμου, hi item triginta illi a quibus lexiarchos adiutos refert Pollux. Unaquaque prytania ii tres, qui ex prytanum munero erant, collegio praesidebant; qui hic a tribulibus collaudantur. 11 ΔΟΣΕΟΣ lapis. Tesserae intellegendae sunt quas cives qui comitiis intererant accipiebant, ut merces (μισθὸς ἐκκλησιαστικός) eis solveretur. In eadem re vocabulo σύμβολον utitur Aristoph. Eccl. 297. G. 12 Coronam auream conficiendam curaverunt. G. Quod H.-B. legerat δ[ιω]β[ελίαν], id neque cum litterarum reliquiis in lapide conspicuis conciliari posse neque aptam sententiam habere monuit idem. 13 Hinc apparet tria fuisse Athenis hieropoeorum genera: 1) Singula templa, maiora certe, suos quodque hieropoeos habebant (cf. 14, 12), quo ex genere sunt οἱ ἱεροποιοὶ οἱ Ἐλευσινόθεν 13, 9 sqq. 2) Annui hieropoei (ἱεροποιοὶ κατ' ἐνιαυτόν 44, 6). Eos decem fuisse, singulos ex singulis tribubus non sorte, sed suffragiis senatus electos, discimus ex titulo Ἀθην. VI p. 482. 3) Tertium genus, quod hic habemus, item decem hominum, sed ex prytanibus unius tribus electorum, quos ἱεροποιοὺς κατὰ πρυτανείαν dicere licebit, quibus nonnulla publica sacrificia quae in eius prytaniae tempus inciderent curanda erant. Unde simul intellegitur, Aegeida,

[δο]υ Ἰκαριέα δ[ικαιοσύ|ν]ης ἕνεκ[α] τῆς εἰς τὴν Αἰγεῖδα φυλήν, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνωι.

corona.

---

cuius hieropoei mysteriorum sacrificia administrarent, tertiam eo anno prytaniam habuisse. Ceterum manifestum est, lexicographos alterum et tertium hieropoeorum genus confudisse.

---

335 Basis quadrata lapidis Pentelici inventa in Piraeeo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VII p. 388.

[Στ]ρατηγοὶ οἱ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ[1] ἐπὶ Ἡ|ρακλείτου ἄρχοντος[2] στεφανωθέντες | ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου Εὐπόλεμος | Ζωΐλου
5 Παιανιεύς, Ζήνων Μενίσκου ‖ Ἐρχιεύς, Ἀρισταγόρας Τρωΐλου Πειραιεὺς | Ἑρμεῖ ἡγεμονίωι[3] ἀνέθηκαν.

---

1 Inde ab extremo saeculo a. Chr. quarto statim cum creabantur praetores singulis singula officia mandari solebant. Quod ad genus iam pertinet ὁ στρατηγὸς ὁ ἐπὶ τὰς συμμορίας ᾑρημένος n. 112, 45 (Ol. 118, 4. 325|4 a. Chr.) Frequens eiusmodi provinciarum memoria est in titulo 162, 22 sqq. et in recentioribus monumentis. 2 Ex duobus huius nominis archontibus, quorum alterum anno 245, alterum 111 in magistratibus fuisse statuerat Dumont (Fastes éponymiques d'Athènes p. 56. 58), sed huius annum 95 a. Chr. potius esse ex titulo Delio postea invento cognitum est (cf. 347[1]), Kumanudis recentiorem hic agnoscit. Qua de re, cum titulus minusculis modo litteris editus sit, diiudicare non audeo. 3 Ad Arist. Plut. 1159 provocavit Kum. Praeterea cf. C. I. Att. III 197.

---

336 Lapis inaedificatus in sacello monasterii *Kalo-Livadi* prope vicum *Kalamo* in Oropia. Post Pouquevillium (v. Boeckh C. I. G. 179) accuratius edidit J. Martha Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 260.

Στρατηγὸς ἐπὶ τὴν χώραν τὴν παραλίαν | Θούκριτος Ἀλκιμάχου[1] Μυρρινούσιος | στεφανωθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου | ἀνέθηκεν.

Litterae volgares. 1 Alcimachus Cleobuli f. Myrrhinusius anno 281|0

a. Chr. Niciae Otrynensis archontis paredrus fuit (n. 332, 19), quem huius Theocriti patrem fuisse veri simillimum est. M.

---

337 Tabula lapidis Hymettii inventa in Piraeeo, empta ab societate archaeologica Atheniensi. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 157 sqq.

Ἀναγραφεὺς Ἀρχένικος Νουκρίτου Λαμπτ[ρεύ]ς[1].

Ἐπὶ Νεαίχμου ἄρχοντος[2], ἐπὶ τῆς Ἐρεχθη|ίδος δευτέρας πρυ-
5 τανείας, εἶ Θηραμέν|ης Κηφισιεὺς ἐγραμμάτευε[3], Βοηδρομιῶ|νος
ἑνδεκάτει, μιᾶι καὶ τριακοστεῖ τῆ|ς πρυτανείας· τῶν προέδρων
ἐπεψήφιζε | Διόδ..ος Ἰκαριεύς· ἔδοξεν τῶι δήμωι· Δ|ημάδης
Δημέου Παιανιεὺς[4] εἶπεν· ὅπως ἂ|ν ἡ ἀγορὰ ἡ ἐν Πειραεῖ
10 [κα]τασκευασθεῖ κ||αὶ ὁμαλισθεῖ ὡς κάλλιστα καὶ τὰ ἐν τῶι
ἀγορανομίωι ἐπισκευασθεῖ ὧν ἂν προς|δεῖται[5] ἅπαντα, ἀγα-
θῆι τύχηι, δεδόχθαι | τῶι δήμωι, τοὺς ἀγορανόμους τοὺς
15 ἐμ Πε|ιραεῖ ἐπιμεληθῆναι ἁπάντων τούτων· τ||ὸ δὲ ἀνάλωμα
εἶναι εἰς ταῦτα ἐκ τοῦ ἀργ|υρίου οὗ οἱ ἀγορανόμοι διαχει-
ρίζουσ|ιν· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ τῶν ἀστυνόμων ἐπιμέ|λεια προς-
τέτακται τοῖς ἀγορανόμοις[6], | ἐπιμεληθῆναι τοὺς ἀγορανό-
20 μους τῶν ὁ||δῶν τῶν πλατειῶν, ᾗι ἡ πομπὴ πορεύεται | τῶι Διὶ

Titulus exaratus στοιχηδόν litteris volgaribus. 1 Idem nomen in eiusdem anni titulo C. I. Att. II, 191 restituendum vidit Kumanudis. Disputavit de hoc munere C. Schaefer de scribis p. 31 sqq. Annuum fuisse duorum de quibus modo dixi titulorum comparatio docet; C. I. Att. II 190 laudatur, ἐπειδὴ — καλῶς καὶ δικαίως ἐπιμεμέληται τῆς ἀναγραφῆς τῶν γραμμάτων, II 227. 228. 229 cura plebisciti incidendi ei mandatur. Adhuc trium modo annorum Ol. 114, 4. 115, 1. 2 perscriptores noti sunt. Distinguendum ab eo magistratu vel potius ministro extraordinario, de quo dixi 153, monuerunt Schöll et Schaefer. 2 Ol. 115, 1 (320|19 a. Chr.). 3 Dum ἀναγραφεῖς erant, scribae qui scribendo aderant alii sunt alia prytania, ex ipsa tribu praesidente capti, nam hic habemus Cephisiensem prytania Erechtheidis, C. I. Att. II 191 Anaphlystium prytania Antiochidis. Postea rursus, ut ab anno 363|2 a. Chr. fuerat (Cf. 78[2]), scriba cuius in praescriptis plebiscitorum mentio fit, annuus est. 4 Orator nobilissimus. 5 Cf. 126[4]. 6 Astynomi decem fuerunt ut agoranomi, quinque in urbe, quinque in Piraeeo, qui praeter alia negotia viarum curam habebant. Eum magistratum post bellum Lamiense, fortasse propter inopiam civium ad talia negotia idoneorum, sublatum et officia ad agoranomos translata hic videmus. Sed postea utique restitutus est. Namque imperatorum etiam aetate ephebi,

τῶι Σωτῆρι καὶ τῶι Διον[ύ]σωι[7], ὅπ|ως ἂν ὁμαλισθῶσιν καὶ κα-
τασκευασθῶσ|ιν ὡς βέλτιστα· τὰ δὲ ἀναλώματα εἶναι εἰ|ς ταῦτα
25 ἐκ τοῦ ἀργυρίου οὗ οἱ ἀγορανό||μοι διαχειρίζουσιν· ἐπαναγκα-
ζόντων | δὲ καὶ τοὺς τὸν χοῦν καταβεβληκότας ε|ἰς τὰς ὁδοὺς
πάντας ἀναι[ρ]εῖν τρόπωι ὅ|τωι ἂν ἐπίστωνται· ἐπειδὰν δ' ἐπι-
30 σκευα|σθεῖ τοῦ ἀγορανομίου ἃ ἐνδεῖται καὶ τ||ῆς ἀγορᾶς καὶ
τῶν ὁδῶν [δ]ι' ὧ[ν ἡ] πομπὴ τῶι | τε Δι[ὶ] τῶι Σωτῆρι καὶ τῶι
Δ[ι]ο[ν[ύ]σωι πέμ|πεται, τὰ λοιπὰ χρήματα κατα[βά]λλειν α|ὐτοὺς
πρὸς τοὺς νομοθέτας[8] κατὰ τὸν νό|μον· ὅπως δ' ἂν καὶ εἰς
35 τὸν λοιπὸν χρόνον || ὡς βέλτισ[τα] (ἦ)ι[9] [κα]τε[σκευασμέν]α[10] τά τ'
ἐν | τῆι ἀγορᾶι τῆι ἐμ Πειραεῖ καὶ τὰ ἐν ταῖ|ς ὁδοῖς, μὴ ἐξεῖ-
[ν]αι[11] [μηδενὶ μήτε][12] χοῦν κα|[ταβά]λλειν μήτε ἄλλ[ο μηδὲν
40 μήτε][13] κόπρ(ο)[ν[14] μήτε ἐ]ν τῆι ἀγορᾶι μη[τ'] ἐ[ν] ταῖς ὁδοῖς ||
[μηδαμοῦ·[15] ἐὰν δέ τις τ]ούτων τι ποεῖ, ἐὰμ μ|[ὲν δοῦλος ἦι,
.....](α)[16] μά[στ]ιγ[ι] ⚑[17] πλ|[ηγάς.....]
45 ἀνάγκ[ε]ι (θ)ερ[18]|--------- αὐτῶι ε.|----- τες αν..||-----
ον..|---------

quorum respublica imago quaedam est reipublicae Atheniensium, suos habent astynomos (C. I. Att. III 1114. 1119. 1147. 1199). 7 De Iovis Servatoris sacris cf. C. I. Att. II, 466, 28. 469, 21. 471, 30 cum Koehleri adnotatione, de Bacchi feriis Piraicis n. 347, 16. C. I. Att. II 468, 11. 469, 18. 470, 12. 8 Cf. 105, 41, ubi nomothetarum iussu pecuniae erogantur. 9 Emendavi. ει Kumanudis, addito dubitationis signo. 10 Supplevi. 11 ΧΗΕΞΕΙΚΑΙ Kum. Quum Stephanus N. Dragumis coniecisset, μὴ ἐξεῖναι potius legendum esse, Kumanudis lapide iterum examinato Ἀθηναίου VII p. 215 M pro X certe se agnovisse testatus est; reliquas litteras nimis detritas esse. 12 Supplevi. 13 Supplevi. 14 Supplevi et emendavi. κοπΡ; ω Kum. 15 Supplevi. 16 Λ 17 Numeri notam non plane certo dispici refert Kum. 18 οερ Kum.

338 Astypalaeae in ecclesia S. Spyridionis extra urbem. Ex Villoisoni schedis edd. Osann Syll. p. 392. Boeckh C. I. G. 2484.

Ἔδοξε (τᾶι) βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι, Ξ(ε)νο|τέλης Φιλονίκου ἐπε-
στάτει, γνώμαι | πρυτανίων· ἐπειδὴ Δημοτέλης Καλ|λίππου αἱρε-
5 θεὶς ἀγορανόμος ἐπεμε|λήθη τοῦ δάμου μετὰ πάσας φιλοτι|μίας

Litterae ΘΞΠΣ, si modo Villoisono fides habenda est. Plane geminus

τῶν τε κατὰ τὰν ἀγορὰν πάντων | ἐπιμελόμενος ὅπως ὡς εὐωνότατα | καὶ δικαιότατα πωλῆται, καὶ σῖτον δια|τέλει προωνεύμενος
10 τᾶι δάμωι, || ἐπαινέσαι τε αὐτὸν καὶ διαψαφί|σασθαι τὰν βουλὰν καὶ τὰν ἐκ(κ)λησίαν | κατὰ τὸν νόμον, ἢ[1] δοκεῖ αὐτὸν στεφα|νῶσαι θαλλοῦ στεφάνωι. αἰ δέ κα δό|ξει, τοὶ πρυτάνιες τοὶ πρυτανεύ-
15 ον||τες Ληναιοβάκχιον[2] στεφανωσάν|τω αὐτὸν τοῖς Διονυσίοις ἐν τῶι | ἀγῶνι τῶν τραγωιδ⟨ι⟩ῶν, ὁ δὲ κᾶρυ[ξ] | ἀναγορευσάτω ὅτι
20 ὁ δᾶμος στε|φαν(ο)ῖ[3] Δαμοτέλη Καλλίππου || ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ φιλοτιμίας ἃν ἐνε|δείξατο ἐς τὸν δᾶμον, ἀγορανο|μήσαντα καλῶς καὶ φιλοτίμως τῶι [δάμωι-------]

---

titulus C. I. G. 2483 est, ubi honoribus afficitur Arcesilas Moeragenis f. Astypalaeensium agoranomus. 1 Boeckhius αἰ emendandum putavit. Sed etiam in altero titulo Villoisonus H exhibet, quem utrobique errasse eo minus probabile est, quia ἢ in enuntiatis interrogativis pendentibus etiam in oraculis Dodonaeis invenitur (n. 429, 3). 2 Mensis quo Dionysia celebrabantur, idem sine dubio qui in civitatibus Ionicis haud paucis Ληναιών vocatur (C. F. Hermann zur griechischen Monatskunde p. 68). 3 ΣΤΕΦΑΝΩΙ.

---

339 Mesambriae in muro ecclesiae. Ex Anonymi cuiusdam Graeci (in Ἑρμῇ λογίῳ 1812 p. 48) et Blarambergii (Ephem. Odess. 1829 n. 95) exemplis edidit Boeckh C. I. G. 2053.

Ἀγαθῆι τύχηι. | Ἀγορανόμοι τῆς λαμπροτάτης Μεσαμ|βριανῶν πόλεως Αὐρ(ήλιος) Ἀσκληπιάδης Ἀ|σκληπιάδου καὶ Δημοσθένης
5 Τατᾶ βουλε||υταὶ παρακαλοῦσιν πάντας τοὺς κατερ|γαζομένους τὴν πόλιν[1] ἔρχεσθαι καὶ | ἀπογράφεσθαι κατὰ τὸν νόμον τῆς | πόλεως καὶ τὸ ἔθος· εὐτυχῶς.

Litterae ΖΘΠΣ. 1 Negotiatores intelleguntur qui in urbe consistunt. B. Sane κατεργάζεσθαι τὴν πόλιν pro ἐργάζεσθαι κατὰ τὴν πόλιν soloece dictum est, sed in titulo tertii p. Chr. saeculi talia nullam offensionem habent.

---

340 Basis quadrata lapidis rubri Laconici, inventa in insula Cytheris. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 466 n. 25.

Ὀνασίπολις γυμνα|σιαρχήσας τὸ πυρι|ατήριον[1] καὶ τὸ κόνισ|μα[2] Ἑρμᾶι.

1 Sudatorium; cf. 341[1]. 2 Idem significare videtur vox ceteroquin ignota, quod κονίστρα aut κονιστήριον. Kum.

341 Tabula marmoris albi inaedificata ad portam periboli monasterii Haghios Rhighinos in insula Scopelo (Peparetho). Ed. P. Girard Bulletin de corresp. Hellénique III (1879) p. 181.

Εὐκρατίδης Καλλικράτου | γυμνασιαρχήσας | ἀνέθηκεν τὸν λουτρῶνα[1].

Litterae volgares optimae aetatis. 1 Balineorum a gymnasiarchis dedicatorum haud infrequens est in titulis memoria (Cf. 246, 33. 340, 2).

342 Marmor quadrangulum, inventum Deli ad templum Apollinis. In superficie caverna hemisphaerica diam. 0,51. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique III (1879) p. 374 n. 15.

....η[μ]ος Διοδότου | Μαραθώνιος, ἐπιμελητὴς | Δήλου γενόμενος[1], σήκωμα | σιτηροῦ ἡμεδίμνου[2] Ἀπόλλω[νι].

Litterae ΘΠΣ. 1 Postquam Delus Atheniensibus reddita est (a. 167 a. Chr.), hi quotannis curatorem eo mittebant. 2 Agoranomi mensuras frumenti dedicare solent (Cf. C. I. Att. III 98. Lebas-Foucart Meg. et Pelop. 241 *b*). Quod hic idem fit a curatore Deli insulae, huius quoque officium praecipue ad mercaturam spectasse conieceris. De vocis σήκωμα (mensura ad normalem exacta et probata) vi cf. Boeckh Staatshaushaltung der Athener II 358.

343 Lapis inventus prope Carystum. Edd. Bursian Archäologischer Anzeiger 1856 p. 267*. Boeckh Epigraphisch-chronologische Studien. Lipsiae 1856 p. 176. P. Girard Bulletin de correspondance Hellénique II (1878) p. 275 n. 1.

Ἄρχοντος Εὐαινέτου
λιμενοφύλακες[1]
Καλλίας Ἀριστοδήμου
Κτησιππίδης Κράτωνος
5 Νικοσθένης Κτησικλέου
Εὐτέλης [Κ]λεαρίστου
Ναυσίας Ἐπισθένου
Χαιρέας Ἀρισ[τ]ο[μ]ήδου

Αἰσχίνης Τηλεμάχου
γραμματεύς
Ἁρμόδιος Θεάνδρου
σιτώνης
Ἀντιλείδης[2] Ἐπικράτου
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι
HHHΓΔΔΔIIII
κῆρυξ· Ἀρίστων Ἀριστ----

Litterae volgares praeter ΘΞΣ. 1 λιμενοφύλακες Carystiorum etiam in alio titulo sunt, quem edidit F. Haase ind. lect. hib. Vratisl. 1856/7 p. 7. 2 ΑΝΤΙΑΕΙΔΗΣ Boeckh. ΑΝΤΙΛΕΙΔΗΣ Girard, qui iniuria emendavit Ἀντι(κ)λείδης. Patronymicum est a nomine Ἀντίλεως derivatum ut Στησιλείδης, item hominis Ionis insulani nomen (n. 351, 205 sqq.), a Στησίλεως (n. 367, 112 sqq.).

344 Ephesi prope flumen Caystrum fere duobus miliariis Anglicis a vico *Ajassuluk* septentrionem versus. Edd. Wood, Discoveries at Ephesus Append. 8 p. 2 n. 1. R. Dareste Nouvelle revue historique de droit français et étranger I (1877) p. 161 sqq. cum commentario pleno doctrinae et acuminis, usus ectypo chartaceo a C. Newtono accepto.

-------- | οἱ δικασταί[1]. — ἐξεῖναι δὲ τοῖς δικασταῖς, ἐὰν αὐτοῖς μὴ φαίνηται δικαστικὸν εἶναι[2] τὸ πρᾶγμα ἀλλ' ὁ μὲν |

1) Initio titulus mutilus est, sed principale certe eorum quae perierunt argumentum quale fuerit ex sequentibus collato titulo 253 perspexit D. Ephesii quum anno 86 a. Chr. a Mithridate defecissent, decreverunt ut quae pecuniae debebantur, eae remitterentur debitoribus, exceptis tamen eis, qui fundos hypothecae dederant. Sed aliquot etiam annis post, pace inter Mithridatem et Romanos facta quum debitores hypothecarii neque solvendo essent neque in summa omnium inopia fundos vendere ex eaque pecunia debita persolvere possent, haec lex rogata est. Nempe ex iure Graecorum hypotheca si debitor solvendo non erat, utique tota ad creditorem perveniebat, etiamsi multo maioris pretii erat quam summa pecuniae debita. Quod quum in illa communi calamitate iniquum videretur, lege cautum est, ut fundi obligati aestimarentur et pro portione pecuniae debitae et pretii dividerentur inter debitorem et creditorem. Vs. 1—8 ad aestimationem fundi et iudicium de pecunia debita spectant, sequentia ad ipsam agri divisionem. 2 Pretium fundi uterque aestimabat,

γεωργὸς πλέονος τετ[ιμῆσ]θαι ὁ δὲ τοκιστὴς ἐλάττονος, ἐξεῖναι αὐτοῖς τιμῆσαι ὅσου ἂν δοκῇ καλῶς | ἔχειν. — τοῦ δὲ χρέους μὴ εἶναι ἀντιτίμησιν[3]. — ἐὰν δὲ ἡ μὲν τίμησις συνομολογῆται, τὸ δὲ | δάνειον διαμφισβητῆται, ἢ [τὸ μὲν] δάνεον [συν]ομολογῆ-
5 ται, ἡ δὲ τίμησις ἀντιλέγηται, περὶ τοῦ διαμφι|σβητουμένου τὴν κ]ρίσιν εἶναι. — ἃ δ' ἂν οἱ δικασταὶ [δικάζωσιν], ἀναγράψαντες εἰς λεύ[κω]μα οἱ εἰς|αγωγεῖς[4] καὶ τὰς ἐπικρίσεις τὰς τῶν διαιτητῶν ἃς ἂν ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου συνομολογήσωσιν[5] παραδότω-|σαν τοῖς ἐπὶ τοῦ κοινοῦ πολέμου ἡιρημένοις[6]. — ὅταν δὲ παραλάβωσιν οἱ ἐπὶ τοῦ κοινοῦ πολέμου ἡιρημέ|νοι τὰς κρίσεις καὶ τὰς διαίτας, κληρούτωσαν ἐκ τῶν τριάκοντα τῶν ἡιρημένων ὑπὸ τοῦ δήμου καθ' ἑκάστην | πενθήμερον ἄνδρας πέντε διαιρετὰς τῶγ κτημάτων, κληρούτωσαν δὲ καὶ τοὺς τόπους ἀναγραψά-
10 με|νοι, οἱ δὲ λαχόντες διαιρείτωσαν καθ' οὓς ἂν ἕκαστοι τόπους λάχωσιν μὴ διασπῶντες μήτε τὰ τοῦ τοκιστοῦ | μέρη μήτε τὰ τοῦ γεωργοῦ, ἀλλὰ τὰ μέρη τέμνοντες συνεχῆ ἀλλήλοις, καὶ ἀποδιδότωσαν τῆς γῆς τοῖς τοκισταῖς | [καὶ τοῖς γεωργοῖς] κατὰ λόγον ἑκατέροις τῶν ἐνόντωγ χρημάτων, συλλογισάμενοι τό τε

---

debitor (γεωργός), et creditor (τοκιστής). In eis quae proxime antecedebant constitutum erat, ut iudices definirent, utrius aestimatio sequenda esset. Nunc additur, si neutri assentiri possent quia alterum nimium alterum parum pretii statuisse appareret, licere ipsis iudicibus aestimare. 3 Licet debitori cum creditor aestimavit, quanti sit ager, item aestimare (not. 2); sed in summa pecuniae debitae hoc facere debitor vetatur. Quae D. in his inesse volt '*Le résultat de leur opération* [i. e. aestimationis fundorum] *est soumis aux juges, qui peuvent le modifier d' office* (ἀντιτίμησις), *mais seulement dans l'intérêt du créancier*', id verba significare nullo modo possunt. 4 Athenis hoc vocabulum et in universum de magistratibus qui iudiciis praesidebant usurpabatur et magistratum quendam decem virorum significabat (Lipsius ad Meier et Schoemann Att. Proc. p. 94. C. I. Att. III 1198). Ephesi proprium magistratus nomen fuisse videtur, quia aliter, cum hae lites omnes eiusdem generis sint, non intellegeretur cur magistratus ad quem deferendae essent non nominatim indicaretur. 5 Ut Athenis, sic Ephesi quoque antequam lis ad iudicium perveniret, arbitri sententiam pronuntiabant. In qua si acquiescere volebant inter quos lis erat, id ut coram iudicibus pronuntiarent ac sic sollemniter confirmarent, lege constitutum fuisse videtur. Apparet enim vocibus ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου nullo modo neque ἡγεμόνα δικαστηρίου neque arbitros (διαιτητάς) indicari posse. Aliter D. p. 165, qui διαιτητάς aestimationi bonorum interfuisse putat. Sed cf. v. 17 sqq. τοὺς γενομένους ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ἢ τῶν δικαστῶν μερισμούς, ubi particulae disiunctivae usus demonstrat meam rationem praeferendam esse. 6 Magistratus extraordinarius eo consilio constitutus, ut omnia quae communis belli causa

δάνεον καὶ τὴν τίμη|[σιν, ἀφοριζέτω]σαν[7] δὲ ἐν τῆι διαιρέσει τῆς χώρας ὁδοὺς πρός τε τὰ ἱερὰ καὶ πρὸς τὰ ὕδατα καὶ πρὸς τὰς ἐπαύ|[λιας] καὶ [τοὺς][8] τάφους. — ἐὰν δέ τινες διαμφισβη-
15 τήσωσιν τῆι γεγενημένηι διαιρέσει, ἐπαγγειλάτωσαν τοῖς ‖ ἐπὶ τοῦ κοινοῦ πολέμου ἡιρημένοις καὶ τῶι ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου τεταγμένωι. — ὁ δὲ ἀποδεδειγμένος ἐπὶ | τοῦ δικαστηρίου ἐξαγέτω ἐπὶ τὸν τόπον, οἱ δὲ δικασταὶ ἐάν τε δοκῆι αὐτοῖς μὴ δικαίως διηιρῆσθαι ἀνισού|τωσαν κατὰ λόγον ἑκάστοις προςνέμοντες τοῦ δανείου καὶ τῆς τιμήσεως, τοὺς δὲ γενομένους ὑπὸ τῶν | διαιτητῶν ἢ τῶν δικαστῶν μερισμοὺς ἀν[ενεγκ]άτωσαν οἱ διαιτηταὶ καὶ οἱ | δικασταὶ ἐπὶ τοὺς ἡιρημένους ἐπὶ τοῦ κοινοῦ πολέμου,
20 ἀναγράψαντες τά τε [ὀνό]‖ματα τῶν ἀνδρῶν καὶ τοὺς τόπους [κα]ὶ τοὺς ὅρους τῶμ μερισμῶν, οἱ δὲ [ἡιρημέ]|νοι γράψαντες εἰς λευκώματα παραδότωσαν τοῖς νεωποίαις[9] θεῖναι ἐπὶ τὸ ἔδεθλον[10]. | [παραδότωσαν] δὲ καὶ τῶι [ἀντιγ]ραφεῖ τούτων ἀντίγραφα, ἵν' ἐξῆι τῶι βουλομένωι τῶμ πο|λιτῶν ἐφορᾶν τοὺς γεγενημένους μερισμοὺς τῶν ἐγγαίων. καὶ κοινὴμ μὲν διαίρεσιν | ταύτ[ην εἶναι,] ἂν δέ πως ἄλλως πρὸς αὐτοὺς ὁμολογήσωσιν[11] ὑπὲρ τῆς
25 διαιρέσε‖ως καὶ ἀπογράψωνται π[ρὸς] τοὺς ἐπὶ τοῦ κοινοῦ πολέμου, οὕτως αὐτοῖς εἶναι [ὡς] ἂν ὁμο|λογήσωσι πρὸς ἀλλήλους, ἀντίγραφα δὲ λαμβάνειν τὸγ γεωργὸν τῶν τοῦ [τοκισ]|τοῦ τοῦ αὐτῶι προςκοινωνοῦντος, καὶ τὸν τοκιστὴν τῶν τοῦ γεωργοῦ τοῦ αὐτ[ῶι προς]|κοινωνοῦντος τιμημάτωγ καὶ δανείων, καὶ ἐπίτροπον ὑπὲρ ὀρφανοῦ καὶ τοὺς συνορφα|νιστὰς οὓς ἂν παραλαμ-
30 βάνωσιν· ἐκ[τὸς τού]των δὲ μηθένα λαμβάνειν μηδὲ [τοὺς] ‖ ἐπὶ τούτων τεταγμένους[12] διδόναι, [μηδὲ α]ὐτοὺς λαμβάνειν· εἰ δὲ μή, ἐξώλη εἶναι | καὶ αὐτὸν τὸν λαβόντα καὶ ὃς ἂν ἑτέ[ρωι δῶι], καὶ ὑπόδικον εἶναι καὶ τὸν λαβόντα καὶ | τὸν δόντα ὡς ἀπειθοῦντα καὶ ἐπιβουλεύοντα τοῖς συ(μ)φέρουσι τῆς πόλεως. — ὅσοι δὲ ἐπὶ | τοῖς ὑπερέχουσι δεδανείκασιν[13] εἶναι τὴγ κομιδὴν αὐτοῖς

---

decreta erant, perficienda curaret. 7 Supplevit D. διαιρείτωσαν W. 8 Supplevi. [περὶ] Wood. [πρὸς] Dareste. 9 Magistratus permagnae in omnibus rebus quae ad cultum deae pertinebant auctoritatis. Cura litterarum publicarum in templo incidendarum aut conservandarum etiam alibi eis mandatur (Cf. 1345). 10 Templum Dianae Ephesiae. 11 Si privatim inter eos convenerit. D. 12 Magistratus (οἱ ἐπὶ τοῦ κοινοῦ πολέμου ἡρημένοι) et ipsi exempla litterarum apud se depositarum sibi conficere et aliis dare vetantur. 13 Si quando unus idemque fundus duobus hominibus hypothecae datus est, alteri creditori pignoris loco est id quod

ἐκ τοῦ περιόντος μέρους τῶι | γεωργῶι[14], κἂν εἷς κἂμ πλείους
35 ὦσι, τοῖς πρώτοις πρώτοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπεξῆς, τὸν δὲ ‖ [νό]-
μον εἶναι καὶ τούτοις καθάπερ καὶ τοῖς πρώτοις δανείσασιν. εἰ
δέ τινες | [ὑποθέ]ντες ἄλλοις κτήματα δεδανεισμένοι εἰσιμ παρ'
ἑτέρων ὡς ἐπ' ἐλευθέροις[15] | [τοῖς] κτήμασιν, ἐξαπατήσαντες
τοὺς ὑστέρους δανειστάς, ἐξεῖναι τοῖς ὑστέροις | [δανεισ]ταῖς ἐξαλ-
λάξασι τοὺς πρότερον δανειστὰς κατὰ τὸν συλλογισμὸν τοῦ κοινοῦ
εἶναι πο|[λέμου][16] ἔχειν τὰ κτήματα. ἐὰν δὲ ἐνοφείληταί τι αὐτοῖς
40 ἔτι, εἶναι τὴγ κομιδὴ(ν)[17] τοῖς ‖ [δανεισ]ταῖς ἐκ τῆς ἄλλης οὐσίας τοῦ
χρειστοῦ πάσης, τρόπωι ὧι ἂν δύνωνται, ἀζημίοις | [ἁπάσ]ης
ζημίας. ἂν δὲ καὶ ἔγγυος ἦι, εἶναι τὴν ἐκ τοῦ ἐγγύου κομιδὴν
καθάπερ ἐκ τῶν | [μετέ]ωρα[18] ἐγγυωμένων. — ὑπὲρ τῶν
ἐγγύων τῶν ἐγγυωμένων πρὸς | [αὐτὰ] τὰ κτήματα. —
ἐὰμ μὲν ἴση ἦι ἡ τιμὴ τοῦ κτήματος τῶι δανείωι πρὸς ὃ | [ἂν
ἦι] ἔγγυος, τῆι τιμήσει τῆι πρὸ τοῦ πολέμου γεγενημένηι, ἀπηλ-
45 λάχθαι τὸν ἔγ‖[γυον] τῆς ἐγγύης· ἐὰν δὲ πλέον ἦι τὸ ὀφείλημα
τῆς τιμῆς τοῦ κτήματος, τὸ πλέον ὀφει|[λόμενον[19] τῆς] τιμῆς
ὁ ἔγγυος ἀποτινέτω κατὰ λόγον[20], ὥςπερ οἱ ἄλλοι οἱ τὰ μετέωρα
ἐγγυώ|[μενοι, ἂν] μὴ[21] ἐπιτετοκισμένον ἦι[22] εἰς πλείω χρόνον
τῆς ἐν τῆι πράξει γεγενημένης | [ἐγγύη]ς. — ἐὰν δὲ ἐπιτετοκι-
κὼς ἦι ὁ δανειστὴς παρὰ τὴμ πρᾶξιν καὶ τὸν | [χρό]νον [τὸν] ὡμο-
λογημένον ἐν τῆι πράξει, μὴ ἀποτίνειν τὸν ἔγγυον ὧι πλεῖον

---

restat priore pecuniae debitae summa a pretio totius fundi deducta (τὰ ὑπερέχοντα). D. 14 Ex ea parte praedii obligati quae restat debitori post divisionem secundum eas leges quae supra scriptae sunt cum priore creditore factam. D. 15 Cf. 294[4]. 16 I. e. secundum eam legem de qua dixi not. 1. 17 κομιδήμ lapis. 18 I. e. pecunias simpliciter mutuas datas sine pignore aut hypotheca D. Qui igitur fideiussores fraudem eius, qui eundem agrum iterum hypothecae dedit simulans nondum obligatum esse, adiuverunt, ei privantur beneficio legis proxime insequentis (v. 43 sqq.). 19 Supplevi. ὀφείλημα W. D. Sed τὸ ὀφείλημα in eodem enuntiato de tota summa pecuniae debitae usurpatur. Quae si maior est quam agri pretium, id quod plus debetur (i. e. quo summa debiti summam pretii excedit) persolvat fideiussor, cui si haec lex lata non fuisset, tota pecunia quae debebatur persolvenda fuit. D. 20 Qui in quartam partem pecuniae debitae pro debitore se obligarit, quartam partem eius summae, qua debita pecunia pretium agri excedit, persolvat, qui in dimidium, dimidiam, et sic pro portione reliqua. 21 Supplevit D. ἐγγυῶ[ντες, ἐὰν] W. 22 Nisi debita summa pecuniae continentur usurae residuae maioris temporis, quam in quod fideiussio facta est. D.

50 || [ἦι ἐπι]τετοκισμένον, ἐὰμ μὴ ἐπεσχηκὼς ἦι τὴν εἴςπραξιν[23] ὁ τοκιστὴς συμβου|[λομένου] τοῦ ἐγγύου. — περὶ δὲ τούτου ἂν ἀμφισβητῶσιγ, κρίσιν αὐτοῖς γίνεσθαι | ἐπὶ τοῦ ξενικοῦ δικαστηρίου, ἂμ μή τι ὑπὸ τῶν διαιτητῶν συμπ[εισθῶσι][24], | τῆς δὲ δίκης ἄρχειν τὸν τοκιστήν. — εἰ δέ τις ἐπίτροπος ἐν τῆι ἐπι-[τροπῆι] | λαβὼν αὐτὸς ἔχει χρήματα τῶν τοῦ ὀρφανοῦ τρόπωι
55 ὁτωιοῦν, τούτωι μὴ || εἶναι κοινὸν τὸμ πόλεμον[25]. — ὅσοι δὲ φερνὰς ὀφείλουσι θυγατρίοις ἢ ἀ|δελφαῖς ταῖς αὐτῶν, μεμεριμένοι ἐκ τῆς πατρώιας οὐσίας ἢ ἐπίτροποι | ὑπὸ πατρὸς καταλελειμμένοι ἢ ὑπὸ δήμου ἠιρημένοι, ταῖς ὀρφαναῖς | ταῖς ὑπ' αὐτῶν ἐπιτροπευομέναις μὴ ἀποδεδώκασι τὰς φερνὰς ἃς οἱ | πα-
60 τέρες ἔταξαν, ἢ γήμαντες καὶ διαλυθέντες μὴ ἀποδεδώκα||σι τὰς φερνὰς οὔσας ἀποδότους κατὰ τὸν νόμον, τούτους ἀποδιδόναι | τὰς φερνὰς καὶ τοὺς τόκους κατὰ τὰς πράξεις, καὶ μὴ εἶναι αὐτοῖς ὑπολο|γίζεσθαι τὸγ κοινὸμ πόλεμον, ἀλλὰ τὸ γενόμενον διάπτωμα ἀναπλη|ρούτωσαν εἰς τὴν φερνὴν ταῖς ὀρφαναῖς οἱ ἐπίτροποι ἐκ τοῦ ἄλλου οἴκου | οὗ ἂν ἐπιτροπεύωσι.
65 Ὅσοι δὲ ἐπὶ κτή[μ]ασιν δεδανεισμένοι εἰσὶν ἀπὸ Δημαγόρου πρυτάνεως[26] καὶ μηνὸς Ποσιδεῶ|νος, τούτοις τ[ὸ]μ μὲγ κοινὸμ πόλεμον εἶναι ὥςπερ καὶ τοῖς ἄλλοις, τὰς δὲ τιμήσεις εἶναι | τῶγ κτη[μά]των ἐν οἷς χρόνοις τὰ δάνεα καὶ αἱ πράξεις γεγόνασιν[27], ὅπως εἴ τινες κεχαρμένοις | τοῖς κτήμ[ασιν] ἢ τῶν ἐπαυλίων καθῃρημένων συνηλλάχασιν, οὕτως αἱ τιμήσεις αὐτῶν | γίνωνται [ὡ]ς διακειμένοις συνήλλαξαν τοῖς κτήμασιν. — ὅσοι δὲ πρὸ

---

23 Sc. τῶν τόκων. 24 Supplevi. συμπ[εισθῆι] W. D. Cf. not. 5. 25 I. e. non fruantur eis beneficiis quae debitoribus propter bellum commune legibus concessa sunt (cf. v. 61 μὴ εἶναι αὐτοῖς ὑπολογίζεσθαι τὸν κοινὸν πόλεμον). 26 Prior legis pars (usque ad v. 64) ad eas pecunias spectat, quae iam ante bellum debebantur. Nunc de eis statuitur, quae postea demum mutuae sumptae sint. Ac belli quidem initium a mense Posideone qui fuit Demagora prytane repetitur. Incommode accidit, quod neque huius neque Apollae, Danai, Manticratis (v. 69. 72. 93. 98) prytanum anni noti sunt. Id tamen apparet Demagorae, Manticratis, Apollae annos hoc ordine continua quidem serie se excipere (v. 98), his omnibus vero recentiorem esse Danaum, cuius anno haec lex lata est (v. 93). Manticratem et Danaum etiam in nummis Ephesiorum (Mionnet Suppl. VI n. 184. 196. 237) inveniri monuit D. De prytanibus Ephesiorum eponymis idem provocat ad Waddington Expl. des Inscr. d'Asie mineure p. 60. 27 Contra in antiquioribus debitis aestimandum est, quanti fuerit fundus obligatus ante bellum (v. 44).

70 Ἀπολλάδος[28] || καὶ μηνὸς [Λ]ηναιῶνος πράξεις πεπράγασιν ἐναντίας τῶι κοινῶι πολέμωι[29], μὴ εἶναι τὰς πράξεις κυ[ρ]ίας, ἀλλ' εἶναι τοὺς ὀφείλοντας τούτοις ἐν τῶι κοινῶι πολέμωι. — ὅσοι δὲ ἀπὸ | μηνὸς Λη[ν]αιῶνος καὶ Ἀπολλᾶ πράξεις πεπράγασιν ἐπὶ τοῖς κτήμασιν, τούτοις δ' εἶναι | τὰς πράξε[ις] κυρίας καὶ μὴ εἶναι αὐτοῖς κοινὸν τὸμ πόλεμον, ἐπειδὴ ἐν τῶι πολέμωι διαπι|στεύσαν[τες] εἰςευπόρησαν, τόκους δὲ αὐτοῖς εἶναι μὴ πλείους
75 δωδεκάτων[30]. — ὑπὲρ || τῶν δανε[ιστῶν] τῶν ἐμβεβηκότων εἰς κτήματα. — ὅσοι μὲμ πρὸ μηνὸς Ποσιδεῶνος | τοῦ ἐπὶ Δη[μα]γόρου ἐμβάντες εἰς κτήματα[31] κατὰ πράξεις ἔχουσιν τὰ κτήματα καὶ νέμον|ται, εἶναι [αὐτοῖς κυρίας τὰς ἐμβάσεις, εἰ μή τι ἄλλο ἑκόντες πρὸς αὐτοὺς[32] ὡμολογήκασιν. περὶ | δὲ τῆς παγκτησίας[33] ἄν τινες ἀμφιςβητῶσιν, κρίσιν αὐτοῖς εἶναι κατὰ τοὺς νόμους. | ὅσοι δὲ [ἐμβεβήκα]σιν ὕστερον μηνὸς
80 Ποσιδεῶνος τοῦ ἐπὶ Δημαγόρα, νεμομένων τῶν δεδα||νεισμένων τὰ κτήματα κατὰ τὸ ψήφισμα καὶ κατηγμένων ὑπὸ τοῦ δήμου, τὰ μὲγ κτήμα|τα εἶναι τῶν δανεισαμένωγ καὶ νεμομένων, τὰ δὲ δάνεια τῶν δανειστῶν, τοῦ μερισμοῦ | γενομένου καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις δανειστᾶις. — ἐὰν δὲ διαμφισβητήσωσιν οἱ δανεί|σαντες πρὸς τοὺς ὀφείλοντας, φάμενοι ἐμβεβηκέναι πρότερον Δημαγόρου πρυτάνεως καὶ μη|νὸς Ποσιδεῶνος, κρίσιν αὐτοῖς γίνεσθαι καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐν τῶι κοινῶι πολέμωι
85 ἐβλαμ||μένοις. — εἰ δέ τινες μὴ ἐμβάντων τῶν δανειστῶν αὐτοὶ νεμόμενοι τὰ κτήματα ἑκόντες τι | συνωμολόγηνται πρὸς τοὺς δανειστὰς μὴ βιασθέντες, εἶναι αὐτοῖς τὰ ὡμολογημένα κύρια· | ἐὰν δὲ ὁ μὲν φῆι βεβιάσθαι ὁ δὲ μή, εἶναι αὐτοῖς κρίσιν περὶ τούτων ἐν τῶι ξενικῶι δικαστηρίῳ, προ|διαιτᾶσθαι[34] δὲ

---

28 Haec declinandi ratio, quae redit v. 98, cum v. 72 ex more Ἀπολλᾶ sit, in sermone Ionum Asianorum iam satis antiquo tempore usitata fuit (Cf. Δεονύδος Roehl I. G. A. 494. Εἰρηνάδος n. 370, 71. Ζωπάδος ibid. v. 139). 29 I. e. si qui creditores cum debitoribus hypothecariis pactiones fecerunt, quibus beneficia tum iam lege debitoribus concessa tollerentur. 30 Annuae usurae ne excedant duodecimam partem sortis ($8^1/_2$ p. c.). 31 Qui praedia sibi obligata, cum debitores solvendo non essent, possederunt. 32 αὐτοὺς W. et D., quod necessario ad debitores spectaret. Sed eorum cum in protasi mentio facta non sit, commodius mihi videtur αὐτοὺς (i. e. ἀλλήλους) legere, qua voce creditores et debitores coniunctim indicantur. '*Nisi quid aliud inter eos convenerit*'. 33 Lites de dominio fundorum obligatorum intellexit D. (*S'il s'élève des contestations sur la propriété*'). 34 Cf. not. 5.

αὐτοὺς ἐπὶ τῶν διαιτητῶν κατὰ τόνδε τὸν νόμον. — ὅσοι δὲ ἐγκαταλιπόντες τὰ | κτήματα ἀπηλλαγμένοι εἰσίν, οἱ δε τοκισταὶ
90 γεγεωργήκασιν, εἶναι τὰ κτήματα τῶν τοκιστῶν· || ἐὰν δὲ βούλωνται οἱ ὀφείλοντες, ἀποδόντες τὰ ἀνηλωμένα τοῖς τοκισταῖς καὶ τόκους ἐπι|τεσσαρεςκαιδεκάτους[35] καὶ εἴ τι αὐτοῖς ἀνήλωται εἰς τὴγ γῆν ἢ ἀπόλωλέ τι διὰ τὴγ γεωργίαν | ὑπολογισθεισῶν τῶγ γεγενημένων προςόδωμ, παραλαβεῖν τὰ κτήματα, ἐξεῖναι αὐτοῖς ἀπο|δοῦσιν ἐν ἐνιαυτῶι τῶι ἐπὶ Δαναοῦ μετέχειν αὐτοὺς τοῦ κοινοῦ πολέμου κατὰ ταὐτὰ | τοῖς ἄλλοις. — ὑπὲρ δὲ τῶγ γε-
95 γενημένων ἀναλωμάτων καὶ τῶν ἀπολωλότων ἐν τῆι || γεωργίαι καὶ τῶμ προςόδων τῶγ γεγενημένων ἐὰμ μέν τι πρὸς ἀλλήλους συμφωνή|σωσιν ἢ συμπεισθῶσιν ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ταῦτ' εἶναι, εἰ δὲ μή, κρίσιν αὐτοῖς εἶναι ἐπὶ τοῦ | ξενικοῦ δικαστηρίου καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις, τῆς δὲ δίκης ἄρχειν τὸν ἐγκαταλιπόντα | τὸ κτῆμα. εἰ δέ τινες ἐπὶ Δημαγόρου ἢ Μαντικράτους ἢ Ἀπολλάδος[36] ἕως μηνὸς Ποσιδεῶνος----------

35 Annuam quartamdecimam capitis partem ($7^1/_7$ p. c.). 36 Cf. not. 26.

4. Varia.

345 Tabula marmorea cum anaglypho repraesentante Cererem et Proserpinam et hominem ad eas accedentem. Lapis inventus Eleusine. Ex apographo et ectypo ab Eustratiade transmissis ed. P. Foucart Bulletin de corr. Hellénique III (1879) p. 120.

Φίλιππος εἶπεν· ἐπειδὴ Δερκύλ|ος[1] ὁ στρατηγὸς[2] φιλοτιμεῖται

Litterae volgares dispositae στοιχηδόν. 1 Dercylus Autoclis f. Hagnusius (v. 13) Ol. 108, 1 (347 a. Chr.) legationi ad Philippum missae interfuit (Dem. XIX, 60. 175. Aesch. II, 47. 141. 155). F. Idem trierarchus recensetur in tabula navali anni Ol. 111, 3. 334|3 a. Chr. (n. 351, 180). 2 Apparet Dercylum non privatim de puerorum Eleusiniorum educatione bene meruisse, sed id ad magistratus quem gerebat officia pertinuisse. Quod de illa certe aetate adhuc notum non erat. Neque dubitari licet, quin στρατηγὸς ἐπ' Ἐλευσῖνος (Bull. de corr. Hell. II p. 513) fuerit. Cf. n. 335. 336.

π|ερὶ τὸν δῆμον τὸν Ἐλευσινίων τ|ά τε ἄλλα καὶ ὅπως ἂν οἱ
5 παῖδες π||αιδεύωνται οἱ ἐν τῶι δήμωι, δεδ|όχθαι Ἐλευσινίοις,
ἐπαινέσαι | Δερκύλον Αὐτοκλέους Ἀγνούσ|ιον καὶ στεφανῶσαι
10 χρυσῶι στε|φάνωι ἀπὸ ΓΗ δραχμῶν, καὶ ἀνειπε||ῖν τὸν στέφανον
Ἐλευσῖνι ἐν τῶ|ι θεάτρωι τραγωιδῶν τῶι ἀγῶνι | ὅτι στεφανῶι
ὁ δῆμος ὁ Ἐλευσ⟨ιν⟩|ινίων Δερκύλον Αὐτοκλέους Ἀγ|νούσιον
15 ἀρετῆς ἕνεκα καὶ φιλο||τιμίας τῆς εἰς τὸν δῆμον τὸν Ἐλ|ευσι-
νίων· εἶναι δὲ αὐτῶι ἀτέλε|ιαν καὶ προεδρίαν ἐν τῶι δήμωι |
τῶι Ἐλευσινίων, καὶ καλείτω αὐ|τὸν ὁ δήμαρχος ὁ ἀεὶ δημαρ-
20 χῶν ε||ἰς τὴν προεδρίαν[3]. νέμειν δὲ αὐτ|ῶι καὶ μερίδα ἐκ τῶν
ἱερῶν, καθά|περ Ἐλευσινίοις, τὸν δήμαρχον | τὸν ἀεὶ δημαρ-
25 χοῦντα. ἀναγράψα|ι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα ἐν στήληι λ||ιθίνηι καὶ
στῆσαι παρὰ τὰ προπ|ύλαια τῆς Δήμητ⟨ρ⟩ρος καὶ τῆς Κό|ρης·
ἐπιμεληθῆναι δὲ τῆς ἀναγρ|αφῆς τοὺς πατέρας τῶν παίδων μ|ετὰ
τοῦ δημάρχου.

3 Cf. 125, 50. 296, 22.

346 Tabula marmoris Pentelici fracta in quattuordecim partes, inventa ad ecclesiam Ὑπαπαντῆς. Cum partes singulae passim a Pittaki, Rangabé, Eustratiade editae essent, plerasque coniunxit Kirchhoff Philol. XII p. 734, omnes Eustratiadis Ἔκθεσις περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου 1856. Ed. Koehler C. I. Att. II 316 cum omnia fragmenta praeter unum (*d* Pitt. Eph. 2487) ipse denuo accuratissime exscripsisset.

[Ἐπ]ὶ Νικίου ἄρχοντος [Ὀτρυνέ]ως[1] ἐπὶ τῆς Ἀκαμαντίδος τρί-
τ|[ης] πρυτανείας, ἧι Ἰσο[κράτης] Ἰσοκράτου Ἀλωπεκῆθεν ἐγρα||[μ-
μ]άτευεν· Βοηδρομιῶ[νος ἕκτ]ει μετ' εἰκάδας, ἕκτει καὶ εἰκ||[ο-
5 σ]τεῖ τῆς πρυτανείά[ς, ἐκκλη]σία· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζε||[ν
Λ]εωκράτης Λεωστρά[του....ι]ος καὶ συμπρόεδροι· ἔδοξ||[εν] τεῖ
βουλεῖ καὶ τῶι [δήμωι· .....σ]τρατος Μυννίσκου Περ||[γα]σῆθεν
εἶπεν· ἐπειδ[ὴ οἱ ἔφηβοι οἱ ἐ]φηβεύσαντες ἐπὶ Μεν||[εκ]λέους ἄρ-

Litterae volgares, nisi quod passim ⊡□ pro ⊙O est, dispositae στοιχηδόν. Infra plebiscitum epheborum laterculus tributim discriptus sequebatur cuius haud exiguae reliquiae exstant, quas tamen hic exprimendas non existimavi. 1 Ol. 124, 4 (284|0 a. Chr.). Cf. 144[1].

χοντος[2] πο[λέμου κατέ]χοντος τὴν πόλιν διέμει|[ναν] πάντες εὐταχ-
10 τ[οῦντες καὶ πε]ιθόμενοι τοῖς τε νόμο[ις || κα]ὶ τῶι κοσμητε[ῖ καὶ
διετέλεσα]ν τὸν ἐνιαυτὸν τάς τε [φυλ|ακ]ὰς λειτου[ρ]γοῦντες κ[αὶ
ἅπαντ]α τὰ παρανγελλόμενα ὑπὸ | [τοῦ σ]τρατηγοῦ εἰς τὴν τ[ο]ῦ
Μ[ουσ]είου φυλακήν[3], καθάπερ ἐτά|[χθησαν ὑ]πὸ τοῦ δήμου· ὅπως
[ἂν ο]ὖν, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ δ|[ιαμεί]ν[α]ν[τ]ες τε[τ]ίμηνται,
15 κ[ατὰ τ]ὴν ἀξίαν τιμηθῶσιν καὶ οὗ||[τοι·] ἀγαθῆι τύχηι, δεδόχθαι
[τῆι] βουλῆι, τοὺς προέδρους | [οἳ ἂν] προεδρ[ε]ύωσιν εἰς τὴν [ἐπιο]ῦ-
σαν ἐκκλησίαν προσαγα|[γεῖν] τὸν κο[σ]μητὴν μετὰ τὰ ἱε[ρᾶ κ]αὶ χρη-
ματίσαι περὶ τούτ||[ων, γνώμην] δὲ ξυμβάλλεσθαι [τῆς β]ουλῆς εἰς
τὸν δῆμον, ὅτι δ|[οκεῖ τῆι β]ουλῆι, ἐπαινέσα[ι τοὺ]ς ἐφήβους τοὺς
20 ἐφηβεύσα||[ντας ἐπὶ Με]νεκλέους ἄρχοντ[ος καὶ] στεφανῶσαι αὐτοὺς
χρ|[υσῶι] στ[εφάνωι] κατὰ τὸν νόμ[ον εὐτ]αξίας ἕνεκεν καὶ φιλο-
τ|[ιμί]ας ἣν [ἔχοντε]ς διατελο[ῦσιν π]ρὸς τὸν δῆμον· εἶναι δ'
αὐ|[το]ῖς καὶ π[ροεδρία]ν ἐν τοῖς [ἀγῶσι]ν οἷς ἡ πόλις τίθησιν.
25 [ἐπ]αινέσαι [δὲ καὶ τ]ὸν κο[μητὴν αὐ]τῶν Ἀμεινίαν Ἀντιφάν||[ου]
Κηφισιέα· [ἐπαιν]έσαι [δὲ καὶ τὸ]ν παιδοτρίβην Ἑρμόδωρ|[ον] Ἑορ-
τίου Ἀ[χαρνέα καὶ τὸν ἀκον]τιστὴν Φιλόθεον Στρατ|[ί]ου Λαμπτρέα
[καὶ τὸν καταπ]αλ[τα]φέτην[4] Μνησίθεον Μνησι|[θέ]ου Κόπρειον [καὶ
τὸν γρ]αμματ[έ]α Ἑρμογένην καὶ τὸν το|[ξό]την Σῶνδρον [Κρῆτα
30 καὶ] στεφα[ν]ῶσαι αὐτοὺς θαλλοῦ στε||[φά]νωι εὐταξίας ἕ[νεκα καὶ]
ἐπιμελείας ἣν ἔχοντες διατελ|[οῦ]σιν περὶ τοὺς ἐφή|[βους]· ἀνα-
γράψαι δὲ τόδε τ[ὸ] ψήφισμα τ|[ὸν] γραμματέα τὸν κα[τὰ πρ]υ-
τανεία[ν ἐ]ν στήλη[ι λιθί]νη[ι καὶ | στ]ῆσαι ἐν ἀγορᾶι, τὸ δὲ [γε-
ν]όμενον [ἀνάλ]ω[μα] εἰς τὴν [σ]τήλην | [με]ρίσαι τοὺς[5] ἐπὶ τεῖ
δι[οικήσ]σει.

---

2 Ol. 124, 3 (282|1 a. Chr.). 3 Cf. 144[6]. 4 In posterioris aetatis titulis simpliciter ἀφέτης dicitur (n. 347, 53). De vocis καταπάλτης scriptura cf. 196[2]. 5 Tum per aliquot quadriennia collegium aliquod hoc munere functum est (cf. 140, 55. 141, 60), quum et ante et post (162, 90) singulis hominibus ea curae mandari solita esset.

---

347 Tabula marmoris Pentelici fracta in partes quadraginta duas; maximam partem edidit Kumanudis Philist. I p. 50 (Pittakis Eph. 4104. Grasberger Verhandlungen der philolog. Gesellschaft in Würzburg p. 54 sqq.), reliqua postea inventa

addidit idem. Omnia denuo exscripsit Koehler et edidit C. I. Att. II 467.

Ἀγαθῆι τύχηι. Ἐπὶ Μηδείου ἄρχοντος[1] ἐπὶ τῆς Λεωντίδος τρίτης πρυτανείας ᾗ Φιλί|ων Φιλίωνος Ἐλευσίνιος[2] ἐγραμμάτευεν, Βοηδρομιῶνος ἐνάτηι ἱσταμένου, ἐνάτῃ | τῆς πρυτανείας, ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν Ἐπιτέλης | Ἀρεταίου Παιανιεὺς καὶ συμπρόεδροι· ἔδοξεν τῶι δήμωι· Νικόστρατος || Δημαρέτου Λαμπτρεὺς εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ ἔφηβοι οἱ ἐπὶ Ἐχεκράτου ἄρχοντος[3] θύσαν|τες ἐν ταῖς ἐγγραφαῖς ἐν τῶι πρυτανείωι ἐπὶ τῆς κοινῆς ἑστίας τοῦ δήμου | καὶ καλλιερήσαντες μετὰ τοῦ κοσμητοῦ καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ δήμου καὶ τῶν Χα|ρίτων[4] καὶ τῶν ἐξηγητῶν[5] ἐπόμπευσάν τε τῆι Ἀρτέμιδι τῆι Ἀγροτέρᾳ ἐν ὅπλοις, | ἐποιήσαντο δὲ καὶ τὴν ὑπαπάντησιν τοῖς ἱεροῖς ἐν ὅπλοις καὶ προέπεμψαν || αὐτά, καὶ τὸν Ἴακχον ὡςαύτως[6], ἤραντο δὲ καὶ τοῖς μυστηρίοις τοὺς βοῦς | ἐν Ἐλευσῖνι τῆι θυσίαι[7] καὶ αὐτοὶ ἐβουθύτησαν ἐν τῶι περιβόλωι τοῦ ἱεροῦ,

---

Litterae ΑΠΠ et semel v. 4 Ϡ, cum praeterea ubique volgaris forma Ξ sit. Post haec plebiscita in lapide sequitur index epheborum Atheniensium tributim discriptus adiunctis peregrinis nonnullis, quem hic repetere nolui. 1 Quum Koehlerus Echecratem et Medeum archontes ad ipsa saeculi a. Chr. primi initia rettulisset, accuratius aetatem definivit Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 189. Nempe quum ex titulo n. 250 Medeum Piraeensem curatorem Deli insulae fuisse sciamus Cn. Cornelio Lentulo P. Licinio Crasso consulibus, Argei Tricorysii annum, quo archonte Medeus illa cura functus est (Meier Comm. Epigr. p. 42. n. 43) 97 a. Chr. esse. Atqui inter Medeum et Argeum archontas duos modo annos, Theodosii et Proclis, interiectos fuisse constat (Sauppe de creatione archontum Atticorum p. 9). Echecrates igitur a. 101, Medeus a. 100 a. Chr. in magistratu fuit. 2 Thesmotheta fuit tribus annis post, Argeo archonte (Sauppe de creat. arch. p. 10. 11). 3 101 a. Chr. (not. 1). 4 ἱερέως δήμου καὶ Χαρίτων καὶ Ῥώμης sella marmorea inventa est in theatro Dionysiaco (C. I. Att. III 265). Neque vero ex breviore sacerdotii significatione, quam hic et in aliis titulis eiusdem aetatis et argumenti habemus, colligere licet tum Romae sacerdotium nondum adiunctum fuisse. Nam ἱερεὺς δήμου καὶ Χαρίτων etiam C. I. Att. III, 661, Traiani aut Hadriani aetate, invenitur. 5 Tres fuerunt exegetae, unus πυθόχρηστος, i. e. oraculi Delphici iussu institutus (C. I. Att. III 684), alter ex Eupatridarum ordine populi suffragiis electus (C. I. Att. III 267. 1335), tertius ex gente Eumolpidarum captus (C. I. Att. III 720). 6 Cf. titulum 387 cum adnotationibus. 7 Cf. W. Dittenberger de ephebis Atticis. Gottingae 1863 p. 77, ubi allati sunt Euripidis loci Hel. 1562. Electr. 813, qui docent non

συνετέλεσαν δὲ καὶ τοὺς δρόμους τοὺς ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ τοῖς λοι|πεῖς[8] ἀγῶσιν ἅπαντας, καὶ ἤραντο ταῖς θυσίαις τοὺς βοῦς εὐσχημόνως, καὶ τὰς | λαμπάδας ἔδραμον ἁπάσας καὶ τὰς πομπὰς ἐπόμπευσαν· ἀπήντησαν δὲ ‖ καὶ τοῖς συμμάχοις καὶ τοῖς εὐεργέταις τοῦ δήμου Ῥωμαίοις· παρήγαγον δὲ | καὶ τοῖς Ἐλευσινίοις βοῦς τροφίας δύο καὶ ἔθυσαν, καὶ τοῖς Πειραίοις τῶι Δι|ονύσωι ταῦρον καὶ ἔθυσαν, τοῖς τε Διονυσίοις ἕτερον (β)οῦν[9] ὡς ὅτι κάλλισ|τον παρήγαγον τῆι πομπῆι, ὃν καὶ ἔθυσαν ἐν τῶι ἱερῶι, καὶ ἐπὶ τούτοις ἅπασιν | ἐκαλλιέρησαν· ποιησάμενοι δὲ καὶ μελέτην ἐν τοῖς ὅπλοις ἀπεδείξαντο ‖ τοῖς τε Θησείοις καὶ τοῖς Ἐπιταφίοις[10]· ἐποιήσαντο δὲ καὶ τῆι πομπῆι ἅμιλ|λαν[11] ἐν τῶι λιμένι· περιέπλευσαν δὲ καὶ εἰς Μουνιχίαν καὶ ἔθυσαν τῆι θε[ῶι]· | ἐξῆλθον δὲ καὶ ἐπὶ τὰ φρούρια καὶ τὰ ὅρια τῆς Ἀττικῆς πλεονάκις ἐν ὅπλοις | καθὼς ἐπέταττον αὐτοῖς τὰ ψηφίσματα τῆς τε βουλῆς καὶ τοῦ δήμου· ἔθυ|σαν δὲ καὶ τοῖς Διογενείοις[12] ταύρους δύο· ἔπλευσαν δὲ καὶ εἰς Σαλαμῖνα τοῖς [Αἰ]‖αντείοις καὶ ἔθυσαν τῶι Αἴαντι καὶ τἆλλα καθήκοντα ποιήσαντες ἀνεσ|τράφησαν εὐτάκτως, ἐφ' οἷς καὶ ἐτιμήθησαν ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ Σαλαμινίων· | προαναπλεύσαντες δὲ καὶ ἐπὶ τρόπαιον[13] δυσὶ πλοίοις ἔθυσαν τῶι Διὶ τῶι Τρο|παίωι· τοῖς τε Προηρεσίοις[14] ἤραντο τοὺς βοῦς ἐν Ἐλευσῖνι καὶ ἐλειτούργησαν | ἐν τῶι ἱερῶι εὐτάκτως· ἀνέθηκαν δὲ καὶ τοῖς μεγάλοις μυστηρίοις φιάλην ‖ τῆι τε Δήμητρι καὶ τῆι Κόρηι χαριστήριον ἀπὸ δραχμῶν Στεφανηφόρου ἑκατόν· τάς | τε ἄλλας θυσίας τὰς καθηκούσας ἁπάσας ἔθυσαν μετά τε τοῦ κοσμητοῦ καὶ τῶν διδασ|κάλων τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς εὐεργέταις τοῦ δήμου καὶ ἐκαλλιέρησαν ἐμ πάσαις· γινόμε|νοι δὲ καὶ ζηλωταὶ τῶν καλλίστων

---

de adducendis sed de tollendis et apportandis victimis dici. 8 Sic in lapide exaratum est secundum pravam pronuntiationem illius aetatis (cf. ἀγηοχεῖα, γεγονεῖα sim.). 9 ΚΟΥΝ 10 De Epitaphiis Atheniensium cf. Sauppe Nachrichten von der Ges. der Wissensch. in Göttingen 1864 p. 199 sqq. 11 Sc. νεῶν. Cf. Plato comicus apud Plutarchum Themist. 32, emendatus a Sauppio de inscr. Panathenaica p. 10. Pompa et certamen navium in hoc titulo sine dubio ad Munichiorum sacra referenda sunt; ac de certamine navali per eas ferias etiam imperatorum Romanorum aetate fieri solito testatur titulus C. I. Att. III 1060 ναυμαχήσαντες Μουνίχια συνεστεφανώθησαν. Platonis locus utrum cum Sauppio ad Panathenaea an ut ipse olim conieceram (de ephebis p. 69) ad ipsa Munichia spectet, nunc in medio reliquo. 12 Cf. 1805. 13 Tropaeum victoriae Salaminiae sine dubio indicatur. 14 Cf. A. Mommsen Heortologiae p. 75 sqq.

ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας ἠλείφοντό τε ἐνδ[ελε]|χῶς ἐν τοῖς γυμ-
νασίοις ἀγόμενοι ὑπὸ τοῦ κοσμητοῦ, καὶ ἐσχόλασαν δι' ὅλου
35 τοῦ ἐν[ιαυτοῦ] || τοῖς φιλοσόφοις μετὰ πάσης εὐταξίας· παρήδρευ-
σαν δὲ καὶ ταῖς ἐκκλησ[ίαις[15] ἁπά]|σαις ἐν ὅπλοις ταῖς τε ἐν
ἄστει καὶ ἐμ Πειραιεῖ· παρετύγχανον δὲ καὶ ταῖς [ἀκροάσε]|σιν
ἁπάσαις εὐτάκτως· ἐποιήσαντο δὲ καὶ τὰς κα(θ)ολκὰς[16] καὶ τὰς
νεωλκ[ίας, πειθαρ]|χοῦντες τοῖς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν παραγγελ-
λομένοις, καὶ διετέλεσ[α]ν ὁμ[ονοοῦν]|τες καὶ πειθαρχοῦντες τῶι
40 τε κοσμητῆι καὶ τοῖς διδασκάλοις δι' ὅλου τοῦ ἐ[νιαυ]||τοῦ· ἀνέ-
θηκαν δὲ καὶ φιάλην τῆι Μητρὶ τῶν θεῶν ἀπὸ δραχμῶν Στε-
φανηφόρου ἑ[βδο]||μήκοντα κατὰ τὸ ψήφισμα ὃ Διοσκουρίδης
Διοσκουρίδου Φηγαιεὺς εἶπεν· ἐπο[ι]|ήσαντο δὲ καὶ ἐπ' ἐξόδωι
τῆς ἐφηβείας τὴν ἀπόδει[ξιν τ]ῆι βουλῆι· ὅπως οὖν ἡ | [τε] βουλὴ
καὶ ὁ δῆμος φαίνωνται τιμῶντες τοὺς [πειθα]ρχοῦντας τοῖς τε
νόμοις κα[ὶ] | ψηφίσμασιν ἐκ τ(ῆ)ς π(ρώ)τ(η)ς[17] ἡλικίας, ἀγαθῆι
45 τύχη[ι, δεδ]όχθαι τῆι βουλῆι τοὺς λα[χόντας (προέδρους εἰς τὴν
ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνώμην δὲ συμ-
βάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον ὅτι δοκεῖ τῆι βουλῆι)[18]
ἐπαινέσαι το[ὺς ἐφή]βους καὶ στεφαν[ῶ](σαι)[19] αὐτο[ὺ]ς χρυσῶι
στεφάνωι | εὐτα[ξ]ίας ἕνε[κ]εν ἧς ἔχο[ντες διε]τέλεσαν καὶ [εὐσ]ε-
βείας τῆς πρὸς [τ]οὺς (θ)εοὺς[20] | καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς τὴ[ν
βουλὴν] καὶ τὸν δῆ[μον κ]αὶ εὐνοίας τῆς πρὸς τὸν κοσμ[ητήν]|,
καὶ ἀνειπεῖ[ν τ]ὸν στέφανον τ[οῦτον Διονυ]σίω[ν τε] τῶν ἐν ἄστει
καινοῖς τραγῳδοῖς καὶ | Παναθηναί[ων] καὶ Ἐλευσινίων [καὶ
50 Πτολεμαίων τ]οῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν· τῆς δὲ ἀναγο||ρεύσεως [τοῦ]
στεφάνου ἐπιμελ[ηθῆναι τοὺς σ]τρατηγοὺς καὶ τὸν ταμίαν τῶν
στρατιω|τικῶν· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς διδ[ασκάλους, τ]όν τε παι-
δοτρίβην Τιμοκράτην Ἁλιμού|σιον καὶ τὸν ὁπλομάχον Ἡρόδοτ[ον
Εἰτ]εα[ῖο]ν καὶ τὸν ἀκοντιστὴν Δημόστρατον | Συπαλήττιον καὶ
τὸ[ν] το[ξότην Ζώ]πυρον Αἰξ(ω)νέα[21] καὶ τὸν ἀφέτην Καλλίαν
Αἰγιλ[ιέα] | καὶ τὸν γραμματέ[α Ἐπίστρατ]ον Περιθοίδη[ν] καὶ

15 Nondum licuisse videtur ephebis ipsis in comitiis verba facere et suffragia ferre, sed assidebant armati. Cf. Philostr. Vitt. soph. II, 1, 5 p. 236 μετεκόσμησε δὲ (Ἡρώδης) καὶ τοὺς Ἀθηναίων ἐφήβους ἐς τὸ νῦν σχῆμα χλαμύδας πρῶτος ἀμφιέσας λευκάς, τέως γὰρ δὴ μελαίνας ἐνημμένοι τὰς ἐκκλησίας περιεκάθηντο καὶ τὰς πομπὰς ἔπεμπον. 16 ΚΑΘΟΛΚΑΣ 17 ΤΙΙ<ΠΡΟΤΙΙ< 18 Eadem et hic et v. 96 omissa sunt, unde apparet non lapicidae socordia id factum esse, sed consulto, ne nimius fieret tituli ambitus. 19 _ΛΙ 20 ΟΓΟΥΣ 21 ΑΙΞΑCΞΝΕΑ

55 τὸν ὑπηρέτην Διόδωρον Ἀζην[ιέα], || κ[αὶ] στεφανῶσαι [ἕκαστον α]ὐτῶν θαλλοῦ στεφάνωι· ἀναγράψαι δὲ τό[δε τὸ | ψ]ήφισμα τὸν γρα[μματέα] τὸν κατὰ πρυτανε[ίαν] εἰ(ς) στήλην λιθίνην καὶ στῆσ[αι ἐν τῆι ἀ|γ]ορᾶι· τὸ δὲ γενόμε[νον εἰ]ς αὐτὴν ἀνάλωμα μερ[ίσα]ι τὸν ταμίαν τῶν στρα[τιωτ]ικῶ[ν].

Quinque coronae una iuxta alteram positae cum his titulis:

60 [Ἡ] βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | τοὺς ἐ||φήβους καὶ | τὸν κοσ|μητὴν | Τίμων[α] | Βου[τάδην].

Ἡ βουλὴ | καὶ ὁ δῆμος | τοὺς ἐφή||βους.

60 Ἡ βουλὴ καὶ | ὁ δῆμος || τὸν κοσ|μητὴν | Τίμωνα | Βουτά|δην.

60 Ὁ δῆμος | [ὁ] Σαλαμινίων || [τ]οὺς ἐφή||βους καὶ τὸν | κοσμητὴν
65 Τίμωνα | Βουτά||δην.

60 Οἱ ἔφ[ηβο]ι | τὸν κοσ||μητὴν | Τίμωνα | Βουτά|δην.

Ἀγαθῇ (τ)ύχηι[22]. Ἐπὶ Μηδείου ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Λεωντίδος τρίτης πρυτανείας, ᾗ Φι[λ]ίων Φιλίωνος Ἐλευσίνιος ἐγγραμμάτευεν, Βοηδρομιῶνος ἕκτ[ηι ἱστα]μένου, ἐνάτῃ τῆς πρυτανεί[ας, ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζ]εν Ἐ]πιτέλης Ἀρεταίου Παιανιεὺς | καὶ συμπρόεδροι· ἔδοξεν τῶι
70 δήμ[ωι·] || Νικόστρατος Δημαρέ[τ]ου Λαμπτρεὺς εἶπεν· ἐπειδὴ Τίμ[ω]ν Τιμαρχίδου Βουτάδης χειρ[ο]||τονηθεὶς κοσμητὴς ἐ[π]ὶ[23] τοὺς ἐφήβους εἰς τὸν [ἐνι]αυτὸν τὸν ἐπὶ Ἐχεκράτου ἄρχον[τ]ος, παραλαβὼν τὴν ἐ[γ]χειρισθεῖσαν ἑαυτ[ῶι π]ίστιν ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ θύσας ἐν τῶ[ι] | πρυτανείωι ἐκ τῶν ἰδίω[ν μ]ετὰ τῶν ἐφήβων [ἐπὶ] τῆς κοινῆς ἑστίας κατὰ τὰ ἐψηφισμ[έ]||να τῶι δήμωι, θύσας δὲ (κ)[α]ὶ[24] τὰς ἄλλας θυ[σία]ς τὰς ἐν τῶι ἐνιαυτῶι πάσας
75 καὶ καλ||λιερήσας ἦρξεν τὴν ἀρχὴν κατὰ τοὺς ν[όμο]υς καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου· διε|τήρησεν δὲ αὐτῶν καὶ τὴν πρὸς ἄλ[λ]ήλ]ους ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν δι' ὅλου τοῦ ἐνια[υ]||τοῦ· παρεστήσατο δὲ καὶ εἰς τὸ ε[ὐτάκτ]ους αὐτοὺς εἶναι πρὸς τὰ παραγγε[λ]λό]||μενα ὑπό τε τῶν στρατηγ[ῶ]ν κα[ὶ ἑαυ]τοῦ καὶ τῶν διδασκάλων· προενοή[θη] | δὲ καὶ τῆς τοῦ ἐλαίου θέσεως [δι' ὅλ]ου τοῦ ἐνιαυ-
80 τοῦ, προτρεψάμενος τοὺς [δυ]||ναμένους τῶν ἐφήβων συνε[πιδ]ο[ῦ]ναι ἑαυτούς· ἐφρόντισεν δὲ ὁμοίως καὶ | ὑπὲρ τῶν γινομένων διόλου τοῖς [ἐ]φήβοις ἀργυρικῶν ζημιῶν, ἄρας αὐτὰς καὶ ο[ὐ]|κ ἐάσας

22 ΙΥΧΗΙ. Ceterum haec duo vocabula maioribus litteris exarata sunt.
23 ΕΠΙ 24 ΚΑΙ

εἰς τὸ κοινὸν συνάγε[σθ]αι διάφορον κατ' οὐθένα τῶν τρόπων· ἐποιή|σατο δὲ καὶ πρόνοιαν καὶ μάλ[ισ]τα ἔσπευσεν καὶ τοῦ διατηρηθῆναι τὴν εὐφη|μίαν αὐτοῖς προςκαρτερῶ[ν ἐπ]ιμελῶς καὶ
85 προςεδρεύων, εἴς τε τὰ γυμνάσι[α] || ἄγων αὐτοὺς καθ' ἑκάστ[ην ἡ]μέραν καὶ ταῖς σχολαῖς παραχαθιζάνων· ἤγα|γεν δὲ αὐτοὺς ἐνόπλους [ἐπὶ τ]ὰ φρούρια καὶ τὰ ὅρια τῆς Ἀττικῆς πλεονάκις[25] καθάπερ αὐτῶι προςέτ[αττον] οἵ τε νόμοι καὶ τὰ ψηφίσματα τῆς τε βουλῆς καὶ | τοῦ δήμου· ἐφρόντισεν δ[ὲ] καὶ ἐν ἄλλοις πλείοσιν μετὰ πάσης ὁσιότητος | καὶ δι[ε]τήρησεν πάντας ὑγιαίνοντας
90 καὶ σωζομένους· ἐποιήσατο δὲ || καὶ τὴν ἀπόδειξιν αὐτῶν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν ἐν τῆι βουλῆι ὑπὲρ τῶν κατὰ | τὴν ἀρχὴν καὶ περὶ τῶν ἐν τῶι ἐνιαυτῶι γεγονότων (π)άντων[26] τοῖς ἐφηβο[ις], | ἀν(θ)' ὧν[27] καὶ οἱ ἔφηβοι βουλόμενοι τιμᾶν αὐτὸν ἀξίως τῆς γεγονείας[28] εἰς ἑαυτοὺ[ς] | εὐεργεσίας ἐστε[φ]άνωσαν αὐτὸν ἐν τῆι [βο]υλῆι· ὅπως ἂ[ν] | οὖν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος φαίνωνται τιμῶν-
95 [τ]ες τοὺς ἀξίους τῶν ἀρχόντων καὶ γ[ίνηται φα]||νερὸν ὅτι πᾶσι τοῖς καλῶς καὶ εὐσεβῶς ἀναστραφεῖσίν ἐστιν τιμηθῆναι καταξί|ως τῶν πεπραγμένων· ἀγαθῆι τύχηι, δεδόχθαι τῆι βουλῆι τοὺς λαχόντας (προέδρους εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῆι βουλῆι) [ἐπαι]|νέσαι τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Τίμωνα Τιμ[αρ]χίδου Βουτάδην, καὶ στεφανῶσ[αι] | χρυσῶι στεφάνωι κατ[ὰ τὸν] νόμον ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ δικαιοσύνης ἧς ἔχω[ν] διετέ[λε]|σεν εἴς τε τὸν δῆμον [καὶ] τοὺς ἐφήβους, καὶ
100 ἀν[ειπεῖν τ]ὸν [στ]έφανον τοῦτ[ο]ν Διονυσ[ί]||ων τε τῶν ἐν ἄστει κ[αι]νο[ῖ]ς τραγῳδοῖς καὶ [Παναθηναίων καὶ Ἐλευ]σινίων [κα]ὶ Πτολεμαί[ων τοῖς γυμνικοῖς ἀ[γ]ῶσιν· τῆς δὲ ἀν[αγορεύσεως τ]οῦ στεφ[άνο]υ [ἐπ]ιμεληθῆ|ναι τοὺς στρατηγού[ς]· εἶναι δὲ αὐτῶ[ι καὶ ἄλλο ἀγαθὸν] εὑρέσθαι π[αρὰ τ]οῦ δήμου ὅτου | ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι. ἀναγράψαι δὲ τόδε [τὸ ψήφισμα τὸν γρα]μματέα τὸν [κα]τὰ πρυτανεί|αν εἰς (σ)τή[λην λιθ]ίνην καὶ στῆσ[αι ἐν ἀγορᾶι].

---

25 Antea ephebi per integrum annum aut adeo, si Aeschini II, 167 fides habenda est, per totum ephebiae biennium militabant ita ut castellis praesidio essent et expeditiones intra Atticae fines terrae custodiendae causa susciperent. Iam ex eo usu nihil restabat, nisi ut nonnunquam (πλεονάκις) eiusmodi excursiones militares fierent. 26 ΠΑΝΤΩΝ 27 ΑΝΟΩΝ
28 Cf. not. 8.

348 Lapis inventus Iulide (*Τζία*) in insula Ceo. Ex Fauvelii exemplari corruptissimo ed. Boeckh C. I. G. 2360. Tum lapis Athenas translatus est in Theseum, ubi exscripsit Rangabé et edidit Ant. Hell. 824.

------ εισ.ισαν· τὸν δὲ νόμο[ν|----------]ίας ησ πο
(ε)ὐπειθὴς[1] τοὺς | ωσστ----------αι (δὲ)[2] καὶ ἐν τῶι
Μαιμακτηρ[ιῶ]|νι τὴμ μηδ[-----ἐν]άτηι ἀπιόντος, καὶ διδόναι
5 τῶι ἐ(πα)[υρόν]|τι[3] εἰς ἱερεῖα ΗΓΛ δραχμάς· τὸν δ' ἐπ[αυ]ρόντα
ἔγγυον καταστ[ῆ]|σαι ὃν ἂν δέχωνται οἱ πρόβουλοι ἑστιάσειν κατὰ
τὸν νό|μον· θύειν δὲ τὸμ μὲμ βοῦν βεβληκότα[4], τὴν δὲ οἶν βε-
βληκ[υ]ῖαν. | ἂν δέ τι κα[ὶ] ὑαμινὸν[5] θύηι, μὴ πρεσβύτερον ἐνιαυ-
σί(υ)[6] καὶ ἐπ[ταμή]|νου. ἐστιᾶν δὲ τούς τε πολίτας καὶ οὓς ἡ
10 πόλις κέκληκεν[7] ‖ καὶ τοὺς μετοίκους καὶ τοὺς ἀπελευθέρους
ὅσοι τὰ τέλ[η] | φέρουσιν εἰς Κορησίαν[8]. παρέχειν δὲ καὶ
δεῖπνον καὶ οἶνον καὶ | τρωγάλια καὶ τἄλλα πάντα καλῶς καὶ
κρεῶν σταθμὸν κατὰ[9] | τὸν ἄνδρα ὠμὰ ἱστάντα μὴ ἔλαττον
ΜΜ, καὶ ἐκ τῶν ἐγκοι|λίων[10] ὅσα ἂν ἔχηι τὰ ἱερεῖα. δοκιμά-
15 ζειν δὲ τὰ ἱερεῖα τοὺς προβούλου[ς] ‖ καὶ τὸν ταμίαν καὶ τὸγ
κήρυκα καὶ ἀφίστασθαι τὰ κρέα κἀ[ὶ τ]ῶν ἱε|ρῶν προΐστασθαι.
ἀποδιδόναι δὲ τὸ δεῖπνον δέκα ποδῶν[11], καὶ οἴνου | παρέχειν

Litterae volgares. 1 ΣΥΠΕΙΘΗΣ 2 ΟΓ 3 ΕΓΛ. Cf. v. 5. Redemptorem significari, cui negotium sacrificia et cenam publico sumptu perficiendi adiudicatum est, apparet; etiam alibi nonnunquam verbum ἐπαυρεῖν nanciscendi potius quam fruendi notionem habet. 4 Sc. τοὺς ὀδόντας. Cf. Ar. hist. an. II, 2, 501 b 5. B. 5 ΚΑ:Υ:ΑΜΙΝΟΝ Rang., qui recte interpretatur de sue, etsi adiectivum ὑαμινός alibi legi non videtur. 6 ΕΝΙΑΥΣΙΟΝ 7 Qui honoris causa a civitate invitati sunt. 8 Inde recte collegit Rang., Coresiorum legem esse, quum Boeckhius Iulidi tribuisset. Sane B. Coressum tum iam civitatem non fuisse statuit sed Iulietarum portum. At hic non portum, sed ipsam civitatem nominatam fuisse apparet. 9 ΚΑΙΤΑ B. ΡΔΛ R. Neuter recte legit, sed Fauvelius tamen rectius quam Rangabé. Qui quod sibi persuasit hic ponderis nonaginta drachmarum (ρ' δρ[αχμάς]) signa fuisse, manifesto erravit. Statuit enim ducenas drachmas (ΜΜ, i. e. duas minas) crudae carnis in singulos appendi, ut nonagenae coctae carnis singulis distribui possent. At omnino de assa, non cocta carne haec intellegenda videntur, neque in R. sententia τὸν ἄνδρα habet quo referatur. 10 Sc. παρέχειν δεῖπνον. Iubetur igitur is qui sacra fecit, intestinis victimarum mactatarum omnibus ad epulas apparandas uti. 11 Quum umbra gnomonis decem pedes longa erit. Cf. δεκάπουν στοιχεῖον Arist. Eccl. 684. δωδεκάποδος (σκιᾶς) Athen. VI p. 242 f.

ἀρεστὸν μέχρις ἂν ἥλιος δύηι. ἂν δε δοκιμασθῆι ἡ ἐσ|τίασις, ἀποδοῦναι τῆι ὑστεραίαι τὸ ἀργύριον τὸ λοιπὸν τὸν ταμ[ί]|αν οὗ ἂν ἐγλάβηι[12]· ἐὰν δὲ μή, ἀπεῖναι αὐτῶι τῆς ἐγλαβῆς τὸ
20 πέμ||πτομ μέρος. τιθέναι δὲ καὶ ἀγῶνα τῆι ἑορτῆι τοὺς προβού-λους ἀπ[ὸ] | δραχμῶν [H]ΔΓ. αἱρεῖσθαι δὲ καὶ γυμνασίαρχον[13] ἅμα ταῖς ἄλλαι[ς] | ἀρχαῖς μὴ νεώτερον τριάκοντα ἐτῶν· τοῦτον δὲ ποιεῖν λαμπάδ[α] | τῶν νεωτέρων τῆι ἑορτῆι καὶ τἆλλα ἐπι-μελεῖσθαι κατὰ τὸ γυ|μνάσιον, καὶ ἐξάγειν εἰς μελέτην ἀκον-
25 τισμοῦ καὶ τοξικῆς καὶ ‖ καταπαλταφεσίας[14] τρὶς τοῦ μηνός· ὃς δ' ἂμ μὴ παρῆι τῶν νεω|τέρων δυνατὸς ὤν, κύριος ἔστω αὐτὸν ζημων μέχρι δραχμῆς· | διδόναι δὲ τοὺς προβούλους τοῖς νικῶ-σιν τοξότηι ἀνδρὶ τόξ|ον, φαρέτραν τοξευμάτων, ΔΓ· δευτερεῖον τόξον, ΓΙΙ· ἀκοντισ|τῆι ἀνδρὶ λόγχας τρεῖς, περικεφαλαίαν,
30 ΓΙΙΙ· δευτερεῖον λό[γ]||χας τρεῖς, ΙΙΙΙ· καταπαλταφέτηι ἀνδρὶ περικεφαλαίαν, κόντον, | ΓΙΙΙ· τῶι δευτέρωι κόντος, ΙΙ· λαμπαδάρχωι τῶι νικῶντι ἀσπίδα, ΔΔ· | τιθέναι δὲ καὶ παίδων ἀγῶνα καὶ διδόνα[ι] ἆθλα παιδὶ τοξότηι | κρεῶν μερίδα, ἀκοντιστῆι παιδὶ μερίδα. τὰ δὲ ὅπλα παρασκευά|ζειν τοὺς προ-
35 βούλους τοὺς ἐξιόντας καὶ παραδιδόναι τοῖς ‖ ἐφισταμένοις, τὸν δὲ ταμίαν τὴν τιμὴν διδόναι. διδόναι δὲ καὶ ρα|ψωιδῶι κρεῶν μερίδα. καταλείπειν δὲ καὶ καταπάλτην τοὺς | προβούλους τοὺς ἀπιόντας καὶ βέλη τριακόσια, ἄχρις ἂν ἐπί|καιρον δοκῆι εἶναι τῆι βουλῆι. μὴ ἐξεῖναι δὲ ἀποδόσθαι τὰ ἆθλα | ἃ ἂν λάβηι,
40 τοὺς δὲ στρατηγοὺς ἐν τῆι ἐξοπλασίαι[15] ἐξετάζειν· ‖ ἀναγράφειν δὲ εἰς λεύκωμα ἑξῆς τοὺς ἀεὶ νικῶντας τὸγ γραμ|ματέα. ἂν δὲ δόξηι ὁ νόμος, ἀναγράψαι εἰς στήλην καὶ στῆσαι εἰς τὸ | τέμενος.

Boeckh. 12 Haec primus recte interpretatus est Rangabé: Redemptor (ὁ ἐπαυρών) certo pretio sacra facienda et cenam instruendam conduxit (ἐξέλαβε). Cuius pretii pars ei ex aerario in antecessum datur, id quod restat postridie cenam ei persolvitur a quaestore, si cena probata est. Sin minus, quinta totius summae pars retinetur. 13 Cf. 246[13]. 14 Cf. 196[2]. 15 Cf. 159[3].

---

349 Fragmenta duo marmoris caerulei in clivo montis septentrionem versus a portu Tei urbis. *a* ed. G. Hirschfeld Hermae IX p. 501. *b* ex apographo Guerini anno 1729 con-

fecto post Muratorium ed. Boeckh C. I. G. 3059. Multo plenius et accuratius exscripserunt E. Pottier et A. Hauvette-Besnault Bulletin de correspondance Hellénique IV (1880) p. 110 sqq., qui utrumque fragmentum eiusdem lapidis esse viderunt.

a

[----------ἀπο]δείκνυσθαι[1] δὲ [καὶ μετὰ τὴν | τοῦ γυ]μνασιάρχου αἵρεσιν παιδονόμον μὴ νεώτερ[ον | ἐτῶ]ν τεσσαράκοντα· ἵνα δὲ πάντες οἱ ἐλεύθεροι παῖδες πα[ι|δε]ύωνται καθότι
5 Πολύθρους Ὀνησίμου[2] προνοήσας ἐπηγγείλ(α)||το[3] τῶι δήμωι, κάλλιστον ὑπόμνημα τῆς ἑαυτοῦ φιλοδοξίας | κατατιθέμενος ἐπέδωκεν εἰς ταῦτα δραχμὰς τρισμυρίας | τετρακισχιλίας, ἀποδείκνυσθαι καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἀρχ[αι]||ρεσίαις μετὰ τὴν τῶν γραμματέων αἵρεσιν γραμματοδιδασκ[ά]|λους τρεῖς, οἵτινες διδά-
10 ξουσιν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παρθέ||νους. δίδοσθαι δὲ [τ]ῶι μὲν ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔργον[4] χειροτονηθέντ[ι] | τοῦ ἐνιαυτοῦ δραχμὰς ἑξακοσίας, τῶι δὲ ἐπὶ τὸ δεύτερον δραχμὰ[ς] | πεντακοσίας πεντήκοντα, τῶι δὲ ἐπὶ τὸ τρίτον δραχμὰς πενταχο|σίας. ἀπο(δεί)κνυσθ(α)ι[5] δὲ καὶ παιδοτρίβας δύο, μισθὸν δ' αὐτῶν ἑκα|τέρωι
15 δίδοσθαι τοῦ ἐνιαυτοῦ δραχμὰς πενταχοσίας. ἀπο||δείκνυσθ(α)ι[6] δὲ κιθαριστὴν ἢ ψάλτην[7], μισθὸν δὲ δίδοσθαι τῶι | χειροτονηθέντι τοῦ ἐνιαυτοῦ δραχμὰς ἑπτακοσίας, οὗτος δὲ | διδάξει τούς τε παῖδας οὓς ἂν καθήκηι εἰς τοὐπιὸν ἐκκ[ρ]ίνεσθαι καὶ | τοὺς τούτων ἐνιαυτῶι νεωτέρους[8] τά τε μουσικὰ καὶ κιθαρίζειν ἢ ψάλλειν, | τοὺς δὲ ἐφήβους τὰ μουσικά· περὶ δὲ τῆς ἡλικίας
20 τῶν παίδων τούτων ἐπι||κρινέτω ὁ παιδονόμος. πρ(ο)δίδοσθαι[9] δὲ καὶ ἐὰν ἐμβόλιμον μῆνα ἄγωμεν τὸ | ἐπιβάλλον τοῦ μισθοῦ

Litterae ΑΘΞΣ. Littera πῖ apud Hirschfeldium Π' est, apud Hauvettium Π 1 ///ΛΟΙ_ΙΙΙΑΝ////////ΔΕΙΚΝΥΣΘωΙΔΕ 2 Cf. 165, 6, ubi Τύρων Πολύθρου iudex a Teiis Bargyliam missus commemoratur. 3 ΓΕΙΛΛ 4 Tres gradus per quos ascendant discipuli significari videntur, ut τὸ τρίτον ἔργον eius sit, qui tirones prima elementa doceat, τὸ δεύτερον provectiorum magistri, τὸ πρῶτον eius qui hanc disciplinam ad finem perducat. Certe aliter vix intellegeretur, cur primo maxima, tertio minima merces proposita sit. 5 ΑΠΟΚΝΥΣΘΙ 6 ΔΕΙΚΝΥΣΘΙ 7 κιθαρίζειν de eis dicitur, qui plectro utuntur, ψάλλειν de eis, qui digitis ipsis chordas pulsant. Ath. XIV 635 b τὴν μάγαδιν καὶ τὴν πηκτίδα χωρὶς πλήκτρου διὰ ψαλμοῦ παρέχεσθαι τὴν χρείαν. Boeckh C. I. G. 2314. 8 Per duos igitur annos, priusquam inter ephebos ascribuntur, in hac disciplina permanent pueri. 9 ΠΡΩΣΔΙΔΟΣΘΑΙ

τᾶι μηνί. ὁπλομάχον δὲ καὶ τὸν διδάξοντα | τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν μισθού(τ)ωσαν[10] ὅ τε παιδονόμος καὶ ὁ γυμνασί|αρχος ἐπ' ἀναφορᾶι[11] τῆι πρὸς τὸν δῆμον· οὗτοι δὲ διδασκέτωσαν τούς | τε ἐφήβους καὶ τοὺς παῖδας οὓς καὶ τὰ μουσικὰ μανθάνειν
25 γέγραπται[12]· ‖ διδόσθω δὲ μισθὸς τῶι μὲν τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν διδάσκοντι δρα|χμαὶ διακόσιαι καὶ πεντήκοντα, τῶι δὲ ὁπλομάχωι δραχμαὶ τριακόσιαι. | ὁ δὲ ὁπλομάχος διδάξε(ι)[13] χρόνον οὐκ ἐλάσσονα μηνῶν δύο. ὅπως δὲ ἐπι|μελῶς ἐν τοῖς μαθήμασιν γυμνάζωνται οἵ τε παῖδες καὶ οἱ ἔφηβοι, | τὸν παιδονόμον καὶ τὸν γυμνασίαρχον[14] ἐπιμελεῖσθαι καθότι ἑκατέ-
30 ρωι ‖ αὐτῶν προςτέτακται κατὰ τοὺς νόμους. ἐὰν δὲ οἱ γραμματοδιδάσκα|λοι ἀντιλέγωσιν πρὸς αὐτοὺς[15] περὶ τοῦ πλήθους τῶν παίδων, ἐπικρινά|τω ὁ παιδονόμος, καὶ ὡς ἂν οὗτος διατάξηι πειθαρχείτωσαν. τὰς δὲ ἀπο|δείξεις ἃς ἔδει γίνεσθαι ἐν τῶι γυμνασίωι ποιεῖσθαι τοὺς γραμματοδι|δασκάλους καὶ τὸν τὰ μουσικὰ διδάσκοντα ἐν τῶι βουλευτ[ηρίωι---]

b

35 ------ημερ---------- | -------οντα----- τὴν ζημίην ἐὰν μὴ καταβάλωσι, ἀν[αγκά|ζειν ἐξέσ]τω αὐτούς. περὶ δὲ τοῦ ὁπλομάχου καὶ τοῦ τοξεύειν | καὶ ἀκοντίζειν διδάσκοντος συντελείσθω, καθάπερ ἐπάνω | γέγραπται. ἢν δὲ οἱ ἐνεστηκότες τα-
40 μίαι ἢ οἱ ἑκάστοτε γινόμενοι ‖ μὴ παραδῶσιν τὸ ἀργύριον τοῦτο κατὰ τὰ γεγραμμένα, ἢ ἄλλος τις ἄρχων | ἢ ἰδιώτης εἴπηι ἢ πρήξηται ἢ προθῆι[16] ἢ ἐπιψηφίσηι ἢ νόμον προθῆι ἐναντίον τού|τωι ἢ τοῦτον τὸν νόμον ἄρηι τρόπωι τινὶ ἢ παρευρέσει ἡιοῦν, ὡς δεῖ τὸ ἀργύρι|ον κινηθῆναι ἢ μὴ ἀναλίσκεσθαι ἀπ' αὐτοῦ εἰς ἃ ὁ νόμος συντάσσει, ἢ ἄλλ[ηι που] | καταχωρισθῆναι καὶ μὴ εἰς ἃ ἐν τῶιδε τῶι νόμωι διατέτακται, τά τε πραχ-
45 θέν‖τα ἄκυρα ἔστω καὶ οἱ μετὰ ταῦτα ταμίαι καταχωριζέτωσαν εἰς τὸν λόγον κατὰ | τὸν νόμον τό(ν)δε[17] τὸ πλῆθος τῶν χρημά-

10 ΜΙΣΘΟΥΟΩΣΑΝ. Videtur Θ fuisse, lapicidae errore pro Τ incisum. 11 Ea condicione, ut ipsorum eligendi iudicium populi suffragiis confirmetur. 12 Cf. not. 8. 13 ΔΙΔΑΞΕ 14 Cf. 246[13]. 15 Sic (i. e. πρὸς ἀλλήλους) scripsi. Nam πρὸς αὐτοὺς quod Hirschfeld habet non video quo referatur. Cf. 353, 41. 16 Hoc necessario de plebiscito intellegendum est, quia deinde separatim subiungitur ἢ νόμον προθῆ. 17 Emendavi. ΤΟΔΕ lapis, quod retinuit H.-B. At τόδε τὸ πλῆθος cum per se minus aptum est, tum cum addito τὸ ἴσον nullo modo conciliatur; ὁ νόμος δδε etiam v. 47. 49 legitur, δδε ὁ νόμος v. 44. 48. 51, et certa ra-

των τὸ ἴσον ἐ[κ τῶ]ν τῆς πό[λεως πρ]οσό|δων[18], καὶ τἆλλα πάντα συντελείτωσαν κατὰ τὸν νόμον τόνδε. [ὁ δὲ εἴ]πας ἢ [πρή|ξ]ας τι παρὰ τόνδε τὸν νόμον ἢ μὴ ποιήσας τι τῶν προςτεταγμένων ἐν τῶι | νόμωι τῶιδε ἐξώλης εἴη⟨ι⟩ καὐτὸς καὶ γένος τὸ ἐκείνου
50 καὶ ἔστω ἱερόσυλος καὶ συν||τελείσθω πάντα κατ' αὐτοῦ ἅπερ ἐν τοῖς νόμοις τοῖς περὶ ἱεροσύλου γεγραμμ[ένα ἐστί]. | ὀφειλέτω δὲ καὶ τῆι πόλει ἕκαστος τῶν πρηξάντων τι παρὰ τόνδε τὸν νόμον | περὶ τοῦ ἀργυρίου τούτου ἢ μὴ ποιούντων τὰ προςτεταγμένα δραχμὰς μυρ[ίας·]|| δικασάσθω δὲ αὐτῶι ὁ βουλόμενος καὶ ἐν ἰδίαις δίκαις καὶ ἐν δημοσίαις καὶ μετὰ | τοῦ λόγου τοῦ ἐπιμηνίου τὴν ἀπήγησιν[19] καὶ ἐγ καιρῶι ὧι ἂν βούληται· προ-
55 θεσμίαι || δὲ μηδὲ ἄλλωι τρόπωι μηθενὶ ἐξέστω τῶν δικῶν τούτων μηδεμίαν ἐγβαλεῖν· | ὁ δὲ ἁλισκόμενος ἐκτινέτω διπλάσιον, καὶ τὸ μὲν ἥμισυ ἔστω τῆς πόλεως, ἱερὸν | Ἑρμοῦ καὶ Ἡρακλέους καὶ Μουσῶν, καὶ καταχωριζέσθω εἰς τὸν λόγον τὸν προγε|γραμμένον, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ καταλαβόντος[20] ἔστω. τὰς δὲ πράξεις τῶν δικῶν τού|των ἐπιτελείτωσαν οἱ εὔθυνοι, καθάπερ
60 καὶ τῶν ἄλλων τῶν δημοσίων δικῶν. || ἀναγγελλέτωσαν δὲ οἱ ἑκάστοτε γινόμενοι τιμοῦχοι[21] πρὸς τῆι ἀρᾶι[22], ὅςτις τὸ | ἀργύριον τὸ ἐπιδοθὲν ὑπὸ Πολύθρου τοῦ Ὀνησίμου εἰς τὴν παιδείαν τῶν ἐλευθέ|ρων παίδων (κ)ι(ν)ήσειεν[23] τρόπωι τινὶ ἢ παρευρέσει ἡιοῦν ἢ ἄλληι που καταχωρίσειεν | καὶ μὴ εἰς ἃ ἐν τῶι νόμωι διατέτακτα(ι)[24], ἢ μὴ συντελοίη τὰ συντεταγμένα τῶι | νόμωι, ἐξώλης εἴη⟨ι⟩ καὶ αὐτὸς καὶ γένος τὸ ἐκείνου.
65 Ἐὰν δὲ οἱ τα[μίαι μ]ὴ δανείσωνται τὸ ἀργύριον κατὰ τὰ

---

tione restitutum est v. 66. 18 Quae ex pecuniis, quas Polythrus dederat, in alias res contra legem impensa sunt, ea ex reliquis reipublicae reditibus restituantur. 19 Unoquoque mense de pecuniarum publicarum administratione ratio reddebatur populo. Qua ex ratione si apparuerit, pecuniis illis contra legem magistratus usos esse, statim unicuique liceat eos in ius vocare. 20 Eius qui accusavit magistratum et in iudicio ut damnaretur effecit. Qui usus vocabuli καταλαμβάνειν ab Attico quidem sermone alienus est, sed invenitur in tetralogiis quae falso Antiphontis esse putantur. (II β, 9. 10. δ, 4. III γ, 7. 11. δ, 9. 10. IV β, 8. γ, 2. δ, 7. 9), quarum sermo etiam alia nonnulla manifesto Ionica habet. Cf. etiam n. 354, 22. 21 Cf. 2347. 22 Tales exsecrationes publicae Teiorum exstant in titulo quinti a. Chr. saeculi apud Roehl I. G. A. 497, easque iam tum a timuchis pronuntiatas esse arguunt verba οἵτινες τιμουχέοντες τὴν ἐπαρὴν μὴ ποιήσειαν ἐπὶ δυνάμει — ἐν τῆπαρῇ ἔχεσθαι. 23 ΝΙΚΗΣΕΙΕΝ. Emendavit H.-B. Cf. v. 43. 24 ΔΙΑΤΕΓΑΚΤΑ

γεγραμμένα ἢ μὴ ἀποδῶσιν τὸ | [κατὰ τόνδε τὸν][25] νόμον τοῖς καθισταμένοις ἐπὶ τῶν μαθημάτων, ὀφειλέτω ἕκασ[τος τ]|ούτων τῆ[ι πόλει δρα]χμὰς δι<χιλίας, δικασάσθω δὲ αὐτῶι [ὁ βου]λό-μενος[------|----------ἁλισκ]όμεν[ος] ἐκτινέτω διπλά-σιον, καὶ τὸ μὲν [ἥμισυ----------]

25 Supplevi. Cf. not. 17.

350 Fragmentum marmoris in insula Chio inaedificatum in muro repperit Prokeschius. Ex corrupto Prokeschii apographo ed. Boeckh Bullet. dell' Inst. arch. Rom. 1831 p. 69 sqq. Deinde multo accuratius eiusdem exemplum accepit et expressit C. I. G. 2214.

[Ἐ](π)ὶ πρ[υτά]νεως[1] Ἀ----ι[---, γυμνασι]|αρχούντων Ἑρμησί-λεω τοῦ Ξούθο[υ, Δίν]|νυος τοῦ Ἑλίξου, Νικίου τοῦ Μήτρωνο[ς, οἵδε] | ἐνίκ[ω]ν τῶν τε παίδων καὶ τῶν ἐφήβω[ν καὶ τῶν] || νέων[2] τοὺς τιθεμένους ἀγῶνας[3] καὶ [ἔθυσαν[4]] | ταῖς τε Μούσαις καὶ τῶι Ἡρακλεῖ ἀπὸ τῆς π[ροσό]|δου τῆς δεδομένης κατὰ τὸ ψή-φισμα τὸ [Τηλαύ]|γευς[5] τοῦ Λυσίου. ἀναγνώσεως· Ἀγαθο-κλῆ[ς] | Ἀγαθοκλεῦς. ῥαψωιδίας· Μιλτιάδης Διονυσίου. || ψαλ-μοῦ·[6] Ξένων Τιμοκλεῦς. κιθαρισμοῦ· Κλε[ο]|της Διονυσίου. παίδων δ(ό)λιχον· Ἀσκληπιάδης | [Πρ]ωτογένου. ἐφήβων νεω-τέρων δόλιχ[ον· Δι|ο]νύσιος Καλλιστράτου. μέσ(ω)ν δόλι-χον· [Τι|μο]κλῆς Τιμοκλεῦς. πρεσβυτέρων δόλιχο[ν]· || Μο-σχίων Μοσχίωνος. ἀνδρῶν δόλιχον· Αἰσχρ[ί]|(ω)ν Αἰσχρίωνος. παίδων στάδιον· Ἀθηνικῶν Θ[ε]|οφάνου. ἐφήβων νεωτέ-

Litterae volgares praeter ΘΞΣ. Per totum titulum (ab eo qui transscripsit ni fallor, non a lapicida) O et Ω saepe confusae sunt; ubicunque id factum est, litteram uncis rotundis circumscripsi. 1 ΔΙΡΡ...ΝΕΩΣ. Supplevi; B. haec intacta reliquit. 2 Hi manifesto sunt, qui infra in indice victorum ἄνδρες vocantur. Cf. 246[14]. 283[2]. 3 Intra gymnasium haec certamina peracta esse iure existimat B. Quare quum potius ad demonstrandum quid in arte musica et exercitationibus gymnasticis profecissent adulescentes (ἀπόδειξις cf. 347, 42. 90. 349, 32), quam ad cultum deorum spectent, hic titulum collocandum duxi. 4 Supplevi. ἔσπεισαν Boeckh. 5 Supplevi Hermae XVI p. 191. κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ [δήμου,] γεύστου Λυσίου B. Post TO in antiquiore illo et neglegentissime confecto apographo Y est, in altero accuratiore omittitur. 6 Cf. 349[7].

ρων στάδιον· Ἑστιαῖο[ς] | Μεγήνορος. μέσων στάδιον· Ἀρ-
20 τέμ(ω)ν [Ἀρ]||τέμωνος. ἀνδρῶν στάδιον· Μητρόδωρος Πά-
[τρ|ων]ος. παίδων δίαυλον· Ἀθηνικῶν Θεοφάνου. ἐ[φ|ή]βων
νεωτέρων δίαυλον· Ὑβριστος Παταίκου. | [μ]έσων δίαυ-
λον· Μελάντης Ἀντιγόνου. πρεσ|[β]υτέρων δίαυλον· Ἀπολ-
25 λώνιος Ἀπολλωνίου. ‖ [ἀ]νδρῶν δίαυλον· Μῆνις Ἀδράστου.
παίδων πά|[λ]ην· Ἀθηνικῶν Θεοφάνου. ἐφήβων νεωτέρων
πάλην· | Δημήτριος Μάκρωνος. μέσων πάλην· Μόσχος
Μό[σ]|χου. πρεσβυτέρων πάλην· Θεόδοτος Θεοδότου. [ἀν-
30 δ]||ρῶν πάλην· Ἀπελλᾶς Κλεινομάχου. παίδων πυγ[μήν]|·
Ἡρακ[λείδης Ἡρακλ]είδο[υ]. ἐφήβων νεωτέρων [πυγμήν· | --
----]π-----

---

351 Fragmenta duo (*A B*) tabulae lapidis Hymettii inventa in Piraeeo. Praescripta (v. 1—5) totam lapidis latitudinem explebant continuis versibus, reliqua per octo columnas disposita fuisse videntur ex quibus duae modo (*a b*) exstant. Ex ectypo chartaceo ed. Koehler Mitth. des arch. Instituts in Athen IV (1879) p. 79 sqq. C. I. Att. II 804.

A

[Τάδε παρέδοσαν[1] ἐπιμεληταὶ τῶν νεωρίων οἱ ἐπὶ Κτησικλέους ἄρχοντος[2], ---------, -----] Φηγαι:[3] Ὀρσιμένης Εὐκτ[ήμο-

---

Litterae volgares. 1 Traditionum tabula est, quales haud paucae exstant; atque hic quidem quae supersunt omnia ad naves armamentaque spectant quae cives ex trierarchiis annorum antecedentium reipublicae debeant. 2 Nomen archontis probabiliter reposuit K. Nam priorem utique quam Ol. 111, 3 (334|3 a. Chr.) tabulam non esse, quia antecedentis anni archon Euaenetus commemoraretur v. 286, neque post Ol. 112, 2 (331|0 a. Chr.) incisa haec esse, quia insequentis anni traditionum laterculus exstaret (Boeckh Urk. über das Seewesen XI.), in eoque complura reddita reipublicae scriberentur, quae hic etiamtum deberentur (v. not. 54. 64). Ac quum utroque loco in illo titulo heredes debitoris defuncti ea persolvisse dicantur, tempus quo haec incisa essent propius ad annum 111, 2 quam ad 112, 2 accedere. Quare Ctesiclis qui Ol. 111, 3 (334|3 a. Chr.) summo magistratu functus est nomen restituit. 3 Decem fuerunt curatores, singuli ex singulis tribubus, quarum ex ordine legitimo hic nomina disposita erant. Exstant ex priore collegio relliquiae nominum alterius curatoris, qui fuit tribus Aegeidis, tertii (Pandionidis), septimi (Cecropidis), decimi (Antio-

νος | ------, ---------, ----------, ----------,
-----] Φιλοκτήμονος Ἀθμονεύς, | -------, -------, --μων
Σιμωνίδου Ἀλωπεκ: νεω[ρίων | ἐπιμεληταῖς τοῖς ἐπὶ Νικοκράτους
ἄρχοντος[4], --------, --------, -------]ήμου Παιανι:
5 Ἀρχίνωι Ἀρχίνου Δ[ειραδιώτηι, ‖ --------, --------, ----
----, ---]μωι Ἀριστοκλείους Οἰναί: Δημοκ------, ---
---.

Aa

----- | ταύτην ὡμολόγησεν | ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου | καινὴν ἀπο-
10 δώσεν[5] τῆι | πόλει Εὐξένιππος ‖ Ἑθελοκράτους Λαμπτρ(εύς), | τὴν
δὲ παλαιὰν διαλύ|σειν καὶ τὸν ἔμβολον | ἀποδώσειν[6] εἰς τὰ
νεώρια.
15 Ἱππαγωγὸς[7] ‖ Λυσιστράτου⟨ς⟩ ἔργον, | τριήραρ: Λυσικλῆς |
Λυσίππου Ἀθμονεύς, | Ἀρχικλῆς Ἀρχεστράτο | Γαργή:[8] ἣν πα-
20 ρέλαβον ‖ παρ' Ἀριστηίδου τοῦ | Εὐφιλήτου Κηφισιῶς[9] | καὶ παρὰ
Κλεομέδοντος | τοῦ Διογείτονος Λαμπ(τρέως) | καὶ παρὰ Μνησι-
25 θέου ‖ τοῦ Ταχυβούλου Μυρρι(νουσίου)· | ταύτην τὴν ναῦν ὡμο-
λό|γησεν παρειληφέναι | ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου | Φαίαξ Λεωδάμαν-
30 τος ‖ Ἀχαρν[10]: καὶ ἀποδώσειν | καινήν, τὴν δὲ παλαιὰν | δια-
λύσειν καὶ τὸν ἔμ|βολον ἀποδώσεν εἰς | τὰ νεώρια.

---

chidis), ex altero tertii (Pandionidis), quarti (Leontidis), octavi (Hippothontidis), noni (Aeantidis). 4 Ol. 113, 4 (333|2 a. Chr.). Cf. not. 2. 5 Trierarchi nisi navem talem qualem acceperant reddebant, novam aedificare et veteris rostrum civitati reddere debebant, nisi si in pugna aut in procella afflicta erat navis. Quod factum esse qui excusabant (σκήψασθαι κατὰ χειμῶνα), si in iudicio causa cadebant, novam promittere cogebantur. Hoc est ὡμολόγησεν ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου καινὴν ἀποδώσειν. K. 6 Cf. Boeckh Urk. über das Seewesen XIV*d*, 105 sqq. XVI*a*, 166 sqq. οἷδε τῶν τριηράρχων ὀφείλουσιν τοὺς ἐμβόλους τῶν τὰς καινὰς ὁμολογησάντων ἐν τῷ δικαστηρίῳ. K. 7 Ἱππηγός est apud Boeckh Urk. über d. Seew. XIII*c*, 85. XIV*d*, 227. Utroque loco refertur, Nicomacho archonte (Ol. 109, 4. 341|0 a. Chr.) Phaeacem a Lysicle hanc navem accepisse; prius etiam hic et Archicles Aristidi eiusque sociis in trierarchia successerant. Cum navis afflicta esset Phaeax novam se exstructurum promiserat, quam a. 334|3 a. Chr. etiamtum debebat. Postea debitum duplicatum est. 8 Frater huius Φανόστρατος Ἀρχεστράτου Γαργήττιος est apud Boeckhium Seeurk. XIV*d*, 56. 122. XVI*a*, 114. 183, pater II, 15. 17. 9 Cf. Aesch. II, 155. 10 Filius Leodamantis oratoris nobilissimi, qui definite Acharnensis dicitur apud Aesch. III, 118. Dem. XX, 146. Boeckh Seeurk. p. 252.

35 Εἰς Σκίαθον[11] μετὰ | Κηφισοφῶντος Ἀφιδναί(ου)[12] | στρατηγοῦ τριήραρ(χοι) | Δημαίνετος Τιμασι|θέου ἐκ Κερα-
40 μέ(ων)[13], ‖ Πολύφιλος Ἐπιχαρίδο | Σκαμβω: σκεύη ἔχουσι[14] | ἃ
45 ἔλαβον ἐπὶ τὴν | Ἀμφιτρίτην Λυσικλεί|δου ἔργον ξύλινα ‖ ἐντελῆ, κρεμαστὰ ἐντελῆ, | ἱστίον τῶν λεπτῶν· | ταῦτα Μενεσθεὺς | Ἰφι-κράτους Ῥαμνούσι(ος)[15] | ἔχει.

50 τριηρά(ρχου) Θεοδώρου τοῦ | Εὐδημίδου Μελιτέως | κληρονόμος
55 Θεόδωρος | Θεοδώρου Μελιτεὺς | σκευῶν ὃ προςώφειλεν ‖ τὸ καθ' αὐτὸν ἐπὶ τὴν | Ἐρύθειαν Λυσικλείδο | ἔργον : ΗΔΙΙ : τούτου | ὤφλεν τὴν διπλασίαν[16]· | ΗΗΔΔΙΙΙΙ

60 Εὔπολις Προνάπους | Αἰξω[17] : τῶν σκευῶν | προςώφειλεν ὧν
65 ἔλαβε | ἐπὶ τὴν Σάλπιγγα Ἀρι|στομάχου ἔργον ‖ ΡΔΠΙΙΙΙ : τοῦτο ἀνα|δεξάμενος Φιλόμηλος | Μενεκλέους Χολαργ(εὺς)[18] | ἀπο-
70 δώσειν καὶ εἰς|αχθεὶς εἰς τὸ δικαστή‖ριον ὤφλεν διπλοῦν | ΗΔ ΔΔΠΙΙΙ

[τ]ριήραρ : Κτήσιππος | [Χ]αβρίου Αἰξωνεὺς[19] | [σκ]εύη ἔχει
75 κρεμαστὰ ‖ [ἐν]τελῆ, ξύλινα ἐντελῆ | [ἀ]πὸ τῆς Ὀρ(θ)σίας[20] | [Ἐ]πι-
80 γένους ἔργον, | [ἃ] παρέλαβεν παρὰ | [Φ]ιλίππου τοῦ Πολυεύ‖κτου Λαμπτρε[21] : καὶ συν|τριηράρχων.

---

11 Cf. Schaefer Dem. II. p. 396. Kirchhoff Abh. der Kgl. Akad. zu Berlin 1867 p. 10. K. 12 Κηφισοφῶν Κεφαλίωνος Ἀφιδναῖος ἐπὶ τὸ θεωρικὸν est 333, 38. 13 Τιμησίθεος ἐκ Κεραμέων est apud Boeckh Seeurk. XVI*c*, 63. 68, filius sine dubio Demaeneti. 14 Acceperunt, sed non iam habent, quia infra scriptum est, Menestheo ea tradita esse. Recte Koehlerus hoc ita explicavit, ut v. 35—46 immutatos ex antecedentium annorum traditionibus transscriptos sumeret. 15 Filius Iphicratis imperatoris clarissimi, qui ipse quoque Atheniensium exercitibus non sine laude praefuit. Isocr. XV, 129. Dem. XVII, 20. Ante annum 113, 4 (325|4 a. Chr.) mortuus est, nam eo anno eius heredes pro armamentis illis, quae etiamtum debebantur, pretium reipublicae persolverunt (Boeckh Seeurk. XIV*c*, 10 sqq.) K. 16 Debitoribus aerarii qui non solvebant summa debita in iudicio duplicabatur. Cf. v. 69 sq. 17 Cf. Isaeus VII, 18 κατέλιπε γὰρ Εὔπολις θυγατέρας δύο, ταύτην τε ἡ νῦν ἀμφισβητεῖ καὶ Προνάπει συνοικεῖ, καὶ ἄλλην. 39. 43. Etsi nusquam demoticum additur, tamen quin Eupolis apud Isaeum avus maternus, Pronapes pater sit Eupolidis quem hic habemus non est dubium. 18 Philomelus Cholargensis commemoratur apud Lycurgum Leocr. 24. 19 Filius Chabriae imperatoris clarissimi, pro quo Demosthenes orationem Leptineam habuit. K. 20 ΟΡΟΕΙΑΣ 21 Pater Polyeuctus Lamptrensis est apud Boeckhium IV*f*, 24 (Ol. 105, 4. 357|6 a. Chr.).

[Σ]υμμαχία Ἀγνο[δήμου] | ἔργον· τριή[ραρχος] | Δίων Διαί-
85 τ[ο]υ Φρεάρριος[22] || σκεύη ἔχει [ξύλινα] | ἐνε[λῆ---

b

----- οὗτοι εἰςαχθέντε[ς] | εἰς τὸ δικαστήριο[ν] | ὦφλον τὴν δι-
90 πλασ[ίαν] || ΓΗΡΠΙΙC

Χαρίας Νεοπτολέμου | Αὐρίδης ὁ ὤφειλεν τὸ | καθ' αὑτόν :
95 ΗΗΡΔΔΙCΤ | εἰςαχθεὶς ἐς τὸ δικα||στήριον ὦφλεν τὴν | δι-
πλασίαν : ΓΗΔΔΔΔΙΙ[ΙC]

Εὐκαρπία Ἐπιγένους | ἔργον, τριήραρχος | Διόδοτος Φιλίνου
100 || Ἀμαξαντ: Κηφισόδο|τος Πραξιτέλους Συβ(ρίδης,[23]) | Ἀγνόδημος
105 Ἄγνωνος | Ἄχαρ: Ἄρχιππος Φορ|μίωνος Πειραιεύς[24], || Χαρίας
Νεοπτολέμ[ου] | Αὐρίδ: οὗτος προς|οφείλει τῶν σκευῶ[ν] | τοῦ
110 διαγράμματος[25] | ΗΗΡΙΙΙC : καὶ εἰςαχ||θεὶς εἰς τὸ δικαστή-
ρι|ον ὦφλεν ὑπὲρ τούτων | τὴν διπλασίαν: ΓΗΓΙΙ, | τὴν δὲ τριή-
115 ρην ταύτην | εἰςαχθεὶς εἰς τὸ δι||καστήριον Διοδότο[υ] | τοῦ Φι-
λίνου Ἀμαξαν(τέως) | κληρονόμος Διομέ|νης Ἀμαξαντ: ὡμολό|γη-
120 σεν καινὴν μίαν || ἀποδώσειν τῆι πόλε[ι], | τὴν δὲ παλαιὰν δια-
λ[ύ]||σειν καὶ τὸν ἔμβολον | ἀποδώσειν εἰς τὰ νεώρ(ια).

125 Δηλιὰς Τιμοκλέους ἔργ(ον), || τριήραρ: Κρατῖνος | Σμικύθου
Λουσιεύς, | Μένιος Διφίλου Προσπά(λτιο)ς, | Χαρίας Νεοπτολέ-
130 μου | Αὐρίδ: ταύτην ὡ[μολόγ||η]σαν ἐπὶ τοῦ [δικασ]|τηρίου καιν-
[ὴν ἀπο]|δώσειν τῆι πόλ[ει] | Κόνων Ἀναφλύστιος[26], | Ὀνήτωρ
135 Μελιτεύς[27], || Εὔβοιος Κρατιστόλεω | Ἀναγυρά[28]: τῶν δὲ σκευ|ῶν

---

22 Pater Diaetus Dionis f. nonnunquam commemoratur in tabulis navalibus (cf. Boeckh p. 236), avus Dio apud Dem. XVIII, 129. 23 Aliae eiusdem hominis trierarchiae in insequentium annorum laterculis commemorantur (cf. Boeckh p. 241). Fortasse maternam originem repetebat ab ea familia pagi Eresidarum, cuius erant Praxiteles et Cephisodotus statuarii nobilissimi. 24 Phormio Piraeensis trierarchus est Seeurk. X, *d*, 41 (Ol. 109, 3. 342|1 a. Chr.), mortuus XIV *c*, 173 (Ol. 113, 4. 325|4 a. Chr.). Phormionem Piraeensem commemorat Dem. XXXV, 13. 14, Phormionem trierarchum idem XXI, 157. Boeckh Seeurk. p. 254. 25 De huius vocis vi cf. Boeckh Seeurk. p. 202 sqq. Hic intelleguntur laterculi armamentorum quos habebant curatores navalium, quibuscum armamenta reddita conferebant, ut viderent num quid deesset. 26 Filius Timothei imperatoris, cuius perfrequens est mentio in tabulis navalibus. Boeckh p. 241. 27 Idem sine dubio Onetor Onetoris f. Melitensis, qui v. 158 recensetur. Frater est Philonides Onetoris f. (v. 183), pater Onetor Philonidis f. contra quem Demosthenes duas orationes habuit. 28 Hi tres cum quarto socio

140 ὀφείλει τοῦ δια|γράμματος Κρατῖνος | Σμικύθου Λουσιεὺς || ΓΗΔ
ΔΗΗΗΙΙΙ: τ[ούτ]ου | εἰςαχθεὶς [εἰς τὸ δι]κα|στήριον ὤφ[λε τὴν]
δι|πλασίαν : ΧΔΔ[ΔΔΓΗΗ]
145 Ἐπίδειξις [Λ]υσ[ιστ]ράτο || ἔργον, τρ[ή]ρ[αρχ]ος | Παυσανίας
Φ[ιλ]ήμο|νος Ἀγρυλῆθ: οὗτος | εἰςαχθεὶς εἰς τὸ δι|καστήριον
150 ὤφλεν || δύο τριήρεις καινὰ[ς] | ἀποδοῦναι τῆ(ι) πόλει κατὰ : ΓΗ :
155 τοῦ διαγράμ|ματος· τούτωι συν|τριήραρχον: οἱ στρα||τηγοὶ καὶ
οἱ εἴκοσιν | κατέστησαν κατὰ | μνᾶν τοῦ διαγράμμ[α]|τος Ὀνήτορα
160| Ὀν[ήτ]ο[ρος Με]λιτέ[α][29] ||ο-------

Ba

--- θεο[---|- ἐ]γγυηταὶ τ[ούτω]ν[30] | [Κ]λεοχάρης Γλαυκέτο |
165 Κηφισιεύς[31], Πρόξενος ||Ἁρμοδίου Ἀφι(δ)ναῖος[32], | Ἐλπίνης Ἐπι-
νίκου | [Ἁ]λαιε: Δημοσθένης | Δημοσθένους Παιανι(εύς)[34], | Δη-

---

Phaeace Leodamantis f. Acharnensi illam navem acceperunt Chaeronda archonte Ol. 110, 3. 338|7 a. Chr., neque quod debebant persolutum, est ante Chremetis annum Ol. 113, 3. 326|5 a. Chr. (Boeckh Seeurk. XIII*c* 58 sqq. XIV*d*, 197 sqq.). Cur Phaeacis nomen hic omittatur, non liquet. 29 Eadem syntrierarchia commemoratur in tabula aliquot annis recentiore (Boeckh Seeurk. XIV*c*, 26 sqq.: παρὰ Ὀνήτορος τοῦ Ὀνήτορος Μελιτέως τῆς τριήρους κατὰ μνᾶν τοῦ διαγράμματος, οὗ συνετριηράρχει Παυσανίας Ἀγρυλῆθεν, ἧς ὡμολόγησ[α]ν καινὴν ἀποδώσειν, ᾗ ὄνομα Ἐπίδειξις Λυσιστράτου ἔργ(ον), ἀπελάβομεν sqq.). Verba κατὰ μνᾶν τοῦ διαγράμματος Boeckhius p. 209 sic interpretatur: Quum quantus futurus esset sumptus trierarchiae accurate praevideri non posset, in syntrierarchiis tabula (διάγραμμα) conficiebatur quae indicaret quot drachmae in unamquamque minam totius summae sociorum unusquisque conferret, τοὺς εἴκοσι Koehlerus monuit principes viginti symmoriarum trierarchicarum esse. 30 Chalcidensibus Euboeae triremes commodaverat civitas Atheniensium (Schaefer Dem. II p. 459 sq.), pro eisque fideiussores se obligaverant quorum nomina sequuntur. Ol. 113, 4 (325|4 a. Chr.) plebiscito quod rogaverat Demades Demeae f. Paeaniensis, coacti sunt debitum reipublicae persolvere (Seeurk. XIV*c*, 42 sqq. παρὰ τῶν ἐγγυητῶν τῶν τριήρων, ὧν οἱ Χαλκιδῆς ἔλαβον, ἀπελάβομεν κατὰ ψήφισμα δήμου ὁ Δημάδης Παιανιεὺς εἶπε). K. 31 Glaucetes Cephisiensis est in testimonio apud Dem. LIX, 40, cuius de testimonii fide cf. 98[4]. 32 ΑΦΙΑΝΑΙΟΣ. Pater huius Proxeni sine dubio est Ἁρμόδιος ὁ Προξένου apud Isaeum V, 11. Proxenus ipse nonnullis aliis locis in tabulis navalibus commemoratur (Boeckh p. 250). Sine dubio hi homines ex familia Harmodii tyrannicidae erant qui ipse quoque Aphidnaeus fuit. Ceterum Proxenus, Elpines, Demochares, Euphranor, Diotimus intra annorum Ol. 111, 3 (334|3 a. Chr.) et 113, 4 (325|4 a. Chr.) spatium mortui sunt, quia eorum heredes hoc anno debita persolverunt (cf. not. 30). 34 Orator nobilissimus.

170 μοχάρης Πυθέου || Κηφισ(εύς), Εὐφράνωρ | Φώκου Ὀῆθεν, |
Ἀρκεσίλας Θεοξένο | Εὐωνυμε: Προκλῆς | Πρωτοκλέους Πλωθε(ύ)ς,
175 || Φαῖδρος Καλλίου | Σφήττι[35]: Κόνων | Τιμοθέου Ἀναφλύστ(ιος)[36],
180 | Ἀρρενηίδης [Χ]αρι|κλέους Παιανιεύς, || Δερκύλος Αὐτοκλέους |
Ἀγνούσι:[37] Καλλίας | Αὐτοκλέους Ἀγνούσ(ιος), | Φιλωνίδης Ὀνή-
185 τορος | Μελιτε[38]: Φιλόδημος || Αὐτοκλέους Ἐροιάδ(ης)[39], | Ἡγή-
[σ]ιππος Ἡγησίου | Σουνιε[40]: Σώφιλος | Θηρικλέους Φλυεύς[41], |
190 Δημάδης Δημέου || Παιανι[42]: Διόφαντος | [Φ]ρασικλείδου Μυρρι-
(νούσιος), | [Κ]ρίτων Ἀστυόχου | Κυδαθη[43]: Ἀνάσχετος | Δημο-
195 τέλους Ἀλαιε(ύς)[44], || Διότιμος Διοπείθους | Εὐωνυμε[45]: Καλλι-
κράτης | Σατύρου Δαιδαλίδης· | οὗτοι προςοφείλουσι | τῶν σκευ-
200 ῶν τῆς || τιμῆς· ΓΗΗΗΗΔΔΔΔΓ

Μετὰ στρατηγοῦ | Διοτίμου[46]·

205 Εὐφραίνουσα Ἀρχένεω | ἔργον, τριήραρχος || Στησιλείδης | Καλ-
λαίσχρου Σίφνι(ος)[47], | ἣν ἀπέδωκεν ἐπι|σκευάσας Κλεομέ|δων
210 Διογείτονος || Λαμπτρε: ταύτην | ἔλαβε κατὰ ψήφισμα | βουλῆς,
215 ὃ Διόφαντος | εἶπεν Μυρρινούσι(ος), | τριήραρχ: Ἱερώνυ||μος Ἱέρω-
νος Ἀχαρν(εύς)· | τῶν σκευῶν ὀφείλει | τοῦ διαγράμματος | ΓΗΗ
220 ⊢⊢⊢⊢IIII· | Δημόνικος δὲ Ἀψεύ||δους Μυρρινούσι(ος)[48] | εἰςαχ-
θεὶς εἰς τὸ | δικαστήριον ὦφλε | τὴν διπλασίαν | ΧΧΔΔΓ⊢⊢⊢
225 II : ἐπὶ τὴν || Ὑγίειαν Ἀρχενίκο ἔργ(ον). |
ταμίας παράλου[49] Ὕψιμος | Διογνήτου Ὑβάδης· | τριήρη(ς): Ἱπ-
230 ποδρομία | Χαιρεστράτου ἔργ(ον), || δόκιμος, ἣν ἀπ[έτ]ειςε[50] | Δί-

35 Cf. 98[6]. 162[1]. 36 Cf. not. 26. 37 Cf. n. 345. 38 Cf. not. 27. 39 Is Ol. 114, 3 (322|1 a. Chr.) etiamtum superstes fuit (Seeurk. XVII *a*, 2). 40 Cf. 87[1]. 109[5]. 41 Δημοκράτης Σωφίλου Φλυεύς legatus est in plebiscito manifesto supposito apud Dem. XVIII, 187. Quod quoniam ad merum casum referre vix licet, falsarium nomen ex litteris nescio quibus genuinis illius aetatis petivisse putaverim. 42 Orator notissimus. 43 Cf. Aesch. I, 156. 44 Ἀρχέβουλος Δημοτέλους Ἀλαιεύς est ap. Dem. LIV, 31. 45 Ut hominem ditissimum commemorat Dem. XXI, 208. 215, de eius munificentia erga populum dicit idem XVIII, 114. 46 Hunc imperatorem, qui etiam alibi commemoratur (cf. Boeckh Seeurk. p. 239), Boeckhius eundem putat cum Diopithis f. Euonymensi (not. 45). Quae sententia non satis certis argumentis inniti mihi videtur. 47 Perpauci peregrini trierarchi in tabulis Atheniensium navalibus inveniuntur. (Praeter hunc Leodicus Siphnius Seeurk. XVI *b*, 185. Mido Samius XIII *c*, 28. XIV *d*, 169.) De nomine cf. 343[2]. 48 Cf. Boeckh Seeurk. p. 235. 49 Cf. 98[5]. Hypsimus qui antea trierarchus fuerat, eo anno quo haec incisa sunt, quaestoris Parali munere functus est. K. 50 Quum Diphilus trierarchus eam mutilam re-

φιλος Φ[ε]ιδίππου | Πιθε: ἣν [εἶ]χεν τῶν | εἰς πλ[οῦ]ν λαβόντων
235 | Ἀντισθένης Ἀντιφά||τους Κυθήρρ: ταύτην | ὡμολόγησεν παρει|-
ληφέ(ναι): Ἱππολοχίδης | Ἱπολοχίδου Λουσι(εύς). |
240 Τριήρε[ι]ς αἵδε ἐξέ||πλευσαν μετὰ στρα|[τη]γοῦ
Φαίδρου[51] κατὰ | [ψήφ]ισμα δήμου, | [ὃ-------] εἶπεν
245 | [ἐπὶ ---- ἄ]ρχοντ(ος) || ---------ππος | ----

b

Νεμεὰς Λυσικλείδου | ἔργον, τριήραρ: Φορ|μίων Κτησιφῶντος |
250 Πειραιε[52]: καὶ συντριή||ραρχοι Ἀντίμαχος | Ἀντίνου Ἀχαρνεύς,
| Στησιλείδης Καλλαί|σχρου Σίφνι: Φείδιπ|πος Φαΰλλου Πιθεύς,
255 || ἣν εἶχεν τῶν εἰς πλοῦ[ν] | λαβόν(των): Εὐθυκράτης | Εὐθυκρά-
τους Ἀμφιτρο(πῆθεν), | Διότιμος Εὐωνυ: ταύ|την ὡμολόγη(σεν):
260 παρειληφ(έναι) || Διόδωρος Σίμου Παια(νιεύς).

Δύναμις Χαιρεστράτο | ἔργον, τριήραρχος | Φιλόμηλος Φι-
265 λιππί|δου Παιανιε[53]: ἣν εἶχε || τῶν εἰς πλοῦν λαβόν|των Ἀρχέ-
στρατος | Εὐθυκράτους Ἀμφιτρ(οπῆθεν)· | ταύτην ἔχει ἄσκευον
270 | τριήραρχος Στησιλε||δης Καλλαίσχρου | Σίφνι: σκεύη ἔχει |
ξύλινα ἐντελῆ, κρε|μαστὰ ἐντελῆ, ἱστί|ον τῶν λεπτῶν, ἃ εἶχε
275 || ἐπὶ τὴν Ἰασὼ Λυσικρ|άτους ἔργον.[54]

Τριήρεις αἵδε ἐξέπλ|ευσαν μετὰ στρατηγῶ | Διο-
280 τίμου ἐπὶ τὴν || φυλακὴν τῶν λεισ|τῶν[55] κατὰ ψή-
φισμα | δήμου ὃ εἶπεν Λυκ|οῦργος Βουτά: καὶ Ἀ'ρι-
285 στόνικος Μαραθώ(νιος)[56] || ταχυναυτοῦσαι ἐπὶ | Εὐαι-
νέτου ἄρχοντος[57]·

---

duxisset, pecunia ab ipso persoluta refectam esse sumpsit K. Sed dubito, num id significare possit ἀποτίνειν τὴν τριήρη. Immo Diphilum quum in iudicio coactus esset novam triremem promittere (ὡμολόγησε καινὴν ἀποδώσειν) hoc promisso stetisse arbitror. Ceterum primum Antisthenem trierarchiam gessisse, ab eo Hypsimum, ab hoc denique Hippolochidem navem accepisse monuit Koehler; Hypsimum vero tum cum haec inciderentur quaestorem Parali fuisse. 51 Cf. not. 40. 52 Cf. not. 24. 53 Cf. 136[4]. 54 Iam Ol. 112, 3 (330|29 a. Chr.) Stesilides mortuus erat, nam quae hic etiamtum ipse debere dicitur, in illius anni tabula (Seeurk. XI*a*, 205) eius heredi Callaeschro ascribuntur. K. 55 ἡ φυλακὴ τῶν λῃστῶν dicitur eodem genetivi usu atque in Hyperidis orationis inscriptione φυλακὴ τῶν Τυρρηνῶν (112[1]). 56 Ad rogationem Lycurgi accessit additamentum Aristonici, qua de causa, id quod perraro fit, duorum hominum nominibus plebiscitum indicatur. K. Aristonicus fortasse idem est qui ut Demosthenes aurea corona ornaretur ad populum tulit (Dem. XVIII, 83. 223), quem sane

Ἰοῦσα Ἀρχένεω ἔργον, | τῶν ἐπὶ Πυθοδήλου[58] | ναυπηγη-
290 θεισῶν, || καινή, δόκιμος, | τριήραρχος Αἰσχραῖος | Ἀναγυρά[59]:
καὶ συντριή(ραρχος) | Ἀπολλόδωρος Γαργήτ(τιος)· | ταύτην ἔλαβον
(ἄ)σκευον.

295 Δελφὶς Ἐπιγένους ἔρ(γον), | τῶν ἐπὶ Φρυνίχου[60] | ναυπηγη-
300 θεισῶν, | καινή: δόκιμος, | τριήραρχ: Ξενοκλ|ῆς Σφήττ: καὶ
συν|τριήραρχ: Ἄρχιππος | Πειραι: ταύτην ἔλα|βον ἄσκευον·
305 ταύτην | ὡμολόγησαν πρὸς || τὴν ἀρχὴν παρειλη|φέναι Λυσιππί-
δης | Πασικλέους Γαργήτ(τιος), | Πάνθηρ Δημονίκου | (Λα)κιά-
δης[61].

310 Οἶδε [τ]ῶν τριηράρχων | τῶν ἐπιδόντων τὰς | τρι-
ήρεις σκεύη ἔχο|υσ(ι)ν κατὰ ψήφισμα | δήμου ὃ Ν(α)υ-
σικλῆς[62] εἶ[πε]·

315 Φιλόμηλος Χολαργ(εὺς) | σκεύη ἔχει ξύλινα | ἐντελῆ, κρε-
320 μαστὰ | ἐντελῆ, ἱστίον τῶν | λεπτῶν, ἃ ἔλαβεν ἐπὶ || τὴν Παρα-
λίαν Ἀγνο|δήμου ἔργον.

τριήραρχος Χαρίδη|μος Ἀχαρνε: σκευῶν | λοιπὸν ὀφείλει:
325 ΓΗΔΔΔΔ, || ὧν ἔλα(β)εν[63] ἐπὶ τὴν | Αὔραν Λυσικλείδο ἔργ(ον)[64].

τριήρη(ς) Δημοκρατία | Χαιρεστράτου ἔργ(ον) | καινή: δόκι-
330 μος· || στρατηγὸς Ναυσι|κλῆς Οἰῆθεν ταύ[της ἔχει] | σκεύη (ξ)ύ-
λινα[65] ἐ[ντελῆ, | κ]ρεμαστὰ ἐντ[ελῆ, | ἱσ]τίον τῶν λε[πτῶν].

335 [Φιλό]δημος Ἐρ[οιάδης----------]

---

scriptor vitarum decem oratorum p. 848C Nicophanis f. Anagyrasium dicit. 57 Ol. 111, 2 (335|4 a. Chr.). 58 Ol. 111, 1 (336|5 a. Chr.). 59 Eundem videri qui choregus tripoda argentatum supra theatrum Bacchi statuerit (Harpocr. κατατομή) adnotavit Koehler. 60 Ol. 110, 4 (337|6 a. Chr.). 61 ΑΛΚΙΑΔΗΣ. Ceterum cf. Boeckh Seeurk. p. 248. 62 ΝΑΥΣΙΚΛΗΣ. Nausicles Οἰῆθεν in tabulis navalibus plus semel recensetur (Boeckh p. 245). Eum esse praetorem a Demosthene XVIII, 114 commemoratum iam Boeckhius coniecerat, quod huius tituli versu 331 comprobatur. 63 ΕΛΑΡΕΝ 64 Cf. Boeckh Seeurk. XI b, 10 sqq. Χαριδήμου Ἀχαρνέως κληρονόμος Τρωΐλος Ἀχαρνεὺς τὸ καθ' αὐτόν, ὃ προσώφειλεν ἀπὸ τῆς Αὔρας Λυσικλείδου ἔργον. Tum igitur (Ol. 112, 3. 330|29 a. Chr.) Charidemus iam mortuus erat. K. 65 ΣΥΛΙΝΑ

---

352 Tabula inventa in Piraeeo in angulo viae Σωτείρας et alius cuiusdam nomine adhuc carentis. Edd. A. Meletopulos Σφαίρας 28. Mai 1882. Ἀθηναίου X p. 557. P. Foucart Bulletin de correspondance Hellénique VI (1882) p. 540 sqq.

[Θ] ε ο [ζ].
[Σ]υνγραφαί[1] τῆς σκευοθήκης τῆς λιθίνης[2] τοῖς χρεμαστοῖς σκεύεσιν[3] | Εὐθυδόμου Δημητρίου Μελιτέως[4], Φίλωνος Ἐξηκεστίδου Ἐλευσινίου[5].

Litterae volgares dispositae στοιχηδόν. 1 Non pactum ipsum hic lapis continet, sed leges quae scribuntur eis qui singulas operis partes efficiendas conducent. 2 Etiam antiquius armamentarium (ἡ ἀρχαία σκευοθήκη Boeckh Seeurk. XI*b*, 160) sine dubio lapideum erat, sed quum eius spatium non amplius sufficeret, in praesentia aliquot armamentaria lignea (σκευοθῆκαι ξύλιναι σκεύεσιν τριήρων Seeurk. XI*c*, 27) exstructa erant, sed deinde decretum est ut novum et multo amplius antiquo illo ex lapide fieret, ad quod hic titulus spectat. Quod quo tempore exstructum sit, definite quidem non traditur. Sed ex titulo 135, 12 videmus pecunias in navalium et armamentarii aedificationem collatas esse inde a Themistocle archonte (Ol. 108, 2. 347|6 a. Chr.) usque ad Cephisodorum (Ol. 114, 2. 323|2 a. Chr.). Atque ipso Themistoclis anno comitia in Piraeeo habita esse, quibus περὶ τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις deliberaretur, apud Demosthenem XIX, 60 legimus. Tum a Philone orationem habitam cuius apud Ciceronem de orat. I, 14, 62 et Valerium Maximum VIII, 12, 2 mentio fieret coniecit F. Non minus cum illa temporis definitione convenire, quod Aesch. III, 25 diceret ab Eubulo navalia et armamentarium exstructa esse. Ol. 110, 2 (339|8 a. Chr.) utrumque aedificium iam incohatum fuisse, sed propter bellum Demosthene rogante aedificationem aliquantisper intermissam esse constat ex Philochori fr. 135 (F. H. G. I p. 406). Atque ita recte in decreto honorario Lycurgi (Plut. Vitt. X or. p. 852A. Cf. n. 124, 18) scriptum esse πρὸς δὲ τούτοις ἡμίεργα παραλαβὼν τούς τε νεωςοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην καὶ τὸ θέατρον τὸ Διονυσιακὸν ἐξηργάσατο. Neque propterea quia in titulo 135 usque ad Cephisodori annum pensiones factae dicuntur, dubitandum est quin re vera Lycurgus qui fere 326 a. Chr. decessit, haec aedificia ad finem perduxerit. Etenim in traditionum tabula apud Boeckhium Seeurk. XI 96 est ἥλων σιδηρῶν τῶν ἀπὸ τῆς σκευοθήκης περιγενομένων καινῶν, unde videmus iam tum (Ol. 112, 3. 330|29 a. Chr.) tectum (cf. v. 57) perfectum fuisse. Apparet igitur illas annorum posteriorum pensiones ita factas esse, ut summae in praesentia ex aliis publicis aut sacris pecuniis ad exstructionem armamentarii erogatae restituerentur. F. 3 Ubique in titulis navalibus distinguuntur σκεύη κρεμαστὰ et ξύλινα. (Cf. 351, 44 sqq.) Haec in ipsis navibus asservari solebant, illis custodiendis inserviebat armamentarium. Boeckh Seeurk. p. 68. 4 Euthydomus Demetrii f. Melitensis est in titulo Philist. I p. 189, quem medio quarto a. Chr. saeculo recentiorem non esse scriptura o pro ου indicio est. F. 5 Philo Eleusinius trierarchus est apud Boeckh Seeurk. X*e*, 134 (Ol. 109, 3. 342|1 a. Chr.). Eum eundem fuisse cum architecto nobilissimo (Cicero et Val. Max. l. l. Strab. IX p. 395. Vitruv. VII, 8. Plin. VII, 37 (38), 125. Plut. Sull. 14. Appian. Mithr. 41) nunc intellegitur. F. Ceterum C. I. Att. II 167, 35 item nomina quaedam genetivo casu in-

Σκευοθήκην οἰκοδομῆσαι τοῖς κρεμαστοῖς σκεύεσιν ἐν Ζείαι[6]
5 ἀρξά||μενον ἀπὸ τοῦ προπυλαίου τοῦ ἐξ ἀγορᾶς προςιόντι ἐκ τοῦ
ὄπισθεν τῶν ν|εωςοίκων τῶν ὁμοτεγῶν[7], μῆκος τεττάρων πλέ-
θρων, πλάτος πεντήκοντα π|οδῶν καὶ πέντε σὺν τοῖς τοίχοις.
κατατεμὼν τοῦ χωρίου βάθος ἀπὸ το|ῦ μετεωροτάτου τρεῖς πό-
δας, τὸ ἄλλο ἀνακαθαράμενος ἐπὶ τὸ στέριφ|ον[8] στρωματιεῖ καὶ
10 ἀναλήψεται ἴσον κατὰ κεφαλὴν ἅπαν ὀρθὸν πρὸς τ||ὸν διαβήτην[9],
στρωματιεῖ δὲ καὶ τοῖς κίοσιν ἀπολείπων ἀπὸ τοῦ τοίχ|ου ἑκα-
τέρου πέντε κ[αὶ δέκα] πόδας σὺν τῶι πάχει τοῦ κίονος. ἀριθμὸς
| τῶν κιόνων ἑκατέρου τοῦ στίχου πέντε καὶ τριάκοντα, διαλεί-
πων δ|[ί]οδον τῶι δήμωι διαμέσως τῆς σκευοθήκης, πλάτος τὸ
μεταξὺ τῶν κιό|νων εἴκοσι ποδῶν, πάχος ἐπιθήσει τὸ στρῶμα
15 τετράπουν, τιθεὶς τοὺς || λίθους ἐναλλὰξ [φ]ορ[μηδ]ὸ[ν][10] καὶ παρὰ
μῆκος. οἰκοδομήσει δὲ τοὺς τοίχ|ους τῆς σκευοθήκης καὶ [τ]οὺς
κίονας ἀκτίτου λίθου[11], θεὶς εὐθυντηρί|αν[12] τοῖς τοίχοις, πλά-
τος τριῶν ποδῶν, πάχος τριῶν ἡμιποδίων, μῆκος τ|ετραπόδων
τῶν [λίθ]ων, ἐπὶ δὲ ταῖς γωνίαις τετραπόδων καὶ τριῶν παλ|α-

---

scripta fuerunt, quae curatorum (ἐπιστατῶν) et architecti a populo creati esse coniecit Koehler. Idem de hoc titulo statuit F. Ac quum Philo procul dubio architectus sit, Euthydomum epistatam fuisse conieceris, sed quum semper collegio talium aedificiorum cura mandata esse videatur, non intellegitur, cur hic unus modo curator recenseatur. 6 De hac Piraeei parte cf. Bekk. Anecd. 264, 3. 344, 17. Phot. Hesych. s. v. Quibus locis omnibus itemque in titulis Seeurk. IV*f*, 60. XI*c*, 34. XIII*d*, 99. XIV*e*, 75. XV*b*, 5 scribitur Ζέα. De ει pro ε ante vocales scribi solito cf. 104[4]. 118[7]. 156[19]. 7 Zeae erant centum nonaginta sex e numero trecentorum septuaginta duorum navalium, quae respublica Atheniensium quarto a. Chr. saeculo habebat (Boeckh Seeurk. p. 68. 414). Atque eorum pars ita exstructa erat, ut unum continuum tectum haberent (νεώςοικοι ὁμοτεγεῖς). 8 Editores commate post ἀνακαθαράμενος distinxerunt. Sed nescio an praestet coniungere ἀνακαθαράμενος ἐπὶ τὸ στέριφον. Solum purgandum est dum ad solidum saxum perveniatur. 9 Libella. Cf. E. Fabricius, de architectura Graeca commentationes epigraphicae. Berolini 1881 p. 72. 10 Supplevi. .ορ...ο. M. .....ΛΟΝ F., qui iam suspicatus est, adverbium aliquod in -δόν cadens scriptum fuisse. Alterni lapidum ordines in longitudinem (παρὰ μῆκος) et transversi collocantur. Eam vim adverbium φορμηδὸν haud raro habet. Cf. Thuc. II, 75, 2. 11 Quem volgo Piraicum vocant. Nam paeninsula Piraeei Ἀκτή appellabatur. F. 12 Cf. Hesych. εὐθυντηρία τὸ ἐν τῷ ἐδάφει σύμμαγμα ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων. Sic 353, 155 sqq. ὑπευθυντηρία significat rudus calculosum quo solum integitur ad efficiendam aequam planiciem cui deinde imponuntur lapides pavimenti (Fabricius p. 73). At hic fundamentum muri ex lapidibus sectis constructum intellegi apparet.

στῶν, καὶ ἐπὶ τῆς εὐθυντηρίας ἐπιθήσει ὀρθοστάτας[13] περὶ μέσηι
20 τῆ||ι εὐθυντηρίαι, μῆκος τετράποδας, πάχος πένθ' ἡμιποδίων
καὶ δακτύλ|ου, ὕψος τρίποδας, τοὺς δ' ἐπὶ ταῖς γωνίαις μῆκος
ἐκ τοῦ μέτρου τῶν τρ|ιγλύφων, διαλείπων θυραίας κατὰ τὸ πλά-
τος τῆς σκευοθήκης δύο ἐκ[α]||τέρωθεν, πλάτος ἐννέα ποδῶν. καὶ
οἰκοδομήσει μέτωπον[14] ἑκατέρωθε[ν] | ἐν τῶι μετ[αξ]ὺ τῶν θυρῶν,
25 πλάτος δίπουν, εἰς δὲ τὸ εἴσω δεκάπουν, καὶ π||ερικάμψει τὸν
τοῖχον[15] μέχρι τῶν πρώτων κιόνων πρὸς ὃν ἀνοίξεται ἡ | θύρα
ἑκατέρα. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀρθοστάτου πλινθίσιν[16] οἰκοδομήσει τοὺς
τ|οίχους, μῆκος τετράποσιν, πλάτος πέντε ἡμιποδίων, ἐπὶ δὲ
ταῖς γωνί|αις μῆκος ἐκ τοῦ μέτρου τῶν τριγλύφων, πάχος τριη-
μιποδίοις. ὕψος δ|ὲ ποιήσει τῶν τοίχων ἀπὸ τῆς εὐθυντηρίας
30 ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ποδῶν σὺ||ν τῆι τριγλύφωι ὑπὸ τὸ γεῖσον, τὰς
δὲ θυραίας ὕψος πέντε καὶ δέκα πο|δῶν καὶ ἡμιποδίου. καὶ ἐπι-
θήσει ὑπερτόναια[17] λίθου Πεντελησιοῦ, μῆ|κος δώδεκα ποδῶν,
πλάτος ἴσα τοῖς τοίχοις, ὕψος δίστοιχα[18], παραστάδ|ας στήσας
λίθου Πεντελησιοῦ ἢ Ὑμηττίου, ὀδοὺς ὑποθεὶς Ὑμηττίους, | καὶ
γεῖσον ἐπιθήσει ἐπὶ τῶν ὑπερτοναίων, ὑπερέχον τρία ἡμιπόδια.
35 || καὶ ποιήσει θυρίδας κύκλωι ἐν ἅπασιν τοῖς τοίχοις, καθ' ἕκα-
στον τὸ | μετακιόνιον, ἐν δὲ τῶι πλάτει τρεῖς ἑκατέρωθεν[19], ὕψος
τριῶν ποδῶν, π|λάτος δυοῖν ποδοῖν, καὶ ἐναρμόσ(ε)ι[20] εἰς ἑκάστην
τὴν θυρίδα χαλκᾶς θ|υρίδας ἁρμοττούσας. καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τοὺς
τοίχους γεῖσα κύκλωι, κ|αὶ τοὺς αἰετοὺς οἰκοδομήσει καὶ γεῖσα
40 ἐπιθήσει καταιέτια. καὶ σ||ήσει τοὺς κίονας, ὑποθεὶς στυλοβά-
την κατὰ κεφαλὴν ἴσον τῆι εὐθυν|τηρίαι, πάχος τριῶν ἡμιπο-
δίων, πλάτος δὲ τριῶν ποδῶν καὶ παλαστῆς, | μῆκος τεττάρων
ποδῶν· πάχος τῶν κιόνων κάτωθεν δυοῖν ποδοῖν καὶ τ|ριῶν πα-

---

13 Ima pars muri lapidibus tres pedes altis exstruitur quum superiora e lateribus lapideis fiant (not. 16). 14 Paries qui decem pedes introrsus pertinens duas portas eiusdem lateris dirimit. 15 Paries ab utraque portarum parte e regione μετώπου recto angulo introrsus reducitur usque ad primam columnam. 16 Lapides tenues et lati, eadem forma qua sunt lateres. 17 Limina superiora portarum. Cf. Poll. VII, 122: τὰ δὲ ὑπέρθυρα ὑπερτόναια. C. I. Att. II 167, 56 καὶ ἐπιθήσει ὑπερτόναια ξύλινα (Illic quidem de fenestris dicitur). 18 I. e. duos ordines laterum lapideorum (not. 16) altitudine aequantia. Cf. C. I. Att. II 167, 55: ὕψος ποιῶν τοῦ μὲν ἐπαλξίου τρεῖς πόδας, τῆς δὲ θυρίδος δέκα στοίχους. v. 57: ὑπερτόναια — πάχος στοιχιαῖα. 19 Ternas ab utraque parte portarum utriusque lateris, ut omnino duodecim sint in antica et postica parte. 20 ΕΝΑΡΜΟΣΑΙ. Emendavi.

λαστῶν, μῆκος σὺν τῶι ἐπικράνωι τριάκοντα ποδῶν[21], σφονδύ-
λω|ν ἕκαστον ἑπτά, μῆκος τετραπόδων, τοῦ δὲ πρώτου πεντέ-
45 ποδος. τὰ δὲ ἐπ||ίκρανα ἐπιθήσει ἐπὶ τοὺς κίονας λίθου
Πεντελητικοῦ. καὶ ἐπιθήσει | ἐπιστύλια ξύλινα, ἐπὶ τοὺς κίονας
κολλήσας, πλάτος πέντε ἡμιποδί|ων, ὕψος ἐννέα παλαστῶν ἐκ
τοῦ ὑψηλοτέρου, ἀριθμὸς δεκαοκτὼ ἐφ' ἑκά|τερον τὸν τόνον. καὶ
μεσόμνας[21] ἐπιθήσει ἐπὶ τοὺς κίονας ὑπὲρ τῆς δι|όδου, πλάτος
50 καὶ ὕψος ἴσα τοῖς ἐπιστυλίοις. καὶ ἐπιθήσει κορυφαῖα[22] || πλά-
τος ἑπτὰ παλαστῶν, ὕψος δὲ πέντε παλαστῶν καὶ δυοῖν δακτύ-
λοιν | ἄνευ τῆς καταφορᾶς[23], ὑποθεὶς ὑπόθημα ἐπὶ τῆς μεσόμνης,
μῆκος τριῶν | ποδῶν, πλάτος τριῶν ἡμιποδίων, καὶ διαρμόσει
τὰ κορυφαῖα κερκίσι|ν[24] ἐπὶ τῶν μεσομνῶν, καὶ ἐπιθήσει σφη-
κίσκους[25] πάχος δέκα δακτύλων, π|λάτος τριῶν παλαστῶν καὶ
55 τριῶν δακτύλων, διαλείποντας ἀπ' ἀλλήλω||ν πέντε παλαστάς.
καὶ ἐπιθεὶς ἱμάντας[26] πλάτος ἡμιποδίου, πάχος δυο|ῖν δακτύλοιν,
διαλείποντας ἀπ' ἀλλήλων τέτταρας δακτύλους, καὶ ἐπ|ιθεὶς κα-
λύμματα[27], πάχος δακτύλου, πλάτος ἓξ δακτύλων, καθηλώσας
ἥλ|οις σιδηροῖς[28], δορώσας[29] κεραμώσει Κορινθίωι κεράμωι ἁρ-
μόττοντι π|ρὸς ἄλληλον. καὶ ἐπιθή[σ]ει ὑπὲρ τῶν θυρῶν ἐπὶ τὰ
60 μέτωπα[30] ἐκ τοῦ ἐντὸς || ὀροφὴν λιθίνην λίθου Ὑμηττίου. καὶ
θύρας ἐπιθήσει τῆι σκευοθήκη|ι ἁρμοττούσας εἰς τὰς θυραίας[31]

---

21 Multo graciliores sunt columnae quam templorum, quia contabulatio tecti, quam sustinent, tota ex ligno facta est. F. 24 Tigna quae supra mediam aedificii partem columnas inter se respondentes utriusque ordinis coniungunt, quum epistylia ab unaquaque columna ad proximam eiusdem ordinis pertineant. 22 Mediis μεσόμναις imponuntur ὑποθήματα eisque trabes quae per totam aedificii longitudinem pertinentes summum tecti culmen efficiunt. Sic haec, quae F. aliter interpretatur, intellegenda esse cum alia docent, tum ipsa vocis origo. 23 Hoc quid sibi velit non perspicio. 24 Fibula ferrea, qua μεσόμνη, ὑπόθημα, κορυφαῖον transfixa erant, tota contignatio continebatur. 25 Canterii (*Dachsparren*). 26 Asseres. 27 Tabulae ligneae. In his non ut in canteriis et asseribus additur mensura intervalli, quia nullum erat, sed inter sé contingentes tabulae perpetuam planiciem efficiebant, cui imponebantur tegulae. 28 Cf. not. 2. 29 Cf. C. I. Att. II 167, 68: καὶ [ἐ]πιβαλὼν [κ]άλαμον λελαμμένον, ὑποβαλ[ὼ]ν λοβὸ[ν] ἢ κάλαμον δο[ρ]ώσ[ε]ι πηλῷ ἠχυρωμ[ένῳ], πάχος τριδακτύλῳ· [κ]αὶ κεραμώσει Λακω[νικῶ]ι κερ[ά]μῳ — [τ]ιθεὶς ὅλας ἐν πηλῷ ὀρ[θὰ πα]ρὰ πλευ[ρ]άν. F. 30 Hic latius patere videtur huius vocis vis, ut praeter eum parietem, qui inter duas portas situs supra solus μέτωπον vocatus est (v. 23) etiam partes muri exterioris introrsum reductae, quae e regione illius sunt, comprehendat. 31 Cf. Boeckh Seeurk. XIc, 50 θύραν καινὴν μονό[θ]υρον τὴν

χαλκᾶς ἔξωθεν ποιήσας. καὶ συνστρώ|σει τὸ ἔδαφος λίθοις τὸ ἐντὸς ἅπαν συναρμόττουσι πρὸς ἀλλήλους, κ|αὶ ἐπεργάσεται ὀρθὸν καὶ ὁμαλὲς ἄνωθεν. καὶ διαφράξει τὸ μεταστύ|λιον ἕκαστον ὀρθοστάταις δυοῖν λιθίνοις[32], ὕψος τριῶν ποδῶν, καὶ ἐν || τῶι μεταξὺ κινκλίδα ἐπιθήσε[ι] κλειομένην. ποιήσει δὲ καὶ τὰς ὀροφ|ὰς τὰς διὰ μέσου, ἐφ' ὧν τὰ σκεύη κείσεται, τὸ ἐντὸς τῶν κιόνων ἑκατέρ|ωθεν μέχρι τοῦ τοίχου διαρμόσας καθ' ἕκαστον τὸν κίονα καὶ παρὰ τὸ|ν τοῖχον ἑκατέρωθεν διερείσματι[33], πλάτος πέντε παλαστῶν, ὕψος ποδ|ιαίωι, ἐπιβάλλοντι ἐπὶ μὲν τὸν τοῖχον τρεῖς παλαστάς, παρὰ δὲ τὸν κ||ίονα παραστύλια στήσει λίθινα. καὶ ἐπὶ τῶν διερεισμάτων ἐπιθήσε|ι σφηκίσκους[34] ἑπτὰ ἐφ' ἑκάστην τὴν χώραν, συμπληρῶν μέχρι τῶν κιόνω|ν, πλάτος τριῶν παλαστῶν, πάχος ἡμιποδίου, καὶ συνστρώσει πίναξιν | ἅπαν τὸ χωρίον, συμβαλὼν καὶ κολλήσας, πλάτος τρίποδας, πάχος δυοῖ|ν δακτύλοιν. ποιήσει δ[ὲ κ]αὶ μεσόμνας[35], ἐφ' ὧν κείσεται τὰ ὑποζώματα[36] κ||αὶ τἆλλα σκεύη, παρ' ἑκάτερον τὸν τοῖχον, διπλᾶς τὸ ὕψος[37]. καὶ ἐπικάμψ|ει[38] παρὰ τοὺς πλ[α]γίους τοίχους, καὶ κατὰ τοὺς κίονας ἐπικάμψει καθ' | ἑκάστην τὴν χώραν. ὕψος δὲ ποιήσει ἀπὸ τῆς ὀροφῆς τεττάρων ποδῶν, τ|ὴν δὲ ἐπάνω μεσόμνην ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἀπέχουσαν πέντε πόδας. ἰκριωτ|ὴρα στήσας ἀπὸ τῆς κάτω ὀροφῆς μέχρι τῆς ἄνω ὀροφῆς[39], πλάτος ἡμιποδ||ίου, πάχος ἐξ δακτύλων, διερείσας διερεί-

---

ἀπὸ τῆς [σ]κε[υο]θήκης ἀφαιρεθεῖσαν. Improbata quia non satis accurate elaborata erat. Unde tum (330|29 a. Chr.) iam valvas portis immissas fuisse apparet (cf. not. 2). 32 Hi lapides inter columnas collocantur ita, ut media pars aedificii, qua transitus patet populo, dirimatur ab intercolumniis. 33 Trabs magna a pariete, cui immittitur in longitudinem trium palmarum, pertinet usque ad columnam, iuxta quam pila lapidea constituitur eique extrema pars trabis imponitur. 34 Hae trabes media sui parte transversae imponuntur διερείσματι et deinde tabulis ligneis contabulantur. 35 Quae hucusque descripta est contabulatio (ὀροφή), ea ab unaquaque columna ad parietem pertinet; contra tigna (μεσόμναι), de quibus nunc dicitur, recta ipsius parietis regione se excipiunt.] Tabulis contecta non sunt, quia in armamentorum quibus sustinendis inserviunt natura (not. 36) id opus non est. 36 De hoc armamentorum genere subtilissime disputavit Boeckh Seeurk. p. 133 sqq. Funes sunt crassi, quibus '*navis a puppi ad proram continetur*' (Vitruv. X, 15, 6). 37 Duo tignorum ordines faciendi sunt, alter supra alterum. 38 Quantum video, hoc verbo significatur, illis locis non, ut praeterea ubique, tigna recto angulo ex pariete prominere, sed oblique posita esse, quod qua de causa factum sit facile intellegitur. 39 Hoc non satis perspicue scriptum est, nam adhuc de singulis modo

σματα εἰς τοὺς ἰκριωτῆρα|ς τὸ αὐτὸ πάχος, θράνους ἐπιθήσει διανεκεῖς, ἕνα ἑκατέρωθεν, πάχος | ἓξ δακτύλων πανταχῆι, καὶ ἐπὶ τούτων ἐπιθήσει πίνακας συνκολλήσας, μῆκος τετράποδας, πλάτος τρίποδας, πάχος δυοῖν δακτύλοιν, καὶ [κ]|αθηλώσει συ-
85 ναρμόττοντας ἐξ ἴσου τοῖς θράνοις[40]. καὶ κλίμακας ποιή||σει ξυλίνας ἀναβαίνειν ἐπὶ τὰς μεσόμνας. ποιήσει δὲ καὶ κιβωτοὺς | τοῖς ἱστίοις καὶ τοῖς παραρρύμασιν τοῖς λευκοῖς[41] ἀριθμὸν ἑκατὸν | τριάκοντα τέτταρας, πρὸς τὸ παράδειγμα ποιήσας, καὶ θήσει κατὰ τὸ|ν κίονα ἕκαστον καὶ μίαν εἰς τὸ καταντ(ικρ)ὺ[42] χωρίον, καὶ ποιήσει ἀνο|ιγνυμένας τῶμ μὲν πρὸς τῶι τοίχωι
90 κειμένων τὸμ πρόσθιον τοῖχον, τ||ῶν δὲ κατὰ τοὺς κίονας κειμένων ἀμφοτέρους τοὺς πλαγίους τοίχου|ς, ὅπως ἂν ἦι ὁρᾶν ἅπαντα τὰ σκεύη διεξιοῦσιν, ὁπόσ' ἂν ἦι ἐν τῆι σκευο|θήκηι. ὅπως δ' ἂν καὶ ψῦχος ἦι ἐν τῆι σκευοθήκηι, ὅταν οἰκοδομῆι τοὺ|ς τοίχους τῆς σκευοθήκης, διαλείψει τῶν πλινθίδων ἐν τοῖς ἁρμοῖς ἧ|ι ἂν κελεύηι ὁ ἀρχιτέκτων. ταῦτα ἅπαντα ἐξεργάσονται οἱ
95 μισθωσάμ||ενοι κατὰ τὰς συγγραφὰς καὶ πρὸς τὰ μέτρα καὶ πρὸς τὸ παράδειγμα ὃ | ἂν φράζηι ὁ ἀρχιτέκτων. καὶ ἐν τοῖς χρόνοις ἀποδώσουσιν, οἷς ἂν μισ|θώσωνται ἕκαστα τῶν ἔργων.

ὀροφαῖς verba facta sunt (v. 65). Videtur hic praecipi, ut altera fiat contabulatio superior, quam sustineant trabes directae (ἰκριωτῆρες) inferiori illi impositae. 40 Etsi nonnulla ex his me non satis intellegere fateor, tamen videtur similis structura superioris ὀροφῆς describi, atque inferioris (v. 65—74). 41 In traditionum tabulis identidem commemorantur παραρρύματα λευκά (quae videntur lintea fuisse) et τρίχινα, et ita quidem ut intellegatur unicuique navi quattuor fuisse, bina utriusque generis. Eis navis cum a fluctibus maris tum a telis hostium defenditur. Boeckh Seeurk. p. 159 sqq. 42 ΚΑΤΑΝΤΡΟΚΥ

---

353 Tabula lapidis leucophaei inaedificata Lebadeae in officina fabri ferrarii. Ex ectypo et apographis a P. Stamataki transmissis ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 369 sqq. Commentario doctrinae pleno instruxit E. Fabricius, de architectura Graeca commentationes epigraphicae. Berolini 1881. p. 5 sqq.

[----------τῶν ἔ]ργων[1] τὸ ἐπίπεμπτον[2] ἀποτεισά|[τω ὁ ἐρ-

Scriptura in lapide per duas paginas sive columnas sic divisa, ut utra-

γώνης· τοῦτο δὲ κ]αὶ τὸ ὑπερεύρεμα[3], καὶ ἐάν τι ἄλλο | [ἀργύριον
ἐκ τῶ]ν ἐπιτιμίων προσγένηται αὐτῶι, ἅπαν|τα πρά[ξουσιν] οἱ
5 ναοποιοὶ[4] τὸν ἐργώνην καὶ τοὺς ἐγγύους· || ἐὰν δὲ μὴ δύνων-
ται, εἰς τὸ λεύκωμα ἐκγράψουσιν[5]· ἐγ|δίδομεν[6] δὲ τὸ ἔργον
ὅλον πρὸς χαλκόν[7], τὰς μὲν στή|λας[8] καὶ τοὺς θριγκοὺς[9] πρὸς

que nonaginta quattuor versus habeat. Tituli duae partes sunt, vacuo spatio dimidii fere versus (v. 89) inter se separatae: Prior (v. 1—89), initio mutila, ad titulos conficiendos, altera (v. 89—188) ad saxa quibus pavimentum templi consternitur collocanda spectat. Templum ipsum Iovis Regis est (not. 35) a communi Boeotorum exstructum (not. 66). Leges, quas curatores (ναοποιοί) redemptoribus (ἐργώναις) scribunt, admodum similes sunt earum quas tituli alii paris argumenti atque aetatis, inprimis Tegeaticus (A. Michaëlis Jahrb. f. Phil. LXXXIII p. 585 sqq.) et Deliaci duo (C. I. G. 2266, quem tractavit Fabricius Hermae XVII p. 1 sqq., et Ἀθηναίου IV p. 454 sq.) continent. 1 V. 1—3 supplevit Fabricius, qui perspexit hic praecipi, quid faciendum sit si redemptor opus susceptum deseruerit. Utique ante ea quae nunc exstant scriptum fuit, eum pecunias quas iam accepisset, reddere debere; accedit multa quintae partis totius pecuniae qua opus faciendum conduxit, et si maiore pretio alteri locat civitas, quam ipse conduxerat, etiam quod interest inter hoc et illud, reipublicae reddendum est ab eo (not. 3). 2 Quinta pars. Cf. Harpocr. ἐπιδέκατον et ἐπίπεμπτον, ubi Lysias et Plato (comicus) huius significationis testes laudantur. F. Eodem redit vocabulorum ἐπιδέκατος τόκος similiumque usus. Sane praeterea τὸ ἐπίπεμπτον etiam ipsum caput addita quinta parte significat. 3 I. e. ὅσῳ ἂν πλέον εὑρίσκῃ (cf. v. 7. 76) τὸ ἔργον πάλιν πωλούμενον. 4 Magistratus ordinarius fuisse videtur; certe eiusdem nominis formae pro dialecti ratione paullulum discrepantes (νεωποιοί, νεωποῖαι, ναποῖαι) tales magistratus significant in titulis aliarum civitatium Graecarum. Contra in titulo Tegeatico qui opera locant ἐςδοτῆρες, curatores extraordinarii fuisse videntur, ut Athenis ἐπιστάται τῶν δημοσίων ἔργων. 5 I. e. in laterculum debitorum aerarii referetur. Cf. Lys. IX, 3 ἐπιβαλόντες δὲ τὸ ἀργύριον πράξασθαι μὲν οὐκ ἐπεχείρησαν, ἐξιούσης δὲ τῆς ἀρχῆς γράψαντες εἰς λεύκωμα τοῖς ταμίαις παρέδοσαν. 6 Ipsi ναοποιοί et architectus hic loquuntur. 7 Fabricius haec sic interpretatur ut opus ex aere et ex lapide faciendum (ἔργον πρὸς χαλκὸν — πρὸς λίθον) distinguantur. At primum quidem enuntiati conformatio id potius suadet, ut universum opus, de quo primo loco dicitur, deinde dividi statuamus in duas partes (τὰς μὲν στήλας καὶ τοὺς λίθους — τοὺς δ' ὑποβατῆρας). Quare τὸ ἔργον ὅλον minime ad opera ex aere facienda spectare potest. Accedit quod in hac verborum collocatione ne licet quidem πρὸς χαλκὸν ad τὸ ἔργον referre, sed necessario ad ἐγδίδομεν referendum est. Atqui πρὸς χαλκὸν ἐκδιδόναι nihil aliud significat quam '*ea condicione locare, ut pretium aere* (non auro aut argento) *persolvatur*'. Desideraveris sane merum genetivum χαλκοῦ. At cf. 248, 14 sqq.: τῶν τε ἀρχόντων θέντων τὰ ἱερὰ ποτήρια εἰς τὴν τῆς πόλεως χρείαν πρὸς χρυσοῦς ἑκατόν. 8 Tabulae quibus tituli inscribuntur. 9 Coronae quae tabulis imponuntur.

λίθον ἐφ' ὡμαλίαν[10] ὅτι ἂν εὕ|ρωσιν[11], τοὺς δ' ὑποβατῆρας ἐν
προςέργωι[12] ποιήσει, τῶν | δὲ πώρων[13] ὑποτίμημα[14] λήψεται
10 τοῦ λίθου ἑκάστου δρα|χμὰς πέντε ὅσους ἂν παρίσχηι, τῶν δὲ
γραμμάτων | τῆς ἐγκολάψεως καὶ [τῆς] ἐγκαύσεως στατῆρα καὶ
| τριώβολον τῶν χιλίων γραμμάτων[15]· ἐργᾶται[16] δὲ συνε|χῶς
μετὰ τὸ τὴν δόσιν[17] λαβεῖν ἐντὸς ἡμερῶν δέκα, | ἐνεργῶν τεχνί-
15 ταις ἱκανοῖς κατὰ τὴν τ[έχ]νην, μὴ ἔ||λαττον ἢ πέντε, ἐὰν δέ τι
μὴ πείθηται τῶν κατὰ τὴν | συγγραφὴν γεγραμμένων ἢ κακο-
τεχνῶν τι ἐξελέγχη|ται, ζημιωθήσεται ὑπὸ τῶν ναοποιῶν καθ'
ὅτι ἂν φαίνη|ται ἄξιος εἶναι μὴ ποιῶν τῶν κατὰ τὴν συγγρα-
φὴν γε|γραμμένων, καὶ ἐάν τις ἄλλος τῶν συνεργαζομένων
20 ἐξε||λέγ[χ]ηταί τι κακοτεχνῶν, ἐξελαυνέσθω ἐκ τοῦ ἔργου καὶ |
[μ]ηκέτι συνεργαζέσθω[18]· ἐὰν δὲ μὴ πείθηται, ζημιωθήσε|ται
καὶ οὗτος μετὰ τοῦ ἐργώνου· ἐὰν δέ που παρὰ τὸ ἔρ|γον συν-
φέρηι τινὶ μέτρωι τῶν γεγραμμένων προςλι|πεῖν ἢ συνελεῖν[19],
25 ποιήσει ὡς ἂν κελεύωμεν, μηδὲ ἀπολε||λύσθωσαν ἀπὸ τῆς ἐργω-
νίας οἱ ἐξ ἀρχῆς ἔγγυοι καὶ ὁ ἐρ|γώνης, ἄχρι ἂν ὁ ἐπαναπριά-
μενος τὰ παλίνπωλα[20] τοὺς | ἐγγύους ἀξιοχρέους καταστήσηι·
περὶ δὲ τῶν προπε|ποιημένων οἱ ἐξ ἀρχῆς ἔγγυοι ἔστωσαν ἕως

---

10 Aequabili in singulos lapides (πρὸς λίθον) pretio. ὡμαλίαν ad nominis compositi ἀνωμαλία similitudinem soloece fictum esse monuit F. 11 I. e. quanti conducentur haec opera, quantum pretium inter redemptores et magistratus conveniet. 12 Quae πρόςεργα vocantur, eorum pretium effectis demum operibus et probatis a magistratu persolvitur (v. 63). F. 13 Ex quibus substructiones fiunt. Contra lapides ex quibus tabulae ipsae et coronae sculpebantur, ab magistratibus datos consentaneum est, cum in eis opera modo (ἔργον) redemptoribus locetur. F. 14 Pretium lapidum et litterarum a curatoribus in antecessum constituitur. Cf. [Arist.] Oecon. II, 35, 1353 a 10 τὸν μὲν ἐπιμελητὴν κατὰ χώραν εἶα, τοὺς δὲ φόρους πράσσεσθαι ἐκέλευεν ὅσους αὐτοὶ ὑπετιμήσαντο. F. 15 Stater Boeoticus et tres oboli valent drachmas Atticas 3,47, marcas Germanicas 2,71. Inde efficitur, hanc quae exstat tabulam inscribendam triginta fere drachmis Atticis constitisse. F. 16 Cf. Hermae XVI p. 172. 17 Pensio pretii qua redemptor opus licitus est. F. 18 Praeter hoc coercitionis ius curatorum officium non spectat ad operarios, sed hi a redemptoribus conducuntur ab iisque mercedem accipiunt. 19 Addendi et demendi notiones in his verbis inesse apparet; ac recte F. προςλιπεῖν proprie '*aliquantum ultra mensuram relinquere i. e. non sculpendo praecidere*' significare monet. 20 Qui ea, quae prior redemptor imperfecta reliquerit, perficienda conduxerit. Cf. Pollux VII, 12 τὸ δὲ δεύτερόν τι πιπράσκειν ἀναπωλεῖν καὶ ἀναπιπράσκειν λέγουσιν — καὶ τὰ δεύτερον πιπρασκόμενα ἀναπωλούμενα — ἢ παλίμπωλα. F.

τῆς ἐσχά|της δοκιμασίας· μηδὲ καταβλαπτέτω μηθὲν τῶν ὑπαρ-
30 ||χόντων ἔργων ἐν τῶι ἱερῶι ὁ ἐργώνης· ἐὰν δέ τι καταβλά|ψηι,
ἀκείσθω τοῖς ἰδίοις ἀνηλώμασιν δοκίμως ἐγ χρόνωι | ὅσωι ἂν
οἱ ναοποιοὶ τάξωσιν· καὶ ἐάν τινα ὑγιῆ λίθον δια|φθείρηι κατὰ
τὴν ἐργασίαν ὁ τῆς θέσεως ἐργώνης, ἕτε|ρον ἀποκαταστήσει δό-
35 κιμον τοῖς ἰδίοις ἀνηλώμασιν, οὐ||θὲν ἐπικωλύοντα[21] τὸ ἔργον,
τὸν δὲ διαφθαρέντα λίθον ἐξ|άξει ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐντὸς ἡμερῶν
πέντε, εἰ δὲ μή, ἱερὸς ὁ λίθος | ἔσται· ἐὰν δὲ μὴ ἀποκαθιστῆι
ἢ μὴ ἀκῆται τὸ καταβλα|φθέν, καὶ τοῦτο ἐπεγδώσουσιν οἱ ναο-
ποιοί· ὅτι δ' ἂν εὕρηι, | τοῦτο αὐτὸ καὶ ἡμιόλιον[22] ἀποτείσει
40 ὁ ἐργώνης καὶ οἱ ἔγ||γυοι· ἐὰν δὲ κατὰ φυὰν διαφθαρῆι τις
τῶν λίθων, ἀζήμιος ἔσ|τω κατὰ τοῦτον ὁ τῆς θέσεως ἐργώνης.
ἐὰν δὲ πρὸς αὐ|τοὺς ἀντιλέγωσιν οἱ ἐργῶναι[23] περί τινος τῶν
γεγραμμέ|νων, διακρινοῦσιν οἱ ναοποιοὶ ὀμόσαντες ἐπὶ τῶν ἔργων,
πλεί|ονες ὄντες τῶν ἡμισέων[24]· τὰ δὲ ἐπικριθέντα κύρια ἔστω[25].
45 || ἐ[ὰ]ν δέ τι ἐπικωλύσωσιν οἱ ναοποιοὶ τὸν ἐργώνην κατὰ | τὴν
παροχὴν τῶν λίθων, τὸν χρόνον ἀποδώσουσιν ὅσον ἂν | ἐπικω-
λύσωσιν. ἐγγύους δὲ καταστήσας ὁ ἐργώνης κατὰ | τὸν νόμον
λήψεται τὴν πρώτην δόσιν ὁπόσου ἂν ἐργωνή|σηι πασῶν τῶν
50 στηλῶν καὶ τῶν θριγκῶν τῶν ἐπὶ ταύτας || τιθεμένων, ὑπολιπό-
μενος παντὸς τὸ ἐπιδέκατον[26], ὅταν δὲ | ἀποδείξηι πάσας εἰργα-
σμένας καὶ ὀρθὰς πάντηι καὶ τέλος | ἐχούσας κατὰ τὴν συγ-
γραφὴν καὶ μεμολυβδοχοημένας ἀ|ρεστῶς τοῖς ναοποιοῖς καὶ
τῶι ἀρχιτέκτονι, λήψεται τὴν | δευτέραν δόσιν πάντων τῶν
55 γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς || ἐκ τοῦ ὑποτιμήματος πρὸς τὸν ἀριθ-
μὸν τὸν ἐκ τῶν ἀντι|γράφων ἐγλογισθέντα, ὑπολιπόμενος καὶ

---

21 Sic errore lapicidae pro ἐπικωλύων exaratum coniecit F. non improbabiliter, etsi fortasse accusativus defendi potest ad lapidem relatus, qui dum collocatur non impediat reliqua opera. 22 Ipsum pretium quo locabitur et dimidium intellexit F. At sic καὶ abesse debebat. Immo praeter pretium, quod reipublicae restituendum est, sesquialterum tantum multae loco penditur. 23 Cf. 349, 34. 24 Cf. Mytilenaeorum et Phocaeensium pactum de nummis cudendis Transactions of the royal soc. of Litt. VIII p. 549: δικ[άσταις δὲ | ἔμ]μεναι τῶι μὲν ἐμ Μυτιλήναι [ὑποδίκ|ωι] ταὶς ἄρχαις παίσαις ταὶς ἐμ Μ[υτιλ|ήν]ναι πλέας τ[ῶ]ν αἱμίσεων, ἐμ Φωκᾶι δ[ὲ τ]αὶς ἄρχαις παίσ[α]ι[ς] ταὶς ἐμ Φωκᾶι πλ[έ]|ας τῶν αἱμισέω[ν]. 25 Haec paene ad verbum in titulis Tegeatico et altero ex Deliacis redire monuit F. 26 Cf. not. 13. Quot diebus post quam debebant lapides dederint curatores, tot accedent tempori redemptoribus concesso ad opus perficiendum. 26 Cf. not. 2.

τούτου τὸ ἐπιδέ|κατον, καὶ συντελέσας ὅλον τὸ ἔργον, ὅταν δο-
κιμασθῆι, κομι|σάσθω τὸ ἐπιδέκατον τὸ ὑπολειφθὲν καὶ τῶν
πώρων τὸ ὑπο|τίμημα ὅσους ἂν θῆι, καὶ ὅσα ἂν γράμματα ἐπι-
60 γράψηι || μετὰ τὸ τὴν δόσιν λαβεῖν, κομισάσθω καὶ τούτων,
ὅταν καὶ τὸ ἐ|πιδέκατον λαμβάνηι, ἐὰν μή τι εἰς τὰ ἐπιτίμια
ὑπολογισθῆι αὐ|τῶι· ἐὰν δέ τι πρόςεργον δῆι[27] γενέσθαι συμφέ-
ρον τῶι ἔργωι, | ποιήσει ἐκ τοῦ ἴσου λόγου καὶ προςκομιεῖται
τὸ γινόμενον αὐτῶι, | ἀποδείξας δόκιμον· ἐὰν δὲ ὁ τόπος ἀνα-
65 καθαιρόμενος μα||λακὸς εὑρίσκηται, προςστρώσει πώροις ὅσοις
ἂν χρεία ἦι καὶ | προςκομιεῖται καὶ τούτου τὸ γινόμενον αὐτῶι
μετὰ τοῦ | ἐπιδ⟨δ⟩εκάτου· ἐπιθήσει δὲ καὶ ἐπὶ τὰς στήλας τὰς
ὑπαρχού|σας[28] θριγκοὺς ἕνδεκα, προεπικόψας τὰς στήλας ἐπιλα-
βὼν | ὅσον ἂν κελεύωμεν πρὸς τὴν περιτένειαν τὴν δοθεῖσαν[29]·
70 || ἐξελεῖ δὲ καὶ τὰ δέματα τὰ ὑπάρχοντα ἐν ταῖς στήλαις ὅσα |
ἂν ὑπερέ[χ]ηι καὶ κωλύηι αὐτὸν ἐν τῆι ἐπικοπῆι καὶ τρήσας βα|-
θύτερα καθαρμόσει καὶ περιμολυβδοχοήσει δοκίμως, ἐμβαλεῖ | δὲ
καὶ εἰς τούτους γόμφους δέματα καὶ περιμολυβδοχοήσει καὶ
ἐρ|γᾶται πάντα καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐπάνω γέγραπται· ἐκγδ(ί)-
75 δομεν[30] δὲ || καὶ τούτους τοὺς θριγκούς, τοὺς μὲν ἑκπέδους καὶ
πενταπέδους | τοῦ ἴσου, ὅσον ἂν καὶ οἱ λοιποὶ[31] εὕρωσιν, τοὺς
δὲ τριπέδους τοὺς | τέτταρας σύνδυο εἰς τὸν θριγκὸν ἀπομετρη-
σόμεθα. ⟨λήψε|ται δὲ καὶ τούτων τῶν θριγκῶν τὴν δόσιν⟩ ὅταν
[δὲ][32] ἐπιδείξηι | τὰς στήλας ἐργασμένας καὶ κειμένας καὶ μεμο-
80 λυβδοχο||μένας καὶ τοὺς θριγκοὺς τοὺς ἐπὶ ταύτας τιθεμένους
δε|δεμένους κατὰ κεφαλήν, λήψεται καὶ τούτων τὴν δόσιν, ὑπο-
λι|πόμενος τὸ ἐπιδέκατον, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐπάνω γέγραπται·|
ὅταν δὲ συνθῆι τοὺς θριγκοὺς καὶ ἀποδείξηι κειμένους, | μεμο-

---

27 Cf. 126[4]. 28 Non modo hae tabulae collocatae erant, sed etiam litterae incissae, ut nihil restaret quam ut coronae imponerentur. F. 29 Nondum ita sculptae et laevigatae erant tabulae, ut coronae eis imponi possent, praeter certam quandam superficiei partem, qua in reliquis sculpendis documento uti debebant. Haec est ἡ περιτένεια ἡ δοθεῖσα. Cf. Fabricius p. 46. 59 sq. 30 De praepositionis scriptura cf. 171[27]. 31 Quae novis tabulis imponendae sunt. 32 Cum duae litterae desint, [δὲ] supplevit Kum. Quod ferri non posse dixit F., qui haec antecedenti enuntiato adnectit, infra vero v. 81 post κατὰ κεφαλὴν puncto distinguit. At sic illo loco post λήψεται, ubi nulla est lacuna, particula desideraretur. Atque utique quod semel enuntiandum fuit, bis dictum est; nam utroque loco eadem δόσις intellegitur. Quare enuntiatum λήψεται δὲ — τὴν δόσιν v. 78 errore vel neglegentia perperam insertum puto. Quo sublato omnia recte se habent.

85 λυβδοχοημένους, τέλος ἔχοντας, δεδεμένους κατὰ || κεφαλήν, συμφωνοῦντας πρὸς ἀλλήλους δοκίμως, ἔπειτεν | ἐγνιτρώσει[33] τὰς στήλας καὶ ἀποδώσει τὰ γράμματα καθαρὰ | καὶ ἐκπλυνεῖ ἕως ἂν κελεύωμεν· τὰ δὲ ἄλλα ὅσα μὴ ἐν τῆι | συγγραφῆι γέγραπται, κατὰ τὸν κατοπτικὸν[34] νόμον καὶ να|οποϊκὸν ἔστω.

90 Εἰς τὸν ναὸν τοῦ || Διὸς τοῦ βασιλέως[35] εἰς τὴν ἔξω περίστασιν[36] τοῦ σηκοῦ | τῶν εἰς τὴν μακρὰν πλευρὰν καταστρωτήρων[37] ἐργα|σία καὶ σύνθεσις. — Ὁ ἐργωνήσας παρὰ τῶν ναοποιῶν | εἰς τὸν ναὸν τοῦ Διὸς τοῦ βασιλέως εἰς τὴν ἔξω περί|στασιν τοῦ σηκοῦ τῶν εἰς τὴν μακρὰν

95 πλευρὰν τοῦ || τόπου τοῦ πρὸς μεσημβρίαν βλέποντος καταστρω-[τήρων πέ]|τρας τῆς σκληρᾶς τῆς Λεβαδειικῆς τὴν ἐργασίαν καὶ [σύνθε]|σιν, πλῆθος δεκατρεῖς, μέτρα δὲ τούτων ἔσται μῆκος [καὶ] | πλάτος καὶ πάχος ἀκόλουθον τοῖς κειμένοις καὶ τέλος [ἔ]|χουσιν ἐν τῆι μακρᾶι πλευρᾶι[38], πρὸς οὓς οὗτοι τίθενται·

100 παρα|λαβὼν[39] δὲ ὁ ἐργώνης τοὺς λίθους παρὰ τὸν ναόν, οὓς καὶ [ἐδοκ]ιμάσθησαν, ὑγιεῖς, τὰ μέτρα ἔχοντας, ἐκποιοῦντας πρὸ[ς] | τὰ μεγέθη τὰ γεγραμμένα, πρῶτον μὲν ἐργᾶται τῶν λίθων | πάντων τὰς βάσεις[40] ὀρθάς, ἀστραβεῖς, ἀρραγεῖς[41], συμμίλτου[ς] |[42]

---

33 ἐκνιτροῦν '*natri ope abluere*' Alexis habet apud Athenaeum VI p. 230 b (Meineke F. C. III p. 383) ἐκπώματα ἐκνενιτρωμένα. In rationibus Corcyraeis C. I. G. 1838 est ἐς τὸμ βωμὸν νίτρου. F., qui praeterea de natri usu provocat ad Blümner Terminologie u. Technologie I p. 162. 34 κατόπται magistratus Boeotorum proprii, qui in rebus pecuniariis potissimum aderant magistratibus et cavebant, ne quid inique ageretur. Locationibus aedificationum eos interfuisse ex titulo C. I. G. 1570 scimus. Boeckh C I. G. I p. 730. Fabricius p. 45. 35 Cf. Paus. IX, 39, 3: ἀναβᾶσι δὲ ἐπὶ τὸ μαντεῖον καὶ αὐτόθεν ἰοῦσιν ἐς τὸ πρόσω τοῦ ὄρους Κόρης ἐστὶ καλουμένης θήρας καὶ Διὸς βασιλέως ναός. τοῦτον μὲν δὴ διὰ τὸ μέγεθος ἢ καὶ τῶν πολέμων τὸ ἀλλεπάλληλον ἀφείκασιν ἡμίεργον. Eius aedificii reliquiae, quae manifesto produnt id nunquam ad finem perductum esse, etiamnunc exstant. (Ulrichs Reisen und Forschungen I p. 168. Stephani Reise durch einige Theile des nördl. Griechenlands p. 68 sqq. Schliemann Orchomenos p. 9 sqq.) F. 36 Ea stylobatae pars, quae inter columnas et parietem cellae sita est. Et hic quidem non dicitur nisi de longo latere meridiano. F. 37 Tabulae lapideae quibus commissis efficitur pavimentum. F. 38 Tredecim lapides in illa parte meridiana iam collocati sunt (v. 133 sqq.), alteri tredecim adhuc desiderantur. Atque illi quidem propter ipsum cellae parietem iacent, hi ante eos columnas versus ponendi sunt. Duo eiusmodi lapidum ordines etiam in Parthenone aliisque templis sunt. F. 39 A curatoribus dantur, ut tabulae quibus tituli inscribuntur cum coronis (not. 13). 40 Planiciem

105 ἀπὸ ξοΐδος χαρακτῆς, πυκνῆς, ἐπηκονημένης[43] τὰ ἐπιβαί||νοντα πάντα ἐπὶ τοὺς κρατευτὰς[44] καὶ ἐπὶ τὴν ὑπευθυντη[ρί]|αν μὴ ἔλαττον ἢ ἐπὶ δύο πόδας ἐκ τοῦ προςιόντος ἁρμοῦ[45], τὰ | δὲ μέσα συνψαύοντα ἀπὸ ξοΐδος χαρακτῆς τραχείας, ποι|ῶν ὀρθὰ πάντα πρὸς κανόνα διηνεκῆ μὴ ἐλάττω τοῦ ἐν|εργουμένου λίθου,
110 πλάτος μὴ στενότερον δακτύλων ξξ, || ὕψος ἡμιποδίου· ὑποτεμεῖ[46] δὲ τῶν καταστρωτήρων πάν|των ἐγ βάσεως τὸ ἐπὶ τὴν ὑπευθυντηρίαν ἐπιβαῖνον ἐ[κ]||τοῦ ἀπιόντος ἁρμοῦ πλάτος καὶ βάθος τὸ δειχθέν, ἐρ|γαζόμενος τὰς ὑποτομάς, καθὼς καὶ περὶ τῶν βάσεω[ν] | γέγραπται, χάλασμα ποιῶν ἐν τῆι ὑποτομῆι τῆι παρὰ
115 τὴ[ν] || ὑπευθυντηρίαν μὴ πλέον δακτυλίσκου· ἐργᾶται δὲ καὶ | τοὺς ἁρμοὺς πάντας τοὺς ἀπιόντας τῶν καταστρωτή|ρων, συμ-

---

inferiorem, quae substructionibus imponitur. 44 Ad Plut. ad principem ineruditum c. 2 p. 780 B (ὥςπερ ὁ κανών, αὐτὸς ἀστραβὴς γινόμενος καὶ ἀδιάστροφος, οὕτως ἀπευθύνει τὰ λοιπὰ τῇ πρὸς αὐτὸν ἐναρμογῇ καὶ παραθέσει) Theophr. V, 1, 11. V, 3, 7 (τῶν ἐλαΐνων ῥιζῶν, ἀρραγεῖς γὰρ αὗται) provocat F. 42 Regula (κανόνι) rubrica infecta examinatur lapis (id est μιλτολογεῖν); qui quo perfectius laevigatus est, eo minor pars eius regula rubricata per totam planiciem perducta rubricam non recipit. Qui igitur tam planus ac laevis est, ut totus rubrica inducatur, σύμμιλτος vocatur. F. 43 ξοῖς χαρακτὴ est scalprum dentatum ('*Zahneisen*'). Duo genera sunt ex quibus alterum (πυκνὴ ἐπηκονημένη) dentes plures et acutiores, alterum (τραχεῖα) pauciores et obtusiores habet. Illud eis lapidum partibus adhibetur, quae accuratius laevigandae sunt. F. 44 Substructiones quibus pavimenti tabulae imponuntur sic comparatae sunt, ut certis intervallis lapides formae oblongae (κρατευταί) transversi a cellae pariete columnas versus currant, medium vero inter eos spatium rudere calculoso expleatur (ὑπευθυντηρία). Atque semper quidem commissurae tabularum pavimenti supra ipsam mediam crateutarum partem sunt. Sic fit, ut margines dexter et sinister uniuscuiusque lapidis crateutis imponantur. Haec igitur pars planiciei inferioris accuratius laevigatur, item anterior pars duos pedes a margine. Reliqua pars planiciei inferioris (τὰ μέσα συνψαύοντα) minus accurate elaboratur, quia postea excavanda est (not. 46). F. 45 ἁρμοί, latera quattuor tabularum, opponuntur superficiei et planiciei inferiori. Atque ὁ προςιὼν ἁρμὸς anticum latus est, ὁ ἀπιὼν ἁρμὸς v. 112 manifesto de postico latere dicitur, at in eis quae sequuntur v. 116 sqq. plurali οἱ ἁρμοὶ οἱ ἀπιόντες tria reliqua praeter anticum latera comprehendi videntur; aliter enim de marginibus dextro et sinistro elaborandis omnino nihil diceretur. 46 Si unus lapis alteri adaptandus erant, Graeci eam modo planiciei partem, quae margini proprior erat, accurate laevigatam sic committebant, ut nihil intervalli esset; contra mediam planiciem paullulum excavabant, ut spatium (χάλασμα) relinqueretur. Hoc est ὑποτέμνειν. F.

μίλτους, ὀρθούς, ἀστραβεῖς, ἀρραγεῖς, καθέτο(υ)ς[47] εὐ|γωνίους[48]
πρὸς τὸ προ[ς]αγωγεῖον[49], στερεοὺς, κύκλωι τὰ τρία | μέρη[50]
120 μὴ ἔλαττον δακτύλων ἐννέα ἀπὸ λειστρίου λείου[51] ἐ||πηκονη-
μένου μιλτολογῶν δοκίμως, τὰ δὲ μέσα συν|ψαύοντα ἀπὸ ξοῖδος
χαρακτῆς τραχείας, καὶ ἀναθυρώ|σει[52] τοὺς ἁρμοὺς πάντας τοὺς
ἀπιόντας κανόν[ι λιθί]|νωι μιλτολογῶν δοκίμως, ἀναξέων τοὺς
κα[νόνας] | πάντας, ὁσάκις ἂν κελεύωμεν, πρὸς τὸν κανόν[α τὸν
125 λίθινον] || τὸν ἐν τῶι ἱερῶι ὑπάρχοντα δοκίμως. ἀποξέσ[ει δὲ
πρὸς[53]] | τοὺς ἁρμοὺς τῶν καταστρωτήρων τοὺς ἀπιό[ντας τοὺς[54]
τῶν] κειμένων καὶ τέλος ἐχόντων, πρὸς οὓς μ[έλλει] | τιθέναι,
ἐκτείνας τὴν λινέην κατὰ κεφαλὴ[ν-----] | νειου ἐν ὀρθῶι [ἀρι]-
130 στεραχόθεν καὶ τοῦ προδόμ[ου τῆς] || μακρᾶς πλευρᾶς καὶ γραμ-
μὰς καταγραψάμε[νος παρόν]|τος τοῦ ἀρχιτέκτονος ἀφελέτω τὸ

---

47 ΚΑΘΕΤΟΣ. Emendavit F., perpendicularia interpretatus. 48 Ut rectos angulos habeant. F. 49 Inter instrumenta quibus in aedificando utuntur προςαγωγεῖον commemorat Plato Phileb. 56 C, ubi scholiasta adnotat τεκτονικόν ἐστιν ὄργανον, ὃ προςάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα. In titulo normam ('*Winkel*') designari manifestum est. F. 50 I. e. marginem cuiusque lateris dextrum, superiorem, sinistrum. Inferior cum media parte lateris minus accurate laevigatur ut in planicie inferiore media pars usque ad posticum marginem (not. 44), atque eadem quidem de causa. 51 λίστρον instrumentum quo lapides laevigantur ex Homero χ, 455 et Hesychio s. λίστρον et λιστρωτόν notum erat, λειστρίον hic primum comparet. 'Apparet autem ex titulo nostro λειστρίον scalprum esse quo lapidarii subtilissimam assequebantur laevigationem. nam hoc instrumento utuntur ad sculpendos laterum margines qui propter subtilem commissuram diligentissime omnium erant perpoliendi. cum vero λειστρίον dicatur λεῖον ἐπηκονημένον, i. e. leve (non dentatum) et acutum, haud dissimile fuisse videtur ei scalpro quod hodierni lapicidae '*Scharireisen*' vocant' F. 52 In formam portae aut fenestrae mediam planiciei partem aliquantum exsecabit (Cf. not. 46). 53 Supplevi. 54 Supplevi. Kumanudis v. 125 sqq. sic constituit τὸν ἐν τῷ ἱερῷ ὑπάρχοντα, δοκίμως ἀποξέσ[ας πάντας] | τοὺς ἁρμοὺς τῶν καταστρωτήρων τοὺς ἀπιό[ντας, καθὼς | τῶν] κειμένων καὶ τέλος ἐχόντων. At hic de lapidum qui iam collocati essent lateribus laevigandis dici monuit F. Is igitur legit τὸν ἐν τῷ ἱερῷ ὑπάρχοντα δοκίμως. ἀποξέσ[ει δὲ καὶ] | τοὺς ἁρμοὺς τῶν καταστρωτήρων τοὺς ἀπιό[ντας | τῶν] κειμένων καὶ τέλος ἐχόντων. Quo in supplemento vehementissime offendit τοὺς ἀπιόντας; nam posterioris ordinis lapidum, qui iam collocatus est, non postica, sed antica latera laeviganda eisque novos prioris ordinis lapides adaptandos esse apparet. (Cf. v. 144 ubi manifesto οἱ ἀπιόντες ἁρμοὶ opponuntur iis, de quibus hic dicitur). Quare sic supplevi ut sententia sit: 'Ad exemplum posticorum laterum novorum lapidum antica eorum qui iam collocati sunt latera, quibuscum illa committenda sunt, laevigabit'.

πρόςεργον[55] [τὸ ὑπάρχ]|ον ἀπὸ κολαπτῆρος, πλάτος ποιῶν τὸ δοθέν, ποι[ῶν πάντα] | ὀρθά, ὀξυώρια[56]· καὶ μιλτολογησάτω τὴν ἄκραν πάν[των τῶν] | λίθων τῶν κειμένων τῶ[ν] τρεις καίδεκα
135 πρὸς κ[ανόνα] || μακρὸν μὴ ἔλαττον ποδῶν εἴκοσι, πάχος ἓξ δακτ[ύλων,] | ὕψος ἡμιποδίου, μιλτολογῶν ἀπὸ λειστρίου λείου ἐ[πηκονη]|μένου, ποιῶν ὀρθά, ἀρραγῆ, σύμμιλτα, βάθος μὴ ἔλατ[τον ἐννέα] | δακτύλους, πρῶτον διαξέσας σημείας[57] παρὰ τα[ὺς ἁρμοὺς[58]] | καθ' ἕκαστον τῶν λίθων ἐν ὀρθῶι πρὸς τὸ προςα[γω-
140 γεῖον] || καὶ τὴν γραμμὴν τὴν καταγραφεῖσαν, πρὸς ἣν [παραξέ]|σει τὴν παραξοήν[59], παραξέσει δὲ καὶ τὴν ἐν τῶι πρ[οδόμωι γραμ]|μὴν ὡςαύτως, ἔπειτεν ἀναθυρώσει τοὺς ἁρμοὺς [πρὸς τὸν] | κανόνα τὸν λίθινον τῶν κειμένων καταστρωτ[ήρων, πρὸς] | οὓς
145 μέλλει τιθέναι, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἀπιόντων [ἁρμῶν] || γέγραπται[60]· ὅταν δὲ μέλληι τιθέναι τοὺς λίθους, πρ[οεπιχόψει] | τοὺς κρατευτὰς κατὰ κεφαλὴν καὶ τὴν ὑπ(ε)υθυντ[ηρίαν, τοὺς] | μὲν κρατευτὰς ἀπὸ ξοῖδος πυκνῆς, χαρακτῆς, ἐπη[κονημέ]|νης, τὴν δὲ ὑπευθυντηρίαν ἀπὸ ξοῖδος ἀρτιστόμα[υ[61], ἀκολού]|θως τοῖς
150 κειμένοις καὶ τέλος ἔχουσιν, καὶ ἀποδείξ[ει ἐπικε]||κομμένα δοκίμως, εἶτεν θήσει τοὺς καταστρωτῆρ[ας, ἐργα]|ζόμενος καθὼς γέγραπται, ἀρχόμενος τῆς θέσεω[ς ἀριστε]|ραχόθεν, ὡς ἂν αὐτῶι δειχθῆι, ἕνα ἀμφ' ἁρμόν[62], ἐμβα[λὼν....]|ψος ἐπίσφηνον[63],

---

55 Partem lapidis quae ultra lineas ductas prominet. F. 56 I. e. ὀξὺν ὅρον ἔχοντα (*scharfkantig*). 57 Sic (aut σημέα, σημήα) hoc verbum non modo in Polybii codicibus antiquissimis, sed etiam in omnibus paullo antiquioribus titulis (veluti in monumento Ancyrano) scribitur, ut mero eius temporis quo iam ε et αι idem sonabant errori tribuenda sit scriptura quae adhuc sola in scriptorum editionibus exprimitur σημαία. Ceterum hoc femininum, quod alibi signum militare indicat, hic pro volgari σημεῖον scriptum est. 58 Supplevi. τα[ῖς ἁρμοῖς] F. contra sermonis usum. 59 Praecisio (*Schnittfläche*) quae alibi κατατομή vocatur (Harpocr. s. κατατομή) F. 60 V. 121 sqq. 61 Scalprum quod planam, i. e. obtusam, neque dentatam neque acutam cuspidem habet. F. 62 Ut unus lapis semper unius ex iis qui iam collocati sunt latus tangat, neque vero prioris ordinis binorum lapidum commissurae mediis posterioris ordinis lapidibus singulis respondeant et vice versa. Ad ἕνα videtur supplendum lapidem, et ἀμφ' ἁρμὸν dici pro ἀμφ' ἕκαστον ἁρμόν. F. Cf. εἷς ἀπὸ φυλῆς similesque locutiones. 63 De ligno cuneiformi, quod dum lapides collocantur inter eos intericitur, ne detrimentum capiant, interpretatur F. Adlerum et Dörpfeldium secutus. Substantivum in -ψος cadens quale fuerit non magis assequor quam Fabricius.

κατὰ κεφαλὴν δὲ στοιχοῦντα[64] τ[οῖς κειμένοις] | καὶ τέλος ἔχου-
155 σιν· καὶ ἐλαίωι δὲ καθαρῶι πρὸς πάν[τας τοὺς κα]|νόνας χρή-
σεται καὶ μίλτωι Σινωπίδι[65], ἐὰν δὲ μὴ χ[ρῆται μίλ]|τωι Σινω-
πίδι ἢ ἐλαίωι καθαρῶι, ζημιωθήσεται ὑπ[ὸ τῶν ναο]|ποιῶν καὶ
βοιωταρχῶν[66], καὶ οὐ πρότερον αὐτῶι λί[θος οὐ]δεὶς | κατακλει-
σθήσεται ἕως ἂν ἐπιδείξηι τοῖς ναοπο[ιοῖς χρησά]|μενος μίλτωι
160 Σινωπίδι δοκίμωι ἢ ἐλαίωι καθαρῶ[ι· ἐπιδεί]|ξει δὲ τὴν μὲν ἐρ-
γασίαν καὶ τὴν σύνθεσιν τῶι ἀρχιτέκ[τονι, τῶι δ' ὑ]|παρχιτέκ-
τονι τῶν λίθων πάντων τοὺς ἁρμοὺς καὶ τ[ὰς βά]|σεις, ἅμα τριμ-
ματολογῶν[67] τὰς μὲν βάσεις ἐκ χλόης ἐ[λαίας][68] | ἐν ταῖς ἰδίαις
χώραις βεβηκότας[69] ὅλους ἀσχάστους, ἀνε[γκλή]|τους, ἀνυποπά-
165 στους, ὁμοτριβοῦντας, διακρούων τὰ δ[ιάκε]|να(?)[70] τῶν τριμμά-
των, τὰ μὲν εἰς τοὺς κρατευτὰς ἀπὸ ξοΐδ[ος χα]|ρακτῆς, πυκνῆς,
ἐπηκονημένης, τὸ δὲ ὑπὸ τὴν ὑπευθυν[τηρί]|αν ἀπὸ ξοΐδος ἀρτι-
στόμου, τοὺς δὲ ἁρμοὺς ἐξ ἐλαίου κ[α]|(θαρ)οῦ(?)[71] ἀπὸ λειστρίου
λείου, ἐπηκονημένου· ὅταν δὲ συντε[λέσηι] | τὸν ἁρμόν, ἐγνιτρώ-
170 σας καὶ ἐκπλύνας ὕδατι καθαρῶι, ἔπ[ειτεν] || κατακλειέτω· τὴν
δὲ ἐμβολὴν τῶν γόμφων καὶ τῶν δ[εμάτων] | καὶ τῶν π[ελε]κί-
νων[72] καὶ τὸν σταθμὸν τούτων καὶ τὴν μ[ολυβδο]|χοΐαν πᾶσαν[73]

---

64 Ut superficies utriusque lapidis accuratissime inter se coniungantur et unam quasi planiciem efficiant. 65 De rubrica Sinopensi F. provocat ad Strab. XII p. 540 Cas. Vitruv. VII, 7, 2. Plin. N. h. XXXV, 34. Boeckh Staatshaush. II p. 354. 66 Hinc apparet, non a Lebadensium civitate, sed a communi Boeotorum templum exstructum esse. 67 τριμματολογεῖν 'tritu perpolire' interpretatur F. Nam qui lapides scalpro laevigati fuissent, eos apud antiquos, ut etiamnum fieret, terendo ita poliri solita esse, ut quam accuratissime alter alteri adaptari posset. 68 Supplevit F., sucum subviridem olivae sive oleum nondum perpurgatum intellegens, quam in rem affert Geopon. X, 24, 12: τῇ χλόῃ — ἐπάλειφε. 69 Haec et sequentia de lapidibus intellegenda esse apparet, etsi in eis quae proxime antecedunt eorum mentio non facta est. F. 70 Haec et quae sequuntur obscura sunt. 71 κ[αὶ διὰ ῥα]|βδίου Kum. Quod cum aptam sententiam non praebere intellegeret F., ingeniose emendavit, ΒΔΙΟΥ pro ΘΑΡΟΥ errore lectum statuens. ἔλαιον καθαρὸν opponitur χλόῃ ἐλαίας (v. 162). Sed dubitationem movent spatii rationes. 72 'δέμασι, ansis, crateutarum lapides fortasse inter se iuncti erant, γόμφοις, vinculis planis, καταστρωτῆρες cum subiectis crateutis conligati. praeter γόμφους et δέματα, quae lapidibus ita facile inmitti potuerunt, ut in facie exteriore non apparerent, πελεκῖνοι quoque (securiculae, cf. Blümner Termin. u. Techn. II p. 306) hoc loco commemorantur, quibus lapides in superficie ni fallor conligari solebant'. Fabricius p. 84. 73 Hic ἐπιδείξει lapicidae errore intercidit. F.

τοῖς ναοποιοῖς παρὼν αὐτὸς ὁ ἐργώνης, ἀ[νεπί]|δεικτον [δὲ μη]θὲν κατακλειέτω· ἐὰν δέ τι κατακλείσῃ[ι, πάλιν] | τε ἐξ ἀρ-
175 χῆς ἄρας ποιήσει καὶ ζημιωθήσεται ὑπὸ τῶν ναοπ[οιῶν] || καὶ βοιωταρχῶν καθ' ὅτι ἂν φαίνηται ἄξιος εἶναι μὴ ποιῶν [τῶν ἐν | τ]ῇι συγγραφῇι γεγραμμένων· καὶ ἐάν τις ἄλλος τῶν συ-ν[ερ]|γαζομένων ἐξελέγχηταί τι κακοτεχνῶν, ἐξελαυνέσθω ἐ[κ τοῦ]| ἔργου καὶ μηκέτι συνεργαζέσθω· ἐὰν δὲ μὴ πείθηται, ζη[μιω-θή]|σεται καὶ οὗτος μετὰ τοῦ ἐργώνου, καὶ οὐ πρότερον οὐδέν[α
180 μο]||λυβδοχοήσει λίθον, ἕως ἂν ποιήσῃι τὰ γεγραμμένα· ἐὰν δέ που παρὰ | τὸ ἔργον συμφέρῃι τινὶ μέτρωι τῶν γεγραμμένων προςλ[ιπεῖν ἢ] | συνελεῖν, ποιήσει ὡς ἂν κελεύωμεν· ὅταν δὲ συνθῆι π[άντας] | τοὺς καταστρωτῆρας, ἐπικοψάτω κατὰ κεφαλὴν ἀκολούθ[ως τοῖς] | κειμένοις καὶ τέλος ἔχουσιν, καὶ μιλτολογη-
185 σάτω ἀπὸ ξοῖδ[ος χαρα]||κτῆς δοκίμως τῶι μακρῶι κανόνι, διακολαπτηρίζων[74] τού[τους] | κύκλωι πάντας, διαβητιζόμενος κατὰ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς ὑ[παρχού]|σης περιτενείας[75] τῶν καταστρωτήρων, κύβους[76] κατασκευ[ασάμε]|νος ξύλων ξηρῶν ἀγριελαΐνων καὶ ἀποδείξας ὀρθὰ καὶ σύμ[μιλτα].

74 κολαπτὴρ (v. 182) est dolabra, qua lapides dolantur priusquam scalpro laevigentur. F. 75 Cf. not. 29. Hic superficies lapidum iam collocatorum efficit περιτένειαν. 76 Duo cubi aequales in lapidum parte complanata ita disponebantur, ut superimposita eis regula cum libella posset examinari, quantum de parte aspera sculpendo et laevigando demendum esset. W. Dörpfeld apud F.

354 Tabula marmorea inventa in vico *Anadoli-Kavak* in littore orientali Bospori Thracii atque inde translata Constantinopolin in museum societatis litterariae Graecae. Ex duobus ectypis chartaceis cum ipso lapide collatis ed. Mordtmann Hermae XIII p. 373.

[Εἰς Βο]ρυσσθένη[1] εἰςπλεῖν τὸν βου[λό|μεν]ον κατὰ τάδε· ἔδοξε

Litterarum formae volgares, sed ΔΙΘΟΩ minore quam reliquae mensura. Propter o frequenter pro ου scriptum ad initia quarti a. Chr. saeculi titulus referendus videtur. 1 Olbiopolitarum decretum est. Βορυσθένης hic non urbem, sed emporium indicat; nam urbs etiamtum ab ipsis incolis Ὀλβία vocata videtur (v. 16), quam sane reliqui Graeci ipsam quo-

βουλῆι [καὶ δήμ]ωι· Κάνωβος Θρασυδάμαντο[ς | εἶπεν·] εἶναι[2]
5 παντὸς χρυσίου ἐπισήμο[υ || κ]αὶ ἀργυρίο ἐπισήμου εἰςςαγωγὴ[ν | καὶ ἐξ]αγωγήν· ὁ δὲ θέλων πωλεῖν [ἢ | ὠνεῖσ]θαι χρυσίον ἐπίσημον ἢ ἀργ[ύρ|ιον ἐ]πίσημον πωλείτω καὶ ὠνε[ίσ]θ[ω | ἐπὶ τ]οῦ
10 λίθου τοῦ ἐν τῶι ἐκκλησια[στη||ρίωι[3]· ὃς] δ' ἂν ἄλλοθι ἀποδῶται ἢ πρίη[ται, | φευ]ξεῖται[4] ὁ μὲν ἀποδόμενος τα[ῦ πω|λουμέν]ου[5] ἀργυρίου, ὁ δὲ πριάμενος τ[οῦ ἀ|ργυρίου] ὅσου ἐπρίατο. πωλεῖν δὲ καὶ ὠ[νεῖσ|θαι] πάντα πρὸς τὸ νόμισμα τὸ τῆς [πό-
15 ||λε]ως, πρὸς τὸν χαλκὸν καὶ τὸ ἀργύρια[ν τὸ Ὀλ]βιοπολιτικόν· ὃς δ' ἂν πρὸς ἄλλο [ἀ|ποδ]ῶται ἢ πρίηται, στερήσεται ὁ μὲν [ἀπ|οδό]μενος ὃ ἂν ἀποδῶται, ὁ δὲ πριάμ[ε|ν]ος οὗ ἂν πρίηται·
20 πράξονται δὲ τα[ὺς || πα]ρὰ τὸ ψήφισμά τι παρανομῶντα[ς] | α[ἳ]· ἂν τὴν ὠνὴν πρίωνται τῶν παρ[αν|ο]μησάντων δίκηι καταλαβόντε[ς][7]. | τὸ δὲ χρυσίον πωλεῖν καὶ ὠνεῖσθ[αι, τ|ὸ]ν μὲν στατῆρα τὸν
25 Κυζικηνὸν [ἑνδεκ||ά]το[8] ἡμιστατήρο, καὶ μήτε ἀξιώτερο[ν μ|ή]τε τιμιώτερον, τὸ δ' ἄλλο χρυσίον [τὸ ἐπί[ση]μον ἅπαν καὶ ἀργύριον τὸ ἐ[πίσημον | π]ωλεῖν καὶ ὠνεῖσθαι, ὡς ἂν ἄλλο [τι, ὅσου

---

que Βορυσθένη dicebant. Mordtmannus tabulam aut saburrae loco recentiore demum tempore in Bosporum Thracicum devectam, aut ab Olbiopolitanis ipsis ad Hieron, quo plurimi nautae qui in Pontum navigarent appellere solebant, exemplar decreti sui erectum esse putat. Quae coniectura alteri illi praeferenda videtur. 2 Sic scripsi. ἐξ]εῖναι M. contra sermonis usum. 3 Locus comitiorum. Cf. Vitruv. VII, 5, 5: *etenim etiam Trallibus cum Apaturius Alabandeus eleganti manu fixisset scaenam in minusculo theatro, quod* ἐκκλησιαστήριον *apud eos vocitatur*'. Dionysius Halicarnassensis IV, 38 de Romanorum comitio hac voce utitur. Olbiae pars fori fuisse videtur, quia sic facillime intellegitur, cur ibi talia negotia peragantur. 4 Supplevi. φεύγειν ('*in ius vocari*') cum genetivo χρημάτων etiam apud Demosthenem XXXVIII, 20 coniungitur. Cum ΞΕΙΤΑΙ exstet in lapide, iure Mordtmannus aut Ξ aut Ε primam litteram fuisse statuit. At quod ipse posuit [στερ]εῖται, Graecum non est, et v. 17 recte στερήσεται legitur. 5 Supplevi. 6 Supplevi. 7 Huius enuntiati quod M. non recte interpretatur sententia haec est: Quo maiore studio investigaretur, si quid contra leges factum erat, civitas hominibus privatis certa pecunia locabat multas exigendas. Qui conduxerant (οἳ ἂν τὴν ὠνὴν πρίωνται τῶν παρανομησάντων), eorum erat inquirere si cui multa irroganda esset eumque ad iudicium adducere; ac si damnatus esset, pecuniam in suam ipsorum rem familiarem redigere. καταλαμβάνειν vox Ionica (cf. 349[20]) et de iudice dicitur qui condemnat et de accusatore qui efficit ut condemnetur. 8 Aut sic aut [δωδεκά]του supplendum esse docui Hermae XVI p. 189 n. 6. Aut decem staterum argenteorum Olbiopolitanorum et dimidii pretium constituitur stateri aureo Cyziceno, aut undecim et dimidii.

30 ἂν θέλ]ωσι[9]. τέλος δὲ μηδέν[α φέρειν μήτε ‖ χρυσ]ίου ἐπισήμου μήτ' ἀρ[γυρίου ἐπισή|μου] μήτε πωλοῦντα μητ' [ὠνούμενον----
----]

9 Supplevi. '*Liceat eis, ut in alia qualibet re venali licet, emere et vendere quanti volent*'. ὡς ἂν ἄλλο [ὁτιοῦν | πωλ]ῶσι M. Sed et sententia parum perspicua est, et utique si hoc diceretur optativo πωλοῖεν opus erat.

II.

Res sacrae.

1. Templa et delubra, simulacra, donaria, supellex sacra.

355 Tabula marmoris Pentelici, inventa in Piraeeo. Exstat Athenis in museo societatis archaeologicae. Edd. Kumanudis Παλιγγενεσία 10 Σεπτ. 1870. P. Foucart Des associations religieuses chez les Grecs p. 187. Koehler C. I. Att. II 168.

[Θ]εοί. | Ἐπὶ Νικοκράτους ἄρχοντ|ος[1] ἐπὶ τῆς Αἰγεῖδος πρώτ|ης
5 πρυτανείας, τῶν προέδ‖ρων ἐπεψήφιζεν Θεόφιλο|ς Φηγούσιος·
ἔδοξεν τῆι β|ουλεῖ[2]· Ἀντί[δ]οτος Ἀπολλο|δώρου Συπαλήττιος
10 εἶπε|ν· περὶ ὧν λέγουσιν οἱ Κιτ‖ιεῖς περὶ τῆς ἱδρύσειως[3] | τῆι

Litterae volgares dispositae στοιχηδόν. 1 Ol. 111, 4 (333|2 a. Chr.) 2 Ex lege quod Citienses petebant primum senatus suffragiis subiectum est. Sed is noluit probuleumate de hac re decernere, immo integram rem ad populum reiecit. Quare in populiscito v. 31 ἔδοξεν τῷ δήμῳ (non τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ) scriptum est. Iam cum Citiensium interesset, tabulam publice propositam testari plane legitima ratione sibi ἐγκτήσεως privilegium concessum esse, praeter plebiscitum etiam probuleuma ex actis senatus secum communicatum incidendum curaverunt. Id enim indicabat quod ex plebisciti exemplo cognosci non poterat, senatum antea ut debebat de ea re consultum esse. Cf. E. Lenz das Synedrion der Bundesgenossen im zweiten athenischen Bunde. Elbing 1880. p. 46 sqq. qui refutavit Hartelii (Studien über att. Staatsr. p. 277) de hac re sententiam. Ab ipsis Citiensibus privato consilio haec lapidi inscripta esse ex praescriptorum forma, in quibus utrobique scribae nomen desideratur, collegit Koehler Hermae V p. 352. 3 Eadem scriptura est v. 21. 22, Κιτιείων v. 21. Cf. 104[4].

Ἀφροδίτηι[4] τοῦ ἱεροῦ, | ἐψηφίσθαι τεῖ βουλεῖ, το|ὺς προέδρους
15 οἳ ἂν λάχω[σ]|ι προεδρεύειν εἰς τὴν πρ||ώτην ἐκκλησίαν προςαγα-
|γεῖν αὐτοὺς καὶ χρηματί|σαι, γνώμην δὲ ξυνβάλλεσ|θαι τῆς
20 βουλῆς εἰς τὸν δῆ|μον, ὅτι δοκεῖ τῆι βουλεῖ || ἀκούσαντα τὸν δῆ-
μον τῶν | Κιτιείων περὶ τῆς ἱδρύσ|ειως τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄλλου |
25 Ἀθηναίων τοῦ βουλομένο|υ βουλεύσασθαι ὅτι ἂν αὐ||τῶι δοκεῖ
ἄριστον εἶναι.

Ἐπὶ Νικοκράτους ἄρχοντ|ος ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος δ|ευτέρας
30 πρυτανείας, τῶν | προέδρων ἐπεφήφιζεν Φα||νόστρατος Φιλαΐδης·
ἔδο|ξεν τῶι δήμωι· Λυκῶργος Λ|υκόφρονος Βουτάδης εἶπ|εν[5]·
35 περὶ ὧν οἱ ἔνποροι οἱ Κ|ιτιεῖς ἔδοξαν ἔννομα ἱκ||ετεύειν αἰτοῦν-
τες τὸν δ|ῆμον χωρίου ἔνκτησιν ἐ[ν] | ὧι ἱδρύσονται ἱερὸν Ἀφρ|ο-
40 δίτης, δεδόχθαι τῶι δήμ|ωι, δοῦναι τοῖς ἐμπόροις || τῶν Κιτιέων
ἔνκτησιν χ[ω]||ρίου ἐν ὧι ἱδρύσονται τὸ | ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης,
45 καθ|άπερ καὶ οἱ Αἰγύπτιοι τὸ | τῆς Ἴσιδος ἱερὸν ἵδρυντ||αι[6].

---

4 Eiusdem aetatis exstat titulus in Piraeeo inventus Ἀριστόκλεα Κιτιὰς Ἀφροδίτηι Οὐρανίαι εὐξαμένη ἀνέθηκεν (Pittakis Eph. 2585. Kekulé Theseion n. 76). Koehler. 5 Lycurgum imprimis quae ad cultum deorum spectarent summa cura et religione administrasse et persaepe de eiusmodi rebus ad populum tulisse et in comitiis verba fecisse constat (vit. X or. p. 843 d εἶπε καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις). Cf. Koehler Hermae I p. 320. 6 Aliquanto prius quam volgo putabatur Isidis cultum Athenas pervenisse ex hoc titulo apparet. Kum. Quum vero Lycurgus, quem oratoris avum paternum fuisse probabile est, a poetis comicis per convicium Aegyptius dicatur (Ar. Av. 1296. Cratinus et Pherecrates allati a scholiasta ad illum locum; cf. Meineke F. C. II p. 31. 257), perquam probabilis est Koehleri (Hermae V p. 352) coniectura, eum illis sacris favisse eiusque auxilio impetratum esse, ut Aegyptiis templum Isidis Athenis condere liceret.

---

356 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis inter theatrum Bacchi et odeum Herodis Attici. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 104. Koehler C. I. Att. II 489*b* (Add. p. 419). Cf. quae de titulo disputavit idem Mittheilungen des arch. Inst. in Athen II (1877) p. 174 sqq. 253.

Ἀγαθῆι τύχῃ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων. ἐπὶ
Λυ|σάνδρου τοῦ Ἀπολήξιδος ἄρχοντος[1], ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος

Litterae ΑΖΘΞΠΣ. 1 Huius archontis annum ignoramus; sed alteri

δωδεκάτης πρυτανείας ᾗ Γάϊος Γαΐου Ἀλαιεὺς ἐγρα(μ)μά|τευεν[2],
5 Σκιροφοριῶνος ὀγδόηι μετ' (ε)ἰκάδας[3], τρίτηι καὶ εἰκοστῇ || τῆς πρυτανείας, βουλὴ ἐν βουλευτηρίωι· τῶν προέδρων | ἐπεψήφιζεν Θεάνγελος Θεανγέλου Αἰθαλίδης καὶ συν|πρόεδροι· ἔδοξεν τῇ βουλῇ· Μενίσκος Φιλοκλέους Κολω⟨ι⟩|νῆθεν εἶπεν· ἐπειδὴ πρόσοδον ποιησάμενος πρὸς τὴν | βουλὴν ὁ εἰληχὼς ἱερεὺς Ἀσκλη-
10 πιοῦ καὶ Ὑγιείας εἰς τὸν με|τὰ Λύσανδρον ἄρχοντα ἐνιαυτὸν Διοκλῆς Διοκλέους Κηφι|σιεὺς νεώτερος ἐνφανίζει τὰ θυρώματα διεφθάρθαι τῆς πρό|τερον οὔσης εἰς τὸ ἱερὸν εἰςόδου[4], ὁμοίως δὲ καὶ τ(ῆ)ν[5] ὀπίσω | τοῦ προπύλου στέγην[6], ἔτι δὲ καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἀρχαίου ⟨ου⟩ ἀφι|δρύματος[7] τοῦ τε Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς
15 Ὑγιείας, καὶ διὰ τοῦτο παρα||καλεῖ τὴν βουλὴν ἐπιχωρῆσαι ἑατῶι[8] κατασκευάσαντι ἐκ τῶν | ἰδίων θυρῶσαι τὸ ἀρχαῖον πρόπυλον, στεγάσαι δὲ καὶ τοῦ | προπύλου τὸ ὀπίσω⟨ι⟩ μέρος καὶ τὸν ναὸν τὸν ἀπέναντι τῆ[ς] | εἰςόδου, χά[ρ]ιν τοῦ τὴν ἀρχαίαν ἀποδοθῆναι τῶι ἱερῶι τάξιν· ἀγαθῇ | τύχῃ, δεδόχθαι τῇ βου-
20 λῆι, ἐπικεχωρῆσθαι Διοκλῆι Διοκλέους Κηφι||σιεῖ νεωτέρωι ποιήσασθαι τὴν ἀνάθεσιν τῶν θυρωμάτων | καὶ στεγάσαι τοῦ προπύλου τὸ ὀπίσω⟨ι⟩ μέρος, κατασκευάσα[ι] | δὲ καὶ τὸν ἀρχαῖον (ναὸν) καθάπερ παρακαλεῖ, καὶ ποιήσασθαι τὴν ἐπ[ι]|γραφὴν ἐπὶ

---

parti primi a. Chr. saeculi titulum tribuit Koehler, monens priorem esse vix posse propter iota mutum non modo nonnunquam omissum, sed etiam sexiens perperam additum, cuius rei antiquissimum quod exstet exemplum esse plebiscitum C. I. Att. II 482 inter annos 39 et 32 a. Chr. incisum. Recentior vero Augusti aetate esse nequit, quia tum sacerdos Aesculapii, qui hic etiamtum annuus est, ad vitae tempus creari coepit (Koehler Mitth. II p. 255) cf. not. 8. 2 ΕΓΡΑΝΜΑ 3 I. e. die vigesimo altero (cf. 329[2]). Annus communis erat. 4 Ex tribus partibus spatii quod est inter theatrum Bacchi et odeum Herodis eam quae maxime ad orientem spectet et theatrum Bacchi attingat, Aesculapii peribolum esse Koehlerus demonstravit. Qui peribolus duo habebat templa, antiquius et recentius, et duas portas in muro exteriore, quae eis respondebant. Antiquioris templi parietinae inventae sunt in occidentali periboli parte, recentius orientem versus propius theatrum, ubi sunt rudera ecclesiae christianae, fuisse demonstrat Koehler. 5 TON 6 Exstant vestigia muri qui ab occidentali parte terminabat peribolum Aesculapii; in eo e regione templi antiquioris porta conspicua est, a qua murus introrsus ductus erat templum versus. Hic sine dubio restat ex vestibulo tecto quod portae adiunctum erat (ἡ ὀπίσω τοῦ προπύλου στέγη). Koehler p. 237. 253. 7 ἀφίδρυμα dicitur, quia Aesculapii sacra Epidauro Athenas translata erant. 8 De hac scriptura Augusti potissimum aetate frequentata cf. 272[2].

μὲν τῶν θυρῶν καὶ τῆς στέγης τήνδε· "Διοκλῆ[ς] | Διοκλέους
25 Κηφισιεὺς νεώτερος, ἱερεὺς γενόμενος ἐν τῶι ἐ||πὶ Λυσιάδου ἄρ-
χοντος[9] ἐνιαυτῶι, τὰ θυρώματα καὶ τὴν ὀπίσω⟨ι⟩ | τοῦ προπύ-
λου στέγην Ἀσκληπιῶι καὶ Ὑγιείᾳ καὶ τῶι δήμωι | ἀνέθηκεν",
ἐπὶ δὲ τοῦ ναοῦ ὁμοίως· "Διοκλῆς Διοκλέους Κη|φισιεὺς νεώ⟨ι⟩-
τερος, ἱερεὺς γενόμενος ἐν τῶι ἐπὶ Λυσιάδου | ἄρχοντος ἐνιαυ-
30 τῶι, τὸν ναὸν κατασκευάσας ἐκ τῶν ἰδ||ίων Ἀσκληπιῶι καὶ Ὑγιείᾳ
καὶ τῶι (δήμῳ) ἀνέθηκεν", ἵνα τούτων συν|τελουμένων εὐσεβῶς
μ(ὲ)ν (τ)ῇ βουλῆι[10] τὰ πρὸς τὸ θεῖον ἔχηι, | γίνωνται δὲ καὶ
ἕτεροι ζηλω⟨ι⟩ταὶ τῶν ὁμοίων.

9 Nomina Λύσανδρος et Λυσιάδης se excipiunt in indice archontum C. I. Att. III 1014, cuius aetas sane nondum accuratius definita est. 10 MN ΕΗΒΟΥΛΗΙ

357 Ialysi. Ed. C. T. Newton Transactions of the Royal Society of Literature XI p. 442 (U. v. Wilamowitz-Möllendorff Hermae XIV p. 457).

Ἔδοξε τοῖς μάστροις[1] καὶ Ἰαλυσίοι[ς·] | Στρατῆς Ἀλκιμέδοντος
εἶπε· | ὅπως τὸ ἱερὸν καὶ τὸ τέμενος | τᾶς Ἀλεκτρώνας[2] εὐαγῆ-
5 ται κα||τὰ τὰ πάτρια, ἐπιμεληθήμειν | τοὺς ἱεροταμίας[3], ὅπως
στᾶλαι | ἐργασθέωντι τρεῖς λίθου λαρτ[ί]|ου[4] καὶ ἀναγραφῆι ἐς
10 τὰς στάλα|ς τό τε ψάφισμα τόδε καὶ ἃ οὐχ ὅ||σιόν ἐντι ἐκ τῶν
νόμων ἐςφέ|ρειν οὐδὲ εἰςοδοιπορεῖν ἐς τὸ τέ|μενος καὶ τὰ ἐπι-

Litterae volgares praeter ΘΞΣ. 1 Cf. 3056. 2 Solis et Rhodi nymphae filia, quam Diodorus V, 56 cum virgo mortua esset divinis honoribus a Rhodiis affectam narrat. N. Apud Diodorum sane Ἠλεκτρυώνη scribitur. Sed eam nominis formam ex quadrisyllaba illa detortam esse W. acutissime demonstravit ex Hesiod. scut. 3. 16, ubi pro Ἠλεκτρύωνος et Ἠλεκτρυώνης versum ipsum arguere Ἠλέκτρωνος et Ἠλεκτρώνης fuisse. Neque Alcmenam Electryonis filiam, de qua illic dicitur, aliam esse quam Rhodiam illam. Dorienses enim cum cultum huius heroinae in insula invenissent, eam composuisse cum Herculis matre, cuius ex cognomine demum patris Ἠλεκτρύωνος nomen confictum esse. Antiquissimam sane esse corruptelam versuum Hesiodeorum, quippe quam iam Euripides (Alc. 838) in suo exemplari invenisset. 3 Cf. 294, 19 sqq., unde apparet ἱεροταμίας praeter curam pecuniarum sacrarum etiam alia negotia ad cultum deorum spectantia gessisse. 4 λάρτου N. Supplevit W. ex duobus aliis titulis Rhodiis ab ipso Newtono allatis (Mitth. des arch. Inst. in Athen II (1877) p. 228. Cauer delectus 56). Origo vocis obscura est.

τίμια τῶ[ι] πράσ|σοντι παρὰ τὸν νόμον· θέμειν δὲ | τὰς στάλας
15 μίαν μὲν ἐπὶ τᾶς ἐς|ό||δου τᾶς ἐκ πόλιος ποτιπορευομέ|νοις, μίαν
δὲ ὑπὲρ τὸ ἱστιατόριον[5], | ἄλλαν δὲ ἐπὶ τᾶς καταβάσιος τᾶ[ς] |
ἐξ Ἀχαΐας[6] πόλιο[ς].
20 Νόμος ἃ οὐχ ὅσιον ἐς|ίμειν οὐδὲ || ἐςφέρειν ἐς τὸ ἱερὸν καὶ
τέ|μενος τᾶς Ἀλεκτρώνας· Μὴ ἐς|ίτω ἵππος, ὄνος, ἡμίονος, γῖ-
νος[7], | μηδὲ ἄλλο λόφουρον μηθέν, μη|δὲ ἐςαγέτω εἰς τὸ τέ-
25 μενος μη||θεὶς τούτων μηθέν, μηδὲ ὑποδή|ματα [εἰς]φερέτω[8] μηδὲ
ὕειον μη|θέν. ὅτι δέ κά τι[ς] παρὰ τὸν νόμον | ποιήσηι, τό τε
30 ἱερὸν καὶ τὸ [τ]έμενος | καθαιρέτω καὶ ἐπιρεζέτω, ἢ ἔνο||χος
ἔστω τᾶι ἀσεβείαι. εἰ δέ κα | πρόβατα εἰςβάλῃι, ἀποτεισάτω
ὑ|πὲρ ἑκάστου προβάτου ὀβολὸν | ὁ ἐςβαλών. ποταγγελλέτω δὲ
| τὸν τούτων τι ποιεῦντα ὁ χρήιζων ἐς τοὺς μάστρους.

---

5 Cf. Hesych. ἱστιατόρια· δειπνητήριον. Notiores sunt eiusdem verbi formae Attica ἑστιατόριον et Ionica ἱστιητόριον (Herod. IV, 35). 6 Newtonus attulit duorum scriptorum Rhodiorum testimonia de hoc oppido, Zenonis apud Diodorum V, 57, 6 et Eryxiae apud Athenaeum VIII 360 e. Sed iniuria, ut monet W., hoc nomine ipsam Ialysi arcem significari statuit. 7 De huius animalis natura et origine mira et inter se pugnantia narrat Aristoteles (Hist. an. VII, 24, 527 b, 25, 34 οἱ καλούμενοι γίννοι γίνονται ἐξ ἵππου, ὅταν νοσήσῃ ἐν τῇ κυήσει. de gen. an. II, 7, 748 b, 34 καὶ γὰρ ἐκ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ ὄνου γίνονται γίννοι, ὅταν νοσήσῃ τὸ κύημα ἐν τῇ ὑστέρᾳ. hist. an. VII, 277 b 20 ἤδη ἐγένετο γίννος, ὅταν ὁ ὀρεὺς ἀναβῇ ἐφ' ἵππον θήλειαν). 8 Cf. 388, 15. 22.

---

358 Tabula marmoris inventa in insula Amorgo inter rudera Arcesines urbis. Supra et infra hunc titulum duo alii admodum mutili. Sinistram partem edd. Ross Inscr. ined. I 136. Baumeister Philol. IX p. 389 n. 4, totum titulum Weil Mittheilungen des arch. Inst. in Athen I p. 342 n. 10 *b*.

Θεοί. | Ἔδοξεν τῆι βο[υλ]ῆι καὶ τῶι δήμωι· Ἄγ[νων] | εἶπε·
Μελίτων ἐπ[εστ]άτει· μὴ ἐξεῖναι κα[τάρ]||χεσθαι εἰς τὸ Ἡραῖ[ον]
5 ξένωι μηδενί[1], ἐπιμελ[εῖ||σ]θαι δὲ τὸν νεωκό[ρο]ν καὶ ἐξείργειν·
ἐὰν δὲ | μὴ ἐξείργηι, ἀποτ[ίνει]ν αὐτὸν τῆς ἡμέρας | ἑκάστης δέκα

Litterae volgares praeter Ξ. 1 Simili lege etiam Argis peregrinas

δρα[χμ]ὰς ἱερὰς τῆι Ἥραι. ἀνα|γράψαι δὲ τόδε τὸ [ψή]φισμα πρὸ τῶν θυ[ρ|ῶ]ν, ἐπιμεληθῆ[ναι] δὲ τοὺς νεωποίας.

sacris Iunonis prohibitos esse (Herodot. VI, 81 οὐκ ὅσιον εἶναι ξείνῳ αὐτόθι θύειν) monuit W. Praeterea cf. 323[5].

359 Tabula marmoris Pentelici, Athenis. Ed. Pittakis Eph. 3139 (P. Foucart ad Lebas II p. 173). Koehler C. I. Att. II 841.

Θεοί. | Ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἐριθασέου[1] π[ρ]|οαγορεύει καὶ ἀπαγορεύει ὑπέρ τε ἑαυτ[οῦ] | καὶ τῶν δημ[ο]τῶν[2] καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηνα[ί]|ων μὴ κόπτειν[3] τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, μηδὲ [φ]|έρει[ν][4] ξύλα μηδὲ κοῦρον[5] μηδὲ φρύγανα μηδ[ὲ] | φυλλόβολα ἐκ τοῦ ἱεροῦ. ἂν δέ τις ληφθεῖ [κ]|όπτων ἢ φέρων τι τῶν ἀ[π]ειρημένων ἐκ τοῦ [ἱ]|εροῦ, ἂν μὲν δοῦλος εἶ ὁ ληφθείς, μαστιγώ[σ]||εται πεντήκοντα πληγὰς[6] καὶ παραδώσει [α]|ὐτὸν καὶ τοῦ δεσπότου τοὔνομα ὁ ἱερεὺς [τ]|ῶι βασιλεῖ καὶ τεῖ βουλεῖ κατὰ τὸ ψήφισ[μ]|α τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων. | ἂν δὲ ἐλεύθερος εἶ, θ(ωι)άσει[7] αὐτὸν ὁ ἱερεύ[ς] || μετὰ τοῦ δημάρχου πεντήκοντα[8] δραχμὰς | καὶ[9] παραδώσει τοὔνομα αὐτοῦ τῶι βασιλ[εῖ] | καὶ τεῖ βουλεῖ κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς βου[λ]||ῆς καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων.

Litterae volgares praeter Ξ. Versus 1 multo maioribus litteris supra initium versus 2 scriptus. 1 Cf. Hesych. Ἐρισαθεύς (em. Ἐριθασεύς aut Ἐριθάσεος) · Ἀπόλλων ἐν τῇ Ἀττικῇ K. 2 Pagi alicuius fuerunt sacra (cf. v. 15), quae tamen ne violarentur etiam ipsa Atheniensium respublica legibus et poenis cavebat. 3 K et T initio omissas postea supra versum minore modulo addidit lapicida. 4 ΕΡΕΙ Pitt., sed supra P et item supra E additis singulis ductibus litterae Λ similibus, quos K. non habet. 5 A verbo κείρειν derivatum nomen lignum sectum significare manifestum est (cf. κορμός), sed quidnam discriminis inter ξύλα et κοῦρον intercedat latet. 6 Cf. 337, 41. 7 Emendavi. ΘΟΛΞΕΙ Pitt. ΟΟΑΞΕΙ K. (πρ)άξει satis violente restituerat Fouc. Cf. I. G. A. 322, 9 διπλείῳ θῳήστω. 8 N supra versum additum. 9 I supra versum additum.

360 Marmor leucophaeum inventum in insula Chio. Edd. Surias Mittheilungen des archaeologischen Instituts in Athen III (1878) p. 203 sqq. B. Haussoullier Bulletin de correspondance

Hellénique III (1879) p. 47 sqq. (R. Schöll Saturae phil. H. Sauppio oblatae p. 168 sqq.).

---εσωτ [..... Κλ|υ]τίδαις[1] ἐ[.... ἐν τῶ]ι τεμένει [τᾶν Κ|λ]υτιδῶν [ο]ἶκον τεμένιον οἰ[κ|ο]δομήσασθαι καὶ τὰ
5 ἱερὰ τὰ κοινὰ [ἐ||κ] τῶν ἰδιωτικῶν οἰκιῶν εἰς τὸν κα[ι|ν]ὸν οἶκον ἐνεγκεῖν[2]. θυσαμένοις ἐ[κ|α]λλιέρησεν οἰκοδομήσασθαι καὶ [τ|ὰ] ἱερὰ τὰ κ[οι]νὰ ἐ[κ] τῶν ἰδιωτικῶν α[ἰ|κ]ιῶν εἰς τὸν [κοιν]ὸν οἶκον
10 ἐνεγκε[ῖ|ν.] Ἐπὶ πρυτάνεω[ς Φο]ίνι[κο]ς Πλυντη[ρ|ι]ῶνος τετράδι [ἔγνωσαν Κ]λυτίδαι [θ|ύ]σασθαι περὶ τῶν ἱερ[ῶν] τ[ῶ]ν Κλυτι[δ|ῶ]ν τῶν ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖ[ς ο]ἰκίαι[ς | ὄ]ντων, πότερον δεῖ α[ὐ]τὰ [εἰς]
15 τὸν οἶ[κ|ο]ν ὃν Κλυ[τ]ίδαι κατὰ μα[ντεί]αν ὠικ[ο|δ]ομήσαντο φέρεσθαι τῆι ἡμέραι ἧ[ι | γ]ίνεται ἡ θυσία, τὸν δὲ ἄλλον χρόν[ο|ν] παρὰ τοῖς ἰδιώται[ς] φυλάσσεσθα[ι κ]αθάπερ καὶ πρότερον, ἢ διὰ
20 παντὸς [α||ὐ]τὰ κεῖσθαι ἐν τῶι οἴκωι. θυσαμέν[ο|ι]ς ἐκαλλιέρησεν διὰ παντὸς τὰ ἱε[ρ|ὰ κ]εῖσθαι ἐν τῶι οἴκωι. Ἐπὶ πρυτάν[ε|ω]ς Κλεοκύδους, Ποσιδεῶνος τετάρ[τ|ηι] ἐξ εἰκάδος, ἔγνωσαν Κλυ-
25 τίδαι τ[ῶ(ι)[3] || ἱ]ερῶι οἴκωι τῶι Κλυτιδῶν, ἐν ὧι τὰ [π|ατ]ρῶια ἱερὰ κάθηται[4], καὶ τῶι χώρω[ι | τῶ]ι πρὸς τῶι οἴκωι χρῆσθαι

Litterae volgares dispositae στοιχηδόν. 1 Iniuria ab editoribus hos eosdem existimari cum Clytiadis gente Eliaca, neque omnino gentem, sed phratriam potius Chiorum intellegendam esse demonstravit Sch. Et phratriae alicuius Chiae nomen idem agnoscit in eis quae Bull. de corr. Hell. III p. 328 primo versu scripta fuerunt, cum deinde subiungantur gentium ex quibus ea phratria constiterit nomina Δημογενίδαι, Θρᾳκίδαι, οἱ Τηλάγρου, οἱ Ἕρμιος, οἱ Διονυσοδώρου καὶ Ποσειδίππου. Etsi enim illud nomen maioribus litteris exaratum Π[ρ]ο[ι]τεῖς, ut Sch. supplevit, esse nequit (Haussoullier Bull. de corr. Hell. IV p. 130), tamen in summa rei nihil mutatur; nam Ποττε[δᾶνι], quod proposuit editor Francogallus, cum aliis de causis tum propter τ duplicem ferri nequit. 2 Gentium patriciarum, quae phratriam efficiebant, propria fuerant illa sacra. Deinde cum etiam alii cives phratriis ascripti essent, aliquantisper mansit mos, ut familiae illae patriciae res sacras in suis privatim domibus asservarent, ibique etiam caerimoniae communes peragerentur. Quod privilegium cum aegre ferrent reliqui, deo (Iove Patricio) per sacrificia consulto primo ut communis aedes aedificaretur, quo ex privatis domibus feriarum die res sacrae deferrentur, decreverunt, deinde aliquot annis interiectis, ut perpetuo in illa domo manerent. Similium mutationum exempla ex Cyrenensium et Atheniensium republica (Ar. Pol. VI, 4 p. 1318 b 19) attulit Schoell. Cf. inprimis quae Aristoteles in universum de ea re praecipit: φυλαί τε γὰρ ἕτεραι ποιητέαι πλείους καὶ φατρίαι, καὶ τὰ τῶν ἰδίων ἱερῶν συνακτέον εἰς ὀλίγα καὶ κοινά. 3 Cf. 312[1]. 4 Huius vocabuli usus suadet ut ἱερὰ potissimum deorum simulacra (ἕδη)

Κλυτι[δ|α]ς κοινῆι[5], φατρίαν δὲ μηδὲ ἰδιώτη[ν | μ]ηθένα τῶι
30 οἴκωι τούτωι χρῆσθαι [μ|η]δὲ ἄλλωι δοῦναι χρήσασθαι μηθε[ν|ί].
ὃς δ' ἂν παρὰ ταῦτα ἢ αὐτὸς χρήσητ[α|ι] τῶι οἴκωι ἢ ἑτέρωι
δῶι χρήσασθα[ι, | ἀ]ποδότω καθ' ἑκάστην χρῆσιν ἢ δόσ[ι|ν
35 Κ](λ)υτίδαις[6] χιλίας δραχμὰς ἱερὰ[ς || το]ῦ Διὸς τοῦ Πατρώιου[7],
καὶ ταῖς ἐκ [τ|ῶν] νόμων ἀραῖς ἔνοχος ἔστω· τοὺς δ' [ἐ|πι]μελη-
τὰς[8] τὰς γενομένας γνώμας [π|ερί] τοῦ οἴκου καὶ τῶν ἱερῶν καὶ
40 τὰ[ς | δια]μαντείας[9] ἀναγράψαντας εἰς σ[τ|ήλ]ην λιθίνην στῆσαι
παρὰ τὴν εἴ[σ|δο]ν τοῦ οἴκου.

---

intellegamus. Similiter ἱερὰ illa quae in Eleusiniorum pompa Eleusine Athenas et inde rursus Eleusina portabantur (n. 387, 2 sqq.) simulacra dearum Eleusiniarum fuisse videntur. 5 Cf. 369, 7. 6 ΑΥΤΙΔΑΙΣ. 7 Non recte igitur Plato Euthydem. 302 C dicit οὐκ ἔστιν, ἦν δ' ἐγώ, αὕτη ἡ ἐπωνυμία (Ζεὺς πατρῷος), Ἰώνων οὐδενὶ οὔθ' ὅσοι ἐκ τῆςδε τῆς πόλεως ἀπῳκισμένοι εἰσὶν οὔθ' ἡμῖν, ἀλλὰ Ἀπόλλων πατρῷος διὰ τὴν τοῦ Ἴωνος γένεσιν· Ζεὺς δ' ἡμῖν πατρῷος μὲν οὐ καλεῖται, ἕρκειος δὲ καὶ φράτριος, καὶ Ἀθηναία φρατρία. Sed memorabile est, quod hic reliquorum Graecorum Apollini Patricius respondere dicuntur Atheniensium ἕρκειος et φράτριος, ut videamus Apollinem Patricium non gentium familiarumque modo, sed etiam phratriarum deum fuisse. 8 Ut Atheniensium tribus (295[1]), sic Chiorum phratriae suos quaeque curatores habebant. 9 Vocabulum ceteroquin ignotum summa cum veri specie restituit Sch. Ante M lineam obliquam \ agnovit H. Item in ectypo chartaceo Λ aut A dispicere sibi visus est Koehler (Mitth. III p. 206).

---

361 Lapis inventus in Oropia in loco *Mavrodilissi*. Ed. P. Girard Bulletin de correspondance Hellénique III (1879) p. 437.

Ὅρος· μὴ τοιχοδομεῖν | ἐντὸς τῶν ὅρων ἰδιώ|την.

Litterae volgares praeter O et Ω minoris moduli. Infinitivi scriptura (v. 1) aetatem inter 400—350 a. Chr. indicat. Terminum terrae sacrae Amphiarai esse manifestum est.

---

362 Epidauri in sacello S. Annae. Edd. Conze Annali dell' Inst. arch. di Roma 1861 p. 12. Foucart ad Lebas Meg. et Pel. 147 *b*.

Θεός, ἀγαθὰ τύχα. | Σκανὰ[1] ἱερέων κ[αὶ] | Διονυσίου νακόρου, | [Θεο]χάριδος πυροφόρου[2].

1 Cf. 189[4]. 2 Sic pro πυρφόρου scriptum videtur aut mero errore aut prava quadam sermonis consuetudine.

363 Lapis Pentelicus qui fuit inaedificatus in turri medio aevo iuxta Propylaea exstructa. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 201. Ex Koehleri apographo C. I. Att. III 70 *a* (Add. p. 484).

[Ὁ σε]μνότατος ἀγ[ω|νοθ]έτης τῶν με[γά|λων] Παναθηναί[ων[1] | καὶ
5 ἱ]ερεὺς παναγ[ὴς ‖ Ἑρ]έννιος Δέξ[ιπ|πος] Πτολεμαίο[υ | Ἑρμ]ειος[2]
10 τὸ ἀκρ[ο|στό]λιον τῇ πόλ[ει | τῆς Π]αναθηναΐδ[ος σκά]φης καὶ τὸ
ἕδο[ς τῆ]ς θεοῦ[3] ἀνέστη[σεν].

Litterae ΗΘΠΣ 1 Panathenaide trigesima quinta (C. I. Att. III 1202) eo munere Dexippum functum esse eamque Panathenaida Ol. 260, 2 (262/3 a. Chr.) fuisse demonstrare conatus sum Commentationum philologicarum in honorem Th. Mommseni conscriptarum p. 244 sqq. 2 Scriptor rerum nobilissimus. Cf. C. I. Att. III 714. 715. 716. 717. 3 Simulacrum novum aut certe refectum ad templum devectum esse videtur curru, quem regebat Calpurnius Proclus ephebus, agonothetae necessarius. Certe is in titulo C. I. Att. III 1202 auriga Palladis recensetur, cuius officii nusquam praeterea in titulis ephebicis mentio fit.

364 Tabula marmorea inventa Smyrnae. Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγελικῆς σχολῆς, περίοδος Α (1873—75) p. 102 n. 104.

[Ἰ]χθῦς ἱεροὺς μὴ ἀδικεῖ(ν) | μηδὲ σκεῦος τῶν τῆς | θεοῦ[1] λυ-
5 μαίνεσθαι, μηδὲ | [ἐ]κφέρειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐπ[ὶ] ‖ κλοπῇ. ὁ τούτων
τι ποιῶν | κακὸς κακῇ ἐξωλείᾳ ἀπό|λοιτο, ἰχθυόβρωτος γενόμε|-

1 Dea sine dubio Atergatis (Athen. VIII p. 346 d. Strabo XVI p. 748) sive Derceto (Diodor. V, 2. Ctesias ap. Strabonem XVI p. 785) est. Nam ei a Syris sacros pisces ali solitos esse, quos interficere nefas putarent (Xen. anab. I, 4, 10), satis constat. Neque veri dissimile est, Smyrnae Atergatin templum habuisse, quum cultum eius ex Syria usque ad Graecos

10 νος· ἐὰν δέ τις τῶν ἰχθύ|ων ἀποθάνῃ, καρπούσθω[2] || αὐθημερὸν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ· | τοῖς δὲ συμφυλάσσουσιν | καὶ ἐπαύξουσιν τὰ 15 τῆς | θεοῦ τίμια καὶ τὸ ἰχθυο|τρόφιον αὐτῆς βίου καὶ || ἐργασίας καλῆς γένοιτο | παρὰ τῆς θεοῦ ὄνησις.

Aegaei maris insulas incolentes propagatum esse aliis testimoniis constet: Ut enim titulum Astypalaeae inventum Bull. de corr. Hell. III p. 407 recentiore aetate demum ex Syria illuc devectum largiamur editori, Deli certe fanum eius fuisse magna adorantium frequentia celebratum testantur tituli dedicatorii haud pauci nuper effossi (Bull. de corr. Hell. VI p. 495 n. 12 sqq.). 2 καρποῦν immolandi notionem habet, proprie de fructibus quae deis offeruntur usurpatum, sed translate etiam de qualibet alia re.

---

365 Basis marmoris candidi, semicirculari figura, cum pedibus simulacri in superficie, in Propylaeis. Edd. Ross Arch. Aufsätze I p. 188 et post multos alios Kirchhoff C. I. Att. I 335.

Ἀθεναῖοι τεῖ Ἀθεναίαι (τ)ῆι[1] Ὑγιείαι[2]
Πύρρος ἐποίησεν Ἀθεναῖος[3].

Litteratura Attica (praeter H v. 2). 1 ΙΕΙ 2 Cf. Plut. Pericl. 13 τὰ δὲ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως ἐξειργάσθη μὲν ἐν πενταετίᾳ Μνησικλέους ἀρχιτεκτονοῦντος· τύχη δὲ θαυμαστὴ συμβᾶσα περὶ τὴν οἰκοδομίαν ἐμήνυσε τὴν θεὸν οὐκ ἀποστατοῦσαν, ἀλλὰ συνεφαπτομένην τοῦ ἔργου καὶ συνεπιτελοῦσαν. ὁ γὰρ ἐνεργότατος καὶ προθυμότατος τῶν τεχνιτῶν ἀποσφαλεὶς ἐξ ὕψους ἔπεσε καὶ διέκειτο μοχθηρῶς ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος. ἀθυμοῦντος δὲ τοῦ Περικλέους ἡ θεὸς ὄναρ φανεῖσα συνέταξε θεραπείαν, ᾗ χρώμενος ὁ Περικλῆς ταχὺ καὶ ῥᾳδίως ἰάσατο τὸν ἄνθρωπον. ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα τῆς Ὑγιείας (libri Ὑγείας) Ἀθηνᾶς ἀνέστησαν ἐν ἀκροπόλει παρὰ τὸν βωμόν, ὃς καὶ πρότερον ἦν, ὡς λέγουσιν. 3 Cf. Plin. N. hist. XXXIV, 8 (18), 80: *Pyrrhus (fecit) Hygiam Minervam* (libri interponunt *et*, quod delevit Ross).

---

366 Tabula marmoris albi opisthographa, inventa Athenis in arce, translata ab Elgino Londinium, ubi exstat in museo Britannico. Ed. Chandler Inscr. ant. II p. 42 (Boeckh C. I. G. 905. Staatsh. der Ath. II p. 240). Hicks Inscr. Gr. mus. Brit. I, 29 (Koehler C. I. Att. II 652).

a

[Θε]οί. | [Τάδε οἱ ταμίαι τῶν ἱερῶ]ν χρημάτων τῆς Ἀθηνάας καὶ τῶν ἄ|[λλων θεῶν[1] οἱ ἐπὶ Εὐθυκλ]έος ἄρχοντος[2], Ἐπιχάρης Εὐωνυμε|[ύς, Πρωτοκλέης Ἰκαριεύ]ς, Κηφισοφῶν Παιανιεύς[3], Χαρίας Π[ή]ληξ[4], Δημοκλέης Κεφαλῆ]θεν, Δ[ι]ογείτων Ἀχαρνεύς, | [..ομήδης Φλυεύς, Ἀρισ]τοκλῆς Ἁμαξαντιεύς, Φιλοκράτης | [Ἀφιδναῖος, Ἀ...μ... Ἀ]ναφλύστιος, οἷς Μνησίεργος Ἀθμο|[νεὺς ἐγραμμάτευε, πα]ρέδοσαν ταμίαις τοῖς ἐπὶ Σονιάδο | [ἄρχοντος[5], ...ά]τωι Εὐωνυμεῖ, Χαρίαι Ἀραφηνίωι, Δι|[.. .....]ιεῖ, Εὐβίωι Αἰθαλίδηι, Εὐάθλωι ἐκ Κερ|[αμέων, ...]νεῖ, Φιλωτάδηι Δεκελειεῖ[6], | [..... Ἀναφλυ]στίωι, οἷς Μόρυχος Βουτάδης ἐγραμμ[άτευε, | παραδεξάμε]νοι παρὰ τῶν π[ρ]οτέρ[ω]ν ταμιῶν τῶν ἐπὶ [Ἀριστ|οκράτος ἄρ]χοντος[7], Σωκράτ[ο]ς Λαμ[πτ]ρέως καὶ συναρ[χόντω]ν, οἷς.... ..]ων Ἐλευσίνιος [ἐγ]ραμμάτευε, ἐν τῶι ναῶι τῶι Ἑ|[κατομπέδ]ωι[8] ἀριθμῶι καὶ σ[τα]θμῶι· Νίκης χρυσῆς[9] πρῶτος ῥ|[υμός·

Litterae volgares dispositae στοιχηδόν. V. 1 maioribus litteris exaratus. 1 Initio quarti a. Chr. saeculi per aliquot annos unum fuit decem virorum collegium, qui Minervae et reliquorum deorum res sacras curarent. Quod collegium utique Ol. 95, 1 (400|399 a. Chr.) iam fuit (C. I. Att. II 648); eo ipso anno Schoenius institutum conicit, cum Koehlerus probabiliter hanc quoque mutationem ut tot alias ad Euclidis magistratum (Ol. 94, 2. 403|2 a. Chr.) referendam statuat. Extremus annus quo illud coniunctum collegium fuisse constet Ol. 97, 4 (389|8 a. Chr.) est (C. I. Att. II 660), primus quo rursus antiquo more separatos inveniamus magistratus quaestorum Minervae aliorumque deorum, Ol. 98, 4. 385|4 a. Chr. (C. I. Att. II 667). De tribus annis interiectis nihildum exploratum est, sed admodum accommodata ad persuadendum Koehleri ratio est, qui quod a. 385|4 a. Chr. in traditionum tabula nulla mentio fieret quaestorum antecedentis anni, eo ipso demum anno antiquam huius magistratus formam restitutam coniecit. 2 Ol. 95, 3 (398|7 a. Chr.). Nomen archontis, quod apud Diodorum XIV, 44, 1 perperam Ἰθυκλῆς scribitur, restituit K. ex C. I. Att. II 653. Indidem nomina quaestorum quantum fieri poterat supplevit idem. 3 Cf. 48, 6. 20. 4 Ex huius quaestoris posteris sine dubio est Charias Heniochi f. Pelex n. 384, 5. 5 Ol. 95, 4 (397|6 a. Chr.) 6 Post hoc nomen unius versus spatium vacuum relictum est, ut postea adderentur nomina quaestorum duorum, tribuum Cecropidis et Aeantidis, quae desiderantur. Similia etiam in aliis illius aetatis traditionibus usu veniunt (C. I. Att. II 645. 656. 660). K. 7 Ol. 95, 2 (399|8 a. Chr.). 8 Quamdiu unum collegium utriusque quaesturae officiis coniunctis fungebatur, bini quotannis traditionum laterculi proponebantur, alter Hecatompedi, alter Parthenonis. K. 9 Haec statua inde ab antiquissima quae post Euclidis

κε]φαλή, στεφάνη, ἐνωιδ[ί]ω, ὅρμος, ὑποδερίς, ἥλω δύο χρ|[υσώ, χὲ]ρ ἀριστερά, ἀμφιδέα, χρυσίδια μικρά ::: σταθμὸν το|[ύτων· X]XΔΔΔΔ⊢⊢⊢III: δεύτερος ῥυμός· θώραξ, στρόφιον·
20 σταθ||[μὸν τ]ούτων: XXΔ: τρίτος ῥυμός· ἀπόπτυγμα[10], περόναι δύο, πόδ|[ε δύο·] σταθμὸν τούτων: XΓHHHHHΔΔΔΓ⊢⊢⊢ III: τέταρτος ῥυμός· | [χὲρ] δεξιά, ἀμφιδέα, στέφανος, κατωρίδε[11] δύο· σταθμὸν τούτ|[ων· X]ΓHHHHHΓΔΓ⊢⊢⊢: πέμπτος ῥυμός· ἀκρωτ[ή]ριον[12] χρυσ⟨ι⟩ὸν ὀπ|[ίσθ]ιον, σκέλε[13] δύο·
25 σταθμὸν τούτων· XXXXX⊢⊢III: θυμ[ι]ατήριον || [ἀρ]γυρῶν, ὃ Κλεοστράτη ἀνέθηκεν Νικηράτο, χαλκᾶ διερεί|[σματα][14] ἔχον· σταθμὸν τούτο: XHHH: χρυσίον ἄπυρο[ν]· σ[τα]θμὸν | [τούτο· II]IC: ἀμφιδέα[ι] χρυσαῖ λεπταὶ [II], Πολυίππη Μελετέωνο|[ς Ἀχαρν]έως ἀνέθηκεν· στ[α]θμὸ[ν] τούτοιν: ⊢IIII: στρεπτὸν περ|[ίχρυσ]ον ὑπάργυρον· σταθμὸν το[ύ]το: ΓΓ⊢⊢⊢IIII: στέφα-
30 νος χρυσ||[ῶς ἀρ]ιστεῖα τῆς θεῶ[15]· σταθμὸν τούτο: HHΓΔΔ ⊢⊢IIIC: οἰνοχόα|[ι ἀργ]υραῖ: III: σταθμὸν τούτων: XHHH ΓΔΔΔ⊢⊢II: στέφανος χρυσ|[ῶ]ς ὃν Λύσανδρος Ἀριστοκρίτο Λακεδαιμόνιος[16] ἀνέθηκεν· | σταθμὸν τούτο: ΓΔΓ⊢III II: στέφανος θαλλῶ χρυσῶς, ὃγ Γέλων Τ|[λησ]ωνίδο Πελληνεὺς ἀνέ-
35 θηκε· σταθμὸν τούτο: ΔΓ⊢⊢III: στέφ||[αν]ος θαλλῶ χρυσῶς

---

annum exstat traditionum tabula (C. I. Att. II 642) recensetur, cum antea eius nulla mentio fiat. Qua re Adolfi Michaëlis (der Parthenon p. 301) sententiam, secundum quam ex triginta virorum bonis publicatis confecta esset, quodammodo confirmari observavit Koehler. 10 Vestis pars inferior a cingulo decidens. B. 11 Lemniscos ab utraque parte coronae dependentes interpretatur B. monens Hesychium κατώρης· κάτω ῥέπων habere, unde κατωρὶς eadem ratione descendat atque ἀντηρὶς ab adiectivo ἀντήρης. 12 ἀκρωτήριον ὀπίσθιον est prominens pars postica statuae quam efficiunt alae cum parte dorsi inter eas sita. B. 13 σκέλει et v. 76 ζεύγει legendum est. Nam quum producta utique sit vocalis, E ex huius tituli scriptura nullo modo vocalem η significare potest, sed eam quae media inter e et i interiecta postea litteris ει indicari solet (cf. v. 39 ἀπέρων. v. 41 χερός. v. 86 ἀλύσες). Neque quicquam miri habet, quod C. I. Att. II 660, 12. 63 σκέλη δύο, ζεύγη δύο legimus; is enim non dualis est, sed pluralis qui in hoc quoque titulo v. 20. 69 de duabus rebus invenitur. Cf. Hermae XVII p. 36 not. 1. 14 Laminae aheneae transversae per superiorem turibuli partem ductae. B. 15 Cf. 70, 32. 16 Urbe capta a. 404 a. Chr. Lysander hanc coronam dedicasse videtur. Patris nomen recte, ut hic, scriptum est apud Pausaniam cum alibi tum in epigrammate Samiorum allato VI, 3, 15, cum apud Plutarchum Lys. 2 corrupte Ἀριστόκλειτος legatur. B.

ὃν Ἱεροκλῆς Φασηλίτης ἀνέθηκε· σταθ|[μ]ὸν τούτο: [𐅄]ΓΗ[Η]ΗΗ: στέφανος θαλλὸ χρυσὸς ὃν ἡ πόλις ἀνέθ|[ηκε] νικητήρια τῶ κιθαρωιδῶ[17]· σταθμὸν τούτο: [𐅄]ΔΔΔΓ: σ[τ]έφ|[ανο]ς θαλλὸ χρυσὸς ὃν Ἀριστομάχη Ἀριστοκλέος ἀνέθηκε· | [σταθ]μὸν τούτο:
40 ΔΔΓΗΙΙΙ: δακτύλιος ἀπέρων[18] χρυσὸς ὃν Πλαθο|[.. Αἰγ]ινήτης ἀνέθηκε· σταθμὸν τούτο: ΙC: στέφανος χρυσὸ|[ς, ὃν ἡ Ν]ίκη ἔχει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡ ἐπὶ τῆς χερὸς τὸ ἀγάλμα|[τος[19] τὸ χ]ρυσὸ, ἄσταθμος· Φωκαϊκὼ στατῆρε: ΙΙ: ἕκται Φωκαΐδε|[ς... σίγ]λοι Μηδικοὶ ἀργυροῖ: ΔΙ: ὑπόστατον[20] χρυσὸν ἄσταθ|[μον·
45 κρατ]ὴρ ὑπάργυρος ἐπίτηκτος ἄσταθμος· ἕκτη[21] Φωκαΐ[ς || μία· δύο σφρ]αγῖδε λιθίνω, χρυσὸν ἔχοσα[22] τὸν δακτύλιον, ἡ [δ' | ἑτέρα ἀργυ]ρῶν· σκάφαι χαλκαῖ: Η: σταθμία χαλκᾶ: Δ[Ι]Ι: μάχαι[ρ]α ἐλεφάντινον τὸ κολ]εὸν ἔχοσα· ταύτην ἡ βολὴ ἀνέθηκεν [ἡ (ἐπ') | Ἀντιγένος ἄρχοντος[23]· καρχ]ήσιον Διὸς Πολιῶς ἀργυρῶ[ν· στ|αθμὸν τούτο· Η[𐅄]ΔΔΔΔΓΗΗΗ]· Ἀρτέμιδος
50 Βραυρωνίας χρυ[σι. || ----------]χρυσίδες ΙΙΙ----

b

....ο----------|[τ]άδε ἄ[γ]ραφα παρέδοσαν καὶ ἄστατα [ἐπέτεια· γοργόνειον χρυσὸν] | ὑπάργυρον ἀπὸ τ[ῆς] ἀσπίδος τῆς ἀπὸ τῶ [ἕδος[24]· ἀργύριον κίβδηλον τ|ὸ] Ἐλευσινόθεν ⁝ ΔΔΓ ⁝ βοίδιον ἐλεφάντιν[ον· φιάλη ἀργυρα, ἣν Λεω-
55 κρ]||άτης Αἴσχρωνος Φαληρεὺς ἀνέθηκε· σταθ[μὸν ταύτης· ΗΔ· φιάλη ἀργυ|ρ]ᾶ, ἣν Λυσιμάχη Τηλεμάχο μήτηρ, ἐν ᾗι τὸ [γοργόνειον· σταθμόν·...] | ΗΗΗ ⁝ δακτύλιος χρυσὸς ἐν πινακίωι,

---

17 Praemium a republica propositum quum nemo nanctus esset, deae dedicatum esse coniecit B. 18 Anulus sine sigillo. Cf. Schol. Hom. Ξ, 200: οὕτω καὶ Ἀριστοφάνης Δαναΐσι (F. C. II p. 1049) δακτύλιον χαλκοῦν φέρων ἀπείρονα ἔφη· ἔστι δὲ ὁ ἀπείρων δακτύλιος καὶ ὁ κρίκος καὶ ὁ ἀσυγκόλλητος καὶ πέρας μὴ δεικνὺς ἀρχήν τε καὶ τέλος· οἱ γὰρ σφενδόνας ἔχοντες, εἰς ἃς οἱ λίθοι ἐντίθενται ἢ σφραγῖδες, οὐκ εἰσὶν ἀπείρονες· οὐ γάρ ἐστιν ὁμοιομερής. Pollux VII 179 τὸν δὲ περιφερῆ καὶ ἄλιθον δακτύλιον ἄπειρον καλοῦσιν. B. 19 I. e. simulacri Minervae a Phidia ex ebore et auro facti. B. 20 Cui imponitur crater. In monumenti Sigeensis (I. G. A. 492) titulo Attico ἐπίστατον, in Ionico ὑποκρητήριον vocatur; ὑπόστατον habet Pollux X, 46, ὑποστάτης Pausan. X, 26, 9. B. 21 Cf. 248 19. 22 ἐχούσα B. K. At etsi haec dualis forma in adiectivis et participiis nullam habet offensionem (cf. 13, 49 λιθίναιν), tamen ipsa sententia singularem flagitat; ἡ μὲν omittitur more satis frequenti. 23 Ol. 93, 2 (407/6 a. Chr.). 24 Minervae (not. 19).

ὃν Κλ[ενομάχη ἀνέθηκε Ἀρτέμ]|ιδι Βραυρωνίαι· δακτύλιος χρυ-
σῶς, καὶ χρ[υσίον ἄπυρον πρόςεστ]|ι δεδεμένον, Φρυνίσκος Θετ-
60 ταλὸς ἀνέθ[ηκε· σταθμὸν τούτων· ..]‖ ⊢⊢: ἐνωιδίω [χ]ρυσώ:
II: Ἀρτέμιδος Βραυρωνίας, [.....]|ος ἀνέθηκε·
σταθμὸν [I]IIC: στατῆρες κίβδηλοι [ἐν κιβωτίωι σεσημασ]|μένοι
οἱ παρὰ Λάκωνος[25]· ὄνυξ μέγας, τραγελάφο πρια[πίζοντος[26]·
στα]|θμόν: ΔΔΔ⊢⊢: χρυσία σύμμεικτα[27] διάλιθα καὶ ἐνώι-
δ[ιον· σταθμὸν H] | τάδε ἐπέτεια παρέδομεν· χρυσίον ὃ
65 Ἀριστοκλῆς ὁ ἀπο[.....]‖ης[28] ἀπήνεγκεν τὸ ἀπὸ τῶ βάθρο
τῶ ἀγάλματος· σταθμόν: H[....· ἕτερο]|ν χρυσίον, ὃ παρὰ
τῶι χρυσοχόωι ηὑρέθη· σταθμόν: IIIC: στέφ[ανος χρυ]|σῶς
ἀριστεῖα τῆς θεῶ· σταθμόν· HHΔΔΔΔΓIC: παλλάδιον ἐλε-
[φάντιν]|ον περίχρυσον, καὶ ἡ ἀσπὶς ἐπίχρυσος, ὃ Ἀρχίας ἐμ
Πειραιε[ῖ οἰκῶ]|ν[29] ἀνέθηκε· Ἄνδρων Ἐλαιόσιος ἀπήρξατο χρυ-
70 σᾶς[30]: ⊢⊢: Θράσυλλο[ς Εὐω]‖νυμεὺς χρυσῶν: C: στατῆρε:
II: Αἰγιναίω· Ἀρτέμιδος Βραυρωνίας· [χρυ]|σῶς δακτύλιος, ὃν
Ἀξιοθέα Σωκλέος γυνὴ ἀνέθηκε· σταθμόν: ⊢III: [ἀ]|ργύριον
σύμμεικτον ἄσημον· σταθμόν: Γ⊢⊢⊢III: χρυσίον ἄσημον·
[στα]|θμόν: ⊢⊢⊢: τάδε ἐν τῶι ὀπισθοδόμωι ἐκ τῆς κιβωτῶ
τῆς Βραυρων[όθε]|ν[31]· ἱππικὸς κεκρύφαλος, ἐχήνια[32], ἃ Ξενό-
75 τιμος Καρκίνο[33] ἀνέθηκε· ἐ[ν ἑτ]‖έρωι κιβωτίωι· συβήνη ἐλε-
φαντίνη κατάχρυσος· ἐν κιβωτ[ίωι· ὅρμ]|ω δύο, ὑποδερίς, διο-
πῶν δύο ζεύγε[34]· ταῦτα ὑπόξυλα κατακε[χρυσωμέ]|να· φυσητόν[35],
μήλω δύο ὑποξύλω κατακεχρυσωμένω, δακτύ[λιοι σιδη]|ροὶ ὀκτώ,
πρὸς ἑνὶ χρυσίον ἄπυρον πρόςεστιν, σφραγ[ὶς ὑαλίνη, κα]|τ-
τιτέρινα ἐνώιδια πέντε· ταῦτα Θαυμαρέτη ἀνέθηκ[ε Τιμωνίδο

---

25 'A Lacedaemonio aliquo'. Boeckh. Immo ab homine, cui nomen proprium fuit Laco. 26 Supplevit B., monens vix aliud scriptum esse potuisse, etsi inusitate res effigie expressa genetivo casu enuntiaretur. 27 Legitima est diphthongus in omnibus huius verbi formis quae non correptam vocalem habent, et in nominibus propriis inde derivatis (Μείξις, Μειξίδημος). 28 ἀπο[φαιδρυντ]|ῆς Boeckh; sed unius litterae spatium superesse monuit K. 29 Inquilinus. 30 Adiectivum accommodatum est voci δραχμάς, quae inest in signis ⊢⊢, ut versu insequenti χρυσοῦν C scribitur pro χρυσοῦν ἡμιωβόλιον. 31 Supplevit Koehler collato II, 660, 44 τάδε ἐκ τοῦ Ἀνακίου. Braurone illa cista Athenas in arcem translata erat. 32 Cf. Pollux I, 184 τοῦ δὲ χαλινοῦ τὰ σιδήρια ὑποστόμια, καὶ τῶν ὑποστομίων τὰ μὲν κοῖλα ἐχῖνοι, quae vox sine dubio idem significat atque hic ἐχήνια. B. 33 Carcinus Xenotimi f., pater huius, praetor est apud Thucyd. II, 23. B. 34 Cf. not. 13.

80 γ]‖υνή· ἐγ κιβωτίωι· λύριον ἐλεφάντινον καὶ πλῆκτρον.....
|νον ξύλινον· ἐγ κιβωτίωι ποικίλωι, ὃ Κλειτὼ Ἀριστο.....
...|ίο, Κίμωνος γυνὴ ἀνέθηκε· ἐν τῶι κιβωτίωι ἔνι ἐγ κυλ[..
.... σφρα]|γὶς χρυσῶν δακτύλιον ἔχοσα· Δέξιλλα ἀνέθηκε· ὄχ-
θοι[βο]ς[36] [χρυσία] | ἔχων δώδεκα, ἕτερος ὄχθοιβος χρυσία ἔχων:
85 ΔΙΙ: ὄχθοιβος χ[ρυσία ἔ]‖χων: ΓΙΙ: χλιδὼν χρυσία ἔχον: Δ:
σὺν τῶι ἀπύρωι, σφραγῖδε ὑα[λίνα ποι]|κίλα: ΙΙ: περικεχρυ-
σωμέναι ἁλύσες χρυσᾶς ἔχοσαι· ὄνυξ [σφραγὶς χ]|ρυσῶν δακτύ-
λιον ἔχων, σφραγὶς ἴασπις χρυσῶν δακτύλ[ιον ἔχοσα,] | σφραγὶς
ἴασπις περικεχρυσωμένη, σφραγὶς ὑαλίνη [περικεχρυσ]|ωμένη,
90 χρυσῶν δακτύλιον ἔχοσα, σφραγῖδες δύο ἀργυ[ρῶς δακτυλ[]‖ος
ἔχοσαι, σφραγῖδες ὑάλιναι: ΓΙΙ: ποικίλαι περικε|[χρυσωμέναι,
σ]|φραγὶς περίχρυσος, ὑποδερὶς πρὸς [λίν]ωι ἔχοσα .....
...|. ἐν τῶι μέσωι ἄπυρον χρυσίον καὶ ἀμφι[δέαι--------
---|------] ἔχων: ΙΙΙ: κ--------

35 Idem quod alibi φυσητήριον. B. 36 Cf. Hesych. ὄχθοιβοι· περιάπτειν τινὰ εἰώθασι περὶ τοὺς χιτῶνας, ἃ καλοῦσιν ὀχθοίβους· εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα λώματα. Poll. VII, 65. 95. Phot. s. v. B.

367 Tabula inventa Deli post porticum taurorum quam dicunt, ad murum periboli sacri Apollinis Delii. In antica parte rationes pecuniarum acceptarum et expensarum, in postica traditionum laterculi quas hic repetimus. Ed. Th. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique VI (1882) p. 29 sqq.

Τάδε παρελάβομεν[1] ἐν τῶι ναῶι τοῦ Ἀπόλλωνος παρὰ ἱερο-

Litterae volgares praeter ΞΠΠΙ, quantum quidem ex nonnullorum locorum lectione enotata ab Homollio, qui totum titulum minuscula modo scriptura expressit, colligere licet. Pro ΑΕΘ fere ubique ΛΕΟ esse testatur H. Haud pauca in rasura rescripta sunt, quae singillatim enotanda non putavi, quum manifestum sit ubique errores a lapicida commissos ab eodem emendatos esse. 1 Hieropoei qui Demare archonte in magistratu fuerunt, Amphoterus Aristeae f., Polyxenus Parmenionis f., Silenus Sileni f., Philippus Acesimbroti f., haec quae infra scripta sunt se accepisse fatentur ab antecedentis anni hieropoeis et magistratu peracto tradidisse successoribus. Ipsorum et archontis nomina scripta sunt initio rationum accepti et expensi, quae his traditionum laterculis praemittuntur (Homolle p. 6

ποιῶν Κρίττιος τοῦ Νικάρχου, Συνωνύμου τοῦ Ἱερομβρότου, παρούσης βουλῆς καὶ γραμματέως τοῦ τῆς πόλεως Ποσειδι|κοῦ τοῦ Σωτέλου καὶ τοῦ τῶν ἱεροποιῶν Νεοκροντίδου τοῦ Νεοκροντίδου, καὶ παρέδομεν τοῖς μεθ' ἑαυτοὺς ἱεροποιοῖς Δημητρίωι Τιμοξένου, Μειλιχίδει Κριτοβούλου, παρούσης | βουλῆς καὶ γραμματέως τοῦ τῆς πόλεως Τηλεμνήστου τοῦ Ἀντιγόνου καὶ τοῦ τῶν ἱεροποιῶν Τιμοξένου τοῦ Τιμοξένου· δακτύλιον χρυσοῦν σάρδιον, ἔχοντα ἐπίσημον Ἀ|πόλλωνα, ὃν ἀνέθηκε τῇ Λητοῖ Στρατονίκη[2]· ὁλ(κὴ) ⊢Δ· καθετῆρα χρυσοῦν διάλιθον, ὃν ἀνέθηκε τῇ Λητοῖ Στρατονίκη, ἐχ θυρεῶν ΔΔΔΔΓΙΙΙ καὶ ἡμίση ΙΙ καὶ ἐμ μέσωι εἷς ἑκατέρωθεν, καὶ σειστὰ ‖ ΗΔΔΔ ΔΙ· ὁλ(κὴ) ⊢ΗΓ⊢[3]· δακτύλιον χρυσοῦν, ὃν ἀνέθηκε Στρατονίκη Ἀπόλλωνι, Ἀρτέμιδι, ἔχοντα ἐπίσημον Νίκην· ὁλ(κὴ) σὺν τῶι κίρκωι ⊢ΔΔΔΓ⊢ΙΙΙΙ· στεφάνια χρυσᾶ ΙΙΙ, ἃ ἀνέθηκε ταῖς Χάρισι Στρα|τονίκη, τὸ ἓν οὐκ ἔχον κίρκους οὐδὲ τοὺς δεσμούς, διαλελυμένα· ὁλ(κὴ) ⊢ᴹΔΙΙΙ· χύμα[4] χρυσοῦν ἀπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἀγάλματος· ὁλ(κὴ) ⊢ᴹΔΔΔΔΔΓ ||| ΙΙΙ· ἄλλο χρυσοῦν χύμα ἀπὸ τῶν | τριῶν[5]· ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΓ || ΙΙΙ· χρυσοῖ Φιλίππειοι ΙΙΙ· Ἀλεξάνδρειος Ι· νόμισμα παντοδαπόν· ὁλ(κὴ) ⊢ᴹΔΓ||| · ἡδυποτὶς χρυσῆ, Ἐχενίκης ἀνάθεμα[6]· ὁλ(κὴ)

---

v. 1—3. cf. huius tituli v. 151). Permulta exstant eiusdem generis monumenta maximam partem adhuc inedita, quibus diligenter examinatis archontum Deliorum tempora satis accurate definivit H. Unde apparet, Demarem ex recentissimis Deli liberae archontibus fuisse et circiter a. 180 a. Chr. magistratu functum esse. 2 Sine dubio hic et v. 5, ubi quater simplex nomen scriptum est, eadem intellegenda est regina nobilissima, quae v. 29. 30. 32 βασίλισσα Στρατονίκη, v. 33 accuratius etiam βασίλισσα Στρατονίκη βασιλέως Δημητρίου καὶ βασιλίσσης Φίλας vocatur. 3 Collare constabat ex particulis duodequinquaginta, quae clupeorum formam habebant; praeterea duo dimidii clupei erant, quibus conexis et colligatis totus orbis clauderetur, et ab eo qui in antica parte medius erat, duo utrimque dependebant. Reliquis quadraginta septem clupeis terna σειστά adnexa erant, quae sunt in summa centum quadraginta unum. H. 4 Massa auri conflati. 5 Sc. ἀγαλμάτων. Haec tria simulacra, collocata prope ipsum Apollinem, Gratiarum fuisse Homolle p. 128 collegit ex traditionibus Sosisthenis anno (paullo ante 250 a. Chr.) propositis, ubi Stratonice (not. 2) coronam auream unam maiorem, quae Apollinis statuae imponeretur, et tres minores, quas Gratiae ferrent, dedicasse scribitur. 6 Cf. Athen. XI, 469c: Σῆμος δ' ἐν πέμπτῃ Δηλιάδος ἀνακεῖσθαί φησιν ἐν Δήλῳ χρυσῆν ἡδυποτίδα Ἐχενίκης, ἐπιχωρίας γυναικός, ἧς μνημονεύει καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ. Eadem etiam Sosisthenis anno commemoratur, ubi sane κύλιξ vocatur, et pondus integrarum 50

ΗΔΔΔΔΠ||||| III· στέφανος χρυσοῦς δρυός, Λυσάν|δρου[7] ἀνάθεμα· ΗΡΔ||||III· στέφανος χρυσοῦς κισσοῦ, ἀνάθεμα βασιλέως Πτολεμαίου[8], διαλελυμένος, καὶ κόρυμβοι Π· ὁλ(κὴ) ΗΗ Π||· στέφανος χρυσοῦς δάφνης, ἀνάθεμα βασιλέως Δημητρίου· | ὁλ(κὴ) ΗΡΔΔΗIII· στέφανος χρυσοῦς δάφνης, ἀνάθεμα Πολυκλείτου· ὁλ(κὴ) ΗΡΔΠIII· στέφανος χρυσοῦς δάφνης, ἀνάθεμα Φιλοκλέους[9]· ὁλ(κὴ) ΗΡΔΔΠ||III· στέφανον χρυσοῦν κισσοῦ, ἀνάθεμα Δη||λιάδων[10], κόρυμβοι III κατεαγότες· ὁλ(κὴ) ΗΡΔΔ ΠΗ· στέφανον χρυσοῦν μυρσίνης, Ἰωμίλκου[11] ἀνάθεμα· ὁλ(κὴ) ΗΔΔΗIII· στέφανος χρυσοῦς δάφνης, ἀνάθεμα βασιλέως Ἀντιγόνου[12]· ὁλ(κὴ) ΗΡΔΗ· | λειμώνιον χρυσοῦν, Σόλωνος ἀνάθεμα Ἀσκληπιῶι· ὁλ(κὴ) ΗΡΔΔΔΠ||· στέφανος χρυσοῦς δάφνης, ἀνάθεμα βασιλέως Ἀντιγόνου· ὁλ(κὴ) ΗΔΔΠ· στέφανον χρυσοῦν δάφνης, Ἀντιπάτρου[13] ἀ|νάθεμα· ὁλ(κὴ) ΗΔΔΔΠ ||||III· στέφανον χρυσοῦν δάφνης ἀνεπίγραφον· ὁλ(κὴ) ΗΔΔ ΔΠ||· στέφανον χρυσοῦν δάφνης, Φάραχος[14] ἀνάθεμα, ὁλ(κὴ) ΗΔΔΔ||· στέφανον χρυσοῦν δάφνης, Πυταγόρα[15] ἀ|νάθεμα·

---

drachmarum perscribitur, cum hic 49½ modo sint, laeso poculo aut detrito per septuaginta fere annorum interiectorum spatium. H. 7 Aristocriti f. nobilissimus Lacedaemoniorum nauarchus (366[16]). In aliis antiquioribus traditionibus nominatim Lacedaemonius vocatur. H. 8 Hunc Lagi filium, Demetrium qui statim sequitur Poliorcetam esse conieceris, quia in hac tituli parte fere omnia donaria satis antiqua sunt. 9 Non improbabiliter regem Sidoniorum (155[1]) intellegit H. 10 Virginum chorus, qui Deliorum feriis celebrandis interest, quare quae ab eis per hanc occasionem dedicantur, infra χορεῖα vocantur. 11 Homo Carthaginiensis aut Phoenix. Nomen sibi idem videri atque *Jechômelekh*, quod regem quendam Bybliorum gessisse ex titulo Phoenicio constaret, me docuit Julius Wellhausen. Consonam *cheth* etiam in aliis nominibus a Graecis omitti notum est. 12 Hanc coronam cum neque Charila (fere 250 a. Chr.) neque Sosisthene archonte (fere 270 a. Chr.) in traditionibus compareat, ab Antigono Dosone, non a Gonata dedicatam videri observavit H. Sed ex ipsius aetatum qua singuli traditionum laterculi conscripti essent definitionibus (p. 4) non intellegitur, cur non ab Antigono Gonata supremo regni decennio dedicata esse possit. 13 Sosisthene archonte accuratius scribitur ὃν ἀνέθηκεν Ἀντίπατρος Βαλάγρου. Cave igitur confundas cum clarissimo Philippi Alexandrique exercituum duce, qui Iollae filius fuit. H. 14 Pharax Lacedaemonius nauarchus erat a. 397 et 396 a. Chr. (Xen. Hell. III, 2, 12 sqq. Diodor. XIV, 79, 4), anno 393 a. Chr. bello Corinthio cum Agesilao fuit (Xen. Hell. V, 5, 6), denique 369 a. Chr. legatus in Atheniensium comitiis verba fecit (Xen. VI, 5, 33). Coronam dedicasse videtur cum nauarchus in mari Aegaeo cum classe versaretur. 15 Pnytagoram Euagorae

ὁλ(κὴ) ΗΡΔΔΔΔ· στέφανον χρυσοῦν δάφνης καινόν· ὁλ(κὴ) ΗΡ ΔΗ· σφαῖραν χρυσῆν ἐν ἐλύτρωι, ἀνάθεμα Φίλας τῆς Θεοδώρου· ὁλ(κὴ) ΗΡΓΔΔΔ· στεφάνη χρυσῆ μυρσίνης, Ξενοφάντου ἀνάθεμα· | ὁλ(κὴ) ΗΔΔΔΔΓΙΙΙ· τέτραχμα ΙΙ, ἓν ὑπόχαλκον[16] Λυσιμάχειον, ἓν Ἀντιόχειον· δραχμὴ Ἀλεξανδρεία· δακτύλιοι ἀργυροῖ ΔΓΙΙΙ καὶ κυλίκιον καὶ ὠτάριον· δύο λίθους ἔχον-
15 τες, εἷς σιδηροῦς· ὁλ(κὴ) ΗΔ‖ΔΔΔΔΔΔ· δακτύλιοι σιδηροῖ ὑποκεχρυσωμένοι ΔΙ· τέτραχμον Λυσιμάχειον ὑπόχαλκον· φιάλας ἐκ πλινθείων[17] ἐξειρημένας Γ, ἀναθέματα, μία Δηλιάδων, ἐπιδόντων θεωρῶν καὶ ἀρχι|θεώρου Κλεάνακτος, ἄλλη ἀνάθεμα Χερσονησιτῶν τῶν ἐκ τοῦ Πόντου, ἄλλη ἀναθέμα Χερσονησιτῶν τῶν ἐκ τοῦ Πόντου, ἄλλη ἀνάθεμα Βακχίου Κολοφωνίου, ἄλλη ἀνάθεμα Χερσο|νησιτῶν τῶν ἐκ τοῦ Πόντου· ὁλ(κὴ) ΗΗΗΗΗ ΡΔΔΔΔ· ἠλεκάται ἀργυραῖ ΓΙΙ, ὁλ(κὴ) ΗΔΔ· τέτραχμον Λυσιμάχειον· φιάλαι αἱ ἀνατεθεῖσαι ἐπ' ἄρχοντος Τηλεμνήστου, ἐφ' ὧν ἐπιγραφή· ''Ἐπ' ἄρχοντος | Ἄμνου, ταμιευόντων Νίκωνος τοῦ Ἀντιρήτου καὶ Νικομάχου τοῦ Νικομάχου'. φιάλαι ΔΓΙΙΙΙ ἄλλαι Νικάρχου καὶ Τληπολέμου ταμιῶν· φιάλαι ΔΓ· ἄλλαι ΙΙΙΙ, ἐφ' ὧν ἐπιγραφή· ''Ἐπ' ἄρχοντος Ἄμνου, | ἱεροποιῶν Φερεκλείδου καὶ Ποσειδικοῦ'. Εὐτύχειος[18] Ι· ἄλλη ἐπ' ἄρχοντος Φίλλιος, Θυεστάδαι καὶ Ὠκυνεῖδαι[19] ἀπὸ τῶν γερῶν
20 τρικτυαρχοῦντος Κοσμιάδου τοῦ Σήμου, τὸ ἐπιβάλλον Σή‖μωι· ἄλλη, ἐπ' ἄρχοντος Καλλίου, ἐπιδόντος βασιλέως Ἀντιγόνου, ἐπιστατοῦντος Μειλιχίδου· ἄλλη, ἀνάθεμα Μαψιχιδῶν, ταμιευόντων τῶν προςόδων Ἀφθονήτου· = αἱ πᾶσαι ἐν τῶι πρώ|τωι ῥυμῶι φιάλαι ΔΔΔΓΙΙΙ· ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΔΔΓΙΙΗΡΔ· δεύτερος ῥυμός, φιάλαι ΡΔΙΙΙΙ· ὁλ(κὴ) τά(λαντον) ΗΗΡΔΔ· τρίτος

---

f. Ol. 98, 3 (336|5 a. Chr.) a patre quum is in Aegyptum veheretur Salamine relictum esse qui urbem a Persis defenderet refert Diodor. XV, 4, 2. Alius est Pnytagoras Salaminiorum rex, qui Ol. 107, 2 (350|49 a. Chr.) urbi praefuit et usque ad Alexandri aetatem regnum continuavit (Wesseling ad Diodor. XVI, 46, 4). Is hic intellegi videtur. 16 Nummum adulterinum videri adnotavit H. 17 πλινθεῖον est tabula quadrangula lapidea, cui phiala imposita erat. H. 18 I. e. dedicata per occasionem feriarum, quae Εὐτύχεια vocabantur. H. 19 Hae duae sunt trittyes civitatis Deliorum, quae quum fere semper coniunctae commemorentur, arctius quoddam necessitudinis vinculum inter eas intercessisse videtur. Nempe unam tribum efficiebant, siquidem v. 126 scriptum est φιάλην Θυεσταδῶν καὶ Ὠκυνειδῶν, τρικτυάρχων δὲ τῆς φυλῆς Στησίλεω καὶ Λυκομήδου.

ῥυμός, φιάλαι ΔΓΙΙ, ὧν μία ἡ ἐπ' Ἀντιγόνου μόλυβδον ἔχουσα ἐν τῶι πυθμένι· ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΓΙ· τέταρ|τος ῥυμός, φιάλαι [ᵐ]ΔΙΙΙΙ, ὁλ(κὴ) τά(λαντον) ⊢ΔΔΔΔ· πέμπτος ῥυμός, φιάλαι [ᵐ]ΔΙΙ· ὁλ(κὴ) τά(λαντον) ⊢ΔΔΔΔ· ἕκτος ῥυμός, φιάλαι [ᵐ]ΔΙΙ· ὁλ(κὴ) τά(λαντον) ⊢ΔΔ· ἕβδομος ῥυμός, φιάλαι [ᵐ]ΔΙΙ· ὁλ(κὴ) τά(λαντον) ⊢ΔΔ· ὄγδοος ῥυμός, φιάλαι [ᵐ]ΔΙΙΙ· ὁλ(κὴ) τά(λαντον)· ἔ|νατος ῥυμός, φιάλαι [ᵐ]ΔΙΙΙ· ὁλ(κὴ) τά(λαντον) ⊢ΔΔΔ· δέκατος ῥυμός, φιάλαι [ᵐ]ΔΙΙΙ· ὁλ(κὴ) τά(λαντον) ⊢ΔΔΔ· ἑνδέκατος ῥυμός, [ᵐ]ΔΙΙΙ· ὁλ(κὴ) τά(λαντον) ⊢ΔΔΔ· δωδέκατος ῥυμός, φιάλαι [ᵐ]ΔΙΙΙ· ὁλ(κὴ) τά-(λαντον) ⊢ [ᵐ]Δ· τρεις καιδέκατος ῥυ|μός, φιάλαι [ᵐ]ΔΙΙΙ· ὁλ(κὴ) τά(λαντον) ⊢ΔΔ· τεσσαρες καιδέκατος ῥυμός, φιάλαι [ᵐ]ΔΙΙ· ὁλ(κὴ) τά(λαντον) ⊢ΔΙΙ· πεντεκαιδέκατος ῥυμός, φιάλαι [ᵐ]ΔΓΙΙ· ὁλ(κὴ) τά(λαντον), μν(αῖ) Γ⊢ [ᵐ]· τὰ συσταθέντα μετὰ τῶν χυμά-
25 των τῶν ἀπὸ τοῦ || τρίποδος· ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΔΔ⊢. Ἐκ τοῦ πρώτου ῥυμοῦ τοῦ ἐκ τῆς κιβωτοῦ, φιάλη Ι ἡ περιγενομένη ἀπὸ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ παραδοθέντος τοῖς ἀνδράσιν· ὁλ(κὴ) ⊢[ᵐ]Δ· ἐκ τοῦ δευτέρου ῥυμοῦ τοῦ ἐκ τῆς κι|βωτοῦ, φιάλη Ι καὶ ποτήρια ΙΙΙ τὰ περιγενόμενα ἀπὸ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ παραδοθέντος τοῖς ἀνδράσιν· ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΔΔΔ· ἐκ τοῦ τρίτου ῥυμοῦ τοῦ ἐκ τῆς κιβωτοῦ, φιάλαι ΙΙΙ, χελιδόνειοι ΙΙ, ποτήρια | παντοδαπὰ τεθραυμένα ΔΙ· ὠταρίων κλάσματα καὶ πυθμένων· ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΓΙΙΙ ⊢ΔΔΔΓ+++· ῥυτόν, οὗ ὁλ(κὴ) ἐν τῶι μικρῶι ζυγῶι μν(αῖ) Γ⊢ Γ++++· ἄλλα ποτήρια Γ τῶν ἐκ τῆς κιβωτοῦ καὶ ἠθμός· ὁλ(κὴ) ⊢Η[ᵐ]|ΔΔΔ⊢· σκαφία ΙΙ τῶν ἐκ τῆς κιβωτοῦ τῶν ἐγ Νήσου, τὸ μὲν Τιμοκράτου ἀνάθεμα Δηλίου, τὸ δὲ Νικάνδρου ἀνάθεμα Ῥιθυμνίου,[20] ὁλ(κὴ) ⊢[ᵐ]ΔΔΔΔ· κηρύκειον καὶ θυμιατήριον καὶ ἠλεκάται, | ὧν ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΔΔ++. ἄστατα· ταινία περιηργυρωμένη, Ἀρχεστράτου ἀνάθεμα· κρατῆρες ἀργυροῖ ΙΙ, βασιλίσσης Στρατονίκης ἀναθέματα· στέφανος χρυσοῦς, ὧι τὸ ἄγαλ-
30 μα[21] ἐστεφάνω||ται, ἐμ μέσωι σάρδιον ἔχων· φιάλαι χρυσαῖ ΙΙ, βασιλίσσης Στρατονίκης ἀναθέματα, λίθους ἔχουσαι· θυμιατήριον ἀργυροῦν, Βουλομάγας ἀνάθεμα· σκύφοι ΙΙ ἀπότυποι, Δηλίων ἀναθέματα· | ζωιδάρια ἀργυρᾶ ΙΙ ἐν οἰκίσκωι ξυλίνωι καὶ ἡμικύκλιον ἀργυροῦν, Ἀπολλοδώρου ἀνάθεμα· τριήρης ἀργυρᾶ, Σελεύκου[22] ἀνάθεμα· φιάλη ἀργυρᾶ ἐμ πλινθείωι, Κώιων ἀνά-

20 De Rhithymnia Cretae insulae oppido cf. Bursian Geogr. von Griechenl. II p. 554. 21 Simulacrum Apollinis Delii. Cf. 366[19]. 22 A Seleuco Antiochi f. ante annum 306 a. Chr., quo is regium nomen assumpsit,

θεμα, ἀρχιθεώ|ρου Εὐέλθοντος· ἀσπιδίσκαι ὀνύχιναι ΔΔ, βασιλίσσης Στρατονίκης ἀναθέματα, ἐν χρυσίωι ἐνδεδεμέναι· τούτων αἱ δύο ἅλυσιν ἔχουσιν· φαρέτρα Ἡρακλεωτικὴ χρυσοποίκιλτος | τόξον ἔχουσα· ταινία χρυσῆ, ἐφ' ἧς ἐπιγραφή· Βασίλισσα Στρατονίκη βασιλέως Δημητρίου καὶ βασιλίσσης Φίλας Ἀπόλλωνι Δηλίωι· μυοσόβαι[23] 14 ὀνυχίνας λαβὰς ἔχουσαι· ποτήριον ὀνύχι|νον, ἀνάθεμα Κοΐντου Ῥωμαίου· στέφανος χρυσοῦς καὶ στρεπτόν, κρεμάμενα πρὸς τῶι τοίχωι· φιάλη ἀργυρᾶ ἐμ πλινθείωι, Ἀριστοκράτου ἀνάθεμα· φιάλη ἀργυρᾶ ἐμ πλιν-
35 θείωι, Κώι||ων ἀνάθεμα, ἀρχιθεώρου Μακαρέως· φιάλη ἀργυρᾶ ἐμ πλινθείωι, Θεοδότου ἀρχιθεώρου Ῥοδίου· φιάλη ἀργυρᾶ ἐμ πλινθείωι, Ἀριστοκράτου ἀνάθεμα· φιάλη ἀργυρᾶ ἐμ πλινθείωι, θεωρῶν | ἀνάθεμα ἀρχιθεώρου Ἀλέξιος. Δεξιᾶς εἰςιόντι εἰς τὸν νεὼ τοῦ Ἀπόλλωνος· φιάλαι ἀργυραῖ ἐμ πλινθείοις [illegible], ὧν μία ἐν τῶι ναῶι ἐστίν, καὶ πῖλος ἀργυροῦς· στέφανος χρυσοῦς ἐπὶ | προκομίου καὶ ἡ ἀνατεθεῖσα φιάλη ἐπ' ἄρχοντος Τηλεμνήστου ὑπὸ τῆς πόλεως τῶν Κώιων, ἀρχιθεώρου Ἀλθαιμένου[24], καὶ ἡ ἀνατεθεῖσα φιάλη ἐφ' ἱεροποιῶν Ὀρθοκλέους καὶ Πολυβού|λου, ἀνάθεμα Μενεστράτου Ἀθηναίου· ἄλλη φιάλη δεξιᾶς εἰςιόντι εἰς τὸν νεώ, Ἱπποκρίτου Κώιου· ἄλλη, ἐπ' ἄρχοντος Τελεσαρχίδου, ἀνάθεμα Κώιων ἀρχιθεώρου Νικαγόρα τοῦ Θεοδώρου· | τριπόδιον Δελφικόν, ἀνάθεμα Ἀριστάρχου. Ἀριστερᾶς εἰςιόντι εἰς τὸν νεὼ τοῦ Ἀπόλλωνος· φιάλαι ἀργυραῖ ἐμ πλινθείοις ΔΔΔΓ· σκαφία 11 καὶ
40 χρυσοῦς ἐμ πλινθείωι, Νικολάου ἀνάθεμα Ῥοδ||ίου· δραχμὴ καὶ τέτραχμον Ἐφέσιον ὃ ἔφασαν ἀνενεχθῆναι Μνησικλῆς καὶ Διογένης παρ' ἰδιωτῶν· φιάλην καρυωτὴν ἐφ' ἧς ἐπιγραφή· Νικάνωρ Ἀπόλλωνι Δηλίωι, ἱεροποιούντων Ἀφθο|νήτου καὶ Θεοξένου· κυμβίον οὗ ἐπιγραφή· ''Ἰστιαιεύς μ' ἀνέθηκε⟨ν⟩ Κάλλωνος ὕπερ· φίλ' Ἄπολλον, τήνδε συναμφοτέροις εὐτυχίην ὄπασον'[25]· κυλίκιον μόνωτον ''Ἐπιάναξ Μυτιληναῖος Ἀπόλλω|νι'· φιάλη, ἐπ' ἄρχοντος Πανταίνου, βασιλέως Ἀντιγόνου ἀνάθεμα,

dedicata. 23 I. e. μυιοσόβαι, ut ἑστηκῦα scribitur aliaque id genus, omniumque frequentissime ὑός pro υἱός. 24 Sic scripsi. ΑΛΟΛΙΜΕΝΟΥ lapis, quod H. intactum reliquit. At si reputaveris quae supra de litterarum ΑΘ in hoc lapide figura dicta sunt, non dubitabis mecum illud reponere, praesertim cum nomen herois cuius magnae partes sunt in antiquissimis de vicina insula Rhodo narrationibus (Diodor. V, 59, 1 sqq.) optime quadret in hominem Coum. 25 Distichon elegiacum agnovit Homolle p. 145 not. 1.

ἐπιστατοῦντος Ὠκυνείδου· φιάλη καρυωτὴ ἐφ' ἧς ἐπιγραφή
'Νικήρατος Πολύβου Δήλιος καὶ παῖδες Ἀπόλλωνι Δηλίωι'· σκα|-
φίον, ἐπ' ἄρχοντος Πανταίνου, ἱεράζοντος δὲ τῶι Ἀσκληπιῶι
Ξενοκράτου· σκαφίον, ἐπ' ἄρχοντος Μειλιχίδου, ἱεράζοντος δὲ
τοῦ Ἀσκληπιοῦ Καρυστίου· σκαφίον, ἐπ' ἄρχοντος Σωτέλου,
στη|σίλειον, ἐπιστατοῦντος Σατύρου τοῦ Πυρρίδου· σκαφίον,
ἐπ' ἄρχοντος Ἀπολλοδώρου, ἱεράζοντος τῶι Ἀσκληπιῶι Λυσανίου·
σκαφίον, ἐπ' ἄρχοντος Ἀγκι(θ)είδου[26], στησίλειον· μαστός, ἐπ'
45 ἄρ|χοντος Τλησιμένου, ἱεράζοντος τοῦ Ἀσκληπιοῦ Σωτέλου· φιά-
λιον Δηλιάδων χορεῖα, Φιλίππου ἐπιδόντος τοῦ Πτολεμαίου·
ἄλλο φιάλιον ''Επίκτητος Ἀμόργιος Ἀρτέμιδι 'Εκάτει'· σκαφίον
| ἐπ' ἄρχοντος Σωτίωνος, ἱεροποιῶν δὲ Λυσάνδρου καὶ Ἐλπίνου,
ἀπὸ τῶν αἰγῶν καὶ τῶν ἀρ(ν)ῶν[27]· σκαφίον, ἐφ' ἱερέως Πολύ-
βου, Θεανδριδῶν, ἐπ' ἄρχοντος Λυκάδου· κυμβίον· 'Ἥρ(α)ι
Θῆρις[28] τήνδε | ἀνέθηκεν παῖς Ἀμιάντου' κυμβίον· 'Πρόξενος
καὶ παῖδες δεκάτην τῶι Ἀπόλλωνι'· σκαφίον, ἐπ' ἄρχοντος
Χαρίλα, στησίλειον, ἐπιστατοῦντος 'Ελικάνδρου· σκαφίον ἐπ'
ἄρχοντος Φιλοξένου, | ἱεράζοντος τῶι Ἀσκληπιῶι Ξένωνος τοῦ
Πίστου· φιάλην, ἐπ' ἄρχοντος Πολυστράτου· 'Βασιλεὺς Ἀντί-
γονος Πανί', ἐπιστατοῦντος Τελεσάνδρου· σκαφίον, ἐπ' ἄρχον-
τος Σωτίωνος, ἱερο|ποιῶν Ἐλπίνου καὶ Λυσάνδρου, ἀπὸ τῶν
αἰγῶν καὶ τῶν τράγων ὧν ἀνέθηκεν Τιμόξενος καὶ Παρμενίων·
φιάλιον 'Μύνδιος Ἀρτεμῆς Θεοκρίτου Ἀπόλλωνι Δηλίωι'·[29] μά-
50 νης, ἐπ' ἄρχοντος Ξε|νο(νο)μήδου, ἱεροποιῶν δὲ Ἀστία καὶ
'Ἱερομβρότου, ἱερὸν Ἀπόλλωνι· φιάλη καρυωτὴ 'Κτησυλίς, Ἀρι-
στολόχου θυγάτηρ, Πυθέου δὲ γυνή, Εἰλειθυίει'. ψυκτήριον,

---

26 Emendavi. Ἀγκιοείδης H., quae nominis forma quo modo defendi possit non video. At Ἀγκιθείδης patronymicum nominis Ἀγκίθεος est, quod duplicis aspiratae vitandae studio ex Ἀγχίθεος fit ut Ἐκέφυλος ex Ἐχέφυλος. 27 ΑΡΚΩΝ. Emendavit H. Primitiae gregum aliaque id genus donaria cum neque consumi omnia possent in sacrificiis, neque commode asservari, veniebant et ex pretio supellex aurea aut argentea fiebat quae deo dedicaretur. 28 Emendavi. Ἡρχιθηρίς H. At neque hoc nomen est neque Homollius sensisse videtur, verba versum hexametrum heroum efficere. Cum alpha in hoc titulo lineola transversa carere soleat, facile lineis ultra verticem casu aliquantulum prolongatis species litterae X existere potuit. 29 Dedicationis verba versum hexametrum integrum cum initio alterius efficere manifestum est; neque enim si pedestri sermone usus esset, qui scripsit, ethnicum Μύνδιος primo loco posuisset; nominum Ἀρτεμῆς et Θεοκρίτου mensura necessitate excusatur (cf. v. 44 Κάλλωνος).

ἐπ' ἄρχοντος Ἀπολλοδώρου, ἱε|ροποιοὶ Σῆμος καὶ Πυθοκλῆς ἀπὸ τῆς ἐλάφου καὶ τῶν τράγων· σκαφίον, ἐπ' ἄρχοντος Ἀμφοτεροῦ, στησίλειον, ἐπιστατοῦντος Ἡρακλείδου τοῦ Ἐχεκράτου· φιάλη Ἀμφικλεῖδαι Νάξιοι ἐξικε|λίας Ἀπόλλωνι'.= Τὰ πάντα ΔΔΓΙΙ· ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΓΙΙΙ⊢ᴾΔΔ· ἀργύριον τὸ περιγενόμενον ἀπὸ τῶν ἐπιθύρων, χύμα καὶ ἄλλα λεπτά, ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΔ⊢· ἀργυροῦ κίρκοι ΙΙ· ὁλ(κὴ) ⊢· ποτήριον, ἐφ' οὗ ἐπιγραφή· 'Σωσίβι|ος Γλαύκου ἀπὸ τῶν γερῶν'· ἄλλο Σωκρίτου ἱερητεύσαντος, ἐπ' ἄρχοντος Φίλλιος· φιάλη ἐφ' ἧς ἐπιγραφή 'Δάζος Δαζίσκου Ἀζαντῖνος[30] ἀφ' ὧν εἰργάσατο Ἀπόλλωνι'· ὁλ(κὴ) τῶν τριῶν ⊢ΗΗΔΓ|ΙΙ· φιάλας ΙΙΙΙ ἃς ἔφασαν παραδοθῆναι ὑπὸ ταμιῶν Τληπολέμου καὶ Νικάρχου ⟨ο⟩ Εὐεργεσίων[31] Φιλεταιρείων, Σωπατρείων, Παταικείων, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ·
55 φιάλαι ΙΙ Θυεσταδῶν καὶ Ὠκυνειδῶν || τρικτυαρχούντων Ἀλκιμάχου τοῦ Τιμοκράτου, Ἀριστείδου τοῦ Τελέσωνος, Τληπολέμου (τοῦ) Διοδότου, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· ἄλλαι φιάλαι ΙΙ, ἱεροποιῶν Μνησικλέους, Διογένου, Εὐτυχείων Φιλαδελφείων, | ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· στέφανος χρυσοῦς ἐπὶ κώνου δάφνης, ὃν ἀνέθηκεν Περσεὺς βασιλέως Φιλίππου Ἀπόλλωνι Δηλίωι·[32] φιάλαι ΔΓΙ, ἃς παρέδοσαν ταμίαι Καλλίας καὶ Τελεσαρχίδης· ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΓΙ· ἄλ|λαι φιάλαι ΙΙΙΙ, ταμιῶν Καλλίου καὶ Τελεσαρχίδου, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· ἄλλη φιάλη, τρικτυάρχων Πολύβου καὶ Μνησικλέους, ὁλ(κὴ) ⊢Η· ἄλλη φιάλη, ἣν ἔφασαν παραλαβεῖν παρὰ τρικτυάρχων Χαρίλα | καὶ Τελεσαρχίδου, ὁλ(κὴ) ⊢Η· ἄλλαι φιάλαι ΙΙ, ἃς ἔφασαν παραλαβεῖν παρὰ ἱεροποιῶν Σωκρίτου καὶ Πολυξένου, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· ἄλλαι φιάλαι ΔΓΙ, ταμιῶν Ἄμνου καὶ Μνησιάδου, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΓΙ· ἄλλαι φιάλαι ΙΙΙΙ, τα|μιῶν Ἄμνου καὶ Μνησιάδου, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· χρυσοῦς Ἀλεξάνδρειος

---

30 Hominis nomen patriam indicare videtur Calabriam aut Apuliam, qua in regione est oppidum Azetium. 31 Sic scripsi. εὐεργεσιῶν H. Sed manifesto quattuor festa enumerantur per quorum occasionem quattuor lances dedicatae sunt, Εὐεργέσια (quae sine dubio a Ptolemaeo Euergeta nomen traxerunt), Φιλεταίρεια, Σωπάτρεια, Παταίκεια. Postremum nomen Homolle p. 143 refert ad Herculem Tyrium, qui Πάταικος ἐπιτραπέζιος vocatus sit. At cum reliqui ludi ab hominibus nomen habeant, cumque, quod ipse H. commemorat, in hoc eodem titulo v. 157. 160 Pataeci cuiusdam donaria recenseantur, nescio an praestet ab hoc illas ferias repetere. 32 Ante annum 179 a. Chr., quia Perseus regio nomine etiamtum caret. κῶνον cassidem interpretatur H.

Ι· ἐνώτιον χρυσοῦν Ι· φιάλαι ΔΓΙ, ἃς ἔφασαν αὐτοῖς παραδοῦναι ταμίας Πόλυβον καὶ Ἀντίγονον, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΓΙ· ἄλλαι
60 ΙΙΙΙ, ταμιῶν Πολύ||βου καὶ Ἀντιγόνου, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· ἄλλαι φιάλαι ΙΙ Εὐξενίδου καὶ Ἀντιγόνου, Εὐτυχείων Φιλαδελφείων, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· ἄλλα ἀργυρᾶ παντοδαπὰ ἀπ' ἀνδριάντων, καὶ δακτύλιοι, καὶ κίρκοι καὶ ἱστιαϊκὰ ΙΙΙ, | ὁλ(κὴ) ⊢Δ· δακτύλιοι ὑπάργυροι ΙΙΙ καὶ χονδύλιον ὑπόχρυσον· στέφανος χρυσοῦς δάφνης βασιλέως Ἀττάλου, ὁλ(κὴ) ⊢Η. Ἀριστερᾶς εἰςιόντων εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· φιάλη ἐμ πλινθείωι, | Ποπλίου ἀνάθεμα καὶ Σατύρου, ἄ(στ)α(τ)ος[33]· φίαλαι ΔΓΙ, ταμιῶν Εὐφράνορος καὶ Ἀλκιμίδου, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΓΙ· ἄλλαι ΙΙΙΙ, ταμιῶν Ἀλκιμίδου καὶ Εὐφράνορος, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· ἄλλαι φιάλαι ΙΙ Κοσμιάδου καὶ Θαρσαγό|ρου ἀνεπίγραφοι, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· ἄλλαι φιάλαι ΙΙ, ἱεροποιῶν Δημόνου καὶ Τηλεμνήστου, Εὐτυχείων Φιλαδελφείων, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· ἄλλαι φιάλαι ΙΙ, τριχτυάρχων Ξενοκράτου καὶ Νίκωνος, ἀπὸ τῶν γερῶν, ὁλ(κὴ) ⊢Η· σκα|φίον στησίλειον, βουλῆς τῆς ἐπὶ Λευκίνου, ὁλ(κὴ) ⊢ᗡΔ· σκαφίον στησίλειον, ἐπιστατοῦντος Διοδότου ἐπ' ἄρχοντος Ἡρακλείτου, βουλῆς τῆς ἐπὶ Ἐπικτήμονος, ὁλ(κὴ) ⊢ᗡΔ· σκαφίον
65 στησίλειον, βου||λῆς τῆς ἐπὶ Σωσιστράτου, ὁλ(κὴ) ⊢ᗡΔ· σκαφίον στησίλειον, βουλῆς τῆς ἐπὶ Ἐμπέδου, ὁλ(κὴ) ⊢ᗡΔ· σκαφίον στησίλειον, βουλῆς τῆς ἐπὶ Ἡρακλείτου, ὁλ(κὴ) ⊢ᗡΔ· σκαφίον στησίλειον, ὃ ἔφασαν ἀνενεχθῆ|ναι βουλῆς τῆς ἐπὶ Τηλεμνήστου, ὁλ(κὴ) ⊢ᗡΔ· σκαφίον στησίλειον, ἐπ' ἄρχοντος Παρμενίωνος, ἄστατον· φιάλαι ΙΙ, ἱεροποιῶν Ὀρθοκλέους καὶ Πολυβούλου, Εὐτύχειος Φιλαδέλφειος, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· ἄλλαι φιά|λαι ΔΓΙ, ταμιῶν Ξενοκλείδου καὶ Γερύλλου, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΓΙ· ἄλλαι φιάλαι ΙΙΙΙ, ταμιῶν Ξενοκλείδου καὶ Γερύλλου, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· ἄλλη φιάλη, βασιλέως Ἀντιόχου, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· φιάλη ἀργυρᾶ, ὑπὲρ τὸ ὑπέρθυ|ρον, ἣν ἀνέθηκαν Ἀχαιοὶ καὶ ὁ ἡγεμὼν Θεόξενος[34]· φιάλην ἐπ' ἄρχοντος Ἡρακλείτου, Θυεσταδῶν καὶ Ὠχυνειδῶν, τριχτυαρχούντων Τηλεμνήστου καὶ Ἀρι-

33 Emendavi. ΑΥΛΟΣ Η. 34 Cf. Liv. XXXIII, 18, 5: *cum iis copiis Pausistratus* (Rhodiorum praetor) *Tendeba in Stratonicensi agro, locum peroportunum, ignaris regiis qui tenuerant occupavit. In tempore et ad id ipsum excitum auxilium, mille Achaei pedites cum centum equitibus supervenerunt; Theoxenus iis praeerat.* Qui cum per mare in Asiam veherentur Delum appulisse videntur. Ceterum Theoxenum quominus Callicratis Leontesii patrem (n. 213, 2) esse statuamus, temporum certe rationes non obstant.

στοφῶντος, ὁλ(κὴ) ⊢Η· ἄλλας φιάλας ΔΠΙ, τα|μιῶν Πολυκρίτου καὶ Φανοδίκου, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΠΙ· ἄλλαι ΙΙΙΙ, ταμιῶν Πολυκρίτου καὶ Φανοδίκου, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· φιάλην, ἐπ' ἄρχοντος Κοσμιάδου, Θυεσταδῶν καὶ Ὠκυνειδῶν, τρικτυαρχοῦντος
70 Πάχητος || τοῦ Ἀναξιθέμιδος, ὁλ(κὴ) ⊢Η, καὶ ἣν παρέδωκαν ἱεροποιοὶ Ὀρθοκλῆς καὶ Ἀλκιμίδης φιάλην ἐμ πλινθείωι ὑπὲρ τὸ ὑπέρθυρον, ἀνάθεμα Κώιων· φιάλην, ἐπ' ἄρχοντος Ἀπολλοδώρου, Θυεσταδῶν καὶ | Ὠκυνειδῶν, τρικτυαρχούντων Ξενοκράτου καὶ Πυθέου, ὁλ(κὴ) ⊢Η· φιάλην, ἐπ' ἄρχοντος Διογένου, ἱεροποιῶν δὲ Ἀπολλοδώρου, Ἀντιγόνου, ἐπιδόντος Ἑρμίου τοῦ νησιάρχου[35], ὁλ(κὴ) ⊢Η· ἄλλην, ἐπ' ἄρχον[τος] | Διογένου, ἱεροποιῶν δὲ Ἀπολλοδώρου, Ἀντιγόνου· Εὔτυχος Φιλώτου Χῖος Ἀπόλλωνι', ὁλ(κὴ) ⊢Η· φιάλας ΔΠΙ, ἐπ' ἄρχοντος Ἀπολλοδώρου, ταμιῶν Ἀπολλοδώρου καὶ Ἡγέου, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΠΙ· ἄλλας φιάλας ΙΙΙΙ, | ταμιῶν Ἀπολλοδώρου καὶ Ἡγέου, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· ἄλλας φιάλας ἐπ' ἄρχοντος Ἀπολλοδώρου ΙΙ, ἱεροποιῶν δὲ Τλησιμένου, Τελέσωνος, Εὐτυχείων Φιλοδελφείων, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· ἄλλας φιάλας ΙΙ, ἱερο|ποιῶν δὲ Ὀρθοκλέους καὶ Ἀλκιμίδου, Εὐτυχείων Φιλαδελφείων, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· στέφανος χρυσοῦς ὃν ἀνέθηκεν Τίμων Νυμφοδώρου Συρακόσιος, ἄστατος·
75 φιάλαι χρυσαῖ ΙΙ ἐμ πλινθείοις, ἃς ἀνέ||θηκεν Θέων Στράτωνος Χῖος, ἄστατοι· ἄλλη, ἐπ' ἄρχοντος Χαιρέου, Θυεσταδῶν ἐπιστατοῦντος Ἑβδομίσκου καὶ Ἀπατουρίου, ὁλ(κὴ) ⊢Η· στέφανος χρυσοῦς ἐπὶ κώνου[36], ὃν ἀνέθηκεν Δημήτριος βα|σιλέως Φιλίππου[37] Ἀπόλλωνι Δηλίωι. δακτύλιον ἀργυροῦν τὸν ἐκ τοῦ θησαυροῦ, ὁλ(κὴ) ΙΙΙ· ἄλλον δακτύλιον ὑπάργυρον· φιάλας ΔΠΙ, ἐπ' ἄρχοντος Ὀλυμπιοδώρου, ταμιῶν Ἐμπέδου, Ἀπατουρίου, ὁλ(κὴ) | μν(αῖ) ΔΠΙ· ἄλλαι ΙΙΙΙ, ταμιῶν Ἐμπέδου καὶ Ἀπατουρίου, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· φιάλαι, ἐπὶ ἄρχοντος Ὀλυμπιοδώρου ΙΙ, ἱεροποιῶν Ξενοκλείδου, Παρμενίωνος, Εὐτυχείων,

---

35 Huius Hermiae donaria inde a Milichidis archontis anno, qui est inter 276 et 269 a. Chr., dedicata in antiquioribus traditionibus inveniri, eumque cum Ptolemaeorum familia coniunctissimum fuisse videri, quia praeter deos principales Deli insulae etiam Arsinoae Philadelpho ab eo anathemata oblata essent, monuit H. p. 159. Quo minus dubito, νησιάρχου nomen (ut postea sub Romanorum imperio fuit Ἀσιάρχης, Λυκιάρχης sim.) de praefecto communis insulanorum (n. 1532) interpretari, quod sub tutela regum Aegypti fuisse satis constat. 36 Cf. not. 32. 37 Dedicatio facta utique ante annum 181 a. Chr., quo Demetrius a patre occisus est.

Φιλαδελφείων, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· φιάλαι, ἐπ' ἄρχοντος | Χαιρέου ΔΓΙ, ταμιῶν Διακρίτου, Νίκωνος, ὁ(λκὴ) μν(αῖ) ΔΓΙ· ἄλλαι ΙΙΙΙ, ταμιῶν Διακρίτου, Νίκωνος, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· φιάλη λεία χρυσῆ ἐπιγραφὴν ἔχουσα 'Ἀπόλλωνος Δηλίου, Ἀρτέμιδος Δηλίας', ὁλ(κὴ) ⊢ΗΔΔΔΔΓ||||'· | ἄλλη φιάλη χρυσῆ λεία, ἐπιγραφὴ ἡ αὐτή, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΔΔΔΔ||| · ἄλλη φιάλη λεία χρυση, ἐπιγραφὴ ἡ αὐτή, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΔΔΔΔΓ|||| · ἄλλη φιάλη χρυση λεία, ἐπιγραφὴ ἡ αὐτή, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΔΔΔ· ἄλλη φιάλη χρυσῆ
60 λεία, ἐπι||γραφὴ ἡ αὐτή, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΔΔΔΓ⊢· ἄλλη φιάλη χρυσῆ λεία, ἐπιγραφὴ ἡ αὐτή, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΔΔΔΓ· ἄλλη φιάλη χρυσῆ λεία, ἐπιγραφὴ ἡ αὐτή, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΔΔΔΓ⊢· φιάλη χρυσῆ καρυωτή, ἐπιγραφή 'Ἀπόλλωνος Δηλίου', ὁλ(κὴ) | ⊢Η ⊡ΔΔΔΔΓ||| ΙΙΙ· ἄλλη καρυωτὴ χρυσῆ, ἐπιγραφὴ ἡ αὐτή, ὁλ(κὴ) ⊢Η⊡ΔΔΔΔΓ⊢ΙΙΙ· ἄλλη καρυωτὴ χρυσῆ, ἐπιγραφὴ ἡ αὐτή, ὁλ(κὴ) ⊢Η⊡ΔΔΔΔ||· ἄλλη καρυωτὴ χρυσῆ, ἐπιγραφὴ ἡ αὐτή, ὁλκ(ὴ) ⊢Η⊡ΔΔΔΔΓ⊢· ἄλλη | καρυωτὴ χρυσῆ, ἐπιγραφὴ ἡ αὐτή, ὁλ(κὴ) ⊢Η⊡ΔΔΔΔ⊓C· ἄλλη καρυωτὴ χρυσῆ, ἐπιγραφή ἡ αὐτή, ὁλ(κὴ) ⊢Η⊡ΔΔΔΔ· οἰνοχόη χρυσῆ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα 'Ἀπόλλωνος Δηλίου', ὁλ(κὴ) ⊢⊓ΗΗ⊡Δ ΔΔΓ· ἄλλη οἰνο|χόη χρυσῆ, ἐπιγραφὴ ἡ αὐτή, ὁλ(κὴ) ⊢⊓ΗΗ⊡ ΔΔΓ|||| · φιάλη, ἐπ' ἄρχοντος Πολυξένου, Θυεσταδῶν καὶ Ὠκυνειδῶν, τρικτυαρχούντων Ἀντιγόνου καὶ Ἀντιγόνου, ὁλ(κὴ) ⊢Η· φιάλαι ΔΓΙ ἐπ' ἄρχοντος Πο|λυξένου, ταμιῶν Περιάνδρου καὶ Εὐξενίδου, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΓΙ· ἄλλαι ΙΙΙΙ, ταμιῶν Περιάνδρου καὶ Εὐξενίδου, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· φιάλαι ΔΓ, ἐπ' ἄρχοντος Ξένωνος, ταμιῶν Φερεκλείδου καὶ Πολυξέ-
85 νου, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) Δ||ΓΙ· ἄλλαι φιάλαι ΙΙΙΙ, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· φιάλαι ΙΙ, ἐπ' ἄρχοντος Ξένωνος, ἱεροποιῶν δὲ Φωκαιέως, Μενύλλου, Φιλαδελφείων Εὐτυχείων, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· πόρπη χρυσῆ, Λευκίου[38] ἀνάθεμα Ῥωμαίου, ὁλ(κὴ) ⊢||· στέφανος | χρυσοῦς, Τίτου[39] ἀνάθεμα Ῥωμαίου, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΔ· ἄλλος στέφανος δάφνης, Αὔλου[40] ἀνάθεμα Ῥωμαίου, ὁλ(κὴ) ⊢Η· ἄλλος στέφανος χρυσοῦς δάφνης, Γαΐου Λιβίου[41] Ῥωμαίου ἀνάθεμα, ὁλ(κὴ) ⊢Η· φιάλαι ΔΓΙ, | ἐπ' ἄρχοντος Μενεκράτου, ταμιῶν

---

38 L. Quinctius Flamininus cos. 192 a. Chr. qui anno 198 a. Chr. Titi fratris auspiciis classi praefuit. 39 T. Quinctius Flamininus cos. 198 a. Chr. 40 A. Atilius Serranus praetor a. 192 a. Chr. (Liv. XXXV, 10, 11) classem provinciam habuit (Liv. XXXV, 20, 10). H. 41 C. Livius Salinator, cui praetori pro-

Δημοστράτου καὶ Πάχητος, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΓΙ· φιάλη, ἐπ' ἄρχοντος Ξένωνος, ἣν ἀνέθηκαν Θυεστάδαι, τρικτυαρχούντων Χαρίλα τοῦ Ἀριστοθάλου, Ἀκριδίωνος τοῦ | Ἐλπίνου, ὁλ(κὴ) ·ΓΗ· φιάλαι ΔΔ, ἐπ' ἄρχοντος Ἀριστάρχου, ταμιῶν Φιλονίκου καὶ Διακτορίδου, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΔ· φιάλη, ἐπ' ἄρχοντος Μενεκράτου, ἣν ἀνέθηκαν Θυεστάδαι καὶ Ὠκυνεῖδαι, τρικτυαρχούντων Δη|μαρήτου τοῦ Ἀνδρία, Δημονίκου τοῦ Ἀριστείδου, ὁλ(κὴ) ΓΗ· τὰ ἀπὸ τοῦ τρίποδος καὶ τῆς τραπέζης ψήγματα ἀργυρᾶ, ὁλ(κῆ) ΓΡΓ· στέφανος χρυσοῦς, ὃν ἀνέθηκεν Τίτος
90 Ῥωμαῖος[42], ὁλ(κὴ) ὀβολοὶ ΙΙ· ἄλλος στέ||φανος χρυσοῦς, ὃν ἀνέθηκεν Λεύκιος Κορνήλιος Σκιπίων στρατηγὸς Ῥωμαίων[43], ὁλ(κὴ) πρὸς ἀργύριον ΓΗ· ἄλλος στέφανος χρυσοῦς ἐλαίας, ὃν ἀνέθηκαν Δηλιάδες χορεῖα στεφανωθεῖσαι ὑπὸ Λευκίου | Κορνηλίου Σκιπίωνος στρατηγοῦ Ῥωμαίων, ὁλ(κὴ) πρὸς ἀργύριον ΓΔΔΔ ΔΗ· φιάλαι ΙΙ, ἃς παρέδωκαν ἱεροποιοὶ Περίανδρος καὶ Ἀπατούριος, Φιλαδελφείων Εὐτυχείων, ὁλ(κὴ) ΓΗΗ· φιάλη, ἐπ' ἄρχοντος Ἀ|ριστάρχου, Θυεσταδῶν καὶ Ὠκυνειδῶν, τρικτυάρχων Μνησιμάχου, Θεοδώρου, ὁλ(κὴ) ΓΗ· ἄλλαι φιάλαι ΙΙ, ἱεροποιῶν Νεοθάλου, Τελεσικράτου, Φιλαδελφείων Εὐτυχείων, ὁλ(κὴ) ΓΗΗ· νομίσματα | ἀργυρᾶ ΔΓΙΙΙΙ· τέτραχμον Λυσιμάχειον· στατὸν κάδον· μαστοὶ ΔΙ· χυτρίδες ΙΙΙΙ· κύαθοι ΙΙΙΙ· οἰνοχόη Ι· λιβανωτὶς Ι· θυμιατήριον Ι· κανοῦν Ι· φιάλην, ἣν ἔφασαν ἀνατεθῆναι ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς Χαιρέ|ας καὶ Τελεστόκριτος, Νικάρχου Ῥοδίου ἀνάθεμα· φιάλαι ἐμ πλινθείοις ΙΙ, ὑπὲρ τὸ θύρετρον, ἃς ἔφασαν ἀνατεθῆναι ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς
95 Χαιρέας καὶ Τελεστόκριτος, μίαν Πτολεμαίου τοῦ Λυ||σιμάχου[44], ἄλλη Ἀντιπάτρου τοῦ Ἐπιγόνου[45]· ἄλλην Κώιων ἀνάθεμα, ἀρχιθεώρου Χαιρεστράτου τοῦ Ἑκατοδώρου· ψήγματα ἀργυρᾶ,

---

ximo post Atilium anno 191 a. Chr. item classis provincia erat (Liv. XXXVI, 2, 6). Eum adversis ventis retentum per aliquot dies Deli commoratum esse narrat Livius XXXVI, 43, 1. H. 42 T. Quinctius Flamininus (not. 39). 43 L. Cornelium Scipionem Africani fratrem, qui postea Asiagenus nominatus est, intellegi posse Homollius negavit, quia is praetor anno 193 a. Chr. Siciliam administravisset (Liv. XXXIV, 55, 6). At etsi pleraque eiusmodi donaria per occasionem adventus in insulam dedicata probabile est, tamen non est cur non aliquando etiam ab absente aliquid dedicatum existimemus. 44 Lysimachus Thraciae rex filium habebat Ptolemaeum (Iustin. XXIV prol.). Sed nescio an recentius sit hoc donarium quam ut ad illum referri possit. Quare fortasse de filio quodam ceteroquin ignoto eius Lysimachi, qui Ptolemaei Philadelphi filius fuit (Polyb. XV, 25, 2) cogitandum est. 45 Ex coniunctione

ἃ παρέδωκαν ἱεροποιοὶ Χαιρέας καὶ Τελεστόκριτος, | ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΔΓ⊢· κονδύλιον σιδηροῦν ὑποκεχρυσωμένον· χύματα ἀργυρᾶ ΔΓΙ· δοκιμεῖα[46] ΓΙΙΙΙ· ἄλλα ξύσματα παντοδαπά, τὰ περιγενόμενα ἀπὸ τῶν ἀργυρωμάτων τῶν ἐκ πρυτανείου· κύαθος, | Φίλλιος καὶ Πυθέου ἀνάθεμα, ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΓ+++· θυμιατήριον· σκαφία ΙΙ, ἐπ' ἄρχοντος Σωσικοῦ, Μαψιχιδῶν ἀναθέματα· ἀρύσας κατεαγώς, Μητροδώρου Κλαζομενίου ἀνάθεμα· ψήγματα ἀργυρᾶ ἐκ τῶ(ν) ἀ|ρυσαίων, ὁλ(κὴ) ⊢Δ+++· φιάλαι ΙΙΙΙ, ἃς παρέδοσαν ταμίαι Δημόστρατος καὶ οἱ κληρονόμοι οἱ Πάχητος, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· καὶ παρὰ Διοδότου σκαφίον στησίλειον ἐπ' ἄρχοντος Εὐτέλου· ἄλλο σκαφίον φιλωνί|δειον, ἐπ' ἄρχοντος Ξενομήδου, Φιλωνὶς Ἡγησαγόρου· ἄλλο σκαφίον στησίλειον, ἐπ' ἄρχοντος Εὐτέλου, ἐμβόλιον ἔχον· στέφανος χρυσοῦς δάφνης, ἀνάθεμα βασιλέως Εὐμένους, ὁλ(κὴ) ⊢Η· ἄλλο[ς]
100 || στέφανος χρυσοῦς δάφνης, ἀνάθεμα Γναίου Μαελλίου[47] στρατηγοῦ Ῥωμαίων, ὁλ(κὴ) ⊢Η· ἄλλος στέφανος χρυσοῦς δρυός, ἀνάθεμα Λευκίου Κορνηλίου Σκιπίωνος στρατηγοῦ ὑπάτου Ῥωμαί|ων[48]· ἄλλος στέφανος χρυσοῦς δάφνης, βασιλέως Εὐμένους[49] ἀνάθεμα, ὁλ(κὴ) ⊢Η· καὶ ὃν ἔφασαν ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς Μνησικλείδης καὶ Πολύβουλος, ὃν παρέδωκεν αὐτοῖς | Σωσίστρατος Ἀμφίου, στέφανον χρυσοῦν δάφνης ἐπιγραφὴν ἔχοντα Ἑ Πόπλιος Ποπλίου Κορνήλιος στρατηγὸς ὕπατος

---

horum duorum donariorum Antipatrum quoque ex aliqua familia regia successorum Alexandri oriundum fuisse conieceris. Sane hominis cui Epigonus nomen fuerit in nulla ex eis quantum scio mentio fit. Suspicor tamen eundem intellegendum esse in epigrammate Cnidio apud Kaibelium Ep. Gr. 784, 8, ut Antigonus Antipatri quem hic habemus frater videatur. Nam etsi ingeniosissime excogitata est Useneri ratio qui totum carmen de Antigono Gonata intellegit, tamen ἐπιγόνου nomen appellativum esse persuadere mihi non possum. 46 Cf. C. I. G. 1570 ἐγδότω δὲ ἡ ἀρχὴ καὶ ἐξ οὗ ἂν παραλάβῃ χρυσίου ἀσήμου καὶ ἐπισήμου κατασκευάσαι τῷ θεῷ φιάλην χρυσῆν, καταλιπομένη δοκιμεῖον. Specimen, ex quo quale aurum fuisset experimento cognosci posset. Boeckh. 47 Quodnam nomen Latinum sub hac scriptura lateat non facile est dictu. Proxime accedit *Maelius*, quam gentem tamen illo tempore etiamtum nobilem Romae fuisse quantum scio nullo alio testimonio constat. Paullo audacius H. emendavit Μανλίου, cum tamen Cn. Manlium Volsonem cos. 189 a. Chr. hic in censum venire negaret. 48 L. Cornelius P. f. Scipio Asiagenus cos. 190 a. Chr. 49 Eumenes Attali f. regnavit 197—159 a. Chr. Quoniam eius donarium adiungitur illi quod Scipio dedicaverat, utrumque post victoriam ad Phrygium amnem (n. 208, 8) reportatam deo oblatum videtur.

Ῥωμαίων'[50], ὁλ(κὴ) ⊢Η· ἄλλος στέφανος χρυσοῦς δάφνης, ὃν παρέδωκεν Πόλυ|βος Μενύλλου, ἐπιγραφὴν ἔχοντα 'Κόιντος Φάβιος Κοΐντου υἱὸς στρατηγὸς 'Ρωμαίων'[51] ὁλ(κὴ) ⊢Η· ἄλλος στέφανος χρυσοῦς δάφνης, ὃν παρέδωκαν οἱ ἐπιμεληταὶ Τληπόλεμος καὶ Ξενοκλεί|δης, ἐπιγραφὴν ἔχοντα 'Λεύκιος Αἰμύλιος στρατηγὸς 'Ρωμαίων'[52], ὁλ(κὴ) ⊢Η· φιάλας, ἃς ἔφασαν παρειληφέναι παρὰ ταμιῶν τῶν ἐπ' ἄρχοντος Τελεσαρχίδου, Διο-
105 γένου καὶ Ἀλκιμάχου, ΔΔ· ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ‖ ΔΔ· στέφανον χρυσοῦν δάφνης, ὃν παρέδωκαν ἐπιμεληταὶ Περίανδρος καὶ Τλησιμένης καὶ Ξένων, ἐπιγραφὴν ἔχοντα 'Βασιλε[ὺς Ε]ὐμένης βασιλέως Ἀττάλου Ἀπόλλωνι'· φιάλας ΔΔ, ἃς | παρέδωκαν ταμίαι Ὀρθοκλῆς καὶ Τηλέμνηστος, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΔ· ἄλλας φιάλας ΙΙ, ἃς παρέδωκαν ἱεροποιοὶ Ἔμπεδος καὶ Ἀπατούριος, Εὐτυχείων Φιλαδελφείων· ἄλλας φιάλας ΙΙ, ἃς παρέδωκαν | ἱεροποιοὶ Χαιρέας καὶ Τελεστόκριτος, Εὐτυχείων Φιλαδελφείων, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· στέφανον χρυσοῦν, ὃν ἀνέθηκεν Ἀπολλόδοτος Νικογένου 'Ρόδιος, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· φιάλη, ἣν παρέδωκαν ἐπιμεληταὶ Περίαν|δρος καὶ Τληπόλεμος, ὁλ(κὴ) ⊢ϡΓ· ἄλλην φιάλην ἐπιγραφὴν ἔχουσαν 'Ἄρχοντος Διοκλέους Θυεστάδαι ἀπὸ τῶν γερῶν, τριτυαρχοῦντος Σήμου τοῦ Κοσμιάδου', ὁλ(κὴ) ⊢ϡ· λέοντος προτομὴ[53] ἐμ πλιν|θείωι, 'Ὑσπασίνου Μιθροάξου Βακτριανοῦ ἀνάθεμα. Καὶ ἀριστερᾶς εἰςιόντων εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· φιάλη ἐμ πλινθείωι, ἀνάθεμα Κάιων,
110 ἀρχιθεώρου Διομέδοντος τοῦ Ζμένδωνος· φιά‖λας γοργιείους ΔΔΓΙ· λιβανωτίδα ἐπιγραφὴν ἔχουσαν 'Ἄρχοντος Τελεσαρχίδου Τιμοκλῆς Τελεσίππου ἱερητεύσας Ἀσκληπιῶι', ὁλ(κὴ) ⊢Δ ΔΔΔ· ἄλλην λιβανωτίδα, ἐπιγραφὴν ἔχουσαν 'Πάτρων Ἀμ|μωνίου τῆς τιμῆς τῆς ἐλάφου[54] ἧς ἀνέθηκεν', ὁλ(κὴ) ⊢ϡ· φιάλας ΙΙ, ἐπ' ἄρχοντος Πολυξένου, ἱεροποιῶν Χαρίλα καὶ Ἀριστοφῶντος, Εὐτυχείων Φιλαδελφείων, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· σκαφίον στησίλειον, ὃ ἔφασαν ἐ|κτὸς τοῦ ἀριθμοῦ εὑρεῖν Μνησικλείδης καὶ Πολύβουλος, ἐπιγραφὴν ἔχον 'Ἐπ' ἄρχοντος Δεξικλέους

50 P. Cornelius P. f. Scipio Africanus. Dedicata videtur corona in altero eius consulatu 194 a. Chr. 51 Q. Fabius Q. f. Labeo (cos. 183 a. Chr.) praetor anno 189 a. Chr. classem sortitus est (Livius XXXVII, 50, 8). 52 L. Aemilius Regillus praetor anno 190 a. Chr. classem provinciam obtinuit (Liv. XXXVII, 2, 1) et res satis memorabiles in bello navali contra Antiochum gessit. 53 Poculi genus quod formam capitis leonini imitabatur intellegit H. 54 Cf. not. 27.

Στησίλεως Διοδότου, ἐπιστατοῦντος Κινέου' · φιάλας ΔΔ, ἃς παρελάβοσαν ἱεροποιοὶ Δημήτριος | καὶ Λεοντιάδης ἐν τεῖ ἡλιαίαι παρὰ ταμιῶν Ποσειδικοῦ καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τῶν παιδίων τῶν Μνησιμάχου Οἰ(ν)έως[55], ἀνεπίγραφοι, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΔ · φιάλην, ἣν ἔφασαν ἀνανεχθῆναι ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς Λε|οντιάδης καὶ Δημήτριος, ἐπιγραφὴν ἔχουσαν ''Επ' ἄρχοντος Καλλίου, ταμιεύοντος τῶν προςόδων Ἀπολλοδώρου τοῦ Μαντιθέου, Μαψιχίδαι ἀπαρχὴν Ἀπόλλωνι', ὁλ(κὴ) ⊢Η · χρυσίον ἀπ' ἀνδριάν-
115 των, ὃ ἔ||φασαν ἀνενεχθῆναι ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἱεροποιοὶ Δημήτριος καὶ Λεοντιάδης, ὁλ(κὴ) ⊢ᗡ||| · φιάλην ὑπὲρ τὸ ὑπέρθυρον, ἣν ἔφασαν ἀνατεθῆναι ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἱεροποιοὶ Δημήτριος καὶ Λε|οντιάδης ὑπὸ Δαμοκράτου Μεσσηνίου · ἄλλας φιάλας ||, ἃς ἔφασαν παραλαβεῖν ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἱεροποιοὶ Δημήτριος καὶ Λεοντιάδης παρὰ ἱεροποιῶν Μνησικλείδου καὶ Πολυβούλου, Εὐ|τυχείων Φιλαδελφείων, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ · ἄλλην φιάλην, ἣν ἔφασαν παραδοῦναι ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἱεροποιοὶ Δημήτριος καὶ Λεοντιάδης Θυεσταδῶν καὶ Ὠκυνειδῶν, τριχτυαρχούντων Ἀφθο|νήτου καὶ Ἕρμωνος, ὁλ(κὴ) ⊢Η · ψήγματα χρυσᾶ, ὁλ(κὴ) ⊢Γ|| · ἄλλα ψήγματα ἀργυρᾶ ἐπίχρυσα, ἃ ἔφασαν ἀνενεχθῆναι ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἱεροποιοὶ Δημήτριος καὶ Λεοντιάδης, ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΔΓ⊢ · καὶ ἐκ τῶν ψη|γμάτων τῶν χρυσῶν καὶ τῶν στεφάνων τῶν διαλελυμένων, ὧν παρέδωκαν τοῖς ἀνδράσι τοῖς αἱρεθεῖσιν ὑπὸ τοῦ δήμου κατὰ τὸ
120 ψήφισμα ὥςτε συγχωνεῦσαι ἐν τεῖ ἐκκλησίαι ἃ παρέ||λαβον, χύματα χρυσᾶ · τὸ πρῶτον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυσοῖ ᗡΔΔΔΔ καὶ ⊢ · δεύτερον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) ᗡΔ||||Ϛ · τρίτον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) ᗡΓ καὶ ⊢||| · τέταρτον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) ᗡΔ||Ϛ · πέμπτον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) ᗡΔ||||Ϛ · ἕ|κτον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) ᗡ καὶ ⊢ · ἕβδομον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) ᗡΔΔΓ||| · ὄγδοον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) ᗡΔΔΔΔ καὶ ⊢ · ἔνατον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) ΔΔΔΓ|| καὶ ⊢ · δέκατον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) ᗡ|| καὶ ⊢ · ἑνδέκατον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) Γ ὀβολοὶ Γ||| · | καὶ τοῦ χείρονος χρυσίου πρῶτον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) ΔΔΔΓ|| καὶ ⊢ · δεύτερον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) ΔΔΔΔ|, καὶ ὃ παρέλαβον ἱεροποιοὶ ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς Δημήτριος καὶ Λεοντιάδης ἐν τεῖ ἐκκλησίαι παρὰ τῶν | ἀνδρῶν

55 Littera apud Homollium item uncis rotundis circumdata, errore omissa videtur.

Ξενοκλείδου καὶ Γερύλλου· πρῶτον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) ΔΔ
Δ||Ϛ· δεύτερον χύμα, ὁλ(κὴ) χρυ(σοῖ) Γ καὶ ⊢· καὶ ἐκ τῶν
ψηγμάτων τῶν ὑπαργύρων, ὧν παρέδοσαν ἱεροποιοὶ Λεοντιάδης
καὶ Δημήτριος τοῖς | ἀνδράσιν τοῖς αἱρεθεῖσιν ὑπὸ τοῦ δήμου
κατὰ τὸ ψήφισμα ὥςτε συγχωνεῦσαι, ὃ παρελάβοσαν ἱεροποιοὶ
Ἀλκίμαχος καὶ Στησίλεως ἐν τεῖ ἐκκλησίαι χύματα ἀργυρᾶ·
125 πρῶτον χύμα, ὁλ(κὴ) ⊢ᗡΔΔ||ΔΔ+++· δεύτερον χύμα, ὁλ(κὴ)
⊢ΗΔΔΔΔ||· τρίτον χύμα, ὁλ(κὴ) ⊢ᗡΔΔ· τέταρτον χύμα,
ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΔΔ· πέμπτον χύμα, ὁλ(κὴ) ⊢++++|||· καὶ ἃς
ἔφασαν ἀνενεχθῆναι ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς Στησίλεως καὶ Ἀλ-
κίμαχος φιάλας | ΔΓΙ, ταμιῶν Πραξιμένου καὶ Τελεσαρχίδου,
ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΓΙ· ποτήριον στησίλειον, βουλῆς τῆς ἐπ' ἄρ-
χοντος Τελεσαρχίδου, ἐμβόλιον ἔχον Πανίσκον, ὃ ἀνήνεγκεν
Ἀμφοτερὸς Ἀριστέου· φιάλην Θυεσταδῶν | καὶ Ὠκυνειδῶν,
τριχτυάρχων δὲ τῆς φυλῆς Στησίλεω καὶ Λυκομήδου, ὁλ(κὴ) ⊢Η·
ποτήριον στησίλειον, ὃ παρέδωκεν βουλὴ ἡ ἐπ' ἄρχοντος Διο-
κλέους, ἐφ' οὗ ἐπιγραφὴ⟨ς⟩ 'Στησίλεως Διοδότου Ἀπόλλω|νι
Ἀφροδίτει', ὁλ(κὴ) ⊢ᗡΔΔΔΓ++++· φιάλην ἐπιγραφὴν ἔχου-
σαν 'Ἄρχοντος Δημητρίου Δηλιάδες χορεῖα Ἀπόλλωνι, Ἀρτέμι-
δι, Λητοῖ, ἐπιδόντος Ἀπολλωνίδου τοῦ Διοφάντου', ὁλ(κὴ) ⊢Η·
φιάλαι ||, ἃς | παρέδωκαν ἱεροποιοὶ Δημήτριος καὶ Λεοντιάδης,
Εὐτυχείων Φιλαδελφείων, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· ἄλλας φιάλας ||||,
ταμιῶν Πραξιμένου καὶ Τελεσαρχίδου, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· στέ-
130 φανος χρυσοῦς δάφνης, βασι||λέως Εὐμένους ἀνάθεμα, ὁλ(κὴ)
⊢Η· χρυσίον ἀπ' ἀνδριάντων, ὃ ἔφασαν ἀνενεχθῆναι ἐπὶ τῆς
αὐτῶν ἀρχῆς Στησίλεως καὶ Ἀλκίμαχος, ὁλ(κὴ) ⊢Δ· Ἀπόλλωνα
ἀργυροῦν, ἀνάθεμα Βιβίου 'Ρωμαίου· πο|τήριον στησίλειον, ὃ
παρέδωκεν ἡ βουλὴ ἡ ἐπ' ἄρχοντος Νικίου, ἐπιγραφὴν ἔχον
'Βουλῆς τῆς ἐπ' ἄρχοντος Νικίου, Στησίλεως Διοδότου Ἀπόλ-
λωνι Ἀφροδίτει', ὁλ(κὴ) ⊢ᗡΔΔΔΓ++· ἄλλο ποτήριον στη|σί-
λειον, βουλῆς τῆς ἐπ' ἄρχοντος Διογένου· ἄλλο ποτήριον στη-
σίλειον, βουλῆς τῆς ἐπ' ἄρχοντος Δημητρίου, Θυεσταδῶν καὶ
Ὠκυνειδῶν, τριχτυαρχοῦντος | [Φί]λλιος τοῦ Διδύμου, Ἀπολλο-
δώρου τοῦ [Ἀμν]ου· φιάλην ἐπ' ἄρχοντος Διογένου Θυεσταδῶν
καὶ Ὠκυνειδῶν, τριχτυαρχούντων Ὀρθοκλέους τοῦ Ἀριστοθάλου,
Τελέσωνος τοῦ Λευκίππου· φιά|λας ||, ἃς παρέδωκαν ἱεροποιοὶ
Στησίλεως καὶ Ἀλκίμαχος, Εὐτυχείων Φιλαδελφείων· καὶ τὸ
ἀνενεχθὲν ὑπὸ ἱεροποιῶν Νικομάχου καὶ Βοήθου χρυσίον ἀπ'
135 ἀνδριάντων, οὗ ὁλ(κὴ) ⊢ΔΓ++· λιβανωτίδα || ἀργυρᾶν τὴν ἀγο-

ρασθεῖσαν κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου, ὁλ(κὴ) ⊢ΠΗΗΔΔ· φιάλας ΔΔ, ἃς παρελάβοσαν παρὰ ταμίου Φωκίωνος τοῦ Κλεωκρίτου καὶ τοῦ κληρονόμου τοῦ Πολυβούλου Παρμενί|ωνος, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΔ· ἄλλας φιάλας Δ[Π]Ι, ταμιῶν Ἀντιγόνου καὶ Ἀλεξικοῦ, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΠΙ· ἄλλαι ΙΙΙΙ, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗΗΗ· χρυσίον ἀπ' ἀνδριάντων, οὗ ὁλ(κὴ) ⊢ΗΔΔΠ⊢· σκαφίον στησίλειον, βουλῆς τῆς ἐπ' ἄρχοντος Ἀπατουρίου· | φιάλη, Θυεσταδῶν καὶ Ὠκυνειδῶν, τρικτυάρχων Κτησωνίδου τοῦ Ἀμφιθάλου, Τελέσωνος τοῦ Κοσμιάδου, καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ὃ ἔφασαν ἀνενεχθῆναι Εὐβοεὺς καὶ Παρμενίων χρυ|σίον ἀπ' ἀνδριάντων, ὁλ(κὴ) ⊢ΠΙΙΙΙ· φιάλαι ΙΙ, ἱεροποιῶν Νικομάχου καὶ Βοήθου, Εὐτυχείων Φιλαδελφείων, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΗ· ὑδρίας ἀργυρᾶς ΙΙ, ὧν ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΔΔΙΙ· πέταλα χρυσίων ἐπίτηκτα, ὁλ(κὴ) ⊢ΗΔΔ· ἀρύσας ἐμ | πλινθείωι Ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν ἐπιγεγραμμένος· φιάλη ἐπιγραφὴν ἔχουσα Δηλιάδες χορεῖα Ἀπόλλωνι Ἀρτέμιδι Λητοῖ, ἐπιδόντος βασιλέως Πτολεμαίου καὶ
140 βασιλίσσης Κλεοπά||τρας' [56]· φιάλαι ΙΙ ἱεροποιῶν Πραξιμένου καὶ Τελεσαρχίδου· φιάλας ΔΔ, ἃς παρελάβοσαν Συνώνυμος καὶ Κρίττις παρὰ ταμιῶν Ὀρθοκλέους καὶ Πολυξένου, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΔ· φιάλας, ἃς παρελάβοσαν | παρὰ ταμιῶν Μνήσιος καὶ Παρμενίωνος ΔΠΙ, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΠΙ· σκαφίον, βουλῆς τῆς ἐπ' ἄρχοντος Ἀρίστωνος, στησίλειον, καὶ φιάλην, Θυεσταδῶν καὶ Ὠκυνειδῶν, τρικτυάρχων Τληπολέμου καὶ | Λάμπρωνος· καὶ τὰ παρὰ τοῦ ἄρχοντος Τελεσαρχίδου, παρεδοθέντα ὑπὸ ἱεροποιῶν Συνωνύμου καὶ Κρίττιος, παρελάβομεν ἐν τῶι ναῶι τοῦ Ἀπόλλωνος· ἀργυρίδα μικύθειον· λιβανωτίδα, | ἧς ἐπιγραφή "Ο ἱερεὺς Πυθέας καὶ ὁ ἄρχων Φίλλις Ἑστίαι· φιάλας γοργιείους ΔΠ· ποτήρια ἐπὶ Διογένου, Ἀπολλοδώρου, Χαιρέου, Ὀλυμπιοδώρου, Πολυξένου, Ξένωνος, Μενεκράτου, Ἀριστάρχου, Τε|λεσαρχίδου, Ἐμπέδου, Ἐμπέδου, Νικίου, Δημητρίου, Ἀρίστωνος, Ἀπατουρίου· σκαφία φιλωνίδεια ΔΠ, ἐπὶ Διογένου, Ἀπολλοδώρου, Ὀλυμπιοδώρου, Πολυξένου, Ξένωνος, Μενεκράτου,
145 Ἀρισ||τάρχου, Τελεσαρχίδου, Διοκλέους, Διοκλέους, Ἐμπέδου,

---

56 Ptolemaeus V Epiphanes (205—181 a. Chr.) cum uxore Cleopatra Antiochi III Magni filia (Polyb. XXVIII, 20, 9) manifesto intellegendi sunt Nam antea nulla fuit Cleopatra Aegypti regina, ad Ptolemaeum VI autem, qui sane sororem Cleopatram in matrimonio habuit (n. 232, 2), descendere vetat tituli aetas (not. 1).

Δημητρίου, Ἀρίστωνος, Τελεσαρχίδου· σκαφία μικύθεια ΓΙΙΙΙ, ἐπὶ Κοσμιάδου, Ἀπολλοδώρου, Ὀλυμπιοδώρου, Πολυξένου, Ξένωνος, Με|νεκράτου, Ἀριστάρχου, Δημητρίου· ἄλλο, ἐπιστατοῦντος Τεισικλέους· ἄλλο, ἐπὶ Τελεσαρχίδου· κύλικας μικυθείους ΙΙΙ, ἐπὶ Διοκλέους, Νικίου, Δημητρίου, Ἀρίστωνος· καὶ ῥοπάλια ΙΙ ἀπὸ κύλικος· | ὠταρίων κλάσματα ΙΙ· καὶ ὃ ἔφασαν ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἀνατεθῆναι Συνώνυμος καὶ Κρίττις· στέφανον χρυσοῦν ἐπιγραφὴν ἔχοντα 'Μίνατος Μινάτ υ (Σ)τήϊος 'Ρωμαῖος ἐκ Κύμης[57] ἀ|νέθηκεν'· ἄλλο στεφάνιον ἐπιγραφὴν ἔχον 'Λεύκιος Ὄππιος 'Ρωμαῖος[58] Ἀπόλλωνι χαριστήριον'· ἄλλο στεφάνιον ἐπιγραφὴν ἔχον 'Κ(ό)ιντος[59] Πλίνιος Ἀπόλλωνι εὐχήν' τρίποδα ἀργυροῦν, ὃν πα|ρέδωκαν ἱεροποιοὶ Εὐβοεὺς καὶ Παρμενίων, ἄστατον· καὶ τὸ περιγενόμενον χύμα καὶ δοκιμεῖα ΙΙΙ, ὁλ(κὴ) Ϟ𐅵ΔΔΔΔΓ|||. χρυσίον ἀπ' ἀνδριάντων, ὃ ἔφασαν ἀνε-
150 νεχθῆναι Συνώνυμος κα[ὶ] ‖ Κρίττις ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς, ὁλ(κὴ) Ϟ ΔΔΔΔΔΓ|||· ἄλλας φιάλας, ἃς παρέδωκαν ταμίαι Μνησικλείδης Καλλίου, Καίβων Καίβωνος, ΔΓΙ· ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΓΙ· σκαφίον στησίλειον, βουλῆς τῆς ἐπ' ἄρχοντος Τελε|σαρχίδου τοῦ Εὐδίκου· καὶ φιάλας, ἃς παρελάβομεν ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς Ἀμφοτερός, Σιληνός, Πολύξενος, Φίλιππος παρὰ ἱεροποιῶν Εὐβοέως καὶ Παρμενίωνος, Εὐτυχείων καὶ Φιλαδ(ελφείων), | ὁλ(κὴ) ϟΗΗ· καὶ ποτήριον στησίλειον, βουλῆς τῆς ἐπ' ἄρχοντος Φωκαιέως, καὶ φιάλην, ἐπ' ἄρχοντος Τελεσαρχίδου, Θυεσταδῶν καὶ Ὠκυνειδῶν, τριτυαρχούντων Ἄμνου τοῦ Ἱερομβρό|του, Νουμηνίου τοῦ Σόλωνος· καὶ φιάλας, παρὰ ταμιῶν Μνησικλείδου τοῦ Καλλίου, Καίβωνος τοῦ Καίβωνος, ΙΙΙΙ· ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΙΙΙΙ· καὶ ὃ ἔφασαν ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἀνενεχθῆναι χρυσίον ἀπ' ἀνδριάν|των, ὁλ(κὴ) ϟΓ|||· καὶ φιάλας ΙΙ, ἃς παρελάβομεν παρὰ ἱεροποιῶν Συνωνύμου καὶ Κρίττιος, Εὐτυχείων Φιλαδελφείων, ὁλ(κὴ) ϟΗΗ· φιάλας, ἃς παρελά-
155 βομεν παρὰ ταμιῶν Μνήσιος καὶ Παρμενίωνος, ‖ ΙΙΙΙ· ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΙΙΙΙ· ἄλλας φιάλας, παρὰ ταμιῶν Μενύλλου τοῦ Πολύ-

57 Cumani civitatem Romanam sine suffragio habebant. Nomen Oscam hominis originem prodit. Staius Minatius Samnis est apud Livium X, 20, 13, Μίνατος Στάϊος Οὐίου in titulo Deliaco Eph. epigr. IV p. 42 n. 76, ubi nonnulla alia rari praenominis *Minatus* exempla ascripsit Mommsen. 58 L. Oppium tribunum plebis a. 197 a. Chr. commemorat Livius XXXII, 28, 3. 59 Sic H., qui si indicare voluit, ΚΙΝΤΟΣ in lapide esse, eam formam fortasse retinere debebat. Cf. Kaibel Ep. Gr. 242 a, 6 (p. 523).

βου, Φωκαιέως τοῦ Φωκαιέως, ΔΓΙ, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΓΙ. Καὶ τάδε παρελάβομεν ἐν τῶι Ἀνδρίων οἴκωι·[59] θυμιατήριον, Εὐμαρίδα ἀνάθεμα· | λιβανωτίδος κλάσματα ΙΙ· σκύφον, Εὐκράτου ἀνάθεμα· κρατῆρα ἀργυροῦν, ἀπὸ τοῦ ὠτὸς ἑκατέρου χηνίσκον οὐκ ἔχοντα, καὶ τοῦ ἑνὸς ὠτὸς τὸν κόσμον οὐκ ἔχοντα, | καὶ τοῦ ἄλλου ὠτὸς τὸ ἓν μέρος τὸν κόσμον οὐκ ἔχοντα· τράπέζαν περιηργυρωμένην· τρίποδα περιηργυρωμένον· δίσκου κλάσματα ΙΙΙ· περόνας χαλκᾶς ΙΙ· ἀρύσαν, Παταίκου | ἀνάθεμα· φιάλαι ΙΙ, Ἀσκληπιάδου Χίου ἀνάθεμα· ἀρύσας, ἀνάθεμα Δημητρίου Σεριφίου· φιάλην ἐπιγραφὴν ἔχουσαν ''Ἐπ' ἄρχοντος Καλλίου, ἐπιστατοῦντος Ἀμφιθάλου | τοῦ Φιλωνύμου''· ἄλλην φιάλην, ἐπ' ἄρχοντος Σωκλείδου, Θυεσταδῶν καὶ Ὠκυνειδῶν· κυμβίον, ἐφ' ἱερέως Πολύβου, Θεανδριδῶν· χηνίσκους
160 ΙΙ ἀπὸ τοῦ κρατῆρος καὶ κλάσματα ΙΙ ἀπὸ τοῦ ‖ ὠτὸς τοῦ κρατῆρος· σκαφίον, ἐφ' ἱερέως Πολύβου, Θεανδριδῶν· σκαφίον, ἐπ' ἄρχοντος Ἀκριδίωνος, στησίλειον· σκαφίον, ἐπ' ἄρχοντος Δωριέως, Παταίκου ἀνάθεμα· ἀρύσας, Παταίκου | ἀνάθεμα· σκαφίον, ἐπ' ἄρχοντος Δωριέως, Πανταίνου ἀνάθεμα· φιάλη, ἐπ' ἄρχοντος Ἀριστοβούλου, βασιλίσσης Στρατονίκης ἀνάθεμα· φιάλη, ἐπ' ἄρχοντος Καλλίου, βασιλέως Ἀντιγόνου | ἀνάθεμα· φιάλη ἐμ πλινθείωι ἐπιγραφὴν ἔχουσα ''Ἁ πόλις ἁ Κώων ἀρχιθεώρου Πομῆρος[60] καὶ συνθεώρων''· κηρύκειον ἐπιγραφὴν ἔχον ''Ἀπόλλωνος Δηλίου, Ἀρτέμιδος''· κύαθος ἀπὸ τῆς | ἐλάφου,[61] ἐπιγραφή 'Θεοῦ'· φιάλη, Ῥάνιος ἀνάθεμα· καὶ ὃ ἔφασαν ἱεροποιοὶ Πολύξενος καὶ Σώκριτος εὑρεθῆναι τοῦ κόσμου τοῦ κρατῆρος, κλάσματα ΙΙ· σκαφίον, Μηδείου ἀνάθεμα, | τῶν ἐγ Νήσου[62], ἐπ' ἄρχοντος Πολύβου· φιάλη, ἐπ' ἄρχοντος Καλλισθένου, Μαψιχιδῶν· φιάλη, ἀνάθεμα Ἀντιπάτρου Κυρηναίου, ἐπ' ἄρχοντος Σωτίωνος·
165 σκαφίον στησίλειον, ‖ βουλῆς τῆς ἐπὶ Κοσμιάδου· σκαφίον, ἐπ' ἄρχοντος Λευκίνου, ἐπιγραφὴν ἔχον 'Ξενότιμος Φάνου ἀπὸ τῶν γερῶν'· ἐβένου ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΔΔΔΓΙΙΙ· κρατὴρ χαλκοῦς

Nomen manifesto corruptum, sed nulla succurrit probabilis emendatio. 61 Cf. not. 27. 62 Insula medio inter Delum et Rhenseam freto sita, quae alibi Ἑκάτης νῆσος vocatur. H. 63 Emendavi. ΓΗΔΗΛΩΙ lapis. Praeter deos insulae tutores etiam ipsam Delum divinis honoribus affectam non incredibile est; cf. 252, 50 ἐν τᾷ ἀκροπόλει παρὰ τὸν τᾶς Παρθένου βωμὸν καὶ τὸν τᾶς Χερσονάσου.

ὦτα οὐκ ἔχων· ἐλέφαν|τος μν(αῖ) ΔΔΔII· χαλκοῦ κλάσματα παντοδαπά, ὁλ(κὴ) τά(λαντα) ΔΔΓI μν(αῖ) Δ· λέβης συντετριμμένος· χαλκίον τετρυπημένον· ἄλλο χαλκίον τετρυπημένον· λέβης συντετριμμένος· ἄλλος | λέβης συντετριμμένος· νεὼς ἔμβολον· λαμπὰς χαλκῆ ἐπὶ βάσεως· κέρας κριοῦ χαλκοῦν· σκέλος χαλκοῦν· ἀνδριαντίδιον κέρα οὐκ ἔχον· λεβήτιον κατεαγός· περόναι σιδη|ραῖ· ὧν ὁλ(κὴ) τά(λαντα) ΔI μ(ναῖ) ΔΔΔΔΓ· λαβίδες σιδηραῖ καὶ ἄλλα κλάσματα παντοδαπά, ὁλ(κὴ) τά(λαντα) ΓI· ἄκμων· ἄγκυρα σιδηρᾶ καὶ λίθος μολυβδοῦς, ὁλ(κὴ) τά-(λαντον) μν(αῖ) ΔΔΓI· ἐπαέτιον ξύλινον με|μολυβδωμένον· ἄλλου σιδήρου παντοδαποῦ ὁλ(κὴ) τά(λαντα) II μν(αῖ) ΔΔ· τρίπους σιδηροῦς διαλελυμένος· κλάσματα χαλκᾶ παντοδαπά, ὁλ(κὴ) τά(λαντον) μν(αῖ) ΔΔΔΓ· σιδήρια παντοδαπά, ἐν οἷς
170 [λ]α||βίδες, ὁλ(κὴ) τά(λαντα) II μν(αῖ) Δ· περόναι χαλκαῖ, ὁλ(κὴ) τά(λαντα) ΓI μν(αῖ) ΔΔΔ· λέβης χαλκοῦς κατεαγώς· δίσκων κλάσματα καὶ ἄλλα παντοδαπά, ὁλ(κὴ) τά(λαντον) μν(αῖ) Δ· ἐλέφαντος σκυτάλαι ΔΓIII· κασσιτέρου σκυτ(άλαι) | III, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΔΔΔIII· ἀνδριάντων κλάσματα ⊡ΔΔ· ἄγκυρα σιδηρᾶ, λίθον οὐκ ἔχουσα· δόρυ σιδηροῦν· ἀνδριαντίδια χαλκᾶ ΓIII· σιδηροῦν I· ἐρείσματα σιδηρᾶ II· κύαθος χαλκοῦς· βουπ[ά]|λινα IIII· κυανᾶ II· ἐσχάραι III· χαλκίον, ὃ ἠγόρασαν ἱεροποιοὶ Δημήτριος καὶ Λεοντιάδης, ὑγιές· τύπον ξύλινον κεραμίδων τῶν ἐπὶ τὸν κερατῶνα· κύλικα μικύθειον, ἐφ' ἧς ἐ[πιγρα]|φὴ 'Αρχοντος Ἐμπέδου Μίκυθος (τ)ῇ Δήλωι[63], ἐπιστατοῦντος Ἀγησιμβρότου· καὶ ἃ ἔφασαν ἀνενεχθῆναι ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς Δημήτριος καὶ Λεοντιάδης· ποτήριον στη[σίλειον,] | ἐπ' ἄρχοντος Ἀριστοβούλου· ἄλλο ποτήριον στησίλειον, ἐπ' ἄρχοντος Ὀρθοκλέους· ἄλλο ποτήριον στησίλειον, ἐπ' ἄρχοντος Σωτέλου·
175 ἄλλο ποτήριον στησίλειον ἐ[π' ἄρχοντος] || Σωκλείδου· ἄλλο ποτήριον στησίλειον ἐπ' ἄρχοντος Ἀνέκτου· ἄλλο ποτήριον ἐπιγραφὴν ἔχον 'Μαντίθεος Μαντιθέου ἱερητεύσας ἐπ' ἄρχοντος Μενεθάλου'· ἄλλο π[οτήριον, ὃ ἔφα]|σαν ἀνενεχθῆναι ἐπὶ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς Στησίλεως καὶ Ἀλκίμαχος, ἐπιγραφὴν ἔχον ''Επ' ἄρχοντος Πολύβου, Τιμοκράτης Ἀντιγόνου Ἀρτέμιδι 'Εκάτει'· [ἄλλο ποτήριον] | στησίλειον τὸ εὑρεθὲν ἐν τῶι νεωκορίωι τεθλασμένον. Καὶ τάδε παρελάβομεν ἐν τῶι ναῶι οὗ τὰ ἑπτά[64]· στέφανον χρυσοῦν, Νικίου[65] ἀνάθεμα· ἄλλον στέ-

64 In traditionum laterculis ineditis accuratius dicitur οὗ τὰ ἑπτὰ ζῷα

φανον χρυσ[οῦν, Αὐτοκλέους[66] ἀ]|νάθεμα, ἐπὶ πίνακος· στεφάνην ἐπίχρυσον· φιάλας ἀργυρᾶς ἐμ πλινθείοις ΓΙΙΙ· ἄλλην φιάλην ἐμ πλινθείωι, Ἀντιπάτρου Ἀθηναίου ἀνάθεμα· ἀσπὶς ἀργυρᾶ, Τίτου Ῥωμαίου[67] [ἀνάθεμα. Καὶ τάδε ἐν τῶι] | πωρίνωι οἴκωι[68]· φιάλας ἐμ πλινθείοις ΔΙΙΙΙ· κεραμύλλιον ἀργυροῦν Χῖον, Νουμηνίου ἀνάθεμα· κόγχον ἀργυροῦν. Καὶ τάδε παρελάβομεν ἐν τῶι ναῶι τῆς Ἀρτέμι[δος παρὰ
180 ἱεροποιῶν] ‖ Συνωνύμου καὶ Κρίττιος, μηνὸς Γαλαξιῶνος[69], ὅτε ἦσαν οἱ κοσμηταί, παρούσης βουλῆς καὶ γραμματέως τοῦ τῆς πόλεως Ποσειδικοῦ τοῦ Σωτέλου καὶ τ[οῦ τῶν ἱεροποιῶν Νεο]|κροντίδου τοῦ Νεοκροντίδου· θηρίκλειον χρυσῆν, ἐπιγραφὴν ἔχουσαν ‘Πτολεμαῖος Λάγου Μακεδὼν[70] Ἀφροδίτει’, ὁλ(κὴ) ΗΗΗΗΔΔΔ+++· φιάλη χρυσῆ καρυωτὴ ἐπι[γραφὴν ἔχουσα ‘Ἀ]|πόλλωνι (θ)ε(ῶι)’[71], ὁλ(κὴ) ΗΗΡΔΔΔΔ++++· φιάλη ῥαβδωτὴ ἀνεπίγραφος, ὁλ(κὴ) ΗΡΔ++++III· ἐπιχύτης, ἐπιγραφὴ ‘Ἀρτέμιδος Δηλίας’, ὁλ(κὴ) ΗΔΗIII· φιάλη ῥαβδωτή, ἐπιγραφὴ ‘Θεοῦ[----’, ὁλ(κὴ)----· φιάλιον ῥα]|βδωτὸν ἐπιγραφὴν ἔχον Ἀπόλλωνος Δηλίου’, ὁλ(κὴ) ΗΡΓ· φιάλη ἀπότυπος, ἐπιγραφὴ ‘Βασιλεὺς Ἄτταλος Ἀπόλλωνι Δηλίωι, χαριστήρια Δηλιάδων χορεῖ[α-----’· φιάλη---,] | ὁλ(κὴ) ΗΔΗIII· φιάλη ὀμφαλὸν οὐκ ἔχουσα, ἀνεπίγραφος, ὁλ(κὴ) ΗΔΔΓ+++III· ποτήριον λεῖον διάλιθον, ἐπιγραφή ‘Ἀρτέμιδι Φίλα βασιλέως Θεο-
185 δώρου’[72], ὁλ(κὴ) ΗΔ· π[ο]τή[ριον-----· δα]‖κτύλιον χρυσοῦν, λίθον ἔχοντα, ἐπιγραφὴ ‘Βασίλισσα Στρατονίκη βασιλέως Δημητρίου Ἀρτέμιδι Δηλίαι’, ὁλ(κὴ) ΗΔΔΗ· κανοῦν [ἀ]ρ[γυ]ροῦν

---

aut οὐ τὰ ἑπτὰ ἀγάλματα. Neque aliud aedificium significare videntur verba ἐν τῷ ναῷ τῷ ἀρχ[αίῳ] in titulo Amphictyonum Deliacorum Boeckh Staatsh. II p. 327. Eius templi reliquiae inventae sunt, in iisque nonnulla monumenta admodum antiqua, ex quibus unum habet Micciadis et Archermi statuariorum nomina. Homolle Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 271 sqq. 65 Nicerati f. Cydantidae, cuius de theoria Deliaca cf. 70[24]. 66 Nomen supplevit H. ex aliis tabulis traditionum ineditis, coniciens hunc esse Niciae aequalem Autoclem Tolmaei f. Anaphlystium (n. 36, 16). 67 T. Quinctius Flamininus cos. 198 a. Chr. 68 In antiquissimis laterculis ante Charilam archonta (fere 270 a. Chr.) hoc aedificium non commemoratur. H. 69 Tertius est mensis anni Deliaci a bruma incipientis. 70 Ante annum 306 a. Chr. quo Ptolemaeus regium nomen assumpsit, dedicatum esse manifestum est. 71 Emendavi. ΟΕΟ lapis. 72 Altero loco ubi huius Philae mentio fit (v. 13) pater regio nomine caret. Is qui fuerit me ignorare fateor.

ὦτα ἔχον ἀργυ[ρᾶ-----]|κους, ἐπιγραφὴ ''Απόλλωνος Δηλίου', ὁλ(κὴ) ⊢XXΔΔΓ||||· κανοῦν ὀρθὸν ἐπίχρυσον ἄστατον, ἐπιγραφὴ ''Απόλλωνος Δηλίου'· σταθμὸν χρυσίου ⊢XHH [-----· πέταλα χρυ]|σᾶ ἐγ κιβωτίωι, ὁλ(κὴ) ⊢HHΓ⊡Δ|||III· ἄλλα πέταλα χρυσᾶ, ὁλ(κὴ) ⊢Γ⊡· χρυσίον ἐγ κιβωτίωι παντοδαπόν, ὁλ(κὴ) ⊢HHΔΔΔ|||, ἐν οἷς χύματα III· χρυσιο------| ψήγματα παντοδαπά, ὁλ(κὴ) ⊢Γ⊡ΔΔΔΔ||· ψήγματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ ἐπιταινίδια παντοδαπά, ὁλ(κὴ) ⊢HHΓ⊡· δακτύλιοι σιδηροῖ χρυσίωι ἐν[δεδεμένοι -----· -----χρυσίωι ἐνδεδε]|μένοι, ἐν οἷς χρυσοῦς I καὶ ἑξάγωνος, ὧν ὁλ(κὴ) ΔΓ· χρυσοῖ Ἀλεξάνδρειοι ΔΔIII· Φιλίππειοι Γ· Ἀντιόχειος I· Χαρυστία ⊢ χρυσῆ·[73]

190 Πτολεμαϊκὰ τέτ[ραχμα-----] ‖ Φωκαΐδος νόμισμα I· ἀργυρίου Ἀττικοῦ ⊢ΔΓ⊢· Ἀλεξανδρείου ⊢ΔΔ⊢· Πτολεμαϊκὸς στατήρ· Ἐφέσιος στατήρ· δραχμὴ Δηλία· νομίσματα [-----· δακτύλιος χρυσοῦς ἔ]|χων Ἀρτεμίσιον, ὁλ(κὴ) ⊢ΓIII· λίθος χρυσίωι ἐνδεδεμέ(ν)ος, ἐπίσημον ἔχων τραγέλαφον, ἄστατος· ἀετοῦ κεφαλὴ ἀργυρᾶ ἐπίχρυσος, ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΔΔ [-------, ὁλ(κὴ) ⊢]|H ΔΔΔ⊢· στεφάνων χρυσῶν κλάσματα καὶ ῥόαι IIII καὶ ἀνδριαντίδιον καὶ δακτύλιος, ὧν ὁλ(κὴ) ⊢HΓ⊡ΔΔΔ· ἀνδριαντίδια II ἐπὶ βάσεων [-------, ἐπιγραφὴ '-----] | 'Αρτέμιδι εὐχήν'. ὀβολοὶ Ὀρχομένιοι HHHΓ⊡ΓIII· Βοιώτιοι IIII· καὶ Δηλίου χαλκοῦ ||||IIICT· φιάλιον χρυσοῦν ἐπιγραφὴν ἔχον 'Δημο-σ[ῶν----- Μυκόνιος Ἀπόλλωνι----,] | ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΓ||III· στεφάνου κισσίνου κλάσματα, ὁλ(κὴ) ⊢HΔΔΓ⊢· στέφανον χρυσοῦν δάφνης, ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΔΔΓ||||III· ἄλλον στέφανον

195 χρυσοῦ[ν---------] ‖ ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΔΔ|||· ἄλλον μυρσίνης κατεαγότα, ὁλ(κὴ) ⊢Γ|||· ἄλλον δάφνης κατεαγότα, ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΓ· ἕτερον δάφ[νης------] | στέφανον δάφνης περιεαγότα καὶ κλάσματα παντοδαπά, ὁλ(κὴ) ⊢H· στεφάνων κλάσματα παντοδαπά, ὁλ(κὴ) ⊢HΓ⊡⊢· ταῦτα------ | τρίποδι τῶι ἐπιχρύσωι· στεφάνων κλάσματα καὶ ἄλλα χρυσία παντοδαπὰ ἐγ κιβωτίωι, ὁλ(κὴ) ⊢HHΔΓ||· ὅρμος οὗ ὁ λέων [ὁ τὸν ------ κατέχων, ὁλ(κὴ) ⊢HHΔ|||----] | διάλιθος διαλε(λ)υμένος, ἐπιγραφὴ 'Βασίλισσα Στρατονίκη βασιλέως Δημητρίου καὶ βασιλίσσης Φίλας Ἀρτέμιδι Δηλίαι' [------- χαλ]|κᾶ ἐπίχρυσος, ὁλ(κὴ) ⊢ΔΓ· ὅρμοι II καὶ περισκελίς, ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔΔΓ· βουκεφάλια χρυσᾶ καὶ ἀμφορεῖς καὶ σφίγγες καὶ ἄλλα χρ[υσᾶ παν-

---

73 Cf. 366[30].

200 τοδαπὰ ------- προς]‖ηλωμένα, ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔ𐅄𐅄· κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ φοινικιδίου Ἐριφύλης[74], ὁλ(κὴ) ⊢ΗΡΓ𐅄· ἄστατα, βασιλέως Δημητρίου [------ ἐκ τῆς σε[‖ρας κρεμαμένων, τῶν μειζόνων ΔΔ|||, τῶν ἐλασσόνων ΡΔ||· περισκελίδες || καὶ ψέλιον, ἄστατα· χρυσο--------- | προςηλωμένα |||· ὅρμος χρυσοῦς ἐπὶ ταινιδίου, ἄστατος· χρυσοῦς τύπος μητρικὸς πρὸς ξύλω εραχ------- | δακτύλιοι χρυσοῖ καὶ χύματα ||, καὶ ἄλλα χρυσία παντοδαπά, ὁλ(κὴ) ⊢ΔΔ· χαλκᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐπίτηκτα, ὁλ(κὴ) ⊢Ρ [--------- Αἰ]‖γιναία ⊢· Ῥόδιαι ⊢ΓΗ· Σικυωνία ⊢. Πρῶτος ῥυμὸς ἐν ὧι οἰνοχόαι ΓΙΙΙ· χελιδόνειοι ΔΔΔΔΓΙΙ· κέρατα ||· ἄλλ[α----]= τὰ πάντα--, ὁλ(κὴ) ⊢----· δεύτερος ῥυμός
205 -----] ‖ ΓΙΙ· παλιμπόται Γ· κανοῦν· ⊢ καὶ Η Πύρρου καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ ἄλλα παντοδαπά Ρ = τὰ πάντα ΡΔΓ [--ὁλ(κὴ) ⊢---- τρίτος ῥυμός·-----] | ΓΙΙ καὶ σπονδοχοίδιον Ι = τὰ πάντα ΡΔΔΔΙ, ὁλ(κὴ) τά(λαντον)· τέταρτος ῥυμός· φιάλαι ΡΔΓΙΙΙΙ· κυμβία ΙΙΙΙ = τὰ πάντα [ΡΔΔΙΙ, ὁλ(κὴ)-----· πέμπτος ῥυμός·-----] | ὁλ(κὴ) τά(λαντον)· ἕκτος ῥυμός· φιάλαι ΡΔΔΙΙ πεπονηκόται, ὁλ(κὴ) τά(λαντον)· ἕβδομος ῥυμός· ΡΔΙ καὶ λάγιον Ι = τὰ πάντα [ΡΔΙΙ, ὁλ(κὴ)----· ὄγδοος ῥυμός· φιάλαι-----, ---] | Ι = τὰ πάντα ΡΔΓΙΙΙ πεπονηκότα, ὁλ(κὴ) τά(λαντον)· ἔνατος ῥυμός· φιάλαι ΡΔΓΙΙΙΙ, ὁλ(κὴ τά(λαντον)· δέκατος ῥυμός· φιάλαι----- | παντοδαπαί ΔΔΔΔΓΙΙΙΙ· χελιδόνειοι ||· ἀναγκαιοπότης Ι· ὑδρίαι ||·
210 λέβης καὶ ἄλλα παντοδαπὰ τ--------‖του κλάσματα καὶ ἄλλων φιαλῶν κλάσματα ΓΙΙΙ· ἑλικτὰ ΓΙ· ποτήρια παντοδαπὰ ΡΔ ο------|γας· λέβης πεπονηκώς· ἄλλων παντοδαπῶν κλάσματα Δ, ὁλ(κὴ) μν(αῖ) ΡΓ· Τ(ο)αῦτα[75] ἔνεστιν [ἐν------ δεξιᾶς εἰς]‖πορευομένων· φιάλαι ἐμ πλινθείοις ΔΙΙ· ἀριστερᾶς εἰςπορευομένων· φιάλαι ἐμ πλινθε[ίοις------ φία]|λη ἐμ πλινθείωι, Φίλας τῆς Θεοδώρου ἀνάθεμα· ἄλλη ἐμ πλινθείωι, Ἀριστο..δος τῆς Ξε[νο----------]|σιν ἐν τεῖ παπρωμει[76] κιβωτῶι· φιάλαι ΔΔΙ· ἠλεκάται, ὧν ὁλ(κὴ) μν(αῖ)
215 ΔΙΙΙΙ⊢ΔΔΔΙΙΙ· φιάλη ἐμ π[λινθείωι--------] ‖ τετράνομα[77] ΔΔΓΙΙΙΙ· δίνομα ΔΙ· νόμοι Δ· Ἱστιαϊκοῦ ⊢ΔΔ𐅄𐅄·

74 In antiquioribus laterculis ὅρμος χρυσοῦς Ἐριφύλης est, quo minus dubitari liceat, funestum illud Eriphyles Amphiarai uxoris collare, quod ipse Volcanus fabricatus esse ferebatur, intellegendum esse. Sane quomodo Delum pervenerit a nullo scriptore refertur. H. 75 ΤΘΛυτα H. Emendavi. 76 Vox corrupta, cuius de emendatione desperandum videtur. 77 Nummi

'Αλεξάνδρειον τέτραχ[μον------. Ταῦ]|τα παρέδομεν τοῖς μεθ' αὐτοὺς ἱεροποιοῖς Δημητρίωι καὶ Μειλιχίδει [----. Καὶ τάδε ἔργα ἐξέδομεν μετὰ τῶν ἐπιμελη-τῶν κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ δή]|μου, καὶ τὰς δόσεις ἔδο-μεν, κελεύοντος καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος· 'Απολλοδώρωι Λ[----- κατὰ συγγραφὴν τὴν παρὰ 'Ορθο]|κλῆ[78] 'Αριστοθάλου, ἔδομεν πρώτην δόσιν ΔΔΓ||||IIT· καὶ τὸ λ[οι]πόν, κελεύοντος ἀρχι-[τέκτονος---------- ἐν τῶι ναῶι οὗ] | τὰ ἑπτά, καὶ ἐπι-σκευάσαντι τὸ κλεῖθρον τῆς ὑπολαμπάδος Εὐ[κρ]άτει Δ||II· συν-
220 τελ[έσαντι δὲ τὸ ἔργον---------] ‖ Πύρρωι ἐργολαβήσαντι ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον τὸν ἐν τῶι Σαραπιείωι κατὰ [συγγραφὴν τὴν κειμένην παρὰ-------- ἔδομεν---- δόσιν] | κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ΔΔΓ||||III· 'Αρχέαι ἐργολαβήσαντι ἐπισκευά-σαι [----------καὶ] | τὸ λοιπὸν ἔδομεν, κελεύοντος ἀρχιτέκ-τονος, Γ· 'Αριστοδήμωι ἐργολα[βήσαντι------ ἔδομεν] | πρώτην δόσιν ΗΓ· καὶ τὴν δευτέραν δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος [---------- ἐργολαβήσαν]|τι ἐπισκευάσαι τοῦ Δωδεκαθέου τὴν ὀροφήν, κατὰ συγγραφὴν τὴν κειμ[ένην παρὰ -------·
225 καὶ τὸ λοιπὸν ἔδο]‖μεν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ΔΔΓ||||III· Φιλόφρονι Εὐπορίωνος τὴν [------κατὰ συγγραφὴν τὴν] | κει-μένην παρὰ 'Ορθοκλῆ 'Αριστοθάλου, ἔδομεν πρώτην δόσιν, κε-λεύοντ[ος ἀρχιτέκτονος, ---- καὶ τὴν δευτέραν δόσιν, κελεύον-τος ἀρχιτέκτονος, καὶ τὸ λοιπον] | ἔδομεν, κελεύοντος ἀρχιτέκ-τονος, ΗΗΗΔΔΔΔ· Τίμωνι Κτησιφάνους [ἐργολαβήσαντι ἐπισκευάσαι ------ τὴν πρὸς τὸ]|θύρετρον καὶ ἄλλην πρὸς τὸ θύρετρον τὸ πρὸς μεσημβρίαν κατὰ [συγγραφὴν τὴν κειμένην παρὰ-----, ἔδομεν πρώτην δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ----, καὶ δευ]|τέραν δόσιν ἔδομεν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ΗΗΗ· καὶ τὸ λοι[πὸν ἔδομεν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ----,
230 ----ἐργολαβήσαντι ἐπισκευάσαι] ‖ τὸν οἶκον τὸν ἐχόμενον τοῦ 'Ισιείου κατὰ συγγραφὴν τὴν κειμέν[ην παρὰ ------ ἔδομεν πρώτην δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ----- καὶ τὴν δευτέ-

---

Sicilici aut Italici. 78 Hic et in sequentibus identidem 'Ορθοκλῆ(ι) emendavit H. At lapicidam qui iota mutum praeterea paene nusquam omisit, id in hoc uno nomine constanter fecisse non magis credibile est, quam eum hunc dativum ubique in -κλῆι pro -κλεῖ exeuntem exarasse. Immo accusativus est, in hac praepositionis vi frequentissime usurpatus in titulis manumissionum Delphicis item initio alterius a. Chr. saeculi incisis (n. 447, 17. 448, 15. 455, 8. 462, 18. 465, 19).

ραν δόσιν, κε]|λεύοντος ἀρχιτέκτονος, [𐅄]ΔΔΓΙΙΙ· καὶ τὸ λοιπὸν ἔδομεν, κελεύ[οντος ἀρχιτέκτονος, ---- ---------- τῶν] | παρακειμένων λίθων τοὺς εἰς τὸν εἰδοφόρον καὶ τοὺς στατο[ὺς-- --- ἔδομεν πρώτην δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, --]|ΓΗΗ· καὶ τὴν δευτέραν δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, [---· καὶ τὸ λοιπόν, κελεύοντος ἀρχιτέκ]|τονος, [𐅄]ΔΔΔΔΓΗΗΙΙΙΙ· Ἀπολλω-
235 νίωι Διονυσίου Μιτυληνα[ίωι ---------- ἔδο]||μεν πρώτην δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ΔΔ· καὶ τὸ λο[ιπὸν ἔδομεν κελεύοντος ἀρχιτέκτονος ---· ------ ἐργολαβήσαντι ---- ἐν τῶι νεωκο]|ρίωι (?) καὶ ἐπισκευάσαι τὰ κατὰ κέραμον τοῦ ναοῦ, κατὰ συγγ[ραφὴν τὴν κειμένην παρὰ ---------, ἔδομεν --- δόσιν, κε]|λεύοντος ἀρχιτέκτονος, ΔΗΙΙΙ· καὶ τὸ λοιπὸν ἔδομεν κελ[εύοντος ἀρχιτέκτονος ----· ---- ἐργολαβήσαντι -----]|ου καὶ θύρας μακελλωτὰς κατὰ συγγραφὴν τὴν παρ[ὰ -------, ἔδομεν ----- δόσιν, κελεύοντος] | ἀρχιτέκτονος, ΔΗΗΗΙC· καὶ τὸ λοιπόν, κελεύοντος ἀρχι[τέκτονος, ----- ἐργολαβήσαντι ----
240 --]||τος, κατὰ συγγραφὴν τὴν κειμένην παρὰ Ὀρθοκλῆ Ἀρισ[τοθάλου, ἔδομεν ----- δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ----,]| καὶ τὸ λοιπόν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ΔΗΗΙC· Ἀρχέ[αι ἐργολαβήσαντι ---- κατὰ συγγραφὴν τὴν κειμένην παρὰ Ὀρθοκλῆ] | Ἀριστοθάλου, ἔδομεν πρώτην δόσιν, κελεύοντος ἀρχι[τέκτονος, ----, καὶ τὸ λοιπὸν ἔδομεν κελεύοντος ἀρχιτέκτονος ---] | Διονυσίωι Σατύρου ἐργολαβήσαντι ποιῆσαι ἐπι[--- κατὰ συγγραφὴν τὴν κειμένην παρὰ -----, ἔδομεν τὴν πρώτην δόσιν, κελέυον]|τος ἀρχιτέκτονος, ΔΔΗΙΙΙΙC· καὶ τὴν δευτέραν δ[όσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ----, καὶ τὸ λοιπὸν ἔδομεν,
245 κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ------ ἐργολαβήσαντι ποι]||ῆσαι κεφαλὴν ἑκατέρωι ἐνωπίωι τῶν στοῶν [----κατὰ συγγραφὴν τὴν παρὰ-----, ἔδομεν πρώτην δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, καὶ τὸ λοι]|πὸν ἔδομεν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ΔΔΗΗ· [-- -- ἐργολαβήσαντι ----- κατὰ συγγραφὴν τὴν κειμένην παρὰ Ὀρθοκλῆ] | Ἀριστοθάλου, ἔδομεν πρώτην δόσιν, κελεύοντος [ἀρχιτέκτονος, ----, καὶ τὴν δευτέραν δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ---, καὶ τὸ λοιπὸν ἔδομεν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ----·] | Στησίμωι Πεισιστράτου ἐργολαβήσαντι ποιῆσαι [------- κατὰ συγγραφὴν τὴν κειμένην παρὰ ----- ἔδομεν πρώτην] | δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, [𐅄]ΔΗΙΙΙC· [καὶ τὴν δευτέραν δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ----· καὶ τὸ λοιπὸν
250 ἔδομεν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ----· ------] || Συνωνύμου

ἐργολαβήσαντι τεμεῖν πέτρ[ας ---- κατὰ συγγραφὴν τὴν κειμένην παρὰ ------, ἔδομεν πρώτην δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ----· καὶ τὴν δευτέραν δόσιν,] | κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ΓΗΗΗ‖· [καὶ τὸ λοιπὸν ἔδομεν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, ----· ---ἐργολαβήσαντι ----- ἐπισκευ]|άσαι τῆς οἰκίας τῆς καλουμένης Ἀρκέον[τος, κατὰ συγγραφὴν τὴν κειμένην παρὰ------, ἔδομεν πρώτην δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, -----· καὶ τὴν δευτέραν δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέ]|κτονος, ΔΔΓ· τὸ λοιπὸν ἔδομεν, κελ[εύοντος ἀρχιτέκτονος, ----· --- --- ἐργολαβήσαντι ----- κατὰ συγγραφὴν τὴν κειμένην παρὰ Ὀρθο]|κλῆ Ἀριστοθάλου, ἔδομεν πρώτην [δόσιν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, -----, καὶ τὸ λοιπὸν ἔδομεν, κελεύοντος ἀρχιτέκτονος, -------]

---

2. Sacerdotia.

368 Lapis a Fauvelio Athenis Parisios delatus, ubi exstat in museo publico. Edd. Boeckh C. I. G. 459, deinde post alios Froehner, Inscr. Grecques du Musée du Louvre p. 105 n. 48.

[Ὁ] θεὸς[1] ἔχρησεν τῶι δήμωι τῶι Ἀθη[ναίων δοῦναι[2]] | τὴν οἰκίαν τὴν Δήμωνος[3] καὶ τὸν κ[ῆπον ἱερὸν[4]] | τῶι Ἀσκληπιῶι, καὶ αὐτὸν Δήμωνα [ἱερέα εἶναι].

5 Ἱερεὺς Δήμων Δημομέλους Παιανι[εὺς ἔδωκε] ‖ καὶ τὴν οἰκίαν καὶ τὸν κῆπον, προς[τάξαντος[5]] | τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων

Litteratura volgaris. 1 Apollo Pythius designari videtur. 2 Supplevi. Boeckhius post Ἀθηναίων nihil amplius addidit, sed cum ex Froehneri exemplo appareat ampliorem lacunam esse, infinitivum hoc loco reponere malui, quam cum F. καὶ inserere. 3 Demomeles Demonis f. Paeaniensis frater patruelis Demosthenis oratoris fuit, sed natu maior quam ille, quippe qui Demosthene etiamtum infante iam domum habuerit (Dem. XXVII, 11). Eius filius est Demo, quem hic habemus. B. Facile fieri potuit, ut is iam medio fere saeculo a. Chr. quarto sacerdos Aesculapii constitueretur. Nam recentior sane hic titulus vix est, si modo recte supplevi v. 6. 4 Supplevi, ut sit ὥστε ἱερὸν εἶναι. Utrum singularis, ad proximum modo substantivum relatus, fuerit, an ἱερά, quod ad utrumque spectaret, non liquet. 5 Supplevi. προς[εχῆ αὐτῷ] F. (B. haec intacta reliquit). At sic certe τὸν προσεχῆ scribi oportebat.

δὸν[αι ἱερὸν[6]] | τοῦ Ἀσκληπιοῦ κατὰ τὴν μαν[τείαν τοῦ θεοῦ[7]
------].

6) Supplevi. δόν[τος τὸ ἱερὸν] F. (B. ne hic quidem quicquam supplementi habet). At ἱερόν non potest dici de sacerdotio (ἱερωσύνη); ipsum vero delubrum, quod recte ἱερόν dicitur, non civitas Demoni dedit, sed vice versa. In meo supplemento ἱερὸν (aut ἱερὰ) eadem vi accipiendum est, atque v. 2. Neque quicquam offensionis habet, quod illic dativus ad δοῦναι, hic genetivus ad ἱερὸν relatus adiungitur. Denique nulla causa videtur, cur ΔΟΝΑΙ scripturam ab huius tituli aetate alienam iudicemus (not. 3). 7 Supplevi. μαν[τείαν τῶι Δήμωνι] Froehner.

369 Tabula marmoris ex Asia minore Athenas delata et a societate archaeologica empta; venditor Epheso deportatam esse dicebat. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου VII p. 207 n. 2. Laticheff (cum commentario lingua Russica conscripto) Journal des Ministeriums für Volksaufklärung. Juni 1882 p. 243 sqq. Cf. quae de titulo disputavi Hermae XVI p. 164 sqq.

----------εισιδ--|--------στρατείας καὶ αι-----|----
αν ἄν κα μὴ αὐτὸς θέ[λη]ι----|--- τοῦ] ἐπικεφαλαίου τέλεος
5 τοῦ ι------||----ιον. στε[φ]αναφ]ορείτω δὲ τὰς ἐρ[ότ|ια]ς[1] καὶ
ἐπὶ τὰ δεῖπνα φοιτήτω τὰ δ[αμό|σια]. χρηείσθω δὲ καὶ τῶι
περὶ τὸ ἱερὸ[ν χώ|ρωι[2]] τῶι δαμοσίωι ὅτι κα θέληι, ὅτι κα [μὴ |
10 ἁ πό]λις[3] κατασκευάξηι· ὠνείσθω δὲ ὅς [κα ἧι || ὁλ]όκλαρος καὶ
ὧι δαμοσιοργίας[4] [μέτε|στι· ἐξέστω δὲ καὶ [π]αιδὶ[5] ὠνεῖσθαι,

Litterae volgares praeter Ξ. Titulum propter scripturae rationes sub finem tertii aut initio alterius a. Chr. saeculi incisum iudicat Laticheff, rectius sine dubio quam Kumanudis, qui eum initiis aerae Christianae tribuerat. Chalcedonium esse demonstravi, praeter dialectum doricam inprimis vocibus ἱερωτεία (not. 6) et προαισιμνᾶν (not. 8) et mensis nomine Διονύσιος (not. 12) usus. Proponuntur condiciones, quibus veneat sacerdotium Aesculapii. 1 Supplevit Kum. Sane ἔροτις volgo Aeolicum dicitur. Accusativum temporis similiter usurpatum habes 143, 42 πάντας τοὺς ἀγῶνας. 2 Supplevi. κάπωι Kum. Sed cum permittatur sacerdoti quomodo velit eo loco uti, eum tum cum sacerdotium veniret, incultum iacuisse probabile est. 3 Supplevi. 'nisi si qua parte eius loci civitas sive ad aedificium publicum exstruendum sive alio consilio utetur'. 4 Ius magistratibus aliisque reipublicae honoribus fungendi. 5 Supplevi. (Ν)αῖδι; Kum. ΙΙΙΑΙΔΙ L. Pendet dativus ab ὠνεῖσθαι, non ab ἐξέστω. Patri licet filio

ἄ[λλ|ωι] δὲ μηθενὶ ἐξέστω τὰν ἱερωτεία|ν[6] ἢ ἑα|υτ]ῶι[7]· ὃς δέ κ[α] εἴπηι ἢ προαισιμνάσηι[8] [ἢ πρ|οθῆι[9]] ἢ ἐν δάμωι ἢ ἄλλει
15 καί χ' ὁπειοῦν[10] [ὡς δεῖ ‖ ἀφε]λέσθαι τὸν πριάμενον τὰν ἱερω-[τείαν, | χιλ]ίας δραχμὰς ἀποτεισάτω ἱερὰ[ς τοῦ | Ἀσ]κλαπιοῦ· τᾶς δὲ τιμᾶς καταβαλεῖ [τὸ | ἥμι]σσον καὶ ἑκατοστὰν καὶ τρια-
20 κο[στὰν | ἐν] τῶι Πεταγειτνίωι[11] μηνὶ πρὸ τᾶς δε[κάτας, ‖ τὸ δὲ] ἥμισσον ἐν τῶι Διονυσίωι πρὸ [τᾶς δεκ|άτα]ς. ἐπ[εὶ δ]έ κα[13] τὰν τιμὰν πᾶσαν κα[τα|βάλη]ι,[14] ἀντεθησεῖται·[15] τὸ δὲ ἀνάλωμα [τὸ ἐς | τὰ]ν ἄνθεσιν παρέξει αὐτὸς ἑαυτῶι. [κοσ|μεῖν][16] δὲ τὸν ἱερῆ
25 τὸν ναὸν κατ' ἀμέ[ραν. ἐπι‖μέ]λεσθαι δὲ αὐτὸν καὶ τᾶς στοιᾶ[ς τᾶς | πο]τ τῶι[17] Ἀσκλαπιείωι ὅπως καθαρ[ὰ ἦι. | τὰ]ς δὲ ποθό-δου[18] ἄρξει μεὶς Μαχανε[ύς[19]. | τιμ]ὰ ἱερωτείας σὺν ἑκατοστᾶι

---

emere, praeterea vero nemini permittitur, ut alii emat sacerdotium quam sibi ipsi. 6 Sic haec vox praeterea in uno titulo Chalcedonio scripta est, quem edidit E. Curtius Monatsber. der Akad. zu Berlin 1877 p. 474 n. 2. 7 Supplevi. 8 Et scriptura αἰσιμνᾶν et ea vis huius vocabuli, qua de praesidibus senatus usurpatum respondet Attico πρυτανεύειν, Megarensium colonorumque propria est (cf. 2148. 2522[25]). 9 Supplevi. 10 I. e. ἢ ἄλλοθι κἂν ὁπουοῦν. 11 In compluribus civitatibus Doricis, veluti apud Rhodios et Coos, mensis Πεταγείτνιος (Πεταγείτνυος, Πεδαγείτνιος) erat, nomine certe respondens Metagitnioni Attico. Quem quum in Chalcedoniorum fastis item fuisse ex hoc titulo didicerimus, Latichefflus cum videret in mensium Byzantiorum quibus iisdem Chalcedonios quoque usos manifestum est serie ante ipsum Dionysium lacunam esse, summa cum probabilitate coniecit, illic Petagitnium collocandum esse, ut respondeat fere Ianuario anni Iuliani. 12 Dionysius mensis etiam in titulo Chalcedonio C. I. G. 3794 est. Quem cum Boeckhius repetivisset ex fastis Bithynicis, demonstravi potius vice versa ex ea anni forma, quae fuisset antiquitus apud Chalcedonios, hoc nomen in fastos Bithynicos aetatis Romanae transiisse. Quod quum probaret L., monuit, quod me fugerat, Byzantiis tribui eundem mensem in Papiae glossario, atque ibi quidem cum Februario anni Iuliani comparari. 13 Supplevi. ἐπ[ὶ δ]έκα K., ut spectet ad enuntiatum antecedens. 14 Supplevi. 15 ἀνατιθέναι, ἄνθεσις de sacerdote inaugurando dictum videtur. Vocabuli usus inde fortasse repetendus, quod sacerdos sellae cuidam in delubro positae imponebatur similiter atque in episcoporum inauguratione fieri solet. Neque veri dissimile est, ad tales sacerdotum institutiones pertinere ἐνθρονισμούς, quorum inter Pindari carmina mentio fit. 16 Supplevit L. Ipse καθαίρει]ν conieceram, quod spatii rationibus minus bene convenit. 17 Supplevit L. ἐν] τῶι Kum. Sed initio Γ exstare L. testatur. 18 De reditibus cum sacerdotio coniunctis intellexeram, nequedum me eius interpretationis paenitet, etsi postea L. aliam sagaciter sane excogitatam protulit: nempe πόθοδον (πρόσοδον) ipsa officia sacerdotis quae ad cultum dei spectarent significare. At etsi hoc vo-

30 κ[αὶ τρια|κο]στᾶι δραχμαὶ πεντακισχίλιαι [----||κον]τα ὀκτώ, τέτορες ὀβολοί. ἐπρία[το--|--]τρις Μηνίου.

---

cabulum de eiusmodi rebus usurpari non est negandum, tamen non putaverim hunc collectivum usum, ex quo ἡ πόθοδος comprehendat omnia quae sacerdoti facienda sunt, exemplis confirmari posse; immo πρόϲοδος definite unam pompam aut supplicationem indicat. Quod autem L. dicit in mea interpretatione plurali πόθοδοι opus fuisse, id certissimis exemplis refellitur: cf. 246, 45. 350, 6. Dem. XXIII, 110. XXVII, 29. Isaeus XI, 43, et maxime Ἀθήν. IV p. 112 n. 4 εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δότω ὁ ἄρχων Ἀδείμαντος δέκα δραχμὰς ἐκ τῆς κοινῆς προϲόδου τῶν τοῦ θεοῦ χρημάτων καὶ εἰς θυσίαν πεντεκαίδεκα δραχμάς. Neque quae L. docuit de mense Machaneo (not. 19) mihi huic interpretationi obstare videntur. Nempe mensium Machanei, Petagitnii et decem primorum Dionysii dierum reditus asservantur ut deinde sacerdos recens institutus eos accipiat. 19 Corcyrae eundem mensem fuisse titulus C. I. G. 1845 testatur. Qui mensis quum manifesto nomen acceperit a Iove Machaneo, huius cultum, quem Paus. II, 22, 2 Argivis tribuit, eis cum vicinis Corinthiis et Megarensibus communem fuisse apparet. Laticheff monuit apud Papiam idem nomen leviter corruptum (*Machamos*) inter Byzantiorum menses exstare et cum Decembri Romanorum componi; quare cum ego proximum post Dionysium locum ei tribuissem, hos tres menses hoc potius ordine se excipere: Μαχανεύς, Πεταγείτνιος, Διονύσιος. Ceterum cf. not. 18.

---

370 Lapis a tribus partibus inscriptus (*a* in latere sinistro, *b* in fronte, *c* in latere dextro), inventus Erythris, exstat Smyrnae in museo scholae evangelicae. Edd. Fontrier et Earinos, Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγελικῆς σχολῆς I Smyrnae 1875. Ex ectypo chartaceo O. Rayet Revue archéologique XXXIV (1877) p. 107 sqq.

a

-------ογέ[νη]ς[1] [-----|----- Πυθ]οχρήστου[2]· Η-----|--
---- Ἑρμησίλεως Μέντο[ρος, ἐγγυ|ητὴς Δημή]τριος Ἀπελλίου.

Litterae volgares praeter ΞΖ. Medio ferè saeculo a. Chr. tertio incisum iudicat R. Accuratius aetatem duorum certe qui hic recensentur hieropoeorum, Hegesagorae (v. 158) et Apaturii (v. 94. 99) definivi tituli 159 ope, ex quo apparet eos paucis post 278 a. Chr. annis in magistratu fuisse. Cf. Hermae XV p. 609. 1 ...ΟΙΕ.-Ε 2 Dei alicuius, cuius sacra oraculi Delphici iussu instituta sunt. Cuius generis cum complura exempla

5 Ἀφροδ[ίτης-------||-----] ΗΔΔΔ· ἐπώνιον· Γ.[3] Ἀ[---
--|----- δ]ώρου, ἐγγυητὴς Βακχύλος | ---------Διοσκόρων·
ΗΗΗΗΠ· ἐπώνι[ον Δ-|------ Ἡ]νιόχου, ἐγγυητὴς Μητρᾶς
10 Μ[-----|---ἥ δ]ε ἐπεπράθη[3]· Ἑστίας Τεμενίας [-----||-
--ἐπ]ώνιον· Δ· Ἀντίπατρος Ἀπολλοδώ[ρου ----- | ----] Πρη-
ξᾶς Εὐβούλου καὶ ἐπεπράθη ------- | ----- ἐπώνιον· Γ
Ἡρακλέος[4]· Ἀντίπατρο[ς τοῦ δεῖνος | ἐγγυητ]ὴς Ἐπίκουρος Στε-
φάνου. διασ[υστά|σεις[5] ἱ]ερητειῶν ἐφ' ἱεροποιοῦ
15 Φανοτίμο[υ || μηνὸς ------]νος· Δαμασίστρατος Ἑκατωνύ-
μου | [Ἑκατων]ύμωι Δαμασιστράτου διασυνέσ|[τησεν ἱ]ερητείαν
ἣν ἐπηγοράκει ἐπὶ Δ---|------ Βάκχωνος ἐφ' ἱεροποιοῦ

---

in hoc indice sint (Ἀφροδίτη Πυθόχρηστος v. 75. 160. Δημήτηρ καὶ Κόρη v. 98, Διόνυσος v. 145), quod potissimum nomen hoc loco restituendum sit non liquet. 3 Eponia hic aliter computantur quam apud Athenienses (n. 37 sqq.). Si pretium est inter quinquaginta et centum, duae, si inter centum et ducentas, quinque, denique si inter ducentas et mille, decem drachmae persolvuntur. R. Pretiorum quae mille drachmarum summam excedant iniuria R. p. 125 init. duo modo exempla exstare dicit. Immo quinque sunt, 1300 dr. (v. 64), 1921 dr. (v. 86), 2400 dr. (v. 43), 4600 dr. (v. 102), 4610 dr. (v. 92). Primo loco viginti, reliquis omnibus praeter v. 86, ubi omnino nulla eponii mentio fit, quadragenae drachmae eponii loco numeratae scribuntur. Quare videtur pretio 1000—2000 drachmarum eponium viginti, pretio 2000—10000 eponium quadraginta drachmarum constitutum fuisse. Quae proportio etsi per se admodum mira est, tamen accurate respondet ei quae inter 100—200 et 200—1000 drachmarum eponia intercedit. 3 Hucusque ἱερατεῖαι πραθεῖσαι enumeratae fuerunt, sequuntur ἐπιπραθεῖσαι. Quid inter utrumque genus venditionis intersit, R. demonstravit usus v. 106 εἰ μὲν ἔστιν ἱερεύς, ἐπιπωλεῖται, εἰ δὲ μὴ ἔστιμ, πωλεῖται; nempe si sacerdotium mortuo sacerdote vacat, civitas id denuo vendit (πωλεῖ), at si quis vivus sacerdotium quod emit alteri vendit, is ἐπιπωλεῖν dicitur. In illis sacerdotiis quum ipsum pretium in aerarium redigatur, eponium non est nisi accessio quaedam pretii, in his vero pretium ad privatum qui vendit, eponium ad rempublicam pervenit. Id unum dubites, num recte R. statuerit, sacerdotia hereditaria fuisse, ut emptore mortuo ad eius heredes pervenirent. Neque enim facile est intellectu, quomodo si ita fuit tantus sacerdotiorum numerus in civitate mediocri exiguo temporis spatio venire potuerit. Quare probabilius videatur, ad vitae tempus veniisse, ut Halicarnassi factum testatur titulus 371, 8. At fatendum est, quae v. 150 sqq. de Aristomenis Metrodori f. sacerdotio narrantur, necessario de sacerdotio hereditario intellegenda esse. 4 Cf. 160[3]. 5 Quomodo διασυνιστάναι differat ab ἐπιπωλεῖν, non facile est dictu; *cessionem* interpretatur R., qui recte adnotat, ubique in hoc titulum eum, cui quis διασυνίστησιν ἱερητείαν, heredem ipsius esse. Si igitur sacerdos ei, ad quem

20 Πυθοκρίτου | [Ἀπό]λλωνος Καυκασέως[6] καὶ Ἀρτέμιδος Καυ||[κασί]δος καὶ Ἀπόλλωνος Λυκείου καὶ Ἀπόλ|[λω]νος Δηλίου καὶ ποταμοῦ Ἀλέοντος[7], | [ΗΗ]ΔΔΓ, ἐπώνιον· Δ, ἐγγυητὴς Ἐπί-πτω|[τος] Καλλιστράτου. ἐφ' ἱεροποιοῦ Ἑρμο|[κλ]είτου,
25 μηνὸς Ληναιῶνος, αἵδε ἐπεπρά||[θησ]αν ἱερητεῖαι ἐπ' ἐξεταστῶν[8] τῶμ μ[ε|τὰ Ὑ]ψικλείους καὶ Θευδότου· Ζηνὸς | [Φη]μίου καὶ Ἀθηνᾶς Φημίας· ΗΔΔΔΔ, ἐπ[ώ|νιο]ν Γ, Πολυπείθης Φαννο-
30 θέμιδος, ἐ[γ|γυ]ητὴς Κρίτος Θευκρίτου. Ἀθηνᾶς Νίκη[ς || Η]ΔΔ, ἐπώνιον Γ, Δημήτριος Ἀριστάρχο[υ, | ἐγγ]υητὴς Τηλέμαχος Ἀθηνογένου. Ἀθ[η|νᾶς ----]ας [Η]ΔΔ, ἐπώνιον ⊢ ⊨, Πυθο-κλῆς | [Ἀκέσ]τευ[9], ἐγγυητὴς Ἱεροίτας Ἱερογένου. | [Ἐνυ]οῦς καὶ
35 Ἐνυαλίου ΗΔΔ, ἐπώνιον Γ, || [Πυθ]οκλῆς Ἀκέστευ, ἐγγυητὴς Ἱεροίτας Ἱερ[ο|γέ]νου. Διασυστάσεις ἱερητειῶν ἐφ' ἱερο-πο[ι|οῦ] Φανοτίμου, μηνὸς Ἀνθεστηριῶνος | [τ]ρίτῃ ἐξιόντος· Ἰατροκλῆς Ἡρακλεώτου | [Ἀρ]ιστείδῃ Ἰατροκλείους διασυνέστη-
40 || [σε] τὴν ἱερωσύνην Ἀφροδίτης τῆς ἐ[ν | Ἐμβ]άτωι[10] ἣν ἐπηγο-ράκει ἐπὶ Κηφισίωνι [τοῦ | δεῖνος] ἐφ' ἱεροποιοῦ Μήτρωνος, ΧΧΔΔΔΔ, | [ἐπώ]νιον ΔΔΔΔ, ἐγγυητὴς Ἰατροκλῆς | [Ἡρα-
45 κ]λεώτου. ἱερητεῖαι ἐπιπωλη||[θεῖσ]αι ἐφ' ἱεροποιοῦ Ἑρμοστράτου, | [μηνὸ]ς Ποσιδεῶνος ὀγδόηι ἐξιόν|[τος· Δή-μ]ητρος ἐγ Κολωναῖς[11] ἑξα[κο|σίων], ἐπώνιον δέκα, Μητρόδ||[ωρος τοῦ δεῖνος· ἐ]γγυητὴς [ὁ δεῖνα---]

b

50 [αἵδε ἐπράθησαν] ἱερ[η]τεῖ[αι | ἐφ' ἱεροποιοῦ τοῦ δεῖνος------] Ἀχιλλέως, Θέ|[τιδος, Νηρεΐδων ----- ἐπώ-

---

eo mortuo hereditate perventurum erat sacerdotium, iam vivus, sive pretio accepto sive gratis, id tradit, διασυνίστησις est, si alii cuilibet vendit, ἐπίπρασις. 6 Καύκασα portus insulae Chii est, quo Megabates a. 501 a. Chr. naves appulit; Herodot. V, 33. R. Ceterum in deorum cultu multa Erythraeos cum Chiis communia habuisse non mirum est, quum idem de dialecto testetur Herodotus I, 142, neque desint in titulis vestigia quibus eius testimonium confirmetur. 7 Cf. Plin. N. hist. V, 29 (31), 117: *iuxta eas* (*Erythras*) *fuerunt oppida — nunc est Aleon fluvius.* XXXI, 2(10), 14 *Erythris Aleon* (libri *Aleos* aut *Alios*) *amnis pilos gignit in corporibus.* R. 8 Cf. 160, 2. 190, 1. 14. 9 Supplevi ex v. 35. 10 Supplevit R., monens Ἔμβατον locum in agro Erythraeo situm commemorari a Thucyd. III, 29, 2. 32, 1 Polyaeno III, 9, 29, Stephan. Byz. s. v., qui provocat ad Theopompi Hellenica. 11 Cf. Strabo XIII p. 589 Ἀναξιμένης δὲ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ φησὶ λέγεσθαι Κολωνάς. R.

νιον------]αῖος Ἀλκιμάχου, | [ἐγγυητὴς ὁ δεῖνα -----]θέμιδος. αἵδε ἐπεπράθησα[ν·] | ----------ἐπώνιον ⊢,
55 Ἀριστ[ῆ]ς Ἀριστε[ῦ], ‖ [ἐγγυητὴς Θεόπομπος] Δ[η]μώ[ν]α[κτ]ος. Γῆς Δ, ἐπώνιον [⊢, | ὁ δεῖνα Φαννν]α[θ]έμιδος, ἐγ[γυη]τὴς Ἀναξίπολις | [-------Ἀφρ]οδίτης Πανδήμου ΗΗ, ἐπώνιον [Δ, | Ἀριστῆ]ς Ἀριστεῦ, ἐγγυητὴς Ἀλέξανδρος | [..... Ἑστί]ας
60 Τεμενίας ΗΓ, ἐπώνιον Γ, Ἱερο‖[τας Ἱέρω]νος, ἐγγυητὴς Δημήτριος Ἀριστάρχου. | ------ Ἐπιμάχου ΗΗ, ἐπώνιον Δ, Ξενόφιλος | ------, ἐγγυητὴς Φιλιστῆς Ἑρμώνακτος. αἵδε | [ἐπράθη]σαν ἐφ' ἱεροποιοῦ Ἐπιγόνου· Δήμητρος ἐγ
65 Κ[ο]λωναῖς] ΧΗΗΗ, ἐπώνιον ΔΔ, Τρέφων Σίμου, ἐγγυη‖[τὴς] Ζῆνις Φιλίσκου. Ἑστίης Βουλαίης ⊢ΗΗΗΔΔΔ, | [ἐπώ]νιον Δ, Δημήτριος Ἀπελλίου, ἐγγυητὴς Ἀπολλών|[ιος] Ζωπύρου. Ἀβλαβιῶν[12] ΗΗΗΗ, ἐπώνιον Δ, Φιλίσκος | [Π]υθίκοντος, ἐγγυητὴς Ζηνόδοτος Μύτωνος. Διὸς | Ἀποτροπαίου καὶ Ἀθηνᾶς
70 Ἀποτροπαίας ⊢⊢⊢, ἐπώνιον ⊢[⊢,] ‖ Ἀριστῆς Ἀριστεῦ, ἐγγυητὴς Θεόπομπος Δημώνακτο[ς]. | Δήμητρος καὶ Δήμητρος Κόρης[13] Η⊢ΔΔΔΔ, ἐπώνιον Γ, | Ἑκατώνυμος Χρυσίππου, ἐγγυητὴς Ἑκατᾶς Γνώτου.[14] | Διονύσου ⊢ΔΔΔ, ἐπώνιον ⊢⊢, Θεύξενος Θρασυμ[ά]|χου, ἐγγυητὴς Πρύτανις Εἰρηνάδος[15]. Ἀφροδίτης
75 ‖ Πυθοχρήστου[16] ΗΗΗ, ἐπώνιον Δ, Ἡρακλέωτης Ἡ[ρο]|σῶντος. Ἀχιλλέως, Θέτιδος, Νηιρεΐδων ⊢ΔΔΔ, ἐπώ[νι]|ον ⊢[⊢], Κ[τη]σικράτης Ἐπιγένου, ἐγγυητὴς Ἀθην[ίων?] | Ζωπυρίωνος. Ἀπόλλωνος ἐγ Κοίλοις[17] ⊢ΗΗΗΗ, ἐπ[ώ]|νιον Δ, Πύ-
80 θερμος Ἀριστάρχου, ἐγγυητὴς Ἡρόδο‖τος Εὐπαθίδου. Ποσει-

---

12 Euphemismum quendam in hoc nomine inesse iure adnotavit R., neque dissimile veri esse Erinyas significari, quae Athenis simili euphemismo Εὐμενίδες dicuntur. 13 Nomine Δημήτηρ Κόρη confirmari, quod Ed. Gerhardus (Auserl. Vasenb. I tab. 54. II tab. 77. 131) ex quibusdam vasorum fictilium picturis demonstrasset, nonnunquam Proserpinam eandem haberi cum Cerere, adnotavit R. At hic non Δημήτηρ Κόρη commemorari videtur, sed Δήμητρος κόρη. Sic vocatur Proserpina, ut Castor et Pollux Διόσκοροι audiunt. Atqui ubi coniunctim mater et filia recensentur, genetivo non opus est, ut plerumque Δημήτηρ καὶ κόρη '*Ceres cum filia*' dicatur, qua ex coniunctione demum is usus natus est, ex quo Proserpina etiam sola voce Κόρη, quae plane in nominis proprii naturam abiit, significatur. 14 Praetor anno Hegesagorae hieropoei (159, 6. 27). 15 Cf. 344[28]. 16 Cf. not. 2. 17 Cf. Herodot. VI, 26: καὶ Χίων φρουρῇ οὐ προσιεμένῃ μιν συνέβαλε ἐν Κοίλοισι καλεομένοισι τῆς Χίης χώρης. R.

δῶνος Φυτα⟨ι⟩λμίου[18] ΗΔΔΔΓ⊢, | ἐπώνιον [Γ], Ἐπίγονος Ἀστυκράτευ, ἐγγυητὴς Κρ[α]τίδημος Παρμεινιτάδος. Κόρης Σωτείρης ΗΗΗΗ⊢⊢, | ἐπώνιον Δ, Χάρης Χάρητος. Μητρὸς Μεγάλης | ΗΗΗΗ[ΗΔΔΔ, ἐπώνιον Δ, Μολίων Διονυ-
85 σίου, ἐγγυη||τὴς Φανόπολις Μενεκλείους. αἵδε ἐπεπωλήθησαν | [ἐ]π' Ἀ[γα]σικλείους· Ἡρακλέους ΧΓΗΗΗΗΔΔ⊢· | [Θ]εόφρων Δημητρίου, ἐγγυητὴς Ἑρμήσιος Ἑρμησιάνακτο[ς. | Ἀγ]αθῆς Τύχης Η· [Ἐ]λπήνωρ Ἀπολλωνίου, ἐγγυη||[τὴ]ς Πα-
90 τρεὺς Ἀπολλωνίου. Δήμητρος καὶ Κόρης || [Πυ]θοχρήστου[19] Η ΗΔ· Ἑκατώνυμος Χρυσίππου, ἐγγυ|[η]τὴς Ἑκατᾶς Γνώτου[20]. ἥδε ἐπεπράθη ἐπὶ Θευδώρου τοῦ | [Μ]ήτρωνος· Ἑρμοῦ Ἀγοραίου ΧΧΧΧΓΗΗΔ, ἐπώνιον | ΔΔΔΔ, Μολίω[ν Δι]ονυσίου, ἐγγυητὴς Ἄρατος Μητροδώρου. | αἵδε ἱερητεῖαι ἐπράθησαν ἐφ' ἱεροποιοῦ Ἀπατουρίου[21], μηνὸς Λη-
95 ||ναιῶνος· Κορυβάντων Εὐφρονιείων καὶ Θαλείων[22] ἐπὶ Θάλεω Ἰσέως ἔ|[τει]σεν Ἀντίπατρος Ἀγασικλείους ΓΗΗ⊢, ἐπώνιον Δ, ἐγγυητὴς | Ἡρόδοτος Ἀρχέοντος. Τῶν Ἀνδρείων[23] ἠγόρασεν Ἀριστοκλῆς Ἀδε[ι]||μάντου δραχμῶν Η[ΔΔΔ, ἐπώνιον Γ, ἐγγυητὴς Σώισιμος | Ἀριστοκλείους. αἵδε ἐπεπράθησαν ἐφ'
100 ἱεροποιοῦ Ἀπατουρίου, μηνὸς || Ληναιῶνος· Ἀπόλλωνος Ἐναγωνίου ΗΗΔΔΔ, ἐπώνιον Δ, | Σῖμος Ἀπολλωνίου[24], ἐγγυητὴς Βακχύλος Μητροδώρου. Ἑρμοῦ | Ἀγοραίου ΧΧΧΧ ΓΗΗ, ἐπώνιον ΔΔΔΔ, Μολίων Διονυσίου, ἐγγυ|ητὴς Φανόπολις Μενεκλείους. Ἀπόλλωνος ἐν Σαβηρίδαις Η[, | ἐπώνιον
105 Γ, Φαναγόρας Ἀπολλοδότου, ἐγγυητὴς Ἀπολλόδοτος || Φανα-

---

18 Neptunum Phytalmium compluribus locis scriptorum Graecorum commemorari, eumque Troezene templum habuisse (Paus. II, 32, 8) adnotat R. Praeterea ex titulis discimus eum Athenis (C. I. Att. III 269) et Rhodi (n. 375, 2) cultum esse. 19 Cf. not. 2. 20 Cf. not. 14. 21 Paullo post annum 278 a. Chr. cf. 159[1]. 22 Cognomina repetenda esse ab hominibus qui haec sacra instituissent, Foucartus apud R. demonstravit similibus exemplis ex Rhodiorum sacris collatis. Atque Κορυβάντων Θαλείων quidem cultum initio tertii a. Chr. saeculi demum institutum esse ex hoc loco colligas. Nam illis ἐπὶ Θάλεω Ἰσέως, etsi rectius sane dativus ἐπὶ Θαλῇ scriberetur (ut v. 44 ἐπὶ Κηφισίωνι), videtur indicari Antipatrum Thaletis successorem fuisse in sacerdotio, ut idem Thales qui instituit simul primus sacerdos fuisse videatur. Nam temporis nota illud ἐπὶ Θάλεω esse nequit propter antecedentia αἵδε ἱερητεῖαι ἐπράθησαν ἐφ' ἱεροποιοῦ Ἀπατουρίου. 23 Nempe Κορυβάντων. Cf. v. 105. 24 Praetor Hegesagorae hieropoei anno (159, 4. 25).

γόρου. Κορυβάντων Θαλείων, Ἀνδρείων[25] HΡΔΔΔΓ, ἐπώνιον [Γ,] | Ἡνίοχος Ἡνιόχου, ἐγγυητὴς Μητρόδωρος Μητροδώρου. Διὸς Ἐλε[υ|θ]ερίου, εἰ μὲν ἔστιν ἱερεύς, ἐπιπωλεῖται, εἰ δὲ μὴ ἔστιμ πωλεῖται[26], | ----, ἐπώνιον ΔΔ· Βακχύλος Μητροδώ-
ρου, ἐγγυητὴς Σῖμος Ἀπολλωνίου. | [αἵδε ἱ]ερητεῖαι ἐπρά-
110 θησαν ἐφ' ἱεροποιοῦ Ζηνοδότου, μηνὸς Λην[αιῶνος· Δι]ὸς Βασιλέως HHΔΔΔ, ἐπώνιον Δ, Μέδων Μέ[δον]τος, ἐγ[γυ|ητὴς Ἱ]ερογένης Ἡροδώρου. Βασιλέως Ἀλεξάν[δρου[27]-- --- | ἐπώνιον---] ΔΔ· Θεοφάνης Ἡροδότου, ἐγγυ[ητὴς ---- -----]

c

115 -----ω------|------τος Κτησικράτου. Διὸ[ς || Ἀποτ]ροπαίου καὶ Ἀθηνᾶς Ἀποτ[ρο|παί]ας HΡ, ἐπωνίου Γ, Καλλίας [Καλ|λίο]υ νεώτερος, ἐγγυητὴς Μη[τρό|δ]ωρος Διοφάντου.
120 αἵδε ἱερητεῖαι ἐπεπράθησαν ἐπὶ [ἱε]||ροποιοῦ Ἡρακλεώτου μηνὸς Λην[αιῶ]|νος· Διοσκόρων Ἀστύνους Εὐθύ[νου | κ]αὶ ἐπίτροπος Νοσσὼ Σίμου καὶ κ[ύριος | Ν]οσσοῦς Θεόφρων Δημητρίου[28]· HH.., | ἐπ]ώνιον Δ, ἐγγυητὴς Θεό-
125 φρων Δη[μη||τ]ρίου. ἱερατέαι αἱ πραθεῖσ[αι] | καὶ ἐπιπραθεῖσαι ἐπὶ ἱερο[ποιοῦ] | Πυθέου· Ἥρας Τελείας ΓΗ, | ἐπώ(νιον) Δ, Διονυσόδωρος Ἀριστομ[ένους], | ἐγγυ(ητὴς) Διονύ-
130 σιος Ἀριστομέν[ους]. || Θεῶν Προκυκλίων[29] HHHH, ἐπώ(νιον) [Δ], | Μενεκλῆς Φανοπόλιδος, ἐγγυ(ητὴς) Καλλία[ς Κ]αλλίου. τῶν ἐπιπραθεισῶν· | Ἥρας Τελείας HHΡI, ἐπώ(νιον Δ,|

---

25 Cf. not. 23. 26 Ignoratur in praesentia, utrum sit sacerdos necne. Quare sacerdotium ea condicione venit, ut pretium, si postea compertum sit esse sacerdotem, ad hunc perveniat, sin minus, in aerarium publicum redigatur. R. 27 Magnam Alexandro gratiam debebant, quia instituerat fossa per isthmum paeninsulae in qua urbs sita erat ducta insulam efficere, quod opus sane nunquam perfectum est. (Paus. II, 1, 5. Plin. N. hist. V, 29 (34), 116). Summam huius sacerdotii dignitatem fuisse ex pretii magnitudine, usque ad imperatorum Flaviorum aetatem Alexandri cultum mansisse ex titulo apud Lebas-Wadd. Asie 57 cernimus. R. 28 Pro filio impubere mulier, in cuius tutela est, emit, sed haec ipsa propter sexum id facere non potest nisi assentiente Theophrone, qui eius est κύριος. R. Tutelam a muliere geri ab Atheniensium quidem legibus alienum esse, sed civitatium Asianarum leges omnino multo maiora iura tribuisse feminis, quam Atticas, monuit R. Dareste apud R. 29 Dei ceteroquin ignoti; sed mensis Προκύκλιος est apud Aetolos (Wescher-Foucart

135 [Φύ]λαρχος Αὐτονόμου, ἐγ(γυητὴς) Καλλίω[ν ‖ Φ]υλάρχου. Θεῶν Προκυκλίων ΗΓ, | [ἐ]πώ(νιον) Γ, Μητρόδωρος Διοφάντου, | [ἐ]γγυ(ητὴς) Καλλίας Καλλίου. | [Ἀ]ρτέμιδ⟨ωρ⟩ος Φωσφόρου Ρ
140 ... | [ἐπώ(νιον) ... Ζωπᾶς Ζωπάδος, ἐγγυ(ητὴς) Καλλίω[ν ‖ Φυ]λάρχου. Εἰρήνης ΓΡ, ἐπώ(νιον) Δ, | [Διο]νύσιος Ἀριστομένου, | [ἐγ]γυ(ητὴς) Διονυσόδωρος Ἀριστομένο[υ. | Ἑρμοῦ Πυλίου Ἁρ-ματέως ΗΗΡΔΔ, ἐπ[ώ(νιον) Δ, | Φύ]λαρχος Καλλίωνος, ἐγ-
145 γυ(ητὴς) Καλλί[ων ‖ Φ]υλάρχου. Διονύσου Πυθοχρήστου[30] ΗΓ, | ἐπώ(νιον) Γ, Ἡγέμων Μητροφάνου, ἐγγ(υητὴς) | Παρμενίσκος Πυθεῦ. Διονύσου | Βακχέως Η, ἐπώ(νιον) Γ, Ἀγασικλῆς |
150 Ζωπύρου, ἐγγυ(ητὴς) Ἀριστοκλῆς Ἀδημᾶ. ‖ Ἀρισταγόρη Διονυ-σοδώρου με[τὰ τοῦ] | παιδὸς Διονυσοδώρου τοῦ Ἀρισ[το]|μένου, κληρονόμος οὖσα τ[ῶν][31] | Ἀριστομένου τοῦ Μητροδ[ώ] | ⟨εκεν τὴγ
155 γυναικείαν ἠγορα[32]⟩ ‖ ρου κατὰ διαθήκην διασυνίσ|στησιν[33] ἱερη-τείαν ἣν ἠγόρα|σεν Ἀριστομένης Μητρο[δώ|ρ]ου ἐπὶ ἱεροποιοῦ
160 Ἡγησαγόρ[ου[34]] | μηνὸς Ληναιῶνος τριακάδι, ‖ Ἀφροδείτης Πυ-θοχρήστο[υ[35], | δ]ραχμῶν ΗΔΔΔ καὶ ἐπωνίου [Γ | Ἀ]πολλω-νίωι Ἀριστομένου· | [ἐγ]γυητὴς Ἀπολλωνίου | [Δι]ονυσόδωρος Ἀρι-
165 στομένο[υ]. ‖ [ἐ]γγύ(α)ι[36] ἱερητειῶν τῶμ πραθεισ[ῶν].

Inscr. Delph. 316. 323). Ex Hesychii glossa προκυκλίς· προμνήστρια colligas, deos nuptiales esse. R. 30 Cf. not. 2. 31 Supplevi. Τ◡ lapis. το[ῦ] R., contra sermonis usum. 32 Quomodo factum sit, ut hoc versu interposito tenor tituli turbaretur, difficile est dictu. R. sumit, lapicidam cum non satis intellegeret enuntiatum et corruptum suspicaretur, unius versus spatium vacuum reliquisse, ubi postea emendatius incideret. At cum incepisset hanc emendationem, intellexisse ea non opus esse et iam oblitum esse delere quae inciderat. At illa --εκεν τὴγ γυναικείαν ἠγόρα-- quomodo tandem a lapicida emendandi enuntiati causa cui interposita sunt incisa esse credibile est? Immo haec plane alius tituli atque argumenti sunt, ut conicias illum unum versum iam in lapide fuisse priusquam hic titulus incideretur. Tum sane sumendum est, antea hunc lapidem a dextra et sinistra cum aliis eiusdem formae ita coniunctum fuisse, ut continuus tituli versus per plures lapides scribi posset; nam quae exstant ab utraque parte manca sunt. 33 Cf. not. 5. 34 Paucis post 278 a. Chr. annis (cf. 159[1]). 35 Cf. not. 2. 36 Emendavi. ΓΓΥΗΙ lapis. ἐγγύη R. in exemplari minusculis litteris expresso. Sane quo spectet hic index, non facile dicas. Nam neque quicquam infra scriptum fuisse indicat R., et iam in laterculo venditionum unicuique ascriptum est fideiussoris nomen.

---

371 Marmor subcaeruleum, Halicarnassi. Ex apographo

I. G. Werninckii a Bröndstedio accepto ed. Boeckh Ind. lect. Berol. aest. 1830. Bullettino dell' Inst. arch. 1830 p. 218. Alio apographo exemplaris Werninckiani a Duboisio accepto usus ed. idem C. I. G. 2656. Cf. quae de titulo exposuerunt K. Keil zur Sylloge Inscr. Boeot. (Jahrb. f. Phil. Suppl. IV) p. 618 et W. Dittenberger Hermae XVI p. 171 sqq.

['Επὶ ν]εωποιοῦ Χαρμύ(λ)ου[1] (τ)οῦ[2] Διαγόρου, μηνὸς Ἡρα(κλ)[ε]ίου[3], | πρυτανείας τῆς μετὰ Μενεκλεῦς τοῦ Φορμίωνος, | [γρ](α)μματεύοντος[4] Διοδότου τοῦ Ἡλ(ι)ονίκου[5], ἔ[δ]οξε (τῇ) | [βουλ]ῇ καὶ τῶι
5 δάμωι, γνώμῃ πρυτάνεων· [ὁ] πριάμ(ε)||[νος[6] τ]ὴν ἱερητείαν τῆς 'Αρτέμιδος τῆς Περ(γα)ίας[7] π|[αρ]έξεται(ι ἱ)έρειαν[8] ἀστὴν ἐξ ἀστῶν ἀμφοτέρων ἐπὶ | [τ]ρεῖς γενεὰς γεγενημένην καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς | μητρός[9], ἡ δὲ πριαμένη ἱεράσεται ἐπὶ (ζ)ωῆς[10] τῆς αὐτῆ[ς] | καὶ θύσει τὰ ἱερὰ τὰ δημο[τελέ]α καὶ τὰ ἰδιωτικά,
10 καὶ λήψε||ται τῶν θυομένων δημοσίαι ἀ(φ')[11] ἑκάστου ἱερείου κω|λῆν καὶ τὰ ἐπὶ κωλῆι νεμόμενα καὶ τεταρτημο(ρ)ί|δα[12] σπλάγχνων καὶ τὰ δέρματα, τῶν δὲ ἰ(δ)ιωτι|(κ)ῶν[13] λήψεται κωλῆν καὶ τὰ ἐπὶ κωλῆι νεμόμενα | καὶ τεταρτημορίδα σπλάγ-
15 χνων. τοὺς δὲ ταμ||ίας διδόναι τοῖς πρυτάνεσιν εἰς τὴν θυσίαν | τῆς 'Αρτέμιδος ἐντελε(ῖ)ς[14] δραχμὰς τριάκον|τα. παρασκευά-

---

Litterae volgares praeter ΞΠ; semel (v. 4) in voce ΜΗΝΟϹ sigma lunatum est. 1 ΧΑΡΜΥΔΟΥ 2 ΡΟΥ 3 ΗΡΑΙΑ.ΙΟΥ 4 ΔΜ ΜΑΤ 5 ΗΛΟΝΙΚΟΥ. Emendavit Keil, quum Boeckh 'Η(δ)ονικοῦ legisset. Quod nomen num omnino fuisset in lingua Graeca, dubitavit Keilius, iniuria fortasse. At certe talia nomina propria in -κός cadentia perrara sunt ante Romanorum aetatem; unde apparet 'Ελλάνικος, non 'Ελλανικός pronuntiandum esse antiqui illius scriptoris nomen. 6 Supplevi. ΠΡΥΤΑΝΕΩΝ ΠΡΙΑΜΟ lapis. πρυτάνεων· πριαμ[έ]νη τὴν ἱερητείαν Boeckh. Keilius haec sic refinxit: γνώμη πρυτάνεων· πρία[σθαι | τ]ὴν ἱερητείαν τῆς 'Αρτέμιδος τῆς Περ(γα)ίας [ἐνδ]έξεται(ι ἱ)έρειαν; in quibus praeter ἐνδέξεται a solemni talium decretorum sermone alienum vel maxime offendit ἱέρειαν. Perperam enim dicitur 'sacerdotium emere liceat sacerdoti', quum empto demum sacerdotio mulier sacerdos fiat. Immo haec sic intellegenda: Si vir emet, is (ὁ πριάμενος) mulierem civem instituet sacerdotem, si mulier emet, ea (ἡ πριαμένη) ipsa sacerdotio fungetur ad vitae tempus. 7 ΠΕΡΙΧΙΑΣ 8 ΕΞΕΤΑΓΕ ΡΕΙΑΝ 9 Similiter Athenis lege cautum erat ut archontes essent Ἀθηναῖοι ἑκατέρωθεν ἐκ τριγονίας. Poll. VIII, 85. 10 ΞΩΗΣ 11 ΑΣ 12 ΜΟ ΩΙ||ΔΑ 13 ΙΑΙΩΤΙ|ΜΩΝ 14 ΕΝΤΕΛΕΣ. Emendavit Keil coll. Thuc. VIII, 29 ἐβούλετο τριώβολον διδόναι· ἢν δὲ κελεύῃ, δώσειν ἔφη ἐντελῆ τὴν δραχμήν. 15 ἐντελῆ ἀποδώσειν τὸν μισθόν.

ζειν δὲ τὴν (θ)υσίαν[15] τὰς γυναῖκας | τὰς τῶν πρυτάνεων, λα-
βούσας τὸ ἐκ (τ)ῆς π(όλ)εως[16] | διδόμενον, τῶν πρυτανευόντ(ω)ν[17]
20 τὸμ μῆνα τὸν ‖ Ἡράκλειον. τὴν δὲ θυσίαν συντε(λ)είτω[18] μη-
νὸς Ἡρα|κλείου δωδεκάτηι. ἔστω δὲ (ἡ ἱ)έρεια[19] ἰσόμοιρος
(κα)ὶ[20] | ταῖς γυναιξὶν τῶν πρυτάνεων τῶν θυομένων[21] | δημο-
σίαι. ποιείσθω δὲ ἡ ἱέρεια καθ' ἑκάστην νου|μηνίαν ἐπικου-
25 ρίαν[22] ὑπὲρ πόλεως, λαμβάνουσα ‖ δραχμὴν παρὰ τῆς πόλεως.
ἐν (ὧι δ)ὲ[23] μηνὶ ἡ θυσία | [σ]υντελεῖται ἡ δημοτελής, ἀγειρέτω
πρὸ νήσου | [κ]α[θ'][24] ἡμέρας τρεῖς ἐπ' οἰκίαν μὴ πορευομένη.
ὁ δὲ ἀ|γερμὸς ἔστω τῆς ἱερείας, κατ(α)σκευᾶτα(ι)[25] δὲ ἡ
30 ἱε|ρεια καὶ τὸ ἱερὸν οὗ ἂν βούληται. κατασκευασάτω ‖ δὲ
καὶ θησαυρὸν τῆι (θ)εῶι, ἐν(β)αλ(λ)έτωσαν[26] δὲ ο[ἱ] | θύον-
τ(ε)ς[27] ἐπὶ μὲν τῶ(ι)[28] τελείωι ὀβολοὺς δύο, ἐπὶ | δὲ γαλαθ(η)-
νῶι[29] ὀβολόν· ἀνοιγόντων δὲ οἱ ἐξε|τασταὶ κατ' ἐνιαυτ(ὸ)ν[30]
τὸν θησαυρὸν καὶ δι(δ)ό[ν]|των[31] τῆ(ι)[32] ἱερείαι εἴς τε τὴν ἐπι-
κουρίαν [καὶ -----]ματισμὸν καὶ εἰς ἱματισμὸν καὶ ...ο...

15 ΘΥΣΙΑΝ 16 ΤΟΕΚΕΙΗΣΠΩΚΕΩΣ 17 ΟΝΤΟΝ 18 ΣΥΝΤΕΔΕΙΤΩ 19 ΔΕΙΝΕΡΕΙΑ 20 ΒΙ 21 Neutrum est, pendens ab adiectivo ἰσόμοιρος. 22 Supplicationem. B. 23 ΕΝΟΜΕ 24 .ΑΣ. Emendavit Keil, qui docuit Boeckhii supplementum [τ]ὰς ferri non posse cum quia articulus per se minus aptus, tum quia collocatio verborum inaudita esset. Insulam Ἀρκόνησον (Strab. XIV p. 656) esse monuit K. 25 ΚΑΤΙΣΚΕΥΑΤΑΓ. Emendavi. Multo violentius Boeckh κατ(α)σκευα(σ)ά(τω). De huiusmodi futuris cf. 248[26]. 26 ΚΕΩΙΕΝΡΑΛΑΕΤΩΣΑΝ 27 ΟΥΟΝΤΗΣ 28 ΤΩΡ 29 ΘΕΙΝΩΙ 30 ΕΝΙΑΥΤΗΝ 31 ΔΙΣΟ 32 ΤΗΝ

372 Marmor candidum, Halicarnassi. Exscripsit I. G. Werninck, cuius exemplaris duobus apographis usus est Boeckhius, altero a Bröndstedio, altero a Duboisio accepto. Ed. Boeckh C. I. G. 2655.

[----Ἀ]ριστοκλέους[1] μεταγράψαι [ἐκ τῆς ἀρχαίας | στή]λης[2] τῆς

Litterae volgares praeter ΖΠ et semel col. II v. 18 Θ, cum praeterea ubique ⊙ sit. 1 γραμματεύοντος (aut εἰπόντος) τοῦ δεῖνος τοῦ Ἀ]ριστοκλέους fuisse probabiliter coniecit B. 2 Antiqua illa columna certe non post ultimi qui in ea recensetur sacerdotis aetatem erecta est. Quod quoniam omnium sacerdotum tempora summam annorum quingentorum quattuor efficerent, Antham vero Alcyonei f. qui nonagesimo post initium huius laterculi munus suscepisset anno fere 1104 id iniisse probabile esset, initium ad annum 1194, finem ad 694 a. Chr. rettulit Boeckh. At nequa-

παρεστώσης τοῖς ἀγάλ[μασι τοῖς | τ]οῦ Ποσειδῶνος τοῦ (Ἰ)σθμίου[3] τοὺς γεγ[ενημένους] | ἀπὸ τῆς κτίσεως κατὰ γένος[4] ἱερεῖς τοῦ Πο[σειδῶ]νος τοῦ κατιδρυθέντος ὑπὸ τῶν τὴν ἀποικ[ίαν ἐκ] Τροι-(ζ)ῆνος[5] ἀγαγόντων Ποσειδῶνι καὶ Ἀπόλλ(ω)[νι][6]· | εἰσὶν δὲ ἐν αὐτῆι ἱερεῖς τοῦ Ποσειδῶνος οἵδε·

I	Τελαμὼν Ποσειδῶνος[7] ἔτη	ιβ′	Ἀθήνιππος		XIII
II	Ἀντίδιος Τελαμῶνος	κζ′	Ἀνδροσθένους	ν′	
	Ὑπέρης Τελαμῶνος	θ′	Πολείτης Ἀνδρο-		
	Ἀλκυονεὺς Τελαμῶνος	ιβ′	σθένους	ε′[13]	
III	Τελαμὼ(ν)[8] Ἀντιδίου	κβ′	Εὐαίων		XIV
	Ὑριεὺς Ἀντιδίου	η′			
	Ἄνθας Ἀλκυονέως	ιθ′			
IV	Νησιώτης Ὑριέως	κθ′	Πολείτου	κ(η)′[14]	
	Ἵππαρχος Αἰθαλέως	ζ′	Πολείτης		XV
	[Ἀλκυ](ο)νεὺς[9] Ἄνθα	ιζ′			
V	[Πο]λύκριτος Νησιώτου	κε′	Εὐαίωνος καθ υἱ(οθεσίαν δὲ)[15]		

quam constat, Antham qui coloniam Troezeniorum Halicarnassum deduxisse fertur (Callimachus apud Steph. Byz. Ἁλικαρνασσός'. Strabo VIII p. 374. XIV p. 656), hunc Alcyonei f. esse, etsi certe eiusdem familiae fuit, neque omnino hae temporum rationes ex Eratosthenis calculis diiudicandae sunt. Tam antiquum igitur, quam Boeckhius vult, exemplar illud unde hic index exscriptus est vix putaverim. Ipse titulus quem tenemus altero aut primo a. Chr. n. saeculo incisus videtur. 3 ΤΟΥΣΘΜΙΟΥ Brondst. ΤΟΙΣΟΜΙΟΝ Dub. 4 Sacerdotia gentilicia non omnia quidem hereditaria sunt, quia nonnunquam ex tota gente suffragiis gentilium sacerdos eligebatur. Sed hic hereditarium sacerdotium intellegendum esse apparet ex necessitudinis rationibus, quae inter sacerdotes intercedunt; neque vero stirpium, sed graduum ordinem hereditas sequebatur, ut Telamonem gentis auctorem sequerentur filii omnes deinceps, deinde nepotes, deinde pronepotes. In unoquoque gradu autem ad maiorem fratrem perveniebat ante minorem et ad maioris fratris posteros ante eos qui a minore originem repetebant. B. Quod nonnulli homines hic patres sacerdotum recensentur, quorum nomina in ipso sacerdotum laterculo desiderantur, id nequaquam huic Boeckhii rationi adversatur; nempe mortui sunt priusquam in suo gradu hereditas ad eos perveniret. Singulos gradus secundum stemma a Boeckhio compositum litteris Romanis margini appositis notavi. 5 ΤΡΟΙΣΗΝΟΣ 6 ΑΠΟΛΛΟ 7 Nusquam praeterea commemoratur, sed Antham Neptuni et Alcyones f. (Paus. II, 30, 8) huius fratrem germanum esse eo verisimilius est, quod Telamonis filio Alcyoneus nomen fuit (v. 11) B. 8 ΤΕΛΑΜΩ 9 ΡΝΕΥΣ

	[Φυ]λεὺς Ἱππάρχου	ιθ′	Ἀπολλωνίδου	κζ′
VI	20 [Ἄν]δρων Φυλέως	κε′		
	...ηφος Ἱέρωνος	ιδ′		
	[Ποσ]ιδώνιος Ἀριστέα	κα′		
VII	[Ἀνδ]ροσθένης Ἄνδρωνος	κγ′		
	Ἱππαρχος Φυλέως	δ′		
VIII	25 Δημήτριος Διοσκουρίδου	θ′		
IX	Φίλιστος Δημητρίου	ιζ′		
X	[Ε]ὔανδρος Ἄνδρωνος	κβ′ [10]		
XI	[Δ]ημόφιλος Θεοδώρου	ζ′		
	[...κ]ράτης Κρατίνου	ις′ [11]		
XII	30 [Ἀνδροσθένη]ς Πολ[είτου?] [12]	λ′(?)		

10 Sic Bröndst. IB Dub. 11 Sic (IC) Bröndst. IZ Dub. 12 IΣΠ ϽϽX 13 Sic Bröndst. C Dub. 14 KN Dub. Quid Br. habeat, latet, nisi quod verum KH ne apud eum quidem esse ex Boeckhii verbis necessario colligitur. 15 Vocis KAΘ litterae extremae a superiore parte additum est Y, ab inferiore —, quo fortasse iota significatur.

3. Sacrificia, pompae, mysteria aliaeque caerimoniae.

373 Tabula marmoris albi, inventa Myconi. Exstat Athenis in Barbaceo. In altera parte titulus 433. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου II p. 237.

Θεοὶ τύχηι ἀγαθῆι. | Ἐπ' ἀρχόντων Κρατίνου, Πολυζήλου, Φιλόφρονος, ὅτε | συνωικίσθησαν αἱ πόλεις[1], τάδε ἔδοξεν Μυκονίοις | θύειν πρὸς τοῖς πρότερον καὶ ἐπηνωρθώθη περὶ τῶν 5 προτέ|ρων· Ποσιδεῶνος[2] δυωδεκάτει Ποσειδῶνι Τεμενίτηι |

Litteras 'Macedonicae aetatis' esse affirmat Kum. 1 Scylax in periplo 58 (Geogr. Gr. min. I p. 47) habet Μύκονος· αὕτη δίπολις, cum Ptolemaeus III, 15, 29 unum modo oppidum noverit. Utrumque recte rettulisse hic titulus docet, ex quo simul apparet neque ante tertium neque post primum a. Chr. saeculum urbes coniunctas esse. Accuratius sane nunc quidem tempus definiri nequit. 2 A Posideone incipi quia is apud Myconios primus anni civilis mensis fuisset suo iure statuit Kum. Sequitur Le-

κριὸς καλλιστεύων λευκὸς ἐνόρχης· ὁ κριὸς εἰς πόλιν οὐ|κ εἰς-
άγεται· νῶτογ καὶ πλάτη κόπτεται· ἡ πλάτη σπένδε|ται· τῶι
ἱερεῖ γλῶσσα καὶ βραχίων· τῆι αὐτῆι ἡμέραι Ποσει|δῶνι Φυ-
10 κίωι ἀμνὸς λευκὸς ἐνόρχης· γυναικὶ οὐ θέμις· καὶ ‖ ἀπὸ τοῦ
τέλους τῶν ἰχθύων βουλὴ πριαμένη ἱερεῖα εἴκο|σι δραχμῶν
διδότω. τῆι αὐτῆι ἡμέραι Δήμητρι Χλόηι ὕες | δύο καλλιστεύου-
σαι, ἡ ἑτέρα ἐγκύμ[ω]ν· νῶτογ κόπτετα[ι] | τῆς ἐγκύμονος· τὰς
ὗς βουλὴ κ[αὶ τ]ῶ(ι ἱερ)εῖ οἱ[3] ἄρχοντες | διδόντων ὀσφὺν καὶ κω-
15 λῆν τῆς ὑὸς τῆς ἑτέρης, ἀλφίτων ‖ δύο χοίνικας, οἴνου τρεῖς
κοτύλας. Ληναιῶνος δεκάτηι | -------[4] ὑπὲρ καρποῦ Δή-
μητρι ὖν ἐνκύμονα πρωτοτόκον, | Κόρηι κάπρον τέλεον, Διὶ
Βουλεῖ[5] χοῖρον· ταῦτα διδόντων ἱε|ροποιοὶ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀρ-
γυρίου, καὶ ξύλα διδόντων καὶ ὀλάς. | ἐπιμελέσθων δὲ τῶν ἱερῶν
20 ὅπως [καλ]ὰ [ἦ]ι ἄρχοντες καὶ ἱε‖ρεῖς· ἐὰν δέ τι δέηι καλλιερεῖν,
ἱεροποιοὶ διδόντων· εἰς δὲ | τὴν ἑορτὴν θυέτω Μυκονιάδων ἡ
βουλο[μ]ένη καὶ τῶν οἰ|κουσῶν ἐμ Μυκόνωι ὅσαι ἐπὶ Δήμητρα
τετέλεσται. ἐν|δεκάτηι ἐπι.....θος[6] Σεμέλη ἐτήσιον[7]·
25 τοῦτο ἐνα|τεύεται[8]. [δ]υωδεκάτει Διονύσωι Ληνεῖ ἐτήσιον ὑπ[ὲρ] ‖
κα(ρ)πῶν[9], Διὶ Χθονίωι Γῆι Χθονίηι δ' ἑ(π)τὰ[10] μέλανα ἐτήσι[α·]

---

naeon, ut Deli quoque, ubi ille duodecimus, hic primus anni a bruma incipientis mensis est. Atque Atheniensium Gameliona, qui Ionum Lenaeoni respondet, item Posideona excipere notum est. Bacchiona conieceris Elaphebolioni Atheniensium respondere, ut eius mensis, qui inter Lenaeona et Bacchiona interpositus sit (Anthesterionis Atheniensium) nulla hic mentio fiat; quod mirum non videbitur reputanti, non omnium sacrificiorum publicorum laterculum hic haberi, sed eorum tantummodo, quae per occasionem synoecismi aut nova introducta aut certe mutata essent. Lubrica res est de Hecatombaeone; quem si mensi cognomini Atheniensium respondisse statuemus, sumendum erit vel trium integrorum mensium (Munychionis, Thargelionis, Scirophorionis) nulla sacra recensenda fuisse. 3 Supplevi et emendavi. K...ΤΩΜΗCΙΟΙ lapis, quod Kum. non attigit. M pro II, H pro EP, C pro E lectum est, litteris ex parte evanidis, reliqua recte se habent. Victimas dabit senatus, et cum mactatae erunt, magistratus sacerdoti dabunt ἱερεώσυνα. 4 δεκάτηι | ΕΠΙΟΓΔΗ lapis, quod non magis expedio quam Kumanudis. 5 Athenis Ζεὺς Βουλαῖος est (Antiphon VI, 45. C. I. Att. III 272. 683. 1025), in aliis civitatibus Ζεὺς Εὐβουλεύς, sed Βουλεύς quantum sciam praeterea nusquam. 6 ἐπι ϜΟΤΑΠΛΗ; θος Σεμέληι K. 7 I. e. ἐτήσιον ἱερεῖον; sed hic, ut haud raro ubi non definitur qualis victima immolanda sit, ovis intellegenda est. 8 Vox obscura; certe de caerimonia quadam nono post ipsum sacrificium die perpetranda dicitur. 9 καΜπῶν 10 Emendavi. δερτά Kum. At haec vox ceteroquin ignota quomodo huc quadret, si origi-

| ξένωι οὐ θέμις[11]· δαινύσθων αὐτοῦ.[12] Βακχιῶνος δε[κά]|-
τηι ἑνδεκάδι[13] Διονύσωι Βακχεῖ χίμαρος καλλιστεύω[ν·] | τὴν
τιμὴν ἱεροποιοὶ διδόντων καὶ συνεστιάσθων, δ[αι]|νύσθων δὲ αὐτοῦ.
30 Ἑκατομβαιῶνος ἑβδόμηι ἱσταμέ|νου Ἀπόλλωνι Ἑκατομβίωι
ταῦρος καὶ δέκα ἄρνες· νῶτον | τοῦ ταύρου κόπτεται· τῶι ἱερεῖ
τοῦ ταύρου δίδοται γλῶσ|σα καὶ βραχίων. τῶν ἀρ(ν)ῶν[14] ὧν οἱ
παῖδες θύουσιν, ἱερεῖ γλῶσ|σα καὶ τῶι παιδὶ γλῶσσα ἑκατέρωι· ὧν
οἱ νυμφίοι θύ[ου]σιν[15]... | τῶν ἀρ(ν)ῶν[16] τῶι ἱερεῖ καὶ τῶι νυμ-
35 φίωι γλῶσ[σ]α ἑκατέρωι. [τῆι] || αὐτῆι ἡμέραι Ἀχελώιωι τέλειον
καὶ δέκα [ἄρ]νες· τού[των τρ|ί]α[17], τέλειον καὶ ἕτερα δύο, πρὸς
τῶι [βωμ]ῶι [θύειν][18], τ[ὰ ἄ|λ]λα[19] εἰς τὸν ποταμόν. ὁ ἐργαζό-
μεν[ος τὸ χωρ]ίον τὸ ἐν [τῶι | τ]οῦ[20] Ἀχελώιου μίσθωμα ἀποδι-
δότω [αὐτοῦ[21]] Ἀχ[ελώι]ω[ι[22]], καὶ[23]] τοῦτο καταθυέσθω[24]---
---

nem eius (a δέρειν verbo) spectaveris, vix dicas. Accedit quod genus quidem victimarum definiri opus non erat, quia ἑτήσιον ubi praeterea in hoc titulo invenitur (v. 23. 24) item accuratiore definitione caret et substantivi nominis vices gerit; at numerum definiri vel maxime opus erat, neque id usquam in toto titulo neglegitur, praeter v. 10, ubi tamen pretium viginti drachmarum statuitur; tot igitur victimas mactare iubetur sacerdos, quot eo pretio emi possunt. At hic quid faciat, quum nihil omnino de numero scriptum sit? Qua de causa numerale reposui mutatione lenissima: Π et Ρ quam facile confundantur non est quod dicam. Collocatio particulae δὲ incommoda est, sed non intolerabilis. 11 Cf. 323[5]. 12 Cf. 246[27]. 378, 10. 13 Haec diei definitio mihi non minus mira et obscura videtur quam Kumanudi. Nam si ἑνδεκάς de undecimo die intellegas, ut τετράς, εἰκάς, τριακάς, et ἀσυνδέτως de duobus diebus dici statuas (pro δεκάτῃ καὶ ἑνδεκάδι), non intelligitur quomodo una victima duobus diebus mactari possit. 14 ἀρΤῶν 15 Lacunam trium litterarum indicat Kum., etsi vix hic quicquam desideres, praesertim comparato enuntiato quod proxime antecedit. 16 ἀρΤῶν 17 Supplevi. 18 Supplevi. [βωμ,]ῶι...Γ¯.Τ..|.λα Kum. 19 Supplevi; cf. not. antec. 20 Supplevi; intellegendum ἱερῷ. Cf. Dem. XIX, 249 πρὸς τῷ τοῦ ἥρω τοῦ ἰατροῦ. 21 Supplevi. 22 Supplevi. 23 Supplevi. 24 Sequuntur versuum viginti trium reliquiae tam exiguae atque obscurae, ut eas hic repetendas non existimaverim.

374 Fragmenta pilae marmoris Hymettii. *a* ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 157. Staatsh. II p. 112. Lapide denuo reperto ed. Pittakis Eph. 3266. *b* edidit Pittakis Eph. 161. 162. Boeckh Staatsh. II p. 135. *c* ed. Pittakis Eph.

3451. Haec omnia denuo exscripta et cum *d* tribusque aliis fragmentis (*e f g*) coniuncta edidit Koehler C. I. Att. II 741. Sed nos et illis tribus fragmentis et iis quae in postica *a b c d* parte scripta sunt omissis, ea modo exprimimus, quae ad δερματικά spectant.

a

[---πα]ρ[ὰ----]ου | -------HHH[H𐅄ΔΔ]ΔΔ[Γ]Ⱶ--- | [κεφάλαιο]ν: 𐅅𐅅𐅅𐅅ΤΤXX[𐅄]HHHHHΔ[1]

[ἐκ τοῦ δε]ρματικοῦ·

5 [ἐπὶ Κτησ]ικλέους ἄρ[χον]τος[2]·

[ἐγ Διο]νυσίων τῶν [ἐμ Πει]ρα[ιεῖ[3] παρὰ | βωων]ῶν: HHHΔⱶ |

[καὶ] τὸ περιγενόμε[νον ἀ]πὸ τῆ[ς | βο]ωνίας[4]· HH𐅄ΔΔΔ

Litterae volgares dispositae στοιχηδόν. 1 Exstant fragmenta legis a Lycurgo Lycophronis f. rogatae (C. I. Att. II 162), quae spectabat ad rerum sacrarum administrationem. Inter quam legem et hunc laterculum necessitudinem arctissimam intercedere demonstravit Koehler. Nempe quae illic ut fiant praecipitur, eorum hic ratio redditur a magistratu cui illa mandata erant. Qui qualis fuerit, dubitatur. Boeckhius cum demonstrasset, quaestores Minervae aliorumve deorum utique non esse, summum administrationis pecuniarum publicarum praefectum (τὸν ἐπὶ τῇ διοικήσει) has rationes reddidisse coniecit; quod Koehlerus reiecit, quia aversae partis v. 8 pluralis ὃ προςεπριάμεθα scriptus est; ipse extraordinarium quendam magistratum, cuius ipse Lycurgus princeps fuisset, illa lege institutum has rationum tabulas confecisse statuit, eoque summa cum probabilitate rettulit quae in Stratoclis plebiscito (Vitt. X orr. p. 852, cf. n. 124) leguntur: ἔτι δὲ αἱρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου χρήματα πολλὰ συνήγαγεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ παρασκευάσας τῇ θεῷ κόσμον Νίκας τε ὁλοχρύσους πομπεῖά τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ κόσμον χρυσοῦν εἰς ἑκατὸν κανηφόρους, quibuscum cf. C. I. Att. II 162*c*, 10 [τὸν κόσμο]ν τὸν κανηφορικὸν ὅπως ἄ[ν----]. In magistratu fuisse illud collegium per quadriennium ab Ol. 111, 3 (334|3 a. Chr.) usque ad Ol. 112, 2 (331|30 a. Chr.) ex hoc titulo discimus (cf. C. I. Att. II 162*c*, 17 [---ο]ν ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ τετραετίᾳ ἐκ---). Sed cur primi anni δερματικὰ inde a Posideone mense demum perscripta sint, latet. Reliqua fragmenta, quae omisimus, praeter rationes pecuniarum acceptarum et expensarum etiam rerum sacrarum traditionum laterculum in eodem lapide scriptum fuisse docent (cf. 367[1]). Versibus 1. 2 index pecuniarum acceptarum nescio cuius generis finitur subscripta totius quadriennii summa, v. 3 incipit δερματικῶν tabula. 2 Ol. 113, 3 (334|3 a. Chr.). 3 Mense Posideone fiebant Dionysia rustica (τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια), neque dubium est, quin eadem sint Piraea sive Dionysia Piraeensium, etsi in eis praeter pagum etiam ipsius reipublicae aliquas partes fuisse hic titulus docet. 4 Quae ad victimas comparandas

10 [ἐγ] Διονυσίων τῶν [ἐπὶ Λ]ηναίω[ι[5] | π]αρὰ μυστηρίων [ἐπιμ]ελη-
τῶν[6]-----
ἐκ τῆς θυσίας τῆ[ι Ἀγαθ]ῆι Τύ[χηι[7] παρὰ] | ἱεροποιῶν: HH𐅄Δ
----
15 ἐξ Ἀσκληπιείων[8] πα[ρὰ] || ἱεροποιῶν: HH𐅄ΔΔΔΔ⊢ ·
ἐγ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστε[ι][9] π[αρὰ] | βοωνῶν : [𐅄]HHHH[Π]⊢⊢⊢--·
ἐξ Ὀλυμ[π]ιείων[10] παρὰ [τῶν τοῦ] | δήμου συλ[λο]γέων[11]: [𐅄]H
[H]ΔΔ⊢
20 ἐκ τῆς (θ)υσ[ίας][12] τῶι Ἑρμῆι τῶι | Ἡγεμονίωι[13] παρὰ [στ]ρα-
τηγῶν · -----
ἐγ Βεν(δ)ιδέων[14] παρὰ ἱεροποι[ῶν ·] | HHHH𐅄[Π]⊢⊢
25 ἐκ τῆς θυσίας τῶι Διὶ τῶι || Σωτῆρι[15] παρὰ βοωνῶν: XΠ
κεφάλαιον δερματικοῦ | ἐπὶ Κτησικλέους ἄρχοντος
| 𐅄𐅄ΔΔΔΔΠ⊢⊢⊢⊢IIII
ἐπὶ Νικοκράτους ἄρχοντος·[16]
30 ἐκ τῆς θυσίας τῆι Εἰρήνηι[17] | παρὰ στρατηγῶν: [𐅄]HHHH𐅄Δ
Δ⊢⊢⊢
ἐκ τῆς θυσίας τῶι Ἄμμωνι παρὰ | στρατηγῶν: ΔΔΔΔ⊢⊢⊢
IIIIC

---

magistratui attributa erat pecuniae summa, ea tota in pecuniarum expensarum laterculo recensebatur. Quare quae supererant necessario tabulae pecuniarum acceptarum inserenda erant. B. 5 Mense Gamelione. B. 6 Cf. Pollux VIII, 90 ὁ δὲ βασιλεὺς μυστηρίων προέστηκε μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ Ληναίων καὶ ἀγώνων τῶν ἐπὶ λαμπάδι. Quo loco etsi epimeletarum cura ad sola mysteria referri videtur, tamen ex titulo intellegimus, eos nomen quidem ab illis gravissimis sacris habuisse, sed adiutores regis fuisse etiam in aliis eius officiis quae ad deorum cultum spectarent. 7 Cf. C. I. Att. II 162 *c*, 19 sq. π]ο[ή]σασθαι δὲ καὶ τῇ Ἀγαθῇ Τύχη [----- μετὰ τῶν ἐπι]σταταῖν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀγαθῆς Τύ[χης---]. 8 Octavo mensis Elaphebolionis die, ante ipsum Dionysiorum magnorum initium, Aesch. III, 67: τῇ ὀγδόῃ ἱσταμένου τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός, ὅτ' ἦν τῷ Ἀσκληπιῷ ὁ προαγών. 9 Medio mense Elaphebolione. 10 Harum feriarum tempus (inter medium Elaphebolionem et undevigesimum Thargelionis diem) ex hoc demum titulo cognitum est. 11 Cf. 334[10] 12 ΟΥΣ 13 Cf. 335[3] 14 ΒΕΝΑΙΔΕΩΝ. Haec sacra undevigesimo et vigesimo Thargelionis die fiebant (Cf. A. Mommsen Heortologie p. 425). 15 Boeckhius de sacrificio quod Lysias XXVI, 6 ipso ultimo anni die factum narrat, haec intellegenda putavit. At rectius A. Mommsen Heortologie p. 452 ad Buphoniorum diem, qui est quartusdecimus mensis Scirophorionis, rettulit assentiente Koehlero. Ceterum huius quoque sacrificii mentio fieri videtur in titulo C. I. Att. II 162 *c*, 13. 16 Ol. 111, 4 (333|2 a. Chr.). 17 Ad Synoecia hoc sacri-

35 [ἐκ Παναθ]ηναίων[18] παρὰ ‖ [ἱεροποιῶν]: ⊓ΔΗ|||
[ἐκ Παναθηναί]ων ἐκ[ατόμβης[19] | παρὰ----] ΔΔΔΗΗΗ|||

b

[ἐκ τῆς θυσ]ίας [τῆι Δήμητρι καὶ | τῆι Κόρηι][20] τῆι Δαείρ[αι
40 παρὰ ‖ ἐπιμελητῶν][21]: ΗΗΔΔΓΗΗΗ|[||]|
[ἐγ Διονυσίω]ν τῶν ἐπὶ Ληναίωι [παρὰ | ---ων--] ΗΓΗ
[ἐκ τῆς θυσ]ίας τῆι Ἀγ(αθ)ῆι[22] Τύχη[ι παρὰ | ἱεροποιῶν]: Η[Η]|||
45 [ἐξ Ἀσκληπι]είων πα[ρὰ | ἱεροποιῶν]: ΗΗ.ΔΔ[Γ--][23]·
[ἐγ Διονυσί]ων τῶν ἐν [ἄστει παρὰ | στρατηγῶν]: ΗΗΗΓΗ---
50 [ἐξ Ὀλυμπι]είων πα[ρὰ τῶν τοῦ ‖ δήμου συλ]λογέων: ⊓Η----
[ἐκ τῆς θυσ]ίας τῶι Ἑρμ[ῆι τῶι | Ἡγεμονίωι] παρὰ στρα[τηγῶν
---]
[ἐγ Βενδιδ]έων παρὰ ἱε[ροποιῶν·----]
55 [ἐκ τῆς θυσ]ίας τῶι Δι[ὶ τ]ῶ[ι Σωτῆρι ‖ παρὰ βωνν]ῶν : ΧΧ⊓ΗΗ
ΔΗΗ
[ἐκ.....ω]ν παρὰ βωώνου : Η---
[ἐκ.....ω]ν π[αρὰ ἱ]εροπο[ιῶν---]

c

---- \Δ---
60 [κεφάλαι]ον δερ[ματικοῦ ‖ ἐπὶ Νικ]οκράτο[υς ἄρχοντος·
| ---] ΗΗΗΓΗΗΗ

---

ficium rettulit A. Mommsen Heortologie p. 114, quae sextodecimo Hecatombaeonis die fiebant (Plut. Thes. 24). Paci eo die sacra facta esse testatur Schol. Arist. Pac. 1019, ubi tamen praetorum mentio non fit. 18 Duodetrigesimo Hecatombaeonis mensis die (K. F. Hermann Gottesdienstl. Alterth. § 54, 14). 19 Supplevit Koehler, monens summam pecuniae quae antecedente versu scripta est tam exiguam esse, ut ea hecatomba illa Panathenaeorum comprehendi nullo modo posset. Hieropoeos, quorum tria genera fuisse Athenis docui n. 334[13], hic annuos intellegendos esse apparet ex titulo 44, 6. 20 Retinui Boeckhii supplementum, quod etiam Koehlero maxime probabile visum est. A. Mommsenus Heortologie p. 254 cum in transcribendo erratum esse iudicaret, Dairae nomen omnino hic non fuisse, sed Dionysiorum Piraicorum designationem restituendam esse existimabat. Quae opinio Koehleri apographo refutatur. Dairam eandem esse atque Proserpinam, B. probavit testimoniis Etym. M. p. 244, 34 et Schol. Apoll. Rhod. III, 847. Sacrificium vero ad Haloa pertinere, quae mense Posideone acta esse constaret (Harpocr. s. Ἁλῶα). 21 Mysteriorum. Cf. not. 6. 22 ΑΓ/ΟΗΙ 23 ΔΔΓ 24 Ol. 112, 1 (332/1 a. Chr.).

[ἐπὶ Νικη]τοῦ ἄρχοντος[24]·
[ἐκ τῆς] θυσίας τῆι Εἰρήνηι [παρὰ | στρατ]ηγῶν: ΓΗΗΗΔ[Ι]ΙΙ
65 [ἐκ Πα]ναθηναίων παρὰ ἱερο[ποιῶν·---]
[ἐξ Ἐλε]υσινίων[25] παρ' ἱεροποιῶ[ν----]
[ἐκ τῆς θ]υσί[α]ς τῆι Δημοκρατία[ι[26] παρὰ | στρατη]γῶν: [Η]ΗΗ ΗΔΗΗΗΙΙΙ
[ἐξ Ἀσκλ]ηπιείων παρὰ βοωνῶν: Χ
70 [ἐχ Θησ](έ)ων[27] παρὰ | [ἱεροποιῶ]ν [:]ΧΗΓΔΔΔΗΗ--
[ἐγ Διονυσίων τῶν] ἐμ Πει[ραιεῖ---]

d

ἐ[ξ Ἐλευσινίων παρὰ] | ἱεροπ[οιῶν[28]----]
75 ἐκ τῆς θ[υσίας τῆι Δημοκρατίαι παρὰ] | στρατηγ[ῶν·---]
ἐξ Ἀσκληπ[ιείων παρὰ------]
ἐχ Θησέων [παρὰ-------]
80 ἐγ Διονυσίω[ν τῶν ἐμ Πειραιεῖ παρὰ] || στρατηγῶν-----
ἐγ Διονυσίω[ν τῶν ἐπὶ Ληναίωι παρὰ] | στρατηγῶν:------
[ἐ]κ [τ]ῆς θυσία[ς τῆι Ἀγαθῆι Τύχηι-- | .....]στρατ[ηγῶν·---]
85 [ἐξ Ἀσκλ]ηπιέω[ν παρὰ-----]
[ἐγ Διονυ]σίω[ν τῶν ἐν ἄστει παρὰ | ------]

25 Mense Boëdromione. 26 Cf. C. I. Att. III 165 Ἀθηνᾶς Δημοκρατίας. Picta fuit haec dea una cum Theseo et populo Atheniensium in porticu Iovis Eleutherii (Pausan. I, 3, 3). 27 ΓΩΝ 28 Haec et quae sequuntur spectant ad ultimum quadriennii annum, qui est Aristophanis archontis (Ol. 112, 2. 334|0 a. Chr.).

375 Fragmentum tabulae marmoreae, in loco *Gennadi* insulae Rhodi. Ed. I. Martha Bulletin de corr. Hell. II (1878) p. 615 n. 1.

Θευδαισίου[1] ἕκτα[ι] | ἱσταμένου Ποτ|ειδᾶνι Φυταλμί|ωι[2] ὃς
5 τέλεος || θοινῆται[3].

Litterae volgares. 1 Hic Rhodiorum mensis notus est ex multis amphorarum inscriptionibus. M. 2 Cf. 370[18]. 3 I. e. θύεται. Cf. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 321 Ἀριστοτέλεις ὁπ[τ]ατείρ, Πουθογίτ[ων] μάγειρος | ἐ]θοίν[α]ξαν τοῖς θεοῖς.

376 Marmor album, inventum Mileti in scaena theatri inaedificatum, exstat Parisiis (*Musée du Louvre*). Ed. O. Rayet Revue archéologique XXVIII (1874) p. 106.

----------ντων. λαμβάνειν[1] δὲ τὰ δέρματα [καὶ] τὰ ἄλλα [γ]έρεα· ἢν ἐν θ[ύητ]αι, λά[ψε]ται[2] γλῶσ]σαν, ὀσφύν, δασέαν[3], ὠρήν. ἢν δὲ πλέω θύηται, λάψεται ἀπ' ἑκάστου ὀσφύ[ν, | δασέ]αν καὶ γλῶσσαν, καὶ κωλῆν μίαν ἀπὸ πάντων. καὶ τῶν ἄλλων θεῶν τῶν | [ἐντε]μενίων ὅσων ἱερᾶται ὁ ἱέρεως[4], λάψεται
5 τὰ γέρεα τὰ αὐτὰ καὶ κωλῆν ἀντὶ || [τῆ]ς ὠρῆς, ἢμ μὴ βασιλεὺς[5] λαμβάνηι. ἢν δὲ εὐστὸν[6] θύηι ἡ πόλις, λάψεται γλῶσ|σαν, ὀσφύν, δασέαν, ὠρήν. ἢν ξένος ἱεροποιῆι τῶι Ἀπόλλωνι, προϊερᾶσθαι[7] τῶ[ν] | ἀστῶν ὃν ἂν θέληι ὁ ξένος, διδόναι δὲ τῶι ἱερεῖ τὰ γέρεα ἅπερ ἡ πόλις διδοῖ | χωρ[ὶ]ς δέρματο[ς. ἐν] Ἀπολλωνίοις-----

---

Litterae volgares optimae aetatis, ut R. adeo ad quintum a. Chr. saeculum titulum rettulerit. 1 Ad sacerdotem qui sacrificiis publicis interest verbum spectare sequentia docent. 2 Syllabae primae vocalis corripienda est; aliter enim ᾱ pro η in dialecto Ionica offensionem haberet. 3 Recte hoc nomen substantivum esse, non adiectivum ad ὀσφύν relatum, statuit R., qui tamen quaenam victimae pars indicaretur definire non ausus est. At non potest de alia quam de pelle hirsuta intellegi; nempe ut alibi pellem inter ἱερεώσυνα fuisse docet Arist. Thesm. 758 τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται (cf. etiam n. 371, 12), sic in hoc ipso titulo quae nunc singillatim enumerantur, v. 1 vocibus τὰ δέρματα καὶ τὰ ἄλλα γέρεα comprehensa sunt, et v. 7. 8 peregrinus qui sacra faciet eadem dare iubetur quae civitas det praeter pellem. 4 Sic scripsi. ἱερεώς R., qui de ionicis diphthongis εο et αο pro ευ et αυ mentionem inicit. At ω in his diphthongis nusquam praeterea invenitur. Contra ab composito ἀρχιέρεως, quod ab ἱερεύς derivatum est ut ἡμιέκτεων ab ἑκτεύς, hanc declinationem etiam in nomen primitivum permanasse iam veteres grammatici non ignorabant (Bekk. Anecd. p. 1197), qui sane iniuria eam Atticis tribuisse videntur. Immo Ionismi Milesiorum propriam fuisse nunc tribus testimoniis constat: etenim quum hic nominativum habeamus, genetivus ἱέρεω est in titulis Olbiopolitarum (n. 248, 23. 33. 59, cf. not. 7) et Tomitarum (Archaeol. epigr. Mitth. aus Oesterreich VI p. 8 n. 14, ubi editor iniuria ἱερέω(ς) emendavit), quos utrosque Milesiorum colonos fuisse constat. 5 Rex sacrificulus, quales, ut Athenis, ita in aliis quoque Ionicis civitatibus, veluti Prienae, Ephesi, fuisse constat (C. F. Hermann Staatsalterth. § 56, 15). 6 Ab εὔειν verbo descendere hoc nomen monuit Egger apud R. Putaverim victimam designari quae tota (praeter ἱερεώσυνα illa) comburatur (ὁλοκαυτεῖν). 7 Cf. 323[5].

377 Parva tabula marmoris candidi, in loco *Kontochori* prope urbem Theram. Edd. Göttling Bullettino dell' Inst. Rom. 1841 p. 57. L. Ross Annali dell' Inst. Rom. XIII p. 21. Ex utroque exemplo Boeckh C. I. G. 2465 *f*.

5 Οὖροι ! γᾶς[1] | Θεῶν ματρί[2]. | Θεὸς ἀγαθᾶι τ|ύχᾳ ἀγαθοῦ δ||αί-
μονος. θυσία | Ἀρχίνου[3]· τῶι ἔτ|ει τῶι πρατίστ|ωι[4] θύσοντι
10 βοῦ|ν καὶ πυρῶν ἐγ || μεδίμνου καὶ | κριθᾶν ἐγ δύο μ|εδίμνων
15 καὶ οἴνο|υ μετρητὰν καὶ ἄλλα | ἀπάργματα ὧν αἱ ὥρ||αι φέ-
ρουσιν, μηνὸς Ἀρτε|μισίου πέμπται ἱσταμ|ένου καὶ μηνὸς Ὑα-
κινθίο|υ πέμπται ἱσταμένου.

Litterae ΘΠΣ 1 Sic recte R. B. Γᾶς G., qui addit '*titulus inscriptus erat cippo indicanti terminos fundi Terrae vel matri deorum sacri*'. At haec vocabula significare non posse apparet. 2 Dativus insolitus propter antecedentem genetivum γᾶς scriptus est. 3 Archinus fundum Matri deorum dedicaverat et simul sacrificium instituerat (ut Xanthus n. 379, 1 sqq.) B. 4 Primum veris initium intellexit Göttling, quod suo iure reiecit Boeckh. Immo proximus post haec sacra instituta annus intellegendus est; recte Boeckhius interpretatur '*inde a proximo post sacra instituta anno*', non quo haec ipsa in illis verbis inesse possent; sed praecipitur, ut iam proximo anno haec fiant, non in posteriora tempora differantur. Quum vero fieri coepta essent, quotannis eodem modo iteranda esse, vix opus erat definite enuntiari.

---

378 Tabula marmoris albi. Athenis in domo privata. Ed. B. Laticheff Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 262 n. 2.

Ἱερὸν τὸ τέμενο[ς] | τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ | τῆς Ὑγιείας. | θύειν
5 τοὺς γεωργοὺς || καὶ τοὺς προςχώρους | τοῖν θεοῖν, ἧι θέμις, | καὶ
τὰς μοίρας νέμειν | τῶι τε εἰσαμένωι καὶ | τῶι θεηκολοῦντι.
10 || τῶν δὲ κρεῶν μὴ | φέρεσθαι[1].

Litterae ΘΠΣ. vs. 5 fin Υ intra Θ scriptum. 1 Cf. 246[27].

---

379 Lapis inventus prope Sunium. Post St. Kumanudem Παλιγγενεσία 1868 Σεπτ. 23 n. 1 et P. Foucartum Des associa-

tions religieuses chez les Grecs p. 219 n. 38 O. Lüdersii apographo usus edidi C. I. Att. III 74.

Ξάνθος Λύκιος Γαΐου (Ὀ)ρβίου[1] καθειδρύσατο ἱερ[ὸν Μηνὸς] | Τυράννου[2] αἱρετίσαντος (το)ῦ (θ)εοῦ[3] ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ. καὶ [μηθένα] | ἀκάθαρτον προςάγειν· καθαριζέστω δὲ ἀπὸ σ(κ)όρδων[4] κα[ὶ χοιρέων[5]] | κα[ὶ γ]υναικός· λουσαμένους δὲ κατακέφαλα
5 αὐθημερὸν εἰ[ςπορεύ]||εσθαι· καὶ ἐκ τῶν γυναικέων διὰ ἑπτὰ ἡμερῶν λουσαμένην κ[ατα]|κέφαλα εἰςπορεύεσθαι αὐθημερόν, καὶ ἀπὸ νεκροῦ διὰ ἡμερῶν δ[έκα] | καὶ ἀπὸ φθορᾶς ἡμερῶν τετταράκοντα, καὶ μηθένα θυσιάζειν ἄνε[υ] | τοῦ καθειδρυσαμένου τὸ ἱερόν· ἐὰν δέ τις βιάσηται, ἀπρόςδεκτος | ἡ θυσία παρὰ
10 τοῦ θεοῦ. παρέχειν δὲ καὶ τῶι θεῶι τὸ καθῆκον, δεξιὸν || σκέλος καὶ δορὰν καὶ κεφαλὴν καὶ πόδας καὶ στηθύνιον[6] καὶ ἔλαιον | ἐπὶ βωμὸν καὶ λύχνον καὶ σχίζας καὶ σπονδήν. καὶ εὐείλατος | γένοι(τ)ο[7] ὁ θεὸς τοῖς θεραπεύουσιν ἁπλῇ τῇ ψυχῇ· ἐὰν δέ τινα | ἄνθρωπινα πάσχῃ ἢ ἀσθενήσῃ ἢ ἀποδημήσῃ που, μηθένα ἀνθρώ|πων ἐξουσίαν ἔχειν, ἐὰν μὴ ὦι ἂν αὐτὸς παραδῶι.
15 ὃς ἂν δὲ πολυ||πραγμονήσῃ τὰ τοῦ θεοῦ ἢ περιεργάσηται, ἁμαρτίαν ὀφ(ε)ιλέτω Μηνὶ | Τυράννωι, ἣν οὐ μὴ δύνηται ἐξειλάσασθαι. ὁ δὲ θυσιάζων τῇ ἑβδόμῃ | τὰ καθήκοντα πάντα ποιείτω⟨ι⟩ τῶι

Litterae ΑΖΘΞΠΕΥΩ. Imperatorum Romanorum aetate utique non antiquior titulus. Alius eiusdem argumenti, sed cum incommoda rerum dispositione tum sermonis barbarie ab hoc discrepans, eodem loco inventus est (C. I. Att. III 73); quem conieci primum ab ipso Xantho incisum esse, tum vero eum, quum animadverteret quam infeliciter ea res cessisset, hunc titulum fortasse ab homine Atheniensi conficiendum curavisse, in quo foedissima quidem sermonis vitia sublata sunt. 1 ΘΡΒΙΟΥ. Servum non filium significari vix est quod moneam. 2 In Phrygiae, Lydiae, Pisidiae urbibus hunc deum cultum esse Waddington ad Lebas Inscr. As. p. 215 ex nummis imperatorum aetate cusis demonstravit. Extra earum provinciarum fines Trapezunta Ponti, Syllium Pamphyliae, Nysam et Aphrodisiada Cariae commemorat idem. Quo minus mirabimur, etiam a Lyciis ea sacra non aliena fuisse; nam quin ex patria Xanthus ea in Atticam detulerit, non facile quisquam dubitabit. 3 ΧΦΥΟΕΟΥ 4 ΣΝΟΡΔΩΝ. Sed in altero exemplari (C. I. Att. III 73) recte scripta exstat haec brevior vocis σκόροδον forma, quae Romanorum aetate in usu fuit. 5 Integra vox extat C. I. Att. III 73. 6 Cf. Phrynichus p. 384 Lobeck: στηθύνιον ὀρνιθίου λέγουσί τινες οὐχ ὑγιῶς. Pollux II, 162: τὸ δε στηθῶν μέσον στηθύνιον. Volgaris recentiorum temporum dialecti esse ex locis a Lobeckio allatis apparet. 7 ΓΕΝΟΙΙΟ

θεῶι· λαμβανέτω⟨ι⟩ δὲ τῆς θυσίας ἧς | ἂν φέρῃ σκέλος καὶ ὦμον· τὰ δὲ λοιπὰ καταχοπτέ(τ)ω⟨ι⟩ [8] (ἐν τῶι) ἱερῶι [9]. εἰ δέ τις | ⟨εἰ δέ τις⟩ προςφέρει θυσίαν τῶι θεῶι, ἐγ νουμηνίας μέχρι
20 πεντεκαι||δεκάτης. ἐὰν δέ τις τράπεζαν πληρῶι τῶι θεῶι, λαμβανέτω⟨ι⟩ τὸ ἥμισ[υ]· | τοὺς δὲ βουλομένους ἔρανον συνάγειν Μηνὶ Τυράν(ν)ωι (ἐ)π' [10] ἀγαθῆι τύ[χηι]· | ὁμοίως δὲ παρέ(ξ)ουσιν [11] τὰ καθήκοντα τῶι θεῶι, δε[ξιὸν] | σκέλος καὶ δορὰν καὶ κοτύλην ἐλαίου καὶ χοῦν οἴνου καὶ νό[μισμα οὐγ]||κιαῖον [12] καὶ ἐφίερα
25 τρί⟨ι⟩α καὶ κολλύβων χοίνικες [13] δύο καὶ ἀκρο[θίνιον (?)] καὶ ἐ]||ὰν καταχλιθῶσιν οἱ ἐρανισταί, καὶ στέφανον καὶ λημνίσ[κον·] | καὶ εὐείλατος γένοιτο τοῖς ἁπλῶς προςπορευομένοι[ς].

---

8 ΤΕΙΩΙ 9 Cf. 378, 10. 10 Et alterum N vocis Τυράννῳ et E praepositionis a lapicida qui errore omiserat infra versum addita sunt. 11 ΠΑΡΕΕΟΥΣΙΝ 12 Supplevi (in C. I. Att. haec intacta reliqueram). 13 Soloecus nominativi in -ες pro accusativo usus cum antea regionum quarundam, imprimis Achaiae, proprius fuisset, imperatorum aetate ubique in titulis hominum indoctorum frequenter invenitur.

---

380 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis in arce. Edd. Pittakis Eph. 1064. Rangabé Ant. Hell. 814. Ussing Inscr. inedd. p. 45 (A. Michaëlis der Parthenon p. 332). Ex suo Velsenique apographo ed. Koehler C. I. Att. II 163.

-----εὐ]σ[εβ]ῶς κα||[ὶ .....] κατ' ἐνιαυτὸν [1] κ||[αὶ τελεσθῆι ἡ πομπὴ π]αρεσκε[υασμέ]νη ὡς ἄριστα τῆι Ἀ||[θηνᾶι καθ' ἕκαστο]ν τὸν ἐνιαυτὸν ὑπὲρ τοῦ δήμου τοῦ
5 Ἀ||[θηναίων καὶ τἆλ]λα ὅσα δεῖ διοικῆται περὶ τὴν ἑορτὴ||[ν τὴν ἀγομένην τ]ῆι θεῶι καλῶς ὑπὸ τῶν ἱεροποιῶν [2] εἰς | [τὸν ἀεὶ χρόνον, ἐ]ψηφίσθαι τῶι δήμωι, τὰ μὲν ἄλλα καθά||[περ τῆι βου-

---

Litterae volgares dispositae στοιχηδόν. Scripturae genere tantam inter hunc titulum et eos, qui ad Lycurgi administrationem spectent, similitudinem intercedere, ut hunc quoque illuc referendum esse appareat, Koehlerus adnotat. 1 De Panathenaeis minoribus (τὰ Παναθήναια τὰ κατ' ἐνιαυτόν v. 32. Παναθήναια τὰ μικρά Lys. XXI, 2. 4, plerumque simpliciter Παναθήναια) hic dici v. 2—4, ut nunc a Koehlero lecti et suppleti sunt, dubitari omnino non patiuntur (Michaëlis p. 333 de magnis potius Panathenaeis cogitaverat, Ussingius omnino ad Panathenaea titulum spectare negaverat). 2 τῶν κατ' ἐνιαυτόν. Cf. 374[18].

λῆι, θ]ύειν δὲ τοὺς ἱεροποιοὺς τὰς μὲν δύο | [θυσίας τήν τε τῆι]
10 Ἀθηνᾶι τῆι Ὑγιείαι[3] καὶ τὴν ἐν τῶι Ἀρ||[είωι πάγωι θυο]μένην[4]
καθάπερ πρότερον, καὶ νείμαντ|[ας τοῖς πρυτάν]εσιν πέντε μερίδας
καὶ τοῖς ἐννέα ἄρ|[χουσιν.....] καὶ ταμίαις τῆς θεοῦ μίαν καὶ
τοῖς ἱερ|[οποιοῖς μίαν] καὶ τοῖς στ[ρατ]ηγοῖς καὶ τοῖς ταξιάρχ|[οις
15 ..... καὶ τ]οῖς πομπ[εῦσι]ν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τα||[ῖς κανηφό-
ροι]ς κα(τὰ) τὰ εἰω[θότα· τ]ὰ δὲ ἄλλα κρέα Ἀθηναίο|[ις μερίζειν.
ἀ]πὸ δὲ τῶν τε[τταρ]άκοντα μνῶν καὶ τῆς μι||[ᾶς τῶν ἐκ τῆς
μ]ισθώσεως τῆς νέας[5] βοωνήσαντες οἱ ἱερ[οποιοὶ μετὰ τ]ῶν
βοωνῶν πέμψαντες τὴν πομπὴν τῆι θε|[ῶι θυόντων τα]ύτας τὰς
20 βοῦς ἁπάσας ἐπὶ τῶι βωμῶι τῆς || [Ἀθηνᾶς τῶι με]γάλωι, μίαν
δὲ ἐπὶ τῶι τῆς Νίκης, προκρί|[ναντες ἐκ τῶν] καλλιστευουσῶν
βοῶν, καὶ θύσαντες τῆ||[ι Ἀθηνᾶι τῆι] Πολιάδι καὶ τῆι Ἀθηνᾶι
τῆι Νίκηι ἁπασῶ|[ν τῶν βοῶν τῶ]ν ἀπὸ τῶν τετταράκοντα μνῶν
καὶ μιᾶς ἐω|[νημένων νεμ]όντων τὰ κρέα τῶι δήμωι τῶι Ἀθη-
25 ναίων ἐν || [Κεραμεικῶ]ι καθάπερ ἐν τ[α]ῖς[6] ἄλλαις κρεανομίαις·
ἀ[π|οδοῦναι δὲ] τὰς μερίδας εἰς τὸν δῆμον ἕκαστον κατὰ [ἄ|νδρα
νέμον]τας ὁπόσους ἂν παρέχηι ὁ δῆμος ἕκαστος. [ε|ἰς δὲ τὰ
μι]σθώματα[7] τῆς πομπῆς καὶ τὸ μαγειρικὸν κα[ὶ | κόσμησιν] τοῦ
30 βωμοῦ τοῦ μεγάλου καὶ τἆλλα ὅσα προς[ή||κει προνο]εῖσθαι[8] περὶ

---

3 Cf. 365[2]. 4 Supplementum Rangabéi cum Michaëli retinui, etsi plane certum non esse confitendum est. At quae Ussingius proposuit, ex iis alterum ἐν τῶι ἀρ[χαίωι νεῶι θυο]μένην admitti nequit quia non in templo sacrificatur, sed in ara ante templum sita (Paus. I, 26, 5 ἐσελθοῦσι de peribolo dicitur, non de ipsa aede), in altero ἐν τῶι Ἀρ[τεμισίωι γενο]μένην soloecus aoristi usus offendit, neque Dianae Brauroniae delubrum simpliciter Ἀρτεμίσιον vocatum esse probabile est. Ceterum Paus. I, 28, 5 καὶ βωμός ἐστιν (ἐν Ἀρείῳ πάγῳ) Ἀθηνᾶς Ἀρείας, ὃν ἀνέθηκεν (Ὀρέστης) ἀποφυγὼν τὴν δίκην conferri iubet M. 5 Pecuniae quae redibant ex praediorum sacrorum locationibus in sacrificiis apparandis consumebantur. De ea re Isocr. VII, 29 habet ἐν δὲ τοῖς ἁγιωτάτοις τῶν ἱερῶν ἀπὸ μισθωμάτων ἔθυον, quod Didymus apud Harpocrationem s. ἀπὸ μισθωμάτων interpretatur ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τεμενικῶν προσόδων. C. I. Att. II 570 ἀπὸ δὲ τοῦ τόκου [τε κ]αὶ τῶμ μισθώσεων, ἀντὶ ὅτου ἂν τ[ῶν κεφ]αλαίων ὠνήματα ᾖ μ[σ]θωσιν φ[έρο|ν]τα, θύειν τὰ ἱερὰ sqq. U. (Cf. etiam 373, 39). Ceterum haec et quae sequuntur manifesto ad hecatombam spectare monuit K. 6 ΤΑΙΣ 7 I. e. ad apparatum pompae, qui conficiendus locatur a republica. 8 Supplevi. Quum antiquiores editores nihil dispexissent praeter ΕΙΣΘΑΙ (quare suppleverunt προς[δ|εῖ ἐπιτε-λ]εῖσθαι), Koehler ante ΕΙ litteram Ω fuisse videri monuit; atque ipse quidem haec intacta reliquit, sed quum verbum in -ωεῖν cadens omnino nullum sit in sermone Attico et Ο et Ω litterae facillime confundantur, non

τὴν ἑορτὴν καὶ εἰς παννυχίδα | [διδόναι]: ⊓ : [9] δραχμάς. τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς τοὺς διοι[κ|οῦντας τ]ὰ Παναθήναια τὰ κατ' ἐνιαυτὸν ποεῖν τὴν πα[ν|νυχίδα] ὡς καλλίστην τῆι θεῶι καὶ τὴν πομπὴν πέμπε[ι|ν ἅμα ἡ]|(λ)ίωι [10] ἀνιόντι, ζημιοῦντας τὸν μὴ πει-
35 θαρχο[ῦντ||α ταῖς ἐκ] τῶν νόμων ζημίαι[ς]. ἐλέσθαι δὲ τὸν δῆμ[ον
...|..... ἄ]ν[δ]ρ(α)ς [11] ἐξ Ἀθηναίων ἁπ[άντων.|
----]

dubitavi restituere quod et litterarum numero et sententiae accurate respondet. 9 Haec notae numeralis figura, ceteroquin rara, etiam in reliquis administrationis Lycurgeae titulis redit. K. 10 ΛΙΩΙ 11 ΝΔΡΑΣ

381 Tabula marmoris Pentelici inventa in theatro Bacchi, exstat in arce. Edd. Pittakis Eph. nov. 220. Kumanudis Philist. IV p. 90. Koehler C. I. Att. II 307.

Μοῦσ[αι]. | Ἐπὶ Καλλιμήδου ἄρχοντος [1] ἐπὶ τῆς Αἰαντίδος ἐνάτης πρυτανεία[ς, ἧι Καλ]|λίας Καλλιάδου Πλωθεὺς ἐγραμμάτευεν, Ἐλαφηβολιῶνος δεκάτηι [ὑστέρα]|ι, ἐνάτηι καὶ εἰκοστῆι
5 τῆς πρυτανείας, ἐκκλησία ἐν Διονύσου [2]· [τῶν προέ]||δρων ἐπεψήφιζεν Χαρίας Ἡνιόχου Πήληξ [3] καὶ συμπρόεδροι· [ἔδοξεν] | τῶι δήμωι· Νεοπτόλεμος Φιλέου Δειραδιώτης εἶπεν· περὶ ὧν [ἀπαγγέλλ]|ει ὁ ἀγωνοθέτης [4] ὑπὲρ τῶν θυσιῶν ἃς ἔθυσεν τῶι τε Διονύσωι κ[αὶ τοῖς ἄλ]|λοις θεοῖς οἷς πάτριον ἦν· ἀγαθῆι τύχηι, δεδόχθαι τῶι δήμω[ι, τὰ μὲν ἀ]||γαθὰ δέχεσθαι τὰ γεγονότα ἐν
10 τοῖς ἱεροῖς οἷς ἔθυεν ἐφ' ὑγιε[ίαι καὶ σω]||τηρίαι τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ παίδων κα[ὶ γυναικῶ]|ν -------
----------|----ς [5]· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀγωνοθέ-

'Titulus inde a v. 7 satis accurate στοιχηδὸν dispositus. Litteraturae genus quaesita quadam elegantia insigne, quum singulae litterae parvis apicibus ornatae sint'. Koehler. Notabiles sunt litterarum formae Γ Ο (ω) et duobus locis ⌶ et ✦ pro volgari Φ praeterea ubique usurpata. 1 Ol. 122, 4 (289|8 a. Chr.) cf. 139[1]. 2 Etsi huius plebisciti tempore iam pleraque comitia in theatro Bacchi habebantur, tamen ex antiquiore tempore, quo id non nisi post ipsa Dionysia magna peracta fiebat (Aesch. II, 61 μετὰ τὰ Διονύσια τὰ ἐν ἄστει καὶ τὴν ἐν Διονύσου ἐκκλησίαν), illud nomen huius unius contionis proprium servabatur. 3 Cf. 366[4]. 4 Cf. 143[15]. 5 Hic sexaginta fere litterae consulto deletae sunt, quae quin ad Demetrium regem

της περὶ πλείστου ποιούμεν[ος τὴν πρ]||ὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν καὶ ἀποδεικνύμενος [τ]ὴν εὔνοιαν [καὶ φιλοτι]||μίαν ἣν ἔχει πρὸς
15 τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, τάς τε θυσίας πά[σας ἔθυσεν τ]||ὰς πατρίους ἐν τοῖς καθήκουσιν χρόνοις καλῶς καὶ εὐσεβ[ῶς, ἐπε-τέλεσ|ε] δὲ καὶ τοὺς προαγῶνας τοὺς ἐν τοῖς ἱεροῖς κατὰ τὰ πάτρια, [ἐπεμελήθ]||η δὲ καὶ τῶν ἀγώνων τῶν τε Διονυσιακῶν καὶ τῶν ἄλλων καλῶς [καὶ φιλοτί|μ]ως, ἐπαινέσαι τὸν ἀγωνο-θέτην Ἀγαθαῖον Αὐτοκλέους ..... | [ε]ὐσεβείας ἕνεκα τῆς
20 πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ φιλοτιμίας τῆς [εἰς τὴν βουλ]||ὴν καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων· εἶναι δὲ αὐτῶι [δό]ντι τὰς [εὐθύνας τῆς ἐ]||πιμελείας κατὰ τὸν νόμον εὑρέσθαι παρὰ τοῦ δήμου ἀγαθ[ὸν οὗ ἂν δοκ]||εῖ ἄξιος εἶναι. ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γρ[αμματέα τὸν κατὰ] | πρυτανείαν ἐν στήλῃι λιθίνῃι καὶ στῆσαι ἐν τῶι [τεμένει τοῦ Διονύσο]||υ, εἰς δὲ τὴν ποίησιν καὶ τὴν ἀνά-
25 θεσιν τῆς στή[λης δοῦναι τὸν ἐπὶ τῆι δ]||ιοικ[ή]σει τὸ γενόμενον ἀνάλωμα.

Ἐπὶ Θερσιλόχου ἄρχοντος[6], ἐπὶ τῆς [.....[7] ἐνάτης πρυτανείας, ἧι Δ]||ιόδοτος Διογνήτου Φρεάρριος ἐγραμμ[ά-τευεν, Ἐλαφηβολιῶνος δεκάτηι] | ὑστέραι, τετάρτηι καὶ εἰκοστῆι τ[ῆς πρυτανείας· ἐκκλησία ἐν Διονύσου·][8] | τῶν προέδρων ἐπε-
30 ψήφιζεν Χα[------ καὶ συμπρόεδροι·] || ἔδοξεν τῶι δήμωι· Διονύσι[ος ---- εἶπεν· ἐπειδὴ -----]|ος εἴς τε τὰς λοιπὰς ἐπι-μ[ελείας εἰς ἃς ἡ βουλὴ ἢ ὁ δῆμος αὐτὸν ἐχειρ]|οτόνησεν ἁπά-σας ὑπα[κου----------]|ου χειροτονίας ---------|ος γινό-
35 μεν[ος ----------] || ἀγωνα[θέτης------]|ο-----

spectaverint vix licet dubitare. 6 Ol. 123, 1 (288/7 a. Chr.) cf. 189[1]. 7 Tribus nomen consulto erasum utrum Ἀντιγονίδος an Δημητριάδος fuerit propter parem litterarum numerum discerni nequit. 8 Simile argumentum huius plebisciti fuisse videtur atque eius quod antecedit.

382 Tabula marmoris Hymettii a superiore parte mutila, inventa Athenis meridiem versus a scaena theatri Bacchi. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VII p. 480 n. 3.

---|εν· δι[--------- κα]||ὶ συμπρόε[δροι ---------]|ας

Litterae στοιχηδόν in universum quidem dispositae, sed haud raro quadratarius eum ordinem turbavit, ita ut non omnium versuum idem sit

Αἰσχύλου Σ[.....ς εἶπεν· περὶ ὧν ἀπαγ]|γέλλει ὁ ἄρχων [περὶ
5 τῆς θυσίας ἧς ἔθυε τῶ]||ι [Δ]ιονύσωι, τύχει ἀ[γαθεῖ, δεδόχθαι
τῶι δή]||μωι, τὰ μὲν ἀγαθὰ δέχεσθ[αι τὸν δῆμον ἃ ἀπα]|γγέλλει
ὁ ἄρχων γεγονένα[ι ἐν τοῖς ἱεροῖ]|ς οἷς ἔθυεν ἐφ' ὑγιείαι καὶ
10 σωτη[ρίαι τῆς βο]|υλῆς καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων κα[ὶ τῶν κ]||αρ-
πῶν τῶν ἐν τεῖ χώραι[1]· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄρχω[ν τά]|ς τε ἄλλας θυσίας
τέθυκεν, ὅσας αὐτῶι προς|ῆκεν, ὑπὲρ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου
καλῶς κ|αὶ εὐσεβῶς, ἐπιμεμέληται δὲ καὶ τῆς πομπῆ[ς] τῶι
15 Δ[ι]ονύσωι μετὰ τῶν παρέδρων[2] καὶ τῶν ἐ||πιμελητῶν[3], διατελεῖ
δὲ καὶ τῶν περὶ τὴν ἀρ|χὴν ποιούμενος τὴν ἐπιμέλειαν κατὰ
τοὺς | νόμους, ἐπαινέσαι τὸν ἄρχοντα Νικίαν Φίλ|ωνος Ὀτρυνέα[4]
καὶ τοὺς παρέδρους αὐτοῦ, | Ἀλκίμαχον Κλεοβούλου Μυρρινού-
20 σιον[5], Ἀν||τιφάνην Πολυκράτου Ὀτρυνέα, εὐσεβείας ἕ|νεκα καὶ
φιλοτιμίας ἣν ἔχοντες διατελοῦ|σιν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθη-
ναίων· ἐπαινέσ|αι δὲ καὶ τοὺς τῆς πομπῆς ἐπιμελητὰς Ἴσα|νδρον
25 Ἐχεδήμου Κυδαθηναιέα, Μνησίθεον ‖ Ἐχεδήμου Κυδαθηναιέα,
Καλλίθεον Βουλά|ρχου Φλυέα, Ἀντιφάτην Εὐθυκρίτου Ἀζηνιέα,
| Κάλλαισχρον Διοτίμου Παλληνέα, Ἀμεινοκ|λῆν Ἀντιφάνου
Κήττιον, Ἱέρωνα Φειδύλλου | Αἰθαλίδην, Κάλλιππον Ἱπποθέρ-
30 σου Ἀχαρνέ||α, Πολύζηλον Εὐηνορίδου Ἁλαιέα, Θεογένη|ν Πο-
σειδωνίου Ἀμφιτροπῆθεν· ἐπαινέσαι δ|ὲ καὶ τὸν πατέρα τῆς
κανηφόρου Καλλιφῶντ|α Καλλιφῶντος Ἀθμονέα. ἀναγράψαι δὲ
35 τόδε | τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανε||ίαν ἐν στή-
ληι λιθίνηι καὶ στῆσαι ἐν τῶι τεμ|ένει τοῦ Διονύσου, εἰς δὲ τὴν
ἀναγραφὴν καὶ | τὴμ ποίησιν μερίσαι τοὺς[6] ἐπὶ τεῖ διοικήσε||ι
τὸ γενόμενον ἀνάλωμα.

---

numerus litterarum. 1 Hoc additamentum ab reliquis eiusdem generis titulis abesse monuit Kum. 2 Binos cuique ex tribus primis archontibus fuisse assessores ab ipso electos et scriptorum (Aesch. I, 158. Dem. LVIII, 32. LIX, 72. 84. Pollux VIII, 92. Harpocr. παρέδρος) et titulorum (n. 385, 3) testimonio constat. 3 Suffragiis populi creatos ex Dem. XXI, 15 et ex C. I. Att. II, 420, ubi viginti quattuor numero sunt, non secundum tribus, sed ex toto populo electos ex hoc titulo apparet. 4 Ol. 124, 4 (281|0 a. Chr.). Cf. 144[1]. 346, 1. 5 Cf. 336[1]. 6 Cf. 346[5].

---

383 Scyro in insula. Ed. Lebègue Revue archéologique XXV (1873) p. 177 et plenius P. Girard Bulletin de correspondance Hellénique III (1879) p. 62.

Νικασίων Δημητρίου Ἀτηνεὺς εἶπεν[1]· ἐπειδὴ τῆς | καταλεγείσης κανηφόρου ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος[2] Ἀθη|νίωνος τοῦ Διονυσ(ί)ου[3] Ἁρμοξένας ὁ πατὴρ Ἀρχεσί|δημος τήν τε πομπὴν ἐπευσχημόνησε
5 ὡς ἠδύ|ματο βέλτιστα καὶ θῦμα παρέστησεν τῶι | θεῶι, καὶ τὰ λοιπὰ ἀνεστράφη φιλοτίμως | καὶ εὐσεβῶς καὶ ἀκολούθως τῆι Ἀθηναίων προ|αιρέσει· ὅπως οὖν ἐφάμιλλος ἦι πᾶσι τοῖς φιλο-
10 |τιμεῖμ βουλομένοις καὶ φιλοδο||ξοῦσιν εἰς τὸν δῆμον, ἀγαθῆι τύχηι, δεδόχθαι | τῶι δήμωι, ἐπαινέσαι Ἀρχεσίδημον Πεισικράτου | Ῥαμνούσιον εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς πρὸς τοὺς [θε]|οὺς καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς τὸν δῆμον, καὶ στεφα|⟨φα⟩νῶσαι αὐτὸν κιττοῦ
15 στεφάνωι· ἀναγράψαι δὲ || καὶ τὸ ψήφισμα τόδε τὸν γραμματέα τοῦ δή|μου ἐν στήληι λιθίνηι καὶ στῆσαι ἐν ἀγορᾶι· εἰς δὲ τὴν | ἀναγραφὴν τῆς στήλης καὶ τὴν ἀνάθεσιν μερί|σαι τὸν ταμίαν τοῦ δήμου τὸ γενόμενον ἀνήλω|μα.

In corona hederacea:

ὁ δῆμος.

Litteras volgares praeter ΘΞΠ exhibet Girard, qui monet satis neglegenter incisas esse. 1 Haec decreta esse postquam Scyrus reddita est Atheniensibus, i. e. post annum 196 a. Chr. (Liv. XXXIII, 30, 11) apparet. L. 2 Archonta Atticum intellegunt quum editor uterque tum A. Dumont Fastes eponymiques d' Athènes p. 11 n. 8. At decretum quidem non populi Atheniensium esse, sed cleruchorum qui insulam Scyrum obtinebant, neque ad Dionysia Athenis, sed Scyri acta spectare manifestum est (cf. v. 7 ἀκολούθως τῇ Ἀθηναίων προαιρέσει. v. 16 στῆσαι ἐν ἀγορᾷ, cum Athenis eiusmodi tabulae erigantur ἐν τῷ τεμένει τοῦ Διονύσου 382, 35. C. I. Att. II 420). Quare etsi fieri potuit, ut canephorus quae Dionysiis Scyri habitis interesset, ab archonte totius civitatis constitueretur, tamen multo simplicius est, cleruchorum qui Scyrum obtinebant archonta intellegere. Nam quominus summo eorum magistratui ἄρχων nomen fuisse statuamus nihil obstat, praesertim cum idem de cleruchorum Salaminiorum civitate certissimis testimoniis comprobetur (C. I. Att. II 469. 594). 3 ΔΙΟΝΥΣΟΥ G.

---

384 Lapis a tribus lateribus inscriptus (*a* et *c* in latioribus partibus antica et postica, *b* in angustiore latere dextro), Athenis, ubi eum vidit Chandlerus, Londinium delatus in museum Britannicum. *b* edd. Chandler Inscr. II p. 54. Sauppe de Inscriptione Eleusinia, Gottingae 1861; totum titulum post Boeckhium C. I. G. 71, Kirchhoffium C. I. Att. I 1 aliosque

omnium accuratissime expressit Hicks Mon. epigr. mus. Brit. I p. 3. 4 n. II (Kirchhoff C. I. Att. IV p. 3. 4).

a

---------ρ.ε.... | ---------δρα[χ]μεῖσ|[ι------- καθά]-
5 πε[ρ][2] τὸς.. | ----------με[ν]ος .δι.. ‖-------- τὸν πό-
λεο[ν | --------]οκε καν αερ. | ----------: ἐάν τις τῶ[ν|--
10 ------]ον ἕ ʿό[σ]α[.|--------- Ἀθένε]σ[ι] ἐμ [π]ό[λε‖ι[2] -----
-----]ας [ʾ]ίνα.|--------- αντ ...ινσ|[------ τῶ]ν πόλ[εον]
15 π..|------- χρ..... | ---------ε.βο..... ‖ -----
--ἐχ θεο...χ.|-------νδ.....ο|-----α[.. τ]ὰ[ς δί]κας
20 |--------ο .....σθ. | ---------αν .....ια. ‖ -----
-----ι..πε|---------- εἰα[ν] τὲν.|--------ια .... | ---
25 ------- α..ι..... | ------σεια .....αμ[... ‖-------
ἐμ π]όλει.α.α.νε.... | ------- οτοι ....οι. ἐὰν δὲ | ----
----ι, μὲ [χρέσ]θο· ἐὰν δὲ ι|[-------κ]ατὰ ταὐτὰ ταῦτα,
30 ἐὰν | [------, ʿέκα]στον [κατὰ] τὲν δύνα‖[μιν.------] πρᾶχσαι
δ' ἐκπραχ(σ)[3]. | ----- μὲ] ἐγδοῖ τὸν ὀφλόντα, μ|[ὲ χρῆσθαι
----τ[οῖ ʿιερῶι : ἐὰν δ[ὲ ..|-------]ι, ε.λεθὲναι ἐμ πό[λε|ι
35 --------τ]ὲν ἐλθοῦσαν (κα)ι[4] ...‖----- ʿύστερον[5] ʿ....εα|
-------ι: τὸν Ἀθεναῖον μὲ|[-----το]ύτον τῶν πόλεον μ|---

Litterae Atticae antiquiores (AΣΦ, beta et rho angulares, non rotundae) titulum Ol. 80 (460 a. Chr.) utique non recentiorem indicant. Omnia accurate στοιχηδόν disposita praeter quattuor extremos lateris *c* versus, quorum litterae multo arctius collocatae sunt, sine dubio propter spatii angustias, qua de causa etiam in his solis versibus aspirationis notam constanter omissam esse monuit K. Ceteroquin in latere *b* undenas, in latere *c* vicenas ternas litteras habebant singuli versus; lateris *a* numerus propter nimis miseram condicionem pro certo definiri nequit (cf. not. 6). De argumento tituli cum priores editores dubitassent, S. demonstravit plebiscitum esse quo mysteriorum Eleusiniorum ordo constitueretur. Eandem columnam ab Andocide I, 116 (ἔπειτα δὲ νόμον πάτριον λέγεις, ἡ δὲ στήλη παρ' ᾗ ἕστηκας χιλίας δραχμὰς κελεύει ὀφείλειν, ἐάν τις ἱκετηρίαν θῇ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ) significari statuit idem. 1 Supplevi. Sine dubio hic de multa aliqua irroganda sermo erat. 2 Supplevi. 3 ΠΡΑΧΙΣ, sed ita ut ΙΣ unius litterae locum teneant. 4 ΙΛΙ 5 [τεῖ] ʿύστερον ʿ[εμέραι] restituere conatus est S. n. 11, cum sumeret de senatu postridie mysteria in Eleusinio habito (And. I, 111: ἡ γὰρ βουλὴ ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἔμελλε κατὰ τὸν Σόλωνος νόμον, ὃς κελεύει τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μυστηρίων ἕδραν ποιεῖν ἐν τῷι Ἐλευσινίῳ) hic verba fieri. Quae coniectura ut est speciosa, ita cum vestigiis litterarum ab Hicksio enotatis conciliari nequit.

40 ------ασθαι, ἐὰν μὲ|-------- ἐπιχορίαν ε..πο || ------- θέντα. ʿέτις δ' ἂν[6] [τ|ῶν πόλεον κατὰ ταῦτα] μὲ ἐθέλει δ[ίκα]ς [δ]ι|[δόναι Ἀθεναίοις καὶ] δέχεσθαι, [μὲ ἔ]ναι χ|ρῆσθαι τοῖ ʿιερῶι τὸ χ]σύ[ν]ολον.

b

45 [---τ|ὰ μ]ὲν ʿακόσι[α || ʿ]απλῆι, τὰ δὲ [ʿ|ε]κόσια διπλ[ῆ|ι[7]. σ]πον-
50 δὰς εἶν|[αι] τοῖσι μύσ(τ)|[εσιν][8] καὶ τα[ῖς || ἐπ]όπτεισιν [κ|αὶ τ]οῖς
55 ἀκολ[ο|ύθ]οισιν καὶ .|....σιν[9] τοι.|.ν.ιον[10] καὶ [Ἀθ||ε]ν[α]ίοισιν
[ʿά]|πασιν· ἄρχε[ν δ]|ὲ τὸν χρόνο[ν τ]|ῶν σπονδῶν [τῶ] | Μεταγειτ-
60 νι[ῶ]||νος μενὸς ἀπ[ὸ] | διχομενίας[11] [κ]|αὶ τὸν Βοεδρ[ο]|μιῶνα καὶ
65 τῶ [Π]|υανοφσιῶνος || μέχρι δεκάτε|ς ʿισταμένο· (τ)|ὰς[12] δὲ σπον-
70 δὰς | εἶναι ἐν τῆισ|ι πόλεσιν ʿο[ἱ] || ἂν[13] χρῶνται τῶ|ι ʿιερῶι, καὶ
75 Ἀ|θεναίοισιν ἐ|κεῖ ἐν τῆισιν | αὐτῆσι πόλεσ||ιν. τοῖς δὲ ὀλ|είζοσι[14]
80 μυστε|ρίοισιν τὰς [σ]|πονδὰς εἶνα[ι] | τῶ Γαμελιῶνο||ς μενὸς ἀπὸ
δ[ι|χ]ομενίας κα[ὶ | τ]ὸν Ἀνθεστε[ρ|ι]ῶνα καὶ τῶ Ἐλ|αφεβολιῶνος
85 || μέχρι δέκατ(ε)|ς[15] ʿισταμένο.

---

6 Hoc enuntiatum, ex parte iam ab Hicksio et Kirchhoffio suppletum, restituere conatus sum, non quo omnia certa esse sponderem, sed ut demonstrarem, litterarum ordinibus diligenter servatis inveniri posse quod et argumenti rationibus et sermonis legibus sufficeret. Sumpsi tricenarum binarum litterarum fuisse singulos versus integros. Nam v. 43 post χ]σύ[ν]ολον septem litterarum spatium vacuum est. 7 De damnis resarciendis hic dictum fuisse apparet. 8 ΜΥΣΙ 9 [δούλοι]σιν B. S. H. At numerum litterarum non convenire monuit K., quia diphthongus genuina in hac voce esset, ut non liceret ΔΟΛΟΙΣΙ scribi. 10 τῶν Ἀθηναίων B. (Hicks). τοῖς τούτων S. At neutrum litteris ab Hicksio lectis et spatiorum rationibus convenire vidit K. Fuit cum cogitarem de supplemento τοῦ[σ|ι]ν [Χ]ίων, in quod illa certe reprehensio non cadit. Sed neque nomen unde haec pendeant lacunae ambitui et simul sententiae satisfaciens ut invenirem mihi contigit, et illa sacrorum inter Athenienses et Chios communio, quam commemorat Aristoph. Av. 879 et scholiasta ad hunc locum, num iam huius tituli aetate fuerit dubitari licet. 11 Vox quam primus agnovit Sauppius allatis Hesychio et Suida s. v. nonnullisque aliis scriptorum locis, nunc Hicksii testimonio plane confirmata est. 12 ⁻|ΑΣ 13 Boeckhius primo ὅ[τ]αν suppleverat, postea praetulit ο[ἱ] ἂν. Illud probavit Sauppius, hoc Hicksius Kirchoffiusque. Pronomen οἱ ad πόλεις relatum, ut intellegatur de civibus, multis similibus exemplis defenditur. 14 Comparativum ὀλείζων, de quo grammatici sane tacent, a dialecto Attica saeculi a Chr. quinti non alienum fuisse praeter hunc titulum tres alii (n. 2, 8. 18, 10. C. I. Att. I 37) testantur. Praeterea cf. Hom. Σ, 519. 15 ΔΕΚΑΤΙ

c

...εραι ..... | ...εν' ιε[ρ.....|λ]αμ-
90 [βά]νεν με[..... || ἐ]ζοσιν παρ.....|.ο ὀβο-
λὸν καὶ [..... | μυ]στερίοισ[ι ..... | ..] το
95 'έκαστος ..... | ... τοῖν θεο[ῖν ..... || ....
οχιονι ..... | ....ο δὲ τον '..... | ....
ιον δραχ[μ..... | .. ἀν]αλόματα ..... | ...
100 .. νεδοτοι ..... || .....ς λαμβαν ..... | ..
.....ας το..... | .....ενον θέλει ο..... | ..
105 ..... τε.μὲ ε..... | .....λεν τὸ ἀφ..... || .
...ο. Κέρυκας δὲ μυ[ομένος τ|ὸς μ]ύστας '[έκ]αστον ..... |
....ας κατὰ τά[δ]ε· αε..... | . πλῆθος εὐθ[ύ]νεσθα[ι.... ασ|ι
110 δραχ]μῆσι. μ[υ]ῆν δ' εἶ[ναι τοῖς] || ὅσι [Κε]ρύκον [καὶ] Εὐ[μολπι-
δῶν[16]. | τῷ δὲ 'ιερῷ ἀργυρ[ῖο τὸ μὲν ἐκ | τῆς [..... γενόμ]ε-
ν[ον[17] ταμιεύ|ε]σθαι [ἐν περιβ]όλο[ι τῶι νότο|θ]εν τῷ τῆς Ἀθεναία[ς
115 ἀρχαίο ν||ε]ὸ ἐμ πόλει· τ[ὸ] δὲ ἀρ[χαῖον τοῦ]|ς 'ιεροποιο[ῖσι] τα[ῖν
θεοῖν[18] ἐ|μ] πόλει ταμιεύεσθ[αι..... | .]δ....χεν ἐν τῶι '[ιερῶι
120 ...|.]β....εν τὸ[ς ὀ]ρφ[ανὸς.....||.]τὸς ὀρφανὸς .ι[.....
|μ]ύστας 'εκάστο μ[.....|τὸ]ς μύστας τὸς Ἐλε[υσῖνι μυο|μέ]-
125 νος ἐν τῆι αὐλῆι [..... τῷ 'ι]ερῷ, τὸς δὲ ἐν ἄστει [μυομένο||ς]
ἐν τῶι Ἐλ[ε]υσινίοι.

[Τ]ὸν ἐπὶ τῶι βομῶι ιερέα[19] καὶ τ[--------- | τ]α[ῖ]ν θεοῖν
καὶ τὸν ιερέα τῷ [-------- | λ]ανβάνεν έκαστον τῷ τό[κο(?)---
--- | ...]υς...αστον-------

16 Cf. Andoc. I, 132, ubi orator, quem Cerycum gentis fuisse constat, complures homines a se initiatos esse narrat. 17 Supplere conatus sum non ignorans haec incerta esse. 18 Supplevi. Ex variis ἱεροποιῶν generibus, de quibus cf. 334[12], huc unum quadrat eorum qui 13, 9. 17 οἱ ἱεροποιοὶ οἱ Ἐλευσινόθεν audiunt. Quod nomen cum hic restituere spatii rationes utique vetent, praetuli aliud, quod aptum esse vix negaveris etsi nullo sane testimonio confirmatur. 19 Huius sacerdotis perfrequens est memoria in titulis aetatis Romanae (C. I. Att. III 10. 1031 sqq. 1278. 1279). Eum ut daduchum et praeconem ex Cerycum gente captum esse alibi demonstrabo.

385 Tabula marmoris Pentelici inventa Eleusine in ruderibus Propylaeorum. Post Pittakin Eph. 3825 aliosque ed. Koehler C. I. Att. II 597.

[Θ]εοί. | Ἐπιγένης Εὐεργέτου ἐκ Κοίλης εἶπεν· | [ἐ]πειδὴ Εὐθύδημος ὁ πάρεδρος[1] τοῦ βασ|[ι]λέως καλῶς καὶ φιλοτίμως μετὰ
5 τοῦ β||[ασ]ιλέως κα[ὶ] τοῦ γέν[ο]υς τοῦ Κηρύκων[2] ἐ|[πε]μελήθη τ[ῶ]ν περὶ τὰ μυστήρια καὶ φ[ι]λ]οτιμού[μεν]ος διατελεῖ πρὸς τὸ γέν[ο]ς τὸ Κηρύ[κων] καί [ἐσ]τιν εὔνους ἅπασ[ιν | ἀε]ί, [κ]αὶ λα-(β)[ὼ]ν κ-----[3]

Litterae volgares dispositae στοιχηδόν. Decretum gentis Cerycum est. 1 Cf. 382². 2 Plerumque ubi de sacris Eleusiniorum peragendis dicitur, Eumolpidarum et Cerycum gentium coniunctim mentio fit; sed hic quum causa afferenda sit, cur Cerycum gens potissimum Euthydemum laude dignum iudicet, haec sola commemoratur. 3 ΛΑΚ. ΨΚ

386 Tabula marmoris Pentelici inventa Athenis ad parietinas ecclesiae Παναγίας Πυργιωτίσσης. Edd. Pittakis Eph. 3651. Kumanudis Ἐπιγραφαὶ ἀνεκδ. Ἀθην. 1860 ἀρ. 3. Koehler C. I. Att. II 315.

[Ἐπ]ὶ Μενεκλέους ἄρχοντος[1] ἐπὶ τῆς Πανδιονίδ|[ος] ἀ[γ]δόης πρυτανείας, ἧι Θεόδωρος Λυσιθέου | [Τρ]ι[κ]ο[ρ]ύσιος ἐγραμμάτευεν, Ἀνθεστηριῶνος | [ἔνηι κ]αὶ νέαι, ἐκκλησία· τῶν προέδρων ἐπε-
5 ψήφ||[ι]ζεν....]ωρος Ναυσιμάχου Εὐωνυμεὺς καὶ συ|[μπρόεδρ]οι· ἔδοξεν τῶι δήμωι· Καλλίστρατο|[ς Γλα]ύκωνος Κρωπίδης εἶπεν· περὶ ὧν ἀπαγγέλ|[λουσιν ο]ἱ ἐπιμεληταὶ τῶν μυστηρίων[2] ὑπὲρ
10 τῆ||[ς θυσίας] ἣν ἔθυσαν ἐν τοῖ[ς πρ]ὸς Ἄγραν μυστηρ||[ίοις][3], ἀγαθεῖ τύχει, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ, τοὺ|[ς πρ]οέδ[ρο]υς, οἳ [ἂ]ν λάχωσιν προεδρεύειν ἐν τῶ|[ι δήμωι ε]ἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν, προςαγα|[γεῖ]ν αὐτο[ὺς] πρ[ὸ]ς τὸν δῆμον καὶ χρηματίσαι,
15 γ|[νώμη]ν δὲ ξυμ[β]άλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆ||[μον], ὅτι δοκεῖ τεῖ βουλεῖ, τὰ μὲν ἀγαθὰ δέχεσθ|[αι] τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, ἃ φασιν γεγονένα|[ι ἐ]ν τοῖς ἱεροῖς οἷς ἔθυον ἐφ' ὑγιείαι

Titulus στοιχηδὸν incisus litteratura volgari, nisi quod paucis locis theta et omicron quadratae sunt. 1 Ol. 124, 3 (282/1 a. Chr.) Cf. 144¹. 346². 2 Cf. 374⁶. 3 Cf. Plutarch. Demetr. 26: τὰ μικρὰ (μυστήρια) τοῦ Ἀνθεστηριῶνος ἐτελοῦντο, τὰ μεγάλα τοῦ Βοηδρομιῶνος· ἀλλὰ Στρατοκλέους γνώμην εἰπόντος Ἀνθεστηριῶνα τὸν Μουνυχιῶνα ψηφισαμένους καλεῖν καὶ νομίζειν ἐτέλουν Δημητρίῳ τὰ πρὸς Ἄγραν. Reliqui scriptores, quos attulit Sauppe de inscr. Eleusinia p. 8 sq., τὰ ἐν Ἄγρας habent, ut est in titulo 29, 90. Eadem sunt τὰ ὁλείζω μυστήρια 384, 76.

καὶ σωτ|[ηρί]αι τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καὶ τῶν ἄλλων |
20 [ὅσ]οι εἰσὶν εὔνους καὶ φίλοι τοῦ δήμου· ἐπεμ||[δὴ δ]ὲ οἱ ἐπιμε-
ληταὶ [τ]ῶν μυστηρίων πρότερόν | [τε] ἐν τεῖ θυσ[ί]αι τῶν με-
γάλων μυστηρίων ἐπεμ|[ελή]θ[η]σαν τῆς θυσίας, καὶ νῦν τεθύκα-
σιν τὰ σω[τήρ]ια [τα]ῖς [θ]εα[ῖ]ς ὑπὲρ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δή-
25 μ[ου ἐκ] τῶ[ν ἰδ]ίων, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμεμέληνται || [καλῶ]ς
κα[ὶ φ]ιλοτίμως, ἐπ[αινέσ]αι τοὺς ἐπιμε[λ|ητὰς τ]ῶ[ν μ]υστηρίων
.....ημον Γλαύκων[ο]ς Κρωπί[δ]ην, Δημ[ο]κ[ρά]τη[ν] Ἐπι[κρά-
τ]ου ἐκ Κερ[αμ|έων][4] εὐσεβε[ί]α[ς] ἕνεκα τῆ[ς πρὸς τὰ]ς θεὰς κ[α]ὶ
30 [φι|λοτιμ]ί[ας τῆ]ς πρὸς τὴ[ν βου]λὴν καὶ τὸν δῆμον. || ἀναγράψαι
δ]ὲ τόδε [τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέα | τὸν κατὰ] πρυτα[νείαν ἐν
στήλη|ι λιθίνηι καὶ σ|τῆσαι ἐν τῶι] Ἐλευσ[ινίωι----------]

4 Aristoteles ap. Harpocr. ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων· ὁ δὲ βασιλεὺς πρῶτον μὲν τῶν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, β' μὲν ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων, ἕνα δ' ἐξ Εὐμολπιδῶν, ἕνα δ' ἐκ Κηρύκων. Duos qui hic collaudantur ex toto populo electos esse consentaneum est.

---

387 Fragmenta duo tabulae marmoris Pentelici. Alterum, versuum 2—16 sinistras partes continens, ab Elgino Londinum asportatum est et post Boeckhium C. I. G. 118 aliosque accuratissime editum ab Hicksio Mon. epigr. Mus. Brit. p. 35 n. XIX; alterum, quod exstat Athenis, edidit Kumanudis Philist. II p. 238, exscripsit Koehler. Coniuncta edidi Hermae I p. 405. C. I. Att. III 5.

-------- καὶ | ------ιων[--- ἐπειδὴ οἱ περὶ τῶν μυ]στη-
ρί|[ων νόμοι προς]τάττ[ουσι τῷ γένει τῶν Εὐμο]λπιδῶν | [ἐπιμε-
5 λεῖσθαι] ὅπως ἂ[ν ἀεὶ παραπεμφθ]εί[η τὰ ἱερὰ || [εὐκόσμω]ς Ἐλευ-
σεινό[θεν εἰς ἄστυ καὶ ἐξ] ἄστεως Ἐ|[λευσεῖν]άδε, ἀγαθῆι τύχ[ηι,
δεδόχθαι τ]ῶι δήμωι, προς|[τάξαι] τῶι κοσμητῆι τῶν [ἐφήβων
κ]ατὰ τὰ ἀρχαῖα νόμι|[μα ἄ](γ)ειν[1] Ἐλευσῖνάδε τοὺ[ς ἐφήβ]ους
τῆι τρίτηι ἐπὶ δέ|[κα] τοῦ Βοηδρομιῶνος με[τὰ το]ῦ εἰθισμένου
10 σχήμα||[τος] τῆς ἅμα ἱεροῖς πομπ[ῆς, ἵ]να τῆι τετράδι ἐπὶ δέκα

Literae ΖΘΠΣφ. Titulum Hadriani aetate non antiquiorem esse senatus quingentorum mentio demonstrat, neque improbabile est M. Aurelii potissimum principatu haec decreta esse. 1 ΙΤΕΙΝ

πα|[ραπέ]μψωσιν τὰ ἱερὰ μέχ[ρι] τοῦ Ἐλευσεινίου τοῦ ὑπὸ | [τῆι πό]λει[2], ὡς ἂν κόσμο[ς τ]ε πλείων καὶ φρουρὰ μείζων | [περὶ] τὰ ἱερὰ ὑπάρχο[ι], ἐπειδὴ καὶ ὁ φαιδυντὴς[3] τοῖν θε|[οῖν] ἀγγέλλει
15 κ(ατ)ὰ τὰ[4] πάτρια τῆι ἱερείαι τῆς Ἀθηνᾶς ὡς || [ἥκει τὰ] ἱερὰ κ[αὶ] ἡ παραπέμπουσα στρατιά. κατὰ τὰ αὐτὰ | [δὲ τῆι] ἐνάτηι ἐπὶ δέκα[5] τοῦ Βοηδρομιῶνος προς|[τάξα]ι τῶι κοσμητῆι τῶν ἐφήβων ἄγειν τοὺς ἐφή[βους | πάλιν Ἐ]λευσεῖνάδε μετὰ τοῦ αὐτοῦ σχήματος π[αραπέμ|πον]τας τὰ ἱερά. μέλειν δὲ τούτου
20 τῶι κατ' ἐν[ιαυτὸν] || κοσμητῆι, ὅπως μηδέποτε τοῦτο ἐκλε[ιφθείη μη]|δὲ ὀλιγωρηθείη ποτὲ τὰ τῆς εὐσεβείας [τῆς πρὸς τὼ θε]|ώ. παραπέμπειν δὲ τοὺς ἐφήβους π[άντας, ἔχοντας] | τὴν πανοπλίαν, ἐστεφανωμέν[ους μυρρίνης στεφά]|νωι, βαδείζοντας ἐν τάξει.
25 ἐπ[εὶ] δ[ὲ------ τοῖς ἐ]||φήβοις τὴν τοσαύτην ὁδοι[π]ορῆσαι-- -------- | καὶ θυσιῶν καὶ σπονδῶν καὶ παιάνων τῶ[ν κατὰ τὴν] | ὁδὸν μεθέξειν ὡς ἂν τά τε ἱερὰ μετὰ φρουρᾶ[ς ἰσχυρο]|τέρας καὶ πομπῆς μακροτέρας ἄγοιτο, οἵ τε ἔφ[ηβοι] | παρακο-
30 λουθοῦντες τῆι περὶ τὸ θεῖον τῆς πόλεω[ς] || θεραπείαι καὶ ἄνδρες εὐσεβέστεροι γείνοιντο. μεθέ|ξουσιν δ[ὲ κ]αὶ οἱ ἔφηβοι πάντες τῶν τε ἄλλων ὧν ἂν | παρέχ[ηι τ]οῖς Εὐμολπίδαις ὁ ἄρχων τοῦ γένους, καὶ τῆ[ς] | δι[αν]ομῆς. γενέσθαι δὲ τὴν γνώμην ταύτην φα[νερ]|ὰν καὶ τῆι ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆι καὶ τῆι βουλ[ῆι]
35 τῶν || φ' καὶ τῶι ἱεροφάντηι καὶ τῶι γένει τῶν Εὐ[μο]λπιδῶν· | ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τοῦτο τὸν [τα]μία[ν τ]οῦ γέ|νους τῶν Εὐμολπιδῶν ἐν τρισὶν [στή]λαις καὶ στῆσαι | τὴν μὲν ἐν Ἐλευσινίωι τῶι ὑπὸ [τ]εῖ [π]όλει, τὴν δὲ ἐν | τῶι Διογενείωι[6], τὴν
40 δὲ ἐν Ἐλευσεῖνι ἐν τῶι ἱερῶι πρὸ | τοῦ βου[λ]ευτηρίου.

---

2 Antiquiore tempore non Eleusine in urbem comitabantur ephebi pompam, qua sacra eo deferebantur, sed obviam veniebant usque ad locum aliquem viae sacrae (n. 347, 9. μέχρι τῆς Ἠχοῦς C. I. Att. II 470). 3 Sic, non φαιδρυντής, hoc vocabulum scribitur ubique in titulis Atticis qui sane ad unum omnes recentioris aetatis sunt (C. I. Att. III 283. 291. 928. 1058. 3859). 4 K ΙΑΤΑ 5 Scriptores ad vicesimum mensis Boëdromionis diem Iacchi sacra referunt (Eurip. Ion. 1076. Andoc. I, 121. Plut. Phocion 28. Camill. 19). Quod sic intellegendum est, ut undevigesimo die Athenis profectam esse pompam statuamus, sed post solis occasum Eleusina pervenisse cum taedis ardentibus; nox vero iam proximi diei pars est. 6 Ex duobus exemplaribus quae Athenis collocari iubentur, alterum hoc est quod edimus, alterius frustulum in domo Nicolai Ioannis cuiusdam exscripsit Fourmont, cuius ex schedis edidit Boeckh C. I. G. 440 (C. I. Att. III 6). De Diogeneo gymnasio cf. 1805.

388 Tabula lapidea fracta in duas partes. Maxima pars tituli (v. 1—116) in fronte, reliqua in latere dextro. Inventus lapis prope vicum *Konstantinoi* situm in vicinia Andaniae veteris. Ter edidit Kumanudis, cuius exemplum tertium repetivit H. Sauppe Die Mysterieninschrift von Andania, Gottingae 1860, cum commentario doctrinae pleno. Lapide denuo examinato et ectypis chartaceis confectis omnium accuratissime titulum expressit P. Foucart ad Lebasii Inscr. II 326 *a*.

[Περὶ ἱε]ρῶν καὶ ἱερᾶν. Ὁ γραμματεὺς τῶν συνέδρων[2] τοὺς γενηθέντας ἱεροὺς ὁρκιξάτω παραχρῆμα, ἂμ μή τις ἀρρωσ[τεῖ, | ἱερῶ]ν κάιομένων, αἷμα καὶ οἶνον σπένδοντας, τὸν ὅρκον τὸν ὑπογεγραμμένον· Ὀμνύω τοὺς θεούς, οἷς τὰ μυστήρια ἐπιτ[ε|λε]ῖ-ται[3], ἐπιμέλειαν ἕξειν, ὅπως γίνηται τὰ κατὰ τὰν τελετὰν θεο-πρεπῶς καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ δικαίου, καὶ μήτε αὐ|[τ]ὸς μηθὲν

Litterae ΑΖΘΞΠΣ.ο; hastarum fines tenuibus lineolis transversis ornatas esse testatur Foucartus. De aetate tituli cf. not. 6. 1 In mysteriis Cereris et Proserpinae quae prope Andaniam fiebant (cf. not. 2) administrandis maximam partem eorum fuisse qui ἱεροί et ἱεραί audiunt, totus huius tituli tenor docet. Annui erant, sorte ducti ita ut certus ex quaque tribu numerus caperetur, neque vero ex omni civium genere, sed ex nobilioribus (v. 130). Non sacerdotes sunt, sed, praesidentibus decemviris (not. 24) de sacris peragendis decernunt et cavent ut omnia recte et secundum leges fiant. Voce ἱεραί paullo inconstantius utitur lex, nam modo nuptas mulieres solas (not. 5. 24. 41) significat, modo utrumque genus, et matronarum et virginum, comprehendit. 2 Ut in multis aliis civitatibus, ita Andaniae senatores συνέδρων nomine utebantur. S. 3 Ex v. 33. 34 hos intellegendos esse Cererem, Hagnam (i. e. Proserpinam), Mercurium, Deos magnos, Apollinem Carneum iure collegit S. Atque antiquissima quidem Andaniae Cereris et Proserpinae mysteria fuisse, quippe quae iam ante Doriensium dominationem fuissent, cum aliis de causis veri simile est, tum propter Pausaniae IV, 33, 5 testimonium. At sua aetate ex ipsa urbe Andania in lucum Apollinis Carnei translata fuisse sacra idem refert, quo in delubro omnium quae hic enumerantur deorum simulacra commemorat praeter θεοὺς Μεγάλους, de quibus v. not. 26. Post bella Messeniaca haec sacra aliquot saeculis intermissa erant, sed post pugnam Leuctricam cum Epaminondas Messeniorum civitatem restitueret, Epiteles Aeschinis f. Argivorum praetor somnio monitus urnam aheneam effoderat qua continebatur stanni lamina instar libri convoluta, in qua perscriptus erat totus ordo sacrorum (Paus. IV, 26, 7). Eam urnam et Paus. IV, 33, 5 in Carnasio asservatam refert neque dubium est quin intellegenda sit huius tituli v. 11.

ἄσχημον μηδὲ ἄδικον ποιήσειν ἐπὶ καταλύσει τῶν μυστηρίων
5 μηδὲ ἄλλωι ἐπιτρέψειν, ἀλλὰ κατακολου|θήσειν τοῖς γεγραμμένοις, ἐξορκίσειν δὲ καὶ τὰς ἱερὰς καὶ τὸν ἱερῆ κατὰ τὸ διάγραμμα[4]. εὐορκοῦντι μέν μοι εἴη ἃ τοῖς εὐ|σεβέοις, ἐφιορκοῦντι δὲ τἀναντία. ἂν δέ τις μὴ θέλει ὀμνύειν, ζαμιούτω δραχμαῖς χιλίαις καὶ ἄλλον ἀντὶ τούτου κλαρωσά|τω ἐκ τᾶς αὐτᾶς φυλᾶς. τὰς δὲ ἱερὰς ὁρκιζέτω ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἱεροὶ ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Καρνείου τᾶι πρότερον ἁμέραι τῶν μυστη|ρίων τὸν αὐτὸν ὅρκον, καὶ ποτεξορκιζόντω· 'πεποίημαι δὲ καὶ ποτὶ τὸν ἄνδρα τὰν συμβίωσιν ὁσίως καὶ δικαίως'[5]· τὰν δὲ μ[ὴ] | θέλουσαν ὀμνύειν ζαμιούντω οἱ ἱεροὶ δραχμαῖς χιλίαις καὶ μὴ
10 ἐπιτρεπόντω ἐπιτελεῖν τὰ κατὰ τὰς θυσίας μηδὲ μετ[έ]|χειν τῶν μυστηρίων, αἱ δὲ ὀμόσασαι ἐπιτελούντω. οἱ δὲ γεγενημένοι ἱεροὶ καὶ ἱεραὶ ἐν τῶι πέμπτωι καὶ πεντηκοστῶι[6] | ἔτει ὀμοσάντω τὸν αὐτὸν ὅρκον ἐν τῶι ἑνδεκάτωι μηνὶ[7] πρὸ τῶν μυστηρίων. Παραδόσιος. τὰν δὲ κάμπτραν[8] καὶ τὰ | βιβλία ἃ δέδωκε Μνασίστρατος[9] παραδιδόντω οἱ ἱεροὶ τοῖς ἐπικαταστα-

---

4 I. e. secundum hanc legem. S. 5 Ex hoc iurisiurandi additamento apparet, nunc quidem ἱερά̀ς non intellegi nisi mulieres nuptas. 6 Quinquagesimus quintus annus intellegendus est post Achaiam in provinciae formam redactam (145 a. Chr.) a quo tempore annos numerari solitos esse in multis Graeciae civitatibus titulorum testimoniis constat. Foucart ad Lebas II 146 *a*. Significatur igitur annus 91 a. Chr. F. 7 Undecim ante mysteria mensibus iurandum fuisse existimat Sauppius. At rectius Foucartus numerum ordinalem nominis instar esse iudicavit, quem morem etiam Phocensium, Locrorum, Achaeorum fuisse constat, ut undecimus anni civilis mensis intellegendus sit. In posterum praecipitur, ut ἱεροί postquam sorte constituti sunt, extemplo (v. 4 παραχρῆμα) iureiurando adigantur. At anno 91 a. Chr., quo haec decreta sunt, iam constituti erant (οἱ γεγενημένοι v. 10) nequedum iuraverant, quare quo tempore id hoc anno fieri deberet definiendum erat. F. Sauppius sane vice versa quae antea scripta sunt de eis quae in praesentia facienda essent, hoc vero enuntiatum de lege perpetua quae in posterum valeret intellexit, ita ut haec lex non ipso quinquagesimo quinto anno, sed eo qui antecedebat (92 a. Chr.) lata esse videretur. Sed sic certe non ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ πεντηκοστῷ ἔτει dicendum fuit, sed ἀπὸ τοῦ πέμπτου καὶ πεντηκοστοῦ ἔτους, neque perfectum γεγενημένοι huic sententiae aptum est. Illam vero menses numerandi rationem quum ex Achaeorum, quorum concilio Messenii per aliquantum temporis interfuerant, fastis repetendam esse consentaneum sit, undecimus mensis respondet Metagitnioni Atheniensium, ita ut mysteria fere mense Augusto celebrata videantur, id quod iam Sauppius aliis de causis coniecerat. F. 8 Cf. not. 2. Festus s. v. capsae. 9 Quum Messeniorum respublica restitueretur (not. 2), etiam

θέντοις[10], παραδιδόντω δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα | ἂν κατασκευασθεῖ χάριν τῶν μυστηρίων. Στεφάνων. στεφάνους δὲ ἐχόντω οἱ μὲν ἱεροὶ καὶ αἱ ἱεραὶ πῖλον λευκόν, | τῶν δὲ τελουμένων[11] οἱ πρωτομύσται στλεγγίδα. ὅταν δὲ οἱ ἱεροὶ παραγγείλωντι, τὰμ
15 μὲν στλεγγίδα ἀποθέσθωσαν, || στεφανούσθωσαν δὲ πάντες δάφναι. Εἱματισμοῦ. οἱ τελούμενοι τὰ μυστήρια ἀνυπόδετοι[12] ἔστωσαν καὶ ἐχόντω τὸν | εἱματισμὸν λευκόν, αἱ δὲ γυναῖκες μὴ διαφανῆ μηδὲ τὰ σαμεῖα ἐν τοῖς εἱματίοις πλατύτερα ἡμιδακτυλίου, καὶ αἱ | μὲν ἰδιώτιες[13] ἐχόντω χιτῶνα λίνεον καὶ εἱμάτιον μὴ πλείονος ἄξια δραχμᾶν ἑκατόν, αἱ δὲ παῖδες καλάσηριν ἢ σιν|δονίταν καὶ εἱμάτιον μὴ πλείονος ἄξια μνᾶς, αἱ δὲ δοῦλαι καλάσηριν ἢ σινδονίταν καὶ εἱμάτιον μὴ πλείονος ἄξια δρα|χμᾶν πεντήκοντα· αἱ δὲ ἱεραί, αἱ μὲν γυναῖκες καλάσηριν ἢ ὑπόδυμα μὴ ἔχον σκιὰς καὶ εἱμάτιον μὴ πλέονος ἄξια
20 δύο || μνᾶν, αἱ δὲ [παῖδε]ς καλάσηριν ἢ εἱμάτιον μὴ πλείονος ἄξια δραχμᾶν ἑκατόν· ἐν δὲ τᾶι πομπᾶι αἱ μὲν ἱεραὶ γυναῖκες ὑποδύ|ταν καὶ εἱμάτιον γυναικεῖον οὖλον, σαμεῖα ἔχον μὴ πλατύτερα ἡμιδακτυλίου, αἱ δὲ παῖδες καλάσηριν καὶ εἱμάτιον μὴ δια|φανές. μὴ ἐχέτω δὲ μηδεμία χρυσία μηδὲ φῦκος μηδὲ ψιμίθιον μηδὲ ἀνάδεμα μηδὲ τὰς τρίχας ἀνπεπλεγμένας μηδὲ ὑπο|δήματα εἰ μὴ πίλινα ἢ δερμάτινα ἱερόθυτα. δίφρους δὲ ἐχόντω αἱ ἱεραὶ εὐσυΐνους στρογγύλους καὶ ἐπ' [αὐ]τῶν ποτικεφάλαια | ἢ σπ(ε)ῖραν λευκά, μὴ ἔχοντα μήτε σκιὰν μήτε πορφύραν. ὅσα(ς)[14] δὲ δεῖ διασκευά-

---

homines quorum in gente hereditarium erat sacerdotium mysteriorum in patriam redierant, eique quae in illa stanni lamina scripta erant in chartas (ἐς βίβλους Paus. IV, 26, 5) transscripserunt; haec manifesto sunt τὰ βιβλία quae Mnasistratus tradidisse fertur. Is igitur fuit ex antiqua illa gente sacerdotali, sed sacerdotio sua sponte cesserat idque ad rempublicam detulerat, ita ut ipsi ad vitae tempus primus honoris locus in feriis peragendis servaretur (cf. v. 28. 86 sqq. 154). S. 10 Qui insequenti anno sorte constituentur. S. 11 I. e. *reliquorum* qui initiantur. Nam ipsos quoque ἱερούς iis sacris, quorum curam habebant, initiatos fuisse manifestum est. S. 12 Cf. 357, 25. 13 Respondent v. 19 verba αἱ δὲ ἱεραί. 14 Emendavit Sauppe. Sane in lapide esse ΟΣΑ Foucarti testimonio contat, sed lapicidae error utique statuendus est, quia quae incidit sensu cassa sunt. διάθεσιν S. *imitationem* ('*Darstellung*') interpretatur, sed fortasse rectius *habitum* intellegas, ut διασκευάζονται εἰς θεῶν διάθεσιν idem sit atque διασκευάζονται ὥστε διακεῖσθαι ὡς θεαί. In summa sententiae nihil mutatur; statuimus enim cum Sauppio, spectacula quaedam mystica fuisse, in quibus

25 ζεσθαι εἰς θεῶν διάθεσιν, ἐχόντω τὸν εἱματισμὸν || καθ' ὃ ἂν
οἱ ἱεροὶ διατάξωντι. ἂν δέ τις ἄλλ(ω)ς[15] ἔχει τὸν εἱματισμὸν
παρὰ τὸ διάγραμμα ἢ ἄλλο τι τῶν κεκωλυμένων, μὴ ἐπιτρε-
πέ|τω ὁ γυναικονόμος καὶ ἐξουσίαν ἐχέτω λυμαίνεσθαι, καὶ ἔστω
ἱερὰ τῶν θεῶν. Ὅρκος γυναικονόμου. οἱ δὲ ἱεροὶ ὅταν
καὶ αὐτοὶ ὀμό|σωντι, ὁρκιζόντω τὸν γυναικονόμον ἐπὶ τῶν αὐτῶν
ἱερῶν, εἴ μὰν ἕξειν ἐπιμέλειαν περί τε τοῦ εἱματισμοῦ καὶ τῶν
λοιπῶν τῶν | ἐπιτεταγμένων μοι[16] ἐν τῶι διαγράμματι. Πομ-
πᾶς. ἐν δὲ τᾶι πομπᾶι ἁγείστω Μνασίστρατος[17], ἔπειτεν ὁ
ἱερεὺς τῶν θεῶν οἷς | τὰ μυστήρια γίνεται[18] μετὰ τᾶς ἱερέας,
ἔπειτα ἀγωνοθέτας, ἱεροθύται, οἱ αὐληταί· μετὰ δὲ ταῦτα αἱ
30 παρθένοι αἱ ἱεραὶ καθὼς ἂν λά||χωντι, ἄγουσαι τὰ ἅρματα ἐπι-
κείμενα⟨ς⟩[19] κίστας ἐχούσας ἱερὰ μυστικά· εἶτεν ἁ θοιναρμό-
στρια[20] ἁ εἰς Δάματρος καὶ αἱ ὑποθοιναρ|μόστριαι αἱ ἐμβεβα-
κυῖαι[21], εἶτεν ἁ ἱέρεα τᾶς Δάματρος τᾶς ἐφ' ἱπποδρόμωι[22],
εἶτεν ἁ τᾶς ἐν Αἰγίλᾳ[23]· ἔπειτεν αἱ ἱεραὶ[24] κατὰ μίαν κα|θώς
κα λάχωντι, ἔπειτεν οἱ ἱεροὶ καθώς κα οἱ δέκα[25] διατάξωντι.
ὁ δὲ γυναικονόμος κλαρούτω τάς τε ἱερὰς καὶ παρθένους καὶ
ἐπιμέλειαν | ἐχέτω ὅπως πομπεύωντι καθώς κα λάχωντι. ἀγέσθω

---

mulieres dearum personas agerent. 15 ΑΛΛΟΣ in lapide esse testatur F., sed quomodo intellegendum esset non dixit. Emendavit S. 16 Transitur ex obliqua oratione in rectam. 17 Cf. not. 8. 18 Cf. not. 2. 19 Emendavit S., qua emendatione adhibita quo iure Foucartus dicat non minus confusam manere orationis structuram non video, nam ἅρματα ἐπικείμενα κίστας aeque recte dicitur atque ἀνὴρ κυνῆν ἐπικείμενος et similia, ad κίστας vero refertur ἐχούσας ἱερὰ μυστικά. 20 Hoc munus in titulis Spartae inventis recensetur una cum sacerdotiis aliisque honoribus feminarum nobilissimarum (C. I. G. 1435. 1436. 1439. 1446. 1451). Ex nomine apparet, illam mulierem epulas sacras, Cereris ut quidem videtur, apparasse. F. 21 Quae non solum electae sunt, sed re vera munus inierunt. Cavetur ne qua mulier modo honoris causa id munus petat eaque feriis quidem intersit, sed officiis non fungatur. S. 22 Nobilissimum hippodromum in Lycaeo Arcadiae monte, haud procul a Messeniae finibus, situm (Curtius Pelop. I p. 304) non sine probabilitate intellegit S. 23 Cf. Paus. IV, 17, 1: ἔστι δὲ Αἴγιλα Λακωνικῆς, ἔνθα ἱερὸν ἵδρυται ἅγιον Δήμητρος. ἐνταῦθα ἐπιστάμενος ὁ Ἀριστομένης καὶ οἱ σὺν αὐτῶι τὰς γυναῖκας ἀγούσας ἑορτὴν κτλ. Apparet igitur, haec sacra admodum similia fuisse eorum quae Andaniae fiebant. S. 24 Collato v. 29 apparet hic quoque nuptas modo mulieres intellegendas esse (cf. not. 5). 25 Decemviri summum harum feriarum regimen habent; quomodo constituantur et sacramento adigantur v. 115. 118 sqq. perscriptum est. Cf. not. 32.

δὲ ἐν τᾶι πομπᾶι καὶ τὰ θύματα, καὶ θυσάντω τᾶι μὲν Δά-
ματρι σῦν ἐπίτοκα, Ἑρμᾶ|νι κρίον, Μεγάλοις θεοῖς[26] δάμαλιν
σῦν, Ἀπόλλωνι Καρνείωι κάπρον, Ἄγναι[27] οἶν. Σκανᾶν[28].
35 σκανὰν δὲ μὴ ἐπιτρεπόντω οἱ ἱεροὶ μηθένα ἔχειν ἐν || τετραγώνωι
μείζω ποδῶν τριάκοντα, μηδὲ περιτιθέμεν ταῖς σκαναῖς μήτε
δέρρεις μήτε αὐλείας, μηδὲ ἐν ὤι ἂν τόπωι περιστεμ|ματώ-
σωντι οἱ ἱεροὶ μηθένα τῶν μὴ ὄντων ἱερῶν ἔχειν σκανάν.
μηδὲ παρερπέτω μηθεὶς ἀμύητος εἰς τὸν τόπον ὅν κα περι-
στεμμα|τώσωντι. χωραξάντω δὲ καὶ ὑδράνας[29]. ἀναγραψάντω
δὲ καὶ ἀφ' ὧν δεῖ καθαρίζειν[30] καὶ ἃ μὴ δεῖ ἔχοντας εἰςπο-
ρεύεσθαι[31]. Ἃ [μ]ὴ δεῖ ἔχειν | ἐν ταῖς σκαναῖς. μηθεὶς
κλίνας ἐχέτω ἐν τᾶι σκανᾶι μηδὲ ἀργυρώματα πλείονος ἄξια
δραχμᾶν τριακοσιᾶν· εἰ δὲ μή, μὴ ἐπιτρεπόν|τω οἱ ἱεροί, καὶ
τὰ πλειονάζοντα ἱερὰ ἔστω τῶν θεῶν. Ἀκοσμούντων. ὅταν
40 δὲ αἱ θυσίαι καὶ τὰ μυστήρια συντελεῖται, εὐφαμεῖν πάν||τας καὶ
ἀκούειν τῶν παραγγελλομένων· τὸν δὲ ἀπειθοῦντα ἢ ἀπρεπῶς
ἀναστρεφόμενον εἰς τὸ θεῖον μαστιγούντω οἱ ἱεροὶ | καὶ ἀποκω-
λυόντω τῶν μυστηρίων. Ῥαβδοφόρων. ῥαβδοφόροι δὲ ἔστω-
σαν ἐκ τῶν ἱερῶν εἴκοσι, καὶ πειθαρχούντω τοῖς ἐπιτελούν|τοις
τὰ μυστήρια[32], καὶ ἐπιμέλειαν ἐχόντω, ὅπως εὐσχημόνως καὶ
εὐτάκτως ὑπὸ τῶν παραγεγενημένων πάντα γίνηται, καθὼς ἂν
| παραγγέλλωντι οἱ ἐπὶ τούτων τεταγμένοι· τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας

26 Cabiros, quorum sunt mysteria Samothracica, designari demonstravit S. coll. Dionys. Halic. Ant. I, 69 τὰ μὲν οὖν εἰς Ἰταλίαν ὑπ' Αἰνείου κομισθέντα ἱερὰ — γράφω τῶν τε μεγάλων θεῶν εἰκόνας εἶναι, οὓς Σαμοθρᾷκες Ἑλλήνων μάλιστα ὀργιάζουσιν. Diodor. IV, 49 τοὺς δ' Ἀργοναύτας φασὶν — εἰς Σαμοθρᾴκην κομισθῆναι καὶ τοῖς μεγάλοις θεοῖς τὰς εὐχὰς ἀποδόντας πάλιν ἀναθεῖναι τὰς φιάλας εἰς τὸ τέμενος aliisque scriptorum titulorumque testimoniis. Iam cum Pausanias referat Methapum Atheniensem et Andaniae Cereris sacra restituisse et Thebis Cabirorum mysteria instituisse (IV, 1, 7), quae ipsa quoque cum antiquissimis Cereris sacris coniunxit (Paus. IX, 25, 6), paene certum est ab eo demum Cabiros sacris Cereris et Proserpinae quae Andaniae fiebant insertos esse. S. Num vero Methapum recte Sauppius ad Epaminondae tempora rettulerit, diiudicare non audeo. 27 Cf. Paus. IV, 33, 4: ἡ δὲ Ἁγνὴ Κόρης (codd. Κόρη) τῆς Δήμητρός ἐστιν ἐπίκλησις. S. 28 Cf. 189[4]. 362, 2. 29 Vasa quibus continetur aqua lustrandis hominibus inserviens. Cf. Hesych. ὑδρανός· ὁ ἁγνιστὴς τῶν Ἐλευσινίων. F. 30 Cf. 379, 3 sqq. Alium titulum incipientem Ἀφ' ὧν χρ[ὴ καθ]α[ρίζεσθ]αι ὧ[τε] | εἰς τ[ὸ] [ἱ]ε[ρὸν ἐςιέναι] publici iuris fecit Foucartus in commentario ad hunc locum. 31 Cf. n. 357, 20 sqq. 32 Decemviros significari apparet collato v. 167. S.

ἢ ἀπρεπῶς ἀναστρεφομένους μαστιγούντω. ἂν δέ τις τῶν ῥα|βδοφόρων μὴ ποιεῖ καθὼς γέγραπται ἢ ἄλλο τι ἀδικοῖ ἢ ποιοῖ ἐπὶ καταλύσει τῶν μυστηρίων, κριθεὶς ἐπὶ τῶν ἱερῶν[33] ἂν κατακριθεῖ μὴ || μετεχέτω τῶν μυστηρίων. Περὶ τῶν διαφόρων[34]. τὰ δὲ πίπτοντα διάφορα ἐκ τῶν μυστηρίων ἐγλεγόντω οἱ κατασταθέντες ὑπὸ | τοῦ δάμου πέντε, εἰςφερόντω[35] δὲ οἱ ἄρχοντες ἀνάγκαι πάντες, μὴ δὶς τοὺς αὐτούς, τίμαμα ἔχοντα ἕκαστον μὴ ἔλασσον ταλάν|του, καὶ τῶν κατασταθέντων παραγραψάτω ἁ γερουσία τὸ τίμαμα, ὡςαύτως δὲ καὶ τὸ τῶν εἰςενεγκάντων. τοῖς δὲ ἐγλογευόντοις | τὰ διάφορα λειτουργείτω ὁ ἀργυροσκόπος. ὅταν δὲ ἐπιτελεσθεῖ τὰ μυστήρια, ἀπολογισάσθωσαν ἐμ πάντοις ἐν τᾶι πρώται συν|νόμωι συναγωγᾶι τῶν συνέδρων, καὶ γραφὰν ἀποδόντω τῶι ἐπιμελητᾶι[36] παραχρῆμα γράφοντες ἐπ' ὀνόματος τὰ πεπτωκότα δι[ά]||φορα ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν πρωτομυστᾶν τὸ ὑποστατικὸν καὶ ἄν τι ἄλλο πέσει, καὶ τὴν γεγενημέναν ἔξοδον καὶ τί ἂν εἶ | λοιπόν, καὶ ἀριθμησάντω παραχρῆμα τῶι ταμίαι καὶ ἔστωσαν ὑπόμαστροι[37], ἄν τι εὑρίσκωνται ἀδικοῦντες, διπλασίου καὶ ἐπιτιμίου | [δραχ]μᾶν χ[ι]λιᾶν, καὶ οἱ δικαστ[αὶ μ]ὴ ἀφαιρούντω μηθέν· οἱ δ' ἐν τῶι πέμπτωι καὶ πεντηκοστῶι ἔτει κατεσταμένοι ἐξοδιασάντω καὶ Μνα|[σισ]τράτωι τὸ διδόμενο[ν αὐτῶι] διάφορον εἰς τὸν στέφανον ὑπὸ τῆς [πό]λεος, δραχμὰς ἑξακιςχιλίας, ἀποδόντω δὲ τῶι ταμίαι καὶ ὅσα κα εἶ | [πρ]οεξωδιασμένα διάφορα [ὑπ]ὸ τοῦ ταμίου ἐ[ν τῶι πέμπτωι καὶ πεντηκοστῶι] ἔτε[ι εἰς τὰ] κατασκευαζό[μενα] ἐν [τῶ]ι Καρνει||ασίωι ἢ δαπανούμενα χάριν τῶν μυστηρίων. τὸ δὲ [λοιπὸν ἐκ τῶν διαφόρων τούτου τοῦ ἔτους] ἐξοδιαζόντ[ω οἱ πέντε εἰς τὰ] ἐπισκ[ευα]||ζόμενα ἐν τῶι Καρνειείωι, καὶ ἄν τινος ἔτι χρεία εἶ [παρὰ ταύτας τὰς] ποθόδους,

---

33 Simul concilii, quod de administrandis sacris deliberat et decernit, et iudicii quod poenis afficit eos qui aliquid deliquerunt, vices sustinent ἱεροί. Plane eadem est condicio senatus Olympici (Cf. Paus. VI, 3, 7 καὶ ὡς χρημάτων καταδικάσαιτο ὁ Λέων ἐπὶ τῆς Ὀλυμπικῆς βουλῆς ἑκατέρου τῶν Ἑλλανοδικῶν). 34 Pecuniae numeratae. 35 εἰςφέρειν hic et v. 129 vim habet Attici προβάλλειν. Magistratus omnes in unum collegium coniuncti nominant homines, quorum ex numero quinque populi suffragiis eliguntur. 36 Curator summam pecuniarum publicarum administrationem habet; eius imperio subiunctus est quaestor (ταμίας). S. 37 Eiusdem significationis vocem κατάμαστρος item cum genetivo coniunctam habes n. 233, 11, ad quem locum de mastrorum magistratu dixi.

φερόντω γράφοντες ῥη[τῶς εἰς] ὃ ἂν χρεία εἶ, καὶ οἱ ἄρχον|τες καὶ οἱ σύνεδροι δογματοποιείσθωσαν ὅτι δεῖ τὸν ταμίαν [δόμεν] ἐν τὰ διάφορα. ἀπὸ δὲ τῶν πιπτόντων ἐκ τῶν μυστηρίων ἀποκαθι|στάσθω τῶι ταμίαι τὰ διάφορα, καὶ ἀποδόντω γραφὰν τῶι ἐπιμελητᾶι περὶ ὧν κα διοικήσωντι, καὶ ἔστωσαν ὑπόμαστροι ἄν τι ἀδικήσωντι, κα|θὼς ἐπάνω γέγραπται. ὁ δὲ ταμίας ὅσον κα παραλάβει διάφορον λοιπὸν ἐκ τούτων, γραφέτω ἐν ὑπεχθέ-
60 ματι[38] εἰς τὰν ἐπισκευὰν τῶν ἐν τῶι ‖ Καρνειασίωι, καὶ μὴ ἀναχρησάσθω εἰς ἄλλο μηθέν, μέχρι ἂν ἐπιτελεσθεῖ ὅσων χρεία ἐστὶ ποτὶ τὰν τῶν μυστηρίων συντέλειαν· μηδὲ γρα|ψάτω μηθεὶς δόγμα, ὅτι δεῖ ταῦτα τὰ διάφορα εἰς ἄλλο τι καταχρήσασθαι· εἰ δὲ μή, τό τε γραφὲν ἀτελὲς ἔστω καὶ ὁ γράψας ἀποτεισάτω δρα|χμὰς δισχιλίας, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ταμίας ὅτι κα ἐξοδιάσει διπλοῦν καὶ δραχμὰς δισχιλίας, καὶ οἱ δικασταὶ μὴ ἀφαιρούντω μηθέν, καὶ τὰ πίπτοντα | ἐκ ταυτᾶν τᾶν κρισίων διάφορα ὑπαρχέτω εἰς τὰν ἐπισκευὰν τῶν ἐν τῶι Καρνεασίωι. ὅταν δὲ ἐπι(σ)τελεσθεῖ ὅσων χρεία ἐστὶ ποτὶ τὸ συν|τελεῖν τὰ μυστήρια, ὑπαρχέτω τὰ πίπτοντα διάφορα τῶν μυστηρίων εἰς τὰς τᾶς πόλεος ἐσόδους. Θυμάτων παροχᾶς. οἱ
65 ἱεροὶ μετὰ τὸ κα‖τασταθῆμεν προκαρύξαντες ἐγδόντω τὰν παροχὰν τῶν θυμάτων ὧν δεῖ θύεσθαι καὶ παρίστασθαι ἐν τοῖς μυστηρίοις καὶ τὰ εἰς τοὺς | καθαρμούς, ἐγδιδόντες ἄν τε δοκεῖ συνφέρον εἶμεν ε[ἰς] τὸ αὐτὸ πάντα τὰ θύματα, ἄν τε κατὰ μέρος, τῶι τὸ ἐλάχιστον ὑφισταμένωι | λάμψεσθαι διάφορον. ἔστι δὲ ἃ δεῖ παρέχειν πρὸ τοῦ ἄρχεσθαι τῶν μυστηρίων· ἄρνας δύο λευκούς, ἐπὶ τοῦ καθαρμοῦ κριὸν εὔχρουν, καὶ ὅταν | ἐν τῶι θεάτρωι καθαίρει, χοιρίσκους τρεῖς, ὑπὲρ τοὺς πρωτομύστας ἄρνας ἑκατόν, ἐν δὲ τᾶι πομπᾶι Δάματρι σῦν ἐπίτοκα, τοῖς δὲ Μεγάλοις | θεοῖς δάμαλιν διετῆ σῦν, Ἑρμᾶνι κριόν, Ἀπόλλωνι Καρνείωι κάπρον, Ἄγναι οἶν· ὁ δὲ ἐγδεξάμενος κατεγγυεύσας
70 ποτὶ τοὺς ἱεροὺς λα‖βέτω τὰ διάφορα καὶ παριστάτω τὰ θύματα εὐίερα καθαρὰ ὁλόκλαρα, καὶ ἐπιδειξάτω τοῖς ἱεροῖς πρὸ ἁμερᾶν δέκα τῶν μυστηρίων· τοῖς | δὲ δοκιμασθέντοις σαμεῖον ἐπιβαλόντω οἱ ἱεροί, καὶ τὰ σαμειωθέντα παριστάτω ὁ ἐγδεξάμενος· ἂν δὲ μὴ παριστᾶι ἐπὶ τὰν δοκιμασί|αν, πρασσόντω οἱ

38 ἔκθεμα recentioris aetatis vocem esse quae antiquioris πρόγραμμα vices gereret, S. adnotavit provocans ad Lobeckium Phryn. p. 249; ὑπέκθεμα igitur tabulam alii quasi subiunctam aut adnexam significare.

ἱεροὶ τοὺς ἐγγύους αὐτὸ καὶ τὸ ἥμισυ, τὰ δὲ θύματα αὐτοὶ παρεχόντω καὶ ἀπὸ τῶν πραχθέντων διαφόρων κομισάσθωσαν | τὰν γενομέναν δαπάναν εἰς τὰ θύματα. Τεχνιτᾶν εἰς τὰς χοριτείας. οἱ ἱεροὶ προγραφόντω κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς λειτουργήσοντας ἔν | τε ταῖς θυσίαις καὶ μυστηρίοις αὐλητὰς καὶ κιθαριστάς, ὅσους κα εὑρίσκωντι εὐθέτους ὑπάρχοντας, καὶ οἱ προ-
75 γραφέντες λειτουργούντω || τοῖς θεοῖς. Ἀδικημάτων. ἂν δέ τις ἐν ταῖς ἁμέραις, ἐν αἷς αἵ τε θυσίαι καὶ τὰ μυστήρια γίνονται, ἁλῶι εἴτε κεκλεβὼς εἴτε ἄλλο τι ἀδίκη||μα πεποιηκώς, ἀγέσθω ἐπὶ τοὺς ἱερούς, καὶ ὁ μὲν ἐλεύθερος ἂν κατακριθεῖ ἀποτινέτω διπλοῦν, ὁ δὲ δοῦλος μαστιγούσθω καὶ ἀποτεισάτω δι|πλοῦν τὸ κλέμμα, τῶν δὲ ἄλλων ἀδικημάτων ἐπιτίμιον δραχμὰς εἴκοσι· ἂν δὲ μὴ ἐκτίνει παραχρῆμα, παραδότω ὁ κύριος τὸν οἰκέταν τῶι ἀ|δικηθέντι εἰς ἀπεργασίαν, εἰ δὲ μή, ὑπόδικος ἔστω ποτὶ διπλοῦν. Περὶ τῶν κοπτόντων ἐν τῶι ἱερῶι. μηθεὶς κοπτέτω ἐκ τοῦ ἱεροῦ τόπου[39]· | ἂν δέ τις ἁλῶι, ὁ μὲν δοῦλος μαστιγούσθω ὑπὸ τῶν ἱερῶν, ὁ δὲ ἐλεύθερος ἀποτεισάτω
80 ὅσον κα οἱ ἱεροὶ ἐπικρίνωντι· ὁ δὲ ἐπιτυχὼν ἀγέτω || αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς καὶ λαμβανέτω τὸ ἥμισυ. Φύγιμον εἶμεν τοῖς δούλοις. τοῖς δούλοις φύγιμον ἔστω τὸ ἱερόν, καθὼς ἂν οἱ ἱεροὶ | ἀποδείξωντι τὸν τόπον, καὶ μηθεὶς ὑποδεχέσθω τοὺς δραπέτας μηδὲ σιτοδοτείτω μηδὲ ἔργα παρεχέτω· ὁ δε ποιῶν παρὰ τὰ γεγραμ|μένα ὑπόδικος ἔστω τῶι κυρίωι τᾶς τοῦ σώματος ἀξίας διπλασίας καὶ ἐπιτιμίου δραχμᾶν πεντακοσιᾶν, ὁ δὲ ἱερεὺς ἐπικρινέ|τω περὶ τῶν δραπετικῶν ὅσοι κα ἧνται ἐκ τᾶς ἁμετέρας πόλεος, καὶ ὅσους κα κατακρίνει, παραδότω τοῖς κυρίοις· ἂν δὲ μὴ παραδιδῶι, ἐξ[έσ]||τω τῶι κυρίωι ἀποτρέχειν ἔχοντι. Περὶ τᾶς κράνας. τᾶς δὲ κράνας τᾶς ὠνο(ι)μασμέ-
85 νας διὰ τῶν ἀρχαίων ἐγγράφων Ἁγνᾶς[40] καὶ τοῦ γε[γε]||νημένου ποτὶ τᾶι κράναι ἀγάλματος τὰν ἐπιμέλειαν ἐχέτω Μνασίστρατος ἕως ἂν ζεῖ, καὶ μετεχέτω μετὰ τῶν ἱερῶν τᾶν τε θυσι|ᾶν καὶ τῶν μυστηρίων, καὶ ὅσα κα οἱ θύοντες ποτὶ τᾶι κράναι τραπεζῶντι καὶ τῶν θυμάτων τὰ δέρματα λαμβανέτω Μνασίστρατος. | τῶν τε διαφόρων ὅσα κα οἱ θύοντος ποτὶ τᾶι κράναι προτιθῆντι ἢ

---

39 Cf. 359, 5 sqq. 40 Cf. Paus. IV, 33, 5: ὕδωρ δὲ ἄνεισιν ἐκ πηγῆς παρὰ τὸ ἄγαλμα (sc. τὸ τῆς Ἁγνῆς). Scripta antiqua sine dubio ea sunt quae Epiteles repperit (not. 2); in eis Ἁγνᾶς κράνα, non ἁγνὰ κράνα, fuisse consentaneum est. S.

εἰς τὸν θησαυρόν, ὅταν κατασκευασθεῖ, ἐμβάλωντι, λαμβανέτω Μνα|σίστρατος τὸ τρίτον μέρος· τὰ δὲ δύο μέρη καὶ ἄν τι ἀνάθεμα ὑπὸ τῶν θυσιαζόντων ἀνατιθῆται, ἱερὰ ἔστω τῶν θεῶν· ὁ δε ἱερεὺς καὶ οἱ ἱε|ροὶ ἐπιμέλειαν ἐχόντω, ὅπως ἀπὸ τῶν διαφόρων ἀναθέματα κατασκευάζηται τοῖς θεοῖς, ἃ ἂν τοῖς συ-
90 νέδροις δόξει. Θησαυρῶν κατασκευ||[ᾶ]ς. οἱ ἱεροὶ οἱ κατεσταμένοι ἐν τῶι πέμπτωι καὶ πεντηκοστῶι ἔτει ἐπιμέλειαν ἐχόντω μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος ὅπως κατασκευασ||[θ]ῆντι θησαυροὶ λίθινοι δύο κλαικτοί, καὶ χωραξάντω τὸν μὲν ἕνα εἰς τὸν ναὸν τῶν Μεγάλων θεῶν, τὸν δ' ἄλλον ποτὶ τᾶι κράναι ἐν ὧι ἂν τόπ|ωι δοκεῖ αὐτοῖς ἀσφαλῶς ἔξειν· καὶ ἐπιθέντω κλᾶικας, καὶ τοῦ μὲν παρὰ τᾶι κράναι ἐχέτω τὰν ἁτέραν κλᾶικα Μνασίστρατος, τὰν δὲ ἄλ|[λ]αν οἱ ἱεροί, τοῦ δὲ ἐν τῶι ναῶι ἐχόντω τὰν κλᾶικα οἱ ἱεροί, καὶ ἀνοιγόντω κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς μυστηρίοις, καὶ τὸ ἐξαριθμηθὲν διάφορον ἐ[ξ] | ἑκατέρου τοῦ θησαυροῦ χωρὶς γράψαντες ἀνενεγκάντω· ἀποδόντω δὲ καὶ Μνασιστρά-
95 τωι τὸ γινόμενον αὐ[τῶι] διάφορον, καθὼς ἐν [τῶι] || διαγράμματι γέγραπται. Ἱεροῦ δείπνου. οἱ ἱεροὶ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν ἀγομένων ἐν τᾶι πομπᾶι ἀφελόντες ἀφ' ἑκάστου τὰ νόμ[ιμα] | τοῖς θεοῖς [τὰ λοι]πὰ κρέα καταχρησάσθωσαν εἰς τὸ ἱερον δεῖπνον μετὰ τᾶν ἱερᾶν καὶ παρθένων[41], καὶ παραλαβόντω τόν τε ἱερῆ | [καὶ τὰν] ἱέρεαν, κ[αὶ τὰ]ν ἱέρεαν τοῦ Καρνείου καὶ Μνασίστρατον καὶ τὰν γυναῖκά τε καὶ τὰς γενεὰς αὐτοῦ καὶ τῶν τεχνιτᾶν τοὺς λει|[τουργή]σαντας [ἐν τα]ῖς χορείαις καὶ τᾶν ὑπηρεσιᾶν τοὺς λειτουργοῦντας αὐτοῖς· καὶ εἰς τὰ λοιπὰ δαπανάματα μὴ πλεῖον ἀνάλωμα | [π]οιοῦ[ν]τες δραχμᾶν---. Ἀγορᾶς. οἱ ἱεροὶ τόπον ἀποδειξάντω ἐν ὧι πραθήσεται πάντα· ὁ
100 δὲ ἀγορανόμος ὁ ἐπὶ πόλεος ⟨επι⟩||[ἐ]πιμέλειαν ἐχέτω, ὅπως οἱ πωλοῦντες ἄδολα καὶ καθαρὰ πωλοῦντι καὶ χρῶνται σταθμοῖς καὶ μέτροις συμφώνοις ποτὶ τὰ δαμόσια, καὶ | [μ]ὴ τασσέτω [μ]ή[τε][42] πόσου δεῖ πωλεῖν, μηδὲ καιρὸν τασσέτω μηδὲ πρασσέτω μηθεὶς τοὺς πωλοῦντας τοῦ τόπου μηθέν· τοὺς δὲ μὴ πω|λοῦντας καθὼς γέγραπται, τοὺς μὲν δούλους μαστιγούτω, τοὺς δὲ ἐλευθέρους ζαμιούτω εἴκοσι δραχμαῖς, καὶ τὸ κρίμα ἔστω ἐπὶ

41 Cf. not. 5. 24. 42 Supplevi. [μ]ή[δὲ] Foucart, quod cum sermonis legibus pugnat. In meo supplemento anacoluthia quidem inest (debebat enim priori μήτε respondere alterum), sed ea nequaquam intolerabilis.

τῶν ἱε|[ρῶν]. Ὕδατος. ἐχέτω δὲ ἐπιμέλειαν ὁ ἀγορανόμος καὶ περὶ τοῦ ὕδατος, ὅπως κατὰ τὸν τᾶς παναγύριος χρόνον μηθεὶς κακοποιεῖ μήτε | [τὸ] ἧλημα μήτε τοὺς ὀχετοὺς μήτε ἄν τι ἄλλο κατασκευασθεῖ ἐν τῶι ἱερῶι χάριν τοῦ ὕδατος, καὶ
105 ὅπως, καθὼς ἂν μερισθεῖ, ῥεῖ τὸ ὕδωρ καὶ μ[η]||θεὶς ἀ]ποκωλύει τοὺς χρωμένους· ἂν δέ τινα λαμβάνει ποιοῦντά τι τῶν κεκωλυμένων, τὸν μὲν δοῦλον μαστιγούτω, τὸν δὲ ἐλεύθερ[ον | ζαμιούτω] εἴκοσι δραχμαῖς, καὶ τὸ κρίμα ἔστω ἐπὶ τῶν ἱερῶν. Ἀλείμματος καὶ λουτροῦ. ὁ ἀγορανόμος ἐπιμέλειαν ἐχέτω, ὅπως οἱ θέλοντες | [βαλανεύε]ιν ἐν τῶι ἱερῶι μὴ πλεῖον πράσσωντι τοὺς λουομένους δύο χαλκῶν καὶ παρέχωντι πῦρ καὶ μάκραν[43] εὔκρατον καὶ τοῖς κατακλυ||[ζομένοις ὕ]δωρ εὔκρατον, καὶ ὅπως ὁ ἐγδεξάμενος τῶν ξύλων τὰν παροχὰν εἰς τὸ ἀλειπτήριον παρέχει ξύλα ξηρὰ καὶ ἱκανὰ τοῖς ἀλει|[φομένοις] κατ' ἀμέραν ἀπὸ τετάρτας ὥρας ἕως ἑβδόμας. δοῦλος δὲ μηθεὶς ἀλειφέσθω.
110 οἱ δὲ ἱεροὶ ἐγδιδό⟨ι⟩ντω τὰν παροχὰν τῶν ξύλ[ω]ν || [εἰς τὸ] ἀλειπτήριον· ἂν δέ τις τῶν ἐγδεξαμένων ἢ τῶν βαλανέων μὴ ποιεῖ καθὼς γέγραπται, τὸν μὲν δοῦλον μαστιγούτω ὁ ἀγορ[α]νό|[μος, τ]ὸν δὲ ἐλεύθ(ε)ρον ζαμιούτω καθ' ἕκαστον ἀδίκημα εἴκοσι δραχμαῖς, καὶ τὸ κρίμα ἔστω ἐπὶ τῶν ἱερῶν. Συνέσιος ἀναφορᾶς. οἱ ἱε||[ροὶ ὅσ]α κα διοικήσωντι ἐν τᾶι παναγύρει ἢ κατακρίνωντί τινας, σύνεσιν ἀνενεγκάντω εἰς τὸ πρυτανεῖον· ἀναγραψάντω δὲ καὶ | [εἰς τ]ὸν οἶκον τὸν ἐν τῶι ἱερῶι οὓς ἂν κατακρίνωντι καὶ ἐπὶ ποίωι ἀδικήματι. Ἀντίγραφον ἔχειν τοῦ διαγράμματος. οἱ κατεσταμέ||[νοι ὥ]στε γράψαι τὸ διάγραμμα καθὼς ἂν δοκιμασθεῖ δόντω τοῖς νομοδείκταις[44] ἀντί-
115 γραφον, οἱ δὲ λαβόντες ἐπιδεικνυόντω τῶι || [χρε]ΐαν ἔχοντι. καὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις συνλειτουργούντω τοῖς ἱεροῖς καὶ ὁ κᾶρυξ καὶ αὐλητὰς καὶ μάντις καὶ ἀρχιτέκτων. | [Τᾶς κατα]στάσιος τῶν δέκα. οἱ δαμιοργοὶ[45] τοῦ ἕκτου μηνὸς[46] τᾶι δωδεκάται

---

43 Hanc recentiorem vocis μάκτρα formam etiam in Philodemi librorum reliquiis Herculanensibus inveniri monuit S. 44 Eidem qui in aliis civitatibus νομοφύλακες vocantur. Nomen indicat eorum officii fuisse civibus qui legem aliquam inspicere vellent, eam monstrare. 45 Nomen perfrequens in civitatibus Graecis, inprimis Peloponnesiacis, Sauppius intellexit de eis qui senatui ad tempus praeessent, ut prytanes Atheniensium. Ac sane Andaniae eiusmodi fuisse eorum officium inde conicias, quod hic populum in suffragium mittere iubentur. At in omnibus civitatibus quae concilii Achaici participes erant summum potius magistratum eo nomine

πρὸ τοῦ τὸν καιρὸν τῶν ἱερῶν | [κ]αὶ τᾶν ἱερᾶν γί|νεσθαι ἀπο-
120 δόντ[ω] | τῶι δάμωι χειροτο||νίαν ὅπως καταστά|σει ἐκ πάντων
125 τῶν | πολιτᾶν δέκα μὴ | νεωτέρους ἐτῶν | τεσσαράκοντα μη||[δ]ὲ
δὶς τοὺς αὐτοὺς τ||[ὸ]ν [νέ]ον[47] ἐνιαυτόν. π[ο|τ]ειςφερόντω[48] δὲ οἵ
130 τε | ἄρχοντες καὶ τῶν | ἄλλων ὁ θέλων, εἰς||φέροντες ἐξ ὧν γέ|-
γραπται τοὺς ἱεροὺς | κλαροῦσθαι· τοὺς δὲ | κατασταθέντας
135 ὁ[ρ]||κιξάτω ὁ γραμματεὺς || τῶν συνέδρων τὸν | ὅρκον ὃν οἱ ἱεροὶ
140 ὀμν[ύ]||οντι. ἐχόντω δὲ οἱ κα|τασταθέντες ἐπι|μέλειαν περὶ πάν||-
των ὧν δεῖ ἐν τοῖς μυσ|τηρίοις συντελεῖσ|θαι, καὶ φροντιζόντω |
145 ὅσων χρεία ἐστὶ εἰς | τὸ ἐπιτελεῖσθαι τὰ || μυστήρια. προγρα|-
φόντω δὲ ἐκ τῶν ἱε|ρῶν καὶ ῥαβδοφόρους | τοὺς εὐθετωτάτους,
150 | ὁμοίως δὲ καὶ μυστα||γωγούς. τοὺς δὲ συν|λειτουργήσοντας | μετὰ
155 Μνασιστρά||[τ]ου προγραφόντω ἄν | [τ]ινας εὑρίσκωντι εὐ||θέτους
ὑπάρχοντας | καὶ τῶν μὴ ὄντων ἱε|ρῶν· καὶ οἱ προγραφέν|τες
160 πειθαρχούντω | καὶ ἐπιτελούντω ὃ ἂν || προγραφῆντι· τὸν δὲ | μὴ
ποιοῦντα κατακρι|νάντω εἴκοσι δρα|[χ]μαῖς καὶ ἐγγραψάν|τω εἰς
165 τοὺς πολεμάρ||χους. οἱ δὲ ῥαβδοφόροι | μαστιγούντω οὕς κα |
170 οἱ δέκα κελεύωντι, | οἱ δὲ κατασταθέν|τες δέκα κρινόντω || [τ]ὰ
κ[ρίμα]τα [πάντα].

Ἂ[ν δὲ χρεία εἴ πε]||ρί τινος διαβούλιον [γί]||νεσθαι, συνα-
175 γόντω | οἱ δέκα πάντες[49] τοὺς ||ἱερούς, καὶ καθὼς τοῖς | πλειό-
νοις δόξαι, ἐπιτε|λείσθω. φορούντω δὲ οἱ | δέκα ἐν τοῖς μυστη-
180 ρί|οις στρόφιον πορφύριον. || Ἀγράφων. εἰ δέ τινα | ἄγραφά
ἐστι ἐν τῶι δι|αγράμματι ποτὶ τὰν | τῶν μυστηρίων καὶ | τᾶν
185 θυσιᾶν συντέλει||αν, βουλευέσθωσαν οἱ | σύνεδροι, μὴ μετακι|-
νοῦντες ἐπὶ καταλ[ύ]||σει τῶν μυστηρίων μ[η]||θὲν τῶν κατὰ τὸ

usum esse certissimis scriptorum testimoniis (Liv. XXXII, 22, 2. XXXVIII, 30, 4. Plut. Arat. 43) allatis demonstravit F., monens etiam post foedus Achaeorum a Romanis dissolutum Dymis certe (n. 242, 21) eum magistratum mansisse, quo probabilius esset etiam Andaniae nomen eadem vi accipiendum esse. Nam τοῦ ἕκτου μηνὸς utique praestat cum Foucarto ad sequentia referre, quam, ut Sauppius voluit, cum δαμιοργοί coniungere. 46 Cf. not. 6. 47 τὸν αὐτὸν ἐνιαυτόν S. Kumanudem secutus. Lapis Foucarto teste habet T|.ΝΓΙΟΝΕΝΙΑΥΤΟΝ. Emendare conatus sum, dubitans sane. Quum aut dici posset, non licere (omnino) *bis* eosdem fieri, aut, non licere *iterum* eosdem fieri *insequente anno*, hae duae locutiones confusae videntur. 48 Cf. not. 35. 49 Hoc, non πάντας, in lapide esse testatur F. At iniuria de omnibus decemviris intellegit. Immo idem nominativi in -ες pro accusativo in -ας usus, qui Delphis iam perantiquo tempore (I. G. A. 349 μνᾶς δεκατέτορες), in Achaia certe tertio a Chr. n. saeculo (n. 316, 8. 10) observatur,

190 διά||γραμμα· εἰ δὲ μή, τὸ | γραφὲν ἀτελὲς ἔστω· | τὸ δὲ διά-
γραμμα κύρι|ον ἔστω εἰς πάντα τὸν | χρόνον.

hic quoque statuendus est. Multo latius is soloecismus imperatorum Romanorum tempore propagatus est, quo permagnus lapidum sepulcralium numerus ἔζησε ἔτη---, μῆνες---- habet.

389 Ex ruderibus Hermiones (*Kastri*) in Siciliam delatus lapis. Primus ex P. Victorii schedis ed. Gorius Inscr. Don. Class. IV n. 9 p. 137, cuius exemplum repetiverunt cum alii tum Boeckh C. I. G. 1193.

---- | καὶ συμπομπ(ε)ύειν[1] (καὶ)[2] ἄγειν | β(οῦ)ν[3], ὅπως φανερὰ
ᾖ διότι τάν | τε συγγένειαν καὶ φιλίαν (θέ)λει[4] | ἐπὶ πλεῖον προ-
5 άγειν, ἔδοξε τᾷ || πόλει, ἀποκριθῆμεν τοῖς πρεσβευ|ταῖς, διότι ἁ
πόλις τῶν Ἑρμιονέων | ἀνανεοῦταί τε τὰν συγγένειαν καὶ | φιλίαν
τὰν ὑπάρχουσαν τᾷ πόλει ποτ|τὰν πόλιν τῶν Ἀσιναίων[5], καὶ ἐπὶ
10 || πλεῖον προάξεται, καὶ διότι ἀποδέχε|ται ἁ πόλις φιλοφρόν(ω)ς[6]
τάν τε θυ|σίαν ἂν μέλλει ἄγειν ἁ πόλις τῶν | Ἀσιναίων (τ)ᾶι
15 Δάματρι (τ)ᾶι[7] Χθονίαι· | καταστᾶσαι δὲ καὶ θεαροδόκον, ὅς||τ(ι)ς[8]
ὑποδέξε(ται τοὺ)ς[9] παραγινομέ|νους συνθύτας ἐπὶ τὰν θυσίαν | τῶν
[μεγάλων][10] Χθονείων· [ἐπαινέσ)(αι)[11] δὲ καὶ | τοὺς πρεσβευτὰς
20 ἐπί τε τᾶι ἐν|δαμίαι καὶ τ(ᾷ)[12] ἀναστροφᾷ (ἂν π)επό||ηνται[13] ἀξίως
ἑκατέρων (τᾶν) πολίων. | δόμεν δὲ καὶ ξένια τοῖς πρεσβευ|ταῖς
Ἀπελλ[ᾶν τὸν ταμίαν] τὰ μέγιστα ἐκ | τῶν νόμων. τοὺς δὲ νο-
25 μογράφους | [τοὺς κα]τασταθέντας καταχω||ρίσαι τοῦτο (τὸ)[14] δόγμα

Litterae ΘΞΠΣ, si modo apographo fides habenda est. Versuum dispositio ab eo qui transcripsit pro arbitrio facta videtur. 1 ΠΑΥΕΙΝ 2 Haec vox plane omissa est, nullo lacunae indicio, ut complura in hoc titulo. 3 ΒΥΟΝ 4 ΩΦΛΕΙ 5 Messeniae, quo se contulerunt Dryopes ex Argolide pulsi (Müller Dor. I p. 155). Asine Argolidis intellegi nequit, quia Dryopibus expulsis civitas sui iuris esse desiit. B. 6 ΟΝΟΣ 7 ΚΑΙΔΑΜΑΤΡΙΚΑΙ. De Cereris Chthoniae sacris Hermionensibus cfr. Pausan. II, 35, 4 sqq. C. I. G. 1194. 1195. 1198. 8 ΟΣ|ΤΑΣ 9 ΥΠΟΔΕ ΞΕΙΣ, sex litteris sine lacunae indicio omissis (cf. not. 2). Boeckhius articulum ante συνθύτας versu insequente inserere maluit. 10 Supplevi; septem litterarum lacuna indicatur. [παρ' ἄμμι] Boeckhius dubitanter. 11 Ε 12 ΤΕ 13 Tres litterae sine lacunae significatione omissae. Item deinde articulus τᾶν. 14 Supplevi. τό(δε) τὸ Boeckhius.

εἰς τοὺς (νόμους, καὶ τοὺς)[15] | δαμιουργοὺς τοὺς ἐπὶ Λαΐδα (ἐ)||γδόμεν[16] στάλαν καὶ ἀναγράψαι (τὸ)[17] | δόγμα καὶ ἀναθέμεν εἰς
30 τὸ ἱερὸν τᾶς | Δάματρος τᾶς Χθονίας, ὅπως ὑ||πόμνημα ᾖ ἑκατέραις ταῖς πόλε|σιν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον. καλέ|σαι δὲ καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐπὶ τὰν | κοινὰν ἑστίαν τοὺς πρεσβευτὰς | ὅσας κα
35 ἁμέρας ἐπιδαμῶντι· τὸ || δὲ ἀνάλωμα δότω εἰς ταῦτα Ἀπε|λ(λᾶ)ς[18] ὁ ταμίας. θεαροδόκος Ἀγόραι|σος Πραξία.

---

15 Reposui tres voces manifesto propter ὁμοιοτέλευτον omissas (Cf. not. 2. 9. 13. 14). Legum conscriptoribus mandatur ut plebiscitum legibus inserant, qua de re eadem plane ratione n. 215, 26 sqq. dicitur ὅπως δὲ καὶ [ἐν τοὺς νό]μους καταχωρισθῇ ἅ τε ἀποδοχὰ τῶν ἀγώνων κτλ., ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι τὸν στρατα[γὸν] καὶ τοὺς ἄλλους ἄρχοντας. Longe alia ratione B. huic loco mederi conatus est cum scriberet καταχωρίσαι τό[δε] τὸ δόγμα εἰς τοὺς δαμιουργοὺς· τοὺς [δὲ] λαΐ[ν]α[ν ἐ]γδόμεν στάλαν. 16 ΛΑΙΔΑΙ|ΓΔΟΜΕΝ 17 Articulus omissus ut compluribus huius titulo locis. 18 ΑΠΕ|ΛΕΙΣ

---

390 Ephesi. Ex Cyriaci Anconitani apographo (cod. bibl. Riccardianae 996) edidit O. Riemann Bulletin de correspondance Hellénique I (1877) p. 289 n. 72.

Λουκίῳ Μεστρίῳ Φλώρῳ ἀνθυπάτῳ[1] παρὰ | Λουκίου Πομπηΐου Ἀπολλωνίου Ἐφεσίου.

Μυστήρια καὶ θυσίαι, κύριε, καθ' ἕκαστον | ἐνιαυτὸν ἐπι-
5 τελοῦνται ἐν Ἐφέσῳ Δήμητρι || Καρποφόρῳ καὶ Θεσμοφόρῳ καὶ θεοῖς | Σεβαστοῖς ὑπὸ μυστῶν μετὰ πολλῆς | ἁγνείας καὶ νομίμων ἐθῶν σὺν ταῖς | ἱερ(ε)ίαις ἀπὸ πλείστων ἐτῶν συντετηρημέ-
10 να | ἀπὸ βασιλέων καὶ Σεβαστῶν καὶ τῶν || κατ' ἐνιαυτὸν ἀνθυπάτων, καθὼς αἱ | παρακείμεναι ἐπιστολαὶ αὐτῶν περιέχουσιν. | ὅθεν, ἐπειγόντων καὶ ἐπὶ σοῦ τῶν μυστηρίων, | ἀναγκαίως, κύριε, ἐντυγχάνουσί σοι δι' | ἐμοῦ οἱ ὀφείλοντες τὰ μυστήρια
15 ἐπιτελεῖν, || ἵνα ἐπιγνοὺς αὐτῶν τὰ δίκαια-------

---

1 L. Mestrius Florus anno 69 a. Chr. consularis Betriacensi proelio interfuit (Plut. Otho 14); unde Waddington Fastes des prov. Asiatiques de l'emp. Rom. p. 156 eum extremis Neronis annis consulem suffectum fuisse collegit. Proconsulatum Asiae vero eo demum anno gessit, quo Domitianus Germanici cognomen assumpsit, i. e. 83|4 p. Chr. W.

391 Marmor inventum Mileti in theatro, et inde Parisios translatum (*Musée du Louvre*). Ed. O. Rayet Revue archéologique XXVIII (1874) p. 104.

[----------καὶ] τ[ῆι θεῶι] κ[εχαρισ]μένω[ς ἕξει κα[ὶ τῶι] δή-
μωι συμφερό[ν]]τω[ς] καὶ νῦγ καὶ εἰς τὸν ἔπειτε χρόνον συντε-
λοῦντ[ι | τὰς] ἀγέρσεις[1] Ἀρτέμιδι Βουληφόρωι Σκιρίδι καθότι
Σκιρ[ί|δα]ι ἐξηγούμενοι εἰςφέρουσι[2] ἢ καθότι νῦγ γίνεται. ἃ
5 [δὲ ‖ ἂ]ν ὁ θεὸς[3] θεσπίσῃ, οἱ μὲν θεόπροποι εἰςαγγειλάτωσαν;
εἰς ἐκκλησίαν, ὁ δὲ δῆμος ἀκούσας βουλευσάσθω, ὅπως | πάντα
πραχθήσεται ἀκολούθως τῆι τοῦ θεοῦ συμβουλ[ῆι· | κ]α[ὶ] θεό-
προποι ἡιρέθησαν Φείδιππος Ποσειδωνίου, | [Α]ὐτομήδης Ἐλπή-
10 νορος, Λάμπις Λαμπίτου, Λίχας ‖ ..μοφάντου. Ὁ δῆμος ὁ Μι-
λησίων ἐρωτᾶι πότε[ρο|ν] τῆι θεῶι κεχαρισμένον ἕξει[4] καὶ τῶι
δήμωι συ[μ|φε]ρόντως ἔσται[4] καὶ νῦγ καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνο[ν
| συ]ντελοῦντι τὰς ἀγέρσεις Ἀρτέμιδι Βουλη[φόρωι Σκιρίδι-----]

Secundum litterarum formas editor titulum ad quartum a Chr. saeculum referri posse dicit. V. 1—10 continent finem plebisciti de oraculo consulendo, v. 10—12 initium interrogationis, quam excipiebat sine dubio responsum oraculi, denique sequebatur alterum plebiscitum (cf. v. 6). 1 Cf. 374, 26. 393, 10. 2 Sc. εἰς τὸν δῆμον. Sciridarum gens ius habet de iure sacro respondendi (ἐξηγεῖσθαι), ut apud Athenienses Eumolpidae. Sed si qua emendanda iis videntur in sacris, ad populum ferendum est. Quod cum factum esset, populus nolebat decernere priusquam oraculum de ea re consuleretur. 3 Apollo Didymeus. 4 Sine dubio mero lapicidae errore verborum ἔσται et ἕξει sedes permutatae sunt, ut 18, 29 et 111, 17.

392 Phigaliae. Edd. Lebas-Foucart Mégaride et Peloponnèse 329.

-----ωπας. ἂν | [δὲ ποιῆι][1] ἁ πόλις τὰ Διονύσια[2] ἐ|ν τῶι

Litterae apicibus ornatae; memorabiles litterarum formae ΑΠΣ. Argumentum non satis perspicuum esse fatetur F., ideoque supplendi conatu abstinuit. At vix dubitandum est, quin teneamus titulum similis argumenti atque Delphicus quo Alcesippeorum feriae instituuntur (Wescher-Foucart Inscr. Delph. 436). Sic hic quoque de sacris a privato homine institutis dicitur; quae cum satis magnifica essent, auctor ea in eundem annum cum maximis civitatis feriis incidere nolebat, ideoque sanxit ut, si ordo a se insti-

ἐνιαυτῶι ἐν ὧι δεῖ τὰ Ἀνδρίνε|α[3] γίνεσθαι, γινέσθω παρὰ τρία[4].

tutus ferret, ut utraque eodem anno fierent, Andrinea in tertium annum differrentur. Unde colligas Dionysia penteterica fuisse, Andrinea certe neque penteterica neque trieterica. 1 Supplevi. 2 De Dionysiis Phigalensium complura afferuntur ab Athenaeo ex libro quodam Harmodii Lepreatae, quae composuit C. Mueller Fragm. hist. Gr. IV p. 411. F. 3 De sacrificio annuo in sepulcro centum Oresthasiorum a Phigaliensibus fieri solito (Paus. VIII, 41, 1) intellegit F. At neque de annuis sacris hic dici potest neque Ἀνδρίνεα nomen aliunde derivare licet quam a proprio nomine Ἀνδρῖνος aut Ἀνδρίνας. 4 Sc. ἔτη, etsi antea masculinum ἐνιαυτῶι scriptum fuit.

393 Tabula marmoris albi, in domo privata vici *Tigani* siti in insula Samo. Edd. O. Rayet Revue archéologique XXIV (1872) p. 38 n. IV. E. Stamatiadis Revue arch. XXXII (1876) p. 56. Plenius et accuratius utroque P. Girard Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 483 n. 5.

Ἀγαθῆι τύχηι. Ἐπὶ δημι|ουργῶν Μαρσίου καὶ Μνη|σιμβρότου
5 ἔδοξε τῆι βου|λῆι καὶ τῶι δήμωι· Φωκύλος || εἶπεν· ὑπὲρ ὧν ὁ
ἱερεὺς | τῆς Ἴσιος ἔθετο τὴν ἱκε|τηρίαν ἐν τῆι βουλῆι καὶ |
10 ἐγνώσθη ἔννομος εἶναι | ἀξιῶν τῆι θεῶι καθότι καὶ || πρότερον
ἀγείρειν[1], δεδό|χθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δή|μωι, τὸν ἱερέα τῆς
Ἴσιος | [ἀγείρειν] τῆι θεῶι κα[θότι καὶ πρότερον--------]

Litterae volgares praeter ΠΣ. 1 Cf. 371, 26. 391, 8.

394 Ara taurobolica inventa Cephisiae, translata Athenas. Post Eustratiadem Παλιγγενεσία 27. Αὐγουστ. 1866 aliosque ex Koehleri apographo edidi C. I. Att. III 173.

Μετὰ τὴν ὑπατ(είαν) Ὀνωρίου καὶ | Εὐοδίου[1], πρὸ ἓξ καλ(αν-
δῶν) Ἰουνίων | ἄρχ(οντος) Ἑρμογένους[2] ἐτελέσθη | ταυροβόλιον[3]

Litterae ΑΘΞΠϹΩ 1 A. 387 p. Chr. 2 Sacrorum taurobolicorum antistitem intellexit Henzen (Bullett. dell' Inst. Rom. 1867 p. 174); at

ἐν Ἀθήναις, ὅ|περ παραλαβὼν Μουσώνιος | ὁ λαμ(πρότατος) τῆς τελετῆς τὸ σύν|θημα τὸν βωμὸν ἀναί|θηκα[4].

---

nulla est causa cur non de eponymo potius Atheniensium archonte dici statuamus. 3 Praeter hoc unum monumentum taurobolicum Athenis inventum est (C. I. Att. III 172), antiquius quidem hoc, sed non multo. 4 Memorabile αῖ pro ᾱ in titulo ceteroquin accuratissime exarato.

---

4. Certamina gymnica, musica, scaenica.

395 Fragmenta duo (*A B*) tabulae marmoris Pentelici duabus columnis inscriptae (*a* a sinistra, *b* a dextra). *A* edd. Pittakis l'ancienne Athènes p. 382. Eph. 170. Rangabé Ant. Hell. 961. Lebas Attique 854. *B* Pittakis Eph. 136. Rangabé 960. Lebas 855 (H. Sauppe de inscriptione Panathenaica. Gottingae 1858). Utrumque exscripsit Koehler et edidit C. I. Att. II 965.

	Aa	*Ab*
----	------σ[τέφανος][1]	
----	[δευτ]έρωι[2]	
----	[τ]ρίτωι	
	κιθαρωιδοῖς	
5	πρώτωι στέφανος	
X	θαλλῶ χρυσοῦς	
ΓΗ	ἀργυρίο	
[X]HH	δευτέρωι	ΓΗ --------
[ΓΗ]H	τρίτωι	Δ -------
10 [HH]HH	τετάρτωι	
HHH	πέμπτωι	ΓΗ ------
	ἀνδράσιν αὐλωδοῖς	Δ ------
HHH	πρώτωι· τούτο [στ]έφανος	
H	δευτέρωι	

Litterae volgares. Priore quarti a. Chr. saeculi parte exaratum esse cum alia demonstrant tum O frequenter pro recentiore OY scriptum. Laterculus est praemiorum victoribus ludorum musicorum, gymnicorum, equestrium propositorum. Quos ludos Panathenaeorum esse praeter alia olei mentio (not. 3) indicat. 1 ΔΙ 2 ΠΕΡΩΙ

15	ἀνδράσι κιθαρισταῖς
ΓΗ	πρώτωι· τούτο
	στέφανος ΗΗΗ
[--ΗΗ]	δευτέρωι
Η	τρίτωι
20	αὐλητταῖς
[--Η	πρώτωι· τούτο στέφανος
	[δευτέ]ρωι
	Ba
	[παιδὶ στά]διον νικῶντι
[Ϝ]	[ἐλα]ίο ἀμφορῆς[3]
25 Δ	δευτέρωι
	παιδὶ πένταθλον νικῶντι
ΔΔΔ	ἀμφορῆς ἐλαίο
ΓΙ	δευτέρωι
	παιδὶ παλαιστεῖ νικῶντι
30 ΔΔΔ	ἀμφορῆς ἐλαίο
ΓΙ	δευτέρωι
	παῖδας πύκτει νικῶντι
ΔΔΔ	ἀμφορῆς ἐλαίο
ΓΙ	δευτέρωι
35	παιδὶ παγκράτιον νικῶντι
ΔΔΔ	ἀμφορῆς ἐλαίο
ΓΙΙΙ	δευτέρωι
	ἀγενείωι[4] στάδιον νικῶντι
ϜΔ	ἀμφορῆς ἐλαίο

3 Cf. Schol. Soph. Oed. Col. 704 ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Παναθήναια ἐλαίου τοῦ ἐκ μοριῶν γινομένου δίδοσθαί φησιν. Lucian Anach. 9 παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς Παναθηναίοις τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ τῆς μορίας. Pind. Nem. X, 35 (64). Notum est admodum magnum vasorum fictilium numerum non modo in Attica ipsa, sed etiam in Italia, Sicilia, Chersoneso Taurica inventum esse, quae inscriptione τῶν Ἀθήνηθεν ἄθλων (εἰμί) usum cui destinata fuerunt testarentur (O. Jahn Die Vasensammlung des Königs Ludwig p. CII). Quod autem eiusmodi amphorae extra Atticam repertae sunt, inde explicatur, quod eis modo qui Panathenaeis vicerant oleum ex Attica vectigali non imposito exportare licebat (Schol. Pind. Nem. l. l. Boeckh Staatsh. I p. 64). S. 4 Cf. Phot. Suid. s. Παναθήναια· καὶ ἀγωνίζεται παῖς ἰσθμικοῦ (quam Photii lectionem variis coniecturis tentatam vindicavi n. 150[1]) πρεσβύτερος καὶ ἀγένειος καὶ ἀνήρ. Virorum igitur certamina gymnica in

40 ΔII	δευτέρωι
	ἀγενείωι πεντάθλωι νικῶντι
ΔΔΔΔ	ἀμφορῆς ἐλαίο
(Γ)III[5]	δευτέρωι
	ἀγενείωι παλαιστεῖ νικῶντι
45 [ΔΔ](Δ)Δ[6]	ἀμφορῆς ἐλαίο
[ΓIII]	[δ]ευτέρωι
	[ἀγενεί]ωι πύκτηι νικῶντι
[ΔΔΔΔ]	[ἀμφορῆς ἐλ]αίο
	[ἀγενείωι παγκράτιον νι]κῶντι

Bb

50 [-----]	[ἀμφορῆς ἐλαί]ο
[-----]	[δευτ]έρωι
	ἵππων πωλικῶι ζεύγει
ΔΔΔΔ	ἀμφο[ρ]ῆς ἐλαίο
ΓIII	δευτέρωι
55	ἵππων ζεύγει ἀδηφάγωι[7]
HΔΔΔΔ	ἀμφορῆς ἐλαίο
ΔΔΔΔ	δευτέρωι
	πολεμιστηρίοις
	ἵππωι κέλητι[8] νικῶντι
60 ΔΓI	ἀμφορῆς ἐλαίο
IIII	δευτέρωι
	ἵππων ζεύγει[9] νικῶντι

---

inferiore huius columnae parte interciderunt. Eodem ordine aetates se excipiunt in laterculis victorum C. I. Att. II 966. 967. 968. 970. 5 ΓIII 6 ΔΔ 7 Cf. Harpocr. s. ἀδηφάγους τριήρεις· ἔοικε δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν λέγεσθαι, οἵτινες εἰώθασιν ἕδμεναι ἄδδην κατὰ τὸν ποιητήν. In recentioribus victorum laterculis (C. I. Att. II 966 sqq.) ζεῦγος τέλειον vocatur. 8 ἵππος κέλης πολεμιστήριος in certaminibus is est, qui plerumque simpliciter ἵππος πολεμιστήριος vel πολεμιστής vocatur (C. I. Att. II 968, 29. 32. 36. Phot. lex. πολεμιστὴς ἵππος· οὐχ, ὡς ἄν τις οἰηθείη, ὁ εἰς τοὺς πολέμους ἐπιτήδειος, ἀλλ' ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα φέρων ὡς εἰς πόλεμον εὐτρεπισμένος· ἦν γὰρ τοιοῦτον ἀγώνισμα). S. 9 ἅρματι πολεμιστηρίῳ est C. I. Att. II 968, 56. 969, 20. B, 10. συνωρίδι πολεμιστηρίᾳ C. I. Att. II 968, 62. 969, 28. Ad hoc certamen Sauppius vidit spectare Aristophanis versum Nub. 28 πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια. Nam manifesto ibi ultimam vocem nominativo casu enuntiari et nomen ἅρματα cogitatione addendum esse.

ΔΔΔ ἀμφορῆς ἐλαίο
ΓΙ δευτέρωι
65 ζεύγει πομπικῶι νικῶντι
IIII ἀμφορῆς ἐλαίο
I δευτέρωι
ἀφ' ἵππο ἀκοντίζοντι
Γ ἀμφορῆς ἐλαίο
70 I δευτέρωι
νικητήρι[α][10]
H παισὶμ πυ[ρρι]χισταῖ(ς) βοῦς
H ἀγενείοις πυ[ρ]ριχισταῖς βοῦς
H ἀνδράσι πυρριχισταῖς βοῦς
75 H εὐανδρίαι[11] φυλῆι νικώσει βοῦς
H φυλῆι[12] νικώσηι βοῦς

---

10 Distinguuntur ἆθλα, quibus ipse victor fruitur, et νικητήρια, ex quibus nihil nisi honos ad victorem vel potius ad tribum victricem pertinet, quum ipsa praemia deis immolentur aut consecrentur. S. 11 Cf. Harpocr. εὐανδρία· Δείναρχος ἐν τῷ κατ' Ἀγασικλέους· Παναθηναίοις εὐανδρίας ἀγὼν ἤγετο. Ἀνδοκίδης τ' ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου (And. IV, 42) δηλοῖ καὶ Φιλόχορος. Xen. Mem. III, 3, 12: ἦ τόδε οὐκ ἐντεθύμησαι ὡς ὅταν γε χορὸς εἷς ἐκ τῆςδε τῆς πόλεως γίγνηται, ὥςπερ ὁ εἰς Δῆλον πεμπόμενος, οὐδεὶς ἄλλοθεν οὐδαμόθεν τούτῳ ἐφαμιλλος γίγνεται, οὐδὲ εὐανδρία ἐν ἄλλῃ πόλει (cf. 396[1]) ὁμοία τῇ ἐνθάδε συνάγεται; Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. Ἀλλὰ μὴν οὔτε εὐφωνίᾳ τοσοῦτον διαφέρουσιν Ἀθηναῖοι τῶν ἄλλων οὔτε σωμάτων μεγέθει καὶ ῥώμῃ, ὅσον φιλοτιμίᾳ. In quibus ut εὐφωνίαν ad chorum Deliacum, sic σωμάτων μέγεθος καὶ ῥώμην ad εὐανδρίαν necessario referri monuit Sauppius. Sed magnitudini et robori corporum accedere debebat venustas de qua Athen. XIII p. 565 f: ἐπαινῶ δὲ καὶ αὐτὸς τὸ κάλλος. καὶ γὰρ ἐν ταῖς εὐανδρίαις τοὺς καλλίστους ἐγκρίνουσι καὶ τούτους πρωτοφορεῖν [vox corrupta] ἐπιτρέπουσιν. Certabant tribus ita, ut ex unaquaque agmen tribulium qui illis corporis virtutibus excellerent, pulcherrimo vestitu ornatuque prodiret, eique tribui cuius agmen maxime placuisset praemium decerneretur. Utrum θαλλοφορία senum in pompa Panathenaica conexa fuerit cum hoc certaminis genere, quae est H. Valesii (ad Harp. l. l.) sententia a Sauppio probata, necne, diiudicare non huius loci est. 12 Ex duobus praemiis propositis S. collegit duo fuisse εὐανδρίας certamina, alterum senum, alterum adulescentium. At sic permirum esset, cum in certaminibus reliquis diligenter, ut debebant, indicata essent aetatum discrimina, hic nihil eiusmodi legi, ac nudo vocabulo φυλῆι ne id quidem addi, alteram esse hanc tribum, quae eodem certaminis genere vicerit. Quare aliquid incuria lapicidae turbatum esse manifestum est; ac mihi quidem ante φυλῆι certaminis nomen excidisse videtur.

ΔΔΔ λαμπαδηφόρωι νικῶντι ὑδ[ρία]
νικητήρια νεῶν ἁμίλλης[13]
ΗΗΗ τῆι φυλῆι τῆι νικώσε[ι]
80 ΗΗ κ[αὶ] εἰς ἑστίασιν
ΗΗ τῆ[ι δε]υ[τ]έραι β[όες δύο][14]

13 Quum Rangabé νέων scripsisset ('*concours de jeunes gens*'), Sauppius ingeniose νεῶν restituit, monens ἁμιλλα vocabulum proprie usurpari de hoc certaminum genere (Thuc. VI, 32. Xen. Hell. VI, 2, 28. Isocr. IX, 1), et de navium certaminibus apud Atticos habitis duo extare testimonia scriptorum, Platonis comici apud Plut. Themist. 32 et Lysiae XXI, 5 νενίκηκα δὲ τριήρει μὲν ἁμιλλώμενος ἐπὶ Σουνίῳ ἀναλώσας πεντεκαίδεκα μνᾶς. Cf. 347[11]. 14 Huius versus has reliquias in lapide agnovit Koehler: ΗΗΤΗ ΔΙΡ. Quare se dubitare fatetur, num forte τῆ[ι δὲ δευτ]έραι in lapide fuerit.

396 Sami; ex apographo a Sperlingio transmisso ed. A. Kirchhoff Monatsberichte der Königl. Akademie zu Berlin 1862 p. 72 n. 1.

σταδίωι· Δημήτριος Δημοκράτου
διαύλωι· Ἄρητος Μιννίωνος
εὐεξίαι[1]· Ἀπολλώνιος Ποσειδίππου
εὐταξίαι· Καλλίδρομος Ἐξακεστᾶ[2]
5 φιλοπονίαι· Σώπατρος Ἐξακεστᾶ
λιθοβόλωι· Μέντωρ Ζωΐλου
παλλήκων[3]
καταπάλτηι· Ἀστερίσκος Ἀστερίσκου

Litteras apicibus ornatas aetatis Macedonicae recentioris esse refert K. Similis laterculus, qui per menses dispositas habet victorias ludorum gymnicorum, item Sami inventus, editus est a Kirchhoffio Monatsber. der Berl. Akad. 1859 p. 739 n. 1. In eo septem priora certaminum genera eadem plane sunt atque hic, postrema quinque desiderantur; unde suo iure Kirchhoffius collegit, illum titulum hoc aliquanto antiquiorem esse. 1 Simile fuisse videtur certamen atque Atheniensium εὐανδρία; atque id genus etiam ab aliis civitatibus Graecis non alienum fuisse iure colligas ex Xenophontis loco quem ascripsi 395[11]. 2 Idem nomen est in catalogo Samio ad certamina musica spectante Monatsber. der Berl. Akad. p. 754 n. 3. K. Illic sine dubio emendandum est Ἐξακεστᾶς Κα(λ)λιδρ(όμ)ο(υ), ut aut pater aut filius intellegatur eius quem hic habemus. 3 I. e. μελλέφηβοι (Nauck de Aristoph. Byz. p. 88 sqq.) K.

ἀκοντίωι· Ἀσκληπιάδης Δημοκράτου
10 τόξωι· Ἀσκληπιάδης Δημοκράτου
ὁπλομαχίαι· Σώστρατος Σωστράτου
θυρεαμαχίαι[4]· Ἀπολλᾶς Ἀπολλωνίου
δολίχωι· Ἀσκληπιάδης Δημοκράτου
σταδίωι· Σώστρατος Σωστράτου
15 διαύλωι· Πορθεσίλαος Κλεογένου
εὐεξίαι· Ἡγεμονεὺς Πορθεσιλάου
εὐταξίαι· Ἀσκληπιάδης Δημοκράτου
φιλοπονίαι· Ἀπολλᾶς Ἀπολλωνίου
λιθοβόλωι· Θεόκριτος Θεοκρίτου

4 ὁπλομαχίας et θυρεαμάχιας discrimen illustratur laterculis eorum qui Athenis in Theseorum certaminibus vicerant C. I. Att. II 445. 446. 448. 449 ubi est ὁπλομαχῶν ἐν ἀσπιδίῳ καὶ δόρατι et ὁπλομαχῶν ἐν θυρεῷ καὶ μαχαίρᾳ (n. 445 καὶ μαχαίρᾳ desunt).

397 In urbe *Aïdin*. Edd. A. Hauvette-Besnault et M. Dubois Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 343 n. 4.

Ἀριστοκράτης Ἀριστομένου νεώτερος γυμνασιαρχῶν ἆθλον νέοις[1]. οἷδε ἐνίκων·

δρόμωι	ἀκοντισίαι
Εὔδημος Ἀθηναγόρου	Ἀπολλόδωρος Λεοντέως
5 εὐεξίαι[2]	τοξικῆι
Πυθαγόρας Πυθαγόρου	[Δη]μήτριος Ἀρτεμιδώρου

1 Cf. 246[14]. 283[2]. 2 Cf. 396[1].

398 Tabula marmorea fracta a parte superiore, inventa inter rudera Halicarnassi. Ex apographo Zaïris ed. O. Rayet Revue archéologique XXIV (1872) p. 109.

------ | Ἀκοντομένην Ἱεροκλέους | νικήσαντα | Θεοφάνια τὰ

Titulus ad postrema liberae Romanorum reipublicae tempora referen-

ἐν Χίωι παῖδας δίαυλον, | Ἀσκλαπίεια τὰ ἐν Ἐπιδαύρωι παῖ-
5 δας δίαυλον, ‖ Ἀμφιάραα[1] καὶ Ῥωμαῖα τὰ τιθέμενα ὑπὸ Ὠρω-
πίων παῖδας | δίαυλον, Ἡραῖα τὰ ἐν Ἄργει παῖδας δόλιχον, |
Ῥωμαῖα τὰ ἐν Κε[ρκύρ]αι παῖδας δίαυλον, | Νέμεα παῖδας
ἵππιον, Παναθήναια τὰ ἐν Ἀθήναις παῖδας δόλιχον | καὶ ἵπ-
10 πιον, Ἴσθμια ἄνδρας ἵππιον, Ἡραῖα τὰ ἐν Ἄργει ἄνδρας ‖ ἵππιον,
Ἐλευθέρια τὰ ἐν Πλαταιαῖς ἄνδρας ἵππιον, | Ῥωμαῖα τὰ ἐν Χαλ-
κίδι ἄνδρας ἵππιον, Ἀμφιάραα καὶ | Ῥωμαῖα τὰ τιθέμενα ὑπὸ
Ὠρωπίων ἄνδρας ἵππιον, | Ἀσκλαπίεια τὰ ἐν Κῷ[2] ἄνδρας ἵππιον.

---

rendus videtur. Nam si eum contuleris cum n. 399. 400 ceteroquin simillimis, vix casu factum iudicabis ut hic Ῥωμαῖα quidem ter commemorentur, sed nullae ex eis feriis quae ab Caesare Augusto eiusque familia nomen acceperunt. 1 Ex Ἀμφιαράϊα haec forma nata est, cum littera iota primum cum antecedente vocali longa in diphthongum coalesceret, deinde plane evanesceret. Eadem scriptura est C. I. Att. III 1173, corruptior etiam Ἀμφιέραα III 1171. 1177. 2 Cf. 399, 8, ubi urbis nomen non additur, quia victor origine Cous est. Quod illic τὰ μεγάλα additur, quinto quoque anno maiore cum splendore haec sacra fieri solita esse indicat, neque alio spectat Ἀσκλαπίεια τὰ γινόμενα κατὰ πανάγυριν in alio titulo Coo (Bulletin de corr. Hell. V p. 211 n. 6 v. 17).

---

399 Tabula marmoris leucophaei in domo privata oppidi Coi. Edd. A. Hauvette-Besnault et M. Dubois Bulletin de corr. Hellénique V (1881) p. 230 n. 20.

-----|[νικ]ήσαντα Νέμ[εια] ἄνδρας | πένταθλον, | [Ἄκ]τια τὰ
5 μεγάλα Καισάρηα ἀγενε[ο|υ]ς πένταθλον πρᾶτον Κωΐων, ‖ [Ῥ]ω-
μαῖα Σεβαστὰ τὰ τιθέμενα ὑπὸ | τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀσίας ἐν Περ-
γάμωι | παῖδας Πυθικοὺς[1] πένταθλον, | Ἀσκλάπεια τὰ μεγάλα[2]
10 παῖδας | Ἰσθμικοὺς πένταθλον, Και|σάρηα τὰ τιθέμενα Γαΐωι
Καί|σαρι[3] παῖδας Ἰσθμικοὺς στάδι|ον καὶ πένταθλον τᾶι αὐτᾶι

Litterae volgares praeter ΑΣ. De aetate v. not. 3. 1 Cf. 150[1]. 2 Cf. 398[2]. 3 Gaium Caesarem Germanici f. qui 37—41 p. Chr. imperavit, intellegendum putant H. et D. At, cum nulla praeterea ex domo imperatoria nomina occurrant nisi Caesaris Augusti et Agrippae, antiquiorem paullo titulum iudico, ut C. Caesar is designetur, qui natura M. Agrippae et Iuliae, adoptione Augusti filius fuit. Cui Coi ludos instituisse videntur cum in Asiam cum imperio proconsulari venit a. 1 a. Chr. (753

ἁμέ|ραι, Ἀγρίππηα[4] Ἰσθμικοὺς πένταθλον, Ἀπολλώνεια τὰ ἐν
15 Μύνδωι παῖδας Ἰσθμικοὺς στάδιον, Δώρεια τὰ | ἐν Κνίδωι[5]
παῖδας Πυθικοὺς | πανκράτιον, Καισάρηα τὰ ἐν Ἁλι|καρνασσῶι
20 παῖδας Ἰσθμικοὺς | πένταθλον, Ἡράκληα τὰ ἐν Ἰασῶι || παῖδας
Ἰσθμικοὺς πένταθλον, | Διονύσεια τὰ ἐν Τέωι[6] Πυθικοὺς πέν|-
ταθλον, Καισάρηα τὰ ἐν Σάρδεσσιν | παῖδας Ἰσθμικοὺς πέν-
ταθλον.

---

u. c.). Mortuus est in Lycia rediens ab expeditione Armeniaca, a. 4 p. Chr. (Eckhel D. N. VI p. 469). 4 Non est cur alio referamus quam ad M. Agrippam L. f. cos. 37. 28. 27 a. Chr., qui 18—13 a. Chr. Asiae praefuit (Cf. 273[1]). 5 In Triopio promunturio terrae Cnidiae ludos Apollini sacros fieri solitos fuisse, ibique simul sex civitatium Doricarum concilia habita esse Herodotus I, 144 testatur. Eo sine dubio nomen Δώρεια, ceteroquin sane nusquam memoratum, spectat. H. et D. 6 Quum musica et scaenica harum feriarum certamina nota sint (Lebas-Waddington 91. 92), de gymnicis nullum praeterea testimonium exstat. H. et D.

---

400 Marmor inaedificatum in pariete Turcico in insula Co. Ed. A. Fontrier Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγελικῆς σχολῆς, περίοδος A (1873—75) p. 140 n. 65. (A. Hauvette-Besnault et M. Dubois Bulletin de corr. Hell. V p. 231).

[---------] δώρου, | νικάσαντα |---------μια ἄνδρας πέν-
5 ταθλον, | [Ἐλε]υσίνια τὰ μεγάλα ἄνδρας πένταθλον, || [Ῥω]μαῖα
τὰ τιθέμενα ὑπὸ τοῦ δάμου παῖδας | [Ὀ]λυμπικοὺς στάδιον, Καισάρηα ἐν Μητροπόλει | [π]αῖδας στάδιον, Ῥ[ω]μαῖα τὰ τιθέμ[ε]να ὑπὸ τοῦ | δάμου παῖδας [Ἰ]σθμικοὺς στάδιον, δίαυλον, | πένταθ-
10 λον τᾷ αὐτᾷ ἁμέρᾳ, Ἑκατήσια ἐν || [Στ]ρατονικήᾳ[1] παῖδας Ἰσθμικοὺς πέν|ταθλον, Θεογάμια ἐν Νύσῃ[2] παῖδας Ἰσθμι|κοὺς πένταθλον, Κλάρια ἐν Κολοφῶν[ι | παῖδας] Ἰσθμικοὺς πένταθλον,
15 Ἀρχηγέ|[σια[3] ἐ]ν Ἁλικαρνασσῶι παῖδας Ἰσθμικοὺς || πένταθλον,

---

1 Cf. Strabo XIV p. 660: ἔστι δ' ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Στρατονικέων δύο ἱερά, ἐν μὲν Λαγίνοις τὸ τῆς Ἑκάτης πανηγύρεις μεγάλας συνάγον κατ' ἐνιαυτὸν κτλ. Cum his feriis sine dubio coniuncta erant certamina gymnica, quorum alibi sane mentio non fit, etsi accuratiora de hoc Hecates cultu cognoscimus ex titulis Laginis repertis (Cf. Newton A history of discoveries at Halicarnassus, Cnidus and Branchidae II p. 792 n. 97. Bull. de corr. Hell. V p. 185 sqq.) H. et D. 2 Commemorantur in nummis Nysae (Eckhel D. N. IV

Ἑκατήσια ἐν Στρατονικήᾳ | [ἀ]γενείους πένταθλον, Ἀρχηγέσια ἐν Ἁλ[ι]|καρνασσῶι πόλει ἀγενείους πένταθλον, Ἐλευ|σίνια τὰ καὶ Καισάρηα ἄνδρας πέντα|[θλον], Καισάρηα τὰ τιθέμενα ὑπὸ
20 τοῦ δάμου || --------ἄνδρας πένταθλον, | [Ἀπο]λλωνίεια ἐν Μύνδωι πένταθλον, | [-------ἐν] Ἁλικαρνασσῶι πένταθλον· ἐπιστατεῦντος | -------- τοῦ Πυθοδότου.

---

p. 454). H. et D. 3 Apollinis, cui Halicarnassi ut multis aliis locis cognomen Ἀρχηγέτης erat. H. et D.

---

401 Lapis inventus in ecclesia S. Ioannis diruta in oppido Ano-Syra insulae Syri. Ed. Kl. Stephanos Ἀθηναίου III p. 643 n. 9.

---χρατουν----------[τρ]εχον---------- | -------
--εἰ μὲν δοῦλ[ος] εἴη ὁ τῶν προδ[ηλ]ουμένων [τι[1] δρά|σα]ς, αὐτὸν μὲ[ν μαστει]γοῦσθ[αι] δημοσίᾳ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῇ ἑξῆς τοῦ | [ἀδικήματ]ος ἡμέρᾳ πληγ[ὰς] ἑκατόν, τυπτόντων δύο οὓς ἂν ἐξ
5 αὐτῶν ἕλων||[ται αἱ] ἀδικηθεῖσαι φυλαί, τὸν δεσπότην δὲ αὐτοῦ ἀποτίνειν δραχμὰς | [ἑκατ]ὸν [Ἀ]ττ[ικ]ὰς αἳ ἔσονται ἱεραὶ τῆς θεοῦ. εἰ δὲ μὴ παραδιδῴη πρὸς κό|[λασιν τὸ]ν οἰ[κ]έτ[ην, δ]ιακο-[σία]ς ἀποτεινύτω. εἰ δὲ ἐλεύθερος εἴη ὁ | [τι τῶν προδηλ]ου-μένων δράσας εἴτε αὐτῶν τῶν τρεχόντων τις, | [δραχμὰς Ἀττι-
10 κὰς] πεντ[ήκο]ντα κα[ὶ] ἑκατὸν εἰςπρασσέσθω, αἵτινες ὁμοίως || [ἔσ]ον-ται ἱεραὶ τῆς θεοῦ, κα[ὶ ἱ]ε[ρόσυ]λος ἔστω καὶ ἐναγὴς νομιζέσθω | καὶ .....το διδόσθω τῶ[ν ἑ]τέρων δύο [φυλ]ῶν μή τις ἂν [ἐ]ξ αὐτῶν | [τῆ]ς ἐπιούσ[η]ς [ἡ]μέ[ρας] ----------υρα νεικήσῃ. εἰςπρασ|[σέτ]ωσαν [δὲ τὸ ἀργύριον][2] καὶ πρὸς τὴν κόλα-σιν ἀγέτωσαν τοὺς αἰτίους οἱ | [ἄρχ]οντες. ἐ⟨ι⟩άσαν[τες[3] δὲ
15 αὐτοὶ μ]ὲν ἄδ[ικοι νομι]ζέσθωσαν, ὁ βουλόμενος || [δὲ] καὶ [δυ-νάμενος αὐτὸς πράσσων κύριο]ς[4] ἔστω ταῦτα ἃ δεῖ τοὺς ἄρχον|-[τας] πράσσε[ιν· ἐὰν δέ τις μὴ φῇ τῶν εἰςπρασσομέ]νων[5] δε-

---

Litterarum formae ΕΠΣΩ et iota mutum constanter omissum indicant titulum non ante Romanorum dominationem exaratum. 1 προδηλουμένων [δρά|σα]ς St. Pronomen quo careri nequit addidi et hic et v. 8. Cf. v. 16. 2 Supplevi. 3 Supplevi et emendavi. '*si id facere neglexerint*'. 4 Supplevi praeter participium δυνάμενος, quod iam editor Graecus habet. 5 Supplere conatus sum, sed unumquodque verbum praestare nolo.

δρακέναι τι τῶν | [προδηλουμένων[6],----------.
τοὺς αἰτιωμένους | ---------- δικαζέ-
τωσαν ὀμνυν|[----------ἐμ]πόδιον ἐκ τῆς παρολ-
κῆς.

6 Supplevi coll. v. 2. 8. Apodosis restitui non potest, etsi sententia satis perspicua est: Si quis a quo multa exigitur se quicquam eorum fecisse negabit, in ius vocato eos qui eum insimulaverunt (τοὺς αἰτιωμένους). Tum iudices iurati iudicanto. Totam legem ad lampadedromiam, quae Cereri habebatur a Syriis (C. I. G. 2347), summa cum probabilitate rettulit editor Graecus.

402 Tabula marmoris albicantis, Patmi in vestibulo scholae quae est ad speluncam Revelationis S. Ioannis, inter portum et oppidum. Ed. Ross Inscr. ined. fasc. II p. 70 n. 189.

[Ἐ]πὶ Σωπόλιος, Ἀ(ρ)τ(ε)μ(ισ)[ι]ῶνος[1]· ἔδοξε τῶι κοι|[ν]ῶι τῶν λαμπαδιστῶν τῶν ἐν Πάτμωι (κ)αὶ[2] με|[τ]εχόντων τοῦ (ἀ)λείμματος[3]· [ἐπει]δὴ Ἡγήσανδρος [Μεν]|εκράτου τά τε πρὸς θεοὺς εὐσε-
5 βῶς ἔχων διαμ[έν]ει, || π]ο[ι]ῶν καὶ τὰ πρὸς τοὺς συν[γεν]εῖς καὶ πολίτας εὐγ[ενῶς,] | καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἰδίαν ἑκάστωι ἑαυτὸν εὔχρησ|[τ]ον παρεχόμενος ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας, ἔτι δὲ καὶ | [γε]γυμνασιαρχηκὼς ἑπτάκι καὶ λελαμπαδαρχηκώ[ς[4] | καὶ τ]ὸν
10 μ[ακ]ρὸν δρόμον[5] νενικηκώς, καὶ ταῦτα πεπρα||[χ]ὼς ἀξίως αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν, κατασταθεὶς δ[ὲ | κ]αὶ χρυσον[ό]μος τῶν λαμπαδιστῶν τά τε χρήμ[α|τα] συνφυλάσσει καὶ τῶν ἄλλων πάντων π[ρ]όνο[ι|αν] ποιεῖται, νῦν [δὲ καὶ] ἐπήνγελται Ἑρμῆν τε λίθ[ι|νο]ν ἀνα-
15 θήσειν καὶ δραχμὰς διακοσίας δώσειν || [ὅ]πως ἐκδανείσωνται, ἐπήνγελται δ[ὲ] καὶ ἕ[ως | ἂ]ν ζῇ ἐκ τῶν ἰδίων τάς τε θυσίας

Litterae volgares praeter ΑΧΣ. 1 Emendavi. ΑΙΤΟΜΕ.ΩΝΟΣ est in Rossii exemplo, qui in his magistratus nomen latere putabat. 2 .ΧΑΙ 3 ΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ. Confert Rossius locum tituli Theraei a se editi Act. Acad. Monac. 1837 vol. II p. 409. 4 Hinc intellegitur, Patmi certe gymnasiarchiam a lampadarchia diversam fuisse R. 5 Duo distinguuntur lampadedromiae genera, μακρὸς et μικρὸς δρόμος. Sed iniuria Rossius dubitavit, utrum nomen hic supplendum esset. Nam si τὸν μικρὸν δρόμον vicisset, probabile est futurum fuisse ut accuratiore certaminis significatione omnino abstineneret. Cf. 403, 3. 6 ΕΠΕΤΕΛΕΣΑ. 7 ΓΑΣΙΜΑΙΑ. Supplevit R. non sine dubitatione, interpretatus '*sumptus in dies festos lampadistis impenden-*

ἐπ(ι)τε(λ)έσα[ι[6] καὶ τὰ | ἑορ](τ)ασιμαῖα[7] ὑποδέχεσθαι· δεδόχθαι Ἡγή(σ)αν[δ|ρον][8] μὲν ἐπηνῆσθαι ἐφ' ᾗ ἔχει αἱρέσει, τοὺς δὲ λα[μπ|αδι]στὰς καὶ ἀλειφομένους στεφανῶσαι μὲ[ν Ἡγή]σανδρο]ν χρυσῶι στεφάνωι ἀπὸ χρυσῶν Ἀλεξ[αν|δρεί(ω)]ν[9] πέντε καὶ εἰκόνι γραπτῇ, ἄγειν δὲ (α)[ὐτοῦ[10] καὶ | ἐπ]ώνυμον ἡμέραν· ἡ δὲ ἱερεωσύν[η ἔστω | τῶν ἀφ'] Ἡγησάνδρου[11]· ἐὰν δὲ------|---ιαχο --------

dos'. ὑποδέχεσθαι erit '*in se recipere*'. 8 ΗΓΗΜΑΝ. 9 Supplevi. Ἀλεξ[άν|δρων?] Ross. 10 ΔΕΛ 11 Supplevi.

403 Basis quadrata marmoris Hymettii inventa in horto domus in parte orientali Athenarum sitae, nunc est in impluvio Musei publici. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VIII p. 142 n. 5.

Θάλεια Πολυστράτου Φιλαΐδου θυγάτηρ | τὸν ἑαυτῆς υἱὸν Πολύστρατον Δαμίχου Φιλαΐδην | νικήσαντα Παναθήναια τὸν μακρὸν δρόμον[1] | ἀνέθηκεν.

Infra litteris paullo minoribus Διω.... Imperatorum aetati propter litterarum formas titulum adsignat K. Sed certe propter scripturam Φιλαΐδης (non Φιλάδης) Augusti imperio non multo recentior erit. 1 Cf. 402[5].

404 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscr. de Delphes 6. (Cf. quae disputaverunt O. Lueders Die Dionysischen Künstler p. 142 sqq. A. Mommsen Delphicorum p. 219 sqq.).

Ἐπὶ Κλεώνδα ἄρχοντος[1], ἱερέως[2] δὲ Φιλωνί|δου τοῦ Ἀριστο-

Praeter hunc catalogum exstant tres simillimi eius, compositi archontibus Aristagora (Wescher-Foucart Inscr. de Delphes 3), Emmenida (W.-F. 4), Nicodamo (W.-F. 5) 1 Huius archontis annus ignoratur. Sed quum inter quattuor quos enumeravi catalogos utique pauci modo anni intercedant, intellegitur sub ipsum finem tertii aut initio alterius a. Chr. n. saeculi omnes compositos esse: Namque Emmenidam ex titulo 198, 2 sqq. scimus anno 197/6 a. Chr. in magistratu fuisse. Sane fuerunt etiam duo alii cognomines archontes (Bull. de corr. Hell. VI p. 224 n. 57), sed eorum

μάχου Ζακυνθίου — ἱερομνη||μονούντων Αἰτωλῶν Φίλωνος,
5 Ὀρθαί|ου, Παυσανία, Ἀγελάου, Βίωνος, Ἀγρίου, || Εὐστράτου,
Τιμαγόρου, Λέωνος — Δελφῶν Βούλωνος, Πυρρίνου — οἵδε
ἠγωνίσαν|το τὸν ἀγῶνα τῶν Σωτηρίων·
10 ῥαψωιδοί· Κλειτόριος Ἀρι|στείδου Ἀρκ[άς, Εὐθ]ύδημος ||
Χάρητος Ἀθηναῖος[3]
κιθαρισταί· Καλλίας Πολυξένου Πελληνεύς
κιθαρωιδοί· Οροι..ς Φιλίσκου Μεσσήνιος
Χαρῖνος Γε...ντος Βυζάντιος
Διονυσόδωρος Πάρμιδος Ἀβδηρίτης[4]
15 αὐληταί· Ἄνδρων Πολυξένου Πελληνεύς

---

uterque aliquanto recentioris aetatis est, cuius hi catalogi esse nequeunt. Neque vero est, cur quartum quendam Emmenidam fuisse statuamus illis longe antiquiorem: Sane Lueders et Mommsen has tabulas priore saeculi tertii parte, non multo post instituta Soteria (279 a. Chr.) incisas putant. At id primum refellitur novem hieromnemonum Aetolicorum numero, qui optime convenit exeunti tertio a. Chr. saeculo et primis annis alterius (cf. n. 189. 206), non convenit antiquiori illi aetati (cf. 184[1]). Ac magnam inter initia illa ludorum et eam cuius hi catalogi sunt aetatem intercessisse ipsarum feriarum mutationem manifestum est, etsi homines docti eam neglexerunt: Nempe tituli 149 et 150 docent, initio Soteria Delphis quidem habita esse, sed Aetolorum nomine; hic vero praescripta hieromnemonum nomina docent, Amphictionas eis praefuisse. Quae mutatio facta esse nequit antequam Amphictioniae Delphicae arbitrium penes unos Aetolos esset, i. e. ante annum 229 a. Chr. (Cf. 184[1]). Neque veri dissimile est, simul aliam haud levem rem immutatam esse: Prisca illa Aetolorum Soteria penteterica fuerunt (cf. 150[10]); contra ex his catalogis vix fieri posse ut unusquisque a proximo totius quadriennii spatio distet rectissime monuit A. Mommsen (cf. not. 6. Ea re sane infringitur argumentum, quo usus sum 149[1]). Quare annua facta esse, quum cura eorum ab Aetolis ad Amphictionas transferretur, haud improbabile est. Iam cum inde ab Emmenida fere triginta annorum archontes continua serie noti sint (n. 198), apparet Aristagoram, Cleondam, Nicodamum proximis ante eum annis fuisse. 2 In reliquis quattuor laterculis idem est. Non sacerdos Apollinis Pythii, sed princeps collegii technitarum Dionysiacorum, qui Bacchi sacerdotio fungebatur, intellegendus est. Aristagorae anno is simul histrionis comici officio functus est (Wescher-Foucart 3, 49). 3 Item bini sunt archontibus Aristagora et Emmenida (W.-F. 3. 4), tres archonte Nicodamo (W.-F. 5). Nam cum fere in omnibus generibus tales numerorum inconstantiae cernantur, non est cur eas cum Luedersio quadratarii erroribus tribuamus. 4 Aristogora archonte duo sunt citharoedi, item duo citharistae, Emmenida duo citharoedi, omissis citharistis; vice versa Nicodami anno citharoedi desiderantur, unus inscriptus est citharista.

Ἱπποκλῆς Μίκκωνος Βοιώτιος
διδάσκαλοι αὐλητῶν· Λύσιππος Ξενοτί|μου Ἀρκάς, Νικόδημος
παῖδες χορευταί[5]·
20 Στράτων Στράτωνος Βοιώτιος
Φιλόμηλος Δαίτωνος Βοιώτιος
Ἐπικρατ[ῖνος] Νικομήδου Ἀργεῖος
Ἀντιγένης Βουλευτοῦ Χαλκιδεύς[6]
Ἀρίστων Εὐθυμίχου Βοιώτιος
25 Ἀριστογένης Ἡράνορος Σικυώνιος
Ξεννίας Ἀρχετίμου Ἀρκάς
Ξένων Σατύρου Ἀρκάς
Φιλινίων Γόργου Ἀρκάς
Γνωτέας Γλαύκου Κνίδιος
30 Κλειτίας Καλλίου Κλειτόριος
Μικύλος Ἱππάκου Κυναιθεύς
Ἀλκίας Δαϊφάντου Κλειτόριος
Τίμαρχος Ἀνδροίτα Κλειτόριος
Ἀλέξιππος Δεινομένου Κυναιθεύς
35 χοροὶ ἀνδρῶν·[7] Πανκλῆς Κορυμβίου Αἰτωλός
Ἀμφαρείδας Δεινία Κλειτόριος
Γνωτέας Γλαυκίου Κνίδιος
Ἵππων Ἀριστοκράτους Σικυώνιος
Ὀνατίδας Χαριδήμου Σικυώνιος
40 Ἀπολλόδωρος Ἥρωνος Βοιώτιος
Φειδακίδας Φειδᾶ Κεῖος
Ἀριστόθεος Θεοτιμίδου Βοιώτιος
Ἵππων Ὀνασίμου Βοιώτιος
Δάμαρχος Γέλωνος Βοιώτιος

---

5 Quinque sunt n. 3, duodecim n. 4, quindecim ut hic n. 5. 6 Hic inter pueros choreutas in omnibus laterculis redit, nisi quod 4, 20 levi errore Βούλου pro Βουλευτοῦ scriptum est. Quod quomodo fieri posset, si quarto quoque anno hi ludi fuissent, plane non intellegitur. Recte igitur hinc collegit Mommsen, annua fuisse sacra; sed antiquiore tempore sane penteterica fuerant (cf. not. 1). Nullum praeterea nomen omnibus quattuor tabulis commune est, sed haud pauca binis aut ternis, quae singillatim enumerare non opus est. 7 Virorum numeri in omnibus titulis eidem sunt atque puerorum, praeter n. 4 (Emmenida archonte), ubi duodecim pueri, quattuordecim viri recensentur.

45 Πραξίων Πραξαγόρου Σικυώνιος
Ἡράκλειτος Νικοδήμου Ταραντῖνος
..έστων Δαμοφάντου Ἀργεῖος
Ἀλκισθένης Ἀριστογένου Σικυώνιος
Κάλλιππος Διονυσίου Σάμιος
50 τραγωιδοί[8]· Ἀλέξανδρος Δημητρίου Ἀθηναῖος
Ἡράκλειτος Δίωνος Ἀθηναῖος
Φρασ[ί]λαος Τεισικράτους Ἀθηναῖος
αὐλητής· Ὀρσίλαος Ἑρμαίωνος Βοιώτιος
διδάσκαλος· Πειθίας Ἐξαινέτου Ἀρκάς
55 Διοκλῆς Διοκλέους Ἀθηναῖος
Ἀρχίας Αἰγινή[τη]ς
Κλεώνυμος [Ἀ]χαιός
αὐλητής· Φιλίσκος Φίλωνος Βοιώτιος
διδάσκαλος· Φιλήσιος Καλλίου Βοιώτιος
60 κωμωιδοί· Ἱερότιμος Ἱεροκλέους Τεγεάτης
Νουμήνιος Ἑρμώναχτος Ἀργεῖος
Δαμότιμος Τίμωνος Ἀμβρακιώτης
αὐλητής· Φιλόξενος Ἕλλανος Τεγεάτης
διδάσκαλος· Θύρσος Κρίτωνος Ἐφέσιος
65 Ἀστίας Ἀπολλοδώρου Βοιώτιος
Διονύσιος Σίμου Ἡρακλειώτης
Σωσικράτης Μνασίωνος Σικυώνιος
Λυκίσκος Λύκου Κεφαλλάν
Διονυσόδωρος Ἀσκληπιάδου Βοιώτιος
70 Πραξίας Κρατέου Τεγεάτης
χορευταὶ κωμικοί[9]· Ἀρχεδάμας Ἀριστοκρίτου
Σικυώνιος, Στρατίος Κώμωνος Ἀργεῖος

---

8 Bis terni tragoedi (v. 50—52 et 55—57) sunt, cum singulis tibicinibus et magistris. Hos inter se certasse, in utraque autem parte ex tribus histrionibus primum πρωταγωνιστήν, alterum δευτεραγωνιστήν, tertium τριταγωνιστήν esse consentaneum est. Eosdem numeros eundemque ordinem nominum habent reliqui tres tituli. 9 In reliquis titulis plane eadem est comoedorum ratio atque tragoedorum, nisi quod ternae, non binae partes sunt quae inter se committantur, unaquaeque ternorum histrionum cum singulis tibicinibus et magistris. Hic item novem histriones comici recensentur; nam sex nomina quae v. 65—70 leguntur, item actorum esse cum ex ipso numero intellegitur, tum inde quod duo ex his nominibus inter histriones comicos redeunt n. 4, 59. 60: [κω]μωιδοί· Λυκίσκος Λύκου Κεφαλλάν, | Διονυσόδωρος Ἀσκληπιάδου Βοιώτιος. L. At αὐλητής et διδάσκαλος

Χαίριχος Ἀρχελόχου Βοιώτιος
Θερσίνους Νικωνίδου Σικυώνιος
75 Ἡρακλείδης Λύκου Ἀμβρακιώτης
Κηφισόδωρος Καλλίου Βοιώτιος
Διονυσόδωρος Παμφίλου Μεγαρεύς
ἱματιομίσθαι[10]· Στρατοκλῆς Ἀπολλοδώρου
Σαλαμίνιος.

hic tribus modo primis histrionibus subiunguntur, sive mera lapicidae socordia id factum est, sive illo anno propter inopiam hominum ad ea negotia gerenda idoneorum illi soli totam operam in se susceperant. 9 In omnibus titulis septeni choreutae comici sunt, cum tragici nusquam compareant. Comoediae novae fabulae chori canticis fere carebant, antiquas vero comoedias Atticas tertio aut secundo a. Chr. saeculo Delphis actas esse omnium maxime improbabile est (cf. 408[2]); neque eis chorus septem hominum suffecisset. Immo per intervalla actionis hi homines saltationibus spectatores delectasse videntur. L. 10 Qui vestimenta ad ludos scaenicos histrionibus et choreutis commodant. In titulis 3. 4 terni sunt, 5 duo, hic unus Stratocles, qui in omnibus laterculis praeter 4 recensetur. Neque vero hic nomen alterum omissum esse existimandum est propter pluralem ἱματιομίσθαι. Is enim in eiusmodi indicibus legitimus est etiam ubi forte fortuna unum modo nomen subscribitur (cf. C. I. Att. II 968).

405 Lapis fractus infra et a dextra parte, laesus supra, Athenis in arce. Edd. Rangabé Ant. Hell. 1003. Pittakis Eph. 1839. F. Leo Mus. Rhen. XXXIII p. 139 sqq. Koehler Mitth. des arch. Inst. III (1878) p. 105. C. I. Att. II 971 *a*. Cf. quae disputavit Th. Bergk Mus. Rhen. XXXIV p. 300. 330.

.ον κῶμοι ἦσαν τ[ῶν[1]------]

Litteratura Ionica volgaris. Vs. 1 litteris maioribus exaratus. Eiusdem monumenti, non multo ante medium saeculum a. Chr. quartum erecti, n. 406 est et tria fragmenta (971 *c d e* apud Koehlerum), quae certis de causis hic repetenda non duximus. Argumentum et ordo quo hae tabulae adornatae erant, perspicitur ex n. 406: Nempe victores certaminum musicorum et scaenicorum qui magnis Dionysiis habebantur, hic inscripti erant sic, ut archontis nomine praemisso primum lyrici puerorum, deinde lyrici virorum chori, tum comoediae, postremo loco tragoediae mentio fieret. Quem ipsum esse temporis ordinem, quo certamina se excepissent, monuit Bergkius provocans ad legem apud Demosth. XXI, 10: καὶ τοῖς ἐν ἄστει Διονυσίοις ἡ πομπὴ καὶ οἱ παῖδες [καὶ οἱ ἄνδρες add. Bergk] καὶ ὁ κῶμος καὶ

[Ξ]ενοκλείδης[2] ἐχορήγε
[Μ]άγνης[3] ἐδίδασκεν
τραγωιδῶν
5 Περικλῆς Χολαρ[4]: ἐχορή:
Αἰσχύλος[5] ἐ[δ]ίδασκε[ν]

Πανδιονί[ς ἀνδρῶν]
Κλεαίνετ[ος Κυδαθη[6]: ἐχορήγε]
κωμωιδῶ[ν]
Θαρ[----- ἐχορήγε]

οἱ κωμῳδοὶ καὶ οἱ τραγῳδοί. Apparet igitur, a sinistra (ubi lapis integer quidem est, sed ita elaboratus, ut eum cum alio lapide coniunctum fuisse appareat) periisse columnam, cuius infima pars contineret anni indicationem, lyrici utriusque chori tribum victricem et choregum, denique indicem κωμῳδῶν, in fine alterius columnae intercidisse insequentis anni archonta et chori puerorum lyrici notationem, quam deinde initio tertiae columnae excipiebat chorus virorum. Koehler. 1 Leo et Bergk initium laterculi ab eo anno repetendum duxerunt, quo primum chorus comicus publice datus esset, id quod ex hoc ipso titulo certe non post 467 a. Chr. (cf. not. 4) factum esse intellegitur; sed ne multo quidem ante factum videtur, ut in collatione tragoediae non inepte Aristoteles dicere posset Poët. 5, 1449b, 1 καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδῶν ὀψέ ποτε ὁ ἄρχων ἔδωκεν. Sed quum mirum futurum esset, si in his tabulis quae tragicas non minus quam comicas victorias continent, tragoediarum ante illud tempus cum choro publice dato in scaenam missarum nulla ratio esset habita, praeferenda videtur sententia a Koehlero in C. I. Att. in medium prolata, victores tragicos inde ab eo anno, quo primum chorus tragicus, comicos ab eo anno quo primum comicus datus esset scriptos fuisse; itaque sic fere redintegrandum esse versum primum: [---ἀφ' οὗ πρῶτ]ον κῶμοι ἦσαν τ[ῶν τραγῳδῶν καὶ τῶν κωμῳδῶν-----]. 2 .ΔΝΟΚΛΕΙΔΗΣ 3 De Magnete poëta comico cf. Meineke F. C. I p. 29 sqq., qui eum fere Ol. 80 (460 a. Chr.) floruisse demonstrat, quod bene convenit cum huius tituli testimonio. 4 Ingeniosa coniectura hanc Periclis choregiam cum Plutarchi testimonio, ex quo is per quadraginta fere annos in republica versatus esset, coniunxit Koehler. Computatum enim esse illum numerum ex eo anno, quo primum in monumento aliquo publico nomen eius inventum esset, neque illud monumentum aliud esse quam catalogum choregorum victorum. Sic fere ad annum 469 a. Chr. spectat prima huius tituli columna quae exstat; cui coniecturae vel maxime favent Aeschyli et Magnetis poetarum nomina (not. 3. 5). 5 Postremam victoriam Aeschylus nactus est Ol. 80, 2 (458 a. Chr.) Orestea in scaenam missa, triennio ante obitum; sed ea hic designari non potest quia tum Xenoclem Aphidnaeum potius choregum fuisse ex didascalia servata scimus. At Ol. 78, 1 (467 a. Chr.) idem vicit Laio, Oedipo, Septem, Sphinge, eoque Periclis choregiam summa cum probabilitate (cf. not. 4) rettulit Koehler. 6 Demoticum supplevi, paene certum ratus hunc esse patrem Cleonis demagogi, quia praeter nomen nequaquam frequens conveniunt aetas et tribus; Cydathenaeenses enim Pandionidis sunt.

406 Lapis undique fractus, inventus Athenis in arce. Ed. Koehler Mitth. des arch. Inst. III (1878) p. 408. C. I. Att. II 971 *b*.

[κωμωιδῶν]
----- Παι(α)[νιεὺς[1] ἐχορήγει]
-----ος ἐδ[ίδασκεν]
[τραγω]ιδῶν
5 [---ω]ν Παιανιε[ὺς ἐχορήγει]
[Με]νεκράτης ἐδ[ίδασκεν]
[ὑπ]οκριτὴς Μυνν[ίσκος][2]
[ἐ]πὶ Ἀλκαίου[3]
Ἱπποθωντὶς παίδων
10 Ἀρίσταρχος Δεκε[4]: ἐχορή[γει]
Αἰαντὶς ἀνδρῶν
Δημοσθένης ἐχορήγει[5]

Litterae volgares. De aetate et argumento v. ad n. 405. 1 ΓΑΙΔ 2 Cum v. 1—8 ad magna Dionysia archonte Aminia (Ol. 89, 2, vere 422 a. Chr.) acta spectent, non dubitandum est quin hic sit Mynniscus Chalcidensis histrio, quem Plato comicus risit in Syrphace fabula (Meineke F. C. I p. 186. II, 2 p. 668): Plato enim Ol. 88 (428—425 a. Chr.) primam fabulam docuit. Illum vero Mynniscum, qui in vita Aeschyli (p. 6 ed. Schöll) huius fabulas egisse narratur, Meinekius sane eius de quo dixi avum putat. Sed E. Rohdii sententia (Mus. Rhen. XXXVIII p. 280), qui utrumque eundem existimat, praeferenda videtur, praesertim cum vitae scriptor Mynnisco Aeschylum posteriore demum tempore usum testetur. Atque tum quidem iuvenis sive secundas sive tertias partes egit. Hic vero provectus aetate protagonista est. Ac Koehlerus quidem eum fabula victricem egisse putabat. At Rohdius monuit, non unam fabulam, sed tetralogiam praemio affectam esse, cum tamen suum quaeque fabula protagonistam haberet (cf. n. 407. 408. 409), neque omnino in hoc quidem titulorum genere cuiquam homini locum esse nisi qui ipse vicisset. Quare quod de quarto tertioque a. Chr. saeculis definite testantur tituli insequentes, id propter Mynnisci nomen hic incisum iam anno 422 a. Chr. usu venisse statuit, ut praeter tribuum (simulque poëtarum) certamina etiam histriones inter se de praemio certarent. 3 Ol. 89, 3, vere 421 a. Chr. 4 Aristarchus quidam anno 411 a. Chr. inter principes optimatium erat, qui imperium populare evertere conabantur (Thuc. VIII, 90. 92. 98. Xen. Hell. I, 7, 28. II, 3, 46). Quem, etsi pagus nusquam a scriptoribus commemoretur, hic designari coniecit Koehler. 5 Alcisthenis f. Aphidnaeus (qui pagus Aeantidis est) imperator nobilissimus. K.

[κ]ωμωιδ[ῶν]
[---------ἐχορ]ήγ[ει][6]

6 Proximo versu Εὔπολις ἐδίδασκε scriptum fuisse monuit Bergk Mus. Rhen. XXXIV p. 331 not. 1; namque Ol. 89, 3 eius Κόλακας in scaenam missam esse. Cf. Athen. V p. 218c τέθνηκε δὲ [Ἱππόνικος] πρὸ τῆς ἐπ' Ἀλκαίου διδασκαλίας τῶν Εὐπόλιδος Κολάκων οὐ πολλῷ χρόνῳ κατὰ τὸ εἰκός. Cf. etiam didascaliam Pacis Aristophaneae, ubi definite refertur Eupolin vicisse ea fabula.

407 Fragmenta duo tabulae lapidis Hymettii, a dextra integra, ab reliquis partibus mutilata, inventa Athenis prope theatrum Bacchi. Edd. Koehler Mitth. des arch. Inst. in Athen III (1878) p. 112. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 476 n. 1. 2.

[παλαι]ᾶι[1]· Νε[οπτόλεμος][2]
[Ἰφιγε]νείαι Εὐ[ριπί]δο
[ποη]: [3] Ἀστυδάμας[4]

Litterae volgares. Ex scripturae genere Koehlerus collegit, medio tertio a. Chr. saeculo haec incisa esse. Tituli 407—409 verae didascaliae sunt, i. e. laterculi omnium fabularum quae in theatro Bacchi actae sunt, secundum annorum ordinem dispositae. Utrum ad Dionysia magna an ad Lenaea spectent, diiudicari non posse, sed illud tamen veri similius sibi videri exposuit K. Atque hic quidem titulus tragoedias Ol. 109, 3 — 110, 1 actas continet. 1 Singulas quotannis tragoedias poëtarum antiquioris temporis agi solitas esse iam paullo post medium saeculum a. Chr. quartum ex hoc titulo didicimus. In comoediis idem recentioribus demum temporibus fieri coeptum est (cf. 408[2]). Memorabile eius favoris, quo Euripides tum floruit apud cives suos, documentum in ea re inesse, quod tribus deinceps annis fabulae eius actae essent, monuit Koehler. 2 De Neoptolemo tragoediarum actore nobilissimo cf. Dem. V, 6. XIX, 10. 12. 315. Ceterum ex hoc indice et eis qui sequuntur (n. 408. 409) videmus in illis antiquis fabulis semper histriones διδασκάλων munere functos esse. 3 I. e. ποη(ταί), quia quae antecedit fabula, non a poëta, sed ab histrione in scaenam missa est. Enumerantur poëtae secundum ordinem ab arbitris constitutum, atque in primo quidem numerus ordinalis omittitur, reliquis duobus ascribitur δεύ[τερος] et τρί[τος]. Ex his tabulis in hypotheses quae in libris manu scriptis tragicorum et Aristophanis servatae sunt ille usus manavit, quare pro ἐνίκα frequenter πρῶτος ἦν invenitur (Madvig. Kl. phil. Schr. p. 450). K. 4 Astydamas natu maior primam fabulam docuit archonte Aristocrate (Ol. 95, 2. 399/8 a. Chr.) et sexagenarius obiit (Diodor. XIV, 43, 5). Unde sponte

[Ἀχι]λλεῖ· ὑπε: [5] Θετταλός [6]
5 Ἀθάμαντι· ὑπε: Νεοπτόλ[εμος]
[Ἀν]τιγόνηι· ὑπε: Ἀθηνόδω[ρος] [7]
[Εὐ]άρετος δ[εύ] Τεύκρωι·
[ὑπ]ε: Ἀθηνόδωρος
[Ἀχι]λλεῖ· ὑ[πε]: Θετταλός
10 [------ε]ῖ· ὑπ[ε: Νε]οπτόλεμος
[------τ]ρί: (Π)ελιάσιν· [8]
[ὑπε: Νεοπ]τόλεμος·
-----κι Ὀρέστηι· [ὑπε: Ἀθη]νόδω[ρος]
Αὔγ[ηι]· ὑπε: Θετ[τα]λός]
15 ὑπο: Νεοπτόλεμος ἐνίκ[α] [9]
------ς Ἐπὶ Νικομάχου [10]· σατυρι[κῶι]· [11]
Τιμοκλῆς [12] Λυκούργωι
παλαιᾶι: Νεοπτόλεμ[ος]
------λι Ὀρέστηι Εὐριπίδο
20 [π]οη: Ἀστυδάμας
Παρθενοπαίωι [13]· ὑπε: Θετ[ταλός·]

---

patet natu minorem hic intellegendum esse. Quod vero hic v. 21 Partheno-paeo tragoedia vicisse scribitur, cum idem de Astydamante natu maiore narrent Zenobius paroemiographus, Photius in lexico et scholiasta Libanii quos affert A. Nauck Fr. Trag. p. 605, hi patrem cum filio confudisse videntur. K. Ex quinque eius fabulis, quarum hic mentio fit, praeter Parthenopaeum nulla alibi commemoratur. 5 ὑπε(κρίνατο). Protagonistas intellegendos esse sponte patet. 6 Cf. Plut. Alex. 29: εἰς δὲ Φοινίκην ἐπανελθὼν (Ἀλέξανδρος) ἐξ Αἰγύπτου θυσίας τοῖς θεοῖς καὶ πομπὰς ἐπετέλει καὶ χορῶν ἐγκυκλίων [l. κυκλίων] καὶ τραγικῶν ἀγῶνας οὐ μόνον ταῖς παρασκευαῖς, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἀμίλλαις λαμπροὺς γενομένους. ἐχορήγουν γὰρ οἱ βασιλεῖς τῶν Κυπρίων — μάλιστα δὲ Νικοκρέων ὁ Σαλαμίνιος καὶ Πασικράτης ὁ Σόλιος διεφιλονίκησαν. οὗτοι γὰρ ἔλαχον τοῖς ἐνδοξοτάτοις ὑποκριταῖς χορηγεῖν, Πασικράτης μὲν Ἀθηνοδώρῳ, Νικοκρέων δὲ Θεσσαλῷ, περὶ ὃν ἐσπουδάκει καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος. οὐ μὴν διέφηνε τὴν σπουδὴν πρότερον ἢ ταῖς ψήφοις ἀναγορευθῆναι νικῶντα τὸν Ἀθηνόδωρον. τότε δέ, ὡς ἔοικεν, ἀπιὼν ἔφη τοὺς μὲν κριτὰς ἐπαινεῖν, αὐτὸς μέντοι μέρος ἂν ἡδέως προέσθαι τῆς βασιλείας ἐπὶ τῷ μὴ Θεσσαλὸν ἰδεῖν νενικημένον. K. 7 Cf. not. 6. 8 ΙΡΙΓΕΛΙΑΣΙΝ 9 ὑπο-(κριτής). De histrionum certaminibus cf. 406². 10 Ol. 109, 4 (341|0 a. Chr.). 11 Fabulae satyricae igitur tunc temporis iam a tragoediis plane separatae et certamine exemptae erant, quum non plus quam singulae quibusque feriis agerentur. 12 Cf. Athen. IX 407 d: καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη, Τιμοκλῆς ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητής (ἦν δὲ καὶ τραγῳδίας) ἐν μὲν δράματι Λήθῃ φησίν κτλ. K. Apud Plutarchum Timol. 36 Τιμοκλέους pro Σοφοκλέους

[Λ]υ[κά]ονι· ὑπε: Νεοπτόλε[μος][14]
[Φι]λοκλῆς[15] δεύ: Φρίξωι·
-----ι. [ὑπε]: Θετταλός
25 [Οἰδ]ίποδι· ὑπε: Νεοπτόλ[εμος]
Εὐ[άρ]ετος τρί·
------με..ι· ὑπε: Θετταλ[ός]
------δηι: ὑπε: Νεοπτό[λεμος]
[ὑπο: Θε]τταλὸς ἐνίκα
30 [Ἐπὶ Θεο]φράστου[16]· σατυ[ρικῶι·]
--------Φορκίσ[ι]·
[παλαιᾶι· Νικ]όστρ[ατος][17]
[-----Εὐ]ριπί[δο]
----------ο----

in nonnullis libris mero errore scriptum videtur, praesertim cum proxime antecedat Τιμολέοντος, subsequatur Τίμαιος. 14 Memorabile est, hoc anno pro trilogiis tragicis binas modo cuiusque poëtae fabulas actas esse. 15 Philocles tragicus natu minor pronepos natu maioris (qui Aeschyli sororis filius fuerat), filius Astydamantis maioris, frater minoris (not. 4) fuit (Schol. Ar. Av. 282. Suid. Φιλοκλῆς). Aut eum aut Timoclem (not. 12) hic indicari coniecit Koehler. Sed illud praetulerim maxime quia inter Philoclis maioris fabulas Suidas commemorat Oedipum, quae ut in Astydamantis Parthenopaeo vidimus, a nepote multo obscuriore in avum nobiliorem translata videtur. 16 Ol. 110, 1 (340|39 a. Chr.) 17 Supplevit Koehler, dubitans sane, et coniecit hunc ex eius Nicostrati histrionis, qui apud Xenophontem Symp. 6, 3 commemoratur, progenie esse.

408 Fragmentum tabulae marmoris Hymettii inventum Athenis. A sinistra attingit fragmentum quod edimus n. 409, ex quo extremae alterius columnae versuum 14—17 particulae sumptae sunt. Ed. Koehler Mitth. des archaeol. Inst. III (1878) p. 122. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 477 n. 3.

[Ἐπὶ -----. παλαιᾶι]·
[-----]ηι Μ[ενάνδρου]

Praeter hoc fragmentum et n. 409 alia quoque huius tabulae frustula exstant (Koehler p. 124 sqq. 257. Kumanudis p. 478 sqq.), quae propter nimis mutilam condicionem recipienda non putavi. Qui in altera huius fragmenti columna recensentur archontes (cf. not. 8. 9), eorum annos a 220

[πο η]· Κρίτων[4] Ἐφεσίοις·
[ὑ]πε· Σώφιλος
Παράμονος Ναυαγῶι 5
ὑπε· Ὀνήσιμος
Τιμόστρατος[5] Φιλοικείωι·
ὑπε· Καλλίστρατος[6]
----------Ἐφήβοις Σωγένης Φιλοδεσπότωι
[υπε· -----] ὑπε· Ἑκαταῖος 10
[ὑπο· ----]ἐνίκα Φιλήμων νεώ(τερος)[7] Μιλησίαι
[Ἐπὶ --- οὐ]κ ἐγένετο·[1] ὑπε· Κράτης
[Ἐπὶ ---ο]υ· παλαιᾶι[2] ὑπο· Ὀνήσιμος ἐνίκ[α]

---

a. Chr. non longe abesse satis certis argumentis probavit Koehler: namque recentiores esse non posse propter Philemonis minoris nomen v. 11 scriptum (not. 7); neque vero multo antiquiores existimandos esse, propter rationem quae huic fragmento cum n. 409 intercederet (cf. not. 4. 6. 409[2]). Omnino unamquamque columnam fere sexagenorum versuum fuisse et decem aut duodecim annos comprehendisse videri. Quinos poëtas singulis fabulis in scaenam missis certasse hic videmus. Atque hunc morem in comoediis iam quarto a. Chr. saeculo valuisse docet fragmentum didascalicum Ol. 106, 2. 3 (355—353 a. Chr.), ubi etiam, ut in tragico eiusdem saeculi catalogo n. 406, numeralia δεύ(τερος), τρί(τος), τέ(ταρτος) πέμ(πτος) ascripta sunt. 1 Haud raro intermissa sunt illa aetate certamina scaenica, nonnumquam adeo binis deinceps annis (n. 409 col. II, 5. 6). Eo spectare C. I. Att. II 594, 30 sqq. καὶ ἀνειπεῖν τὸν στέφανον τοῦτον Διονυσίων τῶν ἐν Σαλαμῖνι τραγῳδοῖς ὅταν πρῶτον γίνηται monuit Koehler. 2 Annis 355—353 hic usus in comoediis nondum erat (C. I. G. 234). Monuit Koehler quae '*antiquae*' comoediae saeculo tertio exeunte et secundo ineunte in scaenam relatae hic recenserentur, omnes poetarum novae quam dicimus comoediae (Menandri, Philippidis, Posidippi) esse; mediae comoediae non magis rationem habitam quam veteris. Quare distinctionem inter mediam et novam sibi ab hoc ipso scaenae usu profectum videri. 3 Cf. Meineke F. C. IV p. 463 sqq. 4 Eiusdem poetae nomen redit 409, 21, unde apparet non nimium temporis intervallum inter ea quae hic et illic recensentur certamina intercedere. K. Ceterum de Critone ignobili poeta novae comoediae cf. Meineke F. C. I p. 484. 5 Cf. Meineke F. C. I p. 499. 6 In catalogo eorum qui in Charitesiis Orchomeniorum vicerant C. I. G. 1584, quem Boeckhius initio secundi a. Chr. saeculi tribuit, Callistratus histrio invenitur una cum Cabiricho, qui n. 409 semel in priore, bis in posteriore columna recensetur. Quod item indicio est, exiguum temporis spatium intercedere inter has laterculi partes. 7 Philemona natu minorem filium maioris fuisse testatur Suidas s. Φιλήμων ὁ νεώτερος. Ille vero summa senectute mortuus est bello Chremonideo (Suid. Φιλήμων) fere 263 a. Chr. (Cf. 463[2]. 464[1]), ut improbabile sit, filium plus quam quadraginta annis

[--- Μισογ]ύνει[3] Μενάνδρου
[ποη· ---]νης Ἀδελφαῖς
[ὑπε· -----]ς
-------Δακτυλίωι
[ὑπε·---] ων
------Ἀθην---

Ἐπὶ Ἑρμογένου[8] οὐκ ἐ[γέ]νετο
Ἐπὶ Τιμησιά[νακτος[9]· π]αλαιᾶι· 15
Φιλόστρατο[ς Ἀποκλε]ομένει Ποσει[10]·
ποη· Ἀ[ρ]χ-------χλήρωι
ὑπ[ε·----------]

patri superstitem fuisse. Ac sane extremo eius vitae tempore Milesiam actam esse inde collegeris, quod in titulo 409 nusquam eius nomen comparet. K. 8 Decretum synodi alicuius hoc archonte factum habes C. I. Att. II 624. 9 Plebiscitum cum huius archontis nomine exstat C. I. Att. II 432. 10 De Posidippo cf. Meineke F. C. I p. 482. Ἀποκλειομένης fabulae fragmenta collecta sunt apud eundem IV p. 514.

409 Fragmentum eiusdem tabulae, a dextra attingens n. 408. Ed. Koehler Mitth. des arch. Inst. III (1878) p. 118 sq. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 478 n. 4. 5.

[Ἐπὶ----παλαιᾶι]·

[ὑπε· Καβεί]ριχος[5]
[Ἐπ]ιγ[έν]ης[6] Λυτρουμένωι

Hoc fragmentum a sinistra attingere n. 408 ita, ut integro lapide huius columna prior illius posteriorem nulla alia interiecta secuta esset, Koehlerus collegit cum inde, quod qui ante huius sinistram columnam exstant versuum fines commodissime coniunguntur cum illius versibus 14—17, tum ex ipso argumento. Nam cum omnino ad antiquius tempus spectare 408 quam 409 ex eis quae utrobique de Paramono poëta scripta inveniuntur (not. 2) necessario colligatur, tum non magnum esse aetatis discrimen ea docent, de quibus dixi ad n. 408 not. 4. 6. Atque in altera quidem columna qui enumerantur archontes cum paullo post 200 a. Chr. in magistratu fuisse constet (cf. not. 7), consentaneum est priorem ad annos fere 210—200 a. Chr. spectare (cf. not. 1). K. 1 A. Dumont Fastes éponymiques d' Athènes p. 18 Xenoclem paucis post 168 a. Chr. annis in magistratu fuisse coniecit. Quod in huius certe tituli archontem non quadrat, qui ultimis potius tertii a. Chr. saeculi annis magistratu functus est. 2 Paramonus sub ipsum tempus Dionysiorum mortuus videtur, ut διδασκαλίαν etiamtum in se susciperet, sed cum fabula ageretur iam superstes non esset. Tertio anno ante (v. 18) aliam fabulam in scaenam dederat. Atque cum in titulo 408 col. II 5 item inter poëtas superstites conmemoretur, sequitur ut illud fragmentum hoc antiquius sit. 3 Cf. 408[4]. Ex hac fabula versus affertur a Polluce IX, 15, ubi pluralis Αἰτωλοῖς sine dubio librarii errori tribuendus est,

[----Μονοτ]ρόπωι ὑπε· Καβείριχος
------ ὑπο· Νικόλαος ἐνίκα
5 [πο η· ---Δι]ασωιζομέ- Ἐπὶ Ἀνθεστηρίου[7] οὐκ ἐγένε[το]
[ν.ι· ὑπε· ------] Ἐπὶ Καλλιστράτου[8] οὐκ ἐγένε[το]
[-----ο]υμένωι· Ἐπὶ Μνησιθέου· παλαιᾶι·
[ὑπε· -----]ος Δάμων Φιλαθηναίωι Φιλιππί[δου][9]
------ Ἀγνοοῦντι· πο· Φιλοκλῆς Τραυματίαι
10 [ὑπε· Κριτόδ]ημος ὑπε· Καλλικράτης
[----Νε]μέσει· Χαιρίων Αὐτοῦ καταψευδομέ[νωι]
[ὑπε· ---]ένικος ὑπε· Δάμων
[Παρά]μονος Χορηγοῦντι· Βίοττος Ἀγνοοῦντι
[ὑπε·] Μόνιμος ὑπε· Δάμων
15 [ὑπ]ο· Κριτόδημος ἐνίκα Τιμόξενος Συνκρύπτον[τι]
[Ἐ]πὶ Εὐνίκου οὐκ ἐγένε[τ]ο ὑπε· Καλλικράτης
Ἐπὶ Ξενοκλέους[1]· παλαι[ᾶι]· Ἀγαθοκλῆς Ὁμονοίαι
Μόνιμος Φάσματι Μενά[νδρου] [ὑπε· Νικ]όλαος
ποη· Παράμονος τεθνηκὼς[2]---ις ----------
20 ὑπε· Δάμων ----------
Κρίτων Αἰτωλῶι[3]· ----------
ὑπε· Μόνιμος ----------
Βίοττος Ποητεῖ· ----------
ὑπε· Δάμων ----------
25 Λάμπυτος----- ----------
ὑπε· Κά[βειριχος] ----------
Ἐπικρ[άτης[4]-----] ----------
ὑ[πε· ------] ----------

---

4 Poeta ceteroquin ignotus, nam Ambraciotam, qui mediae comoediae fuit (Meineke F. C. I p. 414) propter temporum rationem in censum non venire sponte patet. K. 5 Cf. 408[6]. 6 Cf. Pollux VII, 29 τῶν δὲ νέων τις κωμικῶν Ἐπιγένης ἐν Ποντικῷ ἔφη. Quae a Meinekio I p. 354 non recte de mediae comoediae poeta intellecta esse hic titulus docet. K. 7 Cf. C. I. Att. II 445, quod plebiscitum propter Attalidis tribus mentionem anno 200 a. Chr. antiquius esse nequit. K. 8 Cf. C. I. Att. II 406, quod decretum nulla habet certiora aetatis indicia. K. 9 Cf. 443, 8 sqq. Meineke F. C. I p. 470 sqq. Fabulae Φιλαθηναίου unum exstat fragmentum apud Phot. lex. s. v. συκάμινα (Meineke F. C. IV p. 478). 10 Hinc apparet, recte Meinekium I p. 523, etsi apud Scholiastam Ar. av. 282 κωμῳδίας ποιητὴν manifesto errore exaratum est pro τραγῳδίας π., tamen propter versum ab Athenaeo II 66b allatum comicum quoque poetam aliquem fuisse statuere cui Philocles nomen esset.

410 Athenis; primum exscripsit Fourmont, cuius ex schedis expresserunt Osann Syll. II 69 et Boeckh C. I. G. 1037. Plenius et accuratius post alios ex schedis Finlayi ad Boeckhium missis Kirchhoff C. I. Att. I 337.

-----ος Δοροθέο Αλαιεὺ[ς[1] ἐχορέγε]
Πανταχλε̃ς ἐδίδα[σκε][2].

Litterae Atticae volgares praeter rho angularem, non rotundam. Tituli 410—419 monumentis choregicis inscripti sunt quae tripodas olim sustinebant praemio datos tribubus victricibus atque ab eorum choregis publice dedicatos. 1 Aut Aegeïs aut Cecropis vicerat. Illius enim sunt Halae Araphenides, huius Aexonides. K. 2 Cf. Antiph. VI, 11 ἐπειδὴ χορηγὸς κατεστάθην εἰς Θαργήλια καὶ ἔλαχον Πανταχλέα διδάσκαλον καὶ Κεκροπίδα φυλὴν πρὸς τῇ ἐμαυτοῦ κτλ. Harpocr. s. διδάσκαλος· ὅτι γὰρ ὁ Πανταχλῆς ποιητής, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς διδασκαλίαις. Similis tituli verba corrupta exstant apud Steph. Byz. s. Ἀτήνη· ὁ δημότης Ἀτηνεύς· Πατροκλῆς Ἀτηνεὺς ἐχορήγει, καὶ Πανταχλῆς'. Kirchhoff.

411 Basis rotunda lapidis Hymettii inventa Athenis ad dextram Ilissi ripam occidentem versus a ponte qui ad coemeterium fert. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 169 n. 2.

Αἴσιος Μνησιβούλο Σφήττιος[1] | χορηγῶν ἑνίκα[2] Ἀχαμαντίδι |
5 Πανδιονίδι παίδων, Εὐκλῆς | ἐδίδασκε, Εὐδαμίσκος ηὔλε, || Χίων
ἦρχεν[3].

Eadem repetuntur in aversa lapidis parte. n. 411—413 ad Thargelia spectant, quorum victores in Pythio ad Ilissum sito tripodas dedicare solebant, reliqua monumenta choregica ad Dionysia. 1 Aesius Aphobi frater commemoratur Dem. XXIX, 15. 55, alius eiusdem nominis Dem. XXXVIII, 28. Sed cum neutri addatur patris pagive nomen, diiudicari nequit utrum hic designetur alteruter ex illis an tertius quidam. 2 Quod hic et 412, 2. 413, 3. 414, 1 choregi, non ut saeculo quinto a. Chr. n. (C. I. Att. I 336) ipsae tribus vicisse scribuntur, id mutatis hominum moribus tribuit Koehler Mitth. III p. 231; ambitione enim et vanitate magis magisque gliscente id factum esse. Cui sententiae obstant tituli 415, 2. 416, 1, qui etsi his etiam recentiores sunt, tamen antiquum illum morem servant. Neque id casu factum esse mihi persuadere possum, quod ubicunque singulae tribus singulos choros praestant, ipsae tribus, ubi binae coniunctae, choregi victores perscribuntur. Etenim a Graecorum sensu abhorrebat, in uno eodemque certamine plures victores praedicare. Nam vincere idem est atque primum esse (n. 407[3]). 3 Ol. 103, 4 (365|4 a. Chr.).

412 Basis rotunda lapidis Pentelici inventa Athenis ad Ilissum (v. ad n. 411). Ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 170 n. 3.

Ἱερώνυμος Λάχητος Ἐκαλῆθεν | χορηγῶν ἐνίκα Λεωντίδι Αἰγηίδι παίδων, | Εὐκλῆς ἐδίδασκε.
Τιμοκράτης ἦρχεν[1]

In aversa parte lapidis eadem repetuntur. 1 Ol. 104, 4 (364|3 a. Chr.).

413 Basis rotunda lapidis Pentelici inventa ad Ilissum (v. ad n. 411). Ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 169 n. 1.

Φιλόμηλος Φιλιππίδο | Παιανιεὺς[1] χορηγῶν | ἐνίκα Πανδιονίδι | 5 Ἀκαμαντίδι παίδων[2], ‖ Ἀλέξιππος ηὔλει, | Εὐκλῆς ἐδίδασκε.

In aversa parte lapidis eadem repetuntur, ita tamen, ut versuum 5. 6 ordo mutatus sit. 1 Cf. 136[4]. 2 Quum eaedem duae tribus etiam 414, 2 coniungantur atque multis de causis veri simile sit, hunc titulum eiusdem fere aetatis esse, Kumanudis eandem victoriam significari, atque duarum tribuum coniunctarum non unum, sed duos choregos fuisse statuit. Cui sententiae cum ipsius rei natura, tum definitum Antiphontis testimonium VI, 11 (cf. 410[2]) repugnat. Quod vero archontis nomen hic non additur, nihil miri habet quia id omnino nequaquam constanter addi solet in huiusmodi titulis. Eaedem vero duae tribus etiam in tertio titulo 415, 2 coniunguntur, qui alius anni est. Sane hanc rem ad merum casum referre vix licebit. Immo quaenam tribus coniunctae singulos choros praebere deberent, stabili quodam usu aut adeo legis praecepto videtur constitutum fuisse; atque memorabile est in his titulis tertiam et quintam, n. 412 vero alteram et quartam coniunctas esse. Ex quibus exemplis si paullo audaciorem coniecturam capere velis, Cecropida cum Aeantide, Hippothontida cum Antiochide, Erechtheida denique cum Oeneide coniunctam fuisse suspiceris. At hoc institutum utique quinto a. Chr. saeculo nondum fuisse Antiphontis testimonio constat. Eam tribum, cuius ipse choregus fuisset, semper primo loco recenseri monuit amicus quidam Kumanudis.

414 Basis inventa ad radices meridionales arcis. Ed. Koehler Mittheilungen des deutschen archaeologischen Instituts zu Athen II (1877) p. 189.

[Χ]άρης Θεοχάρους Ἀγγελῆθεν[1] χορηγῶν ἐ[νίκα]
[Π]ανδιονίδι Ἀκαμαντίδι[2] παί[δων]
[Σ]άτυρος Σικυώνιος ηὔλει
[Ἐ]πίκουρος Σικυώνιος ἐδίδασ[κεν]
5 Λυκίσκος ἦρ[χεν][3]

Praetor Atheniensium nobilissimus (cf. 86, 20. 89, 17. 21. 107, 11). Patris nomen recte scriptum exhibet Plutarchus an seni sit ger. resp. p. 788 E, leviter corruptum, sed addito demotico, Steph. Byz. s. v. Ἀγγελή· Χάρης Κλεοχάρους Ἀγγελῆθεν, quae verba ex Crateri ψηφισμάτων συναγωγῇ repetita videntur. Alius est Chares Aexonensis trierarchus (Boeckh Seeurk. p. 390). K. 2 Cf. 413[2]. 3 Ol. 109, 1 (344|3 a. Chr.).

415 Athenis in monumento notissimo. Cum iam Cyriacus Anconitanus exscripsisset, post permultos alios ed. Boeckh C. I. G. 221.

Λυσικράτης Λυσιθείδου Κικυννεὺς ἐχορήγει,
Ἀκαμαντὶς παίδων ἐνίκα, Θέων ηὔλει,
Λυσιάδης Ἀθηναῖος ἐδίδασκε, Εὐαίνετος ἦρχε[1].

1 Ol. 111, 2 (335|4 a. Chr.).

416 Athenis exscripsit Cyriacus Anconitanus multique alii, post quos ed. Boeckh C. I. G. 222.

Αἰγηὶς ἀνδρῶν ἐνίκα, Εὐαγίδης Κτησίου Φιλαΐδης ἐχορήγει, | Λυσιμαχίδης Ἐπιδάμνιος ηὔλει, Χαρίλαος Λοκρὸς ἐδίδασκε, | Εὐθύκριτος ἦρχε[1].

1 Ol. 113, 1 (328|7 a. Chr.).

417 Fragmenta duo epistylii lapidis Pentelici; dextra pars inventa in theatro Bacchi, sinistra ad Asclepieum. Ediderunt Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 276 (cf. p. 367). P. Foucart Bulletin de correspondance Hellénique II (1878) p. 391. Cf.

quae de titulo disputavit Koehler Mitth. des arch. Inst. III p. 236 sqq.

Ὁ δῆμος ἐ[χορήγει[1] ἐπ' Ἀναξι]κράτους[2] ἄρχοντος
ἀγωνοθέ[της Ξενοκλῆς Ξ]είνιδος Σφήττιος[3]
ποιητὴς τραγω[δίας Φανόστρατο]ς Ἡρακλείδου Ἁλικαρνασσεύς[4]
ὑποκριτὴς τραγ[ωιδίας -----ω]ν Εὐανορίδου Κυδαθηναιεύς
5 ποιητὴς κωμω[δίας· Φιλήμω]ν Δάμωνος Διομειεύς[5]

Litterae volgares. 1 Tituli in quibus populus ipse choregiam suscepisse scribitur, omnes recentiores sunt quam qui cives singulos choregos habent. Atque huius quidem generis recentissimus est n. 422, dedicatus Ol. 115, 1 (320|19 a. Chr.), illius antiquissimus is quem hic edimus. Summa igitur cum probabilitate mutationem gravissimam in certaminum musicorum ratione a Demetrio Phalereo effectam esse statuit Koehler anno Ol. 117, 4 (309|8 a. Chr.), quo Demetrius ipse primi archontis magistratum gerens Dionysiorum sacris praeerat. Ubicunque autem choregia populi commemoratur, etiam agonothetae mentio fit, qui populi suffragiis electus annuam curationem (ἐπιμέλειαν, non ἀρχήν) habet. (Cf. 143[15]. 162[19]). Nempe ita res administrabatur, ut cura choros ornandi a tribubus ad totum populum translata ab hoc agonothetae mandaretur, qui omnium choregorum instar esset. 2 Quum Kumanudis et Foucartus maluissent Nicocratis (Ol. 111, 4. 333|2 a. Chr.) nomen reponere, Koehlerus ad Anaxicratis annum (Ol. 118, 2. 307|6 a. Chr.) referendum demonstravit cum propter ea quae ex aliis inscriptionibus de agonothesiae institutae temporibus innotuerunt (not. 1) tum propter similem titulum choregicum Ἀθην. VI p. 367. Eum enim cum eundem agonothetam habeat atque hic, eiusdem anni esse. Atqui cum illic nomen tribus erasum sit, quod in nulla ex decem quas Clisthenes instituerat fieri potuerit, utique anno Ol. 118, 2. (307|6 a. Chr.), quo numerus primum auctus est additis Antigonide et Demetriade, antiquiorem non esse. Id unum de Koehleri sententia dubitationem movet, quod alter fuit Anaxicrates archon Ol. 125, 2 (279|8 a. Chr.). Quem si quis hic intellegere malit, vereor ut plane refelli possit. Certe neque agonothetae (not. 3) neque poetae comici (not. 5) nomen usque ad illam aetatem descendere vetat, etsi probabilius est antiquiorem intellegendum esse. 3 Xenocles Xeinidis f. gymnasiarchus fuit tribus Acamantidis Ol. 108, 3. 5 a. Chr. (Eph. 2079) Ξενοκλῆς Σφήττιος est in tabula navali Ol. 111, 3. 334|3 a. Chr. (n. 351, 299) Ξενοκλῆς Ξείνιδος Σφήττιος Ol. 113, 2. 327|6 a. Chr. (Boeckh Seeurk. XIII, 76. 95). Quod si hoc monumentum anni 306 a. Chr. esset, nihil impedire quominus omnibus his locis eundem hominem significari statueremus monuit Koehler. At cum sciamus nepotem cognominem illi fuisse belli Chremonidei aetate (n. 164, 56), hic intellegendus erit, si annum 279|8 praeferemus. 4 Nomen supplevit Kum. ex titulo item prope theatrum Bacchi invento Φανόστρατον Ἡρακλείδου | ὁ δῆμος ὁ Ἁλικαρνασσέων ἀνέθηκεν.

ὑποκριτὴς κ[ωμωιδίας· Κάλλιπ]πος Καλλίου Σουνιεύς.

5 Supplevit Kumanudis ex C. I. Att. III 948 (Φιλήμων Δάμωνος Διομαιεὺς κωμικὸς ποιητής), quod monumentum sane imperatorum Romanorum aetate demum erectum est, sed sine dubio ad nobilissimum illum poetam spectat. Qui cum 263 a. Chr. demum mortuus sit (cf. 408[7]), anno 279 etiamtum fabulam ab eo in scaenam missam esse posse non est negandum.

418 Lapis magnus Pentelicus inventus inter Asclepieum et theatrum Bacchi. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου V p. 330 n. 12.

Ὁ δῆμος ἐχορήγει[1], Σωσίστρατος ἦρχε[2],
[ἀγω]νοθέτης Θεοφάνης Διοσκουρίδου Εὐωνυμεύς,
Ἐρεχθεῖς ἀνδρῶν ἐνίκα,
Σωκράτης Ῥόδιος ηὔλει, Ἐράτων Ἀρχὰς ἐδίδασκεν.

1 Cf. 417[1]. 2 Huius archontis annum ignoramus. Utique recentior est quam 292 a. Chr., quo anno continua archontum Atticorum series deficit.

419 Tabula magna et crassa lapidis Pentelici, inventa occidentem versus a theatro Bacchi. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 278 n. 7.

[. . ἦρ]χεν
[Εὐ]νομίδου[1]
Ἐρεχθηῖς ἀνδρῶν ἐνίκα
Φίλιππος Σικυώνιος ηὔλει[2]
5 Ἑλλάνικος Ἀργεῖος ἐδίδασκε

1 Hic quoque, ut n. 417. 418, populum ipsum choregum inscriptum fuisse vidit Kum. A sinistra alius lapis hunc attingebat; Versibus 1. 2 [ὁ δῆμος ἐχορήγει, ὁ δεῖνα ἦρ]χεν, | [ἀγωνοθέτης ὁ δεῖνα Εὐ]νομίδου qui in superiore tabulae parte medium locum tenebant, a dextra subscripta erant quae exstant de virorum certamine, a sinistra sine dubio similia de pueris. Quod ita administrari poterat quia munus omnium praemiorum dedicandorum, quod antea singulorum choregorum fuerat, tunc ad unum agonothetam pervenerat. Plane gemini monumenti reliquiae sunt Ἀθην. VI p. 367. 2 Idem tibicen Ἀθ. VI p. 367 inscriptus fuisse videtur, ubi nunc sane nihil exstat nisi ΦΙΛ.

420 Athenis, olim ad murum arcis orientalem. Ed. Chandler Inscr. II, 6, p. 48 (Boeckh C. I. G. 213. Koehler C. I. Att. II 553).

[Θ]εο[ί. | Ἔδ]οξεν τῆι Πανδιονίδι φυλῆι· Καλλικράτης εἶπε· | [ἐπ]αινέσαι Νικίαν Ἐπιγένος Κυδαθηναιᾶ ἀνδρ|αγαθίας ἕνεκα τῆς εἰς τὴν φυλήν, ὅτι εὖ καὶ πρ||οθύμως ἐχορήγησεν τοῖς παισὶ καὶ ἐνίκα Δι|ονύσια[1], καὶ Θαργήλια ἀνδράσιν, καὶ στεφαν|ῶσαι αὐτόν· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα | εἰστήλῃι λιθίνῃι ἐμ Π[αν]δίονος[2] τὸς ἐπιμελη|τάς[3]. ἀναγράψαι δὲ καὶ εἴ τις ἄλλος νενίκηκεν || ἀπ' Εὐκλείδο ἄρχοντος[4] παισὶν ἢ ἀνδράσιν | Διονύσια ἢ Θαργήλια ἢ Προμήθια ἢ Ἡφαίστια[5]. | ἀναγράφεν[6] δὲ καὶ τὸ λοιπόν, ἐάν τις τούτων | τι νικήσηι, τὸς ἐπιμελητάς, ἐφ' ὧν ἂν νικήσηι, | ἐν τῆι αὐτῆι στήλῃι.

Διονύσια		Θαργήλια	
ἀνδράσι	παισί	ἀνδράσι	παισί
	Νικίας	Νικίας	Ἀπήμων
	Ἐπιγένος	Ἐπιγένος	Φειδίππο
	Κυδαθηναιεύς	Κυδαθηναιεύς	Μυρρινόσιο[ς]
	Ἀνδοκίδης	Δήμων	Ξενοπείθη[ς]
	Λειωγόρο	Δημοτέλ-	Παιανιεύ[ς][11]

Litterae volgares. De aetate cf. not. 4. 1 Mutavi distinctionem. Boeckhius comma habet post παισί, non post Διονύσια, Koehlerus neutro loco. At laterculus subiunctus indicat, nullam fuisse Dionysiis Niciae virorum choro certantis victoriam. 2 Idem locus tabulae erigendae in duabus aliis Pandionidis tribus decretis (C. I. Att. II 558. 559) designatur. Atque in arce Paus. I, 5, 4 non ipsum quidem sacellum, sed statuam certe Pandionis, sine dubio in sacello positam, commemorat. K. 3 Cf. 295[1]. 4 Hinc apparet, non ipso Euclidis magistratu, sed aliquot annis post haec decreta esse. Neque vero multis annis post factum conicias inde, quod Dionysiis nulladum virorum chori, Prometheis et Hephaestiis omnino nulla victoria a Pandionide tribu reportata erat. Ac scripturae quidem ratio ea est, quae duobus primis saeculi a. Chr. quarti decenniis fuit. 5 Prometheorum et Hephaestiorum non choregorum, sed gymnasiarchorum victoriae intelleguntur. B. 6 Huic decreto nescio qua de causa non obtemperatum esse indiculus subiunctus docet. 7 Orator notissimus. Cf. Plut. Vit. X or. p. 835 B: καὶ αὐτὸς δὲ ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένῃ διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ, ἄντικρυς τοῦ πωρίνου Σειληνοῦ. B. Scriptura Λειωγόρου, quae offensioni fuit Boeckhio et Koehlero, nihil insoliti habet (cf. 104[4]). 8 Εὐριππίδης Boeckh,

Κυδαθηναιεύς[7]
Εὐριππίδης[8]
Ἀδειμάντο
Μυρρινόσιος

ος Παιανιεύς[9]
Χαρμαντίδης Χαιρεστράτο
Παιανιεύς
Φιλόμηλος Φιλιππίδο Παιανιεύς[10]

Κλεωμέδων
Κλέωνος
Κυδαθηναιεύς[12]
Ἀντισθέν[ης]
Ἀντιφάτο·
Κυθήρριο[ς][13]

miratus consonae geminationem. At manifesto aliud nomen est compositum ex εὑρεῖν et ἵππος ut Φαινιππίδης, Φειδιππίδης. 9 Propinquus Demosthenis oratoris et Demonis Demomelis f. Paeaniensis quem Aesculapii sacerdotem habes n. 368. B. 10 Cf. 136[6]. 413[1]. 11 In oratione quam Demosthenes adversus Nausimachum et Xenopithem Nausicratis filios scripsit circiter 346 a. Chr. (Schaefer Dem. III, 2 p. 210 sqq.), duobus locis (XXXVIII, 7. 23) commemoratur Xenopithes illorum patruus, quem probabile est hunc ipsum Nausimachi filium esse. B. 12 Cleonis demagogi filius (Dem. XL, 6. 25). B. 13 Cf. 351, 234.

421 Marmor inaedificatum Athenis in ecclesia Catholicon. Post Sponium Itin. T. III P. II p. 90 aliosque ed. Boeckh C. I. G. 217. Rangabé Ant. Hell. 974. Leake Travels in Northern Greece n. 58. Stephani Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands tab. VI n. 81 alii (cf. K. Keil Mélanges Gréco-Romains II p. 73). Accuratissime exscripsit G. Hirschfeld et edidit Archaeologische Zeitung 1873 p. 23.

----------[1]
ἀνέθηκε Κλείδημος Μείδωνος Πλωθεύς[2]

Litterae volgares. Scripturae ratio priorem quarti a. Chr. n. saeculi partem indicare videtur. n. 421. 422 tituli donariorum privatim ob victorias choregicas dedicatorum sunt. 1 Primi versus Hirschfeldius has agnovit reliquias: ///ΙΟΚΡΛ///ΔΛ. Quae restitui nequeunt. Fuit sane cum cogitarem de supplemento [Ἐπὶ] Ἀ[ρισ]τοκρά[το]ς ἄ[ρχοντος] (Ol. 95, 2. 399|8 a. Chr.). At ita sumendum esset, paenultimam litteram Δ errore lectam esse pro ΛΟ; ac dubites num tam antiquus sit titulus. Ceterum cur cum Keilio et Hirschfeldio statuamus ἀνέθηκε finem hexametri esse cuius prior pars v. 1 scripta fuerit, mea quidem sententia nulla est causa. 2 Suo

Ἐρεχθηΐς ἀνδρῶν ἐνίκα
Μενετέλης Μένητος Ἀναγυράσιος ἐχορήγε
5 Ἄρατος Ἀργῆιος ηὔλ(ε)[3]
Νικόμαχος ἐποίησε

iure miratur Keilius non choregum sed alium quendam hominem hoc donarium dedicasse. Ac v. 1. 2 alius antiquioris tituli relliquias esse a monumento choregico plane seiungendi Keilio in mentem venerat, sed ipse id improbabile iudicabat. Hirschfeldius vero scripturam eandem esse testatur. Quare putaverim Clidemum διδάσκαλον esse, ad quem victoriae laus paene non minus spectabat quam ad choregum, ita ut tale donarium privatim ab eo dedicari potuisse vix neges. 3 ΗΥΛΙ

422 Athenis. Ed. Koehler Mittheilungen des archaeol. Instituts in Athen III (1878) p. 229.

[Τιμο]σθένης Μειξωνίδο[1]
Μειξωνίδης Τιμοσθένος
Κλεόστρατος Τιμοσθένος[2]
[χ]ορηγοῦντες νικήσαντες ἀνέθεσα[ν]
5 [τ]ῶι Διονύσωι τἄγαλμα καὶ τὸμ [βωμόν].

Litterae volgares. Scripturae ratio titulum priore quarti a Chr. saeculi parte incisum arguit. 1 Timosthenes Aegiliensis (cf. not. 2) Alcisthene archonte (Ol. 102, 1. 372|1 a. Chr.) ex itinere mercaturae causa suscepto Athenas rediit (Dem. XLIX, 31 sqq.). 3 Κλεόστρατος Τιμοσθένους Αἰγιλιεὺς γραμματεὺς κατὰ πρυτανείαν est n. 333, 24 (Ol. 109, 2. 343|2 a. Chr.). Choregia eius aliquanto priori tempori tribuenda est propter huius tituli scripturam.

423 In epistylio monumenti choregici ad radices meridionales arcis Athenarum rupi incisi (Παναγίας Σπηλιωτίσσης). Post Cyriacum Anconitanum multi exscripserunt et ediderunt, inter quos Boeckh C. I. G. 224.

Θράσυλλος Θρασύλλου Δεκελεεὺς ἀνέθηκεν | χορηγῶν νι-

1 Monumenti forma ac locus dubitari vix sinit, quin ad tripoda publice dedicatum pertinuerit. At formula dedicatoria plane eadem est, quae praeterea in monumentis privatis esse solet (422, 4), neque usquam praeterea in monumento publico chorego, qui quidem unius tribus chorum ornaverit

κήσας[1] ἀνδράσιν Ἱπποθωντίδι φυλῆι : | Εὔιος Χαλκιδεὺς[2] ηὔλει, Νέαιχμος ἦρχεν :[3] Καρκίδαμος Σώτιος ἐδίδασκεν.

(cf. 441[2]), ipsi victoria tribuitur. Quare quum recentissimus titulus sit ante choregiam populi et agonothesiam institutam (cf. 417[1]) illa aetate publicae et privatae dedicationes in titulis minus accurate quam antea distinctae esse videntur. 2 Cf. Athen. XII, 538 *f*. 3 Ol. 115, 1 (320|19 a. Chr.).

424 Fragmentum lapidis Hymettii; vs. 2—7 in corona hederacea anaglypho expressa. Inventum videtur Athenis in theatro Bacchi, exstat in impluvio Musei. Ed. A. Hauvette-Besnault Bulletin de correspondance Hellénique III (1879) p. 352.

5 Τὸ κοινὸν τῶν τεχνιτῶν | Ξενοκράτην | Κυδαν|τίδην[1] || ποιητὴν | τραγωι|διῶν.

Litterae volgares tertii a. Chr. saeculi ut videtur. 1 Poeta ceteroquin ignotus.

425 Fragmenta epistylii compositi ex compluribus lapidibus, in quo titulus sic dispositus erat, ut singulae columnae quas dicunt plerumque septenos denos versus haberent. Inventa sunt ad radices meridionales arcis. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου VII p. 80 sqq. Koehler Mittheilungen des arch. Instituts III (1878) p. 241 sqq. Frustula quaedam quorum argumentum nihil fere memorabile haberet omisi; eis quae recepi additi sunt intra uncos numeri editionis Koehlerianae. Cf. quae de his titulis disputavit Th. Bergk Mus. Rh. XXXIV p. 292 sqq.

Litterae volgares. Non omnia eadem aetate, sed antiquissima tertio, recentissima non ante initium secundi a. Chr. saeculi incisa esse observavit K. Nomina poëtarum scaenicorum haec esse additis victoriarum numeris primus omnium vidit Kumanudis (Philistor I p. 331), etsi etiamtum unum exiguum fragmentum notum erat (Eph. 313. Rangabé Ant. 1264, quod efficit dextram partem nostri fragmenti *i*). Atque quum ipse et Koehlerus comicos modo poëtas qui magnis Dionysiis vicissent hic agnovissent, Bergkius et tragicorum et comicorum poëtarum victorias et Dionysiacas et Lenaicas recenseri existimavit.' Ac de poëtarum generibus manifesto verum vidit, nam unum certe fragmentum *a* ad tragicos utique spectat, quum

a (9)

[Αἰ]σχύλ[ος[1] ---]
[Εὐ]ἔτης I---
[Πο]λυφράσμ[ων[2]---]
...ιππος[3] I---
5 [Σοφο]κλῆς[4] ΔΠIII
....τος I----
[Πρατί]νας[5] ----

b (1)

[----ἀναγρ]α[φ]ὴ(τ)ῶν[6]
--------]ῶν
10 [Ξε]νόφιλος I
[Τ]ηλεκλείδης[7] Π
Ἀριστομένης[8] II
Κρατῖνος[9] III
Φερεκράτης[10] II
15 Ἕρμιππος[11] IIII
Φρύνιχος[12] II
Μυρτίλος[13] II
[Εὔ]πολις[14] III

Πο-------
20 Με[ταγένης[15]---]
Θεο--------
Πολ-------
Νικοφ------
Ἀπολ[λοφάνης[16]---]
25 Ἀμ[ειψίας[17]---]
Νι--------
Ξ[ε]νο[φῶ]ν[18] I
Φιλύλλιος[19] I
Φιλόνικος I
30 ------ς I

---

ex reliquis pleraque manifesto ad comicos spectent, pauca dubia sint. Quod vero etiam Lenaeorum victorias hic recenseri sibi persuasit, eam opinionem debili fundamento niti suo iure monuit Wecklein (Bursian Jahresbericht XIX p. 638). Nam sane sunt quaedam nomina quae plus semel inveniantur. At ea res cum in Cratino (v. 13 et apud Koehl. fr. 4 v. 7) et Philemone (v. 96 et 111) manifesto ad duos poëtas cognomines spectet, quos fuisse memoriae proditum est, nihil est cur aliter iudicemus si quando aut alterius utrius aut adeo utriusque memoria nulla exstat (Ἐμμενίδης v. 45 et 118. Καλλίστρατος v. 118 et 117. Ἀμειψίας v. 103 et 131). Neque aliter iudicandum est de eo exemplo, quo Bergkius inprimis nititur, Aeschylum summum tragicum bis inscriptum ratus (v. 1 et apud Koehl. fr. 10 v. 2). Etenim hoc fragmentum (ut observavit Wecklein) cum praeterea nihil contineat quo aut de illa aetate aut de tragicis poëtis potissimum cogitare iubeamur, non est cur non inter ingentem comicorum recentioris aetatis turbam etiam Aeschylum aut Aeschylidem quendam fuisse statuamus, praesertim quum hic ipse titulus luculentissime doceat, quam exiguus prae multitudine poëtarum qui fuerunt numerus eorum sit, quorum nomina ex Athenaeo aut aliunde cognita habeamus. Quare ut nunc res se habet, poëtarum et tragicorum et comicorum nomina hic legi certum, sed magnorum modo Dionysiorum victorias enumerari probabile est. In universum quidem temporum ordinem (i. e. seriem annorum quibus quisque primum vicerat) secutos esse qui has tabulas confecerunt apparet, sed nonnumquam, in antiquioribus certe poëtis, non satis diligenter in ea re versati esse videntur (not. 5. 8). 1 Non comicum quendam poëtam ceteroquin ignotum, sed tragoediarum scriptorem nobilissimum indicari reliqua huius fragmenti nomina demonstrant. B. 2 Cf. Hyp. Aesch. Septem: τρίτος Πολυφράσμων (quam codicis scripturam editores ante Kirchhoffium iniuria mutaverunt in Πολυφράδμων) Λυκουργείᾳ τετραλογίᾳ. 3 [Γνήσ]ιππος Bergkius dubitanter, sed Koehleri apographum docet huic supplemento spatium non sufficere. 4 Supplevit Bergk coll. Diodor. XIII, 103, 4 νίκας δ' ἔχων

c (2)

Ἀρισταγόρας[20] Ι
Κάλλιππος[21] ΙΙΙΙ
Ἀσκληπιόδωρος Γ
[Π]ολύευκτος Ι
35 [Π]υρραλεύς Ι
[Μ]οσχίων ΙΙ
..χ..ι.[22] ΙΙ
[Ἑ]ερώνυμος ΙΙΙΙ
[Ἀ]ριστόμαχος ΙΙΙ
40 [Δέ]ρκετος Ι--

Φιλοκ-----
Ἀριστοκράτης Ι
Ἐμμενίδης Ι
45 Αὐτόλυκος Ι
Φιλωνίδης Ι[23]
Σωκράτης Ι

Πολυ---
Λύκις ---[24]
50 Σωσικλ----
Πολύζηλος[25] ---
Πυθάρατος Ι--
Καλλίας[26] ΙΙΙ
Μενεκ[λῆς Ι]
55 Δ[ημήτρι]ος[27] ΙΙ
Πιτθεύς Ι
Ἡρα[κ]λείδ[η]ς ΙΙ

----
60 --------
Ἡ------
Δ----------
Φιλ--------
Ἑρμ--------

d (3)

65 [Νι]κοφῶ[ν[28] ---]
[Θ]εόπομπ[ος[29]---]
[Κη]φισό[δωρος[30]--]

ὀκτωκαίδεκα. Suidam sane viginti quattuor numerare, sed eo numero Ληναϊκάς quoque comprehendi, cum Diodorus solas ἀστικάς indicet. 5 Supplevit B., hic ab ordine temporum paullulum recedi monens. Nam Pratinae filius Aristias Ol. 78, 1 (468|7 a. Chr.) patris, defuncti sine dubio, fabulam satyricam in scaenam misit (Hyp. Aesch. Septem: δεύτερος Ἀριστίας Περσεῖ, Ταντάλῳ, Παλαισταῖς σατυρικοῖς τοῖς Πρατίνου πατρός), Sophocles vero Ol. 77, 4 (469|8 a. Chr.) primum vicit. 6 ΙΙΓΩΝ. Supplere conatus sum. Kumanudis et Koehler viderunt, haec a poëtarum nominibus separanda ad titulum indici poëtarum comicorum inscriptum spectare, sed utique ad sinistram tanto spatio ultra initium columnae quae exstat patuisse, ut aliam columnam quae antiquiorum poëtarum nomina contineret a sinistra periisse manifestum esset. In qua cum alios tum Magneta (n. 405, 3) fuisse existimandum est. Bergkius illa verba sic redintegrare conatur: [Οἵδε πρωτεῖα τῶν] ἀ[στ]ικῶν | [εἷλον ἆθλ]ων. Sed haec conciliari nequeunt cum litterarum relliquiis a Koehlero animadversis. 7 Cf. Meineke F. C. I p. 86. sqq. 8 Cf. Suidas Ἀριστομένης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων (qua de voce cf. Meineke F. C. I p. 211) τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν, Ὀλυμπιάδι πζ. Quae aetatis definitio si recte se habet, non sane recte Aristomenes ante Cratinum collocatur. Quod vero Bergkius excogitavit, duos cognomines poëtas fuisse, nequaquam probabile est. 9 Cf. Meineke F. C. I p. 43 sqq. 10 Cf. F. C. I p. 66 sqq. 11 Cf. F. C. I p. 90 sqq. 12 Si Aristomenem qui errore antiquioribus interpositus est excipias, ab hoc nomine incipit alter antiquorum comicorum ordo (οἱ ἐπιδεύτεροι τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας not. 8), cui Phrynichus inseritur a Suida

e (5. 6)

--------ς ǀ
---------ης ǁ
70 ----------ος ǁ
---------ς ǁǁǁ

---------ς ǀ

f (7)

Ναυ-----
75 Εὐφάνη[ς----][38]
Ἄλεξις[32] ǁ--
[Ἀρ]ιστ------

Φ(ίλιπ[πος][31] ǁ
Χόρη[γος ---]
80 Ἀναξα[νδρ(ί]δης[32] ǁǁǁ
Φιλέτα[ιρο]ς[33] ǁ
Εὔβουλος[34] Γǀ
Ἔφιππος[35] ǀ---
[Ἀ]ντιφάν[η]ς[36] Γǀǀǀ
85 [Μ]νησίμα[χο]ς[37] ǀ
--------ης ǀǀǀ

----
87 ---------ρος ǀ

Δι[ό]δωρ[ος[40] ǀ
Κλέ[αρ]χος[41]---
90 Ἀθην[ο]κλῆς---
Πυρ.. ǀ
Ἀλ[κήν]ωρ ǀ
Τιμο[κ]λῆς[42] ǀ
Προκλείδης ǀ
95 Μέ[ν]ανδρος[43] ǀ—
Φιλήμων[44] ǀǀǀ
Ἀπολλόδωρο[ς[45]—]
Δίφιλος[46] ǀǀǀ
Φιλιππίδης[47] ǁ---
100 Νικόστρατος[48]---
Καλλιάδης[49] ǀ
Ἀμεινίας ǀ
Ἡ-----

---

s. v., qui eum Ol. 87 fabulam docuisse narrat (Meineke F. C. I p. 146 sqq.) 18 Hermippi frater. Cf. Meineke F. C. I p. 100 sqq. 14 Fabulas docere coepit archonte Apollodoro (Ol. 87, 4. 429/8 a. Chr.) Meineke F. C. I p. 104 sqq. In inferiore huius columnae parte sine dubio Aristophanis et Platonis nomina interciderunt. 15 Cf. Meineke F. C. I p. 218 sqq. Quae supersunt ex altera columna, certe usque ad v. 28 etiamtum ad poëtas ἐπιδευτέρους τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, Aristophanis Platonisque fere aequales, spectant. 16 Cf. Meineke F. C. I p. 266. 17 Cf. Meineke F. C. I p. 199 sqq. 18 Diog. Laert. II 59: ἕβδομος (Ξενοφῶν) κωμῳδίας ἀρχαίας ποιητής. 19 Huius aetatem iam in confinia antiquae et mediae comoediae incidere et titulos fabularum magis huius quam illius mori accommodatos esse demonstravit Meineke F. C. I p. 258 sqq. 20 Cf. Meineke F. C. I p. 218 sqq. Omnino hoc fragmentum spectare ad poëtas comoediae veteris, vidit Koehler, neque cum Bergkio de ea re propterea dubitandum est, quia praeter septem nota nomina etiam haud pauca hic inveniuntur quorum alibi mentio non fit. 21 Cf. Athen. XV 668*c*: οὗ μνημονεύει καὶ Κάλλιππος (quod nomen iniuria mutaverunt editores) ἐν Παννυχίδι. Koehler. 22 ϟ ǀ ǁ 23 Cf. Meineke F. C. I p. 102 sq. 24 Cf. Aristoph. Ran. 14 c. schol. 25 Cf. Meineke F. C. I p. 261 sqq., ubi huius quoque fabulas ex parte antiquae, ex parte mediae comoediae ascribendas esse demonstratur. 26 Cf. Meineke F. C. I p. 218 sq. 27 Comoediae antiquae poëta (Diog. Laert. V, 85), sed cuius una quam noverimus fabula Σικελία post bellum Peloponnesiacum demum scripta sit (cf. Meineke F. C. I p. 264). Distinguendus ab

g (8)

[Αρίστ]ων[50] ||||
Πα[ρ]μένων[51] |
Λύκων[52] ||
Ν[α]υσικ[ράτης[53]- --]
[Ἀμ]φιχ[άρης----]
..ρ----------
h (11)
[Ζώ]πυρος Γ|
[Φι]λήμων[54] ||
[Κα]λλίστρατ[ος---][55]

i (12. 13)

Ἀ---------
Φιλ-------
Φιλοκ------
Καλλίστρ[ατ]ος ||
Ἐμμενί[δη]ς ||
Πολυκ[λῆ]ς |
-------ων |
Ε----------
Βακχ---------
Στεμφ[ύλιος----]
Ξένων[56] |--
Χαρίας----
Ἀντιμε------
Τεισίλα[ος---]

eo comoediae novae poeta cuius est locus apud Athenaeum IX p. 405e. 28 Cf. Meineke F. C. I p. 256 sqq. Ex hoc et duobus sequentibus nominibus apparet, etiam fragmentum *d* ad veterem comoediam spectare, sed quae ei cum *c* et *b* ratio intercedat, accuratius definiri non potest. 29 Cf. Meineke F. C. I p. 256 sqq. 30 Cf. Meineke F. C. I p. 267 sqq. 31 Aristophanis filius. Cf. Meineke F. C. I p. 340 sqq. 32 Cf. Meineke F. C. I p. 367 sqq. 33 Cf. F. C. I p. 349 sq. 34 Cf. F. C. I p. 355 sqq. 35 Cf. F. C. I p. 351 sqq. 36 Cf. F. C. I p. 304 sqq. 37 Cf. F. C. I p. 423. Hi omnes poëtae mediae comoediae sunt, at qui tertia columna recensentur, novae. 38 Cf. Steph. Byz. Πάρνης Πάρνηθος, τὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς· τοῦτο καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. Ἐμφανὴς ἐν Πυραύνῳ κτλ. Ibi Meinekii emendationem Εὐφάνης, qua spreta postea et ipse et alii varia excogitaverunt (Ἐκφαντίδης, Εὔφρων, Ἀντιφάνης) huius tituli testimonio confirmari monuit Koehler. 39 Cf. Meineke F. C. I p. 374 sqq. Koehlerus fragmentum *f* ante *e* locum habuisse suspicatur. At Alexis, ut antiquior est sane illis novae comoediae poëtis, qui *e* col. III recensentur, sic eis omnibus mediae comoediae, qui *e* col. II sunt, poëtis, quorum quidem aetas aliquanto accuratius definiri possit, haud dubie recentior est, ut Meinekius haud iniuria in confiniis mediae et novae comoediae ei locum assignaverit. Quare haud scio an fragmentum undique mutilum in inferiore parte columnae alterius fragmenti *e* locum habuerit. 40 Cf. Meineke F. C. I p. 418. 41 Cf. Meineke F. C. I p. 490. 42 Cf. Meineke F. C. I p. 428 sqq. 43 Nobilissimus novae comoediae poëta. 44 Natu maior, Damonis filius. Cf. 447[5]. 45 Gelous sine dubio intellegendus est, quippe quem Suidas aequalem fuisse testetur Menandri, cum Apollodorus Carystius aliquanto recentior fuerit (cf. Meineke F. C. I p. 459 sqq.) 46 Hunc quoque Menandri aequalem fuisse satis constat. Cf. Meineke F. C. I p. 446 sqq. 47 Cf. 443, 8 sqq. 409, 8. 48 De Nicostrato mediae comoediae poëta cf. Meineke F. C. I p. 346. Qui quod Harpocrationis testimonium s. ὀρνιθευτής· ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ δρᾶμα ὀρνιθευτὴς Νικοστράτου de genere et argumento, non de aetate interpretatur, refellitur hoc titulo. Immo aut Athenaeus (XIII 587d Νικόστρατος ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητής) fallitur, aut duo fuerunt cognomines poëtae, alter mediae,

k (15)

-------ας I
Θεόδωρος IIII
Ἵππαρχος[57] ΓI
130 Ἀμεινίας I
[Ἀν]δροσθένης I
[Νεο]πτόλεμος I
...λλος II
----ς II
135 ------ίων I
-------δης I

m (21)

------- I
151 [Θε]όδωρ[ο]ς I
Εὐμήδη[ς][60] II
—ς II Πανδα[τ]ης I
Μενεσ[θ]εύς I

K---------
Ἀρχίας[58]-------
Πραξία[ς------]
140 Ἱερομν[ήμων----]
Φιλ--------- —IIII
Νικ---------
Ἀρι----------
vac.
155 [Πο]λυ-----
Θεμισ------
Θέω[ν-----]
Θεοδ------
Διοσκο[υρίδης---] --ς I
160 Εὔβου[λ----] I
Θεοδ------
[Μ]νησ------ III

l (16)

Γα[ργ------]
145 Νίκων[59] II
Ἀριστόνι[κος—]
Πύρριχος ---
Ἀγήτωρ I
Θηραμέν[ης---]
150 Κλεῖτος ----

n (22)

[Εὐξ]ενίδης I
..στων III
165 Νούιος III
Διονύσιος II
Ἀγαθοκλῆς[61] I
Ἀρχικλῆς II
Βίοττος[62] I
170 Νικόδημος[63] I

---

alter novae comoediae. 49 Cf. Meineke F. C. I p. 449. 50 ΙΩΝ. Supplevit Koehler, dubitans sane, sed monens hoc, ut tria quae proxime sequuntur, nomen histrionis comici fuisse. Cf. Athen. XII p. 538 *f*: ὑπεκρίθησαν δὲ τραγῳδοὶ μὲν Θεσσαλὸς καὶ Ἀθηνόδωρος (cf. 407[6]) καὶ Ἀριστόκριτος, κωμῳδοὶ δὲ Λύκων καὶ Φορμίων καὶ Ἀρίστων. 51 Cf. Aesch. I, 157: πρώην ἐν τοῖς κατ' ἀγροὺς Διονυσίοις κωμῳδῶν ὄντων ἐν Κολλυτῷ, καὶ Παρμένοντος τοῦ κωμικοῦ ὑποκριτοῦ εἰπόντος τι πρὸς τὸν χορὸν ἀνάπαιστον κτλ. K. 52 Cf. Athenaei locum quem attuli not. 50. 53 Cf. Aesch. I, 198: τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει ἀπέδοθ' οὗτος Ναυσικράτει τῷ κωμικῷ ὑποκριτῇ, ὕστερον δ' αὐτὴν ἐπρίατο παρὰ τοῦ Ναυσικράτους εἴκοσι μνῶν Κλεαίνετος ὁ χοροδιδάσκαλος. K. Utrum haec nomina indicio sint, etiam histrionum victorum catalogum poëtis adiunctum fuisse, an hi fabularum actores simul etiam fabulas a se ipsis conscriptas in scaenam miserint, dubitari potest. Hoc quidem Koehlerus probat. Sed nonne sic sane mirum est, quod in laterculo secundum temporis ordinem composito quattuor homines, quos histriones fuisse scimus, se excipiunt, quum praeterea fere nusquam eiusmodi nomina occurrant. Accedit quod sic non facile locum huic fragmento aptum invenias: Nam inter fragmenti *e* columnam alteram et tertiam, ubi ex aetatis quidem rationibus hi sine dubio locum haberent, vix satis spatii relinquitur, quum illic inserendum viderimus fragm. *f* cumque Koehlerus his fragmentis diligenter examinatis singulas columnas fere septenorum denorum versuum fuisse testatus sit. Quare nescio an tamen separatus histrio-

o (23)

171 ----ων | 172 Ἔχετος III

Ἐπίνικος[61] III vac.

vac.

num catalogus fuerit, cuius unum modo certum fragmentum exstare non magis mirum est, quam in poetis tragicis. 54 Natu minor, maioris filius. Cf. 408, 11. 55 Callistratum histrionem Philemonis minoris aequalem fuisse docet titulus 408, 8. Quem si intellegimus cum Koehlero, sane hoc quidem loco non potest recenseri nisi quia ipse fabulas scripsit. 56 Cf. Meineke F. C. I p. 500. 57 Cf. Meineke F. C. I p. 457. 58 Cf. 408, 16. 59 Cf. Meineke F. C. I p. 494. 60 Cf. Athen. XV 699f, ubi Schoellius (Hermae IV p. 168) testatur in codice esse ἐνμήδησ δ' ἐν οφαττομένω, quod quin emendandum sit Εὐμήδης δ' ἐν Σφαττομένῳ nunc nemo dubitabit. K. 61 Cf. 409, 17. 62 Cf. 409, 18. 63 Nicodemus actor comicus est in fragmento didascaliarum edito a Koehlero Mitth. des arch. Inst. III p. 127. 64 Epinicus poëta comicus apud Antiochum Magnum (223—187 a. Chr.) vivebat (Ath. X 432b coll. XV 697d). Quum vacuum spatium indicare videatur, hunc finem totius catalogi esse, eum non ultra initia secundi a. Chr. n. saeculi continuatum esse probabile est. Koehler.

5. Varia.

426 Tabula lapidis Hymettii, inaedificata in muro meridiem versus a Dipylo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VIII p. 235 n. 5.

--------	------
---ενι---	--------
[Δ]ωρίων	Καλλ[ίστιο]ν
[Ν]ουμήνιος	Δόρκιον
[Φ]ειδίας	Κόμψη
5 [Κλ]ειγένης	Σιμάλη
...ης	Μηλίς.

[Ἀγα]θῆι τύχηι, ἐπὶ Διομέδοντος ἄρχοντος[1], Σ[χιρ]οφοριῶνος

Lapis a superiore parte sectus, non fractus: Sed initia duorum ordinum nominum propriorum ita attingunt marginem superiorem, ut appareat ibi lapidem non integrum esse, sed postea cum in alium usum vocaretur superiorem partem abscisam. 1 Ol. 128, 2 (267/6 a. Chr.) aut 128, 3

ἀγορᾶι κυρίαι[2], Διονύσιος Τ|....ιος εἶπεν· δεδόχθαι τῶι κοι-
10 νῶι τῶν θι||[ασωτ]ῶ[ν]· ἐπεὶ τά τε ἄλλα πράττουσιν καλῶς | [καὶ
εὐ]σεβῶς τὰ κατὰ τοὺς θεούς[3], ἀναθεῖναι | [αὐ]τοὺς καὶ στήλην
ἐν τῶι ἱερῶι τῆς Ἀρτέ||[μιδο]ς καὶ τὰ ὀνόματα ἀναγράψαι τῶν
15 θιασωτῶ||[ν ἁπ]άντων, ἀναγράφειν δὲ καὶ τῶν ἱερει(ῶ)ν[4] τῶ||[ν
ἐπιγιγ]νομένων κατ' [ἐ]νιαυτὸν ἀπὸ Διομέδο||[ν]τος ἄρχοντος, ἐὰν
δόξει τῶι κοινῶι ὀρθῶς ἐ||[π]ιμεμελῆσθαι τῶν κατὰ τὴν θεόν·
ἀναγράφ|ειν δὲ καὶ τῶν ἐπειςιόντων συνθιασωτῶν | [τ]ὰ ὀνόματα,
20 ἐπὰν καταβάλωσιν τὸ ἐπιβάλλο||[ν] αὐτοῖς τοῦ ὑπάρχοντος ἀργυ-
ρίου κατὰ τὸ||[ν ν]ό[μ]ον ἐν τῶι ἐράνωι· ἐνγραφέτω δὲ ἕκαστ||[ο]ς
αὐτὸν τῶι αὐτοῦ ἀναλώματι μετὰ τοῦ ταμ||[ί]ου καὶ τοῦ γραμ-
ματέως.

τὸν ταμί-	τὸν γραμ-
25 αν	ματέα
Διονύσιον.	Θεόπροπον.

(266|5 a. Chr.). Cf. 164[1]. 2 Plerumque hac simplici formula conventus tempus et genus indicatur in sodaliciorum decretis (C. I. Att. II 619. 621. 622. 623. 624. 627). Accuratius C. I. Att. II 611 μηνὸς Πυανοψιῶνος πέμπτει ἱσταμένου· ἀγορὰ κυρία τῶν θιασωτῶν. Quum dies mensis indicari non soleat, consentaneum est statis diebus conventus habitos esse, neque plus uno conventu ordinario per mensem fuisse. Nam hic, aliter atque in republica Atheniensium, κυρία ἀγορά unusquisque conventus ordinarius vocabatur. 3 Kumanudis existimat, hic subiectum desiderari, atque intellegendos esse sacerdotes quosdam qui in superiore parte lapidis abscisa collaudati fuerint. At in ea re manifesto erravit. Ipsi thiasotae intelleguntur, qui quoniam reliqua omnia pie et religiose faciunt quae ad deorum cultum spectent, constituunt ut hoc quoque fiat. Sane in ea sententia αὐτοὺς v. 12 melius omitteretur, sed de ipsa interpretatione nulla dubitatio esse potest collatis versibus 11—13 ἀναθεῖναι αὐτοὺς καὶ στήλην — καὶ τὰ ὀνόματα ἀναγράψαι τῶν θιασωτῶν ἁπάντων et 21—23 ἐνγραφέτω δὲ ἕκαστος αὐτὸν τῷ αὐτοῦ ἀναλώματι μετὰ τοῦ ταμίου καὶ τοῦ γραμματέως. Sane decretum alterum honorarium, at non sacerdotum quorundam, sed quaestoris et scribae, in superiore parte lapidis periisse indicio sunt illa, quae v. 24—26 subscripta habemus. 4 ἱερειΑΝ. Emendavit Kum. Ex antecedentibus supplendum videtur τὰ ὀνόματα. Sane sic offendit v. 16 singularis δόξει, quare nescio an illic (ἢ) ἂν pro ἐὰν scribendum et τῶν ἱερει(ῶ)ν genetivus partitivus habendus sit.

---

427 Tabula inventa in Piraeeo. Post Alexandrum Meleto-

pulum (Κόσμος 10 Novemb. 1879) ed. P. Foucart Bulletin de correspondance Hellénique III (1879) p. 510 sqq.

Ἐπὶ Νικοκλέους ἄρχοντος[1].
Ἔδοξεν τοῖς θιασώταις· ἐπε[δὴ] | Στέφανος ὁ θωρακοποιὸς ἐπι-
5 [με]λητὴς γενόμενος τῶν κοινῶ[ν πά]|[ν]των ἐπιμεμέληται τὴν ἐπι-
μ[έλ]|ειαν, ἣν ἔδει αὐτὸν ἐπιμεληθ[ῆν]|αι, καὶ τἆλλα φιλοτιμούμε-
ν[ος δ]|ι[ε]τέλεσεν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ κ[αὶ | τ]ὴν πομπὴν τῶν Ἀδωνίων
10 ἔπεμ[ψε ‖ κ]ατὰ τὰ πάτρια· τύχει ἀγαθῆ[ι, δ]|εδόχθαι τοῖς θια-
σώταις ἐπα[ιν|έ]σαι Στέφανον τὸν ἐπιμελητὴ[ν | φ]ιλοτιμίας ἕνε-
15 κεν καὶ ἀνδρα[γ|α]θίας τῆς εἰς τὸ κοινὸν τῶν θια|[σ]ωτῶν καὶ
στεφανῶσαι θαλλοῦ στ|εφάνωι, δοῦναι δὲ αὐτῶι Δ δραχ[μὰς
.....]

στεφανω-	*Locus coronae, quae*	θεὶς ὑπὸ τ-
οῦ κοιν-	*tamen non sculpta est.*	οῦ ἀνέθ-
ηκε τὴν		Δήμητρα
20 ὁμόνοι-		αν τοῦ
κοινο(ῦ)[2]		

Ἀφροδίτης | οἱ θιασῶται | Στέφανον Μυλωθρῶ.
25 Ἐπὶ Κλεάρχου ἄρχοντος[3] ἔδο[ξε|ν] τοῖς θιασώταις· ἐπειδὴ Στέ-
[φα]|νος πρότερόν τε ἐπιμελητὴς [γε]|νόμενος καὶ νῦν ἱεροποιὸς[4]
30 λ[αχ]|ὼν μετὰ τῶν ἄλλων συνιεροποι[ῶ]|[ν] ἀνὴρ ἀγαθὸς γέγονεν
καὶ τὰς [θ]|υσίας ἔθυσε τοῖς θεοῖς ἃς πάτ[ρ]|ιον ἦν αὐτοῖς, -καὶ
τἆλλα ἐπιμε[μ]|έληται ὅσα προς ἦκε[ν] αὐτῶι πε[ρ]|ὶ τὴν ἐπιμέ-
35 λειαν, τύχηι ἀγαθε[ῖ], ‖ δεδόχθαι τοῖς θιασώταις, ἐπα[ι]|νέσαι
Στέφανον τὸν ἱεροποιὸν | φιλοτιμίας ἕνεκεν καὶ ἀνδρα[γ]|αθίας
τῆς εἰς τὸ κοινὸν τῶν θι[α]|σωτῶν, καὶ στεφανῶσαι θαλλοῦ
40 σ‖τεφάνωι, δοῦναι [δὲ] αὐτῶι Δ δρα[χμάς].
Ἀ[φροδίτης] | οἱ [θιασῶτ]αι | [Στ]έ[φαν]ο[ν] Μυλωθροῦ.

Litterae volgares. Priora duo decreta στοιχηδόν exarata, tertium non item; hoc alia manus addidit, quae eadem v. 16 et 40 illa δοῦναι δὲ αὐτῶι κτλ. adiunxisse videtur. 1 Ol. 119, 3 (302|1 a. Chr.). 2 Ad titulum a Rossio editum Arch. Aufs. II p. 567 Ὁμονοίας τοῦ θιάσου provocavit F., monens insolita sane ratione hic ὁμόνοιαν τοῦ κοινοῦ adiungi nomini Δήμητρα. 3 Ol. 119, 4 (301|0 a. Chr.). Nomen archontis quod apud Dionysium de Dinarcho c. 9 Καλλίαρχος est, iampridem emendatum est ex titulo C. I. Att. II 611. 4 Hi sunt hieropoei thiasotarum, probe distinguendi illi quidem a tribus generibus hieropoeorum publicorum de quibus dixi 334[13].

45 Ἐφ' Ἡγεμάχου ἄρχοντος[5], ἀγαθεῖ τύχ[ει], || Σωκλῆς εἶπεν· ἐπειδὴ Στέφανος ἱερο|ποιὸς γενόμενος εὖ ἐπεμελήθη τῆς θ[υ]|σίας τῆς Ἀφροδίτης, δεδόχθαι τοῖς θ[ι]||σώταις ἐπαινέσαι Στέφανον
50 Μυλωθρ[οῦ] | καὶ στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνωι, καὶ || δοῦναι αὐτῶι ἀπὸ τοῦ κοινοῦ : Δ : δραχ(μὰς): τὸν | δὲ λαβόντα ἀναθεῖναι ἀνάθημα ἐν | τ(ῶ)ι[6] ἱερῶι ἐπιγράψαντα τόδε τὸ ψήφισ|μα, ὅπως ἂν ὦσι πολλοὶ οἱ φιλοτιμούμε|νοι, εἰδότες ὅτι ἐπίστανται
55 χάριτας ἀ||ποδιδόναι οἱ θιασῶται.

5 Ol. 110, 1 (300|299 a. Chr.). 6 ΤΟΙ

428 Lamina plumbea inventa Dodonae. Ed. K. Karapanos Dodone et ses ruines p. 77 n. 15 (tab. XXXVII, 1).

Ἦ[1] αὐτὸς πεπαμένος[2] τὰν ἐ(μ) πόλι οἰκίαν καὶ τὸ χωρί[ον βέλτίομ μοί κ' εἴη καὶ πολυωφελέ(σ)τε(ρ)ον[3].

Litterae volgares praeter Σ, et O paullo minoris mensurae. Multae eiusdem generis laminae Dodonae inventae sunt, interrogationes eorum continentes, qui oraculum consulebant, nullis additis deorum responsis; nam quae Karapanos p. 69 deprehendisse sibi visus est vaticiniorum vestigia, ea nulla sunt. 1 Cf. 338[1]. 2 Sic pro αὐτῷ πεπαμένῳ dicitur anacoluthia satis levi. 3 ΡΟΛΥΩΦΕΛΕΤΕΟΝ. K. nihil deesse ratus scripsit πολὺ ὠφελετέον, quod sensu cassum est. Emendavit F. Blass Mus. Rh. XXXIV p. 160.

429 Lamina plumbea inventa Dodonae. Ed. Karapanos Dodone et ses ruines p. 75 n. 2 (tab. XXXVI, 2).

Ἐρωτῇ Λυσα|νίας Δία Νάϊον | καὶ Δηώναν[1], ἦ[2] οὐ|κ ἔστι ἐξ
5 αὐτοῦ || τὸ παιδάριον | ὃ Ἀννύλα[3] κύει.

Litterae volgares praeter Ξ, et O paullo minoris mensurae. 1 ΩΝΑ< 2 Cf. 338[1]. 3 ἂν Νύλα K. soloece. Veram lectionem indicavit C. Bursian Sitzungsberichte der Akad. zu München phil.-hist. Cl. 1878. II p. 13 not. 1, monens Ἀννύλα diminutivum videri nominis peregrini Ἄννα (Ἄνα Wescher-Foucart Inscr. de Delphes n. 439).

430 Lamina plumbea inventa Dodonae. Ed. Karapanos Dodone et ses ruines p. 78 n. 18 (tab. XXXVII, 4).

Τύχα ἀγαθά. Ἦ[1] τυγχάνοιμί κα ἐμπορευόμενος | ὅπυς[2] κα δοκῆι σύμφορον ἔμειν[3] καὶ ἄγων τῆι κα δοκῆι | ἅμα τᾶι τέχναι χρεύμενος.

Litterae volgares praeter ο et Ω reliquis paullo minores. 1 Cf. 338[1]. 2 I. e. ὅποι. Cf. οἷς in titulis manumissionum Delphicis (n. 453, 5. 455, 4. 460, 8. 461, 5. 462, 5. 463, 9. 464, 9. 467, 12). 3 Cf. 322[3].

431 Corcyrae. Ed. Orioli Bullettino dell' Inst. arch. Rom. 1848 p. 72 (cf. ibid. p. 96).

Σιλανοῦ τὸν νόον καὶ τὰν γλῶσ|σαν τουτεῖ καταγράφω[1], καὶ τῶν μαρ|τύρων τῶν Σιλανοῦ τὰν γλῶσσαν κ|αὶ τὸν νόον τουτεῖ
5 καταγράφω. Ἐπαι|νέτου τὰν γλῶσσαν καὶ τὸν νόον τουτ|εῖ καταγράφω. Ἀγ(ῆ)νος[2] τὰν γλῶσσαν | καὶ τὸν νόον τουτεῖ καταγράφω. Τιμαρέ|τας τὰν γλῶσσαν καὶ τὸν νόον τουτεῖ κα|ταγράφω.
10 ----τω φαμ---

1 Ab homine, qui in iudicio causa cecidit, devovetur adversarius cum eis qui testimonio mendaci effecerunt ut secundum eum iudicaretur. Qui deinde nominatim enumerantur tres homines, ipsi illi testes esse videntur. Sane apud Athenienses mulieri testimonium dicere non licebat, at non est cur de hac re eandem ubique legem fuisse existimemus (cf. 370[28]). 2 ΑΓ ΙΝΟΣ.

432 Lamina plumbea, Cnidi in fano Cereris. Newton History of discoveries at Halicarnassus, Cnidus and Branchidae II p. 745 n. 95 tab. 4 (C. Wachsmuth Mus. Rh. XVIII p. 573).

[Ἀνατί(θημι] Δάματ[ρι | καὶ Κού]ραι καὶ θεοῖς τοῖ[ς | παρὰ Δά]-
5 ματρι[1] τοὺς ἐπ' ἐμὲ ἐλ[θόν|τ]ας[2] καὶ μαστιγώσαντ[ας] ‖ καὶ δή-

Litterae ΑΕΘΠΣΩ 1 Dei inferi intelleguntur, inprimis Pluto. 2 Supplevit W. ἐλ[άσα|ντ]ας N.

σαντας, καὶ το[ὺς ἐκ]|καλέσαντας[3]· μὴ ἐξ[αλύ|ξαι]εν[4], [ἐμο]ὶ δὲ καθαρὸν [εἴη-------]

3 Supplevi. το[ὺς] | καλέσαντας N. W. Sed videtur homo per dolum e domo in publicum evocatus ibique male mulcatus esse. Cf. Lys. III, 7. 8: καὶ τοσούτου ἐδέησεν αὐτῷ μεταμελῆσαι τῶν ὑβρισμένων, ὥςτε ἐξευρὼν οὗ ἐδειπνοῦμεν ἀτοπώτατον πρᾶγμα καὶ ἀπιστότατον ἐποίησεν, εἰ μή τις εἰδείη τὴν τούτου μανίαν· ἐκκαλέσας γάρ με ἔνδοθεν, ἐπειδὴ τάχιστα ἐξῆλθον, εὐθύς με τύπτειν ἐπεχείρησεν. 4 Supplevi, hoc verbum sententiae aptissimum ratus, etsi sane sermonis poëtici proprium est.

III.

Vita privata.

433 Myconi in aversa parte eiusdem lapidis cuius in fronte est titulus n. 373. Post Lebasium (II 2058) ed. Kumanudis Ἀθηναίου II p. 235 n. 1 (O. Lueders Hermae VIII p. 192). G. Barilleau Bulletin de correspondance Hellénique VI (1882) p. 590.

-----ίων Σωστράτου ----------
Ἀγαθῆι τύχηι

[Σω]στρατος: Ἀρ[1]: τὴν θυγατέρα Ξάνθην ἐνηγγύησεν [Ἐπαρ|χίδει] ◁: καὶ προῖκα ἔδωκε χιλίας καὶ τριακοσίας δραχμάς·
5 ‖ τούτ[ου] χιλία[ς μὲν] δραχμὰς τὰς ἐνούσας ἐν τῶι ἐράνωι τ[ῶι] |

Laterculus est dotium a civibus Myconiis qui filias in matrimonium dabant constitutarum, publice confectus ut si lis oreretur de dote reddenda, constaret quanta dotis summa fuisset. Quare quae praeter pecuniam dabantur vestimenta, aestimabantur, quum in domo (v. 26) quippe quae ipsa mulieri reddenda esset post mortem Tharsagorae, aestimatione opus non sit. 1 Litteras hominum nominibus additas patres significare coniecit Kumanudis, quum de oppidis unde oriundi fuerint homines interpretetur Barilleau, hoc potissimum argumento usus, quod v. 14 syllaba Μυ probabile sit Myconium indicari. At ita reliqui peregrini essent, quod cur reiciendum sit facile intellegitur. Immo si hae omnino originis aut domicilii notae

πενταχοσιοδράχμωι, ὃν συνέλεξεν Ἀλεξικλῆς[2], οὗ μετεῖχ[εν] | Καλλισταγόρας[3], ἀργυρίου δὲ προςέθηκεν ἑκατὸν δραχμάς, ἐσθ[ῆ]|ν[4] δὲ τετιμημένην διακοσίων δραχμῶν· ὡμολόγησαν δὲ Σώστρατ|ος καὶ Ἀριστοκράτης[5] Ἐπαρχίδει συνειςπράξειν τὸν ἔρανον τοῦτον καὶ ‖ ἐάν τινα τῶν ἐςφορῶν[6] μὴ δύνηται εἰςπρᾶξαι Ἐπαρχίδης:, συμπροςθήσ[ε]|ιν[7] Σώστρατος καὶ Ἀριστοκράτης. ⊳◁ Κάλλιππος: Ἀν: τὴν θυγατέρα Ἀρι|στολόχην ἐνηγγύησε Σωστράτωι γυναῖκα καὶ προῖκα μυρίας τετρακισχι|λίας, ἀπέδωκε δὲ καὶ τετρακοσίας ἐξ τὸν τόκον ὃν ἔλαβε παρὰ Σωστράτ|ου τῆι προικί.[8] ⊳◁ Ἀμεινοκράτης: Μυ: Ἀρισταγόρην τὴν θυγατέρα ἐνηγγ[ύ]‖ησε Φιλοτίμωι γυναῖκα καὶ προῖκα ἔδωκε μ[υρ]ίας δραχμάς. ⊳◁ Καλλίξ|ενος τὴν θυγατέρα

---

essent, pagi aut tribus civitatis Myconiorum intellegendi essent, id quod mihi maxime propter numerum (novem sunt, ex quibus unum Θαρ. bis invenitur v. 22. 26) in tam exigua insula improbabile videtur. Quare Kumanudi assentior, praesertim cum una ex his notis, Ἀγλω. v. 29, multo facilius ad nomen hominis (Ἀγλώκριτος, Ἀγλωφάνης, Ἀγλωφῶν) quam loci referatur. 2 Alexicles cum ei et sociis quibusdam suis (cf. not. 5) nescio qua de causa maiore pecuniae summa opus esset, eam ab amicis, inter quos Sostratus erat, corrogaverat, ea condicione, ut unusquisque quingenas drachmas daret (πενταχοσιόδραχμος ἔρανος) et ut hae pecuniae redderentur si illi ipsi qui dederant eis indigerent. Quomodo factum sit, ut mille, non quingentae drachmae Sostrato deberentur, non plane perspicuum est, sed cf. not. 3. Certe non est, cur illas mille drachmas partem modo eius pecuniae esse statuamus (ut vult Barilleau), quae Sostrato debebatur. Nam in vocibus τὰς ἐνούσας ἐν τῶι ἐράνῳ utique ὁ ἔρανος non est pecunia uni Sostrato debita, sed tota summa Alexicli ab amicis collata, ut apparet ex enuntiato ὃν συνέλεξεν. 3 Etsi μετέχειν τοῦ ἐράνου ambiguum est, ut et de eo qui accepit et de eo cui debetur dici possit, hic mihi videtur sic intellegendum, ut Callistagoras item quingentas drachmas Alexicli contulerit, sed eius nomen sive hereditate sive alia ratione in Sostratum transierit; sic factum videtur, ut huic mille drachmae deberentur. 4 Hic accusasativus pro ἐσθῆτα etsi alibi non invenitur, similium metaplasmorum exempla nequaquam rara sunt (cf. G. Meyer Gramm. Gr. p. 208, qui suo iure obloquitur Luedersio nominativum ἔσθη statuenti et pannum interpretanti). 5 Quis hic fuerit et cur pro Sostrato se obligaverit latet. 6 A pluribus igitur debebantur Sostrato illae mille drachmae, ut appareat, Alexiclem non suo unius nomine pecuniam ab amicis corrogasse. 7 Quae exigi non poterunt, ea Sostratus ex sua re familiari se genero numeraturum promittit. 8 Sostratus (alius sine dubio, quam v. 3. 8. 11) illa decem milia drachmarum Callippo iam debuisse videtur antequam eius filiam in matrimonium duceret.

Τιμηκράτην Ῥοδοκλεῖ καὶ πρ[οῖκ]α ἔδωκεν ἑπτακο|σίας δραχμάς· τούτου ἐσθὴν τριακοσίων· τὴν ἐσθὴν [καὶ] ἑκατὸν δ|ραχμὰς ὡμολόγει ἔχειν Ῥοδοκλῆς, τῶν δὲ τριακοσίων [δρα]χμῶν | ὑπέθηκε[9] Καλλίξενος Ῥοδοκλεῖ τὸ οἴκημα τὸ ἐμ πόλει, ὧι γείτων [ἡ οἰκία
20 ἡ] || Κτησιδήμου τοῦ Χαιρέλα. ⊳⊲ Δεξικλῆς Μνησὼ τὴν θυγατέρα ἐ[ν]||ηγγύησε Τιμέαι: Πυρ: γυναῖκα καὶ προῖκα ἔδωκε τρισχ(ιλ)ίας[10] πενταχοσίας: ⊳⊲ Κτησωνίδης: Θαρ: Δικαίην τὴν ἀδελφὴν ἐνηγγύησ|ε Παππίαι: Πα: γυναῖκα, καὶ προῖκα χ(ιλ)ίας ἀργυρίου καὶ ἐσθὴν πεν|ταχοσίων· τὴν ἐσθὴν ὡμολόγει
25 ἔχειν Παππίας καὶ ἀργυρίου || ἑκατὸν δραχμάς. ⊳⊲ Θαρσαγόρας: Μνη[11]: ἐνηγγύησε Πανθαλίδα τὴν | θυγατέρα τὴν Μνησιβούλου Πυρράκωι: Θαρ: γυναῖκα, καὶ προῖκα τὴν οἰ|κίαν τὴν ἐμ προαστίωι: ἧι γείτων: Νικίας Χαρίου: ὥςτ' εἶναι κύριον τῆς | οἰκίας Θαρσαγόραν: ἕως ἂν ζῆι.[12] ⊳⊲ Κτησίων: Ἀγλω: ἐνηγγύησεν Ἑρμο|ξένην τὴν θυγατέρα Ἱερωνίδηι: Ν..
30 γυναῖκα, καὶ προῖκα ἔδωκε χιλί||ας μὲν καὶ ἑξακοσίας καὶ τὴν οἰκίαν: Ἀρχίνου[13], ἧι γείτων: ἡ οἰκία | ἡ Καλλίππου τοῦ Ἡρᾶ [καὶ] θεράπαιναν ἧι ὄνομα Σύρα κα[ὶ] | ἄλλην θεράπαι[ν]αν[14]
-----

9 Cf. 435[2]. 10 Hic τρισχίας, v. 24 χίας editores; sed haec compendia scripturae esse apparet. 11 Quum Μνη(σιβούλου) patris nomen (cf. not. 1) suppleri liceat, colligas Panthalida Tharsagorae sororem esse ut Dicaeam (v. 22) Ctesonidis. Sed sic mirum esset hic non item dici τὴν ἀδελφήν. 12 Cf. 436[1]. 13 Memorabile est prioris domini nomen tamquam proprium domus mansisse. Nam tunc quidem non amplius Archini, sed Ctesionis erat. 14 Sequuntur quattuordecim versuum reliquiae tam exiguae, ut eas recipiendas non existimaverimus.

434 Lapis inventus in Piraeeo in domo Polychroni Coronaei. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 217 n. 2.

5 [Ὅρ]ος οἰκίας | ἐν προικὶ[1] ἀπο|τετιμημέ|νης[2] ⁝HHH⁝ || Ἀγνοκλείαι.

1 Alibi genetivus προικός (Rangabé Ant. Hell. 887) aut merus dativus προικί (Eph. nov. 76) est. Kum. εἰς τὴν προῖκα 437, 3. 2 Domus est mariti, quam pro dote accepta obligavit mulieri, cui eam debet.

435 Lapis inventus in vico Atticae *Spata* orientem versus ab urbe sito. Ed. Koehler Mittheilungen des archaeol. Instituts in Athen II (1877) p. 278 (R. Dareste Bulletin de correspondance Hellénique II (1878) p. 485.)

Ἐπὶ Εὐξενί(π)ου ἄρχ|οντος[1] ὅρος χωρίων | καὶ οἰκιῶν ἀπο-
5 τιμη|μάτων[2] προικὸς Ξεναρ||(ί)στει Πυθοδώρου Γαρ|γηττίου θυγατρὶ
τ[ὸ] κατὰ τὸ ἥμυσυ καὶ τ[ὸ] | ἐκ τούτου γιγνόμεν|ον αὐτεῖ εἰς
10 Λεώσ||τρατον ἄρχοντα[3] XXΓΗΗ[ΔΔ]Ι-[4].

Litterae volgares praeter Ξ et Ε semel scriptum initio versus octavi. 1 Ol. 118, 4 (305|4 a. Chr.) 2 Plerumque quidem eiusmodi lapides imponuntur agris maritorum qui oppignerantur pro dote. Sed vocabulum ἀποτίμημα ad unumquemque fundum spectat qui ob debitam pecuniam obligatur creditori (Pollux VIII, 142). Pythodorus, quum Euxenippo archonte filiam civi cuidam in matrimonium daret, dotem quattuor milium drachmarum constituit, sed non numeravit. (Cf. Dem. XLI, 5: ὅτι τὴν προῖκα οὐ κομισάμενος ἅπασαν, ἀλλ' ὑπολειφθεισῶν χιλίων δραχμῶν καὶ ὁμολογηθεισῶν ἀπολαβεῖν ὅταν Πολύευκτος ἀποθάνῃ, ἕως μὲν ὁ Λεωκράτης ἦν κληρονόμος τῶν Πολυεύκτου, πρὸς ἐκεῖνον ἦν μοι τὸ συμβόλαιον· ἐπειδὴ δ' ὁ τε Λεωκράτης ἐξεκεχωρήκει ὁ τε Πολύευκτος μοχθηρῶς εἶχε, τηνικαῦτ' ὦ ἄνδρες δικασταὶ τὴν οἰκίαν ταύτην ἀποτιμῶμαι πρὸς τὰς δέκα μνᾶς.) Duobus annis elapsis dimidiam partem cum eiusdem partis usuris duorum annorum persolvit. At cum etiamtum deberet altera duo milia drachmarum cum eiusdem biennii usuris, in locum prioris lapidis, quo domus et fundi obligati erant in totam quattuor milium summam, hunc substituit. Dos debetur mulieri, non marito; quod etiam usurae dotis hic mulieri debitae inscribuntur sane mireris, quia maritus usum fructum dotis habet. At haec distinctio ut gravissima est ubi de restituenda dote cavetur, ita hic ubi de dote numeranda a patre agitur nullius fere momenti est. Ut vero in hunc lapidem ex antiquiore temporis definitio ἐπ' Εὐξενίππου ἄρχοντος transscriberetur, ideo factum est, ne creditor hypothecarius posteriore loco esset quam ei quibus post dotem illam constitutam Pythodorus eosdem fundos obligavit. Dareste. 3 Ol. 119, 2 (303|2 a. Chr.). 4 Biennii usurae duorum milium drachmarum ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς (18 p. c.) sunt septingentae viginti drachmae.

---

436 In oppido *Ano Syros* insulae Syri in horto privato. Post Rossium (Inscr. ined. 108) Boeckhium (C. I. G. 2347*i*) Lebasium (Ins. 1894) accuratissime edidit Kl. Stephanos Ἀθηναίου IV p. 3 n. 35.

5 Ἡγησοῦς | τῆς Κλεομ|όρτου θυγατρὸ[ς] | προἶξ[1] τὸ χωρ[ί]|[ο]ν.

Litterae volgares praeter A. 1 Non obligatur ager pro dote debita, sed ipse a patre mulieris dotis nomine datus est. Sane solent praeter pecunias numeratas vestes et supellex dari, sed cf. n. 433, 26 sqq., ubi domus dotis loco est.

437 In hodierno oppido Amorgo, quo ex ruderibus Arcesines (Καστρί) allatus dicebatur lapis. Ed. Ross Inscr. inedd. fasc. II p. 32 n. 126.

[Ὅρος οἰκιῶν καὶ κήπων τῶν πρ]|ὸς[1] ταῖς οἰκίαις, τῶν ἀποτετι|-
5 μημένων Νικησαρέτῃ εἰς τὴ|ν προῖκα, καθιερωμένων καὶ ἀ||ν-
ακειμένων τῆι Οὐρανίαι Ἀ|φροδίτει τῆι ἐν Ἀσπίδι ὑπὸ Νι|κησα-
ρέτης τῆς γυναικὸς τ|ῆς Ναυκράτους καὶ κατὰ τὰς δι|αθήκας
10 τὰς κειμένας ἐν τῶι || ἱερῶι τῆς Ἀφροδίτης καὶ παρ' Ε|ὐνομίδει
τῶι ἄρχοντι καὶ π|αρὰ τῶι θεσμοθέτει Κτησι|φῶντι.

Litterae ΘΠϹ. Infra titulum Ἀφρ. monogrammate expressa. 1 Supplevi Hermae XVI p. 200 n. 13. Numerum domuum et hortorum additum non fuisse spatii rationes indicant; neque magis additur n. 435, 2. 3.

438 Lapis quadratus inventus Amorgi in loco Mallia, exstat ibidem in oppido apud D. Prasinum. Ed. Weil Mittheilungen des archäol. Instituts in Athen I p. 345 n. 12.

Θεοί. | Ἐπ' ἄρχοντος Φανοκράτους, μηνὸς | Ἀνθεστηριῶνος, ἀπέ-
5 δοτο Νικήρατος καὶ Ἡγεκράτη καὶ ὁ κύριο[ς] || Τελένι(κ)ος[1] Κτησι-
φῶντι Πυ....|που τὰ χωρία καὶ τὴν οἰκ[ί]α[ν κ[α]ὶ | τὸγ κέραμον
πάντα ἃ ἔχε[ι] διε|λόμενος Νικήρατος πρὸς τὸν | ἀδελφὸν Ἀνοίνην,
10 καὶ τὰ χωρία || ἃ ἐπρίατο Νικήρατος παρὰ Ἰσχυρ[ί]ωνος ἅπα[ν]τα,
καὶ τὰ χωρία ἃ ἔχει | θέμενος[2] [Νικήρ]ατος παρὰ Ἐξακέσ|του,
15 ἁπάντων [ἀρ]γυρίου δραχμῶν | πεντακισχιλίων, ἐπὶ λύσει[3]· || ὑπο-

Litterae volgares. 1 ΤΕΛΕΝΙΝΟΣ. Weilii emendationem recepi, etsi aequo iure Τελε(σ)ῖνος incidendum fuisse conieceris. 2 Exacestus hos fundos hypothecae dederat Nicerato; quum ille solvendo non esset, hypotheca ex Graecorum iure tota (cf. 344[1]) ad creditorem transierat. 3 Si res aliqua venit ἐπὶ λύσει, dominium quidem rei emptor acquirit ea con-

τελεῖ δὲ μίσθωμα[4] Νικήρατος | Κτησιφῶντι καθ' ἕκαστον ἐνιαυ|τὸν ἀργυρίου δραχμὰς πενταχ|[κ]οσίας ἀτελεῖς.

dicione, ut venditori eodem pretio redimere liceat, usum fructum vero retinet venditor, atque pro eo pendit emptori quotannis pecuniam usuris pretii respondentem. Condicio utriusque igitur paene eadem est, ac si pecunia mutua sumpta et res creditori hypothecae data esset. 4 Sic, non τόκος, haec pecunia vocatur, quia is cui penditur, iure non creditor hypothecarius est, sed dominus fundorum. Cf. Dem. XXXVII, 5: πρατὴρ μὲν δὴ τοῦ ἐργαστηρίου καὶ τῶν ἀνδραπόδων ὁ Μνησικλῆς ἡμῖν γίγνεται· καὶ γὰρ ἐώνητο ἐκεῖνος αὐτὰ τούτῳ παρὰ Τηλεμάχου τοῦ πρότερον κεκτημένου. μισθοῦται δ' οὗτος παρ' ἡμῶν τοῦ γιγνομένου τόκου τῷ ἀργυρίῳ, πέντε καὶ ἑκατὸν δραχμῶν τοῦ μηνὸς ἑκάστου. καὶ τιθέμεθα συνθήκας, ἐν αἷς ἥ τε μίσθωσις ἦν γεγραμμένη καὶ λύσις τούτῳ παρ' ἡμῶν ἔν τινι ῥητῷ χρόνῳ.

439 Lapis inventus prope Amphipolin. Ed. I. Pantazides Philistor III (1862) p. 346. (A. Kirchhoff Hermae II p. 171).

Ἀγαθῇ τύχῃι· ἐπρίατο (Θ)ειοχάρης[1] Νικέα π|αρὰ Θεοδώρου τοῦ Πολέμωνος τὴν οἰκ[ί]αν, ἧι γ|είτων Μεννέας Ἀσάνδρου καὶ Θεόδωρος αὐτ|ὸς καὶ Νικάνωρ Ἐπικράτους, χρυσῶν τριακ|οσίων. βεβαιωτὴς Δημόνικος Ῥίχνου. μά|ρτυρες Στησίλεως Ὀργέως, Ἀριστογένη|ς Ἀστίνου. ἐπὶ ἱερέως τοῦ Ἀσκληπιοῦ Ἑρ|[μαγ]όρα[2], ἐπὶ ἐπιστάτου Αἰσχύλου.

Litteras aetatis Macedonicae esse testatur editor. 1 ΟΕΙΟΧΑΡΗΣ. Emendavit P. 2 Sacerdotis nomen ascribitur, quia in delubro Aesculapii depositus erat hic lapis. K.

440 Lapis inventus in Piraeeo. Ex Eustratiadis apographo minusculis litteris ed. C. Wescher Revue archéologique XIV (1866) p. 352 sqq. (A. Kirchhoff Hermae II p. 169). Cf. quae disputavit M. Fränkel Hermae XVIII p. 314 sqq.

Ἀγαθεῖ τύχει. Ἐπὶ Φιλιππίδου ἱερέ|ως[1]. κατὰ τάδε ἐμίσθω-

1 Quum W. hic sacerdotem Antigoni et Demetrii eponymum (Plut. Dem. 10. 46) deprehendere sibi visus esset, Kirchhoffius longe aliter rem se habere docuit. Hanc tabulam eodem modo ac n. 439 in templo depo-

σαν Ἀντί|μαχος Ἀμφιμάχου, Φειδόστρατος | Μνησιχάρου, Δη-
5 μάρατος Λεωσθένο|υ, Κτησίας Κτησιφῶντος, Κτήσιππος | Κτη-
σιφῶντος, [Κ]τη[σι]χάρης Κτησιφ|ῶντος, Κτησίας [Τι]μοκράτου,
Χαιρέα|ς Μνησιχάρου, Κυθηρίων οἱ μερῖται[2], | τὸ ἐργαστήριον
10 τὸ ἐν Πειραιεῖ καὶ τ||ὴν οἴκησ[ιν] τὴν προςοῦσαν αὐτῶι | καὶ τὸ
οἰκημάτιον τὸ ἐπὶ τοῦ κοπρῶνος εἰς τὸν ἅπαντ|α χρόνον Εὐκρά-
τει Ἐξηκίου Ἀφιδναίωι δραχμῶν ᗡ⊢⊢⊢ το|ῦ ἐνιαυτοῦ ἑκά-
στου ἀτελὲς ἁπάντων, ἐφ' ὥιτε διδόν|αι τὰς μὲν ΔΔΔ ἐν τῶι
15 Ἑκατονβαιῶνι, τὰς δὲ εἴκοσι καὶ || τέτταρας ἐν τῶι Ποσειδεῶνι,
ἐπισκευάσαι δὲ τὰ δεόμε|να τοῦ ἐργαστηρίου καὶ τῆς οἰκή-
σεως ἐν τῶι πρώτ|ωι ἐνιαυτῶι. ἐὰν δὲ μὴ ἀποδιδῶι τὴν μί-
σθωσιν κατὰ τὰ | γεγραμμένα ἢ μὴ ἐπισκευάζει, ὀφείλειν αὐτὸν
20 τὸ διπ|λάσιον καὶ ἀπιέναι Εὐκράτην ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου μη||θένα
λόγον λέγοντα. ἐνγυητὴς τοῦ ποιήσειν τὰ γεγρα|μμένα Ἐξηκίας
Ἀφιδναῖος ἐν τῶι χρόνωι τῶι γεγρα|μμένωι. βεβαιοῦν δὲ τὴν
μίσθωσιν Κυθηρίων τοὺς μερί|τας Εὐκράτει καὶ τοῖς ἐγ[γόνοις]
αὐτοῦ· εἰ δὲ μή, ὀφείλειν | δραχμὰς Χ. ἀναγράψαι [δὲ τάς]δε
25 τὰς συνθήκας Εὐ||κράτην ἐν στήλει λιθίνει καὶ στῆσα[ι παρὰ
τὸ]ν ἥρω[3]. ἐὰ|ν δέ [τις] εἰςφορὰ γίγνηται ἢ ἄλλο τι ἀπ[ότ]εισμα[4]

---

sitam esse ideoque sacerdotis nomen praescriptum habere. Eundem sine dubio Philippidem sacerdotem indicari in titulo item in Piraeeo invento Ross. Dem. 21 [ἱε]ροποιοὶ οἱ ἐπὶ Φιλιππίδου Ἀρτέμ[ιδι ἀνέθεσαν κτλ.]. 2 Pollux VIII, 136 μερίτας appellatos dicit eos qui inter se rem aliquam partiti essent. Hic eos significari, quibus dominium unius rei non divisae commune sit, ex ipso titulo apparere mihi videtur; nempe locant hi octo homines coniuncti unum fundum cum aedificiis. Fränkelii sententia qui societatem mercatorum intellegit, neque huius tituli argumento neque locis ab ipso allatis (Dem. XXXII, 25. Harpocr. s. κοινωνικῶν) commendari mihi videtur. Obscura est ratio genetivi Κυθηρίων, quem sane ad pagum Cytherriorum referendum esse inde apparet, quod his octo hominibus, qui sine dubio cives Attici sunt, demotica singillatim non adduntur, ut omnes Cytherrios fuisse intellegatur. At quo pacto hoc demoticum genetivo casu vocabulo μερῖται adiungi potuerit (quo loco expectaveris potius nomen fundi cuius dominium eis commune fuerit) non assequor. 3 Supplevi Hermae XVI p. 199. 4 Supplevi. Primae litterae post lacunam Ξ superesse, quod eodem iure ad Ε atque ad Ξ, fortasse adeo ad Ϛ referre liceret, lapide examinato testatur Koehler apud Fränkelium p. 316 not. 2. Vox ἀπότεισμα quod sciam hucusque ignota, sed recte formata et huius loci sententiae accommodata. 5 De huius vocis vi cum diu in utramque partem disputatum esset, F. huius tituli testimonio demonstravit, non licere de reditibus intellegi, sed ipsius capitis eam partem intellegendam

τρό|πωι ὁτωιοῦν, εἰςφέρειν Εὐκράτην | κατὰ τὸ τίμημα[5] κα|θ' ἑπτὰ μνᾶς. Θεοί.

esse, cuius in quaque classe in tributo constituendo ratio habita esset. (Boeckh Staatsh. d. Ath. I p. 636 sqq.) Atque κατὰ τὸ τίμημα καθ' ἑπτὰ μνᾶς, quod sane non satis recte et perspicue dictum est, significare '*ex eo censu* (τίμημα), *qui respondet capiti septem minarum*'. Nam has septem minas utique pretium earum rerum quae locarentur esse; sic mercedem annuam qua locantur (54 drachmas v. 12) efficere $7^5/_7$ p. c. ex nostra significandi ratione, cum apud Isaeum XI, 42 (Boeckh Staatsh. d. Ath. I p. 198) $8^4/_7$ p. c. essent.

441 Thermi (*Palaeo-Bàzaro*) exscripsit Lolling et edidit Mittheilungen des arch. Instituts in Athen IV (1879) p. 222.

Πολύφ(ρ)ων[1] Λύκου Ἀ..σαν τὴν ἰδίαν θρεπτ[ὴν | ἀπηλ]ευθ[έρ]ωσεν ὑπὸ Δία Γῆν Ἥλιον[2], μηδε[νὶ | μη]δὲν προςήκουσαν κατὰ τοὺς Αἰτωλῶ[ν] | νόμους ἰσοτελῆ[3] καὶ ἔντειμον.

Litterae ΑΘΠΣ. 1 ΠΟΛΥΦΙΩΝ 2 Non confundendus hic mos cum eo cuius testimonia habes n. 446 sqq. Illic enim veneunt servi diis, hic dei tanquam testes et custodes libertatis eorum adhibentur; quare non dei quorum sacra in eo loco summae dignitatis erant, ut Delphis Apollinis, commemorantur, sed praeter Iovem deorum hominumque regem ac patrem Sol qui omnia humana videt et Terra communis mortalium sedes. 3 Aetolorum leges quidem ignoramus; sed nescio an ἰσοτελής hic idem privilegii genus inter libertinos indicet, atque Athenis inter inquilinos, nempe ut patrocinio eius qui manumiserat non adstricti, sed praeter suffragii ius eadem ac cives condicione essent. Cf. Hesych. ἰσοτελής· ὁ ἐξελεύθερος, καὶ [ὁ addiderim] μετέχων τῶν νόμων, μετοίκιον δὲ οὐ φέρων. Apparet inde a voce καὶ frequentissimum illum apud Atticos vocis usum respici. Quae antecedunt imprudenter excerpendo mutilata videntur, nam certe non omnes libertinos ἰσοτελεῖς vocatos dixerat quicunque primus huius glossae auctor fuit.

442 Tabula ahenea, litteris ex punctis compositis, Dodonae. Ed. Karapanos Dodone et ses ruines p. 60 n. 14 (tab. XXX n. 5).

Litterarum formae rotundae CEΘ; vocalium ο ω mensura reliquis litte-

Ἀγαθᾶι τύχαι. Στραταγοῦντ|ος Ἀπειρωτᾶν[1] Λυσανία Καρώ-
που[2], | προσστατεύοντος Μολοσσῶν[3] Ἐχελάά(υ) | Παρώρου[4], ἀφῆκε
5 Ἀντίβολος Νικάνορος Δο||εσστὸς[5] ἐλεύθερον Ἀνδρομένη τὸν
αὐτοῦ, | [ἄτ]εκνος ὤν[6]. μάρτυρες· Ἀγέλαος Ἀ(ν)τιόχου, Λυκό-
φρων | [Ἀν]τιόχου, Δέξανδρος Κεφάλου, Ἀγέλαιο(ς)[7] | [Δυςν]ικά-
του[8], Κολπαῖοι.

---

ris paullo minor. De aetate cf. not. 2. 1 Post sublatum regnum apud Epirotas civitates Epiri foedere coniunctae erant, cui praeerat praetor (στραταγός). Cf. Bursian Sitzungsber. der Kgl. Ak. zu München 1878. II p. 15. 2 Cf. Karapanos Dodone p. 114 n. 2: ποθόδωμα γραψαμένου Λυσανία τοῦ Νικολάου Καρώπου. Ille titulus praescriptum habet nomen Antinoi Clathiatae praetoris Epirotarum, qui cum manifesto idem sit quem regis Persei aequalem fuisse scimus (Polyb. XXVII, 5, 7. XXX, 7, 2. Liv. XLV, 26, 5), utrumque titulum circiter anno 170 a. Chr. scriptum esse intellegitur. Bursian l. l. p. 15. 3 Cf. 324[4]. 4 Cf. Strab. VII p. 325: παραρρεῖ δ' αὐτὴν (τὴν Ἀμβρακίαν) ὁ Ἄρατθος ποταμὸς ἀνάπλουν ἔχων ἐκ θαλάττης εἰς αὐτὴν ὀλίγων σταδίων, ἀρχόμενος ἐκ Τύμφης ὄρους καὶ τῆς Παρωραίας. Bursian. 5 Gens ceteroquin ignota; nominis formam Macedonicarum Διέσται et Ὀρέσται similem esse monuit Bursian p. 20. 6 Idem additamentum redit apud Karapanum p. 58 n. 18 (tab. XXX, 4). Inde colligas, hominibus qui liberos haberent, non licuisse servos manu mittere, ne res familiaris imminueretur. 7 ΑΙΟΟ 8 Supplevi.

---

443 Tabula ahenea inventa Dodonae. Ed. K. Karapanos Dodone et ses ruines p. 55 n. 8 (tab. XXIX, 3).

Θεὸ[ς τύ]χα. Ματυδίκα | Πο[λύξε]νον ἐξεπρίατο[1] | [ἀπὸ Δ]αμοξέ-
5 νας μνᾶς | [ἀρ]γυρίου. μάρτυρες· || Ἀλεξάνωρ, ϝαττίδας, | .οπαῖος,
Εὐκλείδας. | [ἐπ]ὶ ναϊάρχου Μενεχάρ|[μου], ἐπὶ προσστάτα Μο-
λ|[οσσῶν[2] ---]ουα Γέλλυος |
----Φοι[ν]ᾶτοι---[3]

Litterae punctis indicatae, volgaris formae praeter Ξ. 1 Simplicem vendendi notionem inesse vult Bursian p. 18. At solebant eiusmodi tabulis inscribi manumissiones, non solebant emtiones venditiones servorum. Neque praepositionis rationem habuit B.; sine dubio vox significat 'redimere ex servitute', 'pretio soluto liberare'. 2 Cf. 324[4]. 3 Hunc pluralem ethnici Φοινᾶτος (Karapanos tab. XXVII, 2) esse probabile est (Bursian p. 19) etsi qualis fuerit in extrema tituli parte verborum conexus non perspicio.

444 Mantineae. Ed. P. Foucart Bulletin de l'école française d'Athènes I p. 8 n. 8. Lebas-Foucart Meg. et Peloponn. 352 *o*.

Ἐπὶ ἱερέος τῷ Ποσιδ|ᾶνι Γοργίππου, τοῦ τὸ | ἕκτον καὶ τεσσε-
5 ρακοσ|τὸν ἔτος[1] ἱερατεύσαν||τος, οἱ ἀποκαρυχθέντες[2] | ἐλεύθεροι[3]·
Πιτύλος Πο|σειδίππου τὸν ἴδιον θρ|επτὸν Λυκολέοντα ἀφ|ῆκεν
10 ἐλεύθερον παραμ||είναντα αὐτῷ τὸν τᾶς | ζωᾶς χρόνον.

Litterae ΑΖΘΠΣ et semel (v. 11) Ε. 1 Supra hunc titulum in eodem lapide alius similis (Lebas-Foucart 352 *n*), ubi manumissor idem est, sed temporis nota ἔτους ἑ|βδόμου καὶ τεσαρα|κοστοῦ. Quem Foucart anno 407 aerae provincialis Achaicae (n. 388[6]), 261 p. Chr., tribuit, confundens numeralia τεσσαρακοστός et τετρακοσιοστός. Vera igitur aetas illius tituli annus 100 (aut 99), huius 101 (aut 100) a. Chr. est. 2 Manumissiones per ludorum sollemnium occasionem per praeconem in theatris pronuntiari solitas esse notum est; verbum ἀποκηρύττειν plerumque sane longe alia vi usurpatur. 3 Apparet hoc initium esse laterculi servorum manumissorum, quum et is titulus qui in eodem lapide supra hunc exstat (not. 1) et alii tres Mantinenses (Lebas-Foucart 352 *k. l. m*) ipsas manumissionis litteras contineant. Cur non continuatus sit hic catalogus, non liquet, nisi forte illo anno omnino unus modo servus manu missus est, cui suspicioni certe pluralis οἱ ἀποκαρυχθέντες non obstat (cf. 404[10]).

445 Tabula marmorea, inter rudera Stiridis urbis Phocensium. Ed. Ross Inscr. inedd. fasc. I p. 30 n. 73.

Φίλων λιθουργὸς | Ἀσκλαπιῶι[1].
Θεὸς τύχαν ἀγαθάν. ἄρχοντος ἐν Στείρι | Κάλλωνος τοῦ Ἀγή-
5 σωνος (μη)νὸς[2] τετάρ||του· Πραξίας Θέωνος ἀφίητι ἐλευθέρους
(ἰδίαι)[3] Εὔπραξιν | καὶ τὸ ἐξ αὐτᾶς παιδάριο(ν)[4] ᾧ ὄνομα Δω-

Litterae ΑΖΞΣ, praeter versus 1. 2 maioribus litteris exaratos, qui Α et Σ constanter exhibent. 1 Titulum in suo genere unicum dicit R., quia Philo quadratarius suum nomen ipsi decreto praemiserit. At se dedicasse titulum utique lapicida dicere non potuit, qui eum incidit. Immo lapidi cui donarium Philonis impositum erat postea incisus est titulus manumissionis, quae res etiam scripturae discrimine comprobatur. Plane geminum exemplum habes in lapide item Stiriensi Bulletin de correspondance Hellénique V p. 446. 2 ΜΗ supra versum additum. 3 ΙΔΙΑΠ supra versum additum; (τὰν) ἰδία(ν δούλαν) supplet Ross. 4 Ν supra versum additum.

ρίων. μὴ κα|ταδουλιξάσθω δὲ αὐτοὺς μηθεὶς μηδὲ καθ' ὁποῖ|ον τρόπον. οἳ καὶ παραμεινάτωσαν Πραξίᾳ καὶ τᾷ γυ|ναικὶ αὐτοῦ
10 Ἀφροδισίᾳ ἕως ἂν ζῶντι, καὶ θαψάντω καὶ τ[ὰ] ‖ ὥρια[5] αὐτῶν ποιησάτωσαν· εἰ δὲ μὴ θάψωντι καὶ ποιήσων|τι τὰ ὥρια αὐτῶν καθὼς προγέγραπται, ἀτε(λὴ)ς[6] ἔστω ἃ (ἀ)|νάθεσις[7], καὶ ποτα-ποτισάτωσαν ἀργυρίου μν|ᾶς τριάκοντα. εἰ δέ τις ἐπιλανβά-
15 νοιτο αὐτῶ|ν ἢ καταδουλίζοιτο, ἅ τ(ε)[8] γενηθ(ε)ῖσα δουλαγω|γία αὐτῶν ἄκυρος καὶ ἀρ⟨ε⟩μένα[9] ἔστω, καὶ ποτα|[π]οτι(ζά)τω[10] ὁ καταδουλιζόμενος μνᾶς τριάκοντα | [κα]ὶ τὸ μὲν ἥμισον[11] ἔστω τοῦ προστάντος, τὸ | [δὲ] ἥμισον τοῦ Ἀσκλαπιοῦ. ἐξέ(σ)τω[12] δὲ προστ|[ᾶ]μεν ὑπὲρ (α)ὐτοὺς[13] τὸν θέλοντα Φωκέων.

5 Iusta funebria. Hac vi ὡραῖα est apud Eurip. Suppl. 176. Hesych. ὡραῖα· νεκύσια, sed ὥρια aliam vocis ὡραῖα formam esse idem s. v. adnotat. R. 6 ΑΤΕ\ΝΣ 7 Λ|ΝΑΘΕΣΙΣ 8 ΤΡ 9 ΑΡΕΜΕΝΑ. Emendavi ἀρμένα (ἠρμένη). Rossius ἀ(φ)εμένα scripsit, quod non uno nomine improbabile est. 10 ΖΑ (pro ΣΑ) supra versum additum. 11 Cf. 369, 18. 21. 12 ΕΞΕΤΩ 13 ΕΥΤΟΥΣ

446 Delphis in muro meridionali substructionum templi. Ed. B. Haussoullier Bulletin de correspondance Hellénique V (1881) p. 408 n. 15.

Στραταγέοντος τῶν Αἰτωλῶν Δαμοκρίτου Καλυδωνίου[1], μηνὸς Δίου, | ἐν Δελφοῖς δὲ ἄρχοντος Μαντία[2] καὶ ἱερέων Εὐκλέος, Ξένωνος[3], μηνὸς | Ποιτροπίου[4], ἐν δὲ Ἀμφίσσαι ἄρχοντος Λαμ-

1 Damocritus praetura iterum functus est anno 198|2. Quem magistratum hic non significari certum est, cum quia iterationis nota non additur, tum quia illius anni archon Delphicus notus est. Omnino autem cum archontis (not. 2) tum sacerdotum (not. 3) nomina hunc titulum anno 199|8 recentiorem non esse demonstrant. Atqui anno 200|199 a. Chr. Damocritum primam praeturam gessisse discimus ex Livio XXXI, 40, 9. H. 2 Hunc non esse Mantiam Polyonis f. qui anno 180|79 archon fuit (n. 198, 211 sqq.) sacerdotum nomina indicio sunt. Ille enim ea aetate magistratum gessit, qua Athambus et Amyntas sacerdotio fungebantur. Ex praetoris Aetolorum nomine (not. 1) 200|199 huius maioris Mantiae annum fuisse colligitur. 3 Eucles ante annum 198 a. Chr. mortuus est. Eo enim anno et eis qui sequuntur Xenonis (qui usque ad annum 181|0 a. Chr. superstes fuit) collega in titulis manumissionum inscribitur Athambus Agathonis f. (Cf. Mommseni tabulas Philol. XXIV post p. 48). 4 Sextus anni Delphici a

πρία, μηνὸς Παναγυρίου, | ἐπρίατο ὁ Ἀπόλλων ὁ Πύθιος[5] παρὰ
5 Σωσιβίου Ἀμφισσέος ἐπ' ἐλευθερίαι || σῶμ[α] γυναικεῖον, ἃι ὄνομα
Νίκαια, τὸ γένος Ῥωμαίαν, τιμᾶς ἀργυρίου | μνᾶν τριῶν καὶ
ἡμιμναίου. προαποδότας[6] κατὰ τὸν νόμον Εὔμναστος | Ἀμφισ-
σεύς. τὰν τιμὰν ἀπέχει, τὰν δὲ ὠνὰν ἐπίστευ[σ]ε Νίκαια τῶι
Ἀπόλλωνι | ἐπ' ἐλευθερίαι. μάρτυροι Φιλοκράτης Δαμοφάνεος,
Εὔαρχος Δίωνος, Ὀρθόλαος | Παυσανία, Ἀριστόδαμος Τιμοδά-
10 μου, Μεγακλῆς, Λύκος Νικομάχου, Μνασίλα|ος Εὐδαμίδα, Δρω-
πίνας Ἄνδρωνος, Τίμων Ἀναξία, Πύθων, Γοργίας Νίκωνος, |
Παυσανίας, Ἀγασίδαμος Ἀμφισσεῖς, Καλλίας Μάχωνος, Σιμά-
δας Σκόπα, | Πολεμαῖος, Δάμαρχος Τίμωνος, Εὐθύδαμος Ξενο-
φάνεος, Τήλεφος, Ἡρωΐδας, | Σωγένης Ὀνομάρχου, Κρατίδας
Ἡρακλειῶται, Ἀνδρόβολος Κυτινεύς, Δρωπίνα[ς] | Καλλιπολίτας,
καὶ Κλέω[ν] ὁ ναοκόρος, Εὐκλῆς ὁ ἱερεύς, Δάμων Δελφοί. ἁ
15 ὠνὰ || κεῖται ἔν τε τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλωνος παρὰ Κλέωνα τὸν
ναοκόρον[7] καὶ Φιλοκρά|τη, Εὔ[α]ρχον, Ἀριστόδαμον Ἀμφισσεῖς,
Καλλίαν Ἡρακλειώταν, | [Δ]ρωπίναν Καλλιπολίταν.

solstitio aestivo incipientis annus, respondens ille Decembri aut Ianuario anni Iuliani. 5 Etsi non minus recte Apollo emisse dicitur servum de domino, quam dominus Apollini vendidisse, tamen illa formula praeterea in his titulis non invenitur. 6 Cf. Wescher-Foucart n. 177, 6. 325, 9. 368, 14. H. Ex his titulus 325 item Amphissensem, reliqui duo certe Locros occidentales manumissores habent. Eorum igitur legibus προαποδότης vocatus esse videtur fideiussor venditoris, qui Delphis atque in aliis vicinis civitatibus βεβαιωτήρ audit (Cf. 447, 8. 448, 18. 449, 4 al.) 7 De accusativo cf. 367 78.

447 Delphis Edd. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 336.

Στραταγέοντος Φαινέα[1] μηνὸς Πανάμου[2], ἐν Δελφοῖς δὲ ἄρ-

1 Phaeneas primum praetor Aetolorum fuit ab auctumno (cf. Polyb. IV, 37, 2 τὰς γὰρ ἀρχαιρεσίας Αἰτωλοὶ μὲν ἐποίουν μετὰ τὴν φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν εὐθέως) anni 198 a. Chr. usque ad idem anni 197 tempus. Cf. Polyb. XVIII, 1, 4 ἀπὸ δὲ Αἰτωλῶν (παρῆν) Φαινέας ὁ στρατηγός, καὶ πλείους δ' ἕτεροι τῶν πολιτευομένων (hieme 198|7 a. Chr., cum Demetriada Philippus rex et T. Quinctius Flamininus convenirent). Liv. XXXIII, 12, 12. In eius magistratum anni Delphici, quo Emmenidas archon fuit, primi duo menses

χοντος | 'Εμμενίδα[3] μηνὸς Βουκατίου[4], ἐπὶ τοῖσδε ἀπέδοτο Δαμέας | ὁ παρὰ τοῦ βασιλέως 'Αττάλου[5] ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν βασιλικῶν | 'Αρτεμιδώραν τὰν βασιλικὰν παιδίσκαν τῶι 'Απόλ-
5 λωνι τῶι Πυθίωι, || ἀργυρίου στατήρων τεσσαράκοντα τριῶν, καθὼς ἐπίστευσε | 'Αρτεμιδώρα τῶι θεῶι τὰν ὠνάν, ἐφ' ὧι αὐτὰν ἐλευθέραν εἶμεν, ποιεῖν | ὅ κα θέληι, εἶμεν εἴ κα θέληι. βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν νόμον· 'Ετυμώνδας | Δελφός. μάρτυρες· τοὶ ἱερεῖς[6], καὶ ἰδιῶται Νικόδαμος, 'Ορθαῖος, | Πολύκλειτος, Θεύτιμος 'Αμφισσεύς.

Apellaeus et Bucatius incidunt, reliqui decem in magistratum successoris Alexomeni (Wescher-Foucart n. 337. 376. 377. 379. 380). A. Mommsen Philologus XXIV p. 25 sqq. 2 Duodecimus anni Aetolici mensis, si modo tempus quo magistratus inibantur ipsum anni civilis initium est. 3 Ol. 145, 4 (197|6 a. Chr.). Cf. n. 198, 2 sqq. 4 Secundus anni Delphici mensis, respondens anni Iuliani Augusto aut Septembri. 5 Attalus I vere anni 197 cum in concilio Boeotorum Thebis verba facere conaretur, subito morbo afflictus conciderat (Liv. XXXIII, 2, 2). Quo casu debilitatus quamdiu vixerit, non accurate traditur, sed Livius post narrationem de proelio ad Cynoscephalas commisso refert eum Thebis Pergamum advectum decessisse (Liv. XXXIII, 21, 1), ut suspiceris id auctumno 197 a. Chr. factum esse. A. Mommsen. 6 Apollinis Pythii; tum erant Xenon Bulonis f. et Athambus Agathonis f. (Wescher-Foucart 337. 376. 380).

---

448 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 419.

'Αγαθᾶι τύχαι. | 'Αρχοντος Εὐκράτεος[1] μηνὸς 'Ιλαίου[2], τάδε διέθετο | Νίκων ὑπὲρ Δωρήματος, συνευδοκεούσας τᾶς θυγα|τέ-
5 ρος Καλλιβούλας· εἰ μέν κα ἐπιβιώσῃ Νίκων ἔτη || ὀκτὼ ἢ πλείονα, παραμείνασαν, εἴ τί κα πάθηι Νίκων, | ἐλευθέραν εἶμεν Δώρημα· εἰ δέ τί κα πρότερον πάθηι | Νίκων πρὸ τοῦ τὰ ὀκτὼ ἔτη διελθεῖν, κατενέγκαι Δώ|ρημα Καλλιβούλαι τοῦ καταλειπομένου χρόνου ἐν τὰ | ὀκτὼ ἔτη τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκά-
10 στου ἀργυρίου ἡμιμναῖον, || οἰκέουσαν ἔξω καὶ κυριεύουσαν αὐτοσαυτᾶς· ἄρξει | τῶν ὀκτὼ ἐτέων μὴν 'Ιλαῖος ὁ ἐπὶ Εὐκράτεος ἄρχοντος· | ἐπὶ τούτοις ἔδωκε Νίκων τὰν ὠνὰν Δωρήματος τῶι

---

1 Ol. 148, 4 (185|4 a. Chr.). Cf. 198, 177 sqq. 2 Duodecimus anni Delphici mensis respondens Iunio aut Iulio anni Iuliani.

| Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι. βεβαιωτὴρ τούτων ἐπιτελεσ|θέντων·
15 Ἀρχέλαος Θηβαγόρα Δελφός. μάρτυρες· ‖ ὁ ἱερεὺς Ἄθαμβος,
καὶ τῶν ἀρχόντων Σωδαμί|δας, Κράτων[3]· ἰδιῶται Μένων, Σω-
τύλος, Ἀγάθων, | Εὐκλῆς, Ἄνδρων. Ἁ ὠνὰ παρὰ Ἄθαμβον
τὸν ἱερῆ.

3 Cf. 198, 190 sqq. βουλευόντων τὰν δευτέραν ἑξάμηνον (cuius est mensis Ilaeus) Κράτωνος, Ὀρθαίου, Σωδαμίδα. Omnino qui in illo proxenorum catalogo βουλεύοντες dicuntur, inter manumissionum testes ἀρχόντων nomine redeunt.

449 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscr. de Delphes 253.

Ἄρχοντος Εὐαγγέλου[1] μηνὸς Ἐνδυσποιτροπίου[2], ἐπὶ τοῖςδε
ἀπέδο|[ντο Ἱε]ροκ[λῆς] καὶ Ἱερόκλεια τῶι Ἀπόλλωνι σῶμα γυ-
ναικε|[ῖον ἅι ὄνομα] Ἀγαθαμερίς, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν πέντε,
καθὼς ἐπί|[στευσε Ἀγαθα]μερὶς τὰν ὠνὰν τῶι θεῶι. βεβαιω-
5 τὴρ[3] κατὰ τὸν νό|[μον τᾶς πόλι]ος· Μνάσων Ξένωνος. παρα-
μεινάτω δὲ Ἀγαθα|[μερὶς παρ]ὰ Ἱεροκλῆ καὶ Ἱερόκλειαν ποιοῦσα
τὸ ποτιτασσό|[μενον πᾶν τὸ] δυνατόν, ἄχρι κα ζώῃ Ἱεροκλῆς
καὶ Ἱερόκλεια· εἰ δέ τί κα | [πάθ]ωντι Ἱεροκλῆς καὶ Ἱερόκλεια,
τοῦ θεοῦ ἔστω Ἀγαθαμερὶς τὸ|[ν] πάντα βίον, καθὼς ἐπίστευσε
10 τῶι θεῶι τὰν ὠνάν. βέβαιον ‖ δὲ παρεχόντω τὰν ὠνὰν τῶι θεῶι
οἵ τε ἀποδόμενοι Ἱεροκλῆς καὶ Ἱερόκλεια, καὶ ὁ βεβαιωτὴρ
Μνάσων, Θευγ|ένης[4]. εἰ δέ τίς κα ἀνθάπτηται Ἀγαθαμερίδος,
κύριος ἔ[σ]τω[5] ὁ ἀντιτυγχάνων συλέων ὡς ἐλευ|θέρας οὔσας,
καθὼς ἐπίστευσε τὰν ὠνὰν Ἀγαθαμερίς, ἀζαμίοις ἐόντοις | καὶ
ἀνυποδίκοις πάσας δίκας. μάρτυρες· Μελισσίων, | Καλλικλῆς,
15 Διονύσιος, Σωδαμίδας, Θρασέας· ‖ τῶν ἀρχόντων[6] Ἀνδρόνικος.

1 Ol. 150, 2 (179|8 a. Chr.). Cf. 198, 221 sqq. 2 Cf. 233[16]. 3 Cf. 446[6]. 4 Hoc nomen incuria lapicidae loco plane alieno insertum esse monuerunt W. et F. 5 ΕΤΩ 6 Cf. 448[3]. Andronici nomen sane inter senatores Euangelo archonte non invenitur in titulo 198, quia secundi semestris, cuius est mensis Endyspoetropius, illic nullae proxeniae recensentur.

450 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscr. de Delphes 254.

Ἄρχοντος Λαϊάδα[1] μηνὸς Ἀπελλαίου[2], ἀπέσταν καὶ ἀπε|λύθην Ἱεροκλῆς καὶ Ἱερόκλεα Ἀγαθαμερίδος τᾶς παραμο|νᾶς τᾶς παρὰ Ἱεροκλῆ καὶ Ἱερόκλεαν τᾶς ἀναγεγραμμέ|νας ἐν τῷ ἱερῷ[3] τᾶς ἔδει παραμεῖναι Ἀγαθαμερίδα παρὰ ‖ Ἱεροκλῆ καὶ Ἱερόκληαν ἄχρι κα ζώωντι Ἱεροκλῆς καὶ Ἱε|ρόκλεα, λαβόντες ἀργυρίου ΜΜΜ. μάρτυρες· Ἀστόξενος, | Ἄθαμβος Ἀθανίωνος, Φίλων Ἀριστέα, Φίλαγρος, Ἀντι|χάρης, Ὀρθαγόρας, Δαμάνθης, Φι-λοκράτης Ξένωνος.

1 Ol. 152, 3 (170|69 a. Chr.). Cf. n. 198, 286. 2 Primus anni Delphici ab solstitio aestivo incipientis mensis. 3 Cf. n. 449, 5 sqq.

451 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscr. de Delphes 406.

Ἄρχοντος ἐν Δελφοῖς Πραξία[1] μηνὸς Ἀπελλαίου[2], | Ἄσανδρος Μενάνδρου Βεροιαῖος ἀνατίθησι τῶι | Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι ἐλευθέραν ἐμ παραθήκηι[3] | Εὐπορίαν τὴν αὐτοῦ παιδίσκην κα-ταβεβληκυῖαν ‖ δραχμὰς Ἀλεξανδρείας διακοσίας. συμ|παρα-πεμψάτω δὲ Ἄσανδρον εἰς Μακεδονίαν | καὶ ἔστω οὕτως ἐλευ-θέρα. μάρτυρες· | Μένανδρος Εὐφρονίου, Ἀμύντας Λά(γ)ου[4], | Παράμονος Καλλιστράτου.

1 Ol. 150, 3 (178|7 a. Chr.). Cf. n. 198, 232 sqq. 2 Cf. 450[2]. 3 Praeterea ἀνατιθέναι in titulis manumissionum Delphicis non usurpari, nisi si gratis servus manumissus esset, monuit E. Curtius Nachrichten von der Ges. der Wissensch. zu Göttingen 1864 p. 139, neque eius rei causa in obscuro est. Hic autem ex additamento ἐμ παραθήκῃ, quod nusquam alibi invenitur, apparet, non deum pretio sibi a servo dedicato eum redemisse, sed post manumissionem demum libertatem Euporiae tutelae dei Delphici commendatam esse. 4 Emendavi. Λάτου W.-F.

452 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscr. de Delphes 202.

Ἄρχοντος Μελισσίωνος[1] μηνὸς Ἰλαίου[2], ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Δαμοκράτεια Δαμοχάρους Δελφὶς τῶι Ἀπόλ|λωνι τῶι Πυθίωι σῶμα γυναικεῖον ἃι ὄνομα Σωσίχα, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν τριῶν,

1 Ol. 150, 4 (177|6 a. Chr). Cf. 198, 250 sqq. 2 Cf. 448[2].

ὥςτε παραμεῖναι ἔτη ἓξ[3] φέρου|σαν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου ἡμιμναῖον. εἰ δέ τί κα πάθῃ Δαμοκράτεια, φερέτω Σωσίχα τὸ ἡμιμναῖον Καλλείδᾳ Γοργίππου | ἢ ὧι κα Δαμοκράτεια παρατάξῃ· ἄρξει δὲ τοῦ χρόνου μὴν ὁ Ἀπελλαῖος[3] ὁ ἐπὶ Ξενοχάρεος[4]. εἰ δέ κα διεξέλθωντι τὰ ἓξ ἔτη, ‖ ἐλευθέρα ἔστω Σωσίχα τὸν πάντα βίον, κυριεύουσα αὐσαυτᾶς, καθὼς ἐπίστευσε Σωσίχα τῶι θεῶι τὰν ὠνάν. | βεβαιωτ[ή]ρ· Ξενόστρατος, εἴ κα κατενέγκῃ τὸ ἀργύριον· εἰ δέ τίς κα ἅπτηται Σωσίχας ἐπὶ καταδουλισμῶι, βέβαιον παρεχέ|τω τῶι θεῶι τὰν ὠνὰν ἅ τε ἀποδομένα Δαμοκράτεια καὶ ὁ βεβαιωτὴρ Ξενόστρατος. εἰ δέ κα μὴ παρέχωντι βέβαιον τὰν | ὠνάν, πράκτιμοι ὄντω τῶι θέλοντι ὑπὲρ τὸν θεὸν κατὰ τὸν νόμον· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ παρατυχόντες κύριοι ὄντω συλέοντες | ὡς ἐλευθέραν οὖσαν ἀζάμιοι ὄντες καὶ ἀνυπόδικοι πάσας δίκας καὶ ζαμίας. μάρτυροι· τοὶ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλ[λ]ωνος Ἄθαμβος, ‖ Ἀμύντας, καὶ τοὶ ἄρχοντες Ἀνδρόνικος, Πραξίας, Ἀριστίων[5]. ἰδιῶται Δαμοχάρης, Ἥρυς, Καλλικῶν, Κλευφάνης, Καλλίερος.

3 Cf. 454[2]. 4 Ol. 151, 1 (176|5 a. Chr.) Cf. 198, 264. Quum quotannis pendenda sit pecunia et manumissio ultimo anni civilis mense facta sit, facile intellegitur, cur tempus computetur ab ipso initio anni insequentis. 5 Cf. 448[3]. 198, 259.

---

453 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 167.

Ἄρχοντος Αἰακίδα τοῦ Φιλαιτώλου[1] μηνὸς Δαιδαφορίου[2], ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Ἀμύντας | Σωσία Δελφὸς τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι σῶμα ἀνδρεῖον ὧι ὄνομα Σωτήριχος, τὸ γένος | Θρᾶικα, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν ἕξ, καθὼς ἐπίστευσε Σωτήριχος τῶι θεῶι τὰν ὠ|νάν, ἐφ' ὥιτε ἐλεύθερος εἶμεν καὶ ἀνέφαπτος ἀπὸ πάντων τὸν πάντα βίον, ποιῶν ὅ κα θέλῃ ‖ καὶ ἀποτρέχων οἷς κα θέληι. βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν νόμον· Δαμένης Ὀρέστα. παραμεινάτω | δὲ παρὰ Ἀμύνταν Σωτήριχος ἔτη ὀκτὼ ἀνεγκλήτως· εἰ δὲ ὁ μὲν φαίη ἀνεγκλήτως παραμένειν | καὶ μηθὲν κατὰ Ἀμύντα

1 Ol. 151, 4 (173|2 a. Chr.) Cf. 198, 274. 2 Quintus anni Delphici a solstitio aestivo incipientis mensis, respondens Novembri aut Decembri anni Iuliani.

κακὸν πράσσειν μηδὲ κατὰ τοῦ υἱοῦ Ἀμύντα, Ἀμύντας δὲ εἰ ἐνκαλέοι ἢ ὁ υἱ|ὸς αὐτοῦ Ἀμύντας Σωτηρί(χ[ωι], κριθέντω ἐν ἄνδροις τρίοις οὓς συνείλοντο, Διοδώρῳ Μνα|σιθέου, Κλευδάμῳ Κλέωνος, Ἀρχελάῳ Θηβαγόρα. ὅτι δέ κα οὗτοι κρίνωντι ὀμό-
10 σαντες, || τοῦτο κύριον ἔστω. εἰ δέ τι ἀνθρώπινον γένοιτο περί τινα τῶν κοινῶν[3] ἐν τοῖς ἐτέοις τοῖς γε|γραμμένοις, ἐφελέσθων[4] ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐφαιρεθεὶς κρινέτω μετὰ τῶν καὶ ὦς[5] συ|νῃρημένων· εἰ δὲ μὴ θέλοι Ἀμύντας ἢ Σωτήριχος, ἀντὶ τῶν ἀπογενομένων κοινῶν, εἴτε | ἑνὸ[ς] εἴτε πλειόνων, συνεφαιρεῖσθαι τοὺς κοινοὺς τῶι θέλοντι αὐτῶν ἐφαιρεῖν[6], καὶ κύρι|οι ἐόντω οἱ καταλεγόμενοι εἴτε εἷς εἴτε πλείονες εἶεν οἱ[7] κρίνοντες
15 καθὼς ἐπάνω γέγραπται. ἄρ||χει τοῦ χρόνου μὴν Ποιτρόπιος[8] ὁ ἐπ' Αἰακίδα. εἰ δέ τί κα πάθῃ Ἀμύντας ἐν τοῖς ὀκτὼ ἐτέοις, παραμε|νέτω Σωτήριχος παρὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀμύνταν ποιῶν πάντα καθὼς ἐπάνω γέγραπται, ἄχρι κα διε|ξέλθωντι τὰ ὀκτὼ ἔτη· τὸ δὲ ἔγκλημα μὴ μικρότερον ἐπικαλείσθω διμήνου[9]· ἐπεὶ δέ κα διεξέλ|θῃ ὁ χρόνος τὰ ἔτη τὰ ὀκτὰ καὶ παραμείνῃ Σωτήριχος παρὰ Ἀμύνταν τὸν ἀποδόμενον | καὶ τὸν υἱὸν Ἀμύνταν, ἀποτρεχέτω Σωτήριχος οἷς κα θέλῃ. εἰ δέ τίς κα ἅπτη-
20 ται Σωτηρί||χου, βέβαιον παρεχόντω τῶι θεῶι τὰν ὠνὰν ὅ τε ἀποδόμενος Ἀμύντας καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀμύν|τας, καὶ ὁ βεβαιωτὴρ Δαμένης βεβαιούτω· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ παρατυγχάνοντες κύριοι ἔστω[σαν] συλέ|οντες Σωτήριχον ἐπὶ τὸν θεὸν ἀζάμιοι ὄντες καὶ ἀνυπόδικοι πάσας δίκας καὶ ζαμίας. εἰ δὲ μὴ πα-|ραμείναι Σωτήριχος παρὰ Ἀμύνταν καθὼς γέγραπται, ἅ τε ὠνὰ ἀτελὴς καὶ ἄκυρος ἔστω | καὶ ὁ βεβαιωτὴρ μὴ βεβαιούτω.

---

3 κοινοί (substantive) sunt arbitri. 4 Amyntas et Soterichus. 5 'Iam antea', 'ab initio' haec verba significare debent, etsi unde haec vis orta sit, non plane perspicio, nisi similiter dicitur atque nostrum '*schon so*' i. e. '*schon ohnedies*'. Iniuria E. Curtius Nachr. v. d. Ges. d. Wissensch. in Göttingen 1864 p. 155 emendat κ(οιν)ῶς. Cf. titulum Pharsalium Annuaire de l'association pour l'encouragement des études Grecques 1869 p. 114: ἁ πόλις Φαρσαλίουν τοῖς καὶ οὓς ἐξ ἀρχᾶς συμπολιτευομένοις καὶ συμπολ[εμείσσα]σσι πάνσᾳ προθυμίᾳ, ἔδουκε πολιτείαν. 6 Si uterque (Amyntas et Soterichus) paratus est sufficere arbitrum in locum defuncti, hi duo subrogent, non adhibitis duobus arbitris superstitibus. At si alteruter noluerit, alter una cum his duobus arbitris tertium constituat. 7 Articulus melius omitteretur, ut κρίνοντες referretur ad κύριοι ἐόντω. 8 Cf. 446[4]. Proximus est mensis post manumissionem. 9 Quo spectet hoc duorum mensium spatium non perspicio.

εἰ δὲ μαλακισθείη Σωτήριχος, ὃ μὴ γένοιτο, πλεῖον διμήνου,
25 ἐ||παποδότω τοῦ πλείονος χρόνου Σωτήριχος Ἀμύντᾳ, καὶ ποτι-
παραμεινάτω. μάρτυρες· οἱ | ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος Ἄθαμβος,
Ἀμύντας· ἰδιῶται Ἀριστίων Ἄγωνος, Ἥρυς Εὐδώρου, | Καλ-
λίερος, Νίκων, Κράτων Νικοδάμου, Θεόφραστος, Κλεόδαμος
Κλέωνος. τὰν ὠνὰν | καὶ τὸ ὁμόλογον φυλάσσει Καλλίερος.

---

454 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 109.

Στραταγέοντος τῶν Ἀχαιῶν Ἄρχωνος Αἰγιράτα[1] μηνὸς ἑβδό-
μου, ἐν Δελ|φοῖς δὲ ἄρχοντος Λαϊάδα[2] μηνὸς Ἐνδυσποιτροπίου[3],
ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Πρατίας | Τελεσία Αἰγιεὺς Σωτίωνα τῶι
Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν ἐν|νέα, καθὼς ἐπί-
στευσε Σωτίων τῶι θεῶι τὰν ὠνάν, ἐφ' ὧι αὐτὸν ἐλεύθερον
5 εἶ||μεν καὶ ἀνέφαπτον ἀπὸ πάντων τὸμ πάντα βίον, ποιέοντα ὅ
κα θέλῃι, μὴ ἐπιβαίνον|τα ἐπ' Ἀχαΐαν[4]. βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν
νόμον· Ἄσανδρος Διονυσίου Δελφός. | μάρτυροι· οἱ ἱερεῖς τοῦ
Ἀπόλλωνος Ἀμύντας, Ταραντῖνος, | καὶ τοὶ ἄρχοντες[5] Ἀρχέλαος,
Μνασίθεος, καὶ ἰδιῶται | Ἀστόξενος Διονυσίου, Πραξίας, Ἀρχέ-
10 λαος, Ξένων, || Εὐκράτης.

---

1 Archo Aegirata (cf. Polyb. XXIX, 25, 6) praetor creatus est ab Achaeis anno 170 a. Chr. postquam A. Hostilius consul exercitum in hiberna deduxit (Polyb. XXVIII, 3, 1. 6, 9. 7, 1), certe non ante mensem Octobrem (cf. M. Klatt, Chronologische Beiträge zur Geschichte des achäischen Bundes. Berolini 1888. p. 25), ut appareat eum mense Aprili aut Maio 169 a. Chr., quo hic titulus exaratus est (not. 2. 3) etiamtum in magistratu fuisse. 2 Ol. 152, 3 (170|169 a. Chr.) cf. 198, 286. 3 Cf. 233[16]. 4 Haec condicio nusquam praeterea invenitur, sed aut permittitur libertinis ut se conferant quoquo velint, aut iubentur sive per totam patroni vitam sive per certum annorum numerum apud eum remanere. Sine dubio singularis illa condicio inde explicatur, quod hic unus inter titulos Delphicos est servi a domino Peloponnesio manumissi. Non minus singularia, sed in contrariam partem, ea sunt quae leguntur n. 465, 10: μὴ οἰκησάτω δὲ Ἀσία ἔξω Λιλαίας μηδὲ πολιτευσάτω ἄνευ τᾶς Ἐπιχαρίδα γνώμας· εἰ δὲ οἰκήσαι ἢ πολιτεύσαιτο, ἄκυρος αὐτᾶς ἔστω ἁ ὠνὰ καὶ ἀτελής. 5 Cf. 448[3].

---

455 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscr. de Delphes 84.

Ἄρχοντος Κλέωνος[1] μηνὸς Ποιτροπίου[2], ἀπέδοτο Ἀρχέλαος | Θηβαγόρα Δελφὸς σῶμα ἀνδρεῖον ὧι ὄνομα Κύπριος τὸ γένος Κύπριον τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν τριῶν. | βεβαιωτὴρ· Δεξικράτης Μνασιθέου. παραμεινάτω δὲ Κύπριος παρὰ Ἀρχέλαον τὸν πωλήσαντ' αὐτὸν μέχρι κα Ἀρχέλαος ζώιη· | εἰ δέ τί κα πάθηι Ἀρχέλαος, ἐλεύθερος ἔστω Κύπριος, καὶ ἀποτρεχέτω οἷς κα θέληι, ὥς κα[3] τὸ πάθος γένηται περὶ Ἀρχέλαον· ‖ ποταποτεισάτω δὲ τὸ ἐπίλοιπον τᾶς τιμᾶς, ἀργυρίου τρία ἡμιμναῖα, Θηβαγόρᾳ ἡμιμναῖον, Δωροθέωι ἡμιμναῖον, Ἀρχίαι ἡμιμναῖον[4]· | καὶ ὁ βεβαιωτὴρ Δεξικράτης βέβαιον[5] τὰν ὠνὰν τῶι θεῶι· εἰ δέ τις ἐφάπτοιτο Κυπρίου, κύριος ἔστω συλέων καὶ αὐτὸς αὐτὸν καὶ ὁ παρατυγχά|νων ὡς ἐλεύθερον ἐόντα. μάρτυρες· τοὶ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος Ταραντῖνος Ἀρχωνος, Ἀμύντας Εὐδώρου, καὶ τῶν ἀρχόντων[5] Ἥρως Πλείστωνος· | ἰδιῶται Ἐκέφυλος, Κλέανδρος, Ἀλκέτας, Λύκος, Καλλίερος, Μνασίθεος, Ξενόκριτος. Το ὁμόλογον παρὰ Καλλίερον.

1 Hic ut omnes insequentium titulorum archontes post Ol. 152, 3 (170|69 a. Chr.) in magistratu fuit, sed accuratius eorum annos definiri in praesentia non licet. 2 Cf. 446[4]. 3 Simulatque. 4 Hi tres videntur Archelai filii esse. 5 Lapicidae errore excidit παρεχέτω. 5 Cf. 448[3].

456 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscr. de Delphes 85.

Ἄρχοντος Ξενέα μηνὸς Θεοξενίου[1], ποταπέδωκε Κύπριος Δωροθέῳ | ἡμιμναῖον, Θηβαγόρᾳ ἡμιμναῖον, Ἀρχίᾳ ἡμιμναῖον, καθὼς αὐτοὶ εὐδό|κησαν, ὃ ἔδει αὐτὸν ἀποδόμεν, ἐπεί κά τι πάθῃ Ἀρχέλαος[2]. μάρτυρες· | οἱ ἄρχοντες[3] Δάμων, Ξένων, Πολύων· ἰδιῶται Πύθων, Ἀστόξενος, ‖ Καλλίας.

1 Nonus anni Delphici mensis, respondens Martio aut Aprili anni Iuliani. 2 Cf. 455, 4 sqq. Xenea igitur archonte decessit Archelaus, qua re uti poterimus in definiendis eorum titulorum aetatibus, in quibus eius superstitis mentio fit. 3 Cf. 448[3].

457 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscr. de Delphes n. 219.

Ἄρχοντος Πύρρου[1] μηνὸς Ποιτροπίου[2], ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Ἀλέξων Χαριξένου, συνευδοκ|εόντων καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Δίωνος, Χαριξένου, | τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι σῶμα ἀνδρεῖον ὧι ὄν||ομα Θραικίδας, τὸ γένος ἐνδογενῆ, τιμᾶς ἀργυρίου | [μν]ᾶν τριῶν, καθὼς ἐπίστευσε Θραικίδας τῶι | [θεῶι] τὰν ὠνάν, ἐφ' ὥιτε ἐλεύθερος εἶμεν ἐπεί κά τ[ι | πάθηι] Ἀλέξων. παραμεινάτω δὲ Θραικίδας παρὰ Ἀ|[λέξωνα] τὸ κελευόμενον ποιῶν πᾶν· εἰ δὲ μή, ἄκυ|||ρος ἔστ]ω Θραικίδαι ἁ ὠνά. εἰ δέ κά τι πάθῃ Ἀλέξων, | [τρεφ]έτω Θραικίδας Δορκάδα[3], εἴ κα θέλῃ [ο]ἰκεῖν [σὺν] | αὐτῶι· εἰ δὲ μή, ἐνβαλλέτω Θραικίδ[ας] Δορκάδι | τροφὰν τοῦ μηνὸς ἑκάστου πυρῶν τέσσαρα (ἡ)||μίεκτα[4], οἴνου πρόχον. ἁ δὲ ὠνὰ αὔτα κυρία ἔστω || [εἴ] τί κα πάθῃ Ἀλέξων. βεβαιωτὴρ κατὰ τοὺς [νόμο]||υς τᾶς πόλιος· Δίων Ἀλέξωνος. μάρτυ[ρες· οἱ] | ἱαρεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀμύντας, Ταραντῖ|νος· ἄρχοντες[5] Ἀρχέλας Δαμοσθέν[εος,] | Δίων Ἀλέξωνος, Ἄθανβος Ἀθανίωνος. ἰδι||ῶται Ὀρέστας Εὐχαρίδα, Κλεύξενος | [Μν]ασίππου, Μένης [Ξένων]ος. αὔτα δὲ ἁ ὠνὰ | κυρία ἔστω Θραικίδαι, εἴ τι κα πάθῃ Ἀλέξων, | ποιοῦντι ἃ δεῖ νιν Δορκάδι· εἰ δὲ μὴ | ποιέοι, ἄκυρος ἔστω.

1 Hunc utique non multis post Laïadam (170|69 a. Chr.) annis in magistratu fuisse apparet ex 198, 302. 2 Cf. 446[4]. 3 Haec sine dubio item Alexonis liberta est iam ante Thracidam manumissa. 4 ἐμίεκτα lapis. 5 Cf. 448[3].

458 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscr. de Delphes 432.

Ἄρχοντος Ὑβρία[1], βουλευόντων τὰν δευτέραν ἑξάμη|νον Ἀγίωνος τοῦ Κλεοδάμου, Τιμοκλέος τοῦ Πολύωνος, | γραμματεύοντος

Idem nomen in duobus aliis manumissionum titulis est (Wescher-Foucart 407. Bulletin de correspondance Hellénique V p. 410 n. 16), qui tituli cum Euclem et Xenona sacerdotes Apollinis habeant (cf. 446[3]), extremis tertii a. Chr. saeculi annis tribuendi sunt. At hunc titulum ad eundem archonta referri vix licet, maxime propter scribae mentionem et propter patrum nomina et huic et duobus senatoribus addita, quae utraque res in recentioribus demum titulis invenitur. Quare hunc Hybriam, ut inter archontes Delphicos persaepe occurrunt bini ternique cognomines, ab illo distinguendum puto; sic necesse est in magistratu fuerit post finem continuae seriei archontum ab A. Mommseno constitutae, i. e. post annum 170|69 a. Chr.

δὲ Βαβύλου τοῦ Ἀνδρομένεος, ἀνε|γράφη ἁ ἀνάθεσις[2]. Ἀγω-
5 νοθετέοντος[3] Εὐνίκου Τριτέος[4] μη||νὸς τετάρτου[5], ἐν δὲ
Φυσκέοις[6] ἄρχοντος Εὐκλείδα μηνὸς | Ἀρατύου τριακάδι, ἐν
ἐννόμωι ἐκκλησίᾳ, ἀνέθηκε Ἀγη|σιβούλα Φυσκίς, συνευδοκεόν-
των τοῦ τε πατρὸς αὐτᾶς | Λύκωνος καὶ τᾶς ματρὸς Ἁρμοξέ-
νας, τῶι Ἀπόλλωνι | τῶι Πυθίωι σῶμα γυναικεῖον ἃι ὄνομα
10 Μνασώ, ὥςτε ἱερὰν || εἶμεν καὶ ἀνέφαπτον καὶ ἐλευθέραν
Μνασώ· εἰ δέ τι Μνα|σὼ πάθοι ἀγενὴς ὑπάρχουσα, τὰ κατα-
λειφθέντα ὑπὸ | Μνασῶς Ἀγησιβούλας ἔστω. μάρτυροι[7]· ἄρ-
χοντες Εὔ|νικος, Εὐκλείδας, Δαμοκλείδας· ταμίας Ἀρχέπολις·

---

2 Consecrata est deo serva, i. e. gratis manumissa est, non veniit (cf. 451[3]). Ipsa res Physci acta est, non Delphis, ubi inscribitur. Inde a voce ἀγωνοθετέοντος incipit instrumentum manumissionis Physci perfectae. 3 Agonotheta est magistratus eponymus Locrorum occidentalium (cf. n. 462. Wescher-Foucart 236. 289 et not. 6). 4 Τριτεύς est Wescher-Foucart 65. 148. 363, femininum Τριτίς ibid. 236. Quibus ex titulis 148 etiam urbis nomen Τριτέα habet. Quae forma nihil fere differt a Τρίτεια quod legitur apud Stephanum Byz. s. v. At Byzantinae vocalium confusioni deberi puto Τριταιέας pro Τριτεέας aut Τριτειέας in codicibus Thucydidis III, 101, 2, similiter atque iam inde ab Hadriani temporibus in titulis Atticis frequens est scriptura Διομαιεύς, Ἐρικαιεύς, Τρινεμαιεύς et vice versa Φηγεεύς, Βησεεύς. Plerique sane homines docti (veluti Meineke ad Steph. l. l. Bursian Geogr. I p. 152) illo loco freti urbem Tritaeam vocant. Locrensium fuisse confinem Phocensibus scriptorum et titulorum testimoniis constat. 5 Cf. Wescher-Foucart 236 ἐμ μὲν Δελφοῖς — μηνὸς Δᾳδαφορίου (qui est quintus anni Delphici), ἐν δὲ Λοκροῖς — μηνὸς τετάρτου. Quae ratio, ut Locricus annus initium ceperit uno mense post Delphicum, titulis 462. Wescher-Foucart 363 confirmatur. Apparet igitur inter manumissionem Physci peractam et inscriptionem Delphis effectam (cf. not. 2) non minus certe integro mense elapsum esse, nam inscriptus est titulus altero semestri, cum quartus Locrorum mensis paenultimo prioris semestris apud Delphos respondeat. 6 Physcum opibus et dignitate inter Locrorum occidentalium oppida proximum post Amphissam locum tenuisse monet E. Curtius Nachr. von der Ges. der W. zu Göttingen 1864 p. 172. Aetolorum est Bull. de corr. Hell. V p. 412 n. 20 (195|4 a. Chr.). Wescher-Foucart 74 (170|69 a. Chr.) 189 (incerto anno post 169), Locrorum praeter hunc titulum Wescher-Foucart 177. 186. 354. 363. Bull. de corr. Hell. V p. 425 n. 29. Qui tituli cum omnes manifesto recentiores sint quam priores duo ex illis qui Aetolorum praetores eponymos habent, titulo autem 189 certe tres quos postremo loco posui recentiores esse ex sacerdotum nominibus colligi liceat, (nam n. 177. 186 accuratioribus aetatis notis carent), nequaquam assentiemur E. Curtio qui p. 172 ut libuisset modo praetoris Aetolorum modo agonothetae Locrorum nomen praescriptum fuisse dicit, immo paucis post 169 a. Chr. annis Physcenses

15 | καὶ οἱ συνπαρόντες[8] ἐν τᾶι ἐκκλησίαι Ἀριστόλαος, Νι|κόμαχος, Δαμοτέλης, Δαμοκλείδας, Δαμόκριτος, | Ἀρίστων, Θεόσαμος, Ξενόλαος, Μικκίνας, Εὔμηλος, | Ξένων, Λεόντιος Δαμάνθεος, Ἀντιγενείδας, | Χαιρέδαμος, Χαρίδαμος, Ξενοκράτης Παν|ταινέτου, Ἀριστόλαος.

ex Aetolorum foedere dimissos statuemus. Neque multo aliter ni fallor res se habuit in aliis quibusdam Locrorum occidentalium civitatibus (cf. 462[4]). 7 Hi ad unum omnes Physcenses sunt (cf. not. 2). 8 I. e. qui cum magistratibus antea commemoratis adfuerunt privati. Comitiis igitur civitatis nequaquam exiguae (not. 6) non plus viginti tribus hominibus interfuerunt.

459 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 133.

Ἄρχοντος Κλέωνος[1] μηνὸς Ποιτροπίου[2], ἀπέδοτο | Θευδώρα Πολύωνος, συνεπαινεόντων τᾶς | ἀδελφᾶς Ἡρακλείας καὶ Κλεώνδα τοῦ Κλευμά|χου, τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι σῶμα γυ-
5 ναικεῖον, || ἄι ὄνομα Δαμαρχίς, τὸ γένος ἐνδογενῆ, τιμᾶς | ἀργυρίου μνᾶν τεσσάρων, καὶ τὰν τιμὰν ἔχει. βε|βαιωτῆρες κατὰ τὸν νόμον· Μενέστρατος Εὐχα|ρίδα, Δρομοκλείδας Ἀγίωνος· καθὼς ἐπίστευσε | τῶι θεῶι τὰν ὠνὰν Δαμαρχίς, ἐφ' ὥιτε ἐλευ-
10 ||θέρα εἶμεν καὶ ἀνέφαπτος ἀπὸ πάντων | τὸμ πάντα βίον. παραμεινάτω δὲ Δαμαρ|χὶς παρὰ Θευδώραν ἕως κα ζῇ Θευδώρα, ποι|[έ]ρουσα τὸ ποτιτασσόμενον πᾶν τὸ δυνατόν· ὅσα | δέ κα κτή-
15 σηται Δαμαρχὶς μένουσα παρὰ Θευδ||ώραν, Δαμαρχίδος ἔστω· ὁμοίως δὲ καὶ εἰ | γενεὰν ποιήσαιτο Δαμαρχὶς Θευδώρας βιού|σας καὶ μένουσα παρὰ Θευδώραν, ἐλευθέρα ἔστω | καὶ ἀνέφαπτος ἁ γενεὰ καθὼς καὶ Δαμαρχὶς | ἀπὸ πάντων τὸμ πάντα
20 βίον, εἴτε καὶ ἓν γένοιτο αὐ||τᾶι εἴτε καὶ πλείονα παιδάρια. μάρτυροι· οἱ ἱερεῖς | τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀμύντας, Ταραντῖνος, καὶ οἱ | ἄρχοντες[3] Ἥρυς, Πασίων, Καλλείδας· ἰδιῶται Εὐάγγελος, | Μαντίας Δαμοχάρεος, Φίλων Ἀριστέα, Μελισσί|ων.

1 Cf. 455, 1. 2 Cf. 446[4]. 3 Cf. 448[3]. 455, 7.

460 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 193.

Ἄρχοντος Κλευδάμου τοῦ Μαντία[1] μηνὸς Βυσίου[2], | ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Ἐχέμηλος Ἀριστοτέλεος Δελφὸς τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι σῶμα γυναικεῖον ἃι ὄνομα Ἀφροδι|σία, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν δύο, καὶ τὰν τιμὰν ἔχει, καθὼς ἐπίστευσε Ἀφροδισία τῶι θεῶι τὰν ὠνάν, ἐφ' ὥιτε ἐλευθέραν εἶμεν | καὶ ἀνέφαπτον ἀπὸ πάντων τὸμ πάντα βίον. βεβαιωτῆρες κατὰ τὸν νόμον· Εὐκράτης 5 Ἐπικράτεος, Κλέων Δίωνος, Ἀριστοτέλης ‖ Ἐχεμήλου, Δελφοί. παραμεινάτω δὲ Ἀφροδισία παρὰ Ἐχέμηλον ἄχρι κα ζώῃ Ἐχέμηλος, ποιέουσα τὸ ποτιτασσόμενον πᾶν τὸ δυνατόν· | εἰ δέ τί κα μὴ ποιῇ Ἀφροδισία τῶν ποτιτασσομένων ὑπ' Ἐχεμήλου καθὼς γέγραπται δυνατὰ ἐοῦσα, κριθέντων ἐν ἄνδροις τρίοις | οὕς κα συνέλωνται[3]· ὅτι δέ κα οὗτοι κρίνωντι ὀμόσαντες, κύριον ἔστω. εἰ δέ τί κα πάθῃ Ἐχέμηλος, ἐλευθέρα ἔστω Ἀφροδισία, | κυριεύουσα αὐτοςαυτᾶς καὶ ποιέουσα ὅ κα θέλῃ καὶ ἀποτρέχουσα οἷς κα θέλῃ, καθὼς ἐπίστευσε τῶι θεῶι τὰν ὠνάν. εἰ δέ τίς κα ἅ|πτηται ἐπὶ καταδουλισμῶι Ἀφροδισίας τελευτάσαντος Ἐχεμήλου, βέβαιον παρεχόντων οἱ βεβαιωτῆρες τῶι θεῶι τὰν ὠνὰν 10 κα||τὰ τὸν νόμον· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ παρατυγχάνοντες κύριοι ἐόντων συλέοντες ὡς ἐλευθέραν οὖσαν ἀζάμιοι ἐόντες καὶ ἀνυπόδικοι | πάσας δίκας καὶ ζαμίας. μάρτυρες· τοὶ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀμύντας, Ταραντῖνος· ἰδιῶται Ἀλκῖνος, Ἄθαμβος Ἀθανίωνος, | Καλλείδας Εὐκλείδα, Ξένων Πειθαγόρα, Εὐκλείδας, καὶ τῶν ἀρχόντων Ἀνδρόνικος[4].

---

1 Cleodamus quidam, cuius pater non nominatur, archon fuit 192|1 a. Chr. (n. 198, 54. 58), Cleodamus Polycliti f. 188|7 a. Chr. Tertius hic est Mantiae f. Neque enim hic titulus anno 169|8 a. Chr. antiquior esse potest: Amyntas et Tarantinus (v. 11) una sacerdotes Apollinis fuerunt inde ab anno 170|69 a. Chr., quo anno Laïadam archonta fuisse constat. Ipsi anno 169|8 Cleodami magistratum assignat A. Mommsen. 2 Octavus anni Delphici a solstitio aestivo incipientis mensis, respondens Februario aut Martio Romanorum. 3 Cf. 453, 6 sqq. 4 Cf. 448[3]. Omnes enumerantur Wescher-Foucart 97. 98. 99: Ἀμυνέας Χαριξένου, Ἀνδρόνικος Φρικίδα, Ξένων Βούλωνος.

---

461 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 234.

Ἄρχοντος Ἀθάμβου τοῦ Ἀβρομάχου μηνὸς Ἰλαίου[1], ἐπὶ τοῖς-

δε ἀπέδοτο | Διονύσιος καὶ Πολίτας οἱ Ἀσάνδρου τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι σῶμα ἀν|δρεῖον ὧι ὄνομα Δάμων, τιμᾶς ἀργυρίου μ[ν]ᾶν ἕξ, καθὼς ἐπίστευσε Δάμων | τῶι θεῶι τὰν ὠνάν, ἐφ' ὅτωι
5 ἐλεύθερος εἶμεν καὶ ἀνέφαπτο(ς)[2] ἀπὸ πάντων || τὸμ πάντα χρόνον, ποιέων ὅ κα θέλῃ καὶ ἀποτρέχων οἷς κα θέλῃ. βεβαιωτῆρες | κατὰ τὸν νόμον τᾶς πόλιος· Δρομοκλείδας Ἀγίωνος, Ἀστόξενος Διονυσίου, Δίων | Ἀλέξωνος. εἰ δέ τίς κα ἐφάπτηται Δάμωνος ἐπὶ καταδουλισμῶι, βέβαιον παρε|χόντω τῶι θεῶι τὰν ὠνὰν οἵ τε ἀποδόμενοι Διονύσιος καὶ Πολίτας καὶ οἱ βεβαιω|τῆρες Δρομοκλείδας, Ἀστόξενος, Δίων· εἰ δὲ μὴ παρέ-
10 χοιεν βέβαιον τὰν ὠνὰν τῶι || θεῶι, πράκτιμοι ἐόντω κατὰ τὸν νόμον· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ παρατυχόντες κύριοι ἐόν|τω συλέοντες ὡς ἐλεύθερον ὄντα ἀζάμιοι ὄντες καὶ ἀνυπόδικοι πάσας δίκας καὶ ζαμί|ας. εἰ δὲ χρείαν ἔχοι Διονύσιος, συνιατρευέτω Δάμων μετ' αὐτοῦ ἔτη πέντε λαμβάνων | τὰ ἐν τὰν τροφὰν πάντα καὶ ἐνδυδισκόμενος[3] καὶ στρώματα λαμβάνων. μάρτυρες· ὁ ία|ρεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀμύντας, καὶ τῶν ἀρχόντων Ἀριστίων
15 Ἄγωνος, καὶ ἰδιῶται Σωσικρά||της, Φιλαίτωλος Φαίνιος, Διόδωρος Ἡρακῶνος, Εὐκλείδας, Δρομοκλείδας, Ἀστόξενος, Δίων.

---

1 Cf. 448[2]. 2 Emendavi. ἀνέφαπτον W.-F. 3 Inaudita ceteroquin praesentis forma pro ἐνδυόμενος. Nam de vestitu dici manifestum est. Ceterum apparet ἐνδιδυσκόμενος potius scribendum fuisse, sive prava pronuntiatione vocabulum corruptum sive mero lapicidae errore vocalium sedes permutatae sunt.

---

462 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 213.

Ἄρχοντος ἐν Δελφοῖς Μενεστράτου μηνὸς Ἀμαλίου[1], ἐν δὲ Λοκροῖς ἀγωνοθετέοντος[2] [Εὐ]||θυδάμου Φυσκέος[3] μηνὸς ἕκτου, ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Καλλίξενος Εὐαρχίδα Μυανεὺς[4] τῶι [Ἀ]πόλ-

---

1 Cf. 233[9]. 2 Cf. 458[3]. 3 Cf. 458[6]. 4 Sic in titulis Delphicis nomen constanter scriptum est. Μυονῆς habet Thucydides III, 101, 2. Tertia forma Μυᾶνες, quam Pausanias VI, 19, 4. X, 38, 8 armis ab illo populo Olympiae consecratis inscriptam fuisse narrat, ex male intellecta scriptura antiqua ΜΥΑΝΕΣ (i. e. Μυανῆς) nata videtur; neque aliter iudicandum de Μύονες apud Steph. Byz. Oppidum ipsum a Stephano Μύων, a

λωνι τῶι Πυθίωι σῶμα ἀνδρεῖον ὦι ὄνομα Σῶσος τὸ γένος Γα-
λάτ[α]ν[5], τιμᾶς ἀργυρίου | μνᾶν ἕξ, καθὼς ἐπίστευσε Σῶσος τῶι
5 θεῶι τὰν ὠνάν, ἐφ' ὥ[ιτε ἐλ]εύθερος εἶμεν καὶ ἀνέ||φαπτος ἀπὸ
πάντων τὸμ πάντα βίον, ποιῶν ὅ κα θέλῃ καὶ ἀποτρέχων οἷς
κα θέλῃ. βεβαιωτῆ|ρες κατὰ τὰν συμβολάν· Ἐμμενίδας Δεξι-
κράτεος Δελφός, Πολύκριτος Καλλιξένου Μυα|νεύς. εἰ δέ τις
καταδουλίζοιτο Σῶσον, βέβαιον παρεχόντων ὅ τε ἀποδόμενος
Καλλίξενος καὶ | οἱ βεβαιωτῆρες τῶι θεῶι τὰν ὠνάν· εἰ δέ κα
μὴ παρέχωντι, πράκτιμοι ὄντω κατὰ τὰν συμβολάν. | ὁμοίως
δὲ καὶ οἱ παρατυγχάνοντες κύριοι ὄντω συλέοντες ὡς ἔλεύθερον
10 ὄντα ἀζάμι||οι ὄντες καὶ ἀνυπόδικοι πάσας δίκας καὶ ζαμίας.
κατενεγκάτω δὲ τὸν ἔρανον[6] Σῶσος τὸν | συνᾶξε Ἀμυνέας Χα-
ριξένου τετταρακονταμνα[ῖ]ον[7], τὸ ἥμισσον αὐτοῦ ἐπὶ τὸ Καλλι-
ξένου ὄνο|μα[8], ἄχρι κα ἐξενεγχθῇ ὁ ἔρανος, καὶ οὕτω βέβαιος
ἔστω ἁ ὠνὰ τῶι θεῶι· εἰ δὲ μὴ κατενέγκαι, ἀ|γώγιμος ἔστω
Σῶσος Καλλιξένωι αὐτὸς καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα· εἰ δέ κα τε-
λευτάσῃ Σῶσος ἄτεκνος, | τὰ καταλειφθέντα ὑπάρχοντα Σώσου
πάντα Καλλιξένου ἔστων· εἰ δέ τινι ζώων δόσιν ποέοιτο τῶν
15 || ἰδίων Σῶσος, ἀτελὴς ἁ ὠνὰ ἔστω. τὰ δὲ ἔργα συντελείτω
Σῶσος τὰ Καλλιξένου πάντα, ἄχρι κα ὁ ἔ|ρανος κατενεγχθῇ· εἰ
δέ κα μὴ συντελῇ Σῶσος τὰ ἔργα καθὼς ἐπάνω γέγραπται,
ἀτελὴς ἁ ὠνὰ ἔστω, | εἰ μὴ ἄρρωστος γένοιτο Σῶσος· καὶ
τεχνίταν ἐγδιδαξάτω Σῶσος Καλλιξένῳ, εἴ κα δώῃ Καλλίξενος
τὸ | παιδάριον Σώσῳ. ἁ ὠνὰ παρὰ μὲν Δελφὸν Ἄρχωνα Καλλία,
παρὰ δὲ Λοκρὸν Ἐρύμανδρον Κριτοδάμου | Μυανῆ. μάρτυρες·
ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀμύντας, καὶ τῶν ἀρχόντων Θεόξενος·
20 ἰδιῶται Ἴππων, Ἄρ||χων Καλλία, Μαντίας Δαμοχάρεος, Ἀρ-

Pausania Μυωνία vocatur. Aetolorum praetorem praescriptum habent tituli Wescher-Foucart 323 (194|3 a. Chr.) et 411 (181|0 a. Chr.); hic vero titulus anno 169|8 a. Chr. recentior est, quia quicumque Amynta (v. 19) sacerdote (qui inde ab anno 180|79 a. Chr. sacerdotio functus est) in magistratu fuerunt usque ad illum annum noti sunt. Videmus igitur in Myanenses plane idem cadere, quod 458[6] de Physcensibus probavimus. 5 Inter servos variae originis, quos Delphis et in vicinis civitatibus fuisse tituli manumissionum docent, omnium frequentissimi sunt Galli. Cf. E. Curtius Nachrichten von der Ges. der Wiss. zu Göttingen 1864 p. 178. 6 Cf. 433[2]. 7 Tota summa potius, quam pars ab unoquoque sodali data (cf. 433, 6) hic indicari videtur. 8 Amyneas Charixeni f. pecuniam collegerat, cuius partem acceperat Callixenus Euarchidae f. Sed is servum ea condicione

χέλας Δαμοσθένεος, Ἄρχων Νικοβούλου, Δελφοί· Ἀλεξίμαχος | Δαμοτίμου, Δάμων Θευδώρου, Ἀμφισσεῖς.

manumittit, ut hic dimidiam partem paullatim (ex mercede opificii cf. v. 15) persolvat, cum ipse de sua pecunia alteram redditurus sit.

463 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 82.

Στραταγέοντος τῶν Φωκέων Μενεσθέος τοῦ Κρινολάου Ὑαμπολίου μηνὸς | ὡς μὲν Φωκεῖς ἄγοντι ὀγδόου[1], ἐν Δελφοῖς δὲ ἄρχοντος Θευξένου τοῦ Καλλία[2] | μηνὸς Ἡρακλείου[3], ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Εὐφράνωρ Καλλικρίτου Λιλαιεὺς τῶι | Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι σῶμα γυναικεῖον ἃι ὄνομα Φαλάκρα, τὸ γένος Αἰτωλὰ
5 || ἐκ Καλλιπόλιος, συνεπαι[νε]όντων τοῦ τε υἱοῦ τοῦ Εὐφράνορος Τιμαγγέλου | καὶ τᾶς θυγατρὸς αὐτοῦ Ξενοῦς, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν τεσσάρων, καὶ τὰν τιμὰν | ἔχει πᾶσαν, καθὼς ἐπίστευσε Φαλάκρα τῶι θεῶι τὰν ὠνάν, ἐφ' ὥιτε | ἐλευθέραν εἶμεν καὶ ἀνέφαπτον ἀπὸ πάντων τὸμ πάντα βίον, ἀποτρέχου|σαν οἷς κα θέληι. βεβαιωτῆρες κατὰ τὸν νόμον· Δίων Ἀριστοβούλου
10 Δελ||φός, Ἀρισ.....ης Νικέα Λιλαιεύς. παραμεινάτω δὲ Φαλάκρα | παρὰ Εὐφράνορα [ἄχρι] κα ζῇ Εὐφράνωρ, ποιέουσα τὸ ποτιτασσόμενον | πᾶν τὸ δυνατόν. εἰ δέ τί [κα π]άθοι Εὐφράνωρ πρὸ τοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Τιμάγγελον | γυναῖκα λαβεῖν, παραμεινάτω Φαλάκρα Τιμαγγέλωι ἄχρι οὗ κα γυναῖκα λάβῃ, | ποιέουσα τὸ ποτιτασσόμενον πᾶν τὸ δυνατόν. εἰ δὲ μὴ παρα-
15 μείναι Φαλάκρα || καθὼς γέγραπται, ἄκυρος ἔστω ἁ ὠνά. μάρτυρες· ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος | Ταραντῖνος, καὶ οἱ ἄρχοντες Φιλοκράτης, Πολέμαρχος, Ἄρχων[4], καὶ ἰδιῶται Ἀριστό|μαχος

1 Annum Phocensium ab aequinoctio auctumnali incipere, ut primus eorum mensis respondeat quarto Delphorum (Heraeo) cum ex hoc ipso tum ex multis aliis titulis apparet. Cf. E. Curtius Nachr. v. d. Ges. d. Wissensch. zu Göttingen 1864 p. 176. 2 Theoxeno archonte quibus hospitium publicum decretum est, n. 198, 37 sqq. medii interponuntur proxenis Pithagorae anno (194|3 a. Chr.) creatis, neque quin idem archon atque hic significetur, senatorum nomina (not. 4) dubitari sinunt. At ex Tarantini sacerdotis nomine (v. 16), quem 170|69 a. Chr. demum sacerdotium iniisse constat (cf. 460[1]), in proxenorum catalogo temporum ordinem graviter turbatum esse apparet. 3 Cf. 233[17]. 4 Cf. 198, 37: ἄρχοντος Θεοξένου,

Ὀλυμπογένεος, Δάμων Δεξώνδα, Δρομοκλείδας Ἀγίωνος, Ἵππων Ἀθανί|ωνος, Μένης Πεισιστράτου Δελφοί, Στρατόλαος, Κλέων Ξενοκράτε|ος, Νίκαρχος Πετραίου, Ζωΐλος Ἡροΐδα, Κλάδων Ξενοκράτεος Λιλαιεῖς.

βουλευόντων τὰν δευτέραν ἑξάμηνον (cuius est Heracleus mensis) Φιλοκράτεος, Πολεμάρχου, Ἄρχωνος.

464 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 221.

Ἄρχοντος Ἄρχωνος μηνὸς Ἀμαλίου[1], ἀπέδοτο | Ἀντιχάρης Ἀζαράτου τῶι Ἀπόλλωνι τῶι | Πυθίωι σῶμα ἀνδρεῖον ὦι ὄνομα
5 Ἀγάθων, τὸ | γένος Γαλάταν[2], τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν τρι||ῶν, καὶ τὰν τιμὰν ἔχει, καθὼς ἐπίστευσε | Ἀγάθων τῶι θεῶι τὰν ὠνάν, ἐφ' ὥιτε ἐλεύ|θερος εἶμεν καὶ ἀνέφαπτος τὸμ πάν|τα χρόνον, ποιέων ὅ κα θέλῃ καὶ ἀποτρέ|χων οἷς κα θέλῃ. βε-
10 βαιωτὴρ κατὰ τὸν || νόμον τᾶς πόλιος· Δαμένης Ὀρέστα. | εἰ δέ τίς κα ἐνάπτηται Ἀγάθωνος ἐπὶ | καταδουλισμῶι, βέβαιομ παρεχόντω | τῶι θεῶι τὰν ὠνὰν ὅ τε ἀποδόμε|νος Ἀντιχάρης καὶ
15 ὁ βεβαιωτὴρ Δα||μένης κατὰ τὸν νόμον. ὁμοίως δὲ | καὶ οἱ παρατυγχάνοντες κύριοι ἐ|όντω συλέοντες Ἀγάθωνα ὡς ἐλεύ|θερον ὄντα ἀζάμιοι ὄντες καὶ ἀνυ|πόδικοι πάσας δίκας καὶ ζα-
20 μίας. μάρ||τυρες· οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος | Ἀμύντας, Ταραντῖνος, καὶ οἱ ἄρ|χοντες Σώτιμος, Χαρίξενος, | Νικόμαχος, καὶ
25 ἰδιῶται Ἄθαμ|βος, Εὐκλείδας, Δρομοκλείδας, || Παρμενίων, Φίλων, Νεύστρα|τος, Μένης.

1 Cf. 233[9]. 2 Cf. 462[5].

465 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 53.

Στραταγέοντος τῶν Φωκέων Καλλικράτεος [Ἐ]λατέος μηνὸς ἕκτου[1], ἐν δὲ Δελφοῖς ἄρχοντος Ἄρχωνος τοῦ Καλ|λία μηνὸς

1 Cf. 463[1].

Θεοξενίου[2], ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Ἐπιχαρίδας Εὐδάμου Λιλαιεύς, συνευδοκεούσας καὶ τᾶς ματρὸς αὐτοῦ | Ἀριστοκρατείας, τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι σῶμα γυναικεῖον ἃι ὄνομα Ἀσία τὸ γένος Σύραν, τιμᾶς ἀργυ|ρίου μνᾶν τριῶν καὶ ἡμιμναίου, καθὼς
5 ἐπίστευσε Ἀσία τῶι θεῶι τὰν ὠνάν, ἐφ' ὥιτε ἐλευθέραν || εἶμεν οἰκέουσαν ἐν Λιλαίαι καὶ ἀνέφαπτον ἀπὸ πάντων τὸμ πάντα βίον ποιοῦσαν ὅ κα | θέλῃ. βεβαιωτῆρες κατὰ τὰν συμβολάν· Διόδωρος Ἡρακῶνος, Τιμοκλῆς Θρασέα Δελφοί. εἰ δέ τις | ἅπτοιτο Ἀσίας ἐπὶ καταδουλισμῶι, βέβαιον παρεχόντω τῶι θεῶι τὰν ὠνὰν ὅ τε ἀποδόμενος Ἐπι|χαρίδας καὶ οἱ βεβαιωτῆρες Διόδωρος καὶ Τιμοκλῆς· εἰ δέ κα μὴ παρέχωντι τὰν ὠνὰν βέβαιον τῶι θεῶι, | πράκτιμοι ἐόντω κατὰ τὰν συμβολὰν καὶ κα-[τὰ] τοὺς νόμους, καὶ ὁμοίως κύριοι ἐόντω συλέοντες οἱ παρα-
10 ||τυγχάνοντες Ἀσίαν ὡς ἐλευθέραν οὖσαν ἀζάμιοι ὄντες καὶ ἀνυπόδικοι πάσας δίκας καὶ ζαμίας. μὴ οἰκησάτω δὲ Ἀσία ἔξω | Λιλαίας μηδὲ πολιτευσάτω ἄνευ τᾶς Ἐπιχαρίδα γνώμας· εἰ δὲ οἰκήσαι ἢ πολιτεύσαιτο, ἄκυρος αὐτᾶς | ἔστω ἁ ὠνὰ καὶ ἀτελής[3]· ὡςαύτως δὲ μηδὲ ἀπαλλοτριωσάτω Ἀσία, εἴ τί κα ἐπεργάζηται, ἀπὸ Ἐπιχα|ρίδα ἢ τῶν ἐπινόμων[4] αὐτοῦ κατὰ μηδένα τρόπον· εἰ δὲ ἀπαλλοτριωοίη[5] καθ' ὁποῖον τρόπον, ἄκυ|ρος αὐτᾶς ἁ ὠνὰ ἔστω, καθὼς κα(ὶ)[6] ἐπάνω γέγραπται.
15 ἐπεὶ δέ κα τελευτάσῃ Ἀσία, τὰ ὑπάρχον||τα αὐτᾶς πάντα ἔστων Ἐπιχαρίδα ἢ τῶν ἐπινόμων αὐτοῦ. μάρτυρες· οἱ ἄρχοντες Κλέων | Δαμοσθένεος, Νίκαρχος Ἐράτωνος, Ἀγίων Ἐχεφύλου· ἰδιῶται Μαντίας Δαμοχάρεος, Ἀρχέλαος | Πυθοφάνεος, Μαντίας Φιλαιτώλου, Δέξιππος Νικαίου Δελφοί, Καφίσων Εὐκλείδα, | Στράτων Εὐάρχου Λιλαιεύς. ἁ ὠνὰ παρὰ μὲν Φωκῆ Καφίσωνα Εὐκλείδα | Λιλαιῆ, παρὰ δὲ Δελφὸν Μαντία(ν)[7] Δαμοχάρεος.

---

2 Cf. 456[1]. 3 Cf. 454[4]. 4 I. e. κληρονόμων, usu haud raro in his titulis. 5 Cf. 294[9]. 6 Emendavi. κα W.-F. 7 Emendavi. Μαντία W.-F.

---

466 Delphis. Edd. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 52.

Ἄρχοντος Ἀμφιστράτου[1] μηνὸς Ἡρακλείου[2], ἐπὶ τοῖςδε ἀπέ-

δοντο [Κ]αλλίστρατος Μαντία, Θαύμιον Κλέωνος, συνεπαι|νέοντος τοῦ υἱοῦ Εὐκλέος, τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι σῶμα γυναικεῖον ἅι ὄνομα Ἀφροδισία τὸ γένος Σύραν, τιμᾶς | ἀργυρίου μνᾶν τριῶν. βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν νόμον· Ἀστύοχος Γνωσίλα. παραμεινάτω δὲ Ἀφροδισία παρὰ Καλλίστρατον | καὶ Θαύμιον ἄχρι οὗ κα ζώωντι, ποέουσα τὸ ποτιτασσόμενον πᾶν τὸ δυνα-
5 τὸν ἀνεγκλήτως. εἰ δέ τί κα πάθωντι Καλλίστρατος || καὶ Θαύμιον, ἀποδότω Ἀφροδισία Εὐκλεῖ ἀργυρίου μνᾶν καὶ ἐλευθέρα ἔστω, καθὼς ἐπίστευσε Ἀφροδισία τῶι θεῶι | τὰν ὠνάν, ἐφ' ᾧτε ἐλευθέρα εἶμεν καὶ ἀνέφαπτος ἀπὸ πάντων. εἰ δὲ πρότερον θέλοι Ἀφροδισία ἀπολύεσθαι ἀπὸ Καλλιστράτου | καὶ Θαυμίου ζωόντων, ἀντιπρ[άσ]θω Ἀφροδισία Καλλιστράτωι καὶ Θαυμίωι σῶμα γυναικεῖον τὰν αὐτὰν ἁλικίαν | ἔχον· εἰ δ[ὲ] μὴ ποέοι Ἀφροδισία τ[ὸ ποτ]ιτασσόμενον δυνατὰ ἐοῦσα ἢ μὴ παραμένοι, ἐξουσίαν ἐχόντω Θαύμιον καὶ | Καλλίστρατος κολάζειν ὧι κα θέλωντι τρόπωι. ἐπεὶ δέ κα τελευτάσωντι Καλλίστρατος καὶ
10 Θαύμιον καὶ ἀποδώῃ || Ἀφροδισία Εὐκλεῖ τὰμ μνᾶν ἢ πρότερον ἀντιπριάηται τὸ σῶμα, καὶ ἅπτηταί τις Ἀφροδισίας ἐπὶ καταδουλισμῶι, βέ|βαιον παρεχόντω τῶι θεῶι τὰν ὠνὰν οἵ τε ἀποδόμενοι ἢ οἱ ἐπίνομοι καὶ ὁ βεβαιωτὴρ Ἀστύοχος, καὶ ὁμοίως κύριος | ἔστω ὁ παρατυχὼν συλέων Ἀφροδισίαν ὡς ἐλευθέραν οὖσαν ἀζάμιος ὢν καὶ ἀνυπόδικος πάσας δίκας καὶ ζαμίας. | μάρτυρες· ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀμύντας, καὶ τῶν ἀρχόντων Τελέσαρχος· ἰδιῶται Βούλων, Μαντίας Δαμο|χάρεος, Ἀμεινίας.

1 Aliquo ex proximis post 159 a. Chr. annis. Cf. 233[1]. 2 Cf. 233[17].

467 Delphis. Ed. Wescher-Foucart Inscriptions de Delphes 425.

Ἄρχοντος Ξενοκρίτου[1] μηνὸς Ποιτροπί|ου τοῦ δευτέρου[2], βουλευόντων τὰν | πρώταν ἑξάμηνον Σω|σιπάτρου τοῦ Αἰακίδα, Σω-

1 Etsi accuratius huius archontis annum definiri non licet, tamen certum est hunc titulum omnium huius generis quos exhibemus recentissimum non ante 140 a. Chr. incisum esse (Cf. not. 5). 2 Mensis intercalaris, Delphis ut Athenis inter duo semestria insertus post ipsam brumam (Cf. 446[4]).

5 ξένου τοῦ ‖ Ἐχεφύλου, γραμματεύοντος δὲ Γενναίου | τοῦ Ἡρα-
κῶνος, ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Ἀριστίων | [Ἀναξ]ανδρίδα τῶι Ἀπόλλωνι
τῶι Πυθίωι σῶμα γυναικεῖον ἄι | ὄνομα Ἴλαρον, τὸ γένος ἐν-
δογενῆ, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν πέν|τε, καὶ τὰν τιμὰν ἔχει πᾶσαν,
10 καθὼς ἐπίστευσε Ἴλαρον τῶι θε‖ῶι τὰν ὠνάν, ἐφ' ὥιτε ἐλευ-
θέρα εἶμεν καὶ ἀνέφαπτος ἀπὸ πάν|των τὸν πάντα βίον, ποιέουσα
ὅ κα θέληι καὶ ἀποτρέχουσα | οἷς κα θέληι. βεβαιωτῆρες[3]
κατὰ τὸν νόμον τᾶς πόλιος· Βαβύλος | Α[ξ]ακί[δα. εἰ δέ τις
ἅπτοιτο ἐπὶ καταδουλισμῶι Ἰλάρου, βέβαι|ον παρεχόντων τῶι
15 θεῶι τὰν ὠνὰν ὅ τε ἀποδόμενος Ἀρι‖στίων καὶ ὁ βεβαιωτὴρ
Βαβύλος· εἰ δὲ μὴ παρέχοιν βέβαιον | τῶι θεῶι τὰν ὠνάν,
πράκτιμοι ἐόντων κατὰ τὸν νόμον | τᾶς πόλιος· ὁμοίως δὲ καὶ
οἱ παρατυγχάνοντες κύριοι ἐόν|των συλέοντες Ἴλαρον ὡς ἐλευ-
θέραν ἐοῦσαν, ἀζάμ|ιοι ἐόντες οἱ συλέοντες καὶ ἀνυπόδικοι
20 πάσας [δί]κας ‖ καὶ ζαμίας. εἰ δέ τι γένοιτο ἐξ Ἰλάρου ἔκ|γο-
νον, ἐπίνομον[4] ἔστω ὧν κα ἐπικτήσηται | Ἴλαρον. εἰ δὲ ἀν-
θρώπινόν τι γένοιτο [περὶ] | Ἴλαρον ἀγενῆ οὖσαν, [ἅ κα] ἐπικτή-
25 ση|ται Ἴλαρον, Ἀριστίωνος ἔστω. μάρτυρ[οι·] ‖ ὁ ἱερεὺς τοῦ
Ἀπόλλωνος Ἄρχων[5] καὶ οἱ | ἄρχοντες Σωσίπατρος, Σώξενος, |
Γενναῖος, καὶ ὁ νεωκόρος Μένης, | καὶ ἰδιῶται [Λ]αϊάδας, Βα-
30 βύλος Ἀνδρο|μένεος, Ἀναξανδρίδας, Πάτρων ‖ Ἰατάδα, ...ος
[Ἀρισ]τομάχου, Τι[μόκριτος].

---

3 Manifesto errore pluralis pro singulari incisus. 4 Cf. 465[4]. 5 Anno 170|69 a. Chr. Tarantinus sacerdotium iniit; hunc una cum Amynta sacerdotem habent annorum duodecim tituli, ut Tarantini extremum priorem quam 159|8 a. Chr. non esse intellegatur. Sequuntur quattuor anni, quibus Amyntas cum Andronico sacerdos fuit, quorum postremus utique a. 154|3 prior non est; accedit annus unus, quo Amyntas solus sacerdos commemoratur (Wescher-Foucart 57. 215), ut certe usque ad 153|2 eum inter vivos fuisse constet. Tum Andronicus cum Praxia decem annos in munere fuit, quibus accedit undecimus, quo solum Andronici nomen servatum est. Sic usque ad 142|1 a. Chr. pervenimus. Post illos demum Archo, primo paucis annis cum Dromoclide, deinde per longius temporis spatium cum Athambo sacerdos fuit. A. Mommsen Philol. XXIV p. 8. Ut igitur largiamur, quod minime probabile est, ne unius quidem ex eorum annorum archontibus qui inter 170 a. Chr. et Archonis initium fuerint memoriam intercidisse, tamen non ante 141|0 a. Chr. eum sacerdotium suscepisse statuendum est.

---

468 Lapis a tribus partibus inscriptus (in fronte hic titu-

lus, in latere dextro n. 469, in parte postica exiguae relliquiae inscriptionis), inventus Iulide (*Τζία*), exstat Athenis in museo publico. Edd. Pittakis Eph. 3527. Multo plenius et accuratius Koehler Mittheilungen des arch. Instituts in Athen I (1876) p. 139 sqq. (Roehl I. G. A. 395 *a*).

Οἵδε νό[μ]οι περὶ τῶγ κατ[α]φθι[μέ]νω[ν[1]· κατὰ | τά]δε θά[πτ]εν τὸν θανόντα[2]· ἐν | ἐμ[ατ]ίο[ις τρ|ι]σὶ[3] λευκοῖς, στρώματι καὶ ἐν-
5 δύματι [καὶ | ἐ]πιβλέματι — ἐξῆναι δὲ καὶ ἐν ἐλ[ά]σ[σ]οσ[ι — μ|ὲ] πλέονος ἀξίοις τοῖς τρισὶ ἑκ[ατὸ]ν δ[ρα|χ]μέων. ἐχφέρεν δὲ ἐγ κλίνηι σφ[ε]νό||[ποδι[4] κ]||αὶ μὲ καλύπτεν[5], τὰ δ' ὁλ[ο]σχερ[έα] τοῖ|ς ἐματ]||ίοις. φέρεν δὲ οἶνον ἐπὶ τὸ σῆ[μ]α [μ]ὲ [πλέον] | τριῶν χῶν
10 καὶ ἔλαιον μὲ πλ[έ]ο[ν] ἑ[ν]ό[ς, τὰ δὲ || ἀγ]γεῖα ἀποφέρεσθαι. τὸν θανό[ν]τα [δὲ φέρεν | κ]ατακεκαλυμμένον[6] σιωπῆι μέ[χ]ρι [ἐπὶ τὸ | σ]ῆμα. προσφαγίωι [χ]ρῆσθ[αι κ]ατὰ [τ]ὰ π[άτρι|α[7]· τ]ῆγ κλί-νην ἀπὸ το[ῦ] σ[ήμ]α[τ]ο[ς κ]αὶ τ[ὰ] σ[τρώ|μ]ατα ἐςφέρεν ἐνδόσε.
15 τῆι δὲ ὑστεραί[ηι δ||α]ρραίνεν τὴν οἰκίην [ἐ]λεύ[θ]ερον θαλ[άσση|ι[8]

Litterae volgares Ionicae στοιχηδόν dispositae summa diligentia, nisi quod v. 15 ΑΙΝ duarum modo litterarum spatium tenent. Versus 17 in rasura rescriptus multo arctiorem litterarum collocationem habet. De memorabili vocalem *e* productam significandi ratione, ex qua H scribitur ubi Ionicae vocali alpha reliquarum dialectorum respondet, E ubi eta in omnibus dialectis constanter servatur, disputavi Hermae XV p. 225 sqq. Ceterum tam multae litterae ex parte evanidae sunt, ut non putaverim singillatim indicandum esse ubi ΛΕΟ pro ΑΕΘ exstaret. 1 Non nova lex rogatur, sed quae iam pridem fuerat lapidi inscribitur et publice proponitur. Aliter enim similem formulam atque est 469, 1 sqq. sine dubio etiam hic haberemus. K. 2 Incipit lex ab exsequiis; quae antea fieri solebat πρόθεσις, de ea quia intra domum fiebat, publica civitatis lege omnino non cautum fuisse coniecit K. 3 Cf. Plut. Sol. 21 ἐναγίζειν δὲ βοῦν οὐκ εἴασεν (ὁ Σόλων), οὐδὲ συντιθέναι πλέον ἱματίων τριῶν. K. 4 Feretrum pedibus cuneiformibus (cf. σφηνοπώγων). 5 Interdicitur ne feretrum ipsum operiatur veste stragula; immo una cum corpore defuncti tribus illis vestibus tegendum est. K. 6 Eadem de causa hoc fieri, propter quam Solonis lex iussisset ante solis ortum mortuos efferri (Dem. XLIII, 62: ἐκφέρειν δὲ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ ᾗ ἂν προθῶνται, πρὶν ἥλιον ἐξέχειν), nempe ne solis lux aspectu mortui inquinaretur, monuit K. 7 Athenienses Solonis lege in funeribus bovem immolare vetabantur (cf. not. 2). Fortasse ea ipsa de causa, quia alibi talibus sacrificiis interdictum erat, definite in lege Iulietarum scriptum est ut ea ex more maiorum fierent. K. 8 Supplevit Roehl. Aqua marina in lustrationibus usos esse veteres multis testimoniis comprobatur. Koehler θαλ[λοῖ[σ]κ, de lauri ramis interpretatus (cf. Theocriti locum not. 9

πρῶτον, ἔπειτα [ἁλ]υ[κ]ωτ[ῶι] ὅ[ξε]ι[9], τρ[λοῦ στ|ά]ντα· ἐπὴν δὲ διαρανθῆι, καθαρὴν ἔναι τὴν οἰκίην, καὶ θύη θύεν ἐφ[ίστια]. | τᾶς γυναῖκας τὰς [ἐ]ούσ[α]ς [ἐ]πὶ τὸ κῆδ[ος | ἀ]πιέναι προτέρας τῶν
20 . . ἀνδρῶν[10] ἀπὸ [τοῦ || σ]ήματος. ἐπὶ τῶι θανόντι τριηκόσ[τια μὲ | π]οιεῖν[11]. μὲ ὑποτιθέναι κύλικα ὑπὸ τ[ὴγ κλί[ν]ην, μεδὲ τὸ ὕδωρ ἐκχεῖν, μεδὲ τὰ καλλύ[σμα]||τα φέρεν ἐπὶ τὸ σῆμα[12]. ὅπου ἂν [θ]άνηι, ἐ[πὴν ἐ]||ξενεχθεῖι, μὲ ἰέναι γυναῖκας π[ρὸ]ς τ[ὴν
25 οἰ]||κίην ἄλλας ἢ τὰς μιαινομένας[13]· [μ]ια[ίνεσθ|α]ι δὲ μητέρα καὶ γυναῖκα καὶ ἀδε[λφεὰς κ|α]ὶ [θ]υγατέρας, πρ[ὸ]ς δὲ ταύτ[α]ις μὲ [πλέον π|έ]ντε γυναικῶν, παῖδας δὲ[14] [δύο, θ]υγ[ατέρας | ἀ]νεψιῶν[15],
30 ἄλλον δὲ μ[ε]δ[έν]α. [τ]οὺς [μ]ια[ινομέ||νους][16] λουσαμένο[υς] π[ερὶ

---

allatum). 9 Supplevit Roehl. Aqua sale permixta in lustrationibus commemoratur a Theocrito (XXIV, 95 sqq.: καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ πρᾶτον, ἔπειτα δ' ἅλεσσι μεμιγμένον, ὡς νενόμισται, θαλλῷ ἐπιρραίνετν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ) et alibi; [α]ἴθοπι [ο]ἴνῳ καὶ πολιῷ [πε]λάγει Kaibel Epigr. Gr. 1034, 28, 29. R. 10 [ἀν]ἀνδρων Roehl dubitans ipse. Videntur duae litterae errore repetitae et ab ipso lapicida rursus deletae esse. Cf. Dem. XLIII, 62: βαδίζειν δὲ τοὺς ἄνδρας πρόσθεν, ὅταν ἐκφέρωνται, τὰς δὲ γυναῖκας ὄπισθεν. K. 11 Cf. Schoemann ad Isaeum p. 219, qui demonstravit, Athenis sacra facta tertio (τρίτα), nono (ἔνατα), trigesimo (τριακάς, τριακάδες) die post funus (non post mortem). Iulide haec fieri vetantur, illa duo sine dubio ibi non minus fiebant quam Athenis. K. 12 Ad superstitiosas quasdam caerimonias ceteroquin ignotas haec spectare probabiliter coniecit Koehler. De προθέσει certe propter feretri mentionem non opus esse intellegere, quia id post sepulturam domum relatum esse demonstraret v. 13. Adde quod haec si ad πρόθεσιν pertinerent, alienissimo loco inserta essent. καλλύσματα vocabulo Hesychius utitur in interpretanda voce σάρματα (purgamenta). K. 13 Cf. Dem. XLIII, 62: μηδ' εἰς τὰ τοῦ ἀποθανόντος εἰσιέναι, ὅταν ἐξενεχθῇ ὁ νέκυς, γυναῖκα μηδεμίαν πλὴν ὅσαι ἐντὸς ἀνεψιαδῶν εἰσιν. 14 ΛΣ Koehler qui tamen ipse iudicat, primam litteram videri Δ fuisse, quam Pittakis quoque exhibet. 15 Supplevi. Roehlius παῖδας δὲ [οἳ ἂν] ὑπ[άρχωσι | ἀ]νεψιῶν. At hic de liberis utriusque sexus non dici conexus sententiarum probat. Koehlerus, etsi non supplevit, tamen indicavit, sibi hic eundem atque in lege Solonis terminum (ἐντὸς ἀνεψιαδῶν cf. not. 13) constitutum fuisse videri. Sed huic sententiae repugnant verba πρὸς δὲ ταύταις μὴ πλέον πέντε γυναικῶν, quae manifesto indicant praeter matrem, uxorem, sorores, filias ex proximis cognationis gradibus certum modo eumque exiguum mulierum numerum admitti. Si recte supplevi, quinque mulieres et duae puellae sunt electae ex numero cognatarum usque ad eundem gradum, intra quem Athenis omnibus cognatis adesse licebat. Sane paullo neglegentius dictum est θυγατέρας ἀνεψιῶν, cum deberet μέχρι ἀνεψιῶν θυγατέρων. 16 I. e. mulieres de quibus v. 25—29 dicitur, et viros omnes agnatos. Hic igitur masculino genere recte utitur de

πάντα τὸν χρῶτα | ὕδατ]ος [χ]ύσι κα[θαρ]οὺς ἔναι[17] ε.....
... | .....η.νυ.... τ.... | ..... τ-------

utroque sexu, cum antea v. 29 ἄλλον δὲ μηδὲνα (neminem praeterea) levi inconcinnitate dictum sit de mulieribus. 17 Schol. Arist. Nub. 838: ἔθος ἦν μετὰ τὸ ἐκκομισθῆναι τὸ σῶμα καθαρμοῦ χάριν ἀπολούεσθαι τοὺς οἰκείους τοῦ τεθνεῶτος. Cf. etiam 379, 4. 5.

469 De lapide cf. ad n. 468. Edd. Pittakis Eph. 3528. Koehler Mitth. des archaeol. Inst. in Athen I (1876) p. 149 (Roehl I. G. A. 395*b*).

5 [Ἔδο]ξεν τῆι | [β]ουλῆι καὶ | [τῶ]ι δήμωι· | [τῆ]ι τρίτηι ‖ [ἐπ]ὶ τοῖς
10 ἐνί|[αυ]σ[ί]οις[1] κα|[θ]αροὺς εἶ|[ν]αι τοὺς ποι[οῦ]ντας[2], ἐς ἱ[ε]ρὸν δὲ
μὴ ἰ|[έ]ναι, καὶ τὴν | [ο]ἰ[κ]ίαν καθα|[ρὰν εἶναι μ(έ)|[χρι][3] ἂν ἐκ
15 τοῦ ‖ [σ]ήμα[τ]ος ἕλ[θ]ωσιν[4].

Litterae Ionicae volgares accurate στοιχηδόν dispositae. Et scribendi ratio et dialectus Attica, cuius unum exstat certum testimonium οἰκίαν v. 12 (cf. not. 3), haec haud exiguo temporis intervallo post n. 468 incisa arguunt. 1 Sacra quae quotannis obitus aut sepulturae die repetuntur. K. 2 Sc. τὰ ἐνιαύσια, ut 468, 20 est τριηκόστια ποιεῖν, Isae. II, 37 τὰ τρίτα καὶ τὰ ἕνατα ἐποίησα. K. 3 Sic Koehler, quem secutus sum quia unum certe Atticae, nullum Ionicae dialecti vestigium exstat, neque Pittaki, qui sane HNEINAI habet, tantum fidei tribuendum est, ut [καθαρ]ὴν scribamus cum Roehlio. 4 MI. Supplere conatus sum: μι[αρί]αν ἐκ τοῦ | [σ]ήμα[τ]ος ἕλευ -- R. Utrumque supplementum obscuritate laborare confitendum est. 5 EAEY Pitt. Sed neque Koehlerus quidquam dispexit praeter ΕΛ, neque omnino duabus litteris in fine versus locus est. Ceterum v. 16 totius tituli postremum fuisse videri adnotat Koehler.

470 Lapis inventus non longe a Pergamo eodem loco atque n. 114. Ed. Fellows Itin. As. min. p. 31 sqq. (Boeckh C. I. G. 3562).

[Ἀγ]αθῆι τύχηι, [οἰκ]ονομοῦντος[1] | Δημητρίου, μηνὸς Θαργηλιῶ-

Litterae ΘΞΠΣ. 1 Retinui supplementum editoris Angli. Boeckhius [γυναικ]ονομοῦντος. Sed in titulo praeterea diligentissime exscripto tantopere erratum esse ut credam, Boeckhii rationes non sufficiunt. Quod enim

νος | δευτέραι, Ἀλέξων Δάμωνος εἶ|πεν· νόμον εἶναι Γαμβρειώ-
5 ταις || τὰς πενθούσας ἔχειν φαιὰν ἐσθ[ῆ]||τα μὴ κατ⟨τ⟩ερρυπωμένην·
χρῆσθαι | δὲ καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας | τοὺς πενθοῦν-
10 τας ἐσθῆτι φαιᾶι, | ἐὰμ μὴ βούλωνται λευκῆι[2]. ἐπιτε||λεῖν δὲ
τὰ νόμιμα τοῖς ἀποιχομέ|νοις ἔσχατον ἐν τρισὶ μησίν, τῶι δ[ὲ] |
τετάρτωι λύειν τὰ πένθη τοὺς ἄν|δρας, τὰς δὲ γυναῖκας τῶι
15 πέμπτωι[3], | καὶ ἐξανίστασθαι ἐκ τῆς κηδείας || καὶ ἐκπορεύεσθαι
τὰς γυναῖκας ἤ[δη][4] | τὰς ἐξόδους τὰς ἐν τῶι νόμωι γε|γραμμέ-
νας[5] ἐπάναγκον· τὸν δὲ γυ|ναικονόμον τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου αἱ|-
20 ρούμενον τοῖς ἁγνισμοῖς τοῖς πρὸ || τῶν Θεσμοφορίων ἐπεύχεσθαι
τοῖς ἐμ|μένουσιν καὶ ταῖς πειθομέναις τῶι|δε τῶι νόμωι εὖ εἶναι
καὶ τῶν ὑπαρχόν|των ἀγαθῶν ὄνησιν, τοῖς δὲ μὴ πειθο|μένοις
25 μηδὲ ταῖς ἐμμενούσαις[6] τἀ||ναντία· καὶ μὴ ὅσιον αὐταῖς εἶναι,
ὡ(ς)[7] | ἀσεβούσαις, θύειν μηθενὶ θεῶν ἐπὶ δέ|κα ἔτη. τὸν δὲ
μετὰ Δημήτριον | στεφανηφόρον ταμίαν[8] αἱρεθέντα | ἀναγράψαι
30 τόνδε τὸν νόμον εἰς δύο || στήλας καὶ ἀναθεῖναι τὴμ μὲν | μίαν
πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ Θεσμοφο|ρίου, τὴν δὲ πρὸ τοῦ νεὼ τῆς Ἀρ-

---

oeconomos civitatium notos quidem dicit, sed non inveniri nisi in titulis recentioris aetatis, hunc ipsum titulum, si modo litterarum formae recte expressae sunt, satis recentem esse apparet. Quod vero praescriptum dicit gynaeconomi nomen, quia ad huius negotia argumentum tituli spectet (v. 18), mori sollemni repugnat. Huic plebiscito ut omnibus aliis temporis definitio praemittitur, neque magistratus nomen, quod annum civilem indicat, aliam vim habet quam mensis nomen et diei numerus. Eundem annum autem pro decretorum argumento variis nominibus indicare summae dementiae esset, quia sic temporum ordo quasi data opera turbaretur. Quare non dubito quin v. 27 μετὰ Δημήτριον στεφανηφόρον idem homo idemque magistratus indicetur, etsi mira est in honoris vocabulo inconstantia. 2 In universum quidem apud Graecos luctus indicabatur vestibus nigris aut leucophaeis. Sed de albarum vestium usu qui hic tangitur, cf. Plut. quaest. Rom. 26 p. 270 F: ἐν δὲ Ἄργει λευκὰ φοροῦσιν ἐν τοῖς πένθεσιν, ὡς Σωκράτης φησίν, ὑδατόκλυστα. Hermann-Blümner Gr. Privatalterth. p. 369. 3 Alibi multo etiam brevius erat tempus luctus, Lacedaemone duodecim dierum, Athenis et Argis unius mensis (Hermann-Blümner p. 373 not. 2). 4) Supplevi. H lapis, in quo sane reliqui omnes versus a dextra integri sunt. (ἐπὶ) emendavit Boeckh, sed non putaverim ἐκπορεύεσθαι ἐπὶ ἔξοδον Graecum esse. 5 De pompis aliisque caerimoniis Thesmophoriorum aliarumque eiusmodi feriarum haec intellegenda esse monuit B. 6 I. e. καὶ ταῖς μὴ ἐμμενούσαις. Traiectiones negationis similes perfrequentes sunt in litteris Graecis, sed usus coniunctionis μηδέ in hac re sane mirus ac singularis. 7 ΩΕ 8 Cave coniungas στεφανηφόρον ταμίαν; immo in-

τέ|μιδος τῆς Λοχίας· ἀνενεικάτω | δὲ ὁ ταμίας τὸ ἀνάλωμα τὸ
35 γε|νόμενον εἰς ταστήλας τῶι | πρώτωι λογιστηρίωι[9].

---

tellegendum est τὸν ταμίαν τὸν αἱρεθέντα μετὰ Δημήτριον στεφανηφόρον. 9 I. e. proximo consessu logistarum. B.

Addenda et Corrigenda.

P. 3 n. 1. Edidit H. Roehl, Inscriptiones Graecae antiquissimae 70.

P. 10 n. 4. Ed. Roehl I. G. A. Add. p. 169 n. 3*a*, qui porticum cum hoc titulo iam sexto a. Chr. saeculo, Pisistratidarum fere aetate, exstructam ex litteratura collegit.

P. 11 n. 5. Edd. Roehl I. G. A. 500. F. Ruehl Philol. XLI (1882) p. 54 sqq., ex quibus hic ectypo chartaceo a Müllero Strübingio accepto et apographo G. Hirschfeldii minusculis litteris confecto, ille apographo suo et ectypo usus est, neutri vero alterius editione uti licuit. Utriusque exemplaris a meo discrepantiae potiores hae sunt: Vs. 1 fin. ΣΕΒΘΛ ΥΣΑι Ruehl, cum Roehl, ut Newton, ex his nihil nisi Λ exhibeat. v. 6 fin Κ/ Ruehl, Κ/// Roehl. v. 7 ΘΘΕΙΚΥΙΛΩΝΕ Ruehl. ΘΘΕΚΥΙΛΩΝΕ Roehl. v. 10 init. ΑΤΘΙΣ Ruehl, .ΤΟΙΣ Roehl. v. 15 ante lacunam ΚΑΙ uterque. v. 19 post lacunam ΥΘΜΩΙΔΕ Ruehl ΝΟΜΩΙΔΕ Roehl. v. 45 post ἐπικαλεῖν Ν Ruehl (Μ Newton). Kirchhoff et Roehl illic nihil amplius habent. In supplementis nihil fere mutaverunt editores recentissimi praeter hos locos: v. 8. 9 [..., τοὺ]ς μ[νή]-μονας, μὴ παρ[α|δ]ίδο[σθαι] μή[τε] γῆν μήτε οἰκ[ί]α Ruehl. v. 20 med. lacunam non supplevit Ruehl. Roehl haec habet: ἀπ' οὗ τ|ὸ ἔδος ἐγένε[το], νόμῳ δὲ κατάπ[ε]ρ νῦν, ὅρκῳ 'ς [τοὺς] δικαστάς, quae sic interpretatur '*Iam eis qui se vi atque iniuria bonis suis privatos esse praedicant, denuntiatur, ut in iudicium adducant* (ἐπικαλεῖν ἐς τοὺς δικαστάς) *eos, qui illa obtinent, ea ratione, quae iam priore lege constituta est* (νόμῳ κατάπερ νῦν), *addito iureiurando.* Quae mihi haud levibus dubitationibus obnoxia esse videntur. Vs. 20 fin. ὅτ[ου δ']|ἂν Ruehl. De argumento totius tituli et tempore quo incisus esset Ruehlius docte et sagaciter disputavit contra Kirchhoffium, et id certe effecit, non foedus hoc esse sed legem, neque esse cur post eversam demum Lygdamidis dominationem eam latam existimaremus.

P. 20 n. 10 not. 17. De nominativo pluralis numeri qui est Χαλκιδέης nunc accuratius disputavi Hermae XVII p. 38.

P. 51 n. 28. Ed. Roehl I. G. A. 5, qui titulum cum Fränkelio ad proelia anno 460 a. Chr. commissa (Thuc. I, 105, cf. n. 3) refert.

P. 58 n. 30. Ed. Roehl I. G. A. 348.

P. 66 n. 34. Ed. Roehl I. G. A. 69.

P. 67 n. 35. Ed. Roehl I. G. A. 548 una cum altero exemplo cuius in nota mentionem feci (548*a*) et tertio postea invento (548*b*).

P. 80 n. 48. Doleo quod eorum rationem habere neglexi, quae de hoc titulo disputata sunt a Roehlio Hermae XI p. 379 et Gilberto Beiträge zur inneren Geschichte Athens im Zeitalter des peloponnesischen Krieges p. 346 sqq., ex quibus ille admodum probabilibus argumentis demonstrare conatur, v. 24 Thrasybuli, non Apollodori nomen reponendum fuisse.

P. 96 n. 50. Ed. Roehl I. G. A. 92, qui v. 2 recte θ[υέω]ν restituit.

P. 100 n. 56 not. 1. Pro 'XVI p. 637 sqq.' lege 'XVII p. 34 sqq.'

P. 105 n. 60. Lapide denuo accurate examinato edidit et commentario doctrinae pleno illustravit H. Swoboda Archäologisch-epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich VII p. 1 sqq. Ex eius apographo apparet *a*, v. 3 extr. post ΕΙΝ nihil amplius scriptum fuisse, quare S. et hic et v. 5. 7 εἶν' scribit. At de elisione utique v. 7, ubi sequitur καί, cogitare nullo modo licet. Immo statuendum est apud Chalcidenses illa aetate verbi εἰμί infinitivum εἶν fuisse, quem ex similitudine permultorum infinitivorum in -εν cadentium natum esse apparet; quae eadem similitudo alia ratione genuit infinitivos ἔμεν, δόμεν, μισθωθήμεν apud Rhodios aliasque nonnullas civitates Doricas. V. 5—8 S. rectius sic restituit: ἐάν] τις ἐπ' Ἀμύν|ταν ἴηι ἐς τ[ὴ]ν χώρην ἐπὶ π]ολέμωι | [ἢ] ἐπὶ Χ[αλκιδέας, βοηθέειν] Χαλκ[ιδέ|ας] Ἀμ[ύνται; qua in re ipse monet, additamentum ἢ ἐπὶ Χαλκιδέας (cui in apodosi sine dubio respondebat καὶ Ἀμύνταν Χαλκιδεῦσι) insolentius hic ingeri, cum plerumque in hac formula alterum integrum enuntiatum addatur (καὶ ἐάν τις ἐπὶ Χαλκιδέας ἴῃ, βοηθεῖν Ἀμύνταν Χαλκιδεῦσι). b v. 2 ὅτ[ε] ἂμ μὴ S., qui tamen ΟΤΙ in lapide esse testatur, quae scriptura nullam habet offensionem, dummodo ὅτι pronomen, non coniunctionem esse statuamus (cf. 369, 8). v. 7. 8 ΔΙΑ|ΑΓΩΓΗΝ in lapide est, manifesto errore. v. ΕΚΓ in lapide esse testatur S., qui tamen, reliquorum huius scripturae exemplorum (cf. n. 174, 206. 208. 189, 8. 200, 12. 353, 74) inscius emendat ἐκ⟨γ⟩. v. 11 post Ἀκανθίους adde Μενδαίους. Extremam partem inde a v. 14 sic refinxit S.: κοιν[ῆι προ]κ]δέξασθαι ἐκεί]νους. Ὅρκος συμμ[αχί|ης· φυλάξω τὰ συντεθει]μένα Χαλκιδ[εῦ|σιν, καὶ ἐαν τις ἴῃ ἐπ' Ἀμ]ύνταν [---|---, βοηθήσω---- Ἀμ]ύν[ται----]. De aetate tituli Swoboda quaestionem doctissimam et subtilissimam instituit eumque cum Sauppio ad annum 394|3 a. Chr. rettulit. Neque enim cum Gutschmidio chronographorum recentiorum testimonia Diodori narrationi praeferenda esse, neque Amyntam II Archelai f. et Amyntam III Errhidaei f. distinguendos, sed eum Amyntam qui 394 a. Chr. regno potitus esset, ipsum Philippi patrem fuisse. Quam sententiam probare nequeo, maxime propter Aristotelis locum Polit. V, p. 10, 1311 b 11, de quo Swoboda p. 32 nequaquam recte iudicasse mihi videtur.

P. 116 n. 64 v. 22. 23 dubito num recte suppleverim, nam ἀφορολόγητος vox recentioris aetatis esse videtur.

P. 119 n. 70. Lapide denuo excusso ed. E. L. Hicks A Manual of Greek Inscriptions p. 142 sqq. Cuius libri plagulis cum notis quibusdam Hicksii manuscriptis, quae ad difficiliorum quorundam locorum lectiones spectarent, ad se transmissis usus Koehler, item ectypo chartaceo ab Henrico Jackson Cantabrigiensi accepto, edidit C. I. Att. II, 814, addito altero fragmento, quod Athenis ad Ilissum inventum adservatur in hypogaeis musei societatis archaeologicae. Atque haec in nostro exemplo ex Koehleri editione

emendanda sunt: *a* vs. 1 altera ex litteris supra scriptis O est, ut manifesto [Θ]εο[ί] supplendum sit. vs. 5 pro ἦρχεν leg. ἦρξεν. vs. 5 ΜΑΡΑΘΩΝΙΩΣ habet Koehler, ni fallor vitio typographico. Deinde Ε.ΙΚΡΑ..Σ, ut iam de supplemento Ἐ[π]ικρά[τη]ς ne levissimae quidem dubitationi locus relinquatur. vs. 14 ΕΦΛΛΙΟΝ v. 15 ΗΗΗΙΙΟ, quod Sandfordii coniectura repositum erat, re vera in lapide est. Deinde ΙΔΙΩΝ lapis pro ἰδι(ωτ)ῶν errore manifesto. vs. 16 Α.ΤΥΣΙ.ΕΩΣ. vs. 18 extr. ΔΗΛΙ sine lacuna. v. 19 primo loco ⌈Η aut Η fuisse Hicksius testatur. Quare genetivi terminationem Ο a lapicida aut omissam aut in fine versus 18 extra ordinem additam fuisse iure coniecit Koehler. v. 19 med. ΔΗΛΙΘΣ integrum exstat. v. 21 med. ΔΗΛΙΟ⌈ΗΙ .... Δι ΛΕΩΦΩΝ lapis, ut mutilum signum post Δ ad numeri notationem pertinuisse, nomen hominis vero Λεωφῶν fuisse appareat. v. 24 in lapide ⌈ΗΗΗΗΔΔΠ est, unde apparet nihil lapicidae errore omissum esse. Vs. 25 ΧΗ Hicks dubitanter, quem sequitur Koehler. vs. 28 Γαλαίο, non Παλαίο, hic et eis qui sequuntur locis in lapide est. Ibid. ultimum Δ numeri servatum est. vs. 31 sub finem ΙΙΟ, non ΙΙΙ. v. 37 post μισθός ΗΔΔΠ. — *b* v. 3 in fine summae a Ceis debitae adde C. vs. 19 numero, qui sequitur post Γαλήσσιος, in fine adde Ϝ. vs. 27 init. ΓΟΝΤΟΣ vs. 29 ΤΥ ΝΝΩ|.ΟΣ vs. 30 ΑΝΤΙΓ..Ο (Ἀντιγ[όν]ο). v. 32 init. ΔΗΛΙΘ integrum exstat. vs. 33 κεραμεῖα ἃ ἦν integra exstant. vs. 34 med. ΛΕΥ...ΠΟ. vs. 34 extr. 35 init. ΓΙΙΣΙ|...Σ. Koehler summa cum veri specie supplet [Ἡ]γήσι|[ππο]ς. vs. 33 med. ΗΟ..Σ (ἡ ὁ[δό]ς, non Πο...ς). vs. 36 ΩΙΓΕΙ ΤΩΝ vs. 37 sub fin. ΙΚΙΑΗΗΝ vs. 38 ΛΕΥΚΙΓΓΟ vs. 39 ΛΙΤΩΟΙΚΗΜ, quae Koehlerus supplet ἦν γ]είτω οἰκήμ[ατα], monens admodum memorabilem esse formam contractam γείτω. Fragmentum a Koehlero additum, quod hic exprimi non potest, ad inferiorem partem tabulae pertinet atque ea ipsa continet, quae illic scripta fuisse demonstravi supra notis 12 et 31. Nempe post finem earum rationum, quarum initium antica pars superioris fragmenti habet (vs. 1—15), sequuntur pecuniae acceptae anni quarti neque desunt praescripta quae eis necessario praemittenda fuisse dixi (vs. 16—23). Ea sic se habent ex Koehleri restitutione: [Τάδε ἔπραξαν Ἀμφικτύονες [ἀ]πὸ Σκι-[ροφοριῶνος μηνὸς τοῦ ἐπὶ Ἱπ|ποδάμ]αντος ἄρχοντος μέχρι Σωκρατίδ[ο ἄρχοντος Ἀθήνησι, ἐν Δήλ|ωι δὲ ἀ]πὸ Πανήμο μηνὸς μέχρι Πυρραίθ[ο ἄρχοντος, οἷς Διόδωρος Ὀλ|υμπιο]δώρο Σκαμβωνίδης ἐγραμμάτευε[ν, Ἀθηναίων .....|....]δο Ὀῆθεν, Νικομέ[ν]ης Ἱ[ε]ρωνος Ἀλα[ιεύς, Ἐπιγένης Με-ταγένος ἐ|κ Κοί[λης, Ἀντίμαχος Εὐθυνόμο Μαραθά[νιος, Ἐπικράτης Με-νεστράτ|ο Παλ]ληνεύς, Ἀνδρίων Δαμάλης Δαμαλο[ς.....|. Λε]ωγορί[δ]ο, Θεοτέλης Ἀνδροκρίτο, Με..... Quibus ea quae supra coniectura assecutus sum, partim confirmantur, inprimis quod ex eis quorum nomina superiori parti praescripta sunt unum Diodorum scribam, qui per totum quadriennium magistratu functus esset, reliquos quinque Amphictyonas esse defendi contra Boeckhium et Gilbertum (not. 5). Ex illis quinque vero hic redeunt tres, Epigenes, Antimachus, Epicrates, duorum reliquorum (Idiotae et Sosigenis) in locum hic successerunt Oënsis quidam cuius nomen intercidit, et Nicomenes Hieronis f. Halaeensis. Unde apparet, in distinctione praescriptorum (v. 5—9) etsi meo iure a Boeckhii ratione recesserim, tamen ne a me quidem hanc rem plane recte administratam

esse, sed cum Koehlero et ἀπὸ Χαρισάνδρου ἄρχοντος et μέχρι τοῦ Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς τοῦ ἐπὶ Ἱπποδάμαντος ἄρχοντος ad Idiotae nomen quod eis medium interponitur referenda esse, ἐνιαυτὸν ἐπὶ Καλλέου ἄρχοντος vero ad Sosigenem. Neque utrisque praescriptis inter se collatis sententia mea de triumvirorum collegio teneri potest. Immo quinarius numerus legitimus fuisse videtur, sed unus locus nescio qua de causa aliquantisper vacasse.

P. 164 n. 95. Aoristum Boeoticum εἴνιξα R. Meister Mus. Rh. XXXVII p. 312 tutatur allatis grammaticorum testimoniis qui Boeotica esse docent ἤνειγξα et ἤνειξα, a quo illud non differt nisi more vocales scribendi Boeotorum proprio.

P. 171 n. 101 not. 1. Cf. A. Schaefer Mus. Rhen. XXXVIII p. 310 ubi ex titulo quem edidit L. Stephani Compte rendu de la commission impériale archéologique pour l' année 1875. Petersbg. 1878 p. 87 comprobatur, Paerisadem Leuconis f. quoad Spartocus frater natu maior Panticapaeo et maiori regni Bosporani parti praeerat, archonta Theodosiae et regem Sindorum et Thatensium fuisse. Vs. 65 Π[ολύευκτ]ος supplet K. Fuhr Mus. Rh. XXXIII p. 607 coll. Dem. XLII, 11.

P. 232 n. 149 not. 1. Soteriorum ludos postea, cum ab Aetolis ad Amphictionas transirent, ex quinquennalibus annuos factos esse veri simillimum est (Cf. n. 404 not. 1).

P. 260 n. 167. Atrestidas Arcas, qui post captam Olynthum captivos a Philippo dono datos inde abduxit, a Demosthene XIX, 305 sqq. commemoratur. Nomen rarissimum est, quare non omnino improbabile videtur hunc ipsum esse Megalopolitanum damiurgum v. 27 huius tituli, praesertim cum de concilio τῶν μυρίων, cuius hoc est decretum, omnia quae apud scriptores tradita sunt, ad ipsa illa tempora quarti a. Chr. saeculi media spectant.

P. 295 n. 197 v. 6. Polybius IV, 52, 4 pacem inter Rhodios et Byzantios anno 218 a. Chr. factam narrat ἐπὶ Κώθωνος τοῦ Καλλιγείτονος ἱερομνημονοῦντος ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ubi ex titulo hoc Κόθωνος rescribendum est. Nam nomen utique idem est, neque dubito quin adeo de eodem homine utroque loco dicatur. Temporum certe rationes optime quadrant.

P. 296 n. 198. Quum haec pars libri mei pridem typis exscripta esset, in publicum emissa est Th. Bergkii commentatio de hoc titulo Philol. XLII, 2 p. 228 sqq. Quae insigne illius acumen et amplissimam doctrinam luculentissime testatur, sed quum iam anno 1870 conscripta nunc demum in lucem prodiret, fieri non potuit, quin pleraque quae hic exponuntur interiecto temporis spatio etiam ab aliis invenirentur et publici iuris fierent.

P. 328 n. 222 v. 5 ΑΞΙΟΥΒΩ errore lectum esse pro ΑΙΡΟΥΒΩ (Ἀζρούβω = Ἀσδρούβω) coniecit F. Blass, Ueber die Aussprache des Griechischen. 2. Aufl. Berl. 1882 p. 100. Quae coniectura ut est ingeniosissima, ita necessariam tum demum existimarem, si constaret non potuisse in lingua Punica esse nomen viri quod Graecorum pronuntiationi accommodatum Ἀξίουβος sonaret. Quam rem hominibus linguarum Semiticarum quas dicunt peritioribus diiudicandam relinquo. At non praetermittendum est, incredibile esse quemquam Graecum nomen quod est Hasdrubal pronuntiasse Ἄσδρουβος, nominativi vero Ἀσδρούβας genetivum Boeoticum non Ἀσδρούβω, sed Ἀσδρούβαο esse.

P. 364 n. 248 not. 7. Idem genetivus ἱέρεω est in titulo nuper invento Tomitanorum, quae ipsa quoque Milesiorum colonia est. Cf. n. 376 not. 4.

P. 393 n. 279 v. 2 sub finem μέσης non nomen proprium esse, sed genetivum feminini generis nominis adiectivi relatum ad τριττόος aut simile substantivum quod cogitatione supplendum esset, collato alio titulo Cyziceno recens invento docuit S. Reinach Bulletin de correspondance Hellénique VI (1882) p. 614.

P. 419 n. 310. Similem titulum a Dragatse editum Παρνασσός 1880 p. 412 [ἄχρ]ι [τῆς]δε τῆς ὁδοῦ τῇδε ἡ Μουνιχίας ἐστὶ νέμησις commemorat H. Roehl in Bursian Jahresbericht XXXII (1882. III) p. 54. Cuius verbis ni fallor mea illius tituli interpretatio confirmatur.

P. 423 n. 317 v. 17. 18 Ὑ]λαῖος, non Ὕδριος in lapide esse testatur A. Milchhöfer Mittheilungen des archäologischen Instituts in Athen IV (1879) p. 140 *f*.

P. 475 n. 352. Accurate et subtiliter de hoc titulo disputavit Ernestus Fabricius Hermae XVII p. 551 sqq. Qua in re hominem huius provinciae epigraphicae longe peritissimum et de supplemento φορμηδόν v. 15 et de vocabulorum κορυφαῖα et σφηκίσκοι significatione eadem sentire ac me magno cum gaudio vidi. At de illa contignatione quae inde a v. 65 describitur, qua in descriptione me nonnulla non satis intellegere professus eram not. 40, longe plenius et accuratius ille disputavit p. 592 sqq., quae hic repeti non possunt, praesertim cum ad ea plane intellegenda opus sit delineatione a Fabricio addita.

INDICES.

I.

Nomina virorum et mulierum.

Ἀβρόμαχος Δελφός 461, 1. βουλευτής 198, 31. 35. 178. 181
Ἄβρων Καλλίου Ἀθηναῖος 198, 106
Αβρων (Λυκούργου) Βουτάδης ταμίας στρατιωτικῶν 130, 31
Αβρων Θράσωνος Σφήττιος 70 b, 20. 22
Ἀγ.... Βυζάντιος 95, 12
Ἀγαθ..... 130, 4
Ἀγαθαῖος Αὐτοκλέους Ἀθηναῖος 381, 18
Ἀγαθαμερὶς ἀπελευθέρα 449, 3 sqq. 450, 2. 4
Ἀγάθαρχος Ἀγαθάρχου Ὀῆθεν γραμματεὺς βουλῆς 82, 3. 83, 4
Ἀγάθαρχος Ἀρίστωνος Δήλιος 70 b, 14
Ἀγαθίων Αἰτωλὸς ἱερομήμων 187, 3
Ἀγαθοκλῆς ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 167
Ἀγαθοκλῆς κωμικὸς ποιητής 409, 17
Ἀγαθοκλῆς ἄρχων Ἀθηναίων 86, 19. 88, 1
Ἀγαθοκλῆς Ἀγασικράτους Δελφὸς ἀρχιτέκτων 206, 4. 6
Ἀγαθοκλῆς Σωσιγένεος Ἱεροπολίτης 318, 3
Ἀγαθοκλῆς Λεοντῖνος 23, 4
Ἀγαθοκλῆς Ἀγαθοκλέους Χῖος 350, 8
Ἀγάθων Γαλάτης ἀπελεύθερος 464, 3 sqq.
Ἀγάθων Δελφός 448, 16. ἀρχιτέκτων 206, 3. βουλευτής 198, 105. ἱερομνήμων 187, 4
Ἀγάθων Μακεδών 122, 11
Ἀγακλέης Ὑψοκλέους Τήνιος 70 b, 15
Ἀγασίδαμος Ἀμφισσεύς 446, 10
Ἀγασικλῆς Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 49
Ἀγασικλέης Δήλιος 70, 17. ἱεροποιός 370, 86
Ἀγασικλῆς Ἐρυθραῖος 370, 96
Ἀγασικλῆς Ζωπύρου Ἐρυθραῖος 370, 148
Ἀγασικράτης Ἀγάθωνος Δελφὸς ἀρχιτέκτων 206, 4. 5
Ἀγγελίσκος Χῖος 150, 2
Ἀγέας Τεγεάτης γραμματεύς 317, 19
Ἀγεισίνικος ἄρχων Βοιωτῶν 95, 20
Ἀγέλαος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 404, 4
Ἀγέλαος ἄρχων Θετταλῶν 85, 23. 34
Ἀγέλαος Ἀντιόχου Κολπαῖος 442, 6
Ἀγέλαος Δυσνικάτου Κολπαῖος 442, 7
Ἀγέλας Α...ορίνου Χερσονησίτης βασιλεύς 253, 54
Ἀγέμαχος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 186, 3
Ἀγημονίδας Ζεφύρου Δυμαῖος 229, 3
Ἀγήμων Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 188, 3
Ἀγήν 431, 6
Ἀγήσανδρος Νικοστράτου Θεσσαλὸς ἐκ Σκοτούσσης 317, 3
Ἀγήσαρχος Τλωεύς 198, 142
Ἀγησίας Θισβεύς 198, 173
Ἀγησιβούλα Φυσκίς 458, 7. 12
Ἀγησίμβροτος Δήλιος 367, 173
Ἀγήσων Στείριος 445, 4
Ἀγήτωρ ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 148
Ἀγήτωρ Δαμοστράτου Ῥόδιος 198, 217
Ἀγίας Ἡραιεύς 167, 32
Ἀγίας Ματνάλιος 167, 17

Ἄγις βασιλεὺς Λακεδαιμονίων 50, 8
Ἀγίων Δελφός 459, 8. 461, 6. 463, 17. βουλευτής 198, 3
Ἀγίων Κλεοδάμου Δελφὸς βουλευτής 458, 2
Ἀγίων Ἐχεφύλου Δελφὸς βουλευτής 465, 16.
Ἀγκιθείδης Δήλιος ἄρχων 367, 44
Ἀγλώκριτος Καρθαιεύς 79, 54
Ἁγνίας Δελφὸς ἱερομνήμων 212, 2
Ἁγνόδημος τριηροποιός 351, 82. 320
Ἁγνόδημος Ἀθηναῖος 31, 42. φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 37
Ἁγνόδημος Ἄγνωνος Ἀχαρνεύς 351, 102
Ἁγνόκλεια 434, 5
Ἄγνων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 57
Ἄγνων Ἀχαρνεύς 351, 102
Ἄγνων Ἀμόργιος 358, 2
Ἄγνων Τήιος ναύαρχος 162, 8
Ἀγόραισος Πραξία Ἑρμιονεὺς θεαροδόκος 389, 36
Ἀγόρατος 43, 26
Ἄγριος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 404, 4
Μᾶρκος Ἀγρίππας 273, 1. 274, 4
Ἄγρων Δελφός 233, 10. 91
Ἄγρων Θεοφίλου Ἡρακλεώτας 198, 75
Ἀγύρριος Κολλυτεὺς γραμματεὺς βουλῆς 48, 5
Ἀγύρριος Καλλιμέδοντος Κολλυτεύς 140, 7
Κόιντος Ἀγχάριος Ῥωμαῖος 255, 26
Ἄγων Δελφός 453, 26. 461, 14
Ἀδαῖος Ἀδαίου Ληταῖος πρεσβευτής 247, 50
Ἀδείμαντος Μυρρινούσιος 420, 26
Ἀδείμαντος Λευκολοφίδου Σκαμβωνίδης 38, 4. 39, 2. 40, 3. 10
Ἀδείμαντος Ἐρυθραῖος 370, 97
Ἀδημᾶς Ἐρυθραῖος 370, 149
Ἄδμητος Ἀριστομένεος Σικυώνιος 198, 266
Ἄδραστος Χῖος 350, 25
Ἁδριανὸς Καῖσαρ Σεβαστός 282, 1. 283, 5. 284, 2. 285, 3. 286, 2. θεὸς Ἁδριανός 289, 19
Ἀετίων Ἰασεύς 77, 16
Ἀζάρατος Δελφός 464, 2
Ἀζρούβας (?) Καρχήδονιος 222, 5 (cf. Add. p. 661).
Ἄθαμβος Δελφός 464, 23. ἱερομνήμων 185, 3. βουλευτής 198, 302. ἱερεὺς Ἀπόλλωνος 448, 15. 17. 452, 9. 453, 26
Ἄθαμβος Ἀβρομάχου Δελφὸς ἄρχων 461, 1
Ἄθαμβος Ἀθανίωνος Δελφός 450, 7. 457, 19. 460, 11
Ἀθάναιος Χερσονησίτης 252, 55
Ἀθανίας Ἐπαινέτου Κορωνεύς 198, 248
Ἀθανίων Δελφός 450, 7. 457, 19. 460, 11. 463, 17
Ἀθανόδωρος Διονυσίου Μεσσάνιος 240, 1
Ἀθανόδωρος Διωνυσίου Τενέδιος 95, 15
Ἀθηναγόρης Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 35. 39. 41
Ἀθηναγόρης Κα.. άρου Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 30
Ἀθηναγόρας Ἰασεύς 77, 49
Ἀθηναγόρας Τραλλιανός 397, 4
Ἀθηναγόρας Ἀθηναγόρα τοῦ Λεωσέβου Χῖος 198, 48
Ἀθήναιος 159, 16
Ἀθήναιος βασιλέως Ἀττάλου 215, 11
Ἀθήναιος ὁ ἐπὶ τοῦ ναυστάθμου 158, 53
Ἀθήναιος Διονυσίου Ἐρυθραῖος στρατηγός 159, 5. 26
Ἀθήναιος Εὐπόλιδος Ἐρυθραῖος στρατηγός 172, 3
Ἀθήναιος Τήιος 228, 2 sqq.
Ἀθηνικῶν Θεοφάνου Χῖος 350, 16. 21. 26
Ἀθήνιππος Ἀνδροσθένους Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 8
Ἀθηνίων Ἀραφήνιος 96, 8
Ἀθηνίων Ἰμβάρσιδος Ἁλικαρνασσεύς 6, 58
Ἀθηνίων Τρυφώλου Ἁλικαρνασσεύς 6, 44
Ἀθηνίων Ζωπυρίωνος Ἐρυθραῖος 370, 77
Ἀθηνίων Ἀθηνίωνος Κορίνθιος 198, 239

Ἀθηνίων Διονυσίου ἄρχων ἐν Σκύρῳ 383, 2
Ἀθηνογένης Ἐρυθραῖος 370, 31
Ἀθηνόδωρος 31, 37. ὑποκριτὴς τραγικός 407, 6. 8. 13
Ἀθηνοκλῆς ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 90
Ἀθηνόκριτος (Ἁλικαρνασσεύς) 6d, 17
Αἰακίδας Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 186, 2
Αἰακίδας Δελφός 467, 4. 12
Αἰακίδας Φιλαιτώλου Δελφὸς βουλευτής 198, 224. 229. 277. 283. ἄρχων 198, 271. 453, 1. 15
Αἰγύπτιος Ἀρχαγόρεω Ἁλικαρνασσεύς 6, 7
Αἰθαλεὺς Ἁλικαρνασσεύς 372, 16
Λεύκιος Αἰμύλιος στρατηγὸς Ῥωμαίων 367, 104
Μάαρκος Αἰμύλιος Λέπεδος Μαάρκου υἱὸς Ῥωμαῖος 198, 118
Μάνιος Αἰμύλιος Μανίου υἱὸς ἀντιταμίας 267, 5
Αἴολος Αἰόλου Κυζικηνός (Οἴνωψ) 279, 2
Αἴσηπος Κυζικηνός 312, 4
Αἴσιμος Ἀθηναῖος πρεσβευτής 59, 35
Αἴσιος Μνησιβούλου Σφήττιος χορηγός 411, 1
Αἰσχίνης Ἀθηναῖος 12A, 30. φυλῆς Ἀντιοχίδος 31, 35. Οἰνηΐδος 31, 4
Αἰσχίνης Τηλεμάχου Καρύστιος λιμενοφύλαξ 343, 1
Αἰσχραῖος Ἀναγυράσιος 351, 291
Αἰσχρίων Ἐλεάτας 198, 128
Αἰσχρίων Αἰσχρίωνος Χῖος 350, 15
Αἴσχρων Ἀναφλύστιος 25, 17
Αἴσχρων Παιανιεύς 164, 66
Αἴσχρων Φαληρεύς 366, 55
Αἰσχρωνίδης Κυδαντίδης 334, 21
Αἰσχύλος 382, 3
Αἰσχύλος (?) Ἐλευσίνιος Ἑλληνοταμίας 15, 4
Αἰσχύλος (Εὐφορίωνος Ἐλευσίνιος) τραγῳδοδιδάσκαλος 405, 6. 425, 1
Αἰσχύλος Ἀμφιπολίτης ἐπιστάτης 439, 8
Αἰσχύλος Ἄνδριος 332, 4. 10
Αἰσχύλος Ἀνταανδρίδου Ἐρετριεύς 201, 2
Αἰσχύτης Κλητόριος 167, 25
Αἰτώνδας βοιωτάρχης 222, 13
Ἀκεσίας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 43
Ἀκέστης Ἐρυθραῖος 370, 33. 35
Ἀκήρατος Ἀρχεδήμου Φηγαιεύς 334, 16
Λεύκιος Ἀκίλιος Καίσωνος υἱὸς Ῥωμαῖος 198, 115
Μάνιος Ἀκίλιος Μανίου υἱὸς Ῥωμαῖος 226, 4
Ἀκοντομένης Ἱεροκλέους Ἁλικαρνασσεύς 398, 1
Ἀκριδίων Ἐλπίνου Δήλιος 367, 87. ἄρχων 367, 160
Ἀκρότατος Ἰσμηνοδώρου Θηβαῖος 182, 6
Ἄκρυπτος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 5
Ἀκτάδημος Λατάρσεω Ἁλικαρνασσεύς 6c, 64
Ἀκταύασσις Ἁλικαρνασσεύς 6c, 45
Ἀκταύσσωλλος Σασσώμου Ἁλικαρνασσεύς 6 40
Ἄλγανις Ἁλικαρνασσεύς 6, 54
Ἀλέξανδρος 367, 205
Ἀλέξανδρος στρατηγός 165, 47. 171, 101
Ἀλέξανδρος Δημητρίου Ἀθηναῖος τραγῳδός 404, 50
Ἀλέξανδρος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 187, 2. 188, 3
Ἀλέξανδρος Ἀντιόχου Ἀκαρνάν 198, 32
Ἀλέξανδρος Ἀλυζαῖος 95, 19
Ἀλέξανδρος Ἀτράγιος 198, 160
Ἀλέξανδρος Ἐρυθραῖος 370, 58
Ἀλέξανδρος Ἡρακλεώτης 209, 4
Ἀλέξανδρος Ἀμύντου Μακεδών 61, 21
Ἀλέξανδρος Φιλίππου Μακεδόνων βασιλεύς 114, 2. 115, 1. 116, 7. 117, 1. 119, 7. 12. 124, 22. 30. 127, 24. 166, 23. 370, 111
Ἀλέξανδρος Λοχήγου Μιλήσιος 170, 5
Ἀλέξανδρος βασιλεὺς Μολοττῶν 324, 5
Ἀλέξανδρος Ῥόδιος 198, 216

'Αλέξανδρος Τεγεάτης προστάτης τοῦ δήμου 317, 14
'Αλεξάνωρ 'Ηπειρώτης 443, 5
Αλεξίας 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηΐδος 3, 19
'Αλεξίας 'Ηγησίου Γαργήττιος 334, 13
'Αλεξίας Θελφούσιος 167, 36
'Αλεξικλῆς Μυκόνιος 433, 6
'Αλεξικὸς Δήλιος ταμίας 367, 136
'Αλεξικράτης 'Ηραιεύς 167, 29
'Αλεξίμαχος τοξότης 3, 70
'Αλεξίμαχος Δαμοτίμου 'Αμφισσεύς 462, 20
'Αλεξίμαχος Καρδαμίωνος Λιμναῖος 321, 9
'Αλέξιππος αὐλητής 413, 5
'Αλέξιππος Δεινομένου Κυναιθεὺς παῖς χορευτής 404, 34
"Αλεξις ἀρχιθέωρος 367, 36. ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 76
Αλεξις Σωσιάδου Κολλυτεύς 334, 19
"Αλεξις Φυλάσιος 164, 71
Αλεξις 'Αλικαρνασσεύς 6, 39. 47. 61. c, 5. 15
"Αλεξις 'Αριστέα 'Ηρακλειώτας 198, 296
"Αλεξος Δήλιος 70 b, 33
'Αλέξων Δάμωνος Γαμβρειώτης 470, 3
'Αλέξων Χαριξένου Δελφός 457, 2 sqq. 461, 7
'Αλθαιμένης Κῷος ἀρχιθέωρος 367, 37
"Αλιπος 'Αθηναῖος 73, 5
'Αλκαῖος ἄρχων 'Αθηναίων 406, 8
'Αλκαμένης Λακεδαιμόνιος 321, 16
'Αλκᾶς 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηΐδος 3, 50
'Αλκέτας Δελφός 455, 8
'Αλκέτας Μολοττῶν βασιλεύς 63 b, 13
'Αλκήνωρ ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 92
'Αλκι.... στρατηγὸς 'Αθηναίων 86, 22
'Αλκιάδας Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 185, 2
'Αλκίας Δαϊφάντου Κλειτόριος παῖς χορευτής 404, 32
'Αλκιβιάδης Σκαμβωνίδης 38, 2. 10. 40, 6. 8.
'Αλκιβιάδης (Κλεινίου Σκαμβωνίδης) 46, 26. στρατηγός 36, 42. 44. 47
'Αλκίδαμος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 186, 3
'Αλκίμαχος 'Αγγελῆθεν πρεσβευτής 62 b, 10
'Αλκίμαχος Μυρρινούσιος 336, 2
'Αλκίμαχος Κλεοβούλου Μυρρινούσιος πάρεδρος ἄρχοντος 382, 19
'Αλκίμαχος Δήλιος ἱεροποιός 367, 176. ταμίας 367, 104
'Αλκίμαχος Τιμοκράτου Δήλιος 367, 55. ἱεροποιός 367, 124. 125. 130. 134
'Αλκίμαχος 'Ερυθραῖος 370, 52
'Αλκιμέδων 'Ιαλύσιος 357, 2
'Αλκιμίδης Δήλιος ταμίας 367, 62. ἱεροποιός 367, 70. 74
"Αλκιμος 'Απημάντου (Θάσιος) 49, 3. 10
'Αλκῖνος Δελφός 460, 11
'Αλκισθένης 'Αφιδναῖος 29, 18
'Αλκισθένης 'Αριστογένου Σκυώνιος χορευτής 404, 48
'Αλκίφρων 'Αβδηρίτης 228, 50
'Αλκμᾶν Κλητόριος 167, 24
'Αλκμεωνίδης Θρασυ...ου 'Αθηναῖος 70 b, 16
'Αλκμεωνίδης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηΐδος 3, 10
'Αλκυονεὺς "Ανθα 'Αλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 17
'Αλκυονεὺς Τελαμῶνος 'Αλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 11. 14
"Αλυπος 'Επαμείνονος 'Ερυθραῖος στρατηγός 172, 4
"Αλυς "Αλυος Περγαμηνός 283, 27
'Αμεινίας ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 102. 130
'Αμεινίας 'Αχαρνεύς 110, 4
'Αμεινίας 'Αντιφάνους Κηφισιεὺς κοσμητής 346, 24
'Αμεινίας Φιλαΐδης 334, 18. 19
'Αμεινίας 'Αβαῖος πρεσβευτής 192, 4
'Αμεινίας Δελφός 466, 14. ἱερομνήμων 185, 3

'Αμεινοκλῆς 'Αθηναῖος φυλῆς 'Αντιοχίδος 31, 34
'Αμεινοκλῆς 'Αντιφάνου Κήττιος ἐπιμελητὴς Διονυσίων 382, 27
'Αμεινοκλῆς Λαμιεύς 198, 52
'Αμεινοκράτης Μυκόνιος 433, 14
'Αμειψίας ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 25
'Αμειψίας Νεοπολίτης 90, 4
Ἄμεμπτος 'Αθηναῖος ἀθλοθέτης 36, 57
'Αμίαντος 367, 47
'Αμμώνιος 'Αμμωνίου 'Αλαβανδεύς 198, 183
'Αμμώνιος Δήλιος 367, 110
Ἄμνος Δήλιος 367, 133. ἄρχων 367, 18. ταμίας 367, 58. 59
Ἄμνος Ἱερομβρότου Δήλιος 367, 152
'Αμοιβ.... 164, 64
'Αμόδριππος 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηίδος 3, 20
'Αμόμων 'Επικούρου Τήιος 228, 2 sqq.
'Αμύνανδρος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 189, 4
'Αμυνέας Δελφὸς βουλευτὴς 198, 291
'Αμυνέας Χαριξένου Δελφός 462, 11
'Αμυνίας ἄρχων 'Αθηναίων (Ol. 89, 2. 423, 2 a. Chr.) 29, 37
'Αμύντας Δελφός 198, 308. 312. ἄρχων 187, 2. βουλευτὴς 198, 55. 59. 199. 207, 2. 319, 7. θεωρός 207, 4
'Αμύντας Εὐδώρου Δελφὸς ἱερεὺς 'Απόλλωνος 452, 10. 453, 26. 454, 7. 455, 7. 457, 17. 459, 21. 460, 11. 461, 14. 462, 19. 464, 21. 466, 13.
'Αμύντας Σωσία Δελφός 453, 1 sqq.
'Αμύντας 'Ιασεύς 77, 21. 24
'Αμύντας Λητταῖος πρεσβευτὴς 247, 50
'Αμύντας Λάγου Μακεδών 451, 8
'Αμύντας Ἐρριδαίου βασιλεὺς Μακεδόνων 60, 1. 2. 5. 8. b, 5. 12. 17. 61, 2. 5. 14. 20. 21
'Αμύντας 'Ορχομένιος 167, 18
'Αμύντης 'Αλικαρνασσεύς 6, 26
'Αμύντης 'Αρχίππου 'Αλικαρνασσεύς 6, 34
'Αμύντης Παραυδίγου 'Αλικαρνασσεύς 6c, 50
'Αμύντωρ 'Απημάντου (Θάσιος) 49, 2. 7
'Αμφαρείδας Δεινία Κλειτόριος χορευτής 404, 36
'Αμφίας Δήλιος 367, 102
'Αμφίδοκος Σκόθωνος Σάμιος 132, 2
'Αμφιθάλης Δήλιος 367, 137. 158
'Αμφικήδης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηίδος 3, 60
'Αμφικλείδης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηίδος 3, 51
Ἄμφικλος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 188, 3
'Αμφικράτης Χαλκιδεὺς ἱερομνήμων 185, 5
Ἄμφιλλος Μιλήσιος 240, 51
'Αμφίμαχος 'Αθηναῖος 440, 3
'Αμφίμαχος Φιαλεύς 181, 7
'Αμφίστρατος Δελφὸς βουλευτὴς 198, 234. 239. ἄρχων 233, 28. 91. 466, 1
'Αμφίτιμος Λευκάδιος 198, 99
'Αμφιχάρης ὑποκριτὴς κωμικός 425, 108
'Αμφοτερὸς Δήλιος ἄρχων 367, 51
'Αμφοτερὸς 'Αριστέου Δήλιος 367, 126. ἱεροποιός 367, 151
'Αναίτιος 'Αθηναῖος φυλῆς Κεκροπίδος 31, 17
'Αναίτιος Σφήττιος Ἑλληνοταμίας 44, 20
'Αναξανδρίδης ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 80
'Αναξανδρίδης Δελφός 467, 6. 29. ἱερομνήμων 184, 3
'Αναξανδρίδης 'Ιασεύς 77, 56
'Ανάξας 'Αλικαρνασσεύς 6, 53
'Αναξι... τοξότης 31, 35
'Αναξίας 'Αμφισσεύς 446, 10
'Αναξίδωρος 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηίδος 3, 13
'Αναξίθεμις Δήλιος 367, 70
'Αναξικράτης ἄρχων 'Αθηναίων 124, 1. 417, 1
'Αναξικράτης Λαμπτρεὺς ταμίας τῶν τῆς θεοῦ 36, 24

Ἀναξικράτης Θρασυβούλου Ἐρυθραῖος στρατηγός 159, 5. 27
Ἀναξίλας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 17. 46
Ἀναξίπολις Ἐρυθραῖος 370, 56
Ἀνάξιππος Ἀντιοχεύς 198, 280
Ἀνάξιππος Βαργυλιήτης 165, 50
Ἀνάσχετος Δημοτέλους Ἁλαιεύς 351, 193
Ἀνδοκίδης Λεωγόρου Κυδαθηναιεύς 420, 21
Ἀνδράρσωδος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 46
Ἀνδρέας Ἀργεῖος ἀνδριαντοποιός 227, 5
Ἀνδρίας Δήλιος 367, 89
Ἀνδρόβολος Μήνιος Αἰτωλὸς ἐκ Ναυπάκτου 142, 3
Ἀνδρόβολος Κυτινεύς 446, 13
Ἀνδρόβολος Λακεδαιμόνιος 321, 16
Ἀνδροίτας Κλειτόριος 404, 33
Ἀνδροκλῆς Φλυεὺς ταμίας τῶν τῆς θεοῦ 29, 2. 14. 16
Ἀνδροκλῆς Βοιωτὸς ἱερομνήμων 188, 4
Ἀνδρόκριτος Δελφὸς βουλευτής 198, 72
Ἀνδρομένης ἀπελεύθερος 442, 5
Ἀνδρομένης Ἀθηναῖος 71, 30
Ἀνδρομένης Δελφός 458, 3. 467, 28. βουλευτής 198, 253
Ἀνδρόνικος Δελφὸς βουλευτής 198, 196. 259. 449, 15. 452, 10. 460, 12. ἄρχων 198, 206
Ἀνδρόνικος Θετταλὸς ἱερομνήμων 78, 16
Ἀνδροσθένης 54, 5. ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 131
Ἀνδροσθένης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 66
Ἀνδροσθένης Ἁλικαρνασσεύς 372, 9. 10
Ἀνδροσθένης Ἄνδρωνος Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 23
Ἀνδροσθένης Πολίτου Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 30
Ἀνδροτίων Ἄνδρωνος Γαργήττιος 101, 8. 67
Ἄνδρυτος Πτολεμαίου Ἀλεξανδρεύς 198, 136
Ἄνδρων Γαργήττιος 101, 8
Ἄνδρων Ἐλαιούσιος 366, 69
Ἄνδρων Φυλέως Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 20. 23. 27
Ἄνδρων Ἀμφισσεύς 446, 10
Ἄνδρων Δελφός 448, 17
Ἄνδρων Πολυξένου Πελληνεὺς αὐλητής 404, 15
Ἄνεκτος Δήλιος ἄρχων 367, 175
Ἄνθας Ἀλκυονέως Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 14. 17
Ἀνθεστήριος ἄρχων Ἀθηναίων 409, 5
Γάιος Ἄννιος Γαΐου Καμελλία 241, 3
Λεύκιος Ἄννιος Γαΐου Καμελλία 241, 4
Μάαρκος Ἄννιος Ποπλίου υἱός, ταμίας Ῥωμαίων 247, 3
Ἀννύλα 429, 6
Ἀνοίνης Ἀμόργιος 438, 9
Ἄνταλλος Ἐλεάτης 198, 124
Ἀντανδρίδης Ἐρετριεύς 201, 2
Ἀντήνωρ Μακεδὼν πρεσβευτής 61, 7
Ἀντίβολος Νικάνορος Δοεστός 442, 4
Ἀντιγενείδας Φυσκεύς 458, 17
Ἀντιγένης ἄρχων Ἀθηναίων 366, 48
Ἀντιγένης Βουλευτοῦ Χαλκιδεὺς παῖς χορευτής 404, 23
Ἀντίγονος Ἀλεξάνδρου Ἀκαρνάν 198, 33
Ἀντίγονος Δήλιος 70b, 28. 30. 367, 3. 176. ἄρχων 367, 21. ταμίας 367, 59. 60. 136. ἱεροποιός 367, 71. 72
Ἀντίγονος Ἀντιγόνου Δήλιος 367, 83
Ἀντίγονος (Φιλίππου Μακεδών) 125, 9. 130, 7. 143, 18. 28. 166, 22. βασιλεύς 125, 24. 126, 169. 133, 7.
Ἀντίγονος Δημητρίου (Γονατᾶς) βασιλεύς 151, 4. 161, 2
Ἀντίγονος βασιλεύς (ἄδηλος) 367, 10. 11. 20. 42. 48. 161
Ἀντίγονος Χῖος 350, 23
Ἀντίδιος Τελαμῶνος Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 9. 12. 13
Ἀντίδοτος Ἀπολλοδώρου Συπαλήττιος 355, 7
Ἀντίδοτος Ἁλικαρνασσεύς 6, 30

'Αντίδοτος 'Ιασεύς 77, 36. 46
'Αντίδοτος 'Ρόδιος 198, 218
'Αντιδωρίδης 'Ερειάδης 98, 5
'Αντίδωρος 'Αντίνου Παιανιεὺς γραμματεὺς βουλῆς 111, 4
'Αντικλῆς 'Αθηναῖος 10, 40. 70
'Αντικλῆς 'Αριστοκράτους Κυδαθηναιεὺς ταμίας βουλῆς 333, 40
'Αντικράτης Παμβωτάδης 333, 26
'Αντικράτης (Λυσανίου) Προβαλίσιος ἱεροποιός 304, 9
'Αντιλείδης 'Επικράτου Καρύστιος σιτάνης 343, 5
'Αντιλέων Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 187, 3. 189, 4
'Αντιλέων Φανοτεύς 182, 9
'Αντίμαχος 'Αθηναῖος πρεσβευτής 89, 36
'Αντίμαχος 'Αμφιμάχου 'Αθηναῖος 440, 2
'Αντίμαχος 'Αντίνου 'Αχαρνεύς 351, 250
'Αντίμαχος Ἑρμειος 70, 35
'Αντίμαχος Εὐθυνόμου Μαραθώνιος ἀμφικτυονεύων ἐν Δήλῳ 70, 10
'Αντιμε..... ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 125
'Αντιμένης 'Αθηναῖος 196, 3. φυλῆς 'Ερεχθηΐδος 3, 38
'Αντιμένων 'Ιστιαιεύς 315, 1
'Αντίνους 'Αχαρνεύς 351, 251
'Αντίνους Παιανιεύς 111, 4
'Αντιόφημος 'Αθηναῖος φυλῆς 'Αντιοχίδος 31, 19
'Αντίοχος 'Ακαρνάν 198, 32
'Αντίοχος Σωσιγένεος 'Ιεροπολίτης 318, 3
'Αντίοχος Κολπαῖος 442, 6. 7
'Αντίοχος Σελεύκου Μακεδὼν βασιλεύς (Σωτήρ) 156, 2. 26. 37. 157, 1. 13. 158, 3 sqq. 165, 21
'Αντίοχος 'Αντιόχου (Θεός) βασιλεύς 166, 1. 171, 9. 100
'Αντίοχος 'Αντιόχου ('Ιέραξ) βασιλεύς 170, 8. 173, 4. 175, 2. 176, 2
'Αντίοχος Σελεύκου (Μέγας) βασιλεύς 204, 4. 205, 2. 208, 6. 229, 1. 241, 7
'Αντίοχος 'Αντιόχου ('Επιφανὴς) βασιλεύς 229, 1
'Αντίοχος 'Αντιόχου (Εὐπάτωρ) 229, 3
'Αντίοχος (Σιδήτης) βασιλεὺς μέγας 244, 3. 4. 245, 2
'Αντίοχος 'Αντιόχου φιλοπάτωρ (Κυζικηνός) 244, 2. 245, 1
'Αντίοχος βασιλεύς (ἄδηλος) 367, 67
'Αντίπαππος 'Ηγησιστράτου 'Αμόργιος 193, 13. 30. 38
'Αντιπᾶς Σκύθεω 'Αλικαρνασσεύς 6, 51
'Αντίπατρος 'Επιγόνου 367, 95
'Αντίπατρος 'Αθηναῖος 367, 178
'Αντίπατρος Παιανιεύς 164, 63
'Αντίπατρος Δήλιος 70, 19
'Αντίπατρος 'Αγασικλέους 'Ερυθραῖος 370, 96
'Αντίπατρος 'Απολλοδώρου 'Ερυθραῖος 370, 10. 12
'Αντίπατρος Πρυτάνιος 'Ιασεύς 77, 55
'Αντίπατρος 'Ιουλιήτης 79, 37
'Αντίπατρος Μενεδάμου Κορίνθιος 198, 210
'Αντίπατρος Κυρηναῖος 367, 164
'Αντίπατρος (Βαλάγρου Μακεδών) 367, 11
'Αντίπατρος ('Ιόλλου Μακεδών) 129, 1
'Αντίρρητος Δήλιος 367, 18
'Αντισθένης 'Αντιφάτου Κυθήρριος 420, 27
'Αντισθένης 'Αντιφάτους Κυθήρριος 351, 234
'Αντισθένης Νικάνδρου Λαμπτρεύς 295, 16 sqq.
'Αντίστιος Οὐέτος ἀνθύπατος 'Ασίας 276, 3. 6
'Αντιφάνης 31, 25. ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 84
'Αντιφάνης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Αντιοχίδος 31, 39
'Αντιφάνης 'Αθηναῖος φύλαρχος 56, 2
'Αντιφάνης Εὐωνυμεύς 110, 6
'Αντιφάνης Κήττιος 382, 28
'Αντιφάνης Κηφισιεύς 346, 24

'Αναξικράτης Θρασυβούλου 'Ερυθραῖος στρατηγός 159, 5. 27
'Αναξίλας 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηίδος 3, 17. 46
'Αναξίπολις 'Ερυθραῖος 370, 56
'Ανάξιππος 'Αντιοχεύς 198, 280
'Ανάξιππος Βαργυλιήτης 165, 50
'Ανάσχετος Δημοτέλους 'Αλαιεύς 351, 193
'Ανδοκίδης Λεωγόρου Κυδαθηναιεύς 420, 21
'Ανδράρσωδος 'Αλικαρνασσεύς 6c, 46
'Ανδρέας 'Αργεῖος ἀνδριαντοποιός 227, 5
'Ανδρίας Δήλιος 367, 89
'Ανδρόβολος Μήνιος Αἰτωλὸς ἐκ Ναυπάκτου 142, 3
'Ανδρόβολος Κυτινεύς 446, 13
'Ανδρόβολος Λακεδαιμόνιος 321, 16
'Ανδροίτας Κλειτόριος 404, 33
'Ανδροκλῆς Φλυεὺς ταμίας τῶν τῆς θεοῦ 29, 2. 14. 16
'Ανδροκλῆς Βοιωτὸς ἱερομνήμων 188, 4
'Ανδρόκριτος Δελφὸς βουλευτής 198, 72
'Ανδρομένης ἀπελεύθερος 442, 5
'Ανδρομένης 'Αθηναῖος 71, 30
'Ανδρομένης Δελφός 458, 3. 467, 28. βουλευτής 198, 253
'Ανδρόνικος Δελφὸς βουλευτής 198, 196. 259. 449, 15. 452, 10. 460, 12. ἄρχων 198, 206
'Ανδρόνικος Θετταλὸς ἱερομνήμων 78, 16
'Ανδροσθένης 54, 5. ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 131
'Ανδροσθένης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηίδος 3, 66
'Ανδροσθένης 'Αλικαρνασσεύς 372, 9. 10
'Ανδροσθένης Ἄνδρωνος 'Αλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 23
'Ανδροσθένης Πολίτου 'Αλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 30
'Ανδροτίων Ἄνδρωνος Γαργήττιος 101, 8. 67
Ἄνδρυτος Πτολεμαίου 'Αλεξανδρεύς 198, 136
Ἄνδρων Γαργήττιος 101, 8
Ἄνδρων 'Ελαιούσιος 366, 69
Ἄνδρων Φυλέως 'Αλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 20. 23. 27
Ἄνδρων 'Αμφισσεύς 446, 10
Ἄνδρων Δελφός 448, 17
Ἄνδρων Πολυξένου Πελληνεὺς αὐλητής 404, 15
Ἄνεκτος Δήλιος ἄρχων 367, 175
Ἄνθας 'Αλκυονέως 'Αλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 14. 17
'Ανθεστήριος ἄρχων 'Αθηναίων 409, 5
Γάιος Ἄννιος Γαΐου Καμελλία 241, 3
Λεύκιος Ἄννιος Γαΐου Καμελλία 241, 4
Μάαρκος Ἄννιος Ποπλίου υἱός, ταμίας 'Ρωμαίων 247, 3
'Αννόλα 429, 6
'Ανοίνης 'Αμόργιος 438, 9
Ἄνταλλος 'Ελεάτης 198, 124
'Αντανδρίδης 'Ερετριεύς 201, 2
'Αντήνωρ Μακεδὼν πρεσβευτής 61, 7
'Αντίβολος Νικάνορος Δοεστός 442, 4
'Αντιγενείδας Φυσκεύς 458, 17
'Αντιγένης ἄρχων 'Αθηναίων 366, 48
'Αντιγένης Βουλευτοῦ Χαλκιδεὺς παῖς χορευτής 404, 23
'Αντίγονος 'Αλεξάνδρου 'Ακαρνάν 198, 33
'Αντίγονος Δήλιος 70b, 28. 30. 367, 3. 176. ἄρχων 367, 21. ταμίας 367, 59. 60. 136. ἱεροποιός 367, 71. 72
'Αντίγονος 'Αντιγόνου Δήλιος 367, 83
'Αντίγονος (Φιλίππου Μακεδών) 125, 9. 130, 7. 143, 18. 28. 166, 22. βασιλεύς 125, 24. 126, 109. 133, 7.
'Αντίγονος Δημητρίου (Γονατᾶς) βασιλεύς 151, 4. 161, 2
'Αντίγονος βασιλεύς (ἄδηλος) 367, 10. 11. 20. 42. 48. 161
'Αντίγονος Χῖος 350, 23
'Αντίδιος Τελαμῶνος 'Αλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 9. 12. 13
'Αντίδοτος 'Απολλοδώρου Συπαλήττιος 355, 7
'Αντίδοτος 'Αλικαρνασσεύς 6, 30

'Αντίδοτος 'Ιασεύς 77, 36. 46
'Αντίδοτος 'Ρόδιος 198, 218
'Αντιδωρίδης 'Ερετιάδης 98, 5
'Αντίδωρος 'Αντίνου Παιανιεὺς γραμματεὺς βουλῆς 111, 4
'Αντικλῆς 'Αθηναῖος 10, 40. 70
'Αντικλῆς 'Αριστοκράτους Κυδαθηναιεὺς ταμίας βουλῆς 333, 40
'Αντικράτης Παμβωτάδης 333, 26
'Αντικράτης (Λυσανίου) Προβαλίσιος ἱεροποιός 304, 9
'Αντιλείδης 'Επικράτου Καρύστιος σιτάνης 343, 5
'Αντιλέων Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 187, 3. 189, 4
'Αντιλέων Φανοτεύς 182, 9
'Αντίμαχος 'Αθηναῖος πρεσβευτής 89, 36
'Αντίμαχος 'Αμφιμάχου 'Αθηναῖος 440, 2
'Αντίμαχος 'Αντίνου 'Αχαρνεύς 351, 250
'Αντίμαχος 'Ερμειος 70, 35
'Αντίμαχος Εὐθυνόμου Μαραθώνιος ἀμφικτυονεύων ἐν Δήλῳ 70, 10
'Αντιμε..... ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 125
'Αντιμένης 'Αθηναῖος 196, 3. φυλῆς 'Ερεχθηΐδος 3, 38
'Αντιμένων 'Ιστιαιεύς 315, 1
'Αντίνους 'Αχαρνεύς 351, 251
'Αντίνους Παιανιεύς 111, 4
'Αντιόφημος 'Αθηναῖος φυλῆς 'Αντιοχίδος 31, 19
'Αντίοχος 'Ακαρνάν 198, 32
'Αντίοχος Σωσιγένεος 'Ιεροπολίτης 318, 3
'Αντίοχος Κολπαῖος 442, 6. 7
'Αντίοχος Σελεύκου Μακεδὼν βασιλεύς (Σωτήρ) 156, 2. 26. 37. 157, 1. 13. 158, 3 sqq. 165, 21
'Αντίοχος 'Αντιόχου (Θεός) βασιλεύς 166, 1. 171, 9. 100
'Αντίοχος 'Αντιόχου ('Ιέραξ) βασιλεύς 170, 8. 173, 4. 175, 2. 176, 2
'Αντίοχος Σελεύκου (Μέγας) βασιλεύς 204, 4. 205, 2. 208, 6. 229, 1. 241, 7
'Αντίοχος 'Αντιόχου ('Επιφανὴς) βασιλεύς 229, 1
'Αντίοχος 'Αντιόχου (Εὐπάτωρ) 229, 3
'Αντίοχος (Σιδήτης) βασιλεὺς μέγας 244, 3. 4. 245, 2
'Αντίοχος 'Αντιόχου φιλοπάτωρ (Κυζικηνός) 244, 2. 245, 1
'Αντίοχος βασιλεύς (ἄδηλος) 367, 67
'Αντίπαππος 'Ηγησιστράτου 'Αμόργιος 193, 13. 30. 38
'Αντιπᾶς Σκύθεω 'Αλικαρνασσεύς 6, 51
'Αντίπατρος 'Επιγόνου 367, 95
'Αντίπατρος 'Αθηναῖος 367, 178
'Αντίπατρος Παιανιεύς 164, 63
'Αντίπατρος Δήλιος 70, 19
'Αντίπατρος 'Αγασικλέους 'Ερυθραῖος 370, 96
'Αντίπατρος 'Απολλοδώρου 'Ερυθραῖος 370, 10. 12
'Αντίπατρος Πρυτάνιος 'Ιασεύς 77, 55
'Αντίπατρος 'Ιουλιήτης 79, 37
'Αντίπατρος Μενεδάμου Κορίνθιος 198, 210
'Αντίπατρος Κυρηναῖος 367, 164
'Αντίπατρος (Βαλάγρου Μακεδών) 367, 11
'Αντίπατρος ('Ιόλλου Μακεδών) 129, 1
'Αντίρητος Δήλιος 367, 18
'Αντισθένης 'Αντιφάτου Κυθήρριος 420, 27
'Αντισθένης 'Αντιφάτους Κυθήρριος 351, 234
'Αντισθένης Νικάνδρου Λαμπτρεύς 295, 16 sqq.
'Αντίστιος Οὐέτος ἀνθύπατος 'Ασίας 276, 3. 6
'Αντιφάνης 31, 25. ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 84
'Αντιφάνης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Αντιοχίδος 31, 39
'Αντιφάνης 'Αθηναῖος φύλαρχος 56, 2
'Αντιφάνης Εὐωνυμεύς 110, 6
'Αντιφάνης Κήττιος 382, 28
'Αντιφάνης Κηφισιεύς 346, 24

'Αντιφάνης Πολυκράτου 'Οτρυνεὺς πάρεδρος ἄρχοντος 382, 19
'Αντιφάνης 'Ιασεύς 77, 20
'Αντιφάνης 'Ιλιεύς 135, 9
'Αντιφάτης Εὐθυκρίτου 'Αζηνιεὺς ἐπιμελητὴς Διονυσίων 382, 26
'Αντιφάτης Κυθήρριος 351, 234. 420, 28
'Αντίφιλος 'Αρίστωνος Ταναγραῖος 198, 293
'Αντιφῶν 'Ερχιεύς 164, 33
'Αντιφῶν Τύννωνος Δήλιος 70 b, 29
'Αντιφῶν 'Αντιμένοντος 'Ιστιαιεύς 315, 1
'Αντιχάρης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηΐδος 3, 49
'Αντιχάρης Δελφός 450, 7
'Αντιχάρης 'Αζαράτου Δελφός 464, 2. 13
Τίτος Αἴλιος 'Αδριανὸς 'Αντωνῖνος Σεβαστός 289, 2. 21
'Αντωνῖνος (Σεπτιμίου Σουήρου υἱὸς) Σεβαστός 290, 1
Αὐρήλιος 'Αντωνῖνος Σμυρναῖος 290, 11
(Γάιος) 'Αντώνιος 'Ρωμαῖος 255, 33
Λεύκιος 'Αντώνιος Μάρκου υἱὸς ἀντιταμίας 263, 2
Ἄνυτος Βρυάξιος 'Ιασεύς 77, 11
'Αξιοθέα Σωκλέους γυνή 366, 71
'Αξίουβος Καρχηδόνιος 222, 5
'Αξίοχος 'Αθηναῖος 42, 39
'Αξίοχος 'Αλκιβιάδου Σκαμβωνίδης 38, 2. 10. 40, 6. 8
'Α...ορῖνος Χερσονησίτης 253, 54
'Απατούριος Δήλιος 367, 75. ἄρχων 367, 136. 144. ἱεροποιός 367, 91. 106. ταμίας 367, 76. 77
'Απατούριος 'Ερυθραῖος ἱεροποιός 159, 1. 370, 94. 99
'Απατούριος Κίκωνος Παντικαπαιεύς 198, 22
'Απελλᾶς 'Ερμιονεὺς ταμίας 389, 22. 35
'Απελλᾶς Κλεινομάχου Χῖος 350, 29
'Απελλῆς Μάρωνος 'Ιασεύς 77, 42
'Απελλῆς Σανίωνος 'Ιασεύς 77, 15
'Απελλῆς Χῖος 198, 193. πρεσβευτὴς 59, 36
'Απελλίας 'Ερυθραῖος 370, 4. 66
'Απελλικῶν Πειθαγόρου 'Ερυθραῖος στρατηγός 159, 7. 28
'Απήμαντος (Θάσιος) 49, 10
'Απήμων Φειδίππου Μυρρινούσιος 420, 17
'Αποικίας Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 185, 3
'Απόληξις 'Αθηναῖος 356, 2
'Απολλᾶς 'Εφέσιος πρύτανις 344, 69. 72. 98
'Απολλᾶς 'Απολλωνίου Σάμιος 396, 12. 18
'Απολλᾶς Σήστιος 246, 2
'Απολλόδοτος 'Ερυθραῖος 370, 104
'Απολλόδοτος Φαναγόρου 'Ερυθραῖος 370, 104
'Απολλόδοτος Νικογένου 'Ρόδιος 367, 107
'Απολλόδωρος 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηΐδος 3, 18. 21
'Απολλόδωρος 'Αρχίου Αλαιεύς 334, 7
'Απολλόδωρος Γαργήττιος 351, 293
'Απολλόδωρος Σωγένου 'Οτρυνεύς 164, 67
'Απολλόδωρος Συπαλήττιος 355, 7
'Απολλόδωρος 'Ισεμένδα 'Αλικαρνασσεύς 6 c, 69
'Απολλόδωρος Νολίτεω 'Αλικαρνασσεύς 6 c, 36
'Απολλόδωρος Βοιώτιος 404, 65
'Απολλόδωρος Ηρωνος Βοιώτιος χορευτής 404, 40
'Απολλόδωρος (Γελῷος) ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 97
'Απολλόδωρος Δήλιος 70, 16. 367, 21. 217. ἄρχων 367, 44. 50. 70. 72. 73. 143. 144. 145. ἱεροποιός 367, 71. 72. ταμίας 367, 72. 73
'Απολλόδωρος Ἄμνου Δήλιος 367, 133
'Απολλόδωρος Μαντιθέου Δήλιος ταμίας 367, 114
'Απολλόδωρος 'Ερυθραῖος 370, 10. ἱεροποιός 172, 3. 16
'Απολλόδωρος Βρυάξιος 'Ιασεύς 77, 17
'Απολλόδωρος 'Ασκληπιοδώρου Κορωνεύς 182, 5

'Απολλόδωρος Λαμψακηνὸς πρεσβευτής 200, 70
'Απολλόδωρος Σαλαμίνιος 404, 78
'Απολλόδωρος Ἐμπέδου Σηλυμβριανός 46, 31. 38. 39
'Απολλόδωρος Λεοντέως Τραλλιανός 397, 4
'Απολλοφάνης ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 24
'Απολλοφάνης 'Αλωπεκῆθεν 164, 67
'Απολλοφάνης Ἐφέσιος 135, 10
'Απολλωνίδας Νικάνδρου Μεσσάνιος 240, 5
'Απολλωνίδης 'Αλικαρνασσεύς 6, 12. c, 33. d, 21. 372, 19
'Απολλωνίδης Λυγδάμιος 'Αλικαρνασσεὺς μνήμων 5, 10. 30
'Απολλωνίδης Πανταλέοντος 'Αλικαρνασσεύς 6 c, 36
'Απολλωνίδης Στράτωνος 'Αλικαρνασσεύς 6 d, 38
'Απολλωνίδης Θεοπόμπου Βαργυλιήτης 165, 51
'Απολλωνίδης Διοφάντου Δήλιος 367, 128
'Απολλωνίδης 'Ασκληπιοδώρου Ζεφυριώτης 198, 234
'Απολλωνίδης 'Ιασεύς 77, 83
'Απολλωνίδης Ἑρμαίου 'Ιασεύς 77, 9
'Απολλωνίδης 'Ιπποκράτους 'Ιασεύς 77, 18
'Απολλωνίδης Λεωνίδου 'Ιασεύς 77, 21
'Απολλωνίδης Μικίωνος 'Ιασεύς 77, 15
'Απολλωνίδης 'Ιδάκου 'Ιασεύς 77, 28
'Απολλωνικέτης 171, 21
'Απολλώνιος 'Αθηναῖος 198, 305
'Απολλώνιος Δημητρίου Αἴνιος 314, 5
'Απολλώνιος Λεύκωνος Βοσπόριος 101, 2. 67
'Απολλώνιος Ἐρυθραῖος 159, 4. 26. 370, 88. 89. 101. 108
'Απολλώνιος 'Αριστομένου Ἐρυθραῖος 370, 162. 163
'Απολλώνιος Ζωπύρου Ἐρυθραῖος 370, 66
Λούκιος Πομπήιος 'Απολλώνιος Ἐφέσιος 390, 2
'Απολλώνιος 'Απολλωνίου Ἠλεῖος ὁ καὶ Τιβέριος Κλαύδιος 277, 6
'Απολλώνιος Διονυσίου Μυτιληναῖος 367, 234
'Απολλώνιος Ῥόδιος 329, 22
'Απολλώνιος Σάμιος 396, 12. 18
'Απολλώνιος Ποσειδίππου Σάμιος 396, 3
'Απολλώνιος 'Απολλωνίου Χῖος 350, 24
'Απολλώνιος Δημητρίου Χῖος 198, 169
'Απολλωνὶς βασιλέως 'Αττάλου γυνή 215, 12. 219, 1. 221, 3. θεὰ εὐσεβὴς ἀποβατηρία 234, 5. 13. 14
'Απτοίητος Καλλιστράτου 'Αλικαρνασσεύς 6 d, 8
Ἄραιθος 'Αθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 60
'Αρατομένης Πτολεμαίου 'Αλεξανδρεύς 198, 139
Ἄρατος Ἄργεῖος αὐλητής 421, 5
Ἄρατος Μητροδώρου Ἐρυθραῖος 370, 93
Ἄρατος Κλεινία Σικυώνιος 179, 1
Ἄρατος Τενέδιος πρύτανις 108, 40
Ἄρβησις 'Αλικαρνασσεύς 6, 42
Ἄρβησσις 'Απολλωνίδεω 'Αλικαρνασσεύς 6, 12
'Αργεῖος Πύργωνος 'Αλικαρνασσεύς 6, 18
'Αργεῖος 'Απημάντου (Θάσιος) 49, 3. 9
'Αρδύβερος 'Αλικαρνασσεύς 6 c, 2. 9. 38
'Αρεθούσιος 'Αριστόλεω Πήληξ 297, 13. 23
Ἄρειος Παμφίλου 'Αθηναῖος 169, 5
Ἄρειος Πτολεμαίου 'Αλεξανδρεύς 249, 3
'Αρεσίας Παυσίου Γαργήττιος 334, 15
'Αρεταῖος Παιανιεύς 347, 4. 68
'Αρεὺς βασιλεὺς Λακεδαιμονίων 163, 26. 29. 40
Ἄρητος Μιννίωνος Σάμιος 396, 2
'Αρι..... ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 143
'Αριαράθης (βασιλέως 'Αριαράθου υἱός) Συπαλήττιος 220, 2
'Αρίγνωτος Βαβυρίου 'Ικαριεύς 334, 9
'Αρίμνηστος ἄρχων 'Αθηναίων 36, 35
'Αρισ.....ης Νικέα Λιλαιεύς 463, 10

'Αριστ.... ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 77
'Αρισταγόρας ποιητὴς κωμῳδιῶν 425, 31
'Αρισταγόρας ἐκ Κολωνοῦ 164, 55
'Αρισταγόρας Τρωΐλου Πειραιεὺς στρατηγός 335, 5
'Αρισταγόρας Δελφὸς ἄρχων 327, 5
'Αρισταγόρας Νοήμονος Μιλήσιος 170, 3
'Αρισταγόρη Διονυσοδώρου 'Ερυθραία 370, 155
'Αρισταίνετος Δελφὸς ἄρχων 198, 198
'Αρίστανδρος 'Αρχεστράτου Θυρρεῖος 321, 7
'Αρίσταρχος Δεκελειεὺς χορηγός 406, 10
'Αρίσταρχος Δήλιος 367, 39. ἄρχων 367, 88. 92. 144. 146
'Αρίσταρχος 'Ερυθραῖος 172, 6. 370, 30. 60. 79
'Αρίσταρχος Σιληνοῦ Καμαριναῖος 212, 3
'Αριστέας 'Αλικαρνασσεύς 372, 22
'Αριστέας Δελφός 450, 7. 459, 23
'Αριστέας Δήλιος 367, 126
'Αριστείδης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηΐδος 3, 34
'Αριστείδης Βησαιεύς 36, 3. 10. 18
'Αριστείδης Κηφισιεύς 135, 8
'Αριστείδης Εὐφιλήτου Κηφισιεύς 351, 20
'Αριστείδης Στρεφένεω Κυδαθηναιεὺς γραμματεὺς βουλῆς 71, 3
'Αριστείδης 'Αρκάς 404, 8
'Αριστείδης Τελέσωνος Δήλιος 367, 55. 89
'Αριστείδης 'Ιατροκλέους 'Ερυθραῖος 370, 39
'Αριστείδης 'Ηρακλεώτης 209, 4
'Αριστείδης Τήνιος 70, 22
'Αριστείδης Δεινομένους Τήνιος 70 b, 23
'Αριστῆς 'Αριστεῦ 'Ερυθραῖος 370, 54. 58. 70
'Αρίστιππος Θάσιος 69, 2
'Αριστίων ἄρχων 'Αθηναίων 19, 2. 33, 6
'Αριστίων Κυδαθηναιεύς 36, 2
'Αριστίων ἄρχων Βοιωτῶν 95, 5
'Αριστίων Δελφὸς βουλευτής 198, 260. 290. 452, 10
'Αριστίων Ἄγωνος Δελφός 453, 26. 461, 14
'Αριστίων 'Αναξανδρίδα Δελφός 467, 5. 14. 24
'Αριστίων Καλλιππίδου 'Ορχομένιος 182, 7
'Αριστο.... 366, 81
'Αριστο..... 'Αλυζαῖος 95, 6
'Αριστόβουλος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 187, 2
'Αριστόβουλος 'Ασχειεύς 198, 145
'Αριστόβουλος Δελφός 463, 9
'Αριστόβουλος Δήλιος ἄρχων 367, 161. 174
'Αριστογείτων Φηγαιεὺς πρόεδρος 90, 6
'Αριστογένης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηΐδος 3, 34
'Αριστογένης 'Αστίνου 'Αμφιπολίτης 439, 6
'Αριστογένης Σικυώνιος 404, 48
'Αριστογένης 'Ηράνορος Σικυώνιος παῖς χορευτής 404, 25
'Αριστογενίδας Λακεδαιμόνιος ἔφορος 50, 11
'Αριστόδαμος Τιμοδάμου 'Αμφισσεύς 446, 9. 16
'Αριστόδημος Οἰναῖος 122, 7
'Αριστόδημος Δήλιος 367, 222
'Αριστόδημος Καρύστιος 343, 3
'Αριστοδικίδης Ἄσσιος 158, 2 sqq.
'Αριστοθάλης Δήλιος 367, 87. 133. 218 sqq.
'Αριστόθεος Θεοτιμίδου Βοιώτιος χορευτής 404, 42
'Αριστοκλείδης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηΐδος 3, 29
'Αριστοκλῆς 366, 38. 64
'Αριστοκλῆς 'Αμαξαντειεύς 366, 6
'Αριστοκλῆς Οἰναῖος 351, 5
'Αριστοκλῆς 'Αλικαρνασσεύς 372, 1
'Αριστοκλῆς 'Αριστοκλέους 'Αλικαρνασσεύς 198, 161
'Αριστοκλῆς 'Αδειμάντου 'Ερυθραῖος 370, 97. 98
'Αριστοκλῆς 'Αδημᾶ 'Ερυθραῖος 370, 149

'Αριστοκράτεια Λιλαιίς 465, 3
'Αριστοκράτης ποιητὴς κωμῳδιῶν 425, 43
'Αριστοκράτης ἄρχων 'Αθηναίων 366, 14
'Αριστοκράτης Σκελίου 'Αθηναῖος 22, 1. στρατηγός 44, 35
'Αριστοκράτης 'Αριστοφάνου Αἰξωνεύς 120, 2
'Αριστοκράτης Εὐωνυμεὺς 'Ελληνοταμίας 36, 56. 59. 61
'Αριστοκράτης Κυδαθηναιεύς 333, 40
'Αριστοκράτης Λαμπτρεύς 297, 12
'Αριστοκράτης 'Αριστοδήμου Οἰναῖος 122, 7
'Αριστοκράτης Φαληρεὺς 'Ελληνοταμίας 19, 5
'Αριστοκράτης 'Αμυκλαιεύς 306, 2
'Αριστοκράτης Δήλιος 367, 34. 35
'Αριστοκράτης Ἰασεύς 77, 74
'Αριστοκράτης Μυκόνιος 433, 9. 11
'Αριστοκράτης 'Ολβιοπολίτης 248, 91
'Αριστοκράτης 'Ρόδιος 198, 219
'Αριστοκράτης Σικυώνιος 404, 38
'Αριστοκράτης Τεγεάτης 167, 12
'Αριστοκράτης 'Αριστομένου Τραλλιανὸς γυμνασίαρχος 397, 1
'Αριστόκριτος Λακεδαιμόνιος 366, 32
'Αριστόκριτος Σικυώνιος 404, 70
'Αριστολαΐδας Δυμαῖος θεοκόλος 316, 1
'Αριστόλαος Φυσκεύς 458, 14. 19
'Αριστόλας 'Εργιεύς 164, 53
'Αριστόλεως Πήληξ 297, 13
'Αριστολόχη Καλλίππου Μυκονίου θυγάτηρ 433, 11
'Αριστόλοχος Δήλιος 367, 50
'Αριστόλοχος Νικοδρόμου Δήλιος 332, 3
'Αριστομάχη 'Αριστοκλέους 366, 38
'Αριστομάχη 'Αντισθένους Λαμπτρέως θυγάτηρ 295, 21. 25
'Αριστόμαχος δοῦλος 39, 3. τριηροποιός 351, 63. ποιητὴς κωμῳδιῶν 425, 39
'Αριστόμαχος ἐξ Οἴου 107, 5
'Αριστόμαχος Παιανιεύς 140, 2. 141, 3
'Αριστόμαχος 'Αργεῖος ἀνδριαντοποιός 227, 5
'Αριστόμαχος Δελφός 463, 16
'Αριστόμαχος 'Ολυμπογένους Δελφός 463, 16
'Αριστόμαχος Ζακύνθιος 404, 2
'Αριστομένης 114, 8
'Αριστομένης 'Αθηναῖος 164, 4. ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 12
'Αριστομένης 'Ερυθραῖος 370, 128. 129. 141. 142. 150. 162. 163
'Αριστομένης Διονυσίου 'Ερυθραῖος στρατηγός 172, 5
'Αριστομένης Μητροδώρου 'Ερυθραῖος 370, 153. 156
'Αριστομένης Σικυώνιος 198, 266
'Αριστομένης Τραλλιανός 397, 1
'Αριστομένης Μειλίχου 'Ωρώπιος 182, 4
'Αριστομήδης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Αντιοχίδος 31, 33
'Αριστομήδης Καρύστιος 343, 8
'Αριστόνικος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 146
'Αριστόνικος Μαραθώνιος 351, 284
'Αριστόνικος 'Αριστονίκου 'Αλεξανδρεύς 198, 136
'Αριστόξενος Δελφός 78, 51
'Αριστοπείθης 'Αθηναῖος πρεσβευτής 74, 34
'Αριστοτέλης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηΐδος 3, 19
'Αριστοτέλης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Αντιοχίδος 'Ελληνοταμίας 19, 6
'Αριστοτέλης Εὐφιλήτου 'Αχαρνεὺς γραμματεὺς βουλῆς 64, 1. 5
'Αριστοτέλης Μαραθώνιος 63, 7. 91. πρεσβευτής 63, 76
'Αριστοτέλης Δελφός 460, 2. βουλευτής 198, 152
'Αριστοτέλης 'Εχεμήλου Δελφός 460, 5
'Αριστοτέλης Μιλήσιος 314, 1
'Αριστοφάνης 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηΐδος 3, 34
'Αριστοφάνης Αἰξωνεύς 120, 2
'Αριστοφάνης 'Ανακαιεὺς τριήραρχος 44, 36

'Αριστοφάνης Εὐκλείδου 'Ικαριεύς 334, 6. 34. 42. 46
'Αριστοφάνης Σμικύθου Πειραιεύς 297, 11. 21
'Αριστοφῶν ἄρχων 'Αθηναίων 111, 2
'Αριστοφῶν ('Αζηνιεύς) 79, 3
'Αριστοφῶν 'Ερχιεύς 164, 34
'Αριστοφῶν Δήλιος 367, 68. ἱεροποιός 367, 111
'Αριστοφῶν Λευκίππου Δήλιος 70 b, 29
'Αριστοφῶν Χῖος 150, 40
'Αρίστυλλος 'Ερχιεὺς ἐπιστάτης προέδρων 74, 5
'Αρίστων ὑποκριτὴς κωμικός 425, 104
'Αρίστων Θημακεύς 164, 77
'Αρίστων Παιανιεύς 164, 62
'Αρίστων Αἰγινήτης 215, 30
'Αρίστων Βοιωτὸς ἱερομνήμων 188, 4
'Αρίστων Εὐθυμίχου Βοιώτιος παῖς χορευτής 404, 24
'Αρίστων Δήλιος 70, 15. b, 14. 33. ἄρχων 367, 141. 144. 145. 146
'Αρίστων 'Αριστ..... Καρύστιος κῆρυξ 343, 8
'Αρίστων Μεγαλοπολίτης 167, 24
'Αρίστων Πάφιος 198, 269
'Αρίστων Ταναγραῖος 198, 294
'Αρίστων Φυσκεύς 458, 15
'Αριστώνυμος 'Αθηναῖος φυλῆς Οἰνηΐδος 31, 3
'Αρκεσίδημος Πεισικράτου 'Ραμνούσιος 383, 12
'Αρκεσίλας 'Αθηναῖος φυλῆς 'Ερεχθηΐδος 3, 29
'Αρκεσίλας Θεοξένου Εὐωνυμεύς 351, 172
'Αρκέων Δήλιος 367, 252
'Αρκέων 'Ερυθραῖος 370, 97
Αρκος Τηρέως 'Ανακτοριεύς 95, 8
'Αρλισσις 'Αλικαρνασσεύς 6 d, 6
'Αρλισσις Οὐσσώλλου Μυλασεύς 76, 4. 9
'Αρλίωμος 'Αλικαρνασσεύς 6, 7. 25. d, 26
'Αρλίωμος Κυτβελήμιος 'Αλικαρνασσεύς 6, 23. c, 17
'Αρλίωμος Πύργωνος 'Αλικαρνασσεύς 6, 7. 25. d, 26
'Αρμόδιος 'Αφιδναῖος 351, 165
'Αρμόδιος Θεάνδρου Καρύστιος γραμματεύς 343, 3
'Αρμοξένα 'Αρκεσιδήμου 'Ραμνουσίου θυγάτηρ 383, 3
'Αρμοξένα Φυσκίς 458, 8
'Αρραβαῖος 81, 2
'Αρρενηΐδης Χαρικλέους Πειραιεύς 351, 179
'Αρριδαῖος Μακεδών (v. 'Ερριδαῖος) 61, 20
'Αρσινόη βασίλισσα Πτολεμαίου καὶ Βερενίκης θυγάτηρ 152, 1
'Αρταξέρξης (Μνήμων) βασιλεὺς Περσῶν 76, 1. 18
'Αρταξέρξης ('Ωχος) βασιλεὺς Περσῶν 76, 33
Μᾶρκος 'Αντώνιος 'Αρτεμᾶς Σμυρναῖος 289, 16
'Αρτεμῆς Μύνδιος 367, 49
'Αρτεμιδώρα βασιλικὴ παιδίσκη 447, 4. 6
'Αρτεμίδωρος 'Αλγάνιος 'Αλικαρνασσεύς 6, 54
'Αρτεμίδωρος Πανταλέοντος 'Ιασεύς 77, 25. 49
'Αρτεμίδωρος Τραλλιανός 397, 6
'Αρτεμισίη Μαυσσώλλου γυνή 84, 14. 16
'Αρτέμων 'Αλικαρνασσεύς 6, 16. 21. d, 14. 15. 60
'Αρτέμων Παναμύω 'Αλικαρνασσεύς 6, 10
'Αρτέμων Τερρίτου 'Αλικαρνασσεύς 6 d, 27
'Αρτέμων 'Ιασεύς 77, 13. 30. 43
'Αρτέμων 'Αρτέμωνος Χῖος 350, 19
'Αρτύασις Τοβορόρου 'Αλικαρνασσεύς 6, 45
'Αρτυσίλεως Δήλιος 70, 16
'Αρύασσις 'Αλικαρνασσεύς 6, 10. d, 16. 25
'Αρύασσις 'Αρλιώμου 'Αλικαρνασσεύς 6 d, 25
'Αρύββας βασιλεὺς Μολοττῶν 106, 6 sqq.
'Αρχ..... κωμικὸς ποιητής 408, 17
'Αρχαγόρας Δελφός 320, 16

Ἀρχαγόρης Ἁλικαρνασσεύς 6, 9. 35. c, 28. 54. 56. 58. 62
Ἄρχανδρος Ἐλευσίνιος 164, 60
Ἀρχέας Δήλιος 367, 221. 241
Ἀρχέας Ὀλυμπίωνος Ταναγραῖος 182, 3
Ἀρχεδάμας Ἀριστοκρίτου Σικυώνιος χορευτὴς κωμικός 404, 71
Ἀρχέδαμος Ἀβαῖος πρεσβευτής 192, 6
Ἀρχέδαμος Δελφός 78, 51
Ἀρχέδημος Ἀθηναῖος 88, 7
Ἀρχέδημος Φηγαιεύς 334, 16
Ἀρχέλαος Δελφός 458, 9. βουλευτής 198, 178. 181. 199. 253. 454, 8. 455, 2. 3. 4. 456, 3
Ἀρχέλαος Θηβαγόρα Δελφός 448, 14. 453, 9. 455, 2. 3. 4. 456, 3
Ἀρχέλαος Πυθοφάνεος Δελφός 465, 17
Ἀρχέλας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 7
Ἀρχέλας Διονυσίου Αἴνιος 314, 5
Ἀρχέλας Δελφός 78, 52. ἄρχων 198, 261
Ἀρχέλας Δαμοσθένεος Δελφός 457, 18. 462, 20
Ἀρχέλας Χῖος πρεσβευτής 59, 37
Ἀρχέλοχος Βοιώτιος 404, 73
Ἀρχέμαχος Ἁλαιεύς 334, 9
Ἀρχεναύτης Ἀρχεναύτου Ἰκαριεύς 334, 7
Ἀρχένεως τριηροποιός 351, 203. 287
Ἀρχένικος τριηροποιός 351, 225
Ἀρχένικος Νουκρίτου Λαμπτρεὺς ἀναγραφεύς 337, 1
Ἀρχέπολις Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 18
Ἀρχέπολις Φυσκεὺς ταμίας 458, 13
Ἀρχέστρατος Ἀθηναῖος 10, 70
Ἀρχέστρατος Ἀθμονεύς 36, 4. 12. 19
Ἀρχέστρατος Εὐθυκράτους Ἀμφιτροπῆθεν 351, 266
Ἀρχέστρατος Γαργήττιος 351, 17
Ἀρχέστρατος Κεφαλῆθεν 149, 2
Ἀρχέστρατος Δήλιος 367, 29
Ἀρχέστρατος Θυρρεῖος 321, 8
Ἀρχέτιμος Ἀρκάς 404, 26
Ἀρχέψιος Μεγαλοπολίτης 167, 26
Ἀρχιάδας Δελφὸς ἄρχων 184, 1
Ἀρχίας ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 138
Ἀρχίας Ἀβαῖος πρεσβευτής 192, 6
Ἀρχίας Ἀθηναῖος 31, 43
Ἀρχίας ἐμ Πειραιεῖ οἰκῶν 366, 68
Ἀρχίας Αἰγινήτης τραγῳδός 404, 56
Ἀρχίας Δελφός 455, 5. 456, 2. βουλευτής 198, 302
Ἀρχίας Ἁλαιεύς 334, 7
Ἀρχίδαμος Φωκεὺς ἱερομνήμων 186, 5
Ἀρχικλῆς ποιητὴς νέας κωμῳδίας 425, 168
Ἀρχικλῆς Ἀρχεστράτου Γαργήττιος 351, 17
Ἀρχῖνος 377, 6
Ἀρχῖνος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 55
Ἀρχῖνος Ἀρχίνου Δειραδιώτης 351, 4
Ἀρχῖνος Μυκόνιος 433, 30
Ἄρχιππος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 8
Ἄρχιππος Ἀμφιτροπῆθεν ἐπιστάτης προέδρων 85, 6
Ἄρχιππος Φορμίωνος Πειραιεύς 351, 104. 301
Ἄρχιππος Ἁλικαρνασσεύς 6, 34. c, 29. 34
Ἀρχίστας Λακεδαιμόνιος ἔφορος 50, 12
Ἄρχων Αἰγιράτας στρατηγὸς Ἀχαιῶν 454, 1
Ἄρχων Δελφός 455, 7. βουλευτής 198, 39. 463, 16. ἱερεὺς Ἀπόλλωνος 467, 25. ἄρχων 464, 1
Ἄρχων Καλλία Δελφός 462, 18. 19. ἄρχων 465, 1.
Ἄρχων Νικοβούλου Δελφός 462, 20
Ἄ..σα 441, 1
Ἄσανδρος Ἀμφιπολίτης 439, 3
Ἄσανδρος Μενάνδρου Βεροιαῖος 451, 2. 6
Ἄσανδρος Διονυσίου Δελφός 454, 6. 461, 2
Ἄσανδρος Ἀγάθωνος Μακεδών 122, 11
Ἀσία Σύρα ἀπελευθέρα 465, 3 sqq.
Γάιος Ἀσίνιος Κουαδρᾶτος ἀνθύπατος 291, 3

'Ασκληπιάδης Φυλάσιος 164, 54
'Ασκληπιάδης Ξένωνος Φυλάσιος 164, 56
'Ασκληπιάδης Μητροδώρου 'Αντιοχεύς 198, 279
'Ασκληπιάδης Βοιώτιος 404, 69
'Ασκληπιάδης Βυζάντιος 197, 12
'Ασκληπιάδης 'Ασκληπιάδου 'Εφέσιος γραμματεὺς βουλῆς 253, 22
'Ασκληπιάδης Εὐβουλίδου 'Εφέσιος 253, 22
Αὐρήλιος 'Ασκληπιάδης 'Ασκληπιάδου Μεσαμβριανὸς ἀγορανόμος 339, 3
'Ασκληπιάδης Μιλήσιος 240, 41
Μᾶρκος Οὔλπιος 'Ασκληπιάδης Λουπιανὸς Περγαμηνός 283, 24
'Ασκληπιάδης Δημοκράτου Σάμιος 396, 9. 10. 13. 17
'Ασκληπιάδης Χῖος 367, 158
'Ασκληπιάδης Πρωτογένου Χῖος 350, 11
'Ασκληπιόδωρος ποιητὴς κωμῳδιῶν 425, 33
'Ασκληπιόδωρος Ζεφυριώτης 198, 234
'Ασκληπιόδωρος Κορωνεύς 182, 5
'Ασκληπιόδωρος Σινωπεύς 252, 1 sqq.
Ἄσπετος 'Αθηναῖος 108, 4
'Αστέας 'Αλεός 33, 8
'Αστερίσκος 'Αστερίσκου Σάμιος 396, 8
'Αστίας 'Απολλοδώρου Βοιώτιος κωμῳδός 404, 65
'Αστίας Δήλιος ἱεροποιός 367, 50
'Αστῖνος 'Αμφιπολίτης 439, 3
'Αστόξενος Δελφός 450, 6. 456, 4
'Αστόξενος Διονυσίου Δελφός 454, 9. 461, 6. 9. 14
'Αστυδάμας 'Αθηναῖος (νεώτερος) τραγῳδοδιδάσκαλος 407, 3. 20
'Αστυκράτης Δελφός 78, 8 sqq.
'Αστυκράτης Ἐρυθραῖος 370, 81
'Αστύλος Ἰασεύς 77, 23
'Αστύνομος Ἁλικαρνασσεύς 6, 13
'Αστύνους Εὐθύνου Ἐρυθραῖος 370, 120
'Αστόοχος Κυδαθηναιεύς 351, 192
'Αστύοχος Δελφὸς βουλευτὴς 198, 203
'Αστύοχος Γνωσίλα Δελφός 466, 3. 11
Ἄταρβος Εὐωνυμεύς 33, 1
'Ατεισίδας Δελφός 198, 104. 107. 110. 113. 116. 119
Αὔλος ('Ατίλιος Σερρανός) Ῥωμαῖος 367, 86
Τίτος Ἀτίλιος Μάξιμος ἀνθύπατος Ἀσίας 289, 12
'Ατρεστίδας Μεγαλοπολίτης 167, 27
Ἄτταλος (I) βασιλεὺς 173, 1. 174, 1. 208, 1. 216, 2. 217, 1. 221, 2. 233, 7. 234, 4. 235. 367, 105. 447, 3.
Ἄτταλος 'Αττάλου (II) 208, 1. 215, 11. 219, 1. 220, 2. βασιλεὺς 224, 2. 225, 2. 233, 2 sqq. 235
Ἄτταλος Εὐμένους (III) βασιλεὺς 246, 27
Ἄτταλος βασιλεὺς (ἄδηλος) 367, 61. 183
Τιβέριος Κλαύδιος 'Αττικὸς Μαραθώνιος 288, 2
Κασκέλλιος 'Αττικὸς 'Εφέσιος πρεσβευτὴς 284, 13
Αὐδωλέων Πατράου βασιλεὺς Παιόνων 141, 12. 38
Μᾶρκος Αὐρήλιος Καῖσαρ 289, 1
Αὐτίας 'Αχαρνεύς 164, 71
Αὐτοκλῆς 367, 177. 'Αθηναῖος 381, 18
Αὐτοκλῆς 'Αγνούσιος 345, 7. 13. 351, 180. 182
Αὐτοκλῆς (Τολμαίου) 'Αναφλύστιος στρατηγός 36, 16
Αὐτοκλῆς 'Ερυιάδης 351, 185
Αὐτοκλῆς Τεγεάτης στρατηγός 317, 18
Αὐτόλυκος 'Αθηναῖος 74, 30. 32. ποιητὴς κωμῳδιῶν 425, 45
Αὐτομήδης 'Ελπήνορος Μιλήσιος 391, 9
Αὐτόνομος 'Ερυθραῖος 370, 134
Αὐτοσθένης 'Αλαιεύς 334, 6
Πόπλιος Αὐτρώνιος Ῥωμαῖος πρεσβευτὴς 255, 16. 23
Γναῖος Αὐφίδιος Τίτου υἱὸς στρατηγὸς Ῥωμαίων 251, 2. 3. 5
'Αφθόνητος Δήλιος 367, 118. ἱεροποιός 367, 40. ταμίας 367, 20
'Αφθόνητος Δημητρίου Ἰασεύς 77, 26

Ἀφροδισία ἀπελευθέρα 460, 2 sqq.
Ἀφροδισία Πραξίου Στειρίου γυνή 445, 9
Ἀφροδισία Σύρα ἀπελευθέρα 466, 2 sqq.
Ἀφόασις Σαλμακίτης 5, 14
Ἀχαιμένης Δελφὸς ἄρχων 313, 2
Ἀψεύδης ἄρχων Ἀθηναίων 23, 8. 24, 4. 25, 1. 13
Ἀψεύδης Μυρρινούσιος 351, 319
Ἀψέφης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 33

Βαβίων Μιλήσιος 170, 6
Βαβύλος Δελφὸς βουλευτής 198, 31. 36.
Βαβύλος Αἰακίδα Δελφός 467, 12. 15
Βαβύλος Ἀνδρομένους Δελφός 467, 28. γραμματεύς 458, 3
Βαβυρίας Ἰκαριεύς 334, 9
Βάθυλλος Ἐρχιεύς 333, 42
Βακχ..... ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 121
Βάκχιος Κοθωκίδης 136, 21
Βάκχιος Δελφὸς βουλευτής 198, 290
Βάκχιος Ἄγρωνος Δελφός 233, 10. 91
Βάκχιος Κολοφώνιος 367, 16
Βάκχις Δελφὸς βουλευτής 198, 246
Βακχύλος Ἐρυθραῖος 370, 6
Βακχύλος Μητροδώρου Ἐρυθραῖος 370, 101. 108
Βάκχων Ἐρυθραῖος 370, 18
Βάκων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 25
Βατίων Φάνεω Ἰασεύς 77, 11
Βάτων Μικίννω Ἁλικαρνασσεύς 6, 38
Βερενίκη βασίλισσα 152, 2
Βιάδας στρατηγὸς Ἐλευθερολακώνων 255, 15
Βίβιος Ῥωμαῖος 367, 130
Βῖθυς Κλέωνος Λυσιμαχεύς 146, 15
Βίοττος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 409, 13. 23. 425, 169
Βίττος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 206, 1
Βίων Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 404, 4
Βλάττος Ματούρου Κανυσῖνος 198, 13
Βλύας Μεγαλοπολίτης 167, 25
Βοδμίλκας Καρχηδόνιος πρεσβευτής 123, 4
Βόηθος Αἴνιος 314, 4
Βόηθος Δήλιος ἱεροποιός 367, 134. 138
Βόηθος Ἀμεινοκλέος Λαμιεύς 198, 52
Βοῖσκος Σάμιος 152, 3. 168, 2
Βοίωμος Ἁλικαρνασσεύς 6 d, 8
Βόσθων Ἀστυνόμου Ἁλικαρνασσεύς 6, 13
Βότρυς Τιμοθέου Ἀλεξανδρεύς 198, 188
Βοττᾶς Ἐρυθραῖος 166, 2. 21
Βοττᾶς Βοττάδος Ἐρυθραῖος στρατηγός 172, 4
Βουθήρας Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 185, 2
Βούθηρος Φωκεὺς ἱερομνήμων 212, 2
Βουκόλος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 206, 1
Βούλαρχος Φλυεύς 382, 25
Βουλείδης Μητροδώρου Κυζικηνὸς ἵππαρχος 270, 1
Βουλευτὴς Χαλκιδεύς 404, 23
Βουλομάγα 367, 30
Βούλων Δελφός 233, 93. 466, 13. βουλευτής 198, 19. 22. 25. 223. 228. 262. ἱερομνήμων 404, 6
Βράταχος Ἁλικαρνασσεύς 6 d, 29
Βράχυλλος Βαθύλλου Ἐρχιεύς 333, 42
Βρύαξις Ἰασεύς 77, 12. 17
Βρύαξις Ἰδάκου Ἰασεύς 77, 46
Βρύαξις Νόσσου Ἰασεύς 77, 77
Βρύαξις Πολέμωνος Ἰασεύς 77, 20
Βρύχων Πλαταιεύς 182, 3
Βρύων Σαννίωνος Ἰασεύς 77, 23
Βρύων Χῖος πρεσβευτής 59, 36
Βρῶλης Ἁλικαρνασσεύς 6 d, 22
Βωλίων Ἀλεξάνδρου Ῥόδιος 198, 216

Γάδωρος Λεπρεάτης 167, 22
Γαίας βασιλεὺς Νομάδων 230, 2. 231, 1
Γάιος Καῖσαρ Σεβαστοῦ υἱός 275. 399, 10
Γάιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικός 279, 1. 3. 9. 20
Γάιος Γαΐου Ἁλαιεὺς γραμματεύς 356, 3
Γαλαῖος Δήλιος ἄρχων 70, 28. b, 9. 13. 25 (cf. Add. p. 660)

Γαλέστης Πτολεμαίου Ἀλεξανδρεύς 198, 133
Γάιος Γάλλιος Ῥωμαῖος 255, 26
Γαῦσος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 184, 2
Γε...ν Βυζάντιος 404, 13
Γέλων Βοιώτιος 404, 44
Γέλων Ἐξηκέστου Λεοντῖνος 23, 5
Γέλων Τλησωνίδου Πελληνεύς 366, 33
Γεννάδας Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 187, 3
Γενναῖος Ἡρακῶνος Δελφὸς γραμματεύς 467, 5. 27
Γερμανικὸς Καῖσαρ Τιβερίου υἱός 278, 1
Γέρμων Βοιωτὸς ἱερομνήμων 189, 6
Γεροντίδης Ἁλικαρνασσεύς 6, 48
Γέρυλλος Δήλιος 367, 123. ταμίας 367, 67
Γιτάκολος Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 67
Γλαυκέτης 162, 10. 12
Γλαυκέτης Κηφισιεύς 351, 163
Γλαυκέτης Δήλιος 70, 17
Γλαυκίας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 47
Γλαυκίας Κνίδιος 404, 37
Γλαυκίας Λεοντῖνος 23, 5
Γλαυκίας Κιλλαίου Σήστιος ἱερεύς 246, 1
Γλαύκιππος ἄρχων Ἀθηναίων 42, 5. 43, 1. 5. 44, 1
Γλαύκιππος Ἀλωπεκῆθεν 139, 6
Γλαύκιππος Κλειτάρχου Δήλιος 70 b, 17
Γλαύκιππος Δημητριεύς 198, 60
Γλαῦκος (aut Γλαύκων) Ἀθηναῖος φυλῆς Αἰαντίδος 31, 16
Γλαῦκος Λυσίου Βυζάντιος 197, 13
Γλαῦκος Δελφὸς βουλευτής 198, 98. 102
Γλαῦκος Δήλιος 367, 53
Γλαῦκος Κνίδιος 404, 29
Γλαύκων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 11. 14. 35. Αἰαντίδος (? v. Γλαῦκος) 31, 16
Γλαύκων ἐκ Κεραμέων στρατηγός 25, 19
Γλαύκων Κρωπίδης 386, 7. 26
Γλαύκων Πτολεμαίου Ἀλεξανδρεύς 198, 185
Γλαύκων Ἰασεύς 77, 10
Γλαύκων Ἰουλιήτης στρατηγός 79, 16
Γνάθων Ἁλικαρνασσεύς 6, 46
Γναῖος Πανδοσῖνος 226, 54
Γνωσίλας Δελφός 466, 3
Γνωτέας Γλαύκου Κνίδιος παῖς χορευτής 404, 29
Γνωτέας Γλαυκίου Κνίδιος χορευτής 404, 37
Γνῶτος Ἐρυθραῖος 159, 6. 27. 370, 72. 91
Γοργ..... ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 144
Γοργέας Μεγαλοπολίτης 167, 28
Γοργίας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 22
Γοργίας Νίκωνος Ἀμφισσεύς 446, 10
Γόργιππος Βοσπόριος 104, 1
Γόργιππος Δελφός 452, 3
Γόργιππος Μαντινεὺς ἱερεὺς Ποσειδῶνος 444, 2
Γόργις Ἀλκαμένεος Λακεδαιμόνιος 321, 15
Γόργοινος Οἰνείδου Ἰκαριεὺς ταμίας τῶν ἄλλων θεῶν 29, 55. 73. 75. 92
Γοργόνας Κλεισιμβρότου Ῥόδιος 198, 215
Γόργος Κτουβόλδου Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 66
Γόργος Ἀρκάς 404, 28
Γόργος Θεοδότου Ἰασεύς, ὁπλοφόρος βασιλέως Ἀλεξάνδρου 116, 1. 119, 3. 7. 16. 24
Γόργων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 32
Γράβος βασιλεὺς Ἰλλυριῶν 89, 3. 12
Γρίσων Ἀμύντεω Ἁλικαρνασσεύς 6, 26
Γύγης Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 43

Δάδων Ἀλυζαῖος 95, 6
Δαζίσκος Ἀζαντῖνος 367, 53
Δάζος Δαζίσκου Ἀζαντῖνος 367, 53
Δαΐστρατος Μαντινεύς 167, 38
Δαίτων Βοιώτιος 404, 21
Δαΐφαντος Κλειτόριος 404, 32

Δαμ.....σις Ἀθαναίου Χερσονησίτης γραμματεύς 252, 54
Δαμάγητος Κλητόριος 167, 26
Δαμαισίδας Ἀνδροβόλου Λακεδαιμόνιος 321, 16
Δαμάνθης Δελφός 450, 8
Δαμάνθης Φυσκεύς 458, 17
Δαμάρετος Φιαλεύς 181, 9
Δαμάρμενος Δελφὸς ἱερομνήμων 212, 2
Δαμάρμενος στρατηγὸς Ἐλευθερολακώνων 255, 11
Δαμαρχὶς ἀπελευθέρα 459, 5 sqq.
Δάμαρχος Γέλωνος Βοιώτιος χορευτής 404, 44
Δάμαρχος Τίμωνος Ἡρακλεώτης 446, 12
Δάμαρχος Ἀγησία Θισβεύς 198, 173
Δαμασίστρατος Ἑκατωνύμου Ἐρυθραῖος 370, 15. 16
Δαμάτριος Ἐλατεύς 294, 72
Δαμάτριος Περγαμηνός 215, 30
Δαμάτριος Ῥηγῖνος 251, 1
Δαμέας ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν βασιλικῶν 447, 3
Δαμέας Θεάντου Βούριος 198, 254
Δαμένης Δελφὸς βουλευτής 198, 209. 245
Δαμένης Ὀρέστα Δελφός 453, 5. 21. 464, 10. 14
Δαμιάδας Δαμιάδα Ἀμυκλαιεὺς ἔφορος 306, 5
Δάμιχος Φιλαΐδης 403, 2
Δαμοκλείδας Φυσκεύς 458, 13. 15
Δαμοκράτεια Δαμοχάρους Δελφίς 452, 1. 3. 4. 7
Δαμοκράτης Δελφὸς βουλευτής 198, 273
Δαμοκράτης Μεσσήνιος 367, 116
Δαμοκράτης Ῥόδιος 198, 219
Δαμοκρατίδας Τεγεάτης 167, 15
Δαμοκρίτα 226, 48
Δαμόκριτος Καλυδώνιος στρατηγὸς Αἰτωλῶν 446, 1
Δαμόκριτος Φυσκεύς 458, 15
Δαμοξένα 443, 3
Δαμόξενος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 189, 4
Δαμοσθένης Δελφὸς 457, 18. 462, 20. 465, 16. ἄρχων 198, 201. 212, 1
Δαμοσθένης Ναυπάκτιος 189, 8
Δαμόστρατος Ῥόδιος 198, 217
Δαμοτέλης Φυσκεύς 458, 15
Δαμότιμος Τίμωνος Ἀμβρακιώτης κωμῳδός 404, 62
Δαμότιμος Ἀμφισσεύς 462, 21
Δαμότιμος Δελφός 78, 52
Δαμοφάνης Ἀμφισσεύς 446, 8
Δαμόφαντος Ἀργεῖος 404, 47
Δαμόφιλος Βοιωτὸς ἱερομνήμων 185, 5.
Δαμοχάρης Δελφός 452, 1. 10. 459, 23. 462, 20. 465, 16. 19. 466, 13. βουλευτής 198, 3
Δάμων 171, 21. 417, 5. ἀπελεύθερος 461, 3 sqq. ὑποκριτὴς κωμικός 409, 8. 12. 14. 20. 24
Δάμων Θευδώρου Ἀμφισσεύς 462, 21
Δάμων Γαμβρειώτης 470, 3
Δάμων Δελφός 446, 14. βουλευτής 198, 169. 456, 4
Δάμων Ἀγασικράτους Δελφός 206, 5. 7. 8.
Δάμων Δεξώνδα Δελφός 463, 17
Δάμων Ἰασεύς 77, 10
Δάμων Νικάνορος Μακεδὼν ἀπὸ Θεσσαλονίκης 237, 1
Δαναὸς Ἐφέσιος πρύτανις 344, 93
Δάσων Ἁλικαρνασσεύς 6d, 19
Δεινιάδης Ἀγρυλῆθεν 333, 4
Δεινίας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 39
Δεινίας Κλειτόριος 404, 36
Δεινομένης Κυναιθεύς 404, 34
Δεινομένης Τήνιος 70b, 22
Δεινόστρατος Δεινιάδου Ἀγρυλῆθεν 333, 4
Δεινόστρατος Βοσπόριος 100, 2
Δείνων Ἰασεύς 77, 16
Δείνων Κόπρωνος Ἰασεύς 77, 7
Δεξ.... ταμίας τῶν τῆς θεοῦ 36, 36
Δέξανδρος Κεφάλου Κολπαῖος 442, 7
Δέξανδρος Ματροπολίτας 321, 10
Δεξίαρος Κορωνεύς 198, 205

Δεξίθεος Ἀθηναῖος γραμματεὺς βουλῆς 49, 5
Δεξίθεος Δελφὸς ἱερομνήμων 189, 5
Δεξικλῆς Δήλιος ἄρχων 367, 112
Δεξικλῆς Μυκόνιος 433, 20
Δεξικράτης Αἰγιλιεὺς στρατηγός 44, 35
Δεξικράτης Δελφός 462, 6. βουλευτής 198, 98. 102. 109. 111. 114. 117. 120. 165. 171. 252
Δεξικράτης Μνασιθέου Δελφός 455, 3. 6
Δεξίλεως Λυσανίου Θορίκιος ἱππεύς 55, 1. 56, 2
Δέξιλλα 366, 83
Δεξῖνος Κέμπτυδος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 54
Δέξιος τοξότης 31, 29
Πόπλιος Ἐρέννιος Δέξιππος Πτολεμαίου Ἕρμειος 363, 10
Δέξιππος Νικαίου Δελφός 465, 17
Δεξάνδας Δελφός 463, 17
Δέρκας προστάτης Μολοσσῶν 324, 6
Δέρκετος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 40
Δερκύλος Αὐτοκλέους Ἀγνούσιος 351, 180. στρατηγός 345, 1. 7. 13
Δηλόπτιχος Βυζάντιος 95, 14
Δημ..... Δήλιος 151, 6
Δημαγόρας Ἐφέσιος πρύτανις 344, 65. 76. 79. 83. 97
Δημάδης Δημέου Παιανιεύς 110, 7. 337, 7. 351, 189
Δημαίνετος Τιμασιθέου ἐκ Κεραμέων 351, 38
Δημάρατος Λεωσθένου Ἀθηναῖος 440, 4
Δημάρετος Λαμπτρεύς 347, 5. 70
Δημάρητος Ἀνδρία Δήλιος 367, 88
Δήμαρχος Τάρωνος Λύκιος 132, 3. 14
Δημᾶς Καλλικράτεος Χῖος 198, 197
Δημέας Παιανιεύς 110, 7. 337, 7. 351, 189
Δημήτριος 224, 7. ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 55
Δημήτριος Ποσειδωνίου 223, 5
Δημήτριος Ἀθηναῖος 404, 50
Δημήτριος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 28. 31
Δημήτριος Ἀτηνεύς 383, 1
Δημήτριος Κολλυτεὺς γραμματεὺς τῆς βουλῆς 29, 37
Δημήτριος Μελιτεύς 352, 3
Δημήτριος Φανοστράτου Φαληρεύς 120, 3. 121, 3
Δημήτριος Ἀβδηρίτης 228, 15
Δημήτριος Βοήθου Αἴνιος 314, 4
Δημήτριος Ἁλικαρνασσεύς 6, 28. 29. 50
Δημήτριος Ἀρδυβέρου Ἁλικαρνασσεύς 6c, 8
Δημήτριος Διοσκουρίδου Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 25. 26
Δημήτριος Ὑσσωΐου Ἁλικαρνασσεύς 6c, 25
Δημήτριος Ἀναξίππου Ἀντιοχεύς 198, 280
Δημήτριος Γαμβρειάτης οἰκονόμος 470, 2
Δημήτριος Τιμοξένου Δήλιος ἱεροποιός 367, 2. 112. 113. 115. 116. 117. 118. 122. 123. 129. 172. 173. 216. ἄρχων 367, 128. 133. 144. 145. 146
Δημήτριος Ἐρυθραῖος 370, 87. 123. 124
Δημήτριος Ἀπελλίου Ἐρυθραῖος 370, 4. 66
Δημήτριος Ἀριστάρχου Ἐρυθραῖος 370, 30. 60
Δημήτριος Μνασέα Θηραῖος 198, 78
Δημήτριος Ἰασεύς 77, 11. 26. 29. 56. 70
Δημήτριος Μελάνθου Ἰασεύς 77, 29
Δημήτριος Δίου Ἰλιεύς 156, 2
Δημήτριος Ἰουλιήτης 79, 52
Δημήτριος (Ἀντιγόνου Μακεδών) 143, 18. 28. 144, 8. βασιλεύς 133, 7. 367, 8. 185. 198
Δημήτριος βασιλεὺς Μακεδόνων 194, 3. 367, 200
Δημήτριος βασιλέως Φιλίππου 367, 75
Δημήτριος Δημοκράτου Σάμιος 396, 1
Δημήτριος Σερίφιος 367, 158

Δημήτριος Ἀρτεμιδώρου Τραλλιανός 397, 6
Δημήτριος Χῖος 198, 170
Δημήτριος Μάκρωνος Χῖος 350, 27
Δημοκ..... Ἀθηναῖος 351, 5
Δημοκλείδης Ἀθηναῖος 12, 8. b, 3. πρεσβευτής 59, 35
Δημοκλῆς ἐπιστάτης πρυτάνεων τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς 49, 6
Δημοκλῆς Ἀθηναῖος ἱππεύς 56, 2
Δημοκλῆς Κεφαλῆθεν ταμίας ἱερῶν χρημάτων 366, 5
Δημοκλῆς Τειθράσιος 334, 12
Δημοκράτης Ἐπικράτους ἐκ Κεραμέων μυστηρίων ἐπιμελητής 386, 27
Δημοκράτης Σάμιος 396, 1. 9. 10. 13. 17
Δημοκῶν Ὀλβιοπολίτης ἄρχων 248, 19
Δημομέλης Παιανιεύς 368, 4
Δημόνικος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 12
Δημόνικος Λακιάδης 351, 308
Δημόνικος Ἀψεύδους Μυρρινούσιος 351, 219
Δημόνικος Ῥίχνου Ἀμφιπολίτης 439, 5
Δημόνικος Ἀριστείδου Δήλιος 367, 89
Δημόνικος Ἀριστ..... Ἰασεὺς στεφανηφόρος 77, 55
Δημόνους Δήλιος ἱεροποιός 367, 63
Δημοσθένης Ἀλκισθένους Ἀφιδναῖος 29, 18. 36, 6. 14. χορηγός 406, 12
Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς 351, 167
Δημοσθένης Δημοφῶντος Τειθράσιος 334, 11
Δημοσθένης Τατᾶ Μεσαμβριανὸς ἀγορανόμος 339, 4
Δημοσθένης Θεοξένου Νεοπολίτης 90, 3. 9
Δημόστρατος Δημοστράτου Ἀθηναῖος ἀνδριαντοποιός 239, 3
Δημόστρατος Ἀθηναῖος φυλῆς Οἰνηΐδος 31, 9
Δημόστρατος Δημοστράτου Κυδαντίδης 334, 22
Δημόστρατος Συπαλήττιος ἀκοντιστής 347, 52
Δημόστρατος Δήλιος ταμίας 367, 87. 98
Δημοσῶν Μυκόνιος 367, 193
Δημοτέλης Ἁλαιεύς 351, 194
Δημοτέλης Παιανιεύς 420, 22
Δημοτέλης Αἰσχύλου Ἄνδριος ποιητής 333, 4. 10
Δημοτέλης Καλλίππου Ἀστυπαλαιεὺς ἀγορανόμος 338, 2. 19
Δημοφάνης Καρύστιος 129, 25
Δημόφιλος Πανταλέοντος Ἀγρυλῆθεν 333, 36
Δημόφιλος ἐξ Οἴου 164, 60
Δημόφιλος Δημοκλέους Τειθράσιος 334, 12
Δημόφιλος Φρεάρριος 164, 75
Δημόφιλος Θεοδώρου Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 28
Δημοφῶν Τειθράσιος 334, 11
Δημοφῶν Πολεμάρχου Ἰασεύς 77, 19
Δημοχάρης Γαργήττιος 329, 3
Δημοχάρης Πυθέου Κηφισιεύς 351, 169
Δημοχάρης Λευκονοεύς 130, 24
Δημοχάρης (Δήμωνος) Παιανιεὺς ἵππαρχος 61, 19
Δήμων Δημομέλους Παιανιεὺς ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ 368, 2. 3. 4
Δήμων Δημοτέλους Παιανιεύς 420, 21
Δήμων Ταργηλίου Ἰασεύς 77, 28
Δημῶναξ Ἐρυθραῖος 370, 55. 70
Διαγόρας Ἁλικαρνασσεύς 371, 1
Δίαιτος Φρεάρριος 351, 84
Διάκριτος Δήλιος ταμίας 367, 78
Διακτορίδης Δήλιος ταμίας 367, 88
Διᾶς Ἡρακλεώτης 209, 3
Δίδυμος Δήλιος 367, 133
Διῆς Ἡρακλεώτης 209, 3
Δικαία Μυκονία 433, 22
Δίκαιος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 12
Δίννυς Ἑλίξου Χῖος 350, 2
Διο... Ἀγκυλῆθεν 37, 7

Διογείτων Ἀχαρνεὺς ταμίας ἱερῶν χρημάτων 366, 5
Διογείτων Λαμπτρεύς 351, 23. 209
Διογένης φρούραρχος 180, 13
Διογένης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 41
Διογένης Ἀλεξανδρεὺς ἐκ τᾶς Τρῳάδος 198, 44
Διογένης Δήλιος 367, 40. ἱεροποιός 367, 55. ἄρχων 367, 71. 72. 104. 133. 143. 144
Διογένης Διονυτᾶ Ἰασεύς 77, 38
Διόγνητος Ἀθηναῖος 10, 2
Διόγνητος Ὑβάδης 351, 227
Διόγνητος Φρεάρριος 139, 2. 381, 27. γραμματεὺς τῆς βουλῆς 45, 1. 3
Διόγνητος Καλλικράτεος Χῖος 198, 196
Διόδ..ος Ἰκαριεύς 337, 7
Διόδοτος Διοκλέους Ἀγγελῆθεν γραμματεὺς βουλῆς 88, 2
Διόδοτος Φιλίνου Ἁμαξαντεύς 351, 99. 115
Διόδοτος Μαραθώνιος 342, 1
Διόδοτος Διογνήτου Φρεάρριος 139, 2. 381, 27
Διόδοτος Ἡλιονίκου Ἁλικαρνασσεύς 371, 3
Διόδοτος Δήλιος 367, 55. 64. 98. 112. 127. 131
Διόδωρος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 405, 88
Διόδωρος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 23
Διόδωρος Ἀζηνιεὺς ὑπηρέτης 347, 54
Διόδωρος Φιλοκλέους Γαργήττιος 334, 12. 39. 46
Διόδωρος Σίμου Παιανιεύς 351, 260
Διόδωρος Πειραιεύς 296, 1
Διόδωρος Ὀλυμπιοδώρου Σκαμβωνίδης γραμματεὺς Ἀμφικτυόνων 70, 5
Διόδωρος Ἡρακῶνος Δελφός 461, 15. 465, 6. 8
Διόδωρος Μαντία Δελφὸς ἄρχων 198, 12. 15. 18. 21. 24. 27. βουλευτὴς 198, 43. 46. 212. ταμίας 207, 17
Διόδωρος Μνασιθέου Δελφός 453, 8
Διόδωρος Θηβαῖος 198, 307
Διόδωρος Μέλανος Ἰασεύς 77, 26
Διόδωρος Ἡρακλείδου Ταναγραῖος 198, 299
Διοκλῆς ἄρχων Ἀθηναίων 45, 2
Διοκλῆς Ἀθηναῖος 43, 14
Διοκλῆς Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 38
Διοκλῆς Διοκλέους Ἀθηναῖος τραγῳδός 404, 55
Διοκλῆς Ἀγγελῆθεν 88, 3
Διοκλῆς Ἀλωπεκῆθεν στρατηγός 86, 23
Διοκλῆς Ἀχαρνεύς 135, 6
Διοκλῆς Ἐρχιεύς 164, 37
Διοκλῆς Διοκλέους Κηφισιεὺς ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ 356, 10. 19. 23. 27
Διοκλῆς Δήλιος ἄρχων 367, 108. 145. 146
Διομέδων ἄρχων Ἀθηναίων 164, 3. 426, 7. 14
Διομέδων Ζμένδωνος Κῷος ἀρχιθέωρος 367, 109
Διομένης Ἁμαξαντεύς 351, 117
Διονύσιος 383, 3. θεοκόλος Ὀλυμπικός 281, 3. νακόρος 362, 3. ταμίας θιασωτῶν 426, 8. 25. ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 166
Διονύσιος Σωσιβίου 164, 53
Διονύσιος Ἀθηναῖος 198, 7. 381, 31. Ἑλληνοταμίας 17, 6
Διονύσιος Κυδαθηναιεὺς Ἑλληνοταμίας 44, 15. 22. 29
Διονύσιος Ἡφαιστίωνος Φιλαΐδης 334, 17
Διονύσιος Διονυσίου Αἴνιος 314, 3
Διονύσιος Σπαρτάκου Αἴνιος 314, 3
Διονύσιος Διονυσίου Ἀλεξανδρεύς 198, 173
Διωνύσιος Ἡραίωνος Βυζάντιος 95, 14
Διονύσιος Δελφός 449, 14. 454, 6. 9. 461, 6
Διονύσιος Ἀσάνδρου Δελφός 461, 2. 8. 11

Διονύσιος Σατύρου Δήλιος 367, 243
Διονύσιος Λητγέτου Ἐλεάτης 198, 224
Διονύσιος Ἐρυθραῖος 159, 5. 26. 172, 5. 370, 84. 93. 102
Διονύσιος Ἀριστομένους Ἐρυθραῖος 370, 129. 141
Διονύσιος Ἡρακλεώτης 209, 3
Διονύσιος Σίμου Ἡρακλεώτης κωμῳδός 404, 66
Διονύσιος Θισβεύς 226, 48
Διονύσιος Ἰασεύς 77, 23
Διονύσιος Ἀετίωνος Ἰασεύς 77, 16
Διονύσιος Ἱππομέδοντος Ἰλιεύς 156, 1
Διονύσιος Μεσσήνιος 240, 4. 32
Διονύσιος Μυτιληναῖος 367, 234
Διονύσιος Σάμιος 404, 49
Διονύσιος Σμυρναῖος στρατηγός 171, 15
Διονύσιος Διονυτᾶ Σμυρναῖος 171, 33
Διονύσιος Συρακόσιος 215, 29
Διονύσιος (πρεσβύτης) ἄρχων Στκελίας 54, 6. 8. 9. 72, 5 sqq. 73, 7 sqq.
Διονύσιος Διονυσίου (νεώτερος) 72, 19
Διονύσιος Τενέδιος 95, 15
Διονύσιος Χῖος 350, 9. 11
Διονύσιος Καλλιστράτου Χῖος 350, 13
Διονυσόδοτος Ἀπολλωνιάτης 198, 96
Διονυσόδωρος Πάρμιδος Ἀβδηρίτης κιθαρῳδός 404, 14
Διονυσόδωρος Ἀσκληπιάδου Βοιώτιος κωμῳδός 404, 69
Διονυσόδωρος Ἀριστομένους Ἐρυθραῖος 370, 128. 141. 150. 164
Διονυσόδωρος Κορωνεύς 198, 247
Διονυσόδωρος Παμφίλου Μεγαρεὺς χορευτὴς κωμικός 404, 77
Διονυσοφάνης Αἰολεὺς ἀπὸ Ἄσσου 198, 310
Διονυτᾶς Ἰασεύς 77, 38
Διονυτᾶς Σμυρναῖος 171, 33
Διοπείθης Ἀθηναῖος 32, 4
Διοπείθης Εὐωνυμεύς 129, 3. 351, 195
Διοπείθης Φυλάσιος 164, 65
Δῖος (?) Ἰλιεύς 156, 2
Διοσκορίδης Ἀμύντα Ἰασεύς 77, 24
Διοσκορίδης Ἑκαταίου Ἰασεύς 77, 8. 33
Διοσκουρίδης ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 159
Διοσκουρίδης Εὐωνυμεύς 418, 2
Διοσκουρίδης Διοσκουρίδου Φηγαιεύς 347, 41
Διοσκουρίδης Ἁλικαρνασσεύς 6 d, 11. 372, 25
Διοσκουρίδης Πιρώμιος Ἁλικαρνασσεύς 6, 17. 32
Διοσκουρίδης Ἀμειψίου Νεοπολίτης 90, 4
Διοτέλεις ἄρχων Βοιωτῶν 222, 1
Διότιμος ἄρχων Ἀθηναίων 140, 1. 141, 1. στρατηγός 351, 202
Διότιμος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 36
Διότιμος Εὐωνυμεὺς στρατηγός 25, 9. 351, 279
Διότιμος Διοπείθους Εὐωνυμεύς 129, 3. 351, 195. 258
Διότιμος Οἰναῖος πρόεδρος 88, 6
Διότιμος Παλληνεύς 382, 26
Διότιμος Σαρυσάλλου Ἁλικαρνασσεύς 6, 42. d, 31
Διοτρέφης Ἡρακλείτου Ἐρυθραῖος στρατηγός 172, 5
Διοτρέφης Ἰλιεύς 156, 1
Διόφαντος 42, 51
Διόφαντος Ἀθηναῖος 75, 6
Διόφαντος Φρασικλείδου Μυρρινούσιος 351, 190. 212
Διόφαντος Δήλιος 367, 128
Διόφαντος Ἐρυθραῖος 370, 118. 136
Διόφαντος Ἀσκλαποδώρου Σινωπεύς 252, 1 sqq.
Διοφῶν Ἰασεύς 77, 24
Δίυλλος Ἐρχιεὺς ἱεροποιός 44, 7
Δίυλλος Θυμαιτάδης 333, 6 sqq.
Δίφιλος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 98
Δίφιλος Φειδίππου Πιθεύς 351, 231
Δίφιλος Προσπάλτιος 351, 126
Δίων Ἀθηναῖος 404, 51
Δίων Διαίτου Φρεάρριος 351, 84

Δίων Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 186, 3
Δίων Πολυχ..... Ἀλυζαῖος 95, 19
Δίων Ἀμφισσεύς 446, 8
Δίων Δελφός 460, 4. ἄρχων 186, 2. βουλευτής 198, 13. 16. 28. 303
Δίων Ἀλέξωνος Δελφός 457, 3. 16. 19. 461, 6. 9. 15.
Δίων Ἀριστοβούλου Δελφός 463, 9
Δίων Ἀστύλου Ἰασεύς 77, 23
Δόλων Ἀδειμάντου δοῦλος 40, 3
Δορκὰς Δελφίς 457, 11. 12. 23
Δόρκιον 426, 3
Δορκύλος Θηβαῖος 198, 149
Δορκωνίδας Μεσσήνιος 240, 5
Δράκαλος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 21
Δρακοντίδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 9
Δρακοντίδης ἐπιστάτης πρυτάνεων τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς 10, 2
Δρακοντίδης Βατῆθεν 36, 36. στρατηγός 25, 20
Δρακοντίδης Ἐρχιεύς 164, 33
Δράκων Ἀθηναῖος (ὁ νομοθέτης) 45, 5
Δράκων Ἰατροκλεῦς Ἰασεύς 77, 69
Δράκων Σάμιος 119, 2
Δρομέας Ἐρχιεύς 164, 36
Δρομοκλείδας Ἀγίωνος Δελφός 459, 8. 461, 6. 9. 15. 463, 17. 464, 24
Δρομοκλείδης Θρασυμήδους Ἀγνούσιος 333, 41
Δρούσιλλα Γαΐου Καίσαρος Σεβαστοῦ ἀδελφή 279, 17
Δρώπακος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 206, 1
Δρωπίνας Ἄνδρωνος Ἀμφισσεύς 446, 10
Δρωπίνας Καλλιπολίτης 446, 13. 17
Δυαῖος Τεγεάτης στρατηγός 317, 15
Δυσνίκατος Κολπαῖος 442, 8
Δώρημα 448, 3. 6. 7. 12
Δωριεύς 193, 10
Δωριεὺς Δήλιος ἄρχων 367, 160. 161
Δωρίων 164, 171. 426, 2. ἀπελεύθερος 445, 6
Δωρόθεος Ἀλαιεύς 410, 1
Δωρόθεος Θεοδώρου Διομειεύς 334, 27
Δωρόθεος Δελφός 455, 5. 456, 1
Δωρόθεος Φωκεὺς ἱερομνήμων 184, 2
Δωσίθεος ἐκ Μυρρινούττης 238, 6
Δωσίθεος Ζωΐλου Καλχηδόνιος 198, 209

Ἐ..... Εὐωνυμεὺς στρατηγός 44, 35
Ἑβδομίσκος Δήλιος 367, 75
Ἐθελοκράτης Λαμπτρεύς 351, 10
Εἰρηνᾶς Ἐρυθραῖος 370, 74
Εἰρηνίας Ἀσκληπιάδου Μιλήσιος στεφανηφόρος 240, 41
Ἑκαταίη 6 d, 33
Ἑκαταῖος ὑποκριτὴς κωμικός 408, 10
Ἑκαταῖος Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 51
Ἑκαταῖος Κόλχου Βυζάντιος 197, 12. 16
Ἑκαταῖος Ἰασεύς 77, 9. 13
Ἑκαταῖος Μεννέα Ἰασεύς 77, 26
Ἑκαταῖος Σαμίου Ἰασεύς 77, 35. 46
Ἑκαταῖος Μεσημβριανός 164, 72
Ἑκατᾶς Γνώτου Ἐρυθραῖος 370, 72. 91. στρατηγός 159, 6. 27
Ἑκατόδωρος Κῷος 367, 95
Ἑκατόμνως Μυλασεύς 76, 8. 22. 44. 84, 2
Ἑκατώνυμος Δαμασιστράτου Ἐρυθραῖος 370, 16
Ἑκατώνυμος Χρυσίππου Ἐρυθραῖος 370, 72. 90
Ἐκέφυλος Δελφός 455, 8. βουλευτής 198, 265
Ἑλίκανδρος Δήλιος 367, 47
Ἕλιξος Χῖος 350, 3
Ἕλλαν Τεγεάτης 404, 63
Ἑλλάνικος Ἀργεῖος χοροδιδάσκαλος 419, 5
Ἑλλάνικος Βοιωτὸς ἱερομνήμων 186, 5
Ἐλπήνωρ Ἀπολλωνίου Ἐρυθραῖος 370, 88
Ἐλπήνωρ Μιλήσιος 391, 9
Ἐλπίνης ἄρχων Ἀθηναίων 89, 4. 90, 1
Ἐλπίνης Ἐπινίκου Ἁλαιεύς 351, 166
Ἐλπίνης Δήλιος 367, 88. ἱεροποιός 367, 46. 49

Ἐλπίνικος Δελφός 78, 53
Ἐλπῖνος Σωσιγένους Ἀραφήνιος 334, 20
Ἐμμενίδας Δελφός 233, 8. ἄρχων 198, 2. 5. 447, 2. βουλευτής 313, 2
Ἐμμενίδας Δεξικράτεος Δελφός 462, 6
Ἐμμενίδης ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 44. τῆς νέας κωμῳδίας 425, 118
Ἔμπεδος Ὀῆθεν 36, 20
Ἔμπεδος Δήλιος ἄρχων 367, 65. 144. 145. 173. ταμίας 367, 76. 77. ἱεροποιός 367, 106
Ἔμπεδος Σηλυμβριανός 46, 31
Ἔνδηλος Ἀθηναῖος ἱππεύς 56, 2
Ἔνδημος Ἐρυθραῖος 159, 7. 28
Ἐξαίνετος Ἀρκάς 404, 54
Ἔξαιτος Ἰασεύς 77, 19
Ἐξακεστᾶς Σάμιος 396, 4. 5
Ἐξάκεστος Ἀμόργιος 438, 12
Ἔξηκ..... Ἀζηνιεὺς γραμματεὺς βουλῆς 72, 2
Ἐξηκεστίδης Ἀθηναῖος 85, 8
Ἐξηκεστίδης Ἐλευσίνιος 352, 3
Ἐξηκεστίδης Θορίκιος στρατηγός 86, 22
Ἐξηκεστίδης Παλληνεὺς πρεσβευτής 62 b, 7
Ἐξήκεστος Ὑσσωῖου Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 65
Ἐξήκεστος Λεοντῖνος 23, 6
Ἐξηκίας Ἀφιδναῖος 440, 12. 21
Ἐξωπιάδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἱπποθωντίδος 31, 29
Ἑόρτιος Ἀχαρνεύς 346, 26
Ἐπαίνετος 431, 4
Ἐπαίνετος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 39
Ἐπαίνετος Ἐρικεεύς 334, 26
Ἐπαίνετος Κορωνεύς 198, 249
Ἐπαμείνων Ἐπαινέτου Ἐρικεεύς 334, 26
Ἐπαμείνων Ἐπαμείνονος Ἐρυθραῖος στρατηγός 172, 5
Ἐπαρχίδης Μυκόνιος 433, 3. 9. 10
Ἐπήραστος Εὐβοιεὺς ἱερομνήμων 184, 4
Ἐπήρατος Λακεδαιμόνιος 321, 17
Ἐπι..... Χῖος 150, 1
Ἐπιάναξ Μυτιληναῖος 367, 41
Ἐπιγένης στρατηγός 173, 2. τριηροποιός 351, 77. 97. 295. κωμικὸς ποιητής 409, 2
Ἐπιγένης Εὐεργέτου ἐκ Κοίλης 385, 2
Ἐπιγένης Μεταγένους ἐκ Κοίλης ἀμφικτυονεύων ἐν Δήλῳ 70, 9
Ἐπιγένης Κυδαθηναιεύς 420, 3. 18
Ἐπιγένης Δελφὸς βουλευτής 328, 5
Ἐπιγένης Δήλιος ἄρχων 70, 4. b, 9. 13
Ἐπιγένης Πολυκράτους Δήλιος 70 b, 27
Ἐπιγένης Ἐρυθραῖος 370, 77
Ἐπίγονος 367, 95
Ἐπίγονος Ἐρυθραῖος ἱεροποιός 370, 63
Ἐπίγονος Ἀστυκράτευς Ἐρυθραῖος 370, 81
Ἐπιδαύριος 248, 144
Ἐπίδοξος Ἀργεῖος 185, 8
Ἐπικλῆς Σα.... Ἁλικαρνασσεύς 6 d, 45
Ἐπίκουρος Ἐρυθραῖος πρεσβευτής 190, 3. 11. 17. 23
Ἐπίκουρος Στεφάνου Ἐρυθραῖος 370, 13
Ἐπίκουρος Δράκοντος Σάμιος 119, 2
Ἐπίκουρος Σικυώνιος χοροδιδάσκαλος 414, 4
Ἐπίκουρος Τήιος 228, 2 sqq.
Ἐπικράτης κωμικὸς ποιητής 409, 27
Ἐπικράτης Διοκλέους Ἀχαρνεύς 135, 6
Ἐπικράτης Ἱπποκλέους Ἀχαρνεὺς ἐπιστάτης πρυτάνεων 130, 18
Ἐπικράτης ἐκ Κεραμέων 386, 27
Ἐπικράτης Μενεστράτου Παλληνεύς 71, 15. ἀμφικτυονεύων ἐν Δήλῳ 70, 10
Ἐπικράτης Ἀμφιπολίτης 439, 4
Ἐπικράτης Δελφός 460, 4
Ἐπικράτης Ἐφέσιος 315, 1
Ἐπικράτης Καρύστιος 343, 5
Ἐπικράτης Λαμιεύς 198, 51
Ἐπικρατίδης Πελλαῖος 198, 103
Ἐπικρατῖνος Νικομήδου Ἀργεῖος παῖς χορευτής 404, 22
Ἐπικτήμων Δήλιος ἄρχων 367, 64

Ἐπίκτητος Ἀμόργιος 367, 45
Ἐπίνικος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 173
Ἐπίνικος Ἀλαιεύς 351, 166
Δέκμος Ἰούνιος Ἐπίνικος θεοκόλος Ὀλυμπικός 281, 2
Ἐπίνικος Τιθορρεύς 294, 75
Ἐπίπτωτος Καλλιστράτου Ἐρυθραῖος 370, 22
Ἐπισθένης Δήλιος 70, 25. b, 29. 35. 37
Ἐπισθένης Καρύστιος 343, 7
Ἐπίστρατος Περιθοίδης γραμματεύς 347, 54
Ἐπιτέλης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 25
Ἐπιτέλης Ἀρεταίου Παιανιεύς 347, 3. 68
Ἐπιτέλης Ἑρμαίου Λεβαδεύς 198, 179
Ἐπιτελίδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἀντιοχίδος 31, 20
Ἐπιχάρης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 44
Ἐπιχάρης Εὐωνυμεὺς ἱεροποιός 366, 3
Ἐπιχάρης ἐκ Κεραμέων 16, 1
Ἐπιχάρης Καλλίππου Κορωνεύς 198, 204
Ἐπιχαρίδας Εὐδάμου Λιλαιεύς 465, 2 sqq.
Ἐπιχαρίδης Σκαμβωνίδης 351, 40
Ἐπιχαρῖνος Δημοχάρους Γαργήττιος 329, 4
Ἐρασινίδης Ἀθηναῖος 43, 5
Ἔραστος Ἐφέσιος 285, 6
Ἐρατίων Ἐρατίωνος Ἰκαριεύς 334, 8
Ἐράτων Ἀρκὰς χοροδιδάσκαλος 418, 4
Ἐράτων Δελφός 465, 16
Ἐράτων Ἀμφιτίμου Λευκάδιος 198, 99
Ἐργαῖος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 40
Ἐργαμένης Ἀχαρνεὺς Ἑλληνοταμίας 19, 4
Ἐργοκλῆς Ἀριστείδου Βησαιεὺς Ἑλληνοταμίας 36, 3. 10. 18
Ἐργοτέλης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 58
Ἐριφύλη 367, 200
Ἐρίωτος Μελιτεύς 164, 61
Ἑρμ..... ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 64
Ἑρμαγόρας Ἀμφιπολίτης ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ 439, 8
Ἕρμαιος Ἰασεύς 77, 9
Ἕρμαιος Λεβαδεύς 198, 180
Ἑρμαίων Βοιώτιος 404, 53
Ἑρμαπίς 6, 39
Ἑρμησιάναξ Ἐρυθραῖος 370, 87
Ἑρμησίλεως Μέντορος Ἐρυθραῖος 370, 3
Ἑρμησίλεως Ξούθου Χῖος 350, 2
Ἑρμήσιος Ἑρμησιάνακτος Ἐρυθραῖος 370, 87
Ἑρμίας νησιάρχης 367, 72
Ἑρμίας τύραννος Ἀταρνέως 97, 1 sqq.
Ἑρμίας Λυκίδου Ἡρακλεώτης 314, 6
Ἕρμιππος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 15
Ἕρμιππος Πόριος πρεσβευτής 96, 7
Ἕρμις Χῖος 150, 39
Ἑρμογένης γραμματεύς 346, 28
Ἑρμογένης ἄρχων Ἀθηναίων 394, 3. 408, 14
Ἑρμόδωρος Ἑορτίου Ἀχαρνεὺς παιδοτρίβης 346, 25
Ἑρμόδωρος Στησαγόρεω Ἁλικαρνασσεύς 6c, 10
Ἑρμόδωρος Ἀρτέμωνος Ἰασεύς 77, 43
Ἑρμόκλειτος Ἐρυθραῖος ἱεροποιός 370, 23
Ἑρμοκράτης 159, 16
Ἑρμόκριτος Διονυσίου Συρακόσιος 72, 20
Ἑρμοξένη Κτησίωνος Μυκονίου θυγάτηρ 433, 28
Ἑρμόστρατος Ἐρυθραῖος ἱεροποιός 370, 45
Ἕρμων Ἀθηναῖος 44, 10
Ἕρμων Ἀκραγαντῖνος 322, 5
Ἕρμων Δήλιος 367, 118
Ἕρμων Σόλωνος Δήλιος 230, 3

Ἕρμων Ἰασεύς 77, 23
Ἕρμων Ἑκαταίου Ἰασεύς 77, 13
Ἕρμων Εὐξιθέου Ἰασεύς 77, 29
Ἕρμων Λυ...Ἰασεύς 77, 48
Ἕρμων Πυργίωνος Ἰασεύς 77, 24
Ἕρμων Τυλήσιος 320, 7
Ἑρμῶναξ Ἀργεῖος 404, 61
Ἑρμῶναξ Ἐρυθραῖος 370, 62
Ἑρμῶναξ Μεννέα Ἰασεύς 77, 14
Ἑρξιμένης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 59
Ἐρριδαῖος Μακεδών (v. Ἀρριδαῖος) 60, 1. 2
Ἐρύμανδρος Κριτοδάμου Μυανεύς 462, 18
Ἑστιαῖος Ἰζιμάρου 225, 6
Ἑστιαῖος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 42
Ἑστιαῖος Βυζάντιος πρεσβευτής 62 b, 13
Ἑστιαῖος Μεγήνορος Χῖος 350, 18
Ἐτεαρχίδης Παλληνεύς 107, 7
Ἐτεοκλῆς Αἰθαλίδης 163, 7
Ἐτυμώνδας Δελφός 447, 7. βουλευτής 198, 123. 127. 131. 319, 7
Εὐάγγελος Ἀθηναῖος πρόεδρος ἐπιψηφίζων 72, 4
Εὐάγγελος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἱπποθωντίδος 31, 24
Εὐάγγελος Δελφός 459, 22. ἄρχων 198, 221. 226. 449, 1
Εὐάγγελος Εὐκράτεος Λεβαδεύς 198, 179
Εὐαγίδης Φιλαΐδης 164, 58
Εὐαγίδης Κτησίου Φιλαΐδης χορηγός 416, 1
Εὔαθλος ἐκ Κεραμέων ταμίας ἱερῶν χρημάτων 366, 10
Εὐαίνετος ἄρχων Ἀθηναίων 351, 286. 415, 3
Εὐαίνετος Καρύστιος ἄρχων 343, 1
Εὐαίνετος Τεγεάτης ἱερεὺς Ἀθηνᾶς 317, 20
Εὐαίων Πολίτου Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 12. 18
Εὔανδρος Ἄνδρωνος Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 27
Εὐανορίδης Κυδαθηναιεύς 417, 4
Εὐάνωρ Ἀβαῖος πρεσβευτής 192, 6
Εὐάρετος τραγῳδοδιδάσκαλος 407, 7. 26
Εὐαρχίδας Μυανεύς 462, 2
Εὔαρχος Κονθυλῆθεν 131, 14. 23
Εὔαρχος Δίωνος Ἀμφισσεύς 446, 8. 16
Εὔαρχος Λιλαιεύς 465, 18
Εὔβιος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 54
Εὔβιος Εὐβιότου Ἀγκυλῆθεν 334, 25. 43
Εὔβιος Αἰθαλίδης ταμίας ἱερῶν χρημάτων 366, 10
Εὔβιος Αὐτοσθένους Ἁλαιεύς 334, 6
Εὐβίοτος Ἀγκυλῆθεν 334, 25
Εὐβοεὺς Δήλιος ἱεροποιός 367, 137. 149. 151
Εὔβοιος Κρατιστόλεω Ἀναγυράσιος 351, 135
Εὐβουλ.... ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 160
Εὐβουλίδης ἄρχων Ἀθηναίων 54, 1. 55, 3
Εὐβουλίδης Εὐχήρου Ἀθηναῖος 198, 72
Εὐβουλίδης Εὐβούλου Ἐλευσίνιος 329, 11
Εὐβουλίδης Ἐφέσιος 253, 22
Εὔβουλος ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 82
Εὔβουλος ἄρχων Ἀθηναίων 162, 58
Εὔβουλος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἀκαμαντίδος 31, 4
Εὔβουλος Ἐλευσίνιος 329, 11
Εὔβουλος Ἐρυθραῖος 370, 11
Εὐγειτονίδας Μαινάλιος 167, 18
Εὐγείτων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 7
Εὐγείτων Ὀρχομένιος 167, 17
Εὐδαμίδας Ἀμφισσεύς 446, 10
Εὐδαμίδας Εὐθυκλέος Λακεδαιμόνιος 240, 61
Εὐδαμίδας Μαντινεύς 167, 37
Εὐδαμίδας Φωκεὺς ἱερομνήμων 212, 2
Εὐδαμίσκος αὐλητής 411, 4
Εὔδαμος Λιλαιεύς 465, 2
Εὔδαμος Βρύχωνος Πλαταιεύς 182, 3

Εὔδαμος Τριχονεύς 198, 143
Εὐδημίδης Μελιτεύς 351, 51
Εὔδημος Ἀθηναῖος 36, 8
Εὔδημος Φιλούργου Πλαταιεύς 111, 1. 7. 21
Εὔδημος Ἀθηναγόρου Τραλλιανός 397, 4
Εὔδικος Ἀθηναῖος 43, 38
Εὔδικος Δήλιος 367, 151
Εὔδικος Ἰασεύς 77, 68
Εὔδικος Σαμίου Ἰασεύς 77, 31. 44
Εὔδοκος Δελφός 233, 8. 9. 91
Εὐδοξίδας Τεγεάτης στρατηγός 317, 16
Εὔδοξος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 45
Εὔδοξος Θεαγγέλου Συπαλήττιος 333, 26. 42. 44
Εὔδοξος Ἐπιδόξου Ἀργεῖος 185, 6. 11. 14
Εὔδοξος Αἰσχρίωνος Ἐλεάτης 198, 128
Εὔδωρος Δελφός 453, 26. 455, 7
Εὔδωρος Ἀμύντα Δελφὸς βουλευτής 198, 308. 312
Εὐέλθων Κῶος ἀρχιθέωρος 367, 32
Εὐέλθων Ἀντιδότου Ῥόδιος 198, 218
Εὐεργέτης ἐκ Κοίλης 385, 2
Εὐέτης ποιητὴς τραγῳδιῶν 425, 2
Εὐετίων Ἀθηναῖος στρατηγός 135, 19
Εὐηθίδης Ἰασεύς 77, 22. 50
Εὐηνορίδης Ἁλαιεύς 382, 30
Εὐθαλλίων Ἀρτέμωνος Ἰασεύς 77, 13
Εὐθαλλίων Σκύλακος Ἰασεύς 77, 28
Εὐθίας Αἴσχρωνος Ἀναφλύστιος γραμματεὺς ταμιῶν τῶν τῆς θεοῦ 25, 17
Εὔθιος ἄρχων Ἀθηναίων 143, 1
Εὔθοινος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 30
Εὐθύδαμος Ξενοφάνεος Ἡρακλεώτης 446, 12
Εὐθύδαμος Φυσκεὺς ἀγωνοθέτης 462, 1
Εὐθύδημος Ἀθηναῖος πάρεδρος βασιλέως 385, 3
Εὐθύδημος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 11. 31
Εὐθύδημος Εὐδήμου Ἀθηναῖος στρατηγός 36, 8
Εὐθύδημος Χάρητος Ἀθηναῖος ῥαψῳδός 404, 9
Εὐθύδημος Διομειεύς 124, 2. 133, 1
Εὐθύδημος Ἀμεινίου Φιλαΐδης 334, 19
Εὐθύδικος ἐπιστάτης πρυτάνεων τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς 45, 4
Εὐθύδομος Δημητρίου Μελιτεύς 352, 3
Εὐθυκλῆς ἄρχων Ἀθηναίων 366, 3
Εὐθυκλῆς Ἀμεινίου Φιλαΐδης 334, 18
Εὐθυκλῆς Λακεδαιμόνιος 240, 61
Εὐθυκράτης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 8
Εὐθυκράτης Ἀμφιτροπῆθεν 351, 266
Εὐθυκράτης Εὐθυκράτους Ἀμφιτροπῆθεν 351, 256
Εὐθύκριτος ἄρχων Ἀθηναίων 416, 3
Εὐθύκριτος Ἀζηνιεύς 382, 26
Εὐθύμαχος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 64. Ἀντιοχίδος 31, 21
Εὐθύμιχος Βοιώτιος 404, 24
Εὔθυμος Λυσικράτεος Ἀμυκλαιεὺς ἔφορος 306, 5
Εὐθύνομος Μαραθώνιος 70, 10
Εὔθυνος ἄρχων Ἀθηναίων (Ol. 88, 3. 426|5 a. Chr.) 29, 5
Εὐθύνους Ἐρυθραῖος 370, 120
Εὔιος Χαλκιδεὺς αὐλητής 423, 3
Εὔιππος Ἁλικαρνασσεύς 6, 51
Εὐκλείδας Δελφός 198, 309. 312. 460, 12. 461, 15. 464, 24. βουλευτής 198, 43. 47. 165. 172
Εὐκλείδας Ἠπειρώτης 443, 6
Εὐκλείδας Λιλαιεύς 465, 17. 18
Εὐκλείδας Φυσκεὺς ἄρχων 458, 5. 13
Εὐκλείδης ἄρχων Ἀθηναίων 48, 6. 21. 420, 10
Εὐκλείδης Ἀθηναῖος 44, 17
Εὐκλείδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 22
Εὐκλείδης Ἰκαριεύς 334, 6. 46
Εὐκλείδης Δημητρίου Ἰασεύς 77, 11

Εὐκλῆς χοροδιδάσκαλος 411, 3. 412, 3. 413, 6
Εὐκλῆς κῆρυξ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων 92, 4. 19
Εὐκλῆς Δελφός 448, 17. ἱερεύς 446, 2. 14
Εὐκλῆς Καλλιστράτου Δελφός 466, 2. 5. 10
Εὐκλῆς Ἰατροκλέους Ἰασεύς 77, 12
Εὐκλῆς Μουσαίου Μεθαναῖος 232, 6
Εὐκράτης Ἀθηναῖος 31, 47
Εὐκράτης Ἐξηκίου Ἀφιδναῖος 440, 12. 19. 22. 24. 27
Εὐκράτης Δελφός 454, 10. βουλευτής 198, 169. 273. ἄρχων 198, 177. 181. 190. 448, 2. 11
Εὐκράτης Ἐπικράτεος Δελφός 460, 4
Εὐκράτης Καλλικῶνος Δελφὸς γραμματεύς 198, 309. 313
Εὐκράτης Δήλιος 367, 156. 219
Εὐκράτης Λεβαδεύς 198, 179
Εὐκρατίδης Καλλικράτους Πεπαρήθιος 341, 1
Εὐκτήμων ἄρχων Ἀθηναίων 136, 1. 143, 13. 16
Εὐκτήμων Ἀθηναῖος 351, 2
Εὐμαρίδας βοιωτάρχης 222, 14
Εὐμαρίδας Δήλιος 367, 155
Εὔμαχος Σωκράτου Εὐπυρίδης 164, 50
Εὔμαχος Ἀρτέμωνος Ἰασεύς 77, 30
Εὐμένης Ἀττάλου βασιλεύς 203, 1. 208, 5. 215, 1 sqq. 216, 1. 217, 1. 218, 3. 223, 2. 367, 99. 101. 105. 130
Εὐμένιος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 40
Εὐμήδης ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 152
Εὔμηλος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 65
Εὔμηλος βασιλεὺς Βοσπόρου 140, 33
Εὔμηλος Κορωνεύς 198, 204. 247
Εὔμηλος Φυσκεύς 458, 16
Εὔμναστος Ἀμφισσεύς 446, 6
Εὔνικος ἄρχων Ἀθηναίων 409, 16
Εὔνικος Τριτεὺς ἀγωνοθέτης 458, 4. 12
Εὐνομίδης Ἀθηναῖος 419, 2
Εὐνομίδης Ἀμόργιος ἄρχων 437, 11
Εὐνοστίδης Θεοφάντου Ἁλαιεύς 334, 8
Εὐξενίδης ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 163
Εὐξενίδης Δήλιος ταμίας 367, 60. 84
Εὐξενίδης Εὐπόλιδος Φασηλίτης 196, 6. 23
Εὐξένιππος ἄρχων Ἀθηναίων 130, 32. 47. 435, 1
Εὐξένιππος Ἐθελοκράτους Λαμπτρεύς 351, 9
Εὔξενος Εὐφάνους Προσπάλτιος γραμματεὺς ταμιῶν τῶν τῆς θεοῦ 36, 24
Εὐξίθεος Ἰασεύς 77, 29
Εὐόδιος ὕπατος 394, 2
Εὐπαθίδης Ἐρυθραῖος 370, 80
Εὐπαλίδας Θράσωνος Λιλαιεύς 294, 73
Εὐπείθης ἐπιστάτης πρυτάνεων τῆς Κεκροπίδος φυλῆς 14, 2
Εὐπόλεμος Ἕρμειος 130, 1. 36
Εὐπόλεμος Ζωΐλου Παιανιεὺς στρατηγός 335, 4
Εὐπόλεμος Βοιωτὸς ἱερομνήμων 186, 4
Εὐπόλεμος Δάμωνος Ἰασεύς 77, 10
Εὔπολις ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 18
Εὔπολις Προνάπους Αἰξωνεύς 351, 60
Εὔπολις Ἀφιδναῖος Ἑλληνοταμίας 44, 25
Εὔπολις Ἐρυθραῖος 172, 3
Εὔπολις Φασηλίτης 196, 24
Εὐπορία ἀπελευθέρα 451, 4
Εὐπορίων Δήλιος 367, 225
Εὔπραξις ἀπελευθέρα 445, 6
Εὐριπίδης τραγῳδιῶν ποιητής 407, 2. 19. 33
Εὐριππίδης Ἀθηναῖος 92, 3
Εὐριππίδης Ἀδειμάντου Μυρρινούσιος 420, 25
Εὐρύας Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 212, 1
Εὐρυκλείδης Μικίωνος Κηφισιεὺς ταμίας στρατιωτικῶν 164, 2. 34
Εὐρυλέων Αἰγιεύς 198, 29

Εὐρύλεως Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 42
Εὐρύμαχος Δελφὸς βουλευτής 198, 31. 35
Εὐρύπυλος Ἀπημάντου (Θάσιος) 49, 2. 8. 16. 17
Εὔστρατος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 404, 10
Εὔσυτος Βοιωτὸς ἱερομνήμων 212, 2
Εὐτέλης Δήλιος ἄρχων 367, 98. 99
Εὐτέλης Κλεαρίστου Καρύστιος λιμενοφύλαξ 343, 6
Εὔτυχος Φιλώτου Χῖος 367, 72
Εὐφ.... Ἀθηναῖος ἐπιστάτης προέδρων 92, 12
Εὐφάνης ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 75
Εὐφάνης Προσπάλτιος 36, 24
Εὐφανίσκος Καλλιξείνου Ῥόδιος 198, 213
Εὔφαντος Δήλιος 70b, 15. 32. 33. 40
Εὔφημος ἄρχων Ἀθηναίων 36, 23
Εὐφίλητος Ἀχαρνεύς 64, 1
Εὐφίλητος Κηφισιεύς 351, 21
Εὐφίλητος Ἀριστείδου Κηφισιεύς 135, 8
Εὐφραίνετος Εὐφάντου Δήλιος 70b, 15
Εὐφραῖος 31, 38
Εὐφράνωρ Φώκου Ὀῆθεν 351, 170
Εὐφράνωρ Δήλιος ταμίας 367, 62
Εὐφράνωρ Καλλικρίτου Λιλαιεύς 463, 3 sqq.
Εὐφρόνιος Ἡγήμονος Ἀκαρνάν 134, 2. 3. 6
Εὐφρόνιος Μακεδών 451, 7
Εὐχάρης Εὐάρχου Κονθυλῆθεν 131, 14. 22
Εὐχαρίδας Δελφός 457, 20. 459, 7
Εὐχαρίδας Φαίνιος Δελφὸς ἄρχων 198, 150. 308. 311
Εὔχηρος (Εὔχειρ) Ἀθηναῖος 198, 73
Ἔφιππος ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 83
Ἐχέδημος Κυδαθηναιεύς 382, 24. 25
Ἐχεκράτης ἄρχων Ἀθηναίων 347, 5. 71
Ἐχεκράτης Ἐχεκράτου Ἀργεῖος 198, 303
Ἐχεκράτης Δήλιος 367, 51
Ἐχε..κράτης Δελφός 78, 53
Ἐχεκρατίδας Δελφὸς ἱερομνήμων 186, 4. βουλευτής 313, 3
Ἐχέλαος Πάρωρος προστάτης Μολοσσῶν 442, 3
Ἐχέμηλος Ἀριστοτέλεος Δελφός 460, 2 sqq.
Ἐχενίκη Δηλία 367, 7
Ἐχεσθένης Δυμαῖος 242, 21
Ἐχέτιμος Ἰουλιήτης στρατηγός 79, 15. 52
Ἔχετος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 172
Ἐχέφυλος Δελφός 465, 16. 467, 5
Ἐχίας Θελφούσιος 167, 37

Ϝαττίδας Ἠπειρώτης 443, 5
Ϝᾶχος Μαντινεύς 167, 36

Ζακύνθιος Δελφὸς ἱερομνήμων 206, 2
Ζεύξιος στρατηγὸς Φωκέων 294, 3
Ζέφυρος Δυμαῖος 229, 3
Ζῆνις Φιλίσκου Ἐρυθραῖος 370, 65
Ζηνόδοτος Ἐρυθραῖος ἀγωνοθέτης 160, 15. ἱεροποιός 370, 109
Ζηνόδοτος Μύτωνος Ἐρυθραῖος 370, 68
Ζηνόδωρος Ἀρυάσσιος Ἁλικαρνασσεύς 6, 10
Ζήνων Ἁλαιεύς 164, 45
Ζήνων Μενίσκου Ἐρχιεὺς στρατηγός 335, 4
Ζήνων Μαραθώνιος 274, 4
Ζμένδων Κῷος 367, 109
Ζώβιος Κορίνθιος 198, 26
Ζωΐλος Παιανιεύς 335, 4
Ζωΐλος Ἱστιαίου Ἀλεξανδρεύς 198, 184
Ζωΐλος Καλχηδόνιος 198, 209
Ζωΐλος Ἡρωΐδα Λιλαιεύς 463, 19
Ζωΐλος Σάμιος 396, 6
Ζώϊτος Κρὴς Χερσονάσιος 115, 4
Ζωπᾶς Ζωπάδος Ἐρυθραῖος 370, 139
Ζωπυρίων δημόσιος 130, 19
Ζωπυρίων Ἐρυθραῖος 370, 78

Ζώπυρος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 110
Ζώπυρος Αἰξωνεὺς τοξότης 347, 53
Ζώπυρος Ἐρυθραῖος 370, 67. 149
Ζώπυρος Ῥηγῖνος 198, 82
Ζώπυρος Συρακόσιος 164, 58

Ἡγέας Δήλιος ταμίας 367, 72. 73
Ἡγεκράτη Ἀμοργία 438, 4
Ἡγέμαχος ἄρχων Ἀθηναίων 427, 44
Ἡγεμονεὺς Πορθεσιλάου Σάμιος 396, 16
Ἡγέμων Μητροφάνους Ἐρυθραῖος 370, 146
Ἡγήμων Ἀγνούσιος 141, 10
Ἡγήμων Ἀκαρνάν 134, 3
Ἡγήμων Βυζάντιος πρεσβευτής 62 b, 13
Ἡγησαγόρας Δήλιος 367, 99
Ἡγησαγόρας Ἐρυθραῖος ἱεροποιός 159, 4. 24. 370, 159
Ἡγήσανδρος (Ἡγησίου Σουνιεύς) 88, 6
Ἡγήσανδρος Μενεκράτου Πάτμιος 402, 3 sqq.
Ἡγήσαρχος Δελφός 78, 53
Ἡγησιάναξ Διογένους Ἀλεξανδρεὺς ἐκ τῆς Τρῳάδος 198, 43
Ἡγησίας Γαργήττιος 334, 13
Ἡγησίας Σουνιεύς 351, 186
Ἡγησίας Λαμψακηνὸς πρεσβευτής 200, 11
Ἡγησίας Σμυρναῖος ἱερεύς 171, 34
Ἡγήσιππος Ἡγησίου Σουνιεύς 87, 1. 109, 5. 351, 186
Ἡγήσιππος Ἡγησιστράτου Ἀμόργιος 193, 13. 29. 37
Ἡγήσιππος Δήλιος 70 b, 34 (cf. Add. p. 660)
Ἡγησίστρατος Ἀμόργιος 193, 14. 44
Ἡγησὼ Κλεομόρτου Συρία 436, 1
Ἡγίας Ἀθηναῖος 31, 49
Ἤγυλλος Οὐλιάδευς Ἰασεύς 77, 7
Ἡδύλος Φιλαΐδης Ἑλληνοταμίας 19, 3
Ἡλιόνικος Ἁλικαρνασσεύς 371, 3
Ἡνίοχος Πήληξ 381, 5
Ἡνίοχος Ἐρυθραῖος 370, 8
Ἡνίοχος Ἡνιόχου Ἐρυθραῖος 370, 106
Ἡραΐππος Δήλιος 71, 1
Ἡραίων Βυζάντιος (Εἰρ. Boeotice) 95, 13
Ἡράκλεια Πολύωνος Δελφίς 459, 3
Ἡρακλείδας Ῥίσθα Χερσονασίτας ἐκ τοῦ Πόντου 198, 57. 207, 8. 14. 17
Ἡρακλείδης ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 57. τοξότης 31, 31. στρατηγός 192, 14
Ἡρακλείδης Ἀλκίφρονος Ἀβδηρίτης 228, 49
Ἡρακλείδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 48
Ἡρακλείδης Ἁλικαρνασσεύς 6, 12. 23. 417, 3
Ἡρακλείδης Κβονδιάσσιος Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 59
Ἡρακλείδης Λύκου Ἀμβρακιώτης χορευτὴς κωμικός 404, 75
Ἡρακλείδης Ἐχεκράτου Δήλιος 367, 51
Ἡρακλείδης Ἰουλιήτης στρατηγός 79, 16. 52
Ἡρακλείδης Κεῖος 183, 21
Ἡρακλείδης Ταναγραῖος 198, 300
Ἡρακλείδης Ἡρακλείδου Χῖος 350, 30
Ἡράκλειος Χερσονησίτης 252, 54
Ἡράκλειτος ἄρχων Ἀθηναίων 335, 1
Ἡράκλειτος Δίωνος Ἀθηναῖος τραγῳδός 404, 51
Ἡράκλειτος Ἀλεξανδρεύς 169, 1
Ἡράκλειτος Δήλιος ἄρχων 367, 64. 65. 68
Ἡράκλειτος Ἐρυθραῖος 130, 14. 24. 172, 6
Ἡράκλειτος Νικοδήμου Ταραντῖνος χορευτής 404, 46
Ἡρακλεώτης Ἐρυθραῖος 370, 38. 44. ἱεροποιός 370, 120
Ἡρακλεώτης Ἡροσῶντος Ἐρυθραῖος 370, 75
Ἡρακῶν Αἰτωλός 150, 4
Ἡρακῶν Δελφός 461, 15. 465, 6. 467, 6
Ἡράνωρ Σικυώνιος 404, 25

Ἡρᾶς Μυκόνιος 433, 31
Ἠριγένης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 48
Ἤρις Κόθωνος Βυζάντιος 197, 5. 15
Ἡρογείτων Ἐφέσιος 134, 1
Ἡρογένης Ἐρυθραῖος 159, 8. 29
Ἡρόδοτος Εἰτεαῖος ὁπλομάχος 347, 52
Ἡρόδοτος Ἐρυθραῖος 370, 112
Ἡρόδοτος Ἀρκέοντος Ἐρυθραῖος 370, 97
Ἡρόδοτος Εὐπαθίδου Ἐρυθραῖος 370, 79
Ἡρόδοτος Ἰασεύς 77, 51
Ἡρόδωρος Ἐρυθραῖος 370, 111
Ἡρόδωρος Ὀλβιοπολίτης ἱερεύς 248, 23
Ἡροσῶν Ἐρυθραῖος 172, 4. 370, 75
Ἡροσῶν Ὀλβιοπολίτης 248, 2
Ἡρότιμος Βυζάντιος 95, 12
Ἡρόφιλος τοξότης 31, 32
Ἧρυς Δελφός 452, 10. ἱερομνήμων 189, 5. βουλευτής 198, 7. 144. 156. 159. 175. 202. 459, 23
Ἧρυς Εὐδώρου Δελφός 453, 26
Ἧρυς Πλείστωνος Δελφός 455, 7
Ἡρώδης Σάμιος 244, 10
Ἡρωΐδας Ἡρακλεώτης 446, 12
Ἡρωΐδας Λιλαιεύς 463, 19
Ἥρων Βοιώτιος 404, 40
Ἡρῶναξ Μασσαλιώτης 198, 10
Ἡφαιστίων Φιλαΐδης 334, 17

Θάλεια Πολυστράτου Φιλαΐδου θυγάτηρ 403, 1
Θαλῆς Ἰσέως Ἐρυθραῖος 370, 95
Θαλίαρχος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 20
Θαμικλῆς Φαίστιος 320, 13
Θαρ..... Ἀθηναῖος χορηγός 405, 5
Θαργήλιος Στράτωνος Ἰασεύς 77, 14
Θαρριάδης Ἐρχιεύς 334, 5. 39
Θαρρίας Θαρριάδου Ἐρχιεύς 334, 5. 30 39
Θαρσαγόρας Δήλιος ἱεροποιός 367, 62
Θαρσαγόρας Μυκόνιος 433, 25
Θαρσίας Βοιωτὸς ἱερομνήμων 187, 4
Θαρσύνων Ἐρυθραῖος 166, 2. 21
Θαρυκίδας Φιαλεύς 181, 7
Θαυμαρέτη Τιμωνίδου γυνή 366, 79
Θαύμιον Κλέωνος Δελφίς 466, 1 sqq.
Θεάγγελος Ἀθηναῖος ἱππεύς 56, 2
Θεάγγελος Θεαγγέλου Αἰθαλίδης 356, 6
Θεάγγελος Συπαλήττιος 333, 26. 44
Θεάγης ἐκ Κολωνοῦ 334, 16
Θεαῖος Πειραιεύς 297, 15
Θεαίτητος 164, 66
Θεαίτητος Ἐρχιεύς 85, 45
Θεαίτητος Ἀναξίππου Βαργυλιήτης 165, 50
Θέανδρος Καρύστιος 343, 3
Θέαντος Βούριος 198, 254
Θεαρίδης Συρακόσιος Διονυσίου ἀδελφός 54, 8
Θέελλος ἄρχων Ἀθηναίων 96, 1
Θεμισ.... ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 156
Θεμιστοκλῆς 164, 74
Θεμιστοκλῆς ἄρχων Ἀθηναίων 98, 1. 101, 3. 135, 17
Θεο.... 130, 3. ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 21
Θεο.... Ἀλεξάνδρου Ἀλυζαῖος 95, 18
Θεογένης Ποσειδωνίου Ἀμφιτροπῆθεν 382, 30
Θεογένης Ἀχαρνεύς 70, 7
Θεόγνητος Δήλιος 70, 18. b, 18
Θεόγνητος Κυζικηνὸς ἱππάρχης 270, 5
Θέογνις Φηγαιεύς 334, 18
Θεοδ.... ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 158. 161
Θεοδέκτης (?) Ἀθηναῖος 17, 4
Θεοδόσιος Βοσπόριος πρεσβευτής 101, 50
Θεόδοτος Ἀθηναῖος φυλῆς Κεκροπίδος 31, 15
Θεόδοτος Ὑσσίσιος Ἁλικαρνασσεύς 6d, 28
Θεόδοτος Θεοδώρου Ἐρετριεὺς ἱερεύς 201, 1
Θεόδοτος Ἰασεύς 116, 1. 119, 4
Θεόδοτος Ῥόδιος ἀρχιθέωρος 367, 35

Θεόδοτος Θεοδότου Χῖος 350, 29
Θεόδωρος 367, 13. 212. βασιλεύς 367, 184. ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 128. 151. τοξότης 3, 69
Θεόδωρος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 41
Θεόδωρος Διομειεύς 334, 27
Θεόδωρος Εὐδημίδου Μελιτεύς 351, 50
Θεόδωρος Θεοδώρου Μελιτεύς 351, 52
Θεόδωρος Ὀτρυνεύς 334, 24
Θεόδωρος Πλωθεύς 135, 3
Θεόδωρος Λυσιθέου Τρικορύσιος 386, 2
Θεόδωρος Θεόγνιδος Φηγαιεύς 334, 18
Θεόδωρος Ἁλικαρνασσεύς 6, 31. 372, 28
Θεόδωρος Πολέμωνος Ἀμφιπολίτης 439, 2. 3
Θεόδωρος Δήλιος 367, 92
Θεόδωρος Ἐρετριεύς 201, 1
Θεόδωρος Κῷος 367, 39
Θεόδωρος Ἡρώνακτος Μασσαλιώτης 198, 10
Θεόκριτος Μύνδιος 367, 49
Θεόκριτος Θεοκρίτου Σάμιος 396, 19
Θεόκριτος Τεγεάτης προστάτης τοῦ δήμου 317, 13
Θεοκύδης Δήλιος 70, 18
Θεόλυτος Ἀρίστωνος Αἰγινάτας 215, 8. 30
Θεόλυτος Δελφὸς ἄρχων 328, 4
Θεόμνηστος Φηγαιεύς 334, 4. 43
Θεόξενος Εὐωνυμεύς 351, 172
Θεόξενος ἡγεμὼν Ἀχαιῶν 367, 68
Θεόξενος Δελφὸς ἄρχων 198, 37. βουλευτής 462, 19
Θεόξενος Δήλιος ἱεροποιός 367, 41
Θεόξενος Λεοντήσιος 213, 2
Θεόξενος Νεοπολίτης 90, 3
Θεόπομπος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 66
Θεόπομπος Αἰγιλιεύς 164, 72
Θεόπομπος Λαμπτρεύς 164, 70
Θεόπομπος Βαργυλιήτης 165, 51
Θεόπομπος Δημώνακτος Ἐρυθραῖος 370, 55. 70
Θεόπομπος Ἡραιεύς 167, 31
Θεόπομπος Νίκωνος Σικυώνιος 198, 306
Θεόπροπος γραμματεὺς θιασωτῶν 426, 25
Θεόσαμος Φυσκεύς 458, 16
Θεοτιμίδης Βοιώτιος 404, 42
Θεότιμος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἱπποθωντίδος 31, 21
Θεότιμος Ἐρυθραῖος 172, 6
Θεότιμος Ταυρίσκου Λεοντῖνος 23, 7
Θεοφάνης Διοσκουρίδου Εὐωνυμεὺς ἀγωνοθέτης 418, 2
Θεοφάνης Ἡροδότου Ἐρυθραῖος 370, 112
Θεοφάνης Μυτιληναῖος 260, 2
Θεοφάνης Χῖος 350, 16. 21. 26
Θεόφαντος Ἁλαιεύς 334, 8
Θεοφείδης Καλαυρεάτης ταμίας 326, 3
Θεόφημος Τιμοκλέους Μαραθώνιος 164, 9
Θεόφιλος Ἁλιμούσιος ἐπιστάτης προέδρων 98, 5. 101, 6
Θεόφιλος Ξενοφῶντος Κεφαλῆθεν 136, 3
Θεόφιλος ἐκ Μυρρινούττης 334, 23. 44
Θεόφιλος Φηγούσιος 355, 5
Θεόφιλος Ἡρακλεώτης 198, 75
Θεόφραστος ἄρχων Ἀθηναίων 108, 1 sqq. 407, 30
Θεόφραστος Δελφός 453, 27. βουλευτής 198, 55. 59. 152. 266. 207, 2
Θεόφρων Δημητρίου Ἐρυθραῖος 370, 87. 123. 124
Θεοχάρης Ἀγγελῆθεν 414, 1
Θεοχάρης Νικέα Ἀμφιπολίτης 439, 1
Θεόχαρις πυροφόρος 362, 4
Θερσίλοχος ἄρχων Ἀθηναίων 139, 1. 381, 26
Θερσίνους Νικωνίδου Σικυώνιος χορευτὴς κωμικός 404, 74
Θέστιος Κυδαθηναιεύς 75, 2. 5
Θετταλὸς ὑποκριτὴς τραγικός 407, 4. 9. 14. 21. 24. 27. 29
Θευγείτων Πασιφάνους Ἰασεύς 77, 9
Θευγένης Δελφός 449, 10
Θεύδοτος Σώτωνος Ἀνακτοριεύς 321, 2

Θεύδοτος Ἐρυθραῖος ἐξεταστής 370, 26
Θευδώρα Πολύωνος Δελφίς 459, 2 sqq.
Θευδωρίδας Δελφὸς βουλευτής 327, 6
Θεύδωρος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 212, 1
Θεύδωρος Ἀμφισσεύς 462, 21
Θεύδωρος Μήτρωνος Ἐρυθραῖος 370, 91
Θεύκριτος Ἐρυθραῖος 370, 29
Θεόξενος Καλλία Δελφὸς ἄρχων 463, 2
Θεόξενος Θρασυμάχου Ἐρυθραῖος 370, 73
Θεότιμος Ἀμφισσεύς 447, 9
Θέων αὐλητής 415, 2. ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 157
Θέων Παρμενίσκου Αἰγαεύς 154, 2
Θέων Στείριος 445, 5
Θέων Στράτωνος Χῖος 367, 65
Θεωνίδας Ὑαμπόλιος 198, 285
Θηβαγόρας Βοιωτὸς ἱερομνήμων 184, 3
Θηβαγόρας Δελφός 448, 14. 453, 9. 455, 2. 5. 456, 2
Θηραμένης ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 149
Θηραμένης Κηφισιεὺς γραμματεύς 337, 3
Θηρικλῆς Φλυεύς 351, 188
Θῆρις Ἀμιάντου 367, 46
Θῆρις Ῥόδιος 198, 215
Θίων βοιωτάρχης 222, 13
Θόας Ἑκαταίου Ἰασεύς 77, 13
Θόας Ἰατροκλεῦς Ἰασεύς 77, 8. 33. 42
Θούκριτος 164, 70
Θούκριτος Ἀλκιμάχου Μυρρινούσιος στρατηγός 336, 2
Θουκυδίδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηίδος 3, 30
Θουκυδίδης Ἀχερδούσιος ταμίας τῶν τῆς θεοῦ 29, 25. 34. 35
Θουμόριος Εὐωνυμεύς 164, 54
Θρᾳκίδας ἀπελεύθερος 457, 5 sqq.
Θρασέας Δελφός 449, 14. 465, 6
Θρασέας Λεβαδεύς 198, 166
Θράσιππος Ἀθηναῖος φυλῆς Οἰνηίδος 31, 1
Θρασύ... ος Ἀθηναῖος 70 b, 16
Θρασύβουλος Κολλυτεὺς πρεσβευτής 63, 77
Θρασύβουλος Ἐρυθραῖος 159, 6. 27
Θρασύβουλος (Καλυδώνιος) 43, 6. 15. 18
Θρασυδάμας Ὀλβιοπολίτης 354, 3
Θρασυκλέης Ἀθηναῖος 33, 7
Θρασυκλῆς Ναυσικράτους Θριάσιος 122, 9
Θρασυκλῆς Παλληνεὺς πρεσβευτής 96, 6
Θρασυκλῆς Δελφὸς βουλευτής 198, 77. 82. 86. 91. 95
Θράσυλλος Θρασύλλου Ἐρχιεὺς χορηγός 423, 1
Θράσυλλος Εὐωνυμεύς 366, 69
Θρασύλοχος Θορίκιος Ἑλληνοταμίας 44b, 3. 13
Θρασύλοχος Ἀλεξάνδρου Ἀτράγιος (στρατηγὸς Θετταλῶν) 198, 167
Θρασύμαχος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἱπποθωντίδος 31, 26
Θρασύμαχος Δήλιος 70 b, 19
Θρασύμαχος Ἐρυθραῖος 370, 73
Θρασυμήδης Ἀγνούσιος 333, 41
Θράσων Ἀθηναῖος φυλῆς Αἰαντίδος 31, 17
Θράσων Βουτάδης Ἑλληνοταμίας 44, 16. 22. 30. 33
Θράσων Ἐρχιεὺς πρεσβευτής 89, 36
Θράσων Κολλυτεύς 334, 18
Θράσων Ἄβρωνος Σφήττιος 70 b, 22 (cf. v. 21)
Θράσων Δαματρίου Ἐλατεύς 294, 72
Θράσων Μότωνος Λεβαδεύς 198, 166
Θράσων Λιλαιεύς 294, 71. 73
Θυιωνίδας Λακεδαιμόνιος ἔφορος 50, 10
Θυμοχάρης Σφήττιος 162, 72. στρατηγός 162, 3
Θυμοχάρης Φαίδρου Σφήττιος 162, 99. 164, 69. ἀγωνοθέτης 162, 57
Θύρσος Κρίτωνος Ἐφέσιος κωμῳδοδιδάσκαλος 404, 64
Θύσσος Σύσκω Μυλασεύς 76, 43. 44

Ἰασίμαχος Δελφὸς βουλευτής 313, 2
Ἰάσων Παναβλήμιος Ἁλικαρνασσεύς 6, 23

Ἰατάδας Δελφός 467, 30
Ἰατροκλῆς Ἐρυθραῖος 159, 2. 5. 26. 370, 39
Ἰατροκλῆς Ἡρακλεώτου Ἐρυθραῖος 370, 38. 43
Ἰατροκλῆς Ἰασεύς 77, 8. 12. 20. 33. 42. 69
Ἰατροκλῆς Σαμίου Ἰασεύς 77, 32
Ἰάτροπος Ζωβίου Κορίνθιος 198, 25
Ἰδάγυγος Ἁλικαρνασσεύς 6, 41. 47. d, 27
Ἰδάγυγος Μάκρωνος Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 47
Ἴδακος Ἰασεύς 77, 28. 46
Ἰδιώτης Θεογένους Ἀχαρνεὺς ἀμφικτυονεύων ἐν Δήλῳ 70, 7
Ἱερογένης Ἐρυθραῖος 370, 33. 35
Ἱερογένης Ἡροδώρου Ἐρυθραῖος 370, 111
Ἱεροίτας Ἱερογένους Ἐρυθραῖος 370, 33. 35
Ἱεροίτας Ἱέρωνος Ἐρυθραῖος 370, 59
Ἱεροίτας Μυτιληναῖος 74, 17. 22
Ἱερόκλεια Δελφίς 449, 2 sqq. 450, 2. 3. 5
Ἱεροκλείδης ἐπιστάτης πρυτάνεων τῆς Κεκροπίδος φυλῆς 32, 58
Ἱεροκλῆς 171, 21. τοξότης 31, 34
Ἱεροκλῆς Ἀθηναῖος (χρησμολόγος) 10, 66
Ἱεροκλῆς Ἀρχεστράτου Ἀθμονεὺς πάρεδρος Ἑλληνοταμίου 36, 4. 11. 19
Ἱεροκλῆς Σουνιεύς 164, 35
Ἱεροκλῆς Ἁλικαρνασσεύς 398, 1
Ἱεροκλῆς Δελφός 449, 2 sqq. 450, 2. 3. 5
Ἱεροκλῆς Τεγεάτης 404, 60
Ἱεροκλῆς Φασηλίτης 366, 35
Ἱερόμβροτος Δήλιος 367, 1. 152. ἱεροποιός 367, 50
Ἱερομνήμων ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 140
Ἱερομνήμων Ἀθηναῖος ἱερομνήμων 185, 5
Ἱερομνήμων Τεισιμάχου ἐκ Κοίλης 143, 5
Ἱερότιμος Ἱεροκλέους Τεγεάτης κωμῳδός 404, 60
Ἱέρων 31, 24
Ἱέρων Φειδύλλου Αἰθαλίδης ἐπιμελητὴς Διονυσίων 382, 28
Ἱέρων Ἀχαρνεύς 351, 215
Ἱέρων Ἁλικαρνασσεύς 372, 21
Ἱέρων Ἐρυθραῖος 370, 60
Ἱέρων Ἰασεύς 77, 16
Ἱερωνίδης Μυκόνιος 433, 29
Ἱεράνυμος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 38
Ἱεράνυμος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 45
Ἱεράνυμος Ἱέρωνος Ἀχαρνεύς 351, 214
Ἱεράνυμος Λάχητος Ἐκαλῆθεν χορηγός 412, 1
Ἰζίμαρος 225, 7
Ἰθαιγένης Αἰσχύλου Ἐρετριεύς 201, 3
Ἰκέσιος Μητροδώρου Ἐφέσιος 218, 2
Ἴλαρον ἀπελευθέρα 467, 7
Ἰλιονεὺς Ἰωνίδης 334, 24
Ἰμβάρηλδος Μοήννου Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 68
Ἴμβαρσις Ἁλικαρνασσεύς 6, 58
Ἴμβρασσις Ἁλικαρνασσεύς 6, 57
Ἰουλία Σεβαστοῦ θυγάτηρ, Ἀγρίππα γυνή 274, 2
Γάιος Ἰούλιος Ῥωμαῖος πρεσβευτής 255, 22
Γάιος Ἰούλιος Γαΐου υἱὸς Καῖσαρ ἀρχιερεὺς καὶ δικτάτωρ 268, 2. 269, 1. 270, 6
Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ Σεβαστοῦ υἱός 275. 399, 10
Λεύκιος Ἰούλιος Καῖσαρ Σεβαστοῦ υἱός 275
Ἵππακος Κυναιθεύς 404, 31
Ἵππαρχος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 129
Ἵππαρχος Αἰθαλέως Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 16. 19
Ἵππαρχος Φυλέως Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 24

Ἵππαρχος Γλαυκίππου Δημητριεύς 198, 60
Ἱππίας βοιωτάρχης 222, 14
Ἱππίας Λεπρεάτης 167, 21
Ἱππίας Τεγεάτης στρατηγός 317, 17
Ἵππιος Δήλιος ἄρχων 70, 5. 28. 30. b, 9. 14
Ἱπποδάμας ἄρχων Ἀθηναίων 65, 2. 70, 3. 8. 27. 30. b, 9. 13
Ἱπποδάμας Ἀθηναῖος στρατηγὸς φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 26
Ἱππόδημος Μιλήσιος 137, 2. 8
Ἱπποθέρσης Ἀχαρνεύς 382, 29
Ἱπποκλῆς Ἀχαρνεύς 130, 18
Ἱπποκλῆς Μίκκωνος Βοιώτιος αὐλητής 404, 16
Ἱπποκράτης (Ἀρίφρονος) Χολαργεὺς στρατηγός 29, 3
Ἱπποκράτης Ἰασεύς 77, 18
Ἱππόκριτος Βοιωτὸς ἱερομνήμων 212, 2
Ἱππόκριτος Κῶος 367, 38
Ἱπολοχίδης Ἱπολοχίδου Λουσιεύς 351, 237
Ἱπομέδων Ἰλιεύς 156, 2
Ἱππόνικος Ἀθηναῖος 7
Ἱπποσθένης Ἀκραγαντῖνος 322, 4
Ἱπποσθένης Βοσπόριος 103, 1
Ἱπποσθένης Ἡραιεύς 167, 33
Ἱππόστρατος 128, 6. 17
Ἱππόστρατος Ἐτεαρχίδου Παλληνεύς 107, 7
Ἱππόστρατος Ἱπποδήμου Μιλήσιος 137, 2. 7. 12. 15
Ἵππων Ὀνασίμου Βοιώτιος χορευτής 404, 43
Ἵππων Δελφός 462, 19. βουλευτής 313, 3
Ἵππων Ἀθανίωνος Δελφός 463, 17
Ἵππων Ἀριστοκράτους Σικυώνιος χορευτής 404, 38
Ἰσαγόρας Γαμβρειώτης πρύτανις 114, 6
Ἰσαῖος ἄρχων Ἀθηναίων 143, 39
Ἴσανδρος Ἐχεδήμου Κυδαθηναιεὺς ἐπιμελητὴς Διονυσίων 382, 23
Ἴσαρχος ἄρχων Ἀθηναίων 29, 25
Ἰσεμένδας Ἁλικαρνασσεύς 6c, 69
Ἰσεὺς Ἐρυθραῖος 370, 95
Ἰσίδωρος Διονυσοφάνεος Αἰολεὺς ἀπὸ Ἄσσου 198, 309
Ἰσμηνόδωρος Θηβαῖος 182, 6
Ἰσοκράτης Ἰσοκράτους Ἀλωπεκῆθεν γραμματεύς 346, 2
Ἰσοκράτης Ἰσοκράτους Περγασῆθεν 144, 2
Ἰστιαιεύς 367, 41
Ἰστιαῖος Ἀλεξανδρεύς 198, 184
Ἰστιαῖος Ἁλικαρνασσεύς 6, 32
Ἰστιαῖος Ἰασεύς 77, 7
Ἰστιαῖος Ἀντιδότου Ἰασεύς 77, 36. 46
Ἰσχυλῖνος Ἰασεύς 77, 47
Ἰσχυρίων Ἀμόργιος 438, 10
Ἰφικράτης Ῥαμνούσιος 351, 48
Ἰωμίλκας 367, 10
Ἴων (Χῖος) 8
Ἰώτας Δημητρίου 224, 6

Καβείριχος ὑποκριτὴς κωμικός 409, 1. 3. 26
Καθηγήτωρ 248, 143
Καίβων Καίβωνος Δήλιος ταμίας 367, 150. 153
Κόιντος Καικέλιος Κοΐντου Μέτελλος στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων 237, 2
Κόιντος Καικίλιος Κοΐντου υἱὸς Μέτελλος Πίος Σκιπίων 264, 2. 265, 2
Λεύκιος Καικέλιος Κοΐντου Μέτελλος στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων 238, 1
Καΐκος Μασσαλιώτης 198, 11
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ θεοῦ Ἰουλίου υἱός 271, 1. 272, 2. Σεβαστός 274, 2. 275, 1. 276, 18
Κάκρας Ἁλικαρνασσεύς 6d, 32
Καλαβώτης Ἁλικαρνασσεύς 6, 61
Καλαΐδης Καλαΐδου Ξυπεταιών 139, 9
Κόϊντος Καλιπόρνιος Γαΐου υἱὸς στρατηγὸς Ῥωμαίων 240, 42
Κάλλαισχρος Διοτίμου Παλληνεὺς ἐπιμελητὴς Διονυσίων 382, 27

Κάλλαισχρος Σίφνιος 351, 206. 252. 269
Καλλέας ἄρχων Ἀθηναίων 70, 2. 9. b, 8. 11
Καλλέας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 19
Καλλείδας Γοργίππου Δελφός 452, 3. βουλευτής 459, 22
Καλλιάδης ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 101
Καλλιάδης Ἀθηναῖος γραμματεὺς βουλῆς 96, 9
Καλλιάδης Ἐρχιεύς 334, 9
Καλλιάδης Πειραιεύς 297, 15
Καλλιάδης Πλωθεύς 381, 3
Καλλίας ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 53
Καλλίας Ἀθηναῖος 14, 2. 23, 15. 24, 8. 198, 106. φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 57
Καλλίας Ἱππονίκου Ἀθηναῖος 7
Καλλίας Αὐτοκλέους Ἁγνούσιος 351, 181
Καλλίας Αἰγιλιεὺς ἀφέτης 347, 53
Καλλίας Εὐωνυμεὺς Ἑλληνοταμίας 44, 26
Καλλίας Καλλιάδου Πλωθεύς 381, 2
Καλλίας Σουνιεύς 417, 6
Καλλίας Σφήττιος 351, 175
Καλλίας Τρικορύσιος 304, 2
Καλλίας Ὠαθεν ἐπιστάτης πρυτάνεων 48, 6
Καλλίας Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 185, 2
Καλλίας Βοιώτιος 404, 59. 76
Καλλίας Δελφός 456, 5. 462, 18. 20. 463, 2. 465, 1. βουλευτής 198, 99. 103. 208. 245
Καλλίας Ἐμμενίδα Δελφός 233, 8
Καλλίας Δήλιος 367, 150. 153. ἄρχων 367, 20. 114. 158. 161. ταμίας 367, 56. 57
Καλλίας Καλλίου Ἐρυθραῖος 370, 131. 137. νεώτερος 370, 116
Καλλίας Μάχωνος Ἡρακλεώτης 446, 11. 16
Καλλίας Ἀριστοδήμου Καρύστιος λιμενοφύλαξ 343, 2
Καλλίας Κλειτόριος 404, 30
Καλλίας Νισύριος 195, 2. 12. 19
Καλλίας Ὀρχομένιος 167, 21
Καλλίας Πολυξένου Πελληνεὺς κιθαριστής 404, 12
Καλλίας Φωκεὺς ἱερομνήμων 185, 3
Καλλίβιος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 55
Καλλίβιος Παιανιεύς 333, 23
Καλλίβιος Κηφισοφῶντος Παιανιεὺς γραμματεὺς βουλῆς 63, 2
Καλλιβούλα Δελφίς 448, 4. 8
Καλλιδάμας Καλλιμέδοντος Χολλείδης 296, 1 sqq.
Καλλίδρομος Ἑξακεστᾶ Σάμιος 396, 4
Καλλίερος Δελφός 452, 10. 453, 27. 28. 455, 8
Καλλίθεος Βουλάρχου Φλυεὺς ἐπιμελητὴς Διονυσίων 382, 25
Καλλικλῆς Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 14. 52. Ἱπποθωντίδος 31, 28
Καλλικλῆς Καλλικλέους Ἀθηναῖος ἱεροκῆρυξ τῶν Ἀμφικτυόνων 186, 6. 8. 187, 5. 8. 188, 5. 7
Καλλικλῆς ἐκ Κολωνοῦ 334, 15
Καλλικλῆς Ἀμυκλαιεὺς γραμματεύς 306, 17
Καλλικλῆς Δελφός 449, 14. ἄρχων 189, 1
Καλλικλῆς Κυνούριος 167, 12
Καλλικλῆς Μεγαρεύς 184, 6
Καλλικράτης ὑποκριτὴς κωμικός 409, 10. 16
Καλλικράτης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 32. Πανδιονίδος 420, 2
Καλλικράτης Χαροπίδου Ἀθηναῖος 108, 5
Καλλικράτης Σατύρου Δαιδαλίδης 351, 196
Καλλικράτης Ἑστιαιόθεν 351, 196

Καλλικράτης Δελφὸς ἄρχων 198, 76. 80. 84. 89. 93. 97. 101. βουλευτής 198, 13. 16. 28
Καλλικράτης Ἐλατεὺς στρατηγὸς Φωκέων 465, 1
Καλλικράτης Θεοξένου Λεοντήσιος 213, 2
Καλλικράτης Πεπαρήθιος 341, 2
Καλλικράτης Βοΐσκου Σάμιος 152, 3. 168, 2
Καλλικράτης Νέωνος Σικυώνιος 198, 267
Καλλικράτης Χῖος 198, 197
Καλλίκριτος Λιλαιεύς 463, 3
Καλλικῶν Δελφός 198, 309. 313. 452, 10
Καλλίμαχος 164, 69
Καλλίμαχος Ἀγνούσιος Ἑλληνοταμίας 44, 4
Καλλίμαχος Μνησιθέου Ἀραφήνιος 334, 21
Καλλιμέδων Κολλυτεύς 140, 7
Καλλιμέδων Χολλείδης 296, 2. 30
Καλλιμήδης ἄρχων Ἀθηναίων 381, 2
Καλλιμήδης Ἀρχεμάχου Ἀλαιεύς 334, 9
Καλλῖνος Σμυρναῖος ταμίας 171, 31. 82
Καλλίξεινος Ῥόδιος 198, 213
Καλλίξενος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 38
Καλλίξενος Εὐαρχίδα Μυανεύς 462, 2 sqq.
Καλλίξενος Μυκόνιος 433, 15. 19
Καλλιππίδης Ὀρχομένιος 182, 7
Κάλλιππος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 32
Κάλλιππος Καλλίου Σουνιεὺς ὑποκριτὴς κωμῳδίας 417, 6
Κάλλιππος Ἀστυπαλαιεύς 338, 2. 19
Κάλλιππος Σωχάρου Ἐλατεύς 198, 263
Κάλλιππος Κορωνεύς 198, 204
Κάλλιππος Μυκόνιος 433, 11
Κάλλιππος Ἡρᾶ Μυκόνιος 433, 31
Κάλλιππος Διονυσίου Σάμιος χορευτὴς 404, 49
Καλλισθένης Ἀθηναῖος 89, 7
Καλλισθένης Δήλιος ἄρχων 367, 164
Καλλισταγόρας Μυκόνιος 433, 7
Καλλίστιον 426, 2
Καλλίστρατος ὑποκριτὴς κωμικός 408, 8. 425, 112. 116
Καλλίστρατος ἄρχων Ἀθηναίων 91, 4. 409, 6
Καλλίστρατος (Καλλικράτους Ἀφιδναῖος) 74, 37
Καλλίστρατος Ἐρχιεύς 163, 5. 334, 10
Καλλίστρατος Τελεσίνου Ἐρχιεύς 164, 6
Καλλίστρατος Γλαύκωνος Κρωπίδης 386, 6
Καλλίστρατος Μαραθώνιος ταμίας τῶν τῆς θεοῦ 44, 2
Καλλίστρατος Τειθράσιος 334, 13. 43
Καλλίστρατος Ἁλικαρνασσεύς 6d, 9
Καλλίστρατος Θεοδώρου Ἁλικαρνασσεύς 6, 31
Καλλίστρατος Μαντία Δελφός 466, 1 sqq.
Καλλίστρατος Ἐρυθραῖος 370, 23
Καλλίστρατος Μακεδών 451, 9
Καλλίστρατος Χῖος 350, 13
Καλλιφάνης Καλλικλέους ἐκ Κολωνοῦ 334, 15
Καλλίφαντος Ἰουλιήτης 79, 52
Καλλιφῶν Ἀθηναῖος φυλῆς Οἰνηΐδος 31, 8
Καλλιφῶν Καλλιφῶντος Ἀθμονεύς 382, 32
Καλλιφῶν Ἰασεύς 77, 65
Καλλίων Φυλάρχου Ἐρυθραῖος 370, 134. 139. 144
Κάλλων 367, 41
Κάλλων Ἀγήσωνος Στείριος ἄρχων 445, 4
Καλλωνίδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 37
Καμπᾶς Τεγεάτης στρατηγός 317, 15
Κάνωβος Θρασυδάμαντος Ὀλβιοπολίτης 354, 3
Καραμα..ος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 70
Καράτιχος Βυζάντιος 95, 24
Καρδαμίων Λιμναῖος 231, 9
Καρκάς 6a, 43
Καρκίδαμος Σώτιος χοροδιδάσκαλος 423, 3

Καρκίνος 366, 74
Καρνεάδης Ἀζηνιεύς (φιλόσοφος) 220, 1
Καρύστιος Δήλιος ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ 367, 43
Καρφίνας Ἀκαρνάν 109, 6 sqq.
Κάσβωλλις Ἁλικαρνασσεύς 5, 12
Κάσσανδρος (Ἀντιπάτρου Μακεδών) 129, 22. 133, 9. 162, 13. βασιλεύς 127, 2. 136, 14
Κάσσανδρος Μενεσθέως Τρὼς ἀπὸ Ἀλεξανδρείας 198, 39. 211, 1
Κάστωρ Ἀλεξανδρεύς 198, 141
Καφισόδωρος Θρασέα Λεβαδεύς 198, 166
Καφίσων Εὐκλείδα Λιλαιεύς 465, 17. 18
Κβονδίασσις Ἁλικαρνασσεύς 6c, 59
Κβώδης Ἁλικαρνασσεύς 6c, 57
Κελεριανὸς Περγαμηνός 283, 27
Κέλευσος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 10
Κέμπτυς Ἁλικαρνασσεύς 6c, 55
Κέρδων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 43
Κερκῖνος Ἡροτίμου Βυζάντιος 95, 12
Κετρίπορις Θρᾳκῶν βασιλεύς 89, 2 sqq.
Κεφαλίων Ἀφιδναῖος 333, 38
Κέφαλος (Κολλυτεύς) 58, 6. πρεσβευτής 59, 33
Κέφαλος Κολπαῖος 442, 7
Κηφισίων Ἐρυθραῖος 370, 41
Κηφισόδοτος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 36. 51
Κηφισόδοτος (ἐκ Κεραμέων) 93, 30
Κηφισόδοτος Πραξιτέλους Συβρίδης 351, 100
Κηφισόδωρος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 67
Κηφισόδωρος ἄρχων Ἀθηναίων 135, 17
Κηφισόδωρος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 53
Κηφισόδωρος μέτοικος ἐν Πειραιεῖ 37, 14
Κηφισόδωρος Καλλίου Βοιώτιος χορευτὴς κωμικός 404, 76
Κηφισοφῶν Ἀθμονεύς 164, 59
Κηφισοφῶν Κεφαλίωνος Ἀφιδναῖος 333, 38. στρατηγός 351, 36
Κηφισοφῶν Παιανιεύς 48, 6. 15. 63, 2. γραμματεὺς βουλῆς 48, 20. ταμίας ἱερῶν χρημάτων 366, 4
Κηφισοφῶν Καλλιβίου Παιανιεύς 333, 23
Κηφισοφῶν Λυσιφῶντος Χολαργεύς 112, 6
Κίκων Παντικαπαιεύς 198, 23
Κιλλαῖος Σήστιος 246, 1
Κίμων 366, 82. ἄρχων Ἀθηναίων 162, 31
Κινέας Δήλιος 367, 112
Κινησίας Ἀθηναῖος 54, 5
Κλάδων Ξενοκράτεος Λιλαιεύς 463, 19
Μάαρκος Κλαύδιος Μαάρκου υἱὸς Ῥωμαῖος 226, 15
Τιβέριος Κλαύδιος Τιβερίου υἱὸς Νέρων 277, 1. Τιβέριος Καῖσαρ Σεβαστός 278, 2
Μᾶρκος Αὐρήλιος Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστός 292, 1
Κλε..ένης Περγασῆθεν 130, 8
Κλεαίνετος Κυδαθηναιεὺς χορηγός 405, 3
Κλεαίνετος Τεγεάτης στρατηγός 317, 15
Κλεάναξ ἀρχιθέωρος 367, 16
Κλεανδρίδης Μελάνθου Ἰασεύς 77, 43
Κλέανδρος Λυκίσκου Ἀνακτοριεύς 321, 3
Κλέανδρος Δελφός 455, 8
Κλέανδρος Ξεν.... Ῥηγῖνος 24, 2
Κλεάνθης ....άνδρου Ἰασεύς 77, 42
Κλεάρετος Ἀντιλέοντος Φανοτεύς 182, 8
Κλεάριστος Καρύστιος 343, 6
Κλέαρχος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 89
Κλέαρχος ἄρχων Ἀθηναίων 427, 25
Κλέαρχος Ἀντιφάνους Ἰασεύς 77, 19
Κλειγένης 426, 5
Κλειγένης Ἁλαιεὺς γραμματεὺς βουλῆς 44, 1
Κλείδημος Μείδωνος Πλωθεύς 421, 2
Κλεινίας Σικυώνιος 179, 1
Κλεινομάχη 366, 57
Κλεινόμαχος Χῖος 350, 29
Κλεισίμβροτος Ῥόδιος 198, 215

Κλείταρχος Δήλιος 70, 21. b, 17
Κλειτίας Καλλίου Κλειτόριος παῖς χορευτής 404, 30
Κλειτόριος Ἀριστείδου Ἀρκὰς ῥαψῳδός 404, 8
Κλεῖτος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 150
Κλειτὼ Ἀριστο.....ίου, Κίμωνος γυνή 366, 81
Κλεο.... Τήνιος 70 b, 23
Κλεόβουλος Μυρρινούσιος 382, 19
Κλεόβουλος Πτολεμαίου Ἀλεξανδρεύς 198, 134
Κλεογένης Σάμιος 396, 15
Κλεόδαμος Δελφός 458, 2. βουλευτής 198, 9. 51. 72. 106. 108. 111. 114. 117. 120. 156. 161. 175. ἄρχων 198, 56. 58. 207, 2
Κλεόδαμος Κλέωνος Δελφός 453, 27
Κλεόδαμος Πολυκλείτου Δελφὸς ἄρχων 198, 122. 126. 130. 143
Κλεόδαμος Καΐκου Μασσαλιώτης 198, 10
Κλεόδημος Ἀριστίππου Θάσιος 69, 1
Κλεοίτης Διονυσίου Χῖος 350, 10
Κλεόκριτος Δήλιος 367, 135
Κλεόκριτος Τεγεάτης στρατηγός 317, 17
Κλεοκύδης Χῖος πρύτανις 360, 22
Κλεόμβροτος Ῥόδιος 198, 216
Κλεομέδων Κλέωνος Κυδαθηναιεύς 420, 23
Κλεομέδων Διογείτονος Λαμπτρεύς 351, 22. 208
Κλεομέδων Ἰστιαιεὺς ἱερομνήμων 212, 3
Κλεομήδης Λυκομήδους Φλυεὺς στρατηγός 36, 29. 31
Κλεομήδης Κρείσσονος (?) Μιλήσιος 170, 4
Κλεόμορτος Σύριος 436, 2
Κλεοπάτρα βασίλισσα 232, 2. 367, 139
Κλεοπάτρα Ἀντιόχου γυνὴ βασίλισσα 244, 3. 245, 2
Κλεόπατρος Αἰτωλὸς πρεσβευτής 181, 2
Κλεοστράτη Νικηράτου 366, 25
Κλεόστρατος Τιμοσθένους Αἰγιλιεὺς γραμματεὺς κατὰ πρυτανείαν 333, 34. χορηγός 422, 3
Κλεότιμος Δελφὸς βουλευτής 319, 7
Κλεοφάνης Δελφός 452, 10. ἄρχων 198, 276. 282
Κλεοχάρης Γλαυκέτου Κηφισιεύς 351, 163
Κλεύδαμος Μαντία Δελφὸς ἄρχων 460, 1
Κλεύδαμος Κλέωνος Δελφός 453, 9
Κλεύμαχος Δελφός 459, 3
Κλεύξενος Μνασίππου Δελφός 457, 20
Κλέων Κυδαθηναιεύς 420, 24
Κλέων Αἰτωλός 150, 4
Κλέων Δελφός 453, 9. 27. 466, 1. νακόρος 44β, 14. 15. ἄρχων 455, 1. 459, 1
Κλέων Δαμοσθένεος Δελφὸς βουλευτής 465, 15
Κλέων Δίωνος Δελφός 460, 4
Κλέων Ζελείτης ἐπιστάτης 113, 1
Κλέων Ξενοκράτεος Λιλαιεύς 463, 18
Κλέων Λυσιμαχεύς 146, 15
Κλέων Φιλιστίδα Ὠρώπιος 198, 157
Κλεώνδας Βοιωτὸς ἱερομνήμων 185, 4
Κλεώνδας Δελφὸς ἄρχων 404, 1
Κλεώνδας Κλευμάχου Δελφός 459, 3
Κλεώνυμος Ἀθηναῖος 32, 34
Κλεώνυμος Ἀχαιὸς τραγῳδός 404, 57
Κλεώνυμος Δαμοκράτευς Ῥόδιος 198, 219
Κλησθένης Σώσω Ἀπταραῖος 318, 2
Νεμέριος καὶ Μάαρκος Κλοάτιοι Νεμερίου υἱοὶ Ῥωμαῖοι 255, 1 sqq.
Κόθων Βυζάντιος 197, 6
Τίτος Κοΐγκτιος Τίτου Ῥωμαῖος 198, 112. 367, 86. 89. 178. στρατηγὸς ὅπατος 199, 1. 200, 68. 202, 1
Λεύκιος (Κοΐγκτιος) Ῥωμαῖος 367, 85
Κοῖνος Πολεμοκράτους Μακεδών (στρατηγός) 127, 4
Κόϊντος Ῥωμαῖος 367, 34
Κόλχος Βυζάντιος 197, 13
Κολωνὸς Ἀρυάσσιος Ἁλικαρνασσεύς 6 d, 15
Κομανὸς Πτολεμαίου Ἀλεξανδρεύς 198, 138
Κομοσαρύη Γοργίππου θυγάτηρ, Παιρισάδους γυνή 104, 1
Κόμψη 426, 4

Κονδμάλας Ἀρλιώμου Ἁλικαρνασσεύς 6, 7
Κόνων Ἀναφλύστιος 9
Κόνων Τιμοθέου Ἀναφλύστιος (πρεσβύτερος) 53, 2. 11. 66. (νεώτερος) 351, 133. 176
Κόνων Ὀλβιοπολίτης 248, 49
Κόπρων Κυάτβεω Ἁλικαρνασσεύς 6c, 7
Κόπρων Ἰασεύς 77, 9
Κόπρων Δείνωνος Ἰασεύς 77, 16
Κορνηλία Μετέλλου Σκιπίωνος θυγάτηρ, Πομπηΐου γυνή 265, 2
Γναῖος Κορνήλιος Λέντολος ὕπατος 250, 2
Γναῖος Κορνήλιος Λέντολος Ποπλίου υἱὸς Μαρκελλῖνος 262, 1
Λεύκιος Κορνήλιος Σερουίου υἱὸς Λέντελος ταμίας Ῥωμαίων 239, 1
Κορνήλιος Πρίσκος ἀνθύπατος Ἀσίας 284, 10
Λεύκιος Κορνήλιος Σκιπίων στρατηγὸς Ῥωμαίων 367, 90. 91. στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων 367, 100
Πόπλιος Ποπλίου Κορνήλιος (Σκιπίων) στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων 367, 102
Λεύκιος Κορνήλιος Λευκίου υἱὸς Σύλλας 257, 2. 258, 4. ὕπατος τὸ β' 276, 12
Κόροιβος ἄρχων Ἀθηναίων 129, 1. 130, 5. 12. 20. 26
Κόροιβος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 44
Κόροιβος Λακεδαιμόνιος 75, 11
Κορρινάδης Θεσπιεύς 182, 8
Κορύμβιος Αἰτωλός 404, 35
Κοσμιάδης Δήλιος 367, 19. 108. 137. ἱεροποιός 367, 62. ἄρχων 367, 69. 145. 165
Κότυς βασιλεὺς Θρᾳκῶν 228, 7
Κότυς (βασιλεὺς Σαπαίων) 279, 7
Κότυς βασιλέως Κότυος υἱός 279, 7. 19
Κουδο ... Ἁλικαρνασσεύς 6d, 43
Κούλδοϊς Ἁλικαρνασσεύς 6, 55
Κο.ωλδος Ἀρυάσσιος Ἁλικαρνασσεύς 6d, 24
Κραταιμένης Φιαλεύς 181, 8
Κρατέας Τεγεάτης 404, 70
Κράτερος Κρατέρου Ἀντιοχεύς 244, 1
Κρατεύας 114, 7. 11
Κράτης ὑποκριτὴς κωμικός 408, 12
Κράτης Ναύτωνος Λαμπτρεὺς γραμματεὺς ταμιῶν τῶν τῆς θεοῦ 25, 6
Κράτης Ἰασεύς 77, 48
Κρατίδας Ἡρακλεώτης 446, 13
Κρατίδημος Παρμενιτάδος Ἐρυθραῖος 370, 81
Κρατῖνος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 13
Κρατῖνος Ἀθηναῖος φυλῆς Αἰαντίδος 31, 31
Κρατῖνος Ἀθηναῖος 78, (7). 38
Κρατῖνος Σμικύθου Λουσιεύς 351, 125. 138
Κρατῖνος Ἁλικαρνασσεύς 372, 29
Κρατῖνος Μυκόνιος ἄρχων 373, 2
Κρατίος Μεσσήνιος 240, 32
Κρατιστόλεως Ἀναγυράσιος 351, 135
Κράτυλλος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 45
Κράτων Δελφὸς βουλευτής 198, 191. 448, 16. ἄρχων 198, 194. 209
Κράτων Νικοδάμου Δελφός 453, 27
Κράτων Καρύστιος 343, 4
Κραῦγις Μεγαλοπολίτης 210, 3
Κρείσσων (?) Μιλήσιος 170, 4
Κρινᾶς Πυθία Μασσαλιώτης 198, 11
Κρινόλαος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 189, 4
Κρινόλαος Ὑαμπόλιος 463, 1
Κρητιάδης Φαείνου Τειθράσιος γραμματεὺς βουλῆς 23, 9. 24, 5. 25, 2. 14
Κριτίος Ἀθηναῖος 65, 4
Κριτόβουλος Δήλιος 367, 2
Κριτόδαμος Μυανεύς 462, 19
Κριτόδημος ὑποκριτὴς κωμικός 409, 10. 15
Κρίτος Θευκρίτου Ἐρυθραῖος 370, 29
Κρίττις Νικάρχου Δήλιος ἱεροποιός 367, 1. 140. 142. 147. 150. 180
Κρίτων κωμικὸς ποιητής 408, 3. 409, 21

Κρίτων Ἀστυόχου Κυδαθηναιεύς 351, 192
Κρίτων Ἐλατεύς 198, 270
Κρίτων Ἐφέσιος 404, 64
Κτησιάδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 43
Κτησίας Κτησιφῶντος Ἀθηναῖος 440, 5
Κτησίας Τιμοκράτου Ἀθηναῖος 440, 7
Κτησίας Φιλαΐδης 416, 1
Κτησίδημος Χαιρέλα Μυκόνιος 433, 20
Κτησικλῆς ἄρχων Ἀθηναίων 351, 1. 374, 5. 27
Κτησικλῆς Καρύστιος 343, 5
Κτησικράτης Ἐρυθραῖος 370, 114
Κτησικράτης Ἐπιγένους Ἐρυθραῖος 370, 77
Κτησιππίδης Κράτωνος Καρύστιος λιμενοφύλαξ 343, 4
Κτήσιπποςκτησιφῶντος Ἀθηναῖος 440, 5
Κτήσιππος Χαβρίου Αἰξωνεύς 351. 73
Κτήσιππος Δαματρίου Περγαμηνός 215, 8. 30
Κτησιφάνης Δήλιος 367, 227
Κτησιφῶν Ἀθηναῖος 440, 5. 6
Κτησιφῶν Πειραιεύς 351, 248
Κτησιφῶν Ἀμόργιος θεσμοθέτης 437, 12
Κτησιφῶν Πυ....που Ἀμόργιος 438, 5. 16
Κτησιχάρηςκτησιφῶντος Ἀθηναῖος 440, 6
Κτησίων Μυκόνιος 433, 28
Κτησυλλὶς Ἀριστολόχου Δηλία 367, 50
Κτήσων ...άτευς Ἰασεύς 77, 15
Κτήσων Κράτητος Ἰασεύς 77, 48
Κτησωνίδης Ἀμφιθάλου Δήλιος 367, 137
Κτησωνίδης Μυκόνιος 433, 22
Κτίτης Ἰατροκλέους Ἰασεύς 77, 20
Κτούβολδος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 67
Κυάρεμος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 29
Κυάτβης Ἁλικαρνασσεύς 6c, 7
Κυάτβης Ἀρτέμωνος Ἁλικαρνασσεύς 6d, 14
Κύβερνις Κυδίου Ἁλιμούσιος 149, 4
Κύβων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 26
Κυδίας Ἁλιμούσιος 149, 4
Κυδίας Λυσικράτους Ἐρχιεύς 334, 6
Κυδίας Ἰασεύς 77, 21. 48
Κυδίας Κασσανδρεὺς ἱερεύς 127, 1
Κυδίμαχον Ἀδειμάντου δούλη 40, 3
Κύδων Βυζάντιος πρεσβευτής 62b, 12
Κυκνέας ἐπιστάτης πρυτάνεων φυλῆς Κεκροπίδος 13, 3
Κυλλάνιος Δυμαῖος σύνεδρος 242, 5
Κύλλις Δυμαῖος προστάτης 316, 3
Κύπριος Κύπριος ἀπελεύθερος 455, 2. 3. 4. 6. 456, 1
Κλαύδιος Κῦρος Περγαμηνός 283, 11. 21
Κυτβ(ρ;)έλημις Ἁλικαρνασσεύς 6, 24. c, 17
Κώγλης Ἁλικαρνασσεύς 6c, 41
Κωμικός 320, 18
Κώμων 43, 26
Κώμων Ἀργεῖος 404, 72
Κωνωπίων Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 187, 3

Λάαρχος Μεγαλοπολίτης 167, 32
Λᾶγος Μακεδών 367, 181. 451, 8
Λάδας Καλυδώνιος 258, 1
Λαϊάδας Δελφός 467, 28. βουλευτής 198, 278. 284. ἄρχων 198, 286. 450, 1. 454, 2
Λαΐδας Ἑρμιονεύς 389, 26
Λακεδαιμόνιος (Κίμωνος) Λακιάδης στρατηγός 25, 8
Λάκων 366, 62
Λάμαχος Ἀθηναῖος στρατηγός 36, 42. 44. 45
Λάμπις Λαμπίτου Μιλήσιος 391, 9
Λάμπιτος Μιλήσιος 391, 9
Λαμπρίας Ἀμφισσεὺς ἄρχων 446, 3
Λαμπρίων Αἰτωλὸς γραμματεὺς Ἀμφικτυόνων 212, 3
Λάμπρων Δήλιος 367, 142
Λάμπυτος κωμικὸς ποιητής 409, 25
Λάμπων Ἀθηναῖος (ἐξηγητής) 13, 47. 49
Λάμπων Ἐρυθραῖος πρεσβευτής 190, 3. 17

Λαοδίκη βασίλισσα, Σελεύκου θυγάτηρ, Περσέως γυνή 214, 2
Λαοδίκη βασίλισσα, Ἀντιόχου (Ἐπιφανοῦς) γυνή 229, 2
Λατάρσης Ἁλικαρνασσεύς 6c, 65
Λαφάνης Κυνούριος 167, 13
Λάφυλος Ἐπιδαύριος ἱερομνήμων 185, 6
Λαχάρης 164, 72. στρατηγὸς Ἐλευθερολακώνων 255, 7
Λαχάρης Ἐπηράτου Λακεδαιμόνιος 321, 22
Λάχης Ἑκαλῆθεν 412, 1
Λάχης Λάχητος Στειριεύς 70 b, 20
Λεοννόριος (Γαλατῶν ἡγεμών) 159, 14
Λεοντεὺς Ἁλικαρνασσεύς 6d, 11
Λεοντεὺς Τραλλιανός 397, 4
Λεοντιάδης Δήλιος ἱεροποιός 367, 113. 115. 116. 117. 118. 122. 123. 129. 172. 173
Λεοντιάδης Νικοβούλου Ἐλατεύς 182, 9
Λεόντιος Δαμάνθεος Φυσκεύς 458, 17
Λέοντις Σωσικράτεος Ἀκραγαντῖνος 198, 91
Λεοντίσκος Ἀρδυβέρου (Ἁλικαρνασσεύς) 6c, 2
Λεοντίσκος Οὐλιάδεος Ἁλικαρνασσεύς 6, 17
Λεόντιχος Ἀριστοβούλου Ἀσχειεύς 198, 145
Λεοντομένης Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 206, 1
Λεοντομένης Λιλαιεύς 198, 4
Λεπτίνης Συρακόσιος Διονυσίου ἀδελφός 54, 7
Λεσβῶναξ Μυτιληναῖος 261, 2
Λευκῖνος Δήλιος 70, 20. ἄρχων 367, 64. 165
Λεύκιππος Δήλιος 70 b, 29. 34. 36. 38. 367, 133
Λευκολοφίδης Σκαμβωνίδης 38, 4. 39, 2. 40, 10
Λεύκων Σατύρου ἄρχων Βοσπόρου 99, 1. 100, 3. 101, 2. 21. 23 sqq. 102, 4
Λευχάρης προστάτης Μολοσσῶν 322, 2
Λεωγόρας Ἀθηναῖος πρεσβευτής 32, 51
Λεωγόρας Κυδαθηναιεύς 420, 20
Λεωδάμας Ἀχαρνεύς 351, 29
Λεωδάμας Ἀριστάρχου Ἐρυθραῖος στρατηγός 172, 6
Λεωκράτης Λεωστράτου Ἀθηναῖος 346, 5
Λεωκράτης Αἴσχρωνος Φαληρεύς 366, 54
Λεώμαχος Ἀτιντάν 324, 1
Λέων Ἀθηναῖος 56, 4. δημόσιος 130, 19
Λέων Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 187, 2. 189, 3. 404, 10
Λέων Ὀατάτιος Ἁλικαρνασσεὺς πρύτανις 5, 5
Λέων Δυμαῖος θεοκόλος 242, 1
Λέων Σίλωνος Ἰασεύς 77, 17
Λέων Λέοντος Σάμιος πρεσβευτής 241, 4
Λεωνίδης Ἰασεύς 77, 21
Λεωσέβης Χῖος 198, 48
Λεωσθένης Ἀθηναῖος 440, 4
Λεώστρατος Ἀθηναῖος 346, 5. ἄρχων 435, 9
Λεωφῶν Δήλιος 71, 21 (cf. Add. p. 660)
Λεωχάρης Ἀθηναῖος ταμίας τῶν τῆς θεοῦ 36, 52
Λεωχάρης Ἀθηναῖος φυλῆς Κεκροπίδος 31, 14
Ληγέτης Ἐλεάτης 198, 225
Λήναιος Ἡρογένου Ἐρυθραῖος στρατηγός 159, 7. 28
Λητόδωρος Μεγαβάτεω Ἁλικαρνασσεύς 6, 36
Γάιος Λίβιος Ῥωμαῖος 367, 86
Πόπλιος Λικίνιος Κράσσος ὕπατος 250, 2
Λεύκιος Λικίνιος Λευκίου υἱὸς Λεύκολλος ταμίας 256, 1
Λίχας ..μοφάντου Μιλήσιος 391, 9
Λόβων ἐκ Κηδῶν γραμματεὺς βουλῆς 43, 2. 4
Γάιος Λοκρέτιος στρατηγὸς Ῥωμαίων 226, 22. 52
Λόκρος Ἀπημάντου (Θάσιος) 49, 3. 9
Λόχηγος Μιλήσιος 170, 6

Λύανδρος Λυσιάδου Ἀναφλύστιος 162, 92. 95
Λύγδαμις 5, 10
Λύγδαμις (Πισινδήλιος τύραννος Ἁλικαρνασσοῦ) 5, 3
Λύγδαμις Φείδωνος Κνώσσιος 320, 5
Λυκάδης Δήλιος ἄρχων 367, 46
Λυκέας Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 189, 3
Λυκείδας (?) 34, 5
Λυκίδης Ἡρακλεώτης 314, 6
Λυκῖνος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 56. Κεκροπίδος 31, 16
Λύκιος Θελφούσιος 167, 39
Λύκιος Τεγεάτης προστάτης τοῦ δήμου 317, 13
Λύκις ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 49
Λυκίσκος ἄρχων Ἀθηναίων 414, 5
Λυκίσκος Ἀμβρακιώτας 198, 203
Λυκίσκος Ἀνακτοριεύς 321, 4
Λυκίσκος Λύκου Κεφαλλὰν κωμῳδός 404, 68
Λυκολέων ἀπελεύθερος 444, 8
Λυκομήδης Ἀθηναῖος φυλῆς Κεκροπίδος 31, 14
Λυκομήδης Φλυεύς 36, 29. 31
Λυκομήδης Δήλιος 367, 127
Λυκόρτας Μεγαλοπολίτης 243, 2
Λύκος Αἰτωλός 441, 1
Λύκος Ἀμβρακιώτης 404, 75
Λύκος Νικομάχου Ἀμφισσεύς 446, 9
Λύκος Δελφός 455, 8
Λύκος Ἀναξανδρίδου Ἰασεύς 77, 56
Λύκος Κεφαλλὰν 404, 68
Λύκος Σαναῖος 91, 2
Λύκος Φιλέα Ταραντῖνος 198, 121
Λυκοῦργος Λυκόφρονος Βουτάδης 111, 10. 124, 2. 32. 351, 282. 355, 31
Λυκόφρων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 17
Λυκόφρων Βουτάδης 111, 10. 124, 3. 355, 31
Λυκόφρων Ἀντιόχου Κολπαῖος 442, 6
Λύκων φιλόσοφος 164, 70. ὑποκριτὴς κωμικός 425, 106
Λύκων Ἀθηναῖος φυλῆς Κεκροπίδος 31, 11
Λύκων Σωσάνδρου Λαμιεύς 198, 52
Λύκων Φυσκεύς 458, 8
Λυκώπας Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 186, 2
Λύξης Ἁλικαρνασσεύς 6d, 36
Λύξης Πίγρεω Ἁλικαρνασσεύς 6, 28
Λύππειος βασιλεὺς Παιόνων 89, 3. 11
Λύσανδρος Ἀπολήξιδος ἄρχων Ἀθηναίων 356, 1. 10
Λύσανδρος Δήλιος ἱεροποιός 367, 46. 49
Λύσανδρος Ἀριστοκρίτου Λακεδαιμόνιος (ναύαρχος) 366, 31. 367, 7
Λυσανίας 429, 1
Λυσανίας Θορίκιος 55, 1
Λυσανίας Καλλίου Τρικορύσιος ἄρχων Τετραπολέων 304, 2
Λυσανίας Δήλιος ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ 367, 44
Λυσανίας Κάρωπος στρατηγὸς Ἠπειρωτῶν 442, 2
Λυσιάδης ἄρχων Ἀθηναίων 356, 28
Λυσιάδης Ἀθηναῖος χοροδιδάσκαλος 415, 3
Λυσιάδης Ἀναφλύστιος 162, 92
Λυσίας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 27. 33
Λυσίας Κηφισιεύς 164, 47
Λυσίας Λυσ..... οεὺς γραμματεὺς βουλῆς 89, 1. 90, 5
Λυσίας Βυζάντιος 197, 13
Λυσίας Χῖος 350, 8
Λυσιθείδης Ἐρχιεύς 164, 73
Λυσιθείδης Κικυννεύς 415, 1
Λυσίθεος Ἀθηναῖος ἱππεύς 56, 1
Λυσίθεος Θυμαιτάδης Ἑλληνοταμίας 44b, 1. 5. 11. 14. 16. 18. 20. 23
Λυσίθεος Τρικορύσιος 386, 2
Λυσικλείδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 48

Λυσικλείδης τριηροποιός 351, 44. 56. 246. 326
Λυσικλῆς Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 9
Λυσικλῆς Λυσίππου Ἀθμονεύς 351, 16
Λυσικλῆς Δρακοντίδου Βατῆθεν γραμματεὺς ταμιῶν τῶν τῆς θεοῦ 36, 36
Λυσικράτης Ἀθηναῖος 167, 5. τριηροποιός 351, 275
Λυσικράτης Ἐρχιεύς 334, 6
Λυσικράτης Λυσιθείδου Κικυννεὺς χορηγός 415, 1
Λυσικράτης Οἰναῖος πρεσβευτής 89, 36
Λυσικράτης Ἀμυκλαιεύς 306, 5
Λυσικράτης Νισύριος δαμιεργός 195, 10
Λυσιμάχη Τηλεμάχου μήτηρ 366, 55
Λυσιμαχίδης Λυσιπόλιδος Ἁλαιεύς 334, 5
Λυσιμαχίδης Ἐπιδάμνιος αὐλητής 416, 2
Λυσίμαχος 367, 94
Λυσίμαχος Σωσιδήμου Ἀχαρνεὺς γραμματεὺς βουλῆς 98, 3. 101, 5
Λυσίμαχος Ναυσιστράτου Προσπάλτιος 136, 8
Λυσίμαχος (Ἀγαθοκλέους Μακεδών) βασιλεύς 137, 3. 138, 1. 20. 24. 142, 1. 143, 10. 16
Λυσίνικος Σωτηρίδα Ἀμυκλαιεὺς δογματογράφος 306, 1
Λυσίπολις Ἁλαιεύς 334, 5
Λύσιππος Ἀθηναῖος φυλῆς Οἰνηΐδος 31, 7
Λύσιππος Ἀθμονεύς 351, 17
Λύσιππος Ξενοτίμου Ἀρκὰς διδάσκαλος αὐλητῶν 404, 17
Λῦσις Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 42
Λυσίστρατος τριηροποιός 351, 15. 145
Λυσίστρατος ἄρχων Ἀθηναίων 71, 2. 72, 1. 74, 36
Λυσίστρατος Πολυεύκτου Βατῆθεν 334, 13
Λυσίστρατος Ἐμπέδου Ὀῆθεν στρατηγός 36, 20
Λυσίστρατος Ἀριστομάχου Παιανιεὺς γραμματεὺς βουλῆς 140, 2. 141, 2
Λυσιφῶν Χολαργεύς 112, 6
Λύσων Δελφὸς βουλευτής 198, 9. 50. ἱερομνήμων 206, 2
Λύσων Φιλώτου Ληταῖος πρεσβευτής 247, 50

Κόιντος Μαάρκιος Λουκίου Φίλιππος στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων 227, 1
Μάγνης κωμῳδοδιδάσκαλος 405, 3
Γναῖος Μαέλλιος στρατηγὸς Ῥωμαίων 367, 100
Μαιάνδριος Κυζικηνὸς πρύτανις 312, 4
Κόιντος Μαίνιος Κοΐντου υἱὸς στρατηγὸς Ῥωμαίων 226, 1. 11. 39
Μακαρεὺς Κῷος ἀρχιθέωρος 367, 35
Μάκρων Ἀλεξανδρεύς 198, 134
Μάκρων Ἁλικαρνασσεύς 6c, 47
Μάκρων Χῖος 350, 27
Μαλούσιος Βακχίου Γαργαρεύς 125, 1 sqq.
Μανῆς Μηδίκεω Κυζικηνός 312, 1. 11
Μανίτας Πακτύω Μυλασεύς 76, 33. 37. 43. 44
Γναῖος Μάνλιος Γναίου υἱὸς στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων 209, 1. 241, 6
Μαντίας Δελφός 198, 8. 12. 49. 460, 1. 466, 1. βουλευτής 198, 64. 68. 74. 188. ἄρχων 198, 211. 446, 2
Μαντίας Δαμοχάρεος Δελφός 459, 23. 462, 20. 465, 16. 19. 466, 13
Μαντίας Πολύωνος Δελφὸς ἄρχων 198. 146
Μαντίας Φιλαιτώλου Δελφός 465, 17
Μαντίθεος Μαντιθέου Δήλιος 367, 114. ἱερεύς 367, 175
Μαντικράτης Ἐφέσιος πρύτανις 344, 98
Λεύκιος Μαρκίλιος Ῥωμαῖος 255, 12. 16
Μαρσίας Σάμιος δημιουργός 393, 2
Μαρσύας Ἰστιαίου Ἰασεύς 77, 7
Μάρων Μελανθίου Ἰασεύς 77, 12. 43
Μασαννάσας Γαία βασιλεύς 230, 1. 231, 1
Μάτις Κβώδεω Ἁλικαρνασσεύς 6c, 57

Ματοῦρος Κανυσῖνος 198, 14
Ματροφάνης Μενεκράτεος Σαρδιανός 323, 2 sqq.
Μάτρων Σάμιος 241, 4
Ματυδίκα 443, 1
Μαύσσωλλος Ἑκατόμνω Μυλασεύς 76, 2. 6. 12. 18. 33. 34. 36. 39. 45. 77, 3. 84, 2. 15
Μαχανίδας Λακεδαιμόνιος 191, 1
Μάχων Ἡρακλεώτης 446, 11
Μάχων Πόσιδος Ἰασεύς 77, 18
Μεγαβάτης Ἁλικαρνασσεύς 6, 36
Μεγαβάτης Ἀφυάσιος Σαλμακίτης μνήμων 5, 14
Μεγάθυμος Ἀθηναίου Τήιος 228, 2 sqq.
Μεγακλείδης Ἀθηναῖος γραμματεὺς τῆς βουλῆς 29, 5. 32, 33
Μεγακλῆς Ἀμφισσεύς 446, 9
Μεγήνωρ Χῖος 350, 19
Μεγιστότιμος Ναυπάκτιος 198, 153
Μέδων Μέδοντος Ἐρυθραῖος 370, 110
Μείδων Πλωθεύς 421, 2
Μειλιχίδης Κριτοβούλου Δήλιος ἱεροποιός 367, 2. 216. ἄρχων 367, 43
Μείλιχος Ὠρώπιος 182, 4
Μειξωνίδης Αἰγιλιεύς 422, 1
Μειξωνίδης Τιμοσθένους Αἰγιλιεύς 422, 2
Μελάνθιος Αἰτωλὸς γραμματεὺς Ἀμφικτιόνων 206, 3
Μελάνθιος Ἰασεύς 77, 12
Μέλανθος Ἰασεύς 77, 30. 44
Μέλανθος Κυδίου Ἰασεύς 77, 21
Μέλανθος Νουμηνίου Ἰασεύς 77, 22
Μελάντης Ἀντιγόνου Χῖος 350, 23
Μελάνωπος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 27
Μελάνωπος (Λάχητος Αἰξωνεύς) 92, 13
Μελάνωπος Τρικορύσιος ἱεροποιός 304, 7
Μέλας Ἰασεύς 77, 26
Μελέαγρος 158, 29
Μελέαγρος στρατηγός 157, 6. σατράπης 158, 1. 18. 25. 50
Μελετέων Ἀχαρνεύς 366, 27
Μελησίας Ἀθηναῖος ἱππεύς 56, 1
Μελησίας Ἀγκυλῆθεν 334, 28
Μελησίας Ἀριστοκράτους Λαμπτρεύς 297, 12. 22
Μελήσιππος Μελησίου Ἀγκυλῆθεν 334, 28
Μελήσιππος Φιλο.... Χῖος 150, 1
Μελισσίων Δελφός 449, 13. 459, 23. βουλευτής 198, 225. 229. 263. 277. 284. ἄρχων 198, 250. 257. 452, 1
Μελίτων Ἀμόργιος 358, 3
Μέλων Σιληνοῦ Ἁλικαρνασσεύς 6, 30. 33. 35
Μένανδρος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 408, 2. 14. 409, 18. 425, 95
Μένανδρος σατράπης 114, 4
Μένανδρος Βεροιαῖος 451, 2
Μένανδρος Εὐφρονίου Μακεδών 451, 8
Μένανδρος Δυμαῖος γραμματεύς 316, 5
Μένανδρος Ἀπολλᾶ Σήστιος 246, 2
Μενέδαμος Κορίνθιος 198, 210
Μενέδημος Ἡρακλεώτης 209, 4
Μενεθάλης Δήλιος ἄρχων 367, 175
Μενεκλῆς ταμίας 130, 19. ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 54
Μενεκλῆς ἄρχων Ἀθηναίων 346, 7. 20. 386, 1
Μενεκλῆς Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 26. Κεκροπίδος 31, 18
Μενεκλῆς Χολαργεύς 351, 67
Μενεκλῆς Φορμίωνος Ἁλικαρνασσεὺς πρύτανις 371, 2
Μενεκλῆς Ἐρυθραῖος 370, 85. 103
Μενεκλῆς Φανοπόλιδος Ἐρυθραῖος 370, 131
Μενεκλῆς Σμυρναῖος 171, 105
Μενεκράτης τραγῳδοδιδάσκαλος 406, 6
Μενεκράτης Δήλιος ἄρχων 367, 87. 88. 143. 144. 145
Μενεκράτης Πάτμιος 402, 3
Μενεκράτης Ῥωμαῖος 198, 274
Μενεκράτης Σαρδιανός 323, 2
Μενέλαος Πελαγών 80, 1. 7. 19. 22. 23. Μενέλαος Ἀρραβαίου Ἀθηναῖος 81, 1

Μενέξενος Ἀθηναῖος 79, 8. 93, 29
Μενέξενος Φωκεὺς ἱερομνήμων 189, 6
Μενεσθεὺς ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 154
Μενεσθεὺς Ἱφικράτους Ῥαμνούσιος 351, 47
Μενεσθεὺς Τρὼς ἀπὸ Ἀλεξανδρείας 198, 39. 211, 1
Μενεσθεὺς Κρινολάου Ὑαμπόλιος στρατηγὸς Φωκέων 463, 1
Μενέστρατος Ἀθηναῖος 367, 38
Μενέστρατος Παλληνεύς 70, 11
Μενέστρατος Βυζάντιος πρεσβευτὴς 62b, 12.
Μενέστρατος Δελφὸς βουλευτὴς 198, 64. 68. 75. 188. ἄρχων 462, 1
Μενέστρατος Εὐχαρίδα Δελφός 459, 7
Μενετέλης Μένητος Ἀναγυράσιος χορηγός 421, 4
Μενέχαρμος Δωδωναῖος ναίαρχος 443, 7
Μένης Ἀναγυράσιος 421, 4
Μένης Δελφός 464, 26. νεωκόρος 467, 27
Μένης Ξένωνος Δελφός 457, 21
Μένης Πεισιστράτου Δελφός 463, 18
Μένης Ἡρακλεώτης 209, 4
Μένης Σήστιος 246, 2 sqq.
Μένιος Διφίλου Προσπάλτιος 351, 127
Μένιππος 204, 3. 205, 7
Μενίσκος Ἐρχιεύς 335, 4
Μενίσκος Φιλοκλέους Κολωνῆθεν 356, 7
Μεννέας Ἀσάνδρου Ἀμφιπολίτης 439, 3
Μεννέας Ἰασεύς 77, 14. 26. 36
Μέντωρ Ἐρυθραῖος 370, 3
Μέντωρ Δαμοσθένους ἐκ Ναυπάκτου 189, 4
Μέντωρ Ζωΐλου Σάμιος 396, 6
Μένυλλος Πολύβου Δήλιος 367, 103. ἱεροποιός 367, 85. 155
Μένων 31, 41
Μένων Ἀχαρνεύς 162, 100
Μένων Ποτάμιος στρατηγός 86, 10. 21
Μένων βοιωτάρχης 222, 13
Μένων Δελφός 78, 53 448, 16. βουλευτής 198, 19. 22. 25. 78. 82. 86. 90. 94
Λούκιος Μέστριος Φλῶρος ἀνθύπατος Ἀσίας 390, 1
Μεταγένης ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 20
Μεταγένης Κοιλεὺς στρατηγός 25, 20
Μεταγένης ἐκ Κοίλης 70, 9
Μέττιος Μόδεστος ἀνθύπατος Ἀσίας 284, 5
Μήδειος Μηδείου Πειραιεὺς ἐπιμελητὴς Δήλου 250, 3. ἄρχων 347, 1. 66
Μήδειος Δήλιος 367, 163
Μηδίκης Κυζικηνός 312, 2. 4. 12
Μηλιεὺς Ἰλιονέως Ἰωνίδης 334, 24. 44
Μηλίς 426, 6
Μηνᾶς Μένητος Σήστιος 246, 2 sqq.
Μήνιος Χαλκηδόνιος 369, 31
Μῆνις Αἰτωλὸς ἐκ Ναυπάκτου 142, 3
Μῆνις Ἡρακλείου Χερσονησίτης προαισυμνῶν 252, 54
Μῆνις Ἀδράστου Χῖος 350, 25
Μηνογένης 263, 6
Μηνόδωρος Διονυσίου Μεσσήνιος 240, 31
Μηνόκριτος Μητροδώρου Σάμιος ἰατρός 331, 1. 21. 25. 27. 37
Μηνοφάνης Ἀσκληπιάδου Βυζάντιος 197, 12. 16
Μηνόφιλος Μηνογένους ἀνδριαντοποιός 263, 6
Μηνοφῶν Κυζικηνός 279, 3
Μήστωρ Ἱπποσθένεος Βοσπόριος 103, 1
Μητρᾶς Ἐρυθραῖος 370, 8
Μῆτρις Ἀμόντα Ἰασεύς 77, 21
Μῆτρις Σαννίωνος Ἰασεύς 77, 25
Μητρόδωρος Τιμοκλέους Ἀμφιπολίτης ἰατρός 158, 4. 10
Μητρόδωρος Ἀντιοχεύς 198, 279
Μητρόδωρος Ἐρυθραῖος 370, 48. 93. 101. 108. 153. 157
Μητρόδωρος Διοφάντου Ἐρυθραῖος 370, 118. 136

Μητρόδωρος Θεοτίμου Ἐρυθραῖος στρατηγός 172, 6
Μητρόδωρος Μητροδώρου Ἐρυθραῖος 370, 106
Μητρόδωρος Ἐφέσιος 218, 2
Μητρόδωρος Κλαζομένιος 367, 97
Μητρόδωρος Κυζικηνός 270, 1
Μητρόδωρος Σάμιος 331, 1. 21. 26. 37
Μητρόδωρος Πάτρωνος Χῖος 350, 20
Μητροφάνης Ἐρυθραῖος 370, 146
Μήτρων Ἐρυθραῖος 370, 92. ἱεροποιός 370, 42
Μήτρων Χῖος 350, 3
Μηχανίων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 22
Μιθραδάτης Εὐπάτωρ βασιλεύς 252, 2 sqq. 253, 4. 12. 254, 2. Μιθριδάτης 276, 14
Μιθραδάτης Χρηστὸς Μιθριδάτου Εὐπάτορος ἀδελφός 254, 3
Μιθροάξης Βακτριανός 367, 109
Μικίννης Ἁλικαρνασσεύς 6, 38
Μικίννης Σχινουσίου Ἁλικαρνασσεύς 6, 52
Μικίων Θριάσιος 164, 36
Μικίων Κηφισιεύς 164, 2. 35. 180, 11. 15
Μικίων Ἰασεύς 77, 15
Μικίων Σμυρναῖος 171, 32
Μικκίνας Αἰτωλὸς ἐγ Βόττου 184, 6
Μικκίνας Φυσκεύς 458, 16
Μίκκος Ἕρμιδος Χῖος 150, 39
Μικκύλος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 189, 3
Μίκκων Βοιώτιος 404, 16
Μίκκων Διονυσοδώρου Κορωνεύς 198, 247
Μικυθίων Μικυλίωνος Χαλκιδεύς 198, 230
Μίκυθος Ἰμβράσσιδος Ἁλικαρνασσεύς 6, 57
Μίκυθος Δήλιος 367, 173
Μικυλίων Χαλκιδεύς 198, 230
Μικύλος Ἱππάκου Κυναιθεὺς παῖς χορευτής 404, 31
Μιλήσιος Ἰλιεύς 198, 260
Μιλτιάδης Λακιάδης 112, 2. 60
Μιλτιάδης Ἰουλιήτης 79, 38. 50. 53
Μιλτιάδης Διονυσίου Χῖος 350, 9
Μίμας Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 64
Μίνατος Μινάτου Στήιος Ῥωμαῖος ἐκ Κύμης 367, 147
Λούκιος Μινίκιος Ναταλις ἀνθύπατος Λιβύης 287, 1
Μιννίων (-ννέων, -νίων) Θεοδότου Ἰασεύς 116, 1. 119, 4. 24
Μιννίων Σάμιος 396, 2
Μισγόλας Ἀρκάς 320, 19
Μνασέας Θηραῖος 198, 78
Μνασέας Μεθαναῖος 232, 6
Μνασίθεος Δελφός 453, 8. 454, 8. 455, 3. 8
Μνασίλαος Εὐδαμίδα Ἀμφισσεύς 446, 9
Μνάσιππος Δελφός 457, 21
Μνασὶς Θισβική 226, 47
Μνασίστρατος Μεσσήνιος 388, 12 sqq.
Μνασίων Σικυώνιος 404, 67
Μνασῶ ἀπελευθέρα 458, 9. 10. 12
Μνάσων Δελφὸς βουλευτής 198, 42. 47. 77. 81. 85. 90. 94. 233. 237
Μνάσων Ξένωνος Δελφός 449, 5. 10
Μνήμων Ἀρίστωνος Πάφιος 198, 269
Μνησ.... ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 162
Μνησ.... Ἀθηναῖος φυλῆς Ἀκαμαντίδος 31, 5
Μνησαγόρας τοξότης 31, 30
Μνήσαλκος Τελεσιδήμου Δήλιος 155, 1
Μνήσαρχος Ἀθηναῖος πρόεδρος 89, 6
Μνησιάδης Δήλιος ταμίας 367, 58. 59
Μνησίβουλος Σφήττιος 411, 1
Μνησίβουλος Μυκόνιος 433, 26
Μνησιγένης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 58
Μνησίεργος Ἀθμονεὺς γραμματεύς 366, 7
Μνησίθεος ἄρχων Ἀθηναίων 409, 7
Μνησίθεος Ἀθηναῖος γραμματεύς 14, 1
Μνησίθεος Ἀραφήνιος 334, 21

Μνησίθεος Μνησιθέου Κόπρειος καταπαλταφέτης 346, 27
Μνησίθεος Ἐχεδήμου Κυδαθηναιεὺς ἐπιμελητὴς Διονυσίων 382, 24
Μνησίθεος Ταχυβούλου Μυρρινούσιος 351, 24
Μνησίθεος Ἐρυθραῖος 160, 3. 11
Μνησικλείδης Καλλίου Δήλιος ἱεροποιός 367, 102. 112. 116. ταμίας 367, 150. 153
Μνησικλῆς Δήλιος 367, 40. 57. ἱεροποιός 367, 56
Μνησίμαχος ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 85
Μνησίμαχος Δήλιος 367, 92. 113
Μνησίμβροτος Σάμιος δημιουργός 393, 2
Μνῆσις Δήλιος ταμίας 367, 141. 154
Μνησίστρατος Σωσίππου Κυδαθηναιεύς 144, 4
Μνησῶ Δεξικλέους Μυκονίου θυγάτηρ 433, 20
Μνησίφιλος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 53
Μνησιχάρης Ἀθηναῖος 440, 4. 8
Μόηννος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 68
Μοίρτχος Βοιωτὸς ἱερομνήμων 184, 4
Μοιρῶναξ Ἐνδήμου Ἐρυθραῖος στρατηγός 159, 7. 28
Μολίων Διονυσίου Ἐρυθραῖος 370, 84. 93. 103
Μόλοβρος 34b, 8
Μόλπος Πυθαγόρου Σάμιος 132, 1
Μόλων ἄρχων Ἀθηναίων 82, 1. 83, 1
Λεύκιος Μόμμιος Λευκίου στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων 236, 1. 240, 53. 64
Μόνιμος ὑποκριτὴς κωμικός 409, 14. 18. 22
Μονιππίδης Ἀθηναῖος 49, 7
Μόρυχος Βουτάδης γραμματεύς 366, 12
Μοσχίων ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 37
Μοσχίων Μοσχίωνος Χῖος 350, 15
Μόσχος Θεστίου Κυδαθηναιεὺς γραμματεὺς βουλῆς 73, 2. 74, 4. 75, 2. 5
Μόσχος Ἀρλιώμου Ἁλικαρνασσεύς 6, 25
Μόσχος Τενδέσσιος Ἁλικαρνασσεύς 6, 27. 37. 56. c, 44. 60. d, 6
Μόσχος Τοτόλιδος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 18
Μόσχος Ἡρακλεώτης 209, 4
Μόσχος Μόσχου Χῖος 350, 27
Πόπλιος Μούκιος Κοΐντου υἱὸς Ῥωμαῖος 226, 15
Μουσαῖος Μεθαναῖος 232, 6
Μουσώνιος ὁ λαμπρότατος 394, 5
Μυλωθρός 427, 24. 43. 48
Μυννίσκος Περγασῆθεν 346, 6
Μυννίσκος ὑποκριτὴς τραγικός 406, 7
Μυρτίλος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 17
Μύτων Ἐρυθραῖος 370, 68
Μύτων Λεβαδεύς 198, 166

Νάβις Λακεδαιμονίων τύραννος 203, 3
Ναυ..... ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 74
Ναυκράτης Ἀμόργιος 437, 8
Ναύπακτος τοξότης 31, 28
Ναυσίας Ἐπισθένους Καρύστιος λιμενοφύλαξ 343, 7
Ναυσιγένης ἄρχων Ἀθηναίων 73, 1. 74, 1. 75, 1
Ναυσικλῆς Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 15
Ναυσικλῆς Ὀῆθεν 351, 314. στρατηγός 351, 330
Ναυσικράτης ὑποκριτὴς κωμικός 425, 107
Ναυσικράτης Θριάσιος 122, 9
Ναυσικύδης Χολαργεύς 143, 2
Ναυσίμαχος Εὐωνυμεύς 386, 5
Ναυσίμαχος Παιανιεύς 420, 21
Ναυσιμένης Ναυσικύδου Χολαργεύς 143, 2
Ναυσίνικος ἄρχων Ἀθηναίων 63, 1. 35. 64, 3
Ναυσίστρατος Προσπάλτιος 136, 8

Ναύτων Λαμπτρεύς 25, 6
Νεαῖος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 57
Νέαιχμος ἄρχων Ἀθηναίων 337, 2. 423, 3
Νέαρχος Ὀρχομένιος 178, 14. 15
Νεο.... Ἁλικαρνασσεύς 6d, 40
Νεοθάλης Δήλιος ἱεροποιός 367, 92
Νεοκλείδης Ἀθηναῖος ἱππεύς 56, 2
Νεοκλῆς 298, 5
Νεοκροντίδης Νεοκροντίδου Δήλιος γραμματεὺς ἱεροποιῶν 367, 2. 180
Νεομήνιος Ἁλικαρνασσεύς 6d, 38
Νεοπτόλεμος ὑποκριτὴς τραγικὸς 407, 1. 5. 10. 12. 15. 18. 22. 25. 28. ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 132
Νεοπτόλεμος Αὐρίδης 351, 91. 105. 128
Νεοπτόλεμος Φιλέου Δειραδιώτης 381, 6
Νεοπτόλεμος Φύσκου Αἰτωλός 190, 2. 8. 11
Νεοπτόλεμος (βασιλεὺς Μολοττῶν) 63b, 14
Νεοπτόλεμος Ἀλεξάνδρου βασιλεὺς Μολοττῶν 324, 4
θεὸς Νέρουας 283, 4. 284, 2. 285, 2. 286, 2. 289, 21
Νέρων Καῖσαρ Σεβαστός 281, 1
Νεύστρατος Δελφός 464, 25
Νέων Σικυώνιος 198, 268
Νηκλῆς Ἀριστοκράτεος Ἀμυκλαιεὺς ἔφορος 306, 1
Νησιώτης Ὑριέως Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 15. 18
Νι..... ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 26
Νικ....., ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 142
Νικαγόρας Ἐρχιεύς 164, 46
Νικαγόρας Θεοδώρου Κῶος ἀρχιθέωρος 367, 38
Νικαΐδας Δελφὸς ἱερομνήμων 186, 4. ἄρχων 188, 2
Νίκαια Ῥωμαία ἀπελευθέρα 446, 5. 7
Νίκαιος Δελφός 465, 17
Νικανδρίδας Ἀχαιὸς δαμιοργός 182, 14
Νίκανδρος Λαμπτρεύς 295, 16
Νίκανδρος Δελφός 78, 52
Νίκανδρος Ἀντιφάνους Ἰλιεύς 135, 9
Νίκανδρος Μεσσήνιος 240, 5
Νίκανδρος Νικοδάμου Ῥηγῖνος 251, 1
Νίκανδρος Ῥιθύμνιος 367, 28
Νίκανδρος Μενεκράτεος Ῥωμαῖος 198, 273
Νίκανδρος Φωκεὺς ἱερομνήμων 188, 4
Νικάνωρ 367, 40
Νικάνωρ Νικάνορος Λευκονοεὺς ἐπιμελητὴς Δήλου 267, 14
Νικάνωρ Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 186, 3. 212, 1
Νικάνωρ Λυκίσκου Ἀμβρακιώτας 198, 203
Νικάνωρ Ἐπικράτους Ἀμφιπολίτης 439, 4
Νικάνωρ Δοεστός 442, 4
Νικάνωρ Μακεδὼν ἀπὸ Θεσσαλονίκης 237, 1
Νικαρετίδας στρατηγὸς Ἐλευθερολακώνων 255, 37. 52
Νίκαρχος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 24
Νίκαρχος Ἐράτωνος Δελφὸς βουλευτής 465, 16
Νίκαρχος Δήλιος 367, 1. ταμίας 367, 18. 54
Νίκαρχος Πετραίου Λιλαιεύς 463, 19
Νίκαρχος Ῥόδιος 231, 2. 367, 94
Νίκαρχος Τεγεάτης 167, 13
Νίκαρχος Φωκεὺς ἱερομνήμων 206, 2
Νικασίδαμος Ῥόδιος 198, 214
Νικασίων Δημητρίου Ἀτηνεύς 383, 1
Νικέας Ἀμφιπολίτης 439, 1
Νικέας Κορρινάδου Θεσπιεύς 182, 8
Νικέας Λακεδαιμόνιος πατρονόμος 306, 4
Νικέας Λιλαιεύς 463, 10
Νικήρατος 366, 25
Νικήρατος Φιλέου Κεφαλῆθεν 143, 7
Νικήρατος Κυδαντίδης 29, 20. 36, 19. 40
Νικήρατος (Νικίου) Κυδαντίδης τριήραρχος 44, 36

Νικήρατος Ἀμόργιος 438, 3. 12. 15
Νικήρατος Πολύβου Δήλιος 367, 42
Νικησαρέτη Ναυκράτους Ἀμοργίου γυνή 437, 6
Νικήτης ἄρχων Ἀθηναίων 374, 62
Νικήτης Περγασῆθεν 164, 73
Νικιάδας Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 186, 4. 187, 3. 189, 3
Νικιάδης Ἀθηναῖος 41, 2
Νικίας ἄρχων Ἀθηναίων 162, 21
Νικίας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 47
Νικίας Ἐπιγένους Κυδαθηναιεύς 420, 3. 17
Νικίας Νικηράτου Κυδαντίδης 367, 177. στρατηγός 29, 20. 36, 19. 40
Νικίας Φίλωνος Ὀτρυνεὺς ἄρχων 144, 1. 162, 53. 346, 1. 382, 17.
Νικίας Δήλιος ἄρχων 367, 131. 143. 146
Νικίας Δυμαῖος 242, 23
Νικίας Μεγαλοπολίτας 198, 303
Νικίας Χαρίου Μυκόνιος 433, 27
Νικίας Μήτρωνος Χῖος 350, 3
Νίκιππος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἀντιοχίδος 31, 22
Νῖκις Μεγαλοπολίτης 167, 31
Νικο..... ἐπιστάτης πρυτάνεων τῆς Ἱπποθωντίδος φυλῆς 32, 34
Νικόβουλος Ἀβαῖος πρεσβευτής 192, 7
Νικόβουλος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 187, 3
Νικόβουλος Δελφός 462, 20. ἄρχων 198, 163. 168. 171
Νικόβουλος Ἐλατεύς 182, 9
Νικογένης Ῥόδιος 367, 107
Νικόδαμος Δελφός 447, 8. 453, 27. ἱερομνήμων 184, 3. ἄρχων 319, 6
Νικόδαμος Ῥηγῖνος 251, 1
Νικόδημος διδάσκαλος αὐλητῶν 404, 17. ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 170
Νικόδημος Ταραντῖνος 404, 46
Νικόδρομος Δήλιος 332, 3
Νικόδωρος ἄρχων Ἀθηναίων 122, 1
Νικοκλῆς ἄρχων Ἀθηναίων 135, 2. 427, 1
Νικοκλῆς Φλυεύς 164, 62
Νικοκράτης ἄρχων Ἀθηναίων 351, 4. 355, 2. 26. 374, 29. 60
Νικοκράτης Μελιτεύς 164, 74
Νικόλαος ὑποκριτὴς κωμικός 409, 4. 18
Νικόλαος ἄρχων Βοιωτῶν 95, 16
Νικόλαος Ῥόδιος 367, 39
Νικόλεως Ἰουλιήτης στρατηγός 79, 16
Νικόμαχος 164, 75. τεχνίτης 421, 6
Νικόμαχος ἄρχων Ἀθηναίων 107, 1. 334, 1. 407, 16
Νικόμαχος Ἀθηναῖος ἱππεύς 56, 1
Νικόμαχος Ἀκαρνὰν ἐκ Τυρβείου 184, 5
Νικόμαχος Ἀμφισσεύς 446, 9
Νικόμαχος Δελφὸς ἱερομνήμων 187, 4. βουλευτής 464, 23
Νικόμαχος Νικομάχου Δήλιος ταμίας 367, 18. ἱεροποιός 367, 134. 138
Νικόμαχος Φυσκεύς 458, 14
Νικομήδης Ἀργεῖος 404, 22
Νικοσθένης Φλυεύς 164, 63
Νικοσθένης Κτησικλέους Καρύστιος λιμενοφύλαξ 343, 5
Νικόστρατος ὑποκριτὴς τραγικός 407, 32. ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 100
Νικόστρατος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἱπποθωντίδος 31, 25
Νικόστρατος Θορίκιος πρεσβευτής 96, 4
Νικόστρατος Δημαρέτου Λαμπτρεύς 347, 4. 70
Νικόστρατος Φ..... Παλληνεὺς γραμματεὺς βουλῆς 71, 29. 78, 3. 79, 2. 80, 4
Νικόστρατος Θεσσαλὸς ἐκ Σκοτούσσης 317, 3
Νικοφ.... ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 23
Νικόφημος ἄρχων Ἀθηναίων 85, 2
Νικοφῶν ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 65
Νικοφῶν Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 212, 2
Νικοχάρης Φλυεύς 54, 3

Νίκων ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 145
Νίκων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 60
Νίκων Θεοδώρου Πλωθεύς 135, 3
Νίκων Ἀμφισσεύς 446, 10
Νίκων Δελφός 448, 3. 4. 5. 7. 12. 453, 27
Νίκων Δήλιος 367, 63. ταμίας 367, 78
Νίκων Ἀντιρήτου Δήλιος ταμίας 367, 18
Νίκων Διοδώρου Θηβαῖος 198, 307
Νίκων Νικίου Μεγαλοπολίτας 198, 303
Νίκων Νίκωνος Μεσσήνιος 240, 61
Νίκων Σικυώνιος 198, 306
Νικωνίδης Σικυώνιος 404, 74
Νοήμων Μιλήσιος 170, 4
Νόθαρχος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 23
Νολίτης Ἁλικαρνασσεύς 6c, 37
Τίτος Νομίσιος Τίτου υἱὸς Ῥωμαῖος 226, 4
Νόσσος Ἰασεύς 77, 77
Νοσσὼ Σίμου Ἐρυθραία 370, 122. 123
Νούιος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 165
Νούκριτος Λαμπτρεύς 337, 1
Νουμήνιος 426, 3
Νουμήνιος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 54
Νουμήνιος Ἑρμάνακτος Ἀργεῖος κωμῳδός 404, 61
Νουμήνιος Σόλωνος Δήλιος 367, 153. 179
Νουμήνιος Ἰασεύς 77, 22
Νουμήνιος Κυδίου Ἰασεύς 77, 48
Νυμφίος Διοτρέφους Ἰλιεύς 156, 1
Νυμφόδωρος Δήλιος 70b, 21
Νυμφόδωρος Συρακόσιος 367, 74
Νώβας Ἀξιούβω Καρχαδόνιος 222, 5

Ξάνθη Σωστράτου Μυκονίου θυγάτηρ 433, 3
Ξάνθιππος Ἑρμειος ἐπιστάτης προέδρων 83, 5
Ξάνθιππος Ἐρχιεύς 164, 57
Ξάνθος Λύκιος 379, 1
Ξεῖνις Σφήττιος 417, 2
Ξεν.... Ῥηγῖνος 24, 2
Ξεναγόρας Εὐκλείδα Δελφὸς βουλευτής 198, 309. 312
Ξεναρίστη Πυθοδώρου Γαργηττίου θυγάτηρ 435, 4
Ξενέας Δελφὸς βουλευτής 198, 273. ἄρχων 456, 1
Ξεννίας Ἀρχετίμου Ἀρκὰς χορευτή 404, 26
Ξενόδοκος Ἀχαρνεὺς πρεσβευτής 62b, 8
Ξενοκλείδης Ἀθηναῖος χορηγός 405, 2
Ξενοκλείδης Πόσιος Βοσπόριος 102, 1
Ξενοκλείδης Δήλιος 367, 123. ταμίας 367, 67. ἱεροποιός 367, 77. ἐπιμελητής 367, 103
Ξενοκλῆς ἄρχων Ἀθηναίων 409, 17
Ξενοκλέης Καλλιάδου Ἐρχιεύς 334, 9
Ξενοκλῆς Σφήττιος 130, 8. 164, 56. 351, 299
Ξενοκλῆς Ξείνιδος Σφήττιος 417, 2
Ξενοκλῆς Τεγεάτης στρατηγός 317, 16
Ξενοκράτης Κυδαντίδης ποιητὴς τραγῳδιῶν 424, 2
Ξενοκράτης Δελφὸς βουλευτής 198, 145
Ξενοκράτης Δήλιος 367, 63. ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ 367, 43
Ξενοκράτης Λιλαιεύς 463, 18. 19
Ξενοκράτης Πανταινέτου Φυσκεύς 458, 18
Ξενόκριτος Δελφός 455, 8. ἄρχων 467, 1
Ξενόλαος Φυσκεύς 458, 16
Ξενομήδης Δήλιος ἄρχων 367, 49. 99
Ξενοπείθης Ναυσιμάχου Παιανιεύς 420, 20
Ξενοπείθης Τεγεάτης 167, 14
Ξενοπιθὶς Θισβική 226, 47
Ξενόστρατος Δελφός 452, 6. 7. βουλευτής 198, 105. 165. 173
Ξενοτέλης Φιλονίκου Ἀστυπαλαιεύς 338, 1
Ξενότιμος Τιμοξένου ἰατρός 330, 1 sqq.
Ξενότιμος Καρκίνου Ἀθηναῖος 366, 74
Ξενότιμος Ἀρκάς 404, 17
Ξενότιμος Φάνου Δήλιος 367, 165
Ξενότιμος Φιλαιτώλου Λεβαδεύς 198, 166

Ξενοφάνης Ἀθηναῖος (συγγραφεύς) 45, 4
Ξενοφάνης Βοιωτὸς ἱερομνήμων 206, 2
Ξενοφάνης Ἡρακλεώτης 446, 12
Ξενόφαντος 367, 13
Ξενόφιλος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 10
Ξενόφιλος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 55
Ξενόφιλος Ἀλωπεκῆθεν 130, 2. 37
Ξενόφιλος Ἐρυθραῖος 370, 61
Ξενοφῶν ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 27
Ξενοφῶν ἄρχων Ἀθηναίων 162, 45
Ξενοφῶν Κεφαλῆθεν 136, 3
Ξενοφῶν Εὐρυλέοντος Αἰγιεύς 198, 28
Ξενοφῶν Μαινάλιος 167, 19
Ξενοχάρης Δελφὸς βουλευτής 198, 169. ἄρχων 198, 264. 452, 4
Ξένυλλος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 60
Ξενὼ Εὐφράνορος Αἰλαιέως θυγάτηρ 463, 6
Ξένων ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 123
Ξένων Διονυσίου Ἀθηναῖος 198, 7
Ξένων Σατύρου Ἀρκὰς χορευτής 404, 27
Ξένων Φυλάσιος 164, 56
Ξένων Ἀσκληπιάδου Φυλάσιος 164, 54
Ξένων Δελφός 449, 5. 450, 8. 454, 9. 457, 21.. ἱερεύς 446, 3. βουλευτής 198, 72. 108. 111. 114. 117. 120. 152. 179. 183. 212. 263. 327, 6. 456, 4
Ξένων Ἀτεισίδα Δελφὸς ἄρχων 198, 104. 107. 110. 113. 116. 119
Ξένων Βούλωνος Δελφός 233, 93
Ξένων Πειθαγόρα Δελφός 460, 12
Ξένων Πίστου Δήλιος ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ 367, 48. ἄρχων 367, 84. 85. 87. 143. 144. 145. ἐπιμελητής 367, 105
Ξένων Ξένωνος Κασσανδρεύς 198, 176
Ξένων Φυσκεύς 458, 17
Ξένων Τιμοκλεῦς Χῖος 350, 10
Ξοῦθος Χῖος 350, 2
Ὄαλος Ἁλικαρνασσεύς 6 d, 30
Ὀάτατις Ἁλικαρνασσεύς 5, 6
Ὀδοιτέλης Ἀντ....ου Δήλιος 70 b, 30
Οἰ... Ἀθηναῖος φυλῆς Οἰνηΐδος 31, 6
Οἴκιος Τεγεάτης στρατηγός 317, 15
Οἰνάδης Βοιωτὸς ἱερομνήμων 206, 2
Οἰνάδης Τήνιος 70, 23. Οἰνάδης Κλεο.... Τήνιος 70 b, 23
Οἰνείδης Ἰκαριεύς 29, 55. 75
Οἰνεὺς Δήλιος 367, 113
Οἰνεὺς Φησίνου Χῖος 150, 39
Οἰνόβιος Δεκελεεὺς στρατηγός 42, 38
Οἰνοφῶν Εὐφιλήτου Πειραιεύς 297, 13. 22
Οἰωνίας Οἰωνο... Ἀθηναῖος 38, 13
Οἰωνο... Ἀθηναῖος 38, 13
Ὀλυμπιάρατος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 51
Ὀλυμπιὰς Πύρρου θυγάτηρ βασίλισσα 148, 1
Ὀλυμπιόδωρος Ὀλυμπίχου Ἀθηναῖος 198, 200
Ὀλυμπιόδωρος Σκαμβωνίδης 70, 6
Ὀλυμπιόδωρος Δήλιος ἄρχων 367, 77. 143. 144. 145
Ὀλύμπιχος Ἀθηναῖος 198, 200
Ὀλύμπιχος Εὐμήλου Κορωνεύς 198, 204. 246
Ὀλύμπιχος Ἀριστοτέλους Μιλήσιος στεφανηφόρος 314, 1
Ὀλυμπίων Ταναγραῖος 182, 4
Ὀλυμπογένης Δελφός 463, 17
Μάαρκος Ὀαλέριος Ὀμοττόνης Ῥωμαῖος 198, 88
Ὀμφακίων Ἰασεύς 77, 77. 78
Ὀνάσιμος Βοιώτιος 404, 43
Ὀνάσιμος Ἐπικρατίδου Πελλαῖος 198, 103
Ὀνασίπολις Κυθήριος 340, 1
Ὀνάσιππος Ἀθηναῖος γραμματεὺς βουλῆς 57, 3
Ὀνασίφιλος Ἀθηναῖος φυλῆς Οἰνηΐδος 31, 2
Ὀνατίδας Χαριδήμου Σικυώνιος χορευτής 404, 39

Ὀνήσιμος τοξότης 31, 33. ὑποκριτὴς κωμικός 408, 6. 13
Ὀνήσιμος Μνασέου Μεθαναῖος 232, 5
Ὀνήσιμος Τήιος 349, 4. 61
Ὀνήσιππος Ἀραφήνιος γραμματεὺς βουλῆς 107, 5
Ὀνητορίδης Ἀθηναῖος ἱππεύς 56, 1
Ὀνήτωρ Μελιτεύς 351, 183
Ὀνήτωρ Ὀνήτορος Μελιτεύς 351, 134. 158
Ὀνόμανδρος Φιαλεύς 181, 7
Ὀνόμαρχος Ἡρακλεώτης 446, 13
Ὀνώριος (Σεβαστός) ὕπατος 394, 1
Ὀξύθεμις Ἱπποστράτου 128, 6. 17
Λεύκιος Ὄππιος Ῥωμαῖος 367, 148
Γάιος Ὄρβιος 379, 1
Λεύκιος Ὄρβιος 209, 11
Ὀργεὺς Ἀμφιπολίτης 439, 6
Ὀρέστας Δελφός 453, 5. 464, 10. βουλευτής 198, 19. 22. 25
Ὀρέστας Εὐχαρίδα Δελφός 457, 20
Ὀρθαγόρας Δελφός 450, 8
Ὀρθαῖος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 404, 3
Ὀρθαῖος Δελφός 447, 8
Ὀρθαῖος Μαντία Δελφὸς ἄρχων 198, 8. 49. βουλευτής 198, 13. 16. 27. 144. 192
Ὀρθόβουλος ἐκ Κεραμέων πρεσβευτής 62b, 6
Ὀρθοκλῆς Ἀριστοθάλου Δήλιος 367, 133 sqq. ἱεροποιός 367, 37. 66. 70. 74. ταμίας 367, 106. 140. ἄρχων 367, 174
Ὀρθολαΐδας Φιαλεύς 181, 8
Ὀρθόλαος Παυσανία Ἀμφισσεύς 446, 8
Ὄρθων Ζωπύρου Ῥηγῖνος 198, 82
Ὀροι..ς Φιλίσκου Μεσσήνιος κιθαρῳδός 404, 12
Ὀρσίλαος Ἑρμαίωνος Βοιώτιος αὐλητής 404, 53
Ὀρσιμένης Εὐκτήμονος Ἀθηναῖος 351, 2
Ὀρτίλοχος Βοιώμου Ἁλικαρνασσεὺς 6d, 7
Αὔλος Ὀστίλιος ὕπατος Ῥωμαίων 226, 43
Κόιντος Ὀτόριος Κοΐντου Ῥωμαῖος 198, 17
Μᾶρκος Οὐαλάριος Μάρκου στρατηγός 204, 1
Οὐελλήιος Μακρῖνος ὑπατικός 292, 3
Οὐλιάδης Ἁλικαρνασσεύς 6, 17
Οὐλιάδης Ἰασεύς 77, 7
Οὐλιάδης Μυλασεύς 271, 10
Οὔσσωλλος Μυλασεύς 76, 4

Παγκλῆς Κορυμβίου Αἰτωλὸς χορευτής 404, 35
Παγχαρίδας Ἀβαῖος πρεσβευτής 192. 5
Παιδίας Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 187, 3
Παιρισάδης Λεύκωνος ἄρχων Βοσπόρου 101, 1 sqq. 102, 2. 103, 3. 104, 1. 2
Παιρισάδης βασιλεὺς Βοσπόρου 252, 33. 40
Παιώνιος Μενδαῖος ἀνδριαντοποιός 30, 2
Πακτύης Μυλασεύς 76, 33. 44
Πάλακος βασιλεὺς Σκυθῶν 252, 6. 20
Παμμένης Ζήνωνος Μαραθώνιος ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Δηλίου 274, 6
Πάμφιλος Ἀθηναῖος 169, 5
Πάμφιλος Θορίκιος 144, 6
Πάμφιλος Μεγαρεύς 404, 77
Πάμφιλος Ὀρχομένιος 167, 19
Παράβλημις Ἁλικαρνασσεύς 6, 23
Παναίτιος Ἀθηναῖος 39, 12
Παναμύης Κασβώλλιος Ἁλικαρνασσεὺς μνήμων 5, 12. 30
Παναμύης (Σαλμακίτης) 6, 11
Πανδαίτης ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 153
Πάνδιος Ἀθηναῖος ἱππεύς 56, 1
Πάνδιος Σωκλέους ἐξ Οἴου γραμματεὺς βουλῆς 91, 5
Πανθαλὶς Μνησιβούλου Μυκονίου θυγάτηρ 433, 25
Πάνθηρ Δημονίκου Λακιάδης 351, 308
Πανταίνετος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 186, 3
Πανταίνετος Φυσκεύς 458, 18

Πάνταινος Δήλιος 367, 161. ἄρχων 367, 42. 43
Πάνταινος Συμμάχου Ἱπολυτεύς (Κασανδρεύς) 142. 2
Παντακλῆς Ἀθηναῖος 31, 41. φυλῆς Ἀντιοχίδος 31, 36
Παντακλῆς χοροδιδάσκαλος 410, 2
Πανταλέων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 7
Πανταλέων Ἀγρυλῆθεν 333, 36
Πανταλέων Ἁλικαρνασσεύς 6c, 63
Πανταλέων Ἀρτέμωνος Ἁλικαρνασσεύς 6, 16. 21
Πανταλέων Κώγλω Ἁλικαρνασσεύς 6c, 40
Πανταλέων Ἰασεύς 77, 25. 59
Πανταλέων Φάνεω Ἰασεύς 77, 50
Παντάρετος..... ιεὺς πρόεδρος ἐπιψηφίζων 64, 6
Πανύασσις Ἁλικαρνασσεύς 6, 19. 62. d, 40
Πανύασσις Ἀρτέμωνος Ἁλικαρνασσεύς 6d, 18
Πανύασσις Δημητρίου Ἁλικαρνασσεύς 6, 50
Πανύασσις Ἰδαγύρου Ἁλικαρνασσεύς 6, 41
Πανύατις Σαλμακίτης 5, 15
Παππίας Μυκόνιος 433, 23. 24
Παρα... Ἁλικαρνασσεύς 6d, 44
Παράμονος κωμικὸς ποιητής 408, 5. 409, 13. 19
Παράμονος Καλλιστράτου Μακεδών 451, 9
Παράμυθος Ἐρχιεύς 334, 7. 8
Παράμυθος Ὀτρυνεὺς ἐπιστάτης προέδρων 75, 4
Παράσκως Σαμάσσιδος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 14
Παραύδιγος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 50. d, 17
Παραύδιγος Ἀκταυάσσιος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 45
Παραύσσωλος Πανυάσσιος Ἁλικαρνασσεύς 6, 19
Παραύσσωλλος Σ.....ιδος Ἁλικαρνασσεύς 6d, 9
Παργίστας Ἁλικαρνασσεύς 6d, 30
Παρθενοκλῆς Ἀθηναῖος ἀνδριαντοποιός 151, 8
Παρμεινίτας Ἐρυθραῖος 370, 82
Παρμενίσκος Αἰγαεύς 154, 2
Παρμενίσκος Πυράμου Βυζάντιος 95, 25
Παρμενίσκος Πυθεῦ Ἐρυθραῖος 370, 147
Παρμενίσκος Πυθέου Σμυρναῖος 171, 33
Παρμενίων Δελφός 464, 25
Παρμενίων Δήλιος 367, 49, 135. ἄρχων 367, 66. ἱεροποιός 367, 77. 137. 149. 151. ταμίας 367, 141. 155
Παρμένων ὑποκριτὴς κωμικός 425, 105
Πάρμις Ἀβδηρίτης 404, 14
Παρμονίδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 24
Πάρνων Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 186, 4
Πάρων Τύμνεω Ἰασεύς 77, 73
Πασίας Διονυσίου Ἰασεύς 77, 23
Πασικλῆς Γαργήττιος 351, 306
Πασικλῆς Ἀμυκλαιεύς 306, 2
Πασικράτης Πασικλέος Ἀμυκλαιεὺς ἔφορος 306, 2
Πασιτέλης Τετάρτου Ἀμυκλαιεὺς ἔφορος 306, 4
Πασιφάνης Ἰασεύς 77, 8. 9. 27
Πασιφῶν Φρεάρριος στρατηγός 44, 35
Πασίων Δελφὸς βουλευτής 459, 22
Πάταικος Δήλιος 367, 158. 160
Πάταικος Σκύλακος Ἰασεὺς στεφανηφόρος 77, 2
Πάταικος Χῖος 350, 22
Πατρᾶος βασιλεὺς Παιόνων 141, 38
Πατρέας Δελφὸς βουλευτής 198, 6
Πατρεὺς Ἀπολλωνίου Ἐρυθραῖος 370, 89
Πατροκλείδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 9
Πατροκλῆς Δελφός 78, 52
Πατροκλέης Δήλιος 70, 22
Πατροκλέης Ἐπισθένους Δήλιος 70b, 28
Πάτρων βοιωτάρχης 222, 15
Πάτρων Ἀμμωνίου Δελφός 367, 110
Πάτρων Ἰατάδα Δελφός 467, 29

Πάτρων Χῖος 350, 20
Παυσανίας Φιλήμονος Ἀγρυλῆθεν 351, 146
Παυσανίας Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 404, 4
Παυσανίας Ἀμφισσεύς 446, 9. 11
Παυσανίας Θελφούσιος 167, 38
Παυσανίας βασιλεὺς Λακεδαιμονίων 50, 8
Παυσανίας Ορχομένιος 167, 20
Παυσιάδης Ἀθηναῖος φυλῆς Οἰνηΐδος 31, 11
Παυσίας Ἀθηναῖος 31, 53
Παυσίας Γαργήττιος 334, 15
Παυσίας Παιανιεύς 164, 50
Παυσίμαχος ἐκ Κολωνοῦ 164, 49
Πάχης Ἀναξιθέμιδος Δήλιος 367, 69. 98. ταμίας 367, 87
Πειθαγόρας Δελφός 460, 12. ἄρχων 198, 30. 33. 41. 45. 206, 1
Πειθαγόρας Ἐρυθραῖος 159, 7. 28
Πειθιάδας Κλεομβρότου Ῥόδιος 198, 216
Πειθίας Ἐξαινέτου Ἀρκὰς τραγῳδοδιδάσκαλος 404, 54
Πειθίδημος ἄρχων Ἀθηναίων 163, 2
Πεισιάναξ 89, 31
Πεισιθείδης Πεισιθείδου Δήλιος 105, 16 sqq.
Πεισικράτης Ῥαμνούσιος 383, 13
Πεισίλας Δελφὸς ἄρχων 198, 151. 155. 158. 175. βουλευτής 198, 124. 128. 131. 195
Πεισίλας Κρίτωνος Ἐλατεύς 198, 270
Πεισίστρατος Δελφός 463, 18
Πεισίστρατος Δήλιος 367, 248
Πεισίων Φωκεὺς ἱερομνήμων 184, 3
Πελδέμως Μυλασεύς 76, 20
Πέλδηκος Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 27
Περδίκκας (Ἀλεξάνδρου) Μακεδόνων βασιλεύς 32, 18. 27. 47. 50
Περδίκκας Κοίνου Μακεδών 127, 3
Περίανδρος (Πολυαράτου Χολαργεύς) 83, 5
Περίανδρος Δήλιος ταμίας 367, 84. ἱεροποιός 367, 91. ἐπιμελητής 367, 105. 107
Περικλῆς (Ξανθίππου) Χολαργεὺς χορηγός 405, 5
Περικλῆς (Περικλέους) Χολαργεὺς Ἑλληνοταμίας 44, 8. 12. 14. 18
Περικλῆς Ἰασεύς 77, 75
Πέρσας Διονυσίου Συρακόσιος πρεσβευτής 215, 8. 29
Περσεὺς βασιλέως Φιλίππου 367, 56. βασιλεύς 214, 3
Πετραῖος Λιλαιεύς 463, 19
Πίγρης Ἁλικαρνασσεύς 6, 28. d, 49
Πίγρης Ἀνδραρσώδου Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 46
Πίθων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 26
Πίνδαρος Ἁλικαρνασσεύς 6 d, 37
Πιξώδαρος Ἱέρωνος Ἰασεύς 77, 16
Πίρωμις Ἁλικαρνασσεύς 6, 18. 32
Μᾶρκος Ἀντώνιος Πισανός 278, 4
Πιστόξενος Δήλιος 70, 21
Πιστόξενος Πυθοδότου Ῥόδιος 198, 214
Πίστος δοῦλος 37, 9
Πίστος Δήλιος 367, 48
Πιτθεὺς ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 56
Πιτύλος Ποσειδίππου Μαντινεύς 444, 6
Πλαθο.. Αἰγινήτης 366, 39
Πλάτων Νικοχάρους Φλυεὺς γραμματεὺς βουλῆς 54, 3
Πλείσταρχος Ὀλβιοπολίτης ἱερεύς 248, 58
Πλειστίας Ἀθηναῖος γραμματεὺς βουλῆς 29, 18. πρεσβευτής 32, 50
Πλειστίερος Μεγαλοπολίτης 167, 30
Πλείστων Δελφός 455, 7
Κόϊντος Πλίνιος 367, 148
Πλουτίων Ἰασεύς 77, 53
Πυνταγόρας 367, 12
Πο..... ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 19
Πολ..... ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 22
Πολέας Θελφούσιος 167, 35
Πολεμαῖος Ἡρακλεώτης 446, 12
Πολεμαῖος Δημητρίου Μακεδών 133, 3
Πολέμαρχος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 188, 2

Πολέμαρχος Δελφός 463, 16. βουλευτής 198, 38
Πολέμαρχος Ἰασεύς 77, 19
Πολεμοκράτης Μακεδών 127, 6
Πολέμων βασιλέως Κότυος υἱός 279, 7. 11. 18
Πολέμων Ἀμφιπολίτης 439, 2
Πολέμων Ἰασεύς 77, 20
Πολέμων Μιλησίου Ἰλιεύς 198, 260
Πολιάνθης 170, 15. 22
Πολιάνθης (Σωκράτους Κυρηναῖος) ἀνδριαντοποιός 230, 6
Πολίτας Ἀσάνδρου Δελφός 461, 2. 8
Πολίτης Ἀνδροσθένους Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 10. 15
Πολίτης Εὐαίωνος Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 16. 30
Πολυ... ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 48. τῆς νέας κωμῳδίας 425, 155
Πολυ....ς Τήνιος 70, 20
Πολύαινος Πολυαίνου Ἀλεξανδρεύς 198, 313
Πολυάρατος Χολαργεὺς πάρεδρος Ἑλληνοταμίου 44, 20
Πολυάρκης Δήλιος 70b, 30
Πολύβιος Λυκόρτα Μεγαλοπολίτης 243, 1
Πόλυβος Δήλιος 367, 42. 57. 155. ἄρχων 367, 164. 176. ἱερεύς 367, 46. 159 sqq. ταμίας 367, 59
Πόλυβος Μενόλλου Δήλιος 367, 102
Πολύβουλος Δήλιος 367, 153. ἱεροποιός 367, 37. 66. 101. 112. 116
Πολύευκτος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 34
Πολύευκτος ἄρχων Ἀθηναίων 149, 1
Πολύευκτος Βατῆθεν 334, 13
Πολύευκτος Τιμοκράτους Κριωεύς 101, 65 (cf. Add. p. 661)
Πολύευκτος Λαμπτρεύς 351, 79
Πολύευκτος (Σφήττιος) 90, 8
Πολύζηλος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 51
Πολύζηλος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 46
Πολύζηλος Εὐηνορίδου Ἁλαιεὺς ἐπιμελητὴς Διονυσίων 382, 30
Πολύζηλος Ἀπολλοφάνους Ἐφέσιος 135, 9
Πολύζηλος Μυκόνιος ἄρχων 373, 2
Πολύθρους Τήιος 165, 6
Πολύθρους Ὀνησίμου Τήιος 349, 4. 61
Πολύιδος Ἁλικαρνασσεύς 6, 46. 60
Πολυίππη Μελετέωνος Ἀχαρνέως 366, 27
Πολυκλείδης Καλλιστράτου Ἐρχιεύς 334, 10
Πολύκλειτος 367, 9
Πολύκλειτος Ἀθηναῖος 130, 14. 23
Πολύκλειτος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 186, 3
Πολύκλειτος Δελφός 198, 122. 126. 130. 143. 447, 9
Πολυκλῆς ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 119
Πολυκλῆς Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 18
Πολυκράτης Ὀτρυνεύς 382, 20
Πολυκράτης Δελφὸς βουλευτής 198, 147
Πολυκράτης Δήλιος 70b, 27
Πολύκριτος Νησιώτου Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 18
Πολύκριτος Δήλιος ταμίας 367, 69
Πολύκριτος Ἰατροκλέους Ἐρυθραῖος 159, 2
Πολύκριτος Καλλιξένου Μυανεύς 462, 6
Πολύμνηστος Ἀθηναῖος 31, 51
Πολύξενος ἀπελεύθερος 443, 2
Πολύξενος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 58
Πολύξενος Παρμενίωνος Δήλιος ἄρχων 367, 83. 111. 143. 144. 145. ἱεροποιός 367, 58. 151. 163. ταμίας 367, 84. 140
Πολύξενος Λεοντομένεος Λιλαιεύς 198, 4
Πολύξενος Βαβίωνος Μιλήσιος 170, 6
Πολύξενος Πελληνεύς 404, 11. 15
Πολύξενος Συρακόσιος Διονυσίου κηδεστής 54, 9

Πολυπείθης Φαννοθέμιδος Ἐρυθραῖος 370, 28
Πολύστρατος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 8
Πολύστρατος Διο.... Ἀγκυλῆθεν 37, 7
Πολύστρατος Φιλαΐδης 403, 1
Πολύστρατος Δαμίχου Φιλαΐδης 403, 2
Πολύστρατος Δήλιος ἄρχων 367, 48
Πολύστρατος Φλειάσιος 33, 15
Πολύφιλος Ἐπιχαρίδου Σκαμβωνίδης 351, 40
Πολυφράσμων ποιητὴς τραγῳδιῶν 425, 3
Πολύφρων Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 184, 2
Πολύφρων Λύκου Αἰτωλός 441, 1
Πολυχ..... Ἀλυζαῖος 95, 19
Πολυχάρης Μεγαλοπολίτης 167, 33
Πολύχαρμος τραπεζίτης 248, 15
Πολύχαρμος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 184, 2
Πολύων Δελφός 198, 146. 458, 2. 459, 2. βουλευτής 456, 4
Γναῖος Πομπήϊος Γναίου υἱὸς Μέγας 259, 1. 265, 4
Σέξτος Πομπήιος στρατηγὸς Ῥωμαίων 247, 13
Πονύσσωλλος Ἁλικαρνασσεύς 6, 55
Πόπλιος 367, 62
Πορθεσίλαος Σάμιος 396, 16
Πορθεσίλαος Κλεογένου Σάμιος 396, 15
Ποσειδικὸς Σωτέλου Δήλιος γραμματεύς 367, 1. 180. ἱεροποιός 367, 19. 113
Ποσείδιππος 31, 40. κωμικὸς ποιητής 408, 16
Ποσείδιππος Καλλικράτους Ἑστιαιόθεν 334, 11. 30. 42
Ποσείδιππος Βακχίου Κοθωκίδης 136, 15. 20
Ποσείδιππος Μαντινεύς 444, 6
Ποσείδιππος Μιλήσιος στεφανηφόρος 170, 1
Ποσείδιππος Σάμιος 396, 3
Ποσειδώνιος 223, 6
Ποσειδώνιος Ἀμφιτροπῆθεν 382, 31
Ποσειδώνιος Ἁλικαρνασσεύς 6, 47
Ποσειδώνιος Ἀριστέα Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 22
Ποσειδώνιος Δημητρίου Ἁλικαρνασσεύς 6, 28
Ποσειδώνιος Μιλήσιος 391, 8
Ποσῆς Σάμιος 48, 22. 28. 32
Πόσις 248, 155
Πόσις Βοσπόριος 102, 1
Πόσις Ἰασεύς 77, 18
Ποτάμων 171, 21
Ποτάμων Λεσβώνακτος Μυτιληναῖος 261, 1
Πραξαγόρας Σικυώνιος 404, 45
Πραξίας ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 139
Πραξίας Δελφός 454, 9. ἄρχων 198, 232. 236. 241. 451, 1. βουλευτής 198, 56. 60. 124. 128. 132. 259. 207, 2. 313, 2. 452, 10
Πραξίας Εὐδόκου Δελφός 233, 8. 9. 91
Πραξίας Ἑρμιονεύς 389, 37
Πραξίας Θέωνος Στείριος 445, 5. 8
Πραξίας Κρατέου Τεγεάτης κωμῳδός 404, 70
Πραξίβουλος ἄρχων Ἀθηναίων 162, 9
Πραξίβουλος Παιανιεὺς Ἑλληνοταμίας 19, 3
Πραξιμένης Δήλιος ἱεροποιός 367, 140. ταμίας 367, 126. 129
Πραξιμένης Κῶος 330, 1
Πραξιτέλης Κηφισοδότου Εἰρεσίδης 164, 68
Πραξιτέλης Συβρίδης 351, 101
Πραξίων Πραξαγόρου Σικυώνιος χορευτής 404, 45
Πράξων Δελφὸς βουλευτής 198, 3. 200. 265
Πράοχος Δελφὸς ἱερομνήμων 188, 3
Πρατίας Τελεσία Αἰγιεύς 454, 2
Πρατίνας ποιητὴς τραγῳδιῶν 425, 7
Πραῦλος Φοξίνου Σκοτουσσαῖος (στρατηγὸς Θεσσαλῶν) 198, 109
Πρεπέλαος στρατηγός 134, 4
Πρηξᾶς Εὐβούλου Ἐρυθραῖος 370, 11

Πριανεὺς Σύριος 70b, 18
Προκλείδης ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 94
Προκλείδης Προξενίδου Τειθράσιος 334, 14
Προκλῆς Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηίδος 3, 15
Προκλῆς Ἀτάρβου Εὐωνυμεὺς γραμματεύς 33, 1. 5
Προκλῆς Πρωτοκλέους Πλωθεύς 351, 173
Προνάπης Αἰξωνεύς 251, 60
Προξενίδης Τειθράσιος 334, 14
Πρόξενος 367, 47
Πρόξενος Ἀφιδναῖος Ἑλληνοταμίας 44, 17. 24. 28. 31. 37
Πρόξενος Ἁρμοδίου Ἀφιδναῖος 351, 164
Πρόξενος Κλητόριος 167, 27
Πρότιμος Δωσιθέου ἐκ Μυρρινούττης 238, 5
Πρύτανις Εἰρηνάδος Ἐρυθραῖος 370, 74
Πρύτανις Ἰασεύς 77, 55
Πρωταγόρης Ἡρακλείδεω Ἁλικαρνασσεύς 6, 22
Πρώταρχος Προβαλίσιος Ἑλληνοταμίας 44b, 7. 9. 21
Πρώταρχος Ἀπταραῖος 320, 9
Πρωτέας Αἰξωνεὺς στρατηγός 25, 9
Πρωτίας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηίδος 3, 20
Πρωτογένης Ἡροσῶντος Ὀλβιοπολίτης 248, 2 sqq.
Πρωτογένης Χῖος 350, 12
Πρωτοκλέης Ἰκαριεὺς ταμίας ἱερῶν χρημάτων 366, 4
Πρωτοκλῆς Πλωθεύς 351, 174
Πρωτομένης Ἐρετριεύς 201, 2
Πτολεμαῖος 367, 45
Πτολεμαῖος Λυσιμάχου 367, 94
Πόπλιος Ἐρέννιος Πτολεμαῖος Ἑρμειος 363, 11
Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεύς 249, 3
Πτολεμαῖος Μάκρωνος Ἀλεξανδρεύς 198, 134
Πτολεμαῖος Πτολεμαίου Ἀλεξανδρεύς 198, 133. 135. 137
Πτολεμαῖος Χρυσέρμου Ἀλεξανδρεύς 198, 133. 185
Πτολεμαῖος Λάγου Μακεδών 367, 181. βασιλεύς 152, 2. 162, 29. σωτήρ 153, 2
Πτολεμαῖος Πτολεμαίου (II Φιλάδελφος) βασιλεύς 152, 1. 153, 1. 154, 4. 155, 8. 163, 16. 22. 33. Πτολεμαϊκοί (στρατιῶται) 159, 18
Πτολεμαῖος Πτολεμαίου (III Εὐεργέτης) βασιλεύς 169, 2
Πτολεμαῖος (V Ἐπιφανής) βασιλεύς 367, 139
Πτολεμαῖος (VI Φιλομήτωρ) βασιλεύς 232, 1
Πτολεμαῖος (VII) ὁ δεύτερος Εὐεργέτης βασιλεύς 249, 2
Πτολεμαῖος (VIII) Σωτήρ 249, 1
Πτολεμαῖος Πτολεμαίου (ἄδηλος) βασιλεύς 327, 4. 367, 8
Πτολεμαῖος Μακεδὼν πρεσβευτής 61, 7
Πτολεμαῖος Πτολεμαίου Μακεδών 127, 16. 26
Πτολεμαῖος (Σελεύκου) Μακεδών 127, 25
Πυ....πος Ἀμόργιος 438, 5
Πυθαγόρας Ἐρυθραῖος πρεσβευτής 190, 3. 10. 17. 23
Πυθαγόρας Σάμιος 132, 2
Πυθαγόρας Πυθαγόρου Τραλλιανός 397, 6
Πυθάρατος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 52
Πυθέας Κηφισιεύς 351, 169
Πυθέας Δήλιος 367, 50. 71. 97. ἱερεύς 367, 143
Πυθέας Ἐρυθραῖος ἱεροποιός 370, 127
Πύθεος Πυθέου Ἐρυθραῖος στρατηγός 159, 6. 27
Πύθεος Σμυρναῖος 171, 33
Πύθερμος Ἀριστάρχου Ἐρυθραῖος 370, 79
Πυθῆς Ἀπολλωνίου Ἀθηναῖος 198, 304
Πυθῆς Ἐρυθραῖος 166, 2. 21. 370, 147
Πυθίας Κρινᾶ Μασσαλιώτης 198, 11
Πυθίκων Ἐρυθραῖος 370, 68

Πυθίων Αἰσχρωνίδου Κυδαντίδης 334, 21. 43
Πυθίων Διονυσίου Αἴνιος 314, 3
Πυθίων Χερσονασίτας ἐκ τοῦ Πόντου 198, 56
Πυθογένης Γλαυκίππου Ἀλωπεκῆθεν 130, 6
Πυθόδηλος ἄρχων Ἀθηναίων 351, 288
Πυθόδοτος ἄρχων Ἀθηναίων 333, 1 sqq.
Πυθόδοτος Κῷος 400, 24
Πυθόδοτος Ῥόδιος 198, 214
Πυθόδωρος Ἁλαιεὺς ταμίας τῶν τῆς θεοῦ 36, 2. 7
Πυθόδωρος Γαργήττιος 435, 5
Πυθόδωρος Φιλοκλέους Ἐπικηφίσιος 298, 1
Πυθόδωρος Δημητρίου Ἁλικαρνασσεύς 6, 29
Πυθόδωρος Ἡραΐππου Δήλιος 71, 1. 7. 10. 13. 32. 34
Πυθόδωρος Μεγιστοτίμου Ναυπάκτιος 198, 153
Πυθόδωρος Σμυρναῖος στεφανηφόρος 171, 34
Πυθοκλῆς Δήλιος ἱεροποιός 367, 51
Πυθοκλῆς Ἀκέστευ Ἐρυθραῖος 370, 32. 35
Πυθόκριτος Ἐρυθραῖος ἱεροποιός 370, 18
Πυθοφάνης Δελφός 465, 17
Πύθων ἐκ Κηδῶν ἐπιστάτης πρυτάνεων 48, 21
Πύθων Ἀμφισσεύς 446, 10
Πύθων Δελφός 456, 4
Πύθων Δήλιος 70, 25
Πύλης Φωκεὺς ἱερομνήμων 185, 3
Πυρ.. ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 91
Πύραμος Βυζάντιος 95, 25
Πυργίων Ἰασεύς 77, 22. 25
Πύργων Ἁλικαρνασσεύς 6, 14. 17. 20. 22
Πύρραιθος Δήλιος ἄρχων 70 b, 9. 14
Πύρραιθος Ἀντιγόνου Δήλιος 70 b, 28
Πύρρακος Μυκόνιος 433, 26
Πυρραλεὺς ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 35
Πύρρανδρος Ἀναφλύστιος 64, 7. πρεσβευτής 62 b, 9. 63, 76
Πυρρίδης Δήλιος 367, 44
Πυρρῖνος Δελφὸς ἱερομνήμων 404, 5
Πύρριχος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 147
Πύρρος Ἀθηναῖος ἀνδριαντοποιός 365, 2
Πύρρος Δελφὸς ἄρχων 198, 302. 457, 1
Πύρρος Δήλιος 367, 220
Πύρρος βασιλεύς 147, 1. 148, 2. 367, 205
Πύρων Σκύλακος Ἰασεύς 77, 32. 37. 39. 40

Ῥακρ.. ης Ἁλικαρνασσεύς 6 d, 12
Ῥάνις Δήλιος 367, 163
Ῥίσθας Χερσονασίτας ἐκ τοῦ Πόντου 198, 57
Ῥίχνος Ἀμφιπολίτης 439, 5
Ῥοδοκλῆς Μυκόνιος 433, 16. 18. 19
Ῥόδων Τιμοκράτους Αλιάρτιος 182, 6
Ῥοιμητάλκης βασιλέως Κότυος υἱός 279, 7. 11. 18
Πόπλιος Ῥουτίλιος Βάσσος Ἐφέσιος γραμματεύς 284, 14
Κλαύδιος Ῥουφῖνος Σμυρναῖος ῥήτωρ 290, 2

Σ....ος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηίδος 3, 52
Σαΐς Κυνούριος 167, 15
Σαϊταφάρνης βασιλεύς (Σαΐων?) 248, 10. 83
Σάλλιος Ἀντωνῖνος λογιστὴς τῆς Νεικαιέων πόλεως 292, 4
Σάλσιος 198, 64
Σάμασσις Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 4
Σάμιος Ἰασεύς 77, 31. 33. 35. 44. 46
Σαμώνος Βρώλω Ἁλικαρνασσεύς 6 d, 22
Σαν(ν)ίων Ἰασεύς 77, 15. 23. 25
Σαρ.... Ἁλικαρνασσεύς 6 d, 5
Σαρόσωλλος Ἁλικαρνασσεύς 6, 42. d, 33
Σαρόσωλλος Γύγου Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 43
Σάσκως Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 52
Σάσσωμος Ἁλικαρνασσεύς 6, 40
Σατυρίδης Σατύρου Ἰασεύς 77, 27

Σατυρίδης Ἰουλιήτης 79, 36. 49. 53
Σάτυρος δοῦλος 38, 5
Σάτυρος Ἀθηναῖος 80, 6. 20
Σάτυρος Δαιδαλίδης 351, 197
Σάτυρος Νικομάχου Ἀκαρνὰν ἐκ Τυρβείου 184, 5. 11
Σάτυρος Ἱστιαίου Ἁλικαρνασσεύς 6, 31
Σάτυρος Ἀρκάς 404, 27
Σάτυρος ἄρχων Βοσπόρου 99, 2. 101, 23. 47
Σάτυρος Πυρρίδου Δήλιος 367, 44. 62. 243
Σάτυρος Ἰασεύς 77, 27
Σάτυρος Ἰουλιήτης 79, 16
Σάτυρος Σικυώνιος αὐλητής 414, 3
Σαύμακος Σκύθης 252, 32. 40
Σαυρίας Αἰξωνεύς 130, 16. 22
Σέλευκος (Ἀντιόχου Μακεδών) 367, 31. βασιλεύς 151, 2. 156, 3. 37. 47. 157, 13
Σέλευκος Ἀντιόχου Καλλίνικος βασιλεύς 170, 7. 10. 171, 1 sqq. 205, 3
Σέλευκος (Ἀντιόχου Φιλοπάτωρ) βασιλεύς 214, 2
Σέλινις Ἀκραγαντῖνος 322, 5
(Λούκιος Σεπτίμιος) Σεουῆρος Καῖσαρ Σεβαστός 290, 1
Μάνιος Σέργιος Μανίου υἱὸς Ῥωμαῖος 226, 16
Πόπλιος Σεροῖλιος Ποπλίου υἱὸς Ἰσαυρικός 266, 2
Σεσώλης Σιδυλήμιος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 61. d, 20
Σῆμος Δήλιος 367, 19
Σῆμος Κοσμιάδου Δήλιος 367, 19. 108. ἱεροποιός 367, 51
Σθέννις Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 188, 3
Σιβυρτιάδης Ἀθηναῖος γραμματεύς 42, 5
Σιδύλημις Ἁλικαρνασσεύς 6c, 61. d, 20
Σίκων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 59
Σιλανός 431, 1. 3
Σιληνὸς Ἁλικαρνασσεύς 6, 30. 33. 35
Σιληνὸς Ἀθηναγόρεω Ἁλικαρνασσεύς 6c, 37. 39. 41
Σιληνὸς Σιληνοῦ Δήλιος ἱεροποιός 367, 151
Σιληνὸς Καμαριναῖος 212, 3
Σιληνὸς Φώκου Ῥηγῖνος 24, 3
Σίλων Ἰασεύς 77, 17
Σιμάδας Σκόπα Ἡρακλεώτης 446, 11
Σιμάλη 426, 5
Σίμαλος Λαμψακηνός 125, 59
Σιμι.... Ἀθηναῖος ἐπιστάτης πρυτάνεων 92, 2
Σιμίας Δ..... 164, 73
Σιμίας Ἡραιεύς 167, 30
Σῖμος 43, 27
Σῖμος Παιανιεύς 351, 260
Σῖμος Ἐρυθραῖος 370, 64. 122
Σῖμος Ἀπολλωνίου Ἐρυθραῖος 370, 101. 108. στρατηγός 159, 4. 25
Σῖμος Ἡρακλειώτης 404, 66
Σιμύλος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 188, 3
Σιμωνίδης Ἡγήμονος Ἀγνούσιος 141, 10
Σιμωνίδης Ἀλωπεκῆθεν 351, 3
Σκελίας Ἀθηναῖος 22, 2
Σκιπτίας 320, 11
Σκόπας Ἀθηναῖος γραμματεύς 32, 4
Σκόπας Ἡρακλεώτης 446, 11
Σκύθας Χερσονασίτας 198, 20
Σκύθης Ἁλικαρνασσεύς 6, 51
Σκύθων Σάμιος 132, 2
Σκύλαξ 130, 20
Σκύλαξ Ἀπολλωνίδεω Ἁλικαρνασσεύς 6c, 33. d, 21
Σκύλαξ Ἰασεύς 77, 2. 18. 30. 37. 39. 40
Σκυλλίας Ἄνδριος 70b, 17
Σκύμνος Ἀπελλοῦ Χῖος 198, 192
Σκυροκλῆς Ἀθηναῖος φυλῆς Ἱπποθωντίδος 31, 22
Σμ....ς Ἀθηναῖος φυλῆς Οἰνηΐδος 31, 5
Σμικρίας Ἀθμονεὺς ἐπιστάτης προέδρων 71, 4
Σμικρίας Φιλοκήδους Γαργήττιος 334, 14
Σμικρίων Ἁλικαρνασσεύς 6c, 34
Σμῖκρος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 56

Σμίκυθος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 40
Σμίκυθος Λουσιεύς 351, 126. 139
Σμίκυθος Πειραιεύς 297, 12
Σμίνθις Μεγαλοπολίτης 167, 29
Σολόγας Λακεδαιμόνιος ἔφορος 50, 13
Σόλων Δήλιος 230, 3. 367, 11. 153
Σουλπίκιος Ρουφῖνος Σμυρναῖος 289, 17
Σοφοκλῆς (Σοφίλλου ἐκ Κολωνοῦ) ποιητὴς τραγῳδιῶν 425, 5
Σπαρεύδιγος Ἁλικαρνασσεύς 6, 62
Σπάρτακος Αἴνιος 314, 3
Σπάρτοκος Λεύκωνος ἄρχων Βοσπόρου 101, 1 sqq.
Σπάρτοκος Εὐμήλου βασιλεὺς Βοσπόρου 140, 9 sqq.
Αἴλιος Σπηρᾶτος Σμυρναῖος 290, 11
Σπίνθαρος 144, 9
Σπουδ.... 130, 45
Σπουδίας Ἀθηναῖος φυλῆς Οἰνηΐδος 31, 9
Σπουδίας Τειθράσιος 164, 38
Σπουδίας Φλυεὺς Ἑλληνοταμίας 44, 19
Γάιος Στατώριος Γαΐου υἱὸς Βρεντεσῖνος 198, 69
Στάφυλος Ὀμφακίωνος Ἰασεύς 77, 78
Στάφυλος Χῖος 276, 2
Στεμφύλιος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 122
Στέφανος Μυλωθροῦ θωρακοποιός 427, 3 sqq.
Στέφανος Ἀντιδωρίδου Ἐροιάδης 74, 7 (?). 98, 5
Μίνατος Μινάτου Στήιος Ῥωμαῖος ἐκ Κύμης 367, 147
Στησαγόρης Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 10
Στησιλείδης Καλλαίσχρου Σίφνιος 351, 205. 252. 269
Στησίλεως Ὀργέως Ἀμφιπολίτης 439, 6
Στησίλεως Διοδότου Δήλιος 367, 112. 127. 131. ἱεροποιός 367, 124. 126. 130. 134. 176
Στήσιμος Πεισιστράτου Δήλιος 367, 248
Μᾶρκος Στλάκκιος Μάρκου υἱός 270, 3
Στομᾶς Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 188, 2
Στράταγος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 188, 3
Στρατῆς Ἀλκιμέδοντος Ἰαλύσιος 357, 2
Στρατίος Λαμπτρεύς 346, 26
Στρατίος Σφήττιος 164, 48
Στρατίος Κώμωνος Ἀργεῖος χορευτὴς κωμικός 404, 72
Στρατίος Στρατίου Ναυπάκτιος 198, 140
Στρατοκλῆς ἄρχων Ἀθηναίων 29, 18
Στρατοκλῆς Εὐθυδήμου Διομειεύς 124, 1. 133, 1
Στρατοκλῆς Δεινοστράτου Βοσπόριος 100, 1
Στρατοκλῆς Δυμαῖος 242, 1
Στρατοκλῆς Ἀπολλοδώρου Σαλαμίνιος ἱματιομίσθης 404, 78
Στρατόλαος Λιλαιεύς 463, 18
Στρατονίκη βασίλισσα, Δημητρίου θυγάτηρ, Ἀντιόχου γυνή 171, 9. 367, 4 sqq.
Στρατονίκη βασίλισσα, Ἀττάλου γυνή 224, 5. 225, 5. 234, 6
Στράτων 31, 42. στρατηγὸς τῆς Χερρονήσου 246, 12
Στράτων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 33
Στράτων Σφήττιος 162, 100
Στράτων Ἁλικαρνασσεύς 6, 50. d, 39
Στράτων Στράτωνος Βοιώτιος παῖς χορευτής 404, 20
Στράτων Δελφὸς ἄρχων 185, 1
Στράτων Ἰασεύς 77, 14
Στράτων Εὐάρχου Λιλαιεύς 465, 18
Στράτων Οἰσυμαῖος 319, 2
Στράτων Ἀριστοκράτευς Ῥόδιος 198, 218
Στράτων βασιλεὺς Σιδωνίων 93, 1. 10
Στράτων Φωκεὺς ἱερομνήμων 187, 4
Στράτων Χῖος 367, 75
Στρεφένεως Κυδαθηναιεύς 71, 3
Στρόμβιχος 144, 7. 145, 18
Στρόμβιχος Διονυσοδότου Ἀπολλωνιάτας 198, 95
Σύμμαχος Κασσανδρεύς (Ἱπολυτεύς) 142, 2

Συμφέρμιος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 46
Σύναλος Καρχηδόνιος πρεσβευτής 123, 3
Συνώνυμος Ἱερομβρότου Δήλιος ἱεροποιός 367, 1. 140. 142. 147. 149. 154. 180. 250
Σύσκως Μυλασεύς 76, 43. 45
Σύρα θεράπαινα 433, 31
Σφύρων Ἰασεύς 77, 17
Σχινούσιος Ἁλικαρνασσεύς 6, 53
Σωγένης κωμικὸς ποιητής 408, 9
Σωγένης Ὀτρυνεύς 164, 67
Σωγένης Ὀνομάρχου Ἡρακλεώτης 446, 13
Σωδαμίδας Δελφός 449, 14. βουλευτής 198, 147. 192. 202. 448, 15
Σωκλείδας πειρατής 193, 16
Σωκλείδης Δήλιος ἄρχων 367, 159. 175
Σωκλῆς 366, 70. 427, 45
Σωκλῆς ἐξ Οἴου 91, 6
Σωκράτης ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 47
Σωκράτης Εὐπυρίδης 164, 50
Σωκράτης Λαμπτρεὺς ταμίας ἱερῶν χρημάτων 366, 14
Σωκράτης Ἐλατεύς 198, 256
Σωκράτης Ἐπικράτεος Λαμιεύς 198, 51
Σωκράτης Τιμόνου Ναυπάκτιος θεωρός 183, 10
Σωκράτης Ῥόδιος αὐλητής 418, 4
Σωκρατίδης ἄρχων Ἀθηναίων 70 b, 8. 13
Σώκριτος Δήλιος ἱερεύς 367, 53. ἱεροποιός 367, 58. 163
Σωμένης Σωμένεος Σικυώνιος 198, 267
Σφαυάτης Ἀθηναῖος φυλῆς Κεκροπίδος 31, 13
Σῶνδρος Κρὴς τοξότης 346, 29
Σώξενος Ἐχεφύλου Δελφὸς βουλευτής 467, 4. 26
Σώπατρος Σωτίωνος Ἀνακτοριεύς 321, 5
Σώπατρος Ἐξακεστᾶ Σάμιος 369, 5
Σώπολις Πάτμιος 402, 1
Σώσανδρος Λαμιεύς 198, 52
Σωσιάδης Κολλυτεύς 334, 19
Σωσιάδης Ξυπεταιών 70, 8
Σωσίας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 54
Σωσίας Δελφός 453, 2
Σωσίβιος ἰσοτελής 164, 51
Σωσίβιος Ἀμφισσεύς 446, 4
Σωσίβιος Γλαύκου Δήλιος 367, 52
Σωσιγένης Ἀραφήνιος 334, 20
Σωσιγένης Σωσιάδου Ξυπεταιὼν ἀμφικτυονεύων ἐν Δήλῳ 70, 8
Σωσιγένης Παιανιεύς 164, 68
Σωσιγένης Ἱεροπολίτης 318, 4
Σωσίδημος Ἀχαρνεύς 98, 3. 101, 5
Σωσίθεος Ἀθηναῖος ἀνδριαντοποιός 121, 13
Σωσικλ.... ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 50
Σωσικλῆς Σικυώνιος ἱερομνήμων 184, 4
Σωσικὸς Δήλιος ἄρχων 367, 97
Σωσικράτης Ἀκραγαντῖνος 198, 92
Σωσικράτης Δελφός 461, 14
Σωσικράτης Μνασίωνος Σικυώνιος κωμῳδός 404, 66
Σῴσιμος Ἀριστοκλέους Ἐρυθραῖος 370, 98
Σωσίνικος Δελφὸς βουλευτής 198, 196. 213
Σωσίπατρος Αἰακίδα Δελφὸς βουλευτής 467, 3. 26
Σωσίπολις Δαματρίου Ῥηγῖνος προστάτας βουλᾶς 251, 1
Σώσιππος Κυδαθηναιεύς 144, 5
Σῶσις Καρατίχω Βυζάντιος 95, 24
Σῶσις Βοσπόριος πρεσβευτής 101, 50
Σῶσις Γλαυκίου Λεοντῖνος 23, 5
Σωσίστρατος ἄρχων Ἀθηναίων 418, 1
Σωσίστρατος Μυρρινούσιος 130, 37
Σωσίστρατος Ὑβάδης γραμματεὺς τῶν λογιστῶν 15, 2
Σωσίστρατος Δήλιος ἄρχων 367, 65
Σωσίστρατος Ἀμφίου Δήλιος 367, 102
Σωσίστρατος Πρωτομένου Ἐρετριεύς 201, 2
Σωσίστρατος Μιλήσιος 170, 5
Σωσίστρατος Σωσιστράτου Σάμιος 244, 6. 245, 3

Σωσίχα ἀπελευθέρα 452, 2. 3. 5. 6
Σῶσος Ἀλαιεύς 164, 44
Σῶσος Ἀπταραῖος 318, 2
Σῶσος Γαλάτης ἀπελεύθερος 462, 3 sqq.
Σῶσος Ταυρομένεος Δυμαῖος 242, 8. 17. 23
Σώστρατος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 28
Σώστρατος Καλλιστράτου Ἐρχιεύς 163, 5
Σώστρατος Μυκόνιος 433, 1 sqq.
Σώστρατος Σωστράτου Σάμιος 396, 11. 14
Σωτέλης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 32
Σωτέλης Δήλιος 367, 2. 180. ἄρχων 367, 43. 174. ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ 367, 45
Σωτηρίδας Ἀμυκλαιεύς 306, 1
Σωτηρίδης γάλλος 270, 2
Σωτηρίδης Φείδιος Κοσυλλίτης (Ἀμόργιος) 193, 2
Σωτήριχος Θρᾷξ ἀπελεύθερος 453, 2 sqq.
Σώτιμος Ἀβαῖος πρεσβευτής 192, 5
Σώτιμος Δελφὸς βουλευτής 198, 237. 464, 22
Σῶτις 423, 3
Σωτίων ἀπελεύθερος 454, 3. 4
Σωτίων Ἀνακτοριεύς 321, 6
Σωτίων Δήλιος ἄρχων 367, 46. 48. 164
Σωτύλος Δελφός 448, 16
Σώτων Ἀνακτοριεύς 321, 2
Σώφιλος ὑποκριτὴς κωμικός 408, 4
Σώφιλος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 37
Σώφιλος Κολλυτεύς 164, 76
Σώφιλος Θηρικλέους Φλυεύς 351, 187
Σώχωρος Ἐλατεύς 198, 263

Ταγίλος 198, 65
Σάλσιος Ταγύλλιος Ταγίλου υἱὸς Ἀργυριππανός 198, 64
Ταραντῖνος Ἄρχωνος Δελφὸς βουλευτής 198, 6. ἱερεὺς Ἀπόλλωνος 454, 7. 455, 7. 457, 17. 459, 21. 460, 11. 463, 16. 464, 21
Ταργήλιος Ἰασεύς 77, 28
Ταργήλιος Φοινικίδευς Ἰασεύς 77, 27
Τάρων Λύκιος 132, 3
Τατᾶς Μεσαμβριανός 339, 4
Ταυρίσκος Λεοντῖνος 23, 7
Ταυρομένης Δυμαῖος 242, 8
Ταῦρος τοξότης 3, 68
Ταυσᾶς Ἁλικαρνασσεύς 6, 64
Ταχύβουλος Μυρρινούσιος 351, 25
Τείσανδρος ἄρχων Ἀθηναίων 55, 2
Τείσανδρος Μικκίνα Αἰτωλὸς ἐγ Βόττου 184. 6. 11
Τείσανδρος Τεγεάτης ἵππαρχος 317, 15
Τείσαρχος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 184, 2
Τεισίας Τεισιμάχου Κεφαλῆθεν στρατηγός 36, 28. 31
Τεισίας Ἀκραγαντῖνος 322, 4
Τεισικλῆς Δήλιος 367, 146
Τεισικράτης Ἀθηναῖος 404, 52
Τεισίλαος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 126
Τεισίμαχος Κεφαλῆθεν 36, 28. 31
Τεισίμαχος ἐκ Κοίλης 143, 5
Τεισίμαχος Ἡρακλείδεω Ἁλικαρνασσεύς 6, 11
Τελαμὼν Ἀντιδίου Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 12
Τελαμὼν Ποσειδῶνος Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 8. 9. 10. 11
Τελέας Τελενίκου Περγασῆθεν γραμματεὺς ταμιῶν τῶν τῆς θεοῦ 36, 52
Τελένικος Ἀθηναῖος μάντις 3, 64
Τελένικος Περγασῆθεν 36, 52
Τελένικος Ἀμόργιος 438, 5
Τελέσανδρος Δήλιος 367, 48
Τελεσαρχίδης Εὐδίκου Δήλιος ἄρχων 367, 38. 104. 110. 126. 142. 143. 145. 146. 151. 152. ἱεροποιός 367, 140. ταμίας 367, 56. 57. 58. 126. 129
Τελέσαρχος Δελφὸς βουλευτής 466, 13
Τελεσίας Αἰγιεύς 454, 3
Τελεσίας Στράτωνος Οἰσυμαῖος 319, 2
Τελεσίδημος Δήλιος 155, 1

Τελεσικράτης Δήλιος ἱεροποιός 367, 92
Τελεσῖνος Ἐρχιεύς 164, 7
Τελέσιππος Δήλιος 367, 110
Τελεστόκριτος Δήλιος ἱεροποιός 367, 94. 95. 107
Τελέσων Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 206, 1
Τελέσων Δήλιος 367, 55. ἱεροποιός 367, 73
Τελέσων Κοσμιάδου Δήλιος 367, 137
Τελέσων Λευκίππου Δήλιος 367, 133
Τένδεσσις Ἁλικαρνασσεύς 6, 27. 37. 56. c, 44. 60. d, 7
Τέρριτος Ἁλικαρνασσεύς 6 d, 28
Τέταρτος Ἀμυκλαιεύς 306, 5
Τεω.... 130, 17
Τηλαύγης Λυσίου Χῖος 350, 8
Τηλεκλείδης ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 11
Τηλέμαχος 366, 55
Τηλέμαχος Ἀθηνογένου Ἐρυθραῖος 370, 31
Τηλέμαχος Διοφῶντος Ἰασεύς 77, 24
Τηλέμαχος Καρύστιος 343, 1
Τηλέμαχος Μάτρωνος Σάμιος πρεσβευτής 241, 4
Τηλέμνηστος Δήλιος 367, 68. ἄρχων 367, 18. 37. ἱεροποιός 367, 63. ταμίας 367, 106
Τηλέμνηστος Ἀντιγόνου Δήλιος γραμματεύς 367, 3
Τηλεφάνης Πολυάρκους Δήλιος 70 b, 30
Τηλέφονος Ἀθηναῖος στρατηγός 36, 53
Τήλεφος Ἡρακλεώτης 446, 12
Τηλικράτης Ἀθηναῖος φυλῆς Οἰνηΐδος 31, 7
Τηλίμαχος Κλητόριος 167, 23
Τηρεὺς Ἀνακτοριεύς 95, 9
Τιμάγγελος Εὐφράνορος Λιλαιεύς 463, 5. 12. 13
Τιμάγορος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 404, 5
Τίμαιος Αἰτωλὸς πρεσβευτής 181, 2. στρατηγός 325, 1
Τίμανδρος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἀκαμαντίδος 31, 3
Τιμαρέτα 431, 7
Τιμαρχίδης Βουτάδης 347, 70. 97
Τίμαρχος Παλληνεὺς Ἑλληνοταμίας 36, 30
Τίμαρχος Ἀνδροίτα Κλειτόριος παῖς χορευτής 404, 33
Τιμασίθεος ἐκ Κεραμέων 351, 37
Τιμασικράτης Φωκεὺς ἱερομνήμων 206, 2
Τιμέας Ἐρυθραῖος τῶν ἐπὶ Θερμοπύλαις 190, 15. 20. 24
Τιμέας Φύρσωνος Μιλήσιος 170, 3
Τιμέας Μυκόνιος 433, 21
Τιμηκράτη Καλλιξένου Μυκονίου θυγάτηρ 433, 16
Τιμήνωρ Ἀγαθοκλέους Λεοντῖνος 23, 4
Τιμησιάναξ ἄρχων Ἀθηναίων 408, 15
Τιμησίας Κασσανδρεὺς ἱερεύς 142, 1
Τιμησίθεος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 16
Τιμίας Ἀθηναῖος ἐπιστάτης 33, 6
Τιμογένης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 24
Τιμόδαμος Ἀμφισσεύς 446, 9
Τιμοδημίδης Ἀθηναῖος φυλῆς Κεκροπίδος 31, 12
Τιμόδημος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 41
Τιμόθεος Κόνωνος Ἀναφλύστιος 9
Τιμόθεος Κόνωνος Ἀναφλύστιος (νεώτερος) 66. 351, 176. στρατηγός 80, 6
Τιμόθεος Κυδαθηναιεύς 40, 14. 41, 4
Τιμόθεος Ἀλεξανδρεύς 198, 188
Τιμόθεος Νικία Δυμαῖος 242, 23
Τιμοκλῆς τριηροποιός 351, 124. ποιητὴς τραγῳδιῶν 407, 17. ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 93
Τιμοκλῆς Εἰτεαῖος ταμίας τῶν τῆς θεοῦ 29, 36. 47. 48. 52
Τιμοκλῆς Μαραθώνιος 164, 9
Τιμοκλῆς Ἀμφιπολίτης 157, 10
Τιμοκλῆς Θρασέα Δελφός 465, 6. 8
Τιμοκλῆς Πολύωνος Δελφὸς βουλευτής 458, 2
Τιμοκλῆς Τελεσίππου Δήλιος 367, 110
Τιμοκλῆς Χῖος 350, 10

Τιμοκλῆς Τιμοκλέους Χῖος 350, 13
Τιμοκράτης ἄρχων Ἀθηναίων 412, 4
Τιμοκράτης Ἀθηναῖος 440, 7. φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 6
Τιμοκράτης Ἁλιμούσιος παιδοτρίβης 347, 51
Τιμοκράτης Ἰκαριεύς 334, 5. 39
Τιμοκράτης Κριωεύς 101, 66
Τιμοκράτης Ἁλιάρτιος 182, 6
Τιμοκράτης Ἀντιγόνου Δήλιος 367, 28. 55. 176
Τιμοκράτης Δυμαῖος βούλαρχος 316, 2
Τιμοκράτης στρατηγὸς Ἐλευθερολακώνων 255, 32
Τιμοκράτης Τιμέου Ἐρυθραῖος τῶν ἐπὶ Θερμοπύλαις 190, 14. 20. 23
Τιμοκράτης Κυνούριος 167, 11
Τιμοκράτης Ἐπινίκου Τιθορρεύς 294, 74
Τιμόκριτος Τιμοκράτους Ἰκαριεύς 334, 5. 39. 42
Τιμόκριτος Δελφός 467, 30
Τιμόλαος βοιωτάρχης 222, 12
Τιμόλας Βοιωτὸς ἱερομνήμων 187, 4
Τιμόνοθος Ἀθηναῖος πρεσβευτής 74, 33
Τιμόνους Ναυπάκτιος 183, 10
Τιμόξενος 330, 1. 16. 20. κωμικὸς ποιητής 409, 15
Τιμόξενος ἐπιστάτης πρυτάνεων τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς 23, 14. 24, 8. Ἀθηναῖος φυλῆς Ἀντιοχίδος 31, 38
Τιμόξενος Δήλιος 367, 2. 49
Τιμόξενος Τιμοξένου Δήλιος γραμματεὺς ἱεροποιῶν 367, 3
Τιμόξενος Ἰουλιήτης 79, 36. 50. 53
Τιμοσθένης Αἰγιλιεύς 333, 34. 422, 2. 3
Τιμοσθένης Μειξωνίδου Αἰγιλιεύς 422, 1
Τιμοσθένης Δημοφάνους Καρύστιος 129, 3. 25
Τιμόστρατος κωμικὸς ποιητής 408, 7
Τιμόστρατος Ῥόδιος 198, 218
Τιμοτέλης Ἀχαρνεὺς γραμματεύς 13, 1. 2
Τίμων 171, 103
Τίμων Τιμαρχίδου Βουτάδης κοσμητής 347, 60 sqq.
Τίμων Σφήττιος 164, 66
Τίμων Ἀμβρακιώτης 404, 62
Τίμων Ἀναξία Ἀμφισσεύς 446, 10
Τίμων Κτησιφάνου Δήλιος 367, 227
Τίμων Ἡρακλεώτης 446, 12
Τίμων Νυμφοδώρου Συρακόσιος 367, 74
Τιμώνδας Φωκεὺς ἱερομνήμων 212, 2
Τιμωνίδης Ἀθηναῖος 366, 79. ἐπιστάτης πρυτάνεων τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς 32, 4
Τίπας Μαίδων δυνάστης 247, 22
Τίτων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 53
Τληπόλεμος Διοδότου Δήλιος 367, 55. 141
Τληπόλεμος Δήλιος 367, 103. 108. ταμίας 367, 18. 54
Τλησιμένης Δήλιος 367, 105. ἄρχων 367, 45. ἱεροποιός 367, 73
Τλησωνίδης Πελληνεύς 366, 34
Τοβόροος Ἁλικαρνασσεύς 6, 45
Τοτόλις Ἁλικαρνασσεύς 6 c, 18
θεὸς Τραϊανὸς Παρθικός 283, 3. 284, 1. 285, 1. 286, 1. 289, 20
Λεύκιος Τρεμήλιος Γναίου Καμελλία 241, 3
Τρέφων Σίμου Ἐρυθραῖος 370, 64
Τριχᾶς Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 184, 2
Τροιζήνιος Δημητρίου Ἰασεύς 77, 29
Τρύφαινα βασιλέως Κότυος γυνή 279, 14. 16. 19
Τρυφλης Ἁλικαρνασσεύς 6, 45. c, 53
Τρωῖλος Πειραιεύς 335, 5
Τύμνης ἄρχων Καρῶν 15, 76
Τύμνης Ὑεσκυρέβου Ἁλικαρνασσεύς 6, 26
Τύμνης Ἰασεύς 77, 73
Τύνναν Δήλιος 70 b, 29 (cf. Add. p. 660)
Τύραν Πολύθρου Τήιος 165, 6. 12

Ὑβρίας Δελφὸς ἄρχων 458, 1
Ὑβριλλος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 189, 3
Ὑβριστος Παταίκου Χῖος 350, 22
Ὑεσκύρεβος Ἁλικαρνασσεύς 6, 26
Ὑλαῖος Τεγεάτης στρατηγός 317, 17 (cf. Add. p. 662)
Ὑλίατος Ἐξαίτου Ἰασεύς 77, 19

Ὕμνος Σκύθα Χερσονασίτας 198, 19
Ὑπέρβιος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 56
Ὑπέρτης Τελαμῶνος Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 10
Ὑριεὺς Ἀντιδίου Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 13. 15
Ὑσπασῖνος Μιθροάξου Βακτριανός 367, 109
Ὑσσέλδωμος Ἁλικαρνασσεύς 6d, 13. 31. 32
Ὑσσέλδωμος Ὑσσωΐου Ἁλικαρνασσεύς 6d, 18
Ὕσσις Ἁλικαρνασσεύς 6c, 11
Ὕσσις Πελδήκου Ἁλικαρνασσεύς 6c, 26
Ὕσσισις Ἁλικαρνασσεύς 6d, 28
Ὑσσωῖης Ἁλικαρνασσεύς 6c, 25. 66. d, 18. 38
Ὑσσωῖης Ἀρβήσιος Ἁλικαρνασσεύς 6, 42
Ὑσσωῖης Ἰδαγύγου Ἁλικαρνασσεύς 6d, 27
Ὑσσωῖης Κυαρέμου Ἁλικαρνασσεύς 6c, 29
Ὑσσωῖης Παραυδίγου Ἁλικαρνασσεύς 6d, 16
Ὕσσωλλος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 1
Ὑσσωλλος Ἀρδυβέρου Ἁλικαρνασσεύς 6c, 38
Ὑσσωλλος Σαμάσσιδος Ἁλικαρνασσεύς 6c, 4
Ὑψικλῆς Ἐρυθραῖος ἐξεταστής 370, 26
Ὕψιμος Διογνήτου Ὑβάδης ταμίας παράλου 351, 226
Ὑψοκλέης Δήλιος 70, 17. 18. 19. 22
Ὑψοκλέης Θεογνήτου Δήλιος 70b, 18
Ὑψοκλέης Τήνιος 70b, 15

Φάβεννος Λακεδαιμόνιος ἱερομνήμων 189, 7
Κόιντος Φάβιος Κοΐντου Μάξιμος ἀνθύπατος Ῥωμαίων 242, 2
Κόιντος Φάβιος Κοΐντου υἱός, στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων 367, 103
Φαεῖνος Τειθράσιος 25, 3. 14
Φαίαξ Λεωδάμαντος Ἀχαρνεύς 351, 29
Φαίδιμος Δι.... Ἰασεύς 77, 5
Φαιδρέας Τεγεάτης 167, 11
Φαῖδρος Καλλίου Σφήττιος 351, 175. στρατηγός 98, 8. 351, 241
Φαῖδρος Θυμοχάρου Σφήττιος 162, 4. 19. 71. 95
Φαῖδρος Μαντινεύς 167, 35
Φαίνανδρος Βοιωτὸς ἱερομνήμων 189, 6
Φαινέας Αἰτωλὸς στρατηγός 447, 1
Φαίνιππος Φρυνίχου Ἀθηναῖος γραμματεύς 32, 2
Φαίνιππος Ἀζηνιεὺς πρεσβευτής 96, 5
Φαῖνις Δελφός 198, 150. 308. 311. 461, 15. ἄρχων 198, 61. 66. 71. 186
Φαινίων Καλλικλέους Μεγαρεύς 184, 6. 11
Φαινοκλῆς Οἰναῖος ἱεροποιός 304, 8
Φάλαικος Ἀθηναῖος ἱερομνήμων 184, 4
Φαλάκρα Αἰτωλὰ ἐκ Καλλιπόλιος ἀπελευθέρα 463, 4 sqq.
Φάλανθος Ἀλωπεκῆθεν Ἑλληνοταμίας 44, 23
Φαναγόρας Ἀπολλοδότου Ἐρυθραῖος 370, 104. 105
Φάνης Ἀθηναῖος ἱππεύς 56, 2
Φάνης Μνησιθέου Ἐρυθραῖος 160, 3. 11
Φάνης Ἰασεύς 77, 11. 50
Φάνης Σφύρωνος Ἰασεύς 77, 17
Φανίας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἱπποθωντίδος 31, 27
Φανίας Ἀναγυράσιος 329, 9
Φανίας Πασιφάνευς Ἰασεὺς ἄρχων 77, 8. 28
Φανίας Σκόλακος Ἰασεύς 77, 30
Φαννόθεμις Ἐρυθραῖος 370, 28. 56
Φανόδημος Διύλλου Θυμαιτάδης 333, 6 sqq.
Φανόδημος Μικίωνος Σμυρναῖος 171, 32
Φανόδικος Δήλιος ταμίας 367, 69
Φανόδωρος Μαραθώνιος ἱεροποιός 304, 6
Φανοκράτης Ἀμόργιος ἄρχων 438, 2
Φανόκριτος Νεομηνίου Ἁλικαρνασσεύς 6d, 37
Φανόκριτος Παριανός 58, 8

Φανόπολις Μενεκλέους Ἐρυθραῖος 370, 85. 103. 131
Φᾶνος Δήλιος 367, 165
Φανόστρατος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 39
Φανόστρατος Φαληρεύς 120, 3. 121, 3
Φανόστρατος Φιλαΐδης 355, 29
Φανόστρατος Ἡρακλείδου Ἁλικαρνασσεὺς ποιητὴς τραγῳδίας 417, 3
Φανότιμος Ἐρυθραῖος ἱεροποιός 370, 14. 37
Φανταγόρας Φανταγόρα Κῷος 198, 36
Φαντοκλῆς Ἀθηναῖος 12 B, 1. 4
Φάνυλλος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 5
Φάραξ Λακεδαιμόνιος ναύαρχος 367, 12
Φάυλλος Πιθεύς 351, 254
Φεδίλας Λακεδαιμόνιος ἔφορος 50, 14
Φειδακίδας Φειδᾶ Κεῖος χορευτής 404, 41
Φειδᾶς Κεῖος 404, 41
Φειδίας 426, 4
Φειδίας Ἀπολλωνίου Ῥόδιος ἰατρός 329, 12. 22
Φείδιππος Μυρρινούσιος 420, 18
Φείδιππος Πιθεύς 351, 231
Φείδιππος Φαύλλου Πιθεύς 351, 253
Φείδιππος Ποσειδωνίου Μιλήσιος 391, 8
Φεῖδις Κοσυλλίτης (Ἀμόργιος) 193, 2
Φειδόξενος Φιλοθέμιος Νησίτης (Ἀμόργιος) 193, 3
Φειδόστρατος Μνησιχάρου Ἀθηναῖος 440, 3
Φείδυλλος Αἰθαλίδης 382, 28
Φείδων Κνώσσιος 320, 4
Φερεκλείδης Πειραιεύς 36, 53
Φερεκλείδης Δήλιος ἱεροποιός 367, 19. ταμίας 367, 84
Φερεκλῆς ἄρχων Ἀθηναίων 131, 7. 329, 1
Φερεκλῆς Ἀθηναῖος φυλῆς Οἰνηΐδος 31, 10
Φερεκλῆς Φ.... Θημακεύς 41, 7
Φερεκράτης ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 14
Φερεκράτης Φιλοκράτους Κολλυτεύς 334, 20
Φησῖνος Χῖος 150, 39
Φιλ..... ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 63. τῆς νέας κωμῳδίας 425, 114. 141
Φίλα βασίλισσα, Ἀντιπάτρου θυγάτηρ, Δημητρίου γυνή 132, 9. 367, 33. 195
Φίλα βασίλισσα, Σελεύκου θυγάτηρ, Ἀντιγόνου γυνή 151, 1
Φίλα βασιλέως Θεοδώρου 367, 13 sqq.
Φίλαγρος Δελφός 450, 7
Φίλαιθος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 30
Φιλαίτωλος Δελφός 453, 1. 465, 17. βουλευτής 198, 156. 159. 175
Φιλαίτωλος Φαίνιος Δελφός 461, 15
Φιλαίτωλος Λεβαδεύς 198, 167
Φιλέας Δειραδιώτης 381, 6
Φιλέας Κεφαλῆθεν 143, 7
Φιλέας Φιλοναύτου Παλληνεύς 196, 5
Φιλέας Ταραντῖνος 198, 121
Φιλέας Τεγεάτης στρατηγός 317, 16
Φιλέταιρος βασιλέως Ἀττάλου 215, 11. 221, 2
Φιλέταιρος ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 81
Φιλέταιρος Θεοδέκτου Ἀθηναῖος γραμματεὺς τῶν λογιστῶν 17, 3
Φιλέταιρος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 31
Φιλήμων Ἀγρυλῆθεν 351, 146
Φιλήμων Δάμωνος Διομειεὺς ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 417, 5. 425, 96
Φιλήμων (Φιλήμονος Διομειεὺς) νεώτερος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 408, 11. 425, 111
Φιλήσιος Καλλίου Βοιώτιος τραγῳδοδιδάσκαλος 404, 59
Φιλινίων Γόργου Ἀρκὰς παῖς χορευτής 404, 28
Φιλῖνος 43, 27
Φιλῖνος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 13. 29. 35

Φιλῖνος Ἀμαξαντεύς 351, 99. 116
Φιλῖνος Θεοδώρου Ὀτρυνεύς 334, 24
Φιλῖνος Βυζάντιος πρεσβευτής 62 b, 14
Φιλιππίδης ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 143, 8. 409, 8. 425, 99
Φιλιππίδης Ἀθηναῖος ἱερεύς 440, 1
Φιλιππίδης Ἀθηναῖος φυλῆς Οἰνηΐδος 31, 12
Φιλιππίδης Παιανιεύς 413, 1. 420, 30
Φιλιππίδης Φιλομήλου Παιανιεύς 136, 11. 351, 263
Φίλιππος ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 78
Φίλιππος Πτολεμαίου 367, 45
Φίλιππος τοξότης 31, 27
Φίλιππος Ἀθηναῖος 82, 4
Φίλιππος Ἀντιφ..... Ἀθηναῖος γραμματεὺς βουλῆς 109, 2
Φίλιππος Ἀχαρνεύς 130, 31. 38. 44. 46
Φίλιππος Ἐλευσίνιος 345, 1
Φίλιππος Πολυεύκτου Λαμπτρεύς 351, 79
Φίλιππος Ἀλεξάνδρου Ἀκαρνάν 198, 33
Φίλιππος Ἀκεσιμβρότου Δήλιος ἱεροποιός 367, 151
Φίλιππος Ἀμύντου βασιλεὺς Μακεδόνων 89, 41. 43. 44. 110, 13. 15. 127, 9. 10
Φίλιππος Δημητρίου βασιλεὺς Μακεδόνων 192, 1. 194, 2. 195, 1. 13. 367, 56. 76
Φίλιππος Σωσιστράτου Μιλήσιος 170, 5
Φίλιππος Σικυώνιος αὐλητής 419, 4
Φιλίσκος Παμβωτάδης 164, 52
Φιλίσκος Φίλωνος Βοιώτιος αὐλητής 404, 63
Φιλίσκος Ἐρυθραῖος 370, 65
Φιλίσκος Πυθίκοντος Ἐρυθραῖος 370, 67
Φιλίσκος Μεσσήνιος 404, 12
Φιλίσκος Λύκου Σαναῖος 91, 2 sqq.
Φιλιστῆς Ἑρμάνακτος Ἐρυθραῖος 370, 62
Φιλιστίδας Ὠρώπιος 198, 157
Φιλιστίδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 23. 50
Φιλιστίδης ἐπιστάτης πρυτάνεων τῆς Ἱπποθωντίδος φυλῆς 43, 4
Φιλιστίων Δελφός 313, 4. 6
ΦιλιστίωνΔεξάνδρουΜατροπολίτας321,10
Φίλιστος Δημητρίου Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 26
Φιλίττιος Βουτάδης ἐπιστάτης 79, 3
Φιλίων Φιλίωνος Ἐλευσίνιος γραμματεύς 347, 1. 66
Φίλλις Διδόμου Δήλιος 367, 97. 133. ἄρχων 367, 19. 53. 143
Φιλο..... Χῖος 150, 1
Φιλόδαμος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 188, 2
Φιλόδημος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 35
Φιλόδημος Αὐτοκλέους Ἐροιάδης 351, 184. 335
Φιλόθεμις Νησίτης (Ἀμόργιος) 193, 3
Φιλόθεος Στρατίου Λαμπτρεὺς ἀκοντιστής 346, 26
Φιλοίτης Κρατίου Μεσσήνιος 240, 32
Φιλοκ..... ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 42. τῆς νέας κωμῳδίας 425, 115
Φιλοκήδης Ἀχαρνεύς 130, 36
Φιλοκήδης Γαργήττιος 334, 14
Φιλοκλῆς 367, 9
Φιλοκλῆς (Ἀστυδάμαντος Ἀθηναῖος) τραγῳδοδιδάσκαλος 407, 22
Φιλοκλῆς κωμικὸς ποιητής 409, 9
Φιλοκλῆς Ὠ---- γραμματεὺς βουλῆς 65, 1
Φιλοκλῆς Εὐκλέους κῆρυξ βουλῆς καὶ δήμου Ἀθηναίων 92, 15. 19. 24
Φιλοκλῆς Γαργήττιος 334, 12. 39
Φιλοκλῆς Ἐπικηφίσιος 298, 1
Φιλοκλῆς Κολωνῆθεν 356, 7
Φιλοκλῆς Ἀργεῖος 198, 304
Φιλοκλῆς Κορίνθιος 164, 64
Φιλοκλῆς Ἀπολλοδώρου Σιδωνίων βασιλεύς 155, 2 sqq.
Φιλοκράτης Ἀφιδναῖος ταμίας ἱερῶν χρημάτων 366, 6
Φιλοκράτης Κολλυτεύς 334, 20

Φιλοκράτης Δαμοφάνεος Ἀμφισσεύς 446, 8. 15
Φιλοκράτης Δελφὸς βουλευτής 198, 38. 463, 16
Φιλοκράτης Ξένωνος Δελφός 450, 8
Φιλοκράτης Δεξιάρου Κορωνεύς 198, 205
Φιλοκτήμων Ἀθμονεύς 351, 2
Φιλόμηλος Φιλομήλου Ἀλαιεύς 141, 9
Φιλόμηλος Μαραθώνιος Ἑλληνοταμίας 36, 67. 69
Φιλόμηλος Παιανιεύς 136, 11
Φιλόμηλος Φιλιππίδου Παιανιεύς 351, 262. χορηγός 413, 1. 420, 29
Φιλόμηλος Μενεκλέους Χολαργεύς 351, 66. 315
Φιλόμηλος Δαίτωνος Βοιώτιος παῖς χορευτής 404, 21
Φιλοναύτης Παλληνεύς 196, 5
Φιλόνικος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 29
Φιλόνικος Ἀστυπαλαιεύς 338, 2
Φιλόνικος Δήλιος ταμίας 367, 88
Φιλόνικος Σωκράτεος Ἐλατεύς 198, 256
Φιλόνικος Ἠλεῖος ταμίας 240, 25
Φιλόνικος Θεωνίδα Ὑαμπόλιος 198, 284
Φιλόξενος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 212, 1
Φιλόξενος Δήλιος ἄρχων 367, 47
Φιλόξενος Ἕλλανος Τεγεάτης αὐλητής 404, 163
Φιλοποίμην Κραύγιδος Μεγαλοπολίτης 210, 3. 41
Φιλόστρατος ὑποκριτὴς κωμικός 408, 16
Φιλότεχνος Ἡρώδου Σάμιος ἀνδριαντοποιός 244, 10
Φιλοῦργος Πλαταιεύς 110, 22
Φιλόφρων Ἀθηναῖος 31, 45
Φιλόφρων Εὐπορίωνος Δήλιος 367, 225
Φιλόφρων Μυκόνιος ἄρχων 373, 2
Φιλοχάρης Ῥαμνούσιος στρατηγός 86, 21
Φιλύλλιος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 28
Φίλων Ἐξηκεστίδου Ἐλευσίνιος ἀρχιτέκτων 352, 3
Φίλων Ἕρμειος 70, 35
Φίλων Κυδαθηναιεὺς ἀθλοθέτης 44, 6
Φίλων Ὀτρυνεύς 382, 17
Φίλων Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 404, 3
Φίλων Κάστορος Ἀλεξανδρεύς 198, 141
Φίλων Φιλοκλέους Ἀργεῖος 198, 304
Φίλων Βοιώτιος 404, 58
Φίλων Δελφός 464, 25
Φίλων Ἀριστέα Δελφός 450, 7. 459, 23
Φίλων Ἡροσῶντος Ἐρυθραῖος στρατηγός 172, 4
Φίλων Στείριος λιθουργός 445, 1
Φιλωνίδης ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 46
Φιλωνίδης Ὀνήτορος Μελιτεύς 351, 183
Φιλωνίδης Ἀριστομάχου Ζακύνθιος ἱερεύς 404, 1
Φιλωνίδης Ζωΐτου Κρὴς Χερσονάσιος, βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἡμεροδρόμας 115, 3
Φιλωνὶς Ἡγησαγόρου Δηλία 367, 99
Φιλώνιχος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 21
Φιλώνυμος Δήλιος 367, 159
Φιλωτάδης Δεκελεεὺς ταμίας ἱερῶν χρημάτων 366, 11
Φιλώτας Ληταῖος 247, 50
Φιλώτας Χῖος 367, 72
Φλάουιος Σεκοῦνδος Περγαμηνός 283, 26
Φληῖνος στρατηγὸς Ἐλευθερολακώνων 255, 9
Φοινικίδης Ἰασεύς 77, 27
Φοῖνιξ Χῖος πρύτανις 360, 10
Σέρουιος Φόλουιος Κοΐντου υἱὸς στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων 241, 2. 13
Φούλβιος Ῥωμαῖος πρεσβευτής 255, 23
Φοξίας Ἀθηναῖος 71, 5
Φοξῖνος Σκοτουσσαῖος 198, 109
Φορμίσκος Ἐχεσθένεος Δυμαῖος 242, 21
Φορμίων Ἀριστίωνος Κυδαθηναιεὺς γραμματεὺς ταμιῶν τῶν τῆς θεοῦ 36, 2
Φορμίων Πειραιεύς 351, 103
Φορμίων Κτησιφῶντος Πειραιεύς 351, 247
Φορμίων Ἀκαρνάν (πρεσβύτερος) 109, 15. 20. (νεώτερος) 109, 6 sqq.
Φορμίων Ἀλικαρνασσεύς 6 c, 72. 371, 2

Φορμίων Γλαύκωνος Ἰασεύς 77, 10
Φορμίων Ὀλβιοπολίτης 248, 53
Φορμίων Πανυάτιος Σαλμακίτης μνήμων 5, 15
Φορμίων Πυθίωνος Χερσονασίτας ἐκ τοῦ Πόντου 198, 56. 207, 8. 14. 16
Φόρμος Ἀνακτοριεύς 95, 8
Φορυσκίδης Ἀριστομένου Ἀθηναῖος 164, 4
Φρασικλείδης Μυρρινούσιος 351, 191
Φρασίλαος Τεισικράτους Ἀθηναῖος τραγῳδός 404, 52
Φρασιτελίδης Ἰκαριεὺς Ἑλληνοταμίας 44, 4
Φρῖκος Ἀλπώνιος ἱερομνήμων 185, 4
Φρίκων Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 185, 2
Φρούραρχος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 49
Φροῦρος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 52
Φρυνίσκος Θετταλός 366, 59
Φρύνιχος ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 16
Φρύνιχος ἄρχων Ἀθηναίων 110, 2. 351, 296
Φρύνιχος Ἀθηναῖος 32, 2
Φρύνιχος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 6. Κεκροπίδος 31, 19
Φρῦνος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 42. 67
Φυλαξίας Φανίου Ἀναγυράσιος 329, 8
Φύλαρχος Λυσικράτους Ἀθηναῖος 167, 4
Φύλαρχος Παραμύθου Ἐρχιεύς 334, 8
Φύλαρχος Αὐτονόμου Ἐρυθραῖος 370, 134. 135
Φύλαρχος Καλλίωνος Ἐρυθραῖος 370, 144. 145
Φυλεὺς Ἱππάρχου Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 19. 20. 27
Φυρόμαχος Στειριεύς 164, 65
Φύρσων Ἰατροκλείους Ἐρυθραῖος στρατηγός 159, 5. 26
Φύρσων Μιλήσιος 170, 3
Φυσ..... 164, 58
Φυσκίων Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 189, 2
Φύσκος Αἰτωλός 190, 2. 8. 11
Φυσωνίδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 36
Φυτίος Παμφίλου Θορίκιος 144, 6
Φωκαιεὺς Φωκαιέως Δήλιος ἱεροποιός 367, 85. ἄρχων 367, 152. ταμίας 367, 155
Φωκιάδης ἐξ Οἴου ταμίας τῶν τῆς θεοῦ 29, 16. 23. 24
Φωκίων Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 59
Φωκίων Κλεοκρίτου Δήλιος ταμίας 367, 135
Φῶκος Ὀῆθεν 351, 171
Φῶκος Ῥηγῖνος 24, 3
Φωκύλος Σάμιος 393, 4

Χα..... Ἀθηναῖος πρόεδρος ἐπιψηφίζων 381, 30
Χαβρίας ἄρχων Ἀθηναίων 36, 51
Χαβρίας Αἰξωνεύς 351, 73. στρατηγός 79, 18. 86, 20
Χαιρέας Μνησιχάρου Ἀθηναῖος 440, 7
Χαιρέας Παραμύθου Ἐρχιεύς 334, 7
Χαιρέας Δήλιος ἄρχων 367, 75. 78. 143. ἱεροποιός 367, 93. 94. 95. 107
Χαιρέας Ἀριστομήδου Καρύστιος λιμενοφύλαξ 343, 8
Χαιρέδαμος Φυσκεύς 458, 18
Χαιρέδημος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 14
Χαιρέδημος Ἀρχαγόρεω Ἁλικαρνασσεὺς 6, 35. c, 28. 53. 56. 57. 62
Χαιρέλας Μυκόνιος 433, 20
Χαιρέστρατος τριηροποιός 351, 229. 261. 328
Χαιρέστρατος Ἀμεινίου Ἀχαρνεὺς γραμματεὺς βουλῆς 110, 4
Χαιρέστρατος Παιανιεύς 420, 26
Χαιρέστρατος Ἑκατοδώρου Κῷος ἀρχιθέωρος 367, 95
Χαιρεφῶν Εἰτεαῖος 164, 61
Χαιρεφῶν Ἀρχεστράτου Κεφαλῆθεν 149, 2
Χαιρεφῶν Θράσωνος Κολλυτεύς 331, 18

Χαιρήμων Χαρικλέους Παιανιεὺς στρατηγός 36, 25
Χαιρίας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 27. 47
Χαιρίας Χαιρίου Πλωθεύς 334, 27. 42
Χαιριγένης 31, 39
Χαιριμένης ἐπιστάτης πρυτάνεων τῆς Λεωντίδος φυλῆς 42, 5
Χαίριχος Ἀρχελόχου Βοιώτιος χορευτὴς κωμικός 404, 73
Χαίρων κωμικὸς ποιητής 409, 11
Χαιρίων Χαριναύτου Φαληρεὺς γραμματεὺς βουλῆς 85, 6
Χαιρώνδας ἄρχων Ἀθηναίων 109, 1
Χαίτων Ἁλικαρνασσεύς 6 d, 42
Χαρείδας Μαντινεύς 167, 29
Χάρης Ἀθηναῖος 404, 10
Χάρης Θεοχάρους Ἀγγελῆθεν 414, 1. στρατηγός 86, 20. 89, 17. 21. 107, 11
Χάρης Χάρητος Ἐρυθραῖος 370, 83
Χαρητίδας Δορκωνίδα Μεσσάνιος 240, 5
Χαρι . . . . Ἀθηναῖος φυλῆς Οἰνηΐδος 31, 8
Χαρίας ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 124
Χαρίας Ἀθηναῖος γραμματεύς 23, 13. 24, 7
Χαρίας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἱπποθωντίδος 31, 23
Χαρίας Ἀραφήνιος 366, 9
Χαρίας Νεοπτολέμου Αὐρίδης 351, 91. 105. 128
Χαρίας Πήληξ ταμίας ἱερῶν χρημάτων 366, 4
Χαρίας Ἡνιόχου Πήληξ 381, 5
Χαρίας Μυκόνιος 433, 27
Χαρίδαμος Φυσκεύς 458, 18
Χαρίδημος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἀντιοχίδος 31, 37
Χαρίδημος Ἀχαρνεύς 351, 322
Χαρίδημος Ξυπεταιών 16, 2
Χαρίδημος Σικυώνιος 404, 39
Χαρικλείδης ἄρχων Ἀθηναίων 71, 28. 78, 1. 79, 2. 11. 80, 2
Χαρικλῆς Λευκονοεὺς ἐπιστάτης προέδρων 80, 5
Χαρικλῆς Παιανιεύς 36, 25. 351, 178
Χαρίλαος Λοκρὸς χοροδιδάσκαλος 416, 2
Χαρίλας Δήλιος 367, 57. 87. ἄρχων 367, 47. ἱεροποιός 367, 111
Χαριναύτης Φαληρεύς 85, 6
Χαρῖνος Ἀθμονεὺς ἐπιστάτης προέδρων 63, 6
Χαρῖνος Γε . . . ντος Βυζάντιος κιθαρῳδός 404, 13
Χαρίξενος Αἰτωλὸς στρατηγός 149, 14. 150, 8
Χαρίξενος Δελφός 457, 2. 462, 11. θεωρός 207, 4. ταμίας 207, 17. βουλευτής 327, 6. 464, 22
Χαρίξενος Ἀλέξωνος Δελφός 457, 3
Χαρίσανδρος ἄρχων Ἀθηναίων 70, 6. 27. b, 8. 12. 24
Χαρίσανδρος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 25. 50
Χαρμαντίδης Χαιρεστράτου Παιανιεύς 420, 25
Χαρμοφῶν Εὐηθίδου Ἰασεύς 77, 22. 50
Χαρμύλος Διαγόρου Ἁλικαρνασσεὺς νεωποιός 371, 1
Χαρμύλος Νικάρχου Ῥόδιος 231, 2
Χαροπίδης Ἀθηναῖος 108, 5
Χαροπίδης Σκαμβωνίδης Ἑλληνοταμίας 29, 27
Χαροπῖνος Ἀντάλλου Ἐλεάτας 198, 124
Χάροψ Δάδωνος Ἀλυζαῖος 95, 6
Χηρίας Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 206, 2
Χῖος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 186, 4. 187, 4. 188, 3
Χίων ἄρχων Ἀθηναίων 411, 5
Χιωνίδης Θριάσιος 130, 9. 40
Χόρηγος ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 79
Χρεμωνίδης Ἐτεοκλέους Αἰθαλίδης 163, 7
Χρόνιος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 6
Χρύσερμος Ἡρακλείτου Ἀλεξανδρεύς 169, 1. 198, 133. 185
Χρύσιππος Ἐρυθραῖος 370, 72. 90

Ὠκυνείδης Δήλιος 367, 42
Ὠμάνης Πέρσης 171, 104. 105
.....αγόρας 138, 12
....αῖος Ἀλκιμάχου Ἐρυθραῖος 370, 52
.αΐς Κυνούριος 167, 14
...ανυς Ἁλικαρνασσεύς 6d, 41
.άνων Ἀντιδότου Ἁλικαρνασσεύς 6, 30
...αρχίδης Κεφαλῆθεν Ἑλληνοταμίας 19, 4
.....ας ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 127
...άτβης Πονυσσάλλου Ἁλικαρνασσεύς 6, 55
.....ατος Εὐωνυμεύς, ταμίας ἱερῶν χρημάτων 366, 9
....γνωτος Ἀλωπεκῆθεν 164, 49
....δαιος Λύξεω Ἁλικαρνασσεύς 6d, 37
.....δης ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 136
....δ..ος Ἀναγυράσιος Ἑλληνοταμίας 18, 2
....δωρος Ἐρυθραῖος 370, 6
...δωρος Κῷος 400, 1
.ενεικίδης Δορκύλου Θηβαῖος 198, 148
....έντκος ὑποκριτὴς κωμικός 409, 12
..έστων Δαμοφάντου Ἀργεῖος 404, 47
.....ημος Γλαύκωνος Κρωπίδης μυστηρίων ἐπιμελητής 386, 26
....ημος Διοδότου Μαραθώνιος ἐπιμελητὴς Δήλου 342, 1
....ημος Παιανιεύς 351, 4
.....ης ποιητὴς κωμῳδιῶν 425, 69. 87
...ήσανδρος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 16
..ησίας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 15
..ησιγένης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 17
...ηφος Ἱέρωνος Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 21
.....θεμις Ἐρυθραῖος 370, 53
....θεος Ἀθηναῖος 42, 6
....ίδης Ἀμφιτροπῆθεν 130, 4
....ίδιος Ἀθηναῖος 72, 4
.ίμων Ὀῆθεν 164, 59
...ιππος ποιητὴς τραγῳδιῶν 425, 4
....ιππος Φυλάσιος γραμματεὺς τῶν λογιστῶν 18, 1
....ιππος Παρα...Ἁλικαρνασσεύς 6d, 44
.....ίων ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 135
.....ίων Σωστράτου Μυκόνιος 433, 1
..κλείδης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 12
.....κλείδης Θρασυμάχου Δήλιος 70b, 19
.....κλῆς Ἐρχιεὺς ἵππαρχος 61, 18
...κος Ἐπιχάρους ἐκ Κεραμέων γραμματεὺς τῶν λογιστῶν 16, 1
..κράτης Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 13
...κράτης Κρατίνου Ἁλικαρνασσεὺς ἱερεύς 372, 29
....κριτος Χῖος πρεσβευτής 59, 37
...λδούδης Ἁλικαρνασσεύς 6d, 3
...λίδης Ἀθηναῖος 91, 9
.....λλος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 133
....λλωδος Ἁλικαρνασσεύς 6d, 2
...λων Εὐδάμου Τριχονεύς 198, 153
.μαισι.... Νυμφοδώρου Δήλιος 70b, 21
....μαρχος Ἐπι..ος Χῖος 150, 1
...μαχος Χαριδήμου Ξυπεταιὼν Ἑλληνοταμίας 16, 2
....μαχος Σηλυμβριανός 46, 36
..μέας Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 11
.....μος Ἀριστοκλέους Οἰναῖος ἐπιμελητὴς νεωρίων 351, 5
..μόστρατος Ἀθηναῖος φυλῆς Ἐρεχθηΐδος 3, 10
..μόφαντος Μιλήσιος 391, 10
.....νης κωμικὸς ποιητής 408, 15
..νοκράτης Ἁλαιεύς 164, 64
..ομήδης Φλυεὺς ταμίας ἱερῶν χρημάτων 366, 6
.οπαῖος Ἠπειρώτης 443, 6
..οπασσίδηρος Καραμα..ου Ἁλικαρνασσεύς 6c, 70
.....ος κωμῳδοδιδάσκαλος 406, 3

....ος ὑποκριτὴς κωμικός 409, 8. ποιητὴς κωμῳδιῶν 425, 70
....ος Δωροθέου Ἀλαιεὺς χορηγός 410, 1
.....ος Ἀριστομάχου Δελφός 467, 30
...οσθένης Ξυπεταιών 140, 6
....ούλιος Αἰτωλὸς ἱερομνήμων 206, 2
....οφάνης Δημ..... Δήλιος 151, 6
....πόλεμος 130, 26
.....ρος ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας 425, 87
....ρπρης Ἁλικαρνασσεύς 6c, 30
.....ς ὑποκριτὴς κωμικός 408, 15
.....στρατος Μυννίσκου Περγασῆθεν 346, 6
..στων ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 164
..σων Μακεδὼν πρεσβευτής 61, 12
....τος ποιητὴς τραγῳδιῶν 425, 6
....τρις Μηνίου Χαλκηδόνιος 369, 31
....ύνιος Θρᾷξ Κετριπόριδος ἀδελφός 89, 9. 14. 29
..χ..ις ποιητὴς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας 425, 37
...ωΐης Πηδασεύς 6d, 4
...ωλδις Ἁλικαρνασσεύς 6d, 5
.....ων ὑποκριτὴς κωμικός 408, 18. ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας 425, 171
.....ων Ἐλευσίνιος γραμματεύς 366, 15
.....ων Εὐανορίδου Κυδαθηναιεὺς ὑποκριτὴς κωμικός 417, 4
.....ων Παιανιεὺς χορηγός 406, 5
....ωνίδης Κολωνῆθεν 164, 42
....ωρος Ναυσιμάχου Εὐωνυμεύς 386, 5

II.

Nomina locorum, regionum, civitatium cum ethnicis.

Ἀβαῖοι 192, 2
Ἄβδηρα 16, 34. Ἀβδηρίτης 404, 14. Ἀβδηρῖται 17, 64. 18, 29. 63b, 3. 228, 1. 28
Ἀβυδηνοί 15, 31. 16, 6. 21, 6
Ἀγορά (17, 21). 18, 51. 21, 14
Ἄγρα 386, 9
Ἀδρίας 112, 12
Ἀζαντῖνος 367, 53
Ἀζειῆς 17, 101
Ἀθαμᾶνες 211, 6
Ἀθῆναι 2, 30. 15, 29. 79, 42. 155, 23. 394, 5. 398, 8. Ἀθήνηθε 10, 58. 72. 43, 32. 57, 6. 8. 63, 33. 70, 3. 26. 30. b, 7. 12. 78, 46. 79, 45. 49. 85, 30. 93, 33. 109, 25. 135, 12. 196, 30. 384, 9. Ἀθήναζε 10, 54. 75. 13, 16. Ἀθήνηθεν 101, 51. Ἀθηναῖος 45, 28. 70b, 16. 81, 2. 105, 16. 109, 16. 27. 121, 13. 128, 18. 130, 14. 24. 145, 20. 151, 8. 167, 5. 169, 5. 186, 9. 187, 9. 188, 7. 198, 7. 73. 106. 200. 305. 221, 4. 239, 3. 365, 2. 367, 38. 178. 404, 10. 50. 51. 52. 55. 415, 3. Ἀθαναῖοι 1, 4. Ἀθηναῖοι 2. 4. 10. 13. 19. 24. 27. 28. 32. 33. 36. 42. 43. 44. 46. 47. 48. 51. 59. 62. 63. 64. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 78. 79. 80. 83. 85. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 98. 101. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 120. 122. 128. 129. 131. 133. 135. 136. 139. 140. 141. 143. 146. 162. 163. 180. 184. 185. 196. 197. 212, 2. 238, 1. 255, 12. 267, 1. 274, 1. 296, 3. 10. 32. 329, 15 sqq. 333. 356, 1. 359, 4 sqq. 365, 1.

368, 1. 7. 380. 381. 382, 23. 383, 8. 384
Ἀθηνῖται 17, 80. 63, 90
Ἄθως 15, 56. 16, 24. 17, 53. 18, 21
Αἰγαεύς 154, 2
Αἰγάντιοι 15, 57. 17, 59. 18, 22
Αἴγιλα 388, 32
Αἴγινα 3, 3. 44b, 7. 218, 3. Αἰγινάτας 215, 30. Αἰγινήτης 366, 40. 404, 56. Αἰγινᾶται 1, 8. Αἰγινῆται 17, 83. στατῆρες Αἰγιναῖοι 34, 9. 366, 70. Αἰγιναία δραχμή 367, 203
Αἴγιον 178, 6. Αἰγιεύς 198, 29. 454, 3
Αἰγιράτας 454, 1
Αἴγυπτος 3, 2. 62. 198, 314. 286, 12. 327, 3. Αἰγύπτιοι 355, 43
Αἰνεᾶται 16, 18. 17, 38. 18, 23
Αἰνιᾶνες 211, 3. 11. 256, 1
Αἴνιος 314, 3 sqq. Αἴνιοι 15, 62. 63b, 7
Αἰολεὺς ἀπὸ Ἄσσου 198, 310
Αἰολῖται 16, 7. 17, 79. 18, 41
Αἰραῖοι 15, 7
Αἴσα 16, 33
Αἰσάνιοι 15, 49. 17, 61. 18, 53
Αἰτωλός 190, 2. 11. 206, 3. 212, 3. 404, 35. ἐκ Ναυπάκτου 142, 4. ἐκ Βόττου 184, 6. Αἰτωλοί 149, 5. 14. 150, 2. 8. 15. 18. 22. 181, 2. 25. 183, 1 sqq. 184, 2. 185, 2. 186, 2. 187, 2. 188, 2. 189, 1. 190, 6. 206, 1. 211, 1. 212, 1. 215, 1 sqq. 216, 3. 256, 1. 325, 2. 404, 3. 441, 3. 446, 1. Αἰτωλὰ ἐκ Καλλιπόλιος 463, 4. Αἰτωλία 142, 6. 183, 2. 6. 186, 2. 187, 9. 188, 8. 215, 19. 226, 5. 7. 58
Ἀκάνθιοι 17, 62. 18, 12. 60b, 11
Ἀκαρνάν 134, 3. 198, 32. ἐκ Τυρβείου 184, 5. Ἀκαρνᾶνες 63b, 16. 65, 6. 8. 109, 6. 23. 33. 198, 33. 321, 13. 15. 24. Ἀκαρνανία 109, 35
Ἀκραγαντῖνος 198, 92. Ἀκραγαντῖνοι 322, 9
Ἀλαβανδεύς 198, 184
Ἀλεξάνδρεια (τῆς Αἰγύπτου) 154, 5. Ἀλεξανδρεύς 169, 1. 198, 133. 136. 137. 138. 139. 141. 184. 185. 189. 249, 3. Ἀλεξανδρεὺς ἀπὸ Αἰγύπτου 198, 313. Ἀλεξανδρεῖς 198, 135. Ἀλεξανδρειεῖς οἱ ἀπ' Αἰγύπτου 327, 2
Ἀλεξάνδρεια (τῆς Τρῳάδος) 198, 40. Ἀλεξανδρεὺς ἐκ τῆς Τρῳάδος 198, 44
Ἀλεός 33, 8
Ἀλέων ποταμός 370, 23
Ἁλιάρτιος 182, 7
Ἁλιῆς 3, 3
Ἁλικαρνασσός 399, 17. 400, 14. 16. 22. Ἁλικαρνησσός 5, 40. Ἁλικαρνασσεύς 198, 162. 417, 3. Ἁλικαρνησσεῖς 5, 41. Ἁλικαρνασσῆς 17, 62. Ἁλικαρνατεῖς 5, 2. Ἁλικαρνάσσιοι 15, 80
Ἀλλανὶς κώμη 320, 21
Ἀλπάνιος 185, 4
Ἀλυζαῖοι 95, 5. 16. 18. 118, 10
Ἀλωπεκοννήσιοι 21, 20. Ἀλωποκοννήσιοι 20, 3
Ἀμβρακιώτας 198, 203. Ἀμβρακιώτης 404, 62, 75. Ἀμβρακιῶται 118, 6. Ἀμπρακιῶται 1, 32
Ἀμόργιος 367, 45. Ἀμόργιοι 16, 10. 17, 75. 18, 40. 20, 8. 63b, 28
Ἀμυκλαιεῖς 306, 3. 8.
Ἀμφίπολις 31, 44. 80, 8. Ἀμφιπολίτης 157, 10. Ἀμφιπολῖται 60b, 10
Ἄμφισσα 446, 3. Ἀμφισσεύς 446, 4. 7. 447, 9. Ἀμφισσεῖς 446, 11. 16. 462, 21
Ἀνακτοριεύς 321, 2. 4. 6. Φανακτορῖς 1, 29. Ἀνακτοριεῖες 95, 7
Ἄνδρος 88, 7. 10. 20. Ἄνδριος 70b, 18. 332, 5. 10. Ἄνδριοι 15, 85. 17, 73. 63b, 16. 70b, 9. 88, 9. 367, 155
Ἀντιοχεύς 244, 1
Ἀντιόχειοι ἀπὸ Ἀπάμου 198, 281
Ἀντισάρα 16, 15. 17, 37. 18, 19
Ἀντισσαῖοι 63b, 20. 74, 29
Ἄπαμος 198, 281

'Απολλωνιάτας 198, 96
'Απταραῖος 320, 9
'Αργίλιοι 15, 50. 17, 49
Ἄργος (Καρίας) 6, 47
Ἄργος (Μακεδονίας) 247, 12
Ἄργος (τῆς Πελοποννήσου) 36, 5. 14. 398, 6. 'Αργεῖος 185, 6. 404, 22. 47. 61. 72. 419, 5. 421, 5. 'Αργεῖοι 198, 304. 211, 13. 227, 5
'Αργυριππανός 198, 65
'Αρεθούσιοι 63, 82
'Αρκάς 320, 19. 404, 9. 17. 26. 27. 28. 54. 418, 4. 'Αρκάδες 83, 2. 15. 19. 99, 1. 167, 3. 7. 210, 33
'Αρκέσσεια Καρπάθου 15, 74. 'Αρκεσῖνοι Καρπάθου 18, 11
'Αρπαγιανοί 15, 27. 18, 34
'Αρτακηνοί 15, 38
'Ασία 115, 3. 124, 23. 143, 28. 162, 7. 246, 21. 269, 1. 399, 7
'Ασιναῖοι 389, 9. 12
'Ασπίς 437, 6
'Ασσηρῖται 16, 36. 17, 66. 18, 32
Ἄσσος 198, 310. Ἄσσιος 158, 2. 19. 27
'Αστραιούσιοι 63, 22
'Αστυπαλαιῆς 15, 65. 17, 18
'Αστυρηνοὶ Μυσοί 15, 9. 10
'Ασχειεύς 198, 155
'Ατιντάν 324, 1
'Ατράγιος 198, 161
'Αττική 63, 62. 129, 23. 347, 22. 86. ἀργύριον 'Αττικόν 95, 10. 130, 40 367, 190. δραχμαὶ 'Αττικαί 401, 6. μέδιμνοι 'Αττικοί 143, 12
Αὐλιᾶται 15, 72. 17, 15
'Αφυταῖοι 15, 47. 18, 10
'Αχαΐα πόλις (Ῥόδου) 357, 18
'Αχαιός 404, 57. 'Αχαιοί 83, 2. 15. 20. 31. 163, 24. 38. 178, 5 sqq. 182, 1. 203, 4. 208, 3. 211, 10. 227, 1. 242, 10. 272, 1. 367, 68. 454, 1. 'Αχαιΐα 211, 17. 'Αχαΐα 454, 6.
'Αχαιοὶ Φθιῶται 118, 4
Βακτριανός 367, 109
Βαργυλιῆται 15, 78. 165, 24
Βελφοί v. Δελφοί
Βεργαῖοι 17, 46. 18, 31
Βεροιαῖος 451, 2
Βοιώτιος 404, 16. 20. 21. 24. 40. 42. 43. 44. 53. 58. 59. 65. 69. 73. 76. Βοιωτοί 51, 2. 6. 8. 95, 2. 15. 23. 139, 11. 182, 2. 184, 3. 185, 4. 186, 4. 187, 4. 188, 4. 189, 5. 206, 2. 212, 2. 222, 4. Βοιωτία 211, 23. ὀβολοὶ Βοιώτιοι 367, 193
Βορυσθένης 354, 1
Βόσπορος 100, 3. 101, 51. 102, 3. 103, 3. 104, 3. 252, 9. 30. 33. Βοσπόριος 140, 33
Βοττιαῖοι 60 b, 10
Βόττος 184, 6
Βουθειῆς 15, 17
Βούριος 182, 13. 198, 255
Βραυρωνόθεν 366, 73
Βρέα 12 A, 28. B, 2. 9
Βρεντεσῖνος 198, 70
Βρίδας 77, 37. 51
Βρυκούντιος 331, 1. Βρυκούντιοι 331, 18. 24. 28. 36
Βυζάντιον 32, 35. Βυζάντιος 197, 6. 404, 13. Βυζάντιοι 17, 32. 21, 5. 62, 4. b, 2. 11. 63, 83. (91, 11). 95, 9. 11. 161, 1. 197, 13. Βυζάντιοι 95, 20
Βύσβικος 16, 34. Βυσβικηνοί 18, 47

Γαλαῖοι 16, 8. 17, 73
Γαλάται 462, 3. 464, 4. Γαλάται 173, 3. 176, 2. 177, 2. 200, 48. 56. 247, 10. 21. 248, 102. 108. Γαλατικά 166, 28
Γαλήσσιος (?) 70 b, 19
Γαλήψιοι 15, 54. 17, 35. 18, 20
Γαμβρειῶται 470, 4
Γαργαρεύς 125, 2. 15. 30. 60. Γαργαρεῖς 125, 21
Γεργιθία 158, 23

Γίγωνος 16, 32
Γρυγχῆς 17, 78
Γρυνέον 171, 85. Γρυνεῆς 15, 13
Γυθεᾶται 199, 2

Δαμνιοτειχῖται 15, 38. Δαυνιοτειχῖται 17, 99
Δανδάριοι 100, 5. 102, 6
Δαρδανῆς 15, 40. 41. 17, 100. 20, 2. 21, 3
Δασκύλειον ἐμ Προποντίδι 16, 7. (17, 11). Δασκυλειανοί 16, 9
Δελφός 78, 8 sqq. 320, 16. 447, 8. 448, 14. 453, 2. 454, 6. 455, 2. 460, 2. 462, 6. 17. 463, 9. 465, 19. Δελφοί 13, 5. 26. 34. 78, 18. 26. 27. 150, 14. 26. 184, 1. 3. 185, 1. 3. 17. 186, 4. 187, 4. 188, 3. 189, 5. 190, 10. 22. 198, 1. 206, 2. 7. 207, 3. 7. 11. 13. 211, 9. 12. 212, 2. 215, 32. 233, 1 sqq. 319, 1. 323, 1 sqq. 325, 2. 4. 327, 2. 328, 1. 404, 5. 446, 2. 14. 447, 1. 451, 1. 454, 1. 460, 5. 462, 1. 20. 463, 2. 18. 465, 1. 6. 17. Βελφοί 95, 23. Δελφίς 452, 1. τριπόδιον Δελφικόν 367, 39
Δῆλος 50, 15. 70, 4. 28. 29. 30. b, 8. 13. 25. 31. 71, 19. 25. 37. 105, 37. 155, 23. 267, 2. 342, 3. 367, 173. Δήλιος 70, 16 sqq. b, 14 sqq. 71, 1 sqq. 105, 16 sqq. 367, 28. 42. Δήλιοι 70 b, 24. 155, 4 sqq. 214, 1. 6. 332, 7. 12. 367, 30. Δηλιάδες 367, 9 sqq. δραχμὴ Δηλία 367, 190. Δήλιος χαλκός 367, 193
Δημητριεύς 198, 60
Διακρῆς ἀπὸ Χαλκιδέων 16, 25. 17, 91. 18, 45
Δίδυμα 170, 12
Διδυμοτειχῖται 15, 39. 17, 98
Δίκαια 15, 59. Δίκαια παρὰ Ἄβδηρα 16, 33
Δικαιοπολῖται 15, 55. 63 b, 9. Δικαιοπολῖται Ἐρετριῶν 17, 50. 18, 54
Διῆς ἀπὸ τοῦ Ἄθω 15, 56. ἐκ τοῦ Ἄθω 16, 24. 17, 53. ἐξ Ἄθω 18, 21. ἀπὸ Θρᾴκης 63 b, 23
Διῆς ἀπὸ Κηναίου 17, 81. Διῆς 63, 88
Διοσιρῖται 15, 7. 8
Δοεσστός 442, 4
Δόλοπες 118, 10
Δυμαῖοι 242, 3
Δωριεῖς 211, 2

Ἐλαιέα 15, 12
Ἐλαιέα παρὰ Μύριναν 17, 32. (18, 20). 19, 9
Ἐλαιούσιοι 15, 21. (17, 22). 18, 52. 21, 9. 63 b, 27. 107, 9. 13. 16
Ἐλατεύς 182, 9. 198, 256. 263. 270. 294, 72. 465, 1
Ἐλεάτας 198, 125. 128. 225
Ἑλλάς 59, 9. 163, 14. 200, 16. 203, 2. 282, 3. Ἕλληνες 13, 25. 44. 59, 2. 7. 63, 9. 16. 74, 42. 128, 14. 138, 8. 149, 10. 11. 150, 7. 163, 13. 18. 20. 32. 171, 45. 51. 75. 186, 8. 187, 8. 188, 6. 209, 7. 215, 3. 227, 4. 236, 3. 237, 7. 239, 2. 242, 15. 267, 2. 282, 4. 288, 1. Ἑλληνίδες πόλεις 180, 16. Ἑλληνικαὶ πόλεις 13, 30. Ἑλληνικὸς πόλεμος 135, 18
Ἑλλήσποντος 91, 24. 25. 175, 1. Ἑλλησπόντιος φόρος 15, 26. 18, 27. 21, 1. Ἑλλησποντοφύλακες 32, 36. 39. ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντου σατραπεία 158, 28
Ἔμβατον 370, 40
Ἐπιδάμνιος 416, 2
Ἐπίδαυρος 398, 4. Ἐπιδαύριοι 1, 10. 185, 6
Ἐρέσιοι 17, 60. 63 b, 21. 74, 29
Ἐρέτρια 11, 2. 44, 17. 86, 16. 87, 10. 21. Ἐρετριῆς 1, 23. 10, 42. 17, 51. 77. 18, 55. 52, 5. 13. 63, 81. 87, 7. 201, 7
Ἑρμιονῆς 1, 14. 389, 6
Ἐρυθραί 53, 5. 97, 22. Ἐρυθρᾶσι 2,

14. 38. Ἐρυθραῖος 53, 10. 130, 14. 24. Ἐρυθραῖοι 2. 15, 16. 17, 43. 53, 3. 84, 4. 97, 12. 31. 160, 5. 166, 1. οἱ ἐν Ἰωνίᾳ 190, 11. 23
Ἐρυθραῖος τῶν ἐπὶ Θερμοπύλαις 190, 15. 24
Ἐρχομένιοι 1, 11. (v. Ὀρχομένιοι)
Ἑστίαια 86, 11. Ἑστιαιῆς 63 b, 18
Ἑτεοκαρπάθιοι 16, 14. ἐκ Καρπάθου 17, 76
Εὔβοια 10, 65. 77. 64, 20. Εὐβοεῖς 185, 4. Εὐβοιεῖς 184, 4
Εὔριπος 133, 3. 5
Ἔφεσος 285, 10. 390, 4. Ἐφέσιος 135, 10. 218, 2. 390, 2. 404, 64. Ἐφέσιοι 15, 14. 48, 12. 134, 3. 9. 269, 1. 284, 4. 285, 5. 286, 7. 315, 2. Ἐφέσιος στατήρ 367, 190. τέτραχμον Ἐφέσιον 367, 40

Ζάκυνθος 118, 12. Ζακύνθιος 404, 2. Ζακύνθιοι 63 b, 35
Ζεία 352, 4
Ζεφυριώτης 198, 235

Ἠλεῖος 277, 7. Ἠλεῖοι 83, 2. 15. 27. 41. 163, 23. 38. 240, 30. 243, 1. 291, 3. Ϝαλεῖοι 1, 26
Ἤπειρος 324, 2. Ἠπειρῶται 147, 2. 324, 2. 442, 2. Ἠπειρῶται οἱ περὶ Φοινίκην 211, 4
Ἡραῆς 167, 28. Ἡραιεῖς 211, 21
Ἡρακλεώτας 198, 75. Ἡρακλειώτας 198, 298. Ἡρακλειώτης 404, 66
Ἡρακλεώτης (τῶν πρὸς Λάτμῳ) 314, 7. Ἡρακλεῶται (οἱ πρὸς Λάτμῳ) 209, 2. Ἡρακλειώτας (τῶν πρὸς τῇ Οἴτῃ) 446, 16. Ἡρακλειῶται (οἱ πρὸς τῇ Οἴτῃ) 446, 13. Ἡρακλεωτικὴ φαρέτρα 367, 32
Ἡφαιστῆς 19 b, 3

Θάσος 39, 4. 42, 3. 6. Θάσιος 69, 2. Θάσιοι 15, 53. 16, 35. 17, 56. 18, 16. 42, 22. 63 b, 4
Θατεῖς 104, 4
Θελφούσιοι 167, 34
Θεοδοσία 252, 39. Θεοδοσίη 100, 4. 103, 4. Θευδοσίη 102, 4. 104, 3
Θερμαῖοι ἐξ Ἰκάρου 15, 17. 17, 34. 70, 14. b, 4
Θερμαῖος κόλπος 36, 68
Θερμόπυλαι 190, 2. 15. 24
Θέρμος 215, 32
Θεσπιεύς 182, 8. Θεσπιῆς 1, 17
Θεσσαλονίκη 237, 2
Θετταλός 78, 16. 366, 59. Θεσσαλὸς ἐξ Σκοτούσσης 317, 3. Θετταλοί 85, 4 sqq. Θεσσαλοί 118, 2. Θετταλία 85, 24. 27
Θῆβαι 63, 74. 124, 23. 226, 48. Θηβαῖος 182, 6. 198, 149. 307. Θηβαῖοι 63, 24. 74. 79
Θηραῖος 198, 79. Θηραῖοι 18, 22
Θισαμᾶται 248, 106
Θίσβαι 226, 23. 49. Θισβεύς 198, 173. Θισβεῖς 226, 5. 53. 57. 58
Θούριοι 35, 1
Θρᾷξ 37, 17. 22. 453, 3. Θρᾶττα 37, 15. 16. 21. Θρᾶκες 228, 7. 246, 17. Θρᾴκη 42, 39. 63 b, 33. 246, 13. ἀπὸ Θρᾴκης 118, 7. ἐπὶ Θρᾴκης 12, 17. 31, 46. 36, 8. 25. ἀπὸ Θρᾴκης φόρος 15, 44. Θρᾴκιος φόρος 17, 34. Θρᾴκιοι ἐπιδρομαί 246, 55
Θραμβαῖοι 15, 48. 17, 60
Θυρρεῖος 321, 8
Θύσσιοι 16, 16. 17, 45. 18, 24

Ἰαλύσιοι 357, 1. Ἰηλύσιοι 17, 46
Ἰασός 119, 17. 19. Ἰασῆς 17, 64. 77, 3. 119, 4. 22. 399, 19
Ἱεροπολῖται 318, 4
Ἴκαρος 15, 15. 17. 17, 35. 48. 70, 13. 14. b, 5
Ἴκιοι 15, 51. 16, 8. 17, 54. 18, 17. 63, 84
Ἴλιον 125, 10. Ἰλιεύς 135, 9. 198, 260. Ἰλιεῖς 81, 1. 156, 36. 42. 158, 1. 21. 24

Ἴλισός 29, 82
Ἰλλυριός 37, 20. 24. 89, 4
Ἴμβρος 130, 42. Ἴμβριοι 19 b, 5. 21, 18
Ἰῆται 17, 82. 70, 13
Ἰουλιῆται 63 b, 24. 79, 5 sqq.
Ἰουλιόπολις 283, 19
Ἰσίνδιοι 15, 15. 17, 25
Ἰστιαιεύς 315, 1. Ἰστιαιεῖς 212, 3. Ἰστιαϊκόν (νόμισμα) 367, 215
Ἰταλοί 239, 2. Ἰταλικοί 250, 4
Ἰψός 143, 17.
Ἴωνες 137, 1 sqq. Ἰωνία 190, 11. 23. Ἰωνικὸς φόρος 15, 6. 17, 8. Ἰάδες πόλεις 137, 4

Κάγκυτος 248, 10
Κάϊκος ποταμός 177, 1
Καλαύρεα 326, 1. Καλαυρεᾶται 326, 4. 8
Καλλίπολις 463, 5. Καλλιπολίτας 446, 13. 17. Καλλιπολῖται 16, 12. 17, 82. 20, 6
Καλὸς λιμήν 252, 20
Καλόδνιοι 15, 77. 17, 50
Καλυδώνιος 256, 1. 446, 1
Καμακαί 19, 12
Καμαρινναῖος 212, 4
Κάμιρος 305, 16. Καμιρῆς 15, 75. 17, 36. 305, 1. 19
Κανυσῖνος 198, 14
Καπετώλιον 226, 33. 35
Καππαδοκία 253, 4
Κάρ 37, 19. Κὰρ παῖς 37, 26. Καρικὸν παιδίον 37, 27. Κᾶρες 76, 5. ὧν Τύμνης ἄρχει 15, 76. Καρικὸς φόρος 15, 64
Καρβασυανδῆς 15, 71. παρὰ Καῦνον 17, 12. 19, 14
Κάρθαια 79, 23. Καρθαιῆς 63 b, 25. 79, 54
Κάρπαθος 15, 74. 17, 77. 18, 10
Καρυανδῆς 15, 73
Κάρυστος 86, 11. 129, 19. Καρύστιος 70 b, 17. Καρύστιοι 63, 83. 70 b, 10. 86, 8. 9. 87, 21. 129, 12, 20. Χαρυστία δραχμὴ χρυσῆ 367, 189
Καρχαδόνιος 222, 6
Κάρωπος 442, 2
ἐγ Κασαίῳ 6, 34
Κάσιοι 16, 11. 17, 78
Κασσανδρεύς 198, 176. Κασσανδρεῖς 142, 5
Καῦνος 17, 12. 19, 15. Καύνιοι 15, 67. 17, 9. 19, 12
Κάυστρος 286, 16
Καφυεῖς 163, 25. 39
Κεδριᾶται 15, 77
Κεραμεικός 380, 25
Κερκινῖτις 252, 19
ἐγ Κευάρῳ 6, 18
Κεφαλλήν 38, 3. Κεφαλλῆνες 63 b, 11. 65, 6. 8. Κεφαληνία 118, 12.
Κέως 79, 31 sqq. 182, 9. 27. Κεῖος 404, 41. Κεῖοι 1, 18. 17, 69. 63 b, 23. 70, 12. b, 3. 79, 18 sqq. 182, 1 sqq.
Κηναῖον 17, 81
Κιανοί 15, 36
Κίθας 16, 30
Κινδυῆς 15, 66
Κιτιεῖς 355, 9. 21. 33. 40
Κλαζομένιος 367, 95. Κλαζομένιοι 15, 16
Κλεωναί 16, 23. 18, 49. Κλεωναῖοι 17, 90. 211, 19
Κλειτόριος 404, 30. 32. 33. 36. Κλητόριοι 167, 22
Κνίδος 399, 16. Κνίδιος 404, 29. 37
Κνώσσιος 320, 4
Κοῖλα 370, 78
Κολοφών 400, 13. Κολοφώνιος 367, 16. Κολοφώνιοι 15, 14. 17, 26
Κολπαῖοι 442, 8
Κόλχος 37, 25
Κολωναί 370, 46. 64
Κορησία 348, 11. Κορήσιοι 63 b, 27
Κόρινθος 55, 4. 56, 1. 200, 69. Κορίνθιος 164, 64 198, 25. 210. 240.

Κορίνθιοι 1, 5. Κορίνθιος κέραμος 352, 58
Κόρκυρα 25, 1. 8. 18. Κέρκυρα 398, 7. Κορκυραῖοι 67, 2. 68, 1. Κερκυραῖοι 63 b, 1. 65, 6. 7
Κορωναιεῖς οἱ ἐν Ἀχαιΐᾳ 211, 17
Κοράνεια 56, 1. Κορωνεύς 182, 5. Κορωνεῖς 198, 205. 249. 226, 58. οἱ ἐν Βοιωτίᾳ 211, 23
Κοσυλλίτης 193, 2
ἐγ Κότοις 6, 16. 27. c, 5. 15
Κρηνίδες 89, 45
Κρής 346, 29. Κρὴς Χερσονάσιος 115, 5. Κρηταεῖς 163, 25. 39. Κρηταιεῖς 211, 8
Κρυῆς 15, 70
Κυζικηνοί 15, 39 (17, 30). 18, 29. 21, 10. 279, 21. χρυσίον Κυζικηνόν 36, 12. 55. στατήρ Κυζικηνός 354, 24
Κύθνος 162, 10. Κύθνιοι 1, 30
Κύμη 15, 18 (17, 46). 18, 14. Κυμαῖοι 15, 20. 21. 17, 38. 19, 11
Κύμη (τῆς Ἰταλίας) 367, 147
Κυναιθεύς 404, 31. 34
Κυνούριοι 167, 10
Κυογρισσίς 6, 8
Κύπρος 3, 2. 162, 8. Κύπριος 455, 2
Κυρετιεῖς 202, 1
Κυρήνη 270, 10. Κυρηναῖος 367, 164. Κυραναῖοι 262, 3
Κυστίριοι 16, 37
Κυτινεύς 446, 13.
Κῶς 126, 62. 120. 121. 398, 12. Κῷος 198, 36. 367, 38. Κῷοι 15, 76. 17, 49. 126, 60. 64. 367, 31. 34. 37. 38. 70. 95. 109. 162. 399, 4

Λακεδαίμων 48, 9. 75, 7. 307, 2. Λακεδαιμόνιος 75, 11. 366, 32. Λακεδαιμόνιοι 1, 3. 34, 3. 5. 8. 10. 20. b, 3. 10. 15. 59, 7. 63, 9. 72, 24. 74, 43. 163, 8. 21. 26. 28. 37. 40. 189, 7. 213, 1. 240, 2 sqq. 321, 17
Λαμιεῖς 139, 13. 14. 198, 53
Λαμπωνειῆς 15, 42. 43. 16, 3. 4. 17, 25. 26.
Λαμψακηνός 125, 58. Λαμψακηνοί 17, 31. 21, 4. χρυσίον Λαμψακηνόν 95, 10. στατῆρες χρυσοῖ Λαμψακηνοί 95, 22
Λάτμιοι 17, 63
Λεβαδεῖς 198, 180. Λεπαδεῖς 198, 167. πέτρα σκληρὰ Λεβαδειική 353, 96
Λέβεδος 126, 5. Λεβέδιοι 15, 8. 126, 4 sqq.
Λεοντήσιος 213, 2
Λεοντῖνοι 23, 1. 18
Λεπρεᾶται 1, 33. 167, 20
Λέσβος 74, 8. 33
Λευκάδιος 198, 100. Λευκάδιοι 1, 28
Λῆμνος 130, 42
Λητῶοι 247, 2. 36
Ληψιμανδῆς 15, 74
Λιβύη 270, 5. 8. 287, 2
Λίδη (ὄρος) 6, 38
Λίλαια 465, 5. 11. Λιλαιεύς 198, 4. 294, 71. 74. 463, 3. 10. 465, 2. 18. 19. Λιλαιεῖς 463, 19
Λιμναῖος 321, 9
Λιμναῖοι ἐν Χερρονήσῳ 19, 13
Λίνδος 15, 79. 17, 21. Λίνδιοι 17, 19
Λιπάρα 320, 15
Λοκρός 416, 2. 462, 18. Λοκροί 94, 4. 10. 118, 8. 185, 4. 462, 1. ἠοῖοι 211, 7
Λυδή 37, 29. Λυδία 208, 8
Λύκιος 132, 3. 379, 1
Λυρισσός 6, 8. 29. 31. 57
Λυσιμαχεύς 146, 15
Λώριον 289, 15

Μαγνησία ἡ πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ 171, 84
Μαγνησία (πρὸς Σιπύλῳ) 171, 14 sqq.
Μαδνασῆς 17, 65
Μαδύτιοι 20, 1. 21, 8
Μαίανδρος 171, 84
Μαῖδοι 247, 22

Μαινάλιοι 167, 16
Μαῖται 103, 5. 104, 3
Μακεδών 122, 12. 164, 47. 205, 5. 367, 181. ἀπὸ Θεσσαλονίκης 237, 1. Μακεδόνες 60b, 9. 127, 1. 162, 6. 194, 1. 237, 6. 247, 7. 24. Μακεδονία 60b, 9. 61, 9. 80, 15. 141, 29. 247, 5. 451, 6
Μαλιεῖς 118, 9
Μαντινῆς 163, 24. 38. 167, 34
Μαραθήσιοι 17, 16
Μαρωνῖται 16, 7. 17, 57. 18, 27. 63, 87
Μασσαλία 200, 43. 50. Μασσαλιῆται 200, 6. 27. 61. Μασσαλιῶται 198, 11
Ματροπολίτας 321, 11
Μεγαλοπολίτης 188, 303. 243, 2. Μεγαλοπολῖται 167, 23. 178, 20. 211, 15
Μεγαροῖ 3, 3. Μεγαρεύς 184, 7. 404, 77. Μεγαρῆς 1, 9. 211, 22. 218, 5
Μεδεών 294, 37. 45. 53. Μεδεώνιοι 294, 6 sqq. ἡ Μεδεωνία 294, 50
Μεθαναῖοι 232, 4
Μεθυδριεῖς 178, 18
Μεθωναῖοι 18, 52. 32, 6. 11. 15. 16. 19. 22. 23. 29. 34. 45. 49. ἐκ Πιερίας 32, 1
Μελιττηνός 37, 28
Μενδαῖος 30, 2. Μενδαῖοι 15, 46. 16, 4. 6. 17, 43. 18, 13. 15. 60b, 11 (cf. Add. p. 659)
Μεσημβριανός 164, 72. Μεσαμβριανοί 339, 2
Μεσσήνη 307, 4. Μεσσήνιος 40, 9. 367, 116. 404, 12. Μεσσήνιοι 211, 14. 240, 17. 31. 34. 47. 61. 63. 67. Μεσσάνιοι 30, 1. 181, 10. 20. 240, 2. 4. 23. Μεσάνιοι 181, 10. 14
Μῆδοι 2, 36. σίγλοι Μηδικοί 366, 43
Μηθυμναῖοι 63, 81. 74, 28
Μηκυπερναῖοι 16, 23. 17, 41
Μῆλος 36, 28. 31. 63. Μάλιοι 1, 19. 34b, 1. 14
Μητρόπολις 400, 6
Μιλήσιος 137, 8. Μιλήσιοι 15, 11. 17, 59. 170, 10. 240, 12. 21. 29. 293, 5. 391, 10
Μιλκώριοι 16, 9. 17, 80
Μινῴα 320, 13
Μολοκᾶς 320, 4
Μολοσσοί 322, 8. 324, 6. 442, 3. 443, 8
Μουνιχία 347, 21
Μυανεύς 462, 2. 6. 19
Μυήσσιοι 15, 12. 18, 15
Μυκανῆς 1, 17
Μύκονος 373, 22. Μυκόνιος 367, 193. Μυκόνιοι 17, 72. 63b, 19. 70, 11. b, 3. 373, 3. Μυκονιάδες 373, 21
Μυλασεύς 84, 3. Μυλασῆς 15, 73. 76, 3 sqq. 271, 3
Μύνδος 399, 14. 400, 20. Μύνδιοι 17, 17
Μύρινα 17, 33. 18, 21. 19, 10. Μυρινᾶοι 21, 17
Μυριναῖοι παρὰ Κύμην 15, 18. 19. 17, 45
Μυριναῖοι (Λήμνου) 19b, 5
Μυσοί 15, 9
Μυτιλήνη 74, 25. Μιτυλήνη 126, 30. Μυτιληναῖος 367, 41. Μιτυληναῖος 367, 234. Μυτιληναῖοι 27, 8. 12. b, 4. 63, 80. 74, 2. 12 sqq. 98, 7. 11.

Ναξιᾶται 17, 26
Νάξιοι 1, 21. 17, 71. 70b, 9. 328, 2
Νάξιοι ἐκ Σικελίας 367, 51
Ναύπακτος 142, 4. 183, 13. 15. 22. 189, 8. Ναυπάκτιος 198, 140. 154. Ναυπάκτιοι 30, 1. 183, 10 sqq.
Νεάνδρεα 15, 30
Νεάπολις ἀπ' Ἀθηνῶν 15, 29
Νεάπολις 42, 36. Νεοπολῖται παρ' Ἀντισάραν 16, 14. 17, 36. 18, 18. παρὰ Θάσον 42, 2. 5. ἀπὸ Θρᾴκης 42, 39. Νεοπολῖται 42, 15. 31. 35. 46. 63b, 34
Νεοπολῖται Μενδαίων 16, 3. 17, 42. 18, 14. Νεοπολῖται 15, 47

Νέα πόλις (Σκυθίας) 252, 12. 28
Νῆλλος 63 b, 37
Νησίτης 193, 4
Νῆσος 367, 28. 164
Νίκαια 292, 3
Νικοπολίτης 280, 5
Νισύριοι 15, 9. 17, 42. 18, 19. 195, 1. 18
Νοτιῆς 15, 24. 25. 48, 12
Νῦσα 400, 11

Ὄθορος 16, 35
Οἰναῖοι ἐξ Ἰκάρου 15, 15. 17, 47. 70, 13. b, 5
Οἰσυμαῖος 319, 2
Οἰταῖοι 118, 9. Οἰταιεῖς 211, 5
Ὅλας 40, 7 (cf. not. 4)
Ὀλβιοπολιτικὸν ἀργύριον 354, 15
Ὀλοφύξιοι 17, 39. 18, 25
Ὀλυμπία 240, 9. 19. 291, 6
Ὀλύνθιοι 15, 46. (17, 40)
Ὀπούντιοι 34, 8
Ὀρχομενός (τῆς Ἀρκαδίας) 178, 11. 19. Ὀρχομένιοι 163, 24. 39. 167, 16. 178, 6 sqq.
Ὀρχομένιος (τῆς Βοιωτίας) 182, 7. ὀβολοὶ Ὀρχομένιοι 367, 193
Οὐασσός 6, 30
Οφρυνεῖον 40, 11

Παισηνοί 15, 32
Παίων 89, 12. 141, 38. Παίονες 141, 12
Παλαιμαγνησία 171, 94
Παλαιπερκώσιοι 15, 28
Παλλ..... 63, 85
Πάνακτον 121, 2. 6
ἐμ Πάνδοις 171, 61. 85
Πανδοσῖνος 226, 54
Παντικάπαιον 252, 39. Παντικαπαῖτας 99, 2. Παντικαπαιεύς 198, 23
Παριανός 58, 8. Παριανοί 15, 28. 17, 21. 18, 49. 21, 7
Πάριοι 63, 89. 70, 13. b, 5
Παρπαριῶται 15, 79
Πάρωρος 442, 4
Πασανδῆς 15, 69. 17, 11. 19, 13
Πάτμος 402, 2
Πάτραι 242, 11
Πάφιος 198, 269
Πεδιῆς ἐκ Λίνδου 15, 79. 17, 20
Πελαγών 80, 1. 6
Πελαργικόν 13, 55. 56
Πελειᾶται 15, 82. Πελεᾶται 17, 28
Πελλαῖος 198, 103
Πελληνεύς 366, 34. 404, 11. 15
Πελοπόννησος 29, 17. 83, 29. Πελοποννήσιοι 28, 1. 42, 8. 83, 37
Πεντελητικὸς λίθος 352, 31. 33. 45
Πεπαρήθιοι 16, 19. 17, 48. 63, 85
Πέργαμον 215, 18. 22. 283, 6. 399, 7. Περγαμηνός 215, 30. Περγαμηνοί 215, 7. 12
Περίνθιοι 17, 97. 63, 84
Περκώσιοι 15, 33
Περραιβοί 118, 11
Πέρσαι 171, 105
Πέτρα 158, 28. 33. 35. 48. 49. 51. 67. ἡ Πετρῖτις χώρα 158, 55. 63. Πετρίς 158, 29
Πηδασεύς 6 d, 4
Πιερία 32, 1
Πίλωρος 16, 22
Πίστασος 16, 27
Πιταναῖοι 15, 22. 23. 17, 51. 52
Πλαταιαί 282, 3. 398, 9. Πλατηαί 288, 1. Πλαταιεύς 111, 1. 22. 182, 3. Πλαταιῆς 1, 16
Πλεύμη 16, 17. 18, 39
Ποιήσσιοι 63, 82
Πολιχναῖοι 15, 19
Πόντος 198, 57. 207, 4. 11. 367, 16. 17
Ποσείδιον 32, 28
Ποτείδαια 26, 2. 31, 40. 82, 6. 9. Ποτειδαιᾶται 1, 27. Ποτειδεᾶται 15, 50. (16, 21). 17, 65
ἐμ Πουνομούοις 6, 21
Πράσσιλος 19, 11
Πρίαπος 15, 34

Πριηνεῖς 241, 6. 7
Προκοννήσιοι 17, 28. 18, 30
Προποντίς 16, 8. (17, 12)
Πρᾶννοι Κεφαλλήνων 63b, 12
Πτελεούσιοι 15, 20
Πυγελῆς 15, 13
Πύλος 31, 48. 44, 10
Πύρνιοι 17, 23
Πυρραῖοι 74, 29

Ῥευξιναλοί 252, 22
Ῥήγιον 24, 1. Ῥηγῖνος 198, 82. Ῥηγῖνοι 24, 10. 12. 251, 4
Ῥήνεια 70, 27. Ῥηναιῆς 15, 92. 17, 79
Ῥιθύμνιος 367, 28
Ῥόδος 285, 10. Ῥόδιος 231, 2. 329, 23. 367, 35. 39. 94. 107. 418, 4. Ῥόδιοι 63, 82. 198, 220. 241, 9. 12. 305, 15. Ῥόδιαι δραχμαί 367, 204
Ῥώμη 200, 46. 49. 209, 2. 228, 6. 242, 25. Ῥωμαῖος 198, 17. 112. 115. 118. 274. 367, 34. 85 sqq. 130. 148. 178. Ῥωμαῖος ἐκ Κύμης 367, 147. Ῥωμαία 446, 5. Ῥωμαῖοι 147, 3. 198, 88. 199, 1. 200, 6 sqq. 202, 1. 3. 10. 204, 1. 21. 209, 1. 227, 2. 228, 21. 236, 2. 237, 4. 238, 3. 239, 2. 241, 1. 242, 3. 10. 246, 21. 247, 5. 37. 251, 2. 3. 253, 2. 5. 10. 12. 255, 1. 42. 267, 1. 271, 21. 276, 13. 16. 18. 347, 15. 367, 90. 91. 100 sqq. Ῥωμαϊκὰ γράμματα 367, 139

Σαβηρίδαι 370, 103
Σάϊοι 248, 34
Σαλαμίς 347, 24. Σαλαμίνιος 404, 79. Σαλαμίνιοι 347, 26. 59
Σαλμακίς 6, 11. 13. 24. 41. Σαλμακῖται 5, 2. 13
Σαμοθρᾷκες 15, 60. 16, 30. 17, 55. 18, 30. 63b, 8
Σάμος 44, 20. 34. 35. 119, 13. Σάμιος 48, 22. 152, 3. 168, 2. 244, 7. 10. 245, 3. 331, 2. 22. 37. 404, 49. Σάμιοι 48, 7. 8. 11. 13. 15. 17. 18. 35. 39. 119, 6 sqq. 132, 5. 16. 29. 241, 1 sqq.
Σαναῖος 91, 3. Σαναῖοι 16, 10. 17, 69. 18, 26
Σάρανσος 6, 39. 59
Σάρδεις 399, 22. Σαρδιανοί 323, 3 sqq.
Σαρταῖοι 16, 13. 17, 74. 19, 13. 20, 7
Σαυδαρᾶται 248, 106
Σελευκίς 156, 4. 171, 2. 13
Σερίφιος 367, 158. Σερίφιοι 17, 67. 18, 18. 70, 12
Σερμαῖοι 15, 48. 16, 11. 17, 52
Σερμυλία 31, 50. Σερμυλιῆς 15, 58. 16, 9. 42, 43
Σηλυμβριανοί 17, 33. 46, 5. 8. 9. 11. 25. 26. 33. 63b, 39. Σηλυμβριανός 46, 36
Σήστιοι 21, 19
Σίγγος 31, 52. Σίγγιοι 15, 61. 16, 4. 17, 70
Σιγειῆς 15, 35
Σιδών 93, 11. 31. Σιδώνιοι 93, 5 sqq. 155, 2. 15. 19
Σικελία 36, 42. 44. 45. 66. 54, 7. 72, 18. 73, 8. 40. 367, 51
Σικινῆται 63b, 31
Σικυώνιος 179, 1. 198, 306. 404, 25. 38. 39. 45. 48. 67. 74. 414, 3. 4. 419, 4. Σικυώνιοι 184, 4. 198, 268. Σεκυώνιοι 1, 7. Σικυωνία δραχμή 367, 204
Σινδοί 100, 4. 102, 5. 103, 4. 104, 3
Σίνος 16, 24. (17, 94). 19, 10. ἡ Σιναία 127, 5
Σινωπεύς 252, 1. 48. μίλτος Σινωπίς 353, 155. 156. 159
Σίφνιος 351, 206. 253. 271. Σίφνιοι 1, 31. 17, 74. 63b, 30. 70, 12. b, 4. 326, 1. 6
Σκαβλαῖοι 16, 37. 17, 66
Σκάψιοι 15, 49. Σκαψαῖοι 17, 44

Σκηψία 158, 23. Σκήψιοι 158, 21. 25
Σκίαθος 351, 35. Σκιάθιοι 15, 45. 16, 12. 17, 46. 63, 86
Σκῖροι 248, 103
Σκιωναῖοι 18, 11
Σκοτοῦσσα 317, 4. Σκοτουσσαῖος 198, 109
Σκύθης 37, 23. Σκύθαι 248, 106. 252, 4 sqq. Σκυθία 252, 12
Σμίλλα 16, 31
Σμύρνα 171, 44. 80. 81. 82. 105. 289, 26. Σμυρναῖοι 171, 34 sqq. 290, 1
Σπάρτωλος 127, 15. Σπαρτώλιοι 16, 5. 17, 68
Στεῖρις 294, 24. 36. 52. 445, 3. Στείριοι 294, 5 sqq. ἡ Στειρία 294, 49
Στρατονίκεια 400, 10. 15.
Στρεψαῖοι 15, 52. 16, 13. 17, 63
Στυρῆς 1, 25. 17, 76. 18, 20
Στώλιοι 16, 3
Συαγγελῆς 15, 75
Σύμη 16, 28. 17, 92. Συμαῖοι 18, 44
Συρακόσιος 164, 58. Συρακόσιοι 73, 36
Σύρος 37, 18. 28. Σύρα 465, 3. 466, 3
Σύριος 70 b, 19. Σύριοι 17, 75. 18, 21. 70, 11. b, 3
Σχινοῦρις 320, 22

Ταναγραῖος 182, 4. 198, 295. 301
Ταραντῖνος 198, 121. 404, 46. Ταραντῖνοι 35, 1. 147, 2
Ταῦρος 156, 12
Ταῦροι 252, 8
Τεγεάτης 404, 60. 63. 70. Τεγεᾶται 1, 6. 163, 24. 38. 167, 10. 211, 16. 317, 2. 4
Τεκτόσαγες Γαλάται 176, 2
Τενέδιος 95, 15. Τενέδιοι (15, 27. 17, 10). 18, 28. 63, 79. 108, 6 sqq.
Τέρμερα 6 d, 35. Τερμερῆς 15, 81
Τετραπολεῖς 304, 1
Τέως 228, 40. 399, 21. Τήιος 126, 4. 162, 8. 228, 32. 33. Τήιοι 15, 10. 17, 39. 126, 109. 165, 2. 4. 10. 35. 204, 2. 228, 10. 39. 40
Τηλάνδριοι 15, 68. 17, 10
Τήνιος 70, 20. 23. b, 15. 23. Τήνιοι 1, 20. 17, 70. 63 b, 17. 70, 12. b, 4
Τιθορρεύς 294, 75
Τινδαῖοι 16, 29
Τιρύνθιοι 1, 15
Τλωεύς 198, 142
Τολιστοάγιοι Γαλάται 176, 1. Τολοστοάγιοι 200, 48
Τορέται 100, 5. 102, 6
Τορωναῖοι 15, 51. 18, 28
Τραπεζοῦς 127, 6
Τριποαί 19, 9
Τριτεύς 458, 4
Τριχονεύς 198, 153
Τροιζήν 372, 5. Τροζάνιοι 1, 13
Τροκμοὶ Γαλάται 177, 2
Τρυία 252, 7
Τρῳάς 198, 44
Τρὼς ἀπὸ Ἀλεξανδρείας 198, 40
Τυεννεσσός 77, 31. 33
Τυλήσιος 320, 8
Τύρβειον 184, 5
Τυρρηνοί 112, 59

Ὑαμπόλιος 198, 285. 463, 1
Ὑμήττιος λίθος 352, 33. 60
Ὑπάτα 275, 1

Φαίστιος 320, 13
Φανοτεύς 182, 9
Φαρβήλιοι 16, 15. 17, 81
Φασηλίτης 196, 24. 366, 35. Φασηλῖται 17, 41. 57, 5. 7. 12. 13. 17
Φηγήτιοι 16, 17. 17, 57
Φθιῶται (Ἀχαιοί) 118, 4
Φιάλεια 181, 5. Φιαλεῖς 163, 25. 39. 181, 5. 10. 15. 19. 21. 211, 20
Φλειάσιος 33, 15. Φλειάσιοι 1, 12. 83, 3. 15. 118, 5. 211, 18
Φοινᾶτοι 443, 10
Φοινίκη 3, 3
Φοινίκη (τῆς Ἠπείρου) 211, 4
Φρύγες 113, 5

Φρυγία ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ 175, 1
Φρύγιος ποταμός 208, 8
Φυλή 121, 2. 7
Φυσκεύς 462, 2. Φυσκεῖς 458, 5. Φυσκίς 458, 7
Φωκαιῆς 15, 11. Φωκαϊκῷ στατῆρε 366, 42. ἕκτῃ Φωκαΐς, ἕκται Φωκαΐδες 366, 42. 44. Φωκαΐδος νόμισμα 367, 190
Φωκεύς 465, 18. Φωκεῖς 118, 8. 182, 2. 184, 2. 8. 185, 3. 186, 5. 187, 4. 188, 4. 189, 6. 206, 2. 212, 2. 294, 3. 445, 19. 463, 1. 2. 465, 1. Φωκίς 226, 57. 58

Χαβαῖοι 252, 12. 28
Χαλκεᾶται 17, 37
Χάλκη 305, 4. Χαλκῆται 305, 4
Καλχηδόνιος 198, 209. Καλχηδόνιοι 16, 11. 12. 17, 96. 18, 31. Χαλχηδόνιοι 15, 36. 21, 2
Χαλκίς (τῆς Εὐβοίας) 10, 5. 17. 36. 37. 46. 53. 56. 61. 73. 64, 17. 86, 16. 226, 47. 398, 10. Χαλκιδεύς 185, 5. 198, 230. 404, 23. 423, 3. Χαλκιδῆς οἱ ἐν Εὐβοίᾳ 64, 20. Χαλκιδῆς 1, 24. 10. 16, 25. 17, 68. 92. 18, 46. 63, 80. 64. 133, 4
Χαλκιδῆς ἀπὸ Θρᾴκης 60, 3. 7. b, 8. 10. 12. 16. 17. 63 b, 5. 80, 8. ἐπὶ Θρᾴκης 96, 2
Χεδρώλιοι 16, 16. 17, 83
Χερρόνησος (Θρᾳκική) 21, 13. 107, 15. 246, 13. Χερρονήσιοι 17, 22. Χερρονησῖται 15, 29. 107, 10
Χερρονησῖται ἀπ' Ἀγορᾶς 17, 20. 18, 50. 21, 14
Χερσονάσιος (Κρής) 115, 5
Χερσόνασος (ἐν τῷ Πόντῳ) 252, 50. Χερσονασῖτας 198, 20. Χερσονασῖται ἐκ τοῦ Πόντου 198, 57. 207, 4. 11. 14. 367, 16. Χερσονασῖται 252, 22. 43
Χερσόνησος (Τηΐων) 126, 71
Χίος 59, 27. 398, 3. Χῖος 198, 48. 170. 193. 367, 72. 75. Χῖοι 57, 10. 13. 59, 11. 15. 22. 24. 32. 38. 62, 7. 63, 24. 79. 150, 22. 198, 197. 276, 2. 13. 18. 19. 367, 158. κεραμύλλιον Χῖον 367, 179

Ψησσοί 100, 5

Ὠνζωσσυασός 6, 26
Ὠρεός 162, 14
Ὠρώπιος 182, 5. 198, 157. Ὠρώπιοι 398, 5. 10
Ὠσπράοννος 6, 43

III.

Res publicae.

ἄγγελοι 97, 20. 25. 125, 27
ἄδεια 14 B, 15. 36, 14. 29. 54
ἄδος 5, 18
ἀειφυγία 2, 29. 70 b, 26. 78, 18. φεύγειν ἀεί 5, 37. φεύγειν εἰς τὸν ἀΐδιον χρόνον 77, 5
ἀκληρούχητος 171, 102
ἀνεύθυνος 172, 14
ἀποικία 11, 1. 12, 5. 8. B, 2. 42, 49. 112, 13. 372, 5
ἀποικισταί 12, 4
ἄποικοι 12, 4. 19. 25. B, 10
ἀποπολιτεύσασθαι ἀπό τινος 294, 55
ἀρχεῖον 116, 12. 126, 42. ἀρχεῖα 126,

65. 163, 45. 171, 77. 233, 44. 242, 7. 22.
ἀσυλία 182, 10. 186, 11. 187, 10. 188, 9. 189, 10. 212, 4. 222, 9. 317, 10. 319, 5. 321, 9
ἀσφάλεια 184, 11. 185, 11. 186, 11. 187, 10. 188, 9. 189, 9. 206, 5. 212, 4. 317, 10. 321, 9
ἀτέλεια 53, 6. 78, 45. 84, 9. 116, 9. 125, 18. 19. 127, 27. 134, 4. 5. 171, 102. 104. 182, 10. 186, 10. 187, 10. 188, 9. 189, 10. 192, 10. 222, 8. 312, 5. 313, 4. 317, 10. 318, 8. 319, 5. 323, 8. 324, 4. 325, 4. 5. 326, 1. 345, 16
ἀτελής (*immunis*) 32, 9. 32. 78, 24. 97, 3. 109, 26. 119, 20. 126, 70. 71. 137, 10. 312, 9. 325, 3. 440, 13
ἀτιμία 10, 74
ἄτιμος 10, 53. 12, 23. 63, 55. 233, 88
ἀτιμοῦν 10, 6. 46, 10
αὐτονομία 59, 15. 125, 25. 166, 26. 171, 10. 65. 66. 200, 34
αὐτόνομος 46, 6. 63, 10. 20. 64, 22. 124, 28. 126, 89. 162, 38. 166, 22
ἀφορολόγητος 166, 23. 26. 204, 20
δαμοσιοργία 369, 10
δημεύειν 46, 9. 77, 4. 5. 79, 35
δήμευσις οὐσίης 76, 26
δημοκρατεῖσθαι 162, 38. 200, 74
δημοκρατία 171, 11. 65. 172, 12. 200, 34. 201, 4. 266, 5
δημόσιοι 253, 47
δυνάστης 247, 22. δυνάσται 171, 11
ἐγκτήματα 63, 27
ἐγκτήσασθαι 63, 37
ἔγκτησις 43, 30. 109, 25. 111, 29. 157, 17. 183, 13. 25. 196, 30. 197, 9. 198, 27 5. 318, 8. 321, 21. 355, 48
ἐγκτητικόν 296, 28
ἔκκλητοι δίκαι 57, 15. 79, 74
ἔκκλητος πόλις 79, 49. 126, 29. 139, 12
ἔμπασις 317, 8
ἐντέλεια 324, 7
ἔντιμος 46, 11. 253, 30. 41. 441, 4
ἐπιγαμία 317, 9
ἐπιτιμά 184, 12. 185, 11
ἐποικεῖν 12, 26. 28
ἔποικοι 26, 1. 112, 60
ἔππασις 222, 8
εὐεργεσία 58, 2. 16. 81, 6. 91, 1. 210, 4. 216, 4. 314, 2. 347, 93
εὐεργέτης 33, 14. 53, 3. 58, 8. 71, 12. 75, 14. 76, 6. 39. 80, 1. 24. 81, 2. 84, 5. 91, 13. 110, 16. 132, 26. 138, 24. 156, 37. 157, 15. 165, 22. 166, 8. 167, 6. 197, 9. 205, 7. 222, 4. 223, 4. 251, 4. 256, 3. 259, 4. 260, 3. 261, 3. 264, 4. 266, 4. 268, 4. 273, 3. 275. 277, 8. 317, 5. 7. 319, 4. εὐεργέται 42, 30. 43, 28. 76, 25. 80, 22. 111, 25. 126, 21. 23. 138, 22. 165, 30. 182, 13. 215, 32. 221, 4. 247, 39. 252, 44. 255, 2. 46. 321, 14. 24. 323, 9. 347, 15. 32
ἰσονομία 171, 67
ἰσοπολιτεία 181, 11. 317, 8. 318, 7
ἰσοτέλεια 78, 50
ἰσοτελής 164, 51. 196, 28. 253, 44. 441, 4
κατάγειν τοὺς φεύγοντας 79, 19 sqq. 213, 2. 344, 80
καταδέχεσθαι τοὺς φεύγοντας 2, 25
κάτοικοι 171, 14 sqq.
κληρουχεῖν 127, 6
κληροῦχοι 27, 5. 13. 82, 9
κυαμεύειν 2, 8. ἀποκυαμεύειν 2, 11. 14, 13
κύαμος, ἀπὸ κυάμων 2, 7
μετοικεῖν 178, 18
μετοίκιον 93, 33. 109, 26
μέτοικος 37, 14. 348, 10. μέτοικοι 196, 11
νόμιμα 470, 10. ἀρχαῖα 387, 7
νόμισμα 14, 14. 171, 55. 354, 14. 367, 7. 379, 24
νόμος 5, 19. 32. 34. 43, 17. 45, 8.

128, 21. 145, 16. 19. 22. 146, 20. 150, 18. 162, 69. 73. 98. 171, 29 sqq. 180, 22. 233, 84. 242, 9. 295, 17. 321, 15. 333, 25. 337, 33. 338, 12. 339, 7. 344, 35. 60. 88. 346, 20. 347, 98. 348, 1. 6. 349, 41 sqq. 353, 47. 357, 13. 19. 27. 381, 21. 426, 21. 446, 6. 447, 6. 449, 4. 452, 8. 453, 5. 454, 6. 459, 7. 460, 4. 10. 461, 6. 10. 463, 9. 464, 9. 15. 466, 3. 467, 12. 16. 470, 4. 16. 22. 29. νόμοι 58, 21. 87, 9. 105, 23. 112, 82. 126, 43 sqq. 131, 5. 10. 162, 39. 46. 163, 15. 197, 10. 209, 12. 215, 27. 240, 26. 253, 36. 57. 61. 276, 15. 18. 286, 12. 295, 20. 330, 21. 344, 78. 346, 9. 347, 43. 75. 87. 349, 30. 357, 10. 360, 36. 380, 35. 382, 16. 387, 3. 389, 24. 25. 457, 15. 465, 9. 468, 1. νόμος Δράκοντος 45, 5. νόμος πολιτικός 294, 22. 46. νόμος κατοπτικός 353, 88. νόμος μαστρικός 233, 53. νόμος ναοποϊκός 353, 89. νόμοι Αἰτωλῶν 441, 3. νόμοι Ἀμφικτιόνων — Δελφῶν 78, 17. νόμοι πάτριοι 76, 11. 126, 25. 195, 16. 201, 4. 266, 5. οἱ νόμοι οἱ περὶ ἱεροσόλου 349, 50

οἰκιστής 112, 60

ὀλιγαρχία 83, 26

παρανομεῖν 76, 21. 354, 21

παραπρεσβεύειν 76, 5

παρασπονδεῖν 163, 32

παρεπιδημεῖν 246, 34. 267, 4

παροικεῖν 331, 9

παροικία 126, 124

παροικίζεσθαι 126, 126

πάροικοι 156, 31. 253, 44. 48

πεντηκοστή 70, 38. 97, 5

πολιτεία (*ius civitatis*) 134, 2. 157, 16. 165, 23. 171, 35. 45. 104. 106. 183, 13. 25. 27. 211, 10. 315, 5. ἐπ' ἴσῃ (ἐφ' ἴσῃ) καὶ ὁμοίᾳ 119, 27. 132, 24. 134, 7. 171, 44. 315, 3. αἰτεῖσθαι πολιτείαν 315, 3

πολίτευμα 171, 60. 72

πολίτης ἐφ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ 253, 46. οἵδε ἐγένοντο πολῖται κατ' εὐεργεσίαν 314, 2

πολιτογραφεῖν 165, 30. 171, 54. 253, 41

πρεσβεία 10, 11. 16, 35. 32, 24. 42, 37. 47, 2. 48, 13. 15. 19. 59, 31. 89, 15. 125, 5. 8. 40. 134, 4. 5. 140, 21. 149, 15. 155, 4. 165, 45. 166, 21. 190, 5. 200, 15. 57. 228, 5. 48. 241, 15. 246, 10. 20. 252, 42

πρεσβεύειν 59, 36. 61b, 11. 86, 15. 17. 120, 9. 143, 37. 158, 7. 162, 28. 183, 9. 200, 5. 204, 6. 228, 19. 246, 6. 23. 24. 284, 14. 15. 290, 11

πρεσβευτής 190, 17. 22. 204, 5. 19. 255, 23. 24. 323, 2. πρέσβεις 23, 1. 24, 1. 32, 16. 24. 50. 46, 39. 52, 10. 59, 11. 33. 61, 6. 11. 14. 62b, 1. 5. 63, 73. 65, 5. 7. 72, 4. 12. 38. 73, 31. 39. 74, 8. 21. 24. 31. 40. 75, 6. 85, 8. 29. 37. 40. 86, 8. 11. 15. 89, 36. 90, 9. 93, 2. 94, 11. 98, 6. 101, 10. 18. 49. 61. 123, 2. 125, 24. 126, 94. 136, 11. 140, 43. 49. 163, 27. 42. 45. 47. 165, 1. 183, 21. 209, 2. 3. 233, 8. 276, 2. πρισγεῖες 95, 6. 7. 18. πρεσβευταί 156, 21. 29. 42. 165, 49. 166, 2. 35. 171, 21 sqq. 181, 1. 190, 3. 10. 16. 192, 4. 200, 45. 63. 228, 9. 10. 39. 42. 47. 49. 240, 3. 12. 14. 23. 24. 31. 38. 241, 1. 4. 6. 7. 246, 22. 247, 40. 49. 248, 89. 96. 271, 10. 389, 5. 19. 21. 33

προδικία 184, 11. 12. 185, 11. 12. 187, 10. 188, 9. 189, 9. 206, 5. 212, 4. 319, 4

προεδρία 53, 4. 84, 10. 116, 10. 125, 50. 51. 159, 29. 162, 83. 186, 11.

187, 10. 188, 9. 228, 29. 246, 101. 255, 48. 50. 296, 19. 24. 319, 4. 323, 8. 345, 17. 20. 346, 23
προθεσμία 349, 54
προξενία 46, 38. 49, 13. 58, 16. 71, 1. 34. 81, 6. 91, 1. 110, 20. 182, 2. 186, 10. 198, 27s. 200, 7. 207, 15. 211, 8. 10. 319, 1. 3. 322, 7. ἔγγυος τᾶν προξενιᾶν 215, 32
πρόξενος 33, 13. 46, 37. 53, 4. 58, 8. 71, 11. 75, 14. 79, 38. 84, 6. 91, 12. 93, 9. 95, 15. 110, 15. 129, 4. 132, 26. 157, 14. 165, 22. 167, 6. 190, 2. 197, 8. 215, 25. 222, 3. 251, 4. 317, 5. 323, 10. 11. πρόξενοι 126, 21. 23. 165, 29. 182, 12. 198, 1. 292. 215, 31. 255, 2. 46. 318, 5. 319, 6. 320, 2. 321, 13. 23. 323, 9
συμβολά 181, 12. 462, 6. 8. 465, 6. 9. ξυμβολαί 27, 4. 57, 8
σύμβολον 139, 11. σύμβολα 93, 19. δίκαι ἀπὸ ξυμβόλων 46, 21. 57, 7
συμμαχεῖν 248, 116
συμμαχία (ξυμμαχία) 23, 1. 16. 24, 1. 9. 61, 10. 62, 6. 63, 26 sqq. 64, 11, 19. 73, 31. 79, 61. 83, 2 sqq. 86, 17. 89, 2. 8. 96, 2. 98, 10. 158, 46. 58. 72. 162, 3. 163, 9. 19. 23. 25. 30. 36. 40. 46. 171, 15 sqq. 208, 5. 247, 24. 248, 113. 270, 5. 324, 1. συμμαχία εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον 51, 2. 3. 85, 3. 11
συμμαχίδες πόλεις 63, 70. 87, 5. 11. 15
σύμμαχος (ξύμμαχος) 10, 27. 63, 18. 89, 40. 215, 1. 241, 5. 8. σύμμαχοι (ξύμμαχοι) 13, 14. 33. 23, 21. 24, 12. 32, 41. 42, 11. 46, 14. 59, 14. 60, 3. 62, 5. 63, 8 sqq. 65, 9. 72, 9. 73, 10. 79, 62 sqq. 83, 13 sqq. 85, 13 sqq. 87, 2 sqq. 88, 13. 108, 8. 31 sqq. 129, 10. 147, 4. 162, 17. 163, 8. 21. 26. 29. 41. 180, 16. 200, 27. 324, 1. 333, 12. 347, 15. ξύμμαχοι εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον 73, 12. 83, 16
συμπολιτεύειν 294, 6
συμπρεσβεύειν 190, 17
συμπρεσβεύσασθαι 200, 45
συμπρεσβευταί 200, 16. 21. 37. 49. 246, 11. 25
συνεδρεία 125, 34. 228, 15
συνέδριον 125, 4. 29. 38. 48. 57. 186, 7. 187, 6. 188, 6. 212, 5. 242, 2. 288, 1
σύνεδρος 86, 9. 129, 9. σύνεδροι 74, 26. 27. 95, 11. 24. 108, 41. 125, 1 sqq. 154, 1. 163, 27. 178, 7. 183, 7. 21. 22. 215, 21. 240, 15. 30. 242, 4. 5. 388, 1. 49. 89. 135. 187. τῶν συμμάχων 63, 43
συνοικίζειν 252, 9. 373, 3
συνοικίζεσθαι 126, 69
συνοικισμός 126, 79. 103. 110
σύνοικοι 325, 2. 7
τελεῖν Ἀθήναζε, εἰς Χαλκίδα 10, 54. 56
τέλεσμα 331, 29
τέλη 60 b, 8. 97, 8. 126, 97. 101. 296, 25. 348, 10. 354, 39
τύραννος 83, 25. 85, 19. τύραννοι 2, 32. 213, 1
φεύγειν 2, 25 sqq. 5, 37. 77, 4. 5. 79, 41. 213, 1
φορολογουμένη χώρα 126, 83
φυγαδεύειν 78, 20. 83, 32
φυγάς 79, 60. 226, 28
φυγή 10, 8. 73. 63, 60. 119, 5. 132, 5

Respublica Atheniensium.

1. Senatus et comitia.

βουλή 10, 1 sqq. 12B, 7. 13, 2 sqq. 14, 1 sqq. 20, 9. 23, 9. 11. 24, 5. 6. 25, 2. 13. 29, 5 sqq. 32, 5 sqq. 33, 3. 36, 1 sqq. 42, 4 sqq. 43, 3 sqq. 44, 1 sqq. 45, 3. 48, 5 sqq. 49, 4. 52, 5. 12. 54, 5. 57, 1. 58, 7. 59, 26. 63, 5 sqq. 64, 4 sqq. 65, 4 sqq. 71, 5 sqq. 80, 4 sqq. 82, 2 sqq. 83, 3 sqq. 85, 5 sqq. 86, 7. 20. 87, 7. 88, 6. 89, 7. 90, 8 sqq. 91, 26. 92, 1 sqq. 93, 19. 98, 2. 106, 7. 13. 34. 109, 29. 110, 18. 112, 33. 84. 93. 95. 102. 121, 8 sqq. 130, 16. 22. 131, 3. 10. 13. 17. 21. 135, 7. 139, 8. 143, 6. 144, 6. 145, 13. 17. 146, 11 sqq. 162, 46 sqq. 164, 12 sqq. 196, 21. 333, 1 sqq. 334, 1 sqq. 335, 3. 336, 3. 346, 5 sqq. 347, 23 sqq. 355, 6. 12. 19. 356, 1. 5. 7. 9 15. 19. 31. 359, 12. 13. 17. 381, 10. 19. 32. 382, 8. 12. 386, 10 sqq.

ἡ βουλὴ οἱ πεντακόσιοι 112, 77. ἡ βουλὴ τῶν φ' 387, 34

ἕδρα βουλῆς 12B, 8. 32, 54. 43, 42. 48, 37. 112, 84

βουλευτήριον 13, 29. 43, 42. 131, 20. 356, 5

βουλευτήριον ἐν Ἐλευσῖνι 387, 40

βουλεύειν 333, 11

βουλευταί 333, 20. 25. 46

δῆμος 10, 1 sqq. 13, 2 sqq. 14, 1 sqq. 23, 11. 24, 6. 27. 33, 4. 36, 6 sqq. 42, 4 sqq. 43, 3 sqq. 45, 3. 47, 7. 48, 4 sqq. 57, 1. 58, 2. 59, 9. 10. 61, 5. 9. 63, 5 sqq. 64, 4 sqq. 65, 4 sqq. 73, 5 sqq. 74, 7. 75, 3 sqq. 78, 6 sqq. 79, 4 sqq. 80, 4 sqq. 82, 2 sqq. 83, 3 sqq. 85, 5 sqq. 86, 14. 87, 1 sqq. 88, 7 sqq. 89, 7 sqq. 90, 8 sqq. 91, 8 sqq. 92, 6 sqq. 93, 3 sqq. 98, 2. 11. 101, 11 sqq. 105, 4 sqq. 106, 14. 26. 107, 7. 10. 108, 1 sqq. 109, 5 sqq. 110, 8. 11. 16. 111, 10. 13. 21. 25. 27. 112, 8 sqq. 120, 4. 11. 121, 1 sqq. 122, 11. 16. 123, 10. 124, 1 sqq. 128, 6. 9. 15. 24. 32. 129, 4 sqq. 130, 30. 34. 131, 4. 133, 9. 135, 8 sqq. 136, 10. 18. 20. 25. 139, 8. 10. 140, 7 sqq. 141, 10 sqq. 143, 7 sqq. 144, 6 sqq. 145, 3 sqq. 146, 10 sqq. 149, 4. 11. 15. 16. 162, 5 sqq. 163, 6 sqq. 164, 8 sqq. 180, 17. 21. 196, 2 sqq. 197, 5 sqq. 221, 1. 257, 1. 296, 3. 9. 33. 329, 11. 14. 21. 25. 333, 2 sqq. 334, 1 sqq. 335, 3. 336, 3. 337, 7. 13. 346, 6 sqq. 347, 4 sqq. 355, 20. 31. 35. 38. 356, 1. 26. 30. 359, 4. 13. 18. 368, 1. 6. 374, 19. 50. 380, 4 sqq. 381, 8 sqq. 382, 5. 6. 9. 12. 27. 386, 6 sqq. 387, 6. 417, 1. 418, 1

ἐκκλησία 14B, 16. 32, 55. 64, 9. 71, 6. 72, 13. 74, 11. 78, 13. 48. 80, 11. 87, 8. 89, 13. 90, 11. 92, 18. 105, 25. 122, 5. 128, 25. 135, 5. 136, 7. 140, 5. 141, 7. 52. 145, 15. 24. 146, 12. 164, 6. 329, 7. 333, 10. 346, 4. 16. 347, 35. 45. 96. 355, 15. 386, 3. 12

ἐκκλησία κυρία 139, 5. 143, 4. 144, 4. 163, 5

ἐκκλησία κυρία ἐν τῷ θεάτρῳ 347, 3. 68

ἐκκλησία ἐν Διονύσου 333, 22. 381, 4. 29

σύμβολα 334, 35

συλλογὴ τοῦ δήμου 334, 35

πρυτανεία 12B, 6. 13, 59. 25, 10. 21. 23. 29, 4 sqq. 32, 53. 36, 5 sqq. 38, 1. 9. 17. 39, 1. 44, 14 sqq.

63, 4. 65, 3. 71, 3. 29. 72, 2. 73, 2. 4. 75, 2. 78, 2. 5. 80, 3. 82, 1. 85, 7. 88, 2. 4. 89, 5. 90, 5. 91, 5. 101, 4. 105, 48. 107, 2. 3. 109, 2. 4. 110, 3. 111, 3. 7. 122, 3. 5. 128, 24. 129, 2. 130, 6. 13. 21. 27. 33. 49. 135, 3. 5. 136, 2. 6. 139, 2. 4. 140, 2. 4. 141, 2. 6. 143, 2. 4. 144, 2. 3. 149, 1. 4. 163, 2. 4. 164, 3. 6. 196, 1. 329, 2. 7. 333, 4. 337, 3. 6. 346, 2. 4. 347, 1. 3. 66. 67. 355, 4. 28. 356, 3. 5. 381, 2. 4. 26. 29. 386, 2

πρυτανεύειν 10, 1. 13. 13, 2. 14, 1. 23, 13. 24, 7. 25, 10. 22. 27. 29, 4 sqq. 32, 3. 33. 57. 33, 4. 36, 4 sqq. 38, 8. 40, 5. 42, 3. 43, 4. 44, 3 sqq. 45, 3. 48, 5. 20. 49, 5. 54, 2. 57, 2. 64, 5. 74, 3. 75, 4. 78, 47. 79, 2. 80, 4. 82, 3. 83, 4. 85, 5. 92, 1. 11. 20. 96, 9. 98, 2. 106, 15. 108, 2. 128, 24. 141, 51. 146, 20. 333, 28. 43

πρυτάνεις 14, 10. 43, 33. 46, 35. 48, 36. 38. 72, 33. 78, 47. 92, 20. 105, 23. 106, 15. 112, 83. 95. 128, 23. 141, 50. 145, 22. 146, 20. 333, 28. 43. 334, 1. 31. 32. 380, 11

ἐπιστάτης πρυτάνεων 130, 3 (cf. not. 2). 18

ἐπιστάτης (πρυτάνεων) 2, 1. 10, 2. 13, 3. 14, 2. 23, 15. 24, 8. 27. 32, 4. 34. 58. 33, 6. 42, 5. 43, 5. 45, 4. 48, 6. 21. 49, 6. 57, 4

ἐπιστάτης (προέδρων) 63, 6. 71, 4. 29. 74, 6. 75, 5. 78, 7. 79, 4. 80, 5. 82, 4. 83, 5. 85, 7. 92, 3. 13. 96, 10. 98, 4. 101, 6

πρόεδροι 64, 6. 71, 5. 72, 2. 14. 74, 10. 75, 8. 78, 10. 88, 5. 89, 6. 12. 90, 6. 10. 91, 7. 92, 16. 101, 55. 107, 4. 108, 3. 109, 4. 110, 5. 111, 8. 122, 6. 135, 5. 136, 7. 139, 5. 140, 5. 141, 7. 143, 5. 144, 4. 145, 14. 146, 11. 162, 67. 163, 5. 164, 6. 13. 196, 3. 329, 8. 333, 9. 337, 6. 346, 4. 15. 347, 3. 45. 68. 96. 355, 4. 13. 29. 356, 5. 381, 4. 30. 386, 4. 11. συμπρόεδροι 122, 8. 135, 6. 136, 70. 139, 7. 140, 6. 141, 9. 143, 6. 144, 5. 163, 6. 164, 7. 196, 4. 329, 10. 346, 5. 347, 4. 69. 356, 6. 381, 5. 30. 382, 2. 386, 5

ψήφισμα 10, 57. 13, 48. 32, 14. 16. 40. 42, 33. 49. 43, 40. 46, 30. 57, 5. 63, 53. 54. 63. 71, 20. 72, 40. 73, 40. 74, 19. 20. 75, 15. 78, 54. 79, 21. 87, 17. 89, 35. 91, 15. 93, 12. 105, 26. 106, 16. 109, 17. 31. 111, 33. 112, 1. 72. 123, 5. 131, 18. 136, 26. 140, 45. 53. 146, 24. 162, 87. 95. 164, 24. 28. 197, 22. 295, 6. 296, 36. 329, 28. 333, 14. 20. 21. 30. 345, 24. 346, 31. 347, 41. 56. 103. 381, 22. 382, 34. 386, 30. 387, 36. 427, 52. ψηφίσματα 75, 19. 78, 58. 79, 26. 86, 14. 91, 19. 101, 42. 45. 105, 40. 106, 24. 109, 38. 111, 38. 123, 10. 128, 25. 333, 8. 15. 30. 347, 23. 44. 75. 87. 420, 7. ψήφισμα βουλῆς 130, 16. 22. 333, 8. 10. 351, 211. ψήφισμα δήμου 10, 76. 79, 8. 39. 101, 28. 130, 30. 34. 164, 31. 196, 2. 351, 242. 281. 313. ψηφίσματα βουλῆς καὶ δήμου 162, 46. κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου 359, 12. 17. ὁ ἐπὶ τὰ ψηφίσματα 333, 35

ξυγγραφαί 12, 15. 13, 47

ξυγγράφειν 13, 3

ξυγγραφῆς 13, 3

προβουλεύειν 43, 37. 48, 17. 83, 16. 87, 7

γνώμην ξυμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς 64, 9. 65, 11. 164, 14. εἰς τὸν δῆμον 71, 7. 72, 16. 74, 11. 75, 9. 78, 14. 80, 11. 89, 17. 90, 13. 92, 21. 145, 16. 146, 13. 162, 70. 333, 10.

346, 18. 347, 45. 96. 355, 17. 386, 14

τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ ὁ δεῖνα 10, 70. 43, 38. 93, 29. 101, 67. τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ τῇ βουλῇ 42, 53. 43, 15. 48, 16. 28. 58, 6. 71, 15. 74, 30. 78, 38. 80, 20. 106, 33. 380, 7. τὰ μὲν ἄλλα πάντα πράττειν περὶ τῆς δωρεᾶς ἧς εἴτηκεν Φαῖδρος κατὰ τὸ πρότερον ψήφισμα ὁ Λύανδρος εἶπεν 162, 93. περὶ μὲν τῆς — ἀποικίας καθάπερ Δημοκλείδης εἶπε 12 B, 2. τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ αἱ ξυγγραφαὶ τῆς ἀπαρχῆς τοῦ καρποῦ τοῖν θεοῖν 13, 47

ἐπιψηφίζειν 10, 10. 12, 20. 14 B, 16. 63, 52. 64, 6. 72, 2. 88, 5. 89, 6. 90, 6. 91, 7. 107, 4. 108, 3. 109, 4. 110, 5. 111, 8. 122, 6. 135, 6. 136, 8. 139, 6. 140, 5. 141, 8. 143, 5. 144, 4. 163, 5. 164, 6. 196, 3. 329, 8. 337, 6. 346, 4. 347, 3. 68. 355, 5. 29. 356, 6. 381, 5. 30. 386, 4

διαχειροτονῆσαι 32, 5

διαχειροτονήσασα 333, 5

χειροτονεῖν 32, 29. 143, 38. 162, 4 sqq. 347, 70. 381, 32

χειροτονία 381, 34

προσάγειν 346, 16. προσάγειν πρὸς βουλὴν καὶ δῆμον 10, 12. πρὸς βουλὴν 12 B, 5. ἐς τὴν βουλὴν ἐς τὴν πρώτην ἕδραν 48, 37. ἐς τὸν δῆμον 48, 13. 24. 65, 11. πρὸς τὸν δῆμον 89, 14. 90, 11. 386, 12. ἐς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν 48, 36. 71, 7. 355, 14. εἰς (πρὸς) τὸν δῆμον εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν 64, 8. 72, 12. 74, 9. 78, 11. 80, 10

πρόσοδος 92, 4. 106, 16. πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον 42, 28. 106, 12. πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον 74, 15. πρόσοδον ποιεῖσθαι πρὸς τὴν βουλὴν 356, 8

2. Magistratus et curatores.

ἀγορανόμοι 337, 13 sqq.

ἀγορανόμιον 337, 11. 29

ἀναγραφεύς 337, 1. ἀναγραφῆς τῶν νόμων 45, 5

ἀποδέκται 101, 43. 105, 45. 112, 35

ἀποστολεῖς 112, 88

οἱ ἐννέα ἄρχοντες 380, 11

ἄρχων 13, 54. 23, 8. 24, 4. 25, 1. 13. 36, 1 sqq. 43, 1. 44, 1 sqq. 54, 1. 55, 2. 63, 1. 36. 64, 3. 65, 2. 70, 2 sqq. 71, 2. 28. 72, 1. 73, 1. 74, 36. 75, 1. 78, 1. 79, 1. 11. 80, 2. 82, 1. 83, 1. 85, 2. 86, 19. 88, 1. 89, 4. 90, 1. 91, 4. 96, 1. 98, 1. 101, 3. 107, 1. 108, 1. 16. 19. 22. 109, 1. 110, 2. 111, 2. 122, 1. 124, 1. 129, 1. 130, 5 sqq. 131, 8. 135, 2. 17. 136, 1. 139, 1. 140, 1. 141, 1. 143, 1. 12. 16. 39. 144, 1. 149, 1. 162, 9. 21. 31. 45. 54. 58. 163, 2. 164, 3. 329, 1. 333, 1 sqq. 335, 2. 337, 2. 346, 1. 8. 20. 347, 1. 5. 66. 71. 351, 1. 4. 244. 286. 355, 2. 356, 2. 10. 25. 29. 374, 5. 27. 29. 60. 62. 381, 2. 26. 382, 7 sqq. 386, 1. 394, 3. 417, 1. 420, 10. 426, 7. 16. 427, 1. 25. 44. 435, 1. 10. ἦρχε 19, 2. 33, 7. 43, 5. 45, 2. 5. 48, 6. 21. 74, 3. 411, 5. 412, 4. 414, 5. 415, 3. 416, 3. 418, 1. 419, 1. 423, 3

βασιλεύς 13, 59. 45, 6. 359, 12. 16. 385, 3. 4. βασιλεῖς 45, 12

πολέμαρχος 57, 10

θεσμοθέται 10, 75. 112, 42. 141, 53. 145, 24. 162, 96

ἄρχων Τετραπολέων 304, 4

ἄρχων τοῦ γένους 387, 32

ἀποδέκται 58, 19

ἀστυνόμοι 337, 17

γεωνόμοι 12, 6

γραμματεύειν 12, 16. 13, 1. 3. 14, 1. 15, 3. 16, 2. 18, 2. 19, 2. 7. 20, 5. 23, 10. 13. 24, 6. 7. 25, 3. 6. 15. 18. 27, 1. 29, 5 sqq. 32, 2. 4. 33. 58. 33, 2. 5. 36, 1 sqq. 42, 5. 43, 2. 4. 44, 2 sqq. 45, 1. 4. 48, 6. 21. 49, 5. 54, 3. 57, 3. 63, 3. 64, 2. 5. 65, 1. 4. 70, 6. 71, 2. 30. 72, 3. 73, 3. 74, 4. 75, 3. 5. 78, 4. 79, 3. 80, 5. 82, 3. 83, 5. 85, 6. 88, 3. 90, 5. 91, 6. 92, 2. 12. 96, 9. 98, 3. 101, 6. 107, 6. 108, 4. 109, 3. 110, 5. 111, 5. 135, 3. 136, 4. 139, 3. 140, 3. 141, 4. 143, 3. 144, 3. 149, 2. 164, 4. 329, 4. 337, 4. 346, 2. 347, 2. 67. 356, 3. 366, 9. 12. 15. 381, 3. 27. 386, 3

γραμματεύς 23, 6. 48, 2. 79, 44. 89, 1. 333, 10. 346, 28. 347, 53

γραμματεὺς τῆς βουλῆς 10, 58. 13, 49. 27, 8. 33, 16. 42, 31. 33. 49. 43, 21. 45, 6. 46, 29. 34. 48, 26. 49, 15. 57, 24. 58, 11. 62 b, 4. 63, 63. 65, 14. 71, 21. 36. 73, 41. 74, 19. 23. 75, 16. 78, 55. 79, 24. 85, 38. 91, 15. 93, 14. 16. 94, 8. 101, 45. 62. 106, 19. 109, 32. 37. 111, 34

γραμματεὺς κατὰ πρυτανείαν 86, 2. 105, 27. 110, 21. 123, 5. 128, 21. 131, 18. 136, 26. 140, 52. 146, 25. 162, 88. 163, 43. 197, 22. 329, 28. 333, 14. 33. 346, 32. 347, 56. 103. 381, 22. 382, 34. 386, 30

γραμματεὺς τοῦ δήμου 164, 22

γραμματεὺς τῶν Ἀμφικτυόνων ἐν Δήλῳ 71, 23. 37

δήμαρχος 296, 21. 27. 297, 8. 345, 19. 23. 29. 359, 15. δήμαρχοι 13, 8. 21. 27

ὁ ἐπὶ τῇ διοικήσει 162, 79. 90. 164, 27. 381, 24. οἱ ἐπὶ τῇ διοικήσει 140, 39. 55. 141, 46. 60. 146, 27. 346, 34. 382, 37

οἱ εἴκοσιν 351, 155

ἐκλογεῖς 13, 14

Ἑλληνοταμίας 15, 5. 16, 2. 17, 5. Ἑλληνοταμίαι 14, 6. B, 20. 18, 2. 19, 3. 29, 3 sqq. 36, 3 sqq. 43, 12. 35. 44, 3 sqq. 45, 9

ἐξεταστής 136, 31

ἐπιμεληταὶ νεωρίων 112, 14. 351, 1. 3

ἐπιμεληταὶ τῆς φυλῆς 295, 7. 20. 420, 8. 13

ἐπιμελητὴς Δήλου 250, 2. 267, 13. 342, 2

ἐπιμελητὴς Πάρου 238, 5

ἐπίσκοποι 2, 12. 27, 4

ἐπιστάτης (τῆς πόλεως) 120, 11

εὔθυνος 112, 74

ἵππαρχοι 61, 17. 62, 10. 73, 34. 83, 39. 85, 15. 94, 2. ἱππαρχήσαντα 121, 8. 12

κηρυκεία 92, 23

κηρυκεύειν τῇ βουλῇ 92, 8

κῆρυξ 82, 6. 83, 6. 296, 28. τῆς βουλῆς 112, 33

κοσμητὴς τῶν ἐφήβων 346, 10. 17. 24. 347, 6 sqq. 387, 7. 17. 20

κωλακρέται 13, 51. 33, 19

λιμενόφρουρος 91, 22

οἱ λογισταὶ οἱ τριάκοντα 14, 8. λογισταί 14, 9. 27. 29, 1 sqq.

πάρεδρος βασιλέως 385, 3. Ἑλληνοταμίου 36, 40. 53. πάρεδροι ἄρχοντος 382, 14. 17. Ἑλληνοταμιῶν 36, 3 sqq. 44 b, 1 sqq. εὐθύνων 112, 75

πωληταί 13, 51. 43, 35. 45, 8

στρατηγοί 10, 20. 44. 68. 77. 25, 7. 18. 27, 7. 29, 3 sqq. 32, 56. 36, 8 sqq. 42, 44. 44, 35. 46, 23. 47, 5. 52, 4. 58, 11. 12. 59, 26. 62, 9. 71, 17. 73, 33. 79, 57. 80, 15. 83, 39. 85, 14. 86, 19. 91, 27. 94, 1. 106, 8. 41. 109, 30. 110, 19. 130, 15. 24. 26. 164, 18. 196, 16. 347, 38. 50. 78. 102. 351, 154. 374, 21. 31. 33. 48. 52. 64. 67. 76. 80. 82. 84. 380, 13. στρατηγός 3, 62. 36, 25. 68. 69. 42, 38. 44, 17. 79, 18. 80, 6. 86, 11. 87, 22. 88, 13. 95,

8. 107, 11. 108, 26. 109, 11. 121, 3. 144, 19. 145, 8. 162, 14. 345, 1. 346, 12. 351, 36. 201. 240. 278. 330. στρατηγῶν 3, 5. στρατηγήσας 121, 9 sqq.

ὁ στρατηγὸς ὁ ἐπὶ τὰς συμμορίας ᾑρημένος 112, 45

στρατηγὸς ἐπὶ τὸ ναυτικόν 162, 5
στρατηγὸς ἐπὶ τὴν παρασκευήν 162, 22
στρατηγὸς ἐπὶ τὴν χώραν 162, 24. στρατηγὸς ἐπὶ τὴν χώραν τὴν παραλίαν 336, 1

στρατηγὸς ἐπὶ τοὺς ξένους 162, 25
στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα 162, 30. 44
στρατηγοὶ οἱ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ 335, 1
συλλογεῖς τοῦ δήμου 374, 19. 50
ταμίας 86, 3. 110, 24. 130, 1[illegible]
ταμίαι 197, 26. 333, 25. 30
ταμίαι βουλῆς 333, 39
ταμίας τοῦ δήμου 61, 12. 75, 18. 78, 57. 79, 25. 85, 41. 45. 86, 13. 15. 18. 87, 20. 91, 18. 94, 7. 101, 41. 48. 105, 30. 37. 45. 46. 106, 23. 109, 36. 111, 37. 123, 8. 128, 30. 333, 15
ταμίας τῆς παράλου 98, 7. 351, 226
ταμίας τῶν στρατιωτικῶν 130, 31. 39. 44. 164, 1. 10. 347, 50. 57.
ταμίας τῆς φυλῆς 334, 30
ταμίας τοῦ γένους τῶν Εὐμολπιδῶν 387, 36
ταξίαρχοι 59, 27. 73, 34. 83, 39. 94, 2. 196, 13. 380, 13
τριττύαρχοι 136, 31
φρούραρχος 2, 13. 45
φύλαρχος 56, 2
φύλαρχοι 83, 9. 94, 3

3. Varia.

ἀγορά (φυλῆς) [illegible]295, 23
ἀγορὰ τῶν [illegible]ημοτῶν 297, 10
ἀναγραφὴ [illegible]τῶν νόμων 131, 15
ἡ ἐξ Ἀρ[illegible]είου πάγου βουλή 387, 34
Ἀρεοπα[illegible]γῖται 130, 35. 44
ἀτακτο[illegible] πόλις 16, 36
αὐτο[illegible]ράτωρ 12, 9. 14, 9
γένο[illegible]ς 385, 5. 7. 387, 35. 36
γρ[illegible]φεσθαι 12, 2. 3
δ[illegible]ῆμος (*pagus*) 13, 9. 43, 17. 72, 32. [illegible] 78, 42. 105, 21. 109, 21. 128, 20. 141, 49. 145, 22. 146, 19. 296, 4. [illegible] 10. 25. 33. 333, 20. 345, 3 sqq. 380, [illegible] 26. 27
δ[illegible]μόσιοι 130, 4. 19
δ[illegible]μόσιον· ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ 32, 10. 46, 10
δημόται 297, 10. 16. 20. 298, 1. 4. 9. 359, 4
δικαστήριον 43, 43. 141, 56. 162, 97. 298, 8. 351, 7 sqq. δικαστήρια 112, 43. 50
δικαστής 10, 4
διοίκησις 333, 26. 43
δοκιμασία τῆς δωρεᾶς 141, 55. 145, 25. 162, 97
ἔγγραφοι 31, 23
ἐπιδιδόναι 111, 13. 15. 164, 16. 19. 20. 23. 30
ἐπιδόσεις 162, 62
ἐπιφορά 15, 8 sqq. 16, 5 sqq.
ἐσαγγέλλειν ἐς τὴν βουλήν 13, 58
ἐσφέρειν 440, 26
ἐσφορά 14B, 16. 109, 28. 111, 30. 135, 15. 196, 9. 440, 26. εἰσφορὰν ἐπιγράφειν 93, 35
εὔθυναι 10, 71. 14, 27. 124, 34. 143, 47. 333, 13. 29. 45. 381, 20
ἔφεσις 10, 74
ἐφέται 45, 13. 29. οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς οἱ ἐφέται 45, 17. οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς 45, 18. 24. 46
ἔφηβοι 346, 7 sqq. 347, 5 sqq. 387, 7 sqq.
ζευγῖται 12B, 10
ἡ ἡλιαία τῶν θεσμοθετῶν 10, 75

ἡλιασταί· οἱ πεντακόσιοι οἱ ἡλιασταί 20, 9
θεωρικόν 333, 37
θῆτες 12 B, 10
ἱππεῖς 52, 5. 65, 17. 83, 40. 85, 10. 121, 12. 128, 33. 149, 12
κατάλογος 46, 2
κατήγοροι 298, 4
λειτουργεῖν 162, 61
λειτουργίαι 162, 61
μισθός (ἡλιαστικός) 112, 50. (στρατιωτικός) 19, 17.
νομοθέται 105, 41. 50. 337, 33. πρόεδροι νομοθετῶν 105, 42. 49. ἐπιστάτης νομοθετῶν 105, 43. 50
νομοθετεῖν· οἱ νόμοι οἱ νενομοθετημένοι ἐπὶ Φερεκλέους ἄρχοντος 131, 6. προσνομοθετῆσαι 105, 43
οἴκησις Ἀθήνησι 43, 31
ὁπλῖται 46, 24
πρυτανεῖον 42, 37. 53. 46, 40. 48, 15. 19. 27. 49, 17. 58, 5. 16. 59, 32. 62 b, 2. 71, 14. 74, 26. 27. 30. 35. 78, 36. 61. 79, 55. 80, 19. 85, 33. 86, 9. 12. 89, 31. 32. 34. 91, 21. 93, 28. 101, 52. 106, 27. 30. 107, 16. 123, 2. 162, 81. 197, 17. 347, 6. 73. σίτησις ἐν πρυτανείῳ 162, 82
στρατιωτικὰ χρήματα 101, 44. 164, 28. 180, 3
σύνταξις 88, 11. 98, 13. 108, 20
συντριήραρχος 351, 80. 153. 249. 292. 300
τάκται 20, 4
τάξις 32, 13
τάττειν (φόρον) 18, 43. 20, 4. 10. 32, 6. 9. τάττεσθαι 16, 6. 17, 72
τίμημα 440, 27
οἱ τριάκοντα 49, 12
τριήραρχος 36, 5. 44, 36. 46, 24. 70, 35. 112, 16. 19. 40. 81. 197, 11. 351, 16 sqq.
τριττύς 299, 2. 4. 300, 2. 6. 301, 2. 7
φαίνειν 12, 1. 3. 63, 43 sqq.
φόρος 10, 26. 14 B, 19. 15, 6 sqq. 17, 8 sqq. 18, 43. 21, 12. 16. 32, 6 sqq. 47, 10. 64, 24
φρατρία 43, 17. 72, 32. 78, 43. 105, 22. 109, 21. 128, 20. 141, 49. 145, 22. 146, 19. 302, 4
φυλέται 295, 15. 24. 334, 30. 31. 34 sqq.
φυλή 43, 17. 72, 31. 78, 41. 105, 22. 109, 21. 128, 20. 141, 49. 145, 21. 146, 19. 295, 6. 12. 14. 16. 19. 23. 334, 31 sqq. 395, 75. 76. 79. 420, 2. 4. 423, 2
χορηγεῖν 405, 2. 3. 5. 406, 2. 5. 10. 12. 14. 410, 1. 411, 2. 412, 2. 413, 2. 414, 1. 415, 1. 416, 1. 417, 1. 418, 1. 420, 5. 421, 4. 422, 4. 423, 2
χορηγός 93, 34

Tribuum nomina.

Ἐρεχθηΐς 3, 1. 12 B, 5. 29, 12. 31. 32, 3. 36, 57. 40, 5. 44, 30. b, 1. 48, 20. 72, 33 (?). 82, 1. 2. 92, 1. 163, 2. 295, 16. 19. 27. 337, 2. 418, 3. 419, 3. 421, 3.
Ἐρεχθεῖδαι 295, 6
Αἰγηΐς 44, 5. 88, 2. 98, 2. 101, 4. 149, 1. 334, 1. 47. 355, 3. 412, 2. 416, 1
Πανδιονίς 29, 7. 21. 40. 44, [illegible] 48, 5 54, 1. 107, 2. 109, 1. 1[illegible] 2. 141, 2. 355, 27. 356, 2. 386, [illegible] 405. 2. 411, 3. 413, 3. 414, 2. 420, 2
Λεωντίς 29, 45. 76. 42, 4. 44, 14. 64, 5. 71, 2. 85, 5. 92, 11. 111, 3. 347, 1. 66. 412, 2
Ἀκαμαντίς 23, 11. 24, 6. 27 c, 2.

29, 9. 11. 38. 51. 44, 10. 45, 3. 57, 1. 78, 2. 48. 91, 5. 130, 12. 143, 1. 346, 1. 411, 2. 413, 4. 414, 2. 415, 2
Οἰνηΐς 31, 6. 44, 7. 49, 4. 80, 3. 4. 83, 4. 130, 5. 329, 2
Κεκροπίς 13, 2. 14, 1. 22, 4. 29, 4. 6. 31, 13. 18. 32, 57. 36, 59. 44, 13. 108, 1. 122, 2
Ἱπποθωντίς 31, 20. 32, 32. 33, 4. 43, 3. 44, 27. 63, 4. 71, 29. 89, 4. 406, 9. 423, 2
Αἰαντίς 25, 10. 21. 29, 43. 31, 15. 30. 36, 28. 54. 44, 3. 72, 1. 73, 1. 74, 3. 75, 1. 3. 79, 2. 135, 2. 381, 2. 406, 11
Ἀντιοχίς 31, 18. 32. 36, 30. 61. 63. 65. 67. 38, 8. 44, 21. 90, 5. 130, 21. 27
Ἀντιγονίς 130, 32. 47. 136, 2. 140, 1. 381, 26 (?)
Δημητριάς 381, 26 (?)

Pagorum nomina.

Ἀγγελῆθεν 62b, 10. 88, 3. 414, 1
Ἀγκυλῆσι 37, 10. Ἀγκυλῆθεν 37, 8. 334, 24. 28. 43
Ἁγνούσιος 44, 4. 141, 11. 333, 41. 345, 7. 13. 351, 181. 182
Ἀγρυλῆθεν 333, 4. 36. 351, 147
Ἀζηνιεύς 72, 3. 96, 5. 220, 1. 347, 54. 382, 26
Ἀθμονοῖ 37, 4. Ἀθμονεύς 36, 4. 12. 63, 6. 71, 4. 164, 59. 351, 2. 17. 366, 8. 382, 33
Αἰγιλιεύς 44, 35. 164, 72. 333, 34. 347, 53
Αἰθαλίδης 163, 7. 356, 6. 366, 10. 382, 29
Αἰξωνεύς 25, 9. 36, 11. 86, 20. 130, 16. 22. 347, 53. 351, 61. 73. ὁ δῆμος ὁ Αἰξωνέων 120, 5
Ἁλαιεύς 36, 2. 7. 44, 1. 141, 9. 164, 44. 45. 64. 351, 167. 194. 356, 3. 382, 30. 410, 1. Ἁλαιεῖς 334, 4
Ἁλιμούσιος 98, 4. 101, 7. 149, 5. 347, 51
Ἀλωπεκῆθεν 44, 23. 59, 34. 86, 23. 130, 2. 38. 139, 6. 164, 49. 67. 346, 2. 351, 3
Ἁμαξαντεύς 351, 100. 116. 118. Ἁμαξαντειεύς 366, 6
Ἀμφιτροπῆθεν 85, 7. 130, 4. 351, 257. 267. 382, 31
Ἀναγυράσιος 18, 2. 329, 9. 351, 136. 292. 421, 4
Ἀνακαιεύς 44, 36
Ἀναφλύστιος 9, 1. 25, 17. 36, 16. 62b, 9. 63, 77. 162, 92. 351, 133. 177. 366, 7. 12
Ἀραφήνιος 96, 8. 107, 6. 366, 9. Ἀραφήνιοι 334, 19
Ἀτηνεύς 383, 1
Αὐρίδης 36, 30. 351, 92. 106. 129
Ἀφιδναῖος 29, 18. 44, 17. 25. 28. 31. 38. 71, 29. 164, 39. 48. 333, 38. 351, 36. 165. 366, 7. 440, 12. 21
Ἀχαρνεύς 13, 1. 19, 4. 62b, 8. 64, 2. 70, 7. 98, 3. 101, 6. 110, 4. 130, 18. 31. 36. 39. 45. 135, 6. 162, 100. 164, 71. 346, 26. 351, 30. 103. 215. 251. 323. 366, 5. 28. 382, 29
Ἀχερδούσιος 29, 25
Βατῆθεν 25, 21. 36, 36. Βατεῖς 334, 12
Βησαιεύς 36, 3. 10. 18
Βουτάδης 44, 16. 23. 30. 34. 79, 3.

111, 11. 124, 3. 130, 32. 347, 62 sqq. 351, 283. 355, 32. 366, 12
Γαργηττός 40, 16. Γαργήττιος 101, 8. 329, 3. 334, 39. 46. 351, 18. 293. 307. 435, 5. Γαργήττιοι 334, 11
Δαιδαλίδης 351, 197
Δειραδιώτης 351, 4. 381, 6
Δεκελεεύς 42, 38. 366, 11. 406, 10. 423, 1
Διομεεύς 124, 2. 133, 1. Διομειεύς 417, 5. Διομειεῖς 334, 25
Εἰρεσίδης 164, 40. 69. 79
Εἰτεαῖος 29, 36. 52. 164, 61. 347, 52
Ἑκαλῆθεν 412, 1
Ἐλαιούσιος 366, 69
Ἐλευσίς 285, 11. Ἐλευσῖνι 13, 10. 29. 50. 121, 5. 334, 40. 345, 10. 384, 121. ἐν Ἐλευσῖνι 121, 2. 347, 11. 28. 387, 39. Ἐλευσῖνάδε 13, 10. 18. 387, 5. 8. 18. Ἐλευσινόθεν 13, 10. 17. 366, 54. 387, 5. Ἐλευσίνιος 15, 4. 164, 60. 329, 12. 347, 2. 67. 352, 3. 366, 15. Ἐλευσίνιοι 121, 15. 345, 3 sqq.
Ἐπικηφίσιος 298, 1
Ἐρικεεῖς 334, 25
Ἕρμειος 36, 43. 45. 48. 70, 35. 83, 5. 130, 1. 36. 363, 6
Ἐροιάδης 98, 5. 130, 40. 351, 185. 335
Ἐρχιεύς 25, 16. 44, 7. 61, 17. 74, 5. 85, 46. 89, 37. 109, 5. 163, 6. 164, 7. 33. 34. 36. 37. 46. 53. 57. 73. 333, 42. 334, 30. 39. 40. 335, 5. Ἐρχιεῖς 334, 4
Ἑστιαιόθεν 334, 30. 42. Ἑστιαιεῖς 334, 10
Εὐπυρίδης 164, 51
Εὐωνυμεύς 25, 9. 33, 1. 36, 56. 60. 62. 64. 66. 44, 26. 36. 96, 10. 110, 6. 111, 9. 129, 3. 164, 54. 351, 173. 196. 258. 366, 3. 9. 69. 386, 5 418, 2
Θημακεύς 164, 38. 77
Θορίκιος 44b, 3. 13. 55, 1. 83, 22. 96, 4. 144, 6
Θρίᾳ 37, 2. Θριάσιος 122, 10. 130, 9. 41. 164, 36
Θυμαιτάδης 44b, 1. 5. 11. 14. 16. 18. 20. 23. 333, 6 sqq.
Ἰκαριεύς 29, 56. 75. 44, 4. 334, 34. 39. 42. 46. 337, 7. 366, 4. Ἰκαριεῖς 334, 4
Ἰωνίδης 334, 44. Ἰωνίδαι 334, 23
ἐκ Κεραμέων 16, 1. 25, 5. 20. 62b, 6. 82, 4. 351, 39. 366, 10. 386, 27
Κεφαλῆθεν 19, 4. 36, 28. 31. 136, 4. 143, 7. 149, 2. 366, 5
ἐκ Κηδῶν 43, 2. 48, 21
Κήττιος 382, 28
Κηφισιεύς 135, 8. 164, 34. 35. 47. 337, 4. 346, 25. 351, 21. 164. 170. 356, 10. 19. 24. 27
Κικυννεύς 415, 1
Κοθωκίδης 136, 21
Κοιλεύς 25, 20. ἐκ Κοίλης 70, 9. 143, 6. 164, 41. 385, 2
Κολλυτεύς 29, 37. 48, 5. 59, 33. 63, 77. 130, 36. 140, 7. 164, 76. Κολλυτείες 334, 17
Κολωνῆθεν 164, 42. 356, 7. ἐκ Κολωνοῦ 164, 49. 55. 334, 14
Κονθυλῆθεν 91, 8. 130, 3 131, 14. 23
Κόπρειος 346, 28
Κριωεύς 101, 66
Κρωπίδης 386, 7. 27
Κυδαθηναιεύς 36, 2. 40, 14. 44, 6. 15. 23. 29. 32. 71, 3. 73, 2. 74, 4. 75, 2. 5. 141, 5. 333, 40. 351, 194. 382, 24. 25. 417, 4. 420, 3. 19. 23. 25
Κυδαντίδης 29, 21. 36, 20. 40. 44, 36. 334, 43. 424, 3. Κυδαντίδαι 334, 20
Κυθήρριος 351, 235. 420, 29. Κυθήριοι 440, 8. 22
Λακιάδης 25, 8. 351, 309
Λαμπτρεύς 25, 6. 36, 24. 164, 70.

295, 16. 297, 23. 337, 1. 346, 27. 347, 5. 70. 351, 10. 23. 80. 210. 366, 14
Λευκονοεύς 80, 5. 130, 35. 267, 15
Λουσιεύς 351, 125. 139. 238
Μαραθώνιος 36, 67. 69. 44, 2. 63, 76. 70, 10. 164, 9. 274, 7. 288, 2. 304, 6. 342, 2. 351, 284
Μελιτεύς 164, 61. 74. 351, 51. 53. 134. 159. 184. 352, 3
Μυρρινούσιος 29, 38. 130, 38. 336, 2. 351, 25. 191. 213. 220. 382, 19. 420, 19. 27
ἐγ Μυρρινούττης 238, 5. 334, 22. 44
Ξυπεταιών 16, 2. 70, 8. 139, 9. 140, 6
Ὀῆθεν 36, 20. 82, 3. 83, 4. 164, 59. 351, 171. Οἰῆθεν 351, 330
ἐξ Οἴου 29, 16. 91, 7. 107, 5. 164, 45. 60
Οἰναῖος 88, 6. 89, 36. 92, 12. 122, 8. 304, 8. 351, 5
Ὀτρυνεύς 75, 4. 144, 1. 164, 68. 346, 1. 382, 17. 20. Ὀτρυνεῖς 334, 23
Παιανιεύς 19, 3. 36, 26. 48, 20. 61, 18. 63, 3. 78, 7. 110, 7. 111, 5. 136, 10. 140, 3. 141, 4. 164, 50. 62. 63. 66. 68. 333, 23. 335, 4. 337, 8. 347, 4. 68. 351, 4. 168. 179. 190. 260. 264. 366, 4. 368, 4. 406, 2. 5. 413, 2. 420, 22. 23. 28. 31
Παλληνεύς 36, 30. 62b, 7. 70, 10. 71, 30. 78, 4. 79, 3. 96, 6. 107, 8. 196, 6. 382, 27
Παμβωτάδης 164, 52. 333, 26
Πειραιεύς (δῆμος) 120, 7. 141, 34. 143, 35. 180, 11. 15. 335, 1. ἐμ Πειραιεῖ 37, 14. 337, 9. 13. 36. 347, 36. 366, 68. 374, 6. 72. 79. 440, 9. Πειραιεύς (δημότης) 36, 52. 250, 3. 296, 1. 297, 14. 22. 23. 335, 5. 351, 104. 249. 302. Πειραιεῖς 296, 4 sqq. 297, 4 sqq.
Περγασῆθεν 36, 51. 130, 8. 144, 2. 164, 73. 346, 6
Περιθοίδης 347, 54
Πήληξ 297, 13. 23. 366, 4. 381, 5
Πιθεύς 351, 232. 254
Πλωθεύς 135, 3. 351, 174. 381, 3. 421, 2. Πλωθειεύς 334, 42. Πλωθεῖς 334, 21
Πόριος 96, 7
Ποτάμιος 86, 21
Προβαλίσιος 44b, 7. 9. 22. 130, 1. 304, 9
Προσπάλτιος 36, 24. 136, 9. 351, 127
Ῥαμνούσιος 86, 20. 21. 351, 48. 383, 13
ἐς Σημαχιδῶν 40, 15
Σκαμβωνίδης 29, 27. 38, 2. 4. 10. 39, 2. 40, 6. 8. 11. 70, 5. 351, 41
ἐπὶ Σουνίῳ 29, 80. Σουνιεύς 109, 6. 164, 35. 351, 187. 417, 6
Στειριεύς 70b, 21. 164, 65
Συβρίδης 351, 101
Συπαλήττιος 333, 27. 44. 347, 52. 355, 8. Συπαλήττιοι 220, 2
Σφήττιος 18, 4. 44, 20. 70b, 20. 22. 130, 8. 17. 162, 72. 101. 102. 164, 48. 56. 66. 69. 75. 76. 351, 176. 300. 411, 1. 417, 2
Τειθράσιος 25, 3. 14. 164, 37. 334, 43. Τειθράσιοι 334, 10
Τρικορύσιος 304, 3. 7. 386, 3
Ὑβάδης 15, 3. 351, 227
Φαληρεύς 19, 5. 85, 6. 120, 3. 121, 3. 366, 55
Φηγαιεύς 90, 7. Φηγαιεύς 334, 43. 347, 41. 351, 1. Φηγαιεῖς 334, 15.
Φηγούσιος 355, 6
Φιλαΐδης 19, 3. 164, 58. 355, 30. 403, 1. 2. 416, 1. Φιλαΐδαι 334, 16.
Φλυεύς 29, 3. 36, 29. 31. 44, 19. 54, 3. 164, 62. 63. 78. 351, 188. 366, 6. 382, 26
Φρεάρριος 44, 35. 45, 1. 59, 35. 139, 3. 164, 74. 75. 351, 84. 381, 28

ἐπὶ Φυλῇ 121, 2. 7. Φυλάσιος 18, 1. 164, 55. 57. 65. 71
Χολαργεύς 29, 3. 44, 8. 11. 13. 18. 21. 112, 6. 143, 2. 351, 67. 315. 405, 5
Χολλείδης 296, 31
Ὥαθεν 48, 6

Trittyum nomina.

Ἐλευσίνιοι 299, 1
Ἐπακρῆς 300, 1
Θριάσιοι 300, 4
Κυδαθηναιῆς (?) 301, not. 1
Λακιάδαι 300, not. 2
Παιανιῆς 301, 1
Πειραιῆς 299, 4

Phratriarum nomina.

Ἀχνιάδαι 302, 5
Δυαλεῖς 303, not. 2
Ζακυάδαι 303, 4
Θερρικ...δαι 303, not. 2

Gentium nomina.

Εὐμολπίδαι 13, 37. 384, 110. 387, 3. 32. 35. 37
Κήρυκες 384, 105. 110. 385, 5. 8

Navium nomina.

Ἀμφιτρίτη 351, 43
Αὔρα 351, 326
Δελφίς 351, 295
Δηλιάς 351, 119
Δημοκρατία 351, 326
Δύναμις 351, 261
Ἐπίδειξις 351, 144
Ἐρύθεια 351, 56
Εὐκαρπία 351, 97
Εὐφραίνουσα 351, 143
Ἰοῦσα 351, 287
Ἱππαγωγός 351, 14
Ἱπποδρομία 351, 228
Νεμεάς 351, 246
Ὄρθεια 351, 76
Παραλία 351, 320
Πάραλος 98, 8. 351, 226
Σάλπιγξ 351, 63
Συμμαχία 351, 82
Ὑγίεια 351, 225

Aliae respublicae Graecorum et barbarorum.

ἀγορὰ τέλειος ἐν Δελφοῖς 233, 6. 313, 3
ἀγορὴ ἱερὴ ἐν Ἁλικαρνησσῷ 5, 3
ἀγορανόμος Ἀνδανιέων 388, 99. 103. 106. 110. Ἀστυπαλαιέων 338, 4 sqq.
ἀγορανόμοι Μεσαμβριανῶν 339, 2
ἀγωνοθέτης Λοκρῶν τῶν ἑσπερίων 458, 4. 462, 1
αἶνος 233, 20. διαινεθέν 233, 23
αἰσιμνᾶται ἐν Μεγάροις 218, 1
ἁλία Ῥηγίνων 251, 1

ἁλίασμα 251, 5
ἀνευρεταὶ τῶν χωρίων τῶν δημοσίων ἐν Ζελείᾳ 113, 3. 8.
ἀντιγραφεὺς ἐν Ἐφέσῳ 344, 22
ἀπέλλα· ἐν ταῖς μεγάλαις ἀπέλλαις (ἐν Γυθείῳ) 255, 41
ἀποψήφισις 126, 120
ἀρχαιρεσία 285, 14. ἀρχαιρεσίαι 349, 7
ἄρχων Ἀμφισσέων 446, 3. Ἀρκεσινέων τῆς Ἀμοργίας 437, 11. 438, 2. Βοσπόρου καὶ Θεοδοσίης 100, 3. 102, 3. 103, 3. 104, 2. Δελφῶν 184, 1. 185, 1. 186, 2. 187, 2. 188, 2. 189, 2. 198, 2 sqq. 206, 1. 207, 2. 212, 1. 313, 2. 319, 6. 327, 5. 328, 3. 404, 1. 446, 2. 447, 1. 448, 2. 11. 449, 1. 450, 1. 451, 1. 452, 1. 453, 1. 454, 2. 455, 1. 456, 1. 457, 1. 458, 1. 459, 1. 460, 1. 461, 1. 462, 1. 463, 1. 464, 1. 465, 2. 466, 1. 467, 1. Δηλίων 70, 4 sqq. 367, 17 sqq. Ἑρμιονέων 389, 33. Καρυστίων 343, 1. Ἀθηναίων ἐν Σκύρῳ 383, 2. Στειρίων 445, 3. Φυσκέων 343, 1
ἄρχων Βοιωτῶν 95, 5. 16. 20. 222, 2. Θετταλῶν 85, 18. 28. 33. 34
ἄρχων Σικελίας 54, 7. 72, 18. 73, 4
ἄρχων τῆς ἱερᾶς Ἀκτιακῆς βουλῆς 280, 3
ἄρχοντες ἐν Δελφοῖς (cf. βουλεύοντες) 207, 15. 448, 15. 449, 15. 452, 15. 454, 8. 455, 7. 456, 4. 457, 18. 459, 22. 460, 12. 461, 14. 462, 19. 463, 16. 464, 21. 465, 15. 466, 13. 467, 26. ἐν Ἐφέσῳ 285, 5. ἐν Ζελείᾳ 113, 23. 38. ἐν Ἰασῷ 77, 7. 119, 17. ἐν Κυζίκῳ 279, 2. 22. ἐν Μυκόνῳ 373, 2. 13. 19. ἐν Μυλάσοις 271, 2. ἐν Ὀλβίᾳ 248, 1 sqq. ἐν Στείρι 294, 23 sqq. ἐν Σύρῳ 401, 14. 15. ἐν Φύσκῳ 458, 12. ἐν Χερσονήσῳ 252, 51. οἱ ἐννέα ἄρχοντες ἐν Σαμοθρᾴκῃ 138, 26
ἀστὴ ἐξ ἀστῶν ἀμφοτέρων ἐπὶ τρεῖς γενεὰς γεγενημένη καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρός 371, 6
ἀστυνόμοι ἐν Ἰασῷ 77, 10
βασιλεία 156, 3. 11. 14. 17. 24. 171, 89. 215, 5. 252, 41. 279, 4. 7. 15
βασίλεια (τὰ) 248, 45. 252, 12. 19
βασιλεύς 136, 13. 137, 3. 138, 1. 12. 19. 23. 140, 33. 42. 143, 10. 11. 17. 21. 33. 37. 147, 1. 148, 2. 151, 2. 4. 152, 1. 153, 1. 154, 3. 6. 155, 8. 156, 2 sqq. 157, 1. 158, 2 sqq. 161, 2. 162, 28. 163, 16. 22. 33. 165, 3. 4. 12. 21. 41. 44. 48. 166, 1. 169, 2. 170, 10. 171, 1 sqq. 173, 1. 174, 1. 192, 1. 194, 2. 195, 1. 13. 15. 200, 64. 65. 203, 1. 204, 4. 205, 1. 3. 13. 15. 17. 208, 1. 5. 214, 2. 3. 216, 1. 2. 217. 218, 3. 221, 2. 223, 1. 224, 1. 225, 1. 229, 1. 230, 1. 2. 232, 1. 233, 2 sqq. 235. 244, 2. 4. 245, 1. 246, 27. 35. 248, 10. 24. 83. 86. 90. 91. 249, 1. 2. 252, 2 sqq. 253, 4. 254, 1. 279, 5. 327, 3. 4. 367, 8 sqq. 370, 11. 447, 3. Βοσπόρου 252, 33. Θρᾳκῶν 228, 7. Μακεδόνων 114, 2. 115, 1. 116, 7. 117, 1. 127, 1. Μολοττῶν 324, 4. Παιόνων 141, 11. 37. (Περσῶν) 59, 6. 10. 63, 18. 72, 23. 76, 5 sqq. 93, 3. Σιδωνίων 93, 5. 11. 20. 23. 27. 155, 2. 14. 19. Σίνδων, Δανδαρίων κτλ. 100, 4. 102, 5. 103, 4. 104, 3. Σκυθῶν 252, 6. βασιλεῖς 130, 29. 133, 7. 138, 6. 157, 12. 170, 7. 171, 11. 85. 246, 16. 279, 13. 390, 9. Λακεδαιμονίων 50, 7. 163, 37
βασιλεὺς (*magistratus civitatis liberae*) ἐν Μιλήτῳ 376, 5. ἐν Χερσονήσῳ 252, 54.
βασιλικά 132, 23. 165, 25. ἐκ βασιλικοῦ 171, 106. 107. βασιλικὴ χώρα 158, 41. 69. βασιλικὴ παιδίσκη 447, 4. βασιλικοὶ λαοί 158, 46. βασιλικὰ ἔργα 447, 3
βασίλισσα 132, 8. 148, 1. 151, 1. 152, 1. 2. 156, 23. 24. 214, 1. 215, 11.

219, 1. 221, 3. 224, 4. 225, 4. 229, 2. 232, 2. 234, 6. 244, 3. 6. 245, 2. 367, 29 sqq.
βοιωτάρχαι 222, 12. 353, 157. 175
βούλαρχος ἐν Δόμῃ 316, 2
βουλεύοντες ἐν Δελφοῖς (cf. ἄρχοντες) 198, 2 sqq. 207, 2. 313, 2. 319, 6. 327, 5. 328, 4. 458, 1. 467, 2
βουλευτήριον 251, 5. 349, 34
βουλευτής 385, 12. βουλευταί 137, 20. 247, 3. 49. 339, 4
βουλή Ἀβδηριτῶν 228, 27. Αἰγιαλέων τῆς Ἀμοργίας 193, 1. Ἀκαρνάνων 321, 3. 13. Ἁλικαρνασσέων 371, 4. Ἀπταραίων 318, 1. Ἀρκάδων 167, 2. Ἀρκεσινέων 358, 2. Ἀστυπαλαιέων 338, 1. 11. Βαργυλιητῶν 165, 9. 25. Δηλίων 155, 1. 332, 2. 367, 1 sqq. Ἐρετριέων 52, 6. 201, 6. Ἐρυθραίων 2, 7. 9. 53, 1. 160, 1. 166, 1. 190, 1. 8. 14. 19. Ἐφεσίων 134, 1. 2. 253, 18. 22. 47. 269, 1. 285, 5. 286, 6. 315, 1. 2. 3. Ἡρακλεωτῶν τῶν πρὸς Λάτμῳ 209, 2. Ἰασέων 77, 1. Ἰλιέων 156, 19. 157, 8. 18. 158, 1. Ἰουλιητῶν 348, 38. 469, 2. Κείων 183, 20. 26. Κυζικηνῶν 279, 2. Λαμψακηνῶν 200, 8. Ληταίων 247, 36. Μεγαρέων 218, 2. Μιλησίων 170, 10. 240, 36. Μυκονίων 373, 10. 13. Μυλασέων 271, 2. Νισυρίων 195, 11. Ὀλβιοπολιτῶν 248, 1. 354, 2. Ῥηγίνων 251, 1. 2. 4. Σαμίων 119, 1. 132, 13. 22. 31. 393, 4. 7. 11. Σηστίων 246, 2. 92. Σμυρναίων 171, 30. 52. 86. Τηΐων 126, 109. 204, 2. Χερσονησιτῶν τῶν ἐν τῷ Πόντῳ 252, 45. 53
βουλή ἱερὰ Ἀκτιακή 280, 3. Ὀλυμπική 291, 2
γένος 119, 30. 31. 132, 28
γερουσία Ἀνδανιέων 388, 47. Ἐφεσίων 134, 2. 4. 284, 4. 13
γραμματεὺς ἐν Ἁλικαρνασσῷ 371, 3. ἐν Δελφοῖς 458, 3. 467, 2. ἐν Ἐρυθραῖς 159, 33. ἐν Ἐφέσῳ 284, 16. ἐν Ἰουλίδι 348, 40. ἐν Καρύστῳ 343, 2. ἐν Τεγέᾳ 317, 19. ἐν Χερσονήσῳ 252, 54
γραμματεὺς βουλῆς ἐν Ἐφέσῳ 253, 18. 21. 27. ἐν Κυζίκῳ 279, 2. ἐν Σάμῳ 132, 31
γραμματεὺς τοῦ δήμου ἐν Σκύρῳ 383, 15
γραμματεὺς τῆς πόλεως ἐν Δήλῳ 367, 1. 3. 180
γραμματεὺς τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν 215, 31. 33. τῶν Ἀκαρνάνων 321, 15
γραμματεὺς Ἀμφικτιόνων ἐν Δελφοῖς 206, 2. 212, 3
γραμματεὺς τῶν ἐφόρων ἐν Ἀμύκλαις 306, 17
γραμματεὺς ἱεροποιῶν ἐν Δήλῳ 367, 2. 3. 180
γραμματεὺς τοῦ συνεδρίου ἐν Δύμῃ 242, 1
γραμματεὺς τῶν συνέδρων ἐν Ἀνδανίᾳ 388, 1. 134
γραμματεῖς 171, 47. 49. ἐν Τέῳ 349, 8. τῶν νέων ἐν Περγάμῳ 283, 23. 24
γραμματιστὰς δαμοσιοφυλάκων ἐν Δύμῃ 316, 4
γραμματοφύλαξ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου ἐν Σμύρνῃ 171, 51. 85
γυμνασίαρχος Ἰουλιητῶν 348, 21. Κυθηρίων 340, 1. Πεπαρηθίων 341, 2. Σηστίων 246, 30. 54. 97. 99. Τηΐων 349, 2. 22. 29. Τραλλιανῶν 397, 1. γυμνασίαρχοι Χίων 350, 1.
γυναικονόμος ἐν Ἀνδανίᾳ 388, 26. 27. 32. ἐν Γαμβρείῳ 470, 17
δαμιεργὸς Νισυρίων 195, 9
δαμιουργεῖν τὰ ἱερά 294, 44
δαμιουργοί (δαμιοργοί, δημιουργοί) Ἀνδανιέων 388, 116. Ἀρκάδων 167, 9. Ἀχαιῶν 182, 13. Δυμαίων 242, 21. Ἑρμιονέων 389, 26. Σαμίων 393, 1. Στειρίων 294, 39
δαμοσιοφύλακες Δυμαίων 316, 4

δῆμος Ἀβδηριτῶν 228, 1 sqq. Αἰγιαλέων τῆς Ἀμοργίας 193, 1. 28. 37. Ἁλικαρνασσέων 371, 4. Ἀνδανιέων 388, 46. 119. Ἀνδρίων 88, 9. Ἀπταραίων 318, 2. Ἀρκεσινέων 358, 2. Ἀστυπαλαιέων 338, 1. 5. 9. 18. 21. Βαργυλιητῶν 165, 1 sqq. Βρυκουντίων 331, 18 sqq. Βυζαντίων 161, 1. Γαμβρειωτῶν 470, 18. Γυθεατῶν 199, 2. 255, 37 sqq. Δηλίων 155, 1. 13. 14. 16. 19. 22. 214, 1. 6. 332, 2. 9. 12. 367, 119. 124. 135. 217. Ἐρετριέων 201, 4. 6. Ἑρμιονέων 179, 2. Ἐρυθραίων 53, 2. 84, 2. 159, 2. 36. 160, 1. 5. 166, 1. 172, 1. 12. 15. 190, 1 sqq. Ἐφεσίων 134, 1. 3. 6. 253, 1. 10 sqq. 269, 1. 286, 7. 315, 1. 2. 3. 344, 8 sqq. Ζακυνθίων 63 b, 36. Ζελειτῶν 113, 1. 3. 14. 29. Ἠλείων 291, 3. Ἡρακλεωτῶν τῶν πρὸς Λάτμῳ 209, 2. Ἰασέων 77, 1. 118, 8. Ἰλιέων 156, 16. 20. 32. 33. 36. 38. 157, 9. 13. 18. 158, 1. 273, 4. Ἰουλιητῶν 79, 42. 469, 3. Καρυστίων 86, 7. Κείων 183, 20. 26. Κερκυραίων 63 b, 2. Κυζικηνῶν 279, 2. 15. 17. 18. 312, 10. Κῴων 330, 16. 20. 400, 5. 8. 19. Λαμψακηνῶν 200, 2. 12. 19. 23. 54. 56. 62. Ληταίων 247, 36. 44. Μεγαρέων 218, 2. 5. Μιλησίων 170, 11. 240, 36. 48. 391, 1. 6. 10. 11. Μυλασέων 271, 3. Μυτιληναίων 74, 14 sqq. Ναυπακτίων 183, 10. Νισυρίων 195, 11. Ὀλβιοπολιτῶν 248, 1 sqq. 354, 3. Περγαμηνῶν 215, 6. 12. 263, 1. 264, 2. 265, 1. 6. 266, 1. Πριηνέων 241, 8. Ῥηγίνων 251, 4. Ῥοδίων 241, 9. 11. Σαλαμινίων 347, 58. Σαμίων 48, 8. 119, 1. 9. 25. 26. 132, 5. 11. 16. 18. 22. 27. 241, 5. 393, 4. 11. Σαμοθρᾴκων 138, 14. 21. Σαρδιανῶν 323, 3. 6. Σηστίων 246, 2 sqq. Ἀθηναίων τῶν ἐν Σκύρῳ 383, 10. 11. 13. 15. 17. Σμυρναίων 171, 1 sqq. Τεγεατῶν 317, 13. Τενεδίων 108, 6. 35. Τηΐων 126, 50. 92. 109. 165, 4. 10. 35. 204, 3. 228, 10. 349, 5 sqq. Τολιστοαγίων Γαλατῶν 200, 48. Φλειασίων 83, 30. Χαλκηδονίων 369, 14. Χερσονησιτῶν τῶν ἐν τῷ Πόντῳ 252, 13 sqq. Χίων 150, 8. 11. 13

διαδικασίη 113, 19

διαινεθέν 233, 23

διαιρεταὶ τῶν κτημάτων 344, 9

δίαιται 344, 8

διαιτηταὶ ἐν Ἐφέσῳ 344, 6 sqq.

δίκη 354, 21. 449, 13. 452, 9. 453, 22. 460, 11. 461, 11. 462, 10. 465, 10. 466, 12. 467, 19. δίκη θανάτου 178, 5. δίκαι 126, 43. 139, 15. 165, 8. 13. 253, 42. 291, 16. 349, 55. δίκαι ἴδιαι — δημόσιαι 349, 53. 59. δίκαι ἐκ ποτιστάσιος 215, 21

δικαστήριον 139, 14. 344, 6 sqq. ξενικὸν (ἐν Ἐφέσῳ) 344, 52. 87. 97. δικαστήρια 294, 32

δικαστής 165, 1 sqq. δικασταί 5, 20. 26. 113, 27. 31. 344, 1 sqq. 388, 52. 63

δικαστικὸν πρᾶγμα 344, 1

δογματογράφοι ἐν Ἀμύκλαις 306, 4

δοκιμασία 285, 12

εἰσαγωγεῖς ἐν Ἐφέσῳ 344, 5

εἴσοδος ἐπί τε βουλὴν καὶ ἐκκλησίαν 165, 25.

ἑκατοστύες ἐν Σάμῳ 119, 30. 132, 18.

ἐκκλησία Ἀστυπαλαιέων 338, 11. Βαργυλιητῶν 165, 25. Δελφῶν 233, 34. Δηλίων 367, 119. 122. 124. Κῴων 330, 26. Μιλησίων 391, 6. Ὀλβιοπολιτῶν 248, 57 sqq. Τηΐων 126, 126

ἐκκλησία κυρία ἐν Μιλήτῳ 240, 45. ἐν Μυλάσοις 76, 3. 19. ἐκκλησία ἔννομος ἐν Δελφοῖς 233, 42. ἐν Φύσκῳ 458, 6. 14

ἐκκλησιαστήριον ἐν Ὀλβίᾳ 354, 9
οἱ ἐννέα ἐν Ὀλβίᾳ 248, 39. οἱ ἐννέα ἄρχοντες ἐν Σαμοθράκῃ 138, 26
ἐξαιθραπεύειν 76, 2. 18. 33
ἑξακόσιοι ἐν Μασσαλίᾳ 200, 44. 47. ἐν Τέῳ 126, 116.
ἐξετασταὶ ἐν Ἁλικαρνασσῷ 371, 32. ἐν Ἐρυθραῖς 160, 2. 172, 1. 190, 1. 14. 370, 25. ἐν Σμύρνῃ 171, 48. 51. 52. 88. ἐν Τέῳ 126, 102
ἐπίκλητοι ἐν Ἐφέσῳ 134, 2. 4
ἐπιμεληταὶ ἐν Ἀνδανίᾳ 388, 49. 58. ἐπιμεληταὶ ἐν Δελφοῖς 233, 27 sqq. ἐν Δήλῳ 367, 103. 105. 107. 217
ἐπιμεληταὶ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀμφικτυόνων 280, 2
ἐπιμεληταὶ (τῆς φρατρίας τῶν Κλυτιδῶν ἐν Χίῳ) 360, 36
ἐπιμήνιος ἐν Ἰλίῳ 156, 1
ἐπιμήνιος τῶν ταμιῶν ἐν Βαργυλίᾳ 165, 27
ἐπιμήνιοι τῆς βουλῆς ἐν Σμύρνῃ 171, 30
ἐπιστάτης (ἐν Κῷ) 400, 22. ἐπιστάται (ἐν Δήλῳ) 367, 20 sqq.
ἐπιστάτης τοῦ Μουσείου (ἐν Ἀλεξανδρείᾳ) 169, 4
ἐπιστάτης (πρυτάνεων) ἐν Αἰγιάλῃ τῆς Ἀμοργίας 193, 3. ἐν Ἀρκεσίνῃ τῆς Ἀμοργίας 358, 3. ἐν Ἀστυπαλαίᾳ 338, 2. ἐν Ζελείᾳ 113, 1. ἐν Ἰλίῳ 156, 1
ἐπιχειροτονεῖν 247, 48
ἐπιψηφίζειν 76, 14. 29. 48. 349, 41
οἱ ἑπτὰ ἐν Ὀλβίᾳ 248, 2
ἔσκλητος ἐν Ῥηγίῳ 251, 2
εὔθυνοι ἐν Τέῳ 349, 59
ἐφήβαρχος ἐν Κυζίκῳ 279, 23. ἐν Σηστῷ 246, 42
ἔφηβοι ἐν Κυζίκῳ 279, 23. ἐν Σηστῷ 246, 31. 36. 41. 76. 79. 82. 95. ἐν Τέῳ 349, 19. 24. 28. ἐν Χίῳ 350, 4 sqq.
ἔφοδος ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον 132, 31. 157, 18
ἔφοροι Ἀμυκλαιέων 306, 4. 8. Γυθεατῶν 255, 48. 50. 52. Λακεδαιμονίων 50, 9
ἡλιαία ἐν Δήλῳ 367, 113
θεσμοθέτης ἐν Ἀρκεσίνῃ τῆς Ἀμοργίας 437, 12
θεωρὸς ἐν Ναυπάκτῳ 183, 10
ἱεροποιὸς ἐν Ἐρυθραῖς 159, 1. 370 14 sqq.
ἱππάρχης Κυζικηνῶν 270, 1. 6. 279, 1
ἵππαρχος Ἀχαιῶν 178, 7. Τεγεατῶν 317, 19. ἵππαρχοι Θετταλῶν 85, 24
κατάμαστρος 233, 21
κατοπτικὸς νόμος (ἐν Λεβαδείᾳ) 353, 58
κῆρυξ 193, 36. 228, 32. 246, 96. 248, 133. 338, 16. 343, 8. 348, 15. 388, 115
κληρωτήρια ἐν Σμύρνῃ 171, 53
κρίμα 241, 12. 13. 388, 102. 106. 111. 170
κρίσις 240, 1. 10. 13. 19. 34. 37. 49. 284, 6. 344, 51. 78. 84. 96. κρίσεις 165, 9. 14. 43. 344, 8. 388, 64
κριτήριον 240, 48
κριταί 226, 55. 240, 49
κτοῖναι Καμιρέων 305, 1. 9. 13. 15
κτοινᾶται 305, 14
λειτουργεῖν 388, 48. 74. 97. 98. τὰς ἀρχάς 294, 35. λητουργεῖν 126, 67. 72
λειτουργία 246, 50. 290, 5. λητουργία 126, 66. 67. 68. 70
λιμενοφύλακες Καρυστίων 343, 2
λογισταὶ ἐν Ἐφέσῳ 253, 29
λογιστήριον ἐν Γαμβρείῳ 470, 36
μάστροι ἐν Δελφοῖς 233, 22. 51. ἐν Ἰαλύσῳ 357, 1. 34. ἐν Καμίρῳ 305, 14. μαστρικὸς νόμος 233, 53. κατάμαστρος 233, 21. ὑπόμαστρος 388, 51. 58
μνήμονες Ἁλικαρνασσέων 5, 8. 10. 11. 21. 31. Ἰασέων 77, 32 sqq. Σκλμακιτῶν 5, 13.
μύριοι ἐν Μεγάλῃ πόλει 167, 4

ναύαρχος 155, 11. 168, 1. Ἀχαιῶν 178, 7
νέοι ἐν Περγάμῳ 283, 8. 23. ἐν Σηστῷ 246, 31. 37. 39. 41. 63. 69. 71. 76. 79. 95. 99. ἐν Τράλλεσι 397, 1. ἐν Χίῳ 350, 5
νησιάρχης 367, 72
νομογραφεῖν 126, 54
νομογράφοι ἐν Δύμῃ 242, 19. 24. ἐν Ἑρμιόνῃ 389, 23. ἐν Τέῳ 126, 45. 53
νομοδεῖκται ἐν Ἀνδανίᾳ 388, 114
νομοφύλακες ἐν Ἀβδήροις 228, 34. 39. 47
ξενικὸν δικαστήριον ἐν Ἐφέσῳ 314, 52. 87. 97
ξενοδίκαι ἐν Στείρι 294, 38
οἰκονόμος ἐν Γαμβρείῳ 470, 1
παιδονόμος ἐν Κυζίκῳ 279, 24. ἐν Τέῳ 234, 9. 349, 2. 20. 22. 29. 32
πολέμαρχοι Ἀνδανιέων 388, 164. Ἐρετριέων 201, 2. Θετταλῶν 85, 24. Ἰασέων 77, 44 sqq.
πολιτάρχαι Ληταίων 247, 2. 48
πρακτῆρες ἐν Στείρι 294, 38
προαισυμνᾶν 252, 54. 369, 13
προβάλλειν 200, 11
προβουλεύειν 200, 7
προβουλεύεσθαι 218, 1. 247, 2
πρόβουλοι Ἰουλιητῶν 348, 6. 14. 20. 27. 34. 37
προδιαιτᾶσθαι 344, 87
πρόεδροι ἐν Ἐφέσῳ 253, 19. 21. 47
προμνάμων Ἀκαρνάνων 321, 5
προσκαλέσασθαι 126, 41
προστάτης Δυμαίων 316, 2. Μολοσσῶν 322, 2. 324, 6. 442, 3. 443, 8
προστάτας βουλᾶς ἐν Ῥηγίῳ 251, 1
προστάται τοῦ δάμου ἐν Τεγέᾳ 317, 12
προτιθέναι 76, 13. 29. 48. 349, 41. 369, 13. προτίθεσθαι ψῆφον 5, 33
πρυτανεία 371, 2
πρυτανεῖον ἐν Ἀνδανίᾳ 388, 112. ἐν Βαργυλίᾳ 165, 32. ἐν Δήλῳ 367, 96. ἐν Κυζίκῳ 312, 5. ἐν Σμύρνῃ 171, 31. σίτησις ἐν πρυτανείῳ (ἐν Ἐρυθραῖς) 160, 17
πρύτανις Ἁλικαρνασσέων 5, 5. Γαμβρειωτῶν 114, 6. Ἐφεσίων 344, 66. 83. Ῥηγίνων 251, 1. Τενεδίων 108, 39. Τηΐων 234, 6. Χίων 350, 1. 360, 10. 22. πρυτάνεις ἐν Ἁλικαρνασσῷ 371, 4 sqq. ἐν Ἀστυπαλαίᾳ 338, 3. 14. ἐν Δελφοῖς 233, 62. ἐν Ἐρυθραῖς 160, 2. 172, 1. 190, 1. 14. ἐν Ἰασῷ 77, 12. ἐν Ἰλίῳ 156, 20. 29. ἐν Μιλήτῳ 240, 29
σατραπεία 158, 28
σατραπεύειν 114, 5
σιτώνης Καρυστίων 343, 4
στεφανηφόρος Γαμβρειωτῶν 470, 27. Ἰασέων 77, 2. 54. Μιλησίων 170, 1. 240, 41. 314, 1. Σμυρναίων 171, 34. στεφανηφόροι ἐν Κυζίκῳ 279, 22
στρατηγία 290, 7
στρατηγός 157, 6. στρατηγὸς ἐπὶ τῶν πόλεων τῶν Ἰάδων 137, 4. στρατηγὸς τῆς Χερρονήσου καὶ τῶν κατὰ τὴν Θρᾴκην τόπων 246, 14
στρατηγὸς Αἰτωλῶν 149, 14. 150, 8. 183, 5. 8. 215, 23. 25. 28. 325, 1. 446, 1. 447, 1. Ἀχαιῶν 178, 7. 454, 1. Ἠπειρωτῶν 442, 1. Φωκέων 294, 2. 463, 1. 465, 1
στρατηγοὶ Ἐρυθραίων 97, 19. 21. 159, 2 sqq. 160, 2. 172, 1. 2. 15. 190, 1. 14. Ἐφεσίων 253, 18. 23. Ἰλιέων 156, 30. 39. Ἰουλιητῶν 79, 15. 20. 44. 48. 348, 39. Σμυρναίων 171, 1. 12. 19. 58. 88. 89. Τεγεατῶν 317, 14. Τηΐων 234, 12
σύλλογος Ἁλικαρνατέων καὶ Σαλμακιτέων 5, 1
συμμνάμονες Χερσονησιτῶν 252, 47
συμπρομνάμονες Ἀκαρνάνων 321, 7
συναγωγὰ σύννομος τῶν συνέδρων (ἐν Ἀνδανίᾳ) 388, 49
συναρχία ἐν Βαργυλίᾳ 165, 32. συν-

αρχίαι ἐν Μεγάροις 218, 1. ἐν Σάμῳ 132, 19. ἐν Τέῳ 234, 2. 7
συναρχοστατεῖσθαι 294, 13
συνεκκλησιάζειν 294, 13
συνήγοροι ἐν Ζελείᾳ 113, 29. 32. ἐν Ἰασῷ 77, 11
συστήματα 253, 38
ταγοὶ Κυρετιέων 202, 2
ταμίας 197, 13. 16. 289, 17. Αἰτωλῶν 215, 34. Ἀνδανιέων 388, 51 sqq. Βρυκουντίων 331, 30. Γαμβρειωτῶν 470, 27. 34. Δηλίων 155, 24. Ἐρετριέων 201, 8. Ἑρμιονέων 389, 36. Ἠλείων 240, 26. Ἰουλιητῶν 348, 15. 18. 35. Καλαυρεατῶν 326, 3. Καμιρέων 305, 12. Μεγαλοπολιτῶν 210, 35. Σαμίων 119, 38. Σμυρναίων 171, 32. 82. Φυσκέων 458, 13. ταμίας τοῦ δήμου ἐν Σκύρῳ 383, 17. ταμίας τῆς πόλεως ἐν Λήτῃ 247, 48. ταμίας τῶν ὁσίων προσόδων ἐν Σμύρνῃ 171, 58
ταμίαι Ἁλικαρνασσέων 371, 14. Βαργυλιητῶν 165, 28. Δελφῶν 207, 17. Δηλίων 367, 18 sqq. Ἑρμιονέων 389, 22. Ἰασέων 77, 4. Μαγνήτων 171, 82. Τηΐων 349, 39. 41. 65. Χίων 150, 36
ταμιεία 248, 161
τελῶναι 248, 51. 163
τίμαμα 388, 46. 47
τιμηταί 126, 122. 123
τιμοῦχοι Τηΐων 234, 12. 349, 60
τριηραρχεῖν 126, 66
τριακτύαρχοι ἐν Δήλῳ 367, 19 sqq.
ὑπόμαστρος 388, 51. 58.
φατρία Μεδεωνίων ἐν Στείρι 294, 78.
φατρίαι ἐν Χίῳ 360, 28. φρατρίαι ἐν Ἰλίῳ 157, 20
φυλαὶ ἐν Ἀνδανίᾳ 388, 7. ἐν Δήλῳ 367, 127. ἐν Ἐφέσῳ 134, 8. 10. 253, 48. 315, 4. 5. ἐν Ἰασῷ 77, 19. ἐν Ἰλίῳ 157, 20. ἐν Σάμῳ 119, 29. 132, 28. ἐν Σμύρνῃ 171, 52. 75. ἐν Σύρῳ 401, 5. ἐν Τέῳ 126, 126. αἱ τρεῖς φυλαὶ Μυλασέων 76, 3. 20. 44
χειροτονεῖν 150, 28. 200, 9. 12. 349, 10. 16
χειροτονία 330, 22. χειροτονίαν ἀποδιδόναι τῷ δήμῳ 388, 119
χιλιαστύες ἐν Ἐφέσῳ 134, 9. 10. 253, 48. 315, 4. 5. ἐν Σάμῳ 119, 30
χοραγία 313, 4
χορηγεῖν 126, 66
ψᾶφος· σὺν ψάφῳ τᾷ ἐννόμῳ 313, 3. σὺν ψάφοις ταῖς ἐννόμοις 233, 6. 323, 1
ψαφοφορεῖν 178, 3
ψήφισμα (ψάφισμα) 113, 11. 26. 34. 116, 11. 119, 35. 125, 19. 33. 52. 132, 32. 134, 2. 150, 26. 28. 159, 33. 160, 18. 165, 34. 39. 44. 166, 2. 19. 171, 29. 65. 107. 172, 20. 178, 9. 181, 3. 5. 190, 9. 20. 192, 9. 193, 34. 41. 200, 2. 43. 204, 7. 207, 4. 15. 209, 5. 6. 215, 28. 31. 228, 35. 40. 44. 45. 48. 233, 20. 67. 246, 41. 106. 247, 45. 47. 248, 46. 252, 52. 253, 19. 279, 16. 24. 284, 10. 289, 11. 15. 331, 20. 31. 36. 344, 80. 350, 7 sqq. 354, 20. 357, 9. 358, 8. 367, 119. 124. 135. 217. 383, 15
ὠβά 306, 11. 15

Tribuum, phratriarum, gentium, pagorum nomina.

Ἀμφικλεῖδαι Νάξιοι ἐκ Σικελίας 367, 51
Ἀργαδεῖς ἐν Ἐφέσῳ 134, 10. 315, 5
Ἐφεσεῖς ἐν Ἐφέσῳ 134, 10. 315, 5
Θεανδρίδαι ἐν Δήλῳ 367, 46. 159. 160
Θυεστάδαι ἐν Δήλῳ 367, 19 sqq.
Ἱπολυτεῖς ἐν Κασσανδρείᾳ 142, 2
Κλυτίδαι ἐν Χίῳ 360, 1 sqq.
Κοσυλλῖται ἐν Ἀμοργῷ 193, 2

Μαψιχίδαι ἐν Δήλῳ 367, 20. 97. 114. 164
Νησῖται ἐν Ἀμοργῷ 193, 4
Οἴνωπες ἐν Κυζίκῳ 279, 2
Σκιρίδαι ἐν Μιλήτῳ 391, 3
Ὠκυνεῖδαι ἐν Δήλῳ 367, 19 sqq.

Respublica Romanorum.

ἀνθύπατος 240, 54. 64. 242, 3. 265, 5. 266, 3. 276, 3. 284, 11. 287, 2. 289, 12. 291, 4. 292, 3. 390, 1. οἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἀνθύπατοι 390, 10
ἀντάρχοντες 276, 17
ἀντιστράτηγος 262, 3. 263, 3. 292, 4
ἀντιταμίας 267, 7. ἀντιταμίας καὶ ἀντιστράτηγος 263, 2
αὐτοκράτωρ 259, 3. 264, 3. 265, 3. 269, 2. 270, 6. 271, 1. 272, 2. 275, 1. 276, 18. 282, 1. 283, 2. 284, 1. 285, 1. 286, 1. 289, 1. 19. 24. 290, 1. 292, 1. 293, 3
γραφομένῳ παρῆσαν 226, 4. 14
οἱ δέκα 200, 68. 71. οἱ δέκα πρεσβευταί 241, 6. οἱ ἀπὸ Ῥώμης δέκα πρέσβεις 209, 2
δημαρχικὴ ἐξουσία 283, 5. 284, 3. 285, 4. 286, 4. 289, 4. 23. 292, 2
δήμαρχοι 204, 2
ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων 200, 19 sqq. 202, 2. 204, 21. 247, 5
τὸ δημόσιον τὸ Ῥωμαίων 202, 9
δικτάτωρ 268, 3
ἐπαρχεία 240, 54. 65. 247, 32. 263, 4
κομέτιον 226, 2. κομήτιον 241, 3
λογιστής 292, 4
μητρόπολις 293, 5
πατὴρ πατρίδος 285, 5. 286, 6. 289, 4. 25. 292, 2
πάτρων 262, 4. 263, 3. 273, 2. 277, 9. 278, 4. πάτρωνες 228, 24
πρεσβευτὴς ἀντιστράτηγος 262, 2. πρεσβευτὴς καὶ ἀντιστράτηγος τοῦ Σεβαστοῦ 292, 4
στρατηγικός 287, 1
στρατηγός 204, 1. 226, 1. 11. 39. 41. 51. 240, 42. 50. 246, 21. 247, 13. 251, 2. 3. 367, 90. 91. 100. 103. 104. στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν 200, 17. ὁ ἐπὶ τῶν ξένων στρατηγός 242, 26
στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων 199, 1. 200, 68. 202, 1. 209, 1. 227, 2. 236, 1. 237, 3. 238, 2. 241, 2. 367, 100. 102
σύγκλητος 200, 50. 67. 204, 2. 226, 1. 11. 228, 7. 240, 35. 51. 241, 1. 2. 276, 12. 14
συμβούλιον 242, 11
συνεβουλεύσατο τῇ συγκλήτῳ 226, 2. 241, 2
ταμίας 239, 2. 241, 14. 247, 4. 16. 256, 3. ταμίας ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ 200, 42
ὑπατεία· μετὰ τὴν ὑπατείαν Ὀνωρίου καὶ Εὐοδίου 394, 1
ὑπατικός 292, 4
ὕπατος 226, 43. 240, 54. 64. 269, 3. 271, 2. 276, 13. 19. 284, 4. 285, 4. 286, 3. 287, 2. 289, 4. 25. 292, 2. ὕπατος ἀποδεδειγμένος 291, 5. ὕπατοι 250, 1

IV.

Res sacrae.

1. Dei, Deae, heroes cum templis et delubris.

Ἀβλαβίαι 370, 67
Ἀγαθὴ Τύχη 170, 31. 370, 88. 374, 12. 43. 83
Ἅγνα 388, 34. 69. 84
Ἀδράστεια 29, 62
Ἀθηναία 13, 40. 14, 2. 14. 18. 28. B, 11. 17. 20. 23. 25, 4. 15. 29, 83. 36, 2. 24. 44, 2. b, 19. 57, 22. 64, 17. 101, 38. 365, 1. 384, 114. Ἀθηναίη 6, 3. 8, 2. 97, 32. 117, 3. Ἀθαναία 305, 3. 17. Ἀθηνάα 79, 67. 80. 366, 2. Ἀθηνᾶ 83, 7. 89, 39. 101, 34. 105, 52. 112, 74. 173, 5. 174, 2. 203, 5. 317, 20. 380, 3. 20. 387, 14. Ἀθανᾶ 207, 9. 294, 67. 305, 10
Ἀμαρία 178, 8
Ἀποτροπαία 370, 69. 115
Ἀρεία 171, 60. 70
Ζωστηρία 29, 90
Ἡφαιστία 333, 20
Ἰλιάς 125, 2. 48. 156, 21 sqq.
Κυνθία 249, 4
Νίκη 29, 51. 104. 113. 114. 44, 5 sqq. b, 2 (?). 370, 29. 380, 20. 22
Νικηφόρος 208, 9. 215, 6 sqq. 217. 235
ἐπὶ Παλλαδίῳ 29, 88
ἐπὶ Παλλαδίῳ Δηριονείῳ 29, 71
ἐν Παλληνίδι 29, 86
Πολιάς 29, 113. 114. 44, 5 sqq. 83, 7. 101, 34. 117, 3. 163, 44. 193, 42. 380, 22
Προναία 189, 13
Ὑγίεια 365, 1. 380, 9
Φημία 370, 27
Ἀθήναιον ἐν Ἐρυθραῖς 84, 14. 19. 160, 20
Αἴας 347, 25
Ἀλεκτρώνα 357, 4. 21
Ἀλεξάνδρα 306, 15
Ἀλέξανδρος 370, 111
Ἀλέων ποταμός 370, 21
Ἄμμων 374, 32
Ἀπόλλων 1, 1. 2, 15. 5, 36. 6, 2. 29, 63. 66. 71, 24. 103, 2. 149, 10. 150, 7. 14. 155, 23. 156, 26. 29. 169, 7. 170, 39. 171, 61. 85. 190, 10. 22. 207, 16. 230, 4. 233, 55. 61. 64. 238, 3. 244, 9. 245, 4. 255, 54. 267, 10. 274, 5. 6. 342, 4. 367, 1 sqq. 372, 6. 376, 6. 446, 7. 15. 449, 2. 452, 9. 453, 26. 454, 7. 455, 7. 457, 17. 459, 21. 460, 11. 461, 14. 462, 19. 463, 15. 464, 20. 466, 13. 470, 25
Ἄκτιος 321, 1
Ἀρχηγέτης 211, 22
Δήλιος 70 b, 26. 30. 367, 33. 40. 42. 49. 56. 76. 78. 80. 82. 162. 183. 186. 370, 20
Διδυμέος 293, 6. ἐν Διδύμοις 170, 12
Ἑβδόμειος 302, 2
Ἑκατόμβιος 373, 30
Ἐναγώνιος 370, 100
Ἐριθάσεος 359, 2. 5
Ἰητρός 100, 2
Καρνεῖος 388, 7. 34. 69. 97
Καυκασεύς 370, 19
ἐν Κοίλοις 370, 78
Λύκειος 370, 20
Πύθιος 79, 22. 95, 3. 113, 36. 149, 8. 185, 16. 206, 6. 233, 5. 280, 6. 446, 4. 447, 4. 448, 13. 451, 3. 452, 1. 453, 2. 454, 3.

455, 2. 457, 4. 458, 8. 459, 4. 460, 2. 461, 2. 462, 3. 463, 4. 464, 2. 465, 3. 466, 1. 467, 7.
ἐν Σαβηρίδαις 370, 103
Ἀπολλώνιον 5, 45. 6, 65. Ἀπολλωνιασταί 250, 1
Ἄρης 89, 40. 171, 60. 269, 4
Ἄρτεμις 113, 10. 32. 134, 8. 169, 7. 170, 42. 233, 56. 244, 9. 245, 4. 253, 18. 24. 28. 267, 10. 274, 5. 286, 9. 367, 5. 128. 139. 162. 179. 184. 193. 426, 12
Ἀγροτέρα 29, 77. 102, 2. 347, 7
Βουληφόρος 391, 3. 13
Βραυρωνία 29, 87. 366, 49. 57. 60. 70
Δηλία 367, 78. 182. 185. 198
Ἑκάτη 367, 45. 176
Καυκασίς 370, 19
Λευκοφρυνή 171, 84
Λοχία 470, 31
Μουνιχία 29, 81
Περγαία 371, 5. 16
Σκιρίς 391, 3. 13
Ταυροπόλος 171, 60. 70
Φωσφόρος 370, 138
Ἀρτεμίσιον 367, 191
Ἀσκληπιός 356, 9. 14. 26. 30. 367, 11. 43. 44. 45. 48. 110. 368, 4. 7. 369, 17. 378, 2. 439, 7. 445, 2. 18
Ἀσκληπιεῖον 329, 31. 369, 25
Ἀστάρα 104, 2
Ἀταρνεύς 97, 33
Ἀφροδίτη 178, 8. 269, 4. 355, 11. 37. 42. 367, 127. 131. 181. 370, 4. 427, 22. 42. 47
ἐν Ἐμβάτῳ 370, 40
ἐν κήποις 29, 78
Οὐρανία 437, 5. 10
Πάνδημος 370, 57
Πυθόχρηστος 370, 74. 160
Στρατονικίς 171, 12. 70. 83
θεὰ νέα Ἀφροδίτη Δρούσιλλα 279, 12.
Ἀφροδίσιον 176, 1
Ἀχελῷος 373, 35. 38
Ἀχιλλεύς 370, 51. 76
Γῆ 171, 60. 70. 370, 55. 441, 2
Χθονία 373, 25
Δῆλος 367, 173
Δημήτηρ 2, 15. 79, 68. 80. 83, 8. 121, 4. 143, 43. 345, 26. 347, 29. 370, 71. 373, 16. 22. 374, 38. 427, 19.
Δαμάτηρ 388, 33. 68. 432, 1. 3
ἐν Αἰγίλᾳ 388, 31
Θεσμοφόρος 390, 5
ἐφ' ἱπποδρόμῳ 388, 31
Καρποφόρος 390, 5
ἐν Κολωναῖς 370, 47. 63.
Πυθόχρηστος 370, 89
Χθονία 389, 13. 29
Χλόη 373, 11
Δημοκρατία 374, 67. 75
Δημοφῶν 29, 68. 85
Διόνυσος 29, 79. 171, 85. 201, 1. 3. 8. 10. 304, 1. 333, 22. 337, 21. 31. 347, 16. 370, 73. 381, 4. 7. 23. 29. 382, 5. 14. 35. 422, 5
Βακχεύς 370, 147. 373, 27
Βρεισεύς 289, 6
Ληνεύς 373, 24
Πυθόχρηστος 370, 145
Διονύσιον 234, 1. Διονυσιακὸν θέατρον 124, 18
Διόσκοροι 370, 7. 120
Διώνη 67, 3. 68, 2. 429, 2
οἱ δώδεκα θεοί 82, 7. 83, 8. τὸ Δωδεκάθεον 367, 224
Εἰλείθυια 367, 50
Εἰρήνη 370, 140. 374, 30. 63
Ἑκάτη 170, 36
Ἐλευσία 191, 2
Ἐλευσίνιον 13, 29. 384, 125. 386, 31. τὸ ὑπὸ τῇ πόλει 387, 11. 38
Ἐνυάλιος 370, 34
Ἐνυώ 370, 34
Ἐπίμαχος 370, 61
Ἑρμῆς 246, 62. 78. 340, 2. 349, 57. 402, 13. Ἑρμᾶν 388, 33. 69

Ἀγοραῖος 370, 92. 101
Ἁρματεύς 370, 142
Ἡγεμόνιος 335, 6. 374, 20. 51
Πόλιος 370, 142
Ἑρμαϊσταί 250, 1
Ἑστία 296, 37. 367, 143
Βουλαία 370, 65
Τεμενία 370, 9. 59
Εὔβουλος 13, 39
Ζεύς 2, 15. 79, 67. 80. 89, 39. 156, 27. 171, 60. 70. 173, 5. 217. 235. 441, 2
Ἀμάριος 178, 4. 8
Ἀποτρόπαιος 370, 68. 114
Βασιλεύς 353, 90. 93. 370, 110
Βουλεύς 373, 17
Ἐλευθέριος 63, 65. 370, 106
Ἰθωμάτας 181, 23
Κύνθιος 249, 4
Λάμβραυνδος 76, 35
Μέγιστος 77, 14
Νάιος 67, 2. 68, 1. 147, 4. 429, 2
Νέμειος 211, 13
Ὀλύμπιος 10, 35. 60. 35, 2. 30, 1 83, 7. 115, 6. 152, 4. 237, 4. 272, 5. 277, 9. 278, 4. 281, 3
Ὁπλόσμιος 178, 18
Οὔριος 254, 1
Πατρῷος 360, 35
Πολιεύς 366, 48
Σωτήρ 149, 7. 155, 23. 170, 43. 210, 10. 41. 337, 21. 31. 374, 24. 54
Τρόπαιος 347, 27
Φήμιος 370, 26
Χθόνιος 373, 25
Ἥλιος 89, 39. 171, 60. 70. 441, 2. ὁ νέος Ἥλιος Γάιος Καῖσαρ Σεβαστός 279, 3
Ἥρα 119, 37. 132, 32. 181, 23. 358, 7. 367, 46
Ἀργεία 211, 13
Τελεία 370, 126. 132
Ἡραῖον 358, 4
Ἡρακλῆς 82, 8. 165, 41. 246, 62. 78. 250, 3. 4. 349, 57. 350, 6. 370, 12. 86
ἐν Κυνοσάργει 29, 64. 85
Ἡράκλειον ἐν Ἐρυθραῖς 160, 20
ἥρως 440, 25. ἥρωες 67, 4. 68, 2
Ἥφαιστος 29, 83. 333, 2. 20
θεά 13, 49. 171, 9. 234, 13. 14. 276, 9. 279, 12. θεαί 82, 7. 83, 8. 386, 23. 28
Θέμις 170, 33
ὁ θεός 13, 48. 14, 23. 50, 6. 67, 1. 70, 32. 71, 10. 104, 2. 114, 1. 167, 1. 170, 62. 171, 9. 100. 184, 7. 10. 13. 185, 7. 13. 186, 10. 187, 9. 188, 8. 192, 12. 206, 4. 207, 9. 13. 211, 12. 223, 4. 233, 18. 269, 4. 279, 5. 294, 1. 317, 1. 322, 1. 324, 1. 367, 163. 368, 1. 377, 3. 379, 2 sqq. 383, 5. 391, 5. 7. 443, 1. 445, 3. 447, 6. 449, 4. 8. 9. 10. 452, 5. 7. 8. 453, 3. 20. 22. 454, 4. 455, 6. 457, 6. 459, 9. 460, 3. 8. 9. 461, 4. 8. 9. 462, 4. 8. 12. 463, 7. 464, 6. 13. 465, 4. 7. 8. 466, 5. 11. 467, 9. 14. 16. θεὸς ξενικός 29, 85
ἡ θεός 12, 24. 19, 8. 29, 96. 32, 7. 20. 36, 7. 42, 48. 63, 56. 68. 85, 40. 87, 13. 112, 51. 125, 13. 130, 6 sqq. 134, 5. 143, 15. 273, 3. 286, 10. 347, 21. 363, 11. 364, 2. 12. 17. 366, 30. 67. 371, 30. 380, 6. 12. 18. 33. 391, 1. 11. 393, 9. 13. 401, 6. 10. 426, 17
τὰ θεά 13, 4. 12. 37. 42. 46. 48. 52. 378, 6. 12. 384, 94. 116. 127. 387, 13. 21
θεοί 6, 4 sqq. 14, 2. 5. 8. 16. 26. 30. 19, 1. 23, 1. 24, 1. 42, 1. 49, 1. 67, 3. 68, 2. 71, 1. 74, 1. 85, 1. 110, 1. 135, 1. 138, 8. 18. 143, 41. 149, 6. 150, 3. 11. 23. 156, 32. 163, 1. 171, 6. 186, 1. 187, 1. 188, 1. 204, 13. 207, 1. 215, 7. 12. 14.

229, 4. 231, 3. 246, 62. 247, 29. 267, 9. 279, 9 sqq. 313, 1. 327, 1. 332, 1. 347, 32. 46. 352, 1. 355, 1. 358, 1. 359, 1. 366, 1. 373, 1. 381, 13. 383, 13. 385, 1. 388, 2 sqq. 390, 5. 402, 4. 420, 1. 426, 11. 427, 31. 432, 2. 438, 1. 440, 28. 470, 26. πάντες θεοί 156, 17. 178, 8. οἱ ἄλλοι θεοί 14 B, 23. 24. 29, 55. 73. 75. 91. 94. 100. 156, 27. 30. 171, 61. 70. 366, 2. 376, 3. 381, 7. οἱ δώδεκα θεοί 82, 7. 83, 8. θεοὶ μεγάλοι 388, 43. 69. 91. θεοὶ μεγάλοι εὐεργέται 232, 3. θεοὶ σωτῆρες 170, 14. 45. θεοὶ ὅρκιοι 97, 30. 181, 23. τῶν βασιλέων εἰς θεοὺς μεταστάντων 246, 16

Θεσμοφόριον 470, 31

Θέτις 370, 51. 76

Θησεύς 29, 82

Ἴακχος 347, 10

Ἴλισός 29, 82

Ἶσις 355, 44. 393, 6. 12. Ἰσίειον 367, 230

Καρνειάσιον 388, 54. 56. 60. 63

Κόρη 83, 8. 121, 4. 143, 44. 345, 26. 347, 29. 373, 17. Κούρα 432, 2.
Δήμητρος Κόρη 370, 71
Δάειρα 374, 39
Πυθόχρηστος 370, 89
Σώτειρα 370, 82

Κορύβαντες Ἀνδρεῖοι 370, 97. 105.
Εὐφρονίειοι 370, 95
Θάλειοι 370, 95. 105

Λητώ 169, 7. 170, 34. 244, 9. 245, 4. 267, 11. 274, 5. 367, 4. 128. 139.
Λατώ 233, 55

Μεγάλοι θεοί 388, 34. 68. 91

Μὴν Τόραννος 379, 1. 14. 21

Μήτηρ θεῶν 347, 40. 377, 2
ἐν Ἄγρας 29, 89
Μεγάλη 370, 83
Σιπυληνή 171, 61. 70
Μητρῷον 171, 48

Μοῦσαι 29, 61. 84. 349, 57. 350, 6. 381, 1

Νηρεῖδες 370, 52. 76

Νίκη 14 B, 3. 156, 27. 366, 16 sqq. 367, 5

Ξενικὸς θεός 29, 85

Παλλάς 14 B, 4. Παλλάδιον Δηριόνειον 29, 71

Πάν 367, 48

Πανδίων 420, 8

Πανίσκος 367, 126

Πανιώνιον 126, 2. 137, 13

Παρθένος 6, 3. 42, 36. 48. 54. 90 (cf. lemma). 252, 23. 50

Ποσειδών 79, 67. 80. 89, 39. 372, 4. 6. 7. 8. Ποτειδών 331, 34. 375, 2.
Ποσιδών 444, 1
Ἴσθμιος 372, 3
Καλαυρεάτης 29, 72
Πόρθμιος 331, 34
ἐπὶ Σουνίῳ 29, 80
Τεμενίτης 373, 5
Φόκιος 373, 8
Φυταλμιος 370, 80. 375, 3
Ποσειδωνιασταί 250, 1

Προκύκλιοι θεοί 370, 130. 135

Σανέργης 104, 2

Σαραπιεῖον 367, 220

Σεμέλη 373, 23

Σεμναὶ θεαί 82, 7. 83, 9

Σωσίας ἥρως 248, 101

Σώτειρα 170, 48

Τριπτόλεμος 13, 38

Τριτοπατρεῖς 303, 2

Ὑγίεια 356, 9. 14. 27. 30. 378, 3

Χάριτες 347, 6. 367, 5

2. Feriae.

Ἀγρίππεια ἐν Κῷ 399, 13
Ἀδώνια 427, 9
Ἀθάνια ἐν Ῥηγίῳ 251, 3
Αἰάντεια ἐν Σαλαμῖνι 347, 24
Ἄκτια τὰ μεγάλα Καισάρεια 399, 3
Ἀμφιάρᾳα καὶ Ῥωμαῖα τὰ τιθέμενα ὑπὸ Ὠρωπίων 398, 5. 10
Ἀνδρίνεα ἐν Φιαλείᾳ 392, 3
Ἀπολλώνια ἐν Δήλῳ 155, 18. ἐν Μιλήτῳ 376, 8. ἐν Μόνδῳ 399, 14. 400, 21
Ἀρχηγέσια ἐν Ἁλικαρνασσῷ 400, 13. 16
Ἀσκλαπίεια ἐν Ἐπιδαύρῳ 398, 4. ἐν Καρπάθῳ 331, 23
Ἀσκληπίεια ἐν Ἀθήναις 374, 14. 45. 69. 76. 85
Ἀττάλεια ἐν Δελφοῖς 233, 41. 58. 65
Βενδίδεια ἐν Ἀθήναις 374, 22. 53
Δήλια 121, 16
Διογένεια ἐν Ἀθήναις 347, 24
Διονύσια ἐν Ἀθήναις 12, 12. 32, 25. 43, 11. 347, 17. 420, 5. 11. 15. τὰ μεγάλα 140, 37. 141, 42. 162, 75. τὰ ἐν ἄστει 347, 48. 99. 374, 16. 47. 86. τὰ ἐπὶ Ληναίῳ 374, 10. 41. 81. τὰ ἐν Πειραιεῖ 296, 20. 374, 6. 72. 79. ἐν Ἀβδήροις 228, 29. ἐν Ἀμοργῷ 193, 35. ἐν Ἀστυπαλαίᾳ 338, 16. ἐν Ἐρυθραῖς 160, 14. 190, 12. 25. ἐν Κῷ 330, 19. ἐν Τέῳ 399, 21. ἐν Φιαλείᾳ 392, 2. ἐν Χίῳ 150, 21. Διονυσιακοὶ ἀγῶνες 381, 17
Δώρεια ἐν Κνίδῳ 399, 15
Ἑκατήσια ἐν Στρατονικείᾳ 400, 9. 15
Ἐλευθέρια ἐν Πλαταιαῖς 398, 9
Ἐλευσίνια 347, 16. 49. 100. 374, 66. 73. τὰ μεγάλα 400, 4. Ἐλευσίνια τὰ καὶ Καισάρεια 400, 17
Ἐπιτάφια ἐν Ἀθήναις 347, 20
Ἑρμαῖα ἐν Ἀθήναις 121, 17
Εὐεργέσια ἐν Δήλῳ 367, 54
Εὐτύχεια ἐν Δήλῳ 367, 55 sqq.
Ἡραῖα ἐν Ἄργει 398, 6
Ἡράκλεια ἐν Ἰασῷ 399, 19
Ἡφαίστια ἐν Ἀθήναις 420, 11
Θαργήλια ἐν Ἀθήναις 112, 34. 420, 7. 11. 15
Θεογάμια ἐν Νύσῃ 400, 11
Θεοφάνια ἐν Χίῳ 398, 3
Θεσμοφόρια ἐν Γαμβρείῳ 470, 20
Θήσεια ἐν Ἀθήναις 347, 20. 374, 70. 78
Ἴσθμια 398, 9. παῖδες Ἰσθμικοί 399, 9. 11. 13. 15. 18. 20. 23. 400, 8 sqq.
Καισάρεια ἐν Ἁλικαρνασσῷ 399, 17. ἐν Κῷ 400, 17. τὰ τιθέμενα Γαΐῳ Καίσαρι (ἐν Κῷ) 399, 9. ἐν Μητροπόλει 400, 6. ἐν Σάρδεσιν 399, 21
Κλάρια ἐν Κολοφῶνι 400, 12
Μυστήρια ἐν Ἐλευσῖνι 13, 25. 334, 40. 347, 10. 374, 11. 384, 92. 385, 6. 386, 8. 20. 26. 387, 2. τὰ μεγάλα 347, 29. 386, 21. τὰ ὁλείζω 384, 75. τὰ πρὸς Ἄγραν 386, 9. ἐν Ἀνδανίᾳ 388, 2 sqq. ἐν Ἐφέσῳ 390, 3. 12. 14
Νέμεα 150, 18. 398, 8. 399, 1. ἰσονέμεος ἀγών 149, 17. 150, 10. 17. 24.
Νικηφόρια ἐν Περγάμῳ 215, 9 sqq.
Ὀλύμπια 106, 46. 215, 17. 26. 277, 3. 278, 3. Ὀλυμπιὰς σκζ 287, 1. ἰσολύμπιος ἀγών 215, 9. 15. παῖδες Ὀλυμπικοί 400, 6
Ὀλυμπίεια ἐν Ἀθήναις 374, 18. 49
Παναθήναια 14, 27. 28. B, 26. 29, 1. 49. 50. 55. 32, 8. 20. 36, 57. 111, 19. 143, 15. 347, 49. 100. 374, 34. 36. 65. 398, 8. 403, 3. τὰ κατ' ἐνιαυτόν 380, 32. τὰ μεγάλα 2, 2. 12, 12. 44, 5. 101, 24. 27. 121, 14. 162, 77. 363, 2. ἡ Παναθηναῖς σκάφη

363, 9. τὸ Παναθηναϊκὸν στάδιον 111, 18. 124, 19
Παρθένεια ἐν Χερσονήσῳ 252, 47
Παταίκεια ἐν Δήλῳ 367, 54
Πείραια 347, 16
Προηρέσια ἐν Ἐλευσῖνι 347, 28
Προμήθια ἐν Ἀθήναις 420, 11
Πτολεμαῖα ἐν Ἀθήναις 347, 49. 100
Πύθια 106, 46. 150, 18. 185, 8. 14. 207, 3. 215, 16. 25. ἰσοπύθιος ἀγών 149, 16. 150, 9. 16. 24. 215, 9. 15. παῖδες Πυθικοί 399, 8. 16. 21
Ῥωμαῖα ἐν Κερκύρᾳ 398, 7. ἐν Κῷ 400, 5. 7. ἐν Χαλκίδι 398, 10. ἐν Ὠρωπῷ 398, 5. 11
Ῥωμαῖα Σεβαστὰ τὰ τιθέμενα ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀσίας ἐν Περγάμῳ 399, 5
Σελεύκεια 190, 12. 25
Σωπάτρεια ἐν Δήλῳ 367, 54
Σωτήρια ἐν Δελφοῖς 149, 7. 150, 5. 17. 404, 7. ἐν Μεγάλῃ πόλει 210, 16. 39
Φιλαδέλφεια ἐν Δήλῳ 367, 55 sqq.
Φιλεταίρεια ἐν Δήλῳ 367, 54
Χθόνεια μεγάλα ἐν Ἑρμιόνῃ 389, 17

3. Menses.

Ἀμάλιος ἐν Δελφοῖς 233, 28. 90. 462, 1. 464, 1
Ἀνθεστηριὼν ἐν Ἀθήναις 384, 82. 386, 3. ἐν Ἀμοργῷ 438, 3. ἐν Ἐρυθραῖς 370, 37
Ἀπατουριὼν ἐν Ἰασῷ 77, 1
Ἀπελλαῖος ἐν Δελφοῖς 451, 1. 452, 4
Ἀράτυος ἐν Φύσκῳ 458, 6
Ἀρτεμίσιος ἐν Θήρᾳ 377, 15
Ἀρτεμισιὼν ἐν Ἐρυθραῖς 159, 1. ἐν Πάτμῳ 402, 1
Ἀρχοστάσιος ἐν Ἐρινεῷ 294 not. 5
Βακχιὼν ἐν Μυκόνῳ 373, 26
Βοάθοος ἐν Δελφοῖς 233, 82
Βοηδρομιὼν ἐν Ἀθήναις 44b, 14 sqq. 143, 3. 346, 3. 347, 2. 67. 384, 62. 387, 9. 16
Βουκάτιος ἐν Δελφοῖς 447, 2
Βύσιος ἐν Δελφοῖς 460, 1
Γαλαξιὼν ἐν Δήλῳ 367, 180
Γαμηλιὼν ἐν Ἀθήναις 40, 6. 8. 10. 14. 122, 3. 140, 3. 329, 5. 384, 79
Δαδαφόριος ἐν Δελφοῖς 453, 1
Δαίσιος ἐν Μακεδονίᾳ 247, 39
Δημητριὼν ἐν Κασσανδρείᾳ 142, 2
Διονύσιος ἐν Χαλκηδόνι 369, 20. ἐν Χερσονήσῳ 252, 54
Δῖος ἐν Αἰτωλίᾳ 446, 1
Ἑκατομβαιὼν ἐν Ἀθήναις 13, 53. 70, 7. 440, 14. ἐν Μυκόνῳ 373, 29
Ἐλαφηβολιὼν ἐν Ἀθήναις 149, 3. 164, 5. 381, 3. 28. 384, 83
Ἐνδυσποιτρόπιος ἐν Δελφοῖς 233, 45. 79. 449, 1. 454, 2
Ἑρμαιὼν ἐν Ἁλικαρνασσῷ 5, 4
Ἡραῖος ἐν Ζελείᾳ 113, 17
Ἡράκλειος ἐν Ἁλικαρνασσῷ 371, 1. 20. ἐν Δελφοῖς 233, 46. 50. 60. 463, 3. 466, 1
Θαργηλιὼν ἐν Ἀθήναις 70, 3. 109, 3. 111, 5. ἐν Γαμβρείῳ 470, 2. ἐν Δήλῳ 70, 4. ἐν Κυζίκῳ 279, 1
Θεοξένιος ἐν Δελφοῖς 456, 1. 465, 2
Θευδαίσιος ἐν Ῥόδῳ 375, 1
Ἰλαῖος ἐν Δελφοῖς 448, 2. 11. 452, 1. 461, 1
Ἵππιος ἐν Ῥηγίῳ 251, 1
Καλαμαιὼν ἐν Μιλήτῳ 240, 42
Καρνεῖος ἐν Νισύρῳ 195, 10
Κουρότροπος ἐν Ἀκαρνανίᾳ 321, 11
Ληναιοβάκχιος ἐν Ἀστυπαλαίᾳ 338, 15

Ληναιὼν ἐν Ἐρυθραῖς 370, 24. 94. 100. 109. 120. 159. ἐν Ἐφέσῳ 344, 70. 72. ἐν Μυκόνῳ 373, 15. ἐν Σμύρνῃ 171, 34
Ματμακτηριὼν ἐν Κέῳ 348, 3
Μαχανεὺς ἐν Χαλκηδόνι 369, 27
Μεταγειτνιὼν ἐν Ἀθήναις 44 b, 2 sqq. 136, 5. 139, 4. 163, 4. 384, 59
Μουνιχιὼν ἐν Ἀθήναις 112, 22. 46. 164, 18
Παναγύριος ἐν Ἀμφίσσῃ 446, 3
Πάναμος ἐν Αἰτωλίᾳ 447, 1
Πάνημος ἐν Μακεδονίᾳ 247, 1. 49
Πεταγείτνιος ἐν Χαλκηδόνι 369, 19
Πλυντηριὼν ἐν Χίῳ 360, 10
Ποιτρόπιος ἐν Δελφοῖς 233, 43. 446, 3. 453, 15. 455, 1. 457, 1. 459, 1
Ποιτρόπιος δεύτερος ἐν Δελφοῖς 467, 1
Ποσιδεὼν ἐν Ἀθήναις 144, 3. 440, 15. ἐν Ἐρυθραῖς 370, 46. ἐν Ἐφέσῳ 344, 65. 75. 79. 84. 98. ἐν Μυκόνῳ 373, 5. ἐν Χίῳ 360, 23
Πυανοψιὼν ἐν Ἀθήναις 384, 63
Σκιροφοριὼν ἐν Ἀθήναις 79, 10. 135, 4. 141, 5. 356, 4. 426, 7
Ὑακίνθιος ἐν Θήρᾳ 377, 17
Ὑπερβερεταῖος ἐν Μακεδονίᾳ 192, 16. ἐν Σηστῷ 246, 1. 78

τέταρτος ἐν Λοκροῖς 458, 5. ἐν Φωκίδι 445, 4
ἕκτος ἐν Ἀνδανίᾳ 388, 116. ἐν Λοκροῖς 462, 2. ἐν Φωκίδι 465, 1
ἕβδομος ἐν Ἀχαΐᾳ 454, 1. ἐν Φωκίδι 294, 4
ὄγδοος ἐν Φωκίδι 463, 2
ἔνατος ἐν Ἀχαΐᾳ 242, 25
ἑνδέκατος ἐν Ἀνδανίᾳ 388, 11

Fasti Romani.

πρὸ ἡμερῶν πέντε εἰδυιῶν Φεβροαρίων 241, 3
πρὸ ε' καλανδῶν Ἀπριλίων 289, 14
πρὸ ἕξ καλανδῶν Ἰουνίων 394, 2
πρὸ ε' καλανδῶν Ὀκτωβρίων 284, 15
πρὸ ἡμερῶν ἑπτὰ εἰδυῶν Ὀκτωμβρίων 226, 3
προτέρᾳ εἰδυῶν Ὀκτωμβρίων 226, 14
πρὸ ἰδῶν Νοεμβρίων 283, 17

---

4. Varia.

ἄγαλμα 8, 1. 59, 20. 246, 34. 333, 19. 366, 41. 65. 367, 6. 29. 372, 2. 388, 85. 422, 5
ἀγείρειν 371, 26. 393, 10. 12
ἀγερμός 371, 27
ἀγέρσεις 391, 3. 13
ἁγνεία 390, 7
ἁγνισμοί 470, 19
ἀγορὰ κυρία θιασωτῶν 426, 8
ἀγορατροί 186, 5. 187, 5. 188, 5
ἀγών 331, 23. 338, 17. 348, 20. 32. 404, 7. γυμνικός 125, 15. 33. 149, 17. 150, 10. 16. 156, 39. 162, 77. 165, 20. 185, 7. 210, 33. 215, 9. 15. 246, 95. ἱππικός 149, 17. 150, 10. 16. 210, 34. 215, 9. 15. 247, 39. μουσικός 149, 16. 150, 9. 15. 215, 9. 15. ἐπίθετος ἀγών 143, 43.

ἀγῶνες 279, 12. 350, 5. γυμνικοί 347, 50. 101. Διονυσιακοί 381, 18
ἀγωνοθεσία 180, 6
ἀγωνοθετεῖν 103, 2. 458, 4. 462, 1
ἀγωνοθέτης 143, 39. 150, 25. 156, 39. 160, 16. 162, 53. 57. 165, 19. 180, 4. 246, 102. 363, 1. 381, 7. 12. 18. 36. 388, 29. 417, 2. 418, 2. ἀγωνοθέται 125, 42. 44. 53. 159, 31. 190, 12. 24
ἆθλοθέται 36, 57. 44, 5. 101, 27. 35. 40
αἱρετίζειν 379, 2
ἀκάθαρτος 379, 3
ἀκροθίνιον 379, 24
ἅλως 233, 63
ἀμύητος 388, 36
Ἀμφικτύονες Ἀθηναίων ἐν Δήλῳ 70, 2 sqq. 71, 19. 23. 26. 36
Ἀμφικτίονες ἐν Δελφοῖς 78, 16. 25. 206, 4. 280, 1. Ἀμφικτύονες 186, 6. 7. 11. 187, 6. 7. 11. 188, 5. 6. 10. 212, 5. Ἀμφικτυονικὸν ἔγκλημα 183, 4
ἀνάθεσις 162, 87. 98. 170, 14. 22. 232, 5. 238, 5. 246, 43. 80. 94. 247, 47. 267, 12. 333, 47. 356, 20. 381, 24. 383, 17. 445, 12. 458, 4
ἀνάθημα 333, 8. 32. 47. 427, 51. ἀνάθεμα 184, 8. 367, 7 sqq. 388, 88. ἀναθήματα 13, 41. 43. 76, 24. 138, 5
ἀνακεῖσθαι 437, 5
ἀνατιθέναι 22, 3. 28, 3. 35, 2. 100, 3. 101, 34. 35. 36. 102, 1. 103, 2. 104, 2. 115, 5. 117, 2. 120, 13. 121, 4. 125, 34. 138, 6. 153, 3. 168, 3. 170, 7. 179, 2. 190, 10. 22. 191, 1. 205, 8. 220, 3. 221, 5. 246, 34. 250, 3. 251, 5. 255, 54. 257, 5. 281, 3. 282, 5. 287, 1. 304, 1. 333, 19. 334, 1. 335, 6. 336, 4. 341, 3. 347, 29. 40. 356, 27. 30. 366, 25 sqq. 367, 4 sqq. 389, 29. 394, 7. 403, 4. 421, 2. 422, 4. 423, 1. 426, 11. 427, 18. 51. 432, 1. 451, 2. 458, 6
ἄνθεσις 369, 23
ἀντιθέναι 369, 22
ἀπάργματα 377, 14
ἀπάρχεσθαι 13, 4. 8. 14. 25. 32. 33. 44. 366, 69
ἀπαρχή 42, 8. 367, 114. ἐλαίου 13, 58. τοῦ καρποῦ 13, 43. 47. 52. τοῦ φόρου 18, 51. 19, 8
ἀποθύειν 334, 31
ἀπρόςδεκτος θυσία 379, 8
ἀρά 349, 61. ἀραί 360, 36
ἀρέσμιον 294, 25
ἀρχεθέωροι 70, 34
ἀρχιθέωρος 367, 15 sqq.
ἀρχιερεύς 268, 3. 269, 3. τῶν Σεβαστῶν 280, 1. 288, 2. ἀρχιερεὺς μέγιστος 284, 3. 285, 3. 289, 23. 292, 2
ἀσυλία 215, 29
ἄσυλος 171, 12. 204, 20. 215, 10 sqq.
ἀφίδρυμα 356, 13
ἀφιεροῦν 250, 4
βουθυτεῖν 347, 11
βοωνεῖν 380, 17
βοώνης 374, 7 sqq. 380, 18
βοωνία 374, 9
βωμός 138, 24. 171, 84. 210, 8. 252, 50. 364, 10. 373, 36. 379, 11. 380, 19. 29. 384, 126. 394, 8. 422, 5. βωμοί 13, 55
Γάλλος 270, 2
γέρα 367, 19 sqq. γέρεα 376, 1. 4. 7
γραμματεὺς θιασωτῶν 426, 23. 24
δᾳδοῦχος 13, 25
δεῖπνον ἱερόν 388, 95. 96
δεκάτη 14, 7. 30, 2. 35, 3. 367, 47
δερματικόν 374, 4 sqq.
διαμαντεῖαι 360, 39
διαρραίνειν 468, 14. 17
δωδεκαῖς βούπρῳρος 207, 9
ἔδεθλον 344, 21
ἕδος 363, 10. 366, 53

εἴσασθαι 378, 8
ἑκατόμβη 44, 7. 374, 36
ἑκατόμβα βούπρῳρος 207, 8
Ἑκατόμπεδος νεὼς 366, 15
ἐναγής 401, 10
ἐνατεύειν 373, 23
ἐνιαύσια 469, 5
ἐνιδρύεσθαι 13, 55
ἐντεμένιοι θεοί 376, 4
ἐξηγεῖσθαι 391, 4
ἐξηγητής 169, 3. ἐξηγηταί 347, 7
ἐξιλάσασθαι 379, 16
ἐξορκίζειν 388, 5
ἑορτασιμαῖα 402, 18
ἑορτή 22, 5. 70, 36. 333, 22. 348, 20. 23. 373, 21. 380, 5. 30
ἐπαραί 76, 13. 28. 46
ἐπαρᾶσθαι 2, 15
ἐπεύχεσθαι 470, 20
ἐπικουρία 371, 24. 34
ἐπιμεληταὶ Διονυσίων 382, 14. οἱ τῆς πομπῆς ἐπιμεληταί 382, 22
ἐπιμεληταὶ μυστηρίων 374, 11. 40. 386, 8. 20. 25
ἐπιμελητὴς θιάσου 427, 3. 12. 26
ἐπιρέζειν 357, 29
ἐπιστάτης 439, 8. ἐπιστάται 14, 9. B, 7. 125, 10
ἐπόπται 384, 50
ἐρότιες 369, 5
ἑστία τοῦ δήμου 347, 5. 37. κοινὴ ἑστία 240, 27. 389, 33
ἑστιᾶν 348, 6. 9
ἑστίασις 210, 45. 348, 17. 395, 80
εὐαγεῖν 357, 4
εὐίερα θύματα 388, 70
εὐίλατος 379, 11. 26
εὐστόν 378, 9
εὔχεσθαι 42, 55. 67, 4. 68, 2. 82, 6. 83, 6. 12. 104, 1. 156, 20. 25. 270, 2. 279, 20
εὐχή 367, 148. εὐχαί 156, 17. 28
ἐφίερα 379, 24
ἐφίστια θύη 468, 17
θεηκολεῖν 378, 9
θεοκόλος 242, 1. 316, 1. θεοκόλοι 281, 2
θεοπρεπῶς 388, 3
θεόπροπος 323, 2. θεόπροποι 391, 5. 8
θεσπίζειν 391, 5
θεωροδοκία 211, 13. θεαροδοκία 319, 2. 3.
θεωροδόκος 215, 24. 27. θεαροδόκος 389, 14. 36
θεωροί 70, 35. 150, 4. 27. 29. 39. 183, 10. 207, 3. 215, 8 sqq. 367, 15 sqq.
θησαυρός 185, 17. 367, 76. 371, 30. 33. 388, 87. 89. 91. 94
θιασῶται 426, 9. 13. 427, 2. 11. 14. 23. 26. 35. 38. 42. 47. 55
θοινάρμόστρια 388, 30
θοινῆται 375, 5
θύειν 10, 65. 66. 13, 36. 67, 4. 68, 2. 128, 25. 143, 41. 155, 21. 233, 54. 294, 20. 296, 11. 333, 21. 334, 32. 347, 5. 348, 7. 8. 350, 5. 371, 9. 10. 22. 373, 4. 21. 32. 33. 36. 376, 1. 2. 5. 377, 8. 378, 4. 380. 8 sqq. 381, 7. 9. 382, 4. 7. 11. 386, 9. 17. 22. 388, 33. 65. 86. 87. 427, 31. 468, 17. 470, 26
θύεσθαι 360, 6. 11. 20
θῦμα 383, 5. θύματα 388, 33. 64. 65. 66. 70. 72. 73. 86. 95
θύος · θυέων 50, 2 (cf. Add. p. 659). θύη θύειν ἐφίστια 468, 17
θυσία 82, 11. 83, 11. 150, 30. 155, 27. 170, 23. 61. 207, 8. 210, 36 sqq. 347, 11. 16. 17. 360, 17. 371, 15. 17. 20. 374, 12 sqq. 377, 5. 379, 9. 17. 19. 382, 4. 386, 9 sqq. 389, 11. 16. θυσίαι 156, 17. 30. 32. 162, 54. 215, 6 sqq. 233, 14 sqq. 234, 4. 8. 246, 62. 294, 21. 52. 347, 13. 31. 73. 380, 9. 381, 7. 382, 11. 387, 26. 388, 9 sqq. 390, 3. 402, 11.

427, 31. 46. θυσία δημοτελής 371, 25. θυσία ἐνιαυσία 76, 35. θυσία νομιζομένη καὶ πάτριος 156, 28. θυσίαι πάτριοι 143, 40. 381, 14
θυσιάζειν 246, 36. 379, 7. 16. 388, 88
ἱδρύεσθαι βωμόν 138, 24. ἱερόν 355, 36. 41. 44. μνῆμα 210, 5. ἱδρῦσθαι (pass.) 171, 9
ἵδρυσις 355, 10. 22
ἱεράζειν 367, 43. 44. 45. 48
ἱεραπόλος 321, 1
ἱεράρχαι 294, 39
ἱερᾶσθαι 100, 2. 371, 8. 376, 4
ἱερατέαι 370, 125
ἱερατεύειν 444, 4
ἱέρεια 156, 20. 29. 234, 5. 371, 6. 21. 23. 28. 34. 387, 14. 388, 29 sqq. ἱέρειαι 156, 26. 279, 19. 390, 8. 426, 15
ἱερεῖον 13, 39. 371, 10. ἱερεῖα 2, 6. 170, 62. 171, 82. 233, 56. 60. 348, 5. 14. 373, 10
ἱερεύς 127, 1. 142, 1. 156, 26. 171, 34. 201, 1. 228, 35. 234, 4. 246, 1. 26. 274, 6. 317, 20. 347, 6. 356, 9. 24. 359, 2. 11. 14. 363, 4. 367, 46 sqq. 368, 3. 4. 369, 24. 370, 102. 373, 8 sqq. 376, 7. 384, 127. 388, 5 sqq. 393, 5. 12. 404, 1. 439, 7. 440, 1. 444, 1. 446, 14. 448, 15. 17. 461, 13. 462, 19. 463, 15. 466, 13. 467, 25. ὁ ἐπὶ βωμῷ ἱερεύς 384, 126. ἱερεῖς 14, 12. 77, 14. 156, 25. 30. 233, 61. 64. 255, 55. 279, 19. 294, 39. 296, 23. 362, 2. 372, 4. 7. 373, 19. 446, 2. 447, 8. 452, 9. 453, 26. 454, 7. 457, 17. 459, 20. 460, 11. 464, 20
ἱέρεως 248, 23. 33. 59. 376, 4
ἱερεωσύνη 402, 22
ἱερητεία 370, 14 sqq. 371, 5
ἱερητεύειν 294, 40. 367, 53. 110. 175
ἱεροθύται 210, 36. 388, 29
ἱερόθυτος οἶς 210, 43. ἱερόθυτα δερμάτινα ὑποδήματα 388, 23
ἱεροκηρυκεύειν 186, 6. 187, 5. 188, 5
ἱεροκῆρυξ 150, 21. 155, 18. 330, 19. 332, 15
ἱερομνήμονες ἐν Δελφοῖς 78, 16. 184, 1. 5. 10. 185, 2. 7. 10. 186, 2. 5. 7. 8. 187, 2. 4. 6. 7. 188, 2. 4. 6. 7. 189, 2. 7. 206, 1. 5. 7. 212, 1. 3. 404, 2
ἱερομνήμονες Θετταλῶν 85, 24
ἱερόν 10, 61. 13, 50. 42, 36. 46, 22. 64, 17. 70b, 26. 71, 24. 76, 35. 39. 79, 22. 95, 3. 23. 97, 32. 113, 37. 119, 37. 125, 2 sqq. 132, 32. 134, 7. 8. 9. 138, 3 sqq. 149, 10. 150, 7. 14. 27. 155, 4. 13. 20. 156, 35. 37. 158, 10 sqq. 165, 40. 170, 12. 18. 27. 171, 12. 83. 84. 85. 184, 7. 8. 190, 10. 22. 193, 42. 207, 15. 214, 5. 252, 24. 253, 18. 24. 28. 255, 54. 294, 67. 296, 37. 302, 1. 303, 1. 305, 3. 10. 14. 17. 306, 14. 331, 34. 332, 6. 12. 347, 11. 18. 29. 353, 30. 36. 125. 355, 11. 22. 37. 42. 44. 356, 12. 18. 357, 3. 20. 28. 359, 5. 7. 8. 364, 4. 369, 7. 371, 29. 379, 1. 8. 18. 384, 71. 118. 123. 387, 40. 388, 7 sqq. 389, 29. 426, 12. 427, 52. 437, 10. 446, 15. 450, 4. 469, 9. ἱερά 10, 64. 13, 54. 14, 14. 19. 29. 74, 16. 125, 40. 132, 23. 157, 19. 165, 26. 171, 107. 181, 18. 226, 20. 246, 65 sqq. 271, 16. 294, 8. 46. 296, 12. 15. 305, 18. 334, 31. 344, 13. 345, 21. 346, 17. 347, 9. 348, 15. 360, 4 sqq. 373, 19. 381, 9. 16. 382, 7. 386, 17. 387, 4 sqq. ἱερὰ δημόσια 113, 38. δημοτελῆ 305, 18. 371, 9. ἰδιωτικά 371, 9. 12. ἱερῶν καιομένων 388, 2. κατὰ ἱερῶν καιομένων 2, 17. ἱερὰ μυστικά 388, 30. ἱεροῖς νεοκαύτοις 171, 48. πατρῷα ἱερά 360, 25. ἱεροῖς τελείοις 97, 22

ἱερονόμοι 156, 20. 29
ἱεροποιεῖν 334, 40. 376, 6
ἱεροποιοὶ ἐν Ἀθήναις 2, 4. 5. 14, 13. 19. 374, 13 sqq. ἱεροποιοὶ κατ' ἐνιαυτόν 44, 6. 380, 5. 8. 12. 16. 31. ἱεροποιοὶ (κατὰ πρυτανείαν) 334, 40. ἱεροποιοὶ οἱ Ἐλευσινόθεν 13, 9. 11, 17. 35. 41. ἱεροποιοὶ τοῖν θεοῖν 384, 116. ἱεροποιοὶ Τετραπολέων 304, 5. ἱεροποιὸς θιασωτῶν 427, 28. 35. 45. ἱεροποιοὶ ἐν Δήλῳ 367, 1 sqq. ἱεροποιὸς ἐν Ἐρυθραῖς 159, 1. 4. 24. 172, 2. 16. 370, 14 sqq. ἱεροποιοὶ ἐν Καμίρῳ 305, 18. ἐν Μυκόνῳ 373, 17. 20. 28. ἐν Τέῳ 234, 6
ἱερός· ἱεροί 253, 45. 388, 1 sqq. ἱεραί 388, 1 sqq.
ἱεροσυλεῖν 184, 8. 10
ἱερόσυλος 349, 41. 50. 401, 40
ἱεροταμίας 294, 19. 25. 28. 29. ἱεροταμίαι 357, 6
ἱεροφάντης 13, 24. 387, 35
ἱερωσύνη 370, 40
ἱερωτεία 369, 12. 15. 28
ἱκετηρία 393, 6
ἱστιατόριον 357, 16
καθαίρειν 357, 29. 388, 68
καθαρίζειν 388, 37. καθαρίζεσθαι 379, 3
καθαρμός 388, 50. 66. 67
καθαρός· θύματα καθαρά 388, 70. καθαρὴν εἶναι τὴν οἰκίην 468, 17. 469, 11. λουσαμένους — καθαροὺς εἶναι 468, 32. τῇ τρίτῃ ἐπὶ τοῖς ἐνιαυσίοις καθαροὺς εἶναι τοὺς ποιοῦντας 469, 7
καθιδρύεσθαι 246, 63. 372, 5. 379, 1. 8
καθιερῶν 437, 4
καλλιερεῖν 12, 5. 246, 65. 70. 347, 6. 19. 32. 73. 373, 20
καρποῦν 364, 9
καταθύειν 373, 39
κατάρχεσθαι 233, 65. 358, 3
κατευχαί 234, 7
κοσμηταί 367, 180
κούρητες ἐν Ἐφέσῳ 134, 1
κρεανομίαι 380, 25
κῶμοι 405, 1
μαντεία 13, 5. 26. 34. 360, 15. 368, 7
μαντεῖον 323, 12
μάντις 3, 65. 388, 15
μιαίνεσθαι 468, 25. 29
μυεῖν 384, 105. 109 122. 124
μυσταγωγοί 388, 149
μύσται 289, 26. 384, 48. 106. 121. 122. 390, 6
μυστικὰ ἱερά 388, 30
ναΐαρχος 443, 7
νακόρος 362, 3. ναοκόρος 446, 15
ναοποιικὸς νόμος 353, 88
ναοποιοὶ ἐν Λεβαδείᾳ 353, 4 sqq.
ναός 30, 4. 102, 2. 117, 2. 206, 3. 233, 64. 234, 14. 271, 16. 353, 89. 93. 100. 356, 13. 17. 22. 27. 29. 367, 1 sqq. 369, 24. 388, 91. 93. νεώς 72, 9. 101, 35. 163, 44. 233, 46. 366, 15. 367, 36. 38. 39. 384, 114. 470, 32
νεωκόριον 367, 177
νεωκόρος 358, 5. 467, 27
νεωποῖαι ἐν Ἀμοργῷ 358, 9. ἐν Ἐφέσῳ 134, 1. 344, 21
νεωποιοὶ ἐν Ἁλικαρνασσῷ 6, 6. 371, 1
νεώς v. ναός
ξόανα 279, 20
ὁλόκλαρα θύματα 388, 70
ὅρκιον ἔταμον 312, 10. ὅρκια 5, 44. 200, 32
ὁρκίζειν 171, 27 sqq. 242, 25. 388, 1 sqq.
ὅρκος 2, 15 sqq. 23, 4. 19. 24, 2. 10. 47. 52, 4 sqq. 59, 5 sqq. 60, 15. 61, 2. 64, 13 sqq. 65, 15 sqq. 73, 34 sqq. 74, 47. 79, 17 sqq. 83, 38 sqq. 85, 14 sqq. 86, 19. 89, 39. 94. 96, 11. 97, 12 sqq. 113, 10. 163, 44 sqq. 171, 21 sqq. 178, 6 sqq. 181, 16 sqq. 388, 2 sqq.
ὁρκωμόσια 171, 82

ὁρκωταί 10, 17. 47, 3
παιᾶνες 387, 26
παναγὴς ἱερεύς 363, 4
πανηγυριάζειν 126, 3
πανήγυρις 76, 35. 125, 5 sqq. 246, 96. 331, 27. 388, 103. 112
παννυχίς 380, 30. 32
παραβώμιον 234, 8. 11
περίβολος τοῦ ἱεροῦ 347, 11
ποθίερον 233, 18
πομπεῖα 14B, 11
πομπεύειν 138, 26. 233, 61. 64. 234, 9. 347, 7. 14. 388, 33
πομπεύς 380, 14
πομπή 201, 3. 7. 210, 29. 252, 47. 337, 20. 30. 347, 18. 20. 380, 2. 18. 28. 33. 382, 13. 21. 383, 4. 387, 10. 28. 388, 20. 28. 33. 68. 95. 427, 9. πομπαί 347, 14
ποτεξορκίζειν 388, 8
προαγῶνες 381, 16
προθύειν 323, 11. 13
προθύματα 70, 36
προϊερᾶσθαι 376, 6
προμαντεία 207, 14. 319, 4. 323, 8. 327, 2. 328, 2
πρόξοδος 82, 11. 83, 11
προστροπά 306, 10
προσφάγιον 468, 12
πρωτομύσται 388, 14. 50. 68
πυλαία 189, 11. ἠρινή 184, 1. ὀπωρινή 185, 1. 189, 1. 206, 1. 212, 1
πυροφόρος 362, 4
ῥαβδοφόροι 388, 41. 43. 146. 165
σπένδειν 170, 18. 373, 7. 388, 2
σπονδή 379, 11. σπονδαί 234, 8. 387, 26. (μυστηριώτιδες) 384, 47. 58. 67. 77
συμπομπεύειν 389, 1
συμπομπή 234, 11
συνεορτάζειν 279, 12
συνθέωροι 367, 162
συνθιασῶται 426, 18
συνθύται 389, 16
συνιεροποιοί 427, 29
συνιερουργεῖν 279, 12
σωτήρια θύειν 155, 22. 386, 22
ταμίαι τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας 25, 4. 15. 36, 1. 23. 35. 50. 44, 2. ταμίαι τῶν ἱερῶν τῆς Ἀθηναίας 14, 14. 18. 28. ταμίαι τῶν τῆς Ἀθηναίας 14B, 20. ταμίαι τῶν τῆς θεοῦ 112, 51. 130, 6 sqq. ταμίαι τῆς θεοῦ 36, 7. 63, 68. 85, 40. 380, 12. ταμίαι 29, 2 sqq. 48, 24. 31
ταμίαι τῶν ἄλλων θεῶν 14, 13. 21. 30. B, 7. 29, 55. 75. ταμίαι τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηνάας καὶ τῶν ἄλλων θεῶν 366, 2. 8. 13
ταμίας θιασωτῶν 426, 22. 24
ταμίαι ἐν Δήλῳ 367, 54 sqq. ταμίαι τῶν ἱερῶν χρημάτων ἐν Μιλήτῳ 170, 2. ταμίαι τῶν ἱερῶν ἐν Χερσονήσῳ 252, 53
ταυροβόλιον 394, 4
τελεῖν 373, 23. 388, 14. 15
τελετή 388, 3. 394, 7
τεμενίζειν 12, 11
τεμένιος οἶκος 360, 3
τέμενος 138, 8. 215, 10 sqq. 348, 42. 357, 3 sqq. 360, 2. 378, 1. 381, 23. 382, 35. τέμενες 210, 30. 42. τεμένη 12, 10. 70, 27. 28. 180, 24. 279, 20
τράπεζαν πληροῦν τῷ θεῷ 379, 20
τραπεζοῦν 388, 86
τριηκόστια ποιεῖν 468, 20
τρίττοια βόαρχος χρυσόκερως 13, 37
ὕμνος 234, 10. 11. ὕμνοι 210, 40
ὑποθοιναρμόστριαι 388, 30
φαιδυντὴς τοῖν θεοῖν 387, 13
χορεῖα 367, 55 sqq.
χορεῖαι 388, 97
χορευταί 404, 19. 71
χοριτεῖαι 388, 73
χοροί 70, 33. 201, 9. 404, 35
χρῆσαι 368, 1
χρησμοί 10, 64
ὥρια 445, 10. 11

Fabularum nomina.

'Αγνοῶν 409, 9
'Αγνοῶν Βιόττου 409, 13
'Αδελφαί 408, 15
'Αθάμας 'Αστυδάμαντος 407, 5
Αἰτωλὸς Κρίτωνος 409, 21
'Αντιγόνη 'Αστυδάμαντος 407, 6
'Αποκλειομένη Ποσειδίππου 408, 16
Αὔγη 407, 14
Αὐτοῦ καταψευδόμενος Χαιρίωνος 409, 11
'Αχιλλεὺς 'Αστυδάμαντος 407, 4
'Αχιλλεὺς Εὐαρέτου 407, 9
Δακτύλιος 408, 17
Διασφζόμενος (-ομένη?) 409, 5
'Εφέσιοι Κρίτωνος 408, 3
Εφηβοι 408, 9
'Ιφιγένεια Εὐριπίδου 407, 2
Λυκάων 'Αστυδάμαντος 407, 22
Λυκοῦργος Τιμοκλέους 407, 17
Λυτρούμενος 'Επιγένους 409, 2
Μιλησία Φιλήμονος νεωτέρου 408, 11
Μισογύνης Μενάνδρου 408, 14
Μονότροπος 409, 3
Ναυαγὸς Παραμόνου 408, 5
Νέμεσις 409, 11
Οἰδίπους Φιλοκλέους 407, 25
'Ομόνοια 'Αγαθοκλέους 409, 17
'Ορέστης 407, 13
'Ορέστης Εὐριπίδου 407, 17
Παρθενόπαιος 'Αστυδάμαντος 407, 21
Πελιάδες 407, 11
Ποητὴς Βιόττου 409, 23
Συγκρύπτων Τιμοξένου 409, 15
Τεῦκρος Εὐαρέτου 407, 7
Τραυματίας Φιλοκλέους 409, 9
Φάσμα Μενάνδρου 409, 18
Φιλαθήναιος Φιλιππίδου 409, 8
Φιλοδέσποτος Σωγένους 408, 9
Φιλοίκειος Τιμοστράτου 408, 7
Φορκίδες 407, 31
Φρίξος Φιλοκλέους 407, 23
Χορηγῶν Παραμόνου 409, 13
.....κληρος 'Αρχ.... 408, 17
.....ούμενος 409, 7

V.

Grammatica et Orthographica.

Vocales.

βασιλεῖος 252, 6. 15. 16. βασιλεία 141, 37. ἱερείων (i. e. ἱερέων) 156, 30. Κιτιείων 355, 21. ἱδρύσειως 355, 10. 21. πρέσβειων 140, 49. 'Αγασικλείους 370, 86. 'Αριστοκλείους 351, 5. 370, 99. 'Ηρακλείους 165, 41. 'Ιατροκλείους 159, 2. 5. 370, 39. Μενεκλείους 370, 103. 'Υψικλείους 370, 26. δωρειά 48, 23. 101, 20. 22. 105, 3. 106, 2. 109, 20. 140, 51. 334, 36. ἐννεία 113, 30. Ζείᾳ 352, 4. θειός (i. e. θεός) 104, 2. Λειωγόρου 420, 22. εἰάν 105, 31. 48. 113, 20. εἰαυτόν 105, 14

τέλεος 13, 39. 106, 46. 373, 17. 375, 4. τελέως 202, 12. δασέα 376, 2. 6. δάνεον 344, 4. 12. 67. πρυτανέον 48, 27. 'Ανδρίνεα 392, 3. Βενδιδέων 374, 22. 54. Θησέων 374, 70. 78. Διδυμέου 293, 6. ἐπιμελέας 329, 24. ἱερατέαι 370, 125. ἱέρεα 388, 29. 31. 97. Γρυνέῳ 171, 85. Καλαυρέᾳ 326, 1. Καλαυρεα-

τᾶν 326, 2. 4. Ἱερόκλεα 450, 2. 3. 5
αἰεί 6, 6. 43, 33. 78, 44. 85, 12. 295, 8. 13. αἰετοί 352, 39
Πειραεῖ 337, 9. 13. 36. Πειραεῦσι, Πειρᾳέα, Πειραέας 297, 4 sqq. Φηγαεύς 90, 7. Αἰγαεύς 154, 3. Κρηταέων 163, 25
βοιηθεῖν 109, 23. 140, 49. 171, 68. 77. ὀγδοίῃ 164, 5. στοιά 369, 25. Βοιηδρομιών 143, 3

εἰρέθη 333, 27. εἰρέθησαν 150, 39. 228, 49. 247, 49. ἐξειρημένας 367, 15. εἴτηκεν 162, 94. παρειτήσατο 143, 46. 162, 16. χρείστου 344, 40. λειστῶν 351, 280
πόληι 77, 3. ἀκροπόληι 75, 17. 105, 29. γραμματῆι 94, 8. Διοκλῆι 356, 19. δοκῆι (*indicativus*) 74, 12. Ἀριστήιδης 70 b, 23. Ἀριστήιδου 351, 20. Ἀργῆιος 421, 5

αὐτός 360, 31. αὐτῷ 84, 10. αὐτόν 119, 14. αὐτά 360, 14. 20. αὐτοῖς 119, 21. 27. 28. αὐτούς 119, 29. ἑαυτῶν 119, 20. ταῦτα 6, 7. 84, 10. 18. 119, 14. 360, 31
ἐοεργέτην 84, 3

ἀτό 272, 4. ἑατῷ 356, 15
παρεσκεασμένων 248, 109
τοῖς λοιπεῖς 347, 12
γεγονείας 347, 93
δέκων 45, 34

ἐνίδρύεσθαι 13, 55. προςήκέτω 32, 15. καθᾶπερ 42, 43

Consonae.

ἐγβαλεῖν 349, 55. ἐγ βασιλέως 244, 2. ἐγ βάσεως 353, 111. ἐγ Βενδιδέων 374, 22. ἐγ Βόττου 184, 6. ἐγ Βυζαντίου 32, 35
ἐγδανείζειν 233, 26. 33. 71. 85. ἐγδεξάμενος 388, 69. 71. 108. 110. ἐγδημήσας 200, 5. ἐγδιδαξάτω 462, 17. ἐγδιδόναι 306, 13. 353, 5. 388, 65. 66. 109. 389, 26. ἐπεγδώσουσιν 353, 38. ἐγδικάσασθαι 126, 39. ἐγδότους 138, 13. ἐγ δέ 171, 21. 305, 13. ἐγ δύο 377, 12. ἐγ Δελφῶν 13, 5. 26. 34. ἐγ Δήλου 70, 29. ἐγ Διονυσίων 374, 16. 80. 81
ἐγλαβή 348, 19. ἐγλαμβάνειν 348, 19. ἐγλέγειν 13, 8. 16. 296, 26. 388, 45. ἐγλείπειν 248, 110. 117. ἐγλιπαρεῖν 248, 110. ἐγλογεύειν 388, 47. ἐγλογέας 13, 14. ἐγλογισθέντα 353, 56
ἐγ μεδίμνου 377, 9. ἐγ μέν 171, 21. ἐγ Μαγνησίας 171, 31. ἐγ Μυρρινούττης 238, 4. 334, 22. 44
ἐγνιτροῦν 353, 86. 169. ἐγ νήσου 367, 28. 164. ἐγ νήσων 88, 17. ἐγ νουμηνίας 379, 17

ἐκγδημία 200, 12. ἐκγδίδομεν 353, 74
ἐκγ Μαγνησίας 171, 206. 208. ἐκγ Μακεδονίας 60 b, 9
ἐκγ Ναυπάκτου 189, 8

ἐχθέμειν 305, 3. ὑπέχθεμα 388, 59. ἐχ θητῶν 12 b, 9. ἐχ θυρεῶν 367, 4. ἐχ Θηβῶν 226, 48. ἐχ Θησέων 374, 78
ἐχφέρειν 468, 6. ἐχ φυλῆς 12, 7
ἐχ Σάμου 44, 20. 34
ἐχ Λέσβου 74, 8

ἐλεγκθέντος 76, 41
Ἀγκιθείδης (ex Ἀγχιθείδης) 367, 44
ἐνθαυθοῖ 13, 13. ἀνεθέθη 13, 44. ἐχεχειρίας 234, 3. Χαλχηδόνιοι 21, 2
δεδόκχθαι 119, 26
ἀπ' οὗ 5, 18. ἐπεξῆς 344, 34. ἀπήγησις 349, 54. κατάπερ 5, 19. κατόπερ 5, 43
ἀφ' ἴσου 165, 14. ἐφ' ἴσῃ 132, 25. 134, 7. 171, 44. 75. 253, 46. 315,

3. καθ' ἕτος 247, 39. καθ' ἰδίαν 246, 58. 402, 6
ἐφιορκεῖν 171, 69. 78. 388, 6

ἐμπρίατο 320, 2. Ὀκτωμβρίων 226, 3. 14. ἐγγραμμάτευε 347, 67
ξυββάλλεσθαι 74, 11. ἔππασις 222, 8
ἐκκ τῶν ἰδίων 143, 40

ἐλ Λυρισσῷ 6, 8. 29. 31. 57. τῶλ λογιστῶν 14, 9
τῶσσυμπάντων 5, 41. ἐς Σίγγῳ 31, 52. ἐς Σάμῳ 44, 35. ἐς Σιδῶνι 93, 31
ἐσστήλῃ 79, 24. εἰστήλῃ 420, 8. ἐστήλῃ 10, 59. 27, 9. 33, 16. 42, 34. 36. 45, 7. 64, 15. 87, 17. 93, 14. ἐστάλᾳ 305, 3. ἐΣπαρτάλῳ 127, 15

Βορυσσθένη 354, 1. ἔρρωσσθε 170, 29. καρπίζεσσθαι 181, 14
κατασσκευήν 125, 10. κατασσκευάσματα 125, 39
παραγενέσσται 323, 12. ὑπέσστη 171, 5. ἀρρωστησάντων 330, 8. προσστάτα 443, 8. προσστατεύοντος 442, 3. Δοεσστός 442, 4

ἐξικελίας 367, 51
ἐξστῶσιν 113, 23. ἐξ Σκοτούσσης 317, 4. ἐξ Σμύρνης 171, 81
ἔξξ 170, 46. φιλοδοξξοῦσιν 383, 9
Βυσζάντιοι 95, 20

Nominum declinatio.

Αγακλέης 70 b, 14. Ἀγασικλέης 70, 17. Δημοκλέης 56, 2. 366, 5. Θρασυκλέης 33, 7. Ξενοκλέης 334, 9. Πατροκλέης 70 b, 29. Προκλέης 33, 1. Πρωτοκλέης 366, 4. Ὑψοκλέης 70, 17. b, 18
ἱέρεως 376, 4
σᾶ 88, 8

Ἀπολλάδος 344, 69. 98. Βοττάδος 172, 4. Εἰρηνάδος 370, 74. Ζωπάδος 370, 139. Παρμενιτάδος 370, 82
ἱέρεω 248, 23. 33. 59
ἅλωος 233, 63
ἄστεως 120, 7. 180, 15. 387, 5

τοῖ δάμοι 222, 3. τοῖ κοινοῖ 321, 13. τοῖ Ἀπόλλωνι τοῖ Ἀκτίοι 321, 1. αὐτοῖ 215, 5

τὸν νεώ 101, 35. 163, 44. 367, 36. 38. 39. Κέω 79, 14. 51
τὸν ἥρω 440, 25
βασιλῆ 161, 2. 165, 17. 195, 16. 229, 1. γραμματῆ 215, 33. 306, 17. ἱερῆ 369, 24. 388, 5. 96. 448, 11. Λιλαιῆ 465, 19. Μυανῆ 462, 19. Φωκῆ 465, 18
Ἱεροκλῆ 449, 6. 450, 3. 5. Καλλικλῆ 186, 8. 187, 8. 188, 7. Ὀρθοκλῆ 367, 218 sqq.
Ἀμεινοκλῆν 382, 22. Ἱεροκλῆν 171, 21
Ἀντισθένην 295, 16. Ἀντιφάνην 382, 19. Ἀριστοφάνην 297, 21. 334, 42. 46. Δημοκράτην 386, 27. Δημοτέλην 332, 10. Εὐχάρην 131, 14. 22. Θεογένην 382, 30. Ξενοκράτην 424, 2
τριήρην 351, 113
ἐσθήν 433, 7 sqq.
ὑγιῆ λίθον 353, 32

σφραγῖδε λιθίνω 366, 45
σφραγῖδε ὑαλίνα ποικίλα 366, 85. στήλαιν λιθίναιν 13, 49
ζεύγει 366, 76. σκέλει 366, 24 (cf. not. 13)

γέαι 113, 40
Χαλκιδέης 10, 56. ἱππέης 56, 1
Φιαλέες 181, 19. Κολλυτείες 334, 17
εὔνους ὄντες 135, 11. ὅσοι εἰσὶν εὔνους 386, 19
γέρεα 376, 1. 4. 7

χῶν 468, 9

χιλίασιν 2, 18. ταμίασι 14b, 20
δραχμῆσι 2, 18. 13, 20. 384, 108. στήλησι 32, 14. μύστησιν 384, 48. Ἑλληνικῆσιν 13, 30. ἁπάσησι 13, 30. ἄλλησι 13, 30. 32, 52. αὐτῆσι 13, 15. 384, 74. τῆσι 13, 30. 32, 14. 43. 52
Ἐρυθρῆισιν 53, 5. ἐπόπτησι 384, 50. τῆισι 384, 68. 73
δραχμαῖσι 32, 38. χιλίαισιν 13, 20. μυρίαισι 32, 38
ἐκγόνοισιν 312, 5. ἱεροποιοῖσιν 384, 116. ἀκολούθοισιν 384, 51. μυστηρίοισιν 384, 76. Ἀθηναίοισιν 10, 25. 26. 384, 54. 72. ἀλλήλοισι 60, 4. τοῖσι 312, 4. 6. 384, 48. τούτοισιν 312, 10
ἄνδροις 453, 8. 460, 6. πολέοις 181, 13. 18. ἑτέοις 294, 78. Ἀμυκλαιέοις 306, 8. Φιαλέοις 181, 21. Φυσκέοις 458, 5. εὐσεβέοις 388, 5. πλειόνοις 388, 176. πάντοις 207, 5. 7. 388, 48. εἴ τινοις 325, 5. τρίοις 453, 8. 460, 6. τετράροις 294, 78. ἐγλογευόντοις 388, 47. νικεόντοις 215, 16. ἐπαγγελλόντοις 215, 23. 26. ἐπιτελούντοις 388, 42. ἐόντοις 449, 13. ἐμμεινάντοις 294, 61. δοκιμασθέντοις 388, 71. ἐπικατασταθέντοις 388, 12. ἀποσταλέντοις 207, 12. 14. παραγεγονότοις 207, 16
δυσί 126, 26. 347, 27

γέας 6, 3
συμπολεμήσαντες — συνδιασώσαντες (*accus.*) 316, 7. 9. πάντες (*accus.*) 388, 74

Κηφισιῶς 351, 21. Πειραιῶς 120, 7. Πολιῶς 366, 48
Ἰκαριᾶ 334, 42. Κυδαθηναιᾶ 420, 3. Πειραιᾶ 143, 35. 180, 11. 335, 1. Πλωθειᾶ 334, 42
Κρηταιῶν 211, 8. Παιανιῶν 301, 1. Πειραιῶν 296, 10. 299, 4

Pronomina.

σφῶν 32, 44
σφῶν αὐτῶν 10, 67. 72. 12, 19. σφίσιν αὐτοῖς 52, 9
τὴν σφετέραν αὐτῶν 32, 46
αὐτοσαυτᾶς 448, 10. 460, 8. αὐσαυτᾶς 452, 5
τοῦτοι 305, 16. ταυτᾶν 305, 13
ἄττα 13, 42. 43, 45

Verborum declinatio.

νικεόντοις 215, 16. συλέων 449, 12. 455, 6. 466, 12. συλέοντες 452, 8. 453, 21. 460, 10. 461, 11. 462, 9. 464, 17. 465, 9. 467, 18. 19. δαπανούμενα 388, 55
καταχρεῖσθαι 233, 37. καταχρείσθωσαν 233, 58. χρηείσθω 369, 7. χρᾶσθαι 126, 50. 59. 170, 19
ἐπιμελωμένῳ 189, 12
ἀξιῶντες 181, 5. ἠξίων 181, 9. στεφανῷ 338, 18. 345, 12. στεφανώτω 210, 45
ζώων 462, 14. ζωόντων 466, 7. ζώωντι 459, 5. δώῃ 462, 17. ἀποδώῃ 466, 9. κλαρώειν 294, 32. ἀπαλλοτριωοίη 465, 13
ἀντιπριάηται 466, 10
ἐὰν δεῖ 126, 7. ἐὰν δῇ 353, 62. ὧν ἂν προςδεῖται 337, 11
πωλείμενα 233, 72. καλειμέναν 294, 80
ἐντί (i. e. ἐστί) 357, 10
ἦν (i. e. ἦσαν) 207, 5

ἐργᾶται 353, 12. 73. 101. 115. κατασκευᾶται 371, 28. κατασκευᾶν 248, 126. 150
λάψεται 376, 1. 25. λάμψεσθαι 388, 67

εἶπαν 132, 3. 150, 2. 201, 3. 247, 3. 248, 2. εἶπας 349, 47. εἰπάσης 270, 9
συνᾶξε 462, 11
κατενέγκαι 462, 12. συνενείγκῃ 83, 9. εἰςήνειγκαν 83, 13. ἐςενείκαντες 159, 19. ἀνενεικάτω 470, 33. εἴνιξαν 95, 11. 24
εἰδῆσαι 195, 8
ἀπέσταλεν (?) 165, 5
ἀνακαθαράμενος 352, 8
ἀνέθεν 30, 1. ἔδον 34, 17. b, 1. 13. ἀπέστάν 450, 1
ἀνέθεσαν 4, 1. 304, 2. 334, 1. 422, 4. ἔδοσαν 21, 12. 36, 57. 64. 42, 31. 81, 1. 101, 22. ἀπέδοσαν 70, 11. 15. b, 2. 6. 116, 8. παρέδοσαν 29, 3 sqq. 36, 52. 44, 3. 109, 10. 367, 56 sqq.
ἀνέθηκαν 168, 2. 170, 7. 220, 3. 250, 3. 282, 5. 335, 6. 347, 29. 40. 367, 68. 87. 88. 90. διέθηκεν 276, 13. ἔδωκαν 171, 35. 189, 7. 209, 11. 319, 2. 324, 2. 327, 2. ἀπέδωκαν 209, 5. 328, 1. ἐπέδωκαν 164, 30. παρέδωκαν 172, 13. 367, 70. 91. 95. 105. 106. 107. 119. 129. 148. 150. ἐδώκαμεν 130, 28. 240, 38

ἀπήλθοσαν 226, 40. παρελάβοσαν 367, 112. 124. 135. 140. εἶπασαν 226, 51. διοικέοισαν 233, 78
παρέχοιν (3 *plur.*) 467, 15

γενηθεῖσα 445, 14. γενηθέντας 388, 1
ἀποκριθῆναι 241, 20. ἀποκριθῆμεν 389, 5
διελέχθη 204, 8. ἐγλεχθῇ 13, 16
ἐργασθέωντι 357, 7
ἐξενεγχθῇ 462, 12. κατενεγχθῇ 462, 16. μετενεγχθέν 233, 23. συμπεριενεγχθείς 248, 31. 78. 165. 167
ἀπελύθην (3 *plur.*) 450, 1
ἀντεθησεῖται 369, 22

διελέγεν (3 *plur.*) 207, 6
διελέγησαν 192, 8. 209, 10. διαλεγείς 200, 71. διαλεγέντων 240, 14. ἐγλεγήσεσθαι 13, 16. ἐπιλεγείσας 234, 9. καταλεγείσης 383, 2
ἐπαγγελῇ 13, 19
ἐτάγησαν 171, 32
ἀνεστρέφησαν 306, 6

ἠβούλοντο 143, 25. ἠβουλόμην 195, 7
ἐξηργάσατο 124, 19. κατηργάσατο 246, 12
ἐπαῦξε 206, 4. ἐπαυξηκώς 215, 5
παρφτήσαντο 255, 18
ηὔχθαι 83, 12
παρηνομημένου 76, 38
ἐπηνωρθώθη 373, 4

ἐβλαμμένος 344, 84
ἐκτημένος 113, 20. ἐκτῆσθαι 76, 27. κατέκτηται 113, 6
ἀφέσταλκα 195, 2. ἀφέσταλκε 138, 14. ἀφεστάλκαμεν 170, 11. ἀφεσταλμέναν 170, 24. 30. ἐφέσταλκεν 157, 5
ὑφέστη 290, 6
ἀφειληφότος 42, 20. καθειληφότος 162, 10. καθειληφότων 163, 14
εἰσχήκατε 166, 7. εἴσχηκαν 255, 30. κατεισχῆσθαι 240, 63. 66. 69. παρείσχηται 246, 51. 248, 4. παρεισχημένοι 255, 31
ἀγήγοχε 156, 15
ἀγνηκώς 215, 5. διεξαγνηκέναι 306, 9
γεγράφηκεν 171, 101
ἀποκαθέστακεν 279, 7
πέπομφε 111, 19. 284, 9
προτέτεικεν 313, 6
κεκλεβώς 388, 75
διατέτελεκαν 255, 2. 44. εἴσχηκαν 255, 30. ἐντέτευχαν 255, 30. παρείληφαν 171, 38. πεποίηκαν 255, 31
γεγόνει 331, 11. διατετελέκει 331, 14. 17. τετιμάκει 331, 36

γεγράφαται 32, 10. ἐτετάχατο 32, 9. 31

τετέλεσται (3 *plur.*) 373, 22

ἦνται (*coni.*) 388, 83. προτιθῆντι 388, 87. κατασκευασθῆντι 388, 90. προγραφῆντι 388, 160

ἀγείστω 388, 28. καθαριζέστω 379, 3. θέστων 294, 68. καταρχέστων 233, 65
ἀποπολιτεύσασται 294, 55. παραγενέσσται 323, 12

ἱστάνθω 294, 18. ἱστάνθων 294, 42
συνεβάλονθο 95, 21

ἐπιμελόσθων 10, 19. 44. 47, 5. συνεπιμελόσθων 10, 68. εὐθυνόσθων 13, 20. συσσημαινόσθων 14, 17

ἔμεν 430, 2. ἐξήμεν 350, 4. ἐείμεν 357, 20. θέμεν 357, 11. ἀναθέμεν 331, 33. ἐχθέμεν 305, 3. δόμεν 322, 8. ἐπιμεληθήμεν 357, 5. μισθωθήμεν 331, 12. ἀναγραφήμεν 305, 5

VI.

Notabilia varia.

ἀβλαβής 24, 14
ἀγγεῖα 468, 10
ἀγένειος 395, 38 sqq. 399, 3. 400, 16. 17
ἀγενής (*orbus*) 458, 11. 467, 23
ἄγκυρα σιδηρᾶ 367, 168. 171
ἀγορὰ ἐφορία 45, 27
ἀγορεύειν 12, 21
ἄγραφα 366, 52
ἀγριελαΐνα ξύλα 353, 189
ἀγροικία 126, 100
ἀγρός 114, 4. 127, 4. 233, 30. ἀγροί 246, 56
ἀγάγιμος 87, 15. 462, 12
ἀδεκάτευτος 171, 101
ἀδηφάγον ζεῦγος ἵππων 395, 55
ἄδολος 24, 11. 388, 100
ἀδωροδοκήτως 333, 5. 12
ἀετοῦ κεφαλή 367, 191
ἀθεσία 252, 15
ἀθλήματα 246, 79
ἄθλον 397, 1. ἄθλα 246, 79. 81. 348, 32. 38

αἶγες 367, 46 sqq.
αἰδέσασθαι 45, 13
αἰετοί 352, 39
αἷμα σπένδειν 388, 2
αἱρεσθαι τοὺς βοῦς τῇ θυσίᾳ 347, 10. 13. 28
αἰχμαλωτίζεσθαι 270, 7. 10
αἰχμάλωτος 128, 33. 143, 20. 193, 14. 27. 34. 271, 12
ἄκμων 367, 168
ἀκοντίζειν 349, 22. 25. 38. ἀφ' ἵππου 395, 68
ἀκόντιον 396, 9
ἀκοντισία 397, 3
ἀκοντισμός 246, 37. 64. 348, 24
ἀκοντιστής 346, 26. 347, 52. 348, 28. 33
ἄκων 45, 17
ἄκρα 226, 28
ἄκριτος 10, 9
ἀκροάσεις 246, 74. 347, 36
ἀκροθίνια 203, 4
ἀκροστόλιον 363, 7

ἀκρωτήριον ὀπίσθιον (ἀγάλματος) 366, 23. ἀκρωτήρια (τριήρων) 4. (ναοῦ) 30, 4
ἀκτίτης λίθος 352, 16
ἄλειμμα 246, 65. 74. 388, 106. 402, 3
ἀλειπτήριον 388, 108. 110
ἀλειτούργητος 162, 17
ἀλείφεσθαι 246, 72. 85. 347, 33. 388, 108. 109. 402, 20
ἀληθινῶς 166, 17
ἀλυκωτὸν ὄξος 468, 16
ἄλυσις 366, 86. 367, 32
ἄλφιτα 373, 14
ἅμιλλα νεῶν 347, 20. 395, 78
ἀμισθί 126, 6
ἀμνός 373, 9 sqq.
ἄμπελοι 320, 4 sqq.
ἀμφιδέα 366, 18. 22. 27. 92
ἀμφιέσαι 143, 24
ἀμφορεῖς 367, 199. ἐλαίου 395, 24 sqq. οἴνου 39, 9. 11
ἀναγκαιοπότης 367, 209
ἀνάγνωσις 350, 8
ἀνάδεμα 388, 22
ἀναδιδόναι ψήφισμα 204, 7
ἀναθυροῦν 353, 121. 142
ἀνακαθαίρειν (τόπον) 352, 8. 353, 64
ἀναλαμβάνειν 352, 9
ἀνάλημμα 280, 5
ἀναξεῖν 353, 123
ἀναπιπράσκειν· τρὶς ἀναπραθείσης τῆς ὠνῆς 248, 53
ἀναπεπλεγμέναι τρίχες 388, 2
ἀνάριθμα 14 b, 26
ἀνάστατον ποιεῖν 10, 5
ἀναφορὰ πρὸς τὸν δῆμον 349, 23
ἀνδραποδωνίη 312, 8
ἀνδριαντίδιον 367, 167. 171. 192
ἀνδριάς 246, 104. 252, 52. ἀνδριάντες 280, 6. 367, 60 sqq.
ἀνδροφόνος 45, 27
ἀνέγκλητος 172, 14. ἀνεγκλήτως 186, 8. 187, 7. 188, 7
ἀνεπιτήδειοι στῆλαι 63, 34
ἀνθάπτεσθαι 449, 11
ἀνισοῦν 344, 16
ἀνομολογεῖσθαι 44, 20. 34
ἀνομολόγημα 44, 17
ἀντίγραφον 71, 23. 171, 86. 240, 32. 284, 9. 297, 8. 344, 20. 26. 353, 55. 388, 113. 114
ἀντίδικος 228, 24
ἀντικατάστασις 276, 7
ἀντιπρίασθαι 466, 7. 10
ἀντισφράγισμα 276, 12
ἀντιτίμησις 344, 3
ἀνυπόδετος 388, 13
ἀνυπόπαστος 353, 164
ἀξιοχρείονα ἐνέχυρα 233, 35
ἀξίωμα ἐπιδιδόναι περὶ χώρας 228, 6
ἄξων 45, 10
ἀπαγωγή 90, 16
ἀπαλλοτριοῦν 178, 12. 465, 12. 13
ἀπαριθμεῖσθαι 14, 20
ἀπείρων δακτύλιος 366, 39
ἀπελευθεροῦν 441, 2
ἀπέναντι 356, 17
ἀπεργασία 388, 78
ἀπιόντες ἁρμοί 353, 112. 116. 122. 126 144
ἀπλάστως 166, 17
ἀποβίαζεσθαι 215, 20
ἀπογράφεσθαι 339, 7
ἀπόδειξις 347, 42. 90. 349, 32
ἀπόδημοι 113, 24
ἀποκαρυχθέντες ἐλεύθεροι 444, 5
ἀπολογισμός 347, 90
ἀπομισθοῦν 13, 51. 43, 34. 45, 8. 201, 8
ἀποξεῖν 353, 125
ἀποπεπτωκότα κάρυα 170, 48
ἀπόπτυγμα 366, 20
ἀποσκευάζεσθαι 171, 57
ἀποστήσασθαι 14, 20
ἀπόστολος 112, 79 sqq.
ἀποτάττειν 226, 12
ἀπότεισμα 440, 26
ἀποτιμᾶν 434, 2. 437, 2

ἀποτίμημα 435, 3
ἀποτίνειν· τριήρης, ἣν ἀπέτεισε Δίφιλος Φειδίππου Πιθεύς 351, 230
ἀπότυπος 367, 30. 183
ἄπυρον χρυσίον 366, 26 sqq.
ἀπραγμοσύνη 290, 8
ἀπρόσκλητος 10, 10
ἀρατὴ γνώμη 228, 17
ἀργὸς γῆ 180, 8
ἀργυρικαὶ ζημίαι 347, 81
ἀργύριον Ἀλεξάνδρειον 130, 15. Ἀττικόν 95, 10. 130, 40. 42. ἐν ἀργυρίῳ λαβεῖν (*emere*) 127, 18
ἀργυρὶς μικύθειος 367, 142
ἀργυρώματα 170, 26. 367, 96. 388, 38
ἀρεστόν 348, 17
ἀρίθμησις 248, 113
ἀριστεῖον 70, 32. 366, 30. 67
ἀριστεραχόθεν 353, 129. 151
ἅρμα 121, 4. 16. 17. 287, 1. 2. 388, 30
ἅρμενα 248, 149.
ἁρμοί 352, 93. 353, 106 sqq.
ἄρνες 367, 46 sqq. 373, 30 sqq. 388, 67. 68
ἀρραβῶνες 248, 131
ἀρραγής 353, 103. 117. 137
ἀρτίστομος ξοῖς 353, 148. 167
ἀρύσας 367, 97 sqq.
ἀρχαῖον (*caput*) 29, 14 sqq.
ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων 45, 33
ἀρχηγέτης 211, 22
ἀρχηγός 156, 26. 242, 8. 18
ἀρχίατρος 244, 5
ἀρχιτέκτων 13, 11. 14b, 8. 206, 3. 352, 94. 96. 353, 53. 131. 160. 367, 217 sqq. 388, 90. 115
ἄσημον ἀργύριον, χρυσίον 366, 72
ἄσκευος τριήρης 351, 268. 294. 303
ἀσπιδίσκαι ὀνύχιναι 367, 32
ἀσπίς 185, 9. 348, 31. 366, 53. 68. 367, 178
ἀσπονδεί 84, 9. ἀσπονδί 318, 12
ἄσπορος γῆ 180, 8. 246, 56
ἄσταθμος 366, 42 sqq.
ἄστατος 14b, 25. 366, 52. 367, 29 sqq.
ἀστραβής 353, 117
ἄστυ 310, 3
ἀσυλεί 84, 8. ἀσυλί 318, 11
ἄσχαστος 353, 163
ἄτεκνος 442, 6. 462, 13
ἄτοκα χρήματα 125, 7. 9 sqq. 160, 7. 248, 69
ἄτρεα (*atria*) 228, 26
αὐλεῖαι 388, 35
αὐλεῖν 411, 4. 413, 5. 414, 3. 415, 2. 416, 2. 418, 4. 419, 4. 421, 4. 423, 3
αὐλή 6, 9. 77, 46. 384, 123
αὐληταί 388, 29. 74. 115. 395, 20. 404, 15. 17. 53. 58. 63
αὐλῳδοί 395, 12
αὐτοματεῖν 206, 6
αὐτομολεῖν 2, 24
αὐτόμολοι 226, 28. 248, 102
αὐτόχειρ 252, 40
ἀφέτης 347, 53
ἀφιέναι ἐλεύθερον 442, 4. 444, 9. 445, 5
ἀφίστασθαι τὰ κρέα 348, 15
ἀφορίαι σίτου 246, 57. 178
βάθρον εἰκόνος 137, 24. ἀγάλματος 366, 65
βαλανεῖον 70, 33
βαλανεύειν 388, 107
βαλανεύς 388, 110
βάλλειν· τῶν κληρονομιῶν καὶ βεβληκότων τὰ δίκαια 286, 10. βοῦς βεβληκώς, οἷς βεβληκυῖα 348, 7
βαρβαρικὸς ψυκτήρ 170, 47
βάρβαροι 63, 16. 112, 63. 149, 9. 150, 6. 20. 159, 19. 252, 14
βασιλεία στοά 45, 8
βάσις 367, 127. ἀνδριάντος 252, 52. βάσεις ἀνδριαντιδίων 367, 192. λίθων 353, 103. 111. 113. 161. 162
βέβαιον παρέχειν τὰν ὠνάν 449, 9. 452, 6. 7. 453, 20. 24. 455, 6. 460, 9.

461, 7. 462, 7. 464, 12. 465, 7. 8. 466, 10. 467, 13. 15
βεβαιοῦν 6, 4. 276, 15. 440, 22. 453, 21
βεβαιωτήρ 447, 6. 448, 13. 449, 4. 10. 452, 6. 7. 453, 5. 21. 24. 454, 6. 455, 3. 6. 457, 15. 464, 9. 14. 466, 3. 11. 467, 15. βεβαιωτῆρες 233, 33. 459, 6. 460, 4. 9. 461, 5. 8. 462, 5. 8. 463, 9. 465, 6. 8. 467, 12
βεβαιωτής 439, 5
βέλη 348, 37
βῆμα λευκοῦ λίθου 156, 36
βηματιστής τῆς Ἀσίας 115, 3
βίαιος θάνατος 106, 38
βιβλίον ψηφίσματος 48, 25. βιβλία 388, 12
βόαρχος 13, 38
βοίδιον ἐλεφάντινον 366, 54
βουκεφάλια χρυσᾶ 367, 199
βουλεύσας 45, 12
βουπάλινα 367, 171
βούπρῳρος 207, 8. 9
βοῦς 12, 11. 13, 46. 348, 7. 377, 8. 380, 19. 21. 23. 389, 2. 395, 72 sqq. βόε 39, 15. 16. 17. βόες 70, 35. 37. 170, 62. 207, 9. 233, 24. 347, 10 sqq.
βραχίων 373, 8 sqq.
γαλαθηνός 371, 32
γεῖσον 352, 30. 38. 39
γενεά (*proles, liberi*) 388, 97. 459, 18. γενεὰν ποιεῖσθαι 459, 16
γενέθλια 246, 35
γεωργεῖν 295, 9. 344, 89
γεωργία 344, 91. 95
γεωργός 344, 2 sqq. 378, 4
γῖνος 357, 22
γλῶσσα 373, 8 sqq. 376, 2. 3. 5. 431, 1 sqq.
γνώμονες 77, 52
γόμφοι 353, 73. 170
γοργίειοι φιάλαι 367, 110. 143
γοργόνειον 366, 52
γράμματα Ῥωμαϊκά 367, 139. γράμματα φιλάνθρωπα 226, 57. 59
γραμματεῖον 14, 11. 233, 36
γραμματοδιδάσκαλοι 349, 8. 30. 33
γυμνάσιον 246, 77. 99. 106. 347, 12. 34. 348, 23. 349, 33. τὸ γυμνάσιον τὸ κατὰ τὸ Λύκειον 124, 19
γυναικεῖον εἱμάτιον 388, 21. γυναικε(ῖ)α 379, 5
γωνίαι 352, 18. 21. 27
δαιμόνιον 204, 15
δακτυλίσκος 353, 115
δακτύλιος 171, 87. 88. 367, 3 sqq.
δάκτυλοι 352, 20 sqq. 353, 109 sqq.
δάμαλις σῦς 388, 34. 69.
δαμοθοινίαι 233, 59
δανείζειν 36, 56. 233, 30. 253, 36 sqq. 255, 34. 344, 33. 35. δανείζεσθαι 233, 29 sqq. 255, 11. 284, 7. 344, 36. 349, 65
δάνειον 126, 18. 20. 155, 7. 233, 90. 255, 8. 9. 344, 4 sqq.
δανεισταί 248, 181. 344, 37 sqq.
δαρεικοί 34, 2. 15. 21. 84, 15. 16
δασέα 376, 2. 3. 6
δάφνης στέφανος 186, β' 187, γ' 188, δ' 211, 12. 22. 332, 13. 367, 8 sqq. δάφνᾳ στεφανοῦσθαι 388, 15
δεῖγμα 248, 146
δεῖπνα δαμόσια 369, 6
τὰ δέκα τάλαντα 63, 68. 93, 18. 135, 16
δέματα 353, 68. 73. 170
δεξιοῦσθαι πρός τινα 195, 6
δέρμα 210, 39. 376, 9. δέρματα 371, 12. 376, 1. 388, 86
δερμάτινα ὑποδήματα 388, 33
δέρρεις 388, 35
δεσμοί 367, 6
δεῦρο 299, 1. 300, 1. 301, 1
δευτερεῖον 348, 28. 29. δευτερεῖα θέματα 246, 81
δημοσιεύειν δωρεάν 329, 17. ἰατροὶ δαμοσιεύοντες 330, 7. δεδαμοσιευκὼς ἔτη ὑπὲρ τὰ εἴκοσι 331, 2

διαβαίνειν δίκας 165, 8. 13
διαβήτης 352, 10
διαβητίζεσθαι 353, 186
διαγνῶναι 45, 13
διάγραμμα 126, 26. 351, 108. 137. 152. 157. 217. 388, 5 sqq.
διαγράφειν χρήματά τινα 159, 16
διαγραφαί 253, 51
διαγωγή 60 b, 7
διάδοσις τῶν συμβόλων 334, 35
διαδρομαί 246, 36. 64. 69
διάθεσις λοιμική 331, 7. διαθέσεις ἐπικίνδυνοι 331, 14
διαθήκη 370, 155. διαθῆκαι 437, 8
διακατέχειν 253, 53
διακατοχαί 253, 53
διακολαπτηρίζειν 353, 185
διακοντισμός 246, 68. 82
διάλιθος 366, 63. 367, 4. 184. 198
διαλλαγή 10, 51
διαλύειν δίκας 165, 8. 13. ναῦν 351, 11 sqq. δρμος διαλελυμένος 367, 198. τρίπους διαλελυμένος 367, 169
διαλυταί 181, 1
διαμέσως 352, 13
διανομή 387, 33
διαξεῖν 353, 138
διάπτωμα 248, 55. 137. 344, 63
διαρμόζειν 252, 52. 67
διασκευάζεσθαι εἰς θεῶν διάθεσιν 388, 24
διασπᾶν 344, 10
διασυνιστάναι ἱερητείαν 370, 16 sqq.
διασυστάσεις ἱερητειῶν 370, 13. 36
διατίθεσθαι (*testamentum facere*) 448, 2
διατοξεία 246, 82
δίαυλος 350, 21 sqq. 396, 2. 15. 398, 3 sqq. 400, 8
διαφανὴς εἱματισμός 388, 16. 21
διάφορον (*pecunia numerata*) 255, 33. 347, 82. 388, 45 sqq.
διαφράττειν 352, 63
διαφωνεῖν (*perire*) 193, 25
διδασκαλία 233, 9 sqq.
διδάσκαλος 347, 31 sqq. 404, 17. 54. 59. 64
διδάσκειν 405, 2. 6. 406, 3. 6. 410, 2. 411, 4. 412, 3. 413, 3. 414, 4. 415, 3. 416, 2. 418, 4. 419, 5. 423, 3
δίδραχμος τόκος 255, 38
διερείδειν 352, 80
διέρεισμα 352, 68. 70. 80. 366, 25
διηνεκὴς κανών 353, 198
δικαστικὸν πρᾶγμα 344, 2
διμηνία 126, 107
δίμηνον 453, 17
δίνομα 367, 215
Διογένειον (γυμνάσιον) 387, 38
δίοδος 352, 12. 48
δίοπαι 366, 76
διορθοῦν δάνειον 126, 19
διόρθοῦσθαι τὰ τέλη 126, 101
διπλεθρία 320, 20. 22
δίσκος 367, 157. 170
δίστοιχος 352, 33
δίφροι εὐσύϊνοι στρογγύλοι 388, 23
διχομηνία 384, 61. 89
διωβελία 44, 10 sqq. 143, 42
δίωξις 2, 10
δίωτος ψυκτήρ 170, 57
δοκιμάζειν χρυσίον 130, 46
δοκιμαστὰ τάλαντα 130, 10
δοκιμεῖον 367, 96. 149
δόκιμος τριήρης 351, 230. 290 sqq.
δόλιχος 350, 11 sqq. 396, 13. 398, 6. 8
δορά 379, 10. 23
δόρυ σιδηροῦν 367, 171
δορυφόροι τῆς ἡγεμονίας βασιλεῖαι 279, 3
δορώσας 352, 58
δουλαγωγία 445, 14
δραπέται 388, 81
δραπετικά 388, 83
δραχμὴ Αἰγεναία 367, 202. Ἀλεξάνδρειος (-α) 233, 13. 367, 14. Ἀττική 401, 5. 9. Δηλία 367, 190. Ῥοδία 367, 204. Σικυωνία 367, 204. δραχμὴ Καρυστία χρυσῆ 367, 189

δρόμος 347, 12. 397, 3. μακρὸς δρόμος 246, 83. 402, 9. 403, 3
δρυμών 40, 1
δρυὸς στέφανος 367, 7
δωδέκατοι τόκοι 344, 74
δωροδοκούμενος 295, 13

ἔβενος 367, 165
ἔγγαια 344, 23
ἐγγειοι κτήσεις 202, 9
ἔγγιστα 226, 24
ἔγγραφα ἀρχαῖα 388, 84
ἐγγραφαί 347, 6
ἐγγυᾶσθαι 344, 42 sqq.
ἐγγύη 344, 45. 48. 370, 165
ἐγγυητής 46, 34. 79, 46. 351, 162. 370, 3 sqq. 440, 20
ἔγγυος 215, 31. 233, 33. 76. 344, 41 sqq. 348, 5. 353, 4 sqq. 388, 72
ἔγκαυσις γραμμάτων 353, 11
ἐγκοίλια 348, 13
ἐγκολάπτειν ἐν στήλῃ 305, 9
ἐγκόλαψις γραμμάτων 353, 11
ἐγκύκλιος 108, 21
ἐγκύμων 373, 12 sqq.
ἔδαφος 352, 62
ἐδωλιάζειν 297, 2
εἰδικῶς 276, 15
εἰδοφόρος 367, 232
εἰκών 76, 21. 171, 85. 233, 67. γραπτή 402, 21. λιθίνη 84, 14. χαλκῆ 84, 12. 140, 14. 40. 162, 81. 210, 10. 211, 6. 9. 11. 246, 98. χαλκῆ ἐπίχρυσος 53, 14. χαλκέα ἔνοπλος 252, 49. χαλκῆ ἐφ' ἵππον 137, 13. 141, 56. χρυσῆ ἐφ' ἵππου 156, 34. 215, 13. χρυσῆ πεζική 215, 13
εἱμάτιον 388, 16 sqq. 468, 2. 7
εἱματισμός 388, 15. 16. 24. 25. 27
εἰς· πωλουμένου τοῦ σίτου εἰς πέντε 248, 24. ἐπηγγείλατο μεδίμνους δισχιλίους εἰς δέκα 248, 29. πωλουμένου τοῦ σίτου εἰς μέδιμνον καὶ δύο τριτεῖς 248, 60. πυρῶν μεδίμνους δισχιλίους πεντακοσίους, ὧν τοὺς πεντακοσίους μὲν ἔδωκεν εἰς τέτταρας καὶ ἑκτέα, τοὺς δὲ δισχιλίους εἰς δύο καὶ ἑπτὰ ἡμιέκτεα 248, 73 sqq.
εἰσάγειν 12, 2. 127, 29. 313, 8
εἰσαγωγή 53, 8. 126, 95. 354, 5
εἰσεμπορεύεσθαι 32, 20
εἰσίεσθαι 45, 18
εἰσοδοιπορεῖν 357, 11
εἰσπηδᾶν 138, 9
εἴσπλους 84, 7
εἰσφοραί (ἐρανιστῶν) 433, 10
εἶτεν 353, 150. 388, 30. 31
ἐκβάλλειν στήλας 79, 31
ἐκγράφειν 253, 29. ἐκγράψασθαι νόμους 126, 61. 63
ἐκγραφή 253, 31
ἐκδανείζειν 233, 16. 26. 33. 71. 85. 402, 15
ἐκδανεισταί 253, 38
ἐκδέχεσθαι 388, 108 sqq.
ἐκδιδάσκειν τέχνην 462, 17
ἐκδιδόναι ἔργα 125, 45. 353, 6 sqq. 367, 216
ἐκδότους δέδωκεν 138, 13
ἐκκόπτειν πλοῖα 193, 9
ἐκλαβή 348, 19
ἐκλαμβάνειν 348, 19
ἐκλέγειν τὰς ἀπαρχὰς τοῦ καρποῦ 13, 8. 16. τὸ ἐγκτητικόν 296, 26
ἐκλιπαρεῖν 200, 62
ἐκνιτροῦν 353, 86
ἑκουσίῳ ἀνάγκῃ 290, 6
ἔκπεδοι θριγκοί 353, 75
ἔκπεμψις τῶν στρατιωτῶν 160, 8
ἔκπλους 84, 7
ἐκπλύνειν 353, 87. 169
ἐκποιεῖν· τοὺς λίθους — ἐκποιοῦντας πρὸς τὰ μεγέθη τὰ γεγραμμένα 353, 101
ἐκπομπή 215, 22. σίτου 101, 15
ἐκπράσσειν 233, 44
ἐκπρίασθαι 443, 2
ἔκτεισις 113, 17
ἑκτεύς 13, 6. 248, 74

ἕκτη Φωκαΐς 366, 42. 44
ἐκτίθεσθαι 97, 9. 11
ἐκτίνειν 113, 14. 21. 35
ἐκχρήσεις 253, 51. 55. 57
ἐλαίας στέφανος 251, 3. 367, 90
ἔλαιον 226, 53. 353, 154 sqq. 379, 10. 23. 395, 24 sqq. 468, 9. ἐλαίου ἀπαρχή 13, 59. ἐλαίου θέσις 347, 69
ἐλάττινα ξύλα 60 b, 3
ἔλαφος 170, 41. 367, 51. 111. 163
ἐλεύθερος (*vacuus aere alieno, non oppigneratus*) 126, 20. 88. 294, 10. 344, 36. τούτῳ ἐλεύθερον εἶναι ἐπικαλεῖν 5, 42
ἐλεφάντινος 366, 47. 54. 67. 75. 80
ἐλέφας 367, 165. 170
ἑλικτά 367, 210
ἔλυτρον 367, 13
ἐμβαίνειν εἰς κτήματα 344, 75 sqq.
ἐμβάλλειν μῆνα 13, 53. ἐμβάλλειν τινὶ τροφήν 457, 12
ἐμβάσεις 344, 77
ἐμβιβάζειν ναύτας 196, 14
ἐμβόλιμος μήν 349, 20
ἐμβόλιον 367, 99. 126
ἔμβολος νεώς 351, 11 sqq. 367, 167
ἐμπεδορκεῖν 79, 67, 79
ἐμπεδοῦν 10, 14
ἐμπορεύεσθαι 430, 1
ἐμπορία 112, 55. ἐπιδημεῖν κατ' ἐμπορίαν 93, 27
ἐμπόριον 140, 15
ἐμπρῆσαι τὸ τέμενος 138, 8. τὰ ἀρχεῖα 242, 22. ἐμπεπρησμέναι ἐπαύλεις 271, 19
ἔμπρησις τῶν ἀρχείων 242, 7
ἐναλλάξ 352, 15
ἐνάπτεσθαι 464, 11
ἐναρμόττειν 352, 37
ἐνδεῖν ἐν χρυσίῳ 367, 32. 188. 191. ὅπλα ἐν ὁπλοθήκαις 246, 79
ἐνδελεχῶς 347, 33
ἐνδογενής 457, 5. 459, 5. 467, 8
ἐνδόσε 468, 14
ἐνδρομίδες ἀσπίδες 185, 10
ἐνδυδίσκεσθαι 461, 13
ἔνδυμα 468, 3
ἐνεγγυᾶν 433, 3 sqq.
ἐνεργεῖν 353, 14. 108
ἐνεχυράζειν 12, 2
ἐνέχυρον 70, 25, 178, 18. 233, 33. 34. 35. 70. 253. 55, 62
ἔνθινα 252, 31
ἐντεκομένας 294, 17
ἐνόρχης 373, 6 sqq.
ἐνῴδιον 366, 17. 60. 63. 79
ἐνώπιον τῶν στοῶν 367, 245
ἐνώτιον 367, 59
ἐξάγειν 13, 57. 32, 35. 37. 41. 126, 98. 127, 30. 318, 9
ἐξαγωγή 53, 8. 60 b, 7. 126, 95. 97. 354, 6. πίσσης καὶ ξύλων 60 b, 1. πεπρῆσθαι ἐπ' ἐξαγωγῇ 5, 39
ἐξάγωνος 367, 189
ἐξαιρεῖν τεμένη 12, 10
ἐξαιτεῖν 124, 29
ἐξαίτησις 124, 31
ἐξαλείφειν 14, 10
ἐξαλλάττειν τοὺς πρότερον δανειστάς 344, 38
ἐξάμηνος 126, 29. 171, 58. 198, 6 sqq. 458, 1. 467, 3
ἐξαποστέλλειν 200, 19. 215, 8. 228, 8
ἐξελεύθεροι 193, 18. 253, 45
ἐξίστασθαι χωρίου 113, 15. 23
ἐξομηρεύεσθαι 228, 21
ἐξοπλασία 159, 10. 348, 39
ἐπαγοράζειν ἱερητείαν 370, 17. 41
ἐπαέτιον ξύλινον μεμολυβδωμένον 367, 168
ἐπαλείμματα 246, 37. 78
ἐπάναγκες 13, 60. 112, 75. 294, 34. ἐπάναγκον 470, 17
ἐπαναπρίασθαι τὰ παλίμπωλα 353, 26
ἐπάνδρως 252, 5
ἐπανορθῶσαι 42, 49
ἐπαύλεις 271, 19. 344, 13. 68
ἐπαύλια 126, 98

ἐπαυρών 348, 4. 5
ἐπειγόντων τῶν μυστηρίων 390, 12
ἔπειτεν 353, 142. 169. 388, 28. 31. 32. ἔπειτε 391, 2
ἐπεργάζεσθαι 352, 63
ἐπέτεια 44, 3. 366, 53. 64
ἐπεχεί (i. e. ἐφεξῆς) 233, 47
ἐπηκονημένος 353, 19. 104. 136. 147. 166. 168
ἐπίβλημα 468, 4
ἐπιγραφή 170, 15. 246, 40. 94. 289, 16. 356, 22. 367, 17 sqq.
ἐπιδέκατον 10, 35. 12, 24. 63, 57. 87, 14. 353, 50 sqq.
ἐπιδρομαὶ Θρᾴκιοι 246, 55
ἐπιθέματα πίθων 39, 9
ἐπιθῆκαι 253, 51
ἐπίθυρα 367, 52
ἐπικάμπτειν 352, 75. 76
ἐπικαρπία 37, 1. 3. 10. 38, 11. 40, 11
ἐπίκληρος 295, 20
ἐπικοινῆσθαι 67, 2. 68, 1
ἐπικοπή 353, 71
ἐπικόπτειν 353, 149. 183
ἐπίκρανον 352, 43. 45
ἐπικράτεια 252, 14
ἐπιλαμβάνεσθαι 445, 13
ἐπίλεκτοι 149, 12. 252, 37
ἐπιμηνιεῦσαι 248, 180
ἐπίνομος (*heres*) 465, 13. 15. 466, 11. 467, 21
ἐπίπεμπτον 353, 1
ἐπιπιπράσκειν ἱερητείαν 370, 9 sqq.
ἐπίσημα ὅπλα 246, 79. ἐπίσημον χρυσίον, ἀργύριον 354, 5 sqq. ἐπίσημον (*substantive*) 367, 3. 5. 191
ἐπίστασιν ποιεῖσθαί τινος 330, 13
ἐπιστολή 158, 2. 73. 170, 8. 200, 47. 240, 12. 38. 50. 276, 3. 6. 19. 390, 11
ἐπιστύλιον 352, 46. 49
ἐπίσφηνος 353, 153
ἐπισφραγίζεσθαι 185, 15
ἐπιταινίδια 367, 188
ἐπιτεσσαρεςκαιδέκατοι τόκοι 344, 90
ἐπίτηκτος 366, 44. 367, 138. 203
ἐπιτιμηταί 297, 6
ἐπίτοκα σῦν 388, 33. 68
ἐπιτοκίζειν 344, 47. 48
ἐπιτροπεύειν 344, 58. 64
ἐπιτροπή 344, 53
ἐπίτροπος 344, 28. 53. 367, 113. 370, 121
ἐπίχαλκος 185, 9
ἐπίχρυσος 366, 68. 367, 118 sqq.
ἐπιχύτης 367, 182
ἐπιχώριοι μῦθοι 332, 8
ἐποίκια 126, 72
ἐποικίσαι ἀγρόν 114, 10
ἑπτάκι 402, 9
ἐπώνιον 37, 5. 12. 38, 7. 370, 5 sqq.
ἐρανισταί 379, 25
ἔρανος 379, 21. 426, 21. 433, 5. 462, 10 sqq.
ἐργάσιμος γῆ 158, 20 sqq.
ἐργαστήριον 440, 9. 16. 19
ἐργολαβεῖν 367, 220 sqq.
ἐργωνεῖν 353, 48. 92
ἐργώνης 248, 133. 135. 353, 4 sqq.
ἐργωνία 353, 25
ἐρείσματα σιδηρᾶ 367, 171
ἔρευναν ποιήσασθαι 76, 40
ἐσθής 433, 8 sqq. 470, 5. 8
ἐσχάραι 367, 172
ἐτήσιος καρπός 13, 7. ἐτήσιον (ἱερεῖον) 373, 23 sqq.
ἕτοιμος· ἐξ ἑτοίμου 248, 133
εὐαμερήματα 215, 4
εὐανδρία (*genus certaminis*) 395, 75
εὐγάνιος 353, 117
εὐδοκεῖν 233, 32. 240, 59. 456, 2
εὐεξία (*genus certaminis*) 246, 83. 396, 3. 16. 397, 5
εὐθαραέστερος 200, 29
εὐθύνειν (*punire*) 13, 20. 32, 38. 384, 108
εὐθυντηρία 352, 16. 19. 20. 29. 40
εὐθυτοκία 255, 37

εὐκαρπία 13, 45
εὐμένεια 204, 14
εὐνόως 204, 11. 209, 7
εὐσύνοι δίφροι 388, 23
εὐτακτεῖν· ὅπως — οἱ μισθοὶ εὐτακτέωνται 233, 15
εὐταξία (*genus certaminis*) 246, 83. 396, 4. 17
ἐφέστιον 279, 14
ἐφοδεία 228, 26
ἐφόδιον 61, 12. 85, 41. 86, 13. 140, 49. 143, 24. 150, 31. 37. 233, 37. 284, 13
ἐφορία ἀγορά 45, 27
ἐχήνια 366, 74
ζεῦγος 111, 17. 170, 39. 366, 76. 367, 76. 395, 52 sqq.
ζημίαι ἀργυρικαί 347, 81
ζητήματα 276, 8
ζυγός 367, 27
ζωγρίᾳ συλλαμβάνειν 247, 30
ζῳδάρια ἀργυρᾶ ἐν οἰκίσκῳ ξυλίνῳ 367, 31
ζῳωτός 170, 54
ἡγεμονίαι 143, 23
ἡδυποτίς 367, 7
ἡλεκάτη 367, 17 sqq.
ἥλημα 388, 104
ἧλοι σιδηροῖ 352, 57. ἧλω δύο χρυσῶ 366, 17
ἡμεδαπή 45, 30. ἡμεδαπὸν νόμισμα 14, 4
ἡμέδιμνος σιτηρός 342, 4
ἡμεροδρόμος 115, 2
ἡμιδακτύλιον 388, 16. 21
ἡμιέκτεων 13, 7. ἡμιέκτεα 248, 75. ἡμίεκτον 5, 26. ἡμίεκτα 457, 13
ἡμικύκλιον ἀργυροῦν 367, 31
ἡμιμναῖον 294, 26. 448, 9. 452, 3. 455, 5. 456, 2. 465, 4
ἡμίονος 357, 22
ἡμιπόδιον 352, 20 sqq. 353, 10. 136
ἥμισσον 369, 18. 20. 462, 11. ἥμισον 445, 17. 18
ἡμιστάτηρον 77, 60. 61. 75. 76. 82. ἑνδέκατον ἡμιστάτηρον 354, 24
ἥμυσυ 435, 7
θάλασσα (*aqua marina*) 468, 15
θέα 297, 2
θέατρον 111, 17. 125, 10. 39. 150, 21. 155, 18. 159, 32. 240, 45. 296, 20. 22. 28. 297, 4. 7. 18. 21. 333, 24. 345, 10. 347, 3. 68. 388, 67. τὸ θέατρον τὸ Διονυσιακόν 124, 18
θέματα 246, 81. 82
θεματίζειν 253, 55
θεματῖται 253, 58
θεράπαινα 433, 41. 42
θέσις ἐλαίου 347, 79. θέσεις ἀκοντισμοῦ καὶ τοξείας 246, 64
θεσμός 45, 20
θηρίκλειος 367, 181 sqq.
θλίβειν 246, 54. 57. 247, 15. 25
θρᾶνοι 352, 81. 84
θρεπτή 441, 1
θρεπτός 444, 8
θριγκοί 353, 7. 49. 68
θυγατρία 344, 55
θυμιατήριον 366, 24. 367, 28 sqq.
θύρα 352, 26. θύραι 14, 7. 252, 24. 59. 60. 356, 23. 358, 9. 367, 238. 470, 31
θυρεαμαχία 396, 12
θυρεοί (καθετῆρος) 367, 4
θύρετρον 367, 94. 228
θυρίς 352, 35. 37
θυροῦν 356, 16
θυρώματα 356, 11. 20. 25
θῳᾶν 359, 14
θωρακοποιός 427, 3
θώραξ 366, 19
ἴασπις 366, 87. 88
ἰατρικὰ τέχνα 330, 4
ἰατρικόν 313, 5
ἰατρός 157, 5. 169, 3. 329, 13. 330, 7. 331, 19
ἰδιοπάθειαι 228, 20
ἱκνεῖσθαι· αὐτὸν καὶ ἐν ἱκνεῖται 6,

25. c, 3. 9. 13. αὐτοὺς καὶ ὧν ἱκνοῦνται 6b, 2
ἱκριωτήρ 352, 78. 80
ἱμάντες 352, 55
ἱμάτιον 255, 26 (cf. εἱμάτιον)
ἱματιομίσθαι 404, 78
ἱματισμός 371, 34 (cf. εἱματισμός)
ἱππικὸς κλῆρος 171, 103. κεκρύφαλος 366, 74
ἵππιος (δρόμος) 398, 8. 9. 10. 11. 12
ἱππόδρομος 388, 31
ἱππωνίη 312, 7
ἰσόθεοι τιμαί 210, 4
ἰσολύμπιος 215, 9. 15
ἰσόμοιρος 371, 21
ἰσονέμεος 149, 17. 150, 10. 16
ἱστάναι κρέα 348, 13
ἱστιαϊκά 367, 60
ἱστίον 351, 46 sqq.
ἱστός 143, 14
ἰχθυόβρωτος 364, 7
ἰχθυοπώλιον 248, 101
ἰχθυοτρόφιον 364, 13
ἰχθύες 373, 10. ἱεροί 364, 1. 8
κάδος 367, 93
καθαιρεῖν στήλας 49, 11. 63, 35. 85, 39
καθαρειότης 246, 14
καθετήρ 367, 4
κάθετος 353, 117
καθηλοῦν 352, 57. 83
καθίζειν δικαστήριον 139, 13
κάθοδος τοῦ δήμου 92, 17
καθολικὴ πρόθεσις 276, 4
καθολκαί 347, 37
καὶ ὡς (*iam antea, ab initio*) 453, 11 (cf. not. 5)
κακοπαθία 193, 25. 246, 4. 23. 247, 26. 330, 8. 331, 10
κακοτεχνεῖν 353, 16. 20. 117
καλάσηρις 388, 17. 18. 19. 20. 21
καλλιστεύειν (*de victimis*) 373, 6 sqq. 380, 21
καλλύσματα 468, 22
καλύμματα 352, 57
κάμπτρα 388, 11
κανοῦν 367, 93. 185. 186. 205
κανών 353, 123. 134. 154. διηνεκής 353, 108. λίθινος 353, 122. 124. 143. μακρός 353, 185
καπηλεῖον 77, 44
κάπρος 373, 17. 388, 34. 69
καρπεύειν 320, 3
καρπίζεσθαι 181, 14. 15
καρπός 13, 4. 162, 36. 164, 12. 373, 25. 382, 9
καρποῦν 364, 9
καρτερός (i. e. κύριος) 5, 22. 29
κάρυα ἀποπεπτωκότα 170, 49
καρυωτὴ φιάλη 170, 31 sqq. 367, 40 sqq.
καρχήσιον 366, 48
κασία 170, 59
κασσίτερος 367, 170 (cf. κατιτέρινος)
καταγράφειν 431, 2 sqq.
καταδίδοσθαι 210, 39
καταδουλίζεσθαι 445, 6. 14. 16. 462, 7
καταδουλισμός 452, 6. 460, 9. 461, 7. 464, 12. 465, 7. 466, 10. 467, 13
καταιέτια γεῖσα 352, 39
κατακέφαλα λούεσθαι 379, 4
κατακλύζεσθαι 388, 107
καταλαλεῖν τινα 202, 6
καταλαμβάνειν (*condemnare*) 349, 58. 354, 21
καταλοχισμοί 171, 45
καταπαλταφεσία 348, 25
καταπαλταφέτης 346, 26. 348, 30
καταπάλτης 196, 15. 348, 36. 396, 8
κατασκάπτειν τὴν ὑπάρχουσαν πόλιν 126, 7. 9. 12
κατασκαφὴ τῆς ἀκροπόλεως 160, 9
κατασκήνωσις 171, 57
καταστρωτῆρες 353, 91 sqq.
κατατελεῖν 21, 15
κατατέμνειν 352, 7
κατατροχάζειν 246, 84
καταφορά 352, 51

κατάχρυσος 366, 75. κατακεχρυσωμένος 366, 76. 77
κατεργάζεσθαι τὴν πόλιν 339, 5
κατερρυπωμένη ἐσθής 470, 6
κατοικονομεῖσθαι 246, 23
καττιτέρινος 366, 78 (cf. κασσίτερος)
κατωρίς 366, 22
κείρειν κτήματα 344, 67
κεκρύφαλος ἱππικός 366, 74
κέλης 395, 69
κεραία 143, 14
κεραμεῖα 70 b, 36
κεραμίδες 367, 172
κέραμος 367, 236. 438, 7. Κορίνθιος 352, 58
κεραμοῦν 352, 58
κεραμύλλιον ἀργυροῦν Χῖον 367, 179
κέρας (ποτήριον) 170, 43. 367, 204. κέρας κριοῦ χαλκοῦν 367, 167. ἀνδριαντίδιον κέρα οὐκ ἔχον 367, 167
κερατών 367, 172
κερκίδες 352, 52
κεφαλή· ἐργολαβήσαντι ποιῆσαι κεφαλὴν ἑκατέρῳ ἐνωπίῳ τῶν στοῶν 367, 245
κηδεία 470, 14
κῆδος 468, 18
κηπίον 6, 15
κῆπος 6 d, 35. 29, 78. 114, 16. 17. 368, 2. 5. 437, 1
κηρυκεῖον 185, 6. 367, 28. 162
κίβδηλος 366, 53. 61
κιβώτιον 566, 61 sqq. 367, 187 sqq.
κιβωτός 352, 85. 366, 73. 367, 25 sqq.
κιγκλίς 352, 65
κιθαρίζειν 349, 18
κιθαρισμός 350, 10
κιθαριστής 349, 15. 388, 74. 395, 15. 404, 12
κιθαρῳδός 366, 37. 395, 4 sqq. 404, 13
κιννάμωμον 170, 59
κίονες 352, 10 sqq.
κίρκος 367, 5 sqq.
κίσσινος στέφανος 367, 194
κίσται 388, 30
κιττοῦ (κισσοῦ) στέφανος 201, 6. 367, 8 sqq. 383, 14
κλᾶκες 388, 92. 93
κλῳκτοὶ θησαυροί 388, 91
κλάσματα 367, 147 sqq.
κλεῖδες 171, 56. 96. 98
κλεῖθρον 367, 219
κληρονομεῖν 284, 8
κληρονομίας διαμφισβήτησις 253, 43. τῶν κληρονομιῶν καὶ βεβληκότων τὰ δίκαια 286, 10
κληρονόμος 351, 52. 117. 367, 98. 135. 370, 152
κλῆρος 77, 57 sqq. 171, 100. 102. 178, 12
κλίμακες 352, 84
κλίνη 171, 57. 388, 38. 468, 6. 13. 21
κλοπή 233, 53
κόγχος ἀργυροῦς 367, 179
κοινοί (*arbitri*) 453, 12. 13
κοινωνία περὶ σίτου καὶ ἐλαίου 226, 54
κοιτών· ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τῆς βασιλίσσης 244, 5
κολαπτήρ 353, 132
κολαψαμέναν εἰς χαλκώματα δισσά 251, 5
κολεός 366, 47
κολλᾶν 352, 46. 73
κόλλυβος 233, 37. κόλλυβοι 379, 24
κολοσσικὴ εἰκών 210, 12
κονδύλιον 367, 96
κόνισμα 340, 3
κόντος 348, 30. 31
κόπρος 337, 38
κοπρών 440, 11
κόρυμβοι 367, 8. 10
κορυφαῖα 352, 49. 52
κόστον 170, 60
κοτύλη 373, 14. 379, 23
κοῦρος 359, 6
κράνα 388, 84 sqq.
κρατευταί 353, 105. 146. 147. 165
κρατήρ 366, 44. 367, 29 sqq.

κρέα 2, 7. 207, 9. 348, 12. 378, 10. 380, 15. 24. 388, 96 sqq.
κρεμαστὰ σκεύη 351, 45 sqq. 352, 2. 4
κριθαί 13, 5. 38. 40. 377, 11
κριός 367, 167. 373, 6 sqq. 388, 67. 69
κτῆσις· ἐπὶ κτήσει εἰςάγειν 127, 31
κύαθος 367, 93. 96. 162. 171
κυανοῦς 367, 172
κύβοι ξύλων ξηρῶν ἀγριελαΐνων 353, 187
κύειν 429, 6
κυλίκιον 367, 14. 41
κύλιξ 367, 146. 468, 21
κυμβίον 367, 41 sqq.
κύπρος (*mensura frumenti*) 114, 14
κυριεύειν 448, 10. 452, 5. 460, 8
κωλῆ 371, 10. 11. 13. 376, 3. 4
κώμη 126, 98. 320, 22
κωμικοὶ χορευταί 404, 71
κωμῳδία 417, 5. 6
κωμῳδοί 404, 60. 405, 4. 406, 1. 13
κῶνος 367, 57. 75
λαβαί 367, 33
λαβίδες 367, 168. 169
λάγιον 367, 207
λαμπαδαρχεῖν 402, 9
λαμπάδαρχος 348, 31
λαμπαδηφόρος 395, 77
λαμπαδισταί 402, 2. 11. 18
λαμπάς 347, 14. 348, 22. 367, 167
λαοὶ βασιλικοί 158, 46
λάρτιος λίθος 357, 7
λάφυρον 193, 23
λέβης 367, 166. 167. 170. 209. 211
λεβήτιον 367, 167
λειμώνιον χρυσοῦν 367, 11
λειστρίον 353, 119. 136. 168
λεπτὰ ἱστία 351, 46 sqq.
λευκόλιθος βωμός 210, 8
λευκὸς λίθος 156, 36. 228, 36. 43. 246, 34. 105
λελευκωμένοι πίνακες 233, 34
λεύκωμα 344, 5. 21. 348, 40. 353, 5
λέων 367, 196. λεόντος προτομή 367, 108
λημνίσκος 379, 25
λῃσταί 351, 280
λιβανωτίς 367, 93 sqq.
λιβανωτός 170, 58
λιθοβόλος 396, 6. 19
λιθόκολλος 170, 47
λίθος ἀκτίτης 352, 17. λάρτιος 357, 7. λευκός 156, 36. 228, 36. 43. 246, 34. 105. Πεντελῃϊκός 352, 31. 33. 45. Ὑμήττιος 352, 33. 60. λίθος ἀγκύρας 367, 171. ὁ λίθος ὁ ἐν τῷ ἐκκλησιαστηρίῳ 354, 9. λίθους τέμνειν 13, 56
λιθουργός 445, 1
λιμήν 43, 19. 87, 19. 141, 31. 180, 14. 193, 9. 226, 18. 248, 100. 286, 13. 294, 9. 311, 5. 347, 21
λινέη 353, 128
λίνεος χιτών 388, 17
λίνον 366, 91
λόγχαι 348, 29
λοιμικὰ διάθεσις 331, 7
λούεσθαι 379, 4. 5. 388, 107. 468, 30
λουτρόν 388, 106
λουτρών 246, 33. 341, 3
λόφουρον 357, 23
λύειν τὰ πένθη 470, 12
Λύκειον 124, 20
λύριον ἐλεφάντινον 366, 80
λύσις· περὶ τοῦ πρώτου δανείου τὴν λύσιν ἐποιοῦντο 255, 8. ἀπέδοτο ἐπὶ λύσει 438, 14
λυτροῦσθαι 207, 5
λυχνία 170, 13. 60
λύχνος 379, 11
μαγειρικόν 380, 27
μαζόνομον 170, 50
μαθήματα 349, 28. 66
μακελλωταὶ θύραι 367, 238
μάκρα (i. e. μάκτρα) 388. 107
μακρὸς δρόμος 246, 82
μαλακίζεσθαι (*aegrotare*) 453, 24

μαλακὸς τόπος 353, 64
μάστιξ 337, 41
μαστός 367, 44. 93
μάχαιρα 366, 46
μέδιμνος 13, 5. 6. 32, 36. 34, 18. 140, 24. 141, 26. 143, 12. 248, 29 sqq. 377, 10. 11
μεθαιρεῖσθαι τὰ ἐποίκια 126, 72
μεθόδιον 171, 31
μερίδιος (?) (γῆ) 158, 32
μερίς 158, 39. 296, 12. 306, 10. 345, 21. κρεῶν 348, 33 sqq. 380, 11 sqq.
μερισμοί 344, 18. 20. 23
μερῖται 404, 8. 22
μεσόμναι 352, 49 sqq.
μετακιόνιον 352, 36
μεταστύλιον 352, 63
μετέωρα ἐγγυᾶσθαι 344, 42. 46
μετεωρότατον 352, 8
μετοικίζεσθαι 126, 71
μετρήματα 171, 106
μετρητής 233, 59. 240, 57. 58. 377, 13
μέτωπον 352, 23. 59
μῆκος· παρὰ μῆκος 352, 15
μήλω ὑποξύλω κατακεχρυσωμένω 366, 77
μητρικὸς τύπος 367, 202
μικύθειος 367, 142 sqq.
μιλτολογεῖν 353, 120 sqq.
μίλτος Σινωπίς 353, 156. 159
μιξέλληνες 248, 114
μισθοδοτεῖν τινα 233, 47
μισθοῦν 440, 1
μισθοφόροι 159, 18
μίσθωμα 373, 38. 380, 27. 438, 15
μίσθωσις 380, 17. 440, 17. 22. μισθώσεις τεμενῶν 70, 27. 28. οἰκιῶν 70, 29. μισθώσεις ἱεραί 253, 24
μόλυβδος 367, 21
μεμολυβδωμένος 367, 168
μολυβδοῦς 367, 168
μολυβδοχοεῖν 353, 52. 79. 84. 179
μολυβδοχοΐα 353, 171
μόνωτον κυλίκιον 367, 41
Μουσεῖον (ἐν Ἀλεξανδρείᾳ) 169, 4
μουσικά 349, 19. 24
μῦθοι ἐπιχώριοι 332, 7
μυιοσόβαι 367, 33
μυρσίνης στέφανος 367, 10 sqq.
ναῦλον 248, 147
ναυμαχία 28, 1. 135, 21
ναυπηγεῖν 351, 289 sqq.
ναυπηγήσιμα ξύλα 60 b, 2
ναυπήγιον 312, 6
ναύσταθμον 112, 56. 158, 54
ναῦται 196, 13
ναυτικόν 112, 62. 162, 5. 200, 37. 252, 37
ναυτικὰ συμβόλαια 253, 49
νεκρός 379, 6
νέμειν· νενέμηται τὸ ἄστυ 310, 5
νέον 109, 7
νευραί 196, 15
νεωλκίαι 347, 37
νεώριον 14, 31. 32, 53. νεώρια 112, 14. 351, 1. 3 sqq.
νεώροικοι 135, 14. 352, 5
νησιῶται 63, 17. 79, 14. 153, 3. 154, 2. 7. 10. 155, 6. 168, 1
νίκαμα 252, 25
νικητήρια 70, 34. 366, 37. 395, 71. 78
νομιτεύεσθαι 246, 44
νόμοι (*nummi*) 367, 215. νόμοι σεστέρτιοι 241, 15
ἐν χειρῶν νόμῳ 76, 38. ἐν χειρῶν νομαῖς 247, 29
νύκτωρ 138, 9
νυμφίοι 373, 33. 34
νύξ· ἐκ νυκτῶν 138, 11
νῶτον 373, 7 sqq.
ξοῖς 353, 104 sqq.
ξύλινος 366, 81. τύπος 367, 172. οἰκίσκος 367, 31. ἐπαέτιον 367, 168. ἐπιστύλια 352, 46. σκεύη 351, 44 sqq.
ξύλον 367, 202. ξύλα 60 b, 1. 70, 39. 130, 28. 359, 6. 388, 108 sqq. 373, 18. ξηρὰ ἀγριελαΐνα 353, 188

ξύσματα 367, 96 sqq.
ξύστραι 246, 77
ὀβολοὶ Βοιώτιοι 367, 193. Ὀρχομένιοι 367, 193
ὁδοί 352, 33
οἰκετεία 248, 112
οἴκημα 433, 19
οἰκημάτιον τὸ ἐπὶ τοῦ κοπρῶνος 440, 11
οἴκησις 440, 10. 16
οἰκίσκος 367, 31
οἰκοδομεῖν 297, 4
οἰκοδομία τοῦ νεώ 72, 8. τῶν νεωςοίκων 135, 14
οἰκοδομιστήρια ξύλα 60 b, 2
οἰκονομία 233, 38. 161. 253, 36
οἰκόπεδον 114, 16. 126, 4. 15
οἶνος 39, 10. 12. 201, 10. 233, 59. 248, 20. 348, 11. 373, 15. 377, 12. 379, 23. 388, 2. 457, 14. 468, 8
οἰνοχόη 170, 45. 366, 30
οἷς 210, 43. 348, 7. 388, 34. 69
ὀκταπλοῦν 233, 23
ὅλαι 373, 18
ὁλείζων 2, 10. 13, 8. 384, 75
ὁλόκλαρος 369, 10
ὁμαλές 352, 63
ὁμαλίζειν 337, 10. 22
ὁμηρεία 47, 32
ὁμηρεύειν 193, 20
ὅμηρος 10, 47. 46, 3. 47, 33. 69, 3. 182, 1
ὁμολογία 163, 30. 171, 22 sqq. 178, 9. 181, 21. 253, 50. 294, 4. 65. 68. 70
ὁμόλογον 453, 28. 455, 8
ὁμονοεῖν 67, 5
ὁμόνοια 163, 31. 34. 171, 64
ὁμορεῖν 158, 22 sqq.
ὁμοτεγεῖς νεώςοικοι 352, 6
ὁμοτριβεῖν 353, 164
ὀμφαλός (φιάλης) 367, 184
ὄνος 357, 22
ὄνυξ 366, 62. 86
ὀνύχινος 367, 32. 33
ὄξος 468, 16
ὀξυώριος 353, 133
ὀπίσθιον ἀκροωτήριον 366, 23
ὀπισθόδομος 14, 15. b, 14. 29, 20. 366, 73
ὅπλα 246, 79. 94. 247, 19. 30. 253, 45. 347, 9
ὁπλοθῆκαι 246, 80
ὁπλομαχία 246, 81. 396, 11
ὁπλομάχος 347, 52. 349, 21. 26. 27. 37
ὀρθοστάται 352, 19. 26. 64
ὁρίζειν 13, 54. 215, 18. ὁρίζεσθαι 32, 30
ὅριον· ὅρια 347, 22
ὀρκυνεῖον 6, 44
ὅρμος 366, 17. 75. 367, 196. 198. 202
ὅρος· ὅρη 226, 18
ὅρος 295, 10. 303, 1. 307, 1. 344, 20. 434, 1. 435, 2. 437, 1. οὖροι 377, 1
ὀρφανός 344, 28. 54. 57. 63. 384, 119. 120
ὅστεα 210, 7
ὀσφύς 373, 14 sqq. 376, 2. 6
οὐγκιαῖον νόμισμα 379, 23
οὖλον εἱμάτιον 388, 21
οὖς (κρατῆρος) 367, 156. 160
ὀφείλημα 253, 31 sqq. 344, 45
ὀχετοί 388, 104
ὄχθοιβος 366, 83. 84
ὀχύρωμα 248, 107
ὀψώνια 159, 19. 171, 106. 247, 25
παγκράτιον 395, 35 sqq.
παγκτησία 344, 78
παιδάριον 429, 5. 445, 6. 459, 20. 462, 18
παιδεία 246, 76. 290, 3. 349, 61
παιδεύειν 345, 4
παιδευταί 233, 25. 40. 45. 47
παιδίσκη 451, 4. βασιλική 447, 4
παιδοτρίβης 346, 25. 347, 51. 349, 13
παλαιστής 395, 29 sqq.
παλασταί 352, 18 sqq.
παλιμπόται 367, 205

παλίμποτον 170, 37. 40
παλίμπωλα 353, 26
παλλάδιον ἐλεφάντινον περίχρυσον 366, 67
πάλληκες 396, 7
πανοπλία 387, 22
παραγράφειν 253, 29. 31
παράδειγμα 352, 87. 95
παραδεικνύναι γῆν τινι (*assignare*) 158, 22 sqq.
παράθεσις σίτου 126, 73 sqq.
παραθέσθαι σῖτον 248, 26
παραθήκη 253, 50. 451, 3
παρακαθιζάνειν ταῖς σχολαῖς 347, 85
παρακαταθήκη 46, 15
παραξεῖν 353, 140. 141
παραξοή 353, 141
παραπληρῶσαι δικαστήρια 112, 42
παράπλους νεῶν 58, 13
παραρρύματα λευκά 352, 86
παραστάς 116, 12. παραστάδες 352, 32
παραστύλια 352, 70
παρεμβολή 247, 20. 27
παρεύρεσις 349, 42. 62
παροριστοὶ χώρας 253, 43
παρώρεια 248, 113
ἐμ πατρικοῖς 127, 11. 19
πατρόθεν 109, 8. 165, 29. 333, 20
πεδίον 320, 5 sqq.
πειραταί 193, 4. 15
πέλανος 13, 36
πέλεθρα 320, 5
πελεκῖνοι 353, 171
πενθεῖν 470, 5. 8
πενθήμερος 344, 9
πένθος 470, 12
πενταετηρίς 150, 29
πένταθλον 395, 27 sqq.
πεντεκαιδέκατος τόκος 233, 28. 86
πέπλος 143, 15
περιηργυρωμένος 367, 29. 157
περιβαλλομένη πόλις 126, 14
περιβολιβῶσαι 305, 10
περίβολος 114, 12. 384, 13
περικάμπτειν 352, 24
περικεφαλαία 348, 29. 30
περιμολυβδοχοεῖν 353, 71. 72
περιπόλιον 331, 16
περισκελίς 367, 199. 201
περίστασις 246, 18. σηκοῦ 353, 90. 93. περιστάσεις πολεμικαί 246, 25
περιστεμματοῦν 388, 35 sqq.
περιτένεια 353, 69. 187
περικεχρυσωμένος 366, 86. 88. 90
περίχρυσος 366, 68. 91
περόναι 366, 20. 367, 157. 167. 170
περυσινός 18, 40
πέταλα χρυσᾶ 70, 36. 367, 186. 187. πέταλα χρυσίων ἐπίτηκτα 367, 138
πεῦκαι 130, 29
πίθοι 39, 6. 40, 2
πίλινα ὑποδήματα 388, 23
πῖλος λευκός 388, 13. ἀργυροῦς 367, 36
πινάκιον 13, 27. 14, 11. 366, 57
πίναξ 233, 35. 36. 352, 72. 82. 367, 178. πίνακες λελευκωμένοι 233, 34
πίσσα 60 b, 1
πλάγιοι τοῖχοι 352, 76. 90
πλατεῖαι ὁδοί 337, 20
πλάτη 373, 7 sqq.
πλέθρα 158, 20 sqq. 320, 9. 11. 17. 352, 6
πλῆκτρον 366, 80
πληρώματα 252, 38
πλινθεῖον 367, 15 sqq.
πλινθίδες 352, 26. 93
πλοῖον 252, 35. πλοῖα 162, 11. 12. 193, 9. 10. 248, 148. 347, 27
πλωτοὺς ποιήσαντα τοὺς λιμένας 286, 14
πόθοδος (cf. πρόςοδος) 369, 27. πόθοδοι 388, 56
ποιητής 332, 5. 407, 3. 20. 408, 3. 15. 17. 409, 5. 9. 19. 417, 3. 5. 424, 5
ποίμνια 12, 3

πολεμιστήριοι ἵπποι 395, 58
πολυκαρπία 13, 45
πολυωρεῖν τινος 158, 60. πεπολυωρημένοι 207, 5
πολυωφελέστερον 428, 2
πομπεῖα 14 b, 3
πομπικὸν ζεῦγος ἵππων 395, 65
πορεῖα 119, 21
πόρος 320, 12
πόρπη 367, 85
πορφύρα 388, 24
πορφύριον στρόφιον 388, 179
ποτήριον 170, 13 sqq. 248, 14. 367, 26 sqq.
ποτικεφάλαια 388, 23
πούς· ἀποδιδόναι τὸ δεῖπνον δέκα ποδῶν 348, 17
πράκτιμος 233, 76. 452, 8. 461, 10. 462, 9. 465, 9. 467, 16
πριαπίζων 366, 62
πρινών 40, 1
προαγωγή 166, 9
πρόβατα 357, 31
πρόδομος 353, 129. 141
προεπικόπτειν 353, 68. 145
πρόθεσιν ποιεῖσθαι (*in antecessum dare*) 248, 41
προθεσμίαι 126, 41
προῖκα ὑπέσχετο πρεσβεύσειν 284, 14
προίξ 433, 4 sqq. 434, 2. 436, 3. 437, 3
προΐστασθαι 445, 17, 18. προεστηκότες τοῦ ἐνδόξου 202, 5
προκεῖσθαι 248, 128
προκόμιον 367, 37
ἐκ προνοίας 45, 11
προπύλαιον 352, 5. προπύλαια 345, 25
πρόπυλον 356, 13. 16. 17. 21. 26
προσαγωγεῖον 353, 118. 139
προσενέγκασθαι γῆν πρὸν πόλιν 158, 20
πρόσεργον 353, 8 sqq.
προσηλοῦν 367, 199. 202
πρόσθετα ποιήσαντες Μαυσσώλλῳ τὰ κτήματα 76, 12
προσιόντες ἁρμοί 353, 106 sqq.
πρόσοδος (*reditus*) 246, 45. 350, 6 (cf. πόθοδος). πρόσοδοι 248, 41. 87. 280, 7. 344, 92. 95. 349, 46. 367, 20. 114
προσορίζειν 154, 24. 171, 101
προστρῶσαι 353, 65
πρόσχωροι 378, 5
πρόσωπον· λόγους ἐποιήσαντο κατὰ πρόσωπον 241, 6. 9.
προτιθέναι χρήματα 248, 127. 160
προτίνειν· ἃ προτέτεικεν 313, 7
προτομή 170, 38. 41. 367, 108
προχειρίζειν τινά (*creare, eligere*) 204, 5
προχειρίζεσθαι 246, 46. 50
προχρηματίζειν 32, 55
πρόχος οἴνου 457, 14
προωνεῖσθαι σῖτον τῷ δήμῳ 338, 9
πρωτοτόκος ὄς 373, 16
πτῶμα 247, 17
πυγμή 350, 29. 30
πυθμήν 367, 21 sqq.
πυκνὴ ξοῖς 353, 104. 147. 166
πύκτης 395, 32 sqq.
πύλαι 248, 142
πυλών 248, 141
πυριατήριον 340, 2
πυροί 13, 6. 38. 40. 143, 12. 248, 72. 377, 9. 457, 13
πυρριχισταί 395, 72. 73. 74
πωλικὸν ζεῦγος 395, 52
πώρινος οἶκος 367, 179
πῶροι 353, 9. 58. 65
ῥαβδωτός 367, 182
ῥαψῳδία 350, 9
ῥαψῳδός 348, 45. 404, 10
ῥήτωρ 12, 20
ῥόαι 367, 192
ῥοπάλια ἀπὸ κύλικος 367, 146
ῥυμός 366, 16 sqq. 367, 21 sqq.
ῥύσια 313, 5
ῥυσιάζειν 215, 19. 20. 313, 7
ῥυτόν 367, 27
σαθροὶ πίθοι 39, 8

σαμεῖα ἐν τοῖς εἱματίοις 388, 16. 21
σάρδιον 367, 3. 30
σατυρικόν (δρᾶμα) 407, 16. 30
σειρά 367, 200
σειστά 367, 4
κατὰ σελήνην 240, 44
σεστέρτιοι νόμοι 241, 15
σηκός 353, 90. 94
σήκωμα 342, 3
σῆμα 468, 8 sqq. 469, 15
σημεῖαι 353, 138
σίγλοι Μηδικοὶ ἀργυροῖ 366, 43
σιδήρια 367, 169
σίδηρος 367, 169 sqq.
σιδηροῦς 352, 58. 366, 77. 367, 15 sqq.
σινδονίτας 388, 17. 18
σιροί 13, 10
σιτηγήσια 126, 81
σιτηρὸς ἡμέδιμνος 342, 4
σιτόβολον 248, 145
σιτοδεία 248, 23. 59
σιτοδοτεῖν 388, 81
σιτοπομπία 112, 56. 286, 11
σῖτος 32, 35. 44, 4 sqq. 101, 15. 120, 9. 126, 72 sqq. 140, 23. 141, 25. 143, 34. 162, 29. 35. 226, 53. 246, 57. 248, 24 sqq. 255, 26. 338, 8
σιτωνεῖν 248, 65
σιτωνία 248, 68
σκάφη Παναθηναΐς 363, 10. σκάφαι χαλκαῖ 366, 46
σκαφίον 367, 28 sqq.
σκέλος 366, 24. 367, 167. 379, 10. 18. 23
σκευοθήκη 124, 17. 135, 15. 352, 2 sqq.
σκεῦος 112, 5. 17. 351, 41 sqq. 352, 2 sqq.
σκηνή (σκανά) 125, 28. 189, 11. 362, 2. 388, 34. 35. 36. 38
σκηνοῦν 126, 3
σκιαί 388, 19. 24
σκόρδα 379, 3
σκῦλα 35, 1
σκυτάλαι ἐλέφαντος, κασσιτέρου 367, 170
σκύφος 170, 54. 367, 30. 156
σμήνη 39, 13
σμύρνα 170, 58
σοφισταί 290, 4
σπεῖρα 388, 24
σπλάγχνα 371, 12. 14
σπονδοχοίδιον 367, 206
στάδιον 350, 16 sqq. 395, 23. 396, 1. 14. 399, 11. 15. 400, 6. 7. 8. στάδιον Παναθηναϊκόν 111, 16. 124, 19
σταθμία χαλκᾶ 366, 46
σταθμὸς ἱερός 134, 4
στατῆρες Αἰγιναῖοι 34, 9. 366, 70. Ἐφέσιοι 367, 190. Κυζικηνοί 36, 12. 48. 354, 24. Λαμψακηνοί 95, 9. 21. Πτολεμαϊκοί 367, 190. Φιλίππειοι 160, 12. Φωκαϊκοί 366, 42
στατός 367, 232. στατὸς κάδος 367, 93
στέγειν· ἔστεξεν τὴν ἐπιφερομένην τῶν βαρβάρων ὁρμήν 247, 18
στέγη 126, 16. 356, 13 sqq.
στενοχωρία 246, 104
στέριφον 352, 8
στεφάνη 366, 17. 367, 13. 178
στεφανηφορεῖν 138, 127. 156, 31. 201, 6. 369, 5
στεφάνιον 367, 5. 148
στεφανίτης ἀγών 150, 15. 215, 9. 15
στέφανος, στεφανοῦν *passim*
στηθύνιον 379, 10
στήλη, στήλη λιθίνη *passim*. στήλα λιθίνα 13, 49. 53. στήλη χαλκῆ 163, 43
στηλοῦν 158, 15
στίχος κιόνων 352, 12
στλεγγίς 388, 14
στοά 4. 367, 245. βασιλεία 45, 7. στοιά 369, 25
στοιχεῖν 246, 51
στρεπτόν 366, 28. 367, 34
στρόφιον 366, 19. 388, 179

στρῶμα 352, 14. 468, 3. στρώματα 461, 13. 468, 13
στρωματίζειν 352, 9. 10
στυλοβάτης 352, 20
συβήνη 366, 75
συγγραφή 352, 2. 95. 353, 16 sqq. 367, 217 sqq.
συγκαταφλέγεσθαι 271, 4
συγκλείειν 14, 7
συγκολλᾶν 352, 82
συγχωνεύειν 367, 119. 124
συλᾶν 449, 11. 452, 9. 453, 21. 455, 6. 460, 10. 461, 11. 462, 9. 464, 17. 465, 9. 466, 12. 467, 18. 19
συλλαλεῖν 166, 34. 171, 23
συμβίωσις 388, 5
συμβόλαιον (ξυμβόλαιον) 46, 17. 57, 7. 126, 24. 206, 8. 253, 49
σύμμεικτος 366, 63. 72
σύμμιλτος 353, 103. 117. 137
συμπεριφέρεσθαι 248, 31. 78. 165. 167
συμπωλεῖν 77, 32 sqq.
συμψαύειν· τὰ μέσα συμψαύοντα 353, 107. 120
συνάλλαγμα 126, 32. 171, 54. 255, 35
συναλλάττειν 255, 34. 344, 68. 69
συνανοίγειν 14, 16
συναρμόττειν 352, 62
συνελεῖν 353, 24. 182
σύνεσιν ἀναφέρειν 388, 112. συνέσιος ἀναφορά 388, 111
συνεστιᾶσθαι 296, 14
συνευδοκεῖν 448, 3. 457, 2. 458, 7. 465, 2
συνθήκη 126, 28. 29. συνθῆκαι 46, 21. 29. 59, 14. 60, 1. 2. 64, 18. 79, 17 sqq. 94, 5 sqq. 200, 65. 253, 5. 295, 10. 297. 3. 9. 11. 440, 24
συνθηκογράφοι 126, 31. 37
συνιατρεύειν 461, 12
συνναυμαχεῖν 42, 41
συνορίζειν 158, 69
συνορφανισταί 344, 28
συντρίβειν· λέβης συντετριμμένος 367, 166. 167
συνυπόλαμψις 255, 22
συσσημαίνεσθαι 14, 17
συστρωννύναι 352, 61. 72
συσφραγίζεσθαι 171, 28
σφαῖρα χρυσῆ ἐν ἐλύτρῳ 367, 13
σφηκίσκοι 352, 53. 71
σφηνόπους κλίνη 468, 6
σφίγγες 367, 199
σφόνδυλοι κιόνων 352, 43
σφραγίζεσθαι 126, 64. 294, 69
σφραγίς 126, 64. 195, 14. 366, 45 sqq.
σχίζαι 379, 11
σχοινιαία 248, 155. 158
σχοινίς 170, 55
σχολάζειν τοῖς φιλοσόφοις 347, 34
σχολή 347, 85
σωματικὴ ἰδιοπάθεια 228, 20
τάγματα 171, 45
ταινία 210, 6. 367, 29. 33
ταινίδιον 367, 202
τάλαντον (*libra publica*) 312, 7
τάττειν· ἐν τῷ τεταγμένῳ 32, 47. 85, 48. 101, 63
ταῦρος 347, 17. 24. 373, 30. 31
ταχυναυτεῖν 351, 285
τέθριππον 277, 4. 278, 3
τεῖχος 14, 31. 248, 127. 252, 20. 292, 3. 308, 1. 309, 1
τειχίζειν 226, 29. 30. 31
τειχοδομία 248, 160
τέμνειν λίθους 13, 56. πέτρας 367, 250
τετάρτη 77, 19. 312, 8
τεταρτημορὶς σπλάγχνων 371, 11. 14
τετράγωνος· ἐν τετραγώνῳ 388, 35
τετραδραχμιαῖος τέκος 255, 36
τετράμηνος 159, 4. 172, 3. 17
τετράνομα 367, 215
τετραπελεθρία, τετραπλεθρία 320, 6 sqq.
τέτραχμον Ἀλεξάνδρειον 367, 215. Ἀντιόχειον 367, 14. Ἐφέσιον 367, 40. Λυσιμάχειον 367, 14 sqq. Πτολεμαϊκόν 367, 189

τετρήρης ναῦς 270, 7. τετρήρεις 112, 3
τεχνίτης 462, 17. τεχνῖται 353, 14. 388, 73. 97. τὸ κοινὸν τῶν τεχνιτῶν 424, 1
τήρησις τοῦ ὕδατος 240, 60
τίμημα 70 b, 25. 344, 28
τίμησις 344, 3 sqq.
τιμούστερος 248, 61
τοιχοδομεῖν 361, 1
τεῖχος 352, 7 sqq. 367, 34
τοκιστής 344, 2 sqq.
τόκος 29, 5 sqq. 70, 12 sqq. 126, 35 sqq. 233, 17 sqq. 248, 31. 79. 253, 39. 255, 36 sqq. 280, 7. 344, 61. 74. 433, 13
τόνος 352, 48
τόξαρχος 2, 39
τοξεία 246, 37. 64. 69
τοξεύειν 349, 22. 25. 37
τοξεύματα 348, 28
τοξική 348, 24. 397, 5
τόξον 348, 27. 29. 367, 33. 396, 10
τοξότης 2, 41. 3, 67. 31, 25. 349, 28. 347, 53. 348, 27. 32
τραγέλαφος 170, 38. 366, 62. 367, 191
τράγοι 367, 49. 51
τραγῳδία 417, 3. 4. 424, 6
τραγῳδοί 404, 50. 405, 4. 406, 4
τράπεζα 178, 18. 367. 89. 157. (*mensa argentaria*) 228, 47
τράπεζαν πληροῦν τῷ θεῷ 379, 26
τραπεζῖται 253, 54. 58
τραυματίας 157, 2
τραχεῖα ξοῖς 353, 107. 121
τράχηλος 157, 3
τριακάς 296, 18
τριακόντοροι 112, 4
τρίγλυφος 352, 21. 28. 30
τριημιπόδιος 352, 28
τριήρης 34, 6. 58, 14. 112, 2. 351, 113. 277. 312
τρίμμα 353, 165
τριμματολογεῖν 353, 162
τριπόδιον Δελφικόν 367, 39
τρίπους 70, 34. 38. 367, 25. 89. 148. 157. 169
τριτεῖς 248, 60
τρίτη 248, 63
τρόπαιον 252, 8. 347, 27
τροφίαι βόες 347, 16
τροφὸς τοῦ Διδυμέου Ἀπόλλωνος (ἡ Μιλησίων πόλις) 293, 5
τρυπᾶν· χαλκίον τετρυπημένον 367, 166
τραγάλια 348, 12
τύπος μητρικὸς χρυσοῦς 367, 202. τύπος ξόλινος κεραμίδων 367, 172
ὑάλινος 366, 78. 85. 88. 90
ὑαμινός 348, 8
ὑγιεῖς πίθοι 39, 8. λίθοι 353, 32 sqq. ὑγιὲς χαλκίον 367, 172
ὑδραῖναι 388, 37
ὑδρία 226, 50. 367, 138. 209. 395, 77
ὕδωρ 240, 56. 60. 388, 103 sqq. 468, 22. 31
ὕειον 357, 25
ὑπαιθροι ἱππεῖς καὶ στρατιῶται 171, 14 sqq.
ὑπάργυρος 14 b, 27. 366, 29 sqq. 367, 61 sqq.
ὑπαρχιτέκτων 353, 160
ὑπερεύρεμα 353, 2
ὑπερέχειν· ἐπὶ τοῖς ὑπερέχουσι δεδανείκασι 344, 33
ὑπέρθυρον 367, 67. 70. 115
ὑπερτόναια 352, 31. 34
ὑπευθυντηρία 353, 105. 111. 115. 146. 148. 166
ὑπέχθεμα 388, 59
ὑπηρεσίαι 101, 59. 62. 388, 98
ὑποβατῆρες 353, 8
ὑποδερίς 366, 17. 76. 91
ὑποδήματα 357, 25. 388, 22
ὑπόδυμα 388, 19
ὑποδύτας 389, 20
ὑποζώματα 352, 74
ὑπόθεμα 233, 30. ὑπόθημα 352, 51
ὑποθήκη 126, 74. 94. 253, 50

ὑποκεῖσθαι 233, 73
ὑποκρίνεσθαι 407, 4 sqq. 408, 4 sqq. 409, 1 sqq.
ὑποκριτής 406, 7. 407, 15. 29. 408, 10. 12. 409, 4. 15. 417, 4. 6
ὑπολαμπάς 367, 219
ὑπολογίζεσθαι 353, 61
ὑπομνήματα 276, 8
ὑπόξυλος 366, 77
ὑποστατικόν 388, 50
ὑπόστατον 366, 43
ὑποτέμνειν 353, 110
ὑποτιθέναι κτήματα 344, 36. 433, 19
ὑποτίμημα 353, 9. 55. 58
ὑποτομή 353, 113. 114
ὑπότομος· ὑπότομα εἶμεν τὰ ἐγκλήματα 178, 14
ὑπόχαλκος 367, 13 sqq.
ὑπόχρυσος 367, 61 sqq. ὑποκεχρυσωμένος 367, 15 sqq.

φαιὰ ἐσθής 470, 5. 8
φάλαγξ 171, 103
φαλλός 12 b, 13
φαρέτρα 348, 28. Ἡρακλεωτική 367, 32
φερνή 344, 54
φθορά 379, 7
φιάλη 170, 31 sqq. 347, 29. 40. 367, 15 sqq.
φιάλιον 367, 45 sqq.
φιλαργυρεῖν 202, 12
φιλοπονία (*genus certaminis*) 246, 83. 396, 5. 18
φιλόσοφος 164, 70. 347, 35
φίλτρον 290, 7
φιλωνίδειον 367, 98
φοινικίδιον 367, 200
φόνος 45, 5
φορμηδόν 352, 15
φρουρά 63, 22. 64, 23. 201, 4. 387, 12. 27
φρούριον 143, 36. 347, 22
φρύγανα 359, 6
φυά· ἐὰν κατὰ φυὰν διαφθαρῇ τις τῶν λίθων 353, 40
φύγιμον εἶμεν τοῖς δούλοις 388, 80
φῦκος 388, 22
φυλακή 240, 29. 253, 16. 27. 346, 10. 12. τῆς χώρας 112, 107. 164, 17. 29. 31. τῆς πόλεως 171, 56. 172, 9. 190, 13. 25. τοῦ χωρίου 171, 104. 105. Εὐβοίας 10, 76. τοῦ Εὐρίπου 133, 3. τῶν λῃστῶν 351, 280. ἐπὶ Τυρρηνούς 112, 68. εἶναι εἰς φυλακήν 150, 37
φυλλόβολα 359, 7
φυσητόν 366, 77
φυτεύειν 114, 12
φυτόν 114, 11
φωρὰ ἱερῶν χρημάτων 233, 21
χάλασμα 353, 114
χαλκεῖον 70 b, 35
χάλκινον νόμισμα 246, 44
χάλκωμα 251, 5
χαρακτὴ ξοῖς 353, 104. 107. 121. 147. 165. 184
χαρακτήρ 246, 45. 248, 18
χαριστήριον 173, 4. 174, 2. 235, 1. 282, 4. 347, 30. 367, 183 sqq.
ἐν χειρῶν νόμῳ 76, 38. ἐν χειρῶν νομαῖς 247, 29. ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων 45, 33
χειρόγραφα 253, 49
χελιδόνειος 367, 26 sqq.
χηνίσκος 367, 156. 159
χίμαρος 373, 27
χιτὼν λίνεος 388, 17
χλιδών 366, 85
χλόη ἐλαίας 353, 162
χοίνικες 373, 15. 379, 28
χοίρεια 379, 3
χοιρίσκοι 388, 63
χοῖρος 373, 17
χονδύλιον 367, 61
χοῦς οἴνου 379, 23. χόες 294, 28. 468, 9
χοῦν καταβάλλειν 337, 26. 38

χρέος 344, 3
χρεῶσται 284, 9
χρεωφειλέται 253, 53
χρῆμα (*pecunia*) 255, 39
χρῆσται 248, 181. 185. 344, 40
χρυσίδες 366, 50
χρυσίδια 366, 18
χρυσόκερως 13, 38. 40
χρυσονόμος τῶν λαμπαδιστῶν 402, 11
χρυσοποίκιλτος 367, 32
χρυσοῦς (*nummus aureus*) 114, 18. 125, 11. 43. 126, 73. 94. 130, 30. 40. 248, 13 sqq. 367, 120 sqq. Ἀλεξάνδρειος 367, 7 sqq. 402, 20. Ἀντιόχειος 367, 189. Φιλίππειος 367, 7 sqq.
χρυσοχόος 366, 66
χρυσώματα 170, 26. 30. 52
χρυσωτής 70, 36
χρώς 468, 30
χύμα 367, 6 sqq.
χύσις ὕδατος 468, 31
χυτρίδες 367, 93
χῶμα 112, 84
χωρισθέντων τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ ἄστεως διὰ τὸν πόλεμον 120, 6
ψάλλειν 349, 18
ψαλμός 350, 10
ψάλτης 349, 15
ψέλιον 367, 201
ψήγματα 367, 89 sqq.
ψιμίθιον 388, 22
ψυκτήρ 170, 47. 56
ψυκτήριον 367, 50
ψυχικὴ ἰδιοπάθεια 228, 20
ψῦχος 352, 92
ὠμαλία 353, 7
ὠμὰ κρέα 348, 13
ὦμος 379, 18
ὠρή (i. e. οὐρά) 376, 2. 5. 6
ὧραι 377, 14
ὠτάριον 367, 14 sqq.

Lipsiae, typis Breitkopfii et Hærtelii.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

3/24/23

MAR 20 1923

MAR 20 1923

TU 410